This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

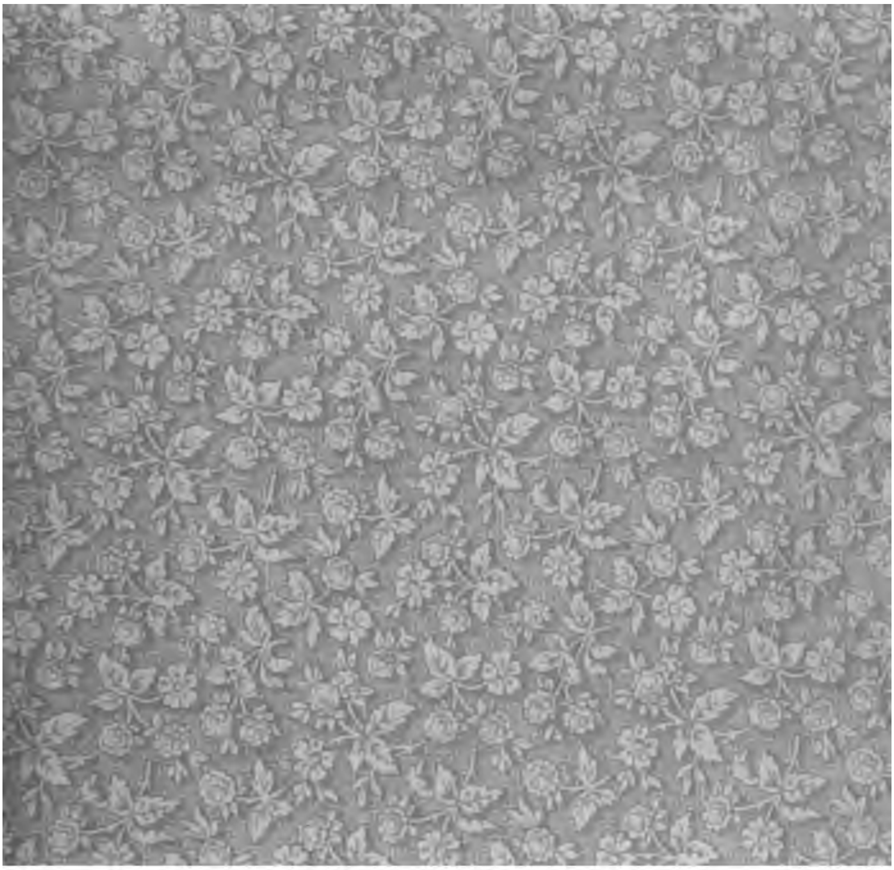

884.5
MM733

[redacted]

PINDARI CARMINA

AD FIDEM OPTIMORUM CODICUM RECENSUIT

INTEGRAM SCRIPTURAE DIVERSITATEM SUBIECIT

ANNOTATIONEM CRITICAM ADDIDIT

CAR. IOH. TYCHO MOMMSEN

GYMN. MOENOFRANCOF. DIRECTOR

BEROLINI

APUD WEIDMANNOS

MDCCCLXIV

LIBRARY
LELAND STANFORD JUNIOR
UNIVERSITY

[redacted]

SOCIETATI GRAECAE

OLDENBURGENSI

IN

DULCIS ET FIDELIS SODALICII

MEMORIAM

77211

[redacted]

PRAEFATIO.

Tria saecula et dimidium nunc exacta sunt ex quo primus Pindarus ex aedibus Aldi Manutii et Andreae Asulani soceri prodiit. Successerunt ei quadraginta amplius editiones usque ad nostram memoriam, quarum multae multa ad illustrandum atque emendandum poetam contulerunt. Attamen inter omnes editores tres eminent Germani: Erasmus Schmidius, Godofredus Hermannus, Augustus Böckhius. His tribus viris praestantissimis plus quam dici potest Pindarus debet, ab horum operibus tanquam a certo fundamento sua exstruere oportet unumquemque Pindaricae Musae studiosum. Iidem etiam crisin horum carminum naviter provexerunt nec contempserunt scriptorum codicum auxilium. Primus Er. Schmidius nonnullos codices qui ad manum erant Palatinos excussit; deinde (postquam hoc exemplum secuti Oxonienses editores et Heynius alios quosdam libros excerpserunt) G. Hermannus primus metricam interpolationem a vetustiore scriptura hinc inde distinxit; denique ab Hermannianis copiis profectus A. Böckhius ope codicum meliorum Vratislaviensium, Parisinorum aliorumque permultos locos sanavit et duplicis interpolationis ambitum ac rationem probe ostendit. Sed scripturae diversitatem neque unquam protulit integram Vir Summus nec, si

fecisset, e collationibus quibus utebatur utpote magnam partem neglegentioribus rem perficere potuisset. Praeterea optimi quidam eum latebant manuscripti, tunc (ante hos 50 vel 60 annos) et ob itinerum molestiam et ob splendidissimarum bibliothecarum illiberalitatem accessu difficiles. Nunc quoniam cum multo minore et temporis et nummorum dispendio vel remotissima loca attingere licet et ad opes Ambrosianas Vaticanasque peregrinis summa cum humanitate aditus aperiuntur, ad optimorum librorum collationes perfectiores etsi non sine studio ac diligentia sed tamen multo facilius perveniri potuit.

Contigit Editori ut anno 1847 Romae in librum Ursinianum incideret, quem ceteris meliorem et vetustiorem esse cognovit, eodemque anno Florentiae optimum Triclinianorum inveniret. Decennio per quod infelicissimi casus et ipsius et patriae eum ab his studiis exulare et „peregrinum“ inter cives suos esse iusserunt, exanclato anno 1858 denuo suscepit Pindarum, Lutetiam adiit, apparatum suum multa supellectile complevit. Inde sub finem anni 1860 Scholia Germani, quatenus ad Olympia pertinent, edidit simulque ad optimos quosdam codices (Par. G et Leid. C) oculos advertit de quibus in eo ipso libello fusius egit. Denique anno 1861 iterum Italiam adiit, ubi Ambrosianum codicem omnium optimum invenit, de cuius itineris fructu retulit ad Academiam Berolinensem literis, scriptis mense Augusto 1861, et in Epistola ad C. Friederichs, impressa mense Martio 1863.

Dixit Editor in praefatione ad Scholia Germani p. XIII se in editione quam pararet genera tantum distincturum, singulos vero cuiusvis generis codices praeteriturum esse. Sic in Olympiis et Pythiis integris iam digesserat apparatum, cum, mutato animo, sese ab hoc consilio revocavit. Cuius rei tres erant causae.

1. Cum a superioribus editoribus singuli libri nominati essent, omissa hac singulorum librorum nominatione ambiguum fuisset, quomodo haec nostrae editionis diversitas scripturae ad illam imperfectam antecedentium referre-

tur. Id eo plus dubitationis tulisset, quia saepenumero nostrae eorundem librorum collationes ab iis quae alii ex iisdem retulerant differebant. Haec vitia notari non poterant nisi singulis libris nominatis. Alios ut Bodleianos et Marcianos retractare non licuit; sine dubio etiam in his aliquot errores priorum collatorum faciunt, ut hi potissimum codices a reliqua lectionis diversitate dissideant. Tamen non prorsus omitti poterant quae ex his libris dudum relata habemus.

2. Omnino perdifficile est genera in omnibus libris distinere. Recentiores quidam non pauci modo cum interpolatis faciunt, modo veteres sequuntur; sunt etiam qui inter vetustiora genera fluctuent.

3. Duplex saepe est in eodem codice scriptura, sive ita ut altera a manu secunda sive ut utraque a prima manu sit. Haec diversitas generali signo quod plures libros complecteretur exprimi non poterat.

Quamobrem Editor cepit admodum invitus singulorum codicum literatim nominandorum consilium et, priore opera repudiata, ingentem atque ingratum hunc laborem suscepit. Excogitavit tamen, ut rem complicatam paullo planiorem redderet, aliud signandorum codicum systema, quo, ut mox patebit, cuius generis sint singuli libri, primo obtutu appareat.

Voluit igitur traditionem carminum Pindaricorum tam quam e mss. cognosci potest accurate publici iuris facere, i. e. dare id quod ICti vocant „speciem facti". Quodsi cum in alias reprehensiones, tum maxime in perversae diligentiae omnia ad vivum resecantis crimen incurrit, id ut quodammodo verum patienter ferendum erit. Nam si otiosior et a communis vitae aerumnis ac negotiis liberior fuisset, fortasse maiore cum alacritate et viriditate (quas illa saepe abstulerunt) inter minora et maiora distinguere, supervacanea abiicere, difficilioribus omnem curam impendere potuisset. Sed etiam in minoribus criticis aliquam utilitatem afferri diligentiâ credebat. Vidit enim permulta recentiorum peccata inde descendere, quod veras librorum vel interpolatorum vel non interpolatorum lectiones ignorabant, et ex

silentio priorum editorum praepropere iudicabant. Ita e nostris notis sexcenties apparebit hanc vel illam scripturam non solius Palatini C (quem Kayserus accuratissime post Böckhium aliósque tractavit) sed omnium veterum librorum esse. Potuit quidem Editor nonnulla silentio praeterire quae et ipsi inutilia videbantur. Noluit tamen sibi omne utilitatis iudicium arrogare, ideoque vel ea dedit quae aliis utilia videri posse suspicabatur et ne ab orthographicis quidem, ut a *ny* paragogico et similibus, abstinuit. Olim et haec et alia uno conspectu in „Prolegomenis" tractare in animo erat, postea cum nunquam ita otiosum se fore praevideret, ut toto animo in haec studia incumbere posset, officio sic potius defungendum esse statuit, ut unoquoque loco apponeret ea quae haberet unde alii haurirent.

Voluit etiam ex iisdem fontibus Scholia, quatenus ad rem criticam spectant, hinc inde emendatiora, explicatiora meliusve digesta proferre: in qua opera ingrata et difficili vel studiosissimum veri animus deficiat. Eiusdem generis sunt Recentiorum Scholiorum divisiones, quas cum Böckhius ob exiguam scriptorum librorum copiam perficere non potuisset, ad Scholia Germani non sine causa adiectas esse periti intelligent.

Voluit porro occasione oblata de usu grammatico et rhetorico, metrico et prosodiaco, phonetico et dialectico Pindari proferre ea quae in promptu erant, quae multae quidem et assiduae aliorum poetarum scriptorumque lectionis indigere non ignorat ut perfecta atque absoluta videri possint, tamen ut συμβολάς arti cognoscendae idoneas doctioribus haud ingrata fore sperat. Perpendere Rossbachii et Westphalii Doctrinam Metricam, examinare fragmentorum auctores reconditiores post Böckhium accurata codicum perscrutatione emendatos, omnes quos apud editores et interpretes laudatos inveniebat locos inspicere et relegere non licuit.

Voluit denique passim suas emendationes commendare, alienas aut refellere aut contueri. Sunt enim post Böckhium et Hermannum Kayseri, Bergkii, Schneidewini,

Ahrentis, Rauchensteinii aliorumque virorum ingeniosorum non pauca quae consideratione dignissima sunt. Quo nomine si quando non omnia quae prolata sunt tetigerit, si cuius hominis docti opinionem neglexerit, id non voluntati Editoris sed otii ac virium defectui ut attribuant lectores rogat. Ingens est in multis locis interpretationum et coniecturarum copia, diffusae annotationes et per multa volumina distractae, ut felicioris hominis quam huius Editoris sit ea omnia percensere et ponderare. Quamquam non deerunt qui in erroribus eiusmodi commorabuntur, si quidem bona tacere, mala acerbissime notare iam saeculi est.

Erunt etiam qui Editorem vituperent quod non plura quae aperte falsa sunt silentio praetermiserit. Ut enim olim Pauwiana ita nunc Hartungiana maximam partem falsa esse constat. Sin dicere fas est quod sentimus, nihil isto fastidioso silentio magis periculosum est nec ea erat consuetudo summorum hominum qui vel Schaeferos atque Ahlwardtos refellere dignabantur. Errores enim quo sunt confidentius prolati, eo magis non solum debiliores animos ingeniaque imperitiora allicere sed vel doctioribus fucum facere solent, cum praesertim veri aliquid passim sibi admixtum habent. Atqui Pauwius et Hartungus tametsi omnia fere exposuerunt ea cum levitate, maledicentia, amaraque optimorum hominum insectatione ut cuicunque horum studiorum dignitas cordi est ea sic prolata esse non possit quin summopere doleat, tamen multa utilia ut ad recolendas difficultates invitantia, nonnulla vero etiam bona atque egregia inesse fatendum est. Nihil nunc hae literae tam vehementer desiderant quam iudices aequos et benevolos qui sine ira et studio, sine scholae factionisve respectu vera a falsis discernere alienaque magis iuste ac humaniter metiri quam ipsi omnia pernoscere ac perficere velint. Sciant Gottschedii nostri, nullum esse blandimentum quod ad studia humanitatis magis alliciat quam ipsam humanitatem, amorem antiquitatis, reverentiam magnorum virorum, sensum pulcri et veri. Quae virtutes si iam magistros eorumque discipulos deficiunt, ut magis suam antiquitatis sapientiam obtru-

dere quam ipsius antiquitatis simplicem et infucatam magnitudinem commendare pueris videantur, — quid mirum, si homines tali eruditioni diffidere incipiunt?

Annotationis Criticae ea ratio est, ut supplemento notarum, quae sub textu inveniuntur, inserviat. In Olympiis tanta est codicum scriptorum copia, ut sub textu omne spatium occupet lectionis diversitas. — Numeri fragmentorum sunt Böckhiani; in ipsis fragmentis fere nihil mutavi.

Superest ut dicatur quibus adiutoribus fautoribus subsidiisque hoc opus consummatum sit. Quinque autem genera adiutorum nominanda sunt quibus Editor hoc loco gratissimum animum profitetur.

1. Christianus Octavus Rex Daniae qui rogatu Universitatis Kiloniensis Editorem per duos annos (1846—1848) iter Italicum facere iussit.

2. Academia Berolinensis quae A. Böckhio et M. Hauptio auctoribus curavit ut Editor iterum per quattuor menses (1861) Italiam viseret.

3. Senatus populusque oppidi Oldenburgensis qui non intercesserunt quin per quattuor menses supra dictos Editor a munere scholastico vacaret, cum optimi Collegae huius scholae eius vice fungerentur et officia absentis obirent.

4. Ministerium Oldenburgense quod et Monaci et Vindobonae effecit ut codices Pindarici huc transmitterentur eisque per menses atque annos integros uti liceret. Eadem cum liberalitate eximia Gottingenses ac Leidenses bibliothecarum publicarum moderatores Editori usum pretiosissimorum codicum per multum tempus concesserunt; idem fecerunt Guelferbytani rogatu Merzdorfii, huius urbis bibliothecarii optimi, qui etiam Aldinam aliosque libros Pindaricos subministravit. Porro trium Italorum de literarum republica bene meritissimorum humanitatem nuper Editor expertus est, cum Atestinas opes Mutinae, Ambrosianas Mediolani perscrutaretur. Ibi D. Caelestinus Cavedoni, hic nobilis illius bibliothecae praefecti amplissimi Gaddi et

Dozio desideriis Editoris perofficiose satisfecerunt, quemadmodum satisfecerant paucis annis ante Hasius et Claudius Parisienses benevolentia in peregrinos insignes comitatisque notissimi. Omnino ubicunque optimi et plurimi codices asservantur, Editor etiam paratissimum a bibliothecariis auxilium invenit neque eorum eius generis beneficiorum immemor erit quae olim Romae in eum Laureani aliique tunc bibliothecae Vaticanae praefecti contulerunt. Inclementiores tenacioresque eos tantum bibliothecarios invenit, qui vel paucos vel deteriores tantum libros custodiebant, ut denegando aliquid dignitatis assumere viderentur.

5. Amici beneficentissimi qui vel Theodori fratris vel ipsius Editoris gratia codices inspexerunt, ut Huebnerus et Detlefsenus; aliique ut Hagena qui sub tanto onere saepe et animum et sapientiam despondentem hortatu consilioque erexerunt et sublevarunt.

Datum Oldenburgi prid. Kal. Oct. MDCCCLXIII.

Non multo postquam haec verba scripsit tempore Francofurtum vocatus et Gymnasio huius urbis praefectus Editor tot tantisque negotiis distinebatur ut vix plagulas extremas huius operis inspicere atque emendare, nedum Annotationem Criticam consummare posset. Quod reliquum est solvet dum vacet.

Datum Francofurti ad Moenum a. d. IV Kal. Sept. MDCCCLXIV.

A. De Pindari libris manuscriptis, sive collati sive non colla

1) Recenset primum *vetustos* codices:

	Codicem, signatum		asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
	I. GENERIS PRIMI SIVE AMBROSIANO-VRATISLAVIENSIS.					
A	Ambr. A	C. 122. inf.	Ambrosianae	Mediolani	Olymp. I—XII	Ambrosiar (olim Vrati laviensia a pellata) OL I—X
Ạ	Vrat. A[1]		Rehdigeranae	Vratislav.	Ol. I. II, 1—80 vulg.	
	II. GENERIS SECUNDI SIVE VATICANI PROPRII.					
B	Vat. B	1312	Vaticanae (olim Fulvii Ursini)	Romae	integra carmina, exceptis foliis quibusdam quae perierunt; desunt nunc Ol. I, 1—31. 72—108. V, 20—57. — Pyth. I. II, 1—103. — Isth. VIII, 34—88. 115—154 vulg.	Vaticana propria
Ḅ	Aug. C	565	Regiae	Monaci	Nemea integra et Isthm. I, 1—40 vulg.	nulla
B̤	Aug. E[2]	492	Regiae	Monaci	fragmentum, Nem. I, 1—38 vulg. complectens	Vatican propria
	III. GENERIS TERTII SIVE PARISINO-LEIDENSIS.					
C	Par. G	2774	Imperialis	Parisiis	Olympia. Pyth. I—V, 67	Vatic. mix
C̣	Par. B[3]	2882	Imperialis	Parisiis	supplementum, Pyth. III, 71—106 et Pyth. IV, 100—V, 67 complectens	nulla

1) Scholiorum apographum confecit, glossas plurimas exscripsit editor. Retulit idem de hoc codice in literis ad Academiam Berolinensem datis mense Augusto 1861; cf. etiam Epist. ad C. Friederichs, 1863 Martio. — Mirum in modum hic liber passim cum Thomanis consentit: cf. ad O. IX, 83. 99.

2) Ạ est apographum codicis A. Illum librum (de quo vide Bö.[1] I, XX. II, IIIsqq.) ipse non vidi. Glossarum specimen edidit Bö.[1] II, 49sqq. Raro etiam in reliquis Olympiis vestigia praestantissimi archetypi apparent, ut O. VIII, 65. Cf. num. 124.

3) De hoc libro retulit editor 1847 in An. V, 807sqq. et 1848 in Rh. VI, 435sq. Fluxerunt inde et maxima pars Scholiorum Veterum, inde ab editione Romana vulgatorum, et ipsius Romanae inde a Pythiis pars maxima textus. Indidem hausit m. sec. codicis Par. D(X[b]). Vide ad Pyth. I et II,

t, deque suis compendiis et apicibus rationes reddit editor.

...ique videtur esse		contulit		antea	nunc	
...tatis ...irca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
...II.	Ambr. Vrs.	integrum	integris		editor †	1
...V ex.	Ambr. Vrs.	integrum	integris	Gerhard. Schneider (Bö.)		2
...II ex.	Vat. propr.	integrum	fere integris		editor †	3
...V	Vat. propr.	integrum		G. Hermann (Bö.)	editor §	4
...VI	Vat. propr.	integrum		Fr. Iacobs (Bö.)	editor §	5
...II ex.	Par. Leid.	integrum	raro		editor †	6
...V ex.	Par. Leid.	integrum		Schickardt (Bö.)	Detlefsen (editori) §	7

ante Inscr. — Neglegentiorem huius codicis collationem adhibuit Sw.[3] 1858. — Fuit olim Fulvii Ursini. — Eodem usus est D'Orvillius; cuius schedae nunc asservantur in Bodleiana. Vide Catalogum D'Orvill. codd. 1806. Oxon.

4) 5) Vide Bö. I, XXIV.

6) De quo codice retulit editor 1860 in praefatione ad Scholia Germani. In fol. 160 (sub Pyth. IV, 181 vulg.) legitur a prima manu μιχαὴλ τοῦ τριβίδη (τριγίδη) ἡ τοιαύτη βίβλος ἐστίν. Et sub illo σημείωσαι τοῦτο ἐμὴν εἶναι συμμαρτυροῦν τὸ στιχίδιον τὴν βίβλον. Eodem usus est Gu. de Humboldt ante a. 1821; cf. Bö.[1] III, 7. — Semel quia bis eadem deinceps exarata sunt inter C et C[1] distinctum est. Cf. ad O. III, 3.

7) Ç est supplementum codicis Tricliniani β' atque apographum codicis C ad quem etiam N et pars codicum O et M pertinent.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
IV. GENERIS QUARTI SIVE MEDICEI.						
1. familiae Mediceae.						
D	Med. B	32, 52	Laurentian.	Florentiae	integra carmina (cum X vss. exceptis duobus versibus Nem. XI, 28 et 29 qui omissi sunt.)	Vatic. mix
D̲	Par. C[8]	2834	Imperialis	Parisiis	Nem. XI, 30—extr. Isth. I. II. III. IV, 1—32 — Isth. VII, 27 — VIII extr. — X vss.	nulla
Ḍ	Med. A[8]	32, 41	Laurentian.	Florentiae	Py. II. III. IV. V. — Nem. XI, 30 — extr. — Isth. I. I. II. III. IV. — Isth. VII, 27 — VIII. extr. — X vss.	nulla
D̤	Vat. E[8]	985	Vaticanae	Romae	eadem cum Med. A[8]	nulla
D̦	Ambr. F[8]	S. 31 sup. 7	Ambrosian.	Mediolani	Nem. XI, 30 — extr. — Isthm. I. II. III. IV. VII, 27 — VIII extr. — X vss.	nulla
2. familiae Vaticano-Gottingensis.						
E	Med. E	32, 37	Laurentian.	Florentiae	Olympia et Pythia	Vatic. mi
F	Med. C	32, 33	Laurentian.	Florentiae	Olympia et Pythia	Vatic. mi
G	Gott.[2]	1	Reg. Univ.	Gottingae	Ol. II – XIV. Pyth. I—XII, 38 vulg.	Vatic. mi
H	Vat. D	41	Vaticanae	Romae	Olympia et Pythia	Vatic. mi
I	Guelf.[2]	48, 23	Ducalis	Guelferbyti	[Olymp. sec. m.] Pythia	nulla
Ị	Ven. B	465	Marcianae	Venetiis	Olympia et Pythia.	nulla
I̤	Vrat. D		Rehdiger.	Vratislav.		Vatic. mi

8) Vide Bö.[1] I, XXVI sq. Alia manus Olymp. et Pyth., alia vero Nem. Isthm. Xque versus exaravit. D̲ḌD̤D̦ apographa sunt codicis D qui ex omnium librorum vetustiorum numero solus integra carmina continet.

9) Vide Bö.[1] I, XXIII; et de collatione Humboldtiana ante a. 1821 confecta ib. III, 7. 10) Vide Bö.[1] I, XXVI. 11) Cf. An. V, 907.

13) Extrema pars P. XII a sec. m. adiecta est; vide ad P. XII, 26. Eam partem signavi E[2] etsi ex D videtur manasse; cf. P. XII, 29.

...e videtur esse		contulit		antea	nunc	
...is a	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
XIV	Medicei	integrum	passim in Ol. Py.; integra Scholia in Nem. et Isthm.	(Fr. del Furia in Nem. et Isthm.) (Bö.)	editor †	8
	Medicei	integrum in Nemeis et Isthmiis; in Pythiis passim		Schickardt (Bö.) in Isthm.	editor †§	9
XVI	Medicei	in Nemeis et Isthmiis; in Pythiis passim		Fr. del Furia in Nem. et Isthm. (Bö.)	passim editor †§	10
	Medicei	Isthmia			editor †	11
	Medicei	Pyth. V. Nem. et Isthmia			editor †	12
in.	Vat. Gott.	integrum	raro		editor †	13
in.	Vat. Gott.	integrum	raro		editor †	14
	Vat. Gott.	integrum	Gerhard (Bö.) in Pythiis et primis Ol.	Be. (Hy. Bö.)	editor §	15
[	Vat. Gott.	Ol. II. VII, 1—114. XIII. XIV. Py. V. XII. (in reliquis passim)	passim		editor (Py. V. XII. Kiessling) †	16
	Vat. Gott.	integrum		Böckh	editor §	17
	Vat. Gott.	in Pythiis et Ol. I		Morellus (Bö.)	spec. ex Ol. II editor †	18
				Gerhard (Bö.)		19

15) Vide Bibl. Philol. vol. I (1779), 5—39; II (1780), 45 70; praef. Heyn. 59 (LI); Bö.[1] I, XVII sq; II, V.

16) Fuit olim Musuri. Eo usus videtur esse Callicrgus (una cum B), teste inscriptione folii primi: „supradictus Pindarus cum Scholiis impressus fuit Romae anno 1515 in aedibus Augustini Chisii."

17) Cf. Bö.[1] I, XIX. 18) Cf. Bö.[1] I, XXV.

19) Cf. Bö. II, V. Ipse non vidi.

	Codicem, signatum		asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	sch
	3. familiae incertae vel mixtae.					
K	Vat. G	42	Vaticanae	Romae	Olympia. Pyth. I—IV, 495 vulg.	Vatic.
L	Vat. P	902	Vaticanae	Romae	Olymp. I—X vulg.	Vatic.
M	Perus.[1]	B, 43	Civitatis	Perusiae	Olympia I—XII. Pyth. I—IV	Vatic.
N	Ambr. G	E.103.sup.	Ambrosian.	Mediolani	Olympia integra	Vatic.
O	Leid. C	Q. 4	Universit.	Leidae	Olympia I—XIII	Vatic. ad C VIII
	4. familiae Palatino-Caesareae.					
	a) prioris classis.					
P	Pal. C	40	Palatinae	Heidelberg.	Olympia et Pythia	nulla rece sec.
P̧	Pal. D	356 (olim CCCLIII?)	Palatinae	Heidelberg.		lacun P. V
Q	Med. D	32, 35	Laurentian.	Florentiae	Olympia et Pythia	Vatic.
R	Urb. A	144	Urbinatis Vaticanae	Romae	Olympia et Pythia	Vatic.

20—24) Hi codices fortasse partim ad secundam huius generis familiam, partim (NO maxime) ad tertium genus pertinent.

21) Ipse non vidi hunc librum, sed non videtur ab interpolatione liber, quam ft. m. sec. intulit. 22) 23) 24) Vide ad num. 7.

… videtur esse		contulit		antea	nunc	
s	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
		Ol. II. spec. Ol. VII. Py. II, 78 —175.			editor (et Kiessling in usum editoris) †	20
		Ol. I. VII. X			Detlefsen in usum editoris †	21
ex.	Par. Leid. in Pythiis	integrum	passim		editor †	22
ex.	Par. Leid.	integrum	passim, sed rarius		editor †	23
ex.	Parisino-Leidensis in Ol. VII —XIII; ft. Palatino-Caes. in Ol. I—VII	integrum	passim		editor †	24
.	Pal. Caes.	integrum	passim	Er. Schmid. Bö. Kayser		25
			passim	Bö. et Ky.		26
	Pal. Caes.	integrum	passim		editor †	27
	max. partem Palatino-Caes. sed etiam Vaticano-Gott.	integrum			Reifferscheid in usum editoris (ipse editor sp. ex Ol. II; Kiessling Py. V. XII) †	28

25) Vide Bö.[1] I, XV sq.; II, VI; Ky. praefat.

26) Cf. Bö.[1] II, VI. VII; Ky. p. 7.

28) Saepe R ab E proximus, sed habet etiam (non semper, ut videtur, a sec. m.) Moschopulea multa.

	Codicem, signatum		asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	schol
S	Ambr. F[1]	S.31. sup.7	Ambrosian.	Mediolani	Olympia. Pyth. II. III. IV. V	nulla (se O. V— XIV r tia Tr quae Ambr. pertine
Ṣ	Par. M	2783	Imperialis	Parisiis	Pyth. I—VIII	Vatic. n
S̤	Gott.[3]	1	Universit.	Gottingae	supplementum, Pyth. XII, 39 —56 complectens	Vatic. n

b) alterius classis.

T	Vat. C	121	Vaticanae	Romae	Olympia. Pythia. Nem. I. et II (perierunt P. V, 153—VII, 12 et Nem. I, 1—84 vulg.)	Vatic. n
U	Caes. A	130 (olim 174)	Caesareae	Vindobon.	Olympia. Pythia. Nem. I et II	Vatic. n cum S Germ.

5. familiae Parisino-Venetae.

V	Par. A	2403	Imperialis	Parisiis	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III. IV, 1—111. vulg. — Nem. VI, 57—74 vulg.	Vatic. n
W	Ven. F	IX, 8	olim S. Joan. et Paul. nunc in Marciana	Venetiis	Olympia et Pythia	ead. (sed textum)

30) Cf. de coll. Humboldtiana ante a. 1821 facta Bö.[1] III, 7. 289 (298). 300. 306. 315 al. Habet passim Tricliniana.

32) quo usus est D'Orvillius; cf. Catalog. laudat. De 32 et 33 cf. etiam ad N. II extr. notam.

33) de quo videtur loqui Bö.[1] III, p. 7. 271. 298. 335; non est mem-

videtur esse		contulit		antea	nunc	
s	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
	Pal. Caes.	Ol. II. Pyth. V. — spec. ex Pyth. II. III. IV			editor †	29
VI xio on- ier. 1)	Pal. Caes.	Pyth. V, 68 — 152. spec. ex Pyth. VIII			editor †	30
	Pal. Caes.	integrum supplementum		Be. (Hy. Bö.)	editor §	31
	Pal. Caes.	Ol. XIII. XIV. Py. V, 62 — 152. XII. Nem. I. II. — specimina ex Py. I. II. III. IV. VII. VIII. IX.	passim		editor; in Py. XII Kiessling in usum editoris †	32
IV	Pal. Caes.	integrum	integrum		editor †	33
ex	Paris. Ven.	integrum	passim	Schickardt (Bö.)	editor §	34
Cae- tra- ace- mio as	eiusd.	Ol. I. II. — Pythia		Morell. (Hy. Bö.)	(editor in Ol. II) †	35

branaceus nisi in fol. 1; in rell. bombycinus. Inde Germani Scholia edidi (ad Olympia) 1860; ubi cf. p. XXIV sq.

34) Cf. Bö.[1] I, XXI sq. et Sch. Germ. p. XIV not. Habet V undecim apographa WX cett. In iis passim Moschopulea admixta sunt.

35) Cf. Bö.[1] I, XXVI.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
X	Par. D	2709	Imperialis	Parisiis	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III. IV, 1—111	ead. (post textum)
X̣	Est. B	II. B. 14	Estensis	Mutinae	Pythia. Nem. I. II. III. IV, 1—111. VI, 57—74	eadem
X̤	Est. A[2]	III. C. 21	Estensis	Mutinae	Pythia. Nem. I. II. III. IV, 1—111. VI, 57—74	nulla
• X̤̣	Ambr. B[2]	C. 22 sup.	Ambrosian.	Mediolani	Pyth. III—XII. Nem. IV, 1—111. VI, 57—74 (perierunt N. I. II. III)	Vatic. mix
Y	Ven. D	475	Marcianae	Venetiis	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III. IV. 1—111	eadem
Ỵ	Aug. D[2]	486	Regiae	Monaci	Pyth. I. II. III	nulla
Y̤	Pal. G	428	Palat. Vat.	Romae	Pyth. IV, 309 usq. ad XII extr.	nulla
Z	Caes. D[1]	58 (olim 248)	Caesareae	Vindobon.	Olympia. Pythia. N. I. II. III	excerpta Vatic. mi tis ab Ol. usq. ad V
Ẓ	Vrat. B[2]			Vratislav.	supplementum Ol. XIV, 5—32 continens	nulla
Z̤	Aug. D[3]	486	Regiae	Monaci	fragmentum Nem. I, 1—60 continens	Vatic. mix

2) Tum *Thomanos*:

I. PRIMAE FAMILIAE.

Γ	Par. E	2465	Imperialis	Parisiis	Olympia (om. VI, 10—47). Pyth. I, 1—103	rec. Tho mana
Γ̣	Par. O	2820	Imperialis	Parisiis	frgm. Ol. XIII, 117—extr. XIV. Pyth. I et II, 1—8 continens	[rec. Thom

36) Cf. Bö.[1] III, 7. 289. 298. 300. (306). al. ex Humboldtii collatione ante a. 1821 facta. 40) Cf. Bö.[1] I, XXV.
41 et 45) Cf. Bö.[1] I, XXIV. 43) Cf. Bö.[1] III, 7. 271.

ue videtur esse		contulit		antea	nunc	
atis ca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum(†) nunc iterum(§)	
r	Paris. Ven.	integrum	passim		editor †	36
r	eiusd.	Pyth. I. 1—78. Nem. IV. VI. — spec. ex Pyth. II. III. IV. V. VIII			editor †	37
85	eiusd.	Nem. IV. VI. — spec. ex Pyth. II. V. VIII			editor†	38
V	eiusd.	Pyth. III. XII. Nem. IV. — spec. ex Pyth. IV. VIII	passim		editor †	39
r	eiusd.	Ol. I. — Pythia et Nem.—spec. ex Ol. II		Morell. (Hy. Bö.)	(spec. ex Ol. II editor) †	40
r	eiusd.	integrum fragmentum		Hoeschel (Sm.) Fr. Jacobs (Bö.)	editor §	41
XVI	eiusd.	Pyth. V. XII. — spec.			Kiessling. in usum editoris Py. V. XII †	42
r	eiusd.	integrum	passim; in permultis glossis		editor †	43
r ex.	eiusd. ?	integrum suppl.		Schneider		44
r	eiusd.	integr. fragm.		Fr. Jacobs (Bö.)	editor §	45
IV	Thomani[1]	integrum			editor †	46
IV	eiusd.	integrum			editor †	47

44) Debebam signare Z sed in notis ad Ol. XIV signatum est x^b.
46 et 47) Cf. Bö. III, p. 7 de collatione Humboldtiana ante a. 1821 facta.

	Codicem, signatum		asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
Δ	Neap. A	II. F. 5 (olim 161)	Borbonicae	Neapoli	Olympia. Pyth. I. II	rec. Thomana O. —XIII;
Δ̣	Neap. D	olim 165	Borbonicae	Neapoli		vita Thomana et Schol. a[d] O. I, 1
Θ	Ambr. B[1]	C. 22 sup.	Ambrosian.	Mediolani	Olympia. Pyth. I. II	rec. Thomana
Λ	Med. H	32, 44	Laurentian.	Florentiae	Olympia. Pyth. I. II	rec. Thom[ana] O. I—XI[II] 130

II. SECUNDAE FAMILIAE.

Π	Caes. C[2]	144 (olim 197)	Caesareae	Vindobon.	Olymp. II, 159 vulg. usque ad XIV extr.	nulla
Π̣	Gott.[1]	1	Universit.	Gottingae	supplementum Ol. I complectens	[rec. Th.?
Ξ	Vat. A	925	Vaticanae	Romae	Olympia	rec. Thomana
Σ	Aug. B	550	Regiae	Monaci	Olympia	rec. Thomana
Υ	Ambr. D	H. 7. inf.	Ambrosian.	Mediolani	Olympia	rec. Tho[mana] cum Com[ment.] Mosch. co[n]iuncta p[ost] textum
Φ	Ambr. H	E. 77. sup. 2	Ambrosian.	Mediolani	Olympia	rec. Thomana
Ψ	Pal. E	99	Palat. Vaticanae	Romae	Olympia	nulla

52) Cf. Bö.[1] III, p. 7.

54) Cf. Bö.[1] I, p. 344. Ego non vidi, neque amici, quos ut Romae eum inspicerent rogaveram, viderunt. Etenim ft. alieno loco repositus est, ut

…que videtur esse		contulit		antea	nunc	
…atis …rca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum(†) nunc iterum(§)	
IV ex	Thomani[1]	Olympia. — Pyth. II. spec. ex Ol. I. II. III			Detlefsen Olympia; reliqua editor †	48
IV	eiusd.		spec.		editor †	49
IV	eiusd. sed Moschopuleis admixtis a sec. m.	Ol. I. — spec. ex Ol. VII. — Ol. VIII—XIV. Py. I. II	spec.		editor †	50
IV ex.	eiusd.	Ol. XIV. — Pyth. I. II. — spec. ex Ol. I. II. VI. VII. IX	spec.		editor †	51
V	Thomani[2]	integrum			editor †	52
V	eiusd.	integrum supplementum		Beck (Hy. Bö.)	editor §	53
V	eiusd.	integrum		Im. Bekker (Bö.)		54
V	eiusd.	integrum	max. partem	Fr. Jacobs (Bö.)	editor §	55
V/XVI	eiusd.	Ol. I. — Ol. II et XIII ex parte	spec.		editor †	56
V	eiusd.	Ol. I. — spec. ex Ol. II. VII. IX			editor †	57
V	eiusd.	Ol. VII. — spec. ex Ol. II. XIV			Kiessling Ol. VII; rell. editor †	58

praefecti bibliothecae Vaticanae nunc eum reperire non potuerint.

55) Cf. Bö.[1] I, XXIII sq.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia

III. TERTIAE FAMILIAE.

Ω	Mosc. A	5	typ. synod.	Moscov.?	Olympia	nulla
Ω̣	Ciz.		schol. episcop.?	Cizae	Olympia	rec. Thoı

3) Deinde *interpolatos Moschopuleos*:

I. PRIORIS FAMILIAE.

a	Leid. B	Q. 38 (olim Voss. 135)	Universit.	Leidae	Olympia. Pyth. I. II. III. IV. V. VI, 1—4	Com. Mos ad Olym
b	(Bodl.) β	Barocc. 46	Bodleianae	Oxonii	Olympia. Pyth. I, 1—86	Com. Mos ad Olym
c	(Bodl.) γ	Barocc. 62	Bodleianae	Oxonii	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III	Com. Mos ad Olym
d̲	Par. C¹	2834	Imperialis	Parisiis	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III	nulla
ḍ	Med. A¹	32, 41	Laurentian.	Florentiae	Olympia	nulla
d̳	Vat. E¹	985	Vaticanae	Romae	Olympia	nulla
e	Ottob. A	327	Ottob. Vaticanae	Romae	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III	Com. Mos ad Olym

59) Vide Bö.¹ I, XIX.

60) Cf. Bö.¹ I, XVIII. 580 sq. Ex 59 s. 60 vel ex horum simili codice Aldina in Olympiis expressa est.

61) Cf. Bö.¹ I, XXI.

ique videtur esse		contulit		antea	nunc	
ętatis :irca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum(†) nunc iterum(§)	
XV in.	Thomani [3]	integrum		Matthaei (Hy. Bö.)		59
XVI	eiusd.	integrum		G. Hermann (Hy.) Böckh.		60
XV ex.	Moschop.[1]	integrum	passim	Moser. (Bö.)	editor §	61
XV	eiusd. sed in Olymp. saepe Tricliniani	integrum	passim	Oxonienses		62
XV		integrum	passim	Oxonienses		63
XV	Moschop.[1]	Nem. I. II. III. — spec. ex Ol. I. II. VI. VII. VIII; Pyth. I. II. IV. V. VI. VII. VIII. X			editor †	64
XV ex.	aut Mosch.[1] aut Mosch.[2]	specimina ex Ol. I. II. VI. VII. IX. XIII			editor †	65
XV/XVI	aut Mosch.[1] aut Mosch.[2]	Olymp. I. — specimen ex Ol. VI			editor; spec. ex Ol. VI Kiessling. †	66
XV ex. orrectus 195 a . m.)	Moschop.[1]	Pyth. V. XII. — specimina ex Ol. II et Nem. III	specimen		Kiessling Py. V. XII; rell. editor †	67

62) 63) Cf. Bö.[1] I, XVI et Coxii Catalog. Vol. I. p. 98.

64) De collatione Gu. Humboldtii cf. Bö.[1] III, 7. 298. 300. 306. 335 al.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
f	Ambr. I	P. 67. sup.	Ambrosian.	Mediolani	Olympia. Pythia. Nem. I. II. III	nulla
g	Gott.[4]	1	Universit.	Gottingae	supplementum, Nem. I. II. III complectens; [m. sec. in Pyth. passim]	nulla
	II. ALTERIUS FAMILIAE.					
h	Pal. A	190	Palatin. Vat.	Romae	Olympia	nulla
ḥ	Pal. F	319	Palatin. Vat.	Romae	Olymp. VI, 74 vulg. usque ad XIV extr.	nulla
i	Pal. B	128	Palatin. Vat.	Romae	Olympia	pauca rec
k	Aug. A	470	Regiae	Monaci	Olympia	Com. Mosc
l	(Bodl.) α	Laud. 54	Bodleianae	Oxonii	Olympia	Com. Mosc
m	Bodl. MS. (Bodl. β)	misc. 99 (olim 2929)	Bodleianae	Oxonii	Olympia	Com. Mosc
n	Leid. A	Q. 39 (olim Voss. 128)	Universit.	Leidae	Olympia	nulla
o	Guelf.[1]	48, 23 inter Heinsii mss.	Ducalis	Guelferbyti	Olympia (prima manus)	nulla
p	Par. F	1631, A	Imperialis	Parisiis	Olympia	nulla

70) 72) Cf. Bö.[1] I, XIV sq. 73) Cf. Bö. I, XXIII.
74) 75) Cf. Bö.[1] I, XVI sq. et Coxii Catalog. Vol. I.

ique videtur esse		contulit		antea	nunc	
tatis circa	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum(†) nunc iterum(§)	
IV	Moschop.[1]	Pyth. VI—XII. — Olymp. I. Nem. II. — Pyth. V, 1—56.127—168.			editor †	68
V	eiusd.	integrum supplementum		Be. (Hy. Bö.)	editor §	69
V	Moschop.[2]	integrum — specim. ex Ol. II. XIV		Er. Schmid.	spec. editor §	70
189	eiusd.	Ol. VI, 74—117. Ol. XIV			editor †	71
V ex.	eiusd.	integrum — spec. ex Ol. II		Er. Schmid.	spec. editor §	72
V	eiusd. sed admixtis Triclinianis, quae fere sunt a m. sec.	integrum		Fr. Jacobs (Bö.)	editor §	73
V in.	Moschop.[3]	integrum		Oxonienses		74
IV	eiusd.	integrum		Oxonienses		75
V ex.	eiusd.	integrum	spec. gloss.	Moser (Bö.)	editor §	76
V	eiusd.	integrum		Böckh	editor §	77
IV	eiusd.	Ol. VI, 1—71. — spec. ex Ol. II. VI. VII. VIII. XIII			Detlefsen; specimina minora editor †	78

76) Cf. Bö.[1] I, XXI. 77) Cf. Bö.[1] I, XIX.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholi
p	Par. H	2781	Imperialis	Parisiis	Olympia	Com.Mo
p	Par. P	2861	Imperialis	Parisiis	Olymp. I—VII, 158 vulg. Ol. VII, 176 vulg. usque ad VIII extr.	nulla
p	Par. I	2782	Imperialis	Parisiis	Olymp. I—VI	Com.Mo
p	Par. K	2782, a	Imperialis	Parisiis	Olympia	pauca r ad I—\ IX—X
q	Caes. B	198 (olim 228)	Caesareae	Vindobon.	Olympia	Com. Mo
r	Rav.	138, 1. M.	Classensis	Ravennae	Olymp. I—XIII, 96 vulg.	Com.Mo
r	Ven. C	466	Marcianae	Venetiis	Olympia	Com. Mo
r	Neap. B	II. F. 21 (olim 178)	Borbonicae	Neapoli	Olympia	nulla
r	Est. D	III. C. 20	Estensis	Mutinae	Olymp. II, 152 vulg. usque ad XIV extr.	Com. Mo
s	Lips.		Paulinae	Lipsiae	Olympia	Com. Mo
s	Cygn.		Cygneae	Zwickav.?	Olymp. X, 122 vulg. usque ad XIV extr.	Com. Mo
t	Matr. A	N. 75	Escorialens.	Matriti	Olympia	Com. Mo
u	Med. F	31, 5	Laurentian.	Florentiae	Olympia	Com. Mo
u	Med. G	32, 5	Laurentian.	Florentiae	fragmenta: Ol. I, 109—188 vulg. II. III in. — VIII extr. IX, 1—6 vulg.	nulla
u	Med. I	32, 36	Laurentian.	Florentiae	Olympia	Com. Mo
v	Vat. F (Reg.)	92	Reginae Vaticanae	Romae	Olymp. I—XIV, 16 vulg.	Com. Mo

82) vergit ad Triclin. 83) Cf. Germ. Sch. p. XVII.
85) Cf. Bö.[1] I, XXV.

ique videtur esse		contulit		antea	nunc	
·tatis irca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
IV	Moschop.[2]	specimina ex Ol. II. VI. VII			editor †	79
IV	eiusd.	Ol. VI, 1—71 vulg. — spec. ex Ol. II. VII. VIII			Detlefsen; breviora specimina editor †	80
438	eiusd.	Ol. VI. — spec. ex Ol. II. VII			Detlefsen; specim. editor †	81
.V	eiusd.	Ol. VI, 1—71 vulg. — spec. ex Ol. II. VII			Detlefsen; specim. minora editor †	82
IV	eiusd.	integrum	passim		editor †	83
IV	eiusd.	Ol. I. II. XIII			editor †	84
IV	eiusd.	Ol. I		Morell. (Bö.)		85
V	eiusd.	Ol. X. XII. — spec. ex Ol. VII			Detlefsen; specim. editor †	86
IV ex.	eiusd.	specimen ex Ol. II			editor †	87
IV?	eiusd.	integrum		G. Herrmann (Bö.)		88
	eiusd.	integrum	integr.	Jo. Aloys. Martyni-Laguna (Bö.)		89
V ex. nn La- suppl.	eiusd.	O. VII. X			Hübner in usum editoris †	90
IV/XV	eiusd.	specimina ex Ol. I. II. VI. VII. VIII			editor †	91
IV	eiusd.	specimina ex Ol. I. II. IX.			editor †	92
V	eiusd.	spec. ex Ol. I. VII			editor †	93
IV/XV	eiusd.	Ol. I. — spec. ex Ol. II			editor †	94

88) Cf. Herm. apud Hy.[2] III, 2, 396 sqq.; Bö.[1] I, XVIII; II, VII.
89) Cf. Bö.[1] I, XVIII; II, VII. 90) Cf. Iriarte p. 271 sq.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholi
ṿ	Vat. H	43	Vaticanae	Romae	Olymp. I—XIII, 132 vulg.	Com. Mo…
v̤	Vat. K	16	Vaticanae	Romae	Olympia	Com. Mo… ad Ol. I…
v̰	Vat. L	40	Vaticanae	Romae	Olymp. I—XIII, 31 vulg.	Com. Mo…
w	Urb. B	140	Urbinatis Vaticanae	Romae	Olymp. I—XIV, 28 vulg.	Com. Mo…
ẉ	Ottob. B	210	Ottob. Vat.	Romae	Olympia	nulla…
x	Vrat. B[1]		Rehdigerianae	Vratislav.	Olympia (except. O. XIV, 5—32 vulg.)	Com. Mo…
y	Est. C	III. A. 20	Estensis	Mutinae	Olymp. I—XIII, 158 vulg.	nulla
z	Hafn.		olim Rostgaardiensis	Hafniae	Olymp. I—XIII	recenti…

4) Denique ***interpolatos Triclinianos***:

I. PRIMAE FAMILIAE.

α'	Ab. Fl. (Flor.; Bened. A)	conv. 94 (olim 41)	olim Abbatiae Benedictinorum Florentinae, nunc Laurentianae	Florentiae	olim integra carmina, nunc multa folia perierunt. Supersunt haec: Ol. V, 37—57 vulg. VI. VII, 1—46 vulg. XIV. — Pyth. I. II. III (exc. 71—106). IV, 1—99. V, 159—168. VI—XII. — Nem. I—X. XI, 1—27. — Isth. IV, 33—124. V. VI. VII, 1—26 vulg.	rec. Thomano-T…cliniana

100) Cf. Bö.[1] I, XXI. 581; habet *x* una cum gemino *y* passim veterum librorum lectiones.

102) Cf. Bö.[1] I, VII. XIX. Fluctuat inter Tricl. et Moschop.

103) De hoc libro (unde quaedam 1840 hauserat Ky. p. 54 sqq. et 75 sqq.) retulit editor 1847 in Rh. VI, 437 sq. Ex eodem, postquam folia perierunt, manarunt β'γ'δ̱'δ̣'δ̤'δ̰', et, ut videtur, ε'ζ'(η'); cuncti enim easdem lacunas aut habent aut alienis supplementis expleverunt, quae in *α'*

…ue videtur esse		contulit		antea	nunc	
…atis …ca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
…/XVI	Moschop.[2]	spec. ex Ol. II. VII. XIII			editor †	95
…r	eiusd.	spec. ex Ol. I et VI	spec.		Detlefsen et Kiessling editori †	96
…V	eiusd.	spec. ex Ol. I et VI	spec.	(D'Orvil.)	iidem eidem †	97
…V	eiusd.	spec. ex Ol. II et VI			Kiessling (Ol. VI); et editor (Ol. II) †	98
…r ex. …iodus …scr.)	eiusd.	specimina ex Ol. II. VI. XIV			editor; Kiessling ex Ol. VI †	99
…r ex.	eiusd.	integrum		(Schummel, Wernike: Bö.) Schneider		100
…r	eiusdem, sed passim Thomana lectione admixta	Ol. VIII. IX. X. — specimina ex Ol. I—VII. XIII			editor †	101
…r	eiusdem, sed Triclinianis admixtis	Ol. I. II. III		B. G. Niebuhr (Hy. Bö.)		102
…V	Tricl.[1]	integrum	magnam partem exscripsit	(Ky. in Pyth. VI et in Nem. V)	editor † (§)	103

amissis foliis exortae sunt. Ex eodem, adhuc integriore, secunda Triclinianorum familia (ϑ′ι′ι″) videtur prodiisse, qui tres codices in P. III, 71—106 et P. IV, 100—367 vulg. soli videntur esse Triclinianae scripturae testes superstites: cf. ad P. IV, 57 (= 100 vulg.) et 206 (= 367 vulg.); et fortasse etiam tertia κ′λ′μ′ν′ etc. — Est igitur α′ Triclinianorum fons et origo, permature (cf. num. 110) ita ut nunc eum habemus mutilatus.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
β'	Par. B^1	2882	Imperialis	Parisiis	eadem quae α' (exc. Ol. VI XIV et Ol. V. VII fragm.)	nulla
γ'	Ambr. E	E. 8. sup. 2	Ambrosian.	Mediolani	eadem quae α' (exc. Pyth. II. III. IV)	nulla
δ̲'	Par. C^2	2834	Imperialis	Parisiis	Nem. IV—XI, 27. — Isth. IV, 33—124. V. VI. VII, 1—26 (et versus P. V, 159—168 alieno loco insertos)	nulla
δ̣'	Med. A^2	32, 41	Laurentian.	Florentiae	Pyth. I. VI—XII. Nem. I —XI, 27. Isth. V. VI. VII, 1—26	nulla
δ̤'	Vat. E^2	985	Vaticanae	Romae	eadem quae δ̣'	nulla
δ͓'	Ambr. F^2	S. 31. sup. 7	Ambrosian.	Mediolani	eadem quae δ̣' et δ̤'	rec. Thomano-Tricliniana
ε'	Ambr. B^3	C. 22. sup.	Ambrosian.	Mediolani	Nem. V. VII—XI. — Isthmia (N. IV, 112—126 a m. sec. recentiss.)	rec. Thomano-Tri retractata
ζ'	Est. A^3	III. C. 21	Estensis	Mutinae	Nem. IV—XI. — Isthmia	nulla
η'	Caes. D^2	58 (olim 248)	Caesareae	Vindobon.	supplementum, Nem. IV. V. complectens	nulla

104) Cf. Bö.^{1} I, XXII.

106) Est hic liber inter Humboldtianos: Bö.^{1} III, 7. 300 etc.; cf. ib. I, XXIII. 107) Cf. Bö.^{1} I, XXVI.

109) Ex hoc codice Scholia Thomano-Tricliniana (et glossas) ad Nemea et Isthmia exscripsit editor; δ͓' est fidelissimum atque optime scriptum apographum codicis α'. Latitat adhuc in iisdem pars maxima Scho-

que videtur esse		contulit		antea	nunc	
tatis rca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (§)	
V ex.	Triclin.[1]	integrum		Schickardt (Bö.)	editor (et Detlefsen) passim§	104
V	eiusd.	specimina ex Ol. V. VI. VII; Py. I. VIII; ex Nem. et Isthm. passim			editor†	105
V	eiusd.	integrum		Schickardt (Bö.) in Isthmiis	editor in Nemeis† idem in Isthmiis§	106
V ex.	eiusd.	„Nemea et Isthmia." — Isth. V. VI. — spec. ex Pyth. I. VI. VIII. XI; Nem. I. III. IV. VI. VII—XI; Isth. VII		Fr. del Furia (Bö.) in „Nem. et Isthm."	editor in Isth. V. VI.§ idem in speciminibus§†	107
V/XVI	eiusd.	Isthmia. — Pyth. X. Nem. V. — Pyth. I, 1—22.			editor†	108
V	eiusd.	Isthmia — Nem. X. XI. — sp. ex P. I. VIII; Nem. IV—IX	max. partem Scholiorum et glossarum transcripsit		editor†	109
IV/XV	retractat. Tricl.[1]	integrum	passim Scholia transcripsit		editor†	110
185	retractat. Tricl.[1]	integrum			editor†	111
V	Tricl.[1]?	integr. suppl.			editor†	112

liorum Pyth. V—XII.

110 et 111) ι′ et ζ′ videntur esse partim (i. e. in iis quae ex α′ fluxerunt) Tricliniani, partim vero (i. e. in Nem. XI, 28—63. Isthm. I. II. III. IV, 1—32. VII, 27—72. VIII) ad modum Triclinii (a discipulo eius?) interpolati. Scholia in ι′ sunt Tricliniana cum glossis Tricl. consociata; ad ea, quae non ex α′ sumpta sunt, nulla in ι′ exstant nec Scholia nec glossemata,

	Codicem, signatum		asservatum		qui continet	
	editorum compendiis	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scholia
	II. SECUNDAE FAMILIAE.					
ϑ'	(Bodl.) C	Laud. 13 (olim C. 71 et 713, A)	Bodleianae	Oxonii	Olympia. Pyth. I. II. III. IV, 1—367 vulg.	nulla?
ι'	Matr. C	O. 76	Escorialens.	Matriti	Olympia. Pyth. I. II. III. IV, 1—367 vulg.	rec. Tho. [illegible]
ι''	Vrat. E	olim N Berneggeri	gymnasii Fridericiani	Vratislav.	nullum, ut videtur	recentia T[illegible] mano-Tri[illegible] niana ad I—IV ([illegible] vulgata r[illegible]
	III. TERTIAE FAMILIAE (GENERIS COMPILATI).					
κ'	Aug. D[1]	486	Regiae	Monaci	fragmentum, Ol. I, 1—17 complectens	rec. vulg[illegible] (cum no[illegible] Tricl.)
λ'	Perus.[2]	B, 43	Civitatis	Perusiae	supplementum, Ol. XIII. XIV complectens	rec. vulg.
μ'	Caes. E	219 (olim 200)	Caesareae	Vindobon.	Olympia integra	rec. vulg. c[illegible] notis Tri[illegible]
ν'	Mosc. B		Universit.	Gottingae	Olympia olim integra; nunc perierunt VII, 57—151. VIII, 11—89. IX, 164—168. X, 1—6 vulg.	rec. vulg. [illegible] notis Tri[illegible]
ξ'	Par. Q	suppl. Gr. 158 (olim Sorbonae)	Imperialis	Parisiis	Olympia	rec. vulg. [illegible] notis Tri[illegible]
π'	Ven. E	478	Marcianae	Venetiis	Olympia	eadem
ο'	Bened. B	conv. 8	olim Abatiae Benedictinorum Flor., nunc Laurentian.	Florentiae	Olympia	rec. vulg. [illegible] non sine Tri[illegible]

113. 114. 115) Vide ad 103 et de 113 Bö.[1] I, XVI sq.; Coxii Catal. I. 116—121 et 123—126 tertiam Triclinianorum familiam efficiunt; olim eosdem „Genus octavum sive Compilatum" appellaveram (Sch. Germ. p. XIII) eisque annumeraveram Ambr. D quoniam recentia Scholia vulgata habet. Sed in textu Ambr. D videtur potius esse generis Thomani, ut nunc Τ audiat. Caeterum huius familiae criterium est διασκεύασις Commentarii Moschopulei cum Thomano-Triclinianis consociati, additis notis criticis Triclinii; cf. Sch. Germ. p. XVIII—XIX. — Ft. haec familia a discipulo

ue videtur esse		contulit		antea	nunc	
atis ca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum(†) nunc iterum(§)	
r	Triclin.[2]	integrum		Oxonienses		113
r ex	eiusd.	Ol. XI. — specimen ex Pyth. IV	specimen		Hübner in usum editoris †	114
	eiusd.		ad P. I—IV integra	Schneider edidit a. 1844		115
r	Triclin.[3]	integr. fragm.		Fr. Jacobs (Bö.)	editor §	116
r ex	eiusd.	integr. suppl.			editor †	117
1337 ptus	eiusd.	integrum	passim		editor †	118
IV	eiusd.	integrum	passim	(Hy.) Böckh (Gerhard)	editor §	119
IV	eiusd.	Ol. VI, 1—71. specimina ex Ol. II. VI. VII. VIII	specimen		Detlefsen Ol. VI; rell. spec. editor †	120
V	eiusd.	Ol. I		Morell. in usum Heynii (Bö.)		121
o 1352 iptus	Tricl.[3] et Moschop.[2]	spec. ex Ol. I —VII. — Ol. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV	specimina		editor †	122

fidelissimo Triclinii originem duxit, ante s. XIV medium. Nam constat codicem μ′ anno p. Chr. 1337 exaratum esse, quod cum aetate horum grammaticorum recte explorata (cf. Bö.[1] III, p. 862) conspirat. Triclinius 1316—1320 sua manu exaravit codicem Venetum Hesiodi. Interpolatio Moschopuli circa exitum s. XIII, Triclinii sub initium s. XIV facta est.

116. 117) Cf. num. 41. 22. 118) De coll. Humboldt. cf. Bö.[1] III, 7. 119) In O. VI pauca, in O. VII multa supplementa a manu recentissima Neo-Graeca (ν′ᵇ) addita sunt 121) Cf. Bö.[1] I, XXVI.

Codicem, signatum			asservatum		qui continet	
editorum compendiis		numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	textum	scho
ρ′	Est. A^1	III. C. 21	Estensis	Mutinae	Olympia	null
σ′	Vrat. A^2		Rhediger.	Vratislav.	Ol. II, 81—180. III—XIV.	rec. vu Ol. XIII
τ′	Caes. C^1	144 (olim 197)	Caesareae	Vindobon.	Ol. I. II, 1—158 vulg.	null
υ′	Vat. I	920	Vaticanae	Romae	Ol. I—XII.	recentis cum Tricl.
φ′	Par. L	2787	Imperialis	Parisiis	Olympia	recen

IV. AMBIGUI GENERIS.

χ′	Ven. A	444	Marcianae	Venetiis	Olympia. Pyth. I. II. III. IV.	recenti gata
ψ′	Ven. G	IX, 9	olim S. Joa. et Pauli, nunc Marcianae	Venetiis	Olympia. Pyth. I. II. III. IV.	nul
ω′	Ambr. C	C. 32. sup.	Ambrosian.	Mediolani	Olymp. I, 87—188. II. III. V—XIV.	nul

124) Cf. num. 2 et Bö.^{1} I, XX; III, IV. 125) Cf. num. 52.

126) A duabus manibus (vetustiore s. XV; recentiore s. XVI) exaratus.

127) Fluctuat inter Tricl. et Mosch.; estque a m. pr. s. XIV usque ad Ol. IX, 20; a sec. m. s. XV in reliquis (O. IX—XIV) exaratus.

128) 129) De χ′ et ψ′ non prorsus liquet cuius generis sint. Codex χ′ maximam partem vetustae scripturae est, ut O. I, 28. 49. 89. 101. 104. P. III, 11. 28. 71 etc.; sed habet etiam interpolatam ut O. I, 80; potissimum Triclinianam: O. I, 37. 53. 84sq. P. III, 8; passim utramque: O. I, 74. — Codex ψ′ modo pure Moschopuleus est, ut O. I, 89. 104; modo Moschopulo-Tricliniana habet, ut O. I, 28. 64. 80; modo ea quae et vetusta sunt et Moschopulea, ut ib. 37. 53. 75. 84; modo denique ea quae tantum non soli vett. exhibent, ut ib. 52. 65.

130) Codex ω′ recentissimus aut ex Aldina et Romana prodiit, aut

…ue videtur esse		contulit		antea	nunc	
…tis …ca	generis	in textu	et in scholiis		nunc primum (†) nunc iterum (‡)	
	Triclin.[3]	Ol. VIII, 1—52. — spec. ex Ol. I—VII.	.		editor †	123
'	eiusd.	integrum		Schummel (Bö.) Schneider		124
'	eiusd.	integr. supplem.			editor †	125
pr. m. sec. m.	eiusd.	specimina ex Ol. II. III. VI. IX.			editor; ex Ol. VI Kiessling. †	126
pr. m. sec. m.		Ol. VI, 1—71. — spec. ex Ol. II			Detlefsen ex Ol. VI; spec. editor †	127
	incerti generis	Ol. I. — Pyth. III		Ol. I Morell. in usum Heynii (Bö.)	P. III Theodorus Mommsen in usum editoris †	128
I	incerti generis	Ol. I.		Morell. in usum Heynii (Bö.)		129
I	incerti generis	Ol. I. — spec. ex Ol. II. III. V. VI. VII. VIII. X. XII. XIII.			editor †	130

(quod minus probabile videtur) archetypon fuit Romanae, unde haec expressa est, supplementis ex Aldina postea additis. Pars media, a tribus deinceps librariis exarata, Ol. III—X, 83 vulg. complectens, Romanae editionis lectiones vel maxime singulares (ut πνοιᾶς O. III, 31 = 56; O. VI, 77 ὄρος; O. VII, 34 = 61 στέλλειν ἐς) refert; principium vero et exitus codicis, quae partes quartae (ft. etiam quintae) manus sunt, plerumque Aldinam exprimunt, vel in singularibus, ut O. I, 71 ἔγγυθι; 64 θεῶν et (quod in v. l. neglexi) ἔθεσαν αὐτόν; O. II (ubi lectiones ω' adscribere oblitus sum), 42 πέφνεν οἱ; 71 νᾶσον; 97 κρούφιον; XIII, 20 ἔντεσσι; sed in iisdem passim Tricliniana inveniuntur, quae non sunt in Aldina, ut O. II, 26 sq. et 30 omittuntur φιλέοντι δὲ μοῖσαι et γε. Raro nec cum Ald. nec cum Rom. facit ω', ut O. I, 64 omisso τι. Liber plane singularis (sed nullius pretii) inscriptus est „Emptus Hydrunte 1606."

5) Quibus adduntur *Scholiorum Pindaricorum* e[t]

Codicem, signatum		asservatum		qui continet
compendio	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	
Angel.	C. 1. 1.	Angelicae (S. Augustin.)	Romae	Scholia vetera ad Ol. Py. et I[sth.] Nem.
Aug. E[1]	492	Regiae	Monaci	Schol. vett. ad Isth. I et II, 1—[
Par. N	2784	Imperialis	Parisiis	Schol. vett. ad Ol. et Pyth.
Matr. B	112	Escorialensis	Matriti	recentia vulg. ad Ol. I — X.
Vrat. C		Rehdigerianae	Vratislav.	recentia vulg. ad Ol. IV, 1—[V. VI. VIII, 61 sqq. IX—XII
Vat. M (Resl. Vat. K)	942	Vaticanae	Romae	recentia Thomana?
Vat. N (Resl. Vat. O)	1468	Vaticanae	Romae	Commentar. Moschop.?
Vat. O (Resl. Vat. N)	1370	Vaticanae	Romae	Vitam et Commentar. Moschop[.
Ven. H	IX, 27	nunc Marcianae	Venetiis	Metrica quaedam ad Ol. et Pra[e] Pindari
Vat. Q (Vat. B Resl.)	915	Vaticanae (olim Imperialis Paris. 1811)	Romae	40 — 50 sententias Pindaricas
Vat. R (Reg. B Resleri?)	146	Reginae Vatic.	Romae	πινδάρου ῥητὰ ἐν ταῖς ἰάνου λ[α]σκάρεως παρεκβολαῖς
Par. R	suppl. Gr. 89	Imperialis	Parisiis	Gulonii interpretationem Lati[] nam interlinearem
Ambr. K	O. 64. sup.	Ambrosianae	Mediolani	Interpretationem Scholiorum La[]tinam Antonii Salmaciae
Matr. D		Escorialensis	Matriti	Eandem (et carminum) Vince[n]tii Marinerii Valentini

132) Cf. Bö.[1] I, XXIV. 134) Cf. Iriarte p. 445 sqq. et Bö.[1] I, XI.
135) Cf. Bö.[1] II, IV.
136—139) De his fide Resleri relatum est. In nonnullis eiusdem v. d., qui in Ph. IV, 510—531 hanc rem difficilem tractavit, erroribus nunc non

es, praeter IPΔι″ non signati alii:

...ique videtur esse		vel contulit vel vidit tantum	
...itis	generis		
ex.	ft. generis Palatino-Caesarei[2]	vitam et spec. ex Ol. I. VII. XIII. Pyth. III. IV contulit editor (cf. Hy.[2] p. 56)	131
	Vaticani?	spec. Fr. Jacobs (Bö) atque editor	132
:		spec. Pyth. editor	133
	Tricliniani[3]	spec ex Ol. VI Hübner in usum editoris	134
ex.	Tricliniani[3]	integrum Gerhard (Bö.)	135
		vidit amicus Resleri; cf. Philol. IV, 525	136
		vidit et spec. edidit Reslerus; cf. Ph. IV, 526	137
		vidit et spec. edidit Reslerus; cf. Ph. IV, 526	138
		vidit et indicavit Reslerus; cf. Ph. IV, 528	139
		vide Bö.[1] I, 344 et Reslerum in Ph. IV, 522	140
		vidit editor (et Reslerus in Ph. IV, 522??)	141
'l scr.		vidit editor	142
.l scr.		vidit editor (cf. Fabric. Bibl. Gr. II, 66)	143
		memorant Iriarte p. 509 et Fabr. l. l. p. 67	144

...et commorari (cf. Sch. Germ. p. XIV. not.), cum praesertim editor Reslero ...imam notitiam trium codicum (21. 96. 122) debeat. Accuratiora de sin... ...lis codicibus quos ipse vidit scire cupienti non deerit, sed prolixa unius-...iusque libri descriptione plagulas implere noluit.

6) Postremo *ii de quorum natura nihil fere c*

Codicem, signatum		asservatum		qui continere dicitur
compendio	numero bibl.	in scriniis bibliothecae	in urbe	
Bodl. s'	canon. gr. 10	Bodleianae	Oxonii	Ol. Py. Nem. Isth. et X vers Sch. quibusdam ad Ol. et P
Cant.		Collegii S. Emanuelis	Cantabrig.	Pyth. [Nem. Isthm.] („incipi thiis")
Const.		gynaecei Sultani	Constantinopoli	
Westm.		Westmonasteriensis	Londini	Ol. Pyth. Nem.
D'Orvil. A	XI. 3. 12	Bodleianae	Oxonii	Olympia cum Scholiis
D'Orvil. B	XI. 4. 17	Bodleianae	Oxonii	Olymp. I—IX.
Ferr.	29	Universit.	Ferrarae	Olympia cum gl. marg. et in
	240	Universit.	Ferrarae	Olympia
	247 olim 129	Municipii	Ferrarae	Olympia cum Scholiis rec.
Mant.	A III. 20	Lycei	Mantuae	Olympia
Neap. C	olim 48	Borbonic.	Neapoli	Pyth. I
Vat. S	1314	Vaticanae	Romae	[Ol. Py.] Nem. Isthm.?

151) Relata retuli. Non videntur tamen tres et fortasse ne duo dem sed unus tantum Pindarus Ferrarae exstare. Cum numerorum v tas et reliquae notitiae similitudo tum ea quae Detlefsenus sciscitanti r psit argumento sunt. Is bibliothecam „Municipii" eandem cum bibliot „Universitatis" et suum 29 eundem cum fratris 247 (129) esse suspic cum etiam codex 29 Aristophanis Plutum, Nubes, Ranas (et Batracho machiam) contineat, quod frater de codice 247 (129) indicaverat.

quique videtur esse		commemoratum invenit editor:	
atis	generis		
	similis erit Par. C vel Med. A	vide Coxii Catal. Vol. III Oxonii. 1854. 4.	145
		cf. Catalog. MSS. Angl.	146
		indicatum a Coxio in litt. ad Com. Angl. datis de itinere Orientali circa annum 1860	147
		cf. Catalog. MSS. Angl.	148
c.		vide Catal. codd. D'Orvillianorum Oxon. 1806. 4.	149
rec.		vide Catalogum eundem	150
		de quibus retulit editori Detlefsen Oct. 1862	151
	Thomani?	spec. Ol. XIV et init. Schol. miserat frater Theodorus paullo ante Detlefsenum	
ex.		indicatum a Detlefseno literis ad editorem datis 1862, Oct.	152
		vidit editor anno 1846	153
?		ex quo excerpta Nem. Isthm. inter D'Orvilliana notata sunt in Catalogo	154

Codices qui nunc aut non exstant aut falsis numeris indicati non repeantur hos inveni: apud Montefalconium in Bibl. Bibl. „Reg. Sueciae in it. 662", „Veronensem", „Patavinum", „Parmensem" (nec Veronae nec itavii nunc libri Pindarici inveniuntur, teste Theodoro fratre, ut nec Parae, ubi ipse quaesivi); apud Bö.[1] I, VIII „Norimbergensem"; apud Kayrum (p. 4) „Vat. 87" et „Par. 2596"; apud Reslerum l. l. „Par. Q 794)", „Ottob." C et D, „Reg." (Vat.) B. C. D. Nec de codicibus Petri ictorii (cf. Th. in Act. Mon. I. 3, 311; Bö.[1] II, 53) et Tho. Galii (Hy.[3] . 57) qui et quales fuerint satis constat, nisi quod ille inter meliores fuit.

7) Simplex et facilis est codicum signandorum ratio, ut lector primo oculorum obtutu cognoscat, cuius generis libri hanc vel illam lectionem exhibeant. Maioribus Latinis literis omnes libri non interpolati signantur, quos communi veterum nomine appellamus; maioribus Graecis libri et ipsi fere non interpolati sed ad peculiare Thomanorum genus intermedium pertinentes Scholiorumque recentium quae sub nomine Thomae M. feruntur additamento a veteribus satis distincti; minoribus Latinis interpolati generis Moschopulei; minoribus Graecis interpolati Tricliniani. — Quibus quattuor codicum generibus principalibus distinctis, a familiarum diversitate signis exprimenda editor abstinuit. Curavit tamen ut cognati proximi essent, quantum per ordinem dignitatis fieri poterat, nam id semper spectandum erat ut optimi et vetustissimi primum cuiusque generis locum occuparent. Ita ABCDEF plus ponderis habent quam XYZ, neque aliter in singulis familiis, ut in Parisino-Venetis codex V id est Parisinus primus multo melior et vetustior est quam qui ex eo pendent WXYZ. Porro iisdem literis apice addito plerumque apographa denotantur, ut DDDD recentiora sunt exempla ex D orta. Fors ita tulit, ut nonnulli praestantissimorum librorum in literas cognatas inciderent, ut Ambrosianus A in A, Vaticanus B in B, Mediceus E in E, Gottingensis in G, Palatinus C in P; licet in hac re commoditati lectorum non omnino consuli potuerit.

8) Ordines literarum ne alienis signis nimium turbarentur, disiungendi erant aliquot codices, quos e diversis partibus constare apparebat. Primum sex codices collectivos Parisinum tertium, Mediceum primum, Vaticanum quintum, Ambrosianum sextum, Ambrosianum secundum, Estensem primum*) in sua quemque elementa dissolvere opor-

*) Par. $C = \underline{d} + \underline{\delta'} + \underline{D}$ nam Par. C^1 Ol. Pyth. et I. II. III Nem. complectens est Moschop.^{1}; inde a Nem. IV Par. C^2 (i. e .Tricl.^{1}) et Par. C^3 (i. e. vetus cod. familiae Mediceae) alternant.

tebat, etiamsi editiones principes [et ipsas haud indissolubiles*)] indiscretas relinquere visum est; tum decem alios veteres, qui aut manifesto ex duabus tribusve partibus diversi generis compositi sunt, ut Guelferbytanus et Augu-

---

Med. A = ḍ + δ̣′ + Ḍ Vat. E = d̤ + δ̤′ + D̤	Prima pars (Olympia) Moschopulea (Med. A¹ Vat. E¹); secunda (Med. A² Vat. E²) Tricliniana, cuius lacunae expletae sunt tertia parte (Med. A³ Vat. E³) ex codice vetere familiae deprompta.
Ambr. F = S + δ͓′ + D͓	Prima pars ex vetere codice familiae Palatino-Caesareae manavit, secunda e Tricliniano, cuius lacunae partim e Palatino-Caesareo, partim e Mediceo proprio expletae sunt.
Ambr. B = Θ + X͓ + ε′	Prima pars e Thomano prodiit, altera e Parisino-Veneto, tertia est Triclinianus retractatus.
Est. A = ρ′ + X̤ + ζ′	Prima pars Triclinianus est familiae tertiae, secunda ad Parisino-Venetos pertinet, tertia est Tricl. retract. familiae primae.

*) Utraque editio princeps collectivis codicibus adnumeranda est, sed fines non tam sunt certi quam in scriptis. Prima pars Aldinae Olympia complectens (Al.¹) e Thomano libro tertiae familiae provenit, sed non sine interpolationis recentioris vestigiis; pars secunda Pythia et I. II. III Nemea complectens (Al.²) plerumque ad Moschopuleum primae familiae referenda est, sed passim Triclinianos sequitur; tertia pars inde a Nem. IV usque ad finem (Al.³) e Tricliniano retractato (ε′ζ′) manavit. Compositio Aldinae simillima est codici Ambr. B. — Prima pars Romanae Olympia complectens (Ro.¹) in universum est generis Tricliniani, sed admissis saepenumero aliorum generum scripturis sive e Scholiis BH sive ex ipsa Aldina depromptis; altera pars reliqua carmina complectens (Ro.²) in universum est generis Vaticani proprii, ita tamen ut per quasdam carminum partes singula vel Moschopulea (Ro.³) vel Tricliniana (Ro.⁴) admittat, ex ipsa, nisi fallor, Aldina deprompta, e cuius exemplo Calliergi manu correcto pars posterior textus Romanae expressa est. Cf. vitia Aldinae in Romana iterata Nem. V, 3 = 𝔙 (om. γλυκεῖ' ἀοιδά); 13 (ἀποινώσαις); proximas vero scripturas Vaticanas γλυκεῖαν ib. 48 et τριπλόαν 52; Tricliniana αἰθλονικίας N. III, 7 et τὴν τρίταν I. III, 89 ex Aldina hausta, et in I. III proximo vs. 90 ἀποστάζων ex optimo cod. Vaticano etc. etc. — Moschopulea portio (Ro.³) subito incipit a Pyth. V, 53 (= 68), sine dubio ex Aldina.

stani duo (quartus et quintus), aut alienis supplementis aucti, ut bini Vratislavienses (primus et secundus), Gottingensis, Perusinus, Caesarei duo (tertius et quartus), Parisiensis secundus.*)

9) Quae disiunctio cum etiam ad manum secundam extendi potuisset, tamen, excepto Guelferbytano, ubi sec.

---

*) Guelf. = o + I	id est Guelf.^{1} (Moschopuleus^{2} Olymp.) + Guelf.^{2} (Vaticano-Gotting. Pyth.)
Aug. D = κ' + Ỵ + Z̤	id est Aug. D^{1} (fragm. Tricl.^{3} init. Ol. I. + Aug. D^{2} (Py. I. II. III ex Parisino-Veneto) + Aug. D^{3} (fragm. Nem. I eiusdem familiae).
Aug. E = Aug. E^{1} + B̤	id est Aug. E^{1} (Schol. Vett. ad Isth. I. II) + Aug. E^{2} (frg. Nem. I ex Vatic. secundo)
Vrat. A = Ạ + σ'	id est Vrat. A^{1} (Ambrosianus in Ol. I. II) + Vrat. A^{2} (Triclinianus^{3} in rell. Olympiis).
Vrat. B = x + Ẓ	id est Vrat. B^{1} (Moschopuleus^{2}) cum exiguo supplemento Vrat. B^{2} (e Parisino-Veneto, ut videtur).
Gott. = Π̣ + G + S̤ + g	id est Gott.^{2} (pars principalis a vetusta manu, sui generis) cum tribus supplementis a rec. m.: Gott.^{1} (Ol. I ex Thomano); Gott.^{3} (Py. XII, 39 sq. ex Palatino-Caesareo); Gott.^{4} (Nem. I. II. III ex Moschopuleo^{1}).
Perus. = M + λ'	id est Perus.^{1} (manus vetustior, non interp.) cum supplemento Perus.^{2} (man. recent., e Tricliniano^{3}, Ol. XIII, XIV).
Caes. C = τ' + Π	id est Caes. C^{2} (Thomanus^{2}) cum supplemento praefixo Caes. C^{1} (ex Tricliniano, Ol. I. II). Eadem manus in utroque ut in collectivis.
Caes. D = Z + η'	id est Caes. D^{1} (Parisino-Venetus) cum supplemento Caes. D^{2} (ex Tricliniano^{1}, Nem. IV. V).
Paris. B = β' + C̣	id est Par. B^{1} (Triclinianus^{1}) cum supplemento Par. B^{2} (ex Parisino-Leidensi, in parte quadam P. III. IV. V).

m. in Olympiis eadem cum prima manu in Pythiis esse videbatur, primam et secundam manum minutis literulis *a* et *b* ad eandem codicis notam supra additis distinguere praestabat. Est quidem manus secunda in permultis codicibus aperte Tricliniana, ut $B^b G^b P^b ṣ^b \Phi a^b k^b x^b$ etc.; in aliis manifesto Moschopulea, ut Θ^b; rarius etiam ad vetustiora genera pertinet ut X^b quae manus secunda est Vaticani generis proprii. Sed nimis incertum saepe, utrum aliqua correctio a prima manu facta sit, an a secunda, an a tertia quartave; porro utrum correctio sit, an glossa, an denique duplex lectio iam consulto a prima manu simul altera supra alteram scripta. Hoc reputanti omnes unius codicis diversitates simili modo exprimere visum est. Quapropter inter P^i et P^s — G^{ac} et G^{pc} — V^a et V^b ita distinctum est, ut primum „Pal. C infra" et „Pal. C supra", secundum „Gott. ante correctionem" et „Gott. post correctionem", tertium „Par. A a prima manu" et „Par. A a secunda manu" denotaret. Verum ubi manifesto vel glossam vel antiquam scripturae diversitatem supra scribere volebat librarius, aliquoties etiam notulae *gl* i. e. „glossa" et *vl* i. e. „varia lectio" adhibitae sunt; literae vero *a* et *b* non positae nisi ubi manus vere diversa esse videbatur. Hoc non perinde est. Ut in Vaticano quae ad B^b pertinent pleraque sunt inania Triclinii commenta, quae vero in Ambrosiano ad A^{pc} et vetusta et persaepe optima, nam in A nulla est manus secunda. Etiam si qua lectio in margine notata inveniebatur, ubi eam a secunda manu profectam esse apparebat, *mb*; ubi non videbatur vel non liquebat, *m* simpliciter adiectum est. Reliqua minutis literis supra addita (ut V^{lit} i. e. „Par. A in litura"; N^{ras} i. e. „Ambr. G in rasura"; $G^{ref.}$ i. e. „Gott. post refectionem") ultro patebunt.

10) Linea transversa significat „de quo male relatum erat". Quapropter notae $\overline{\text{ḅVGIΣ}}$ $\bar{a}$ $\bar{\beta}'$ etc. ad priores editores falsa relatione de scriptura ḅVGIΣ *a* β' etc. deceptos respiciunt; ipsi errores silentio praetermissi sunt,

sicubi de iis constabat. Ubi de veritate lectionis dubitatio exorta est, vel signum interrogationis adiectum (id nunquam pertinet alio quam ad proximam literam antegressam), vel uncis rotundis inclusum „teste Re.“ „teste Sm.“ etc. additum est. Quare $\overline{W}$? $\overline{Y}$? (duplici et erroris et dubitationis signo) significant „de WY fortasse male relatum est, ut huc potius quam illuc pertineant“. Haec haesitationis signa in eos potissimum libros incidunt, quos editor ipse aut non vidit aut non perscrutatus est, ut ẠỊLPRWYΞΩΩ̣*bchilms*ϑ′σ′ aliosque.

11) Unci quadrati ad collatorum silentia referuntur. Significat igitur [RWY] hoc: „RWY idem videntur praestare, quantum ex silentio collatorum editorumve colligere licet“. Idem valet [r. r.] i. e. „reliqui recentes, ut videtur“; et [rell.] sive [r.] i. e. „reliqui qui collati sunt, ut videtur“. In universum hoc argumentum e silentio petitum aliquanto probabilius est in codicibus accurate ad marginem impressorum collatis; cuius generis sunt omnium principalium librorum ABCDEF etc. collationes quas ipse editor confecit.

12) Virgulae et puncta post codicum compendia collocata ad lemma Scholiastae referuntur. Est A. B. CDE. idem quod „A cum lemmate Scholiastae A“ „B cum lemmate Scholiastae B“ C D „E cum lemmate Scholiastae E“. Porro A, B, etc. idem est quod „lemma in A“ „lemma in B“ cui opponitur AB i. e. „textus A“ „textus B“. Lemmatum exputatione veritas eorum quae olim (Sch. Germ. praef. p. XX sq.) exposita sunt confirmatur; lemma enim Romanae (signatum Ro;) persaepe non est lemma scriptorum librorum, nec hi plerumque lemma a suo textu diversum habent. „Romanae et textus et lemma“ signatur Ro: Quodsi aliqua auctoritas est in A, B, C, E, etc., nulla est in Ro;

13) Numeri quoque ad Scholia spectant. Sch.^{1} Sch.^{2} vel Sch. Rec.^{1} Sch. Vet.^{2} valent „primum Scholiastae

[redacted]

comma" „alterum" etc. Sic etiam $E,^{1\,2}$ B, $^{1}B,^{2}$ significant „primum et alterum lemma in Scholiis codicis Med. E" „primum lemma Sch. in Vat. B" „alterum in eodem" etc.

B.

Transeundum nunc ad alteram huius relationis partem, qua impressorum librorum compendia quibus editor usus est ordine explicantur.

†*) Act. Sax.	Acta Reg. Societatis Literarum Lipsiensis.
Ah.	Ahrens: dialect. Aeol. (D. A.) 1839 — dialect. Doric. (D. D.) 1843 — Philol. XVI, 52—59.
Al.	Aldina ed. 1513.
An.	Annales Antiquitatis ed. a Bergk. et Caesar.
† At.	Alberti, Miscellan. Observatt.
Aw.	Ahlwardti ed. 1820.
Be.	Beckiana ed. 1795.
Bg.	Bergkiana ed. prior 1842 ($Bg.^{1}$) altera 1853 ($Bg.^{2}$)
Bö.	Böckhiana ed. prior vol. I. 1811, vol. II. 1819, vol. III. 1821 ($Bö.^{1}$) — de Crisi 1820—22 atque ed. altera 1825 ($Bö.^{2}$).
Br.	Brubachiana ed. 1542.
† Bss.	Boissonade.
† Bth.	Bothii Carmina selecta 1784. — Interpr. Germ. Olymp. 1808.
Bu.	Buttmanni Gramm. Graec. ed. Lobeck.
By.	Bernhardy Syntaxis.
Ca.	Casaubonus („ex observatt. Is. Casauboni" in ed. Steph. tertia p. 411 sqq.) 1586.
Cm.	Camerarius.
† Co.	Commeliniana Aemilii Porti ed. 1598.
Cp.	Jacobi Ceporini ed. Cratandrina prior 1526 ($Cp.^{1}$) — altera 1556 ($Cp.^{2}$)
Cr. (Cram.)	Crameri Anecdota Paris. (An. Par.) — Anecdota Oxon. (An. Ox.)
Da.	Dawesius.
Dd.	Gu. Dindorf.
De.	Detlefsen.
Di.	Dissenii ed. 1830.

*) Cruce ii libri signantur quos editor non ipse vidit.

† Do.	Donaldsoni ed. 1841 quam editionem exstare editor sero comperit.
El.	Ellendt.
Em.	Emperius.
† Fä.	Fähsii Interpr. Germ. 1804. 1806.
Fr.	Friederichs passim in Philologo 1857 sqq. — Studia Pind. 1863.
† Gd.	Gedikii Interpr. Germ. Olymp, et Pyth. 1777. 78.
Gh.	Ed. Gerhard apud Böckhium.
Gl.	Geelius.
Gö.	Göttlingus.
Gu.	Gurlitti Interpr. Germ. 1806—1818.
Hb.	Gu. de Humboldti Int. Germ. (1792 sqq.) ed. posth. 1841.
Hck.	Heckeri coniecturae apud Bg.^{2}
Hd.	Heindorf.
Hm.	G. Hermann: Commentatio 1798 (Hm.^{1}) — de dialecto 1809 — Notae 1817 (Hm.^{2}) — dissertationes 1831. 1834 (Hm.^{3}) 1844. 1847 (Hm.^{4})*) — Act. Soc. Sax. VI, 221 sqq. (1847).
Hs.	Heimsoethii Addenda et Corrigenda 1840; Rh. V, 1 sqq. al.
Ht.	Hartungi ed. 1855 sq.
Hu.	Huschke in Matth. Misc. phil. I, 28 sqq.
Hy.	Heyniana ed. prima 1773 (Hy.^{1}) — altera (minor) 1797 (Hy.^{2}) — tertia (maior) 1798 (Hy.^{3}) — quarta (minor) 1813 (Hy.^{4}) — quinta (maior) 1817 (Hy.^{5}).
Ia. (Ja.)	Annales Jahniani Philol. et Paedag.**).
Ib. (Jb.)	Fr. Jacobs.
Ki.	Kiessling.
† Kn.	Karsten Ol. II. IV. Pyth. I. 1825.
Ky.	Kayseri Lectiones Pindaricae. 1840.
Le.	von Leutsch, in Philologo passim.
Ln.	Joan. Loniceri interpretatio Latina (1528) 1535 sqq.

*) Hm.^{2} plerumque ad Notas editioni Hy. 1817 insertas refertur, passim vero etiam ad libellum de dialecto. Hm.^{3} plerumque ad dissertationes supra laudatas, interdum ad Notas refertur. Rarius numeri Hm.^{2} Hm.^{3} Hm.^{4} etc. ad alia eiusdem viri immortalis scripta pertinent.

**) In laudandis Annalibus Jahnianis quinquies infelici numerationis errore volumen LXXX pro LXXXIII positum est; dico in Annot. Crit. ad O. VII, 62; et in nota ad P. III, 65 et 106; P. IV, 95 et 100. Est enim dissertatio editoris de quibusdam rebus dialecticis volumini LXXXIII inserta, anni 1861.

Lo.	Lobeckii Paralipomena 1837 (Par.). etc.
Ma.	Matthiae Grammatica Graeca etc.
Mi.	Mingarelli Coniecturae 1772 — ex Schedis Mingarelli apud Heynium.
Mk.	Aug. Meineke.
Mr.	Moreliana ed. 1558.
Ms.	Tycho Mommsen Pindarus 1845 — Interpr. Germ. 1846 — passim in Rh. An. Ja. — Scholia Germani 1860 — Epistola ad Friederichs 1863.
Mtsch.	Mitscherlich.
Mü.	Car. Ot. Müller.
Ni.	Gr. Gu. Nitzsch.
Nu. Go.	Nuntii Literar. Gottingenses.
Ox.	Oxoniensis ed. 1697.
Pa.	Papii Lexicon.
Ph.	Philologus a Sw. et Le. editus.
† Pl.	Plantina ed. 1567.
Po.	Francisci Porti Cretensis Comm. in Pind. 1583.
Pp.	Philippi Melanchthonis interpr. Lat. a Casp. Peucero ed. 1558.
PSt.	Oliva Pauli Stephani ed. 1599.
Pw.	Corn. de Pauwii Notae 1747.
Ra.	Rud. Rauchenstein Introductio 1843 — Commentatio I. 1844 — Com. II. 1845 — in An. et Ja. passim.
Rh.	Museum Rhenanum.
Ri.	Rittershusius apud Schmidium.
Ro.	Romana editio 1515 (Romana et in textu et in lemmate *Ro:* signata est; lemma Romanae *Ro;*).
Rsg.	Reisigius.
Rst.	Rost.
Schdt.	Maurit. Schmidt.
Schf.	God. Schaeferi ed. (Hy.) 1810.
Sck.	Casp. Schwenck.
Sdt.	Leopold Schmidt, vita Pindari. 1862.
Sm.	Erasmi Schmidii ed. 1616.
Sp.	Jeremias Spigelius apud Schmidium.
Spd.	Spalding.
Sr.	Schneiderus. Plerumque Sr. significat C. E. Chr. Schneiderum, qui 1844 Apparatus Pindarici supplementum e codd. Vratisl. edidit; rarius I. G. Schneiderum qui vitam Pindari (1774) scripsit et fragmenta (1776) collegit.

St.	Henrici Stephani ed. prima 1560 (St.[1]) — secunda 1566 (St.[2]) — tertia 1586 (St.[3]) — quarta 1600 (St.[4]) — Interpr. Latina 1560 sqq. (St. int)
† Sü.	Süvern ed. Ol. IV. 1796.
Sw.	Schneidewini ed. prima 1843 (Sw.[1]) — altera 1850 (Sw.[2]) — tertia 1858 (Sw.[3]).
Ta.	Tafelii dilucidationes Pindaricae in Ol. et Pyth. 1827.
Th.	Thiersch. Act. phil. Mon. (1811 sq.); ed. et int. Germ. 1820.
To.	Toupius.
Ur.	Fulvii Ursini notae ad marginem ed. Rom. (quae in bibl. Vaticana asservatur) adscriptae.
Va.	Valckenaer.
Vl.	Vauvilliers.
Wa.	Wakefield.
We.	Welcker: obss. in Ol. I (1806); Rh. (1833. 1834) etc.
† Wg.	Wagneri symb. ad Pind. Argonautica. 1794.
Wie.	Wieseler.
Ws.	Wesseling.
Wü.	Wüstemann.

Asteriscus ad vulgatam exprimendam adhibitus est. Vulgata autem lectio si inde ab editionibus principibus obtinuit, Al. Ro.* signata est; si inde a sola Romana, Ro.*; si a Stephaniana secunda originem duxit, St.[2]*; si ab Erasmo Schmidio, Sm.*; si ab eodem, non sequente Benedicto, Sm. Ox.*; si a Beckio, de sententia Heynii, Hy. Be.*; si a Böckhio, praeeunte Hermanno, Hm. Bö.*; si ab Heynio post Beckium, Hy.[2]*; si a Böckhio primo, Bö.*; si a Böckhio, post secundas curas, Bö.[2]* etc. etc. — Quo in genere signorum voluit quidem editor diligentissimus esse, ut ambigua „vulgatae" lectionis notio finiretur, sed si quid praetermiserit, sperat fore ut lector benevolus ignoscat. Idem ut intelligat quomodo fieri possit ut duae, tres, quattuor „vulgatae" lectiones deinceps obtinuerint, temporis ordinem teneat necesse est. Nam inde ab Aldina ita sese excipiunt editiones: Al. Ro. Cp.[1] (Ln.) Br. Cp.[2] (Pp.) Mr. St.[1] St.[2] Pl. (Po.) St.[3] Co. PSt. St.[4] Sm. Bd. Ox. (Pw. Mi.) Hy.[1] (Gd. Bth.) Be. Hy.[2 3] (Hm.[1]) (Gu.) Schf. Bö.[1] Hy.[4 5] (Hm.[2]) Th. Aw.

[redacted]

Bö.[2] (Ta.) Di. (Hm.[3] Hs. Ky.) Do. Bg.[1] Sw.[1] (Ra.[1] Sr. Ms.[1] Hm.[4]) Sw.[2] Bg.[2] Ht. Sw.[3] (Ra.[2] Fr. Ms.[2] Sdt.)

C.

Reliqua compendia intellectu faciliora sunt, ut *r.* sive *recc.* libri mss. recentes interpolati, *vett.* non interpolati veteres; *Recc.* Scholiastae Recentes, *Vett.* Scholiastae Veteres; *Eust. Pr.* Eustathii Prooemium ed. Sw.; *Sch. Germ.*; *Sch. Thom.*; *Comm. Mosch.* Commentarius perpetuus qui in Moschopuleis invenitur; *Sch. Tricl.*; *n. l.* non liquet; *n. n.* non notavi s. non notatum est; *p. n. e.* paraphrasis Scholiastae non exstat; *p. n. h.* paraphrasis Scholiastae non habet sive non exprimit hanc vocem; *Vide ad* (*cf. ad*) „vide s. conferas notam ad“ plerumque ad Annotationem Criticam refertur; *Str. 1, Ep. 2* etc. primus quisque versus Strophae et Antistrophae, secundus quisque versus Epodi etc.; (*Bg.*[2]) coniecit Bg.[2] sed non recepit; *Sch. A* sive A^{sch} Scholia Ambrosiana; *Sch. B* sive B^{sch} Scholia Vaticana propria; *Sch.* IDGIU etc. sive *Sch. U* (U^{sch}) Scholia mixta (Vaticana cum additamentis); *Sch.*[1], *Sch.*[2] etc. de quibus numeris supra lectores admonuimus.

Literae Graecae quae Triclinianis signandis inserviunt, accentu; literae Latinae quae Moschopuleis, cursiva quae vocatur scriptura a reliquis distinctae sunt.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

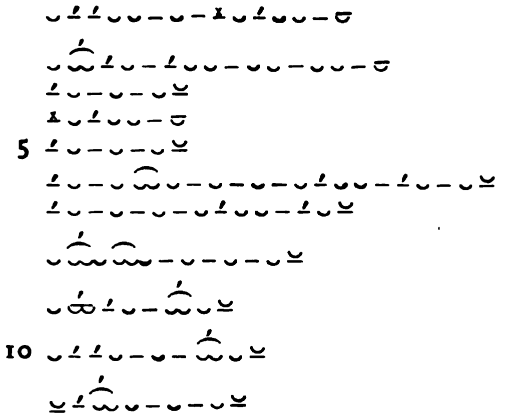

Epodi.

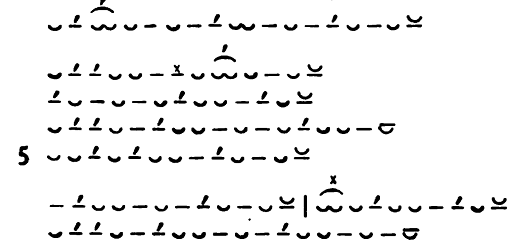

B et G ἀκέφαλοι. vs. 1—19. om. B integram Ol. I om. G.

Inscr. Ἡ βίβλος ἥδε (αὕτη F) τοῦ λυρικοῦ πινδάρου. πινδάρου ἐπινίκιοι ὀλυμπιονίκαις. FKN — πινδάρου ὀλυμπιονῖκαι. EHQTUVXZΔΘΣΦΥacfimoy Al. Bö.* — id. (addito λυρικοῦ) Δ — πινδάρου ὀλύμπια μ'ν'ξ' [al.] Ro.* — om. inscr. A aliique. Cf. Bö. Ed. vol. I praefat. p. XXXIX.

Στρ. α΄.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ᾽ ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέτ᾽ ἀελίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι᾽
αἰθέρος,
μηδ᾽ Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ᾽, ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Ἀντ. α΄.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ

3 γαρύειν A, — γαρύεν ACD etc. (etiam in Sch. A) || **4** ἐέλδεαι EF — ἔλδεαι Uo (et Sch. U) — ἔλδεαι A etc. || **5** μηκέτ᾽ ἀελίου AA̤CDEFI̤LMN OPQUVWXZΓΔΘΠ̤ΞΦ Al. Sw. Bg. — μηκέθ᾽ ἁλίου RΣΥ recc. Ro.* — μηκέθ᾽ ἁλίου *a* || **6** ἀμέρα E^{ac}FNU,ν΄ — ἡμ. PQUΠ̤ — ἁμ. ACD etc. || φαεινὸν AA,^{ac}CFN^{ac}O — φαεννὸν A,^{pc}EMVW Bö.* — φαεινὸν DN^{pc}PQRUXZ Thom. recc. Al. Ro.* — Liquida in antiquissimis non duplicata erroris causa. || **7** μὴ δ᾽ plurimi scripti — μήδ᾽ *o* Al. Ro.* || **8** πολύφαμος V || **9** μητίεσι N^{a} Ro.* — μητίεσσι rell. Al. Sm.* || **10** ἀφνειὰν *a*^{a}*kx*^{a}*x* — ἀφνεὰν *a*^{1}*x*^{1} [rell.] — cf. ad O. VII, 1. || ἱκομένους ADEFII̤M^{a}NOP^{a}Q^{1}U. V^{pc}Z^{a}ΓΔΘΞΦΥΠ̤^{a} Ω*d̤*^{m}π΄τ΄χ΄? ψ΄ Al. Ro.* Hm.^{1} Bö. Th. Di. Sw. — ἱκομένοι Z^{1} — ἱκόμενοι CQ^{a}X^{a}Y *bcd̤mno*? *r*^{1} *r̤sv̤v̤xi*^{m}*q*^{a} θ΄ Hy. Be. — ἱκομεν (supra μεν est οισ, supra οισ est οι, teste De.) L — ἱκομ^{οισ} Σ — ἱκομένοισι R (teste Re.) — ἱκομένοις Π̤^{1} Θ^{b}?*fhiklo*? *q*^{1}*r*^{a}*vεx*΄λ΄μ΄ν΄χ΄? Hm.^{2} Bg. Ht. — ἱκομένας (compendio scriptum, permutatis compendiis terminationum οις et ας) *a* solus — in P haec vox in ordine omissa, in V ita erasa est, ut, quid prima manus habuerit, non liqueat. || **12** θεμίστειον Herodian. ap. Sch. Vett. || σκᾶπτον A.CDE^{pc}FNOQUΣΥΠ̤^{b}μ΄ν΄τ΄ [rell.] Ro.* — σκᾶπτρον E^{ac}MVXZΓΔΘΠ̤Φ Al. *abfhilmnoqrv* — σκάπτρον A̤*x* || πολυμάλω(ῳ) A.CDEF[LM]NO[P]QRUV [X]Z^{a}ΣΦ^{pc}Π̤^{b}Υ*aknoq*μ΄ν΄τ΄ [rell.] Al. Ro.* — πολυμήλω(ῳ) ΓΔΘΠ̤ΦZ^{1} Ab. Sw. — Sch. Vet. ἀπὸ μέρους εὐδαίμων, ambigue. — Mosch. (et multi in gl.) πολυθρέμμων. — Germ. et hoc, et πολύκαρπος, de pomis, allato Hom. Il. ι, 542; cf. Sch. Germ. p. 4.

[redacted]

Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρ-
μιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

Ἐπ. α'.

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα. λάμπει δέ ϝοι κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·

13 ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν [AC]EO? [V]*fkn*^{a} Al. Ro.* — ἀρετῶν ἀπὸ πασᾶν MO? R? X^{b} Z^{a}ΔΘΦΠ^{b}*μ'ν'* — ἀρετᾶν ἀπὸ πασῶν Δ*o* — ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν DFINQUX^{a} Z^{a} ΓΠΣ*abcdhlmn*^{1}*qrvx*θ'τ' — ἀ. ἄπο π. Hy.* (in nullo ut videtur ms.) || **15** μουσικᾶς AENOX^{b}[CFMΔ]Φ (Sch. B ad vs. 162 vulg.) Al. Cp.* — μουσικὰς Θ — μουσικῆς DPQRU.VX^{a} ZΓΠΣ recc. Ro. || **17** ἄπο Q || **18** σοι O — τοι rell. || πίσσας OUV^{pc}XΓΔΘΣΦΥ*ikq* || **19** ὕπο A || φροντίσι DV || **20** ὅτ' ἐπ' *o* || ἀλφειῷ V — cf. O. VII, 15 || **21** δρόμοισιν N || **23** συρακουσίων ABCLMQUV^{a} XΓ^{1} Φ*k* — συρρακουσίων OZ — συρακοσίων DEPΔ — συρρακοσσίων ENV^{b}ΘΠ — συραχωσίων Φ^{po} — συρακούσιον RΓ^{a} Θ^{b} *i n*^{ac} *q o*^{ac} Cp. — συρακόσιον ΥΠ^{b} *afn*^{pc} *o*^{pc} *rμ'ν'τ'* [r. r.] Al. Ro. Mr.* || ἱπποχάρμᾶν ANPQU — ἱππιοχαρμᾶν CDEFLMO^{1} VΔΘΠΦ^{po} — ἱππιοχάρμαν AIO^{m}WX^{a} YΘ^{b} *q* Cp. — ἱπποχάρμᾶν B, (et B?) — ἱππιόχαρμαν O, — ἱππιοχαρμαν Γ — ἱππιοχάρμην A, — ἱπποχαρμᾶν Σ — ἱπποχάρμαν RX^{pc} ZΦ^{1} ΥΠ^{b} *afnorμ'ν'τ'* [r. r.] Al. Ro. Mr.* || βασιλῆα PQUXΓΔΘΠΦ || **24** ἐν AABEFILMNOX^{b} (paraphr. Sch. D etc.; non exstat paraphr. in AB) Bö.* — om. ἐν CDPQUVXYZΓ ΔΘΞΦ — παρ' L^{b}RΣΠΘ^{m}ΥΞ^{b} *afknoqrvvxμ'ν'τ'* [r. r.] Al. Ro.* quae falsa est emendatio omissionis || εὐάνορος supra, εὐάνορι infra habent ALNOQVZΣ — εὐάνορο|ς (οσ supra scr.) C — εὐάνορος X — εὐάνορι BDEF etc. Utraque lectio etiam in Sch. ([D]QU etc.; om. in AB) commemoratur. || ἐποικίᾳ Q^{a} ἀποικίας Σ^{a}. Etiam in Sch. ([D]QU etc.; om. in AB) v. l. ἐποικίᾳ, quam Hm. praefert (Op. VI, 52); non enim huius loci Lydiae mentionem esse unde venerit, sed coloniae, quo cum suis perrexerit Pelops.

τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθὼ
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν | φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Στρ. β'.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ αἰτία.

26 ποσειδᾶν AEDMOPQ[R]UX^{m}ZΓ[Δ]ΘΠ̣Φ*k*^{m}θ'τ' (μ'?) Al. Hy.* — ποσειδῶν [B?]CFNVXΣϒ*afiknoqrxv'* (μ'?) [recc.] Ro.* — ποσειδῶν *v* || νιν (νίν) omnes || ἐξεῖλε ABCDEFLMNOPQUVXZΓΔΘΠ̣Φ Al. — ἔξελε RΠ̣^{s}Σϒ*afklmnoqr* Mr. St.* — ἔξελεν Φ^{bm}*k*^{b}μ'ν'τ' [*bc*θ'] Ro.* Accipiatur oportet Moschopuli emendatio, non Triclinii. || **27** γρ. κεχασμένον A^{m} || **28** θαῦμα τὰ πολλὰ A.ẠEFNOQUVXZ^{ac}ΔΘΦϒ*abcfhilmnoqr*^{m}*uvx*θ'μ'^{ac}ν'^{ac} Al. Ro.* — θαῦμα ταπολλὰ DZ^{pc}Π̣*k*μ'^{pc}ν'^{pc} — θαυματὰ πολλὰ BΠ̣^{b}ϒ^{m}*r*σ'τ' (gl. in EQZ*lq*) Sm. Bö. Sw. Bg.[2] — θαύματα πολλὰ Q^{m}Π̣^{m}*d̤π'* Ox. Hy. Be. Th. Bg.[1] — θαῦματὰ π. P — θαῦματὰ (et θαύματα) π. CΓ || καί (om. τι) BX — τις καί B,ỊQ,U,X^{b} — τοι καὶ DQ^{ac}Π̣ — τοι (om. καί) P (Q?) — τί καί A — τι καί CD etc. || φάτις ABCDEFỊLMNO^{pc}PQRUVZ^{1}ΓΔΘχ' Al. Hm. Bg.[2] — φρένας WXYZ^{m}Δ^{b}Θ^{b}ΞΠ̣Σϒ*abcfhiklmnoqrṛuvv̤y̤z*θ'μ'ν'π'τ'ψ' Sm.* — φρένα Ro.* (in nullo ms.) — φάτιν Z^{s} (Sch. Vet?) Bö.* || ἀληθῆ ABCDELOPQRUVXZΓΔΘΠ̣ΣΦϒ*afknoqu*μ'ν'τ' [rell.] Al. Ro.* Greg. Cor. p. 90 — ἀλαθῆ FN Bö.* || **29** δεδαιδαλωμένοις B — δεδαλμένως O^{a} || ἐξαπατῶσι N || **30** ἅτεπερ DQ. — ἅτε (sine περ?) P — om. ἅπερ Γ || πάντα QX || μειλίχια FNO^{va} || θνητοῖς CM — θνητοῖσι *k* || **31** ἐπιφέρουσα A.BCL^{a}MNORZ^{a}ΣΦ^{1}ϒ*abfhimnoqrvx* — ἐπιφέροισα DF[P]QU[VX]Z^{b}L^{b}[ΓΔ]ΘΠ̣Φ^{s}*k*μ'ν'τ' [rell.] Al. Ro.* || τιμὴν A^{1}ẠC — τιμᾶν D — τιμὰν A^{s} etc. || **32** τὸ πολλάκις mss. Al. Ro.* — τοπολλάκις Bö.* || **33** ἀμέραι E,^{ac}CNQU*q*^{ac} — 'ἀμ. Θ || **34** μάρτυροι DP^{1}Q^{1}Z^{ac}Π̣. || **35** ἔστιν M || **37** ὁπότε κάλεσε FZ*afhimnoqrx* Al. — ὁπότ' ἐκάλεσσε AẠB — ὁππότ' ἐκάλεσε EUX — ὁπότ' ἐκάλεσε CDNOQΣΘΦϒ*a̤k*μ'ν' [rell.] Ro.*

[redacted]

υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι

Ἀντ. β'.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις
ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν

37 τὸν εὐν. ἐς ἔρανον ABCDFIUVWYΣΩΘ^{pc}Φ^{m}Υ^{b} *addfknoqxψ'* Al. Ro.* Hm.[1] Bö.* — id. (sed εἰς) ELMNOPQXZ*sr* — τὸν εὐν. ἔρανον (om. ἐς) ΓΔΘΠΞΦΥ — ἐς εὐν. ἔραννον (om. τὸν) *bczν'μ'π'ρ'τ'χ'*Π^{pc}Φ^{m} i. e. Tricl. (in ρ' aliisque ἔρανον) — ἐς εὐν. ἔρ. ἐς sive ἐς εὐν. τὸν ἔρ. Hm.[2] — τὸν εὐν. ἔρ. ἐς coni. Bg. — ἐπ' εὐν. ἔρ. ἐς Ht. || **38** φίλην DPQ || **40** ἀγλαοτριαίναν A. Bö.[1] cf. ad O. VIII, 48. || **41** dist. post ἱμέρῳ NQ*fo* recte — post ἵπποις Θ aliique || χρυσέαισιν κ' ἀν N^{pc} — χρυσέαισι κὰν DPQ^{ac} (in P c. gl. καὶ ἐν) — χρυσέαις κὰν' CF^{ac} — χρυσέαισιν ἀν' rell., nisi quod supra ἀν' in AB est gl. (v. l.?) ἐν; porro ἀν A*r* — ἂν O*n* Al. — om. ἀν' AIW*bl*χ'; denique χρυσεῇσιν VWΠ — χρυσέοισιν IM — χρυσέαις F^{pc}*kq* cum Greg. Cor. p. 92 et Eustath. ad Iliad. α p. 19. 26. || **42** μεταβῆσαι *bc* || **43** δεύτερος coni. Hck. || **44** γανυμ. ABDXΣ*adfknoυμ'ν'τ'* St.* — γαννυμ. CEFLMNOQUVZΔΘΦ*qr* Al. Ro.* || **45** τὼυτ' A. — τώύτ' B — τῶυτ' CFNOU. — τὥυτ' EIQ — τὼ ὔτ' D cum plurimis recc. — τωὔτότ' L — τωὔτὸ V*k* — alii aliter || **46—66** perierunt in B || **46** δὲ ἄφ. A.D ELMOPQUΓΘΠΦ — δ' ἄφ. [CF]N[VX]ZΣ recc. Al. Ro.* || μητρὶ NZ || ἤγαγον B*abcdfilmnoqrvx* (omnes Mosch.) || **47** κρυφᾷ A recte || φθονερῶν τε C — φθονωτέρων N^{pc}. || **48** ὅτι τε(τὲ) mss. Al. Ro.* — ὅτι σε Bg.[2] Ht. — τὸ τε περισσόν gl. F more grammaticorum, τε prius in dichotomia abundare existimantium. Porro κατὰ μέλη omnes mss. (nisi quod καταμέλη iunctim DΞΣΦ*qz*) adverbialiter. Ita etiam Bg. innixus

μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,
τραπέζαισί τ᾽ ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β΄.

ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν᾽ εἰπεῖν. ἀφί-
σταμαι.
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρος.
εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ᾽ ἕλεν

verbis Aristidis οἶσθ᾽ ὅτι φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν Πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα ἑψηθέντα ἐν λέβητι συντεθῆναι πάλιν ἐξ ἀρχῆς, quae adverbium confirmant, σε non item, quod facile suppletur ut vs. 41 ad μεταβῆσαι. Vide Ra. Idem Sch. AU etc. tuentur: κατὰ μέλη τεμόντες, non addito σε. Hm. et Bö. κάτα maluerunt. || ἐπ᾽ AẠCDEFỊLMNO.PQU.VWXYZΓΔΘΠ̣Φ*f* χ΄ Al. — ἀμφ᾽ RΣΘ^{b}Υ*aknoqr*μ΄ν΄ [rell. recc.] Ro.* — ἀμφ᾽] ἀντὶ τοῦ ἐπί gl. Tricl. Scripsi εἰς cum Sch.

50 δ᾽ Athen. XIV. p. 641. — om. τ᾽ D — τ᾽ rell. || ἀμφὶ δεύτατα ACỊLP V̄^{pc}XYΠ̣ΦΥΩ*ac*[*d*]*fiknoqrṛvx*ϑ΄π΄χ΄ψ΄ Al. Mr. St. Be. Hy. Hm. Sw. Bg. — ἀμφιδεύτατα DEF[M]NOQ^{s}UZΓΘΣΠ̣^{b}*blm*μ΄ν΄ Ro. Cp. Sm. Ox. — ἀμφιδεύτα Ξ̄^{s} — ἐπὶ δεύτατα Q^{1} — ἀμφιδεύματα V̄^{ac} — ἀμφὶ δεύματα W Bö. — δεῦρα (i. e. δεύτερα) quidam Athenaei codd. l. l.; sed ibi quoque v. l. δεύτατα invenitur (vide Bg.[2]). || **52** ἄπορον AẠCDEFIỊLMNOPQUVWXYZΓΔΘΠ̣Σ ΦΥ Al. *hk*^{ac}ψ΄ Athen. l. l. — ἄπορον (α supra ον) *v* (codd. Athen. BP) — ἄπορα *afnoqk*^{pc}μ΄ν΄τ΄ [rell. recc.] Ro.* cum Sch. Rec. || μακαρίων V || **53** ἀκέρδειαν P || λέλογχε AẠCDPQVXZΘ^{pc}Π̣^{pc}Φ^{m} Al. *q* — λέλοχε EF MNOUΓΘ^{ac}Φ*n* — λέλοχεν Σ — λέλογχεν Π̣Υ*ad̲f*ν΄τ΄ (μ΄?) Ro.* || κακαγόρος A.C? E? F^{ac}? U^{pc}Z^{1i} Al. Bö. — ἀντὶ τοῦ κακαγόρους δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ ῡ gl. E — αἰολικόν gl. U — κακαγόρους C? DN^{s} VWZ^{s} Bg. Sw. — κακάγορος PU^{ac} (Π̣^{ac}?) — κακὰ λέγων gl. P — ἤγουν ὁ κακηγορῶν οὐδὲν ἄλλο κερδαίνει gl. Σ — κακαγόρως E^{pc}? Z^{b}Φ^{b}Φ^{m}Ω*bc* Cp. St. Ox. Be. Hy. — κακηγόρος F^{ac}? ỊN^{pc}QR^{b}Y ΓΔΘΥ^{s}*o*? — κακηγόρους F^{pc}IMQ^{s}R^{a}U? XΣΞΦΥ^{1}ψ΄ cum 16 Moschopuleis (*ạd̲fklmnorṛqvxz*Θ^{b}) — κακηγόρως Ro. et 8 Tricliniani (μ΄ν΄π΄ρ΄τ΄χ΄Π̣^{b}*k*^{b}) — κατηγόρους O.Q^{s} — κακηγόροις N^{ac} — κακήγορος ρ΄^{pc}. Laudantur haec Sch. P. II, 142 vulg., ubi κακηγόρῳ B — κακαγορία U — κακηγόρους Ro.* || **54** θνητὸν CΠ̣^{1} || ὀλύμποιο V || **55** ἐτίμησαν MNO*d̲o* || οὗτος om. Ạ (non A) || γὰρ om. RΣΓΘ^{b}*ạd̲hiknoqrvx* — γὰρ rell. (etiam *a*^{pc}*f*)

[redacted]

ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὕπερ | κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στρ. γ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέν νιν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί λελαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.

57 τὰν (om. οἱ) N^{ac} — τήν οἱ ỊΔΘΦΞ — τάν οἱ rell. — ἅν οἱ Hm.* Nisi Sch. AB diserte testarentur duplex pronomen οἱ — αὐτῷ, cum Ht. conïiceres ὑπέροπλόν οἱ, τὰν πατήρ; Hm. autem recte observat has formas pronominis relativi saepius permutari. Idem accidit P. II, 7. N. V, 18. VI, 68. || ὑπερκρέμασσε A.ẠE.L.O.UVXZΔΘ$Φ^{pc}$Ị$Π^{b}$ bcϑ'μ'ν'τ'ω' Ro. — ὑπερκρέμμασε N — ὑπερκρέμμασσε ỊΠ — ὑπερκρέμασε rell. Al. Cp.* || κρατερὸν αὐτῷ VỊΠϑ' — καρτερόνωτον Hck. || **58** τὸν ἀεὶ AẠDEFLMNOPQUVXZ ΔΓΘỊΠΦω' Al. — τὸν αἰεὶ Q^{pc} recc. Ro.* Aut hoc accipiatur, aut ἀεὶ τὸν scribatur. || κεφαλᾶς [AC]EF[L]N[PVX]Z[Γ]Δa^{pc}fω' Al. Cp. Mr.* — κεφαλῆς DMOQRUΘỊΠΣΦΥabcḍklmnoqvxμ'ν'τ' Ro. Br. || λαβεῖν Ạ (non A) || εὐφροσύνης PQ^{s} $Π^{i}$ || **59** ἀπάλαμνον AẠCDEFILMNO.PQU.VXZΓΔΘΣΦΥ Al. a^{pc} c^{pc} μ'ν'ω' — ἀπάλαμον ỊΠ$Θ^{b}$ a^{ac} c^{ac} ḍfnoqp'τ' [rell. recc.] Ro.* || **60** ἀθανάτους ẠEF^{s} L^{i} M^{i} N^{a} UΓΔΘ$Φ^{ac}$ a^{s} fr^{s} — ἀθανάτων [A?CD]F^{i} L^{s} M^{s} N^{i} O [PQRV]W[X]ZΣ$Φ^{pc}$Υa^{i} r^{i} ομ'ν'ω' [rell. recc.] Al. Ro.* || κλέψαις A^{s} DEQ^{s} Bö.* — κλέψας A^{i} CFN etc. Al. Ro.* || **61** ἀλίκεσι D — ἁλίκεσι FMNVX ZΦ — De sigmatismo cf. ad O. IX, 17. || **63** οἷς C || **64** θέσαν αὐτὸν AC DEFLMNOUVXZΣỊΠΦΥ — θέσσαν αὐτὸν ΓΔΘο — ἔθεσαν αὐτὸν PQ — θέσαν (om. αὐτὸν) bck^{ac}lnqvμ'ν'τ' — θέσσαν (om. αὐτὸν) Rafsk^{pc} Ị$Π^{b}$ [rell. recc.] Ro.* — Scripsi θέν νιν. Apparet αὐτὸν a Byzantiis deletum esse, nam R saepe facit cum interpolatis. — In O litura est inter θέσαν et αὐτὸν. || δὲ om. Q^{ac} || θεῶν (Ạ^{s}?) τ'ω' Al. || om. τι AẠCDEFLMNOPQUVXZ ΓΔΘỊΠΣΦω' — non om. τι [R]Υaḍfknoqrv$Θ^{b}$ Ị$Π^{b}$ μ'ν'τ' [rell. recc.] Al. Ro.* || λαθέμεν AẠCEFLMN^{s} OPQUVXZΓΥΘΞỊΠΣΦΥΩ Al. Ro.* Bö.* — ληθέμεναι DN^{i} — λασέμεν acḍfhiklnorṛv[x]z$Θ^{b}$ $Φ^{b}$ ϑ'μ'ν'π'τ'ψ' Sm.* — λασθέμεν q? — λασσέμεν bm — λελαθέμεν (om. τι) scripsi || ἔρδων ACELMΓ ΔΘΦΥabfqμ'ν'τ'ω' Al. St. Bö.* — ἔρδων DFNO[P?]QUVXZỊΠΣ (a^{ac}?) ḍnorv Ro.* Sm. Ox. Hy.

τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί ϝοι πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

'Αντ. γ'.

Πισάτα *παρὰ πατρὸς εὔδοξον* Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· *ὁ δ' αὐτῷ*
πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια *δῶρα* Κυπρίας *ἄγ' εἴ τι,* Ποσεί-
δαον, ἐς χάριν

65 *οἱ* in omnibus vett. et Thom. (AA̤CDE.FI?I̤LMNOPQUVWXYZ^{ac}Γ ΔΘΠ̤ΣΞΦΤ Al.) et paucis ambiguis (q^bṛψ'ω') male post *τοὔνεκα* collocatum, in plurimis Moschopuleis (R*afḍknoq*[*r*]*vx*) omissum, recte transposuisse videtur Triclinius. Nam hoc non invenitur nisi in ultimae recensionis libris (μ'ν'ρ' σ'τ'k^b Z^b Ro.*) et in $Θ^b$. Utroque loco *οἱ* in nullo nisi ut alterum sit a m. sec. || *αὖτις* ADFLMN Bö.* — *αὖθις* CEPQRUVXZ Thom. recc. Al. Ro.* — om. hic vs. in O^a; O^b addidit, sed omissa voce *αὖτις*. || **67** *εὐάνθεμον* μ'ν'Z^b (omnes Tricl.?) || *δ'* om. C^a || *φυὴν* A^e || **68** *νιν* om. N^a — *λάχνιν μέλαν* D — *μιν* in nullo || *ἔρρεφον* L || **69** *ἕτοιμον* A. Cp. — *ἑτοῖμον* B. etc. || *ἀνεφρόντισεν* [F]Π̤*aforμ'* Ro.* — *ἀνεφρόντισε* ABCDE etc. || **70** *πισσάτου* O — *πισσάτα* CUΣ*n* — *πισεύτου* M — *πισάτου* *ḍo*^{ac} || **71** *ἐγγύς δ'* AA̤B.CDEFLMNPQUVZΠ̤Υ — *ἐγγὺς δ'* U,X — *δ' ἐγγύς δ'* O — *ἐγγύθι δ'* ΓΔΘΦ̤ — *ἔγγυθι δ' ω'* Al. — *ἐγγύθεν δ'* ΣΦΤ — *ἄγχι δ'* R et recc. Ro.* — *ἐγγὺς* (om. *δ'*) scripsi || *οἶος* DEF || **72** *ἄπυε* A^{pc}BDEFMNO PQZΠ̤ — *ἄπυεν* A^{ac}CU.ΘΣΦΤ recc. [rell.] Al.Ro.* || **73** *εὐρυτριαίναν* ABIN^a O^{ac} — *εὐρυτρίαιναν* CDEFLMN^{b}O^{pc}PQUXZΓΔΘΠ̤ΣΦ Al. μ'ν'τ'ω' — *εὐρυτρίαιναν καλέων* (intrusa glossa) V — *εὐρυτρύαιναν* Υ — *εὐτρίαιναν* [R]*afknqv* [rell. Mosch.] Ro.* Bö.[2]* — *εὐτριαίναν* *o* Bö.[1] Nec *ἀγλαοτριαίνης*, nec *ὀρσοτριαίνης*, nec *εὐτριαίνης*, nec *εὐρυτριαίνης* apud ullum alium poetam inveniuntur. Sch. Vett. h. l. non exstant. || *ὁδ'* perpauci ut AZ*f* — *ὃδ'* plurimi || **74** *πὰρ ποδὶ* AA̤BDEFI̤[L]NOPQUVWXYZΓΔΘΤχ'^{s} (codd. Greg. Cor. p. 208) Bö.* — *παρὰ ποδὶ* CΣ — *παρποδὶ* MΦ || *παρὰ ποσὶ* *an* — *πὰρ ποσσὶ* *i* — *πὰρ ποσὶ* RΠ̤*fkoqrv*μ'ν'τ'χ'[1] [rell. recc.] Al. Ro.* || *ἐφάνη* AA̤E — *φάνη* rell. (et A,^{bis}) — Solutio non est in reliquis. || **75** *τῷ μὲν εἶπεν* A^{ac}L — *τῷ μὲν εἶπε* A.B.E.MO[P]Q[R]UXΣΠ̤Ω Al. *adfnoqrxπ'χ'*

τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τά κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος

ψ'ω' Ro.* — τῷ μὲν ἔειπε CDF.NVZΓΔΘΞΦΤ — τῷ δ' ἔειπε μ'ν'ρ'τ'k^b $Π^b$ (τῷ δ' εἶπε θ'). Ad hanc Triclinii scripturam pertinet notula μ'ν' haec τῷ [δ' ἔειπε?] γράφε διὰ τὸ μέτρον; scilicet ita Thomanam lectionem τῷ μὲν ἔειπε emendare studebat. Vulgatam Moschopuleam et optimi mss. et Sch. AB tuentur: ὁ μεν ἀντὶ τοῦ μην. οὐ γὰρ ἀνταποδίδοται πρὸς αὐτόν· ὁ μὲν εἶπε, ὁ δὲ ἤκουσεν. Nisi haec ipsa nota antiquae interpolationis vestigium est, pro τῷ δὲ ϝεῖπε. || κυπριδας q || τοι $CM^1 N^a PQXZ^b Δ^b$ ω' || ποσειδάον $BLNO^{ac}Δ$ — ποσειδᾶον F

78 εἰς DELMQXZ — ἐς ABCFNOUV etc. || 79 ἆλιν ABENOUΓ $ΘΣΦΤq^{ac}v$ Cp. Sm.* — ἦλιν Ro. Br. Mr. St. — ἰσύλιν d vitiose — ἅλιν Z^b ω' Al. — ἄλιν $FQVΣafknoq^{pc}rxμ'ν'τ'$ — αὖλιν CZ || 79 τε A.BCDE $F[L]MNOQ^b[R]ZΘ^{pc}ΤΠ^{pc}$addfkmnoqrrvx (cum Schol. Lycophr. 156. et Greg. Cor. p. 94.) Bö.* — om. τε B,PQUVXΓΔΘΞΠΣΦ — γε μ'ν'ρ'τ'ω' Al. Ro.* Emendatio Thomanae lectionis Tricliniana, falsa, ut vs. 75. || δέκα ἄνδρας A.BDEFLMNO — δέκ' ἄνδρας C[P]QUVX Thom. recc. Al. Ro.* || ὀλέσσας A.E — ὀλέσαις B „cod. Victorii“ (Greg. Cor. p. 94) (Ca. in $St.^3$) Sm. Hy.* — ὀλέσας E, et roll. || 80 μναστῆρας AAB „cod. Victorii“ CE $LNOZΘ^{pc}Φ^a$ ω' Al. $Bg.^2$ — μνηστῆρας $DFMPQ^a UVWXYΓΔ(Θ^{ac}?)ΞΠΣ$ $Φ^1Τ$ cum Schol. Lyc. et nonnullis mss. Philostrati Im. I, 30. — ἐρῶντας $[R]Q^b Z^m Δ^b Π^m$abcdf[hi]klmnoqrrsvxθ'μ'ν'π'τ'χ'ψ' Ro.* Interpolata lectio etiam in quibusdam Philostrati mss. invenitur. || 81 φῶτ' οὐ M || 82 οἷς A.BCDE.FLMNO.U.XΓΔΘΠΣΦa^m — ἐφ' οἷς F,Z (γρ. ἐφ' οἷς gl. Φ) — οἷσι D^a — οἷσιν $D^b ΤΘ^{pc}$afknoμ'ν'τ'ω' [rell. recc.] Al. Ro.* — de PQRV nihil relatum est. || ἀνάγκη $PQXΓΔΠ^1ΣΦ$ || τά $AAB^1 C^{ac}$ (Greg. Cor.) — τί rell. || κέ [AB]D[L]N[PQR]VΤ recc. Al. Ro.* — καί C^aEFMOUXZ (v. l. $Φ^b$) (cum Sch. AB altero) — δέ C?ΓΔΣΦ — δέ] τράφεται κενας (i. e. γρ. κε, credo) gl. Σ || 84 ἄμμορος ABC[PR]UVZ Thom. recc. Al. Ro.* —

ὑποκείσεται, τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὡς ἔννεπεν. οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο | ϝέπεσι. τὸν μὲν
ἀγάλλων θεὸς
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵπ-
πους.

Στρ. δ'.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον,
ἃ τέκε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλαΐαισι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,

ἄμμοιρος Φ — ἄμορος Q^{pc} — ἄμοιρος DEFMNOQ^{ac}X — ἄμμορος] ἄμοιρος αἰολικῶς gl. A || οὗτος ἄεθλος (om. γ') AẠB.CDE.FỊLMNO.PQRUVW XYZΓΔΘỊΞΣΦϘaddfk (l? m?) noqrṛsvxψ'ω' Hm. Bö.* — οὑτοσὶ ἆθλός γ' Ro.* idemque refertur ex χ' [b?] — οὗτος ἄεθλός γ' refertur ex Ωsw' — οὑτοσὶ ἄεθλός γ' ē? θ'? μ'ν'ρ'τ' (in μ'ν' cum gl. συνίζησις). Quae Triclini-niana scriptura nunc explosa est.

85 δίδου FRX^{b} ZΘỊΦ cum Moschop. — δίδοι rell. cum Tricl. Al. Ro.* Triclinius dialecticam formam passim reduxit, ut vs. 12. 26. 81. 94.; etiam falsis rationibus usus, ut 53. 57. 86. || 86 ἔνεπεν BCv' — ἔννεπε ỊIkn — ἔννεπεν AD etc. || ἀκράντων et ἐπέων D$^{v.l.}$ U$^{gl.}$ — ἀκράντοισιν QỊ || Scripsi ἐφάψατο | ϝέπεσι pro ἐφάψατ' ὦν ἔπεσι, nam omittunt ὦν A.BCDEFLM NOPQRUVXΓΔΘỊΣΦΤ Al. — habent ὦν soli recc. Ro.* || ἔπεσσι AA,^{pc} PQUVXZỊ Tricl. Ro.* — ἔπεσι A,^{ac}CDFỊLMNO[R]Y? Thom. Mosch. Al. Hm. Bö.* || 87 δίφρον τε χρύσεον πτ. ABDEI[L]MOPQUVWXΔΓΘ ΞΣΦΤ (ụ?) Bö.* — δίφρον χρύσεον πτ. CFNYỊ — δίφρον χρύσεον ἐν πτ. RZ recc. Al. Ro.* || χρύσειον CO || πτεροῖσί τ' AẠBCDEFMNOPQRU XZΓΔΘỊΦfkquvx — πτεροῖσίν τ' [LVΣ]Ξ? Υanorμ'ν'τ'ω' Al. Ro.* || 88 ἕλεν δ' C^{a}UZΣΤ recc. Al. Ro.* — ἕλε δ' rell. vett. et Thom. || δὲ Σ — τε(τὲ) rell. || ξύνευνον AẠ || 89 ἃ τέκε λαγ. A.B.CDE.FIỊL[M]NO .PQUVWXYΓ[Δ]ΘỊΞΣΦΤΩc^{m}χ'ω' Al. Ro.* — ἣ τέκε λαγ. U, — ἃ τέκε δὲ λαγ. Zdq^{pc} — τέκε δὲ λαγ. Θ^{b}adfhik[lm]noqrṛ[s]vxzψ' Sm.* — τέκε τε (τὲ) λαγ. bck^{b} θ'μ'ν'π'ρ'τ' „Ms. Canteri" Bö.* || μεμαότας ABCDEFIỊLM NOPQUXYΓΔΘ$^{v.l.}$ΞΦΤ (Hy.) Sw. Bg. — μεμιότας Σ — μεμαῶτας VW Ị — μεμάωτας Z — μεμαλῶτας Ị^{pc}ψ' — μεμαλότας RΘ^{1}Φ^{m} recc. Al. Ro.* || 91 ἀγλαοῖσι M || 91 extr. et 92 extr. distinguunt plene AF — utroque loco commate Tricl. Al. Ro.* — priore tantum, plene BOQUaq — neutro EVZo aliique || 92 ἀλφειοῦ A^{pc}Ạ — ἀλφαιοῦ A^{ac}

[redacted]

τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ.
τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, *ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται*
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι·
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἀντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν
ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν. ἐμὲ δὲ στρεφανῶσαι
κεῖνον ἱππείῳ νόμῳ

93 πολυξενοτ. B.CDFLMNQZΓΘ^{a} *a^{ac}fω'* Al. — πολυξενωτ. A.EO U. etc. || πολυξενώτατον περὶ E, || 94 τηλόθε B.V*dmoq* — τηλόθεν ACE. O.U. etc. || **94** τῶν A^{a}BDNR et omnes Moschop. — τᾶν A^{1}AMO.U etc. Thom. Tricl. Al. Ro.* || **95** δρόμοις; πέλοπος, ἵνα C — πέλοπος cum seqq. iungunt VX*q* — neutra distinctione QΣ — cum prioribus AB etc. || **96** ἀκμάτ' A — *ἀκμαί* (om. τ') A — *ἀκμαῖ τ'* et *ἀκμαί τ'* C — *ἀκμαί τ'* rell. De vitio A cf. ad O. IX, 86. Ex Sch. AB colligi vix potest scriptum fuisse *ἀκμᾷ τ' ἰσχύος θρασυπόνῳ*, nam *αἱ τῶν ἀκμαίων ἰσχύες* et *αἱ ἀκμαῖαι ἰσχύες* non diversae lectionis, sed interpretationis esse videntur. || **97** ἀμφιβόητον AA. c. gl. περιβόητον, perperam. || **98** ἔχοι *a* || μελιττόεσσαν AABμ'ν'^{pc}τ' — *μελιτώεσσαν* DN — *μελιτόεσαν* VΥ*a* || **99** *γ'* om. CDFN et paraphr. Sch. Vet. — *γ'* habent ABE etc. || ἕνεκα BR*n* — ἕνεκε AEFQVXZ^{ac}Π — ἕνεκεν [A?]CDNOU etc. || *αἰεὶ* [CD]FN Hm. Bö.* Nota eosdem libros supra omittere *γ'*. — *ἀεὶ* AABE[L]MO.PQU.R VXZΓ[Δ]ΠΣΘ[Φ]Υ*af knoqvxμ'ν'τ'ω'* [rell.] Al. Ro.* || *ἐσλὸν* A[A]B.EN [θ'?] Ro.* — *ἐσθλὸν* CDFLMO.PQRUVXZ Thom. recc. Al. In Π ft. ante corr. ἰσθλόν fuit. || **100** βροτῶν AACD^{a}EFLMO^{ac}RUVZ^{ac}ΓΔΘΦ*adklmnorx* — βροτῶ(ῷ) D^{b}NO^{pc}[P]QXZ^{pc}ΠΣΥ[*c*]*fvk*^{b}[θ']μ'ν'ρ'σ'τ'ω' Al. Ro.* — βροτῷς (sic) *b* — βροτᾶ *d* || *στεφανῶται* B — *στεφανῶσαι*] *ται ἀντὶ τοῦ σαι* gl. A — *στεφῶσαι* A — *στεφανῶσαι* omnes rell. ut videtur. Glossa Ambrosiana absurda esset, nisi *στεφανῶται* in ordine scribi voluisset. Sch. Vet. si exstarent, fortasse similia referrent. Hoc σ in τ commutatum Doridis, quatenus cognitam habemus, licentiam migrat, sed notabilis est duorum optimorum, qui e diverso fonte manarunt, librorum consensus, praesertim in carmine quod reconditioris dialecti vestigia complura ostendit. cf. ad 53. 82. || **101** *ἱππείῳ(ω)* AABDEFIMNO^{pc}PQRUVWXYZΓΔΘΞΠΣΦΥΩΩχ'ω' Al. — *ἱππίῳ* CO^{ac} Hm. Bö.* — *ἱππικῷ(ῶ)* recc. Ro.*

Αἰολῆΐδι μολπᾷ
χρή· πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ϝίδριν ἅμμε καὶ δύναμιν
κυριώτερον
τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

Ἐπ. δ'.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει.

102 αἰοληΐδος Υ || **103** πέπονθα Ạ || ξένων Z^{ac} || **104** μήτι γ' D || τ' ἴδριν V || ἅμα καὶ AẠBCDEFIỊLMNOPQRUVXYZΓΔΘΞΠΣΦΤχ'ω' Al. — ἅμα καὶ ạ — ἄλλον ἢ Θ^{b}Π^{bc}a[bc]ḍfhik[lm]noqr^{1}ṛ[s]vαχψ' Sm.* — ἄλλον καὶ Π^{bl}Ωθ'μ'ν'π'ρ'τ' Ro.* — ἅμμε καὶ scripsi || καιριώτερον AẠ || 105 δαιδαλωσάμεν A — δαιδαλωσαίμεν ẠZU,q et bis in Sch. U — δαιδαλώσαιμεν a — δαιδαλωσέμεν (δεδ.) rell. — κοσμῆσαι, ὑμνῆσαι gl. Mosch. — κοσμήσειν gl. Tricl. || **106** θεός δ' LMO,Z || ἰών; τεαῖσι B — ἰών, τεαῖσι DNZ Tricl. Al. Ro.* — ἐὼν τεαῖσι AEFQUΠ̣oq Hm. Bö.* || **107** κῆδος ABDEFM^{a}NO^{1}PQR^{1}UVXZΓ[ΔΦ]ΘΠ̣ΣΤafknorvθ'μ'ν'τ'ω' [rell.] Al. Ro.* — κῦδος CE^{m}F^{gl}·LM^{1}O^{a} (coni. Fä.) — κύδος Rq (sed in q cum gl. φροντίδα) — κᾶδος (in nullo ms.) Bö.*, recte, ut videtur, nam non multo testatior est dorica forma ἀλαθῆ vs. 28. Contra Fähsii coniecturam (quam Bö. non improbat, quia ἔχων τοῦτο κῆδος frigere videretur) Sch. Vet. paraphrasis εἰς τοῦτο σπουδάζων facit. || 108 μερίμναις C || εἰ δὲ καὶ μὴ EF — εἰ δὲ μὴ E, et rell. || λίποις O — λίποι rell. (et Sch. O) || **109** γλυκερωτέραν ἔλπ. DN — γλυκυτέραν ἔλπ. C — γλυκυτέραν κεν ἔλπ. MVnq — γλυκυτέραν κεν ἔλπ. A[B]EF etc. (nullus ἐέλπ.) || **110** κλεΐξειν ACEFQUZ[PRL] recc. Ro.* Th. Bö.^{2}* — κλείξειν o — κλεϊξεῖν X^{b} Ri. Hy. Bö.^{1} — κλεΐζειν Ạ? BDMNOV̄X^{a}Π̣ — Sch. et futuro et aoristo utuntur in paraphrasi. || **112** μοῦσα LMO || κρατ. QUVXχτ' || καρτερώτερον R^{a} || ἀλκᾷ(ᾶ) [ABC] E^{b}F^{b}[M]N^{b}O^{b}[P]Q[R]U.VZ Thom. recc.* — ἀλκᾶ] τῇ ἐμῇ gl. E^{b} — ἀλκὰν DE^{a}ỊLN^{a}O^{a} Ht. — ἀλκὰν] κατὰ gl. O^{b} — E Sch. Vet. τὸ δὲ τρέφει ἀντὶ τοῦ ἀλκὴν αὔξει non multum consequitur. Aliud Sch. Vet. dativum explicat dativo δυνάμει, quae glossa passim invenitur, ut in ZΣa.

ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, | ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ.

113 om. ἐπ' AA̤BCDEFI̤LMNOPQRUXYZΓΔΘΞΠ̤ΣΦΤ*x* — ἐν V — ἐπ' Θ*r*°*afknoqrv*Π̤*b* μ'ν'σ'τ'ω' [rell. recc.] Al. Ro.* || δὲ ἄλλοι PQτ' || 115 σε (om. τε) V (refertur idem ex I̤ qui fort. cum W confusus est) — σέ τε ABCDE.FNO.U. etc. — δέ σε coni. Bg. e Schol. — Germ. τε agnoscit. || ὑψοῖς D. || ἐμέ δε DN — ἐμέ τε (Tricl. ἐμὲ τὲ) rell. — In utraque paraphr. Sch. Vet. δὲ vulgata lectio est; altero loco τὲ in U. || Hic locus facit ut vs. 28 φάτῖς 57 ὑπὲρ κρέμασσε 86 ἔπεσσι scribi non possint. || τόσσα δὲ BΠ̤ — τοσάδε DMNZΔΘΣΦ*d̤* || νικηφόροις U. || 116 προφαντὸν ABEIMO,U.ΓΘΣ,ΦΤ*r* — πρόφαντὸν C — πρόφαντον FNO[P] Q[R]X*p*° Z recc. Al. Ro.* — πρόςφαντον X*a*°*x*a° — πρόςφατον X, — πρόφατον Π̤*d̤n* — προφατὲν Σ || σοφίαν Θ'μ'ν' [rell. Tricl.] c. gl. κατὰ σοφίαν Ro.* — σοφίᾳ(α) omnes vett. Thom. Mosch. Sm.* Dativum exprimit paraphr. Sch. Vet. ἐν σοφίᾳ. || ἕλληνας EFQXZ || πάντᾶ A — παντᾶ C?DENQ XΓ[Δ]ΣΦ*a*[*d̤*]*f*[*m*]*xk*b τ'[Θ']ω' Al. Ro.* — πάντα BFMORUVZΘΠ̤Τ*bchikl noqrv*μ'ν' — πάντας A̤1 — πανταχοῦ D*b* *k*p° e glossa — Ut vs. 47 e solo A enotavi κρυφᾷ (adscripto iota), ita h. l. e solo P enotatum est παντᾷ, idemque I habet. His optimis testibus et Ahrentis rationibus (DD. 368.) parendum est.

Subscr. τέλος τοῦ Θηβαίου ἱέρωνος EF — id. (sed συρακουσίου supra Θ. adscripto) Q — τέλος τοῦ συρακουσίου Θηβαίου ἱέρωνος I̤ — Cf. Sch. Germ. p. XVI. — ὕμνου τέλος ἱέρωνος συρακουσίου μ'ν'σ' (Tricl.) — τέλος τοῦ πρώτου ὕμνου πινδάρου V — τέλος O aliique — nulla subscr. in ABC TU al. Thom. Mosch.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

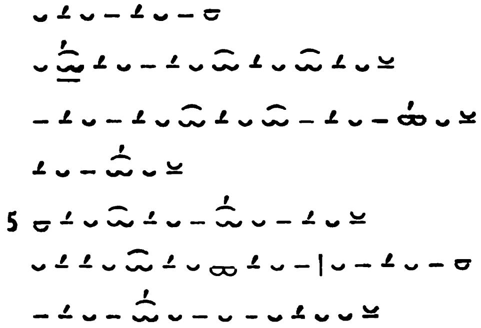

Epodi.

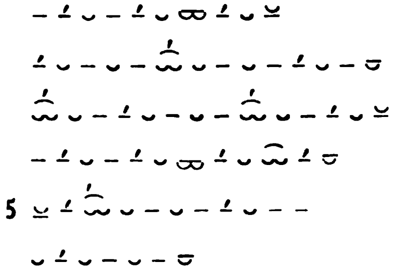

[redacted]

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. α΄.
τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων, | ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. α΄
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰὼν δ᾽ ἕφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς.
ἀλλ᾽ ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ᾽ Ἀλφεοῦ, | ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α΄.

2 θεῶν ERVW*ir* ‖ τίνα δ᾽ ἥρωα AEFN^{ac} ‖ τίν᾽ ἄνδρα CDGHIM N^{pc}OQRSUXΓΔΣΞΩ*bn* Al. — τίνα ἄνδρα *c* — τίνα δ᾽ ἄνδρα A[B]E[F] N^{ac}V[W]*Zakoq*[*x*]μ΄ν΄τ΄[θ΄] Ro.* ‖ κελαδήσωμεν OP^{1}Q^{pc}SU(N^{b}?) ‖ **3** ἤ, τοι AA — ἤτοι O — ἤτοι A,O, rell. Al. Ro.* — ἦτοι Sm.* ‖ πίσσα B, (et Sch. B) O.U.ZΓΔ ‖ **4** ἀκροθίνια CN^{ac} (Zenodot.) — ἀκροθίνιον E, — ἀκρόθινα rell. Cf. O. X, 57. et N. VII, 41 ‖ **5** θήρωνα τετραωρίας A.A θήρωνα δὲ τετραωρίας *a* — θήρωνα δὲ τετραορίας rell. ‖ εἵνεκα ΓΔΣ ‖ νικαφόροις C^{1} — νικηφόρου M ‖ **6** ὄπι B^{a}? G^{ac}H^{a} — ὀπὶ (ὀπί) rell. Scripsi ὄπιν. ‖ ξείνων Hm.^{2} Bö.^{2}* — ξένον mss. Al. Ro.* ‖ **7** δὲ Σ solito errore — τε (τὲ) rell. ‖ ὀρθόπτολιν A.ADN.O^{ac} ‖ **10** ὀφθαλμοί MSWZ^{1}[V?] σ^{pc} (coni. Pw.) male ‖ δ᾽ ἔφεπε ACDNO,U, Ro; (cum Sch. Vet.) — τ᾽ ἔφεπε rell. Al. Ro.* — Optimis testibus parco, praesertim cum alterum τε et praecedat et sequatur. ‖ μόρσιμος. πλοῦτον (μόρσιμος, πλοῦτον) mss. Al. Ro.* — μόρσιμος, ἐπ᾽ ὄλβον coni. Hy. (Bg.^{2}) — μόρσιμος, ὁ πλοῦτον Hm. Bg.^{1} Ht. ‖ **13** τὲ ἀλφ. A — τε ἀλφιοῦ A — τἀλφεοῦ *q* ‖ **14** σφισιν [F]*Za*[*l*]*no*[*r*]μ΄ν΄τ΄[θ΄] Al. Ro.* — σφισι omnes rell. vett. et Thom. cum *bcmkqx* ‖ κόσμησον O^{ac}O.Q^{1}S^{m} (cum gl. U κοσμεῖσθαι ποίησον) — κόμησον PO^{pc}Z^{m} — κόμισσον CEMSΓΔ — κόμισον A.BDNQ^{a} etc. ‖ **15** τε Ξ — δὲ rell.

ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθᾳ δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμψῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα· πένθος δὲ πιτνεῖ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. [βαρὺ
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ | δέ νιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

16 ἐνδικά τε (κα τὲ) DEFZ — ἐν δίκᾳ(α) (omisso τε) CΓΔΣ — ἐν δίκᾳ(α) τε(τὲ) rell. || καὶ om. W || οὐδὲ (omisso ἂν) A quod possit defendi || **17** ἁπάντων k^ac q — ὁ πάντων k^pc rell. || δύναται EM || **18** λάθῃ D || γένοιτ' ἄν. omnes — γένηται paraphr. A' || **19** ἐσλῶν ΑΑ̣Β.PV[WX]k^pc i^ac sμ' Sm.* — ἐςλῶν ar — ἐςλῶν τ' — ἐσθλῶν rell. Al. Ro.* || θνήσκει CDF̣N || **20** πολύγκοτον M || **21** ὅτ' ἂν U || πέμψῃ ΑΑ̣ (cum paraphr. A αὐξήσῃ) — πέμποι C^ac? — πέμπῃ(ῃ) rell. (cum paraphr. B ἀναφέρῃ et ἄγῃ). Reposui aoristum, ut ἀκούσῃ a Bö. I. IV (V), 13 reductum est. || **22** ἀναβᾶσ' F^s OPQ^1 SU — γρ. ἀναβᾶσα N^s — ἀνεβάσ' Σ^pc — ἀνεκᾶσ' M — ἀνεκᾶσ Q^s — ἀνέκασ' S^m — ἀνεκὰς ΑΑ̣BCDEF^1 G[H]RV[WX]ZΓΔ Σ^s recc. Al. Ro.* — ἂν ἑκὰς coni. Hy. — ἀνακὰς coni. Sw. || γὰρ ΑΑ̣ — δὲ A,Α̣, rell. || **23** πάθον ΑΑ̣ — ἔπαθον rell. || δὲ πιτνεῖ omnes mss. Al. Ro.* cum gl. et Sch. (καταπίπτει, ἀφανίζεται, ἡττᾶται, κρύπτεται, καταφέρεται, καταβάλλεται) excepto Moschopulo qui ἠφανίσθη in paraphrasi habet — δὲ πίτνει Mi. — δ' ἐπίτνει Be. Bö.* — δ' ἔπιτνεν Hm. Di. Praesens est generalis sententiae, quae simul rem factam indicat. || **24** κρεισσ. DNZ^1 q^pc || πρὸς mss. Al. Ro.* — πρὸ inter Sch. B (non in A) hiatu intolerabili; πρὸς est ὑπὸ ut recte ait Sch. || **25** ζώοι M — ζώῃ D^ac E. N. — ζώει rell. || κ' ἂν C, — μ' ἂν C — μὲν ἐν rell. || -οῦσα ΑΑ̣ (Δ^ac?) — οῖσα rell. || τανέθειρα A^lit. Α̣ || **26** νιν CD^ac N. — μιν AB etc. || ἀεὶ P || Inter **26** et **27** additur versus φιλέοντι δὲ μοῦσαι in A.Α̣ — φιλέοντι δὲ μοῖσαι BCDEFGHNO,PQRSUVWXZΓΔΞΣ̄Ωad̤d̤hik̄mnoqsu̧vxz τ' Al. — φιλέοντι σε μοῖσαι O — φιλέοντι δὲ μοῖσσαι bc — φιλέοντι καὶ ζεὺς μοῖσαι πατὴρ (sic cum 27 confus.) M — omittunt hunc vs. Tricliniani [θ']μ'ν'ρ' Ro.*. Exstat Scholion cui Triclinii nomen praefixum est, in quo hic grammaticus verba illa a se expulsa esse testatur. || **27** ζεῦ G?Σq ||

[redacted]

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ 'Αντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
'Ινοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι βροτῶν γε
πέρας οὔ
κέκριταί τι θανάτου,
οὐδ' ἡσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· | ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τὸ πατρώϊον 'Επ. β'.
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,

om. φιλεῖ EF || πάϊς AẠ — παῖς rell. Forma Aeolica in optimo libro notabilis, sed nulla est in antistrophicis solutio. || κισσηφόρος C^{s}

28 λέγουσι M || θαλάττη Σ — θαλάσση A^{s} Ạ^{ac}ΓΔ — θάλασσα M QSUn — θαλάσσα(ᾳ) A^{1} et rell. || **29** νηρέως A.ẠBD^{1}N^{1}OU — νηρέος C^{1}E FGHMRVΓΔΣ — νήρεος W — νηρῆος C^{s}D^{s}N^{s}[P]QSXZ recc. Al. Ro.* || **30** ἤτοι (ἤ τοι) BCDEGIMN^{1}U.VZΓΣ — ητοι W — ἦτοι (ἦ τοι) AN^{s}O. X etc. || γε AẠCD^{ut}EFG[M]O.PQ[R]SU.VZΓ[Δ]Σbcmμ'ν'τ' Al. Cp. St. Bö. Hm.* — τε D^{ac}?N — om. γε BX$a\underline{g}hiknoqrsvp$' Ro. Br. Mr. Sm.* || **31** πέρας AẠB.CDEFGHMNO.PQSU.VWZΓΣ$k^{1}q$ — πείρας μ'ν'τ'σ'k^{s} Al. Ro. Br. Mr. — πεῖρας X[R?]$anov$[rx] Cp. St.* Acquiescendum esset in correctione metrica Byzantiorum, nisi praestaret verba βρ. γε κέκριται | πέρας οὔ τι θ. transponere βρ. γε πέρας οὐ | κέκριταί τι θ. || **32** ἡσύχιμον A^{s} (non gl. sed v. l.) — ἀσύχιμον EF.MO.QSU.Z^{ac}Σn — ἁσύχιμον A^{1}A, [Ạ]B.CD[GH]E,NO^{pc}VXZ^{pc}Γ[Δ]$akoqr$μ'ν'τ' Al. Ro.* || ἡμέραν DMNOVWZ — ἀμέραν QSU — ἁμέραν A[ẠBCH]EFGX Thom. recc. Al. Ro.* || παῖδ' ἀελίου AẠCDG[H]MNOUXZΓΔΣ Sw. Bg. — παῖδα ἡλίου P — παῖδ' ἡλίου QS — παῖδ' ἁλίου [B]EFRV recc. Al. Ro.* || **33** τελευτήσομεν V Wk^{s} || τ' AẠ — δ' rell. (paraphr. AB δέ) || ἄλλοτ' ἀλλοῖαι C^{pc}DN^{a} — ἄλλοτε ἄλλαι E.R || **34** -μιῶν BCNX Al. cum omnibus (8) Mosch. — μιᾶν AD etc. Tricl. Ro.* || μετὰ MΣo Bö.* — μέτα omnes rell. mss. Al. Ro.* Ambigua est paraphr. A μετὰ εὐθυμιῶν τε καὶ μόχθων. Quominus μετὰ ad εὐθυμιᾶν suppleatur (schemate notissimo; cf. ad O. I, 104) nescio an intercedat καί. Sed sunt talia tam tenaci complexu a poetis prolata ut praepositio utroque valeat. || τε om. F || μέτα om. E || εἰς EFMRZ || **35** ἅτε (vel, quod malit, ἃ τὰ) πατρώϊα Hm. — ἃ τὸ π. (adverb.) scripsi — ἅτε (ἅ τε) πατρώϊον mss. Al. Ro.* nisi quod μοῖρα τε Ạ (supra ἥτις) O^{a} — μοῖρά τε E, — μοῖραι τε U || **36** τόνδ' C^{ac}F^{ac}O^{a}Q^{ac}Z^{1}bcl Ro.* — τῶνδ' rell. Al. Cp. Sm.* (cum Sch. Vett. et Recc.) — τοῦδ' non credo a Sch. ullo lectum esse || Distinxi post ὄλβῳ

ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ᾽ ὀξεῖ᾽ Ἐρινὺς Στρ. γ΄.
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον·
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις·

37 ἄλλος χρόνος A^{1}Ạ — ἄλλω(ῳ) χρόνω(ῳ) A^{s} et omnes rell. (cum Sch. B etc.) — Sch. A ἐπάγει δέ τι (cod. δὲ τί) χρόνος ἀντὶ χρόνου, ἀντὶ τοῦ ἐπήγαγεν. || **38** ἐξοῦπερ quatuor Mosch. (*noqr*). Cf. O. VI, 71. || ἔκτεινε F^{ac} (aut F^{pc}) VW || λάϊον AẠBCDEFGHNOQSUVWXZΣ*aknoq*μ′ν′ [rell.] Al. Ro.* — λᾶον Hm. Bö.* || μόρσιμος υἱός A.Ạ.B.CDEFG^{ac}HMNPQSU VWXZΓΔ^{ac}Σ*a*^{pc}*a*^{m}*ḍ*^{pc}*noq*^{pc} Al. — μόρμος ὁ υἱός O^{ac}? — μόρσιμος ὁ υἱός O^{pc} — μόρεμος υἱός ν′ — μόριμος υἱός [R?]G^{pc}*a*^{ac}*ḍ*^{ac}*q*^{ac}*kv*[*rx*]μ′τ′ [rell. recc.] Ro:* Interim permanendum est in hac Byzantiorum correctione metrica, praesertim cum ex Sch. A quamvis confuso apparere videatur, Alexandrinos quoque σ partim addidisse partim omisisse. || **39** συναντώμ. CDE^{pc}? FGHMN^{ac}OQ^{pc}?RS^{pc}?UVWXZΓΔΣ*a*ν′ Al. — συναντόμ. A[ẠB]E^{ac}?N^{pc} Q^{ac}?S^{ac}?*knorq*[*x*]μ′τ′ Ro.* || **40** τελέσας EFR (γρ. καὶ τέλεσε gl. E) — τέλεσεν AẠCDHOQSVWXZΓΔΣ*nox*ν′ Al. — om. N (ἐτέλεσεν N$^{gl.}$) — τέλεσσεν BGU*akq*μ′ [rell.?] Ro.* (Sch. B εἰς πέρας ἤγαγεν) || **41** ἰδοῦσα AẠ Ro.* — ἰδοῖσα omnes rell. mss. Al. Sm.* || ὀξὺ O^{s}ἱ (ν′^{ac}?) || ἐρινὺς EGHN^{pc}VW Sw. Ht. — ἐριννὺς A[Ạ]B.CDFMN^{ac}O[P]QRSUXZΓ[Δ]Σ recc. Al. Ro.* Cf. Hm. ad Soph. Antig. p. XIX sqq. Lo. Proll. Path. p. 225 || **42** πέφνεν οἱ A[Ạ]*co* — πέφνε οἱ B — πέφνέν οἱ M — πέφνεν οἷ ΩΩ̣ Al. — πέφνέ οἱ CDEFHNOUΔΣ — πέφνε᾽, οἱ Γ — πέφνε οἱ GIRVWXZ^{ac}Ξ — πέφνεν ἑοῖ (ἑοῖ) *aḍk*^{ac}*nqrsv*^{ac}*x*^{ac} Ro.* — ἔπεφνέ οἱ [P]QSZ^{b}*k*^{pc}*v*^{pc}*z*θ′ μ′ν′ρ′τ′ Hy. Hm. Bö.* Tres igitur perboni libri Aldinae rationi subscribunt, tres alii Triclinianae, Moschopuleae nulli. || **44** ἐριπέντι AẠBCDEFGHM NOPQ[R]SUVXZΓΔΞΣΩ*x* Al. Bö.* — ῥιπέντι (ut videtur) *o* — ἐριπόντι *aḏḍknqrụv*μ′ν′τ′ [rell. recc.] W? Ro.* || ἐριπέντος πολυνείκους F^{gl}O^{gl}Q^{gl} — πολυνείκει (sed ο id est ους supra ει) CU^{ac} — πολυνείκους DN (e glossa ortum) || νέοις δ᾽ ἐν O.U, — νέοις ἐν rell. vett. et Thom. cum Mosch. Al. Sm.* — νέοις (om. ἐν) θ′μ′ν′ Ro.* Tricliniana scriptura ferri posset, si scriberetur νέοισιν, quod in nullo ms. inveni, ut nec ἀέθλοισιν; est ἀέθλοισιν ἐν μ. in Mr. St. Ox; perperam. || **45** ἀδραστείδαν B.DEFG[H]I[M]NRU. VX[Δ?] Al. Ro.* — ἀδραστεϊδᾶν ẠC?O.Q^{b}Γ — ἀδραστείδᾶν AS (ἀντίπτω-

[redacted]

ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς 'Αντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκα-
άγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν [δρόμων
πειρώμενον ἀγωνίας, ἀφροσυνᾶν παραλύει.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος | φέρει τῶν τε
καὶ τῶν
καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον 'Επ. γ'.

σις. τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ [τῆς] γενικῆς. gl. A) — ἀδραστείδαν E, — ἀδραστειδᾶν PZ — ἀδραστίδαν Wkoqrxϑ' — ἀδραστιδᾶν Σμ'ν' Sm.* — ἀδραστιδᾷν m — ἀδραστιδῶν τ' — ἀδραστίδανων (ιδανῶν, ιδανών) hna[ac]q[ac] (orta ex ἴδαν cui ῶν gl. suprascripta est; sic enim rxq[pc]) || δόμοιο A — δήμοις n (Sch. A) — δόμων C[a] — δόμοις C[1] et rell.

46 ὅθι σπέρματος Ba[a] mr || ἔχοντα E[a] N[a] P[a] Q[a] (Aristarch.) — ἔχοντι AB.CDE[1] N[1] P[1] Q[1] etc. (Didym.) — ἔσχοντι Ạ — ἔχουσι glossa (non varia lectio) est in AOVZkn aliisque || Post ῥίζαν non dist. C[a] F[a] Oq — commate DEPn — plene omnes rell. || 47 τε μελέων τε QS || λυρᾶν (om. τε) D — λυρῶν τε M || 48 ὀλύμπια et γέρα iungit Greg. Cor. p. 100 (ex Hy.) || 49 ὁμόκληρον B,NOk[ac] || εἰς OXZ || 50 κοινᾷ? || ἔνθεα M || δυοκαίδεκα δρόμων O[ac] — δυόδεκα δρόμων BU[b]V — δυώδεκα δρόμων o — δυοδεκαδρόμων F Al. — δωδεκαδρόμων Γ — δυωδεκαδρόμων A[C]D etc. || 52 δυσφροσύναν παραλύει ABDEFGHIMNP? RUVXZΓΔΞΨe[m]ẹxr[pc] — id. (sed ῶν supra αν, et [παρ]α supra παρ) O — id. (sed ην supra αν, σ supra ṛν) C — τὰς δυσφροσύνας παραλύει QS (estne hoc in P?) — δυσφροσύνας παραλύει Wρ'[b] — δυσφορὰν παραλύει Σ solus — παραλύει δυσφορᾶν bcp — παραλύει δυσφρόνων ab[m]c[m]ḍiknoqrvx[ac] ẉ[m] μ'ν'ρ'[a]σ' Al. Ro.* — παραλύει δυσφρονᾶν Dd. Sw. Bg.[2] — ἀφροσυνᾶν παραλύει scripsi cum Sch. || 53 ὁ μὲν U. (cum gl. δὲ) Z — ὁ μῶν W — ὁ μὴν Σn — ὁ μὰν rell. — (δυσφόρων) πόνων Ht. male — ὁ $\overline{\text{μην}}$ περισσός. gl. A || δαιδαλμ. DEF[ac] GHNVZ q[ac] — δεδαλμ. OUΣxσ'τ' — ὁ δαιδαλμ. F[pc] — δαιδαλωμ. M. — δαιδεδαλμ. Γ — δεδαιδαλμ. ABCX[PQRSΔ] recc. Al. Ro.* || δε A — δὲ Σ — τε rell. || 54 ἀκροτ. Hck. || 55 -ζηλος mss. Al. Ro.* Be. Bö.[2]* — ζαλος Hy. Bö.[1] || ἐτυμότατον A (cum gl. ἀληθέστατον) Q[ac]S — ἐτυμώτατον BCDEFG[a] HKMNOPQ[pc] RUVWXZΓΔΞΣ (ἐτ.) ΨΩu[b] ẉ[m] υ'[m] Al. — ἐτήτυμον

ἀνδρὶ φέγγος, εἰ δέ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον·
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεί, Στρ. δ'.
ἴσαις δ' ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον

(in nullo ms.) Ro.m Bö.* — ἀληθινὸν n — ἀλαθινὸν a[bc]ddehik[lm]oppq [rs]uuvvwwx[θ']μ'ν'ξ'σ'τ'υ'φ'Gmb Ub Ro.* — ἀλατινὸν Zmb. Est hoc inter certissima interpolationis indicia. Genuinam scripturam et mensuram Pindaro vindicavimus olim in An. V. p. 909; inde reposita est a Sw.[2] [3] Bg.[2] — Byzantios coniecturam suam ἀλαθινόν e paraphrasi B (ἀληθινόν) sumpsisse existimo. Paraphr. A ἑτοιμ.... corrupte, sed postea ἀληθινώτατον, cum textu consentiens.

56 εἰ δὲ omnes mss. Al. Ro.* || νιν A.CN — μιν B.DEF etc. || ἔχων AB.CDa EFGa HMNO.[1] PQ.SUa VW (ϊ supra ων) XZ,ΓΞΣpc Ψubυ'm Bö.* — ἔχω Δ? — ἔχοι ZΣac? w — ἔχει RDb Gb Oal Ub Δb a[bc]dehik[lm]noppqr[s] ua uvw[x][θ']μ'ν'ρ'[σ']τ'υ'φ' Al. Ro:* || ante εἰ δὲ omnes mss. plene distinguunt; omittunt soli DEΔ punctum || μιν, ἔχων QS || post τις (τὶς) commate interpungunt BDGHMNOQSVWXZΓΞ recc. Al. Ro.* — non interpungunt ACEFU || οἶδε vett. Thom. apc knqυ' Al. Ro.* — εἶδεν aac o τμ'ν'τ' Sm.* || post μέλλον plene ABFHNQU al. — commate [V]SZ — non dist. CDEOX || **57** αὖτις Ra. Sw. Bg. — αὐτίκ' omnes mss. Al. Ro.* cum Sch. || ἀπάλαμοι a solus || **58** τᾶ διός CDac? G[1] OPQSUΣpc — τᾷδε (τᾶδε, τάδε) διὸς rell. (nisi quod haec verba omissa sunt in O ubi tamen est gl. ἤγουν ἐν ζωῇ) || ἀρχῇ(ῇ) NVWΓΔΣΨ[1] Al. || **59** κατὰ γῆς ANU aehklnoqrx (omnes de quibus constat Moschopulei) — καταγᾶς Γτ' — κατὰ γᾶς [BC]DEF etc. Thom. Tricl. Al. Ro.* || ἐχθρᾷ(ᾶ)... ἀνάγκᾳ(α) BDEF [GMR]U cum plurimis recc. Al. Ro.* — ἐχθρᾷ ... ἀνάγκη CHNOQSV WΔΣΨ — ἐχθρὰ (in ἐχθρᾶ mutatum) ... ἀνάγκα A — ἐχθρὰ ... ἀνάγκα Zh — ἐχθρὰ ... ἀνάγκη Γ — ἐχθρᾶς ... ἀνάγκας Comm. Mosch. — ἐχθρᾶς ... ἀνάγκης q (in kac ἀνάγκας in ra ἀνάγκης) || **60** φράσαις B[1] Nac Hy.* — φράσασ' M — φράσσας h — φράσας ABa etc. Al. Ro.* || **61 62** ἴσαις δὲ νύκτ.... ἴσαις δ' ἐν ἁμ. A.CDEFGHMNOPQSVW — ἴσαις δὲ ἐν νύκτ... ἴσαις δ' ἐν ἁμ. B — ἴσαις δ' ἐν νύκτ. ... ἴσαις δ' ἐν ἁμ. UZΓΔΣΨwm Al. — ἴσον δ' ἐν νύκτ. ... ἴσαις δ' ἐν ἁμ. Ξ?Ω? — ἴσον δὲ νύκτ.... ἴσον δ' ἐν ἁμ. Db Hb (coni. Bö.) — ἶσον δὲ νύκτ. ... ἶσον δ' ἐν ἁμ. R? w — ἶσον δὲ νύκτ. ... ἶσα δ' ἐν ἁμ. kpq — id. (sed ἴσα δ' ἁμ.) g — ἶσα δὲ νύκτ. ... ἶσα δ' ἐν ἁμ. d (similiter ἴσᾳ — ἴσᾳ δ' ἁμ. coni. Bg.) — ἴσον

ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἔγχερος ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κενεὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, | ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς 'Αντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν

δὲ νύκτ. . . . ἴσα δ' ἐν ἀμ. X^{m}Z^{b}*a[bc]dehi[lm]no[r]uμυvω[x]*[θ']μ'ν'ξ'[σ']τ'υ'φ' Ro.* — Tricl. notula (in μ'ν'ξ' exstat) ἴσον γράφε καὶ ἴσα, ἵν' ὀρθῶς ἔχῃ τὰ κῶλα πρὸς τὸ μέτρον. || **61** νύκτεσιν AHNWXZΓΔΣΨ*φ*^{m}*x* — νύκτεσσιν A,O*ψ*^{m} — νύκταισσιν *q* — νύκτεσσιν BCDEFGMPUV*adfknowμ'ν'τ'* [rell.] Al. Ro.* || ἀεὶ BP — αἰεὶ A[C]D etc. || **62** ἡμ. OZ — ἀμ. NU.τ' — ἀμ. A.B etc. (et O,) || ἥλιον A^{a}N^{a}H^{b} — ἄλιον CFN^{ac}QS — ἅλιον A^{1}B DEN^{pc}ORUVXZΓΣ*aknoqxμ'ν'* [rell.] Al. Ro.* — ἀέλιον Sw. (in nullo ut videtur scripto) || ἀπονέστερον ἄμοχθον, A glossa adscripta quae supra scribi debebat — ἀπονέστατον CN — ἀπονέστερον rell. — ἀπαθῆ χωρὶς πόνου gl. E — ἄπονον gl. Tricl. — ἀμοχθότερον τῶν ἐν τῷ βίῳ gl. Mosch. recte.

63 ἐσλοὶ ABEFGH[V]WΔ$_{a}$D^{b}?μ'^{pc} St. Bö.* — ἐσθλοὶ CDMNOPQRSUXZΓΔ^{b}Σ recc. Al. Ro.* Sm.* || δέκονται A(P^{a}?) Wü. Bg.^{2} — δέρκονται BCD^{a}EFG^{a}HIMNOP^{1}QSUVWXZ^{a}ΓΔ^{a}ΞΣ — νέμονται recc. Al. Ro.* || βίοτον omnes mss. Al. Ro.* || Scripsi ἔγχερος ἀκμᾷ — ἐν χερὸς ἀλκᾷ B*a*^{b}*d*^{m} — ἐν χερὸς ἀκμᾷ AB,CDGHIOPQSU.ΓΔΞΣΨϘ Al. Hm. Bö.* — id. (sed χειρὸς) EFMN — om. ἐν interpolati, ita: ἀκμᾷ χειρῶν R*v* — ἀρχᾷ χειρῶν *δ*^{ac} — ἀρχᾷ χειρῶν ἀλκᾷ *x* (i. e. ἀλκᾷ in marg. ut est in *o*) — ἀλκᾷ χειρῶν *do*^{m} — ἀλκᾷ χερῶν *adknqsuvωμ'ν'τ'*G^{b} [rell. recc.] Ro.* || **65** κενεὰν A.B.C^{b}DE.FGHMO.PQSUVWX^{ac}ΔΣ*o* — καινεὰν C^{a} — κεναιὰν Z — κενὰν X^{pc}R — κοινὰν *o*^{m} — κενεὸν (et περὶ) Schol. Arat. 110. — κεινὰν *adknquvμ'ν'τ'* [rell. recc.] Al. Ro.* || ταμίοις BD^{a} || **66** εὐορκίαισιν DHΓΔΣ arsi soluta. || **67** τοῖς δ' A, — τοὶ δ' (τοί δ') rell. (et A) || ἀπροσούρατον C — ἀπροόρατον O^{ac} — ἀπροσόρατον A[B]C,D etc. || ὀκχέοντι AC^{ac}?E.^{ac}MN.^{ac}O^{ac}Q^{ac}S^{ac}VWXZ^{ac}? — ὀκχέοντι BCDE^{pc}FGHN^{pc}O^{pc}[P] Q^{pc}[R]S^{pc}UZ^{pc}ΓΔΣ recc. Al. Ro.* Sm.* — ὀχέοντι O, Mr. St. || **68** δ' ἐτόλμησαν O,MXΓΔ*k*^{ac}*n* — δὲ ἐτόλμησαν N — δὲ τόλμασαν *o* — δ' ἐτόλμασαν rell. || ἐστρεῖς *a*^{ac} — ἐς τρὶς Tricl. Al. Ro.* — ἐστρὶς rell. (ut videtur) Bö.* || **69** ἑκάτερθε C^{a} — ἑκατέρωθε C^{b} — ἑκατέρωθεν O — ἑκατέρωθι A[B]DEF etc. — ἔνθεν gl. A — εἰς τὰς β' καταστάσεις ἔν τε τῇ κατὰ γῆν καὶ τῇ ὑπ' αὐτῶν(?) ζωῇ καὶ διαγωγῇ gl. E || ἄπο Σ || ἐχέμεν CN soluta arsi — ἔχειν AB etc.

ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα
νᾶσος ὠκεανίδες [μακάρων
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, | ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνους,

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, Ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει [χθονὸς] ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,

70 ψυχᾶν N^{1}Q^1 || ἔστειλαν AB.CDEFGHIMNO.PQSUVWX^{b}ZΓΔΣ a^{ac}*dn* — ἔτειλαν [R?]Xa^{pc}*koqvμ'ν'τ'* [rell. recc.] Al. Ro.* || πύρσιν V^{ac}W cf. O. I, 50. In V saepe π et τ vix possunt distingui. || **71** νᾶσον ABC D^{a}EFH[M]NOPQR^{a}SUVWX^{b}Z[Δ]ΣΞ*ox*^{s} Ro.* Ht. — νῆσον Γ — νάσων Ω — νάσον Al. — νᾶσους *a* — νάσους D^b*nq*^{s}*z* — νᾶσος G*kmq*^{1}*sx*^{1}ϑ'μ'ν' σ'τ' (Ca. in St.^{3}) Be. Bö. Bg. — νάσος [R^b?] *rvx*^{s}*z*^{m} Sw. cf. Ah. D. D. 30. — νᾶσος] ἀντὶ νήσους gl. G^m — νήσους gl. *k* — νᾶσος χρὴ γράφειν διὰ τὸ μέτρον Tricl. gl. marg. — νήσους paraphr. AB et paraphr. Rec., sed semel in primo commate BU νῆσον praestant, ubi Ro.* (et O) νήσους || **72** παραπνείουσιν A — περιπνέοισαν B^a — περιπνέοισαι B^b — περιπνέοισιν CD^{1}GH^a?IOPQUS (Hy.) Bö.* — περιπνέουσιν D^{s}EF?HMNRVWXZ[Δ]Σ Ψ recc. Al. Ro.* — περιπνέουσι Γ^{pc} (πλ. a. c.) — περιέπουσιν coni. Ca. || **73** χρυσόθεν B,E,E^{ac}D — χερσόθεν A[BC]E^{pc}F. etc. — χερσόθε, κ' coni. Pw. — χερσόθε, τάδ' coni. Mi. || δένδρων N — δενδρίων *k* — δενδρέων rell. — δενδρέων ϑ' Ht. || **74** ὅρμοισι (ους supra οισι) EHNQS*rx* — ὁρμοῦσσι *a* — ὅρμοισι] ἀντιπτ[ωτικῶς] ὅρμους καὶ στεφάνους gl. A — ὅρμοισι rell. || post τῶν dist. PVa^b Al. || χεῖρας D*n* — χέρας (ιν supra ας) C — χερσὶ E^{s1}N^{bs}*klq*^{1} — χερσὶν $h^{ac}r^s x^s$ — χέρας σὶν *a* — χέρας A[B]C^{1}EF? G[HM]NO.P[QRSW]U,VXZΓ[Δ]Σ$a^{pc}h^{pc}$*oq*^{s}*r*^{1}*x*^{1}*k*^{b}μ'ν'σ'τ' [rell. recc.] Al. Ro.* — ἐν ταῖς χερσὶν gl. A — χάρα Ht. || στεφάνοις C^{s}F^{s}N^{1}XZΓ[Δ]Σ *a*$d^{pc}k^{pc}$*noq*^{s}*r*^{1}*x*^{1}G^{b}H^{b}R^{b}P^{s1}μ'ν'σ'τ' Al. Ro.* Ht. — στεφάνους ABC^{1}DE F^{1}G^{a}H^{a}MN^{s}OPQR^{a}SUVWΣ^{m}ΞΨ$d^{ac}hk^{ac}q^1r^s vx^s$ — ἤτοι τὰς κεφαλὰς gl. F — τὰς αὐτῶν κεφαλὰς gl. Σ (quae pertinet ad Σ^m, non ad Σ) — κροτάφους coni. Kn. — κεφαλὰς (Pw.) Bö.* — στεφάνας coni. Hm. — ἀναπλέκοντ' ἐϋστεφάνοις coni. Bg. || **75** βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι AB.E.F.GHMOPQ SU.VWZΔΣΨ Ro; — id. (sed ὀρθέσι) Γ — βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς (E,F,Q, in pr. lemm.) RX*a*[*bc*]*dhik*^{a}[*lm*]*noppq̄ruvvyw*[x] Al. Ro.* — βουλαῖς ὀρθαῖς (om. ἐν) ϑ'μ'ν'σ'τ'*k*^{b} — βουλαῖς δικαίαις (O,U, in pr. lemm.) — βουλαῖς ὀρθαῖσι D — βουλαῖσιν ὀρθαῖς C, — βουλαῖσιν ὀρθαῖσι CN || **76** ὃν ὁ πατὴρ E,F,N || ἔχει γῆς ἑτοῖμον AC^s — ἔχει γᾶς ἑτοῖμον C^1 — ἔχει γᾶς ἕτοιμον BDEFGHMO.UVWXZ^{a}Γ[Δ^{ac}]ΞΣ Al. — ἔχει, γᾶς, ἑτοῖμον

[redacted]

πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ᾽ ἔνεικ᾽, ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

ὃς Ἕκτορ᾽ ἔσφαλε, Τροίας Στρ. ε.
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ᾽ Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας [βέλη
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων

(παῖς supra γᾶς) N — ἔχει γᾶς ἕτοιμόν γε PQS — ἔχει ἕτοιμον (om. γᾶς) B, — ἔχει χρόνος ἑτοῖμον [R]dg Bö.* — ἔχει χρόνος ἑτοῖμον aρc — ἔχοι χρόνος ἕτοιμον x — ἔχει χρόνος ἕτοιμον a[bc]dd[hi]k[lm]noqr[sv]x[ϑ']μ'ν'τ' Uᵇ Zᵇ Δᵇ Ro.* — Tricl. not. χρόνος χρὴ γράφειν, οὐ γῆς, ἵν᾽ ἔχῃ πρὸς τὰ μέτρα ὀρθῶς. || αὐτῷ ACDEFGHᵃ OPUVᵃ [WX]dknoac?qrac g Ox.* — αἰ. et αὐ. B — αὐτῷ constat esse in aoρc? υμ'τ'ΣVᵇ Hᵇ (de NQZΔrρc non item) Al. Ro.* 77 πάντων, ῥέας A || ὕπατον ἐχοίσας παῖς θρένον ABCDEᵃ FGHMN OPQlitRᵃ SUᵇ VWX — id. (sed θρόνος) Uᵃ Δᵃ Σ — id. (eraso παῖς) Eᵇ Rᵇ Δᵇ — ὑπέρτατον ἐχοίσας παῖς θρόνον Γ solus — ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον Zaddlmpoqυμ'ν'τ' [rell. recc.] All Ro.* — Tricl. not. οἱ γράφοντες ὕπατον ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. || 78 τοῖσῖ V — τοῖσι Wo || ἀλέγεται Σ c. gl. συναριθμεῖται — ἀλέγοντι ϑ'ᵃ || 79 ἀχιλέα ABHΔ et Bsch — ἀχιλλέα CD EFG[M]NOPQ[R]SUVXZΓΣ recc. Al. Ro.* || δ᾽ N — τ᾽ rell. — Sch. B καὶ — δέ || ἔνεικεν. ἐπεὶ A || 80 comma post ἔπεισε Na Cp. Sm.* — non dist. rell. || μήρ ENOQXq — μήτηρ SZkac || 81 ἕκτορα σφάλε A quod haud credas neglegentiae deberi sed antiquitus traditum esse. — ἕκτορ᾽ ἔσφηλε VWXZ — ἕκτορ᾽ ἔσφαλε [BC]D etc. || τροίας omnes mss. Al. Ro.* Τρῴας Bö.² * || post (non ante) τροίας dist. [B]S Ro. Mr. — utroque loco V — neutro DEF recc. Cp. St. — ante (non post) τρ. AC Sm.* recte || 82 εὔμαχον enotavi ex A, sed est gl. A ἀκαταγώνιστον et α saepius in A vix discerni potest ab ευ || δὲ N, — τε rell. (et N) || 83 τε om. N || αἰθίοπ;πα μ'ν'τ' (commentum Triclinii) || σκυθικά quod e Sch. A coniectum est, metro repugnat. || 84 φαρέτρης MN || 85 φωνάντα AΩᵇq — φωνάντ᾽ ἀ A, — φωνᾶεντα B — φωνάεντα CDEFpc GHINOPQRSUᵃ VWZΓΔΞΣid — φωνάετα Ωᵃ Al. — φωνήεντα h — φωνάοντα X — φανάεντα O, — φωναίεντα Fac — φωνεῦντα Uᵇ koac? x Eustath. 775, 48 (1237, 61) et Prooem. 2. Cram. Anecd. III, 247, 27. — φωνᾶντα anoac? rμ'ν'τ' [rell. recc.] Al. Ro.* || τὸ πὰν [ACEFQRS]Vᵃ kac x Be. Hy. Sw. Bg. — τοπὰν arᵃ (Vᵇ?) Bö.²* — τόπαν Bö¹. — τοπᾶν r¹ — τὸ πᾶν BDGH[MN]OPUWXZΣnoqμ'ν'τ'kᵇ Al. Ro.* Mire quidam ἄσκοπα μὲν inculcat, Neo-Pauwius.

χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ ϝειδὼς φυᾷ· | μαθόντες δέ, λάβροι
παγγλωσσίᾳ κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύεται
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. ᾿Αντ. ε΄.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον. ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι ᾿Ακράγαντι τανύσαις
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν γε ϝετέων πόλιν | φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

86 φυὰν B^{sch}? || λαῦροι AE^{ac} || **87** παγγλωσσίᾳ(α) ABEG[HM]OQ[R]SVΣ*aoq* Ro.* — παγγλωσίᾳ(α) (G teste Be.) NUYZ^{pc}Γ*bcknrx*μ'ν'σ'τ' — παγλωσσία D — πάγλωσια Z^{ac} — παγλωσία Al. — παγκλωσίαι C^{ac} — παγγλωσίαι C^{pc}F — παγγλωσσίαι W Greg. Cor. p. 93. Canter. || ὡς VW Z — ὧς (ὥς) AB etc. || γαρύετον mss. Al. Ro.* || **88** ὄρνιθα A^{1}C^{b}NR^{a}U^{a}V W^{ac} *k*^{a} — ὄρνιχα A^{a}[B]C^{a}DEF[GHM]O[PR^{b}]QSU^{b}XYZΓΠΣ*anoq*μ'ν'*k*^{b} [rell.] Al. Ro.* — ὄρνικα cod. Voss. Gr. Cor. p. 97. || **89** ἐπισχε N. || dist. post τόξον plene ADFQSU^{b}ZΠ*aqr*μ'ν' Al. Ro. Mr. St. (Sch. Vet. et Rec.) — non dist. BEOU^{a}VΣ*kn* Cp. Sm. Ox. sed in B ita protractum est ν, ut finiri sententiam indicet — commate Hy.* — ante τόξον commate interpungit *o* (non post τ.) || **90** ἐκ — φρενὸς cum ἱέντες iungunt AN et Sch. A — cum βάλλομεν B et Sch. B — neutro loco dist. plurimi mss. et Sm.* || ἱέντες HOUWΠΣ*koqv*μ'ν'σ' — ambiguo spiritu V*an* — duplici C — ἱέντες A[B]DEFNQSXYZ etc. — ἰόντες Δ || **91** ἀκράγαντι AB.CD^{a}EF^{1}[GH]I M[N]O.PQSU.ΔΣ[*bc*ϑ'] Al. Ro.* — ἀκράγαντα D^{b}F^{a}IRU,WXYZΓΩ*ahiklmn o? qrsxz*μ'ν'σ' || τανύσσαις AB.CDE,MOPQ^{1}SVW*o* — τανύσαις EFIN^{a}X^{ac} YZ*aknqrv*μ'ν [rell. recc.] Al. Ro:* — τανύσοις Δ? — τανύσας HIX^{pc}ΓΞ ΠΣ (σασ') Ψ (Sch. O. II, 16 in BU) — τανύσσας G. (nisi ft. text. σᾳς) U^{a} — τάνυσσον (G teste Bö.) Q^{a} et τάνυσον N^{1}U^{b}, utrumque e glossa || **92** αὐδάσομεν B^{a}(G,H, altero loco) Ω^{ba} *q*^{ac} (Schol. O. II, 16 in G) Bö.^{1} — αὐδάσομαι A.B^{b}C.DE.[F]GH[M]NO.P[QRS]U.VWXYZ[ΓΔ]ΠΣ*aknoq*^{pc}μ'ν' [rell. recc.] (Schol. O. II, 16 in BU) Al. Ro.* Bö.^{2}* || ὄρκιον (om. ἐν) C.N. — μεθόρκιον A, — ἐνόρκιον] καὶ μετὰ ὅρκου gl. A — εὐόρκιον μ'ν' — ἐνόρκιον A[B[DE.F etc. — glossae ἔνορκον, ἐνώμοτον, ἀληθέστατον, διώμοτον || λόγω (addito ν) Π || ἀληθεῖ CDGOQSVWΔ*knq*μ'ν'σ' Ro.* — ἀληθῆ Γ^{ac} — ἀλαθῆ Π — ἀλαθεῖ ABEFHINUXYZΣ*ao*[*r*]*k*^{b} Al. Cp. St.* || νόωι V — νόον Γ^{ac} || **93** γε ἐτέων A. Sm.* — ἐτέων (om. γε) A, — τ᾽ ἐτέων C^{ac} et Schol. O. II, 16 in BGU etc. — γ᾽ ἐτέων rell. omnes. || **94** τὲ πραπίσιν A — sine τε rell. — τε πράπιν? cf. Ah. D. Ae. p. 118 sq. et P. II, 61. || πραπίσιν ἀφθονώτερον N

[redacted]

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος Ἐπ. έ.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις, ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν,
καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

95 ἐπέβα AB.CDE.F.GHIKMN.O.PQRSU.VWXYZΓΔΠΞΣΨΩ Al. — ἐπαίβα *v* — ἐπέβασε A, — ἐπέβησε paraphr. A — ἐπεβούλευσε gl. EF — ἔβα *a*[*bc*]*ddhik*[*lm*]*noppgppqr*[*s*]*uvwx*[*xzϑ'*]*μ'ν'ξ'υ'φ'*[*σ'*] Ro:* — Interpolatam lectionem exemplis editores firmare studuerunt, sed tamen abiicienda est ut emendatio metrica quae in ipsum metrum peccat. Vide ad vs. 55. In A, perhibetur esse ἐπέβαλε, vitiose, ut vs. 93 γε omissum. || **96** συναντώμενος CD?F^{1}NOQ^{pc}RV WXYZΓ^{s}ΔΣ*k*^{ac}*nq* — συναντόμενος AD?EF^{s}IUQ^{ac}SUΓ^{1}Π*ak*^{pc}*oμ'ν'* [rell.] Al. Ro.* || μαργῶν ἐπ' *g* || **97** τὸ λαλαγῆσαι θέλων omnes mss. Al. Ro.* Ah. Sw. Bg. — τε λ. θ. Bth. — τὰ λ. θ. Be. — τι λ. θ. (Pw.) Be. — τὸ λ. ἐθέλων Bö.* || κρύφιόν τε θέμεν ABCDEFGHIMNOPQRSUVWX YZ^{pc}[Γ]ΔΠΞΣ*ino* Ro; — id. (sed κρούφ.) Al. — κρύφον τε θέμεν Z^{ac}*ad* *kpgrvxμ'ν'* [rell. recc.] Ro.* (Aristarch.) — κρύφον τιθέμεν Hm. || ἐσλὸν A?BEGHIPVWΓΔΞΠΣ*h* — ἐσθλὸν CDNOQRSUXYZ^{a} *a*^{s} *i*^{pc}*npq*^{1} *r*^{s} *v*^{b} *x*^{pc} Al. — ἐσλῶν A?F^{lit}*μ'*^{pc} St. Bö.* — ἐσθλῶν Z^{b} *a*^{1} [*bc*]*di*^{ac} *k*[*lm*]*oq*^{s} *r*^{1} *sv*^{a} *z* [*ϑ'*] *μ'*^{ac}*ν'*[*σ'*] Ro.* — gl. τὸ ἀγαθὸν PQ — in A compendia ita ligata sunt ut utrum ἐσλον et ἐσλων iunctim an ἐσλῶν vel ἐσλὸν solum sit non liqueat. || καχοῖς ABCDEFGHIMN[OQUS]RVWXYZΓΔΣ*a*^{s} *knpq*^{s} *r*^{s} *μ'ν'* [*bclmxϑ'*] Al. Ro.* — καλοῖς G^{ac}? *k*^{ac}? *a*^{1} *oq*^{1} *r*^{1} *sz* (Mi. Hy.) Bö.* — om. καχοῖς Π — de P non liquet || **98** ἐπὶ W*a*^{ac} — ἐπει *ν'* — ἐπεὶ AEFNOUVXYZΣ *a*^{pc}*knoqμ'* [rell.] Al. Ro.* — ἔπι coni. Bg. || ἀρθμὸν *μ'ν'σ'* cum gl. διὰ τὸ μέτρον. Correxit Tricl., ne arsis solveretur. Ostendit sollertiam critici. Vide ad vs. 15. || περιφεύγει A — περιπέφευ... B*μ'* — περιπέφευγε CD EFGHMNOPQRSUVXYZΓΠΣ*ν'* — περιπέπευχε W — περιπέφευγεν Δ?*ak* *oqrv* Al. Ro.* — πέφευγεν (om. περι) *nx* || **99** κἀκεῖνος ABCDEFGH^{a}I MNOPQRSUVWXYΓΔΞΠΣ — κᾀκεῖνος ZH^{b}Ω Al. — κεῖνος Ro.* (nullus ms.) — ἐκεῖνος *ahknopgqrvμ'ν'* [rell. recc.] Sm.* || ὅσα ACDEF[IMRW]N VZ recc. Al. Ro.* — ὅσσα BGHOQUSXYΓΔΠΣ || χάρματα ἄλλοις *gϑ'* || ἄλλοισι θῆκε ft. Q^{ac} || ἔθηκεν AZΓ[ΔΠ]Σ*aknopμ'ν'* [rell. recc.] Al. Ro.* — ἔθηκε̄ G — ἔθηκε BCDEFHINOPQ^{pc}RUVWXY*q*

Subscr. τέλος θήρωνος ἀκραγαντίνου F antiquo more — ὕμνου τέλος θήρωνος ἀκραγαντίνου DGQSTUVX*μ'σ'* Tricliniano more — ρ̄π̄β̄ *q* (i. e. numerus versiculorum 182; incluso additicio φιλέοντι δὲ μοῖσαι 181 computari debebant) — nulla subscr. in ABCE etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Strophae.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Στρ. α'.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων

Inscr. τῶ αὐτῷ ἅρματι. θεοξένια. AC — τῷ αὐ. ά. εἰς θ. N — τῷ ἀυ. στησιχόρεια (ια cod.) εἰς θ. O — τῷ αὐ. εἰς θ. BDEF[GM]PQU VXZΓΔΠΣ*anoq* Al. — τῷ αὐ. θήρωνι εἰς θ. μ'ν' Ro.*

1 φιλοξείνοις [A]DG[M]NPU.VXZ[R^b]*ahikno*[*x*] Al. Sm.* — φιλοξέ-νοις B.CE.F.OQ.R^a?ΓΠΣ*q*μ'ν'σ' Ro.* || ἀδεῖν BCE.F.[M]NO[P]Q.UVZΓ Δ*kno*μ'ν'σ' Al. Ro.* Bö.* — ἁδεῖν AGXΣ*q*[*x*] Sm.* — ἅδειν Π — ἀιδειν B,? — ᾀδεῖν D? — ἅδεῖν *a* || ἑλένῃ A — ἑλάνα V || 2 κλεινὴν B*a*^a *bckoqx* || 3 -σαις AB (Pw.) Hy. Be.* — σας rell. Al. Ro.*

[redacted]

ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρεστάκοι νεοσίγαλον
εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

'Αντ. α'.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδμητον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε
θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσα με
γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

'Επ. α'.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς 'Ηρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς 'Ελλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν

4 μοῖσαι C — μοῦσα X || ποι ABC^{1}EFGNRUVXZΓΔ^{ac}?ΠΣ^{ac}*aknq*μ'ν' (etc.) Al. Ro.* — ποῖ *o* — τοι DOPΔ^{b}Σ^{pc} St. Hm. Bö.* — τοι et ποι (alterutrum e corr.) Q — που C — μοι scripsi || παρέστα μοι ABCEFG[M]NOPQ[R] UVXZΓΔΠΣ*ank*^{pc}*q*^{a} μ'ν' (etc.) Al. Ro.* Hm. Bö.^{2}* — παρίσται μοι D — παρίστη μοι *k*^{ac}*q*^{1} — παρίστα μοι Bö.^{1} qui hoc ex *o* refert; mihi codice *o* iterum inspecto librarius παρέστα μοι voluisse, sed paullo obtusiore calamo exarasse videtur. Scripsi παρεστάκοι. || νεοσίγηλον A, || **5** δωρίᾳ Γ^{1}ΔΠR^{b} || **6** ἀγλαόκωμον DFN^{a}O,^{ac} ΓΔΣ^{ac}*k*^{ac} Mr. || ἐπιστ. AB.E,F,UVΠσ' Al. — ἐπι, στ. N — ἐπί, στ. Q.Γ — ἐπὶ στ. CEFOΣ^{pc}? — ἔπι, στ. D — ἔπι στ. GXZΣ^{ac}? *aknoq* μ'ν' Ro.* || **7** θεόδμητον BCN.O.RX*aknmoqxz* — θεόδματον A.DEFGPQU.V Z[ΓΔ]ΠΣ*k*^{b}μ'ν'ρ'σ'ω' Al. Ro.* || **8** δὲ Σ solito vitio — τε (τὲ) rell. (etiam Π) || **9** αἰνεσ. DGOPU^{1}VXΓΣΠ*k*^{ac} || πὰρ παιδὶ B^{a} — παιδὶ (sine πὰρ) B^{b} et rell. || συμμίξαι mss. Al. Ro.* — συμμῖξαι Sw. Ht. || θήρωνος B — πρεπόντως rell. || με γεγωνεῖν mss. Al. Ro.* — με γεγωνεῖ Pw. Em. — ἐ γεγωνεῖν Ht. Non opus. Cf. O. I, 104. || πῖσα A^{ac} — πίσσα DGO,U.XΓΔΠΣ || **10** θεόμοροι AMPRZΓ*a*^{pc}*k*μ'ν'σ'ρ' (cum gl. Tricl. συνίζησις) Al. — θεόμοιροι A,B.CDEFGNOQUVXΔΠΣ — θεόμηροι Schol. Il. ζ, 110. — θεύμοιροι *o* — θεύμοροι *a*^{ac}*nq*[*x*]ω' Ro.* || νίσοντ' A.BCDENOPQVΓΔ^{pc} Bg.^{2} — νίσσοντ' C^{1}EFGUXZΔ^{ac}?*n*μ'ν'[σ'] Al. Ro.* — νήσοντ' ΞΠ — νήσσοντ' Σ — νείσοντ' M — νείσονται Schol. Il. ξ, 410. — νείσσοντ' *akmqoxz* || ἀνθρώποις Σ solus || αἰμαὶ *a*^{a} — ἀοιδὰς *n* — ἀοιδαὶ rell. || **12** ἐλαν. EF^{ac} R || γλεφ. BD^{pc}?EFG^{pc}?O^{pc}R^{a}V^{pc}Δ Hy.* — βλεφ. ACD^{ac}?G^{ac}?NO^{ac} PQR^{b}UV^{ac}XZΓΠΣ*aknoqx*μ'ν'σ' [rell. recc.] Al. Ro.* Bg.^{2}

ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεγκεν | Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων.

Στρ. β΄.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
πιστὰ φρονέων Διὸς αἰτεῖ πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος

13 ἀμφι D.XΓ || βάλῃ(η) ABCEFGMNO^{a}P[R]VXZΓΔΞΠΣΩϘakmnoqs xz(θ'?) Al. Hm. Bö.* — βάλλῃ(η) DO^{b}QU — βάλλοι ν' — βάλοι [bc][l?] μ'σ' Ro.* — Optativi suasores nulli nisi Tricliniani. || τὴν A || σκιερᾶν AΓn Al. — σκιερῶν Ω — σκιαρῶν μ'ν'σ' — σκιαρὰν U — σκαιρᾶν Z — σκιαρᾶν B.[C]DE.F[GMN]O.PQ[R]U,ΠΣakoq Ro.* || 14 πηγῶν M — πηγᾶν B,E,F,NQR — παγῆν C^{ac}? — παγᾶν [AB]C^{pc}DEF etc. || ἔνεγκε E — ἔνεγκεν FR — ἔνεκεν (sic) MZ — ἔνεικεν ΠΣ — ἔφερεν e — ἔνεικεν [A]B QZ^{m}ομ'ν' [rell.] Al. Ro.* || -νίδας ABCDEFG^{a}NMOPQUVZΓΔ^{pc}ΠΣ — νιάδας XΔ^{ac}?G^{b}aknoqμ'ν' [rell. recc.] Al. Ro.* || 15 μνῆμα MX || ὀλυμπίων MNOQU — ὀλυμπίᾳ(α) AB.CDEFGR^{a}VXZΓΠΣ Ro; — οὐλυμπίᾳ [Δ?]R^{b}aknoqμ'ν' [rell. recc.] Al. Ro.* || ἀέθ. ABCDEFMNOPQUVXZΓΔ ΞΠΣ (σ'^{pc}an A?) Al. Bg.^{2} — ἄθ. Gaknoqxμ'ν'σ' Ro.* || post ἀέθλων plene interpungunt ABDF^{b}NMUΣ^{b} Fr. — commate aoq Al. Cp.* — non interp. EF^{a}OQZnμ'ν' Ro. || 16 δῆμον B,Vx^{pc} || -σαις [A]BG^{pc}? Pw. Hy.* — σας rell. || λόγῳ(ω) AB[C]DEFGI?MNOPQ[R]UVXZΓΔ^{a}ΞΣ^{sl} (Sch. Vet.) Bö.* — λέγω Π — .όγε Σakno?qsμ'ν'ω'G^{bm}U^{b}Z^{b}Δ^{b} [r. r.] Al. Ro.* || post λόγῳ plene AF^{ac}NV Bö. — non dist. BDEF^{pc}QZ Al. Ht. — commate U Di. — colo Sw. — de rell. mss. n. l. || αἰτεῖ AB^{ac}ENΩϘabnoqsxzμ'ν'σ'ω' Ro.* — αἴτει B^{pc}CF?IQ^{a}R?ZΠΣΞ Sm.* — αἰτεῖ GOVΓ? — ἔτει DPQ^{1}O^{ac}U cum Eustath. 381, 27. et Greg. Cor. 227. — ἄλτει Koene Be. Hm. (Bg.) idemque refertur esse in cod. Reg. Greg. Cor. l. l. — αἰτῶν Ht. || 18 ἄλσει CF — ἄλσει F, et rell. — ἔμμεν coni. Hm. — δοῦναι sive αἰεὶ coni. Bg. || σκιερὸν CDNOPQΩϘez Al. — σκιαρὸν ABEFG[MRV]UXZΠΣ[ΓΔ] recc. Ro.* || στέφανόν τ' ἀρετᾶν AB?DGIOQVΓΔΞ Bö.* — id. (sed τῶν) CEFN RZΠΣ — id. (sed τᾶς) B?Xaknōqxμ'ν'^{pc}ρ'σ'ω' Al. Ro.* — id. (sed ταῖς) M zν'^{ac} — τ' ἀρετᾶν στέφανον Bg.^{2} || 19 αὐτῷ A.B,DEFUVakng Ro.* — id. (sed ῦ supra) COQZΣ (cum gl. ἀντὶ αὐτοῦ δωρικόν in QZ) — αὐτῶν A, (non A,) vitiose — αὐτῶι G — αὐτῷ [B]ομ'ν' Al. Mr.* (cum gl. Tricl. αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ) || ἁγιασθ. UXΓΠkn

ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

'Αντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς 'Αλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύεν θυμὸς ὥρμα

'Επ. β'.

'Ιστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' 'Αρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν,
εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν

20 μήνη D?OPQX — μῆνα C^{ac} *oq* — μῆναι U? — μήνα A[B]C^{pc}EF etc. || **21** μεγάλαν A — μεγάλων rell. cum paraphr. D (in AB n. e. p.) || ἅμα U^{pc}X Ω*abkmnoqx* (Moschopulei) Al. Br. Mr. To. Be. — ἀμα *n* — ἅμᾶ Σ — ἁμᾶ vett. Thom. Tricl. Ro. Cp. St.* Bö.* — ἁμᾷ Hy. recte. Cf. Ah. D. D. 272. || **22** ζαθέαν σ — ζαθέον V^{ac}? || ἀλφεοῦ omnes || **23** δένδρ' DOΣ*ano* — δένδρε' ABC etc. || ἔθαλλεν; A — ἔθαλλεν CEGXZΞΠΣ recc. Hm. Bö.* — ἔθαλεν FURΩ Al. — ἔθαλλε, N — ἔθαλλε BDOPQV[ΓΔ] Ro.* — δένδρεα θάλλε(ν) in nullo ms. || om. ἐν P solus — habent ἐν rell. (etiam Q) || βάσαις A.CNZ — (βήσας, βήσαις in Sch. A) — βάσσαις rell. || **24** ἔδοξεν AZΞΩ*abcklmnoqxz*μ'ν'τ' Al. Bö.* — ἔδοξε BCD[EFGMN]O.P[Q]RU[V XΓΔΠ]Σ*kq* Ro.* || ἀελ. ACΞ Sw. Bg. (in C ἀιλ. nisi fallor) — ἀλ. D E^{ac}?F^{ac}Q*a* — ἡλ. MNU? — ἁλ. B$E^{pc}$$F^{pc}$$G^{lit}$O?RVXZΓ[Δ]ΠΣ*knoq*μ'ν' [rell.] Al. Ro.* || **25** πορεύεν A Pw. Be. Hy. — πορεύειν rell. — βορείαν Ht. || in C sub litera ς vocis θυμὸς alia litera latere videtur || ὥρμα A (cum gl. ἐκίνει) (Bö.) Ht. — ὥρμαι|ν' ΠΣ — ὥρμαι|ν' omnes rell. || **26** ἰστρίαν νιν. AB.CDE.F.G.NO.PQ.RU.VZΞΠ$Σ^{b}$ Sm.* Sw. Bg. — ἰστριάν νιν. D^{pc}?ΜΓΔ — , ἰστρία νιν (Aristarch. in Sch. A) in nullo ms. Ht. — ἰστριανὴν. $B^{a}$$G^{a}$XZ,$Σ^{a}$?Ω*akmnoqx*μ'ν'σ'ω' [rell. recc.] Al. Ro.* || λατοῖς Σ || ἱπποσία N*bcq*^{ac} || **27** δέξετ' GZ^{1}ΣΠ — δέξατ' [ABC]DEF etc. || πολυγνάπτων CR^{a}*q*μ'κ'σ'ω' Ro.* (Tricl.) — παλιγγνάπτων N^{ac} — παλιγγνάμπτων N^{pc}UΠ — πολυγνάμπτων rell Al. Mr. St.* || **28** μιν omnes (constat de 28) — νιν scripsi || -σθέως M^{a}O?U?$ZΓ^{a}$ — -σθήος Π || ἔντυε ἀν. Z

χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

Στρ. γ'.

τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.

29 χρυσεόκερων A — χρυσόκερον nac q — χρυσόκερων rell. || θήλ. ἔλ. CN || **30** ὀρθωσίᾳ(α) ἔγρ. omnes mss. Al. Ro.* — ὀρθωσίας ἔγρ. Bg. et Ah. coni. — „ὀρθωσίᾳ", 'πέγραψεν, „ἱράν" Ht. Non opus. Vide ad O. XIII, 34. || ἔγραφεν C || ἱερὰν ABCDEFGMNO[P?Q]RUVZΓΔΠΣ aknoqρ'υ'm Sm.* — ἱρὰν ΩΩ̣sxμ'ν'ω' Al. Ro.* Bö.* Cf. ad P. IV, 5. || **31** εἶδε ABCacEFGMOQRUVXZΓΔΠΣahika mnoqx Al. — ἴδε CpcDN[bcl] kb[θ']μ'ν'[σ'] Ro.* (cum gl. Tricl. διὰ τὸ μέτρον) || καὶ κείναν Bö.* — κἀκείνην CRkac? — κἀκείνησ Σac — κᾀκείναν Z St.* — κἀκείναν ABDEF etc. recc. Al. Ro.* || πνοιαῖς AB.CD.GNO.Qa Rpc U.VXZΓΔΞΠΣΩ[illegible] xμ'ν'σ' Al. Bg.2 cum Greg. Cor. 220 (99). — πνοαῖς EFMRac — πνοιῶν Qb? — πνοιᾶς ω' Ro.* (nullus alius ms.) || ὄπιθεν ACEFMO[P]Qkpc[s] Sm.* cum Gr. Cor. l. l. — ὄπιθεν a — ὄπιθε BpcG?V — ὄπισθε Bac G? — ὄπισθεν D.G,NU?XZΓΔΠΣknoqμ'ν'σ'ω' Al. Ro.* Cf. ad O. II, 70. || βορέαο Aln cum codd. Gr. Cor. l. l. — βορέου CDaNUka — βορέα [B]EF [G] etc. || **32** δένδρεα θάμβαινε A (idem coni. Bg.) — δένδρεα θάμαινε OP — id (sed θάμενε) Dac — id. (sed θαύμενε) CpcDpc — id. (sed θαύμενε) Cac — δένδρεα θαύμαζε k (e glossa) — δένδρε' ἐθαύμαινε Fb — δένδρεα θαυμαίνει Bö.1 — δένδρεα θαύμαινε BEFaG etc. recc. Al. Ro.* Bö.2* — δ. θαύμανε Ky. — Paraphr. ἐξεπλάγη Sch. B — ἐθαύμαζε Comm. Mosch. et gl. A. Cf. N. III, 50. || **33** μιν A. — νιν omnes rell. || ἔσχε ABC DEFG[M]N[O?P?]QRUVWXZΣΠkq Mr. St. — ἔσχε, Γ — ἔσχεν anoμ'ν' [rell. recc.] Al. Ro. Cp. Sm.* || δωδ. omnes — δυωδ. (Bg.) nullus || -απτον ENacRqμ'ν'σ' (Tricl.) — -αμπτον rell. Al. Ro.* || δε (enclitic.) PQa — δὲ Oa — τὲ U — om. Ca — περὶ omnes rell. (etiam CbObQb) || δρόμαν M || **34** καὶ νῦν vett. Thom. knoq Al. Ro.* — καί νυν aμ'ν' Sm.* || εἰς A contra usum poetae || ταύτην D,MXΓΔΠΣ || ἑορτὴν O1 — ἀρετὰν V1 — ἑορτὰν OaVa rell. || ἴλ. Z Cp. || νίσεται A.B.CDE.F.G.NPQRV Bg.2 — νίσσεται Ạ,XZU.Δ̣acΣmapc Al. Ro.* — νήσεται ΓΔpcΞΠΣ — νείσεται Mbcl — νείσσεται aacknmoqxθ'μ'ν'σ' || **35** διδύμοις AXbkozμ'ν'ρ'σ' Ro.* —

'Αντ. γ'.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πᾳ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν 'Εμ-
μενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος, εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν,
ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

'Επ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέ-
στατον·
νῦν δὲ πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω | δ' ἐστὶ σοφοῖς
ἄβατον

διδύμμοις *anqox* — διδύμεσι ER — διδύμοισι BCDFGMNOPQUVXZΓΔΞΠΣΩϘ Al. — διδύμνοις (in nullo ms.) Hm.^{2} Bö.* || παισὶ διδ. *z* (?)

36 ἐπέτραπεν ABO? ΠΣ*aknoq*μ'ν'ω' [rell. recc.] Ro.* — ἐπέτρεπεν CDE.F.GMNPQRUVXZΓΔΞΩ*z* Al. || ὀλ. NO Al. — οὐλ. ABC etc. || **37** τε A — om. QX — τ' rell. || ἀρετὰς A^{1}E.O*k*^{1}*q* — ἀρετᾶς A^{s}*k*^{s} rell. || περὶ Σ^{b} Π*ko* — om. Σ^{a} — πέρι rell. Cf. O. II, 34. || **38** διφραλ. ΔΠΣ*k*^{pc} — διφρηλ. rell. || ἐμὲ δὲ ὦν A, — ἐμέ δ' ὦν (pauci ἐμὲ) AB etc. || πᾳ *ox* — παι B,E. — id. (sed ι in litura) BV — πᾳ G. — πᾶ:- C — πᾶ A^{pc}DFNO.PQ.RU.XΓΠΣ*k*^{1it}σ' — πῆ sive ποῖ A^{ac}? — om. πᾶ M — πὰρ *nq*^{ac} Bö,* — πα *Zaq*^{pc}μ'ν'ω' Al. Ro.* Ky. Bg.^{1} Sw. — πᾶς Bg.^{2} — ἔμπα Ht. (pro ὦν πα). Glossae ποῦ AEΣ — πῆ Q πη N*k*μ'ν' — περισσόν N — ἀργόν P quae pertinent ad πᾳ. Ad πὰρ pertinet gl. παρακινεῖ in *n* || **39** κῦ-δος γ' A || τυνδαριδῶν N || **40** ξεν. AB.CDE.F.GMNOPQRUVXΓΔΠΣ Al. Ro; — ξειν. *Zaknoq*ν'μ'ω' [rell. recc.] Ro.* || **41** φυλαττ. ΠΣ || **42** ὁ δὲ ΠΣ — δὲ (sine ὁ) rell. || αἰδοιέστατος ANOZ*bcn*^{ac} — αἰδοιέστατον BCD EFG etc. || **43** δὲ ADMO^{pc}ΓΔΠ (cum Sch. AB) Ro; Sw. — γε BCEFG NO^{ac}QRUVXZΣ recc. Al. Ro.* (cum Sch. OU et Comm. Mosch.) || **44** ἡρακλέους A contra usum poetae || στηλᾶν AB.QXZ*ak*^{ac}*noq*μ'ν'ω' Al. Ro.* — στηλῶν A^{s}MO*k*^{pc} — σταλῶν N — σταλᾶν CDEFGPUVΓΔΞΣΠ Bö.* In paraphr. Sch. U τῆς στήλης legitur. || πρόσω B,FN, — πρόσσω M — πόρσω rell. (etiam BN) || ἐστὶ A[B]CN*k* Mr. — ἐστι σ' — ἔστι MOZΣ*o*μ'ν' [rell.] Al. Ro.* St.* Est copula.

κἀσόφοις. οὐ μὰν διώξω· κεινὸς εἴην.

45 κἀσόφοις omnes || οὐ μὰν scripsi cum Th. — οὔ μην (δὴ supra μην) A — οὔ μὴν Σ — οὐ μὴν BC^b[Δ?]*aknoqμ'ν'ω'* [rell. recc.] Ro.* (cum gl. *n* οὐ μὴν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς) — οὔ νιν C^aN — οὔ μιν DEFGO[P]QUVXZΓΠΩ Al. Ro.[m] Cp.[m] Br.[m] Bü.* (cum gl. Q αὐτὸ τὸ πόρσω) — οὐ μὴ Mi. || κεῖνὸς U^aQ, Ro. Cp. (cum gl. A κενὸς. ἐκεῖνος ὁ ἀνήρ.) — κεῖνος $D^{ac}o^m$ — κοινὸς $O^{ac}R^b$? — κεινὸς $ABCD^{pc}$ etc. Al. Br. Mr.* || εἴη a Sch. lectum esse putant quidam.

Subscr. τέλος Θεοξενίων. EFQS — ὕμνου τέλος Θεοξένια. U — τέλος τοῦ παρόντος ὕμνου. V — ὕμνου τέλος Θήρωνος. G^b — ὕμνου δευτέρου τέλος Θήρωνος. μ'ν' — nulla subscr. in ABCD etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΦΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ – x – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ -
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒

Epodus.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Inscr. ψάμμιδι κ. ἅρματι. A — ψαύμιδι κ. ἵπποις. CFGNOQVXZΓ *αποqμ'ν'* [rell. recc.] Al. Ro.* — ψαύμιδι μακαρίνῳ ἵπ. νικήσαντι. M — ψαύμιδι καμαριναίῳ (καμαρίνῳ B) ἵπ. νικ. τὴν ὀγδοηκοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα τεθρίππῳ. παιδὶ ἄκρωνος. BDEP (Sch. U ubi $\overline{οβ}$ est pro $\overline{πβ}$) — id. (sed ψαύμιϊ) ΔΠΣ — ψ. κ. ἀπήνῃ. Bö.* (in nullo ms.)

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ'. ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων γ' ἕκατι τόνδε κῶμον,

1 τεαί γαρ OQ — τεαί γὰρ U — καὶ τεαὶ γὰρ M || ὧραι mss. et edd. cum Sch. AB (de temporibus Iovis festivis iusto ambitu redeuntibus; gl. N καιροί) — Ὧραι Sü. Bö.$^{1\,2}$ || **2** ἑλ. FVΠΣ — ἐλ. rell. || ἑλισσόμεν' αἷ μ'ν' || μ' ἔπεμψαν omnes || **4** ξείνων omnes || πραττόντων A — πρασσόντων rell. (etiam A,) || **5** ἐσλοί ABEFGPQV[X]μ'^{pc} St. Hy.^{2}* ἐσθλοί CDNORUZ[MΔ]ΓΞΠΣ*aknoqx*μ'^{ac}ν'σ' [rell. recc.] Al. Ro.* Sm.* || **6** ἀλλὰ χρόνου ABDEFGMO.PQRU.VX^{a} ZΓΔΞΣΠΩ*ak*^{a}*mnoqx* Al. (cum paraphr. in Sch. BO) — ἀλλ' ὦ χρόνου [C]NX^{b}*k*^{b}μ'ν'σ' Ro.* (cum paraphr. in Sch. AU et Comm. Mosch.) — ἀλλ' ὦ χρόνιε lemma Com. Mosch. in Ro. sola (non in *aq*, ubi nullum est lemma, ut nec in μ'ν', ubi ἀλλ' ὦ χρόνου legitur) || **7** ἵππον A.C^{m}F^{ac}NV̄.*iq* — ἵππον C*k*^{ac} — ᾽ἶπον D — ἶπον G. *n?ox* — ἶπον BEFMO.PQ.UXZΓ[Δ]ΠΣ*ak*^{pc}μ'ν'[σ'] Al. Ro.* || ἀνεμ. AB CDEFGMNO.PQ.[R]U.VXZΓΔΞΣΠΩ Al. Bö.* — ἠνεμ. *aknoq*μ'ν' [rell. recc.] Ro.* || -όεσαν PΠ || ἑκατογ|κεφάλα A*aok*^{b}μ'ν' Ro.* — ἑκατογ|κεφάλου *k*$_{a}$*q* — ἑκατοντακεφάλου R? — ἑκατο|κεφάλα M — ἑκατον|κεφάλου N — ἑκατὸν|κεφάλα O — ἑκατον|κεφάλα BCDEFGPQUVXZΓΠΣ Al. || ὀβρ. ABDGMNOQV^{b}?*noq*μ'ν' [al. recc.] Ro.* Hm. — ὀμβρ. CEFIP[R]UVXZΓ ΔΞΠΣΩ*ak* Al. Bö.* || **8** ὀλυμπιονίκαν ABCDEFNOPQUXZΓΔΠΣ Al. — ὀλυμπιονίκᾱν G — ὀλυμπιονίκᾶν V — οὐλυμπιονίκαν *aknoq*μ'ν' [rell. recc.] Ro.* Bg.^{2} — οὐλυμπιονικᾶν (coni. Bö.) Bg.^{1} — οὐλυμπιονίκα (coni Bö.). Recte accusativum non moverat Bö. Est ὀλυμπιόνικον in paraphr. Sch. OU ubi AB Ro.* ὀλυμπιονίκην. || δέξαι A.B.CDEFG.MNO.PQ.RU.VXZΓΔΞ ΠΣ Al. (in P cum gl. δέχου) — δέκευ Ω(?)*aknoq*μ'ν'G^{b} [rell. recc.] Ro.* || **9** χαρίτων γ' ἕκατι A — χαρίτων δ' ἕκατι V̄Γ — χαρίτων θ' ἕκατι BCD EFGMNOPQ.U.XZΔΞΠΣΩ Al. — χαρίτων ἕκατι *ak*[*n*]*oq*μ'ν' [rell. recc.] Ro.* || τὸν δὲ DM || καὶ ὦμον C^{ac} — κῶμον C^{pc} rell.

[redacted]

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὅς, ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί νιν αἰνέω μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον

10 ὕμνον χρονιώτατον. φάος A (glossa intrusa) || εὐρυσθενῶν EFR — εὐρυσθενᾶν M — εὐρὺ σθενέων D || ἀρετῶν NZ*kq*[a] || ψαύμιος AB.CDE FGOPQ[R]U[Γ]ΔΞΠΣΩ*abchiklnoqx* Al. Hy.* (cum gl. in U ἰωνικόν ἐστι) — ψαύμιδος Zμ'ν'σ'[θ']G[b] (Tricl.) Ro.* — de MN n. l. || ἵκει γὰρ O, (paraphr. Sch. BOU) — γὰρ ἵκει rell. — τε νίκας Ht. || ἴκει C? — ἵκει B.EF[ac]GIN? O.PQ.U.V[1] XΓΔΞΠΣΩ Al. Bö.* — ἥκει ADMRV[a] Z*aknoq*μ'ν' [rell. recc.] Ro:* — ἥκει F[pc]? || **12** μακαρ. MO — μαρ. *a*[a] — καμαρ. rell. || -ινᾳ [B]ομ'ν' Al. Mr.* — ίνα omnes rell. || ἔμφρ. Γ*k* — ἔφρ. N — εὔφρ. rell. || **13** νιν ACNXZ (coni. Bö.) — μιν BDEFGOQUVΓΠΣ*ak noqx*μ'ν' [rell.] Al. Ro.* || **14** ἑτοῖμον AC,N Al. Ro.* Bö.* — ἕτοιμον BCD EFGMOPQU.VXZΓΔΠΣ recc. Ox. Hy. Be. || **15** ξεν. ABCDEFGMNO PQ[R]UVXZΓΔΠΞ Pw. Bö.* — ξειν. Σ recc. Al. Ro.* || **16** ἡσυχίαν omnes 31 mss. Al. Ro.* — ἁσ. Hy.* — Ἁσ. Bg.[2] || φιλόπτολιν A solus. Cf. O. II, 7. || γνώμῃ(η) ΓΔΠΣ*aknoqx* — γνώμᾳ(α) vett. Tricl. Al. Ro.* || τεθρ. Cp. Mr. St. || **17** ψευδεῖ G. — ψεύδει A.B.D.E.F.MO.U.VXZ.ΓΠΣ*k*[ac]*n oqx*ν' — ψεύδεϊ [C]N? Q[Δ?]*ak*[pc]μ'[σ'] Al. Ro.* || λέξω M — τεύξω Σ — τέγξω Π — τέγξω A.B.C etc. || **19** ἅπερ (sine καί) AD[ac] NZ recc. Ro.* — ἧπερ C, — ἅτε C — ἅπερ καὶ B.D[pc] EFGMOPQRUVXΓΔΞΣΩ Al. — ἅπερ κε(κλυμ.) Π — paraphr. A habet καί, paraphr. B non habet καί. || **20** λημνιάδων G.Z, || γυναικᾶν *bc* || **22** χαλκέοισι ABCDEGIMOU[R]XZΓΔΞ ΠΣ Br.[m] Bö.* — χαλκέοισιν (omisso δ') A, — χαλκέεσσι F — χαλκεοῖσι VΩ Al. — χαλκειίεισι NP — χαλκοῖσιν (sed non omisso δ') σ' Ro.* —

ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ μετὰ στέφανον ἰών·
Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ
θαμάκι παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

χαλκοῖσι *akoq*[*xlmbc*ϑ']μ'ν' Sm.* — χαλκοῖς *n* — χαλκίοις G,O,Q.U,Z, — χαλκείοις C,E,Q^{a} || ; ἐν ἔντεσιν] A, (omisso δ') — δ' ἐν ἔντεσι BDE.F. GOQ,UVXZΓΔΞΠΣΩ*anoxk*^{pc}μ'σ' [al. recc.] Al. Ro.* — δ' ἐν ἔτεσι M — δ' ἐν ἔντεσσι CPQ — δι' ἔντεσῖ ν' — δ' ἔντεσσι C,N^{pc} — δ' ἔντεσι A N^{ac}R*k*^{ac}*q* || δρόμων Ro.* — δρόμον mss. Al. St.*

23 ὑψιπύλεια Σ^{ac}?ϑ'μ'ν' (sed hi Tricl. cum gl. τῇ) — ὑψιπυλείᾳ(α) rell. cum Sch. || στεφάνων M — Sch. AB ἐπὶ τῷ (τὸ U) στεφανωθῆναι (στεφθῆναι A) || **24** οὗτος μὲν ἐγὼ A — οὗτος ἐγὼ A,BC etc. || non ante sed post ταχυτᾶτι interpungunt ABDXΓΠ*k*?μ' (cum Sch. A et Apollon. de pron. 332, C.) Hy.* — sine dist. C^{ac}FGO^{ac}UV?*k*?*q*ν'σ' — non post sed ante ταχυτᾶτι interpungunt C^{pc}E[M]N?O^{pc}PQZ?*anox* Al. Ro.* cum Sch. D (quod non legitur in B) et Comm. Moschop. || **25** χέρες CPQZ Ξ*k*^{pc}μ'ν' (Tricl.?) — χεῖρες [A]BD[EF]G[MN]OUVX[ΓΔ]ΠΣ*ak*^{ac}*noqx* [al. recc.] Al. Ro.* || ἶσον ABCDEFGI?MNOPQUVXZ — ἴσον Γ[ΔΠ]Σ*akno*? *q* [al. Mosch.] Al. Ro.* — ἴσσον ϑ'*k*^{b}μ'ν' (Tricl.) — ἔϊσον Bth. (hexam. heroic.) || **26** om. δὲ A,Ạ,Σ et paraphr. A — habent δὲ ABC etc. cum Comm. Mosch. || ἀνδράσι [A]BCDEFG[MN]OPQRUVXZΓ[Δ]*no* Al. Ro.* Bg.^{1} — ἀνδρᾶσι ΠΣ — ἀνδράσιν *aksq*ϑ'μ'ν' Hm. Bö.* Bg.^{2} || θαμάκι. A (coni. Bg.^{1}) — θαμὰ καὶ rell. (θαμᾶ καὶ R θαμαὶ καὶ *x*^{ac}) — θάμα καὶ Bg.^{2} (in nullo ms.) || παρὰ τὸν [A]B[CDEF]G[MN]O[Q]UZΓ[Δ]ΠΣ*ao* Al. Ro.* Bg.^{2} — παρὰ τὸν τῆς P — παρὰ τῆς X — πὰρ τὸν *knqsx*μ'ν'σ' Bg.^{1} || ἁλικίαις AV (cum gl. A ἐν ταῖς) — ἁλικίαν R^{ac}? — ἁλικίας rell.

Subscr. ὕμνου τέλος ψαύμιδος καμαριναίου. GTVXμ'ν' — ὕ. τ. ψ. ἐκ καμαρίνης. QSU — τέλος ψάμμιδι καμαρίνου. εἶδος πρῶτον. (sic) F — $\overline{μβ}$ (numerus versiculorum) *q* — nulla subscr. in ABCDE etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

⏒ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Epodi.

⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν Στρ. α'.
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Inscr. τῷ αὐτῷ ἀπήνῃ καὶ κέλητι καὶ τεθρίππῳ. AC — τ. αὐ. τε. ἀπ. καὶ κέ. ΓΔΠΣ*m* — τ. αὐ. ψαύμιδι τε. ἀπ. καὶ κέ. μ'ν'σ' Ro.* — τ. αὐ. ἀπ. καὶ κέ. BDGMNOPQUVXZ[pc]*anoq* Al. — τ. αὐ. ἀπήνῃ κέλητι. EZ[ac] — τ. αὐ. ἀπ. κέ. ἰθυφαλλικόν. F (cf. Inscr. O. III.) — τ. αὐ. τεθρίππῳ καὶ κέ. *x* — τ. αὐ. ψ. ἀπήνῃ Hy. — ψ. καμ. ἀπήνῃ. Bö.*

1 γλυκὺ Ht. — γλυκὺν mss. Al. Ro.* || **2** ὀλ. ABCDEFGMNOPQUVXZΓΠΣ Al. — οὐλ. *aknoq*μ'ν' [r. r.] Ro.* || γελανῆι Q || **3** om. τ' B,E,F, Ro, *n*μ'ν'ρ'σ' (Tricl.) — habent τ' [A]B[CD]EF etc. || ἀπήνης B,E,F,MO.PQRUX*o*σ' — ἀπήνας [A]B[C]DEF[G]NQ,U,[V]ZΠ[ΓΔΣ]*aknq*μ'ν' [r. r.] Al. Ro:* || δέχευ N — δέκευ rell. || ψαύμιος AB.CDEFGMNOPQ[R]UVXZΓΔΠΣ*ahiklnoq*[*x*] Hy. — ψαύμιδος μ'ν'ρ'σ'Z[b] (Tricl.) Ro.*

'Αντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραιρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πενταμέροις ἁμίλλαις,

'Επ. α'.

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.

Στρ. β'.

ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

'Αντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,

4 καμαρίναν ABCDEFGMNOPQRUVXZΓΔΠΣ*nx* Al. — καμαρῖνα I — καμάρινα *akoqs* Hm. Bö.* — καμαρίνα μ'ν'ρ'[σ']*k*^{b} Ro.* || λαοτρόφους M || **5** ἐγέραιρεν A — ἐγέραρεν CG^{b}N^{b}O^{b}Z^{lit}*aknoq*μ'ν' [r. r.] Ro.* — γέραρεν BDEFG^{a}MN^{a}QRUVXΔΠΣ — γάραρεν O^{a}Γ — 'γέραρεν Al. || **6** ὑπὸ omnes — ἐπὶ Ky. || πενταμέτροις A, et Sch. A — πεμπαμέροις Q.^{ac}? ν'σ' Sw. Bg.[2] — πενθαμέροις EF^{ac}R — πεμθαμέροις F^{pc} — πεμπτημέροις *q* — πεμπταμέροις AB.[C]DE,F,[GM]N[OP]Q.^{pc}?[UVX]Z[ΓΔ]ΠΣ[*akn*]*o*[*x*]μ'ρ' [r. r.] Al. Ro.* (idem defendit Comm. Mosch.) || **7** ἡμ. μον. (om. τε) G || -κίας γε A, — κίαις τε F^{a} — κίᾳ τε AB etc. || τοὶ δὲ *boo*^{ac}?σ' — τὶν δὲ (τίν δε) rell. || **8** νικήσας AGOPQU[M]XΓ[Δ]ΠΣ*anōqx*μ'ν'σ' [r. r.] Ro.* — νικάσας BCDEFRVZΞΩ Al. — νικάσαις Hy.* (in nullo ms.) || πατέρα A, || ἄκρωνα ER*n* || ἄκρωνα κάρυξε *n* solus || ἐκήρυξε A.GΠ? — ἐκάρυξε B[C]DEF etc. || **9—24** perierunt in B || **9** ἥκων A — ἵκων M Hy.* — ἵκει P solus — ἰκών Ξ — ἰκών (ἰκὼν) CDE.F.GNO.Q[R]UVXZ^{a}Γ[Δ]ΠΣΩ*a*^{s}*x*^{s} Al. Ro:* — ἐλθὼν *a*^{1}*bchiklmnoq*[*s*]*x*^{1}θ'μ'ν'ρ'σ'Z^{b} Ro.^{m} (cum not. Tricl. ἐλθὼν γράφε διὰ τὸ μέτρον). Paraphr. B ἐλθών et παραγενόμενος quae vertendo aoristo ἰκών inserviunt. || οἰνομάον P || εὐηλάτων CDE^{m}N^{ac} — εὐηράτων AEFN^{pc} etc. (sed passim corrupte εὐκράτων, εὐκρατῶν) || **11** ὄανον A.D?EFGIU^{pc}Γ^{1}ΔΞΠΣ — ὄανιν CD^{ac}?MNOPQ.U^{ac}RVXZ^{m}Γ^{s} — ὤανον A^{ac}?Z*ak*^{a}*noq*[*x*]ν' [al. r.] Al. Ro.* — ὤαννον *k*^{b}μ'^{lit}ρ'σ' (Tricl.) — ὤανιν (in nullo ms.) Ro; Bö.* || χωρίαν (om. ἐγ) G^{a}U^{a}

κολλᾶ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ὑπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

'Επ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ηὖ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα ϝιδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς 'Αντ. γ'.
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις

13 κολλᾶ(ᾶ) τε omnes mss. Al. Ro.* — κολλᾶ δὲ (Bg.[2]) Ht. || ταχέως om. M || ὑψίγυον ADEF^{pc}GOPQ.RUVXΓΠΣ Al. — ὑψίγιον Z — ὑψίγηον N?Cp. — ὑψίγειον F^{ac}M*aq*^{s} *x*^{s} — ὑψίγυιον A,[C]I?*kno*^{s}?*q*^{1}*x*^{1}μ'ν' [σ'] Mr.* — ὑψήγυιον Ro. — ὑψίζυγον *o*^{1} — ὑψίπυργον Sch. A || **14** ὑπ' ACDE.F.GIMN^{1}OP^{1}Q^{1}RUVXZΓΠΣ*k* — ἐπ' *q* — ἀπ' N^{s}P^{s}Q^{s}[Δ?]*ano* [*x*]μ'ν' [σ' r. r.] Al. Ro.* — Paraphr. CD ἐξ habet; cf. N. I, 35. || ἀμηχανίας ADE.[M]NORU^{s}VΠΣ*aknoqx*μ'ν'σ' [r. r] Ro.* — ἀμαχανίας C^{pc}F.GPQUXΓΔ Al. Be. Hy.* — ἀμηχανίης Z — ἀμαχανίαις C^{ac} || τόν τε U || **15** ἀεὶ M*n* Al. Sm. Ox. — αἰεὶ rell. || **16** κεκαλυμμένος A, et Sch. A — κεχαλασμένον (Sch. B ad I. III, 52.) — κεκαλυμμένον [ABC]D etc. || εὖ δ' ἔχοντες ACNO?QΓΔΠΣ Al. — εὖ δὲ ἔχ. A,DE.F.G[M]O?PQ,RU.VXZ *aknoqa*'μ'ν' [r. r.] Ro.* — ηὖ δ' ἔχ. Hm. Bö.[2]* || ἔχοντε N^{b}Q^{ac} || ἔδοξεν Z^{1} || ἔμμεναι AMO — ἔμμενον *a*^{ac} || **17** ναίων om. *s* || λόφων σ' || τιμῶντος ἀλ. M || ἀλφεὸν omnes || εὐρυρρέοντα. A — εὐρυρέοντα *knq* — εὐρὺ ῥέοντα NP*aoxa*'μ'ν'σ'*k*^{b} Ro.* — εὐρυρέοντ' XZ — εὐρὺρρέοντ' O — εὐρὺ ῥέοντ' CDEFGMQ[R]UVΓΔΠΣ Al. Hy.* Reposui vulgatam, quamquam dubitanter; ἰδ. prima brevi. || **19** ἠαπύων *a* — ἠπύων (α supra) *q* — ἠπύων *bcklmnoxa*'ϑ'μ'ν'σ' — ἀπύων A.IOU.ZΠΣ [rell. vett. et Thom.] Al. Ro.* || ἐναύλοις inter Sch. || **20** -ρίαις A. — ρίαισιν *a*^{ac}*noqx* — ρίαισι rell. (etiam *a*^{pc}*k*) || τάν τε Π — τήνγε *l* — τήνδε N*a*^{ac}*knoqx* — τάνδε IZ*a*^{pc}μ'ν' [rell.] Al. Ro.* || **21** δαιδάλειν COZ*a*^{ac}μ'ν'σ' || σέ τ' omnes mss. et edd. — paraphr. A αἰτήσω δέ σε — paraphr. [B?]CD etc. καί. || οὐλυ. DO^{b} — ὀλλυ. *k*^{ac} — ὀλυ. A etc. || ποσειδωνίοισιν A*a*^{ac}?*bchiklmnoqxa*'ϑ'

ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,

Ἐπ. γ΄.

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ᾽ εἴ τις ὄλβον
ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προςτιθείς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

— ποσειδωνίοισιν Z — ποσειδανίοισιν CDEFGI[M]NO[P?]Q^{ac}? UVXΓ[Δ]Π Σa^{pc}μ΄ν΄[σ΄] Al. Ro.* — ποσειδανίαισιν [P?]Q^{pc} Bö.* (cum Sch. [B]CD etc.; sed paraphr. AD etc. τοῖς [non ταῖς] ἵπποις)

22 εἰς OPQUX*kq* contra usum poetae — ἐς [A]CDEF[GM]NVZ[ΓΔ] ΠΣ*ano*[*xa*΄]μ΄ν΄[σ΄]*k*^{b} [r. r.] Al. Ro.* || τελευτὴν *c* || 23 ψάμμι F^{ac}F, — ψαῦμιν M || ὑγιέντα U,Γ*n* Bg.[2] (cum Aristarcho) — ὑγίεντα ACDE etc., analogia adiectivorum, quorum Pindarus amantissimus fuit. || ἄρδοι (Sch. A et A^{pc}) — ἄρδειν *q* — ἄρδει AD etc. (et Sch. A^{ac}) || 24 ἐξαρχῶν *ahik*^{a}*lmnoqx* (id est omnes qui collati sunt Moschopulei, de more huius grammatici) P (teste Sm.) Q? (ubi haec vox male scripta est) — ἐξ ἀρχέων C^{ac}O^{ac}ΓΠ — ἐξ ἀρχεῶν Al. — ἐξαρχέων [A]C^{pc}[DEFGMN]O^{pc}U[VX]Z[Δ[Σ[*bc*]*k*^{b}[α΄θ]μ΄ν΄[σ΄] Ro.* || κτεάνεσι A — κτεάτεσι CN^{ac}VZΠΣ*a*μ΄ — κτεάτεσσι A,[DEFGM] N^{pc}O[PQR]U[XΓΔ]*knoq*ν΄ [r. r.] Al. Ro.* || προτιθεὶς CP^{ac}Q — προθεὶς O

Subscr. τέλος. DQSU — ὕμνου δευτέρου τέλος ψαύμιδος. α΄μ΄ν΄σ΄ — nulla subscr. in ACEFG etc.

[redacted]

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛʹ.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Inscr. *ἀγησίᾳ συρακουσίῳ ἀπήνῃ.* ACNO (in NO ρρ) Cp. Sm.* — id. (sed *συρακοσ.*) *ο* Bö.* — *ἀ. συρακουσ. ἀπ. υἱῷ σωστράτου.* EMQUVXZ*anq* Al. (in EM ρρ) — id. (addito *νικήσαντι τὴν πε ὀλυμπιάδα*) F — *ἀ. σ. υἱ. σω. ἀπ.* BP*ϡα'μ'ν'σ'* Ro. Mr. St. (in P ρρ) — *ἀ. σ. υἱ. σω. νικήσαντι ἀπ.* ΔΛΠΣ — *ἀ. σ. υἱ. σω. ἀπ. ὡς δὲ ἔνιοι στυμφηλίῳ υἱῷ:* D

Στρ. α'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

Ἀντ. α'.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι πονηθῇ.
Ἁγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ

1 εὐτυχεῖ CZΓ*bciknpxμ'ν'ξ'σ'φ'* Al. — εὐτοιχεῖ M*m* — εὐτειχεῖ AB etc. || θαλάμω M || **2** ὡς ὅγε N^{b} cum gl. τέκτων — ὥς τε C — ὡς ὅτε (ὡς ὅ, τε) rell. || θηητὸν D || **3** πήξωμεν (ο supra) N || ἀρχομένου omnes mss. Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. B Plutarch. Eustath. et optimis mss. Luciani [BN*a*] Hipp. c. 7.) — ἀρχομένους Sm.* (cum vulg. lect. Lucian. l. l. et Iulian. Orat. IX, 116.) || **5** βωμῶ (supra οῦ) A || *μαντείω* (supra ου) N || *πίσσᾳ(α)* B,OUΓΔ*bcp* || **6** -στήρ A.B. etc. (omnes mss.) Al. Sm.* — *στής* Ro:* (cum paraphr. Sch. B, Comm. Mosch. „Sch. *blm*") || om. *τᾶν* ΓΔ*α'γ'μ'ν'ξ'ρ'σ'φ'* (Tricl.) || *συρακουσᾶν* AOVXΓΣ*aknoqα'μ'ν'* [r. r.] Ro.* *συρρακουσᾶν* MQ — *συρακοσᾶν* ΔΠΩ Al. — *συρακοσσᾶν* BCDEFGP[R] Bö.* — *συρρακοσσᾶν* U^{ac} — *συρρακουσσᾶν* U^{pc} — *συρακουσῶν* Z — *συρρακουσῶν* N — Paraphr. BO etc. *καὶ συνοικιστὴς τῶν συρακουσίων* || κεν] *καὶ* AΣ — κε BΔ^{ac} || φύγοι [A]B[C]DEF[M]N[R]Z[*a*]*k*[*n*]*o*[*α'*]*μ'ν'* [r. r.] Ro.* — φύγε *q*^{ac} — φύγη GOPQUVXΓΔΞΠΣ*q*^{pc} Al. || **7—28** interierunt in Γ || **7** -*σαις* C Q^{ac}? Hy. Be.* — *σας* rell. || ἐν om. V^{pc} || *ἱμερτᾶι ἀοιδᾶι* C^{ac} || **10** *οὔτ' ἐν ἀνδράσιν* A solus || *οὔτ' ἐν ναυσὶ* A[B]D[M]VX[Δ]ΠΣ*adkoα'γ'μ'ρ'* [r. r.] Al. Ro.* — *οὔτ' ἐναυσὶ* (sic) *q* — *οὔτε ναυσὶ* CGEFOPQRUZ*npν'* || **11** πονηθῇ C solus — *ποναθῇ* rell. || **12** ἑτοῖμος AB[C]N*adknoqα'μ'ν'σ'* St. Bö.* — ἑτοιμος P — ἕτοῖμος Ro: — ἕτοιμος B,DE.F.G.IMO.[Q]U.VXZΠΣ Al. Cp. Mr. Sm.*

[redacted]

ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας
ἵππους ἔμαρψεν.

Ἐπ. α'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ϝέπος· Ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν,

13 γλώσσας A Hy.* — γλώσσης CDEFG[M]NOQRUVXZ[Δ]*aknopp̈p̈ p̈qxa'μ'ν'ξ'σ'φ'* Al. Ro.* — γλώττης ΠΣ — de BP n. l. — γνώμας Hck. || οἰκλείδαν [M?P?]Π*a*^{pc}*q* Al. Cp. Sm.* — οἰκλείδην N^{pc} — ὀϊκλείδην N^{ac} — ὀϊκλείδαν ABCDEFGOQRUVXZΣ*a*^{ac} *bcḍklmnoxa'γ'ϑ'μ'ν'ρ'σ'* Ro. Mr. St. (cum gl. Tricl. συνίζησις) || ἀμφιάραον AC^{pc}G̅^{a}[*bcl*]*n*^{a} *q*^{a} Al. Cp.* — ἀμφιάρεων M — ὀμφιάρηον BC^{ac}DEFG̅^{b}NOPQ[R]UVXZΔΞΠΣ*ahikmn*^{1} *op̈p̈q*^{1} *xa'ϑ' μ'ν'ξ'σ'φ'* Ro. Hm. Bö.* Cf. Bö. de Crisi § 27 p. 333 et Sw.[1] || **14** ἐφθέγξατ' A — φθέγξατο. MO^{ac}? — φθέγξετ', Z^{1} || κατα γαῖ' BOU — κατάγε A, vitiose — κατὰ γαῖαν Q^{ac} — κατὰ γαῖα C^{ac} — κατὰ γαῖ' AC D etc. || νιν omnes || φαιδίμους EFMNRZ*p* (cum Sch. A) — φαιδίμας AOUΣ*ko*μ'ν' [rell.] Al. Ro.* (cum Comm. Mosch.) || **15** ταλαον. AEFU^{ac} V^{b}ΔΣ*knq* — ταλαιον. OV^{a} — ταλατον. Π — ταλαϊον. [BC]D[M]N[P]Q U^{pc}XZ*aḍoa'γ'μ'ν'ρ'* [r. r.] Al. Ro.* || **16** Θήβησι A — Θήβαισι CN recc. Al. Ro.* — Θήβαις γε PQ — Θήβαις (sine γε) BDFFG̅MORUVXZΔΞΠ Σ*p* || τοιοῦτό τι B || **17** ἀμφότερα NZ^{1} φ' (in N cum gl. τέρων) || om. τ' AM || δορὶ A*p* || **18** πάρεστι (sine νῦν) ABCDEFGNOPQUV[X]ZΔ ΞΠΣΩΩ̣ Al. Bö.* — πάρεστιν ἐν M — νῦν ἐστὶ *v* — νῦν πάρστι *a*[*bc*]*dḍ* [*hi*]*k*^{pc}[*lm*]*op*[*p̈*]*sva'γ'*[ϑ']*μ'ν'ο'ρ'*[σ'φ'] Ro.* — νῦν πάρστη *q*^{ac} — νῦν παρίστη *q*^{pc} — νῦν πάρεστι R*np̈p̈wxν'*^{ac}? ξ'υ' || συρακοσίῳ(ω) BD[VX]Δ*a*[*l*]*vwa'*[ϑ']μ' Mr. Sm.* — συρρακοσίῳ N^{b} — συρακουσίῳ(ω) ACEFGZΠΣ*bcḍdhikmno*^{pc} *p̈p̈qẓwν'ξ'υ'ω'* Al. Ro. Cp. St. — συρακουσία *p* — συρρακουσίῳ(ω) N^{a}QUO — συρακουσίων Mo^{ac} || **19** οὔτε δύσερις ἐὼν οὔτ' ὦν (et ὦν iunctim) φιλόνεικος ἄγαν. A. (cum gl. οὖν) — id. (sed ὦν solum) B.DEFMNRQ.U.^{ac}XZΞΣ — id. (sed ὦν solum) CG.VPU^{pc}ΔΠ — id. (sed δύσηρις et ὦν) Ω*a*^{m} Al. Bö.* — οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὦν δύσερίς τις ἄγαν *ḍhi*^{pc}*kqṛvv*χ' — id. (sed ὦν) *aḍdi*^{ac}[*lm*]*nop̄p̈p̈s*? *wxω'* Ro.* — id. (sed [om. ὦν] οὔτε δύσ.) *ṿo* — οὐ δύσερίς τις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν *α'γ'ϑ'μ'ν'ξ'ο'π'ρ'σ'υ'φ'ψ'bc*P^{b} *s*^{b}? *k*^{b}

καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ ϝοι σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπεπτάμεν
αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερον ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται Ἀντ. β'.
παῖδα ϝιόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.

20 *ὀμόσσαις* CP Bö.* — *ὀμόσσας* ABDGQRU?*d̨k*?*α'μ'ν'*ac Mr. St.* — *ὀμόσσας* EFU?VX*a*pc*k*?*nq*pc*ν'*pc Al. Ro. Cp. — *ὀμόσας* NOΠΣ*p* — *ὀμώσας* Z — *ὀμόσας* M*a*ac*oq*ac || *σαφῶς* EFGRVZ*a*p̨*μ'ν'ξ'σ'* — *σοφέως p* — *σαφέως* A[BC]D etc. (etiam *α'γ'ρ'*) || **21** *ἐπιτρέψουσι* V̄ — *ἐπιτέρψοντι* A*bc* — *ἐπιτρέψαντι pξ'* — *ἐπιτρέψοντι* rell. || **22** *φίντις* omnes || **23** *αἶ τάχος* A. E (cum gl. *ὡς* A *ἤ* E) — *αἶ εἰσ τάχος* B (glossa intrusa) — *αἶ τ.* CDMN — *αἶ τ.* G — *ἆι τ.* V — *ἆ τ.* OU — *ἅ τ.* FQXIΠΣ — *ᾇ τ.* Δ Al. Hy. Be.* — *ἤ τ.* Z*ad̨knopp̨qα'ο'ω'* Ro. Cp. — *ἤ τ. p̃γ'μ'ν'ξ'σ'φ'* — *ᾕ τ. p̃x* Mr. St.* || **24** *βήσομεν* B, — *βάσωμεν* A*ac*?*k*ac?*pq* Ro.* — *βάσομεν* ABC etc. Al. Sm.* || **25** *καὶ γένους a* || *'κεῖναι* Npc || om. *γὰρ* Q || *ἄλλαν* ABE.F[M]N¹OU. VZΣ*i*ac*koα'μ'ν'* [al. r.] Al. Ro.* — *ἄλαν* C — *ἄλλαν a* — *ἀλλαν* (*ων* supra) *q* — *ἀλᾶν* Ξ — *ἄλλων* E*a*N*a* *ci*pc*nk*a *α'*a *μ'*a *ξ'* (et gl. passim) — *ἀλλᾶν* D F,Ḡ.PQΔ Bö.* — *ἄλλᾶν* Π — Cf. Sw.¹ || *ἡγεμ.* CDMN*p̨* — *ἀγεμ.* Fac QX — *ἀγαμ.* G — *ἁγαμ.* Z*a* — *ἁγεμ.* A[B]EFpc etc. || **26** om. *ἐν a* || **27** *ὕμνον* D*a* Al. || *ἀναπεπτάμεν'* A (cum gl. A et paraphr. Sch. [D]U etc. *ἀναπετάσαι*) — *ἀναπιτνάμεν* rell. (cum paraphr. Sch. B et Comm. Mosch. *ἀνοίγειν* et cum gl. et Comm. Mosch. *ἀναπεταννύειν* et cum gl. Tricl. *ἀνοιγνύναι*) || **28** *σάμερο̄ν ἐλθεῖν* B*q* (Bg.²) — *σάμερον ἐλθεῖν* AB,CDE.F.G. MNOPQRUVXZΔΞΠΣΩΩ̣*ahinop̨p̈p̃sx* Al. — *σήμερον ἐλθεῖν k* — *σάμερόν γ' ἐλθεῖν α'γ'μ'ν'ξ'ο'ρ'σ'φ'k*b Ro.* — *σάμερόν μ' ἐλθεῖν* Bö.* || **29** *ποσειδάονι* CE,F.[M]NO.PQU,VXZacΠΣ*knιp̨p̨* Ro.* — *ποσειδάωνι* AB.DE[G]UZpc Γ*ahinoqμ'ν'k*b [r. r.] Al. Sm.* || *χρονίωνι* AR*a* || **30** *παῖδα ἰόπλοκον* Bg.² *παῖδ' ἰοπλόκαμον* A.BCDEFG[M]NOPQRUVXZΓ[Δ]ΞΠΣΩ¹ Al. Cp. St. (cum

[redacted]

χρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶναδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας

Sch. B) — παῖδ' ἰοβόστρυχον Ω^{a} G^{b} a[bc]hiknoq[lmpp̤p̈xa'ϑ']μ'ν'[ξ'σ'φ'] Ro. Mr. Sm.* || εὐάδνιν o'^{m} || τεκέσθαι (κέμεν supra) A

31 κρύψαι A^{i} D^{lit}[M]NXΓ$Δ^{lit}$Π[h]kpp̈qv,'^{i} Al. Ro.* (cum paraphr. Sch. BCD etc.) — ἔκρυψε N^{a} Σ, (ψε in ψαι mut. in Σ) — κρύψε A^{a} BEFGOP Q[R]UVZaino[xa']μ'ν'ν,'^{a} [σ' r. r.] k^{b} Sm.* || om. δὲ p̤ || γρ. καὶ παρθενία k^{m} || **32** ἐκέλευσε M || **33** δόμον M || ἐλατ. V || **33** sq. βρέφο̄ς. ὃς B — βρέφος. ὃς ACDEFGMNOPQRUVXZΓΔΞΠΣΩΩ̣ahilmnop̤p̈qsx Al. Hm. Bö * = βρέφος γ'. ὃς α'γ'[ϑ']μ'ν'ο'ρ'σ'φ'[pbc]k (an k^{b}?) Ro.* || **34** λάχε τ' ACN recc. Ro.* — ἐλάχετ' Al. — ἔλαχέ τ' BMOQUVXZΔΞΩ — ἔλαχέν τ' DEFGRΓΠΣ || **35** -δίτη C,^{i} — δίτης MOQq^{i}p̈k^{b}μ'ν'ξ'σ' — δίτας rell. (etiam α') || **36** οὐδ' ἔλαθ' (οὐ δ' ἔλαθ') omnes (nullus οὐδὲ λάθ') — οὐκ ἠδυνήθη οὖν (non δὲ) λαθεῖν gl. B et Sch. B || dist. post χρόνῳ (non ante ἐν) DFQΣaq Al. Ro.* — ante ἐν (non post χρ.) U — neutro loco ABCEGVZoμ'ν' Mr. Bö.* (cum Sch.) || κλέπτουσα N || **37** πυθῶν' ἐν D^{lit} GO^{ac}UVXΓΔΠ$Σ^{lit}$ — πυθῶναδ' ἐν A.BCEFO^{pc}PQZoqxα'^{ac}?μ'ν'σ' Al. Ro.* — πυθώναδ' ἐν Makna'^{pc}o' Bö.* — πυθῶνάδ' ἐν (in nullo ms.) St. Sw. Bg. Ht. || πιέσαις Bö.* — πιέσσαις C. — πιέσσας ANC^{a} — πίσσας M — πιέσας B.DEFG etc. Al. Ro.* || μελέτῃ BXZaknop̤p̈qxa'μ'ν'ξ'σ'φ' — μελέτᾳ ACDEF[M]NO[P]Q[R]UV[ΓΔΠ]Σ (ft. in nullo rec.) Al. Ro.* || dist. ante (non post) ὀξ. μελ. CDGNa^{b}μ'ν' Al. Ro. Mr. Ht. — post (non ante) id. n Cp. St.* — neutro loco ABEFQVZa^{ac}oq || **38** ταύτης A — ταύται M — ταύτας rell. || περ ACEFN^{a} Z^{a}ΠΩ̣ Al. Hy. — πέρ' BDGOPQUVXknoq^{pc} εμ'ν'Z^{b} Ro.* — περ' N^{b}ΓΣax[α']σ' Bö.* — παρ' Mq^{ac} — ὑπὲρ R — περὶ p̤ — paraphr. A et Comm. Mosch. περὶ — paraphr. BCD etc. ὑπέρ. || ἀπλάτου Oaq^{ac} — ἀθλάτου o — ἀτλάντου Zbc — ἀτλάτου rell. (cum

ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμαις ὑπὸ κυανέαις
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γʹ.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι. Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ
γεγάκειν

Sch. AB et gl. O ubi est ἀνυπομονήτου) || πάθης AN — πάθη Σ — πάθους BM — πάθας rell.

39 ἡ δὲ *cq* || καταθηκομένα M || **40** καλπίδα τ' (πιδά τ') CD^{pc}MO UV^{ac}ΠΣ*o* — κάλπιδά τ' A[B]D^{ac}? EF etc. || λόχμαις ὑπὸ κυανέαις A (cum gl. ὕλαις et σκοτειναῖς) — λόχμας (λόγχμας RZo^{ac}μ') ὑπὸ κυανέας rell., quod gen. sing. existimat Sch. B, acc. plur. Comm. Mosch. || **41** τίκτει E,F, — τίκτε rell. (et EF) || τᾶι C^{ac} — τοῦ U^{ac} — τῇ NU^{s} — τῇ(ῆ) *bcpa'μ' ν'ξ'σ'φ'* (Tricl.) — τὰ U^{s} — τᾷ(ᾶ) ABC^{pc}U, etc. || δὲ Q — μὲν ὁ rell. (et Q,) || -κόμης ER || **42** εἰλείθυιαν παρέστασέ τε A.B.CMNOUΓΔΠ — id. (sed σέν τε) DEFGI? R^{a}VZΞΣΩ Al. — ἐλείθυιαν παρέστασέν τε PQ Ky. Sw. Bg. — εἰλείθυιαν συμπαρέστασέ τε X — id. (sed σέν τε) I? — ἐλείθυιαν συμπαρέστασέν τε *a^{a}q^{s}* — ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε *noq^{1}s[σα']μ'ν'ο'[σ']a^{b}* R^{b}M, [r. r.] Ro:* — id. (om. τε) *k* — Not. Tricl. ἐλευθὼ γράφε καὶ μὴ εἰλείθυιαν. οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. || **43** ἦλθεν F recc. Hy.* — ἦλθε AB.C.DE.F,GMNO.PQRU.VXZΓ[Δ]ΠΣ*k* Al. Ro.* || ἀπὸ C, et corrupt. Sch. A (vide Bö.) — ὑπὸ rell. Cf. N. I, 35 et O. V, 14. || ἀπ' corrupt. Sch. A — ὑπ' A.B etc. || omittunt τ' AM ft. recte. || **44** ante (non post) αὐτίκα dist. DOQX^{a}Σ — utroque loco plene E — post (non ante) id. ABC etc. (cum Sch.) || **45** δύω EGOPUVXΔΣΠ*n* || om. δὲ C^{ac} || αὐτὸν om. C || **46** βολ. M || ἐν ἀμεμφεῖ A,^{2} — ἀμελφεῖ OU^{ac} — ἀμεμφεῖ AA,^{1}B.O,U^{pc}U, etc. || **47** -σσῶν A^{s}A,FM — σσᾶν A^{1}F etc. || κηδ. B, F,*hμ'ν'σ'ω'* Ro:* — καδ. ABEFMNO? UZΓΔΠΣ*kso*α'γ'ρ'ο' [rell.] Al. Sm.* || **49** ἤρετο PΞΣ — αἴρετο (supra η et gl. ἠρώτησε) Γ — εἴρετο AB[C]DEF G etc. (etiam Π[Δ?]) || ἄπαιδα M || τέκοι omnes || φοίβω EF^{1}R || φὰ F$^{pc(ac?)}$GUVΠΣ — φα (η supra) *k* — φᾶ ABC etc. || γεγάσκειν R

[redacted]

Ἀντ. γ'.

πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. ἀλλ' ἐν
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατείᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖς τε καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

Ἐπ. γ'.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν

50 πατρός γε. A — πατρός. (sine γε) rell. || πέρι AB.C.DEF^{ac}F,G[M]N OPQ^{pc}U^{pc}VXZ[ΓΔ]ΠΣa[h]noa'μ'^{pc}ν' Al. Ro.* — περι O,q — περὶ E,F^{pc}Q^{ac} U^{ac}U,k^{ac}μ'^{ac} Bö.* || θνη. k || δ'] γ' n || ἔσσ. A || **51** οὐδέπωτέκενλείψειν (sic) A — οὐδέποτέκελείψει A, || **52** ὡς Σqν' — om. ὦς M — ὦς rell. || μήνυε C || τοῖδ' (τοί δ') mss. Al. Ro.* — τοὶ δ' Mr. St.* || οὐ τῶν A, || ἀκοῦσαι omnes || **53** γεγενναμένον A — γεγεναμένον [B.]CDE.F.G[M]NO[P] QRUVXZ[ΓΔ]Σ recc. Al. Ro.* — γεγενόμενον Π — γεγραμμένον U, — γεγεννημένον Ah. (D. D. 339.) Sw.$^{2\,2}$ || **53** sq. ἀλλ' ἐκρύπτετο A — ἀλλ' ἐγκρύπτετο GO^{ac}PQUV^{pc}ΓΔΠΣ — ἀλλ' ἐγκεκρύπτετο (sic) O^{pc}?V^{ac}?X — ἀλλ' ἐκεκρύπτετο U, — ἀλλ' ἔκρυπτο (sic) O, — ἀλλ' ἐγκέκρυπτο BC.DE F[M]NQ,RZΣ^{b} recc. Al. Ro.* — ἀλλὰ κέκρυπτο Hm. — ἀλλ' ἐν κέκρυπτο Bö.* || **54** σχίνῳ BQ^{s} (cum Comm. Mosch. in vulg.) — χρόνω Q^{1} — χύνω O^{ac} — σχοίνῳ(ω) rell. (cum Comm. Mosch. in mss. ut in t) || βατείᾳ(α) A.B.CD?EF.GMNOPQ.RUVZΓΔΠΣ Al. (cum Eustath. ad Il. β, 851.) — βατείαν D?E, — βατία(ᾳ) X recc. Ro.* || om. τ' Q (non Q,) || ἀπειράτῳ(ω) A,D^{pc}EF^{ac}O,X recc. Ro.* — ἀπεράντω V — ἀπειράντῳ(ω) AB.CD^{ac}E, F^{pc}GMNOQUZΓΔΞΠΣΩ^{a} Al. (Sch. in B) || **55** ξανθαῖς τε [καὶ] A, — ξανθαῖσί τε καὶ A — ξανθαῖσι καὶ omnes rell. mss. Al. Ro.* || βεβραγμένος Ξ? Σ — βεβρεγμένος rell. (etiam [ΓΔ]Π) || **56** καὶ om. B, Ro; || -ξεν A.X recc. Ro.* — ξε BCDEFGMNOPQRUVZΓΔΠΣ Al. || νιν ACN — μεν q — μιν rell. || μήτηρ EN?R || **57** ὄνομα. A, — ὄνομ' B,^{1}ME.F.RZio — ὄνυμ' ABB,^{2}CDGNOPQUVXΓ[Δ]ΠΣknqa'μ'ν' [r. r.] Ro.* — ὄνυμ' a — ὂν ὕμ' Al. || χρυσεοστ. N || λάβε ABDOPQVXZΣ^{pc} — λάβεν CEF[G] N[R]UΓ[Δ]ΠΣ^{ac} recc. Al. Ro.*

καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Πο-
σειδᾶν' εὐρυβίαν,
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμήτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ϝόσσα, μετάλλασέν τέ νιν· Ὄρσο, τέκος,
δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.

Στρ. δʹ.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου·
ἔνθα ϝοι ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωτον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν

58 ἀλφιῶ *a* — ἀλφεῶ(ῳ) rell. ‖ μέσῳ(ω) A.CDMOQRVXZ*ḥp̈q* — μέσσῳ(ω) [B]EFGN[P?ΓΔ]ΠΣ*ko*μ'ν' [r. r.] Al. Ro.* ‖ -εσε ACDMNOPVZΓΔ *op̈*μ'σ' — εσσε BEFGQUXΠΣ*aknqv*'^{b} [r. r.] Al. Ro.* ‖ ποσειδῶν' AZ recc. Ro.* — ποσειδῶνα F^{pc}MRΠ — ποσσειδῶνα EF^{ac} — ποσσειδᾶνα PU V — ποσειδᾶνα BDGOQXΓΔΣ — ποσειδᾶν' CN Al. Hy.* ‖ θεοδμάτου ANZ — θεοδμήτας Oα',μ'ν'σ' Ro.* fortasse recte — θεοδμάτας B[C]DEF [G]M[P]QU[VXΓΠ]ΔΣ*a*[*bchi*]*ḥk*[*lm*]*noq*α'γ'[θ']ο'ρ' Al. Sm.* ‖ **60** λαότροφον U^{b}*Zanoqk*^{pc}α'μ'ν'^{pc}ο'σ' Ro.* — λαοτρόφον A.B.CDE.F.GINO.[PQR]U^{a}U, V.X*k*^{ac}ν'^{ac}[*x*] Ro; Al. Mr. St.* — utrumque A^{m} ‖ ἑᾷ A^{ac}CDEF^{pc}GNVZ Γ*n*α'μ'ν'σ' — ἑᾷ A^{pc}OUXΠΣ*aoq*ο' [rell?] Al. Ro.* ‖ **61** ἀντεφθέγξατό δ' G ‖ **62** :ὅσσα A — ὅσσα F,UΣ*aḥnx* — ὅσσα rell. (in I πατρίᾳ ὅσσᾳ) ‖ μετάλλασσέν τε A,^{ac}F,^{2} Th. (=μετῴκισεν) — μετάλλασσέ τε AB,^{1}E,^{12}F,^{1} U. — μετάλασέν τε V — μετάλασσά τε V,^{1} — μετάλασσέ τε MNO, — μετάλλασέ τε BB,^{2}EFOPQRV,^{2}XΣ^{pc} — μετάλλασέν τε A,^{pc}CDG.ZΓ [Δ]Σ^{ac}*aḥkoq*α'μ'ν' [r. r.] Al. Ro.* Hm.^{2} — μετάχιασέν τε Π solito sphalmate ‖ νιν AB^{ac}?B,^{12}E,^{2}F,^{2}O,^{1}V,^{2} — μιν B^{pc}CDEE,^{1}FF,^{1}G.MNO[P] Q[R]U.VXZΓ[Δ]ΠΣ*aḥkoq*^{pc}μ'ν' [r. r.] Al. Ro. Ro;^{12}* — μεν *q*^{ac} ‖ verba μετ. τε νιν(μιν) om. *n* ‖ τέκος B, — τέκνον A.BCD etc. ‖ **63** χώραι A. M^{pc}O,U^{pc}V, recc. Ro.* (cum Sch. A) — χῶραν M^{ac}Mr. — χόραν *n* — χῶρον B — χῶρον CDEFGINOPQRU^{ac}VXZΓΔΠΣ*a*^{b} Al. ‖ ὄπιθεν C. — ὄπιθε B, — ὄπισθεν rell. ‖ **64** ἁλίβ. ABG^{ac}?N.V.ZΓΠΣ*kqbca*'μ'ν'ρ'σ' Ro. Mr. — αλίβ. γ' — 'ἁλίβ. U, — ἀλίβ. CDE.F.G^{pc}?OUQ*anow*' [rell.] Ro; Al. Cp. St.* — ἠλίβ. (Comm. Mosch.) ‖ **66** -σύνης M ‖ φωνᾶν M — φωνᾶς (et νὰς) R — φωνὴν Γ — φωνὰν rell. ‖ ἀκούεν Hy. — ἀκούειν mss. Al. Ro.* Bö.* ‖ **67** ἄγνωτον AM — ἄγνωστον rell. ‖ εὖ ἂν (om. δὲ) Ro.*

[redacted]

Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρὶ
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

Ἀντ. δ'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετὰς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις. περὶ δωδέκατον δρόμον

(in nullo ms.) — ἔσ τ' ἄν δε N^{ac} — εὖτ' ἂν δὲ (12 vett. εὖ τ' ἄν δε) rell. mss. Al. Sm.* || θρασυμήχ. BCG^{b}p̈ — θρασυμμάχ. N — θρασυμάχ. ADEF etc.

68 ἀλκιδᾶν imo — ἀλκαϊδᾶν rell. — ἀλκεϊδᾶν Hm. || 68 sq. πατρί δ' A — πατρί θ' BCDEFGMNOQRUVXZΓΞΠΩ Al. — πατρὶ θ' ΡΔΣ — πατρός θ' (ὸς θ' ω' — om. πατρός p̈^{ac}) recc. Ro.* — πατρὶ (om. θ') Hm. Bö.* (in nullo ms.) || 69 κτίσει B — κτίσοι EFR || πλειστόβρ. BF,^{ac}h k^{ac}q Ro;[1] || τετθόν ΓΔ || τε μέγιστόν τε B || 70 βωμοῦ V, || om. τότ' αὖ ip̈^{ac} || αὖ AG^{b}? a[h]knq[α']μ'ν' [r. r.] Ro.* — ἂν A, — αὖτοι Ω Al. — αὐτῷ(ῶ) BCDEFGMNOPQRUVXZΓΔΞΠΣo || θέσθ' ἐκέλευσεν OX — θέσθαι κέλευσέ νιν. A — θέσθαι κέλευσεν UZΣkoμ'ν' [rell.] Al. Ro.* || 70—72 interpungunt (plene) post κέλευσεν (non post ἰαμιδᾶν) BOQV^{ac} XZΣ Al. (cum Sch. AB) Hm. — id. (sed commate post ἰαμιδᾶν posito, ut obiectum dignoscatur) AU — post ἰαμ. (non post κελ.) plene EGq — neutro loco o — utroque, plene CFPV^{pc}Παμ'ν' Ro. — de rell. mss. n. l. || 71 ἐξοῦ x || ἑλλην. Q || -δῶν DNX || 72 ὄλβος ἅμ' ACD^{ac}? ā^{a} kno[x] [rell. Mosch.] Ro.* — ὄλβος ἅμ' q — ὄλβος δ' ἅμ' A,BDEFGMNOPQUV XZΓΔΠΣα'γ'μ'ν'ρ'σ'a^{b} Al. || ἔσπ. CGN? q — ἕπ. M || τιμῶντας V || ἀρετὰν EF^{a}x || 73 ἔρχεται N[1] || 74 ἐκ. an || . μῶμος δ' ἐξ (δὲ ἐξ C,) omnes (38) mss. de quibus constat — . μῶμος ἐκ δ' Sm.* Hm. (Di.) Sw.[3] — Μῶμος, ἐκ δ' Ht. — ·μῶμος ἐξ Bö.* Bg. || 75 τοῖς δ' οἷς M — τοῖς οἷς rell. — τοῖσιν (οἷσιν) Hm. Cf. ad O. III, 4. || πρῶτον BC^{ac}[M]N^{a} OPQX recc. (cum paraphr. Sch. A) Bö.* Sw.[3] — πρώτοις A.C^{pc}DEGN^{b}RVZΓΔ ΞΠΣΩ Al. Pw. Hy.* — utrumque F || ἐπὶ Ro. Mr. (in nullo ms.) — περὶ omnes 36 mss. Al. Cp. St.* (παρὰ O^{a} V?) || δωδ. omnes || 75 sq. δρόμον γ' α'μ'ν'ρ'[θ'σ'bc] Ro.* — δρόμον (sine γ') ACDEFGMNOPQ[R]UVX ZΓΔΞΠΣΩ𝔔ahiklmnoqx Al. Ro.* — de B n. n.

ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάζει Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες ἄνδρες

Ἐπ. γ'.

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς·

76 ἐλαόννεσιν C solus || -τεσσι OΣa — τεσιν GPQUX — τεσσιν A[B]D etc. || αἰδοῖα O.no || ποτιστάζει ABE.[M]NOa R[Δ]Πakoqμ'ν' [r. r.] Ro; Cp.* — ποτὶ στάζει Σ Ro. — ποτιστάξει [B,?]CDFGOb O,PQ.U.V.XZ Al. Ky. Sw. — ποτὶ στάξει F,s Γ1n̄ — ποτὶ στάξη F,1 Γs — ποτιστάξῃ Bg. || εὐκλεᾶ ABDEGMN (cum Sch. A) — εὐκλέᾶ Q — εὐκλέαν X — εὐκλέα CFO etc. || μορφὰ. C — μορφήν. ANOcq — μορφὰν s. μορφᾶν D — μορφάν. [B]EF etc. — μοῖραν Hck. || **77** ἐτ. Oa || ὑπὸ] ἀπὸ V, || κυλλήνας As Qs || ὄρος Γac?[b?]ω' Ro:* nullius fidei lectio — ὄρους ZΣs1? — ὄρους ks1 (Comm. Mosch.) — ὄρει X — ὄρει ā̃pc — ὄροις A.BCEGIOa?Qb U.ΓΔΠΣΞ?Ω?Ωāac kl Al. Hm. Bö.* — ὄροις B,DE,F.MNOb?Qa PVchino p̄qxa'θ'μ'ν̄'σ' — σφυροῖς Hck. || μήτρ. C, || **78** ἐδώρησαν ABpc recc. Ro.* δώρησαν B,Bac CDE.F.G.NO.PQRUV.X.ZΓΔΠΣ Al. Ro; — δοσίκαν M (sic) — (ἐδωρήσαντο Sch. B et gl. N) || κήρ. F, || **79** πολλαὶ δὴ U. || πολλαῖσι CVOac || **80** τιμὰν, A — τιμᾶ (ᾶι, ᾷ, ᾶ,) rell. — τιμῇ ft. Eustath. Pr. § 21. p. 11. || 'κεῖνος NXΓ — ἐκεῖνος n — κεῖνος ABC etc. || παῖς A || **81** sq. εὐτυχίαν καὶ δόξαν Nac O || **82** ἔχων A,ac O.U,V,Vac n (cum Sch. A1 Sch. U12) — ἔχω AB.CDE.F. etc. (cum Sch. A2 Sch. B12 gl. n [φέρω]) || τίν' ἐπὶ A.CDEFG[M]NQUpc V,ΓΠΣaoxa'μ'ν' Ro. Cp. — τίν ἐπὶ V — τὶν ἐπὶ F,U,Uac Mr. — τιν'ἔπὶ B de more suo — τὶν' ἐπὶ q — τιν' ἐπὶ O[X]Zkn Al. St.* Cf. Bu. G. G. I, p. 124. not. || γλώσσας o — γλώσσαν MΠΣ — γλῶσσαι U — γλώσσῃ; A — γλῶσσα Fac Oac Qa Z — γλώσσᾳ(α) [B]CDEFpc etc. || ἀκόνας λιγυρᾶς (ἀκόνα λιγυρᾶ E,F,) omnes — λιγ. ἀκόν. (Bg.) Ht. Non opus. Cf. O. III, 30. || **83** ἅ μ' ἐθέλοντα omnes — ἅ μ' (=μοι) ἐθέλοντι ft. Sch. B || προσέρπει A.BCE1 FG1 MNOPQ [R] UVXZΓΔΞΠΣΩā̃b bchik̄ac lno1 p̄x1 Al. Be. Bö. Ky. Sw. — προσέρποι D — προσέλκοι Es — προσέλκει Gs Zs Ωm āac [m?] nm os p̄m xs kpc α'[θ']μ'ν'ρ'[σ']

[redacted]

ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στρ. ε'.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων
ἀοιδᾶν·

Ἀντ. ε'.

εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·

Ro.* Di. Ta. Bg. Ht. || καλλιρρόοισι ACNO.QUkpcq Ro; || om. πνοαῖς p̄a — πνοιαῖς CNO — ῥοαῖς U, (cum Sch. A[1 2] Sch. U[1 2]) (coni. Bö. Bg.[2]) — πνοαῖς rell.

84 στυμφηλὶς Fpc || 85 ἔτικτε AB.CE.MNOPQRX — εν [D]FGUV ZΓ[ΔΠ]Σ recc. Al. Ro.* || τῆς ΓΔΠΣac || 86 πίωμαι Gb — πίομαι (πῑομαι Tricl.) omnes rell. || αἰχμηταῖσι DOlitQX recc. Ro.* — αἰχματαῖσι AB.[C]E.F.GMNPUVZ[Γ]ΔΞΠΣΩ Al. Hy.* || 87 ὤτρυν[ον] G || 88 αἰνέας A, || ἥρᾳ παρθενίᾳ Bpc — ἥραν παρθενίαν A.BacCD etc. || 89 τ'] δ' n || ἔπειτα MOb || ἀληθέσι C? — ἀλαθέσι ABC?DFGOQU XΓ[Δ]ΠΣbcklν' — ἀλαθέσισιν (sic) o — ἀλαθέσιν ENPVZ[anqmxα'ϑ']μ' [σ'] Hy.* || 89 sq. dist. post λόγοις (sed nec post φεύγ. nec post ἔπειτ') Bnα' Al. (cum Sch. A Sch. B[2] Comm. Mosch.) — post ἔπ. et post φεύγ. (non post λόγοις) Cp. Sm.* — id. (sed etiam post ὄνειδος) N — id. (sed sine dist. post ἔπειτ') AZ St. (cum Sch. B[1]) — omnino non dist. CDEFG OQUVΠΣakoqμ'ν' Ro. Mr. || 90 φεύγωμεν E — φεύγοιμεν a — ἐκφεύγομεν Cp. (cum Galen. Protr. 7.) — φεύγομεν Alit[BCD]F etc. || ὗν F — ὖν Vac? — ἦν n — σῦν Galen. l. l. — ὗν rell. || ἐσὶ ΔΣac || 91 μοισῶν NOO,ac || κρατὴρ ABCDEFGMNOP[R]VZΓpcΔΞΠΣΩΩ̣ Al. Be. Sw.[2 3] Bg.[2] — κρητὴρ QUXΓac recc. Ro.* Hy. Bö. Ht. || ἀφθόγγων A — ἀγα (mutil.) p̄a — ἀγαφθέκτων CDEQlit?XΠΣkacq — ἀγαφθέγκτων FNQUVZ aktpcnop̄b μ'ν' [rell.] Al. Ro.* || ἀοιδῶν NOq || 92 εἰπὸν St.[3] Bö.* — εἶπον omnes mss. Al. Ro.* (etiam St. [1 2 4]) || δὲ] δη p̄ || μεμνῆσθαι CNO || συρακουσσᾶν ΑΓa[bchi]k[lm]noq[x]α'[ϑ']ν' Cp.* — συρακουσσᾶν μ'σ' Ro. — συρακουσῶν in laterculo Syracusis reperto; cf. An. IV, 616. — συρακοσσᾶν BDEFGPQ[R]UVXΔΞ Ri. Bö.* — συρρακοσσᾶν C — συρρακοσᾶν Z — συρακοσᾶν B,ΠΣΩ Al. || χαθαρῶ in laterculo l. l.

τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον
ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον

Ἐπ. ε′.

οἴκοθεν οἴκαδ᾽ ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον,
ματέρ᾽ εὐμήλοιο λείποντ᾽ Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέ-
λοντ᾽ ἐν χειμερίᾳ

93 σκάπτῳ(ω) ACEGNO[P]QUVXZΠΣ[bcl]n[ϑ′] Ro.* (cum laterculo l. l.) — σκάπτρῳ(ω) BDFMRΓΔahikmop̈qxa′μ′ν′σ′ Al. || 95 δάμητρα A1B? C? Al. (recte?) — δήμητρα As B? — δάματρα B? C? DEF[GM]OQa[R]Va[X][ΓΔΠ]Σakpcnoq [al. r.] Ro.* (cum laterculo l. l.) — δάματραν NPQbUVb Zμ′ν′σ′ || λευχίππου in laterculo l. l. || ἑορτὰς A — ἑορτὴν O — ἑορτὰν rell. (cum laterculo l. l.) || 96 ἀδ. F.Nac QU. — ἡδ. bc — ἁδ. A[BC]D etc. || νιν ACNOΣ Bö.* — μιν BDEFG[M]PQRUVXZΓ[Δ]Π recc. Al. Ro.* || 97 μολπαί] πολλαί C || γιν. ABCDEFG[M]NOPQRUVXZΓ[ΔΠ]Σa[bchi]k[lm]noq[x]a′[ϑ′]μ′ν′[σ′] Al. Ro.* Bg.2 — γιγν. p̈ (teste De. — in nullo alio, ut videtur) Bö.* || θραύσοι A.B.CDE.F.[GM]NO.PQ.RU.V.XZΓ[Δ]ΠΣlmoqμ′ν′ [r. r.] Al. Ro.* Bg. — θραεύσοι a (fortasse, sed n. l. quid p. c. voluerit; a. c. ft. θράσσοι fuit; ft. nihil aliud est nisi θραύσοι) — θραύσαι Hm. — θράσσοι (Bö.) Sw. Ht. || 98 εὐκράτοις A1Na?hacl vitiose — εὐηράταις μ′s male — εὐηράτοις As BC etc. || ἀγησίας X || extr. plene dist. ABCFGXα′μ′ν′ Al. Ro. — commate [N]Σaq Cp. Mr.* — om. dist. DEOQVΠno Bö.* || 99 ποτινισόμενον AB.CDE.F.G.IM1NO.PQRVXΠΣ Bg.2 — ποτινισσό. UZ[ΓΔ] Al. Ro.* — ποτινεισό. Ms — ποτινεισσό. akmnoqxa′μ′ν′σ′ — προσνεισσό. C || 100 μητέρ᾽ ANOakacmnop̈q Al. — ματέρα V — ματέρ᾽ rell. || εὐμήλοιο omnes mss. Al. Ro.* Be. Bö.* — εὐμάλοιο Hy. || λιπόντ᾽ ABCDEGIMNOQUXΓΔΣ — λιπόντ(ος supra τ, α supra ος) F — λοιπὸν τ᾽ V — λοιπόν τ᾽ Π — λειπόντ᾽ Z — λίποντ᾽ Al. — λείποντ᾽ aknoqμ′ν′ [r. r.] Ro.* || ἀρκαδίης NO? — ἀρκαδίαν Rb Ht. — ἀρκαδίας (ἀρκάδας CU? V? vitiose) rell. || ἀγαθαί δε CV — ἀγαθαί γε? || πέλοντ᾽ ἐν χειμ. [B]D[G]NO[P]QU[VXΓΔΠ]Σ recc. Al. Ro.* — πέλον ἐν χειμ. o — πέλονται ἐν χειμ. I? — πέλονται τ᾽ ἐν χειμ. C — πέλονταί γ᾽ ἐν χειμ. A — πέλονται χειμ. (om. ἐν) EFI?MRZ

νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

101 ἀπεσκῆφθαι A — ἀπεσκίμφθαι [B]CDEFḠO^{b}QUV^{ac}ZΓ[Δ]*knoqsa'* (cum Eustath. ad Il. π, 1102, 35 [= 925, 33]) Al. Ro.* Bö.^{2}* — ἀπεσκῖμφθαι P Bö.^{1} — ἀπεσκύμφθαι RX — ἀπεσκάμφθαι N^{pc} — ἀπεσκέφθαι O^{a} — ἀπεσκάφθαι N^{ac} — ἀπεσκίμφαι Ξ*p̈x* (cum Comm. Mosch.) — ἀπεκίμφαι Σ̄*a* — ἀπεσκήθαι Σ^{m} — ἀπεσκίφθαι MV^{pc}Ω*μ'ν'σ'* || δύο ἄγκ. Q*c* || **102** τῶν, δ' ἐκείνων A — τῶν τ' ἐκείνων δ^{ac} — τῶνδε κείνων P Bö.^{2}* — τῶν τε κείνων (coni. Hy.) Bö.^{1} — τῶν δ' ἐκείνων B.CDE.F.[GM]NO.Q U.RV[X]ZΓ[Δ]ΠΣ*aknō*^{pc}*qa'μ'ν'* [r. r.] Al. Ro.* || om. τε F, || κλυτὴν *bc* — γλυκεῖαν τ' M — κλυτᾶν U^{a}Γ — κλυτὰν rell. (Paraphr. καλλίστην.) || παρέχει C^{1}G (teste Be.) N^{1}O^{a}U?VXZ^{1}Γ?*q*^{ac} — παρέχοι [AB]C^{a}DEF[G? M]N^{a}O^{b}[PQR]U?Z^{a}Γ?[Δ]ΠΣ*aknoq*^{pc}*xa'μ'ν'* [r. r.] Al. Ro.* || interp. post φιλέων, plene A[C]DEGN[Q]ZΣ?*o* Hy.* — interp. post παρέχοι, plene Π? *aqxa'μ'ν'* Al. Ro.* — neutro loco dist. BFOUV*kn* || **103** ποντόμεδον mss. Al. Ro.* Bg.^{2} — ποντομέδων (Bö.) Bg.^{1} Ht. || **103** sqq. | εὔθυνε πλόον. καμάτων | δ' ἐκτὸς ἔοντα δίδοι. χρυ|σαλακάτοιο πόσις | ἀμφιτρίτας. ἐμῶν ὕμνων δέξ' εὐτερπὲς ἄνθος:-| A || εὔθυνε A — εὐθὺ δὲ Z — εὐθύν δε MNUX — εὐθὺν δὲ rell. || **104** δ' ἐκτὸς A — ἐκτὸς rell. || δίδου RX^{b}Z *ak*^{a}*nop̈qxa'μ'ν'σ'* [r. r.] Ro.* — δίδοι ABCDEFGIMNOPQUVX^{a}Γ[Δ?]ΠΣ *k*^{b} Al. Hy.* || χρυσηλ. O? — χρυσιλ. ΓΔ — χρυσολ. ΣO? — χρυ|λ. Π || πόσις τ' (πόσις ὦ'Αμ.) Mi. || **105** -τρίτης O || δ' om. A solus || δέξ' AMNO^{lit} (in N cum gl. [δέξ]αιτ') — ἄεξ' rell. ut videtur omnes || εὐτερπὲς A[BCM]N[OPQUV]Z[ΓΔ]*k*^{pc}*no*[*xa'*]*μ'ν'*[*σ'* r. r.] Al. Ro.* — εὐτρεπὲς *abcp̈q* — εὐερπὲς D — εὐπρεπὲς EFGRXΣ*k*^{ac}

Subscr. συρακοσῶν ὄρπηκος ἀγησία τέρμα ἀπήνης. GTV — συρακουσῶν ὄρπ. ἀγ. τ. ἀπ. QS — συρρακουσῶν ὄρπ. ἀγ. τ. ἀπ. U — τέλος. D^{ac} — τέλος. ἀπήνης(?) ἀγησία συρακουσίω. D^{pc} — ὕμνου τέλος ἀγησίου συρακουσίου. *α'ρ'* — id. (sed συρακουσίῳ male) *μ'ν'* — nulla subscr. in ABCEFM NOXZΓΔΠΣ*aknoq* Al.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΔΙΑΓΟΡᾼ ΡΟΔΙῼ

ΠΥΚΤῌ.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
x
⁀⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⁀⏖ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Inscr. δι. ῥο. πύ. CEMXΓ*o* Cp. St.* — δ. ῥ. π. υἱῷ δαμαγήτου. A — δ. ῥ. παιδὶ δημαγήτου νικήσαντι τὴν ο̅ϑ̅ ὀλ. Δ (fere idem Σ) — δ. ῥ. πύ. νικ. [τὴν] ο̅ϑ̅ ὀλ. QUV*amna'μ'ν'σ'* Al. Ro. Mr. — id. (sed *νικητῇ* pro *πύκτῃ*) *c* — id. (sed ξ̅ϑ̅ ὀλ.) N[a] — id. (sed ο̅ζ̅ ὀλ.) DOPZ*q* — id. (sed π̅η̅ ὀλ.) F[lit] — de BGΠ n. n.

Metr. Vs. 3 et 4 Epod. ft. ita coniungendi sunt:

x
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – | ⁀⏖ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ Cf. ad vs. 74.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνεᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν Στρ. α'.
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίῳ τε χάριν, κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

'Αντ. α'.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι,
'Ολυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ

1 ὡσεί DE.FP Sm. Ox. — ὡσ εἰ A.[BC]F, etc. || ἀφνεᾶς A — ἀφνειᾶς rell. || χειρὸς omnes et paraphr. Sch. AB etc. — χηλοῦ coni. Bg. || **2** ἔνδον ἀμπέλου ABCDEFG[H]KL[M]NOPQRUVXZΓ[Δ]ΠΣΨΩ*abc*[*hi*]*klm noqstx* (cum Athen. XI, 504, A.) Al. Ro.* Bö.* — ἀμπέλου ἔνδον α'ϑ'μ'ν'ρ' σ' Ox. Hy. || καγχλάζοισαν A. — καχλάζοισαν rell. || δρόσον Sch. Hermog. T. V, 487. — om. Athen. l. l. — δρόσῳ rell. || **4** νεανίᾳ mss. (cum Athen. l. l.) Al. Ro.* Bö.* — νειανίᾳ (in nullo ms.) Sm.* || πάν|χρυσον D*n* || -φὴν NO — φᾶν Γ*q* || **5** συμποσίω A¹ — συμποσίου A* rell. || κῆδος ν' || om. τε MΔϑ' — καὶ κᾶδος X — κᾶδος(δός) τε rell. Cf. ad O. I, 64. || -σαις C*ac* DO*ac* Q Bö.* — σας rell. || ἑόν CUZΓ — ἕόν EFV*al.* — ἐόν AB*ut* etc. || ἐν Sw. — ἂν O — σὺν B*b* — ἐν rell. || **6** νιν ACN O — om. *n* — μιν rell. (in B charta lacera) || ζηλ. B?V* *k** — ζαλ. A.[C]D etc. || **7** ὧς καὶ ἐγὼ M || μοισῶν C || ἀεθλ. ACNO — ἀθλ. rell. || **8** -σι vett. Thom. *lo* Al. — σιν *aknq*μ'ν' [r. r.] Ro.* || **8**sq. φρενὸς (om. γ') ACDEFGHKL*?MNOPQRUVZΓΔΞΠΣΨΩΩ*abcklnopp̄p̆qrtvx* Al. Hm. Bö.* — φρενὸς (om. γ') B — φρενὸς δ' X — φρενός γ' α'[ϑ']μ'ν' ρ'σ'L*b*? Ro.* || **10** ὀλ. ABCDEFGHKLMNOPQRUVXZΓ[Δ]Ξ?ΠΣΨ*p̄k̄b* α'ϑ'μ'ν'σ' Al. Ro.* — οὐλ. *ahiknop̆q*[*bclmx*] Sm.* || τε πυθοῖ τε NO || ὃδ' AB.C.EFGH[MN]Q.UZΓΣ*a*b*o*α'μ'ν' Al. Ro.* — ὅ δ' O*pc* — ὅ δ' DF, O*ac* [V?X?]Π*aknp̆q* St.* || φῆμαι A* Q* || -ονται ἀγ. *o* || **11** ἄλλοτ' ἄλλον A.R || ἐποπτεύοι A, — ἐπωπτεύει ΠΣ || ζωοφθάλμιος C.NO*ac* || ἀδ. Q?

θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ᾽ ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπ. α΄.

καί νυν ὑπ᾽ ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ᾽ Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε νύμφαν
Ῥόδον, εὐθύμαχον
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ᾽ Ἀλφεῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

12 ἅμα A, Ht. (is ἅμα τ᾽ ἐν invexit) — θαμᾶ AD^{ac}?G — θαμα H — θαμὰ BCDEFKLMNOPQ^{ac}RUVX^{a} Z^{a}ΓΔΞΠΣΨ Bö.* — θ᾽ ἁμὰ $Q^{pc}X^{b}$ Z^{b} — θ᾽ ἅμα *aknopqa΄μ΄ν΄* [r. r.] Al. Ro.* ‖ παμφώνων τε A, — παμφώνοισίν τ᾽ V — παμφώνοισί τε D — παμφώνοισί τ᾽ A[B]CEF etc. ‖ haplographia om. ἐν A,?B.C,D.EFG.KLMPQ.RU.V^{ac}XZΓΔΠΣΨ — non om. ἐν ACNO.V^{pc} recc. Al. Ro.* ‖ **13** καὶ νῦν AB.CDE.F.G.[H]L[MN]OPQRU. V.XZΓ[Δ]ΠΣΨ*kno* Al. Ro.* — καὶ νυν Ka^{ac} — καί νυν a^{pc}*qa΄μ΄ν΄* Sm.* ‖ om. τὰν C ‖ ποντίαν omnes ‖ **14** ἀφροδίτας (της C,O,V,^{uno}) omnes ‖ ἀελίοο N^{a} — ἀελίου O ‖ **15** εὐθύμαχον A ft. recte — εὐάμαχον A, — εὐθυμάχαν rell. (cum Sch. $B^{1}D^{1}$ etc. ‖ εὐθ. cum ῥόδον coniungunt A Ro. Mr. Sm. Ox. (Bg.^{2} typogr. vitio) — ambigue (om. dist.) CFU*k* — distinguunt ab eodem rell. mss. (cum Sch. AB etc.) Cp. St. Hy.* ‖ **16** ἀλφεῶ A — ἀλφεὸν M — ἀλφειῶι ΠΣ — ἀλφειῷ(ῶ) rell. mss. Al. Ro.* ‖ **18** πατέρα δὲ F,^{1}O,U.X. — πατέρα (om. τε) FE.^{2} — π. τὲ AB.F,^{2}HQV.*aknoqa΄μ΄* — π. τε [C]DEE,^{1}[GMN]OZΣ*ν΄* Al. Ro.* — paraphr. Sch. B δὲ καὶ — Comm. Mosch. καί ‖ ἄδοντα AB.E.F,GHIOQRUV,X*ν΄*^{ac} — ἀδῶντα ΓΔΠΣΨ — ἀδόντα FV — ἀδόντα CDKL[M]NPZΞ?*no*?*α΄μ΄ν΄*^{pc}*σ΄* Al. Ro.* Bö.* — ἁδόντα *a*[*bclm*]*o*?*k*?*q*[*x*] St. Sm.* ‖ δίκῃ *μ΄ν΄σ΄* — δίκας M — δίκαι V,^{2}^{1} — δίκα(ᾳ) rell. (etiam *ά*) ‖ **19** -χώρου A.B,^{1}^{2}C,DEFKL^{1}[M]O.RU.V.ZΓ[Δ]ΠΣΨ*knq* Ro.* — χώροιο CN Ro; — χόροιο PQ — χόρου BF^{pc}?GHL^{a} X*a*[*bc*]*h*[*lm*]*o*[*x α΄θ΄*]*μ΄ν΄*[*σ΄*]k^{b} Al. Sm.* ‖ νῆσον C,E,O,U, — νᾶσον A.B.F.CEOU etc. ‖ **20** ἐμβόλω ACDE.F,GU^{a}V*acna*^{1}? (cum Sch. U) Ro. Cp. Sm. Hy. Be. — id. (ι supra) FOQΣΠ*lq* — ἐμβόλων NU^{b}ΔΩ*kμ΄ν΄* — ἔμβολα B,^{1}U,V, — ἔμβολοι B,^{a} (aut hoc aut ἐμβόλοι *α΄*^{a}) — ἐμβόλῳ [B]ZΞ?*os*?*α΄*^{1}? (cum Sch. B) Mr. St. Ox. Bö.* — ἀβόλῳ (supra ἀ est ε) *x* — ἔμβολον Theotim. apud Sch. A ‖ νέοντας Ro. Cp. Mr. — νέμοντας Sch. U — ναίοντας mss. Al. St.* ‖ ἀργείων E,F,U Ky. — ους X^{a} — ῳ P — α(ᾳ) rell. (etiam EFU, X^{bm}X,Q) ‖ αἰχμῇ(ῆ) ADQX,ΔΠΣ*μ΄ν΄σ΄* — ἀ *a* — ᾷ(ᾶ) [B.C]E.F. etc. (etiam *α΄*)

[redacted]

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου Στρ. β'.
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

Ἀντ. β'.
ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων

21 τοί νῦν C (deleto acuto) — τοίνυν $D^{ac}kq$ Ro.^{m} Cp.^{m} — τοίνιν o? — τοῖσιν A.B.C,D^{pc}E.F.[GH]I[M]NOPQ.U.V[X]Z[ΓΔΠ]Σ*ahinμ'ν'* [r. r.] Al. Ro.* || **22** ἀγγέλων $CD^{ac}F^{ac}$?NO(P teste Sm.) UVXZΓΠΣ$kmnq^{ac}$μ'ν'σ' Ro. Br. Mr. — ἀγγέλλων $ABD^{pc}EF^{pc}$[G]H[M]Q[R]aoq^{pc}[*bclx*ϑ']α' Cp. St.* (cum Sch. Vet. et Rec.) || **22** sq. λόγον (λόγōν B) sine γ' omnes mss. Al. Ro.* Hy.* λόγων Sm. Ox. — λόγον γ' Pw. (ad modum Triclinii) || **24** τό δ' plurimi mss. Al. Ro.* — τὸ, δ' A — τὸ δ' pauci ut [B]F^{pc}U.Σ Mr.* || -ρίδᾳ G(^{ac}?) — ρίδα E?F^{1} || **25** φρασὶν AB.D^{s} E^{1} F^{1} HKL^{s} $Γ^{1}$ $Π^{s}$ $Σ^{ac}$ Hm. Bö.* — φρεσὶν ἢ M — φρεσί P — φρεσὶν CD^{1} E,E^{s}F,F^{s}GL^{1} NOQRUVXZ$Γ^{s}$$Π^{1}$$Σ^{pc}$ Ψ recc. Al. Ro.* || ἀμπλ. omnes — ἀμβλ.? || **26** ἀναρίθμητοι ABCDEF G[H]IKL[M]NOPQRUVXZΓ[Δ]ΠΣak^{s}*qx*μ'ν'σ' Al. Ro.* Bö.* — μηται n — ἀνάριθμοι o^{ac} — ἀναρίθματοι ΞΨk^{b}α' Hy. || ἀμήχ. A.B,E,^{1}LMU,^{2}X. ZΣ,*knta'*,ϑ'μ',ν', — ἀμάχ. [B]CDE.F.G[H]KNOPQRU.V.[ΓΔ]ΠΣΨ*aoq*α'μ' ν' [r. r.] Al. Ro.* || **27** ἐν (om. καὶ) AΞ?k^{ac} — καὶ (om. ἐν) o^{ac} — ἐν καὶ BCDEFGHI?MNOPQ[R]UVXZΓΔΠΣΩ*ϙacmno*^{pc}?*p̆qstx*k^{pc}ϑ'μ'ν'σ' Al. Be. Bö.* (cum Eust. Pr. p. 5; cf. O. II, 28) — καὶ ἐν (in nullo quantum constat ms.; etsi de *bhil* non diserte relatum est) Ro.* — , εἰ κἂν Hm. Ht. || φέρτερον A (cum gl. κρεῖττον) — φέρτατον rell. (cum paraphr. AB) || **28** ἀλκμήνης B,CMν'^{b} — ἀλκμήνας A.[B]C,DEF[GHM]NO[P]Q[R]U.[VX]Z [ΓΔΠ]Σ recc. Al. Ro.* || **29** σκάπτρω(ῳ) R*ahikmnoq* — κάπτω G — σάπτω E^{ac} — σκάπτω(ῳ) A[B]CDEFNOQU.ZΓΠΣμ'ν'^{b} [rell.] Al. Ro.* Cf. O. I, 12 || θενὼν (Bu.) Sw. Ht. (cum Sch. Thom. βαλών) — θένων omnes mss. et rell. edd. (cum Sch. Vet. Comm. Mosch. Sch. Germ. gl. ONZQ^{b}Σ*kq*μ' al. ubi τύπτων vertitur)

σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

'Επ. β'.

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς ὄρσαι ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν, ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἁφαίστου τέχναισιν

30 ἔκτανε (om. ἐν) BOPQRX — ἔκτανεν (om. ἐν) DEFGHKLMVZΠΣΩ *akinoqxν'*b Al. Bg. Sw. — ἔκταν' ἐν ACNUΓ[Δ]Ψ[*bchlm*]*β̄μ'*[*σ'*] Ro.* || μιδ.] μηδ. NΓΠΣΨ Al. — μεδ. Δ || **31** -ιστὴς Mkac? nqac? — ηστὴρ Zo || **32** παρέπλαξαν D[M?]ΠΣ*a*[*bchi*]*knqx*[*θ'*]*μ'ν'σ'* Al. Ro.* Ox. Be. — παρέπλαγξαν A. BCEFGHKLNOPQRUVX[Γ]Δ*lmo* Sm. Hy.* — παρέμπλαγξαν Ψ — παρέπλεγξαν Z || -σαντο OPU (cum gl. P ἠρώτησαν) — σατο rell. (etiam O,U,) || ἐς θεοῦ coni. Sm. || **33** ναοῦ N — ναῷ R || **34** ἐπ' U — ἀπ' rell. (etiam U, et Sch. U) || ὄρσαι ἐς] εὔθυν' εἰς A — εὔθυν' ἐς CEE,pcNRQbZ — εὐθύν' ἐς DFK — εὐθύν` ἐς E,acGHĪMOpcQ, — id. (αι supra) P — εὐθὺν ἐς Qa — εὐθύνες Π — εὐθύναις O, — εὐθῦν' ἐς B.OacUΓ Ro; Al. Ro.m Cp.m (cum Sch. B) — εὔθῦναί (ε supra αι) ex L ἴθυνε ex *t*a relatum est — εὐθῦν ἐς V̈? — εὐθύς ἐς ex Δ relatum est — εὐρὺν ἐς Ω1 — εὐθὺν ἐς X.ΞΨ (porro εὐθὺν] F,G,N,U,) Hm. Bö.* (quod ut traditum agnoscit notula Tricliniana, nisi ea est corrupta) — στέλλε ἐς Ωa*amnδp̄βst*1*xθ'μ'ν'σ'* — στίλε εἰς *k* — στέλλε εἰς *q* — ἦ στέλλ' Ḡm rec. m. — στέλλεν ἐς *ω'* Ro.* (in nullo alio ms. ut videtur) — στέλλου ἐς (in nullo ms., nisi ut glossa sit in *Zkqμ'ν'*) notula Tricl. etiam legi posse dicit — scripsi ὄρσαι ἐς (nisi ἆραι ἐς malis) || **35** νόμον Cp.2 — νομόν rell. || post νομόν dist., plene ABCpcDE FGNQUVΠ*anoqμ'ν'* Al. Ro.* — non dist. OΣ*k* — colo Mr. St.* — commate Hy.* || **35** sq. ποτε βρέχει A, — ποτε βρέχε omnes rell. — (ποτ' ἐβ. nullus) || **36** χρυσέαις E,F,*μ'σ'* (Tricl. in *μ'* cum gl. συνίζησις) Bö.* — χρυσαῖς *aknoβq*[*x* r. r.] Ro.* Moschopulea consuetudine — σέαισι AB.CDGHK NOPQ.RUVXZΓΔΠΣ — σαίεσι Ψ — σεαῖσι EF Al. — σέαισιν LM || **37** ἁνίκ' A,E.FRaZ — ἡνίκα F, — ἡνίχ' D — ἀνίχ' Q. — ἁνίχ' A[BC] etc. || ἀφ. E, — ἡφ. CE?Nkac? — ἁφ. A.[B]D etc. || -αις E,F, — αισιν Z Bö.* — αισι ABCDEFOPUΣ*aknoqμ'ν'*b [rell.]

[redacted]

χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθηναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ·
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας Στρ. γ'.
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλαις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν θέμενοι
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι Προμαθέος αἰδώς·

38 -ελάτα A, — ηλάτω(ῳ) E.F.MRU,Z — ελάτῳ(ω) A[BCD] etc. || πατέρος] πατρὸς A || ἀθηναία ABC^{ac}DEFHKLMNOPQRUVXΓΔΠΣΨ*nν'*^{b} Al. — ἀθαναία C^{pc}[G]Z*koqμ'* [r. r.] Ro.* — in *a* litura est ut non liqueat utrum velit || κορυφᾶς κατ' ἀκρᾶς N^{ac}? O^{pc} || **39** ἀνορού.] ἐνορού. E^{ac}F (cum gl. ἐνορμήσασα) || -σαισ' C^{ac}? D^{ac}? O^{ac}? Bö.* — σουσ' E (sic) — σασα Q — σασ' ABCDFG[H]KL etc. || βοᾶν *k*^{ac}*q* (cum gl. κατὰ, quasi accusativum vellent scribere) || **40** δ' ἔφρ. omnes || νιν omnes || μήρ EFGOQUVZ ΓΠΣ — μήτηρ X*k*^{1} — μάτηρ A[BC]D*k*^{s}*oμ'ν'* [rell.] Al. Ro.* || **41** φαυσίβροτος E,H^{ac}O^{ac}RZ^{ac}*k*^{ac}*qx*^{ac}[*bcl*?] Ro.* — φαισίμβροτος *μ'*^{ac}*ν'*^{ac} — φαυσίμβροτον C, — φαυσίμβροτος AB.CDEF.GH^{pc}MNO^{pc}PQU.V.XZ^{pc}ΓΔΞΠ ΣΩ*Qak*^{pc}*mnostx*^{pc}*θ'μ'*^{pc}*ν'*^{pc}*σ'* Hm. Bö.* || **42** μᾶλλον M || ἔντιλεν GIU ἔντιλε H — ἐνέτειλε A — ἐνετείλατο A, — ἔντειλε BCDFMNOQRXZΓ [Δ]*μ'ν'σ'* Al. Br. Mr. St. — ἔτειλε *k* — ἔτειλεν *n* — ἔντειλεν EVΠΣ*aoq*[*x*] [al. r.] Ro. Cp. Sm.* || **43** -σὶ G — σι ABCDEHMNOPQUVXZΓΔΠΣ*k* *ov'* Al. — σὶν F*anqμ'* Ro.* || **44** θεῷ(ῶ) M^{1it}PX (cum Sch. U gl. P τῇ ἀθηνᾷ) — θεὰ D — θεᾷ(ᾶ) A[B]CEFG etc. (cum Sch. ABO) || πρῶτον CZ^{ac}? — πρῶτοι rell. — πρώτᾳ Hck. Cf. O. VI. 75 || θέμεναι B, — θεμέναι (cum gl. τελεῖν) O || **45** πατρὶ τὲ BDH^{b}*akn* || ἰάναι. (om. ἐν) BD^{pc} HVΓ*a*^{pc} — ἰάναι ἐν KL — ἰάνειεν X — ἰάναιεν A[C]D^{ac}EF etc. || ἐγχεϊβρ. ABQU.V.XZ — ἐγχειβρ. D[C]EF etc. Cf. O. VI, 18. || -βρόμω (ι supra) DN || ἀρετᾶν A,F, || **46** ἔβαλε AB.DEFMNOPRUVXΓ*ν'*^{b} Al. — ἔβαλλε Q — ἔβαλλεν *x* — ἔβαλεν CGHU,V,ZΠΣ recc. Ro:* || προμ. mss. Al. Ro.* Hy. Bö. Bg. Ht. — Προμ. Mr.* Di. Ra. Sw. || -αθέως A.BPQUX*k*^{b}*μ'σ'*^{ac} Ro.* (cum Sch. U) — ηθέος R — αθέος CDEFGHMNVZΓΔΠΣ*aknoq*[*x*]*σ*^{pc}*ν'*^{b} [r. r.] Al. Sm.* || αἰδῶς A, Ht. — αἰδώς A etc.

'Αντ. γ'.

ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοισι μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

'Επ. γ'.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ

47 τι] τε A, Bö.[2] Di. Bg.[12] (errore typographico) — τί B,GMU.VXΣμ' — τὶ Π — τι ABOZ etc. || ἀτέκμαρτον A.[B]CDEFG[HM]NOPQRUVXZΓ[Δ]ΠΣ*abchiklmnoqstxv*'[b]θ'μ'σ' Al. Ro.* (cum Sch. et gl.) — ἀτέκμαρτα Sm.* Cf. O. I, 82. P. II, 81. || **48** sq. ὁδόν γ' [*bc*θ']μ'σ' Ro.* — ὁδὸν (om. γ') ABCDEFGHKLMNOPQRUVXZΓΔΞΠΣΨΩ*Ω̣aklmnoqṛxv*'[b] Al. Hm. Be. Bö.* Fulcrum Triclinianum est, ut vs. 8 sq. || **50** καίτοι γὰρ *noq* Ro.* — καὶ τοὶ γαρ C — καιτοὶ γὰρ V, — καὶ τοὶ γὰρ A.B.DEFGHNPQ.VXZΓΞΠΣ*akx*μ'σ' Al. Pw. Bö.* (cum Sch. et gl.) || αἰθούσαις A, — αἰθούσσας EG.V. — ἰθούσας F, — ἠθούσας F[1] — αἰθούσας A[B]C.DE,F[s][HMN]OP[Q]RU.XZΓ[Δ]ΠΣ recc. Al. Ro.* — αἰθοίσας (in nullo ms.) Bö.* || δ' ἐν ἀπύροις *k*[b]μ'σ' (Tricl?) — ἀπύροις (om. δ') *q* — δ' ἀπείροις A[1]Z[ac] — δ' ἀπύροις A[s]BC etc. || **51** κείνοισι μὲν ξανθ. ἀγ. νεφέλαν ζεὺς ABCDEFGHIMNOPQRUVXZΓΔΞΩ*v*'[b] Al. — id. (om. μὲν) ΠΣ — id. (om. ζεὺς) *k*[b][θ']μ'σ' (Tricl.) Ro.* Ky. — κείνοις μὲν ξ. ἀγ. νεφ. *abcklmnoqx* (Mosch.) — κείνοις ὁ μὲν ξ. ἀγ. νεφ. Mi. Bö.* Ra.[2] || **52** ὗσε AH — ὗσαι N[ac]O[ac] || σφιν A.E.Ro*q*[ac]θ' Mr. St. — σφισιν F.INΔΠΣμ' [rell.] Al. Ro.* Sm.* || τέχνᾶν DEFHV? — τεχνᾶν BM[ac]N[1]O[pc]ΓΔΠΣ (cum Sch. Thom.) — τέχναν AB,[C]E,F,[G]M[pc]N[s]O[ac][P]QUXZ recc. Al. Ro.* || **53** πᾶσᾶν EFGHZ — πασᾶν BC[ac]ΓΠΣ — πασῶν D?NO? — πάσαν C[pc]*a* — πᾶσαν A[MP]QUVX recc. Al. Ro.* || χερσὶν *q* — σὶ rell. (etiam *ano*) || **54** ἑρπ. *nq*?*v*'[b] — ἑρπ. rell. (etiam *ao*) || ὅμοια Aμ'[ac] — ὁμοῖα rell. || **56** ἄδολος omnes — ἀδόλου Ht.

[redacted]

ῥήσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· Στρ. δ'.
καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά νιν
οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

58 dist. ante (non post) οὔπω, plene ABGHΣac *kv*'b — ibid. commate DΠ*aoqμ*' Al. Ro.* Bö. Di. Bg. — et ante et post οὔπω dist. NacV?Σpc? Cp. Sm.* — post (non ante) οὔπω dist. NpcP Ky. Sw. — neutra parte CEFOUZ*n* — n. l. de MVXΓΔ al. || χθόνα δατ. omnes || **59** ἔμμεναι AMN — ἔμεν EFRZ || **60** ἁλμυροῖς A[P?]R*abckoq*[*xσ'*] Al. Ro.* — ἁλμυροῖς μ'ν' — ἁλμυρᾶν *n* — ἁλμυροῖσι B.CDEFG.HKLMNOQ.UV.XZΓΔ ΞΠΣΨ || δ' ἐν omnes || βένθεσι AacCDMNORVXZ[Δ]ΠΣΞΨ*aoμ'ν'σ'* Ro.* — βάθεσι KΓ — βέθεσσι E — βάθεσσι F — νέφεσι Q — βένθεσσι ApcBGHLPU — βένθεσιν *bchnqx* Al. Sm.* || **61** ἔνδειξε ABCEF GacNMpcOPQRUXZΓΔ — ἐνυπέδειξε Mac — ἔνδειξεν DGpcHVΠΣ recc. Al. Ro.* || **62** μιν omnes — νιν scripsi || χώρας] χλωρᾶς A || **62** sq. λεῖπον A — λίπōν B — λίπον CDE.F.GHKLMNOPQRUVXZ[Γ]ΔΞΠΣΨΩ *akik*ac *lmnoqstx* Al. Hy.* — λίπονθ' [*bc*]*k*pc[θ']μ'ν'σ' (Tricl.) Ro.* || **64** μνασθ. omnes || om. δὲ HaNΠΣ || ἄμπαλον AB.C.DEFG[HM]NO,PQ.RpcV.XZ Γ[Δ]ΠΣ*aknoq*[*x*]μ'ν'σ'pc Al. Ro.* Ky. Sw. Bg. (cum Eustath. ad Il. 64, 42; ad Od. 1434, 29.) — ἔμπαλον U — ἄμπελον ORacΩ*tσ'*ac — ἆμ πάλον Bö.* || μέλλε B,QX — μέλε N — μέλεν Γ — μέλθεν O — μέλλων Ω — μέλλεν ABCDE.F.[G]H[MPRU]VZΠΣ recc. Al. Ro.* || νιν A.Ạ, — μιν omnes rell. Al. Ro.* || εἴασαν O male || **65** εἰπέν τινα NO — εἰπέν τιν' EFR — εἶπέ τιν' (τίν') rell. || θαλάσσης ABQUVZΠΣΨ*aknoqx* Al. — θαλάσσας CEF[G]HKLNO[P]RΓ[Δ]μ'ν'σ' Ro.* — θαλάσας DM || αὐξομένην DCNO — αὐξανομέναν PQUX — αὐξομέναν A[B]EF[GHMV]Z[ΓΔ]ΠΣ recc. Al. Ro.* || πεδόθε B — πεδόθεν A etc. || **66** πολύβυσσον OO,ac — πολύβοσκον A.B.C etc. (etiam O,pc) || αἶαν G auctore Hy. Nec ego nec alii notavimus ex eodem codice neque ex ullo alio. || ἀνθρώποισιν *n* — ἀνθρώποισι rell. (et *aoq*) || ἔμφρονα V. — εὔφρονα ABC.DEFGO.PQUXZΓΔΠΣΞΩ [rell.] Al. Ro.* — Vide Bö. || μήλοις ABC.DEFGMNO.PQ.[R]UVXZΓΔΞΠΣΩ *acknoqtx*θ'μ'ν'σ' Al. Ro. Mr. Bö.* — μάλοις Cp. St. Sm. Ox. Hy. sed in nullo ms. de quo diserte relatum est, quanquam de *b* et *m* tacent Ox.

'Αντ. γ΄.

ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοισι μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

'Επ. γ΄.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ᾽ ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ᾽ ἀνθρώπων παλαιαὶ

47 τι] τε A, Bö.[2] Di. Bg.[12] (errore typographico) — τί B,GMU.VX Σμ′ — τὶ Π — τι ABOZ etc. || ἀτέκμαρτον A.[B]CDEFG[HM]NOPQRU VXZΓ[Δ]ΠΣ*abchiklmnoqstxν′*[b]θ′μ′σ′ Al. Ro.* (cum Sch. et gl.) — ἀτέκμαρτα Sm.* Cf. O. I, 82. P. II, 81. || **48** sq. ὁδόν γ᾽ [*bc*θ′]μ′σ′ Ro.* — ὁδὸν (om. γ᾽) ABCDEFGHKLMNOPQRUVXZΓΔΞΠΣΨΩϘ*aklmnoqrxν′*[b] Al. Hm. Be. Bö.* Fulcrum Triclinianum est, ut vs. 8 sq. || **50** καίτοι γὰρ *noq* Ro.* — καὶ τοὶ γαρ C — καιτοὶ γὰρ V, — καὶ τοὶ γὰρ A.B.DEFGHNPQ.VXZΓΞ ΠΣ*akx*μ′σ′ Al. Pw. Bö.* (cum Sch. et gl.) || αἰθούσαις A, — αἰθούσσαις EG.V. — ἰθούσας F, — ἠθούσας F[1] — αἰθούσας A[B]C.DE,F[a][HMN]O P[Q]RU.XZΓ[Δ]ΠΣ recc. Al. Ro.* — αἰθοίσας (in nullo ms.) Bö.* || δ᾽ ἐν ἀπύροις *k*[b]μ′σ′ (Tricl?) — ἀπύροις (om. δ᾽) *q* — δ᾽ ἀπείροις A[1]Z^{ac} — δ᾽ ἀπύροις A[a]BC etc. || **51** κείνοισι μὲν ξανθ. ἀγ. νεφέλαν ζεὺς ABCDEF GHIMNOPQRUVXZΓΔΞΩ*ν′*[b] Al. — id. (om. μὲν) ΠΣ — id. (om. ζεὺς) *k*[b][θ′]μ′σ′ (Tricl.) Ro.* Ky. — κείνοις μὲν ξ. ἀγ. νεφ. *abcklmnoqx* (Mosch.) — κείνοις ὁ μὲν ξ. ἀγ. νεφ. Mi. Bö.* Ra.[2] || **52** ὗσε AH — ὗσαι $N^{ac}O^{ac}$ || σφιν A.E.Roq^{ac}θ′ Mr. St. — σφισιν F.INΔΠΣμ′ [rell.] Al. Ro.* Sm.* || τέχνᾶν DEFHV? — τεχνᾶν BM^{ac}N[1]O^{pc}ΓΔΠΣ (cum Sch. Thom.) — τέχναν AB,[C]E,F,[G]M^{pc}N[a]O^{ac}[P]QUXZ recc. Al. Ro.* || **53** πᾶσᾶν EF GHZ — πασᾶν BC^{ac}ΓΠΣ — πασῶν D?NO? — πάσαν C^{pc}*a* — πᾶσαν A[MP]QUVX recc. Al. Ro.* || χερσὶν *q* — σὶ rell. (etiam *ano*) || **54** ἑρπ. *nq*?*ν′*[b] — ἑρπ. rell. (etiam *ao*) || ὅμοια $Aμ'^{ac}$ — ὁμοῖα rell. || **56** ἄδολος omnes — ἀδόλου Ht.

[redacted]

ῥήσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· Στρ. δ'.
καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά νιν
οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

58 dist. ante (non post) οὔπω, plene ABGHΣ^{ac}*kv'*^{b} — ibid. commate DΠ*aoqμ'* Al. Ro.* Bö. Di. Bg. — et ante et post οὔπω dist. N^{ac}V?Σ^{pc}? Cp. Sm.* — post (non ante) οὔπω dist. N^{pc}P Ky. Sw. — neutra parte CEFOUZ*n* — n. l. de MVXΓΔ al. || χθόνα δατ. omnes || **59** ἔμμεναι AMN — ἔμεν EFRZ || **60** ἁλμυροῖς A[P?]R*abckoq*[*xσ'*] Al. Ro.* — ἁλμυροῖς μ'ν' — ἁλμυρᾶν *n* — ἁλμυροῖσι B.CDEFG.HKLMNOQ.UV.XZΓΔ ΞΠΣΨ || δ' ἐν omnes || βένθεσι A^{ac}CDMNORVXZ[Δ]ΠΣΞΨ*aoμ'ν'σ'* Ro.* — βάθεσι KΓ — βέθεσσι E — βάθεσσι F — νέφεσι Q — βένθεσσι A^{pc}BGHLPU — βένθεσιν *bchnqx* Al. Sm.* || **61** ἔνδειξε ABCEF G^{ac}NM^{pc}OPQRUXZΓΔ — ἐνυπέδειξε M^{ac} — ἔνδειξεν DG^{pc}HVΠΣ recc. Al. Ro.* || **62** μιν omnes — νιν scripsi || χώρας] χλωρᾶς A || **62** sq. λεῖπον A — λίπōν B — λίπον CDE.F.GHKLMNOPQRUVXZ[Γ]ΔΞΠΣΨΩ *ahik*^{ac}*lmnoqstx* Al. Hy.* — λίπονθ' [*bc*]*k*^{pc}[θ']μ'ν'σ' (Tricl.) Ro.* || **64** μνασθ. omnes || om. δὲ H^{a}NΠΣ || ἄμπαλον AB.C.DEFG[HM]NO,PQ.R^{pc}V.XZ Γ[Δ]ΠΣ*aknoq*[*x*]μ'ν'σ'^{pc} Al. Ro.* Ky. Sw. Bg. (cum Eustath. ad Il. 64, 42; ad Od. 1434, 29.) — ἔμπαλον U — ἄμπελον OR^{ac}Ω*tσ'*^{ac} — ἂμ πάλον Bö.* || μέλλε B,QX — μέλε N — μέλεν Γ — μέλθεν O — μέλλων Ω — μέλλεν ABCDE.F.[G]H[MPRU]VZΠΣ recc. Al. Ro.* || νιν A.A, — μιν omnes rell. Al. Ro.* || εἴασαν O male || **65** εἰπέν τινα NO — εἰπέν τιν' EFR — εἰπέ τιν' (τίν') rell. || θαλάσσης ABQUVZΠΣΨ*aknoqx* Al. — θαλάσσας CEF[G]HKLNO[P]RΓ[Δ]μ'ν'σ' Ro.* — θαλάσας DM || αὐξομένην DCNO — αὐξανομέναν PQUX — αὐξομέναν A[B]EF[GHMV]Z[ΓΔ]ΠΣ recc. Al. Ro.* || πεδόθε B — πεδόθεν A etc. || **66** πολύβυσσον OO,^{ac} — πολύβοσκον A.B.C etc. (etiam O,^{pc}) || αἶαν G auctore Hy. Nec ego nec alii notavimus ex eodem codice neque ex ullo alio. || ἀνθρώποισιν *n* — ἀνθρώποισι rell. (et *aoq*) || ἔμφρονα V. — εὔφρονα ABC.DEFGO.PQUXZΓΔΠΣΞΩ [rell.] Al. Ro.* — Vide Bö. || μήλοις ABC.DEFGMNO.PQ.[R]UVXZΓΔΞΠΣΩ *acknoqtx*θ'μ'ν'σ' Al. Ro. Mr. Bö.* — μάλοις Cp. St. Sm. Ox. Hy. sed in nullo ms. de quo diserte relatum est, quanquam de *b* et *m* tacent Ox.

'Αντ. δ΄.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα νιν
πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω μέρος ἔσσεσθαι. τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

'Επ. δ΄.

νᾶσος, ἔχει τέ νιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἔνθα σοφώτατα μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ 'Ρόδῳ
ποτὲ νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους

67 ἐκέλευσε A.K^{pc}Rμ'ν'σ' — ἐκέλευσεν *aknoq*[*x*] Ro.* — κέλευσεν C.NΠΣ Al. — κέλευσε B.DE.F.GK^{ac}LMN,O.PQ.UVXZΓΔΨ || δ' om. N — non om. δ' rell. (et N,) || λάχεσι O?P Ro. Br. — λάχεσιν A.[BCD] etc. Cp. Mr.* || **68** ἀνατεῖναι N.OPQUV.X*q*? Al. — ἀν' τεῖναι K — ἀντιτεῖναι F, — ἀντείναι ΓΨ — ἀνθεῖναι Mr. St. — ἀντεῖναι AB.CDE.F[GM]LQ,RXZΠΣ recc. Ro. Cp. Sm.* || ὅρκου O || θεῶν θ' ὅρκον μέγαν, μὴ παρφάμεν, Ht. || **69** παρφέμεν A,N^{a}O — παραφάμεν (ft. βάμεν?) *o* — πὰρ φάμεν P — παρφάμεν A[BCD] etc. — (παρβάμεν Sm. Aretium coniecisse existimabat.) || **70** φαεννὸν ABC^{pc}DE.F.GIKLMN.OPQ.RUV.ΓΔΠΣ Bö.* — φαενὸν B,C^{ac}U,X.ZΨ*aknoqx* Al. Ro.* — φανερὸν μ'ν'σ' (cum gl. συνίζησις) — φανὸν Hm. || εἰς CP*kq* — ἐς rell. (etiam [*a*]*o*[*n*]) || νιν CN? — μιν rell. || ἑᾷ(ᾶ) FKL^{ac}MNU^{ac}VXZΓΨ*nq*ν'σ' — ambiguo spiritu CEQ*ako*μ' — ἐᾷ(ᾶ) A.DL^{pc}OU^{pc}RΠΣ [rell.] Al. Ro.* || **71** ἐξ ὀπίσω D || μέρος AB^{a}C — γέρας B^{1}DEFGKL[M]NOPQRUVXZ Thom. recc. Al. Ro.* || ἔσσεσθαι *ao* (aut *h* aut *i*) [*bcm*] Sm.* — ἔσεσθαι ABCDEFG[MN]OPQRUVXZΓ[Δ]ΠΣ*klnqx*θ'μ'ν'σ' Al. Ro.* || τελεύταθεν B^{a}B,C,E, — τελεύτασαν A.B^{1}CDEF.GKLNNOPQ.RUVXZ[ΓΔ]ΠΣΨ recc. Al. Ro.* || τελεύτασάν δε Q,V, — τελεύτασάν τε U, — τελεύτασαν δὲ rell. || λόγου V || **72** ἀληθείᾳ(α) BFKLMNOPQUXZΓΔΨ*ak*^{ac}*mnoqx*μ'σ' Ro. Mr. — ἀλαθείᾳ(α) ACDE[G]RVΠΣ*k*^{pc}[*bcl*θ'] Al. Cp. St.* || πεσοῖσαι AN^{ac} Ro.* — πεποῖσαι *i*^{ac} — πετεῖσαι *h* — πετοῖσαι BMN^{pc}PUΔΠΣ*i*^{pc}*ko*μ' [rell.] Al. Ox.* || **73** μιν omnes — νιν scripsi || ὁ om. *k* || **74** πυρπν. DVΓΠΣ — πῦρ πν. rell. (etiam Ψ) || ἵππον (voluitne ἵπποιν?) Σ^{ac}? cum gl. λάμπου καὶ φαίδωνος. || ἐνθὰ Σ || **74** sq. Transposui verba ἔνθα 'Ρόδῳ ποτὲ μιχθεὶς τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' etc. || **75** τέκεν omnes || **76** νοήματα B,*k*^{ac}*n* — νοήματά τ' M

παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε
δ' ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στρ. ε'.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥςπερ θεῷ,

77 μὲν om. B — μὲν rell. (etiam B,^{bis}) — non est in paraphr. AB || κάβειρον B^{sch} — κάμιρον A^{sch} et in paraphrasi et in vs. Hom. Il. β, 656. Sw. — κάμειρον omnes reliqui || **78** πρεσβύτερόν τε NXX^{sch} — πρεσβύτατός τε (Schol. Vet. v. l.?) — πρεσβύτατόν τ' Cμ' — πρεσβύτατόν τε A B.[D]EF etc. || εἰάλυσον Zμ' — ἰάλυσσον DRU — ἰαλυσὸν Δa^{pc} Al. — ἰάλυσον AEFNQa^{ac}*noq* [rell.] Ro.* — ἴλυσον A^{sch} vitiose || τέκεν ADFG. KLMZ Al. — τέκε BCENOPQRUVXΓΔΠΣΨ — ἔτεκεν *aknoq*μ' [rell. recc.] Ro.* || δ' COX — τ' A[BDEF]G etc. || et ante et post λίνδον τ' plene interpungunt AGμ' non male. Cf. Germ. Sch. p. 36. (i. e. „ad hunc etiam Lindum") — ante (non post) id. U*oq* Ro. — post (non ante) id. BDOZΣ^{b} Bö.* — pr. commate, tum plene N*a*^{b} Al. — utroque loco commate Cp. — neutro CEFQVΣ^{a}Π*n* || ἀπάτερθεν (om. δ') M — ἀπάτερθεν δ' C^{ac} — ἀπάτερθε δ' A[B]C^{pc} rell. || ἔχοντα B — ἔχοντι CDEF GKLMNOPQRUVXZΓΠΣΨ Al. — ἔχον A[Δ?] recc. Ro.* — ουσι suprascr. gl. NZΠΣ — **79** διὰ γᾶν A — διαγαῖαν OUΓ — διά, γαῖαν NQ || τριχθὰ A.N — τριχᾶ MX*k*^{ac}*q* (A^{sch} τριχῆ) — τριχὰ OQUVZ*amnox* (in *an*^{ac} τριχάδας) Al. — τριχα (s. a.) Ro. — τρίχα [BC]DEF[G]I[ΓΔΠ]Σ*k*^{pc} μ'σ' Cp.* — De forma Homerica cf. Il. ο, 89 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, τριχθὰ de Rhodiis ib. β, 668 sed τρίχα ib. 655. — Vide ad O. II, 7. 19. || δασάμενοι B,C.F,^{ac}NOQUVXΓΔΠΣ Al. — δασσάμ. A.[B]DE.FF,^{pc}[GM] U,V,Z recc. Ro.* — διαδασσόμενοι paraphr. A || πατρώων E,F, — πατρώαν AB.CDEFGKLNOQU.RVXΓΔΠΨ — πατρῶαν MZ^{ac}, πατρῴαν Z^{pc}Σ Al. — πατρωΐαν μ' — πατρωΐαν *aknoq* [r. r.] Ro.* || ante (non post) πατρ. dist. D?F?O^{b}V*a*'μ' Al. Cp. St.* — post (non ante) E (C?) Bö.* — neutro loco AB.GNO^{a}QU.XZΓΔΠΣ*knoq* Ro. Mr. || **80** κέκληται δέ σφιν ἕδρα. A, (non A) || κέκεινται O || σφισιν V, || ἕδρας *a* || extr. non dist. CO QVΣ*nq*μ' Al. — plene ABEF*ao* Ro.* || **81** τληπολέμω AN — τλαπολέμου Σ (G^{b} rec. m.) — τλαπολέμων M — τλαπολέμω(ῳ) DEFQ [rell.] Sch. Vet. et Recc. || **82** ἵσταται Sm. — ἵσταται rell. || τιρυνθίῳ *h* || **83** θεοῖς A

μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.
τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυ-
χέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

Ἀντ. ε΄.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα, καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιωτίων,
Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν
τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα

84 μάλων A[*b*?] Al. Ro. — μήλων BCDEFGMNOPQUVXZΓΔΞΠΣ *acklmnoqx*ϑ'μ'σ' Bö.* — Vide Simonid. fr. 137 = 247 Bg. et Ah. D. D. p. 158. || κνισάεσσα AFGOPQUVXΓΔΞΠΣ Bg. Sw. Ht. — κνισάεσα Z — κνισσάεσα C.DE.MN[ac] — κνισσάεσσα B.N[pc]R recc. Al. Ro.* || πομπή C,V? || ἐπ' ἀέθλοις N — ἀμφαέθλοις A,UΓΠ — ἀμφ' ἄθλοις *k* || ἄνθεσσι A — ἄνθεσιν Ro. Cp. St. — ἄνθεσι A, etc. Mr. Sm.* || **85** καὶ στεφάνω D[b] ΓΔ[lit]ΞΠΣΨ cum Schol. Thom. — ἐστεφάνωτο NV — ταυτᾶ ἐστεφάνωτο G — ἐστεφανώσατο ABCD[a]?EFKL[M]O[P]QRUXZ recc. Al. Ro.* || κλεινῶ AZ — κλεινὰ V[1]V, — κλινᾶ NOU. — κλεινᾶ(ᾳ) B.C. etc. || τοι ἐν C — τ' ἐν rell. (et C,) — **86** νέμεα EF. — νεμέα(ᾳ) rell. (et E,) || ἄλλαν ἐπ' ἄλλαν E,FZ — ἄ. ἐ. ἄλλοις F, || κραναοῖσιν (om. ἐν) L? — κραναοῖσιν ἐν C — κραναοῖς ἐν A.B.E.F.KNORUZΣΨ [rell.] recc. Al. Ro.* || ἀθήναις C,D?LMOμ'σ' — ἀθάναις A.CD?E.F.KPQRU.ZΣΨ*ko* [rell.] Al. Ro.* || **87** ὅ, τ' ACENo al. — ὅ τ' al. — ὅτ' Σ Al. Ro. Br. — U[sch] ὅτε ὁ ἐν, male || ἄργεϊ A.CDV — ἄργει B.C,?E.FV, etc. || νιν (νὶν) A.NO(U[sch] quater) — μιν (μὶν) BCDEFGKLM[P]QRU[V]XZ[ΓΔ]ΠΣΨ recc. (B[sch] quater) (Ro.[sch] quater) Al. Ro.* || τὰ δ' ex Ξ refertur — τά τ' A.B.CDE.F.G etc. (omnes mei) || **88** δ' U, — τ' rell. (et U) || **89** βοιωτίων A — βοιωτίας C — βοιωτῶν B.DE.F.GKLMNOPQRUVXZΓΔΠΣΨσ' Al. — βοιώτιοι *akno qμ'ν'* [rell. recc.] cum Comm. Mosch. Ro.* || **90** πελλάνα τ' αἴγινά τε A. DKLMOQU.V.XΓΩΩ̣σ' Al. — πελάνα τ' αἴγινά τε ΔΞΠΣΨ — πελλήναι τ' αἴγιναί τε N — πηλάνᾳ τ' αἴγινά τε Z — πελλάνᾳ τ' αἰγίνᾳ τὲ B.E.F. G.PR — πέλλανά τ' αἰγίνα τε C solus cum Bö.* — αἴγινα πελλάνα τε *aknoqsxμ'ν'* [rell. recc.] Ro.* || μεγάροισι δ' A — μεγάροισί τ' (σι τ') BCDE GO[pc]PQRUVXΓΔΠΣσ' Al Ro.* St.[2]* — id. (sed τε) MN — μεγάρροις|σίν τ' *a* — μεγάροισίν τ' FO[ac]Z*knoqxμ'ν'* (Sm.) Ox.* — μεγάρεσσίν τε Mr. St.[1] ||

[redacted]

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀτα-
βυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

Ἐπ. ε'.

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ ϝοι αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαεὶς ἅ τε ϝοι πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχρεον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσ-
σιν ἔχει

οὐχ' AEFU cf. Buttm. Gr. Gr. I, 95. II, 370. et Steph. Thes. s. v. || ἑτέρου A — ἕτερον rell. || λιθίνη V^{pc}

91 ψῆφος $ΓΔk^{ac}q$ — ψεῦφος Π || νώτοισι ΓΣ — νῶ|τοῖσι Π || **92** ὕμνον F c. gl. τὸν — ὕμνου rell. (etiam E) || ante (non post) ὀλ. dist. AO^{pc}*anoq* Al. Cp.* (cum Comm. Mosch. et Sch. U) — post (non ante) id. dist. BDFGMNPQ Hy.* — utrumque Sch. A — post plene, ante commate Zμ'ν' Ro. (Tricl.) — non dist. CEUVXΓΠΣ*k* || **93** ἀρεταᾶν A, || δίδου AZ^{pc} *abcklmnoqtx* — δίδοι [B]C[DEFGM]N[OPQRUVXZΓΔΠΣϑ']μ'ν'[σ'] Al. Ro.* (in CNμ'ν' aliisque ι supra) || δὲ U^{sch} — τε A[BC]DEF etc. (paraphr. B et Comm. Mosch.) || τοι C^{1} — οἱ $A[B]C^{s}$ etc. (τεοι μ') || αἰδοῖαν E,F. $OUVXZν'^{ac}$ — αἰδοίαν rell. || **94** καὶ ποτ'' $BG^{pc}x^{b}$ — καὶ πότ' O Hy. — καί ποτ' $DEFG^{ac}NVZ$ — καὶ ποτ' A[CM]QUXΓΠΣ*ak*?*noqx*^{a}μ'ν'σ' Al. Ro.* Bö.* || ἐχθρᾶς q^{ac} || **95** sq. : σάφα B — . σάφα ACFNQZΣqμ'ν' — σάφα GE*o* — , σάφα *a* Al. Ro.* || **97** ἔχρεον A cum gl. ἐμαντεύοντο — ἔχραον rell. || ; μὴ B — , μὴ QZ*ao* — μὴ UV*q* — . μὴ ACDEFMNΣ [rell.] πμ'ν' Al. Ro.* || τὸ κοινὸν C, || **98** ἐραστεϊδᾶν A — ἐραστεϊδῶν A, — ἐραστει-δᾶν B.C.DE.F.G.KMNOPQRU.V.XZ^{pc}ΓΠΣΨo^{ac}σ' Al. Ro; — ἐρεσειδᾶν M, — ἐραστιδᾶν L — ἐρατειδᾶν Z^{ac}Δ — ἐρατιδῶν *bc* — ἐρατιδᾶν *akn* o^{pc}*qx*μ'ν' [rell. recc.] Ro.* || post (non ante) ἐρ. dist. C — ante (non post) ἐρ. dist. plene DEGZΣ*aon*μ'ν' Al. Philippus Melanchthon. Bö.* — id. (sed commate) FO[QV] Cp. St.* — neutro loco [A?B?]NU*q* Ro. Mr. || τὲ, A — τοι. O — τοι rell. ut videtur (in Q fortasse τὲ) || χαρίτεσιν ΓΠΣ || **98** sq. Θαλίας ἔχει A — ἔ. Θ. rell. || ante (non post) ἔχει dist. EF*a*δμ'ν' Cp. Mr.* — post (non ante) ἔχει dist. NQ Ro. Br. (in Q etiam commate post Θαλίας) — neutro loco (sed post Θαλίας) V — omnino non dist. BC DGUΣ*knq* Al. Philippus Melanchthon. Canter. Be. Hm. Bö.* — ante Θα-λίας ἔχει plene A

θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

99 πολεις M ‖ δὲ om. NOQU — δὲ habent A.E.F.UZΔομ΄ν΄ [rell.] Al. Ro.* cum Sch. B ‖ μιᾷ(ᾶ) μοίρᾳ(α) A.C recc. Al. Ro.* — om. μιᾷ C, μοίρᾳ(α) μιᾷ(ᾶ) B.DE.F.G.KLMNOPQRUVX.ΖΓΔΠΣΨσ΄ Al. ‖ **100** ἄλλοτε δ᾽ NOQUX. — ἄλλοτε τ᾽ EFR — ἄλλοτε P? (etiam δ᾽?) — ἄλλοτ᾽ AZΣ [rell.] recc. Al. Ro.* ‖ διαιθήσσουσιν MN — διαθύσσουσιν k^{ac}q — διαιθύσσουσιν ABDEF[G]OPQRUV[X]Z[ΓΔ]ΠΣank^{po}ομ΄ν΄ [rell.] Al. Ro.* — in C litura, sed non habuit οισιν — διαιθύσσοισιν Bö.* (in nullo ms.)

Subscr. τέλος διαγόρου ῥοδίου πύκτου. GTU — id. (sed διαγόρα) V — id. (om. ῥοδίου) FKL — ὕμνου τέρμα διαγόρου τοῦ πύκτου. Qσ΄ — τέλος τοῦ πρὸς διαγόραν ῥόδιον πύκτην ὕμνου. X — ὕμνου τέλος διαγόρου ῥοδίου. μ΄ν΄ — nulla subscr. in ABCDEMNO[P]RSZ Thom. Moschop. Al.

[redacted]

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏒
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏗ ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒

Inscr. *ἀλκιμέδοντι παλαιστῇ. καὶ τιμοσθένει παλαιστῇ. καὶ μελησίᾳ παγκρατιαστῇ νέμεα. αἰγινήταις. νικήσασιν ὀλυμπιάδα:* AẠ — *ἀλκ. παιδὶ παλ. καὶ τιμ. παλ. νέμεα καὶ μελ. ἀλείπτῃ παγκρατιαστῇ νέμεα αἰγ. νικ. ὀλ.* NO (in O *νικήσαντι*) — *ἀλκ. παιδὶ παλ. καὶ τιμ. καὶ μελ. παγκρατιαστῇ.* C — *ἀλκ. π. π. κ. τιμ. παλ. νεμέᾳ. μελησίᾳ ἀλείπτῃ.* BE — id. (sed *νέμεα καὶ μελ. ἀλ.*) Q — id. (sed *παλ. τιμ. παλ. νέμεα καὶ μ. ἀ.*) ΓΔΘΙΠΣ (in Σ *παλαισταῖς νέμεα α μ. ἀ.*) *yo'* — *ἀλκ. π. παλ. τιμ. παλ. νεμέα. μελ. ἀλ.* *o* — *ἀλκ. π. π. κ. τ. π. νέμεα καὶ μελ. ἀλ.* XZ[b] Al. — id. (om. *ἀλείπτῃ*) Z[a] — id. (om. *νέμεα*) Pc Ro. — *ἀλκ. παλ. κ. τ. παλ. καὶ μελ.* *ὠ* — *ἀλκ. π. παλ. ὀλύμπια. καὶ τιμ. παλ. νέμεα. καὶ μελ. διδασκάλῳ ἀλείπτῃ.* UV — *ἀλκ. π. π. κ. τ. παλ. τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. νέμεα μελ. ἀλ.* D — *ἀλκ. π. π. καὶ τιμ. παλ. ἀδελφῷ αὐτοῦ νέμεα καὶ μελ. ἀλ.* *anqu* — id. (sed *νεμέᾳ*) *μ'ν'ρ'* — om. inscr. *ux* — *ἀλκ. π. π.* Hy. — *ἀλκ. αἰγ. π. π.* Bö.*

Στρ. α'.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων Ὀλυμπία,
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντ. α'.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν λιταῖς·
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπετ' ἀγλαόν·

1 χρυσεοστεφάνων A.Vo' || ὀλυμπία ABCDEFG̅[M]N^{i} OQRUVXZ ΠΣ̅ *kōqyσ'* Al. Ro.* — οὐλυμπία ΓΘΞΩ*ahino'μ'ν'ρ'* N^{s} Sm.* || **2** ἀληθείας BCG.NPQ.U.XΠΣ*ak*^{ac}*mnoqxo'σ'* — ἀλαθείας ADE.FOVZ[MΓΔ]Θ*yk*^{pc}*μ' ν'ρ'* Al. Ro.* || **3** περιπειρῶνται Σ — παραπειρώμεναι V^{ac} — παρατειρῶνται *a*^{pc} || ἀργεικ. BEFGN^{ac}RUVΓΔΘΠΣ — ἀργοκ. M — ἀρτικ. C^{ac} — ἀργικ. AC^{pc}DN^{pc}? O[PQ]Z recc. Al. Ro.* || **4** ἀνδρῶν N — ἀνθρώπων rell. || περιμ. EM — περὶ μ. ΝΣ || **6** ἀρετὴν DQ || βαλεῖν A^{sch} — λαβεῖν A rell. || **7** τῶνδε C^{pc}UVΣ Bg.[1] — ἔκ τε Hm. || ἄμπνοιαν O || **8** ἄνεται δὲ A.B.C. DE.F.G.IMNOPQ^{pc}[R]U.VXZΓΔΘΞΠΣΩ*x*^{s} *y* Al. Bö. Hm.* — ἄννεται δὲ Q^{ac}*l*^{m}[*σ'*?] Ro.* — πληρέονται (sine δὲ) *abchiklmnoqsxθ'μ'ν'ρ'o'* G^{b} — πληροῦνται Ω^{s} || εὐσεβείας ABCDEFGIMNOPQRUV̅XZΓΔΘΞΠΣ^{ac}Ω*x*^{s} *y* Al. — εὐσεβέων δ' *abcdhiklmnopqsxθ'μ'ν'ρ'* — εὐσεβέων (sine δ') Ro.* — εὐσεβίας Bö.* — εὐσεβίαις ft. v. l. in Schol. || λιταῖς A[B]CDEFGI[M]N^{i} O [P]Q[R]UV[X]Z[ΓΔ]Θ^{ac}Π[*y*] Al. Ro.* Bö.* — λιταῖς Σ — λιταὶ Asclepiadis lectio N^{s} G^{b} Θ^{pc}*abchiklmnoqs*[*xσ'*]*θ'μ'ν'o'ρ'* Be. Hm. || ἄνεται δὲ, πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν, λιταῖς. dist. N — non dist. rell. || **9** *πίσσας* A,M OU, || ἀλφειῷ NU — ἀλφιῷ *a* — ἀλφεῷ(ῷ) rell. || ἄλσος ἔχων, A — ἄλσος C. || **10** στεφανοφ. M^{lit}VZ*nρ'* Al. Mr. St. — στεφανηφ. NOPXU — στεφαναφ. AB etc. Ro. Cp. Sm.* || τι QU,*σ'* Ro.* — τοι A.B.CDEF G.MNOPQ,UVXZ[Γ]ΔΘΞΠΣΩ^{b} recc. Al. Hy.* || *γέρας* pro *κλέος* et *κλέος* pro *γέρας* U^{sch} || ἀεὶ M || **11** ἕσπετ' ABCE^{pc}? MORV St. Bg.[1] Ht. — ἕσποιτ' D^{lit}F^{pc}? ΓΔΘ*x* — ἕποιτ' Ξ — ἕσπητ' *o'* — ἕσπητ' E^{ac}? GNQU XZΠΣ recc. Al. Ro.*

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος 'Επ. α'.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃ σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,
'Αλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν 'Ολυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ ϝεῖδος ἐλέγχων
ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

Στρ. β'.
ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅθι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέποι,

12 ἐπ' ἄλλων ΑΣ (A c. gl. ἀνθρώπων) — ἐπ' ἄλλου *kq* — ἐπ' ἄλλαν C^{a} — ἐπ' ἄλλο $Θ^{pc}$ — ἐπ' ἄλλους o'^{s} — ἐπ' ἄλλον A,[B]C^{b}EF etc. cum Sch. A || **13** πολαὶ *γμ'* || **14** εὐπραγίας ABCDEFGI[M]NOPQ[R]U VXZΓ[Δ]ΘΞΩΩyx^{s} σ' Al. Ro.* Hm. Bö.* — om. Π — εὐπραξείας Σ — εὐπραξίας $Θ^{b}$ $ahiknoqsx^{1}$ μ'ρ'ο' [rell. recc.] Sm.* || **15** ὔμμε A[BG]NUΣ[*m* ϑ'] Mr. St.* — ὕμμε CDE.F.[M]OQU,VXZΓ?Θ*abcklnoq*μ'ρ'ο' Al. Ro. Cp. — ἄμμε Π || δὲ κλάρ. B.E^{ac}?E,F^{a}F,GNQUVXΓΔΘΠΣ*y*[*x*]*akoq*ο'ρ'σ' [rell. recc.] Ro.* Hm. — id. (sed κλήρ.) *c* — id. (sed om. δὲ) *n* — δ' ἐκλάρ. A.CD$E^{pc}$$F^{b}$MOPZΩμ' Al. Bö.* — δ' ἐκλήρ. C, || -σε vett. Thom. Al. a^{a} *kq*σ' — σεν a^{b} *no*μ'ρ'ο'[*x*]*y* [rell. recc.] Ro.* || **16** σὲ μὲν ἐν (sine ὃς) A^{ac} B.F$G^{ac}$$N^{ac}$PQUV$X^{a}$σ' (in F cum gl. ὃς, in P c. gl. ὃς ζεὺς) Ro.* — ὃς σὲ μὲν ἐν A^{pc}CDEG^{pc}IN^{pc}OX^{b}ZΓΔΘΞΠΣΩyx^{pc} Al. — ὃ σὲ μὲν ἐν (quod scripsi) E^{ac}? — ὃν μὲν ἐν (om. σὲ) $ahiknoqx^{ac}$μ'ο'ρ' (G^{b} i. e. Tricl.) Sm.* — ὅς σ' ἐν μὲν Bö.¹ — ὃς σὲ μὲν (om. ἐν) Bö.² Di.* || πρόφαντον ABCD^{ac}E.F.GMNOPQ.UVXZ^{pc}Θx^{pc}*yq*$μ'^{ac}$ Al. Ro.* — προφαντὸν D^{pc}Γ — πρόφατον Z^{ac}ΠΣ*ai*k^{pc}*no*$x^{pc}$$μ'^{pc}$ρ'ο' Sm.* — πρόςφατον k^{ac} — προφανῆ coni. Sw. || **17** ἀλκιμέδοντι ΠΣ || δὲ om. *bc* || παρὰ AC^{ac}?DEFGMN?UVXZ *n*x^{pc}ο' — πὰρ [B]C^{pc}?O[P]QΓΠΣ[ΘΔ]*akq*x^{ac}μ'[ρ' r. r.] Al. Ro.* || λόφον X — λόφων a^{pc} — λόφω(ῳ) rell. || **18** ἔθηκεν A || **19** ἐς ὁρᾶν NQ || καλὸν M || τι M — τ' rell. || κατ' A.C$D^{b}$$G^{ac}$$N^{ac}$OUVXΓΘΠΣο' Al. — κατὰ B$D^{ac}$?EF$G^{pc}$[M]$N^{pc}$[P]Q recc. Ro.* || **20** ἐξέννεπεν A — ἐξέννεπε A,B.M NO Ro; — ἐξένεπε CDEF[GP]Q[R]U.VX Thom. recc. Al. Ro.* — ἐξένεπεν Z || πάλῃ CDμ' || κρ. πάτραν δ. αἰ. πάλᾳ Hm. || **23** ὅθι Sch. AB — ὅ, τι ACEFV al. Ro.* — ὅτι BNOQ*anoq*μ' Al. || πολὺ, A || πολλὰ ACDE·

ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ᾽ ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν·
ὁ δ᾽ ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·

Ἀντ. β'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις

F.GMNOPQRU.VXZΓΔΞΠΣΩ*bckno*^{s}*so'σ'* Al. Ro.* (cum Sch. A et Comm. Mosch.) — *πολλᾷ* B.*a*[*lm*]*o*^{1}*q*[*ϑ'*]*μ'ρ'* Sm.* || *ῥέποι* AB CDE.F.GM^{s}NO Q^{s}RU.V^{m}V^{s}X.Z^{s}ΓΔΘΞΠΣ (Sch. BU. Germ.) — *ῥέπει* M^{1}Q^{1}V^{1}Z^1 recc. (Schol. Vett. in Ro. et Sch. Recc. cum gl. ΘΣ) Al. Ro.* — *ῥέπον* Sch. A[B]?
24 *ὀρθὰ* UΘ*qo'* Ro. — *ὀρθᾷ*(*ᾶ*) rell. Cp.* — *ὄρθᾳ* Al. || *διακρῖναι* A (cum gl. *διαχωρίσαι*) Schol. — *διακρινεῖ* P — *διακρίνειν* rell. || *παρακαιρὸν* D — *παράκαιρον* *q* || **25** *τετθὸς* Γ || post *ἀθ.* plene dist. [B]Θ Al. Ro. Mr. — commate A Sm. Ox. Bö.^{1} — non dist. CDEF etc. cum Cp. St. Hy. Bö.^{2}* || *τὰν δ᾽* (om. *καὶ*) Σ solus || **26** *παντοδαποῖσιν ὑπέστασε* AZ Ro.* Hy.* — *παντοδαποῖσι ὑπέστασε* C — *παντοδαποῖς ὑπέστασεν* FGV — *παντοδαποῖς ὑπέστασε* BDEMNOPQRUXΓΔΘΠΣΞ Ai. [*y*]*x*?*σ'*?*ρ'*? — *παντοδαποῖσι ὑποέστασε* *k* — *παντοδαποῖς ὑποέστασε* *abclmnoqϑ'μ'o'* Be. || *ξείνοις* N || **28** *ὅ δ᾽* AENZΘΠ Cp. — *ὁ δ᾽* A,FQ etc. || *χρόνους* *ρ'* || **29** *πρᾶσσον* Σ || *κάμῃ* *bc* || **31** *τε* om. UV — *ποτε* *kq* — *τε* (*τὲ*) rell. (etiam *ano* et gl. V*k* *καὶ*) || *ποσειδῶν* Z^1*abcklmnoqxy* (id. est omnes de quibus constat Moschopulei) — *ποσειδάων* M — *ποσειδᾶν* rell. vett. Thom. Tricl. Al. Ro.* || **32** *ἐπιστέφανον* E.F.Q.U.X*o'q* (gl. *q* *περιτείχισμα*) — *ἐπὶ στέφανον* A.NOZΣΘ*noμ'ρ'* [rell.] Al. Ro.* — *ἐπὶ, στέφανον* *ay* || *τεῦξαι* AB.CDE.F.G.[M]NO[P]Q[R]VXZΓ[Δ]ΠΘ*y*[*ϑ'σ'*] Ro.* — *τεῦξε* Q,U. — *τεύξαι* Σ Al. — *τεύξειν* *abclmnoqsxμ'o'ρ'* (cum gl. *k* *κατασκευάσειν* et Comm. Mosch. *ἐπιτεύξειν*) || *καλέσσ.* X*k* || **33** *ἦν δ᾽* R || *μιν* A — *νιν* (*νὶν*) rell. || *πεπρωμένη* A, — *πεπρωμένον* A et rell. || **35** *πολιπόρθοις* M — *πολιπτόρθοις* U

λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη, νέον   Ἐπ. β'.
πύργον ἐσαλλόμενοι, τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον·
εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα

36 λαῦρον ACN.Q.U.V.Xσ' — λάβρον BDEF[GM]O[R]ZΓ[Δ]ΘΠΣ recc. Al. Ro.* — λάυβρον *y* — λάμβρον Ξ || ἀποπν. N — ἐμπν. N,*kq* — ἀναπν. EFRXZ — ἀμπν. rell. || κακὸν V^{sch} — καρπὸν *k* — καπνὸν rell. || **37** λευκοί δε N — γλαυκοί δε CU || ante (non post) νέον dist. ABΘ^{pc}Πμ'ρ' St.^{2}* — post (non ante) νέον dist. CEF*n* Al. Cp. Bö.^{2}* — neutro loco dist. DGNOQUVXZΓΘ^{ac}Σ*akoqo'y* Ro. Mr. St.^{1} Bö.^{1} || **38** πῦργον DEFΘ — πύργου *a*^{ac}? — πύργον A[B] etc. || ἐσαλόμ. D^{ac}NQ^{ac}Z*k* — ἐσαλευόμ. Π — ἐσαλώμ. μ' || γε τρεῖς A. — τρεῖς rell. || οἱ μὲν δύο, A — δύο μὲν (om. οἱ) M — οἱ δύο μὲν, rell. || κάπετον AD^{ac}?F^{a}EM[R]VZΞΠ^{ac}*ak*^{ac}*oq*[*x*]*y* Al. Ro. Cp. Sm.* (Sch. A) — κάππετον BCD^{pc}?F^{b}G^{pc}?OPQUXΓΔΘΠ^{pc}Σ *no'σ'* — κά κάππεσον N — κάπτετον *k*^{pc}μ'ρ' — κάπεσον St.^{2}* — κάπεσσον Mr. St.^{1} || **39** αὖ B — αὖθις *k*^{ac} — αὖθι rell. (et B^{b}) || δ' ἀτυζόμενοι A.MOΩ *abcklmoqsxy*ϑ'^{1}μ'ο'ρ' — δ' ἀτιζόμενοι Ω*np* Al. — δ' ἀτυζομένω [B] D^{ac}E^{a}F^{a}G^{lit}?PQUXZΞ(?)[σ'?]ϑ'^{a} Ro.* — δ' ἀτιζομένω D^{pc}ΓΘ — δατιζομένω CNVΔΠ^{a}Σ^{1} — δατιζομένοι Π^{1}Σ^{a}G^{a} — δ' ἀτυζομένοι E^{1}F^{1} — δ' ἀτυζώμενοι R || ψυχὰς ABC^{pc}DEFGMNOPQ[R]UVXZΣ^{b}ΓΔΘΞ[Π]*y* (σ'^{1} id. est A?) ΩΩ Al. Bö.* — ψυχαὶ Σ^{a} — ψυχὰ.. C^{ac} (sub σ alia litera fuit) — πνοὰς *aknoqy*^{m}Θ^{a}σ'^{a}μ'ρ' [rell. recc.] Ro.* — Tricl. τὸ πνοὰς κάλλιον διὰ τὸ μέτρον ἢ τὸ ψυχάς. || βάλλον GNPQVX — βάλλων Σ — βάχεων Π — βάλον A[B]CDEF etc. || **40** δ' ὄρουσε A. (cum Sch. A) — δ' ἀνόρουσε B (cum Sch. B) — δ' ἐπόρουσε O — δ' ἐσόροσε C^{ac} — δ' ἐσόρουσε C^{pc}DEF[GM]N[P]Q[R]UVXZ Thom. recc. Al. Ro.* cum Sch. plurimis (εἰςῆλθεν) || βοάσαις DQV^{ac}Bö.* — βοάσας G — βοώσας P^{1}U — βοήσας P^{a} — βοάξας Ξ — βοάσας A.BCEFMNORV^{pc}XZΓ[Δ]ΘΠΣ recc. Al. Ro.* || ante (non post) βοάσ. dist. B — neutro loco OQ*nq* — post (non ante) id. ACDEF etc. || **41** ἔνεπε δ' ἀντίων C, — ἔννεπε δ' ἀντίον A. [B]C etc. || ὁρμαινῶν V — ὁρμαίνων *nox* || **42** πέργαμος (ε supra ος) Q || τεᾶς Sm. — τεαῖς omnes reliqui || χειρὸς AMc || ἀλίσκ. Q*n* || extr. dist. commate ACΘ*a*^{b} Ox. — non dist. EGN[M]OΣ*nq* Al. — plene BDF QVZ*a*^{a} *oy*μ' Ro. Mr. St.^{1} — unco Cp. Sm. Hy. — colo ο' St.^{2}* Bö.* || **43** ὡς APZΣ*k* Al. (cum Sch. P καθά) — ὣς [BCD]EFG[M]NO[QR]UV[X]Π[ΓΔΘ] recc. Ro.* || λέγει φάσμα O || χρονίου P

πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στρ. γ'.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὡς ἄρα θεὸς σάφα ϝείπαις
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον
ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντ. γ'.

καὶ Κορίνθου δειράδ' ἐποψόμενος δαιτακλυτάν.

44 πεφθὲν *Cn* — πεμφὲν Δ^{ac}Θ^{ac}*k*^{ac}*x* || βαρυκτύπου A*b* — βαρυγκούπου *k*^{ac} — βαρυδούπου E^{ac}F^{ac} — βαρυγδούπου [BCD]E^{pc}F^{pc} etc. || **45** πρώτοισιν BDEFG.[M]NOPQ.RU.VXZΓΔΘΠ Al. (σ' = Ạ?) Ro. Cp. Ro;[1] — πρώτοις A.B,[1 2]CU,[2] Ro;[2] Σ recc. Mr. St.* || **46** τέτρασι θ' — τετάρτοις B,[2]E.F.NQRV^{pc}Z^{pc}*a*^{pc}*bc* — τετράτοις ABB,[1][CDGM]OUV^{ac}?[X]ZΣ *knoqμ'* [rell.] Al. Ro.* || ὥς ἄρα XZΣ*k* — ὣς ἄρα [A]B.CDEFGNOP[Q] UVΓ[Δ]ΘΠ*noqμ'*[σ' r. r.] Al. Ro.* — ὣς ἆρα *ayo'* Bö.* — ὡς ἆρα *x* || σάφα et σαφὲς A — σάφ' M — om. *o*^{a} — σάφα rell. || εἴπαις C^{ac} — εἴπᾳς G^{pc} — εἴπᾳς G^{ac} — εἶπας MNQRU^{ac}ΘΠΣ (sed in ΘΣ cum gl. εἰπών) — εἴπας AB.C^{pc}DEFOVXZΓ recc. Al. Ro.* || extr. plene NQ*q* Al. Ro. — non dist. CDVΣ*n* — commate ABGEFOUZ*aoμ'* Cp.* || **47** ξάνθον τε A — ξάνθον δ' D^{lit}O^{lit}ΓΔΠΣ — ξάνθον (sine δ') A,EFQ [rell.] recc. Al. Ro.* || ἤπειγε AB.CDE,F^{pc}MNOPUVXΓΔΘΠ (σ' = Ạ?) — ἤπηγε Q — ἤπειγεν A,EF^{ac}F,[G]ZΣ recc. Al. Ro.* — ἄπειγεν *a*^{ac} || ἐσ E^{pc}R — καὶ rell. (etiam E,E^{ac}?) — ἐν F ἐς inter καὶ et ἀμ. suprascriptum est (glossa) || εὐίπποις B — εὐίππους A[C]DEF etc. (in Δ ους in litura) || καὶ (om. ἐς) B — ἐς (om. καὶ) *n* — καὶ εἰς *q* — καὶ ἐς A[C]D etc. || ἴστρον DΣ || **48** ὀρσοτριαίνα B. — ὀρσοτριαίναν *q*^{ac} — ὀρσοτριαινα U — ὀρσοτρίαινα A.C.DE FU, etc. || ἐπ' ἰσθμῷ(ῶ) ποντίᾳ(α) AB.C^{pc}E,^{bis}G.NPQU.VXZΓ[1]Π[1]Θ^{iuxta} ΞΣΩ Al. (Be.) Bö.* — id. (sed ποντίῳ) C^{ac} — id. (sed ἐπισθμῶ) D — ἐπ' ἰσθμὸν ποντίαν EF[M]OΓ[2]Π[2]Θ^{iuxta} recc. (etiam *a*^{ac}*k*) Ro.* Bg.[2] — Schol. utrumque agnoscit. || **49** τανύεν Bö.* (vitiose) — τάνυσεν Z*a*^{pc} — τάνυε R — τάνυεν rell. et Bg.* || **51** ἀν ADΘ^{pc}*n* Hy. — om. A, — ἂν ἐν *a* (est gl. ἐν in AN*x* al.) — ἐν *c* — ἀν' BEFQN etc. [rell.] || **52** δειρὰ δ' X — δειρά δ' Σ (cum gl. „δείρη flexuosus locus") Al. — δειράδα A, et Sch. A

[redacted]

τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

'Επ. γ'.

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει

— δειράδαις *n* — δειράδ' rell. || ἐποψόμενος omnes, sed in Σ gl. „ἐπιτηρήσας spectaturus" in μ' gl. Tricl. θεασάμενος; gl. Mosch. est ἐπιτηρήσων. || δαῖταν κλυτάν MZ^{ac} — δαίτᾱ κλυτάν *q* — δαῖτα κλυτάν rell. omnes

53 δ' om. A, — δ' A et rell. || ἀνθρωπίνοις Θ^{v1}*kq* — ἀνθρώποις rell. (etiam *aon*) || ἶσον vett. (excepto Z) — ἴσον Z Thom. recc. Al. Ro.* || ἔσται ΓΔΘΠΣ — ἔπεται N — ἔσεται B.DERZ*k*^{ac} — ἔσσεται ACFG [M[OQUV[X] recc. Al. Ro.* || οὐδ' ἒν. EF || **54** μελησίᾳ A (Sch. A^{2})B. ΔΞ*oex* Bö.* — μελησία A, (Sch. A^{1})CDEFGNOPQU.VXZΓΘΠΣΩ*Ωahik*^{ac}*n qy* Al. — μειλησία (ι supra *a*) *k*^{pc}[θ']μ'ο'σ' (μ' cum gl. τοῦ et notula διὰ τὸ μέτρον) Ro.* || ἐξαγ. D^{a}ΕΠΣο' || κύδος DE || ὕμνους Σ — ὕμνον N^{ac}O — ὕμνων A^{pc}EZ^{pc} (cum Sch. A^{1}) — ὕμνῳ A^{ac}[B]Z^{ac}*oy*^{b}μ' Al. Mr.* (cum Sch. A^{2}) — ὕμνω CDFG^{ref}[M]N^{pc}QUV[XΓ]ΘΠ*aknqy*^{a}ο' (ι supra ω in *a*^{b}) Ro. Cp. — ὑμνῶν Sch. B? || **55** βαλλέτω AG — βάλετο *y* || **56** νεμέᾳ(α) et ὁμῶς omnes || **57** ταύτην XQ,ΓΔΘΠΣ || **58** τὰν δ' A[BC]EF[G]OΘ recc. Cp.* — τάν δ' (τάνδ') DMNQU Al. Ro. — τὴν δ' Π || μάχαν omnes || extr. dist. plene ADU (in A etiam plene post χάριν) || **59** ἐκ παγκρατίου AB.^{1}C^{pc}D^{a}EFG^{1}MNO^{1}P^{1}Q[R]UVXZΓΔΘΠΞ?Σ Al. Ro.^{m} Ro.; Bö.* — ἐν παγκρατίῳ(ω) B^{a}C^{ac}D^{1}E,G^{a}O^{a}P^{a}U, recc. Ro.* || δέ τοι τί B. — δέ τι A^{1}E.F^{a}F,R*a*^{a} — δέ τοι A^{a}A,CDF^{1}[GM]OV^{b} Thom. recc. Al. Ro.* — τοι (om. δέ) NPQUV^{a}XZ || **60** post εἰδότι (non post τοι) dist. *y*μ' Ro. Mr. post τοι (non post εἰδότι AQο' Al. Cp. St.* || ῥαῖτερον omnes scripti Al. Ro.* — ῥαίτερον Hy. — ῥᾴτερον Bö.* || **62** 'κεῖνα ΓΠ || δὲ κεῖνος A.B. E.F.GMOΠΣΩ*aok* Al. Bö.* — δεκεῖνος *q* — δὲ ἐκεῖνος *y* — δὲ δ' ἐκεῖνος *x* — δ' ἐκεῖνος ὡς U — δ' ἐκεῖνος CDNU,QVXZ[ΓΔ]Θ*n*μ'ο'[σ'] Ro.* || εἴπη MUV^{a}

ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοσταν ἑλών·

Στρ. δ'.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμβλακὼν,
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις,
νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντ. δ'.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,

64 ἄθλων B || dist. post ἀέθλων, non post προβάσει Fa^{a}γμ'ο' cum Comm. Mosch. — post προβ. (non post ἀ.) ABCQΘΣ Al. Ro.* — utroque loco a^{b} — neutro DEGNOVZ*noq* Bö.* || ποθεινοτάτην ΒΓΔΘ || **65** νῦν μὲν γὰρ A. (σ id est A̤) — νῦν μὲν omnes reliqui — νῦν γὰρ coni. Bö. || **66** ἑλὼν *a* solus || **67** ἀῆνορέας μ' — νορέας *k* — ἀ ἀνορέας Q || ἀμβλακὼν Q^{ac}o^{ac} — ἀμπλακῶν Z — ἀμπλακὼν rell. (et Q^{pc}o^{pc}) || **68** τέταρσι E,Q, — τέτρασι ABCDEF[MN]OQUVXZΓΔΘΠΣ*x*μ'ν'ο'σ' Al. Ro.* — τέτρασῑ G — τέτρασιν *aknoqy* Mr. Hy.* || ἐπεθ. N e glossa || γένοις Π — γύοις C — om. Q^{a} || **69** ἀτιμωτ. *xy* Ro. Cp. || γλῶτταν Ω*xy*[θ']μ'ν'σ'ο' Ro.* — γλῶσσαν A.BCDEFGMNO[P]Q[R]UVXZΓΔΘΞΠΣ*abcklmnoq* Hy.* — γλῶσαν Al. || κατ' „quidam" apud Bö. (nescio qui sint) — καὶ omnes scripti et editi cum Sch. || οἵμον AB.EG.OQ.X^{ac}?Γ — οἶμον CDFM[N] U.VX^{pc}?ZΘΠΣ*aony*^{1}μ'ν' [rell. recc.] Al. Ro.* — οἶκον y^{a} — ambiguo spiritu *kq* || **70** ἐπέπν. N || -σε ABCDEF^{pc}GNPQ.U.RVXZΓΘ*bck*^{ac}*lmoq* Al. — σεν F^{ac}ΠΣ*any*[θ']*k*^{pc}μ'ν'ο' Ro.* || **71** γήρως ο' || **73** ἅρμενα ABC DO^{ac}V?XZΓ?ΠΣ*knpq* Ro.* — ἄρμενοι M — ἄρμενα EF[G]NO^{pc}PQ[R]U Θ*ao*μ'ν'ο' Al. St.* — ἀρμένα *y* || πράξαις C Pw. Hy.* — πράξας omnes reliqui Al Ro.* || **74** μνημοσύνην M — μνημοσύναν ADE^{ac}FNZ*k* — μναμοσύνην R — μναμοσύναν [BC]E^{pc}E,F,OQUΘΠΣ*o*μ'ν'ο' [rell.] Al. Ro. || κἀνεγείροντα V — ἀνεγείροντα omnes reliqui (etiam *k̄*) || **75** ἐπινίκιον FMZ ΓΘ^{ac} — ἐπίνοικον *xy*

ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
κἀννομον ἐρδόμενον·
καταχρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων 'Επ. δ'.
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.

76 πέρι κεῖται *a*^{ac}? *k* || φυλοφόρων V — φυλλοβόλων Q — φυλλοφόρων A. etc. (etiam Q,) || ἔστι καὶ θαν. (om. δὲ et τι) B — ἔστι δὲ καὶ θαν. U, — ἔστι δέ τι καί τι θαν. V — ἔστι δὲ καί τοι θαν. U*k*^{ac}*q* — ἔστι δὲ καί τι θαν. rell. || -τεσσι A.BCDEGMNOQRU.XZΓΔΘ*kopσ'* Al. — τεσσῖ V — τεσιν Θ^{b}ΠΣ*xy* — τεσσιν F?*anqμ'ν'o'* Ro.* || **78** χαννόμον AEG^{pc}UV^{pc}XZ^{ac}?ΓΘ^{a}*n* Sm. Ox. Hy. — κἀννόμον B^{ac}CDFΠΣō — ἀννόμον *y* — κἄννομον B^{pc}[M]N^{ac}? Cp. — κἄννομον St. — καννομον N^{pc} — κὰν νομον *p* — κἂν νόμον Θ^{b}ΩΩ*a*^{pc}*hikqx* Al. Ro. Mr. — κὰν νόμον OPQΞ?*a*^{ac}*nsμ'ν'o'σ'* Bö.* — καὶ νόμον G^{ac}?Z^{ac}? || ἐρδ. et ἐρδ. iunctim BΘo' — ambigue *ko* — ἐρδ. ACDEGMNOPQVΓ?[Δ]ΠΣ*p* Mr. St. Bö.* — ἐρδ. FU XZ*anqxyμ'ν'σ'* Al. Ro. Cp. Ox. Be. Hy. || ἐρδομένων Sm. Pw. Hm. Ky. (non in mss.) || **80** κενεὰν A, — κεδνὰν A et rell. || **81** ἕρμα A, — ἑρμᾶο(υ) *x* — ἑρμοῦ *o'* — ἑρμᾶ A et rell. || -σαις Hy.* (in nullo ms.) — σας G — σας rell. || ἰφ. V^{lit} — ὁ ἰφ. U — ὀφ. P — ἰφ. rell. || **82** ἐνέποι ABDEF^{a}G^{pc}MNOQRΓ*nq* — ἐννέπει F^{1} — ἐνέποι C?G^{ac}[P?]UV[X] Z[ΔΘ]ΠΣ*akoμ'ν'o'* [rell. recc.] Al. Ro.* || κε BΘ^{b}*xy* — κεν A[C]D etc. || **83** ὀλυμπίᾳ cum ἐν iungunt ZΘ || ὅν σφι ζ. γ. ὤπασεν A^{pc}BF^{ac}PZ Bö.* — id. (sed σφιν) A^{ac}CDE^{pc}F^{pc}GMN^{pc}OQRVXΓΘΞΠΣΩ — id. (sed ὅ σφιν) N^{ac} — id. (sed ὅσσφιν) E^{ac} cum gl. marg. γρ. ὅ ἀντὶ τοῦ ὅτι — id. (sed ὅν φιν) U — id. (sed σφιν ζεῦ) Ω Al. — ὃν σ[φιν] ζεὺς γέ ὤπασε Δ (φιν a m. sec.) — ὅν σφιν ὤπασε ζ. γ. *noqxo'* — id. (sed σφι) *p* — id. (sed ὃν) *a* — id. (sed οὗ) *y* — id. (sed ὤπασεν) *k*^{b}*μ'ν'σ'* Ro.* || **84** ἐσλὰ δ' (ἐσλά δ') ἐπ' ἐσλοῖς AB.E.F.GM[P]Q.VXZΔΘ^{a}*k*^{a} Al. St. Hy.* — ἐσθλὰ δ' (ἐσθλά δ') ἐπ' ἐσθλοῖς CD.NORU.ΓΣΘ^{b}*anoqxyk*^{b}*μ'ν'σ'o'* [rell recc.] Ro. Cp. Mr. Sm. Ox. — ἐσθλὰ δ' ἐπ' ἐςλοῖς Π || **85** ἔργα θέλ. omnes scripti et Al. Ro.* Bg. — ἔργ' ἐθέλ. Bö.* || θέλει O*q*^{1}*μ'* || δόμεν' A || νούσους Γ || ἀπαλάλκει PΣ (cum gl. Σ ἀποσοβεῖ αὐτῶν)

εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

86 ἀμφὶ τῶν κ. C — ἀμφικ. E.F^{ac} ϙο΄ — ἀμφὶ κ. rell. (et C,F^{pc} || μοῖραν D — μοῖρα F || μὴ om. ΠΣ || **87** ἀπήματον ΠΣ — ἀπήμαν τὸν y || ἔχων A^1 — ἄγων A^s et rell. || βίωτον ΠΣ — βίοτον rell. — βιοτάν Hm. || **88** ἀέξει RVΓ^1 μ΄ν΄σ΄ (Sch. A αὔξει — gl. Tricl. εἴθε αὔξει) — ἀέξοι rell. (et Γ^s)

Subscr. τέλος ἀλκιμέδοντος FGQTUV — τέλος OS — ὕμνου τέλος ἀλκιμέδοντος μ΄ν΄ — nulla in ABCDE etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θʹ.

ΕΦΑΡΜΟΣΤῼ ΟΠΟΥΝΤΙῼ

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – × ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
× ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ × ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
× – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ × – –́ ⏑ ⏑ – ⏒
× ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ × ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏖́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏒
× ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒

E p o d i.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – –́ – –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ – ⏓ × ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒ × ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒

Inscr. ἐφ. ὀπ. παλ. νικήσαντι τὴν πα̅ ὀλ. F[mb] — ἐφ. νικήσαντι ἐν ὀλυμπία. n — ἐφ. ὀπ. παλ. omnes rell.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α΄.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν Ἀντ. α΄.
Πυθῶνάδ' ὀϊστόν· οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι

2 φωνᾳ̃ ἐν (φωνᾶ ἐν) BD$^{pc|ac}$?E^{ac}F^{ac}MN^{ac}U,V^{ac}?X*a*^{b}?*ilnoqμ'ν'*^{ac}*o'* Sm. Ox. (ft. cum Sch. B² p. 209, 9) — φωνᾶεν AC.D$^{ac|pc}$?E^{pc}F^{pc}G.N^{pc}O [P]Q.[R]UV^{pc}ZΓ[Δ]ΘΠΣ*a*^{ac}?[*bch*]*k̄*[*mx*]*yϑ'μ'*^{pc}[*σ'*] Al. Ro.* (cum Sch. AB¹ et Sch. Rec. et glossis permultis) || dist. post (non ante) ὀλ. AFQ Cp. Sm. Ox. Bö.* — ante (non post) ὀλ. *a* Hy. Be. — neutro loco plurimi mss. Al. Ro. || κεκλαδὼς A. — κεχλαδὼς B.[C]D etc. (nisi quod δας N^{ac}? U — δὴς EMNO (κελαδὴς) U, (et Sch. U)) || **3** ἄρκεσεν MF || Κρονίῳ παρ' ὄχθῳ Sm. — κρόνιον παρ' ὄχθον (ὄχθōν B ὄχθην Z) rell. || ἀγεμ. UΠ*n* — ἄγαμ. N*o'* || **4** φίλοι BΓ (nisi B φίλος habet) — φίλοις A.[C]D etc. || **5** ἑκατηβ. A,ΓΔΘΠ*k*^{ac} — ἑκατιβ. Σ — ἑκατοβ. U,*noϑ'*¹ — ἑκατομβ. O — ἑκαταβ. *o'* — ἑκαταβ. A[BCD]E.F. etc. || **7** ἀκροτ. Z*xyμ'* Al. || ἦλ. CQ^{s} — ᾽ἄλ. A, — ἄλ. [B]GVXΘΣΠ*anoqxyo'* Al. Ro. — ἄλ. ADEF[M] NO[P]Q¹[R]UZΓ[Δ]*kμ'ν'* [r. r.] Cp.* || **8** τοῖσ` δε (ϑε) ΓΔΘΠΣ (Thom.) — τοιοῖς δ' ἐν D — τοιοῖσδε rell. vett. et recc. Al. Ro.* || βελέεσσι E$^{vl, a, b}$ Q — βέλεσσι N^{s}P — βέλεσι OX — βέλεσιν VZ^{ac} — βέλεσσιν Z^{pc} Sm.* (cum Sch. BGU etc.¹ ²) — μέλεσι ABC,DQ,Γ Mr. St.¹ — μέλεσιν G̅UΠΣ*ν'* — μέλεσσι MN¹ St.²* — μέλεσσιν CEFΔΘ*abc*[*hi*]*klmnoq*[*x*?]*yϑ'μ'σ'* Al. Ro. Cp. (ft. cum Sch. AC qui in paraphr. τοιοῖσδε ποιήμασι habent) || **9** τὰν V^{pc} — τὰ M — ὁ̊ G — τὸ, (τὸ) AB[C]DV^{ac} etc. || **10** ἐξήρατο M*a*^{lit}*lmnoqx y* — ἐξαιρετον (?) U — ἐξάρατο A.[BC etc.]Z*μ'ν'* Al. Ro.* || ἕδνον BCEFG^{a}? MNPQXZ?Γ?*xyo'* (cum Sch. B¹ Sch. U²) — ἔδνον A.DOUV?G^{b}ΣΠΘ*ak noqμ'ν'* [rell.] Al. Ro.* (cum Sch. U¹) || **11** ἵει C.NO (ἵε) QVXΠΣ*koo'μ'ν' σ'* — ἵει A.[B]DEF etc. Al. Ro.* || **12** πυθώναδ' *μ'ν'σ'* (Tricl.) Ro. Cp. Bö. — πυθῶναδ' rell. mss. (vett. Thom. Mosch.) Al. Mr. Sm. Ox. — πυ-

ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ 'Οπόεντος. αἰνήσαις ἑ καὶ υἱόν·
ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ ϝοι σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία, θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ
'Αλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν 'Επ. α'.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,

θῶνάδ' (in nullo ms.) St. Hy. Sw. Bg. || -ψεαι ARDEFGMNO[R]UXZΓΔΘ^{a} Bö.* — ψαι (ε supra inter ψ et αι adscript.) V — ψαι (η supra) ΠΣΞ — ψη PΘ^{b}*akng*[*x*]*yo'* Ro. Cp. — ψῃ CQ*ομ'ν'*[*σ'*] Mr.* — ψᾳ ΩΩ Al.
13 -σιν CO recc. Al. Ro.* — σι ABDEFGMNQUVXZΓΘΠΣ || ἐγχελίζων (vel similiter ἐχελ. ἐνχελ. — υἷζ — ύζ — ίξ.) NOUQ^{a}?VΓΔΘΠΣ*x*^{a} Al. — ἐγλελ. G — ἐλελ. A.[BC]DEF etc. recc. Ro.* || **14** κλειτᾶς A — κλεινᾶς (κλεινοῦ O) rell. || αἰνήσαις omnes (excepto Γ qui ἕσας aut ἥσας habet et Ξ ex quo ὅσαις relatum est). Non dist. ante αἰνήσαις AEFOQUΣ*o'* (cum Sch. A ubi participio ἐπαινέσας redditur); commate Cp. Mr. Sm. Ox. Hy. (eodem sensu); colo Bg.; plene B[C]GN[VX]ZΘ recc. Al. Ro. Br. St. Bd. Pw. Be. Bö. Sw. — gl. [αἴνεσ]ον in P aliisque || **15** λέλογχεν FZ^{pc} recc. Al. Ro.* — ογχαν *a*^{a} — οχεν Z^{ac}*n* — οχε OVΓΔΠ — ..χε G — ογχε ABCDEMNQRUXΘΣ || **16** μεγαλόδωρος ΓΔΘ^{ac}ΠΣΞ (Thomani) — μεγαλόδοξος (οδόξως E^{ac}?F^{ac}?MO) vett. ct recc. Al. Ro.* || **16** sq. ἀρεταῖσιν | ἔν τε A^{1} Bö.* (cum Sch. A) — ἀρεταῖς ἴ|σόν τε (σον τὲ) A^{a}BCEFGMNOQRUVXZΠΣ*a*^{ac}*noxy* — id. (sed ἴσσον) D*bc* — id. (sed ἶσον) Γ[Δ]Θ*a*^{b}[*lm*]*q* Al. Br.* — id. (sed ἴσσον) *k* (an *k*^{b}?)θ'μ'ν'σ'ο' (Tricl.) Ro. Cp. — ἀρεταῖσι'σόν τε ft. unus Sch. A legit (ed. Bö. p. 211, 20), ubi τὸ σὸν ῥέεθρον, κασταλία, καὶ τὸ τοῦ ἀλφεοῦ invenitur in A (non τὸ ἴσον ῥ. κασταλίας ut ex A relatum est). Idem scripsit Bg.^{2} || **17** κασταλία(ᾳ pauci ut AC) omnes mss. Al. Ro.* (cum Sch. B^{1}) — κασταλίας e Sch. B^{2} (p. 211, 18) et e Sch. A (ib. 20) coniectum est a Ky. Ah. al., sed de Sch. A falluntur; vide supra. || **17** sq. παρ' ἀλφεοῦ BD^{ac}EFGM (εου) ORUVXZΓΔΠΣΞ — παρ' ἀλφειοῦ ACD^{pc}?[N]PQ recc. Al. Ro.* — παρὰ | ἀλφεοῦ Bö.* || **19** ὅθε B || ἄωτοι omnes || κλεινὰν(ᾶν) ΓΔΘΠ — κλειτὰν(ᾶν) NOPQ^{a}UXΣ — κλυτᾶν AZ — κλυτὰν [BC]DEFG[M]Q^{b}[R]V recc. Al. Ro.* || **20** ἐπαείρονται C^{a} || μητέρ' M?N || **21** δὲ (om. τοι) A — δέ τι V — δέ τοι rell. (et V,)

καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾷ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ
κατὰ δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β'.
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν
ἤρειδέν τέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πελεμίζων

24 πάντα AB recc. Al. Ro.* Sm.* — πάντᾶ D — πανταχοῦ M — πάντᾳ *xy* — παντᾶ [C]EFGĨNO[P]Q[R]UVX[ΓΔ]ΠΣΘ^{a} St. Hy.* — παντᾷ Z || **25** πέμψω omnes (cum Sch. B^{2}) — paraphr. Sch. B^{1} ἐκπέμπω || ταύτην ΓΠΣ*cν'*^{1} || **26** μοιριδίου *n* (cum gl. Moschop. μοίρας κρείττονος βοηθείᾳ) || παλάμῃ *ck*^{ac} (an *k*^{pc}?) *μ'ν'σ'* || **27** ἐξαίρετον τῶν NM — ἐξαιρέτων Mr. Pl. Co. || **28** κεῖναν *a*^{pc} || ὄπασαν PQ || τερπνά. ἀγαθοὶ ABE FGORUVXZΓΔΘΠΣ*a* (τρε.) *clmnoqxyo'*^{ac} Al. — τέρπν' (τερπν') . ἀγ. CD [N]M[P]Q[*b*]*k*[*θ'*]*μ'ν'ο'*^{pc}[*σ'*] Ro.* || om. καὶ *k*(*k*^{b}?)*μ'ν'σ'* || ἀγαθοὶ δὲ φύσει καὶ σοφοὶ κτλ. Aristid. II, 35 || δαίμονα ἄνδρες BGMN^{ac}OU.VXΓΔΘΠ Σ — δαίμον' ἄν. [AC]DEFN^{pc}[P]Q[R]Z recc. Al. Ro.* || **29** ἐγένοντο. ἐπεὶ BD EFGMNORUVXZ[ΔΘ]ΞΠΣΩΩ recc. Al. Ro.* — ἐγένοντ'. ἐπεὶ A Bö.* — id. (, ἐπεὶ) C — id. (om. dist.) PQΓ || **29** sq. ἀντίον | πῶς ἂν τρ. A.BB,^{12} CDE.F.G.MNOPQ.RU,^{1}VXZΓΔΘΞΠΣ*x*^{pc}*y* Ro;^{2} (divisio in quibusdam [ut in MV] ἀν|τίον πῶς ἂν) Ky. Bg.^{2} — ἐναντίον | πῶς ἂν τρ. U — ἔναν|τ' ἂν πῶς ἂν τρ. ΩΩ Al. — ἔναν|τ' ἂν πῶς τρ. recc. Ro.* — ἀντία πῶς ἂν τρ. (in nullo ms) Hm. Bö.* (cum Ro;^{1} sed hoc ἀντία ex ἀντίον [ita B, syllabâ ον ligatis literis scriptâ] corruptum est) || **30** σκυτάλην *k*(*k*^{b}?)*μ'ν'σ'ο'* (Tricl.) Ro.* — σκύταλον AB[C]D (om. λ) EF[G]MNO[P]Q[R]UVXZΓΔ[Θ]ΞΠΣ Ω^{a} *abclmnoq*[*x*]*yθ'*(?) Al. Ox.* — σκυτάλαν Ω^{b} || χερσὶ (D?) PORVXZ — χερσὶν ABCD?EFG etc. || **31** ἡνίκ' AG,G^{ac}?OR — ἀνίκ' Q. — ἁνίκ' [BC]DEF etc. — ἁνίκα *c* || πύλου B^{m}D?F,E,O^{ac}? — πύλον AB[C]D?EF [GM]NO^{pc}[P]Q.[R]U.V[X]Z etc. || ἔρειδε *k*(*k*^{b}?)*μ'ν'ο'σ'* (Tricl.) Ro.* — ἤρῃδε Al. — ἤρεισε D — ἤρειδε A.B[C]E etc. Sm.* (passim ἤρει δὲ ut in UΣ et ἤριδε ut in FΘ) || ποσειδῶν ORX^{ac}Z^{a} recc. Ro.* — ποσειδᾶν AB CDEF[G]MN[P]QU[V]XZ^{1}ΓΔΘΠΣ Al. Be. Hy.* || **32** ἤρειδέν(δεν) τέ recc. Ro.* — ἤρεισέ τε OPQXZ^{1} — ἤρειδέ(δε) τέ ABCDEFGMNRUVZ^{a} et

[redacted]

Φοῖβος, οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν ἐς ἀγυιὰν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

μανίαισιν ὑποκρέκει. Ἀντ. β'.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε

Thom. (in his ἤριδέ τε, ἤρει δὲ τέ etc.) Al. — ἤρειδεν δέ Hm. Sw. Bg. || μιν omnes mss. et edd. — *νιν* scripsi || ἀργυρῷ(ῶ) a^{a} *bhilmnoqxy*Θ^{b} (ratione Moschopulea) Cp. Sm. Ox. — ἀργυρέῳ(ω) vett. Thom. *k*(k^{b})*c* (an ϑ'?)μ'ν' ο'[σ']a^{b} (Tricl. cum gl. συνίζησις) Al. Ro. Br. Mr. St. Hy.* || πολ. omnes — κελ. (coni. Bg.) scripsi.

33 ἀΐδας *a* || ἀκινάταν a^{ac} — ἀκίνητον Q^{1} — ἀκινήτας Z^{1} — ἀκινήταν rell. (et $Q^{s}Z^{s}a^{pc}$) || ἔχει G^{b}? EF.MR — ἔχοι ἂν N^{ac} — ἔχεν o^{ac} — εἶχεν N^{b} — ἔχε rell. (et $N^{pc}o^{pc}$) || ῥᾶβδον A — ῥᾶβδον EF,^{pc}? OPQUV X^{pc}ΓΘμ'ν'σ' (Sch. in U) — ῥαῦδον M — ϝαύδον Al. — ῥάβδον [BC]DF F,^{ac}? [G]NX^{ac}ΖΠΣ*aknoq*[*xy*] [r. r.] Ro.* (Sch. in Ro.) || **34** σώμαθ' ᾇ ΟΣΘ^{s}*oq* Al. — ϑ' ᾗ M*c* — τ' ᾇ *y* — ϑ' ᾇ (ᾳ pauci ut BNP) rell. (τα ᾇ Sm.) — gl. Mosch. δι' ἧς — gl. Tricl. ἐν ᾗ || κατάγῃ RUX || ἐς A.A,CD E.F.G,M (cum Sch. D et Sch. Rec.; in B h. l. lacuna in Sch.) — πρὸς [B]GN O[P]Q.[R]UV[X]Z[ΓΔ]ΘΠΣ recc. Al. Ro.* || **35** θνησκ. BNa^{a}*bclmnoqxy* (Mosch.) (ϑ'?) — θνασκ. A[C]DEF[G]M (om. σ) O[P]Q[R]UV[X]Z[ΓΔ]ΘΠ Σa^{b}*k*(k^{b}?)μ'ν'[σ']ο' (Tricl.) Al. Ro.* || ἄπο A || **36** ῥῖψον O Sw. Bg. — ῥίψον A[B]C etc. || **37** τόγε om. N || **38** σοφίη A, — σοφία A etc. || **40** interp. et post λαλάγει plene et post (non ante) ἔα plene G — post ἔα plene QX^{a} (ΠΣ hi lacunâ) — omnino non distingunt BCDEFOUV*koο'* — ante ἔα interpungunt A^{lit}N$X^{b}$$Z^{ras}$ΓΘ*anqy*μ'ν' Ro.* || τὰ om. R || μάχην ΓΔΘ || **41** φέρεις MR || **42** ἄστεϊ ABCDEFGMNOQRUVXZΓΘΠΣ (id est omnes vett. et Thom. de quibus constat) — ἄστυ *no'* — ἄστει *akoqy*μ'ν' [r. r.] Al. Ro.* || γλῶσαν *a* — μοῖσαν Hck. || αἶσα AG.QU$Z^{pc}o^{ac}$ (in A sequitur plena distinctio) || **43** παρνασοῦ BDEFNXZΓΔΘΠ^{ac}*qxyo'* Al. Bö.* (cum Sch. BU) — ἄσους ϑ' — ασσοῦ ACG[M]OPQRUVΞΠ^{pc}ΣΩ*aknoμ'ν'* [σ' r. r.] Ro.* Bu. Ky.

δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ᾽ εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτισσάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
ἔγειρ᾽ ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν,
αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μὰν Ἐπ. β΄.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλὰ
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι

43 sq. καταβάντες δόμον A — καταβάντες ἐς δόμον O — καταβάντι δόμον rell. (gl. κατελθόντες Σμ΄ al.; plurali etiam Sch. utuntur) || **44** δὲ εὐνᾶς B.DE F.GMNO^{a}PQRU.VXΓΔΘΠΣ — δ᾽ εὐνὰς AZ — δ᾽ εὐνᾶς CO^{b} recc. Al. Ro.* || post (non ante) ἄτερ δ᾽ εὐνᾶς dist. Dμ΄ν΄ || -δημον Mμ΄ν΄ || **45** κτισάσθαν AE, N.OQXΓ (σάθαν) [Δ]ΘΠΣ Mr. St. Sm. Ox. — κτησάσθην CM — κτησάσθαι V^{a}? — κτήσασθαι(?) R — κτησάσθαν B.DEF.[G]I?UV^{b}Z recc. Al. Ro. Cp. Br. Hy.* || **46** λαοὶ] Λαοὶ Sw. || ὠνύμασθεν C — ὀνόμασαν ΠΣ — ὀνόμασθεν A[B]DEF etc. || **47** σφίσιν AC — σφιν B.C,DEF etc. || οἶμον AEF.G.OQΓΠΣ — οἶμον et οἶμον coniuncta habet B. — οἶμον A,C. DMNPUVXZ[Δ]Θ recc. Al. Ro.* Th. Sw. Bg. — οὖρον Gd. Bö. Di. Ht. — Scholiasta B (et Recentior) in paraphrasi ὁδόν, Scholiasta A (et Recentior) in interpretatione (non in paraphrasi) ὕμνον; ex Sch. B τὸν τῶν ἐπέων λιμένα. καθόρμισον εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον coniectum est hos interpretes ὅρμον legisse. Quod secus est. || **49** μὰν] μὲν X*ln* || **50** μὲν om. M || κατακλῦσαι AFNVXoμ΄ν΄ — κατακλύσαι [B]CDE etc. || **52** τέχνας a^{ac} || ἄμπωτιν A.B.C.DE.F.GMNOPQRUVXZΓΔΘΠΣΞΩϘ Al. Ro.^{m} Cp.^{m} (cum Sch. Vet.; gl. ἀνάποσιν in AP) — ἀνάπωσιν *ahinoqsxy* [r. Mosch.] Ro. Br. Mr.* — ἀνάπωτιν *k*(*k*^{b}?) μ΄ν΄ο΄σ΄ (Tricl. cum gl. ἀνάπωσιν, ἀναρρόφησιν) Bö.* — ἄμπωσιν Cp. || ἐξαίφνας A.[C] Al. Ro.* — ἐξαίφνης BDEFGMNOQRUVXZ*abcklmnoqxyo*΄θ΄μ΄ν΄σ΄ — de P*hi* aliisque n. l. || **53** ᾿ἐλεῖν Θ — om. ἑλεῖν O — λαβεῖν *imo* — ἑλεῖν rell. (etiam *anq*) in A cum gl. τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος λαβεῖν || .κείνων] .χὰκείνων A || δ᾽ omnes || ἔσαν AB.CDEFG.MNO[P]QRU.VX^{a}ΓΘ^{a}ΠΣ — ἦσαν E,F,Z — ἥσαν X^{b} — αἶσαν *xy* — ἔσσαν *aknoq*Θ^{b}μ΄ν΄ο΄ [r. r.] Al. Ro.* || **54** sqq. verba ὑμέτ. πρόγ. commatibus intercludunt μ΄ν΄ — alii aliter, sed non interpungunt post πρόγονοι (quae Bg. ratio est) rell. mss.; plurimi (ut ABDNE) omnino non

[redacted]

ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες
αἰεί,

πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμὼν Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι νιν αἰών, πότμον ἐφάψαις,

interpungunt; commatibus ἰαπ. φυτλ. includunt a^{b} Al.; post φύτλας tantum distinguunt CNΣ; ita ἀρχᾶθεν, ἰαπετεονίδεις, φύτλας κοῦροι κουρᾶν, καὶ Q || ἡμέτ. C^{ac}? C,ΠΣ — ἁμέτ. in A legi possit, sed est (me arbitro) ὑμέτ. in A (ut in A,) pariter atque in rell. et in Sch.

55 ἀρχάθεν ENZ || ἰαπετεονίδεις DQ. — ἰαπετεονίδος ABC.G.MNOPU.V XZΓΔΘ^{a}ΠΣ Al. (cum Sch. B) — ἰαπετεωνίδος R — ἰαπετιονίδος E.F. recc. Ro.* — id. (sed ἴδης) Θ^{b} || **56** κοῦροι κουρᾶν καὶ φερτάτων κρονιδᾶν ABCDEF GMPQRUVZΔΘΠΣΞ?Ω?Ω? Al. — id. (sed φερτάταν) X — κοῦροι κουρᾶν. φερτάτων κρονίδαν (ῶν supr.) NΓ (in Γ ιδᾶν) — κοῦροι κουρῶν φαρτερου κρονιδῶν O — (Lemma prius: κουρῶν] U, — κούραν] A,^{2} — κοῦροι κουρᾶν B,E,F,G, — κοῦροι κουρῶν] C, — κοῦροι κούρων] N, — κούρων δὲ] A,^{1} — Lemma alterum: καὶ φερτάτων] B, — καὶ φερτάτων κρονιδᾶν] Ro; C,? — φερτάτων κρονιδᾶν] C,? E,F,U,) — κοῦροι κορῶν τε φερτάτων τε κρονιδᾶν *anosxy* (*l*?*m*?) (Mosch.) — κοῦροι κορῶν τε φερτάτων κρονιδᾶν *q* — κοῦροι κορᾶν τε φερτάτων κρονιδᾶν (κρονιδῶν μ'ν') [*bc*]*k*[θ']μ'ν'ο'[σ'] Ro.* (Tricl.) — κοῦροι κόραι τε φερτάτων Λελέγων Hm.^{2} Sw. || χώριοι (om. ἐγ) OΠ || αἰεὶ omnes || extr. plene dist. ABCEFGNVZΣΘ*akoq*μ'ν'ο' Ro.* — non dist. DOQU*ny* Al. — commate Hm. Bg. Sw. || **57** ἀγ. DFQ — ἡγ. O — ἁγ. AB. etc. || **58** θυγατέρ' AC — θύγατερ' X — θύγατρ' BDEFG^{a}MN.O[P]Q[R]UV ZΓΔΘΞΠΣΩ Al. Bö.* — τὰν παῖδ' *aknoqy*G^{b}μ'ν'ο' [r. r.] Ro.* (cum not. Tricl. παῖδα γράφε διὰ τὸ μέτρον, οὐχὶ θυγατέρα, καὶ ὀποῦντος, οὐ μὴν ὀπόεντος.) || γῆς Q,*almnoqxy* (Mosch.) — γᾶς rell. (γᾶν E,) || ὀπόεντος ABCDEFGI?MNO[P]Q[R]UVZΓΔΘΠΣΞΩ Al. Bö.* — om. X — ὀποῦντος *akno*?*q* Θ^{b}μ'ν' [r. r.] Ro.* (cum not. Tricl.; vide supra.) — ὁποῦντος ο' || ἀναρπάσαις B^{1} Bö.* — ἁρπάσαις A, — ἁρπάσας AV — ἐναρπάσας Al. — ἀναρπάσας B^{a}CD etc. || ἕχηλος C*cx* — ἕκαλος EFZ — ἕκαλος A[B] etc. || post (non ante) ἕκ. dist. [B]FQΘ*ao* Al. Ro.* Ox. — ante (non post) id. Sm. Hy.* — neutro loco ACDEOVΣ*nq*μ'ν'ο' Di. Sw. Ht. || **59** μίχθη omnes mss. Al. Ro.* Hy.* — μίχθε (barbar.) Sm. Ox. || μεναλ. A || ἔνειχεν CFZ recc. Al. Ro.* — ἔνειχε ABDE.G.MNOPQRU.VX ΓΘ^{a}ΠΣ || **60** καθέλοι νιν C — καθέλη (om. μιν) O — καθέλοιμι A, — καθέλοι μὴν Π — καθέλοι μιν (μὶν) AB[D] etc. || μιν ναίων Sch. A || ἐφά-

ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ϝιδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ νιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφυτον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ ϝοι ξένοι, Ἀντ. γʹ.
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ
Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων

ψας omnes mss. Al. Ro.* — ἐφάψαις Hy.* || ante (non post) πότμον ἐφάψας interp. μ'ν' — post (non ante) id. FN — utrinque *a* Al. Ro.* (cum Comm. Mosch. et ft. Sch. A) — neutra parte ACEGOQΘΣ*noqyo'* Bö.*

61 ὀρφανῶν τε γενεας] U, — ὀρφανῶν γενεᾶς O¹U — ὀρφανὸν γεν. rell. || ἔχε Apc?BEpcGMNOP[Q]RV[ΧΓΔ]ΘaΠΣ Mr.* — ἔσχε DEac?FU — ἔσχεν C*k*ϑ'μ'ac — ἔχεν A?ΖΩΩ*anoqxy*Θb μ'pcν'ο'σ' Al. Ro. Cp. Br. Bö.* || **62** δὲ ἰδὼν Q (cum paraphr. Sch. B Ro. p. 221, 1) — τ' ἰδὼν A — τε (τὲ) ἰδὼν B.CD etc. (cum paraphr. Sch. U) || **63** μάτρωιος *a*ac — μάτρῳος Z Al. Mr. — μάτρωος A.B etc. || δὲ κάλεσσε *xy* — δ' ἐκάλεσε A,CF,² G.MN.OPQ.RU.VΧΓΘaΠΣ — δ' ἐκάλεσσε ABDE.FF¹,Z recc. Al. Ro.* || νιν A.C — μιν rell. || **64** ἰσσώνυμον *k*(*k*b?)μ'ν'ο'σ' (Tricl.) Ro. Cp. Br. — ἰσώνυμον (B ἴσ.) vett. Thom. Mosch. Al. Mr.* || ἔμμεν' A — ἔμεν Γ — ἔμμεν r. || **65** ὑπέρφυτον A — ὑπέρτατον ΓΔlitΘaΞ (cum gl. Σ ἐξοχώτατον) — ὑπέρφαντον MOV — ὑπέρφατον B.CDEF etc. Al. Ro.* Sm.* — ὑπέρβατον (sic) Mr.* || om. τε O || **66** ἔργ. *a* || ὤπασε vett. Thom. ο' Al. — ὤνπασε (sic) *q* — ὤπασεν recc. Ro.* || λαών τε ΘΩ Al. — λαὸν τὲ AN — λαὸν τὸ O — λαόν τ' ἐς EaF — λαόν τε BCDEbGIM[P]Q[R] UVΧΖΓΔΞΠΣ*y*m Pw. Hm. Bö.* — λεών τε recc. Ro.* || **67** δὲ οἱ] δ' οἱ *k* — δὲ οἱ Mr. — δέοι *a* || ξένον Γ || **68** οἵ δ' ABCDEGN — οἱ δ' FO [P]QUΧΖΓΘaΠΣΩΩ*xy* Al. Br. Mr. St. Hm. Bö.* (cum Sch. Vet.) — ἠδ' et οἰδ' iunctim V̄ — ἠδ' ΜΞ — δ' (om. οἱ) Π — ἴδ' (ἰδ') recc. Ro. Cp. Sm.* (cum Sch. Rec.) || οἱ καὶ (om. δὲ) OPRX — οἱ δὲ (om. καὶ) DNQ — ἠδὲ καὶ VpcM — ἰδὲ καὶ ο' — οἱ δὲ καὶ AB[C]EFGUVa?Z Thom. recc. Al. Ro.* || πισσάται ORΓ — πισάται ABCDEFMNQUVΧΘaΠΣ *a*ac*n* — πισᾶται G?PZ rell. recc. Al. Ro.* || **69** υἱόν δ' A.BE.G.N.OQ UVZ — υἱὸν δ' CDFMQ,U,X Thom. *y*m Al. Bö.* — υἷα δ' recc. Ro.* || ἄκτ.] ἐκτ. OΣac — ἔκτ. Π || τίμησεν O || ἐπ' οἴκων ACacMNacOUVΓΠΣ — ἐποίκων [B]CpcD[EFGPQRX]NpcZ[Δ]Θ recc. Al. Ro.*

Αἰγίνας τε Μενοίτιον· τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιος ϝίννος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει

παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·

71 τεύθρανος Sm.* — τεύθραντος mss. Al. Ro.* Bö.* || μολῶν BE F^{ac}GMNOUVΘ^{ac}Σ — μολὼν ACDF^{pc}[P]QU^{pc}?XZ etc. || ἔστα δὲ σὺν O || ἀχιλεῖ AZ*xy* || **72** ἀλκάεντας A. — ἀλκάντας BGMOUVXΓΣ — ἄλκαντας DENQΘ^{a}*q* — ἀλκῆντας *n* — ἀλκάντων Π — ἀλ'κάντας Al. — ἀλκᾶντας CFZ[Δ?] recc. Ro.* || -ψαις B^{1}D — ψας AB^{a}CE etc. || -σιν [Δ]CF? recc. Al. Ro. Br.* — σι rell. vett. (BDEF? etc.) et Thom. Cp. || **73** πρή. *k*^{ac}μ'ν' Ro. Br. Mr. || ἔβαλε AP — ἔβαλεν MNOQRUVX Al. — ἔμβαλεν [BC]DEF[G]Z Thom. recc. Ro.* || **74** εὔφρ. Σο^{a} (I?) (cum Sch. A) || **75** βιατᾶν AC — βιοτὰν N^{a}V^{ai}ΓΔΘ Al. — βιωτὰν V^{as} — βιατὸν *q*^{a} — βιατὰν καὶ P — βιατὰν rell. (etiam V^{b} cum gl. marg. βιητήν) || **75** sq. νόον γ' [*bc*]*k*[*l*?]μ'ν'ο'[σ'] (Tricl.) Ro.* — νόον. B — νόον. ACDEFGMNOPQ[R]UVXZΓΔΘΞΠΣΩΩ*ahimnoqxy*ϑ'? Al. Hm. Bö.* || ἐξοῦ *aox* — ἐξ οὐ Al. — ἐξ οὗ rell. (etiam I) || **76** θέτιδος R || γόνος οὐλία C^{1} — γόνος οὐλίω(ψ) rell. mss. (et C^{a}) — γοῦνος οὐ. Mi. — γ' ἶνις οὐ. Bth. — γ' οὐλίῳ γόνος Hm.^{1} Bö.* — υἱὸς οὐ. (Bö.) Ht. — θετιόγνητος οὐ. Sw. — βλαστὸς οὐ. Hm.^{2} — γ' ὄζος οὐ. Bg. — ϝίννος οὐ. Ah. (in idem et ipse incidi) || νιν EFGMNOPQ[R]UVXZΓΔΘΞΠΣΩ*a*^{pc} Al. Bö.* — μιν A.BCD recc. Ro.* || om. ἐν CO || **77** παρηγ. G^{ref}R*a*^{ac}? || **78** ταξιοῖσθαι NPRUX — εῖσθαι M — οῦσθαι A.B.[C]DEFGOQVZ Thom. recc. Al. Ro.* || **79** -βρότας B^{1} — βρότους M — βρότου AB^{a}C etc. (δαμασιβρότου E) || αἰχμῆς C*bc* || **80** εὑρεσ. A.C.DE,^{12}F,GG,^{12}MN.OQRUU,^{12}VXZΓΔΘ^{a}ΠΣ*mno*ϑ'ο'^{a} Al. (cum lemmate Sch. Rec. in Ro.) — εὑρησ. [B.]EFΘ^{b}[*bcx*]*yk*[*l*]μ'ν'ο'^{1}[σ'] Ro:* (cum lemmate Sch. Rec. in μ'ν') — εὑρησ. *aq* || ἐναγεῖσθαι ΓΔ^{lit}ΘΠ — ,ἀναγεῖσθαί τε A — ἀναγεῖσθαι [B.CD etc.] NOZΣ recc. Al. Ro.*

τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτ᾽ αἰεί. ξενίᾳ δ᾽ ἀρετᾷ τ᾽ ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ᾽ ἀμφότεροι κρατήσαν
μίαν ἔργον ἀν᾽ ἁμέραν. Στρ. δ΄.
ἄλλαι δὲ δύ᾽ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ᾽ ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ᾽ ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ᾽ ἐν Ἀθάναις·
οἷον ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ᾽ ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ᾽ ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις

82 ἀμφιλαβὴς Cp. || **83** ἕποιτο ΜΝΓΔΘΠΣ (Thom.) Bg.^{1} — ἕσποιτο [BC]DE.F^{pc}GQ[R]UVXZ recc. Ro.* Bg.^{2} — ἔσποιτο F^{ac}? o′ — ἕσποιτ᾽ *αἰεί*. A (cum Sch. Vet. διαπαντὸς) optime — ἕσποιτο. *αἰεὶ* Al. || ξενίᾳ A, — προξενίᾳ(ᾳ) A[BC] etc. || ἀρετὰ A^{a}A, — ἀρετῇ E,F,G,Q, — ἀρετᾶ(ᾷ) A^{1}[BCD]EFGQ etc. || τ᾽ ἤλυθον AB.CDE.FGMNOPQ.RU.VXZΓΔΘΠΣ Al. — τ᾽ ἦλθον soli recc. Ro.* || **84** ἰσθμίαις O || μίτραισιν A (et in Sch. A μίτραισι) || **85** ἔργου AQ^{ac}? — ἔργον rell. (Q^{lt}) || ἀναμέραν E^{ac} Fo′ — ἐν ἁμ. *xy* — ἀν᾽ ἡμ. D^{a} *k*? *n* — ἀν᾽ ἁμ. A[BC]D^{b}E^{pc} etc. || **86** δύο ἐν B.DE.FGMOPQ.RUVXZΓΔΘΠΣ — δύο, (om. ἐν) N — δύ᾽ ἐν A[C] recc. Al. Ro.* || ἐγένοντο δ᾽ D — ἐγένοντο Γ^{ac} o′^{ac} — ἐγένοντ᾽ rell. || χάρμα A. (et Sch. A) || **87** τᾶ δε A. (Ạ, τὰ δὲ si recte relatum est; A,^{ac} habet τάδε) — ταὶ δὲ [BC]DEF etc. || *καὶ* om. M Sm. || **88** ἔσχεθε A.[B.]CD E.FN[P]QVZ*ano*[*xy*]G^{b} [r. r.] Al. Ro.* — ἔσχεσθε X — ἔσχετε O — ἔχεσθε G.^{a}U, — ἔχεθε A^{ac}?C,U — ἔχεσθαι Q,R — ἔσχε F,ΜΓ*bckq*θ′ μ′ν′σ′ — ἔχε κε ΠΣ — ἔχεσκε Δ — ἔσχεσκε Θ || κῦρος Hck. — κῦδος rell. || παῖδ᾽ G^{a} || ἀθήναις Γ? Θ^{ac} *a*^{ac}? *q* — ἀθάναις omnes rell. || **89** οἷον (sine δ᾽) A.RZν′ Hy. — οἷα δ᾽ Sm. Ox. — οἷον δ᾽ B.[C]DE.F.G.[M]NO PQ.UVX Thom. rell. recc. Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. B) || συληθ. O — συλληθ. N — σῦλ᾽ ἀνθεὶς Ah. in Ph. XVI, 53. || ἀγένειον ft. cum ἀγενείων iunctim A — ἀγενείων rell. (cum Sch. AB) || **90** μένοι N || -δεσσι (δεσι pauci) vett. Thom. — δεσσιν recc. Al. Ro.* || **91** ὀξυρεπεῖ A.B^{ac}? Z recc. Ro.* — ὀξυερπεῖ MOQQ,^{1}RU.VXΓΔΘ^{a}ΠΣ Al. — ὀξυρρεπεῖ B.CD E.F.GNQ,^{2}Θ^{b} *qo*′ || **92** δαμάσσαις BD Hy.* — δαμάσαις C^{ac}? — δαμάσας A[M]RVX[Δ]Θ^{a}ΠΣ[i]*knoq*μ′ν′ο′σ′ Al. Ro.* — δαμάσσας B^{a}C^{pc}EFGN OPQUZΓΣ^{ac}? *ahx*[*y*]Θ^{b} Sm. Ox.

διήρχετο κύκλον ὄσσᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ Ἀντ. δ'.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὔδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος

93 ὄσσα βοᾶ ADGG,$^{1\,2}$NOQ^{ac}U^{ac}?U,VX — ὄσσᾳ βοᾷ Cq (ft. cum gl. A φημῇ. σὺν τῇ) — ὅσα βοᾶ ΓΘ^{a}ΠΣ — ὅσσᾱ βοᾶ B — ὅσσα βοᾶ A,E.F[M]QQ,^{pc}U^{pc}? μ'ν'ο' Ro. Cp. — ὅσσα βοᾷ Z — ὅσσᾳ βοᾶ k — ὅσσα. βοᾶ a — ὅσσᾳ βοᾷ Θ^{b}no[x]y [al. recc.] Al. Br.* (cum Sch. AB Comm. Mosch. glossisque plurimis). || **94** ὁραῖος xy || ὢν ΓΔΠΣ — ἐὼν A.[BC]DE.F etc. || κᾰλλὸς a — καλλὸς q — καλὸς rell. || κάλλιστα δὲ N^{ac}Oy (στα δε y) || ῥέξαις BC^{a}D Hy.* — ῥίξας Pσ' — ῥέξας AC^{b}EF etc. || **95** τᾶδε A. — ταδὲ U || παρασίῳ(ω) B,O[Δ]Θ^{a}n^{ac} Ro: Br. Mr. St. — παρρασσίω Q.U. — παρνασίω ο' — παρρασία Z — παρρασίῳ(ω) A.BC etc. Al. Cp. Sm.* || **96** φᾳνη C || πανήγυριν ABEFGOQRXZΓΔΘΠΣabclmnoqxy (Mosch.) — πανάγηριν V — πανάγυριν [C]D[M]NUk[θ']μ'ν'ο'[σ'] (Tricl.) Al. Ro.* || λυκίου ΔΘbc || **97** ψυχρὰν A^{ac}DG.^{a}MN^{ac}U,X^{a}Θ^{ac} Mr. (cum Sch. BD ad Nem. X, 82) — ψυχρᾶν A^{pc}B[C]EFN^{pc}O[PQR]UVX^{b}ZΓΘ^{pc}Σ etc. Al. Ro.* St.* (cum Sch. ad h. l.) || ὁππότ' R || αὖραν (Sch. BD ad N. X, 82) — αὐρᾶν omnes rell. (cum Sch. ad h. l.) || **98** πέλανα P — πελάνα RXο' (cum Sch. BΣ ad h. l. et cum Sch. D ad N. X, 82) — πελάνᾳ Q — παλλάνα O — πελλάνᾳ Zo St.* (cum gl. E ἐν τῇ) — πελλάνα A.[B]CDEFG[M]NUV Thom. recc. Al. Ro.* (cum Sch. B ad N. l. l.) || φέρε] παρέχει (Sch. BD Ro. ad N. l. l.) || αὐτοῦ et αὐτῷ iunctim B (αὐτοῦ ft. Sch. B) — αὐτῷ(ῶ) rell. || **99** ἐναλία A.BC.DE.F.G.MN^{pc}N,OQ.RU.VX ΓΔΘ^{a}ΠΣ Al. — ἐνναλία N^{ac} — εἰναλία Z recc. Ro:* || τ' omnes mss. Ro; Al. Cp.* — γ' Ro. Br. || ἔλευσις G.U,X (cum Sch. G) — ἐλευσὶς rell. || ἀγλαΐαισι μέμικται ΑΓΔ^{ac}ΘΠΣ — ἁλίαισι (?) μέμικται Ξ — ἀγλαΐαισιν. μέμικται Ω Al. — ἀγλαΐαισι BCD?GMNOPQRVXZΔ^{pc}k — ἀγλαΐαισσι D?EF? — ἀγλαΐεσι U — ἀγλαΐαισιν F? recc. Ro.* || **100** φυᾶι V — φυὰ A, — φυᾷ(ᾶ) rell. || κάρτιστον Sm. (quod defendi possit; cf. ad O. XIII, 78) — κράτιστον omnes mss. Al. Ro.* Ox.* || πολὺ A^{1}A, (οι supra in textu) — πολλοὶ rell. (cum paraphr. Sch. A)

ὤρουσαν ἀρέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, Ἐπ. δ'.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα· σοφίαι μὲν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ἄρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν·
Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ϝιλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

102 ὤρουσαν ἀρέσθαι A optime (coni. Bg.^{2} ex Aristid. II, 35 ubi *αἱρεῖσθαι* legitur) — ὤρουσαν ἀνελέσθαι BCDEFGMNOPQRUVXΓΔΘ^{a}ΠΣ — ὤρουσαν ἑλέσθαι Q^{pc}?Z recc. Ro.* ‖ **103** ἄνευ δὲ θεοῦ A.[B,]C,D,F.G.[M]N.OPQ.[R]UVXZΓ[Δ]Θ.ΠΣ[*bc*]*k*[*l*]*q*[θ']μ'ν'[σ'] Ro.* Th. (Di.) Ky. Sw.* — ἄνευθε θεοῦ (in nullo ms.) Bö. — ἄνευθε δὲ θεοῦ BCDEΩ*amnoy* Al. ‖ **103** sq. σεσιγαμένον γ' οὐ *k*μ'ν'ο'[σ'] (Tricl.) Ro.* — σεσιγαμένων οὐ B — σεσιγημένον οὐ B, — σεσιγαμένον οὐ ACDEF.G.MNOPQ[R]U.V^{pc}X.ZΓΔΘ ΞΠΣΩ*Ωabclmnoqsxy* (Mosch.) θ'? Al. Hm. Bö.* — σεσιγαμένον ὡς V^{ac} ‖ **105** περαίτερα A, — περαίτεροι E — περαίτεραι A[BCD]F etc. ‖ **106** οὐχ' ADEFQ.UVΘ*y* ‖ ἄμμε F[GM]N^{pc}[P]Q[R]UVXZ^{m} Thom. recc. (ο'^{pc} ἄμμε) Al. Ro.* (cum Sch. AB etc.) — ἄμε E — 'ἀμέρα B (ρα supra lineam) — ἀμέρα B, — ἅμα sive ἄμε A — ἅμα CDN^{ac}OZ Cf. O. I, 104. ‖ θρέψοι D?V^{a} ‖ **107** σοφίαι μὰν Sm.* (in nullo ms.) — σοφίας μὲν ν'^{ac} Bö.^{1} — σοφίαι μὲν omnes mss. Al. Ro.* Bö.^{2}* ‖ **108** τοῦτον C — τοῦτο rell. (etiam C^{pc}?) ‖ προφ. A, (et paraphr. Sch. A) — προσφ. A[BCD]EF etc. ‖ ἄεθλον A.B.CDEFGMNO[P?]Q.RU.VXZΓΔΘΠΣ Al. Bg. — ἆθλον recc. Al. Ro.* ‖ **109** ὄρουσαι A — ὤρουσαι B^{a}?B,[M]N Ro:* — .'ρ.:σαι B^{a} (prima et tertia litera nunc perierunt) — ὤρῦσαι *a*^{ac}B^{b} (rec. m.) — ὤρυσαι CDEFG^{a} OPQ[R]UVXZ Thom. recc. Al. St.* — ὄρυσαι G^{b} (rec. m.) — ἄρυσαι (γάρυσαι) Ah. in Ph. XVI, 54 ‖ θαρρῶν *n* — θαρσῶν *ahilmoqxy*Θ^{b} (Mosch.) — θαρσέων A.[B]CD etc. (omnes vett. Thom. Tricl.) ‖ **110** ἀνέρα] ἄνδρα A ‖ δαιμονία(ᾳ) A.BCDEFG^{a}MNO[P]Q[R]UVXZΓΔΘΠΣΞΩΩ Al. Hm. Bö.* (cum Sch. B et gl. A) — δαιμονίως recc. Ro.* ‖ **111** ὁρῶν τ' Hm.^{2} ‖ ἀλκὴν D ‖ **112** αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ὀϊλιάδα νικῶν A.C^{a}?DF (F^{ac} άδι) G^{a}?M (άδι) NPQ.R (άδαν ἰκῶν) V^{a}(V^{b} άδαν) XZ (άδᾳ) ΓΘ^{a}ΞΠΣ — id. (sed ἰλι.) B.C^{1}E^{ac} (E^{pc} άδαν) E,F,G^{a}? — id. (sed ον δ' ἐν et ἰλι.) O^{ac} (O^{pc} άδαν) (X, aut Sch. X) — id. (sed όν δ' ἐν et ἰολι.) U — αἰάντειον γ' ἐν δαιτὶ οἰλιάδα

νικῶν Δ (teste De.) — *αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ὅς τ' ἰλιάδα νικῶν* ΩΩ? Al. — *αἰάντεόν γε δαιτὶ ὅς τ' οἰλιάδα νικῶν* a^{ac} *i*? *kno*^{b} (I?) $Θ^{b}$ *σ'* — id. (sed *ἰλι.*) *i*? *xγμ' ν'*^{b} *ο'υ'* — id. (sed vitiose *ἰλιάκα*) o^{a} — in G^{b} *a* rec. m. *ὅς ειολίδα*; quid a pr. m. fuerit n. l. — *αἰάντεόν τε δαιτὶ ὅς τ'* etc. a^{pc} *hs* [ft. alii recc.?] — *αἰάντειόν γε δαιτὶ ὅς τ' ἰλιάδα νικῶν* Ro.* — *Αἰάντειόν γε δαίθ' ὅς Οἰλιάδα νικῶν* Sm. — id. (sed *Αἰάντεόν γε*) Ox. — id. (sed *Αἰάντεόν τε*) Hy. Be. — *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὅς Ἰλιάδα νικῶν* Bö. Di. — id. (sed *Οἰλιάδα*) Th. — *Αἰάντεόν τ' ἐν δαιτὶ ὅς Οἰλιάδα νικῶν* Hm.[1] (*δαιτὶ ὅς* synizesi) — *Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα νικῶν* Hm.[2] (ad Eur. Iph. A. 1127) — id. (sed *δαιτὶ ὅς* synizesi) Ky. — id. (sed *δαίθ' ὅς*) Sw. — *Αἴαν, τεόν τε δαιτί, Ἰλιάδα, νικῶν* Hm.[3] — *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα νικῶν* Bg.[2] — id. (sed *Αἰαντέων*) coni. Bg.[2] — *Αἰάντιόν θ' ὅς δαιτὶ Οἰλιάδα νικῶν* Ht. Reposui optimorum librorum scripturam; maiore ante *Αἰάντ.* interpunctione invecta, quae invenitur in ABCEF GNOPQVX aliisque || *ἐπὶ στεφ.* *s* — *ἐπιστ.* V^{ac} o^{ac} *o'* — *ἐπεστ.* rell.

Subscr. *τέλος ἐφαρμόστου.* DFGQSTUV — *τέλος τοῦ πρὸς ἐφάρμοστον ἐπινικίου ὕμνου.* X — *ὕμνου τέλος ἐφαρμόστου ὀπουντίου.* *μ'σ'* — nulla subscr. in ABCE etc.

ΑΓΗΣΙΔΑΜῼ ΛΟΚΡῼ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙῼ

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤῌ.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏖́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – – ⏑͡⏑́ ⏑ – – ⏑͡⏑́ ⏑ – – ⏑͡⏑́ ⏑ – x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏒ –́ –́ ⏑ ⏑͡⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑͡⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑͡⏑ ⏒
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏖́ ⏑ ⏑͡⏑ –́ ⏑ ⏑͡⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑͡⏑́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏖ – –́ ⏑ ⏑͡⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓

Inscr. Est decimum carmen in mss. Al. Ro.* — undecimum apud Bö.* ‖ *ἀγ. λο. ἐπ. πύκτῃ.* A Hy. Be. — *ἀγ. λο. ἐπ. παιδὶ πύκτῃ.* BGPQ VZ[ac]ΔΘΣ*a*[a] *kqxyμ'σ'* Ro.* Bö.* — *ἀγ. λο. ἐπ. πύκτῃ παιδί.* NO — *ἀγ. παιδὶ λο. ἐπ. πύκτῃ.* U — *ἀγ. λο. ἐπ. ἀρχεστράτου παιδὶ πύκτῃ.* XZ[pc]Ω*a*[b] *bc* Al. — id. (sed *παιδὶ ἀρχ. πύ.*) *ν'*[b] — *ἀγησίδαμον υἱὸν ἀρχ. νικήσαντα ἐν ὀλυμπίᾳ.* *n* — *ἀγ. λο. ἐπ. ἀρχεστράτω* (sic) *κέλλητι νικήσαντι τὴν πβ ὀλυμπιάδα* F[b] — *ἀγ. λο. ἐπ.* DEF[a] — *ἀγησιδάμῳ* *o* — *ἀγ. λο. παιδὶ πύκτῃ.* Π

Metr. Epod. 3 est ft. – ⏖́ ⏑͡⏑́ ⏑ – ⏑͡⏑́ ⏑ – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓ (cf. Bg.[1] Bg.[2])

[redacted]

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι Στρ. α'.
Ἀρχεστράτου παῖδα πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπι-
λέλαθ'. ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος Ἀντ. α'.
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀπαδέων.
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν

2 ἀρχιστρ. ΑΧΠ — ἀρχεστρ. rell. (etiam Sch. A) || 3 ἡμᾶς a^{pc} R Al. — ἀμᾶς Mi. — ἐμᾶς rell. mss. Ro.* (cum Sch. Vet et Rec.) || Post (non ante) ὦ μοῖσ' dist. ABEZσ' — ante (non post) ὦ μοῖσ' dist. V^{pc}? a^{b}oy[CNQ] (cum Sch. A et Rec.) Al. Ro. — utroque loco Oμ'ν'^{b} Cp.* — neutro DFGΘΣΠa^{a}nqo' || μοῖσα F^{ac}OQ.θ' — μοῦσ' ν'^{b} || ἀλλὰ σὺ (om. καὶ) PQRXΠ — ἀλλὰ καὶ (om. σὺ) k^{ac} — ἀλλὰ καὶ σὺ καὶ Γ — ἀλλὰ σὺ καὶ AB.[C]DEFG. etc. — in N καὶ deletum et rursus supra positum est || 4 ἀλάθ. omnes || ὀρθὰ A^{a}Θ^{a} — ὀρθᾶ(ᾷ) A^{1} etc. || verba ὀρθᾷ χ. ἐρ. ψευδέων omissa sunt in Q^{a} et in R post ἐνιπὰν ἀλιτόξενον posita || χειρὶ BEFMQ^{b}ΓΔΘ — χερὶ ACD[GP]NOUVXZΠΣ recc. Al. Ro.* || 5 ἐρύσατον a^{b} || 6 ἐνιπᾶν X.Z^{ac} || ἀλιτόξενον X. — ἀλιτοξένον Θ^{a} — ἀλιτόξενον rell. (in F ante ἀλ. plene interpunctum est) — ἀλιτοξένων Mi. || 7 ἕκαθε ABE. — ἕκαθεν B,CDF.G etc. — ἔκαθεν Θ^{ac}Π || 8 ὑπελθὼν k solus (ft. O^{ac}) — ἐπελθὼν A.B. etc. (cum Sch. Vet. et Rec.) || μέλλων] μέγας N^{a} — μέλων a || 8 ἐμὸν ABC.D^{ut}EFGLNOPQ[R]UVXZΓΔΘ^{a}Ξ ΠΣΩk^{ac} (σ' an A?) Al. Ur. Bö.^{2}* (cum Sch. AB etc.) — εἰμὸν M — ἀμὸν anoxyμ'ν' — ἀμὸν Θ^{b}k^{pc}qo' Ro.* || καταισχύνει ABCDEFGILMNOPQR UVXZΓΔΘ^{a}ΠΩ Al. (cum Sch. AB etc. et glossis EF al.) — κατασχύνει Σ — καταίσχυνε (quod Bö. teste Ξ „agnoscere videtur"; non credo) Bö.* — κατείσχυνε σ' — κατήσχυνε aknoqyΘ^{b}μ'ν'ο' [r. r.] Ro. Cp. (κατῄσχυνε Br.*) cum Sch. Rec. || βραχὺ A^{1} — βαθὺ A^{a} etc. (cum Sch. BD etc. et gl. N πολὺ) || καταισχύνει ἔνον (εὖ)? || 9 ὁμῶς μ' || δέ γε A, — δὲ (sine γε) A etc. || ὀξείαν A || ἐπὶ μομφὴν A — ἐπὶ μομφὰν EFMNQRVXZ^{ac}ΓΠ Σqν'? — ἐπιμομφὰν [B]CDLOUZ^{pc}ΔΘaknoμ' [r. r.] Al. Ro.* || τόκος ὀπαδῶν scripsi — τόκος θνατῶν ABDEFILMNOQUVXΓΔΘ^{ac}ΞΠΩΩ Al. — τόκος θανατῶν Σ — γε τόκος θνατῶν CPZ — γε. (omiss. τ. θν.) B — ὁ

ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον,
ὅπᾳ τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων, 'Επ. α'.
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν

τόκος θνατῶν Θ^{pc} — ὀτόκος ἀνδρῶν *a* — ὁ τόκος ἀνδρῶν *knoqyμ'ν'ο'σ'* [r. r.] Ro.* — τόκος ὁ θνατῶν Hm.[1] — τόκος ὀνάτωρ Hm.[2]Bö.[2]* ‖ ἑλισσομέναν G.IV^{b}X^{ac}? ZΓ^{ac}? ΠΣο' — ἑλισσομένην Q,[1]X,

10 ὅπα A, (et Sch. A)GQ^{ac}Δ*q* — ὅπως MV^{b} (gl. in ANO*a* etc.) — ὅπα B.CD etc. — ὅπᾳ *xy* — ὥσπερ gl. A — καθὰ gl. N^{b}P ‖ κύματα G^{ac}V^{ac} ‖ κατὰ κλύσει A — κατακλύσει A,BDE.FGLMNPQRUVXZΓΔ Θ^{a}ΞΠΣΩ*hikmnoq*^{ac}*xyμ'ν'ο'σ'* (cum Sch. Vet. et Rec.) — κατακλύσεις C — κατακλύσῃ O — κατακλύσσει *aq*^{pc}Θ^{b} Al. Ro. Cp. Br. St.[2]* — κατακλύζει Mr. St.[1] Pl. (cum Sch. Germ.) ‖ **11** ὅπα τε (τὲ) AG.X,Γ?Θ — τόπα τε X — ὅποτε Z — ὅπα (sine τε) E,Q, — ὅπα τε (τὲ) BCD etc. — ὅπως gl. A*q* al. — ὅταν gl. GP ‖ **12** τίσωμεν C^{pc} ‖ ἐς om. G. ‖ **13** νέμεται C, — νέμει (sine γὰρ) P? — νέμει γὰρ rell. (et C) ‖ ἀτρέκεια (άχ supra) πόλις (ιν supra) A — 'ά τραχεῖα πόλις A, (Didym.) — ἀτρέχεια πόλιν Sr. — ἀτρέκεια πόλις A[1]EE,[2]F^{a} — ἀτρέκειαν πόλιν F[1] Al. — ἀτρέκειαν πόλις C^{b}(F^{a}?)LNO^{pc}PQ.RX.Γ^{a}Θ^{a} (cum parte Sch. BQX al.) — ἀτρέκεια πόλιν A^{a}?B.C^{a}DE,[1]E,[3]G.O^{ac}U.VZΓ^{i}[Δ]Θ^{i}ΠΣ recc. Ro.* (cum parte Sch. ABI̤ etc.) ‖ ἐπιζεφ. ABGILN^{ac}UVXZΓΔΘΠΣ — ἐπὶ ζεφ. M Al. — ζεφ. (om. ἐπι) CDE.F.N^{pc}OQ[PR] recc. Ro.* ‖ **14** μέλλει BCDG^{ac}LMNOUV XΠΣ*qx*^{ac}*ο'* (etiam inter Sch. A) — μέλει AEFG^{pc}[PQR]Z[ΓΔΘ]*aknox*^{pc} [*y*]*μ'ν'*[*σ'*] [r. r.] Al. Ro.* ‖ σφι A.Z (etiam in Sch. A) — σφῖσι O — σφίσι rell. (etiam inter Sch. A) ‖ **15** χάλκειος Δ ‖ τρέπε Σ (cum gl. εἰς τροπὴν ἔφερε) — τράπεν ο' — τράπε A[B]C[D]E.F. etc. ‖ κυκνέα A.B. CDE.F.GLN.OPQ.U.X.Z^{pc}ΓΔΘΠΣ̄ — κυκνάα M — κυανέα Z^{ac} — κυκλεία *k*^{ac} — κυκνεία (M^{b} i. e. λ') [V? non credo] *ak*^{pc}*noqμ'ν'ο'* [r. r.] Al. Ro.* — κύκνεια Hm.[1] Bö.* — κυκνέϊα Hm.[2] ‖ μάχη A,ο'^{ac} ‖ καὶ μ. καὶ *k* — μ. (om. καὶ) EF — μ. καὶ rell. (κᾰὶ in *a*) ‖ **16** ὀλυμπιονικῶν A — ὀλυμπία νικῶν B^{a}CN^{pc}OPQRΣ*n* — ὀλυμπιάδι νικῶν *qν'* — ὀλυμπιάδει νικῶν *a*^{ac}? *x*^{ac} — ὀλυμπιάδι νικῶν DEFG[LM]N^{ac}?U (δι supra) VXZ[ΓΔΘ]Π*a*^{pc}*koμ'* *ο'*B^{bm} [r. r.] Al. Ro.* ‖ **17** ἴλᾳ(α) BDGΓΠ*knoqyμ'ν'ο'* [r. r.] Ro.* (cum Sch. B ubi etiam in priori commate est ὁ ἴλας) — ἵνα *a* — ἰόλα A.CE.F.LM NOPQ.RU.VXZΔΘΣ (cum Sch.[1] Vet. ὁ ἰόλας in vulg. ubi U ὁ ἰόλαος) —

Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ᾽ ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, Στρ. β'.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ᾽ ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρ-
χαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο,

(ὕλᾳ(α) (in nullo ms.) Sch. Rec. in Ro. (Cp.^{m}), sed ibi quoque in codd. (ut in μ') ἴλας — ἴλα — ἴλᾳ legitur.)

19 ἀχιλεῖ A.BFG[L]N^{pc}P[VΓ]Θ*ak*[*y*]μ'^{pc}ο' [al. r.] Mr. Sm.* (cum Sch. B) — ἀχιλλεῖ CDE[M]N^{ac}OQRUXZ[Δ]ΠΣ*hinoq*μ'^{ac}ν' Al. Ro. Cp. Br. St. || **20** θήξαις A^{1}BC^{1}DO^{ac} Bö.* — θήξας A^{s}C^{s}EFGL[M]NO^{pc}PQRUVXZ Thom. recc. Al. Ro.* || δὲ καὶ ACEFGLMN^{ac}?OPQ^{ac}?RUV^{a}XZΓΔΘΞ ΠΣ — δέ γε V^{b} — δέ κε [B]DN^{pc}Q^{pc} recc. Al. Ro.* || φῦντ᾽ AG^{a} (cum gl. A ἀναβλαστήσαντα) — φύντ᾽ B.D?N^{ac}?O^{a} „cod. Vict." Cp.^{m} Hy.* (cum Sch. BCD etc. τὸν φύντα πρὸς ἀρετὴν) — φῶτ᾽ CEFLMN^{pc}O^{b}PQR UVXZΓΔΘΠΣ̄ recc. Al. Ro.* (cum gl. et Sch. Rec. ἄνδρα et τινά). De dativo cf. ad O. I, 89. || ἀρετὰ a^{b} — ἀρετᾶ(ᾳ) rell. || ποτὲ A — ποτὶ (, ποτὶ a^{b}μ'ν') rell. (cum Sch.) || **21** ὁρμάσαι BCDEEQ^{ac}Ξ? Bö.* (cum Sch. Vet.) — ὁρμᾶσαι et ὁρμάσαι iunctim N^{a} — ὁρμᾶσαι AḠMOQ^{pc}R^{a}UV̄ ZΓΔΘΠΣ — ὡρμᾶσαι Ω Al. — ὅρμασε R^{b} — ὥρμασε B^{mb}N^{b}X*aknoq*[*y*] μ'^{pc}?ν'^{pc} [r. r.] Ro.* — ὥρμασε μ'^{ac}?ν'^{ac}ο' — ὥρμησε P̄ || παλάμαις AC N^{ac}?O — παλάμῃ(η) ΠΣ — παλάμᾳ(α) rell. (etiam Sch. C) || **22** δ᾽ ἔλαβε R — δ᾽ ἔλαβον omnes rell. || παῦροι τινὲς (παῦροί τινες) ABCNO^{pc} recc. Al. Ro.* — παῦρον τινὲς O^{ac} — τινὲς παῦροι DEFGLMPQ.RUVXZΓΔΘ ΠΣ || **23** ἔργον Ḡ^{ac}N^{ac}?Ω*y*^{ac}? Al. Hy.^{2}* — ἔργων AB[C]DEFG^{pc}L[M] NOPQ[R]UVXZΓ[Δ]ΘΞ[Π]Σ̄ recc. Hm. Bö.* — ἔργῳ θ' solus || ἐτέων προκάντων coni. Bg. ex Sch. A (ubi ἁπάντων τῶν ἐτῶν τοῦ βίου legitur) || βείω τὸ A, — βιώτω RΣΠ — βοιότῳ o^{ac} — βιότῳ [BG]Zμ'ν' Mr.* — βιό-τω (ου supra) C — βιότω ADEF etc. || **24** ἐξαίρετον omnes — ἐξήριτον coni. Hm. || θέμιστες A (ft. cum Sch. B) — θέμιδες (gl. A) Ox. — θέ-μιτες rell. || σάματι B.CEE,^{1}F.^{ac}[G]N^{ac}?U?XZ[Δ]Σ^{ac}?*ak*^{pc}*noq*^{ac}?*y*μ'ν' [al. r.] Al. Ro.* — σήματι A^{s}F^{pc}LMN^{pc}PQQ,^{pc}RΘ^{s}Σ^{s}*k*^{ac}*n*^{s}*q*^{pc} — μνημείῳ gl. A — σώματι A^{1}A,D.E,^{2}N^{ac}?N,OQ,^{ac}U?U,VX,ΓΘ^{1}ΠΣο' || παρὰ F || **25** βωμῶν 'ἐξάριθμον ἐκτ. (omissa voce ἡρακλέης) A (cum gl. τῶν et ἐξ βω-μῶν ἀριθμὸν ἔχοντα quae etiam in Sch. B leguntur) — βωμὸν 'ἐξάριθμον

ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον 'Αντ. β'.
ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε
καὶ κείνους, Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ·
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος

ἐκτήσαθ' (ἐκτίσαθ') ἡρακλέης CNO — βωμῷ(ῶ) 'ἐξάριθμον ἡρακλέης ἐκτ. B. DF^{1}G (in F ὸν supra βωμῶ et ω supra ἐξάριθμον) — βωμὸν 'ἐξάριθμον ἡρακλέης ἐκτ. E^{a}F^{a}LM (κλέος?) PQ.RU.VXZΓΔΘ^{a}ΞΠΣ Al. — id. (sed βωμων) E^{1} — ad omissionem (sive transpositionem) vocis ἡρακλέης pertinet etiam E,F,G, al. ubi est ἐκτίσσατ' (ἐκτίσσατο. F,) ἐπεὶ ποσ. — in A, est βωμῶν et βωμὸν iunctim et 'ἐξάριθμον — βίη ἡρακλέος ἐξάριθμον ἐκτ. *o* (ubi vox ἐξάρ. ad I pertinere videtur) — βίη ἡρακλέος ἐκτ. *aik*^{lit}*nqxy*Θ^{b} μ'ν'ο' B^{mb} (M^{b} i. e. λ') [r. r.] Ro.* (in Tricl. cum nota οὕτως ἄμεινον γράφεσθαι· βίη ἡρακλέος. οἱ γὰρ γράφοντες ἑτέρως οὐκ ὀρθῶς γράφουσιν.) || 'ἐξάρ. A.N — ἐξάρ. B.C^{ac}E^{ac}FMRV^{pc}XZΓ?Θ^{a}Π Al. — ἐξαριθμὸν V^{ac} — ἐξάρ. C^{pc}DE^{pc}GILOPQUΓ?ΔΣ — ἐξώρ. Ξ || ἐκτίσσατο ABEF.GLVΔΘΠ*aiko* μ'^{pc}ο'σ' [al. r.] Al. Mr.* — ἐκτίσσατ' E,G, — ἐκτίσσετο Z — ἐκτίσατο D[M]PQRU.XΓΞΣ[*h*]*nxy* μ'^{ac} Ro. Cp. Br. — ἐκτίσαθ' C^{pc}N — ἐκτήσαθ' C^{ac}O — ἐκτήσατο ν'

26 ποσειδάνειον BMX — ποσειδώνειον *xy* — ποσειδώνιον *aklmnoq*ΓΘ^{b}R (Mosch.) — ποσσειδάνιον E.F — ποσειδάνιον ACDF,[GL]NO[P]Q.U[V]Z[Δ]Θ^{a}ΠΣμ'ν'ο'[σ'] Al. Ro.* || **27** κτεᾶτον V^{a} || **28** ὦστ' A — ὦς Θ — ὡς rell. || αὐγέα E,G^{ac}G,MQ.UU,^{1ac}VX.ZΞΠΣ — αὐγέαν AB.C.DEF.G^{pc}[L]NO[P?]U,^{1pc}U,^{2}Γ[Δ]Θ recc. Al. Ro.* || **29** ἀέκων θ' C^{a}O^{ac} — ἀέκονθ' A BC^{b}DEFG[L]MNO^{pc}PQ[R]UVXZΓΔΘΞΠΣΩΩ̣ Al. Hy.* — ἄκωνθ' *q*^{ac} — ἄκονθ' recc. Ro.* || **30** λόχμησι C^{pc} — λόχμαισῖ N^{pc} — λόγχμ. N^{ac}R^{ac}Θ — λέχμαισι A.[B]C^{ac}?[DEF etc.] recc. Al. Ro.* || -σαις AB^{1} Bö.* — σας A,B^{a}CD etc. || κλεονᾶν ΘΠΣ — κλεανῶν M — κλεωνῶν *bc* || δάμασῖ B — δάμασεν FZ — δάμασσε P — δάμασε rell. || κὰ̣χ. Z Sm.* — κα̣χ. St. — κὰκ. rell. mss. Al. Ro.* — καὶ κ. Bö.* || ἡρακλῆς E || ὁδοῦ R || **31** πρόσθεν CNO — πρόσθε AB etc. || **32** αὐτοῦ ΔΘΠΞ — αὐτ.. Σ — αὐτὼ *a* — αὐτῷ [B]GUZ*xy*μ'ν' Al. Br.* — αὐτῶ ACDEF etc. || **33** μυχοῖσιν St. || ἅμμενον Ro.* (operarum vitium?) — ἅμενον BΩΩ̣*abcik lmnoqxy*μ'ν̄'ο'σ' Al. Hy. — ἥμενον ACDEFGLMNOPQUVXZΓΘΞΠΣ Bö.[1]

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας 'Επ. β'.
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν Στρ. γ'.

ἥμενον Δ — ἔμενον R — (καθεζόμενον paraphr. BU etc. — καθήμενον gl. AFNOPΩν' alii cum Comm. Mosch. — διάγοντα gl. Σσ') — ἡμένω Th. — ἥμενοι (Hy.) Bö.^{2}* || ἄλ. ABEF[P]Q[R]ΓΔμ'ν'[σ']Z^{pc} Ro.* — ἅλ. CDM NOUVZ^{ac}ΘΠΣ*aknoqxyo'* — de G n. l.

34 μολίωνες A — μολίοννες *a* — μολιόνες Ro. || ξειναπ. A.CN^{ac}N,O — ξεναπ. B.N^{pc} etc. || **35** ἐπ. βασ. A[C]NOZ recc. Al. Ro.* — βασ. ἐπ. B.DE.F.GLMQUVXZΓΔΘ^{a}ΠΣ || ὄπιθεν om. V || -σθεν AB?CDEFM N^{ac}OQRUXZΓΔΘΠΣ*bck*^{ac}*lmnoqν'σ'* Al. Ro.^{m} Br.^{m} — θεν B?[G]LN^{pc}[P] *a*[*xy*]*k*^{pc}μ'ο'[θ'] Ro.* || **36** οὐ πολλὸν om. R || εἶδε ABCDEFGMOUV XΓΔΘΠΣ Al. — ἴδε D^{pc}?[L]N[P]Q[R]Z recc. Ro.* || στερρῷ NO || **37** πλαγαῖς omnes || σιδήρου A[B,]C.LMN.O Ro; — σιδάρου [B]DEF[GP] Q[R]U[VX]Z Thom. recc. Al. Ro.* || ἐς [B,]LNV Ro; Cp. — εἰς A.[B C]DEF etc. || ὀχητὸν L || ἄτης C.NOV — ἄτα LZ^{ac}? — ἄταις ο' — ἄπας *y* — ἄτας ABDEF etc. || **38** ἵζησαν Q — 'ἵζοισαν A — ἵζ. DOV Z*qyo'* — ἵζ. [BC]EF etc. || ἑὰν CDE^{ac}Σ*qyxo'σ'* — ἐὰν A[B]E^{pc}F etc. || **39** τὲ G,U. — δὲ A.B.[C]DEFG etc. — paraphr. Sch. Vet. γὰρ — Comm. Mosch. δὲ || κρεισσόνων A.N^{ac}N,Z*n* — κρεσόνων LQ || **41** κἀκ. Z St.* — κακ. *q* — κὰκ. rell. mss. Al. Ro.* — καὶ κ. Bö.* || ἀβουλίαις A.BC. DEFGLMNOPQ.RUVX.ZΓΔΘ^{a}ΠΣ Al. Ro; Ky. (cum gl. Σ ταῖς αὐτοῦ ἀφροσύναις) — ἀβουλίᾳ(α) *aknoqy*Θ^{b}μ'ν'ο' [r. r.] Ro.* (ft. cum Sch. ABU etc.) || ὕστερος Γ || **42** ἁλώσιμος C^{b}G^{ac}MQ^{pc}R — ἀλώσιμος E^{ac}Q^{ac} — ἀλώσιος AVX*noyo'* — ἁλάσιος *a* — ἁλώσιος B?C^{a}DE^{pc}FG^{pc}[L]NOUZ[Γ]Δ ΘΠΣ*kq*μ'ν' [r. r.] Al. Ro.* || ἀντιάσας ABCDEFGILMNOPQRUVXZΓ ΔΘΞΠΣΩΩ Al. — ἀντήσας *aknoq*[*xy*]μ'ν'ο' [σ' et r. r.] Ro.* — ἀντάσαις Bö.* || **43** ὅ δ' (ὅδ') AB.CDE.G[M]NOQ.Z*a*^{ac}*knoy*μ'ν'ο'σ' Al. Ro. Cp. Br. — ὁ δ' FG,UΘΣ*a*^{pc}*q* Mr.* — n. l. de LRVXΓΔΠ*x* aliisque || ἆρ G.U X. — ἆν A — ἄρα D — ἀρ' Σ — ἄρ' rell. || ἐν] ἀν *a* || πίσσα(ᾳ) C.O*k*

λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ
πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
Κρόνου *προςεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ*
νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι.
ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ

μ'ν'σ' — *πίσα(ᾳ)* A[B]DEF etc. || *ἕλσαις* BB,[1] Bö.* — *ἑάσας* A (cum gl. *συναγαγὼν*) — *ἕλσας* L[M]NOV? *Zno* Ro. Cp. Br. — *ἕσας y* — *ἕλσας* C? DE.F.G.[P]Q.RUX[ΓΔ]ΘΠΣ*akqμ'ν'ο'* [r. r.] Al. Mr.* || *ὅλον*] *ἕλον* Θ || *ὅλον τε* om. Π || *τε* om. CGNOQ, — non om. AB (*τε̄*) DEFQU etc.

44 *λᾶΐαν* B — *λαΐαν* ACDEFG^{a}NOQRUV̄XZ^{1}ΓΘ^{a}ΞΠΣ — *λαίαν* L (teste De.) P (teste Ky.) Δ (teste De.) Bö.* (in nullo ms. quem ipse inspexi) — de M n. l. — *λείαν* G^{ab}Z^{a} — *λεῖαν* P$^{gl.}$Θ^{b}*akngyμ'ν'ο'* [al. r.] Al. — *λειάν o* (cf. Hesych.) — *λεῖάν* Ro.* — Tricl. not. *λεῖαν γράφε καὶ μὴ λαΐαν διὰ τὸ μέτρον.* — *λᾴαν* Ah.? || *ἄλκ.* V Al. || **45** *σταθμᾶ τε* A,*a* — *σταθμᾶ τε τὸ* E, — *σταθμᾶ τὸ* F, — *σταθμεῖτο* Q? — *σταθμᾶτο* rell. (et AFEQ,*noq*) || *ζάθιον* Π^{ac}?Σ || *ἄλσος* C. — *ἄλσος* A,O — *ἄλσος* A[B]DE.F. etc. || *μεγίστωι. y* || *πάξαις* A,B.D Hy.* — *πάξας* AC.E.F. G. etc. || *ἄλιν* C^{m}*a*^{ac}*i* (v. l. apud Vet. Sch. ft. antiqua vulg. ante Aristodemum) — *ἄλτιν* [B?]Q.Θ^{b}*a*^{pc}*mnoxy* Mr. — *ἄλτι q* — *ἄλτι* O^{ac} — *ἄλπιν* E, — *ἄλτιν* A.B,CD.EF.G.[LM]NO^{pc}[PR]UVX.ZΓ[Δ]Θ^{a}ΠΣ*kμ'ν'* [r. r.] Al. Ro. Br. Cp. St.* (lectio Aristodemi, Leptinis, Dionysii aliorumque apud Sch. AB etc.) || *ὅ δ'* (*ὁ δ'*) O*a*^{ac}*bclmoq*(*θ'*?) — *ὅ γ'* rell. (etiam *a*^{pc}*kn*) || **46** *τὸ δ' ἐν* COR (cum Sch. U) — *τό γε q*^{pc} — *τό δὲ* rell. (etiam C,*q*^{ac}) || **46 sq.** *δάπεδον θῆκε* ABCDEFGLMNOPQRUVXZΓΔΘΠΣ Al. (cum Sch. U — est etiam in lemmate *δάπεδον* in CEFNQUX al.) — *πέδον ἔθηκε aknoqyμ'ν'ο'* [r. r.] Ro.* || **48** *τιμάσαις* A.BB,[1]B,[2]C[1]D Bö.* — *τιμάσας* C^{a}EFG etc. — *ἀγάλλων* Hm. || *πόρον*] *ποτὲ* R || *ἀλφεοῦ* omnes || **49** *δώδεκα δ'* D — *δώδεκα n* — *δώδεκ'* omnes rell. || *ἀθανάτων* C^{a}NO — *ἀάνκτων* [A]B. C^{b} etc. || **50** *πρόσθεν* Σ || **51** *νώνυμον* ABEG^{ac}?MNO^{pc}UVXΓΔΘΞΠΣ Al. (Bö.) (cum gl. *ἀνώνυμον* in ANΘ[1]Σ et *ἀκλεὲς* Θ^{a} quae etiam in Sch. Thom. inveniuntur.) — *νώνυμος* CDFG^{pc}?LO^{ac}PQRZ*oo'* [al. r.] Ro.* (cum gl. *ἀνώνυμος* in FP) — *νώνυμνος ahkmnq*[*x*]*yμ'ν'*[*σ'*] Hy.* (cum Comm. Mosch.) — *νώνυμνον* Sch. Thom. (i. e. *νωνύμνως*) || *ας* A (cum gl. *ἕως*) —

παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδὸν
ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον

Ἐπ. γ'.

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν,
ὅπᾳ τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ

ἧς *anoqxy* — ἃς F,^{ac} — ἅς rell. vett. Thom. Tricl. (cum gl. πόλεως N ἧς et ἥστινος χώρας Z χώρας Θ^{b}μ'ν' ἕως E) || ἃς νώνυμος R || ἆρχεν A *k*μ'ν'ο'σ' Ro. Cp. Br. — ἄρχεν D Al. — ἄρχε OZ — ἦρχε C^{ac}? — ἆρχε [B] C^{pc}E.F.G.[L]MN[P]Q.RU[VX] Thom. Mosch. Mr.* || βρέχετο δὲ πολλᾶ C^{pc} — sine δὲ rell. (et C^{ac}) || πολλὰ ο' Al. || ταύτᾳ(α) δ' ἐν B.C^{pc}DE. I[N]OPQ[R]Z*a*^{ac}*kx*μ'ν'[σ'] Ro.* — ταύτη δ' ἐν A*a*^{pc}*q* — ταύτῃ τ' ἐν L — ταῦτη δ' ἐν G^{b}? — ταῦτα δ' ἐν C^{ac}C,F.G^{a}X.*noyo'* Al. — ταῖ τ' ἐν V? — ταῦτ' ἐν MV? — ταῦτθ' ἐν Γ — ταῦθ' ἐν ΔΘΠΣ (in Θ cum gl. ἐνταῦθα κατὰ συγκοπήν) || τελευτᾷ(ᾶ) A,CF^{ac}F,E,N^{ac}O^{ac}R*k*^{ac} — τελευτῇ C, — τελετῇ *c* — τελετά D — τελετᾷ(ᾶ) A[B]EF^{pc} etc.

52 ἄρ UΘ^{b}? — ἆρ GMQVXΓ — αἱ R — ἆρα N^{ac}O — ἆρ N^{pc} (cum gl. δαί) — om. ἄρα ΠΣ — ἄρα A[BC]DEF etc. || μοῦσαι M || **53** ὅ τ'] ὅ τε, A — ἔτ' M — ὅ, τ' BVXZ*a* — ὅ, τε δ' N || μένος Γ^{1}Θ^{a}Π^{1}Σ — — νόμος O^{ac} — μόνος rell. (et Γ^{a}Θ^{1}Π^{a}) || **54** ἀλήθ. AC^{ac} — ἀλάθ. BC^{pc}D etc. || ἐτήτυμος X^{b}Z^{1} || **55** τὸ δ' ἐσ ἀφανὲς C.DE^{a}G^{a}N.OUΠ Al. (similiter Append. Stob. 77.) — τὸ δ' (τό δ') ἐσαφανὲς V. — τὸ δὲ σαφὲς X*q* — τὸ δὲ σαφανὲς AB.E^{1}FG^{1}G,[MP]Q.[R]X,ZΓ[Δ]ΘΣ recc. Ro.* (cum gl. σαφὲς in multis) — utrumque in Sch. Vet. et Germ. || πρόσω AB.CD^{pc}?EFGLMNOPQRUVXZΓΔΠΣ Al. (cum Stob. l. l.) — πόρσωι Θ — πόρσω D^{ac}? recc. Ro.* || -ζεν Q — σεν rell. || **56** ὄπα. A — ὅπα DG — .ὅπᾶ B — .ὅπα (ὅπα) rell. (ὅπᾳ *ay*) — gl. C^{b}N^{a} ὅπου gl. N^{b} ὅπως || τὴν C. — τὰν [A]B etc. || πολέμοιο A^{pc}B.[C]DE,F.GG,^{2}I[L]MN O[PQR]VXZ^{lit}Γ^{pc}[Δ]ΘΠΣ*a*^{b} Al. Sm.* — πολέμιος A^{ac}?Γ^{ac} — πολέμιον E — πολέμου G,^{1}*k*σ' — πολέμου δὲ *a*^{ac}*bclmnoqxy*θ'μ'ν'ο' Ro.* (cum Comm. Mosch.) — πολέμου γε *a*^{ac}? || **57** ἀχροθίνια E — ἀκρόθυνα D — ἀκρόθινα A.[BC]FNQ etc. (in Tricl. ἀκρόθῑνα cum gl. cruce signata (Mosch.) ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς) || ἔθυεν. A — ἔθυε. BEFNUV al. Ro. Br. Mr. — ἔθυε, ZΘ*a*^{b}*n* Al. Cp. St.* — ἔθυε [C]DGOQ alii Bö.* || -τήρει δ' ΠΣ || ὅπου O^{1} — ὅπως AO^{a} etc. || ἄρ' ACRVZ*a*^{pc} — ἆρ' N^{pc}O (N^{ac} ἆρα στ.) — ἄρεα M — ἄρα [B]EF etc. || ἔστ. E || -σαν O^{ac}Z^{ac}ο' || -τὴν QX || σὺν ABCDEFGNOPQ[R]UVXZΓΔΞΠΣ Bö.* — de LMΘ n. l. — ἐν *ak*

νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον Στρ. δ΄.
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ
κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·

noq[y]μ′ν′ο′G^{b} [r. r.] Al. Ro.* || πρῶτος B?V^{s} — πρῶτα B?$DE^{ac}GU^{pc}\Theta$ Π^{ac}*qσ′* — πρώτα(ᾳ) AC etc.

59 νικηφ. ALM — νικαφ. A, etc. || **60** τὶς C.*knqa*?*o*? Al. || πρωταίνιον U (cum Sch. Germ.) — ποταίνιον B (cf. Sch. Germ. p. XXIII) — ποταίνιον A. etc. || **61** ἔλαχε AB[C]DEFG[L]MNOUVZΓΔΘΞΠΣΩϘ „cod. Vict.“ Al. Hm. Bö.* (cum Sch. Vet.) — ἔλαβε B,?PQRX — γε λάχε a^{a} *hnoqy*Θ^{b}*μ′ν′ο′* [r. r.] Ro.* — τ᾽ ἔλαχε a^{b} || **62** -εσι CDFMNOZΓ*ν′* — εσσι A[B]E etc. || ποσίν F recc. Ro.* — ποσσί M — ποσί rell. vett. Thom. Al. || ἅρμασιν B recc. (ἅρμ. *ο′*) Ro.* — ἅρμασι Γ^{pc}?Σ — ἅρματι ACDEFGLMNOPQ[R]UVXZ$\Gamma^{ac}\Delta\Theta^{a}$ΞΠ „cod. Vict.“ Al. Bö.* (cum Sch. AB etc.) | **63** ἔνδοξα A. (et Sch. A) — ἐν δόξᾱ(ᾳ α) B.C$EF^{ac}GV^{a}$ recc. Ro.* — ἐν δόξη O — δόξαν (om. ἐν) M — ἐν, δόξαν U — ἐν δόξαν PΞ (ἐν?) Σ — ἐνδόξαν $DF^{pc}LNQRV^{b}$X?ZΓΔΘΠΩ Al. (cum gl. τιμὴν in ΘΣ) — Tricl. not. οἱ γράφοντες ἐνδόξαν οὐ καλῶς γράφουσιν. || **64** στάδιον μ. ἀ. εὐθύτονον omnes mss. (εὐθύπονον X^{a}*oy*) Al. Ro.* (cum Sch. et gl.) — id. (sed εὐθύδρομον) Sm. Ox. — σταδίου μ. ἀ. εὐθὺν πόνον Hm. Bö.[1] — id. (sed εὐθὺν τόνον) Th. Bö.[2] * — στάδιον μ. ἀ., εὐθὺν τόνον Bg.[2] — στάδιον μ. ἀ. εὐθύτονον ἂν (ἂμ) (cf. O. VIII, 54. Sch. Vet. διαδραμὼν, sed ibi B δραμὼν sine δια) arsi soluta? || **65** ποσὶ CDNOQZΓΘΞ*nxyo′* Hm. — ποσσὶ A[B]EFG etc. || **66** ἶκε AΞ — ἵκε B.CO? — ἶκε EGLPQUV?XZΓΣ Al. — ἶκε $\Delta\Theta^{a}\Pi$ — ἧκε MRV?Θ^{b}*qο′* — ἵκεν DF Bö.* — ἵκεν NO^{ac}? — ἧκεν *aknoμ′ν′* [r. r.] Ro.* || μηδεάθεν A. — μηδεάθεν L^{ac}?N^{pc}*q*[pc]? Ro. — μηδίαθεν M — μιδίαθεν Z — μαδέαθεν RU. — μαδίαθεν C^{b}PQX (cum gl. C^{b} μηδείας) — μιδέαθε BG^{ac}? — μιδέαθεν C^{a}DEFGO etc. Al. Cp.* (cum gl. C^{a} μιδέας) — Sch. A ἀπὸ μηδίας et ἀπὸ μηδεάων || στρατὸς Z^{1} || πάλη A — πάλαι U. — πάλῃ q^{1} — πάλα(ᾳ) rell. || τέγαιαν PQRUVX — τέγεὰν A — τεγεαν C^{a} — τεγέαν N^{ac}OZ Bö.[2] * — τέγεαν B.C^{b}DEF G.L[M]N^{pc} Thom. recc. Al. Ro.*

Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀπὸ Μαντινέας σᾶμ' Ἁλιρρωθίου· 'Αντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ
ἁπάντων, καὶ συμμαχία θόρυβον

67 δ' ἔφερε π. τ. A[L?]NO Bö.* — δ' ἔφερεν π. τ. C — δὲ φέρε ἀπο π. τ. B — δὲ φέρε π. τ. DGMPQRUVXZ^{ac}?ΓΔΘΞΠΣΩ — δὲ φέρεν π. τ. EFZ^{pc}?Ω Al. — δὲ τέλος π. φέρε *aknoqμ'ν'* [r. r.] Ro.* || verba πυγμᾶς usque ad τέτρασιν omissa in *xy* || **69** ἀνίπποισι καὶ τέτρ. A (ἐν supra ἀν) — ἀνίπτοισι δὲ τέτρ. A, — ἀν' ἵπποισιν τέτρ. (omisso δὲ) F — ἀν' ἵπποισι τέτρ. (om. δὲ) E — ἀνίπποισι τέτρ. G^{2}, — ἀν' ἵπποις τέτρ. F,^{2} — ἐφ' ἵπποις δὲ τέτρ. F,^{1} — ἀν' ἵπποις δὲ τέτρ. *kμ'ν'σ'* — ἐν ἵπποισι δὲ τέτρ. C^{b}Θ^{a}*a*^{ac}?*q* Mr. St. — ἀνίπποισι δὲ τέτρ. GG,^{1} — ἀν' (ἀν, ἂν) ἵπποισι δὲ τέτρ. B.C^{a}C,D etc. Al. Ro. Cp. Br. Sm.* || **70** σᾶμ'ἀλιρροθίου.ς A (ς in fine deletum est; a. c. fuit σᾶμ'ἀλ.) — ἁλιρροθίους A, et Sch. A — in Sch. A leguntur praeterea ἁλιρροθίου, ἁλιρρόθιος, ἁλιρρόθιοι, ἀλιρροθίω, ἀλιρρόθιος — σᾶμ' ἁλιρροθίου B.C^{a}D^{pc}E,F, (σάμ') G.IMPQ.UVX^{b}X,ΔΘΠω' Al. Ro.* — id. (sed ἀλι.) V^{a}?Γ — id. (sed ἀλλι.) ΞΣ — id. (sed ἁλιρρόθιου) O^{pc} (fuit ὁθιος a. c.) — σᾶμα δ' ἁλιροθίου E — σάμα δ' ἁλιροθίου F — σῶμ' ἁλιρροθίου N (cum gl. P et ft D^{ac}) — σῆμ' ἁλλιρροθίου C^{b} — σῆμαλλιρροθίου L — σῆμα ἀλιρροθίου (ος supra μα) Z — [σῶμ'?] ἁλιρρόθιον N, — σᾶμ' ἁλιρρόθιον R — σᾶμα ἁλιρρόθιον v. l. in Sch. F (ubi E σῆμα ἁλιρροθίου) — σᾶμος ἁλιρρόθιος v. l. in Sch. F (ubi E σάμος ἁλιρροθίου) — σᾶμ' ἠείδετο X^{a} (casu conflatum e vet. et rec. lectione, nam interpolati omnes σᾶμος (σῆμος), non σᾶμα scribere voluerunt) — σῆμος ἠείδετο G^{bm} *ahimnōqsxy* Sm. — σᾶμος ἠείδετο Ω*kμ'ν'ο'*[σ'] Hy. cum not. Tricl. οὕτως ἄμεινον γράφεσθαι, ἠείδετο. ὃς δ' ἄλλως γράφει, οὐ καλῶς γράφει. — σᾶμος ἀείδετο Ox. — σᾶμος ὠλιροθίου Bö.* || **71** ἄκοντι δὲ φρ. ABCDEFGILM NOPQRUVXZ^{pc}ΓΔΞΠΣΩ Al. — ἄκοντι φρ. (sine δὲ) Z^{ac}*ahinoqsxy* (Mosch.) — ἄκοντι φράστωρ δ' *kμ'ν'ο'σ'* (Tricl.) Ro.* Hm. Bö.* — κἄκοντι φρ. (sine δὲ) Sm. Ox. Hy. (in nullo ms., ut videtur) || ἤλασε Z || **72** μᾶκος] πέτρῳ Sm. Ox. || δὲ νικεὺς A, (id. coni. Mk) Sw.^{23} — νικεὺς (om. δὲ sed lacunâ ante hanc vocem admissâ) A (etiam Sch. A ὁ νικεὺς) — δ' ἐνικεὺς B.CD etc. || πέτρῳ] μᾶκος Sw. Ox. || χεῖρα N, || -σαις A.BD (cum Sch. B) Hy.* — σασ' M — σας CE.F.[G]L etc. || ἁπάντων AB.CDEFG[L]MNO PQ[R]UVXZΓΔΘΞΠΣ[Ω]Ω Al. Bö.^{2}* — ἅπαντας *aknoqyμ'ν'ο'* [r. r.] cum not. Tricl. ὑπὲρ ἅπαντας γράφε καὶ μὴ ὑπὲρ ἁπάντων· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς

παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις *Ἐπ. δ'.*
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα·
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,

τὰ παρ' εὐκλέϊ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· *Στρ. ε'.*

τὴν σύνταξιν ὀρθῶς.) || -χίᾳ A[D]FZoμ'[o'] Mr.* (cum Sch. A gl. Tricl. et Comm. Mosch.) — χίας X, — χία B.CEG[M]NOQUVXΣΘ*akngyv'* (cum Sch. B) Al. Ro. Cp. Br. Bö.*

73 παρέθηξε AB?MOPQ^{1}RUXΠΣ(G^{b}?) Mr. St. Pl. Co. — παρέθηξε̄. N^{a} — παρέθυξε Vo' — παραίθυξε̄. N^{1} — παραίθυξε CDEFG[L]Q^{a}ZΓ^{pc}[Δ] recc. Cp. Sm.* — παράθυξε *h* — παραίθιξε Γ^{ac}Θ — παραίθυζε Al. — παραίθηξε Ro. Br. || om. μέγαν N || **74** ἔφλεξ' PQRUVXΓΔΠΣ — ἔφλεξεν AB.[C]D etc. || ὤπιδος (om. εὐ) R || εὐώπιδος μέγαν σελ. N || **76** ἀείδετο πᾶν E*qn* (in *q*^{ac} ἄειδε τὸ πᾶν) — ἄειδε δὲ τὸ πᾶν Grashoff — ἀείδετο δὲ πᾶν A.B.C.DE,F. etc. || -πνᾶσι EF^{ac} — πνῇσσι *c* || θαλίαισι CNO — θαλειίαις LMU || **78** ἀρχαῖσι δὲ πρ. X Mr. St. — ἀρχαῖσι πρ. N^{ac} || ἑσπ. B?MQUVX*a*^{pc}*bclmnqy* — ἑπ. C?o' — ἑπ. AB?B,C?DEFG etc. (etiam *a*^{ac}*ko*) || om. καὶ *xy* — καὶ rell. mss. Al. Ro.* — καί Bö.* || νῦν mss. Al. Ro.* — νυν Bö.* || ἐπωνύμαν N^{1}O^{ac} — ἐπώνυμον N^{a} || **79** ἀγ. νί. O || ἀγερρώχου EF || -σώμεθα LM*o* || **80** καίπερ πάλαμον N^{pc} — καὶ πάλαμον Z — καὶ πῦρ πάλαμον DΘ — καὶ πυρπάλαμνον CFO^{pc} — καὶ πῦρ O^{ac} || **81** sq. διὸς ἐν B — διὸς (om. ἐν) NO — διός γ', ἐν *kμ'ν'o'*[σ'] Ro.* — διὸς ἐν (διός. ἐν διὸς, ἐν) ACDEFG[L]M[P]Q[R]UVXZΓΔΘΞΠΣΩ Ω̣*anoqsxy* Al. Hm. Bö.* || **83** αἶθονα RΠΣ*qnν'*^{ac} || ἀρηρότα *kμ'ν'o'σ'* Ro.* (Tricl.) — ἀραρότα vett. Thom. Mosch. Al. Ox.* || **84** μολπὴ R — μολπὰς *xy* || ἀντιάζει A̤, (non A,) CE,F,F?I̤,O^{ac}Q.U. (cum Sch. I̤) — ἀντιάσει M (cum Sch. U) — ἀντιάξει A.[B]DEG.[LN]O^{pc}[P]VZ Thom. recc. Al. Ro.* (cum Sch. ABQU etc.) — ἀντιάξοι R || **85** εὐκλεεῖ AB.C.DE. F.G.I?MNO^{ui}PQRUVX.ZΓΔΘΠΣ — εὐκλέει Al. — εὐκλέϊ recc. Ro.* ||

[redacted]

ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι
θερμαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ϝέρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀντ. ε΄.
Ἁγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι
τερπνόν. τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα

φάναι ΕΘ (in E εν supra αι) — φάναιεν (E?) F — φαναν V^{pc} — φάνω N^a? — φάνα $GQ^{ac}UV^{ac}$?ΧΓΠΣ? — φάνη ΔΣ? — φάνεν $A[BC]E^aN^{pc}$ Q^{pc} etc. (gl. ἐφάνη passim)

86 ὥστε (ὥς τε) omnes mss. (etiam ν'^{pc}) [nisi quod ἄλλως τε R et ἄλλος τε Θ] Al. Ro.* — ὥτε Bö.* (non in ν') — ὥτε $\bar{\nu}'^{ac}$ (merum vitium, quod librarius statim ipse correxit). Cf. Sch. N. VI, 45. vulg. Eustath. Pr. p. 13. || **87** ἵκοντι ABCDE.F.G.I?[LP]MNOQ.[R]UVXZΓΔΘΞΠΣΩ Al. Bö.* — ἥκοντι X, recc. Ro.* || νεότατος $A^aC^bF^a$NO (sed in O corrupt. νεότατ' cum gl. νεότητος) Hm. Bö.* (cum Sch. A) — νεότητος C, — νεώτατι QV^1 — νεότατι $A^1BC^aDEF^1$G etc. || τοὔμπαλιν A.BEFI?LMQRUV?XZΓΔΘ ΠΣΞΩq — τοὐμπάλιν Al. — τ'ὄυμπαλιν D — τὸὔμπαλιν G — τούμπαλιν P — τ' ἄμπαλιν V? — τ' ἔμπαλιν N — δ' ἔμπαλιν C — ἔμπαλιν C,O — τὸ πάλιν (τοπάλιν $\alpha\gamma\mu'^{pc}\nu'\sigma'$) recc. Ro.* (Tricl. cum not. οὕτως ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς.) || δέ τι NO — δέ οἱ (Bö.) Bg. Sw. — δέ τοι rell. mss. Al. Ro.* || φιλότητι V^{apc} || νέον $G^aL^1NPQ^{ac}U$ — νόον rell. (et G^bN^m) cum Sch. Vet. et Rec. || **88** ἐπεὶ ὁ πλοῦτος ὁ G.LMNPQ.RU. VX.ΓΔΘΞΠΣΩ Al. — ἐπεὶ πλοῦτος ὁ A.B.[C]DEFOZ recc. Ro.* || **90** θνήσκοντι C. || **91** ὧς ὅταν M^{pc} — οὕτως καὶ ὅταν Σ — καὶ ὅτ' ἀεὶ F, — καὶ ὅτ' ἂν A,EF — καὶ ὅταν AE, rell. || καλὰ μὲν AB.C.DE.F.G.ILMN OPQRU.VZΓΔΘΠΣ Al. — καλὰ (sine μὲν) X recc. Ro.* || ἔρξαις [B,] Ro; Ox.* — ἔρξαις B — ῥέξας A — ἔρξαι ν'σ' — ἔρξαι μ' — ἔρξας C.DG.? MNPQRU.^{ac}?VΓΔΣnoq Al. Ro.* — ἔρξας E.F.G.?LOU^{pc}?X.ZΘakxy || ἀοιδῆς A || **93** πνεύσαις B^1 Hy.* — ἐμπνεύσας O — πνεύσας AB^aC etc. || ἔσπερε M — ἔσπορε U || βραχὺ] βραδὺ et βραχὺ in Sch. A || τὶν δὲ ἁδ. A — τίνα δ' ἁδ. M — τίν δ' (τὶν δ') ἁδ. rell. || ἁδ. VΠ — ἡδ. Q, — ἁδ. rell. || om. τε GLMNPQRUVXZΓΔΘΠΣ — non om. τε AB.[C]DE FO recc. Al. Ro.*

γλυκύς τ᾽ αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ᾽ εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος Ἐπ. ε΄.
Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ᾽ ἐρατὸν δ᾽ Ἀρχε-
στράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ
βωμὸν παρ᾽ Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλὸν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε

94 ἀναπάσσει A,B.C^{a}.D^{pc}? E.$F^{ac}$$N^{ac}$OX recc. Ro.* (cum Sch. ABD etc.) — ἀναπτάσσει D^{ac}?G^{a}G.Q,U,^{ac} (cum Sch. GU al.) — ἀναπλάσσει A$C^{b}$$D^{b}$$F^{pc}$$G^{i}$ ILMN^{pc}PQRUU,^{pc}VZΓΔΘΠΞ Al. (non in Sch.) — ἀναπλάττει Σ̄ || **95** τρέφοντι AB.[C]DEFG.Π̤,LMNOPQ.[R]U.VX,ZΓΔΘ?ΞΠΣΩΩ̣ω΄ Al. Hm. Bö.* (cum paraphr. Sch. ABI̤U etc.) — τρέφουσι XZ^{a}E,F,Θ? — ἔχοντι (ἔχουσι $Θ^{b}$q) recc. Ro.* (cum paraphr. Sch. Vet in Ro.) || **97** ἐγώ τε CNO (cum Sch. A καὶ αὐτὸς ἐγώ, sine δέ) — ἐγὼ δὲ A.B.DEF etc. (cum Sch. B καὶ αὐτὸς δὲ ἐγώ) || om. ἔθνος V || **98** -χρὸν Zq || ἀμφέπεσον omnes mss. Al. Ro.* — ἀμφίεπον coni. Bg. — ἀμφιπεσὼν (et καταβρέχω) Ht. || **98** sq. μέλιτι δ᾽ *k*μ΄ν΄ο΄[σ΄] Ro.* (Tricl.) — μέλιτι (sine δ᾽) ABCDEFG[L]MNOP Q[R]UVXZΓΘΞΣΩΩ̣*anoqsxy* Al. Bö.* — μέλισι Π || **99** . κατὰ βραχέων, (sic) ο΄ || post καταβρέχων plene distinguunt ABCFOQΣ*anoy* Al. — commate μ΄ν΄ Ro.* — non dist. DEGVΘ*q* || παῖδ᾽] πάϊδ᾽ Hm. || ἐρατὸν δ᾽ ἀρχ. $Θ^{b}$*anoqsy* (Mosch.) Hm. Bö.* — ἐρατόν τ᾽ Di. — ἐρατὸν ἀρχ. omnes vett. et Thom. cum *k*μ΄ν΄ο΄[σ΄] (Tricl.) Al. Ro.* || **100** αἰνήσας A — αἰνίσας EF — αἴνησα [BC]D etc. (cum Sch. Rec.) — Sch. Vet. p. n. e. || χερὸς *a*k^{pc}*noq*[*xy*]ο΄ (Mosch.) Al. Mr.* — χειρὸς omnes vett. et Thom. cum k^{ac}μ΄ν΄σ΄ (Tricl.) Ro. Cp. Br. || ἀλκῆ ΔΘ || **102** sq. χρόνον γ᾽ *k*μ΄ν΄[σ΄] (Tricl.) Ro. Br.* — χρόνον. (sine γ᾽) B — χρόνον (sine γ᾽) A.CDEFG[LM N]OPQ[R]UVXZΓΘΞΠΣΩΩ̣*anoqsṣxy*ο΄ Al. Cp. Hm. Bö.* || **103** καλιὸν (sic) A, — καὶ καλὸν R — καλὸν rell. (et A) || ὥρᾳ κεκρ. Z || **104** κεκραμμένον DΓ*nxy*μ΄ν΄σ΄ || ἅποτ᾽ ABCDE.F.G.ILMNOPQ.RUVXZ[Γ]ΔΘΞΠ Σ Al. Hy. (cum Sch. Vet.) — ἅποτε Hm.[2] Bö.* — ἅτ᾽ recc. Ro.* — ἅτε ποτ᾽ Hm.[1] — ἃ πότμον Bg.[2]

[redacted]

ἀναιδέα Γανυμήδει μόρον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

105 γανυμήδεϊ A — γαννυμήδεϊ CO — γαννυμήδεος N — γαννυμήδους Z — γαννυμήδει BDEFGMPQUVXΓΘΞΣ$_s$ — γαννυμίδει Π — γανυμήδει (LΔ teste De.) recc. Al. Ro.* — γανυμμήδεϊ Bg.[2] ‖ μόρον scripsi — θάνατον ABCDEFGL[M]NOPQRUVXZΓΔΘΠΣ recc. Al. Ro.* — τὸν πότμον Sm.* — πότμον Hm. Bö.* (idem ex ΞΩ^s relatum est Böckhio) — om. Bg.[2] ‖ ἅτε γανυμήδει ἀναίδητον |πότμον Hm.

Subscr. τέλος ἀγησιδάμου. D — τέλος. QSUV — ὕμνου τέλος ἀγησιδάμου λοκροῦ ἐπιζεφυρίου. μ'ν' — nulla subscr. in ABCEFGMNOT etc.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Epodus.

–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏒ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Inscr. Est undecimum carmen in mss. Al. Ro.* — decimum apud (Mi. Gu.) Bö.* || τῷ αὐτῷ τόκος. ABCDEGNOPXZΓΔΘΠΣ*amqro*′ Al. — πινδάρου τόκος. F — ἀρχὴ τόκου. V — τόκος Q*o* — τῷ αὐτῷ ἀγησιδάμῳ. τόκος. μ′ν′σ′ Ro.* — τοῦ αὐτοῦ (sic) ἀγησιδάμῳ νικήσαντι ἐν πυγμαχίᾳ υἱῷ ἀρχεστράτου. *n* — om. inscr. U*kx* — τῷ αὐτῷ ἀγησιδάμῳ. Hy. — ἀγ. λοκρῷ ἐπιζεφυρίῳ παιδὶ πύκτῃ. Bö.*

[redacted]

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα Στρ.
χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχὰ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις Ἀντ.
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. ὁμῶς ὦν

1 om. ἀνθρώποις V (cum gl. τοῖς ἀνθρώποις) — ἐν ἀνθρ. *bco*ac — ἀνθρ. rell. || ὅτι V[Θ]Σ Sm.* — ὅτι Γ — ὅτε rell. mss. Al. Ro.* Bö.* || πλεῖστα AD*axo'σ'* al. Al. — πλείστα E*nν'* al. Ro.* (cum Sch. BD etc. et Rec.) — πλείστᾳ μ' — πλεῖστα et πλείστᾳ *q* — πλεῖστα et πλείστα FΘ*o* || **2** ἔστι A.BDEGIMNOPQRUVXZΓΔΘΠ*k* Al. — ἔστινCFΣ? recc. Ro.* || **2**sq. ante (non post) ὀμβρ. dist. DG — post (non ante) id. BZ μ'ν' al. Ro.* (cum Sch. A) — neutro loco ACEFOQΘ*anoqo'* Al. || **3** Νεφέλας Ox.* — νεφέλας mss. Al. Ro.* Di. Sw. Bg.[2] Ht. (cum Sch. Vet. et Rec.) || **4** συμπόνω ΠΣ — σὺν πόνῳ(ω) rell. — σὺν μόχθῳ Hm. || πράττει Σ (cum gl. εὐτυχεῖ) — πράττοι Π — πράσσει M[1] Hy.[2]* — πράσσοιτο *s* — πράσσων C (cum gl. ἤγουν εὐτυχῶν, νικῶν) — πράσσοι AB.DEFGM•N OPQ[R]UVXZΓ[Δ]Θ recc. Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. AQ etc.) — πράσσῃ Ht. (cum Sch. B) || μελίγαρυς ἀοιδὴ coni. Sm. || ὕμνοι om. Co. Pl. || **5** ἀρχὰ A (cum Sch. ABD etc.) — ἀρχὰς *q*ac? *r* — ἀρααὶ M — ἀρχαιο (λόγων) σ' — ἀρχαὶ BCDEFGNOlit UVXZΓΘΠΣ*aknoq*pc μ'ν' [rell.] Al. Ro.* (cum Sch. Rec. et gl. Θ ἀφορμαί) || **6** τέλουνται Xmb — τέλονται Z — τέλλονται E (et gl. passim) — τέλεται RΓ — τέλλεται ABC etc. (cum Sch. AB etc.) || dist. ante (non post) τέλλεται O (plene) Hy.[1] (commate) Hy.[2]* (colo) — post (non ante) idem plene ABEFGVΠ*ko*μ'ν'ο' Al. — id. commate [MN]Θ*a*b *s*? Ro.* Hm. Bö.[1] — neutro loco dist. [C]DQUZΣ*a*a *nq* Bö.[2]* || **7** ἀφθόνατος E,F, St.* — ἀφθόνητος A.B[C]DFFG. etc. Al. Ro.* Bö.* || **8** ἔγκειται ABCDEFGĪMNOPQRUVXZΓΔΘΞΠΣΩΩ*nt* Al. — ἄγκειται *akδqss*Θb[ι']μ'ν'ο' [r. r.] Ro.* (cum Sch. A et Rec.) || ἁμετέρη (sive τέρῳ?) A[1] — ἁμετέρα A[a] — ,ἁμετέρα [BGVΓ]E?F,PUZΘ?ΠΣ[*anrxo'*] *k*pc Al. Ro.* — ,ἡμετέρα CacC,NO — ἀμετέρα E?FQ — ,ἁμετερα *q* — ἁμέτερα DMXΘ?*k*ac μ'ν'σ' — ἡμέτερα Cpc || **9** θέλει A,X — ἐθέλει A etc. || **10** δ' om. A, (non A) || **10**sq. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. | ἴσθι νῦν ABDFGĪ MPQRΓΔΘΣω' Al. — id. (sed δεσσι.) E.UVZ — id. (sed δεσι) XΠ — ἀνθεῖ πραπίσιν. ὅμως ὦν | ἴσθι νῦν C — ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. | ὅμως ὦν ἴσθι

ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

κόσμον ἀμφὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας Ἐπ.
ἀδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ᾽· ἐγγυάσομαι
μή νιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξεινον στρατὸν
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφόν τε καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γὰρ
ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔδ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ϝῆθος.

νῦν NO — ἀνθεῖ ἰσαεὶ (ἐς ἀεὶ) πραπίδεσσιν. | ἴσθι νῦν a[b]c[hi]k[lm]nδq[rs] txι′[ϑ′]μ′ν′ο′σ′ Ro.* — id. sed ἰσαεὶ ἀνθεῖ s — ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἰσαεί. | ἴσθι νῦν Bg.[2] — ἄνθησεν ὁμῶς πραπίδεσσιν. | ἴσθι νῦν Ht. — ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως. | ἴσθι νῦν (Bö.) Bg.[3]

12 ἔνεκε BD — ἔνεκε E^{pc} — ἔνεκεν C — ἔνειχε(ν) $E^{ac}F^{ac}$ — ἔνεκεν AF^{pc} etc. || **13** ἀμφὶ A solus — ἐπὶ (ἐπι) rell. mss. Al. Ro.* — paraphr. Sch. Vet. διά || χρύσας Z || **14** ἀδ. $F^{pc}N^{ac}$?Q.σ′ — ἡδ. o — ἀδ. A etc. || **15** ζεφ. A, — ἐπιζεφ. A etc. || **16** συγκομ. E,ΠΣn — ἐγκωμ. O || -άζετ᾽ E•OR — άζατ᾽ Σn — άξειτ᾽ Π — άξατ᾽ A.BCDE[1] etc. || ἐγκυάσ. E.R — ἐκκυάσ. O — ἐγγύσ. Al. — ἐγγυασ. rell. || Interpunctio :ἔνθα συγκωμάξατ᾽. ἐγγ B — .ἔνθα συγκωμάξατ᾽. ἐγγ $Γa^{a}$μ′ν′ο′ Ox. — .ἔνθα συγκώμαξατ᾽· ἐγγ Mr. St. Sm. — Haec cum Sch. AB etc. consentit ratio. — ,ἔνθα συγκώμαξατ᾽. ἐγγ $a^{b}q$ Al. — .ἔνθα συγκωμάξατ᾽, ἐγγ N? $O^{b}X^{b}Z$ Ro. Cp. Br. Hy.* — .ἔνθα συγκωμάξατ᾽ ἐγγ CGN?$O^{a}UVX^{a}$Π — ἔνθα συγκωμάξατ᾽ ἐγγ ADEFQΣno || **17** νιν C^{ac}? — τιν᾽ Th. — μιν A BC^{lit} etc. || μοῦσαι ANPQ.RX.o^{ac} || -ξεινον ACNOΞ — -ξενον B.DEF G etc. || **18** μὴ δ᾽ ABCDEFG etc. (plurimi) Al. — μή δ᾽ O^{ac}Q Ro.* — μηδ᾽ Ox. Bö.* || ἀπέραντον M — ἀπέρατον V^{pc} — ἀπείρατον [A]B[C]DEF etc. || **19** ἀκρόσοφόν τε ABCDGMNOQUVXZΓΞΠΣ$a^{s1}m^{s}$ — ἀκρόσοφον δὲ EF[P?R?Θ?]Δakmno[q]rμ′ν′ [r. r.] Al. Ro.* (cum Sch. Rec.) — Sch. D (om. in B) ἀλλὰ in paraphrasi habet. || αἰχματὰν A[BC]NOΠΣkμ′ν′ [ι′σ′] Ro.* — αἰχματὴν EF — αἰχμητὴν Zn — αἰχμητὰν DGMPQRUV ΧΓΔΘabclmoqrtxϑ′?ο′ Al. || **20** εὐφυὴς AMU, || οὔτ᾽ αἴθων omnes || ἀλ. C?U || **21** οὔτ᾽] οὐδ᾽ A. (cum Sch. A) recte? || -το, ἦθος Q — το ἦθος omnes (nullus τ᾽ ἦθος)

Subscr. τέλος τόκου. DFGQSTUV (cum ms. Angelican.) — τέλος τοῦ τόκου. μ′ν′σ′ — nulla subscr. in ABCEMN etc.

[redacted]

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒʹ.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙῼ

ΔΟΛΙΧΕΙ.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodus.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – - –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Inscr. ἐργοτελεῖ A.*n* — ἐργοτελῆ B (etiam Sch. A nominativum ἐργοτελής et dativum ἐργοτελῆ praestat) — ἐργοτέλ. rell. ‖ ἐργοτέλης. *o* — ἀρχὴ ἐργοτέλους. V — ἐργοτέλει. P — ἐργοτ. ἱμ. δολιχεῖ. CNOΠ — ἐργοτ. ἱμ. δολιχεῖ. καὶ ἴσθμια καὶ πύθια. ΑΔ — ἐργ. ἱμ. δολιχεῖ ὀλύμπια καὶ ἴσθμια καὶ πύθια. ΘΣ — id. (sed δουλιχεῖ) *r* — ἐργ. ἱμ. δολιχεῖ πύθια καὶ ἴσθμια. D^b — ἐργ. ἱμ. δολιχοδρόμῳ πύθια καὶ ἴσθμια. D^a Q — id. (addito νικήσαντι (τὴν) οζ ὀλυμπιάδα) BEFG*aqlmo*ʹ (τὴν in EF solis, in F ζ erasum est, in Boʹ ft. ξ vitiose pro ζ) — id. (add. νικήσαντι solo) Z — ἐργ. ἱμ. δολιχοδρόμῳ ὀλύμπια καὶ πύθια καὶ ἴσθμια. Al. — ἐργ. ἱμ. δολιχοδρόμῳ ὀλύμπια. *b*? — ἐργ. τῷ υἱῷ τοῦ φιλάνορος. *c*? — ἐργ. υἱῶ φιλάνορος. ὃς ἐν τῇ ὀλυμπία νικήσας, καὶ δὶς ἐν πυθῶνι (sic) *n* — ἐργ. ἱμ. δολιχοδρόμῳ. XΓ*k*μʹνʹ Ro.* — ἐργ. ἱμ. ἀπήνῃ. Bg.² ‖ Sch. A ἐργοτελεῖ] ὀλυμπιάδα μὲν ἐνίκησεν οζ. καὶ τὴν ἑξῆς οθ. πυθιάδα δὲ κε. καὶ ἴσθμια ὁμοίως. Recte: cf. vs. 18 et Pausan. VI, 4, 7.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
Ἱμέραν εὐρυσθενέ᾽ ἀμφιπόλει, Σώτειρα, τύχᾳ.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ᾽ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω ψευδῆ μεταμώνια τάμνοι-
σαι κυλίνδοντ᾽ ἐλπίδες·

1 in septem libris (ψὶ(ψɛ) D^{b}PQ.SU — τɛ (σὶ supra) V — σɛ Z) quod voci *λίσσομαι* praefixum legitur nihil est nisi crux quam ornamenti distinctionisve causa initio carminum praeponere solebant librarii, mixta cum ɛ' numero, qui lectorem ad scholion (eodem numero signatum) referre debebat. Glossa σɛ auxit confusionem. In N crux ✝ et ɛ̄ apparent; in D a vet. m. sunt Λ et ɛ supra, idemque ɛ scholio huc pertinenti praefixum est; sec. m. in textu crucem et accentum addidit, ut nunc speciem vocis ψὶ habeat. Nihil eiusmodi est in A.B.[C]E.F.G etc. || om. *παῖ* N^{ac}O^{ac} (Bg.[2] coni. *λίσσομαί σε ζ. ἐλ.* i. e. per Jovem) — *παῖ* rell. (et N^{pc}O^{pc}) cum Sch. AB etc. Parechesis eiusmodi non offendit. || **2** *ἱμέραν εὐρυσθενέ᾽* AB^{pc}Θ$^{s(b?)}$*a*^{s}*q*^{s}*r̤x*^{s} (cum gl. U et Sch. AB[1]) Hm. Bö.* — *ἱμέρα εὐρυσθενέ᾽* (*σθένε᾽*) B^{ac}D^{b}EF^{1}GMN^{pc}P (ἡμ.) QRUXΓ[Δ]Θ^{1}Π*a*^{1}*nq*^{1}*x*^{1}μ'ν'ο' Al. Mr. — id. (sed *ἱμέρᾳ* scriptum) *ko* [al. r.] St.* — *ἱμέρ᾽ εὐρυσθενέ᾽* VΣ̣*s* Ro.* — *ἱμέρ᾽ εὐρυσθέν᾽* Ω — *ἱμέρα[ι] εὐρυσθενεῖ* D^{a}? — *ἱμέρᾳ εὐρυσθενεῖ* Z — *ἱμέρα εὐρυσθενέος* C^{a}F^{s}N^{ac}?OΞ (cum Sch. B[2]?) — *ἱμέρας εὐρυσθενέος* C^{b} — Comm. Mosch. et dativum et accusativum explicat. Cf. P. IV, 158. || *ἀμφιπόλει* AU,VΞ*ao'* (etiam in Sch. [D]HT [non in BU] et in altero commate Comm. Mosch. cum gl. *a*) Br. Hm.* Idem indicat Sch. A (ubi *ἀμφίπυλιν* corruptum esse videtur ex *ἀμφιπολεῖν*) — *ἀμφὶ πόλει* B^{1}CDEFG. [M]NOPQRUXZΓ[Δ]ΘΠΣ*noq*[*r̤*]μ'ν'ω' [r. r.] Al. Ro.* (etiam in Sch. BG etc. ut et in priore commate Comm. Mosch. et in glossa Mosch. μ'ν') — *ἀμφὶ πόλιν* B̄^{s} (ft. hoc voluit Sch. A *ἀμφίπυλιν*?) de qua diversitate scripturae non recte relatum est in An. V, 908, compendio syllabae *ιν* a typotheta male intellecto. || *τύχᾳ* A — *τύχα* rell. Qui de Pace (vel Salute potius) haec acceperunt, fortasse *ἀμφιπολεῖν, Σώτειρα, τύχᾳ.* legerunt. Cf. P. VIII, 1 sq. || **3** *τὶν*] *τινι* O^{1} — *τοὶ* O^{s} || **4** *λαψ.* V || **5** *κἀγοραὶ μὲν β.* G || *βολαφ.* C^{a} — *βουλοφ.* OZ*n* — *βουληφ.* σ' || *αἶτε μὲν n* — *αἱ δὲ μὲν* Θ^{s}σ' — *αἵ γε μὲν* rell. (et Θ^{1}) || **6** *πολλὰ᾽᾽νω* G.VΓ — *πόλ᾽ἄνω* ΠΣ || *ταὶ δ᾽* Sm.* — *τά δ᾽* BDE.[M]MQUVXZΓΠ*akoqx*μ'ν'ο'σ' Al. Ro. Cp. Br. — *τὰ δ᾽* A[C]FG.ONQ,ΔΘΣ*n* Mr. St. Hm. Bö.* || *ψευδῆ* ABC.DE.FG.[M] NOQ.RUVX.ZΓΘΠΣ*akmnoqx*μ'ν'ο'σ' (i. e. omnes mss. de quibus constat) Al. Ro. Cp. Br. (cum Sch. ABG etc. Comm. Mosch. et Sch. Thom.) — *ψεύδη*

[redacted]

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων Ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ
πεδάμειψαν χρόνῳ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν, Ἐπ.
ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ, συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,

Mr.* (in nullo nec ms. nec Sch.) || τάμνοισαι A.CDEFGMNO[P]Q[R]UVXZΓΔΘΞΠΣa^{pc} Al. Bö.* (cum Sch. A) — τάμνουσαι (in Sch. CUX) — τέμνουσαι (in Sch. B Ro.) — τέμνοισαι Ba^{ac}*knoqμ'ν'ο'* [r. r.] Ro.* || -δονται N — δοντι O^{pc} — δοντ' rell.

7 -βωλον M — βουλον RU,Zο' || δ'] γὰρ R || 8 πράξηος (sic) A || ἐσομ. CF?N^{ac}Γ || εὗρε ACDEGMOQ^{ac}UVXΓΔΘΠΣ*bc* — εὗρε̄ B — εὗρεν CFQ^{pc}Z recc. Al. Ro.* || θεόθε B solus || 9 δὲ] γὰρ Q^{s} (ut v. l., non ut gl.) || τετύφλωται E^{ac}F^{ac}RZ^{ac}?θ' — τετύφλονται P — τετύφωνται Al. — τετύφλωνται rell. (etiam EFZ pc.) || φραδαί A.[C]*n* Bö.* — φράσαι ν'^{ac} (ft. μ'^{ac}) — φράδα. R? — φράδαι PUZ*aoqμ'ν'*^{pc} [rell.?] Al. Ro.* || 10 ἀνθρώποισι A || παρὰ omnes ut videtur || γνώμην B,?U || ἔπεσον Z^{1} — ἔπεσαν O (cum gl. ἐπῆλθον) — ἔπεσε B, — ἔπεσσεν Bμ'ν'σ' — ἔπεσεν rell. (cum gl. ἐπέβη in Mosch.) || 11 οἳ δ' D^{s}QUVXZΓΘ*ko*?μ'ν'σ' Al. Ro.* — ἐν δ' O (cum gl. aut οἱ ἕτεροι aut οἱ δ' ἕτεροι) — οἱ δ' A[BC]D^{s}?EF[G]MNΣ[*anq*]ο?ο' Mr.* || ἀνιεραῖς DV || 12 ἐσλὸν ABEFGM[P]QUVΠ[Θ] Al. St. Be. Hy.[2]* — ἐσθλό. R — ἐσθλὸν CDNOXZΓΔΣ recc. Ro.* Sm. Ox. Hy.[1] || παῖδ' ἄμειψαν (sic) A — παιδάμειψαν ΠΣ — πεδάμειψαν B^{1}CDEFG[MN]OUXΓ[ΔΘ] recc. Al. Ro.* — μετήμειψαν Q^{s}V̄$^{b\,lit}$ (est gl. in O) — ποτάμειψαν B^{s} — προσάμειψαν PQ^{1}RZ (in P cum gl. ἠλλάξαντο τοῦ πήματος) || 13 ἤτοι ABCGOUV^{s}XZΠΣ*n* — ἤτοι et ἤτοι iunctim EFN — ἤτοι DV^{b}Γ [rell.] recc. Al. Ro.* || om. καὶ N^{ac}O (ft. ἡ postea insertum) Ξ || τέα κεν AC^{ac}ΠΣ — τεὰ μὲν Z || 14 -χαις EΠ — χας rell. || συγγόνων Σο (ο'^{pc} ut mihi videbatur) — συγγενεῖ Ht. — συγγόνω(ῳ) A[BC]DEFG. etc. || παρεστία F,U. (cum Sch. Germ.) || 15 τίμα A || -φυλορρ. *qr* — φυλορ. Δ — φυλλορρ. CQRUΘ — φυλλορ. A.[BD] etc. || -χόησε Bg.[1] ex Phrynicho (collato Bekk. An. I, 71. 11.) — ρόησεν Hm. Bg.[2] — ρόησε mss. et rell. edd.

εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις
ἀρούραις.

16 εἴ κε μὴ $a^b s^b$ — ἤ μὴ U — εἰ μὴ rell. || κνωσσίας A.MNOo — κνωσίας BCDEFG[P]Q[R]UVXZ Thom. recc. Al. Ro.* || σ' ἄμερσε A Ib. Be. Bg. Sw. (cum Sch. D) — ἄμερψε NO^s — ἄμερσε $BCDEFGMO^1P$ QRUVZ Thom. recc. Al. Ro.* — ἄμαρσε X || δ' ἐν ὀλυμπία A — δ' ὀλύμπια $V^{ac}Z$ — δ' ὀλυμπία(ᾳ) rell. || **18** δι' ἐκ πυθῶνος A optime — δὶς ἐν πυθῶνι recc. Ro.* Ht. — δὶς ἐν πυθῶνος $\bar{\Sigma}$ — δὶς ἐκ πυθῶνος BCD EFGMNOPQR^sUVXZ[ΓΘ]ΔΞΠ Al. Be. Hy.^{2}* — Sch. Vet. καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν πυθίᾳ καὶ ἐν ἰσθμῷ nihil de duplici victoria Pythia, quam Recc. commemorant. Vide ad Inscr. || ἰσθμεῖ τ' *aq* || ἐργότελες omnes ut videtur || **19** θερμᾶν A^s? A,F,M || νυμφῶν Q, || λουτρᾶν A — λουτρᾶ Γ || βαστάζοις Σ (cum gl. ὑψοῖς) — gl. ἀνυψοῖς Q || ὁμιλέων omnes || οἰκ. παρ' ἀρ. $a^{pc}s^b$ — παρ' οἰκεῖαι ἀροῦραι q^{ac} — παρ' οἰκείαις ἀρούραις rell.

Subscr. τέλος ἐργοτέλους. FGQTUV (et ms. Angelican.) — τέλος. S — ὕμνου τέλος ἐργοτέλους ἱμεραίου. μ'ν'σ' — nulla subscr. in ABCDEN etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΓʹ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ – x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏕́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ – x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒
⏕́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏕́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏕́ ⏑ – ⏒

Inscr. ξενοφῶν. ο — ξενοφῶντι κορ. σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ. νικήσαντι (τὴν) οθ ὀλυμπιάδα. DEFGPQUTVZΔΘΠΣΥ*abchlmqxo*ʹ Al. — ξεν. κορ. σταδιοδρ. πεντ. νικήσαντι. O[pc] — ξεν. κορ. πεντάθλῳ. CNO[ac] — ξεν. κορ. σταδιοδρ. καὶ πεντ. Γ*k*μʹνʹσʹ Hy.* — ξεν. κορ. σταδιεῖ, δρόμῳ, καὶ πεντάθλῳ. Bo.* — om. inscr. in B*nr*λʹ

Metr. Epod. 5 disiunxerat Bö.[2]* ita –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ‖ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – – ⏕́ ⏑ ⏓

Τρισολυμπιονίκαν — Στρ. αʹ.
ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποσειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων,
ἀσφαλὴς
Δίκα, καὶ ὁμότροφος Εἰρήνα, τάμι' ἀνδράσι πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.

ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν — Ἀντ. αʹ.

1 τρὶς ὀλ. B (cum Sch. B) — τρισολ. C.DEFG.[H]N. etc. || ἐπαίνων TX — ἐπαινῶν R^{a} — ἐπαινέων rell. || **2** ἅμερον F? || **3** ξείνοισί τε CO — ξένοισί τε N — ξείνοισι δὲ BDGHPQTUVZΔΘΞΠΣΥ — ξένοισι δὲ EF[R]ZΓ recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. μὲν — δὲ) || **4** ὄλβιον R || **5** ποσειδᾶνος BCN?OR^{a}ΞΩk^{a} Mr. St. — ποτιδᾶνος DEFGHQTUV (in E cum gl. ἀττικόν) Sw. Bg. — ποτειδᾶνος R^{b}Γ[Δ]ΘΠΣ̄k^{1}λ'μ'ν'σ'ω' Al. Ro. Cp. Sm.* Ht. — ποσειδῶνος N?Υābclmnoqrsx (θ'?) || **6** ἐν τᾶδε γὰρ B. D^{pc}EFGHIO^{pc}RTU.XZ (τᾳ̃δε) ΓΔΘΠΣΥλ'^{a} Ro; — ἐν τᾶ γὰρ CD^{ac}NO^{ac}P QΞΩahinoq [rell. Mosch.] ω' (τᾳ̃) Al. Sm.* — ἐν τῇ γὰρ C, — ἐν τᾶδε δ' Vkλ'μ'ν'ο'σ' (Tricl.) Ro.* || ναίει] κάλει a^{ac} || κασίγνηταί τε BD^{a}Υ recc. Al. Ro.* (cum Sch. Rec.) — κασίγνητά τε R — κασιγνήτα τε CD^{b}EF (ήτά τε) GHNOP^{1}QTUV̄XZ (τὲ) ΓΔΘ^{a}ΠΣ — κασιγνήτη τε ex Ξ relatum est; η gl. supra τα in PZ singularem numerum intelligendum esse indicat; idemque in Sch. Vet. (ή) ἀδελφὴ apparet. || Δίκα, πολ. ἀσφ. βάθρον, Sm. Hm. || πολήων O — πόλιων T || ἀσφαλὴς BCDEFGHN?OPQRTUVX ZΓΔ?ΘΠΣaknoqμ'ν'ο'^{lit} [r. r.] Al. Ro.* Hy. Ky. (cum Comm. Mosch.) — — ἀσφαλῆς Δ? — ἀσφαλὲς N?ο'^{ac}?Ω̣ (qui si habet vere ὲς, non multum auctoritatis huic scripturae affert; in N literae detritae sunt) Sm. Ox. Bö.* (Sch. B ambiguum est) || ante (non post) ἀσφαλὴς distinguunt CNOUZΘ — post ἀσφ. nullus ms. || **7** δίκη F || ὁμότροφος C^{a}N^{1}OR^{a} (cum Sch. BU Ro.) Ox. Ky. — ὁμότροπος [B]DEF etc. (cum gl. P ὁμόζυγος et Comm. Mosch.) || εἰράνα COοω' [al. r.?] Al. Ro.* — εἰρήνα BEFGNPQRTUVX Za^{m}kxλ'μ'ν'^{ac}ο'σ' — εἰρηναία l — εἰρήνη DHΓΔΘΠΣΥanqν'^{ac}? || ταμίαν| ἀν. T — ταμίαι | ἀν. omnes rell. (ἀνδρᾶσι ΘΠΣ) — τάμι' ἀν. scripsi || **8** εὐβόλου ΕΓro' || **9** ἀλέξειν C.ω' PSt. Bu. Bö.^{2}* — ἀλεξεῖν B.DEFG HN.OPQRTUVXZ Thom. recc. Al. Ro.* Sm.* Bg.^{2}

[redacted]

ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύθυμον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

Ἐπ. α'.

Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.

10 κούρου EF^{ac}R^{ac} || ὕβριν, κόρου θυγατέρα θρ. Ht. — ὕβριν κόρου, ματέρα θρ. CGHQTVΠrμ'ο' (cum gl. H κόρου] θυγατέρα et cum Comm. Mosch. et Sch. Germ. et gloss. Tricl.) — ὕβριν, κόρου ματέρα, θρ. N^b Cp. Sm.* — ὕβριν, κόρου, ματέρα θρ. O — sine dist. BDEFN^{a}UZΘΣ*aknoq* Al. Ro. Mr. St. || θρασύθυμον CD^{b}HNOXΓΔΘΠΣT Al. — θρασύβουλον D^a — θρασύμυθον BEFG[PQR]TU[V]Z recc. Ro.* || **11** τε] τοι B || **12** εὐθεῖαν E^{pc}R^a || **13** κρῦψαι Γ || **14** ὔμμῑ δὲ B.G. — ὔμμι δὲ CN.T? — ὔμι δὲ T — ὔμμι δ' ὦ Δ — ὔμμι δ' ὦ Θ — ὔμι δὲ P — ὔμμι δὲ EFOQU.VXZ — ὔμμιν δὲ DHΓΠΣT*knoq*λ'μ'ν'ο'σ' Ro. Cp. Sm. — ὑμῖν δὲ R Al. — ὔμμιν δὲ *ar*[*x*] Mr. St. Hy.* || ἀλάτα EF — ἀλάτου T?V — ἀλλάτα ΓΠ — ἀλείτα X — ἀλίτα *s* || **14** sq. ὤπασάν γ' [*bc*θ'?]*k*λ'μ'ν'ο'[σ'] Ox. Hy. — ὤπασάν τ' Ro. Mr. St. (in nullo ms.) — ὠπάσαντ' Sm. ὤπασαν (sine particula) BC^b (C^a σεν) DEFGH[N]O[P]Q[R]TUVXZΓΔΘΞΠ ΣTΩΩ*adlmnoq*[*r*]*ssx*ω' Al. Cp. Bö.* || **15** ὑπερελθοῦσιν (σῑν *a*^{a} *dr*) *a*^{a}*bcdhilm noqrsx*Θ^{b}T (Mosch.) (cum Comm. Mosch. in *abclmqs*) — [ὑπερελθ]οῦσι glossa suprascr. in C^{b}EFH^{b}I — ὑπερελ..... N^{lit} — ὑπερελθόντων BCD EFG.HIO[P]Q[R]T.UVXZΓ[Δ]Θ[Π]Σ*a*^{b}*k*μ'ν'ο'[θ'λ'σ']ω' Al. Ro.* cum not. Tricl. (ὑπερελθόντων χρὴ γράφειν, οὐχ' ὑπερελθοῦσιν· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς.) et cum gl. EH*k* (νικησάντων) O (τὸ πᾶν ἐνεγκαμένων τῆς νίκης) Σ (ὑπερβαλλομένων τοὺς ἄλλους). Idem in Sch. BD etc. et in Sch. Thomano reperitur; idemque in Comm. Mosch. interpolatum legitur in mss. Triclinianis μ'[ν'] Ro. Triclinius enim, a Moschopulo dissentiens, vulgatam reduxit. || ἐν ἀέθλοις G,[1 2]I,?ZΞ Bö.* Hm. — ἐν ἀέθλοισι BCDEF GHNOPQRT.UVXΓΔΘΠΣT*c*ω' Al. — εἰν ἀέθλοισιν *akoq*λ'μ'ν'ο' [r. r.] Ro.* || **16** κραδ. G || -λλον EFNUZΠΣ*n* || **17** ὧραι *r* || σοφίσματα. ἅπαν BCEFGHN^{ac}TUVXZΓΘ^a?ΠΣT*k*^{ac} — τ'. ἅπαν D — τα. πᾶν N^{pc} PQRU,[1] (inter Sch. B,H,[2]T,[2]U,[2] Ro;[2]) — θ'. ἅπαν recc. Al. Ro.* (ἅπαν] H,[1]T,[1] Ro;[1])

ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ·
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμνον ἐπέθηκ'· ἐν δὲ
Μοῖσ' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν;

ὕπατ' εὐρὺ ϝανάσσων Στρ. β'.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων

18 *ταὶ*] τ''αὶ F^{a} — *αἱ τοῦ* N — *καὶ* Ht. || διωνύσου *ahiorsk*^{pc}*o'*^{s} [σ' al. r.] Sm.* — διωνύσσου Mr. St. — διονύσσου QRU.Θ — διονύσου B.C.DEFG.NOT U^{pc}?VXZΓ[Δ]ΠΣΥ*k*^{ac}*nqx*λ'μ'ν'ο'^{1} Al. Ro:* || ποθὲν ΠΣ (V teste Bö. ποθὲν ego non notavi) — πόθεν B etc. || ἐξέφανεν BCE[H]T^{b}VZΣ Hy.* — ἐξέφανε DFGNOQT^{a}UXΓΔΘ^{a}ΠΩω' Al. — ἐξέφαναν RΥΘ^{b}*aknoqrs*λ'μ'ν'ο'σ' [al. r.] Ro.* — ἐξεφάνασαν (η supra να) *n* (e glossa; gl. F et Tricl. ἐξεφάνησαν; gl. O ἐφανέρωθεν; gl. Z ἐξέλαμψαν; gl. Mosch. ἐλαμπρύνθησαν) || **19** βοηλάτω C.O? — βοηλάται (η supra αι) B — βοηλλώτα (sic) Π — βοηλάτα(ᾳ) DEFGN?O?PQ etc. (etiam Sch. C βοηλάτην accusativum praestant; gl. P βοῦς ἐλαύνοντι) || Χάριτες Διθ. Bg.^{2} (collato We. An. Institut. Archaeol. I, 400) — Χάριτες διθ. Hy. Bö. — χάρ. διθ. rell. Sw. Ht. || **20** *τίς γὰρ* B.CDEFG.H.N.OPQ[R]T.U.VXZΔ[ΘΞ]ΠΣΥω' Al. Ro; Hy.* (cum Sch. Vet.) — *τίς δὲ* Γ recc. Ro.* — *τίς δ' ἄρ'* Hm. || *ἱππίοις* ΠΣΥ || ἐν om. G,U, || ἔντεσι B.CDEFG.HNOPQRTU.VXZΓΔΘΠΣΥ*x* Ro; — ἐντέσσι Iω' Al. — ἔντεσιν *k*^{ac}*q* — ἔντεσσιν *anork*^{pc}λ'μ'ν'ο' [σ' al. r.] Ro.* || **21** *ναοῖσι* ΠΣ || βασιλέα [B,]U,?Ro; Hm.^{1} Bö.^{2}* — βασιλῆα mss. (etiam C,G,) Al. Ro.* Bö.^{1} Hm.^{2} || δίδυμνον Bö.^{1} Hm.^{2} — δίδυμον mss. Al. Ro.* Hm.^{1} Bö.^{2}* || ἐπέθηκ'. ἐν δὲ BCDEF(G,)HNP[R]TUXΓΞΣΩω' Al. Br.^{m} Hm. Bö.^{2}* — ἐπέθηκε δ' ἐν G — ἐπέθηκε | ἐν δὲ O — ἐπέθηκεν. ἐν δὲ DVZΔΘ^{a}ΠΥ — ἔθηκ'. ἐν δέ, recc. Ro.* Bö.^{1} || ἀδύνοος Υ — πνόος Υ, rell. || **22** *αἰχμῆσιν* PQTU — *μᾶσιν* D^{a} — *μητῆσιν* X^{a} — *μαῖσιν* B CD^{b}EFGH etc. || **23** ὕπατε C^{a}GHR^{b}TUVXΠΣΥ*k* — ὕπατ' [B.]C^{b}DEF [N]O[R^{a}]Z[ΓΔ]Θ recc. Al. Ro.* || εὔρυαν. E || **24** οὐλ. ο' || ἀφθόνατος [Δ?]Θ Al. Ro:* — ἀφθόνητος BC.DEFG.HN.OPQ[R]TU.VXZΓΞΠΣΥ*ab cklmnoqrsx*θ'λ'μ'ν'ο'σ' Bö.* || ἐπίεσσι NO — ἔπεσι EFRΣΥ — ἔπεσι τυγχάνοιεν (intrusa glossa) Π — ἔπεσιν Ro; — ἔπεσσι BCDGHPQTU.VXZ ΓΔ Al. — ἔπεσσιν Θ recc. Ro.* || **25** *μένοιο* B solus, male || **26** sq. νέμων ξενοφῶντος, εὔθυνε Cμ'ν'ο' — sine dist. NO*anoq* Bö.* — νέμων, ξενο-

Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι τέ ϝοι στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας,
πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν 'Αντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ' ἐπ' Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ' ἀελίῳ ἀμφ'
ἑνί, μηνός τέ ϝοι
τωὔτου κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ϝέργα ποδάρκης

φῶντος εὔθυνε BVZΘΠ etc. Al. Ro.* cum Sch. Vet. (in Sch. C ξενοφῶντι, in Sch. G ἴθυνε, in n εὔθυνον)

27 δαίμονα Δ^{1}Θ (sed gl. Θ τῆς τύχης) || **28** τέ οἱ CNO^{ut} (cum Sch. Vet.) — δέ οἱ [B.]DEF etc. || ἐγκώμιον. τεθμόν. τὸν, ἄγει B || πίσσας COΓ?Θ — πίσσα. (ης supra) N — πίσης b || **29** πενταέθλω(ῳ) BC DEFGHNOTUVX^{b}Z^{pc}ΓΔΘΠΣΥ Bg. — πενταέθλων X^{a} Z^{ac} — πεντάθλω(ῳ) [P]Q[R] recc. Al. Ro.* || δρόμον. ἀντεβόλησε B^{a}CDEFGHINOPQRTUV XZΓ[Δ?]Θ^{a}ΞΠΣΥ (ἀντιβ. in Q) — id. (sed σεν) Ω?ω'? Al. Bö.* (cum Sch. Vet. et Etym. M. 112, 50) — δρόμον. οὐκ ἀντεβόλησεν recc. (-βούλ. bcr -σε Θ^{b}s) Ro.* Hm.^{2} — δρ. οὐκ ἀβόλησεν Hm.^{1} || **30** θνητὸς P solus || πρότερος CNO (cum paraphr. Sch. B, ubi alii [ut U Ro.] πρότερον) — πρότερον [B]DEF etc. || **32** πλόκοι] in Sch. B init. pro νῦν ϛέφανοι legitur γρ'. στέφανοι. || ἐν om. E || -σσι vett. et Thom. — σσιν (σιν λ') recc. Al. Ro.* || **33** νέμεά τ' BDEFNOUZΥ recc. Al. Ro.* Be. Hm. Bö.* — νέμεα τ' C^{ac}Γ[Δ?]ΘΠΣ? — νεμέα τ' C^{pc}GHQTVX Sm.* || **34** πατρός δε C^{ac}DQTUV || θεσσαλοῖο ἐπ' B.C?DEFGHĪPQRU.VXZΓΔΘΞΠΣΥ — θεσσαλοῖ' ἐπ' C?NO^{b} Ah. Bg. Sw. — θεσσαλ.... T — θεσσαλοῦ ἐπ' recc. Al. Ro:* || **35** -σι Pn || αἶγλα E || ἄγκειται ΔΘΠΥ || **36** δ' CNO (cum paraphr. Sch. B Ro.) — τ' B.DEF etc. || ,τιμὰν, σταδίου V || τἀλίῳ B. — τ' ἀλίω FGH^{a}QVΣ — τ' ἁλίω(ῳ) C^{a}PTUXZ — [τ'?] ἡλίω R — θ' ἁλίω(ῳ) C^{b}DEH^{b}NOΓ[Δ]ΘΠΥ recc. Al. Ro.* — τ' ἀελίῳ Bg.^{2} |' τέ οἱ B.CDEF etc. (omnes) — paraphr. Sch. B Ro. etc. δέ habet || **37** τωὔτου B.GHΘ^{pc} — τωυτοῦ CDFNZΘ^{ac} Al. — τωύτου ΠΣ — τ' ὠυτοῦ Γ — τωὔτοῦ οο' Cp.* — τῶυτοῦ q — τωὔτοῦ rell. recc. Ro. — ταὐ-

ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,

'Επ. β'.

'Ελλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδᾶνος τεθμοῖσιν

Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ ἕψοντ' 'Εριτίμῳ τ' ἀοιδαί.
ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέεσσι περὶ πλήθει καλῶν, ὡς μὰν σαφὲς

τοῦ EOPQRUV — τ' αὐτοῦ TX || κραναaῖς ἐν omnes || ἀθάναισιν F — ἀθήναισι N — ἀθάναισι (νασι O) rell. || τρία μὲν ἔργα $Θ^{b}$ kq[λ']μ'ν'σ' Ro.* — τρία μὰν ἔργα anors[x al. r.] ω' Al. Sm.* — id. (sed μὴν) c — τρία ἔργα BCDEFG[H]NOPQ[RT]UVXZΓΔ$Θ^{a}$ΞΠΣ Bö.* || ποδαρκὲς B. — ποδάρκης Va — ποδαρκὴς CDEFG etc. (contra praeceptum Arcadii et Etym. M.) 38 ἡμέρα B.C.ENOΣalmnoqrx Ro; — 'ἁμέρα o' — ἁμέρα DE,FG[HP RT]QUVXZΓΘ[ΔΠbc]kμ'ν'[θ'λ'σ'] Al. Ro.* || 39 ἑλλώτια B.C,[1 2]EFG. HTUVXZΠΣanoqrλ'o' (Bg.[2]) (cum Sch. in BCGU al.) — ἑλλώτια CDN, (N ambigue) O[PR]Q.Γ[Δ]Θkμ'ν'σ' Al. Ro.* (cum Sch. Vet. in D et Ro. et cum Sch. Thom. in Σ) || δ'] δὲ HΣ — θ' Γ || ἐν δ'. Σ — ἐν (om. δ') Γ || ποσειδᾶνος CΔΘΞΩ St. Sm. Hy. — πο . . . δ . νος B (perforatâ chartâ) — ποτειδᾶνος B,ΠΣkλ'μ'ν'σ'ω' Al. Ro.* Ox. Be. Bö.* — ποτιδᾶνος (δάνος) DE.FG.PQ[R]TU.VXZ[1]Γ Sw.[2 3] Bg.[2] — ποσειδῶνος NOZ[a] abcknoqrx o' || -σι¦πτ. vett. et Thom. cum o' Al. Ro.* — σιν¦πτ. aknoqλ'μ'ν' [r. r.] Ox.* || 40 ποιοδ. N^{pc} || 41 [τερψ]ίαι[θ'] B^{a} — τερψία θ' N^{a} — γρ. τέρψιαις N^{bc} — τερψίεσθ' D — τερψίες D^{ac}? — τέρψιες (om. θ') C^{ac}E.FG. HI?TU.VXZΓΔΘΠΣ (Sch. Vet. in paraphrasi τε omittit) — τέρψιές θ' (plurimi τέρψιεσθ') B^{1} C^{pc} Oakorμ'ν'o' [r. r.] Al. Ro.* Be. Hy. — τέρψιεσθ' q — τέρψιες δ' n — τέρψιές γ' PQ — τέρψιες γε (γ in rasura) R — Τερψίᾳ θ' Sm. Ox. Bö.* Hm. Est nominativus τερψίας in B et Ro. in Sch.[2] [ubi GHITU al. ἐρξίας vel ἑρξίας] et genitivus τερψίου in BIU al. in Sch.[1] [ubi Ro. τερψίονος]. Utraque igitur scriptura, et Τερψίᾳ et τέρψιες, iam in Sch. Vet. invenitur; num vero θ' olim legerint dubium est; hiatus in dativis ferri potest, ut O. III, 30. || ἕψοντ' T — ἔχοντ' V — ἕψονται U,Z — ἕψοντ' rell. mss. Al. Ro.* Ky. Sw. Hm.[2] Bg. — ἕποντ' Hm.[1] — ἕσποντ' Bth. Bö. Di. || ἐρίτιμοι (ἐριτίμοι T) τ' sive ἐρίτιμοί τ' omnes mss. Al. Ro.* Be. Hy. — 'Εριτίμῳ τ' Sm. Ox. Bö.* (cum parte Sch. Vet.) || 42 ὅσα τ' (ὅσά τ') G.HQTVXZΓΔΘΠΣν' Al. — ὅσ' R — ὅσσα τ' (ὅσσά τ') [B.C]DEFNOU recc. Ro.* || -φοῖσι HΓ || -σατο E || 43 ἠδὲ E || πολέεσσι DF — πολέσι BEGHQRTU.VXZΓ[Π]Σ Al. Sm. — πόλεσιν Θr — πόλεσσιν bc — πολέσιν B,CNOaknoqso'μ'ν'σ' [r. r.] Ro.* Ox.* — πολίεσσι

οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ — Στρ. γ'.
μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ϝίδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον
παλάμαις ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ — Ἀντ. γ'.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν

Hm.^{2} — πόλισιν (Bg.^{2}) || ὧς Ro. Cp. || μὰν [B]CD^{a}[EF] (G. ita ego notavi) H?NO[PQR]TU.V[X]Z*aknq*[*r*]*o'μ'ν'* [r. r.] Al. Ro.* (in O c. gl. λίαν) — μὲν D^{b} (G notante Be.) H?ΓΔΘΞΠΣ*mo*

44 οὐ κᾶν plurimi mss. || εἰδοίην Ελ' — εἰδήειν T || λέγων EZ^{1} || ποτιᾶν BG^{ac} — ποντίᾶν F || ψᾶφον D^{a}FO^{a}U^{a} (in F c. gl. τὴν) || **45** δ' ἑκάστω (om. ἐν) C.NO? — δ' ἐν κάστω(ῳ) *kλ'μ'ν'σ'* — δ' ἐν ἑκάστω(ῳ) rell. — δὲ ϝεκάστῳ? (Sch. Vet. non habet ἐν in paraphrasi quae omissa est in B) || **46** μέτρω TUV^{b}X — μέτρων S^{ac} || **47** δὲ recc. Al. Ro.* Bö.^{2}* — γὰρ (Hy.) Bö.^{1} — δ' ἄρ' Ky. — δ' ἄτ' Hm.^{2} — δ' B.C.DEFG.HNOP QRTU.VXZΓΔΘΠΣ — paraphr. Sch. Vet. δὴ οὖν, Sch. Rec. δὲ || ἰδίοτος Q || **48** μᾶτιν NO || **49** τε ἐν N || ἡρώαις B^{a}DEGHPQRTUVXZ ΓΔΘ^{a}ΠΣ — ἡρωαῖσι F (c. gl. λ[είπει] supra ι) — ἡρωΐαις B^{ba}CN^{lit}O recc. Al. Ro.* || ἀρεταῖς P — αἶσι HV — αἶσιν rell. || **50** ψεύδομαι C^{a} — ψεύσομαι BC^{b}DEFGHNOQRTUVXZΓΔΘΠΣ*x* — ψεύσομ' *aknoqμ'ν'o'* [r. r.] Al. Ro.* || κορίνθω(ῳ). σίσυφον BCDEFH^{pc}[R^{b}]ΓΘΣ[ΔΠ] recc. Al. Ro.* — κορίνθου. σίσυφον NO — κορίνθω. οὐ σίσυφον GH^{ac}PQR^{a}STUVX Z || παλάμαις λέγων ὡς F (e glossa) || **51** ἀντίαν B^{ac} || πατρὶ R || γάμον (sine τὸν) BCDEFGHNOPQ[R]TUVXZΓΔΘ^{a}ΞΠΣ Bö.* — τὸν γάμον Θ^{b}*aknoqrλ'μ'ν'o'* [r. r.] Al. Ro.* || αὐτᾶ et αὐτᾶ iunctim B — αὖ αὐτὰ ΠΣ — αὐτᾶ(ᾳ) Z^{ac}?Θ^{b}*akoλ'μ'ν'o'*^{pc} Ro.* — αὐτᾶ(ᾳ) CD^{pc}EFGH^{pc}NOP T?UX^{b}Z^{pc}?ΓΘ^{a}*nro'*^{ac} Al. Bö.^{2}* — αὐτὰ D^{ac} — αὐτῶ H^{ac}?T?X^{a}? — αὐτῆι (ην?) Q — αὐτῇ *o* — αὐτὴν R — αὐτὸ *q* || **52** ναΐ] αἴ *q* — καὶ *o*^{ac} || προσπ. C^{pc}DF^{pc}NO^{pc}PQR^{a}TUVXZΓΔΘΠΣ*n* — προπ. [B.]C^{ac}EF^{ac} G[H]O^{ac}Q^{ac}? recc. Al. Ro:* || **53** τᾶ δὲ TVX^{a} || **54** πρὸ] πρὸς *δ* (ft. *q*) | ἐδόκασαν (*a*^{ac}?) Cram. Anecd. Par. I, 285.

ἐπ᾽ ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος,
τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ᾽ ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μὲν
ἐξεύχετ᾽ ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·

Ἐπ. γ'.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ᾽ ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ ϝοι χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ᾽· ἐξ ὀνείρου δ᾽ αὐτίκα

55 ἐπαμφότερα CFΘ*oxv'* || τάμνειν CDNO^{pc} (in N cum notula τάμνειν ἀντὶ τοῦ τέμνειν, τρόπον τοῦ ε̄ εἰς ᾱ) — τάμναις O^{ac} — τέμνειν [BGHRT X]EFQUVZ Thom. recc. Al. Ro.* || **56** φίλω γένει σὺν PR^{ac} Bg.¹ — γένει σὺν N^{ac} — γένει σὺν φίλω N^{pc} — γένει φίλω(ῳ) σὺν omnes rell. mss. (et R^{pc}) Al. Ro.* Bg.² || ἀτρέος BCDEFGHIV(Z^{ac}?)ΓΞ Bö.* — ἀτρέως NOQRSTUXZ^{pc}[Δ]ΘΠΣ recc. Al. Ro.* || **57** οἵ δ᾽ BC.DEGNOQT UVZΓΘΠ*krλ'μ'ν'σ'* Al. Ro. Cp. — οἳ δ᾽ H*n* Sm. — οἱ δ᾽ *a* — οἱ δ᾽ FXZ^{ac}?Σ*qo'* Mr. St. Ox.* || δ᾽ ἀπὸ, πάμπαν B^{pc} — δ᾽ ἀπόπαμπαν B^{ac}? — δ᾽ ἀποπάμπαν DEFGN.QTU.VΓΘΣ — δαποπάμπαν *o'* — δ᾽ ἀπὸ πάμπαν C.HXZ recc. Al. Ro.* || **58** εἴργ. λ' — εἶργ. omnes rell. || δὲ] γὰρ *m* (gl. in *σrλ'* etc. cum paraphr. Sch. Vet.) — δὴ Sm. || οἱ δαν. *a*^{ac}*q* || μὲν mss. Al. Ro.* Ox. Bö.* — μὰν Sm. Pw. Be. Hy. || **59** ἐξεύχεται ἐν D^{ac}?Z || ἐν] ἂν O — om. ἐν ΠΣ^{pc} (fuerit in Σ^{ac} ἐξεύχετο ἄστει?) || ἄστει BDEFGHPQRTU.VXZΓΘ^{a}ΠΣ Al. — ἄστεϊ CNO recc. Ro.* || πατρὸς (sine μὲν) BC.DEFGH.I̤I̤,NO.[PR]QTUVXZΓΔΘ^{a}ΞΠΣ (cum Cram. Anecd. Par. I, 235) — μὲν πατρὸς recc. Al. Ro.* — δὲ πατρὸς B,G,U, Ro; (sed hoc δὲ non ad lemma sed ad Scholiorum contextum pertinet) || **60** κλῆρον λ' || **61** τῆς N*q* — τὰς VΠΣ*x* || ἦ et ἡ iunctim T || πολλὰ ἀμφὶ ΗΓΔΘ^{a}ΠΣ — πολλἄμφὶ BG*n* — πολλἄμφὶ OTΘ^{b}*aqλ'o'σ'* Al. — πόλλ᾽ ἀμφὶ CDEFNQUVXZ*koμ'ν'* [rell.] Ro.* || κρουνᾶν *q* — κρούναν *n* κρουνοῖς *x* || **62** πήγ. R*cλ'* || -θε BEFGHPQRTUVXΓΔΘ^{a}ΠΣ*o'* — θεν CDNOZ recc. Al. Ro.* || **63** γέ οἱ] τέ οἱ CO — γε, οἱ N — γέοι H — paraphr. non habet particulam (ϝεοῖ?) || **64** [ἤνεγκ]εν N — ἤνεγκε Oλ' — ἤνεγκ᾽ rell.

ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὕδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ; ἄγε δὲ
φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον.

κυάναιγις ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'.
κνώσσοντί ϝοι παρθένος τόσα ϝειπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ'
ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὥς τέ ϝοι αὐτὰ
Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς ἔπορεν

δαμασίφρονα χρυσόν. 'Αντ. δ'.

65 εὕδεις UZΠ || ἄγε (sine δὲ) mss. Al. Ro.* — σὺ δ', ἄγε, Hm.^{2} — ἄγε δὲ scripsi (cum Sch. Vet.) || τόδε ΔΘ || ἵππιον Γ ΔΘ — ἱππεῖον Ro. Mr. St. — ἵππειον rell. mss. Al. Cp. Sm.* || δέκευ CΓΔΘ*k*[λ'σ']μ'ν' [al. r.] Ro.* — δέχευ BDGH^{ac}NOPQRTUVXΠΣ*a mnoqx* — δέχου EFH^{pc}Z (gl. passim) || **66** καί, τοι (sive ἤ, τοι) δαμαίῳ B, || νιν COΓΘ^{ac}Ξ Bö.^{2}* — μιν BDFFGHNPQRTU.[VX]Z[Δ]ΠΣ recc. Al. Ro.* || ἀργᾶντα B.C.EFGHI?NO.PQTV.XZΓΔΘΞΠΣ*o*? Bö.* Hm.^{1} — ἀργάντα RU.Ω Al. (Germ.) — ἀργὸν τῷ Ω — ἀργὸν recc. Ro.* — ἀργᾶν (collato Aesch. Ag. 116) Hm.^{2} Bg.^{2} || **67** κυάναιγις B. (cum Sch. B) — κυαναιγις (s. a.) F — κυαναιγίς δ' E — κυαναιγὶς C.DG etc. || ὄρφνῃ *bc* || **68** κνώσσοντί (κνώσοντί PΣ) οἱ mss. Al. Ro.* — ὑπνῶντί οἱ Pw. (Hy.) Be. — πνέοντί οἱ Hm.^{2} || τόσα DFH$_{ac}$ Sm.* — τόσσα BCEGH^{pc} NOPQRTUVXZ Thom. recc. Ro.* || ἔδοξεν] ἄνδοξεν E (F^{ac}?) || ἀνα, ἀνά, ἀνὰ mss. || ἔπαλτο DNO — ἐπαλτ' (s. a.) *q* — ἔπαλτ' rell. mss. Al. Ro.* Bö.^{1} Hm.^{2} Sw.^{23} Bg.^{2} — ἐπᾶλτ' Bö.^{2} Di. Sw.^{1} Bg.^{1} Ht. — De dativo cf. ad O. I, 89. || **70** παραχ. D^{ac}NPQTXΠ*n* || **71** εὗρε vett. ΓΔ — εὗρεν recc. ΠΣ[Θ] Al. Ro.* || **72** δεῖξε τε B — ξέν τε EF[H] recc. Ro.* — ξέ τοι V — ξέ τε rell. vett. Thom. Al. || εὑρεῖν δείξαι τε *n* || κοιραννίδα CE || **74** κοιτάζετο *q* || ἀπ' ἐκείνου omnes mss. (ἐπ' ἐκ. Z^{lit}) Al. Ro.* Bg.^{2} — ἀπὸ κείνου Bö.* || χρήσιος mss. (χρύσιον [cum gl. τὸν χρυσοῦν] *n*) Al. Ro.* || ὥς (ὡς) τέ οἱ BCDEFG[H]NO[P]Q[RT]UVXZΓΔ ΘΞΠΣΩ Al. Bö.* — ὅπως τέ οἱ Θ^{b}*aknoq*λ'μ'ν'ξ'ο' [r. r.] Ro. Ox.* — ὅπως τέ οἱ Cp.* || **74** ἔπορεν CFNOZ recc. Al. Ro.* Sm.* — ἔπορε [B]D EGHQRTUVXΓΔΘ^{a}ΠΣ Mr. St. || **75** δαμαήφρονα O || χρυσὸν B^{lit}CDE

ἐνυπνίῳ δ' ᾇ τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό νιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ,
θέμεν Ἱππείᾳ βωμὸν ἐγγὺς Ἀθάνᾳ.
τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ϝελπίδα κούφαν κτίσιν.
ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας,

FG[H]NOQ[PRT]UVXZ[Γ]ΔΘΠΣ*anoq* [al. r.] Al. Cp. St. Hy.* — χρυσοῦν *klm*ϑ'λ'μ'ν'ο'σ' Ro. Br. Mr. Sm. Ox. — χρυσὴν Ξ — χρυσόν γ' Pw.

76 δ' ᾇ E — δ' ᾳ Ky. Hm.[3] (collato O. VI, 28) Sw.[2,3] Bg.[2] Ht. — δαὶ CD[a] NOPT.UU,[pc]V — δὴ F — δε (s. a.) B — δὲ B,D[b]G[a]HQRU,[ac] XZΓΔΘ[a]?ΞΠΣ Ro; — δ' ὡς *n* — δ' ὡς G[b]T[b]Θ[b]*akoq*μ'ν'ο' [r. r.] Al. Ro.* || πείθεσθαι B.CENOΓ Ro; — πειθέσθαι Q[a]SΔΘ — πίθεσθαι GHTV *almnoqx* (gl. *n* πιστεύειν) — πιθέσθαι DF[P]Q[1] [R]UXZΠΣ[*bc*]*k*[ϑ'λ']μ'ν'[σ'] Al. Ro.* — πύθεσθαι ο' || **77** κελλ. NOΓΔΠΣ*n* — κεκλ. λ' — κελεύσ. R. || νιν CNOΓΔΘ — μιν [B]DEF etc. || ὅτ' ἂν EF || δ'] δὲ H,T, || **78** κραιταίποδ' B — κραταίποδα O (cum Sch. BGHT) — κραταίποδ' CD EFGHINPQRTUVXZΓΔΘ — κραταιὲ ποδ' (πόδ') ΠΣ — καρταίποδ' (καρτώπ. *n*) recc. Al. Ro.* || ἀναρύη(ῃ) BC.DEFGHIN[pc]O[pc]PQRTU.VXZ (cum Sch. BHT etc.) ΠΣΩ Al. — ἀραρύη N[ac]?O[ac]? — ἀναρρύη ΓΔΘ[a]Ξ ἀνερύη(ῃ) *a*[ac]*o*?*qxo*' St.[2,4] Bd. (Comm. Mosch. in *q*[*a*] aliisque Moschopuleis) — ἀνὲρύη *n* — αὐερύη(ῃ) *a*[pc]? Ro: Cp. Mr. St.[1,8] PSt. Bö.* — αὖ ἐρύῃ Be. Hy. — αὐρύῃ Sm. Ox. λ'(?) — ἀν' ρύη Θ[b]*k* — ἀνρύη(ῃ) μ'ν̄'σ' Hm. (cum Comm. Moschopuleo [contaminato] in Triclinianis μ'ν' etc.) || γαιαόχῳ(ω) BC[b]DEF (ώχω) GH (άοχω) INOPQR (άοχος) TUVXZΓΔΘΠΣ Al. Be. Hy. — γαόχω Ξ — γαιηόχου C[a]? — γεαόχῳ(ω) recc. Ro.* Bö.* || **79** ἱππεία(ᾳ) BC.[a] DEFGHI?NO.[P?]QRTUVXZΠΣ[*bc*]*k*[ϑ'λ']μ'ν'[σ'] Al. Ro.* — ἱππείῳ C[b] — ἱππία(α) ΓΔΘ*almno*?*qsxo*' Hm. Bö.* || ἐγγὺς NOP (cum gl. Θ πλησίον) Hm.[3] recte. — εὐθὺς [B]C.DEF[GH]Q[R]S[T]U[VX]Z etc. (etiam Θ) || ἀθάνα(ᾳ) omnes || **80** τελεῖ θεῶν D Bö.* — τέλλει θεῶν Hm.[2] Sw.[2,3] — τελεῖ δὲ θεοῦ C, — τελεῖ δὲ θεῶν B.CEFG.H.IN (δε) OPQ. RT.UVXZΓΔΘΞΠΣ — πληροῖ θεῶν ΩΩ Al. — πληρεῖ θεῶν *a*[b] — πληρεῖ δὲ θεῶν *a*[a]*x* — πληροῖ δὲ θεῶν *knopqu*μ'ν'ξ'ο' [r. r.] Ro:* (in Tricl. cum notula διὰ τὸ μέτρον πληροῖ γράφε, οὐ τελεῖ.) || ὅρκον] ὅρμον V solus vitiose — gl. Mosch. ἤτοι τὴν δεομένην βεβαιώσεως. || καὶ τὰν παρ' ἐλπίδα BCDEFGHNO QRTUVXZΓΣ Al. — καὶ τὰν παρελπίδα ΓΔΘΠ — καὶ παρελπίδα ο' — καὶ παρὰ ἐλπίδα *aknoq*μ'ν' [r. r.] Ro.* — τοι παρά τ' ἐλπίδα Ht. || **80** sq. κτῆσιν (sine γ') BCDEFGHINOPQRTUVXZΔΘ[ac]Ξ?ΠΣΩ?Ω? Al. — κτίσιν (sine γ') ΓΓΘ[pc]Ξ?*almno*?*qsx* Bö.* — κτίσιν γ' [*bc*]*k*[ϑ']λ'μ'ν'[σ'] Ro.* (Tricl.) || **81** ἦτοι omnes 31 mss. de quibus constat Al. Ro. Mr. St. Bd. — ἤτοι [R?*x*?] Cp. Sm. Ox.* || ἕλε BCDEF (ἕλε) G[H]NO[P]Q[R]TU (ἕλε) VX

φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,

'Επ. δ'.

ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.

σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων

αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου

τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν

καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν. διασιωπάσομαί ϝοι μόρον ἐγώ·

τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων

Στρ. ε'.

ἰέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ

ΖΓΓΔΘΞΠ(ἔλη) ΣΩ Al. Bö.* — ἔλαβεν B^b a^a knoquλ'μ'ν'ξ'ο' Ro.* Sm.* — ἔλαβε Mr. St. — [ἔ]λε μιν a^b (hoc supra ἔλαβεν positum est) — ἔλε μὲν Hm. || 81 sq. dist. post (non ante) φάρμακον QZΠΣq — dist. post φάρμακον πραῢ DF 82 πραῢν Z || τεῖνον B̄ᵃB̄,ᵃ — τείνων B¹ B,¹ C.DEFG etc. || ἀμφιγέν. VXσ' || γένυϊ BC.DEFG.HNOTUVΓΓ.ΔΘᵃ ΞΠΣΩmo' Al. — γέννυϊ XZ — γένυι B, Hm. Bö.* — γένυν k̄o — γένυ' a^b μ' — γένυ Θ^b a^a nq[λ']ν'σ' [al. r.] Ro:* || 83 -εντ'] -εντα NObckλ'μ'ν'ο'σ' Ro. (Tricl.) || ἀναβὰς omnes || ἐνόπλια] ἀέρια Eustath. Opusc. 349. || -ζε B.C,DEF^pc GHPQTU.VZΓΓΔΠΣ — ξε CF^ac NORXΞ Mr. St. Bd. — ξεν Θbcknλ'μ'ν'σ' Ro: Br. Co. Pl. — ζεν a[lm]oq[x]o' Al. Cp. Sm.* || 84 δὲ ἐκείνω ΗΓΓΔΘΠΣ — δ' ἐκείνῳ(ω) rell. mss. Al. Ro.* — δὲ κείνῳ Bö.* || ἀμάζον' ἰδὼν Ξ solus (?) || 85 ἐρήμου omnes mss. Al. Ro.* Ht. — ἐρήμων Hm. Sw.²³ Bg.² || 86 βάλλεν (Bö.) Sch. Vet.? — βάλεν UV — βάλλε Z — βάλε QRᵃ STX (cum gl. T ἔτρωσεν) — βάλων P — βαλλὼν C — βάλλων BDEFGHNO Thom. recc. Al. Ro.* || 87 χείμεραν CRZ — χείμαιραν Πkλ'μ'ν'σ' Ro. Mr. — χίμεραν Tq¹ — χιμέραν Xo' — χίμαιραν BDEF etc. Al. Cp. St.* || πυρπν. ΓΓ || πνέοισαν] πνέουσαν B, — πνειοῦσαν N || -νεν CFZ recc. Al. Ro.* Sm.* — νε rell. vett. et Thom. Mr. St. || διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ B.CDEF GHIN.O (πήσ) O,PQRTU.VXZΓΓΔΘΞΠΣΩΩ Al. Bö.* — διασωπάσομαι αὐτῷ(ῷ) μόρον ab?c?hilmnoq.s (σιω) xϑ'? (Mosch.) — διασιγάσομαι αὐτῷ(ῶ) μόρον kλ'μ'ν'ο'[σ'] Ro.* (Tricl.) — διασιωπάσομαι μέν οἱ μόρον Hm.² — διασιγάσομαί οἱ μόρον ἐγώ Ht. — Cf. Germ. Sch. p. 64, not. 3 || 88 ὀλ. omnes vett. et Thom. n Al. — οὐλ. recc. Ro.* || ἀρχεῖαι kλ'μ'ν' Ro. (Tricl.) Mr. St. Ox.* — ἀργεῖαι σ' — ἀρχαῖαι B[CDF]EGHNOP[QR]TU VXZΓΓ[Δ?]ΘΞΠΣΩa[hi]noqsυo' Al. Cp. Sm. Hm. Bö.* — ἀχαῖα x || δέκ. C Bö.* — δέχ. omnes rell. mss. (δέονται Π) Al. Ro.* || 89 εὐθὺς N, n || 90 ἱέντα CHNOTVλ' — ἰέντα [B.]DEFG. etc.

τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ'
ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν — Ἀντ. ε'.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·

91 καρτύνειν [BCH]NO[P]Q[RΠΣΔ]*a*[*k*]*n*[λ']μ'ν'ο' [al. r.] Al. Ro.* — κρατ. DEFG?TUVXZΓΓ̣Θ*bcoq* ‖ **92** μοίσαισι B.C.DEFGHINOPQRTU. VXZΓΓ̣ΔΘΠΣ Al. Ro; — μούσαις λ' — μοίσαις *aknoq*μ'ν' [r. r.] Ro.* ‖ εἴκων B.CDEFG.HĪNOPQRTUVXZΓΓ̣ΔΘΞΠΣΩ̣ Al. *q* (glossa in recc. multis) — ἔκων *akōsx*μ'ν'ο'σ' [r. r.] Ro: Cp. St.* — ἕκων λ' — ἑκὼν *n* (in nullo alio quod sciam ms., nisi quod eadem glossa refertur ex P) Mr. Pw. Hy.* ‖ **93** -δαισί τ' (δεσι τ' E) vett. et Thom. — δαισίν τ' (δεσίν τ' *kn*λ'μ'^pc^ν'σ' Ro.) recc. Al. Cp.* ‖ -ρον Γ ‖ **94** τά τ'] τ' D — τά γ' λ' ‖ ἐπιθήσω B.C.N,O^ac^G^b|ref.^ *n* (sed gl. *n* βραχεῖ δὲ λόγῳ) (paraphr. Sch. Vet. in B Ro. ἐπιθήσω καὶ ποιήσω) — ἐπιθήσω *o* — ἐπαθήσω Σ — ἐπαθήσω Al. — ἕρπει θήσω R — ἐπειθήσω Θ — πειθήσω ο' — ἔπει θήσω DEFG^ac^G,[H]NO^pc^[P]Q[T]U.VXZΓ[Γ̣Δ]Π*akq*μ'ν' [r. r.] Ro.* (in Sch. Vet. verba ἐπιθήσω καὶ omissa in U Bö.) ‖ φανεραθρό' BGHRTUV — φανερ' ἀθρό' *kn*λ'σ'. — φάνερ' ἀθρό' *o* — φανέρ' ἀθρό' CDEFNO (ἀθρόα) [P]QXZ etc. ‖ ἀληθὴς O.Q — ἀλλαθὴς ΠΣ*n* ‖ τ' ἐμοι Σ — τ' ἔμοι *n* — τέ μοι rell. ‖ **95** ἐξ ὅρκος B Pw. — ἐξ ὅρκος V — ἐξόρκος D^a^*aq* — ἔξορκος O — ἔξορκος [C]D^b^EFG[HNPRT]QUXZ [Thom.] *no*μ'ν'ο' [r. r.] Al. Ro.* ‖ ἀπέσσ. EF^ac^Z^ac^? — ἐπέσσ. [B]CDF^pc^Z^pc^ etc. ‖ ἀνθόρκιος ἔσσεται Ht. ‖ ἑξηκ. DVΓΓ̣*x*σ' ‖ -άκι] άδι V ‖ δ' BCDEFGHNOPQ RTUVXZΓΓ̣ΔΘ^a^ΞΠΣΩΩ̣ Al. — γὰρ recc. Ro.* — δὴ Hm. Bö.* ‖ -θεν (sine γ') BCDEFGHPQ[R]TUVXZ[Γ]Γ̣ΔΘΞΠΣΩΩ̣*almnoqsx* Al. Bö.* — θι O — de N n. l. detritâ chartâ — θέν γ' [*bc*[*k*[θ']λ'μ'ν'[σ'] Ro.* (Tricl.) ‖ **96** ἁδ. PQ.ΔΘ^ac^ Al. — ἅδ. Γ̣ — ἡδ. *c* — ἀδ. rell. ‖ βοᾶ G^ac^G,OQ^ac^ *k*^ac^ο' ‖ κήρ. B,NO — κάρ. B etc. ‖ ἐσθλοῦ CNORT^b^ΓΘ^ac^*bck*^b^*n*λ'ν' — ἐσλοῦ B.DEFGH[P]QT^a^UVXZΓ̣[Δ]Θ^pc^ΠΣ*a* (ἔσλοῦ) *k*^a^*oq* (ἐσ λοῦ) μ'^litt^ο' Al. Ro.* ‖ **97** οὐλ. Πλ'ο' — ὀλ. rell. ‖ **98** ἔοικε X ‖ **99** τὰ δ' [C]NO (Ξ?) *s* Bö.* (cum Sch. Vet.) — τὰ τ' PΘ*a* — τά τ' BDEFG.HQ.TU.VXZ

[redacted]

νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μὰν
τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ὑπ'
ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἓξ ἄρατ'· ἐν Ἄργεΐ χὰν Θήβαις· ὅσα τ' Ἀρκάσιν ἄσσον
μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

Ἐπ. ε'.

Πέλλανά τε, καὶ Σικυών, καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ'
εὐερκὲς ἄλσος,

[ΓΔ]ΓΠΣnoqλ'μ'ν'ο' [r. r.] Al. Ro.* Ky. || ἰσόμ. V || φαίη Vλ' — φαίνε (sic) X^{a} || σαφῶς a^{b}o'^{a}

100 ἐλπ. Xk || om. μὲν GHQRTUVXΠΣ — μὰν NO — μὲν BCDE FZΓΓ[Δ]Θ recc. Al. Ro.* || γε μὰν] γε μὲν NO — μὰν (om. γε) V || **101** δὲ om. PTX || δαίμων ὁ γεν. B.CDEFG.IOPQ.RUVXZΓΔΘΞΠΣΩ — n. n. de HTΓ — δαίμων γεν. N recc. Ro.* || ἕρπων O^{1} — ἕρπει N^{pc}Q^{ac}X — ἕρποι Z — ἕρποι [B]C etc. || **102** διΐ omnes mss. (δὶι P?) Al. Ro.* — Δὶ Bö.* || τοῦτ' BCDG,HNOUV Thom. recc. Al. Ro.* — τῶτ' (τῶ τ') F^{vl} (cum gl. καὶ τῷ) P (cum gl. τινί) QRTXZ^{lit}G$^{b|ref}$ — ω̈' Q, — τό, τ' EF — τάτε E^{vl} (γρ. καὶ τάτε) || τ' om. G — τε Q, — τ' rell. (et G,) || ἐκδ.] ἐνδ. λ' — ἰδ. o'^{a} || ὑπ' CN.O (Bg.) — ἐπ' rell. (etiam C,O,) || παρνασίᾳ(α) B^{ac}B,DFNT^{a}XΓΓΔ (σίαι) Θ^{a}ΞΩso'^{ac} Al. Ro; Bö.* — σσίᾳ(α) B^{pc}CEGHOPQRT^{b}UVZΠΣaknoqΘ^{b}[λ']μ'ν'ο'^{pc} [r. r.] Ro.* || **103** ἓξ ἄρατο ἐν ἄργεϊ δ' B solus, quod (omisso δ') reposui — ἓξ, ἄργει θ' C solus — ....'ν ἄργει δ' G (detrita verba, fortasse ante ἐν olim plura praemissa) — ἐν ἄργει θ' N (εἴ?) OΘ$^{a|pc}$ Al. — ἐν ἄργει δ' DEF (G? vide supra) HPQ$^{pc|lit}$RTUVXZΓΓΔΘ$^{a|ac}$ΞΠΣ (Ω?) — ἀμφ' ἄργεϊ θ' a(a^{b}?)hinoq [x al. r.] Θ^{b}o'$^{b|lit}$ (Mosch.) Sm.* — ἀμφ' ἄργει τε, kλ'μ'ν'σ' (o'^{ac}?) Ro.* (Tricl.) || ὅσσα (ὅσα EFN^{ac}q Mr. St.) καὶ ἐν (om. ἐν R) θήβαις mss. Al. Ro.* — aut καὶ (omissis ὅσσα et ἐν) aut χὰν scribendum esse videtur || ὅσα τ' EFHΓΓΔΘΠΣΩ Al. Bö.* — ὅσα τὲ (τε) recc. Ro.* — ὅσσα τ' B^{a}CDG.NOPQ.RTU.VXZΞ || ἐν ἀρκάσι. G, — ἐν ἀρκάσιν ἀνάσσων R — ἀρκάσιν, ἀνάσσων BΓΓΘΠ — ἀρκάσιν ἀνάσων EFZ — ἀρκάσιν ἀνάσσων CDGHINOPQRTUVXΔΣ Al. — ἀρκάσ' ἀνάσσων akoqx (s. a.) λ'μ'ν'[σ' r. r.] Ro.* — ἀρκὰσ ἀνάσσων no' — ἀρκὰς ἀνάσσων Hm.[1] Bö.* — ἀρκάσιν ἄσσον scripsi || **104** βωμὸς BCDEFGHO[PR]QUVX^{b}ZΓΓ[Δ] ΘΠΣanoq [al. r.] Al. Ro.* — charta detrita in N — διὸς TX^{a}Z^{m} — βωμοῖς kμ'ν'σ' || . ἄναξ. kμ'ν'σ' — . ἄναξ, — Ro. — , ἄναξ, Cp. Mr. — ἄναξ. BEOVao — ἄναξ, [C]NZΘqo' — ἄναξ QUΣn aliique. || **105** πελλανα (s. a.) λ' — πελάνα C^{ac}RZq — πελλάνα B.C^{pc}DEFG etc. Al. Ro.* — πέλ-

[110] ἅ τ' Ἐλευσίς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν. ἀλλὰ
κούφοισιν ἔκνευσαι ποσίν.
110 [115] Ζεῦ, τελέαν αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

λανά (in nullo scripto) Hm. Bö.* || συκιών EFZ — συκυών ΔΘΣ^ac || αἰακιδῶν FOZamnoqxo' — αἰολιδῶν N — αἰακιδᾶν rell. || ἄλσος C^ac? O

107 θ'] δ' O || ὑψηλ. EFZΘ^acΠΣo || -φῶ O || **108** ἅ τ'] ἥ τ' B, — αἵ, τ' F || εὔβοιαν καὶ TV || καθ' B.CDEFG.HNOQRTUVXZΓ Γ̣ΔΘΠΣ — κατὰ recc. Al. Ro.* || **109** μᾶσσον BCDE¹FG.HN.O¹QRT U.VXZΓΓ̣Θ^aΞΠΣ — μάσσον' E^aO^aΘ^b akoqμ'ν'o' [r. r.] Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) || ἰδεῖν U, || ἀλλὰ B.CDEFG.H etc. (omnes libri scripti) Al. Ro.* (in Π ἀχέα solito vitio, cf. VI, 62) — ἀνὰ Mi. Hm.¹ — ἄνα, Pw. Bö.* — σὺ δ', ἄνα, Hm.² || -σί (σὶ) BCGHNOQRTUVXΓΓ̣ΔΘΠΣano qx Al. Mr. St. — δὶ N, — σὶν (σίν) DEFk[λ']μ'ν'o'[σ'] Ro. Cp. Sm.* || extr. non dist. BCDEGOQUVXZΓΓ̣ΘΣΠaknqμ' [r. r.] Al. Ro.* — commate dist. Hy.* — plene FNoo' Ky. Sw. Bg. Ht. || **110** τέλεαι. B — τέλειαι Ξ — τέλεις. C^bDEFGHNOPQ^a|^ut? TUVXZΓΓ̣ΔΘ^aΠ̣ΣΩox Al. (Sch. Vet.) — τέλει' Bö.* — τέλειεν Q^b|^ut? — τέλει. (τέλει,) C^a recc. Ro.* (Sch. Rec.) „fac ut exeam" — τέλε' Cm. — τελέαν scripsi de coniectura collato Sch. Vet. et P. VIII, 25. O. II, 65. An τέλεαι τελέαι (pro τελέσσαι) a τελοῦμαι (fut. med. v. τέλλω) i. e. „perficies mihi"? cf. ἐφάψεαι O. IX, 12. || αἰδῶ (ἀλδῶ Ω̣ Al.) τε δίδοι BCDEFGHI (διδου) NOPQ[R]TUVX (αἰδώ) ZΓΓ̣ΔΘΞΠΣΩΩ̣ (x sine τε?) Al. (Germ. paraphr.) — αἰδῶ δίδοι Bö. (ft. in x sed in nullo alio ms.) — αἰδῷ τε δοὺς Cm. — αἰδῶ(ῷ) διδοὺς recc. Ro.* (Hm.) (in Tricl. cum notula μὴ δίδοι γράφε, ἀλλὰ διδούς· οὕτω γὰρ κάλλιον.) — αἰδώ τε δὸς Hm.² || γλυκείαν EFVZ

Subscr. τέλος ξενοφῶντος. DFGQTUV — ὕμνου τέλος ξενοφῶντος κορινθίου. λ'μ'ν'σ' — τέλος τοῦ τρισκαιδεκάτου εἴδους. *p* — τ. τ. τρ. τῶν ὀλυμπίων εἴδους. Ro. (ut semper) — nulla subscr. in BCENO etc.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ΄.

ΑΣΩΠΙΩ ΕΡΧΟΜΕΝΙΩ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏕ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏕ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏕ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Inscr. ἀσ. ὀρχ. Σ — ἀσ. ὀρχ. σταδιεῖ. *o* — ἀσ. ὀρχ. παιδὶ *k* — ἀσ. ὀρχ. παιδὶ σταδιεῖ. Sm.* — ἀσ. ὀρχ. παιδὶ κλεοδάμου σταδιεῖ. *c* (δήμου) α΄μ΄ν΄ — ἀσ. ὀρχ. σταδιεῖ παιδὶ κλεοδάμου. CNXΓ Ro.* (in Γ δήμου) — ἀσ. ὀρχ. στ. π. κλ. νικῶντι τὴν ος̄ ὀλυμπιάδα. DGPQTUVZ (in D om. τὴν) — id. (sed νικήσαντι) ΓΘ^{pc}ΛΠ — ἀσωπίω ὀρχομενία (F^{pc} νίω) στ. π. κλ. νικήσαντι (F νικῶντι) τὴν ος̄ ὀλ. (F ὀγδοηκοστὴν ἑκτὴν) EF (cf. vs. 17) — ἀσωπίχω ὀρχ. ς. π. κλ. νικήσ. τὴν ος̄ ὀλ. ΔΘ^{ac} Al. — id. (om. τὴν) *mqxo'* (in *q* ἐρχομενίω) — deest inscr. in *Bnσ'*

Metr. Vs. 5 et 17, utrinque deleto *γάρ*, et vs. 17 Hermanni emendatione λυδῷ probatâ, aliter constitui ac Bö.* (–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –) et Hm. (Bg.) (–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –) fecerunt.

Καφισίων ὑδάτων Στρ. α΄.
λαχοῖσαι αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ἐρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὔμμιν τά τε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέα γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοισιν χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι

1 καφησίων Ε.ΗΤVΧΓΓ[Δ]ΘΛΠΣΩkna΄[λ΄]μ΄ν΄ο΄σ΄ Al. Ro.* Ox. — κ[ηφη]σίων $G^{b|ref}$ — καφισσίων DQRU — κασιφίων q — καφισίων B.[C]F NPZabchhilmos[x] Sm. Hy.* || ὕδατα R || 2 λαχοῖσαι | αἵτε B.CDEFG HNPQRTUVXZ[Γ]Γ[Δ]ΘΛΠΣΩachnoqesx Al. Ta. Ky. Hm.^{123} (cum Sch.) — λαχοῖ|σαι. αἵτε ka΄[λ΄]μ΄ν΄ο΄[σ΄] Ro.* — λαχοῖσαν αἵτε [Ξ?] Bö.* — λαχοῖσαι, ὦ ταὶ Bg.^{1} — λαχοῖσαι, ταίτε Bg.^{2} — θάλλοισαν αἵτε Ht. || ναίεται T^{a}UV^{1} — ναίονται T, — ναίετε B.CDE.FG.H[NP]Q[R]$T^{b}V^{e}$XZ Thom. recc. Al. Ro.* — νέαιτε ο΄ || καλλίβωλον C^{a}cmq^{e}ο΄ — καλλίπωλον B.C,C^{b}DEFG etc. — Sch. Rec. utrumque; Sch. Vet.^{1} εὔγειον; Sch. Vet.^{2} de equestribus studiis Orchomeniorum loquitur. || 4 ἐρχομενοῦ Ξq Cavedoni (Bö.) — ὀρχ. rell. (ὀρχουμ. F) || παλαιγένων ΓΓ — παλαιγόνῶν Λ || μινυῶν $NΣ^{ao}$ || 5 εὔχομαι] εὐχόμεσθα Hm.^{3} || σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ B.DFG.H[N]RT.U.VXZ[ΓΔΘ]Λa[h]oqa΄[λ΄]μ΄ν΄ [r. r.] Al. — id. (sed ἡμῖν) Ε.ΓΠΣn — σὺν γὰρ ὔμιν τὰ τερπνά τε C (C^{b} ὑμῖν) P (ὑμὶ) Q (ὕμι) Ξ — σὺν γὰρ ὑμῖν τά τε τερπνὰ Hm.^{1} — σὺν ὑμῖν γὰρ τά τε τερπνὰ Bö.^{1} Th. — id. (sed ὔμμιν) Bö.^{2} Di. Sw. Ht. — σὺν γὰρ ὔμμιν τά γε τερπνὰ Hm.^{2} — σὺν γὰρ ὔμμιν τά τε τερπνὰ Hm.^{3} Bg.^{2} Etiam Sch. B Ro.* τὰ ἐπιτερπῆ τε καὶ ἡδέα ubi τε om. U Bö. — delevi γὰρ || 6 τὰ γλυκέα γίνεται B.C.DEFGHNQRT.UV XZ[Γ]Γ[Δ]ΘΛΠΣhkoa΄μ΄ν΄ο΄[anxλ΄σ΄ r. r.] Al. Ro.* Bg.^{1} — γλυκέα γίνεται (om. τὰ) q — τὰ γλυκέα γίγνεται (in nullo libro scripto) Bö.* Hm.^{23} Ht. — τὰ γλυκέ᾽ οἴγνυται coni. Bg. — τὰ γλυκέ᾽ ἄνεται Ky. Bg.^{2} Sw.^{23} || πάντα om. q || 7 κεἰ σοφὸς Bg.^{2} (e Sch.) — εἰ σοφὸς rell. || ἢ καλὸς ἤ τις (coni. Bg.^{2}) Hm.^{3} || 8 οὔτε γὰρ θεοὶ σεμνᾶν χαρίτων ἄτερ omnes mss. (οἱ θεοὶ D — χαρίταν θ΄ Ox.) Al. Ro.* Hm.^{1} Bö.^{2} Di. — id. (sed οὐδὲ) Sw.^{123} Ms. — οὔτε γὰρ θεοί | τὶ χ. ἄ. Bö.^{1} — οὔτε γάρ πω θεοὶ σ. χ. ἄ. Th. — οὔτε γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν χ. ἄ. Ky. Bg.^{1} — id. (sed οὐδὲ) Ht. — οὔτε θεοί ποτε σ. χ. ἄ. Hm.^{2} — id. (sed. οὐδὲ) Ra. cf. Rh. 4, 542. — οὐδὲ σεμνᾶν ἄτερθεν χαρίτων θεοὶ Hm.^{3} — οὐδὲ θεοὶ γὰρ σ. χ. ἄτερ Bg.^{2} || 9 κοιρανέοντι omnes mss. Al. Ro.* Hm.^{123} Bg.^{12} Ht. (Sch. B ἔχοντι, gl. T βασιλεύοντι) — κοιρανέοισιν Bö.^{2} Di. Sw.^{123} || χοροὺς] χορὸν (χορῶν?) C^{b} || οὔτε]

[redacted]

ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα Στρ. β'.
φιλησίμολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοοῖτε νῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ϝιδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ Ἀσώπιον ἐν τρόπῳ
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία

οὐδὲ Hm.³ || δαῖτας] δαιτὸς Cᵇ || ταμίαι] τάμιαι Qᵃᶜ (recte? cf. O. XIII, 7) — τίμιαι P — τιμίαι TXᵃᶜ (sed gl. T διοικηταί) — ταμεῖαι ΠΣ
10 ἐνουρανίων Hm.³ || **10** sq. παρὰ πύθιον] παρὰ τὸν Πύ. Mi. Hm.¹ — παρὰ Πυθώϊον Hm.² — σχεδὸν πὰρ Πύθιον Hm.³ || **11** ἀπόλλωνος Cᵃ || **12** ἀένναον BCDE.FGHNQRTUVXZΓΓ̣ΔΘΛΠΣ*bcḥk*ᵖᶜ*ox*ᵇ (etiam Sch. B H etc.) — ἀέναον *ahk*ᵃᶜ[*lm*]*nqa'*[θ'λ']μ'ν'ο'[σ' al. r.] Al. Ro.* || **13** ὦ πότνι᾽ P[Ξ?] Bö.* (Hy.) Hm.³ — πότνι᾽ (sine ὦ) C.NQR recc. Al. Ro.* — πότνια (sine ὦ) B.DE.FG.HT.U.VXZΓΓ̣ΔΘΛΠΣ*x*ᵇ (T cum gl. ὦ) || **14** -μολπα U — μολπαί ΠΣ || τ᾽ C[NP]Q[RΓΓ̣Θ] recc. Al. Ro.* — τε BDEF GHTUVXZΔΛΠΣ*x*ᵇ || κρατίστου] κράτισται Sch. Vet? || **15** ἐπάκοοι νῦν BB,²CDEᵖᶜFG[N]PQRT (detrit.) UVXZ[Γ?] recc. Al. Ro.* — ἐπήκοοι νῦν B,¹T,¹ Ro;¹ — ἐπήκοοι γίνεσθε C, — ἐπάκουσι νῦν Δ(?) — ἐπάκουοι νῦν Eᵃᶜ?H?ΘΛΠΣ — ἐπάκοιοι νῦν Γ̣ — ἐπάκουαι νῦν H? — ἐπάκοος γενεῦ Hm.¹ Bö.* Sw. — ἐπάκοοι τανῦν Hm.² Th. — ἐπάκοοι γε νῦν Th. coni. — ἐπάκοοι τὸ νῦν Hm.³ — ἐπακοοῖτέ νυν Bg.² — ἐπαΐοιτε νῦν Ht. || θαλία (om. τε) V — θάλεια τε B (et Sch. B) — θάλειά τε CN — θαλλία τε ΠΣ — θαλία τε D[E]FGH[P]QR[T]UXZ Thom. recc. Al. Ro.* || **16** ἐρασίμολπον coni. Bg.² || ἰδοῦσα N — εἰδοῖσα Θ || ἐπ᾽] ὑπ᾽ N || εὐγενεῖ PQR TUVXΓᵃΔ¹Θ¹Λ*x*ᵇ — εὐμενεῖ [B]CDEFGH[N]ZΓ¹ΔᵃΘᵃΣ recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) — εὐμευνεῖ Γ̣ — εὐμμενεῖ Π || **17** κοῦφα DFΛ*n* || λυδίῳ(ω) γὰρ omnes scripti (excepto *n* qui γὰρ omittit) Al. Ro.* Hm.³ — λύδῳ γὰρ Pw. Hm.¹ — λυδῷ γὰρ Hm.² Bg.² — λυδίῳ δ᾽ Hm.¹ Bö.* || ἀσώπιον E — ἀσώπιχον rell. (ϝυχον) In Inscr. EF soli ίω, rell. ίχω || **18** ἐν μελέταις τὲ (τε pauci) B̄ (cum gl. ὅρα τὸ μέτρον) DE.FGHT.U.VXZΓΓ̣[Δ]ΘΛ ΠΣ recc. Al. Ro.* — ἐν μελέταις τ᾽ CN?PQ[R] (Ξ?) Hm.¹ Bg.² Sw.²³ — — ἐν μελέταις (om. τ᾽) B,N? — μελέταισίν τ᾽ coni. Bö.¹ — μελέταις ἔν τ᾽ Bö.¹ — ἔν τε μελέταις Hm.²³ Bö.²* Ht. || ἔμολον BCDEF[GH]NPQ[RT] UVXZΓΓ̣ΔΘΛΞΠΣΩΩ̣ *aḥmnoqẹx*ᵇ Al. Bö.* — ἔμελλον E, (sed E in paraphrasi ἦλθον) — μόλον *ka'*[λ']μ'ν'ο'[σ'] Ro.* (Tricl.) || **19** οὔνεκ᾽ BCDFG

σεῦ ϝέκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἐλθέ, ϝαχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρ᾽ ἰδοῖσ᾽, υἱὸν εἴπῃς ὅτι ϝοι νέαν
κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

ΗQΧΘΛ^{ac} nqx^{b} — οὔνεκα Σ — οὔνεκα Π — οὔνεκ᾽ ENRTUVZΓΛ^{pc} recc. Al. Ro.* — ἕνεκ᾽ *m* ‖ ἁ [B]N[PQR]TUXΓΓ[Δ]ΛΠΣ^{pc} *a*[*h*]*nko′*^{pc}[λ′]μ′ (de ν′ n. l.) Cp.* — ἀ DEFG.HVXΘΣ^{ac} qo'^{ac} Al. Ro. Br. — ἵα C — ἡ C,U, — , ὦ Ht. ‖ μινυεία C^{pc}Γ Bö.* — μινυείη C, — μινύεια rell. mss. Al. Ro.*

20 σεῦ ἕκατι (in E εῦ in litura — E, σοῦ — B, σοῦ ἕνεκεν?) mss. Al. Ro.* — σεῖο ἕκατι· Bg.[2] ‖ μελαντείχεα C.DE.FG.HNQT,U,[12] Z ΓΔΛΠΣΨ$a^{b}x^{b}$ Al. — μελεντείχεα TUVX — μελαντειχεα (s. a.) ΓΘ — n. n. de B — μελαντειχέα (P?R?) *a*^{ac}*bc*[*h*]*lmnoqa′*ϑ′[λ′]μ′ν′ο′[σ′] Ro.* Hm.[123] Th. Bg.[12] Ht. — μελανοτειχέα (in nullo scripto) Bö. Di. Sw. ‖ νῦν om. T,U,*k*[λ′]μ′ν′σ′ Ro.* — νῦν τὸν E, — νῦν B.[C]DEF[G]H N[PR]QTUVXZΓ[Γ]ΔΘΛΠΣΨ*ābchlmnoqx*^{b}α′ϑ′ο′ Al. Be. Hy.* ‖ **21** περσ. CH^{ac}NPRZ^{1}ΠΣ^{1}*nq* — φερσ. B.DEFG.H^{pc}QTU[VX]Z^{a}[Γ]ΓΔΘΛΣ^{a}Ψ*aho* *ka′*λ′μ′ν′ο′ [r. r.] Al. Ro.* ‖ ἐλθὲ B.DEFG.HPTU.VXZΓΓΔΘΛΠΣ[Ψ]ΩΩ a^{b}(*s*?)x^{b} Al. Bö.[2] Di. Sw. — ἔλθε C — ἔλθ᾽ NQR (Ξ?) Bg.[2] — ἴθι a^{a}[*bchhilm*]*noqka′*[ϑ′λ′]μ′ν′ο′[σ′] Ro.* Bö.[1] Hm.[12] Th. Bg.[1] Ht. — (φερσεφόνειον) ἴθ᾽ Hm.[3] ‖ ἀχοῖ] ἀχοὶ Q^{a}T, — ἀχεῖ λ′ — ἠαχὴ ΠΣ ‖ πατρὶ. VX — . πατρὶ BCQUΓΣ — , πατρὶ ΝΛa^{b}*ka′*μ′ν′ Al. Ro.* — πατρὶ DEFZΘa^{a}*qo′* ‖ φέροις FVX^{a}Z^{ac}?ο′ — φέρουσ᾽ N — φέροισ᾽ rell. ‖ **21**sq. ἀγγελίαν κλεοδάμῳ, ὄφρ᾽ B — ἀγγελίαν. κλεόδαμον ὄφρ᾽ rell. mss. Al. Ro. Br.* — ἀγγελίαν, κλεόδαμον ὄφρα Cp.[12] Sm.* — ἀγ. κλεύδαμον ὄφρ᾽ Bö.* Hm.[3] ‖ **22** ἰδοῖσα „*hi* P" (teste Sm.) — ἴδοις, *bcnqx*^{b}*o′* — ἰδοῖς᾽. *a* — εἰδοῖσ᾽ Σ — ἰδοῖσ᾽ rell. (ἰδοῦσ᾽ ft. N) ‖ εἴποις PQZλ′ — εἴπεις *h* — εἴππης Π — εἴπῃς(ῃς) rell. ‖ νέον BH$^{vl|gl}$$a^{a}$$m^{1}$*osq* (in *ao* est νέον αν hinc νέαναν in *h*) — νέαν CDEFGH^{1}IN[PRT]QUVXZ[Γ]Γ[Δ]ΛΘΠΣ$a^{b}$$m^{a}$*n* α′λ′μ′ν′ο′ [al. r.] Al. Ro.* ‖ **23** κόλποις EFNZ$\bar{a}^{b}s^{b}$ Bö.* — κόλποισι BC DGHPQRTUVX Thom. $\bar{a}^{a}$*oq* [al. r.] Tricl. Al. Ro.* Hm.[123] — κόλποισιν *n* ‖ παρενδόξοιο V — παρ᾽ εὐδόξοιο omnes rell. mss. Al. Ro.* Hm.[123] παρ᾽ εὐδόξου Bö.* ‖ πίσσας FH?ZΓΓΘΛΠΣ*h*?ϑ′ ‖ **24** -σε] σεν Π ‖ χαῖταν NQ^{a}TZΓΛ^{1}Σ*ahk*^{ac}*nqo′* — χαίτα *m* — χαίταν BCDE etc.

Subscr. ὕμνου τέλος ἀσωπίχου ὀρχομενίου. α′λ′μ′ν′ — id. (sed ἀσωπίου) σ′ (Cf. Inscr. et vs. 17.) — nulla subscr. in BCDEFG etc.

Subscr. Olymp. πινδάρου ἐπινίκιοι ὀλυμπιονῖκαι. B — πινδάρου ὀλυμπιονῖκαι. *a* — π. τέλος ὀλυμπιονίκων. DG — τ. π. ὀλυμπιονίκων. QTUV — π. ὀλυμπιονίκων, τέλος. Xx^{b} — τέλος ὀλυμπιονίκων. Θ*q* — τέλος ὀλυμπίων. ΔΛο′^{b} — τέλος τῶν ὀλυμπίων ὕμνων πινδάρου. α′μ′ν′σ′ (Tricl.) — τέλος τῶν δεκατεσσάρων ἐπινικίων τοῦ πινδάρου. ν′^{b} — τέλος πέφυκεν πινδάρου σοφωτάτου. ο′^{a} — τέλος τῶν ὀλυμπιάδων. (sic) ω′

[redacted]

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏒
x́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏖́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – – | –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – | ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Integra Pyth. I periit in B; sed videntur Ro. et X^b inde manasse.

Inscr. Pyth. *πινδάρου πύθια.* **Γα' Ro.** — *ἀρχὴ πυθίων. ὑπόθεσις πυθίων.* **DU** — *ὑπόθεσις πυθίων.* **P** — *ἀρχὴ πυθίων.* **IVXZΘΛ** — *πινδάρου πυθιονῖκαι* **Ya Al.**

Inscr. Pyth. I. *ἱέρωνι, αἰτναίω, συρακουσίω, ἅρματι.* **Ro.** — *ἱέρωνι αἰτν. ἢ συρ. ἅρμ. πύθια ... ογ̄.* **G** — *ἱέρ. αἰτν. ἢ συρ. ἅρμ. πύθ.* **CDEIPΘ** — **id. (om.** *πύθια*) **Λ** — *ἱέρ. αἰτν. καὶ συρ. ἅρμ. πύθ.* **Γ** — *ἱέρ. συρ. νικήσαντι τὴν κθην πυθιά[δα] ἅρματι.* **XZ** — *ἱέρ. συρ. ἅρματι. εἶδος πρῶτον.* **Xa** — **id. (sed** *μέλος α'*) **Al.** — *ἱέρ. συρ. ἅρματι. α'* — **om. inscr. QUVY**

Metr. Epod. 5 Moschopulus ita descripsit –́ ⏑ ⏒ x́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒ x́ – –́ ⏑ –, **Triclinius vero** –́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – **Epod. 7 Moschop. ita exorsus est** –́ ⏑ ⏑ – –, **Tricl. recte** ⏖ ⏑ – –

Στρ. α΄.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας
ἀρχά,
πείθονται δ᾽ ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖαν
πτέρυγ᾽ ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

Ἀντ. α΄.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ᾽ ἐπί ϝοι νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάϊστρον, κατέχευας·
ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν
ἄνευθε λιπὼν

1 φόρμιξ DX•Γ̣ΘΛα΄δ̣΄δ̰΄ || post (non ante) ἀπόλλωνος distinctum est in Zaα΄ Al. Ro. Br.* Gd. — ante (non post) id. in D[EFG]I? Cp. Sm.* (cum Sch.) cf. Hy. Hm. — neutra parte in CQUVX̣Ỵ Θ || **3** σήμασι DC, || σάμασιν ἁγησιχόρων, ὁπόταν U — rell. ut vulg. cum Sch. || **4** ἁγ. a $Bg.^1$ Ht. — ἀγ. rell. et $Bg.^2$ || ὁπότ᾽ ἂν F || προυοιμίων a (Mosch.) — τῶν φροιμίων Sm.* — προοιμίων rell. mss. Al. Ro.* Bö.* || **5** αἰχμητὰν PQXΓΓ̣$Λ^{ac}$? || σβεννύης(ῃς) Ro. Br.* — εις mss. Al. Cp. Sm.* || **6** ἀενναόυ CDEFG^{ac}G,MQRUVXX̣ỴZΓΓ̣$Λ^{ac}$δ̰΄ — ἀενάου G^{pc}IΘ$Λ^{pc}$α΄ Al. Ro:* — αὐνάου a || εὕδει C^{ac}FQU?ỴZΓ̣ || σκάπτρῳ(ω) IRα΄δ̣΄δ̰΄ — σκήπτω Q — σκάπτῳ(ω) CDEF etc. || ἀετὸς DE, || πτέρου γ΄ ϑ΄ || χαλάξαις C^a X^b Ro.* — χαράξας bc — χαλάξας C^bDEFGHIỊMPQRUVWX^aX̣YỴZ ΓΓ̣ΘΛaα΄δ̣΄δ̰΄ϑ΄ Al. (cum Sch.) || **8** ἀγκύκλω $C^{ac}$$M^m$Ỵ male || γλεφ. C^1E FGHỊ^a U^{pc}VWX̣^{1}$Γ^1$Γ̣ΘΛabcḏα΄β΄ϑ΄δ̣΄ Al. Hy.* — βλεφ. C^aDIỊ^b[M]PQR U^{ac}XX̣^{a}YỴZ$Γ^a$ α΄^{ba} Ro.* || ἀδὺ G^bQ || κλᾶστρον C. — κλαῖστρον DEF GHIPRUVX^{ac}X̣ỴZΓΓ̣ΘΛ Al. Ro.* — καῖστρον Q — κλᾶθρον M?X^{pc} — κλεῖθρον C^{ab}M? — κλαῖστρον μὰν a (Mosch.) — κλαῖστρον ἐγ. Sm. — κλάϊστρον α΄δ̣΄δ̰΄ — κλαῖστρον Ox.* cf. Hymn. Hom. in Merc. 146. et Ah. D. D. 140 sq. || κατέχεσας C^b — κατέχευσας QUXX̣ỴZΓ̣ΘΛabc Al. — κατέχευας C.^{a}DEF[GH]I[MPRVΓ]α΄δ̣[δ̰΄] Ro.* || **10** κατασχόμενος C[M]Z^1 Ro.* — καταγχόμενος DEFGIPQUVXX̣Z^aΓΓ̣ΘΛaα΄ϑ΄δ̣΄ Al.

ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε
Λατοΐδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. α΄.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ᾽ ἀμαιμάκετον,
ὅς τ᾽ ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ᾽ ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ᾽ αὐτοῦ πιέζει | στέρνα λαχνάεντα· κίων δ᾽
οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ᾽ Αἴτνα, πάνετες | χιόνος ὀξείας τιθήνα·

12 κώματι C.X•[MΘ'?] Ro: (cum Sch. in C et Ro.) — κώμῳ(ω) DE. FG.HIQRU.V.X¹X.YZΓΓΘΛabca'δ'm Al. (cum Sch. in EGUVX etc.) || verba κώματι. κῆλα δὲ καὶ om. Pδ'ac || δὲ γὰρ καὶ Cb || λατοίδα [CG]D Al. Ox.* — λατοΐδα EF[H]I[M]QUVXX[Y]ZΓΓΘΛaα' Ro.* (in α' cum gl. συνίζησις) || **13** ὅσα FΓ || -κεν α' (Tricl.) — κε rell. || ἀτύζονται [C]EF•[R] X•ΓΘΛaα' [r. r.] Al. Ro:* Bö.²* (cum Sch.¹ in Ro. et cum Plutarch. Qu. Symp. IX, 14, 6; adv. Epic. 13; de superst. 5) — ἀτύξονται I — ἀντύζονται Γ — ἀτύζενται Y — ἀτύζοντα M — ἀτύζηται DG — ἀτύζεται U — ἀτύζεται FPQVWX¹XYYZ Bö.¹ Ht. (cum Sch.² [in DEGQU Ro. etc.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτύζεται; eadem glossa est in G ad vocem κεῖται adscripta) — gl. G ἀποστρέφεται (idem in Sch.¹ GU al., ubi Ro. ἀποστρέφονται habet) — gl. U μισοῦσιν. Cf. O. II, 84; X, 85; I. IV, 12 etc.; Matth. Gr. Gr. § 300 || **14** πιερίδαν EFR || αἴοντα VX — δ᾽ ἀΐοντα Y — ,ἀνιόντα Cp. — ἀΐοντα, rell. || **15** ὅς τ᾽] ὥς τ᾽ MU•Y || **16** ἑκατοντοκάρανος GIα'pc — ἑκατοντακάρηνος VXZa — ἑκατοντακάρανος CDEF[H?MP]Q[R]UX[Y]ΓΓ (ἑκαντοντακάρ.) ΘΛα'ac? Al. Ro.* || **17** -ψε CDE.GRVZ•ΓΓ Ro. Br.* — ψαι F^lit Z¹ — ψεν HI[MP]QUXΘΛaα' [r. r.] Al. Cp. Sm.* || πολυώνυμόν τ᾽ a Al. (Mosch.) — id. (sine τ᾽) rell. Cf. Metr. || **18** -κὲς CM — κέας Z — κέες rell. || post ὄχθαι plene dist. U || **19** -νήεντα Γ — νᾶεντα V — νᾶντα s. νάντα Γ || **20** post (non ante) πάνετες interpunctum est in CMQUb?XZa Al. — ante (non post) id. Cp. Sm.* — neutra parte DEFGIU•VYΘΛ Ro. Br.* — utrumque apud Sch. | ὀξεῖα M — ὀξεία α'• || τιθάνα CMYUsch — τιθήνα DEFG.[H]I[P]Q[R]UVXZΓ[Γ]ΘΛpca [α' r. r.] Al. Ro:* — τιθῆνα X Aac — cf. Ah. D. D. 134 et ad O. XIII, 7

Στρ. β′.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ᾽ ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
αἴθων᾽· ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ᾽ Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καί παρεόντων ἀκοῦσαι,

Ἀντ. β′.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ᾽ ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ϝανδάνειν,

21 ἁγν. DỴΓ̣ || **22** πηγαί EPQR — παγαί [C]DF etc. || δ᾽ ἁμ.] δ᾽ ἀμ. Q — δαμ. Ỵ || -σι CDEFGIMPQRUVXX̣ỴZΓ̣ΘΛα′ Al. Ro.* — σιν a (Mosch.) Ox.* || μὲν om. VX̣Z || προχέοντε M — προχέουσι Q || **23** αἴθων᾽ CMIpcXpc aα′ Al. Ro.* — αἴθνων᾽ bc — αἴθωνα C,DEFGIacR ΓΓ̣Λ — αἶθονα Θ — αἴθωνος QUVXacX̣ỴZ (cum gl. Z καυστικοῦ, sed gl. U est κουστικόν) || ἀλλ᾽ ἀν᾽ ΘΛ || -σιν a (Mosch.) Ox.* — σι CDEF GI[M]PQRUVXX̣ỴZΓΓ̣ΘΛα′ Al. Ro.* || **24** κυλινδομένας coni. Th. || εἰς bc || **25** κρουνὸς Al. || ἑρ. omnes || **26** προσιδέσθαι CEvl[M]Xb Ro.* (cum Gell. N. A. 17, 10. et cum vet. codice Macrobii Sat. 5, 17) Bö.²* — ἰδέσθαι GglHgl VWXvl X̣ỴZ — πυθέσθαι C,DEFGHII̤PQRUXYZmΓΓ̣ΘΛ τι ἰδέσθαι abcd̲ Al. (Mosch.) Bö.¹ — τι πυθέσθαι α′β′ϑ′δ̣′Gb? (Tricl.) — paraphr. Sch. ἰδεῖν — (θαυματὸν ὄντα ἰδέσθαι et θαῦμα περισσὸν ἰδέσθαι coni. Ky.) — (τέρας γᾶς θαυμάσιον μὲν ἰδέσθαι Ht. temere) || παρεόντων CM (cum cod. vet. Macrobii 5, 17 [teste Sw.] et cum Sch. U ubi τῶν παρόντων καὶ ἑωρακότων est in paraphr.) Ht. — παρόντων Gb|ref. — παρ᾽ ἰόντων Xa — παριόντων DEFGa?[H]I[PR]QUVX̣ỴZ[ΓΓ̣]ΘΛα′δ̣′ [rell.] Al. Ro.* (cum gl. U παρερχομένων et cum Sch. Vet. in C Ro. etc. τῶν παριόντων καὶ ἑωρακότων) — Gell. l. c. in optimis mss. ΠΑΡΕΝΤΩΝ; hinc παρε[ό]ντων in ed. Hertzii || ακοισαι (vet. cod. Macrobii l. c.) — ἀκοῦσαι omnes rell. || **28** στρωμνὰσ δὲ V || ἅπαντα ΓΓ̣ || **29** εἴη ζεῦ εἴη τιν Ro. Br. Mr. St.¹ εἴη ζεῦ τὶν (τίν) εἴη mss. Al. Cp. St.²* || ἀνδάνειν omnes mss. (ἀνδαίνειν Ỵ) Al. Ro.* — ἁνδάνειν (in nullo ms.) Sm.*

[redacted]

ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ
μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλ-
λων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

Ἐπ. β΄.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ᾽ ἀνδράσι πρώτα χάρις
ἐς πλόον, ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ
καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν

30 -πεῖς] ποις UVX^{ac}XZΓΓ || γαίη D — γαίης G,U, — γαίας rell. || **31** οἰκηστὴρ I — οἰκιστὴς R || -νε CDEGQUVXXYZΓΓΘΛ Ro.* — νεν FHIaa′ [r. r.] Al. Ox.* || **32** κᾶρυξ CDF[M]QXΓΛ Ro.* Sw. — κα-ρυξ Θ — κάρυξ EIRVXYZaa′ Al. Sm.* Bg.^{12} || νιν omnes (in U ἀνέει-πεν) || ἀγγέλων FPQUVΓΓΛ — ἀγγέλλων ὥς (ἅς) DG^{lit} — ἀγγέλλων CE I etc. || ὕπερ XZΘΛa Al. Cp. Sm. || **33** ἀνδράσι omnes -σιν Aw. || πρώτοις par. Sch. — πρῶτον abc — πρῶτα CDGIV^{ac}?XZΓΘΛ Al. Ox. — πρώτα C^{pc}?QUV^{pc}XYΓa′ [rell.] Ro.* Hy.* || **34** εἰς πλεῖν (Sch. ad N. I, 49 vulg. p. 432, 17 in B Ro. etc.) — ἐς πλόον (Sch. ad N. I, 49 in U) rell. || ἐςχομ. (Sch. ad N. I, 49 in BU Ro.) CMYΓ Sm.* — ἀρχομ. DEFG[H]I[P] Q[R]UVXXZ[Γ]ΘΛaa′ [r. r.] Al. Ro.* Pw. Hy.* || post (non ante) ἀρχ. dist. a (Mosch.) Al. Ro.* — ante (non post) id. Pw. Hy. — nulla dist. in mss. Bö.* || **34** sq. γὰρ | καὶ τελευτᾶ (ᾳ) (om. ἐν) C^{a}PQX^{m}ΓΓa′β′ (Tricl.) Bg.^{2} — γὰρ | ἐν καὶ τελευτᾶ(ᾳ in GIZ) C^{b}DEFGHIMRUWXXYYZΘΓ — γὰρ | ἐν καὶ τελευτὰν V^{ac} (V^{pc} τελευτῆ) — γὰρ | καὶ τελευτὰν Bö.* Sw. — δ᾽ ἐν | καὶ τελευτᾷ Hm. Aw. — γὰρ | κὰν (St.* κᾀν) τελευτᾷ(ᾶ) a (Mosch.) Ro.* — γὰρ, | κᾂν τελευτᾶν Ht. || **35** φερτέρου C^{1}E^{s}H^{pc}IMPYX^{m} Ro.* Bg.^{2} (cum gl. F καὶ κρείττονος) — φερτέρα(ᾳ in GZa′^{b}) C^{s}DE^{1}FGH^{ac}IQRUVW XXYZΓΓΘΛabca′β′ Al. — φερτέραν (Di.) Bö.* Sw. — φερτερᾶν Ht. || ὁ λόγος est hoc dictum (vide ad O. VII, 91); δόξαν φέρει (O. VI, 82) fidem facit || **36** sq. φέρει; λοιπὸν ἔσ. C — φέρει. λοιπὸν ἔσ. Z — φέρει, λοιπὸν ἔσ. Θ [aliique ut VM] Cp. Sm.* (cum Sch.) — φέρει λοιπὸν ἔσ. D GIQXY etc. Al. Ro. Br.* Bö.* — φέρει λοιπόν. ἔσ. U — φέρει λοιπόν, ἔσ. Ht. male || **37** ἔσσε. X^{b} Ro.* [θ′?] — ἔσε. omnes rell. mss. Al. || , στεφάνοισιν, ἵπποισί τε X^{bm} Ro. Br.* (in X^{m} κατ᾽ ἐμὲ ἵπποισί τε) — στε-φάνοισιν, ἵπποισίν τε Cp. Sm. — στεφάνοισιν ἵπποις τε CDEFGHIIMPQR UXXYYZΓΘΛ — στεφάνοισιν ἱππεία τε VW — νιν στεφάνοισιν ἵπποισίν

καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλοι᾽ ἀνάσσων | Φοῖβε, Παρνασῷ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ | τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ΄.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ᾽ ἔφυν. ἄνδρα
δ᾽ ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ᾽ ὡσείτ᾽ ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω πα-
λάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ϝρίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους.

τε *abcd* (Mosch.) Al. — ἐν στεφάνοισί τε ἵπποις τε Γα΄β΄δ΄ (θ΄?) (Tricl.) — στεφάνοισί τε ἵπποις τε Ox. Hy. — στεφάνοισί νιν ἵπποις τε (Hy.) Bö.* (cum Sch.; cf. U vs. 32.) — στεφάνοισί τ᾽ ἐν ἵπποις τε Hm.[1] — στεφάνοισι σὺν ἵπποις τε Hm.[2]

38 θαλείαις CMY — θαλλίαις U — θαλίαις DEF etc. || ὀνυμαστάν DEFG? HIRV? ΓΓΘΛα΄β΄δ΄ — ὀνομαστάν CG? M[P]QUV? XXYZ*a* Al. Ro.* || **39** δάλοιο C,DE.F.GHIIPQRUVWXXYZΓΓΘΛ Al. Ro.* — δάλι᾽ C[ac] MY — δάλοι᾽ C[pc] α΄β΄δ΄ (Tricl.) Sm. Ox. Bg.[2] Ht.; cf. ad O. XIII, 34 — δαλίου θ΄? (erit δάλι᾽ et ου supra, ut in rell. Tricl.) — δάλου *abc* (Mosch.) Hy.* Sw. — an δαλοῖ ab obsoleto δηλώ, ut πυθοῖ a πυθώ? at Sch. τῆς δήλου βασιλεύων in paraphrasi. || παρνασῷ τε (ῷ IZα΄ Al. Br.) CDFI[M] WXXYYZ*a*α΄ [r. r.] Al. Ro.* Sm. Ox. — ασσῷ τε (ῷ I) EGIHPQRΓΓΘ Λ Mr. St. Hy. — παρνασοῦ τε Bö.* (in nullo ms., nam ου in CIP aliisque supra scriptum interpretationis, non lectionis est) — gl. Z τῷ ὄρει. Genitivum agnoscere videtur Scholiasta; sed dativus aut poëtice pro genitivo usurpatus est aut de loco. || ante (non post) παρνασῷ τε distinguunt mss. et (Sch. in Ro. U etc.); in Sch. (304, 26) distinctio a Be.* perperam mutata est. || **40** εὔανδρόν τε (εὔαδρ. M — δρών τε Al.) omnes mss. Al. Ro.* — δρεῖν τε Sm. — δροῦν τε Hm. || χῶραν FIΛ || **41** θεοῦ C, || μαχ. omnes || **42** καὶ χερσὶ καὶ σοφοὶ βι. CMY || βιῆται P — βιηταὶ G[1] IQUVX[a] YZΓ ΓΘΛ*abc*α΄θ΄ Al. — βιαταὶ CD[EF]G[a][R]X[b] Ro.* || ἔφην UΘΛ || **43** ἔλ-κομαι D — ἕλπομαι MYΓ? — ἔλπ. rell. (cum Sch.) || **44** -πάρειον E.R — πάρηον F[b|lit] — πάραον rell. (-πάραον Bg.[2]) || ὡς ὅστ᾽ V[b] — ὧσ εἶτ᾽ GY — ὡσείτ᾽ CD etc. || ἀγῶνος, βαλεῖν *a* Al. — sine dist. rell. || om. ἔξω VYZ[ac] || **45** μακραί (μακράν?) δε ῥ. C — μακραὶ δὲ ῥ. M — μακρά δε ῥ. EG.PQU — μακρά δὲ ῥ. D — μακρὰ δὲ ῥ. E,F.IIRU,VWXYYZΓΓ

εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν
εὐθύνοι, καμάτων δ᾽ ἐπίλασιν παράσχοι.

Ἀντ. γ΄.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν᾽, ἀνίχ᾽ εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ᾽ ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ᾽ ἀνάγκᾳ νιν νόσου
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταβάσοντας ἐλθεῖν

ΘΛα[bc] Al. Ro.* Hy.* — μακρὰ δ᾽ ἐκρ. α΄β΄γ΄θ΄ (Tricl.) Ox. || -ψαις Xᵇ Ro.* — ψας rell. mss. (et Xᵃ) Al. || -σεσθ᾽ CᵃEFIMRV[X]ỴΓΓ̣ΘΛ ābca΄ Hy. Aw. — σασθ᾽ CᵇDGPQUZ Ro.* Be. Bö.* (cum Sch. et Eustath. pr. 9 et cum gl. E ἀποδιῶξαι) || ἀντίους] ἐναντίους CFMỴ — ἀντία QΘ

46 εἴ γὰρ DEG.QZ — εἰ, γὰρ Ro. — εἰ, γὰρ Ro; — εἰ γὰρ a || ἐπίκλησιν C, || extr. plene dist. Sch. Vet. cum mss. plurimis Cp.¹ Hy.* — commate C (cum Sch. Rec. [Thom. Tricl.] apud Sr. p. 4) Cp.² — non dist. Al. Ro. Br. — colo Mr.* || 47 ἦ κεν Vᵃ — ἤ κεν G.ᵃX — ἦ κεν C.DE. etc. || ἂν μήσειεν P — ἂν μνήσειεν C,Q — ἂν μνάσειεν CDE.F.G I[M]RT,U.VXỴZΓΓ̣ΘΛaa΄ [rell.] Al. Ro.* — ἀμμνάσειεν Sm.* — ἀμνάσειεν Bö.* (cum Sch.) || οἵαισιν πολέμοιο Hck. || 48 τλήμ. D || ἀνίχ᾽ VỴ Al. || -κοιντο Xᵇ — κοιτο ΓΓ̣ΘΛα΄β΄δ̣΄ (Thom. Tricl.) Mi. Vl. Bö.¹ (in Γ̣ cum gl. εὕρισκε) — κετο U — κοντο CDE.F.GI[Ị]M[P]Q[R]TU,V [WY]XỴZa Al. Ro:* Bö.²* (cum Sch. ἀνεκτῶντο) || εὕρισκεν παλάμαισι θεῶν coni. Bö.¹ || θεῶν παλάμαισι CDEFGIỊMUVWXYỴZΓΓ̣ΘΛ — de P n. l. — θεῶν παλάμαις Iᵖᶜ (i. e. o?) aa΄ [r. r.] Al. Ro.* || vs. 49 om. G || 49 δρέποι UΓ — δρέπων I — δρέπει rell. || 50 verba νῦν γε μὰν om. θ΄ || -κτήτοιο Cᵃᶜ — κτήταιο Xᵇ — κτήτω Xᵃ — κτήτου VZ — κτήταο CᵖᶜD E.F. etc. || ἐφέρπων MỴ || 51 ἀνάγκα (ᾳ GIα΄) μιν φέλον (φίλων FᵃI) omnes mss. (etiam in lemmate, ut in CEFGUV Ro;*) Al. Ro.* — ἀναγκαίᾳ φίλον Hm. (Op. VII, 113) Sw. Bg.¹ Ht. (idem lemmatis vice fungitur in ed. Bö. Sch., coniecturâ ut videtur illatum; nam Ro. Br. PSt. lemma ἀνάγκα μιν φίλον offerunt, Ox. Be. Hy. ἀνάγκᾳ φίλον mutilum, ut emendatio illa lemmatis vitio operarum Oxoniensium niti videatur) — ἀνάγκᾳ μὴ φίλον Ra. Bg.² — ἀνάγκᾳ νιν νόσου scripsi e Sch. Vet. || 52 ἔσανε EFGPQRUVXỴZΓΓ̣Λ Ro. Br.* — ἔσανὲ Θ — ἔσαν. a — ἔσανεν CDI[M]

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν· Ἐπ. γ.
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. | χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος.
ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ | φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμήτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ'.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσ'. ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου

α΄ Al. Cp. Sm.* || om. δὲ E,F,U, || ἕλκει D — ἕλκεϊ M || τεινόμ. Ỵ || μεταλλασοντας E.F.IXᵇΓΘΛaca΄ (θ΄ μεγαλλά-) Ro; (cum gl. α΄ Z ζητήσοντας et Sch. Vet. ἐπιζητήσοντας) Hy. — μεταλάσσοντας C.U.V. PSt. Pw. Be. — μεταλλάσσοντας DG.MPQRXỴZΓ̣ Al. Ro.* Bg.[2] — μεταβάσοντας scripsi cum Ky.

54 ὃς] ὃ ft. Q[ac] recte? || -σε EMPQRUΓ̣ Ro. Br. Mr. St.[1] — σεν CDF[G]I[V]XỴZΘΛa[α΄] Al. Cp. St.[2]* — σεν. Xᵇ || -τασάν τε Xᵇ (contra Sch.) — τασά τε V[a]U — τασέ τε CEMPQRV[1]X[a]ỴΓ̣ΘΛ Ro. Br. Mr. St.[1] — τησέ τε Z — τησέν τε a — τασέν τε DF[G]I[α΄] Al. Cp. St.[2]* || πόνον IΘΛ — πολλὰ(οὺς) PQ[1] || δαναῶν M || 55 μοιράδ. U || 56—60 om. W (seorsum scripta in V; cf. ad O. I, 50) || 56 δ' ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ (τὴς CMU) πέλοι omnes mss. Al. Ro.* Hy.[1] (in a cum gl. συνίζησις) || 57 τὸν ποτιέρπ. a (Mosch.) Al. — τόν γε προσέρπ. α΄β΄θ΄ (Tricl.) — τὸν προσέρπ. omnes vett. Ro.* — Vide ad Metr. || verba ὧν ἔραται alii apud Sch. Rec. cum ὀρθωτὴρ alii (ut Vet. Sch.) cum καιρὸν coniungunt — mss. plurimi non dist. — ante (non post) ὧν ἔ. CZΘΛ Al. Ro. Br.* Di. Sw. Ht. — utrimque Cp. Sm.* — post (non ante) in nullo ms. || 58 μοῖρα Q[ac] || πὰρ Z[α΄] Al. Ro:* — παρὰ C[ac]DE.F.GIRUX[mb]Γ̣ΘΛ — πὲρ a — περὶ C[pc]MPQVX[a]Ỵ — paraphr. Sch. παρά tuetur || δινομ. EFR || -ένους M — ένη C[ac] — ένην Ỵ? — ένῃ Al. — ένα(ω?) V — ένει C[pc]DEF etc. (cum Sch.) || 59 πίθεο α΄β΄ (Tricl.) Mi. (Hy.) Bö.* — πείθεο omnes vett. Thom. Mosch. (a) Al. Ro.* || δὲ οὐκ CEFGIPQRXΓ̣ΘΛ Ro. Br. — δ' ὁ ἐκ Ỵ — δ' οὐκ [DM]VZ recc. Al. Cp. Mr.* || -ρίᾳ IZ || 60 -ρομεν C[a]?PQ[a]R || 61 κλεινὰν CE.FMRỴ — κειναν D — κεῖναν V[a] — κείναν F,G.I[P]QU. etc. (cum Sch.[2]) — non redditur in Sch.[18] || -δμήτω MỴ

[redacted]

καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ,
Δωριεῖς. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

Ἀντ. δ'.

Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν, ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,

— δματω(ῳ) [C]D etc. Cf. ad O. III, 7. VI, 59 || **62** ὑλίδος C, — ὕλλιδος CIU^sch^a || ἔκτισεν. ἐθέλ. CMY (E,²F,²M, ἐθέλ.) — ἔκτισσ'. ἐθέλ. Bö.* (hoc loco recte, puto; cf. ad O. II, 97) — ἔκτισε. θέλ. DEFGIPQRXZ ΓΘΛ Ro. (cum E,¹F,¹G,U, Ro; θέλ.) — ἔκτισσε. θέλ. Vaα' [r. r.] Cp.* Bg.² || παμφίλου VΓΘΛ — παμφύλω EFR — παμφύλου rell. (et E,F,) **63** καὶ μὰν (μὲν Y) ἡρακλειδᾶν (δῶν D) omnes mss. Al. Ro.* — κὰλκᾶς ἡρακλείας Ht. (ex Sch. ut ait) || **64** ὑπὸ EFIQUZΛa Al. Ro:* — ὕπο D [alii] Sm.* || νέμοντες MY — νάοντες QUXY — ναίοντες [C]D[EF]GI YZ etc. (cum Sch.) || αἰγιμίου X^b αἰγιμιοῦ rell. || **65** δωριν̂.ς Ro. vitiose (ῆ fracto) — δωριῆς CDGP^ac QUVXZΘΛa Cp. Br. Mr. St.¹ — δωριῆς M Yα' Al. St.²* — δωριεῖς EFIP^pc RX^bm Γ (cum Sch. Vet. et Rec.) — δωρίεις Hm. Bö.* || ἀμάκλας VX || comma post ὄλβιοι delevi cum CGI Ro. Br. Mr. St. || **66** πίνδοθεν a Al. Cp. || ὀρνύμενον D || βαθύδοξον M || αἰχμῆς CM || **67** ζεῦσ (sic) Θ || τέλει'. X^b Ro: Br. — τέλει', a[α'] Al. Hm. Bö.* — τέλεις. ZC,G,U,Θ, — τέλει' CEFGIMPUX^ac ΓΘΛ Mr. St.¹ — τελείαις (apostrophum et spiritum lenem pro compendio syllabae αις [ʾ'] accepit librarius) Y — , τέλει' Cp. — τέλει DQ St.²* —, τέλει· Sm. Ox. — , τέλει Hy. Be. — Sch. ὦ ζεῦ τέλειε || αἰὲν MY — αἰεὶ CD EF etc. Cf. ad O. III, 4 || δὲ τοιαύταν (I^pc ft. δέ τοι τὰν) omnes mss. — — πόροις τοίαν Ht. — παράσχου τάνδ' coni. Ht. (at ubi in Ro. Sch. est παράσχου, ibi in D παρέχειν (U παρέχει) legitur) — δὲ δὸς ταύταν? || **68** -σι CE^pc[M]PQRUVX[Y]ZΓΘΛ Ro.* — σιν DE^ac F[G]Ia[α'] Al. Ox.* || διακρίνειν omnes — gl. F ὥστε (cum Sch. Vet.) — δίδοι κρίνειν? || **69** τίν] τις C^a?MY Cf. ad O. IX, 17 || ἁγητὴρ X^b Ro:* — ἀγητὴρ CEM — ἀγετὴρ F — ἁγηστὴρ I — ἀγιστὴρ P(?)a Al. — ἀγιστὴρ DGQUVXYZΓ ΘΛα'θ'

υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον
ἐς ἡσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ,
ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον, 'Επ. δ'.
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλείας. ἐρέομαι

70 τ'] γ' Bth. Bö.[1] — omittitur particula in paraphrasi; cf. ad O. XIII, 34; Bö.[2]* vulgatam defendit allato N. XI, 45. || ἐπιτελόμενος C || γεραίρων (sine τε) C^{a}E(I^{pc} = ο?) Ị[R](W? Y?)*acḏ*[α']β'ϑ' (Hy.) Hm. Bö.* — τε γεραίρων C^{b}DFGI^{ac}MPQUVX^{a}X^{b}ỴZ[Γ̣]ΘΛ Al. Ro. Br.* — τε γέρων Cp. Sm.* — τ' ἀγείρων Ht. || τρέπει V^{b}Ỵ*acḏ*^{pc} — τράποι CD etc. — Sch. ἐπιτρέπει διαπαντός optativo interpretando convenit; cf. ad O. XI, 10 || ἐς CMỴα'β'δ̣' Sw.* (cum Sch.) — ἐφ' *aḏ* Al. Cp.* (Mosch.) — om. praep. DEFGIỊPQRUVWXYZΓ̣ΘΛ Ro. || ἡσ. CDEFGI[M]PQUVXỴZΓ̣ΘΛ*aḏ* α' [r. r.] Al. Ro.* — ἁσ. (in nullo ms. ut videtur) Hy.* || **71** ἅμερον cum prioribus iunctum in C*a* Al. (Mosch.) Ro. (contra rell. mss. et edd. et contra Sch. Vet. et Tricl. α'ι'') — ἅμερος Ht. (Ra.) || **72** φοίνιξ ER*a*[α' r. r.] Al. Cp. Sm.* Bg. — φοῖνιξ CDFGIMPQUVXỴZΓ̣ΘΛ Ro. Br.* Sw. Ht. Vide annot. Sw.[1] || ταρσ. GIPQ^{1}Γ̣ΘΛ — τυρσ. [C]DEFG^{sch}[M]Q^{s} etc. || -λητ. CEFG^{ac}? IỊMRXYỴΓ̣ΘΛα' — λατ. DG^{pc}?[P]QUV^{1}W (αςὸς) Z*a* Al. Ro.* || ἔχοι CE(F^{ac}?)MR || post (non ante) ναυσ. ὕ. interpunctum in Ro. Br. Mr. St.[1] (Ln.), male — ante (non post) id. [C]DG[MVX]ZΓ̣ΘΛ*a*[α'] Cp. Sm.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — non dist. EFIQUỴ St.[2]* || **73** συρακοσίων D[G]IΘ^{ac}*a*[α' r. r.] Ro. Br.* Sm.* — συρακουσίων EF^{ac}RVZ (c? ϑ'?) Al. Ro; Cp. St.[2]* — συρρακουσίων CF^{pc}QV,Γ̣Λ — συρρακοσίων PU.XΘ^{pc} || **74** ὠκ. ἀ. ν. cum prioribus iungunt EZ Ro.* — cum sqq. FΘΛα' Hy.* (cum Sch. Vet. et Tricl.) — neutra parte dist. CIQUV — de rell. n. l. || ὅ σφιν (ὅς φιν, ὅσφιν, ὅ,σφιν) C.DFGIMPUV^{ac}XỴZ^{ac}Θ (Bö.) Ky. — ὅ σφι Q^{ac} — ὅ σφε Q^{pc} — ὅς σφιν C^{b}EV^{pc}Z^{pc}Γ̣Λ*a*[α' r. r.] Al. Ro:* cf. ad O. VIII, 16. || βάλετ' C^{a}?EFQR — βάλεθ' (λλ VZ) C^{b}D[G]I etc. — βάλεν Hck. Ht. (C^{a}?) || ἁλικ. EFQ — ἡλικ. MUVỴZ*ac* — ἁλικ. C D[G]IXΓ[Θ]Λ[α'] Al. Ro.* || **75** δουλείας CDEFGI[M]PQRUVXỴZΓ̣ΘΛ (α'?)β' Ro.* — δουλίας *a* Al. (Mosch.) Hy.* Notavi ex α' βαρῐίας; aut meus error est aut librarii; nam voluit certe δουλῐίας, non βαρῐίας scribere. || αἱρέομαι DF.G.IỊPQU.VX[YỴ]ZΓ̣α'β'δ' Ro:* Bd. Ox. Hy.* (cum Vet. Sch.[1] αἱροῦμαι καὶ ἀποδέχομαι — Sch.[2] λαμβάνω καὶ λογίζομαι — Sch.[3] αἱροῦμαι .... λαμβάνω .... in α' est ἄἱρ. et in Sch. Rec. (α'ι'') αἱρέομαι καὶ προκρίνω)

πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν | Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένεος τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, | πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Στρ. ε'.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις

— αἱρ. CE.RΘ (et Sch. E ubique αἱροῦμαι) — ἐρ. (I[b] = ο?) Λ Mi. (cum Sch. Vet. ad vs. 79 = 152 in Ro. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρέομαι, ὅ ἐστιν ἐπιθυμῶ ubi U αἱρέομαι omissis verbis ὅ ἐστιν ἐπιθυμῶ) — ἀρ. ā Al. (Mosch.) — ἑλέομαι Sm. — ἀρέομαι (in nullo scripto) Da. Vl. Hm. Bö.* — ἀρύομαι Kuhn. ad Aelian. V. H. XIII, 23 — gl. F ἡγοῦμαι καὶ ἀποδέχομαι — gl. E τουτέστι τὴν μάχην τῆς σαλαμῖνος εἰς μισθὸν καὶ εἰς σωτηρίαν τῆς ἑλλάδος (ex Sch.[3])

76 παρὰ G || ἀθην. CDG[M]PQYΓΛ Al. Ro.* — ἀθαν. EFII[RU] VWXYZΘ [recc.] Bö.* || χάρις C[a]? || **77** σπάρτη CMY || δ' ἐρέω (om. τὰν) E[1]F Sm.* Hm. Sw. Bg.[2] Ht. — δ' αἱρέω E[a]R — δ' αἱρέω τὰν PQ (in P sine τὰν?) — δ' ἐρέω τὰν CDGII[M]UV[W]XYZΓΘΛα'β'[ϑ'] Al. Ro.* — δε ῥέω τὰν Y — δ' αὖ ἐρέω ac (Mosch.) cf. ad Metr. — δ' ἐρέων (Bth.) Bö.* — Sch. Vet. αἱροῦμαι καὶ ἀποδέχομαι (debebat ἐρωτῶ dicere, nam ἐρέω est idem quod ἐρέομαι interrogo) — Sch. Rec. ἐρέω δὲ καὶ λέξω — τ' ἐρέω Ky. || **78** μήδειοι κάμον EF[R]a[c]d Al. Ro.* Be. Hm. Bö.* Cf. ad O. VII, 89 — μῆδοι κάμον CDGIIMPQUVWXYYZΓΘΛ — μῆδοι μὲν κάμον α'β'ϑ' (Tricl.) Ox. Hy. || **79** πὰρ δὲ (παρ δὲ, περ δὲ W) C[a]DE.F.GIM PQRU.V.WXYZΓΘΛ Ro: Br. Mr. St.[1] — πὰρ' δὲ C[b] — πὰρ δέ γε a[c] d Al. (Mosch.) Cp. St.[2]* cf. ad Metr. — παρὰ δὲ [α'β']ϑ' (Tricl.) Hy.* — Sch. paraphr. καὶ παρὰ in U παρὰ δὲ in Ro. || τὴν E,QU, || εὔανδρον C[a]?E[a]F[a]M.Q[b]? — ἔνυδρον C[a]? — εὔυδρον C[b]DE[b]E,F[b]F,[G]I[P]QU. etc. (cum Sch. Vet. et Rec.) || παίδεσιν IRX[a]ΓΘΛa || -νεος CDEFGII[M] PQRUVWXYYZΓ[lit]Θ[pc]Λα'[β'ϑ'] Ro.* (in Tricl. cum gl. συνίζησις) — νους Θ[ac] — νευς ac Al. (Mosch.) Sm.* — νεος Sch. (ubi U νους) || τελέσαις [M]X[b]Ya Al. Ro.* — έσσαις C[a]D[ac]E[ac]FGPQUV[W]Y — έσσας C[b]D[pc] E[pc]IX[a]Γ — ύσσας Λ — έσας IRZΘα' — participium Scholia Vett. et Recc. tuentur; gl. V [τέλεσ]ον de optativo somniavit (cum Hy. et Ht.). — τελέσαιμ' Pw. (Hy.) || **80** ἐδέξαντο ΓΘ || καμνόντων EFR quod ferri possit: cf. ad O. I, 59; sed vide Sch. || **81** -σαις C[M]X[b] Ro.* — σσας P(G?) — -σας DEFGIIQRUVWXYYZΓΘΛaca'ϑ' Al.

ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ᾽ ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ᾽ ἐσλοῖσιν ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις.
ἀλλ᾽ ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν·
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Ἀντ. ε΄.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται,
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ᾽ ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·

82 μεῖον C[M?] || **83** αἰανὸς DᵇỊU•V•X•ZΓ̣ΘΛα′β′ϑ′ (Tricl. cum Sch. et gl. ποταπός; σκοτεινός.) — ἀγαγοῖς W — αἰὰν καὶ M — αἰανὴς C Dᵃ E.F.GI[P]Q[R]U¹V¹X¹Ỵa[c] Al. Ro.* — Sch. et gl. Q διηνεκής || ἀπάδις (W?)Xᵐ Ro.* (in Xᵐ ita: ἐν ἄλλῳ, ταχείας ἐλπίδας· καὶ ἐν ἄλλῳ, ταχείας ἀπάδις) — ἐλπίδας CDEFGIPQRU.VXYZΓ̣ΘΛacḏα′β′ϑ′ Al. Be. Hm.² Bö.* — ἐλπίδας Ỵ — ἐλπίδος M — Sch. Vet. (et gl. EΘ) διανοίας; Sch. Rec. ἐλπίδας; Sch. U ἐλπὶς ἔργον διανοίας, ὅθεν καὶ δέδεκτο τὸ ἐνεργούμενον ἀντὶ τοῦ ἐνεργοῦντος, καὶ τὸ αἰτιατὸν ἀντὶ τοῦ αἰτίου, i. e. c o g i t a t u m pro c o g i t a t i o n e. Argutiae Germani. — ἀπίδας (praecordia) Pw. Hm.¹ (Rh. 3, 12) — Vide Hm.² Sunt quidem Xᵇ et Ro. optimi testes, ex B derivati. || **84** ἐσλ. EFGI[P]QUV[X]Z[Γ̣]ΘΛa[c] Al. Ro.* — ἐσθλ. CDMRỴα′ϑ′ || **85** κρεῖττον E, — κρεῖσσον DE•F.MỴ — κρείσσων E¹R — κρέσσων D[G] I[P]QUV[X]Z[Γ̣Θ]Λa[α′ r. r.] Al. Ro:* — κρέσσον ι," || -μοῦ CD?EF [G]IM[R]Γ̣ΘΛα′ (cum Stobaeo et Pallada; vide Bö.¹) Bö.* — μῶν ỊPQU VWXYỴZa[c] Al. Ro.* — μὸς ϑ′ || **86** παρεὶς Sm. || **87** φαῦλον E,F, || μέγα τι ER || post φέρεται distinxi cum a Al. (Mosch.) et Sch. Tricl. || **88** πολλοὶ δὲ μ. Γ̣ || -ροισι C.DE.FG.IMPQRUVXZΓ̣ΘΛ Ro: — ροις (Iᵇ = o) a[cα′ϑ′] Al. Cp.* In Sch. Vet. U ποσειδώνιος pro Sidonio (Dionysio). || **89** παραμ. Dᵃᶜ G — παρ᾽ μ. Cᵃ — πὰρ μ. M — ὁ παρμ. Ỵ — παρμ. Cᵇ Dᵖᶜ EF etc. || **90** ἀκοὴν ER || ἡδ. EFPQRVX•Z — ἀδ. Ỵ — ἁδ. CD[G]IMXᵇ [ΓΘ]Λa[α′ r. r.] Al. Ro.* || ἀεὶ vett. Thom. Tricl. Ro.* — αἰεὶ a Al. (Mosch.) Hm. Bö.*

ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρ-
δεσσ'· ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει 'Επ. ε'.
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων
ἀρετά·
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις,

91 ἐξιεὶς Pw. || ὥσπερ (ὧς περ) C.[M?]Y̧a[c] Sm.* — ὥστε DEFG.I PQRU.VXZΓ̧ΘΛα'[Θ'?] Al. Ro:* — paraphr. Sch. ὥσπερ || **92** ἱστ. DE GMY̧Z — ἰστ. FQRΘΛ etc. || ἀνεμόεν πετάσαις CMV[b]X[b]Y̧ — ἀνεμόεν πετάσας DEFGIΠ̧PQRUV[a]WX[a]YZΓ̧ΘΛ Al. (in Sch. U corrupto legitur ἱστίον πετάν[ν]υσον; vitium ex gl. πέτασον s. πετάσαις (optativo) ad ἐξίει adscriptâ ortum esse videtur) — ἀνεμόεν. (om. πετ.) Ro.* recte (cum Sch. Vet. [ut videtur] ἔα πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἱστίον) — ἀμπετάσας (non αις) $\bar{a}\bar{c}\underline{d}$ α'β'δ̣'Θ' (omisso ἀνεμόεν) cum Sch. Rec. || δολωθεὶς F,U,ΘΛ (cum paraphr. Sch. in U) — θῇς (θῇς) rell. (cum paraphr. Sch. in Ro. etc.) || φίλε (om. ὦ) Ro.* — ὦ φίλε omnes mss. (etiam $\overline{G}$) Sm.* — ὦ φίλος (in nullo ms.) Hm. Bö.* (collato N. III, 76) — ὦ φίλ', εὔτρ. Bg.[2] || κέρδεσιν εὐτραπέλοις C[b]D[b]E.GP (κέρδαισιν) QRUV[X]Y̧ZΓ̧ΘΛα'Θ' Al. Ro.* — κέρδεσιν ἐντραπέλοις C[a]D[a]?F.IM — εὐτραπέλοις κέρδεσ' ac — εὐτραπέλοις κέρδεσσ' Ox.* — Sch. ambigue τῇ ἐχθροτάτῃ φιλοκερδείᾳ || ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτρέπτοις? (εὐτράπτοις, εὐτρᾶτοις, εὐτρήτοις, εὐτμᾶτοις) || ὀπισόμβρ. U. VZ[ac]? Al. Ro. Cp. — ὀπισθόμβρ. CD[pc]E[pc]E,F.GIMPQRXY̧Z[pc]Γ̧ΘΛ Ro; Br.* — ὀπισθόβρ. E[ac] — ὀπισόβρ. α'Θ' cum Sch. Rec. (Tricl.) — ὀπιθόμβρ. D[ac]G,?a̲ (Mosch.) Sm.* || καύχ. (G?)V[ac]?PQ (ex glossâ) — αὔχ. rell. (etiam $\overline{G}$V[b]) || **92**sq. δόξας: οἷον C.D[a]E[ac]E,FG[ac]G,QZΘΛ Al. Ln. — δόξας οἷον D[b]E[pc]G[pc]IUa [α' r. r.] Ro.* — ambiguo spiritu V (a. c. οἷ) Γ̧ — Sch. Vet. (ὅπερ μόνον) et gl. F ὅπερ καὶ μόνον utrumque conciliant: vide P. II, 14 — gl. EZ est μόνον — Thom. et δολωθείς et οἷον voluit, ita: ne sinas te, Hiero, tali famâ fraudari, qualis .... — Sch. Rec. (Tricl.) οἷον καὶ μόνον || **94** φθινεῖ Sm. Hm. (de more epico) — φθίνει rell. Cf. P. IV, 265. V, 128. (112) I. VII, 46 et Hy. Bö.[2] || **95** καυστῆρα PQ e gl.; cf. ad O. VI, 67 || νηλ. ν. ad priora applicant UZa Al. Ro. Br.* — ad sequentia Eα' Sm. Ox. — sine dist. [C]DF[G]IQVΛ [al. mss.] Cp. Be. Hy.* — νηλεῖ νόαν Hm. || **96** ἐχθροὺς M — ἐχθρᾷ Y̧ — ἐχθρὰ rell. — Sch. αἰσχρὰ quae vox semel (I. VI, 22) apud Pindarum legitur. || πάντα EFRα' — παντᾷ G recte; cf. ad O. I, 116 — παντᾶ [C]DIQUZΘΛa [al. mss.] Al. Ro.*

οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· | εὖ δ᾽ ἀκούειν δευτέρα
μοῖρ᾽· ἀμφοτέροισι δ᾽ ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

97 μιν omnes — *νιν* scripsi, ut vs. 98 δέκονται; utrumque contra libros. || φόρμιγγες vett. Thom. Ro.* — φόρμιγγές τε *a*[*c*?] Al. (Mosch.) — *αἱ* φόρμιγγες α΄β΄θ΄ (Tricl.). Vide ad Metr. || ὑπωρώφιαι CM || μαλθακᾶν CMY — μαλθακὰν rell. (cum Sch.) || **98** δέχονται omnes mss. Al. Ro.* — δέκονται Bö.* cf. ad O. XIII, 88 || **99** εὖ δὲ παθεῖν τὸ Sm. Ox Cf. ad Metr. || ἀέθλων vett. Thom. Tricl. Al. Ro.* Bg. (in Tricl. c. gl. *συνίζησις*) — ἄθλων *ac* Ox.* — ἀέθλῳ v. l. apud Sch. Rec. (*οἱ δὲ πολλοὶ ἀγνοοῦντες* (*καὶ*) ἀέθλω χωρὶς τοῦ ν γράφουσιν) || στέφ. cum prioribus iungit Z

Subscr. τέλος Q — τέλος τῆς πρώτης ᾠδῆς Y — ὕμνου τέλος ἱέρωνος συρακουσίου. α΄ ℥΄ — nulla subscr. in CDEFGIMTUV etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

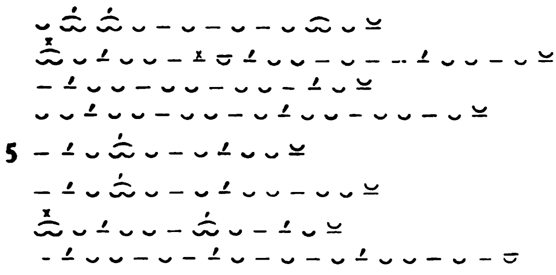

Epodi.

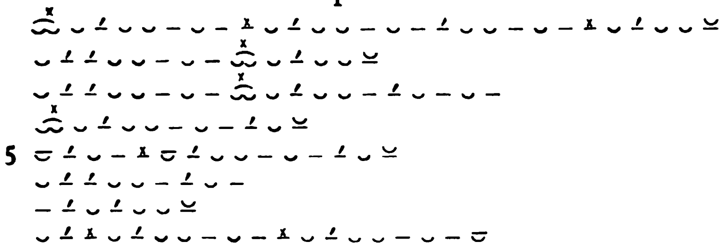

Dimidium carminis (vs. 1—56) periit in B sed videntur Ro. et X[b] manasse ex B olim adhuc integro.

Inscr. *ἱέρωνι συρακουσίῳ νικήσαντι ἅρματι.* F — *τῷ αὐτῷ ἱέρωνι ἅρματι.* Pα' Ro.* — *ἱέρωνι τῷ αὐτῷ ἅρματι.* C — *τῷ αὐτῷ ἱέρωνι.* Q — *τ. αὐ. ἱ. νικήσαντι ἅρματι* Γ — *τῷ αὐτῷ ἅρματι.* XYZΘpc*a* Al. — *τῷ αὐτῷ.* DEIUVΘacΛ — *ἱ. σ. ἅ.* Bö.*

Metr. Strophae vs. 4 si undecimam syllabam brevem habet, hoc metro ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ str. 1 *τετρᾰορίας* (quemadmodum N. VII, 93; cf. ad O. II, 5) legendum est et antistr. 4 *λύκοιο*

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α΄.
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι
τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος, ἇς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ Ἀντ. α΄.
ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλᾶεντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν
ὅταν δίφρον

(λυκόο) (cf. P. VIII, 55); str. 2 ἐς et str. 4 διᾰβολιᾶν cum omnibus mss.; antistr. 1 ἐριβίαν, antistr. 2 ἐπὶ (cf. vs. 11 et P. I, 7 ἐπί οἱ κατέχευας ἀγκύλῳ κρατί et O. XIII, 35. fr. 242, 3; duplex asyndeton venustius quam simplex: Amor illicitus [multos] perdidit. Venit ad hunc quoque. Nubi se ad latus posuit.), antistr. 3 πάροθε (Dorice a πάρος ut ἔμπροθεν, ὄπιθεν?) cum perpaucis libris; sed str. 3 ἀπένειμ' (e Sch. 320, 26; cf. I. II, 47.) vel ἀπέδωκ' (pro παρέδωκ', cf. N. VII, 44) e coniectura. Sed multa sunt quae hisce singulis scripturis obstent, ut servato metro str. 2 εἰς et str. 4 διαιβολιᾶν (consentiente Theognidis loco) emendare praestet.

1 συράκοσαι IXa[ca'] Al. Ro. Br.* — συράκουσαι CE,F,Z Cp. PSt. — συρράκουσαι M — συρράκοσαι Δ — συράκοσσαι DEFGQRUVYΓϑ' — συρράκοσσαι ΘΛ || βαθυπτολ. DG.IΔΘΛ Cf. ad O. II, 7 || **2** ἵπων D || σιδηρ. CE.F,RUVYZac Al. — σιδαρ. DFI[GMP]QX Thom. Tricl. Ro.* || **3** ὔμμιν CDEFI[M]QUVXZΓΔΘΛ Al. Ro.* St.[1] Hy.[1] Be. — ὔμμιν [G? P? R?]a[α'] Mr. St.[2]* Hy.[2]* || -ρὰν E,F, — ρῶν E || **5** ἐν αἷ Δ || **7** ἴδος GIMVXZ (cum Sch. G) — ἕδος CDE.F. etc. || τᾶς omnes mss. Al. Ro.* — ἇς Hm. Bö.* Cf. ad O. I, 57 — an οὐ τᾶς? || **8** εὐαγαναῖσιν MQ — ἀγαναῖσιν rell. (C[b] εὐ et ἐπιτηδείαις supra scripsit) || de ἐν vide ad O. II, 63 et Rh. XVIII, 303. Possis tamen ἔγχερσι scribere, de κέντρῳ; cf. ἀγανὰ βέλεα. || om. χερσὶ C[a] || -ασε CEFIRUX — ασσε DGQ etc. || **9** ἐπεὶ MY || ἰοχ. α'ρο || χειρὶ DEFGIPQRUXΘΛ Ro.* — χερὶ CM[V]YZ a[ca'] Al. Sm.* || **10** ἑρμῆς C[a]? || αἰγλάεντα I Bg.[2] — αἰγλήεντα U — αἰγλάντα DG[a]PQ — ἄγλάντα (sic) X — ἄγλαντα Z[m] — αἰγλᾶντα [C]EFG[1][M] V etc. || **11**sq. ἐγκαταζευγνύῃ ἅρματα, σθένος ἵππιον construit Ht. (Ra.) non recte.

ἐν Θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σϑένος ἵππειον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων ϑεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐϝαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ'
Ἀπόλλων,

Ἐπ. α'.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποττινος
ἀντὶ ϝέργων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρϑένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων

11 τ' ἅρματα C^{ac}DG.MV — τ' ἅρμ. C^{pc}XẎZ — ϑ' ἅρμ. E.F.IQU etc. || **12** ἵππειον CDEGI[M]PQRUVXZΔΘΛα' Al. Ro.* — ἵππεον a (Mosch.) — ἵππιον F Hy.^{2}* || ὀρσοτρίαιναν omnes || ἐριβίαν U — εἰριβίαν P^{1} — εὐριβίαν P^{s}Q — εὐρυβίαν rell. Cf. ad Metr. || **13** -εσεν CDEFGIPQRU Z^{ac}ΔΘΛ — έσσεν [M]VXẎZ^{pc}a[α'] Al. Ro.* || **14** εὐαχέα CEF^{1}[IR]Q^{pc} VX[Y]ẎZa[c] Al. Ro.* (cum gl. Z εὔηχον et gl. Q εὔρυϑμον et cum Sch. Vet. εὐηχῆ καὶ εὔρυϑμον; nihil amplius U praestat) — εὐαυχέα DF^{s}GIPQ^{ac} UΔΘΛα'β' (cum gl. G ἐφ ᾧ ἐστιν αὐχεῖν [id. Sch.^{2} in Ro.] et gl. Tricl. εἰς ὃν ἐστι καλῶς αὐχήσασϑαι τὸν ἔχοντα) — manus conciliatricula Calliergis ad Sch. Vet. εὐηχῆ καὶ εὔρυϑμον addidit ἢ ἐφ' ᾧ ἐστιν αὐχεῖν; aut ipse Sch.; cf. P. I, 93 — εὐϝαχέα Ht. || ἀρετῆς DGIPQUXΔΘΛ — ἀρετᾶς [C]EF[MRVẎ]Z [αα' r. r.] Al. Ro.* || **15** κιννύραν (ρα M) CDE,MΔΘΛ — κινύραν C,EF[G]I[P]QUV[X]Z recc. Al. Ro.* || **16** φῆμαι D || ὁ D — ὃ Q Cf. O. XIV, 19 || -χαίτας CDEFGI[M]PQRUVXZΔΘΛα' Ro.* Ox. Hy.^{1} — χαίτα a Al. (Mosch.) — χαῖτα Ri. Sm. Hy.^{2}* || ἐφίλησ' CDEFGIỊMPQ[R]UVWXYẎZΔΘΛα'[β']ϑ' Ah. Sw. Ht. — ἐφίλασ' a[c] Al. (Mosch.) Ro.* Bg. || **17** κτῖλον Q (c. gl. σύντροφον καὶ συνήϑη e Sch. Vet.) || -δίτης X || χάριν E,F, || ποῖτινος V — ποί τινος QRc Pw. Hy. Fr. — πότ τινος scripsi e Sch. — ποίτινος CDE.F.GI[M]PUXZΔΘΛ aα'[ϑ'] Al. Ro.* Bd. Ox. (cum Sch. Vet. et Rec.) — ποίνιμος Sp. Sm. Be. Hm. Bö.* — Paraphr. Sch. Vet. et Rec. (et gl. DEG) ἀμειπτική — gl. V^{b} ἀνταμειπτική — gl. C ἀντιδεκτική — Ky. τίμιον coni. || -να] νη C,G, || **18** δὲ ὦ EF — om. δ' ὦ Λ || δινομ. ER || -νειε] νου X^{m} — νου' Z || **19** ἀμηχ. X Ro.* — ἀχ. a — ἀμαχ. [C]DEFGI[MP]QUVZΘΛ etc. Ox.*

διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

Στρ. β'.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀϝάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ

20 δρακοῦσ' EF^{ac}? R — δρακὸε W — δρακοῖσ' V^{b}XYỴZ (Λ^{ac}?) *a* (Hy.) — δρακεῖσ' [C]DE,F,F^{pc}G.I[MP]QU.V^{a}[Δ]ΘΛ*c*[α'] Al. Ro.* Be. Hy.^{2}* — δραμεῖσ' ϑ' Ox. Hy.^{1} — gl. D θεασαμένη gl. Q βλέπουσα ‖ -λῶς PQZ^{m}*ac* Al. (Mosch.) — λές [C]DE.F.G.I[MR]U.VXZ[Δ]ΘΛ[α']ϑ' Ro.* (gl. Z ἐλεύθερον) ‖ **21** δ'] τ' F ‖ **22** ἐν πετρόεντι Ro.* — εὐπτερόεντι M — ἐν πυρίονι *c* — ἐν πυρόεντι *a* (Hy.) — ἐν πτερόεντι rell. Sm.* (cum Sch.) ‖ παντᾷ Z — παντᾶ rell. ‖ -δούμενον EF ‖ **24** -βαῖσι D ‖ ἐπερχομένους G^{b}Q^{b} VWXYỴZ*ac* (Mosch.) ‖ **25** ἔμαθεν DFG.IVZỴΔΘΛ — ἔμαθε [C]E.[MPR]QU.X*a*[α' r. r.] Al. Ro.* ‖ -νέσι C[M]PQR Al. Ro.* — νέσσι rell. Ox.* ‖ **26** ἑλὼν C — ελὼν V — 'ἑλὼν Z — ἕλων I ‖ δ' οὐχ' E^{pc}R — γ' οὐχ *a*[*c*]*d* Al. (Mosch.) Sm. Ox.* — οὐχ [C]DE^{ac}[F]GIỊ[MP] QUVWXY[Ỵ]ZΔΘΛ[α']β' Ro.* Bd. Hm. Bü.* ‖ φρασὶν C^{a}DF^{1}G^{a}Ị^{a}V WỴΔΘΛα'^{1}β' (Sm.) Ox. Hy.^{1} Hm. Bö.* — φρεσὶν C^{b}EF^{a}G^{b}Ị^{b}[M]PQR UXZ*ad*α'^{a} Al. Ro.* Be. Hy.^{2}* ‖ **27** ἐράσατο C[Ỵ]*c*ϑ' Ro.* — ἐράσσατο rell. Ox.* ‖ **27 sq.** λάχοντο πολ. C^{ab}PQ — λάχον τολ. G^{pc} — λάχον πολ. CDE[F]G^{ac} etc. ‖ verba λάχον usque ad ὑπεράφανον omissa in M ‖ **28** -θέος D^{pc}EG^{ac}ỊPQRUWZΔΘΛα'β' (in P cum gl. θαυμαστοῦ διός) — θέες CD^{ac}G^{pc}VXỴ*a* Al. Ro.* — p. n. e. ‖ νιν omnes ‖ ἐς C.DE,G I[P?]QUV.XZΔΘΛ*a* Al. Ro:* Bd. — ἐπ' EFR — εἰς (*c*? ft. ϑ'?) [α'β'] Sm. Ox.* (in Sch. εἰς) — Adde hoc εἰς ad O. I, 48 (sed cf. etiam Metr.). Est ἐς pro εἰς in mss. N. V, 11. (cf. O. X, 37. P. III, 11) ‖ ἄταν C^{ac} — ἀάταν Be. Hy.^{2}* Th. — αὐνάταν W — ἀνάτην U^{sch} — ἀνάταν Θ — ἀναυάταν Λ^{lit} — εὐάταν E,^{2} — ἀυάταν C^{pc}C,DEE,^{1}[F]GI[P]Q[R]UV.XZΔ recc. Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. Vet. et Rec.) ‖ ὑπερφίαλον CVWXYỴZ — ὑπεράφανον DE[F]G.I[ỊPR]QU[ΔΘ]Λ recc. Al. Ro.* (cum Sch. U [Germ.]) ‖ **29** -σε. G — σεν. [C]F^{a}M[VX]ỴZ recc. Ox.* — σε DEF^{b}IQRUΔΘ Λ Al. Ro.*

ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε
θνατοῖς·

'Αντ. β'.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς
ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον, ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν Οὐρανίδα
θυγατέρι Κρόνου· ἅντε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον
ἔπραξε δεσμόν,

30 ἔχε ΙΙΜΥΔΘΛ — ἴσχε CDE.FG.PQRUVWXYZα' Ro.* Bd. — εἷλε a Al. (Mosch.) Sm. Ox.* — ἴσχεν Cp. Cf. O. I, 56 et V, 16 || ἀμβλ. I^{ac} — ἀμπλ. I^{pc} et rell. ut videtur omnes Cf. ad O. VII, 25. || **31** τὸ μὲν] μέγας Ht. || **31** sq. ὅτι τ' CDEFG.[IMP]QRUV[WYY]XZ[ΔΘ]Λα' Al. Ro.* Ht. — ὅθην a (Mosch.) — ὅτ' I — ὅτι γε Pw. Be. (male) — ὅτι (om. τ') Hm. Bö.* || **33** τε] δὲ Be. || -θέεσιν CM — θέσσιν ΙΘΛ || **34** καθ' ἑαυτὸν FPQU.ΔΘΛ — καθ' αὐτὸν C^{pc}C,DE.G.I[M]RVXYZaα' Al. Ro.* — καθ' αὐτὸν C^{ac} — κατ' αὐτὸν Th. Bö.²* || **35** εὐναὶ GY || κακότητ' CMPQRVXYZa — κακότατ' DE[F]GIU[Δ]ΘΛ[α'] Al. Ro.* || ἀθρόαν C^{1}D[EF]GI[M]UVX[Y]Z^{1}[ΔΛ]Θa[α'] Al. Ro.* — ἀθρόως PQZ^{s} — ἀθρόω C^{s} — ὀρθάν G^{vl} (v. l. in Sch. U; hi „ἔνιοι" ft. ὄρθιον s. ὀρθίαν legerunt) || **36** ἔβαλλον Λ || ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ' C^{1}DEFGHIKPQUVXYZΔΘΛaα' [rell.] Al. Ro.* — ποτὲ κ. τ. ἵ. C^{s}M — ποτὶ κ. τ. ἱκόντ' R (teste Re.) Interpunctionem novavi; τὸν est pro ὅν || ἐπὶ G^{a} — ἐπεὶ rell. Cf. Metr. — p. n. e. || νεφέλα (id. est nom. propr.) C — νεφέλα(ᾳ) rell. || **38** -νία Al. Ro.* [c?] — νίᾳ Mr.* — νίαν $C^{a}$$M^{a}$ — νιῶν $C^{b}$$M^{b}$ — νιᾶν DEGIIPQ[R]UVWXYYZΔΘΛa[α']β'θ' Hm. Bö.* — ἴδα reposui (e Sch. τῇ ὑπερεχούσῃ τοῦ οὐρανίου Κρόνου θυγατρί) || **39** ἅντε E.[P? Rα'] Al. Ro:* — τάν τε CMVXYZa — ἄν ποτε DΘ (in Θ τάν supra) — ἅν ποτε GIQU.ΔΛ — ἅν γε Pw. (Hy.) Be. — ft. ἅν ποτε δόλον νιν θέσαν? (Bu. I, 290) at Sch. ἥντινα habet sine ποτε || αὐτῶ M || **40** ζηνὸς] διὸς M || τετράκναμον omnes

Ἐπ. β'.

ἑὸν ὄλεθρον ὄγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν
πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ ϝοι Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν
νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε
πατρός.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ϝελπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται, Στρ. γ'.
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον
παραμείβεται

41 ἑὸν omnes || .ὅ γ' ἐν ἀφ. DGM — .ὁ δ' ἐν ἀφ. R — .ὅ δ' ἐν δ' ἀφ. E — .ὄγ' ἐν δ' ἀφ. CIPUZΘΛα' Ro. — ὄγ' ἐν δ' ἀφ. V Al. — ὄγ'. ἐν δ' ἀφ. *a* Cp.* (ἐν δ' ἀφ. initium lemmatis in EGV Ro. etc.) — ,ὄγ'· ἐν δ' ἀφ. Hy. Be. — ὄγ'· ἐν δ' ἀφ. Bö.* || ἀφύκτοις C, || -πέδαισι CMVXYZ (αἴδεσι) || ἀνεδέξατ' vett. Thom. Tricl. Al. Ro.* Ox. Bd. (in I ἀν ε δέξατ' — in Θ' om. vox) cum Sch. — ἀνδέξατ' *ac* (Mosch.) Sm. Hm.[2] Bö.* — ἀνεδείξατ' Be. — ἀνδείξατ' Mtsch. Hm.[1] Ht. || **42** ἄνευ οἱ C.DDE.G.IKMU.V.WΘΛα'β' Hm. Bö.* (Aristarch.) — ἄνευ δὲ οἱ IXX YYZ*a* Al. — ἄνευ δ' οἱ PQS Ro:* Aw. || τέκε̄ G — τέκεν DE[R]VXY Z*a*[α'] Al. Hm. Bö.* — τέκε CI[M]PQU[Θ]Λ Ro.* || **43** ἀνδράσι DE[F] GI[IPR]QU[ΔΘ]Λ*a*[α'] Al. Ro.* — ἀνθρώποισι CMVWXYYZ || νόμοις] νομοῖς Λ Hy. || **44** ὀνύμαζε CEIMRΘ — ὀνύμαξε D[GP]QUVXYZ[ΔΛ] *a*[α'] Al. Br.* — ὀνύμαξεν Ro. Cp. || τραφοῖσα *a* Al. (Mosch.) || **45** ἵπποις E,Θ — ἵπποισι C[ac] || ἐν] ἀν apud Galenum || **46** ἐγένετο E.R || στρατοὶ Y || **47** post (non ante) ἀμφοτέροις dist. α' (Tricl.) Ro. Br. Mr. — ante (non post) id. Z*a* Al. (Mosch.) Cp. St.* — plurimi ut CEGVUΘ neutrâ parte distinguunt || **49** ἅπᾰν] πᾶν Aw. pessime; vide Bö. de Crisi § 80. || ἐπ' ἐλπ. Aw. Ht. male || τέκμωρ CMV[a] — τέκμαιρ' Y || **50** καὶ om. in D || -τ' αἰητὸν *a* Al. (Mosch.) Sm. — τ' ἀετὸν IWY — τ' αἰετὸν [C]DE.[F]G.I[MP]Q[R]UV.XYZΔΘΛ[α'] Ro.* Ox. Hm. Bö.* — τα ἀετὸν Hy. || κίχεν Hy.

δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεὼν
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον· τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας,
ἄριστον.

Ἀντ. γ'.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις

51 τινὰ DḌEGIKMPQRSUΔΘΛ — τίν' CV[X]ẊỴZ*aa'* Al. Ro.* — τιν' Bö.* || ἔκαμψε DḌE[F]G[M]PQRSV[X]ẊỴZ*a* Al. Ro.* — ἔκαμψεν Ka' Hm. (qui hoc ν ante βρ. pronunciari μ dicit) Aw. — ἔκναμψε CU — ἔκναψε IΔ — ὄκναψε ΘΛ || **52** ἑτάροισι VXẊỴ*a* — ἑτέροισιν Ḍ — ἑτέροισι CD[EF]GI[MP]Q[R]SUZΔΛ[*a'*] Al. Ro.* || παρέδωκε δ' ἐμὲ ER — παρέδωκεν. ἐμὲ C^{ac} — Cf. ad Metr. || **53** δᾶκος CM || κακηγοριᾶν DḌEGIK MPQRSUZ^{m}ΘΛ*aa'β'* — id. (ίαν) Δ — id. (ιῶν) Ị — κακαγοριᾶν CW Hm.[1] Bö.* (cum Sch. in Ro. ubi est τὰς κακαγορίας) — κακαγορίαν V Al. Ro. Br.* — , κακαγορίαν Cp. Sm.* Aw. Hm.[2] (cum Sch. U ubi est τὴν κακηγορίαν) — κακουργιᾶν XẊYỴZ Cf. O. I, 53 || **54** ἑκὰς C. || ταπόλλ' C^{b}Λ Bö.[2]* — τὰ πολλ' Ỵ*a* — τὰ πόλλ' rell. || ἀμηχ. CEMQVXỴZΘ — μαχ. D — ἀμαχ. E,[G]IU rell. || **55** βραχυλόγοις (Sch. Germ.) || βαρυλόγοις *a* [*a'* rell. recc.] Al. Ro.* — οισι M — οισιν CDEGIPQRUVXZΔΘΛ || ἔχθεσιν *a*[*a'* r. r.] Al. Mr.* — ἔχθεσι vett. Thom. Ro.* — ἔπεσιν (v. l. U in Sch. Vet.) || **56** πότμου, σοφίας ἄριστον. DGP̣U[*a'*?] Bö. Hs. Bg. (hoc non est in Scholiis nisi ft. in secundo commate p. 321, 3 ubi ἢ οὕτως recte praefigitur in U) — πότμου σοφίας, ἄριστον. [E?]PQỴ*a* Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec. Tricl.) Hm. — sine dist. CIVXZΘΛ Di. Sw. — πότμου, σοφίας ἄωτος. (Bg.[1]) — πότμος σοφίας ἄριστος. Ht. — Sch. Vett. optimi τὸ πλουτεῖν σοφίας iungunt cum Hm. || **57** B rursus incipit || σάφα] τάχα M || νιν] νυν I^{ac} — νῦν M || πεπορεῖν G^{b}V$^{\bullet}$XẊ$^{\bullet}$YỴ$^{\bullet}$*ad* (Mosch.) Po. Bu. Sr. Be. Hy[2]* — πεπαρεῖν B.CDḌE[F]G^{a}HI[ỊMP]Q[R]SUV^{i}[W]Ẋ^{i}Ỵ^{i} Z[Δ]ΞΛ*a'*[β'ϑ'] Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. Vet.) || **58** inter πρύτανι et κύριε distinctum est in QU*a* Al. St.* — non dist. in BDEGIVZΘΛ [al.] Ro.* Bö.* || πολᾶν H — πολλῶν U, || μὰν *a*[*c*?] Al. (Mosch.) Sm.* — μὲν BCDEGIỊM[P]Q[R]UVXYỴZ[Δ]ΘΛ*a'β'* Ro.* Hm. Bö.* || εὐστ. XỴZ || ἀγυιῶν V^{i}XẊYỴZ — ᾶν rell. (et V$^{\bullet}$)

ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαῦνα πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπ. γ'.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι
ἀκίνδυνον ἐμοὶ ϝέπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·

59 ἤδη om. ER — habent ἤδη rell. (et E,) || κτεάτεσσί B.DḌE[FG]I[Ị]K[PR]QSU[Δ]ΘΛ[α'β'] Ro.* — κτεάντεσσί Al. — κτεάνοισι CMVWXX̣X̣YỴZad Cf. ad O. V, 24 || **60** τῶν] τὰν W solus || πάραθε X^a (vide ad Metr.) — πάροιθεν DG — πάροιθε rell. (et X^b) || **61** χαῦνα D(?) — χαύνα(ᾳ) EIQΘΛ rell. || κενεά I Pw. Hm. (collato O. X, 93) Bö.* — κενεᾶ(ᾷ) BCEG[MP]QRUVXỴZ[Δ]ΘΛaa' [r. r.] Al. Ro.* — κενειᾶ D (cf. ad O. II, 65) — Restitui κενεᾷ et scripsi χαῦνα (collato N. VIII, 45) quamquam Sch. et χαύνᾳ et κενεᾷ legit. || **62** εὐανθεῖ στόλω inter Scholia in U, ubi B Ro. εὐανθῆ στόλον (321, 29) || -βοάσ. X^a — βάσσ. $U,^{12}$ — βήσ. M — βάσ. rell. (et X^b) || **64** τὰν] τὴν QU || **65** ἐν om. E || -σόοισιν UV^a — σόεσιν Q — σόαισιν BCD etc. (et V^1) || ἀνδράσι BCD etc. (omnes mss.) Al. Ro.* — ἄνδρεσσι Hm. Bö.* (cf. P. V, 60=68) || -χαις Ro.* — χαισι BDḌE[F]GHI[$Ị^a$]K[P]Q[R]SU(Y^{ac}?)Z[Δ]ΘΛ[α'β'θ'] Sm.* — χοισι $CỊ^{bc}$MVWXX̣YỴac || -τεροι C^aC,M — τεραι rell. (et C^b) || **66** ἐμοὶ] ἐμὸν R (v. l. memorata in Sch. Rec. εὕρηται καὶ ἐμόν) || ποτὶ πάντα BCDḌE[F]GHIỊK[M]PQRSUVWXX̣X̣YỴZΔΘΛ (in G cum gl. ἅ supra πάντα) Ro.* — ποτί ῥ' ἅπαντα (ποτί ῥα πάντα) ac Al. (Mosch.) Hy. — ποτὶ ἅπαντα α'β'[θ'] (Tricl.) Sm. Ox. Hm. Aw. (hiatu ft. propter consonam voci ἅπαντα olim praefixam tolerabili; cf. ad vs. 79) — ποτὶ σὲ πάντα Bö.* — σὲ ποτὶ πάντα $Bg.^{12}$ Ht. — (τὸ κατὰ πάντων ἐγκωμιάζειν σε paraphr. $Sch.^1$ — πρὸς πάντα λόγον ἐπαινεῖν paraphr. $Sch.^2$ in B sed in U ante ἐπαινεῖν legitur ὥστε, in Ro. σε. — In Rec. Sch. et apud Germ. ποτὶ (πρὸς) πάντα λόγον [nihil aliud] saepius repetitur; Tricl. aut σε aut αὐτάς subaudiri iubet.) De voce λόγος cf. ad O. VII, 90 sq. || **67** τόδε] τότε M || **68** sq. πέμπεται τὸ Καστόρειον, σὺν δ' Ht.

τὸ Καστόρειον δ᾽ ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων
ἄθρησον χάριν, ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι᾽ οἷος ἐσσὶ μαθών. καλός τοι πίθων παρὰ παισὶν αἰεί.

Στρ. δ΄.

καλός· ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ᾽ ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται
ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ᾽ αἰεὶ βροτῷ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφᾶτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.

69 θέλων omnes mss. Al. Ro.* Bg. — ἑκὼν Bö.* (paraphr. Sch. interpretamentum ἑκὼν habet, idem est in gl. EF ἤγουν ἑκών) — gl. C ὀρεγόμενος — θέλων paraphr. U (Germ.) — θέλων καὶ ἀποδεχόμενος Sch. Rec. Cf. ad O. II, 97 || **70** ἄθρησον] καὶ κροῦσον gl. C || post χάριν plene dist. BI (cum Sch¹) || **71** ἀντώμενος DḌFGHIKPQSUΔΘΛ — ἀντόμενος B[C]E[MRVX]X̣X̣[Ỵ]Zαα′ [r. r.] (in Tricl. cum gl. διὰ τὸ μέτρον) || **72** γένοιο δ᾽ B,CDḌEFGHIỊMPQRSUV.WXYZ^pc ΔΘ.Λαd(θ′? potius c) Al. Ro.* — γένοι δ᾽ BX̣ỴZ^ac — γενοῦ δ᾽ Mi. — γένοι᾽ α′β′ (c? potius θ′) (Tricl.) Sm.* || οἷός ἐσσι EGHI^pc — οἷος ἐσσι DF — οἷος ἐσσὶ BCI^pc etc. || καλός τοι mss. Al. Ro.* Sm.* Bö.²* (cum lemmate Tricliniani Scholii; cumque Galeno de us. part. I, 22) — καλός τις (hoc esse in θ′ Oxx. referunt; ego in nullo ms. inveni) St.²* (Hy.) Bö.¹ — καλῶς τις Bth. — καλός· καὶ Ht. || πίθων omnes — πίθηκος Galen. || ἀεὶ (ἀεί) BE,FGHỊK[M]PQSUΔΘΛ Ro.* — αἰεὶ (αἰεί) [C]DḌE[R]VXX̣X̣ỴZαα′ [r. r.] Al. Sm.* — εἴη Bth. || distinctionem post (non ante) αἰεί posui cum Bα′ et cum Galeno; distinctio ante αἰεί nec in ullo scripto nec in editis ante Sm. reperitur. || **74** ἀμώμητον (ἀμωμητὸν U) mss. Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. DU etc. quod omissum est in B) — ἀμωμήτων Ib. Hy.²* || **75** αἰεὶ] ἀεὶ R || βροτῶν mss. Al. Ro.* Ta. Ky. Bg.² (cum Sch. Vet. ut videtur) — βροτῷ Hd. Bö.* Sw. Ht. Cf. O. I, 100 || **76** διαβολιᾶν mss. Al. Ro.* — κακαγοριᾶν Aw. — διαιβολιᾶν Bg.² Ht. (Bg. confert Theogn. 324) Cf. ad Metr. || ὑποφάντιες E,R (a φαίνω, recte?) Bg.¹ — ἀποφάτιες Q — ὑποφάτιες omnes rell. mss. (cum Sch. Vet. in BU Ro. et cum EQ,) Al. Ro.* Bg.² (cf. Lo. Parall. 441, ubi ὑποφήτιες recte formatum esse ostenditur a φᾶω, non a φᾰτις) — ὑποφάτορες Bth. Ht. — ὑποφαύτιες Bö.* — (ὑποφύστιες Bg.²) — Sch. Vet. ἑρμηνευταὶ καὶ διάβολοι παρὰ τὸ φατίζειν καὶ λέγειν — gl. F ὑποφάσεις, διδάσκαλοι — gl. α′ ὑποβολεῖς διαβολιῶν || **77** ὀρμαῖς M || ἀλωπ. CU || -πεκίων R || ἴκ. B.DEFGH? IMQUVXỴΔΘΛ (α′^ac?) — ἴκ. CH? TZαα′ [r. r.] Al. Ro.*

κέρδει δέ· τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀχεοίσας βαθὺ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

ἀδύνατα δ᾽ ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς ᾿Αντ. δ'.
δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.

78 κερδοῖ Hu. Hm. Th. Bö.[2]* — κέρδοι Θ vitiose — κέρδει rell. mss. Al. Ro.* Ky. Fr. (cum Sch. Vet., etsi verba ἀλλὰ ἐν (Ro. καὶ U ἐν) κέρδει τοῦτο ποιοῦσιν, εἶτα ἡ ἐπαγωγή non leguntur in B) || ,κέρδει τε. — Be. || Post κέρδει δὲ distinctum est commate in I Al. Ro.* aliisque — colo in EZ — spatio in D — semicolo[;] in HPX̣ (cf. ad O. VII, 97) — non dist. est in BQUΘΛ*a* [aliisque] Bö.[1] (Astutiae = astutis hominibus) (Ky.) Sdt. || τί τοῦτο μάλα C.MV.WXX̣X̣YỴZΘ, — τί μάλα τοῦτο B.DḌE.[F] GHI[Ị]K[PR]QSTU[Δ]ΘΛ*a*[*c*]*d*[α'β'ϑ'] Al. Ro.* (in B, et Al. τι) || κερδαλέου R || τελέθει] .τί δή οἱ B solus. || **79** ἐνάλιον (ἐνάλιος E,) omnes vett. et Thom. Al. Ro.* Be. — εἰνάλιον *a*α' [r. r.] Sm.* Cf. etiam vs. 66 et ad O. II, 65 || ὀχοίσας B Ro.* — ἐχοίσας CDḌEFGHIỊKMPQ[R]U VWXYỴZΔΘΛ*aca*'β' Al. Bö.* — ὀχεοίσας reposui cum Aw. Cf. ad O. II, 68 || βαθὺ omnes (etiam İ) Cf. ad O. VII, 47 || βαθυσκευᾶς DZ — βαθυσκευῆς Q || **80** om. φελλὸς $G^{a}H^{a}Q^{ac}$U — φέλος T — φελλὸς rell. (etiam $G^{b}H^{b}Q^{pc}$) || ἕρκεος C^{pc}C,MVWXX̣YỴΘ^{b}*ac* Ro; — ἕλκεος C^{ac} — ἕλκος ỊΛ^{ac} — ἕρκος ḄDḌEFGIK[PR]QSU.[Δ]$\Theta^{a}\Lambda^{pc}$[α'] Al. Ro:* — εὖρος Hm. || ,φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. [B]CEMQ[V]ỴZΘΛ Aw. — id. (sed ὣς,) α' Ro.* — ,φέλλος ὣς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας. Bth. Bö.* — ,φελλὸς ὥς, ὑπὸ ἕρκος ἅλμας Ht. Cf. Ra. in Ja. LXXVII, 402. — nulla dist. in DI || ἅλμας *a* || **81** ἀδύνατον (om. δ᾽) Sm. (Bö.) — ἀδύνατον δ᾽ C,DḌSZ (supra in FQα') Al. Ro:* — ἀδύνατα δ᾽ B.CE.F^{1}G.IM[PR]Q^{1}U.VWXX̣YỴ[Δ]ΘΛ *a*α'β' [r. r.] Ox.* — ἀδύνατος (om. δ᾽ ἔπος) Ị — δὲ om. Sch.[2] in BU et Sch.[1] in U — habent δὲ Sch.[2] in U et Sch.[1] in Ro. et B (Sch.[2] in B Ro. non exstat) || **82** μὰν] μὲν PQU || ἄγαν mss. Al. Ro.* (cum Sch. Rec. et cum gl. P λίαν) quod nonnulli ab ἄγη (primâ brevi), invidia, factum esse volebant; hi ad singularem producendi licentiam confugere debebant; cf. 76 — ἄρα Pw. male — ἄταν Hy. Be. Ky. — ἀγὰν (fracturam, flexuram — caudam?) Bö.* Hm. Ra.[12] (collato ὄφεος ἀγή Arat. Phaenom. 688) — ἄγραν (Bg.[2] i. e. rete) — πάντα πάντ᾽ αἰῶνα διαπλέκει sive (quod invexit) πάντας αἰῶ πάντα διαπλέκει Ht. (e Sch.) || διαπλέκει mss. Al. Ro.* — διάπλεκε (imperativo) v. l. in Sch. semibarbaro (325, 1) quod in B Ro. omissum est; exstat in [D]GU etc.

[redacted]

οὔ ϝοι μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύ-
σομαι,
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός,
χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ
ἐρίζειν,

'Επ. δ'.

ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν
μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον

83 οὐχ οἱ θ' || μετέχων M || -σιος U — σεως ỴZ^ac || εἴην U || **84** δὲ ἐχθρὸν IΔΘ || ἐὼν] ἰὼν Hu. Aw. || λύκου E, || δίκην E^pc QRS — ἔχθραν *a* (lapsu calami) — δίκαν rell. (et E,) — om. δίκαν E^ac || ὑποθήσομαι M || **85** σκολιοῖς MQ^ac || **86** ἐν] ἐς α' — ἀν' Po. — ἀν Be. — ἐν. D || νόμον C^ut K[R]U,VXẊỴZ*a* Al. Hu. Bö.* — paraphr. Sch. ἀρχὴν (non in B ea exstat) — νόμὸν E — νομὸν B.DFGI[P]QSU[Δ]ΘΛα' Ro.* — νεμεῖν Ḍ || **87** χ' ὡπότ' ἂν B — χ' ὁπόταν DG St.¹ Co. Pl. — χὠπόταν *a* Sm.* — χὠπόταν Cp. Bö.²* — χῴπόταν Bö.¹ Th. — χ' ὠπόταν CEFIQUVXYZΔΘΛα' Ro. Br. Mr. St.²* Bd. — χ' ὥπόταν Al. || λαῦρος BDG Ro.* — λάβρος CEFIMPQ[R]UVXỴZΘΛ*a*cα'θ' Al. Sm.* Bö.²* — λᾶβρος I^ac? — λάυρος Bö.¹ Cf. ad O. VIII, 36 || **88** χ' ὥτ' ἂν B — χ' ὅταν St.¹ Co. Pl. — χὤταν *a* Sm.* — χὤταν [C?] Cp. Bö.* — χῴταν Bö.¹ Th. — χ' ὥταν DEFGIMQ[R]UVXỴZΔΘΛα' Al. Ro. Br. Mr. St.²* Bd. (in FUV ft. χῶταν) || πάλιν R || τηρέοντι BCEIMRU ZΔΘΛα' Ro.* — τήρεωντι V — τηρέωντι D[F]G[P]Q[X]Ỵ[*a*] Al. Hy. Be.* || **89** ἀνέχει BCEF[P]Q[R]VXẊẊỴZ[Δ]Λ*a*α' Al. Ro.* — ἂν ἔχει MΘ — — ἀνέχῃ G, (hoc Sch. om. in B Ro.) — ἀνέχῃ DḌGI[U,] (sed gl. G ὑψηλοποιεῖ) — ἂν ἔχῃ U || τοτὲ BCEF^ac IMPQRSUVZ•[Δ]ΘΛα' Al. Ro.* — τότε E,F^pc K — ποτὲ DḌXẊẊỴZ¹ *a* (eadem gl. in Pα') Hm. Bö.* (non persuadet Hm. τοτὲ μέν .... τοτὲ δέ Homericum Pindaro abiudicans; est ποτέ e glossa in his mss. deterioribus) — paraphr. Sch. πολλάκις || τὰ κείνων B[C] St.* — τὰ 'κείνων Uα' Ro. Br. Mr. — τ' ἀκείνων F — τἀκείνων DE. GHIMQU,VXỴZΘΛ*a* Al. Cp. || τοτὲ δ' αὖθ' (τοτέ in multis) BCDḌEF GI[M]PQSUVXẊỴ^pc ZΘΛ Al. Ro.* Be. — τότε δ' αὖθ' Y^ac Δ (teste De.) — ποτὲ δ' αὖθ' K (ποτὲ glossa est in Pα') — τοτὲ δ' αὖθις U, — ἰδ' αὖθ' *a* (Moschop.) — τότ' αὖθ' α'β' (Tricl.) Hm. Bö.* — τοτ' αὖ δ' Sm. Ox. — τότ' αὖ δ' Hy. — Sch. paraphr. ἄλλοτε δέ || ἔδωκε B — κεν GHI[VX]ỴZ*a*[α' r. r.] Sm.* — κε CDEMRQUΔΘΛ Al. Ro.*

ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν
ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

89 sq. *νόσον ἰαίνει* B, — *νόον ἰαίνει* [BC]DḌE.GI[PR]QSU[ΔΘ]Λ*a* Al. Ro.* Hy.* (cum Sch. Vet.) — *νόον* (om. *ἰαίνει*) M — *ἰαίνει νόον* FK — *νόον γ' ἰαίνει α'β'* (Tricl.) — *γε νοῦν ἰαίνει* Sm. Ox.

90 φθονερὸν K — φθονερῶν rell. (cum Sch.) || *στάθμαν* Θ — *στάθμης* F || *τινας* C¹ || *ἑλκόμενος* BC^ac [M]V¹X¹X̣¹Ỵ[*c*?] Al. Ro.* Hy. Be.* — *ἑλκόμενοι* C^pc D^a EFG.HIỊKPQ[R]SUV^a X^a X̣^a ZΔΘΛ*aa'*ϑ' Ox. Bö.* (cum Sch. Vet. et Rec. [Tricl.]) — *ἑλκόμενοι* D^b — *ἑλκόμενον* Ḍ — *ἑλδόμενοι* Ky. Singularem ii qui haec ad Bacchylidem referri putabant intulisse videntur. Sw.¹ eum grammaticis deberi existimat, ob *ἑᾷ*. || **91** *περισσᾶν* M — *σσᾶς* rell. (cum gl. *ἑτερορρεποῦς* in *α'*) || *ἐνέπαξεν* BC^ac [M] VX^a X̣¹ Al. Ro.* Be. Hy.²* — *ἐνέπαξαν* C^pc DḌE.FG.[H?]IỊKPQ[R]SUX^b X̣^a ỴZΔΘΛ*a*[*α'*?*β'*?]ϑ' Ox. Bö.* (cum Sch. Vet. et Rec.) || *-νηρὸν* D || *ἑᾷ*(*ᾶ*) D^b FIUΘ || *-σθεν* DMUVXỴZ*α'*ϑ' — *σθε* [BC]E[FGH]I[KPRS]Q [Δ]ΘΛ*a*[*c*] Al. Ro.* || **92** *μητίονται* CDEGHIỊM[P]Q[R]SUVWXX̣YỴZ [Δ?]ΘΛ*aca'β'*ϑ' Al. Be. Hm. Bö.* (cum gl. C *βούλονται* gl. *α' βουλεύονται*) — *μητίοντι* Ḍ — *μητύονται* FK — *μηχανῶνται* B? Ro. Br.* Ox.* (cum Sch.?) — *μηχανᾶται* Cp. Sm. — *μητίωνται* Th. coni. || **93** *δὲ ἑλ.* DḌE. FGIKPQRSUΔΘΛ — *δ' ἑλ.* [B.]CU,VXX̣[Ỵ]Z*a*[*α'* r.r.] Al. Ro.* || **93** sq. *ζυγον ἀρήγει* [B]CDḌEFGIỊK[MR]PUVWXX̣YỴZ[Δ]ΘΛ(ϑ'?) Al. Bö.* — *ζυγὸν, ἀρήγει* QS — *ζυγόν γ' ἀρήγει acḏα'β'* Ox. Hy. (ex *β' τ'* pro *γ'* relatum est) — *ζυγόν μ' ἀρήγει* Sm. || **95** *λακτισέμεν* Al. — *λακτισδέμεν* CMVWXX̣X̣YỴ *aḏ* — *λακτιζέμεν* B.DḌE.FGI[Ị]K[PR]QSU.Ẓ[ΔΘ]Λ*α'* Ro.* || **96** *ὄἶμος* B — ambiguo spiritu I — *οἶμος* ḌGHQ?U*α'*^pc — *οἶμος* CDEM[R]VXỴZ [Δ]ΘΛ*aḏα'*^ac Al. Ro.* || *ἀδόντα* BC*α'* Ro.* Bö.* (cum nota Tricl. [*α'*] *οὐ χρὴ γράφειν ᾄδοντα, ἀλλ' ἀδόντα· τοῦτο γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ.*) — *ᾀδόντα* Mr. — *ἁδόντα* EV Sm. Hy.²* — *ἅδοντα* DḌFGHĪKQSUXX̣ỴZΔΘΛ*aḏ* Al. — *ἅδοντα* Ox. Hy.¹ Be. — *ᾅδοντα* M St. (canentem) — de *c*ϑ' n. l.

Subscr. *τέλος ἱέρωνος.* GTU — *τέλος.* QVX̣ — *τέλος τῆς δευτέρας ᾠδῆς.* Ỵ — *τέλος τοῦ β'.* X̣ — *ὕμνου δευτέρου τέλος ἱέρωνος.* *α'* — nulla subscr. in BCDḌEFIKM etc.

[redacted]

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Inscr. *ἱέρωνι.* TUV — *ἱέρωνι συρρακουσίω.* F — *ἱέρωνι νικήσαντι κέλλητι τὴν $\overline{κγ}$ καὶ $\overline{κζ}$ πυθιάδα* XYZ — *τῷ αὐτῷ.* CI — *τῷ αὐτῷ κέλλητι.* DEPQ? *Χαα'β'* Al. (in Al. *κέλητι*) — *τῷ αὐτῷ ἱέρωνι, κέλητι.* Ro.* — *ἱέρ. συρ. κέλ.* Bö.* — de BGM n. n.

Metr. Hm.[3] Str. 6 in duos disiungit, ita –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓ | – –́ ⏑ ⏓ cui divisioni vs. 52 et 105 non sine violentia accedere iubentur; offendit praeterea *γε* in principio versûs 98.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. α΄.
εἰ χρεὼν τοῦθ᾽ ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ϝέπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ᾽ ἄρχειν Παλίου Φῆρ᾽ ἀγρότερον,
νόον ἔχοντ᾽ ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκληπιόν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. α΄.

1 κε] κεν CM || φιλυρ. D^{ac}I (cum Sch. BG passim) Bg. Sw. Ht. (vide Sw.^{1}) — φιλλυρ. B.CD^{pc}ḌEFG[MP]QRUVXẊỴZa[α′β′χ′ rell.] Al. Ro.* (cum Sch. GU passim; rarius hoc in Sch. B) || **2** -σσης XZ || αὔξ. C^{ac} || **4** -δοντος $CE^{a}F^{a}Ị^{a}MQ^{a}R$ (cum Sch. Ro.) — δοντα BDḌ$E^{1}F^{1}$GỊ^{1}[P]Q^{1}UV[X]ẊỴZ recc. Al. Ro.* (cum Sch. BU etc. et Sch. Rec. apud Sr. p. 17, ubi altera non lectio, sed interpretatio commemoratur. Fuerunt enim qui εὐρυμεδοντα Doricum genitivum haberent, unde orta est glossa εὐρυμέδοντος. Hinc illa lectio.) || βάσεσι CMχ′ — βάσαισι Ro; — βάσσαισι rell. (εσι F^{1}PQUα′β′) || φᾶρ᾽ P^{1} || **5** νοῦν cα′β′θ′ (Tricl.) Sm. Ox. Bö.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — νόον vett. et a Al. Ro.* Hy. Bg.^{2} — γνῶμ᾽ Hm.^{3} („non ausus νῶμ᾽") — λῆμ᾽ Ky. || νοῦν δ᾽ ἔχοντ᾽ ἀνδρῶν, φύσιν οἷος Ht. temere || φίλων Ỵ || ἔθρε. P Ro.* — θρέ. rell. mss. Al. Ox.* || -ψε̄ B — ψεν FGIVẊỴ recc. Al. Sm.* — ψαι χ′ — — ψε CDḌEMQRUX || **6** τέκνον ἀνωδ. BP^{1}QU.XẊỴā Al. Ro.* PSt. — τέκνον Ἀνωδ. St.^{234} (cum Sch. Germ.) — τέκτον᾽ ἀνωδ. CDḌE.$\bar{G}^{b}$ỊMR$\bar{V}^{b}$Yβ′ Sm.* (Bd. Ἀνωδ.) (cum Sch.^{1} B Ro.) — τέκτονα ἀνωδ. Z — τέκτονἀνωδ. FG^{a}?V^{a} — τέκτονα νωδ. F,G^{a}?G,IP^{a}α′ Hm. Bö.* (cum Sch.^{2} [quod omissum est in B Ro.] et v. l. apud Germ.) || -νίας mss. (in Z litura est in ς) Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Sch. Germ.) Hm.^{3} Bg.^{12} Ht. — νιᾶν Hm.^{12} Bö.* Sw. || -νίας ἰατρικῆς W (e gl. PV ἰατρικῆς supra ἀνωδ. adscripta) || γυαρ. CVXẊZ || -κέος mss. Al. Ro.* Hm.^{3} Bg.^{2} (cum Sch.) — κέων Hm.^{12} Bö.* Sw. — κέοντ᾽ Bg.^{1} — κέτας (Sw.) — κίας Ht. Vide Bg.^{2} || ἀσκλαπιὸν BCDḌFGIPQV[X]ẊỴZα′β′ Al. Ro.* Ah. Sw.^{23} Bg.^{2} — ἀσκληπιὸν EMRU (quod reposui; cf. N. III, 54) — ἀσκλήπιον Hm. Bö.* Gö. Ht. (contra praeceptum Arcadii; vide Sw.^{1}) || **7** ἅρωα B Ro.* — ἥρωα omnes rell. mss. Al. Hy.^{2}* || -πῶν Bα′β′ || ἀλεκτ. BEF Al. Ro.* Bd. — ἀλκτ. rell. mss. Sm. Ox.* || **8** φλεγυία [B]CEQUVXẊỴZc Al. Ro.* (cum Sch. C̆U) — φλεγύα DḌFGIa [al.] St.* — φλεγία M — φλεγέα α′β′χ′ (cum gl. α′ et cum Sch. Rec. Tricl.)

πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυ-
σέαις
τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδαο δόμον θαλάμῳ κατέβα τέχναις Ἀπόλλωνος.
χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πα-
τρός,
πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. α'.
οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν

9 πρὶν] πλὴν E || τελέσσαι B[c] Al. Ro.* — τελέσαι C.DḌE.FGI MPQRUV.XỴZaa'β'ϑ'χ' Ro; || ειλει. CM || 10 τόξοις Q || ὑπ' mss. Al. Ro.* — ὕπ' Hm. Bö.* || 11 εἰς ἀΐδαο BCDḌE.F.GI[M]PQRU,VXX̥ ZỴχ' [al. vett.] Al. Ro.* — ἰσαΐδαο U — εἰς ἀΐδα aa'β'ϑ' Ox.* || δόμον ἐν θαλάμῳ (ἐνθαλάμω a) omnes mss. Al. Ro.* — μύχιον θάλαμον (Bg.²) — δόμον ἐκ θαλάμων Ht. (ἐκ θαλάμω Pw.) male — non movi ἀΐδαο, sed delevi ἐν; cf. O. VI, 58 et ad O. I, 89 || 12 γίν. B.CDEFG.IPQRUVXX̥ỴZ α'[β'χ'] Ro.* Bg.¹² — γίγν. Ma Al. Bö.* Sw. Ht. || ἀδ' [B.]EIQUXX̥ Zaa' Al. Ro.* Sm. — ἁ δ' [CDGVỴ] St. Bd. Ox.* (cum Sch. Vet.) || -ξασά omnes mss. Al. Ro.* — ξαισά Sm.* || νιν CMVXX̥ỴZa Bö.* — μιν BDE.F.G.I[P?]QRU.α'β'χ' Al. Ro.* || 13 ἀμβλ. et ἀμπλ. iunctim I — ἀμπλ. rell. Cf. ad O. VII, 25 || σεν [C]aa'β' Hm. Bö.* — σαι U — σε rell. || κρύβᾱν B, — κρύβδα Zχ' || verba κρ. π. BCDFGQVỴZaa' aliique et Ro.* Bö.* Sw. Ht. cum antecedentibus consociant (cum Sch. Vett., contaminatis in ed. Bö.) — ambigue EIU Al. (neutrâ parte dist.) et Mr. St. Hy. Be. (utrâque aequaliter) — cum sqq. (in nullo scripto) Sm.* Bg.² || 14 ἀκειρ. B[C]MVWXX̥YỴZ Bö.* Sw. Ht. — δ' ἀκειρ. ac? — ἀκερσ. DEFGI[Ị]PQRUα'[β'χ'] Al. Ro.* Ky. Bg.² || μιγεῖσα PQ || 15 hunc versum cum antecedentibus coniungunt FV Al. Ro. Br. Mr. St.¹ Hy.* Fr. (cum Sch. Vett.) — cum sqq. BDI?QZ Cp.¹ Sm. Bg.² Ht. — ambigue CEMUX̥Ỵa Cp.² St.²* || -ουσα XX,ac || 16 οὐ χ' — οὐδ' (in nullo scripto) Al. Hm. Bö.* Sw. — οὐκ BCDE.F.G.IMP[Q]RU.[VXỴ]X̥Z [recc. α'?] Ro.* Ky. Bg.² Ht. (cum Sch. Rec.) — Sch. Vet.¹ οὐκ . . . . οὖν — Sch. Vet.² οὐ γὰρ (in B Ro.) ubi U οὐχ sine particula habet || ἔμεινεν DGE,F,U, || νυμφίαν Ia[c] Sm. Ox.* — νυμφιδίαν [B]CDḌEFGMPQRUVXX̥Ỵα'β'ϑ'[χ'] Al. Ro.* Bd. Pw. (X̥ δίας) — ὧν γάμου?

οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόντων. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀϝάταν   Στρ. β΄.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ Ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς

17 ἅλικες EF || **18** παρθέννοι a (Mosch. ut thesis produceretur) || -έοισιν BCDGa IMα΄[β΄χ΄] Ro.* — ίουσιν EFGb PQRUVXXYZa Al. || **19** ὑποκορ. XXYZac — ὑπὸ κουρ. Hy. || **20** ἥρατο V || **22** sq. μεταμώνια in Ro.* cum τὰ πόρσω coniungitur — non dist. BEIUa Al. — cum sqq. CDFQ V etc. St.* || **23** μεταμάνια I || **24** ἴσχε MP || τοι ταύταν B.CpcDEFG IQUV.Waα΄β΄ Al. — τοι . . . αῦτα . . . Xlit — τοι ταῦτα Z — τοιαῦτα Yχ΄ — τοιαύτας (ης?) Cac — τοιαύταν I[M?R?] Ro:* (cum Sch. Vet. etiam in mss. BU etc.) || -άλην CMR || ἀάταν a Hy. Be. — ἀνάταν W? — ἀβάταν Al. — ἀπάταν Pw. male — ἀυάταν omnes vett. et Tricl. (etiam W?Y) Ro.* || **25** λῆμμα CDGpc?MPQUχ΄ Al. Ro. Br.m Mr. — λῆμα BE.F. Gac?IXZ [rell.] Cp. Br. St.* || **26** sub ἀπ᾽ in Cac alia vox fuit || **27** οὐκ B, — οὐδ᾽ (οὐ δ᾽) rell. || μηδοδ. Cac?DbE.F.GIP1QUα΄β΄1χ΄ — μαδοδ. Da — μηλαδ. a — μαλοδ. Hy.24 — μηλοδ. [B]Cpc[M]Pa[R]V.XXY (λωδ.) Zβ΄a Al. Ro.* Hy.185 Be. Hm. Bö.* — (Sch. B Ro. τῇ πολλὰ ὑποδεχομένῃ θύματα — gl. G idem, sed θαύματα — an θρέμματα voluerunt?) || τόσσαις, ἄϊε C (etiam in E,F,1 aF,2 τόσσαις) — id. (ἄϊεν) Bö.* — τόσαις ἄϊε M (etiam C, τόσαις) — τόσσας ἄϊε DEFGIIPQpcRUα΄β΄χ΄ (commate intermedio in DbIUβ΄ al.) — τόσσας ἄϊεν WXYYZa Al. — τόσσεσ ἄϊεν X — τόσεσ, ἄϊεν V (supra εσ legitur ασ ab ead. m.) — τόσσ᾽ ἐσάϊε B Ro. Cp. Mr. St. Bd. (τόσσ᾽ εσάϊε PSt.) — τόσσα ἐσάϊε Br. — τόσσ᾽ ἐσάϊεν Ro; — τόσσ᾽ ἄϊε B,X,b — νείσσας (νήσσας?) ἄϊε Qac — τόσσ᾽ εἰσάϊεν Sm. Ox.* Duplex erroris causa, et εσ pro αις scriptum, et τόσσ" compendium (i. e. τόσσαις) male intellectum. Gl. ad τόσσας sunt τυχὼν (DbV cum Sch. Vet.), ἐπιτυχὼν (F), ἐντυχὼν (EG); ad ἄϊε[ν] vero ᾔσθετο (EQ cum Sch. Vet.), ᾐσθάνετο (V). Cf. Eustath. Pr. p. 9 || ναοῦ] ναῷ Ht. de Templo personato, male

Λοξίας, κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθών,
πάντα ϝίσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα 'Αντ. β'.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ' ἕτερος

28 verba κοιν. π. εὐθ. cum sqq. coniungunt C[M]X̣ỴZaα' Al. Ro.* Pw. Hm. recte — neutra parte disiungunt BDEF?IQUV — cum antecedd. (nullus scriptus) Be. Hy. Bö.* || κοινῶνι X.X̣[Y]ỴZ¹a Al. Ro.* — κοινᾶνι BC.DE.F.G.ΠṂ[P]QRU.V.WZ²α'β'χ' Bö.* — ξυνῶνι Va. || γνώμαν πεπιθών B.D (= Dᵇ?) ḌEFᵃᶜ?G.Π̣χ' Ro.* Bd. (cum Sch. Vet. Est γνώμαν in B, sed Sch. B omittit comma in quo πεπιθών iteratur; est id in [D]EF U etc.) — γνώμα(ᾳ) πεπιθών C (Dᵃ?) Fᵘᵗ MPQRU.VWXX̣YỴZac Al. (in PQ?X virgulâ interpositâ — μᾳ in Z solo — μαι in U — μη in U, — in P cum gl. βουλῇ) — gl. G πείσας (ad πιθὼν relatum recte) — gl. Dᵇ καταπεισθείς (Sch. Vet. πεισθείς) recte, si referas non ad πιθών solum sed ad coniunctum γνώμαν πιθών; etenim, qui suae opinioni apud Mentem persuasit, ei mente persuasum est — γνώμαν πυθών α'β'(θ') Tricl. (pro πυθόμενος dictum esse opinatus?) — γνώμαν πιθών Sm.* Th. Hm. Bu. Bg.[1 2] — γνώμᾳ πιθών Bö. Di. Sw. quod nec traditum est nec Graecum nec nisi superflua addit (quo tamen accepto Bg.[2] coniicit πάντα τ' ἴσαντι frigide) — γνῶ δ' αὐτόθεν Ht. temere. Librarii ad πεπιθών scribendum invitati sunt loco I. III, 90, qui similis esse videbatur sed re vera alienissimus est. Deus ope Mentis (auctoris) sibi iudici (opinanti) persuadet. Invenit hoc consilium apud nullum alium quam apud Mentem suam divinam. || extr. dist. FX̣ Z aliique Ro.* Hy.[2]* — non dist. BCEIQUỴa aliique Be. Al. — non sustuli comma, ut dativus νόῳ ad dativum κοινᾶνι appositus sentiretur || **29** πάντ' ἀΐσ. Qᵃᶜ U || δ' om. Eᵃ F.R (δὲ non est in paraphr. Sch. Vet. sed apud Germ.) || οὐχ' DEF (ft. plures) || τέ νιν (in nullo scripto) Bö.* — δέ μιν U — τέ μιν BCDE.FG etc. || **31** ἰσχύος Bᵃ Cᵃᶜ?a Al. (cum Sch. B) — ἴσχυος Bᵇ Cᵖᶜ[D]EFG etc. (cum Sch. Ro. U etc.) || **32** ξεν. BC.DEFGI[M]PQRU.VXX̣ỴZ Al. Ro:* — ξειν. a[α'β'χ' r. r.] Sm.* Cf. ad O. II, 65. || κοίναν α'ˡⁱᵗ || ψε̄ BG — ψεν D[VY]X̣ỴZa[α'β'] Al. Sm.* — ψαι Qᵃᶜ — ψε CEFI[M]PQᵖᶜ RUχ' Ro.* || **33** θύουσαν Ỵ || -κότῳ B? || **34** εὐλαχίρ. XX̣Ỵ — εὐχαίρ. Z || μοιβ. B — βοιβ. rell. (et Sch. B)

ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾷ δ' ἔφθαρεν. πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ
ἑνὸς
σπέρματος ἔνθορον ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ 'Επ. β΄.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἁφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά·
καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι

35 -ψαις B Ro.* — ψας CDEFGIĮM[P]QRUVWXẊYẎZaa'β'χ' [r. r.] Al. || -άσσατο BCDGIMPQUVXẊẎZaa'β'χ' Al. Hm. Bö.* — άσατο E FR Ro.* || νιν omnes || **36** ἁμᾷ Al. — ἁμᾶι — ἁμᾶ rell. — Sch. Vet. inter ἁμᾶ et ἁμᾷ ambigunt; cf. Ah. DD. 372 et O. I, 47. 116. III, 21 etc. || δ'] γ' CM || -ρε CEFMQR Ro.* — ρον Ẋ — ρεν BDGIUV etc. Al. Sm.* || πολλὰν(άν) δ' ἐν B.C.DEFGIĮMPQRU.VWX.ẊYẎZα'β'χ' Al. (πολὰν C) — πολλά δ' ἐν D,E,F,Q, — πολλάν τ' (in nullo scripto) Ro:* — πολλὰν δ' a (sine ἐν) Mosch. Bö.²* — Sch. B ἔμπεσον ὕλην πολλὴν φθείρει (om. ὄρει), ubi Ro. ἔμπεσον ὄρει ὕ. π. φθείρει, sed U ἔμπεσον, ἐν ὄρει ὕ. π. φλέγει. — Sch. [B]X^b Ro. περιττεύει ὁ, τε. ubi GUX^a aliique ὁ δε. Delevi particulam. || ἐξ om. α'β' (Tricl.) || **37** ἔνθορον Sr. (i. e. ἔγχυον: dub. lect. Nic. Th. 99) || ὕλην D^{pc}?Q || **39** δ' om. D^a || ἀμφ' ἔδρ. D || -μεν Z[α'] Bö.* — μα BCDEF etc. a || **40** λαῦρον BERX^b — λάβλον I — λάβρον CDEFG etc. || ἧφ. U — ὑφ. M || -στω Z^1 || τότε εἶπεν BDE.F.GIPQRUα'β' — τότ' εἶπεν U, — τότ' ἔειπεν [CM]V[XẊ]ẎZa[χ'] Al. Ro.* || οὐκ ἔτι D Cp. Sm.* — οὐκ ἐτι V — οὐκέτι [BC]EFIQUXẊ ẎZa [rell.] Al. Ro. Br.* Bö.* || **41** ἐμὸν EFQRZ — ἀμὸν $C^{ac}D^aF^{ac}$?M — ἀμὸν [B]$C^{pc}D^bF^{ac}$?IU [rell.] Al. Ro.* || ὀλέσσαι BGIX^b recc. Al. Ro.* Bd. Ox.* — ὀλέσθαι Sm. — ὀλέσαι CDEFMPQRUVX^aẊẎZ || **42** βαρείᾳ om. F || **43** βάμμ. X. (et Sch. X) — βήματα M || πρώτῳ] τριτάτῳ Aristarch. — τρίτῳ Ht. || νεκροῦ σώματος W (a gl.) || **44** διέφανε C^bÇD MPQ Bö.²* — διέφαινε B.$C.^a$D,E.F.GG,?I[Į]RUV[WY]X.ẊẎZa[cϑ'χ'] Al. Ro:* Ox.* (cum Sch. Rec. Tricl.) — διέφηνε(ν) U,G,? — διέχαινε Sm. Bd. Ht. — διέβαινε Pw. — Sch. Vet. διεσχίσθη || πυραί. F || **45** νιν scripsi; cf. Ia. LXXX, 44sqq. — μιν mss. Al. Ro.* quod in epica locutione ft. fe-

πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλ-
λον ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἀντ. γ'.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν
ἀμπνοὰν στέρνων κάθελεν

rendum est ut O. VII, 62. || -ρε̄ B — ρεν DGIUVXX̧[Ỵ]Z Ro.* Bd. — ρε [CÇEF]MPQ[R]*a*[χ'] Al. Sm. Ox.*

46 νοῦσους B — νούσους GI || **47** ὅσοι IVXX̧ỴZ Al. || **48** συνᾱόνες B — ξυναόνες Ro. Mr. — ξυνάοροι Tricl.? (ξυνάορε ϑ' — ξυνάονοι Q^{ac}?) — ξυνάοντες C^{a}MX^{a}X̧ỴZ — ξυνάοννες I — ξυνάονες C^a[DEF]GQ^{pc}UX^b [rell.] Al. Cp. Br. St.* || **49** χερμαδίω *a* || **50** -σαις BD^{a}GIX^b Ro.* — σας CD^{b}EFỊMQRUVWX^{a}X̧YỴZ*a*χ' Al. || **51** ἐξάγε̄ B — ἐξάγεν *a* — ἐξᾶγεν X^{b}X̧ỴZ — ἐξᾶγε X^a — ἔξαγεν CDGI[M]VU. Al. Ro.* — ἔξαγε EFPQRχ' || ἐπ' ἀοιδ. EIRZ — ἐπωδ. F || **52** περιάπτων BDFGP^{b}RU V[W]XỴ[Y]Y.Z*a* Al. Ro.* Bd. Pw. Hy. Be. — περάπτων CÇEIỊMP^{a}Q Sm. Ox. Bö.* — προσάπτων Hm.[1] — πέρι | ἅπτων et (ἄκη [olim τινὶ] | πάντοθε) pro (πάντοθεν | φάρμακα) Hm.[3] || **55** ἔτραπε̄ B — πεν DGIU[VX]X̧ ỴZ[*a*]cϑ' Ox.* — πε CEFPQRχ' Al. Ro.* — ἔστραπτε M || κἀκεῖνον MZ Mr. St.* — κἀκεῖνον rell. mss. Al. Ro.* — καὶ κεῖνον (in nullo scripto) Bö.* || -σὶν *a*[cϑ'] Sm.* — σὶ vett. (et χ') Al. Ro.* || **56** κομίσσαι [B] CÇDEFGIU^{ac}?VXX̧[Ỵ]Z^{pc}χ' Ro.* — κομίσαι MPQ[R]U*a* Al. Sm.* || **57** ἑαλ. BCÇDEFGI[M]QRUV (ἑα) XX̧[Ỵ]Z*a*χ' (i. e. omnes mss. de quibus constat) Al. Ro.* Bd. — ἁλ. Sm. Ox.* || ψαις B. Ro.* (cum Sch. B Ro.) — ψạς G — ψας C.ÇDE.F.G,IỊMPQRU.V.WX.X̧YỴZ*a*χ' Al. Ro;[2] (cum Sch. U) || δ' C.E.FMR — δι'' D — om. δι' Ç — δι' [B]F,[G]I[P]QU etc. || ἀμπνοὰς Sm. ex Clem. Alex. Coh. p. 25 — οὰν rell. — p. n. e. || καθεῖλεν [B]CÇDḌEFGI[M]PQRUVXX̧[Ỵ]Zϑ' Ro.* Bd. — καθέλεν [*a*cχ'?] Sm. Ox.* — ἔβαλε(ν) Tricl. (cf. Sch. Rec. apud Sr. p. 18) — κάθελεν scripsi; cf. O. I, 26

ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.
χρὴ τὰ ϝεοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.

μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον 'Επ. γ'.
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί ϝοι
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον 'Ιονίαν τάμνων θάλασσαν

58 ἐνέσκηψε B — id. (ψε) PQURχ' Ro.* — id. (ψεν) I Pw. Hy. Be. (cum Euseb. Pr. Ev. 3, 121 a Bg.[2] laudato) — ἐνέσκιμψε C[ac]ÇD[a]EFGMV XX̣ỴZ (-ημψε in C[pc]D[b]) — ἐνέσκι ψε Al. — ἐνέσκιμψεν a (Mosch.) Bö.* — Sch. BU Ro. ἐνσκῆψαι — Sch. V ἐνσκίμψαι — Cf. ad O. VI, 101 || **59** θνατοῖς MQR || φρεσί BCDEFGI[Ị]MPQRUV[W]XX̣[Y]ỴZa[β'?]χ'[a] Al. Ro.* — φρεσίν α'[β'?] (Tricl.) — χερσί χ'[1] — φρασίν (in nullo scripto) Bö.* Cf. ad O. VII, 24 || **60** γνόντα BDEFGP[R]U[a] VX[a] Ỵ recc. Sm. Ox.* (cum Sch. B γινώσκοντα) — γνόντας CI[M]QỤ[b]X[b]Z Al. Ro.* Bd. (cum Sch. Ro. U γινώσκοντας) || ποδὸς omnes (etiam ft. olim [nam nunc exesa linea est] Sch. B) — πόδας Sch. (in Ro. U)? || ἤμεν C[pc]M — εἶμεν R — ἐμὲν D (D[ac] ft. ἀμὲν) — εἰ μὲν Al. — εἰμὲν B? C[ac]EF[G]I[P]QUV etc. || **62** δὲ (δέ, δε) BDE.FIQ RU — δὴ χ' — δ' [C]F,MX̣Za [rell.] Al. Ro.* — Sch. ἀλλὰ μᾶλλον || μηχ. CMVZ || **63** ἔναιεν | ἔτι B.CDEFGI[M]PQRUVX[a]X̣[Ỵ]Z[e]χ' Al. Ro.* Bd. — ἔναιον | ἔτι Z[e] — ἔναι|εν ἔτι X[b]α'β'θ' (Tricl.) — ἔναι' | ἔτι a[c] (Mosch.) Sm. Ox.* || καί τί οἱ vett. et Mosch. Al. St.* (τοι pro τι X̣ Mr.) — . τί τέ οἱ α'β' (Tricl.) || **64** ἐν om. CDEFIMQRUVZα'β'χ' — ἐν non om. [BGỴ]XX̣a Al. Ro.* || **65** ἁμάτ. EF — ἀμέτ. DQU — ἁμέτ. IX̣ [rell.] Al. Ro.* (ambiguo spiritu Za) || τοι κε ER — τοι καί QUX̣ — τί κε χ' — τί κεν ἂν I (e gl.) — τοι (τοί) κεν (κέν) [B]CDF etc. || νιν (in nullo scripto) Bö.* quod adde ad Ia. LXXX, 45 — μιν omnes mss. Al. Ro.* || **66** καὶ νῦν vett. et Mosch. (καί νῦν Z) Al. Ro.* Bd. — νῦν τε α'β' (Tricl.) — καί νυν Sm. Ox.* Cf. ad O. III, 34 || ἐσθλοῖσι CMRX̣ — ἐσλ. rell. (in B σῖ — in Fχ' σιν — in Al. Ro. ἐςλ.) || -άσιν D[α'β'] Pw. Hy. Be.* — άσι [B]CEFGI[M]QUX[Ỵ]Zχ'a Al. Ro.* — de PRV n. l. || **67** ἥντινα U. || λατοΐδαν F — λητοΐδα DX, || hyperdorice κεκλαμένον a

Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,
ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς, Στρ. δ'.
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ,
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ' ἐν Κίρρᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἀντ. δ'.
Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ

68 ἐν] ἂν ἐν χ' ‖ -σῖ B — σιν αα'^{b}[β'] Pw Hy.* — σι CDEFGI [M]PQRUXX̣[Ỵ]Za'^{a}χ' Al. Ro.* — de V n. n. ‖ τέμνειν mss. Al. Ro.* — τάμνειν scripsi ‖ **69** -θουσαν mss. Al. Ro.* (cum Sch. BE etc.) — θοισαν Bg. Sw. Ht. Non movi traditum, quum de etymo non liqueat; cf. O. VII, 50 ‖ **70** συρακόσσαισι νέμει BE[G]I[P]QU[VXỴ]X̣ recc. Al. Ro.* — id. (συρρ.) E^{ac}? — id. (αις σι) Z — id. (όσαισι) F — συρρακόσαισι νέμει D — συρακούσαισι νέμει R — συρρακούσαισι νέμει CM — συρακόσσας ἔνεμεν Ht. — Sch. B καὶ ταῖς συρακούκαις βασιλεύει dativum confirmat (ibi Ro. male intellectis compendiis τῶν συρακουσῶν βασ.) ‖ βασιλεύς cum prioribus coni. BQUX̣a Ro.* Ht. (cum Sch. BU Ro. etc.) — cum sqq. Da' St.* — non disiungunt CEFV Al. Bö.* ‖ **71** οὐ δὲ φθ. U ‖ ξείνοις δὲ BCE F[M]V[WXX̣Y]ỴZa Al. Ro.* — ξείνοις τὲ D — ξείνοις τε α'β' — ξένοις τε (τὲ) GIỊPQUχ' — ξένοις [δὲ?] R — Sch. B Ro. τοῖς τε ξένοις ubi U omittit τε. Recte se habet δὲ in trichotomia; cf. ad O. II, 2; estne τε e glossâ ortum? ‖ **73** αἰγλοστεφάνων Ht. ‖ **74** ἕλε̄ B — ἕλεν DFGIUV XX̣ỴZ recc. Hm.[12] Bg.[2] — ἕλε CEPQR Al. Ro.* — ἔλε M — ἕλλε χ' — ἕλ' ἐν (Pw. Hy.) Bö.* Sw. Ht. Ex Sch. Vet. (ποτὲ ἐν τῇ κίρρᾳ) non multum efficitur; sed cf. O. VII, 30 ‖ **75** κείνῳ] τήνῳ M contra huius poetae usum — ἐκεῖνο U^{ac} ‖ **76** κὲ (κε̄?) B — κεν CDIMQUVXX̣ỴZχ' — κε FG? αα'β' Al. Ro.* — om. κε(ν) E ‖ πόντον BDEFGIPQ[R]U recc. Al. Ro.* — πόρον CMVWXX̣YỴZ (idem ex Ị refertur) — Sch. τὸ πέλαγος ‖ περήσας α'β'θ' — περάσας CDIQMRXỴ$X̣^{ac}$$Z^{ac}$αχ' Al. — περάσσας EFP UV$X̣^{pc}$$Z^{pc}$ — περάσσαις B Hy. — περάσαις Ro.* Be.Hm. Bö.* ‖ **78** μέλποντι CMVXX̣ỴZ Al. Ro.* Bd. — μέλπονται BDEFGI[PR]QU recc. Sm. Ox.* ‖ θαμᾶ R — θαμὰ BCDEFGI etc.

σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ,
μανθάνων οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίοντι βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται. Ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ

79 σεμνὸν D^{ac}?Y || θεᾶν s. θεῶν C^{ac} — θεὰν β' || **80** ἐπίεται B (ex ЄΠΙCΤƋΙ ortum) — ἐπίστασαι R — ἐπίστᾳ DG Bö.* — ἐπίστα C[E F]I[MP?]Q[R]UV etc. || πρότερον F^{a} || **81** ἐσθλὸν R (cum Sch. ad O. I, 97 vulg. in U Ro. et cum Sch. P. III, 141 in U) — ἐσλὸν rell. (cum Sch. O. I, 97 in AẠ | Sch. P. III, 151 in BU Ro. | Sch. P. V, 74 in BGU Ro.) || πήματα] πῆμα (Sch. P. V, 74 in GU) (Sch. P. III, 151 in U) || συνδύο B (cum Sch. B ad P. III, 141) — σύνδυο [C]MPQVXX̣Ịa Al. Ro. Br. Mr. St. Bd. Bö.* (cum Sch. A [et Ro.] ad O. I, 97 et cum Plut. Consol. ad Apoll. p. 330 Hub.) — σὺν(σύν) δύο DEFGIRUZ Cp. Sm. Ox. Hy. (cum Sch. O. I, 97 in UẠ | Sch. P. III, 141 et 151 in U | Sch. P. V, 74 in BGU Ro.) — de α'β' n. l. || δέοντι (Sch. ad O. I, 97 in AẠ) — δέονται E^{lit} (cum Sch. O. I, 97 in ỊU Ro. et cum Sch. P. V, 74 in GU) — δέδονται (Sch. P. V, 74 in B Ro.) — δαίνυνται (Plut. l. l. ubi „Dübner δαίονται" Bg.^{2}) (praestaret δαίνυντι) — δαΐονται DI — δαίονται BCFGQUVX̣ ỴZ [rell.] Al. Ro.* (cum Sch. Rec. Tricl.) — Sch. Vet. ἀπομερίζουσιν — δαίοντι scripsi; cf. P. IV, 184 || **84** τίν δε, τίν δὲ, τὶν δὲ mss. — τὶν δ' ἅ R || **85** λ[ ]γέταν B^{a} — λεγέταν C,V^{b}X.^{a}X̣^{a}X̣^{a}X̣ (λεγέτην in Sch. CVX) — λεγετάν V, — λέγεται V^{ac} — λεγέτα X̣^{1}X̣^{1} — λαγέτα Ỵ^{1} — λαγέταν B^{b}C DE.F.GIQU.X.^{b}Ỵ^{a}Z [rell.] recc. Al. Ro:* (λαγέτην in Sch. Ro.) || γάρ τοι BC^{b}DḌGI[P]Q[R]SUV,X,^{a}[α'β'χ'] Ro.* (in D τοι supra lineam, in C^{b} cum gl. καὶ σοί) — γὰρ (γάρ, γαρ) (omisso τοι) C^{a}EFMVXX,^{b}X̣X̣X̣ỴZ Ro; — γάρ που a Al. — δὲ E,F, (ad Sch. contextum pertinens?) — γὰρ τεὶ (Bg.^{2}) || τύρανον a || **86** σ' ὁ Bg.^{2} — ὁ mss. Al. Ro.* — gl. G εἴτινα ἀνθρώπων, βλέπει καὶ σέ || **87** οὐκ ἔγεντ' οὔτ' DḌGI[PR]QSa'[β' θ'χ'] Sm. Ox.* — οὐκ ἐγένετ' οὔτ' B,CEF[M]UVX̣X̣X̣ỴZ Al. Ro.* Bd. Mi. (in FB, ἐγένετο) — id. B? (sed οὔτε) — γείνετ' οὔθην ac (Mosch.) || πὰρ Al. Ro.* Bd. — παρὰ mss. Sm. Ox.*

οὔτε παρ᾽ ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ᾽ Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ᾽ ἀμφοτέροις, Στρ. ε΄.
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις,
ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν
καρδίαν. ἐν δ᾽ αὖτε χρόνῳ
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς
πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα Ἀντ. ε΄.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἄπο ψυχὰν
λιπὼν
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος

88 *γε μὰν* BCDḌEFGIỊ[M]PQRUVW̄?XX̧YȲZ Ro.* — *μὰν* (om. *γε*) *ac* [α΄β΄]ϑ΄[χ΄] Sm. Ox.* || **90** *-μέναν* C^{a}MUa^{ac}α΄β΄ || *μοῖσαν* U || om. *ἐν* E || **91** *γᾶμē* B — *γᾶμεν* CEFIUV[X]X̧Ỵ?Zaα΄[β΄] Ox.* — *γᾶ μὲν* Al. — *γάμεν* DGỴ? — *γάμε* St. — *γᾶμε* C[M]P[Q?]Rχ΄ Ro.* Sm. Bd. || **92** *ὁ̂* E || *νηρέως* I?MQRỴ || **94** *ἴδον* omnes || *ἕδνα* B.C.DF.GIMQU.V^{ac}?X.X̧Ỵ Zα΄ (cum Sch. BC Ro. et cum Sch. Rec.) — *ἔεδνα* E.[P?R?]V^{pc}V,*a* St.* (cum Sch. U sed U saepe hoc nomine peccat, ut vs. 96 *ἔστασαν* habet). Cf. O. IX, 10 || **94**sq. *τ᾽ ἐδέξ.* C, Ro; — *τε* | *δέξ.* omnes rell. || **98** *αὐτὰρ* R || *γε* om. D — *τε* Mr. St. Bd. (potest ita accipi Q sed credo eum voluisse *γε*) — *γε* rell. mss. (etsi de B n. n.) Al. Ro.* Sm. Ox.* — Sch. non exprimit *γε* (sed *ἀτὰρ* per *δέ*) — *γ᾽ αὖ* Hm.³ || **99** *ἦλθεν* C[M?]VX X̧ỴZ — *ἤλυθεν* [BGPR]DE.F.IQT.U recc. Al. Ro.* || **100** *ἀθάνατος* EF *ἀθανάτα* B.[C]D (F^{ac} s. F^{pc}?) [G]I etc. Nihil novavi, ut nec O. VI, 59 || **101** *λιπὼν*] *βαλὼν* Hck. || **102** *ὦρσεν ἐν πυρὶ* BDE.F.GIPQU.Z^{pc} (quod non persuadet Pindarum voluisse *ὦρσ᾽ ἐν* scribere, etsi *ἐν πυρὶ καίειν* legitur apud

ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας
ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
οἷς, πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσῃ, ἕπηται.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις 'Επ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν

Hom. Il. ω, 38) — ὦρσε πυρὶ CM — ὦρσεν πυρὶ VXẊẎZ[ac] recc. Al. Ro.* Cf. N. X, 35 et Sch. Germ. p. V ubi adde h. l. et P. I, 35; IV, 64; N. I, 68.

103 τίς B.C.E,F. etc. (plurimi) Ro: Br. — τὶς Ẏ Al. Mr. St. — τις E aliique Cp. Sm.* || θνατῶν omnes || ἀληθ. EF || **104** εὖ, πασχέμεν B || πνοιαὶ CMVX,Ẋ[ac]? — πνοαὶ BD[EFG]I etc. || **105** -πετῶν BD Ur. — πετᾶν [C]EFGI etc. || vs. 189 vulg. omissus est in V[a] W (cf. O. I, 50) || ὄλβος δ' B.CDE.F.G.Ị[M]PQRU.V[b]V,XẊẎȲZᾱσχ'[θ'?] Al. Ro:* — ὄλβος (sine δ') α'β' (Tricl.) Sm.* || ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν | οὐκ ἔρχεται, | ἄσπετος Hm.[3] — id. (sed | οὐκ ἀσφαλὴς | ἔρχεται,) Ra. || ἐς omnes || ἀνδρῶν. ἔρχεται | ὃς F — ἀνδρῶν ἔρχεται | ὃς BEIU Al. Br. St.[1] — ἀνδρῶν ἔρχεται. | ὃς Va St.[2]* — ἀνδρῶν ἔρχεται, | ὃς CDQẊẎZ Ro.* Mr. Hy.* || **106** ὃς omnes mss. (nisi quod in I sub ς videtur esse ρ) Al. Ro.* — οἷς scripsi (nisi οὓς ob O. VI, 71; N. X, 37 malis) || πολὺς] πολλοῖς E || nec ante nec post πολὺς dist. mss. Al. Mr. St.[3]Sm.* Bö.[2]* — ante πολὺς Be. Bö.[1] — post πολὺς Ro.* St.[124] PSt. Bd. Ta. || εὖτ' ἂν omnes mss. Al. Ro.* || ἐπιβρίσας mss. (ἐπιβρήσας E,F,[ac] — ἐπιβρύσας M — ἐβρίσας C[ac] — ἐπομβίσας a) Al. Ro.* — ἐπιβρίσαις Bö.* — ἐπιβρίσῃ scripsi, duce Sch. Vet.; cf. Ja. LXXX, 42 et ad O. XIII, 34 || ἕπεται FPQUZ — ἕπηται BCDEGI[MR]VXẊẎaα'β'χ' Al. Ro.* || post ἕπ. plene dist. BCDEF IQU[V]Ẋa[α'] Cp. Mr. St.[1] PSt. Hy.[2]* — commate St.[234] Bd. — colo Sm. Ox. Hy.[1] Be. — non dist. ẎZ Al. Ro. Br. — Recentiora emendandi pericula: , οἷς πολὺς εὖ τ' ἂν (Hy.) — τῳ, πολὺς Be. — , ἐς πολὺ Hm.[1] — , οὗ, πολὺς Bö.[1] — , ὃς πολὺς αἶσαν (Th.) — vulgatam defendebant Hm.[2] Aw. Ta. — , πάμπολυς (Di. Bö.) — , θεύμορος (Ky.) — , ἄσπετος (ἄπλετος) Hm.[3] (Bg.) Sw. — σῶς, πολὺς Em. — , ὃς πολὺς εὖ τ' ἂν Bg.[2] (relapsus ad ieiunum commentum Heynii) — καὶ πολὺς Ht. (in quod et ipse incideram, ut esset „vel multus"; at hoc subtumidum est) || **108** ἔσομαι IMχ' || τὸν (om. δ') Bö.[2] vitio typogr. (iterato in Di. Sw.[128] Bg.[1] Ht.) — τόνδ' D MPQX Al. Ro. Br. — τὸν δ' rell. || ἀμφ.] ἀφ. UVXẊẎZ Ro. Cp. || ἀεὶ DEFIQRUα'β'χ' Ro; — αἰεὶ B.Za [rell.] Al. Ro.* || φρασὶ BC[a]DE F[1]G?ĪỊVW̄?X[a]Ȳ?Ẏχ' Ro. Cp. Sm.* — φρεσὶ C[b]F[a]MP?QRUX[b]Za Al. Br. Mr. St. Bd. Be. Hy.[2]* — φρεσὶν P?α'[a] — φρασὶν α'[1]β' Hm. Bö.* Cf. ad O. VII, 25.

δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἀβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γινώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

109 μηχ. CPQRZ Al. || **110** δέ μοι omnes || πλοῦτον] πότμον Ht. || αὐρὸν B^{m} || ὄρεξεν R || **111** εὑρ. FVX̣^{ac} — δ' εὑρ. R || κεν] καὶ C^{a}V — κᾶν M || προσώπω PU$V^{b}X^{a}$X̣ỴZ^{ac} — προ . . . . Q — πρώαν (= πατρώαν) M — πόρσω X^{b} — πρόσω [BC]DEFGI[R]V^{a} recc. Al. Ro.* || **112** φάτις] φρασὶν Ht. male || nulla dist. in [B]CDEI[M]VX̣ỴZaa' Al. Ro.* PSt. Bd. — post σαρπηδόν' commate $St.^{34}$ — post φάτις F (colo) Q (puncto) U (commate) — et post σαρπ. et post φάτις, virgulis, Sm. Ox.* || **113** κελαδεν|νῶν BDEGUX^{pc}X̣ỴZ recc. Ro.* Sm.* (cum Sch. Rec.) — κελαδε|νῶν C^{pc} — κελαδει | νῶν C^{ac}?I Mr. St. — In Sch. B bis repetitur κελαδεῖν ubi vulg. est κελαδεινῶν — κέλαδε | νῶν C^{b}M (cum gl. κέλαδε] ὕμνησε) — κέλαδεν | νῶν FVX^{ac} Al. (gl. V ἐννοιῶν) — κέλαδεν. | νῶν Q — κέλαδεν | τῶν R || **114** . γινωσκομένα δ' ἀρετὰ B.CDE.F.G.IMPRU.VX.X̣ỴZaa' [rell.?] Al. Ro:* Bd. (in X,^{a}C, μένη δ' ἀρετὴ) — . γιγνωσκομένα δ' ἀρετὰ Q — , γινώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ (in nullo scripto de quo diserte relatum est) Sm. Ox.* $Bg.^{2}$ — , γιγνώσκομεν. ἁ δ' ἀρετὰ Bö.* Turbatus hic locus est formâ φάτις quam nominativum esse opinati maximopere laborabant (iam Sch. Vet.); cf. O. I, 28. X, 13 et Sch. Germ. p. VI

Subscr. τέλος. Ỵ (explicit codex) — τέλος τοῦ τρίτου [τῶν] πυθίων [εἴδους]. X — ὕμνου τρίτου τέλος ἱέρωνος. α' — nulla subscr. in [BC]DE[F] GI etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛᾼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑́⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

– ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α'.
σταμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν
'Αρκεσίλᾳ,

Inscr. ἀρκεσίλᾳ κυ. ἅρ. C(D?) — ἀρκεσιλάω(ῳ) κυ. ἅρ. EFIPQUVX Zαα'β' [rell.] Al. Ro.*

1 μὲν om. F,X^{a}Z || σε om. E || 2 στάμεν' BD Ro. Br.* — στάμεν GIPQRUVXZ Cp. PSt.* — σταμεν CEFa[α'β'] Al. Bö.* || κυράνας omnes

[redacted]

Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων,
ἔνθα ποτὲ χρῡσέων Διὸς αἰετῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱέρεα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι ʼΑντ. α'.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς

3 λατοΐδ. [B]CDEF.[G]IQRUX.Zaα' (in α' cum gl. συνίζησις) Al. Ro.* Bd. — λητοΐδ. M — λατοΐδ. (in nullo, ut videtur, ms.) Sm. Ox.* || -αισιν] -εσσιν M — -εσιν Z || αὔξαις CM || **4** χρυσίων F^{ac} — σέων F^{pc}F, rell. || διὸς αἰετῶν B.CE.FG.I[M]PQRUVXZ Ro:* Bd. (Hm?) (Hy.^{1}) lege primi systematis ut vs. 5 τυχόντŏς — διὸς ἀετῶν DF, — διὸς αἰητῶν a Al. (Mosch.) Sm. Ox.* Bö.* — ἀετῶν ζηνὸς α'β' (Tricl., cum nota ἀετῶν ζηνὸς γράφε, οὐχὶ διὸς αἰετῶν [ita α' — ἀετῶν ι'']· οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ.) Mi. — διὸς ὀρνίχων (Mi. Da.) Be. Hy.^{2}* (contra hoc Hm. recte laudat P. I, 6) || **5** ἀποδήμου I — ἀπὸ δάμου D.MUZ^{ac} || τυχόντος ἱέρεα B.DEF.GIỊ?[M?]PQ^{pc}RVW?XY? Ro.* Bd. Hy.^{2}* (cum Sch. Vet.) (dist. ante ἱέρ. in [VF] Cp. Bd. Hy.^{2}* — post ἱέρ. in [B] Ro. Br. Mr. — neutra parte in DEG?IP?Q) — τυχόντος ἱερέα C?Q^{ac}Z Al. — τυχόντος ἱέρεια U St. Pw. Be. — τυχόντος γ', ἶρεα a (Mosch.) — τυχόντος ἷερα α' (Tricl. cum nota (καὶ) ἱερὰ γράφε, οὐχὶ ἱέρεα· οὐ γὰρ οἰκείως ἔχει τῷ μέτρῳ) — τυχόντος γ', ἱέρεα Sm. Ox. Hy.^{1} — τυχόντος ἱρέα Bö.* — τυχόντος Πυθία Aw. male — τυχήσαισ' ἱέρεα (epice) conieci olim, sed Sch. οὐκ ἀποδημοῦντος τοῦ θεοῦ ἀλλὰ παρόντος et τυχεῖν ita constructum N. I, 49 (VII, 11?) vulgatam videntur tueri. Quae tamen adhuc displicet. || **6** -σεν] -σε PR (ft. recte) || **7** νῆσον F, || κτίσσ. EFGI[α'β'] Be.* — κτήσ. D — κτίσ. BC[M]QRUVXZa Al. Ro.* || **8** ἀργινόεντι B.[C]DE.F.G.I[M]PQ[R]U.VX Za [al.] Al. Ro:* Sw.^{28} Bg.^{2} (cum Sch. Vet.) — ἀργήεντι α'β' (Tricl. cum Sch. Rec. et cum gl. α' οὕτως οἰκείως ἔχει τῷ μέτρῳ) — ἀργάεντι Hm. Bö.* Ht. Non opus thesi producta, cf. 4. 5. nec de mensura syllabae γι constat || **9** ἀγκομίσαι|θ' BDEFGI[P]Q[R]U[VX]Za Al. Ro.* — ἐγκομίσαι|θ' CM — ἀνκομίσαιθ'| α'β' — ἀγκομίσαι B, Ro; — ἀγκομίσαι (= σαιτο) G, — ἐκκομίσαι E^{sch} (postea in eodem ἀγκομίσαιτο) — ἀγκομίσαι τε U, — paraphr. Sch. Vet. ἀνακομίσειεν: cf. ad O. III, 26; N. VIII, 38. || **10** θήραιον [BG]IQ[PUVXα'] Ro.* — θηραῖον CDEF.MZa Al. || αἰήτᾳ I

παῦς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων.
εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α'.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες
θοάς,
ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν
προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι ϝειδομένῳ γαῖαν διδόντι

11 ἀνεπν. I || **12** ἡμιθέοις τοῖς α'β'θ' (Tricl.) — ἡμιθέοισιν rell. || αἰχματᾶο B[C]EFV[α'?] Al. Hy. Be.* — αἰχμάταο DGQRUβ' — αἰχμάτοιο P — αἰχμητᾶο a Ro.* Sm.* — αἰχμητάο XZ Bd. — αἰχμήταο St. || **14** ἁλιπλάκτου B.FG.IPQ[R]UZα'β' Bö.* (cum Sch. BG etc.) — ἁλιπλάτου D — ἁλιπλέγκτου(?) CM — ἁλιπλάγκτου B,ac?E.F,VXa Al. Ro:* (cum Sch. Ro.). Sw.[1] laudat Lo. ad Soph. Ai. 598 et Mü. in Nu. Go. 1838, 112. Persuadet ferme Lo.; cf. ad O. VI, 101. || κούραν U || **15** μελισίμ. VZ μελλησίμ. X.a — μελησίμ. [BGPQRa'β']DEFUX.b a Al. Ro.* — μελισόμ. CMZac? || **16** hunc vs. omittit Ba || ἐν om. DG — habent rell. (et G,) || ἄμμονος V || **18** ἀνία V || ἐρετμᾶν PU (de Q n. n.) || νωμάσοισιν BDGI [PU]α'[β'] Ro.* — ἄσουσιν EFQRa Al. — ἄσσοισιν CVac Xb — ἄσσουσιν MVpc Xa Z || **19** μεγάλων CM — μεγάλαν BDEGIP[Q]RUVXZaα' [rell.] Al. Ro.* (in α' est ων supra αν) — μεγαλᾶν F Bö.* Hm. — Cf. Bu. I, 145 || **20** μητρ. CF?EI?VXb Za Al. (in FI est μ̄ρ.) — ματρ. DQ [rell.] Ro.* || Θῆραν E || τήν B.Xb? — τὸν δή M — τόν [C]DEFG.II[PR]QU.VXZ a[α'β'] Ro:* — Sch. B Ro. ὅνπερ ὄρνιν, λέγει δὲ τὴν βῶλον... (U τόν ποτε τὸν ὄρνιν, ὅ ἐστι τὴν βῶλον..) hincne τὴν e gl. τὴν βῶλον ortum? an τάν .... γαῖαν iungi potest? || **21** θεῶ(ῷ) ἀνέρι εἰδομένω(ῳ) omnes; plurimi dativum intellexerunt (iota subscr. habent B[G]Za' Al. Mr.* Hm. Bö.*; rell. mss. et Ro.* omittunt, ut assolent) et hunc dativum cum δέξατο consociaverunt (Pp. Sm.* Hm.*) quem Tricl. (ἡ δοτικὴ τῷ θεῷ πρὸς τὸ καταβὰς ἐστίν) et St. cum καταβάς coniunxerant (cf. O. VI, 58. P. III, 11. etc.).

[redacted]

ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί ϝοι Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε
βροντάν·

ἀνίχ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν — Στρ. β'.
ναῒ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα
δὲ πρότερον
ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμου
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν

Etiam Sch. Vet. dativum exprimit. Sed fuerunt etiam qui hunc casum vel genitivum Doricum esse statuerent (cum Hy. Be.) vel dativum pro genitivo absoluto haberent, nam Cc Q supra εἰδομένω scribunt ου (Cc gl. τοῦ ποσειδῶνος [Cb τῷ ποσειδῶνι] et Q gl. ος supra διδόντι) **22** ξένια Q1 Al. — ξεινήϊα U — ξείνια Qc et rell. || πρώρ. mss. Al. Ro.* — πρῴρ. Bg. Sw. Ht. || εὔφημος CDEFIMQRUVXac? Zaa'β' — de GP n. n. — εὔφαμος [B]Xb Al. Ro.* || καταβάς omnes || **23** δέξαιτ' D (Cac?) || αἴσιμόν τ' M (Cac?) — αἴσιόν τ' Mm (Cac?) — αἴσιον δ' B. Cpc etc. (Sch. αἴσιον δέ) || ἐπεί οἱ Cac? — ἐπὶ σοὶ M || -γξεν Q || **24** ἀγγ. DacE (non E,) || **25** ναὶ Al. Ro. || κριμάντων Ga — κριμνάντων BGpcG,Ipc || ἐπέτοσε CI — ἐπέτυχε M (gl. F) — ἔποσσε Ba — ἔτοσσε E — γρ. ἔτισσε Em (c. gl. ἐπεκύρωσε) — ἐπέτοσσε Bb[D]FG etc. Rarior vox vitia contraxit ut P. III, 27 || θοὰς D — θοὰν ϑ' || **26** 'φέρομεν Ht. || ὕπερ V [α'β'] Sm. Ox.* — ὑπὲρ rell. || ἐρήμου EF1 (cum Sch. Vet. κατὰ τῶν νώτων [ita B] τῆς ἐρήμου καὶ ὁμαλῆς γῆς) — ἐρήμω Fc — ἐρήμων DIQ [rell.] Al. Ro.* Non displicet ἐρήμου quod reposui, sed maxime placeret ἐρήμας, collato O. I, 6, cui puto non adversari O. XIII, 85. An etiam h. l. poeta de Telluris deserto eiusque deserti tergis loquitur? ... Sch. Tricl. ἄραντες ἐπὶ νώτων ... καὶ ... δι' ἐρήμου γῆς πορευόμενοι .... || **27** ἐνάλ. [B]CDE FGIMPQRUVXZ Al. Ro.* — εἰνάλ. aa' [r. r.] Sm.* Cf. ad P. II, 79 || μήδεσσιν B.DEFGQVXZ Al. Ro:* Bd. — μήδεσσι R — μήδεσιν CMPU [α'β'ϑ'?] Sm. Ox.* — μήδεσ' a[c?] (Mosch.) || ἀνσπάσαντες B.CGIMR VXb α'β' Ro:* — ἀσσπάσαντες P — ἀσπάσαντες Q — ἀνασπάσαντες DE FUXa Za Al. (Mosch.) — ἀνσπάσσαντες Mi. Hy.* (at cf. vs. 4) || ἁμοῖς B.D EFGI[P]QU[V] Al. Ro.* — ἀμοῖς X? Z? aa' — ὠμοῖς CM male (peius etiam si ὤμοις voluissent). Sch. Vet. τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασιν || **28** τουτάκι δ'] τουτάκ' F, — τούτάκι δ' U — an δ' expungendum? Sch. Tricl. apodosin h. l. incipere ait, si verba ἀνίκ' etc. protasin feceris, ἀσυνδέτως. Sed habet idem Tricl. etiam vulgatam structuram, ut verba ἀνίκ' etc. cum anteceden-

ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
δέπας ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ 'Αντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφ-
θίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθὺς ἁρπά-
ξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορὼν

tibus coniungantur. Facit optionem. δ' in apodosi ferri potest ut O. III, 43. Cf. P. IV, 270. || οἰοπ. C || -θεν Dac (Mosch.) Ox.* — θε rell. vett. et Tricl. omnes. Cf. vs. 5

29 πρόσωψιν CM || 30 ἄρχετο B.FP[R]X^b Ro.* Ky. Bg. Sw. Ht. (cum Sch. Vet. — in B. ἄρ.) — ἄρχεται CDEGIIMQUVWX^a YZa[α']β' [al. r.?] Al. Be. Bö.* || ξείνοις B[P]a[α'β' r. r.] Al. Sm.* — ξένοις CDE FGI[M]QRUVXZ Ro.* || 31 δεῖπνον D — δεῖπν' rell. scripti et impressi. (cum Sch.) In antistrophicis arsis soluta est (exceptis vss. 54 et 108 qui a n. pr. excusantur); laborat verborum structura, frigent omnia. Quare χάριν conieci et δέπας; hoc scripsi. Hospes hospiti primum poculum bonis verbis nuntiat vel propinans auspicatur. Cf. Hom. Il. ι, 202 sqq. Scholia idem vitium contraxerunt cum textu. || ἐπαγγέλοντι CDVa Al. (cf. ad vs. 8. 16.) — ἀπαγγέλλοντι R — ἐπαγγέλλοντι [BEFG]I[P]Q]U]XZ[α'β'] Ro.* — par. Sch. ἐπαγγέλλονται || 32 γλυκερᾶς QR || 33 κώλυε vett. Al. Ro.* κώλυεν a[α'β' r. r.] Ox.* || φᾶτο QR || γαιάοχε M || ἐνοσ. FUZ || 34 γίγν. [B?]DF.G.[P]QX^b Al. Ro:* — γίν. B,CE.IMRUVX^a Zaa' Bg.[1,2] || ἂν δ' [B]E Mr. St.[1] PSt. Sm. Bö.* — ἀν' δ' Cp. Br. — ἀν δ' rell. || -ξαις BX^b Ro.* — ξας CDEFGII?M[P?]QRUVW?X^a Y?Zaca'β'θ' Al. || 35 προτυχὼν B^1C^{ao}?MX^a (quae videtur esse lectio a Chaeride improbata) — προστυχὸν $F^{ac}IP^b$R — προτυχὸν $B^a C^{pc}$?DEF^{pc}G.P^{ac}QUVX,Za[α'β'] Al. Ro:* (hanc Chaeridis lectionem fuisse omnes mss. testantur, non παρατυχόν; id enim est interpretamentum lectionis προτυχόν) || ξείνιον [B]C DEFI[M]PQRUVXZ Ro.* Bd. Ox. Hy.[1] — de G n. n. — ξένιον a[α' r. r.] Sm. Hy. Be.* || μάτευσε Iα'β' || 36 νιν B.CDE.FG.I[M]PQRUVXZaa' [rell. mss.] Al. Ro.* Bu. — μὲν coni. Hy. — ἵν Hm.[2]* — ἵν Hm.[1] Bg. — οἱ Ht. — αὐτῷ gl. P — Sch. B οὐδ' ἀπειθῆ αὐτὸν πεποίηκε πρὸς τὴν ὑποδοχὴν ὁ εὔφημος (ubi U οὐκ ἀπιθῆ αὐτὸν omisso subiecto ὁ εὔφημος); cf. P. III, 28; i. e. non indocilem se gessit, transitive. Etiam Tricl. transitive, sed ita: Eurypylus eum (Euphemum) haud indocilem habuit [sibi]. Qui vero

[redacted]

χειρί ϝοι χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

Ἐπ. β'.

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας

νιν dativum esse credunt, N. I, 66 teneant; qui accusativum, ft. structurâ simili verbi ἕπεσθαι utantur. Utut est, nihil novavi. || ἀκταῖσῑ D — ἀκταῖσιν a Al. Ox.* — ἀκταῖσ Q — ἀκταῖσι rell. mss. Ro.* (et B,) || θορῶν B,[1] DTU; cf. P. IX, 119.

37 -σαις BX^b Ro.* — σας CDEFGIMQUVX^a Zaα'β' Al. || **39** ἐναλίον D,F, (cf. Eurip. Andr. 855. Hel. 534. Arist. Th. 325 al.) — ἐναλία B CDE,FG.PQ,RU.V?X.a Ro.* — ἐνάλία EQ — ἐναλίᾳ IMZα'[β'] Al. Mr.* Th. Ta. Ky. Lo. (ad Ai. 138) Bg.[2] (cum Sch. Vet.[2] et gl. P τῇ θαλασσίᾳ ἅλμῃ) — ἐναλίαι V? — ἐναλίαν (Th.) Hm.[3] Ra. Ms. (Rh. IV, 544) quod scripsi cum Sch. Vet.[1] συμφερομένην τοῖς κύμασιν; apud Pindarum haec adiectiva composita in ιος maxime mobilia esse solent, etsi pauca exempla ut P. IV, 80; N. IV, 78; fr. 97, 1. 4 in contrariam partem afferre licet — ἐναλίου (Io. Fr. Meyer) Bö. Di. Bg.[1] Sw. Ht. || βᾶμεν G. — βάμεν B,CDF^ac I MPQ.U. — cum utroque accentu B — βᾶμεν D,E.F,F^pc [V]X.Z[aα'β' r. r.] Al. Ro:* || **39** sq. ἑσπέρας cum antecedentibus coniungunt CUVa Al. Be. Th. Di. Sw. Ht. — cum seqq. (nullus ms. ut videtur, nisi ft. α'β') Cp. St.* Bö.[12] Bg.[1] (Sch. Vet.[2] Sch. Rec.[1]) quod reposui — neutra parte disiungunt BEFIQZ Ro. Br. Mr. Bg.[2] — utraque (adverbialiter) [D] Hy. (Sch. Vet.[1] Sch. Rec.[2]) || **40** ἑσπέρας Ḍ — ἐς πέρας Hck. || ὑγρᾶς F (non male) — ὑγρὰς D, — ὑγρῷ(ω) [BC]DE.FQ etc. — Sch. Vet.[2] τῷ πελάγει τῆς δυτικῆς θαλάσσης recte; friget ὑ. π. σπ. separatum; vide Bö.[1] || σπωμ. CMP QUZ^bo B^bo α'β' — ὡσμ. R — σπομ. B^a D[EF]GI[VX]a Al. Ro.* || ἦ Al. || νιν B.DEF.G.ΠPQ[R]UX,^b Z^bm α'β' Ro; Sm. Ox.* — μιν C[M]V̄X^b(W̄? Ȳ?) ā Al. Ro.* Bd. (μὶν) — μοι X^a — μεν Z^a || ὄτρ. BCE^ac?FI[M]V XZa Al. Ro.* — ὤτρ. DE^pc?GPQ[R]Uα'β' Bö.* Cf. ad vs. 82 || θαμᾶ CMRVXZ (in C aut θαμᾶ et θαμά iunctim, aut θαμᾶι) — θαμά BDEF GI etc. || **41** λυσιπόνοισι CMVX^a Z — νοις rell. — λησιπ. (Th.) || -εσσι vett. Al. Ro.* — εσσιν [P?V?a]α' [r. r.] Pw. Ox.* || δ' ἐλαθ. omnes || **42** καὶ νῦν B.CDḌEFG.I[M]PQRU.V[X]Za Al. Ro.* Bd. — καί νυν [α'β'] Sm. Ox.* cf. ad O. III, 34. P. III, 66. || ἀφθίτω(ῳ) DIR (cum Sch Vet.) ἄφθιτον omnes (ut videtur) rell. (cum Sch. Rec.) || λιβύης R

εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε
πὰρ χθόνιον
Ἀίδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ'
ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ΄.
αἷμά ϝοι κεῖναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε
γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυ-
κηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

43 εὐρυχόρου BFGIV^{ac}*a* Sm.* — χώρου CDE[M]PQRUV^{pc}XZα΄β΄ Al. Ro:* (cum Sch. Vet.) — εὐρύχωρον B, || εἰ γὰρ om. Ro. || οἶκοι B || νιν B.DEFGI[IP]Q[R[U.V^{1}X.[WY]Z recc. Al. Ro:* — μιν CMV^{a} || παρχθ. DEFIUV || **44** ἀΐδα BCDGI[M]QRU[VX]Z*a*α΄ Al. Ro.* (in α΄ cum gl. συνίζησις) — ἄϊδα EF — ἀιδα Bö.* || εὔφαμος omnes || **45** ποσειδάονος BPQRU X Ro.* St.^{2}* — άωνος [C]DEFGIM[V]Z recc. Mr. St.^{1} Sm.* || **46** ποτε PQ || εὐρώπη F, || τίκτε CMVXZ recc. Al. Ro.* — τίκτει BDEFGIPQRU (in Sch. U [Germ.] τίκτοι) — Sch. Vet. ἐγέννησε || καφισσοῦ IU — καφίσου Al. — καφισοῦ [BC]DEFQ*a* [rell.] Ro.* || **47** τετάρτων EF.R^{a} — τετραπόδων (sic) E, || κ' om. M || **48** κεῖναν DV || εὐρείαν P — εὑρεῖαν M X || **49** -σταντο R || μηκυνᾶν CDQ*a* — μηκηνᾶν I^{ac}Z || **50** μὰν B.CDE. F.G.I[M]PQRU.VX.Z Al. Ro:* — μὲν *ac*α΄β΄θ΄ Pw. Hy. Be.* || **51** λέχεσι [B]DEIQRUα΄^{a} Ro.* Bd. — λέχεσσι F — λεχέσσῑ V — λεχέσι X^{a} — λεχέεσσι CMX^{b}Z — λέχεσιν *a*α΄^{b} [r. r.] Al. Sm, Ox.* || κεν] κε̄ B. — κε X^{b} || τάνδε] τάδε B^{a}B,^{1ac} — τάνσε P (cum gl. εἰς τήνδε) male, vel ob sigmatismum, cf. ad O. IX, 16 sq. || **52** -φίων EF^{a}I? || **53** πότ' [B] CDIU*a* Al. Ro.* — ποτ' EF etc. St.* || **54** ἀμμνάσει B.DFPRUX^{b}Z^{a}*a* [β΄] Ro: Sm. Hy. Be.* cum Sch. Rec. — ἀμνάσει CMQVX^{a}Z^{1}(θ΄ ?) Al. Cp.* Bd. Ox. Bö.* (in M σι) — ἀμμάσει *a* — ἀναμνάσει Ec Co. || θέμισσι BC^{b}E.F[M]QX^{b}*a* Al. Ro:* — θέμισι B,F,UX^{a}Z — θέμισιν D — θέμισσιν C^{a}GI[UV] Ox.*

Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ 'Αντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον

55 πυθικὸν U — πύθινον R || **55** sq. χρόνω(ῳ) δ' B.CDEFG.IIMPQ RUV.WXX,[pc]YZaca'β'θ' Al. Ro:* (i. e. omnes mss. cum Sch. Vet.; in plurimis [ut in BDFQUZaα'] plene ante χρόνῳ interpunctum est, ut in Ro. Br. Mr. Hm. Bö.[1]; commate in [VM] Cp. St. Ox. Hy.[1]; non dist. [C]E Al. negligenter) — χρόνῳ (om. δ') X,[ac] Sm. Hy.[2*] Th. Bö.[2*] (sine dist. Sm. Th. Di. Sw. Bg.[2] Ht.; commate anteposito Bd. Hy. Bö.[2] Bg.[1]) — ,χρόνῳ γ' (Pw.) Be. || **56** ὕστερον E[1]G,[12]MZ (cum Sch. U[12] χρόνῳ δὴ ὕστερον) — ὑστέρων V[ac] — ὑστέρῳ(ω) rell. (etiam E[s]GUV[pc]V, cum Sch. Ro. B etc. χρόνῳ δὴ ὑστέρῳ) || post ὑστέρῳ comma posuit Th. || . πολεῖς B — , πολεῖς Ro. Br. Mr. — πολεῖς rell. (πολλεῖς U — πολλαῖς R) — ποτ' εἰσ(ανάγει) Hm.[4] — Sch. Vet. πολλοὺς ἄνδρας || ἀγαγεῖν CMV[b] Th. Bö.[2*] Ht. — ἀγαγὲν E[pc]PQV[a]?X[a]Za Al. Ro.* Bg.[2] recte (etiam Sch. Vet.[12] [et gl. E ἀγαγεῖν] infinitivum tuentur) — ἄγαγε BX[b] — ἄγαγεν E[ac]Fa'β' Bö.[1] (contra Sch.) — ἄγαγε DGIIU (ex I αγαγε refertur) — ἀνάγει Hm.[123] Est δ' antiquitus intrusum a metricis, puto, ut θ' vs. 9 ob hiatum. || νείλου a || πιὸν IR || -νίδου P || **57** Incipit lacuna Triclinianorum α'β'γ' ob folia codicis α' inde ab hoc loco usque ad P. V, 110 amissa. Nulla quidem lacuna est in θ'ι'χ' sed cum ι'χ' (de χ' qualis sit n. l.) nondum inspecti sint, nihil superest nisi Sch. Tricl. apud Sr. (ex ι'') p. 23—32, unde pauca de eius scripturis colliguntur, et quae apud Ox. ex θ' relata sunt. || **57.** ἦ ῥα DFPV St.[3] Bd. Hy.[3] Hm. Bö.[2*] — ἦρα Mr. St.[1] — ἦ ῥὰ B.CEG.I[M]QUX.Za Al. Ro:* St.[24] PSt. Sm. Ox.* — αἶ ῥα Bö.[1] — ταί ῥα Ht. — οὕτως ἐλέχθη gl. P — Sch. Vet. ἔφη ἡ τῆς μηδείας στιχομυθία et οὕτως εἰρήκασιν οἱ τῆς μηδείας λόγοι schemate Pindarico — „sane" St.* || ἦ ῥα μηδεία γ' ἐπέων στίχας Ma. || ἔπτασαν PQR (in P cum gl. συνεστάλησαν) || **58** πυκνὰν EF || **59** πολύμναστε R || **60** χρησμὸς] χρυσὸς Q[ac] || ὄρθωσε R Al. — ὤρθωσε [B]CÇDEFG[ac][M]PQUVXZ Ro.* — ὄρθωσεν I — ὤρθωσεν G[pc][a] Ox.* Cf. ad vs. 82 || **61** ἅ] ἡ V, || ἐστρίσ B, Bö.* — εἰς τρὶς BCDEF etc. || -σαισαι B — σαισα Bö.* — σασα rell. mss. Al. Ro.*

βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

'Επ. γ'.

δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

62 βασιλέα R || ἄμφᾶνῑ B — ἄμφανε DEFGIPQRU Al. Ro.* — ἄφανεν CM? — ἄμφανεν [Ç]VXZa[cθ'] Ox.* || κυρᾶνᾶσ B — κυράνασ F Q[ac] Ra[c] Al. Ro.* — κυρήνᾳ θ' — κυράνᾳ CÇDEFGIIM[P]Q[pc] UVWXYZ (cum Sch. Vet.) Be. Hm.* || **63** δυσαξρόου C[a] ÇM — θυσερόου B[a] — θυσθρόου B[b]C[b]GI etc. || **64** μετά, καὶ νῦν I Ro. — μετά, καὶ νῦν, Br. Mr. — μετὰ καὶ. νῦν U — μετὰ καὶ νῦν B.CDEFMQVZa Al. — μετὰ καὶ νῦν, Cp. St.* — Sch. non iungit μετὰ cum καὶ νῦν sed μετὰ aut (recte) adverbialiter intelligit (postea) μετὰ τοὺς ἀπὸ εὐφήμου ἑπτακαίδεκα, aut (male) cum παισὶ consociat. — μέτα κ. ν. (= μέτεστι) Pw. — μέγα κ. ν. Wg. (Hy.) || ὥστε B[P?]UX[b] Al. Ro.* — omissum est ὥστε in CÇDEFGIIMQRVWX[a] YZθ' — πού γε ac (Mosch.) — ὥτε Bg. Sw. Ht. Cf. O. X, 86 || ἦρος ἀκμᾷ(ᾶ) C[ÇEF]M[U]VWXYZa Al. Ro.* — ἦρος ἐν ἀκμᾷ(ᾶ) BDGIIPQ R Ur. — τε ἦρος ἐν ἀκμᾷ θ' (Tricl. cum Sch. ι'' apud Sr. p. 23, ut videtur) — gl. G ὥστε ἐν ἀκμῇ ἔαρος — Sch.[1] ὥσπερ ἐν τῇ τοῦ φοινικοῦ.... ἔαρος ἀκμῇ ... Sch. Ro. B[2] ἐν ἔαρι (ubi alii [UG?] ὡς ἐν ἔαρι) || **65** παισὶ τούτοις B.CDEF.G.II[MP]Q[R]U.VWXYZa[c] Al. Ro:* (i. e. omnes vett. et Mosch., cum Sch. Vet.) Bö. Hm.[2]* — παισὶ τούτου θ' (Tricl.) Hy. Be.* — τοῖο παισὶν Hm.[1] — παισὶν οὕτως Em. — ἔπεσσι τούτοις Ht. male. Dativus (commodi) poeticus huic genti pro genitivo huius gentis usurpatus est; quem cave contingas. Sch. Vet. ἐν τούτοις τοῖς πασίν, ubi B[ac] primo impetu ἐν τοῖς τούτου παισίν scripserat; quod illico ipse retractavit; hoc nihil Tricliniano commento adstruat. || μέλος C[b]MPQ — μέρος BC[a][Ç]D EFGI[R]UVXZa[cθ'] Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) || **66** ἀμφικτυόνων omnes mss. (D -υώνων) Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec. in mss. et edd.) Ky. — — ἀμφικτιόνων Bö.* (cum optimis mss. N. VI, 40 (44); I. III, 26) || **68** νᾶκος MU || **69** σφισι vett. Al. Ro.* — σφισιν a[cθ'] Ox.* — [σφι]σιν B,

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ ϝοι κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἆρα χρόνῳ Ἀντ. δ'.
ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμφοτέρα νιν ἔχεν,

70 *τίς μὲν θ'ι"*, (Tricl.) — *τί γὰρ a* — *τίς* (om. *γὰρ*) I — *τίς γὰρ* rell. (cum Sch. Vet.) || *ἀρχὶ" δέξατο* B^{a}B,(C?) — *ἀρχ' ἐδ.* ÇU, — *ἄρχ' ἐδ.* DEF^{pc}F,G.IPQRUV^{a}X.^{a}Z — *ἀρχὴ δέξατο* B^{b}V^{b}X.^{b} *a*[cθ'] Ro.* — *ἀρχὰ δέξατο* E,F^{ac}? Ro; Ur. Ox.* — (*ἀρχὰν δ.* Ln.) — *ἄρχ' ἐγένετο* M (e gl.) quod de intellectu (cum Pp. fuit) ft. verum est; cf. Hom. Il. τ, 290; idem Sch. Vet. *τίς γὰρ ἀρχὴ τοῦ πλοῦ* [*ἐγένετο*]; videtur voluisse. || *ναυτιλλίας* C || **71** *ἄλλοις* DMUX^{a}Z — *δεσμοῖς* P (e gl.) — *ἄλλης c* — *ἄλης a* — *ἅλοις* GIQVX^{b}Z^{m} [rell.] Al. Ro.* || *πέλιαν* C^{a}VX^{a} || **72** *χείρεσιν* ΔZ || *ἀκνάμπτοις* BDE FGPQUVXZ Al. Ro.* — *ἀγνάμπτοις* IỊ — *ἀκάμποις* (Ç teste De.) M — *ἀκνάπτοις a* — *ἀκάμπτοις* [C] (Ç teste Bö.) Hm. Bö.* Cf. I. III, 71; O. III, 27. 33. || **73** *οἱ χρυόεν*] *ὀχρΰόεν* M — Sch. *φρικτὸν* || **74** *παρὰ μέσον* Ro.* — *παρμέσον* DEFV Al. — *πὰρ μέσον* B[C]IMPQ[U]XZ*a* Sm.* || **75** *μονοκρήπιδα* B.^{ac}E.VX.^{a}Z[*a*] Al. Ro:* — *μονοκρηπῖδα* B^{pc}CDF^{ac}PQRU.X^{b} (cum U^{sch}) — *μονοχρηπῖδα* F^{pc}F,IB^{sch} — *μονοχρήπῖδα* G || -*χῆ* R || **76** *εὐδείαλον* Q || **77** *κλυτᾶς* PQRUZ — *κλειτᾶς* BCDEFGIMVX*a* [r.] Al. Ro.* || **78** *ξεῖνος* omnes || *αἴτ'* VX^{a}Z^{ac}? — *εἴτ'* C^{b} Th. — *αἴτ'* BC^{a}DE.F. G.I[M]PQ[R]UX,X^{b}Z^{pc}*a* [r.] Al. Ro.* || *ὦν* BE.FIX.^{b}Z (cum Sch.[1] BU Ro.*) Mr.* — *ὦν* [C]Ç[D]F,[G.M]PQ[RUV]X.^{a}*a* („libri omnes" ait Bö.) Al. Ro.* Be. Hy.[2]* (cum Sch.[2] in U et gl. F *οὖν*) cf. O. VI, 19 || *ὅδ'* B.D EGQXZ Ro.* — *ὁ δ'* [C]FIMP[UV*a*] Al. Mr.* || *ἄρα* B.CEFGI[M]PQ RUV[X]Z*a* Al. Ro:* — *ἀρα* D — *ἆϝα* Bö.* || **79** -*αῖσιν* F*a*[cθ'] Ox.* — *αἶσι* BCÇDEGI[M]QRUVXZ || *ἐσθὰς δ'*(*άς δ'*)] *ἐθὰς δ'* C^{a}M — *ἐϛὰς δ'* I — *ἐσθὴς δ'* R — *ἐσθλὰς δ'* X^{a} || scripsi *ἀμφοτέρα* cum EF (utraque: cf. N. VII, 94 et Sch.[1] *ἐσθὴς δὲ διπλῆ συνεῖχεν αὐτόν*) — *ἀμφό-*

ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρμύκτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

τερόν rell. (et E,F, ι″,) cum O. VI, 17 et Hom. passim || μιν mss. Al. Ro.* (in B μι est, et ν supra) — νιν Bö.* || ἔχεν BC[a][ÇD]E.GIP[QRV]XZa[cϑ'] Sm.* — ἔσχεν C[b]F[M]U Al. Ro.*

80 ἐπιχείρ. M || γύοις E || **81** δὲ omnes — Ob Sch. καὶ ἡ παρὰ Χείρωνος παρδαλέα, ἣ ἔσκεπε καὶ ἀπήλλαττε (hoc U; in B Ro. ἀπήλυγε) cave credas fuisse τε; Sch. textum non ad verbum exprimit || παρδαλίᾳ G[u1]I Wa. Hm. Bö.* — παρδάλεα C (cum gl. δερῇ) — παρδαλέα BD[EFMP]Q [R]UVXZa [r.] Al. Ro.* — παρδάλε', ᾶ ex Sch.? cf. ad O. XIII, 7. || **82** κομᾶν (aut C[a] aut C[b]) [Ç]I[EFM]V,a[r.] Al. Ro.* — κόμᾶν V — κόμαν B.(C[b]?C[a]?) DG.QRUX.Z || καρθ. C[a] — κερθ. [B]C[1] etc. || οἴχοντ' BC [Ç]D[EF]GI[M]PQRUVXZa[r.] Al. Ro.* Th. — ᾤχοντ' Bö.* O. VI, 38 omnes mss. ᾤχετ' (BCINU Al. ᾤχετ'), sed est in hoc carmine omissio augmenti syllabici tam frequentior multo quam non-omissio, ut etiam de temporali ὤτρυνον (40) et ὤρθωσεν (60) scrupulus iniiciatur rectene an secus Bö.[1] (I, XXXVIII) de hoc augmenti genere disputaverit. V. Cl. omnia verba ab οῑ et ō incipientia augmentum semper admittere, quae vero ab αῑ incipiunt idem semper abiicere existimat. Librariorum incuriâ modo periit augmentum modo male additum est, cf. vs. 86 al. al. || **83** καταίθυσσαν P — κατέθυσσαν Q — κατήθυσσαν R — κατέθ[υσσον] M — καταίθυσσον [BCÇEF]GIUVXZa[r.] Al. Ro.* || **84** ἀταρβύκτοιο E, — ἀταρμύκτοιο Hm.[3] Ah. Sw. Ht. — ἀταρβάκτοιο BCÇDEFGIMPQRU.VXZac ϑ' [rell.] Al. Bö.[2]* (Ç -τοις) (cum Sch. Tricl.; et Vett. Sch. in U; sed ἀταρβήκτοιο habent in DG etc.; in B Ro. hoc Sch. omissum est) — ἀταρβήτοιο F, (apud Tzetz. Lyc. 175 etiam hoc) — ἀταρβάτοιο (in nullo ms. ut videtur) Ro.* (cum Tzetz. Lyc. 175) Aw. Bg. — Persuadent Hm.[3] et Sw.[1] et quem ille advocat Bentleius ad Hor. Carm. I, 3, 18 (cum Porsono ad Eur. Hec. 958); confirmat autem hanc opinionem E, et literarum μ et β permutandarum facilitas: cf. O. IX, 8. P. III, 34 al. Etiam apud Hesych. ἀτάρβητος et ἀτάρμυκτος videntur esse permutata, sed de ταρμύξασθαι (φοβηθῆναι) apud eundem constat, de ταρβάζω vel ταρβύζω quod sciam non item. Hoc si Graecum esset, etiam ἀταρβύκτοιο (cum E,) apud Pindarum scribere liceret. — Sch. et gl. ἀφόβου, ἀταράχου, ἀκαταπλήκτου || πειρόμ. I **85** ἀγορῇ M

[redacted]

Ἐπ. δ'.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔ τι που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ϝάναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ

86 οὐκ ἐγίν. B. Ro; — οὐ γίν. C[Ç]E.F,I[M]RVXZ*a*[r. r.] Al. Ro.* Bg. — οὐ γίγν. DFG.[P]QU. Bö.* || ἔμπας] εἶδος Ht. contra mss. et Sch. || καί τις R || εἶπε καὶ vett. mss. Al. — εἶπεν καὶ *a*[cϑ'] Ro.* — εἴπεσκεν (Hy.) Ht. || **87** οὔ τοι που CÇM || χαλκαρμάτας E || ἔστι DMV — ἐστὶ EQX[a]Z || **88** -δίτης R || λιπαρᾶς B[a] — λιπαρᾶ(ᾳ) rell. (cum Sch.) || **89** ἐφιάλτ' CMX[a]Z — ἐφίαλτ' ÇV — ἐφίαλτα E*a* Bö.[1] — ἐφιάλτα B.DFGIPQU Al. Ro. Br.* Bd. Bö.[2]* (cum Sch. BGU Ro. etc.) — ἐπιάλτα (Sch. Hom. Od. λ, 308; cf. Cram. Anecd. Par. III, 472) Cp. Br.[m] Sm. Ox. Hy. || **90** κραιπνόν] καπνὸν F — τερπνὸν CÇM — Tricl. ambigit, utrum κρ. cum ὀρνύμενον an vel cum βέλος vel cum θήρευσε consociare praestet. || **91** ἀκινάτου R || **92** τᾶν [B]DF[G]I[P]Q[U]X[b] Al. Ro.* — τῶν CEMRV X[a]Z*a* || ἐρᾶται Bö.[1] Bg.[2] — ἔραται mss. et rell. edd. || **94** ἐπὶ δὲ B — ἐπὶ δ' G[a] — ἀνὰ δ' (ἀνά δ', ἀνα δ') CD[EF]G[1]I etc. — paraphr. Sch. ἐν || τ'] τε (τὲ) BDEFGIQRU || -πάδαν BDF[G]IU?X[b] Al. Ro.* — πάδιν Q? — πάδην CÇEMRV (αδην) X[a]Z*a* || **95** δ' αὐτίκα, B Cp. Sm. Ox. — δ', αὐτίκα Hy. Be. — δ' αὐτίκα (sine dist.) rell. || παπτῄνας B St.[2]* Bd. — παπτήνας CÇDEFGIIPQRUVWXYZ*a*[cϑ'] Al. Ro.* Sm. Ox. (ft. recte; cf. Ia. LXXX, 43) — παπτήναις Pw. Hy. Hm. Th. — παπτάναις (Hy.) Bö.* || **96** δεξιτερὸν R

δεῖμα προσέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πο-
λιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις 'Αντ. ε'.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄν-
τροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι
θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ϝέργον

97 post δεῖμα dist. BGZ*a* Ro.* St.* — non dist. CEFIQU Ur. Al. Mr. Hy.* — et ante et post δεῖμα D || προσέννεπε *a*[cϑ'] Al. Ro.* — προσένεπε BZ^{1} — προσήνεπε D — προσήνεπε CÇEFGIPQRUVXZ^{a} || γαῖαν τ' ὦ EF || ξεῖν' (nullus ut videtur scriptus nisi ϑ') Ro.* — ξέν' BCÇDEFGIMPQRUVXZ*ac* Al. Cf. ad O. II, 65 || εὔξεαι I^{1} || **98** ἔμμεναι R — ἔμμεν' D || -γενέων] -πετέων I — γαίων D || πολιᾶς] σκοτίας Ht. || **99** κεν *a* [r. r.] Ro.* — κε vett. Al. || ἐχθίστοισι] ἐχθίστοις σε Mi. Ht. — αἰσχίστοισι Hck. || -εσιν DG Bö.* — -εσσιν P — -εσσι QR^{a} — -εσι BC[ÇEF]IMR^{1}[UVX]Z Al. Ro.* || **100** -άναις CÇMVX[c?] Al. Ro:* — άνας BDEFGIQRU.Z*a*ϑ' (ft. recte; cf. Ia. LXXX, 43) — ᾳνας G, — in V est gl. ης; etiam in Sch. Ro. [B] μὴ μολύνῃς; sed in G ibidem μὴ μολύνας; fuisse videntur qui colo ante εἰπέ posito vel καταμιάναις optativum haberent, vel καταμιάνῃς scriberent. Comma ante εἰπέ est in B FQZ Ro.* || γέενναν U || **1** θαρσήσαις BX^{b} Hy.^{2}* — θαρσήσας CÇMV^{pc}? WX^{a}YZ*a*[cϑ'] Al. Ro.* — θαρρήσας DEFGIIQRU — Cf. ad O. IX, 16 sq. || **2** -λίας ϑ' (sed Sch. Tricl. -λίαν ut omnes rell.) || οἴσειν omnes (nullus οἰσεῖν); cf. Bu. Gr. Gr. I, (406) 407 not. — Sch. κομίζειν Cf. O. XIII, 9 || ἀντρόθεν BX^{b}?R — ἀντρόθε (ϑ) EF^{ac}X. — ἄντροθεν CÇDIMQV — ἄντροθε F^{pc}[U]Z*a* Al. Ro:* — ἄντρο G. || ναίομ. C^{ac} — νείομ. ÇM — νέομ. rell. (et C^{pc}) || **3** -κλοῦς B[C]ÇDEF.GIIMQ^{pc}[R]UVWX.YZ*ac*ϑ' Ur. Mr. Bö.* (cum Sch. Pind. et Sch. Arist. Pac. 312) — κλᾶς PQ^{ac}? — κλῆς Cp.^{12} — κλοῖς c^{m} Al. Ro. Br. St.* || φιλλύρας CÇM || κοῦραι] κόραι PQRU || **4** εἴκοσι C || -έσαις B.X.^{b}[ϑ'] Al. Ro:* — έσᾳς G — έσας CDEFIIQR UX^{a}Z^{ac}*ac* — έσσας VWYZ^{pc} || οὔτ' BCÇDEFGIMPQRUVXZ Ro.* — οὔτε *a*ϑ' Al. Sm.*

οὔτ' ἔπος ἐντράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. ε'.

πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα
φρασὶν
ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνο-
φερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

105 ἐντρ. BC.ÇDEFḠ.IP̣QRU.VWX.YZācϑ' Al. Ro.* Bd. Be. (cum Sch. B) — ἐτρ. d̲ — εὐτρ. M Ro; Sm. Ox. Hy.* (quae scriptura nec a Sch. nec a mss. confirmatur) — ἐκτρ. (Hy.) Bg.^{2} (ex Sch. G^1U^1 etc. ὃ ἐκτρέψαιτο ἄν τις; totum hoc comma Sch. omissum est in B) — gl. DG al. οὐκ ἀχαριστήσας αὐτοῖς πάρειμι νῦν — gl. PZ κακόν, ἀπαίδευτον, αἰσχρόν (cum Sch. U etc.). Recte Sch. G^2U^2 etc. ὃ ἄν τις ἐντραπείη i. e. quod quem pudore afficit. || κείναισιν Pw. || ἱκέμαν Q || **6** ἀρχὰν ἀγκομίζων St. Sm. Bd. Ht. (cum Chaeride apud Sch., ubi in C est ἂν κομίζων) — ἀρχαίαν (ἀρχαὶ ἂν Q) κομίζων (καινίζων BD^aG^a) mss. Al. Ro.* Ox.* (cum Sch. et gl. Z τὴν ἀρχήν; cf. Lob. Parall. 298 sq.) || κομίξων Hck. — Sch. ἀνακομιούμενος || **7** -σε vett. Al. Ro.* — σεν a[cϑ'] Ox.* || **9** νιν CÇMVW̄X^{a}Ȳ?Zā[c?]d̲ Pw. Bö.* — μιν B.DEFG.IP̣QU Al. Ro.* || πειθήσαντα BE Mr. St. Bd. — πιθ. FG.IZa [rell.] Al. Ro.* Sm. Ox.* || φρασὶν CÇDEFGIM^{pc}Va[cϑ'] (X^a φασὶν) Ox. Bö.* — φρεσὶν $BM^{pc}UX^bZ$ Al. Ro.* Hy. Be. — φρεσὶ X, — φρεσσὶ P — φρεσσὶν QR || **10** ἁμ.] ἀμ. DIQ || -τέραν B^a (lectio ante Chaeridem) — τέρων B^1 etc. (Chaeridis lect.) || βιαίως Cf. ad O. VII, 47 || ἀρχεδίκαν B^aZ^{pc} Cp. (lectio ante Chaer.) — ἀρχεδικᾶν B^1 etc. (Chaeridis lect.) (in PQ ἀρχαὶ δικᾶν; in DRU ἀρχαιδικᾶν) || τοκήων B || **11** ὑπερφυάλου U || **12** ἀγ. Q — ἡγ. CÇVX^aZac Al. || ὥς εἴτε C^{ac}? E^{pc}VZ — ὥσεί τε X^b || **13** δώματι $E^{ac}F^{ac}$ || μίγα C^{ac}?D?E^{pc}FGIP̣ QVWX^aYa Hm. Bö.* (gl. F μεμιγμένη; gl. P μικτικῶς) — μέγα ÇE^{ac}M Z — μέτα R — μετὰ BCX^b[c?ϑ'] Al. Ro.* — Sch. σὺν || κωκυτῶ omnes mss. (nisi quod IMZ Hm. Bö.* κωκυτῷ) || **14** κρύβδα aϑ' Sm.* — κρύβδαν vett. Al. Ro.*

νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ϛ'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται,
φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ ξείναν ἱκοίμαν γαῖαν
ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός.
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλε-
φάρων·
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν ἐξαίρετον,
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ϛ'.

115 κοινώσ. MR Co. || τράφε C^{a} — τράφειν Q^{a} Ht. — τραφὲν *a* Al. St. Bd. — τράφεν $BC^{b}D$ etc. Ro.* Sm. Ox.* Cf. O. I, 3. III, 25. etc. || **17** λευκίππους Q.U. — λευκίππων DIZ [rell.] Al. Ro.* (cum Sch.) || πολίται EI Cp. || φράσατε ÇIMUVXZ || **18** αἴσωνος PRX || post (non ante) ἐπιχ. interpunctum est in BZ*a* Al. Ro.* Ht. (cum Sch. BU etc.) — neutra parte in CDEFIQUV Be. Di. Sw. — utraque Hy. — ante (non post) Bö. Th. Bg. || ζεῖναν E || ἱκόμην BR — ἱκόμαν CD[EF]GIMPUVXZ*a* [rell.] Al. Ro.* — ἰκόμαν Q — paraphr. Sch. (in BU Ro.) ἥκω (U ἥκων) — γε ἱκόμαν Pw. — ἐφικόμαν s. ἀνικόμαν Mi. — ἐσικόμαν (Hy.) — ἱκοίμαν Hm. Bö.* — ἵκωμ' ἂν Th. — ἂν ἵκων Rsg. || ξεῖνος χθόν' ἱκόμαν ἐς ἄλλων Ht. temere || **19** -ηῦδα EFU — -αύδα (Sw.) — ηύδα rell. || **20** ὧς φᾶτο Q || εἰσελ. vett. mss. Al. Ro.* — ἐσελ. *a*[*c*θ'] Sm.* De contrario vitio cf. P. II, 28 || ἔγν... B (detritis literis) — ἔγνον ỊỊW?Y?*a*θ' (Hy.) Be.* — ἔγνων CDEFG[M]PQRUVW̄?XȲ?Z[*c*?] Al. Ro.* — ἔγνω (ὀφθαλμὸς) Sm.* || **21** παμφ. *c* || -ξαν] -ξε M — ξ R — ἀπεβράσθη paraphr. Sch. B — Cf. ad P. I, 13 || γαραλ. Z^{1} || γλεφ. BC^{ac}[Ç]DEFGV X*ac*θ' Al. Ro.* Ox.* — βλεφ. C^{pc}IMPQUZ St.* || **22** πέρι (i. e. valde) $Hm.^{3}$ Sw. Bg. — περὶ mss. et rell. edd. (cum Sch.) || verba ἂν περὶ ψυχὰν cum antecedentibus consociant Ro. Br. Mr. Ht. — cum sqq. mss. Cp. St.* (cum Sch.) recte || ἐξαίρετον (i. e. ἐξαιρέτως) cum antecedentibus copulant BQ Ro.* (cum Sch.) recte — cum sqq. C[D]VZ[*a*] Al. Be. $Hy.^{2}$* Bö. Bg. Ht. male — ambigue (sine dist.) EFIU Di. Sw. || **24** σφισιν BX^{b} *a*[*c*θ'] Al. $Hy.^{2}$* (cum Sch. Tricl.) — σφίσιν Ro.* — σφίν et σφῖν iunct. D — σφιν CÇEFGIMQRUVX^{a}Z

ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν
'Υπερῇδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἶκεν
καὶ Μέλαμπος,
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐϋφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.

ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς
ἀνὴρ

125 ἤλαθον *a* || φέρης Z — -ρηΐδα *a* (Hy.) Be.* — ρῇδα Hm. Bö.* — ρηΐδα vett. mss. Al. Ro.* (Ox. „συνίζησις τῶν ηι" ft. ex Θ'? || **26** μεσάνας BC.ÇDF,GTV. Ro; — μεσσάνας [B,?EFMX]IUZ*a* Al. Ro.* || ἀμυνθάν B. (id Sch. B) (ft. recte) — ἀμυθάν C[Ç]D[EF]GI[MP]Q[R]TUV [Θ'] Al. Ro:* — ἀμυθών XZ*ac* || ἄδμητος ÇR || ἧκε B. — ἧκε Q^ac? Ro.* — ἧκεν [Θ'] Sm.* — ἶκεν DEF^ac GITU — ἶκε CÇF^po MQ^po VXZ — ἶκε PR — ἶκεν *ac* (Mosch.) Al. Bö.* || μελάμπους F^po QRU — μελάμπος IT — μελαμπος E — μέλαπος *a* — μέλαμπὃς Z [rell.] Al. Ro.* || post μέλαμπος distinctionem omittunt BCDEFIMQUVZ Ro. Br.* Bd. Hy.* Ra. Bg.[12] Sw.[23] (qui ἀνεφιόν cum ἶκεν coniungunt) — distinguunt *a* Al. Cp.[12] Sm. Ox. Di. Ht. || **27** εὐμενέοντος V solus (cum gl. φιλοφρονοῦντος) — εὐμενέοντ' ἐς (Hy.) — εὐμενέοντες omnes rell. (cum gl. G εὐμένειαν ἄγοντες) || ἀνεψιοί R Ht. — ἀνεψιῷ Pw. — ἀνεψιόν omnes rell. || **29** ξένι' *c* || τεύξων CÇM || πᾶσαν εὐφ. B (egregie confirmans coniecturam Bg.[2] πᾶσαν εὐφ.) cum Sch. πᾶσαν εὐφροσύνην ἐξέτεινεν — πᾶσαν εἰς εὐφ. CÇ — πᾶσαν ἐς εὐφ. DḌEFGI[Ị M]PQR[U]V[W]X[Y]Z Al. Ro.* Be. Bg.[2] — πᾶσαν ἐν εὐφ. *ac*Θ' Ox. Hy. Bö.* (Byzantiorum scriptura) || -σύνην R || τάνυε. DḌ — τάνυε̄. G — τάνυεν. BC etc. (τ' ἄνυεν, Ro.) || **30** δρέπων R (gl. F) || νύκτεσσί τ' Mi. — νύκταισιν U — νύκτεσιν R — νύκτεσσιν rell. || ἔν τ' ἀμ. EF — ἔν τ' ἀμ. CMVXX̣Z — ἔν θ' ἀμ. [B]D[G]I[PU]Q*a* [rell.?] Al. Ro.* || **31** εὖ ζωᾶς BCDḌGIMQ — εὐζωᾶς [EFU]VXZ*a* Al. Ro.* — εὐζῳᾶς (Bg.[2]). Nota hoc in Sch. reddi simpliciter τῆς ζωῆς neque ullo alio loco inveniri vocem εὐζωά; est εὐζωΐα apud Aristotelem et Recc. || **32** post πάντα et post σπουδαῖον interpungunt Pw. Hm. Sw. — Contra faciunt Sch. ὅλον τὸν λόγον (et B, πάντα λόγον consocians) et D ubi ante (non post) πάντα distinctum est; cf. ad O. VII, 90 sq; plurimi mss. omnino non interpungunt (CD*a* post ἀνήρ) || λόγον om. E || ἀρχῆς EF*c*

συγγενέσιν παρεκοινᾶθ᾽· οἱ δ᾽ ἐπέσποντ᾽. αἶψα δ᾽
ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ᾽ ἦλθον Πελία μέγαρον·
ἐσσύμενοι δ᾽ εἴσω κατέσταν. τῶν δ᾽ ἀκούσαις αὐτὸς
ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ᾽ Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πε-
τραίου,

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ΄.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων
πρὸς ἐπίβδαν, ὅμως·

133 -έσσι BXZ Ro.* — έσι CC̣DḌEFGIMPQRUV Al. — έσιν a[c ϑ′] Sm.* || παρεκοιν. C^{b}[C̣]DḌ[EF]GIP[QRU]Z^{pc}acϑ′ Sm.* — πᾶσι κοιν. BC^{a}VXZ^{ao} Al. Ro.* — πᾶσ᾽ ἐκοιν. M — ποτικοιν. Pw. (Hy.) — Sch. paraphr. ἐκοινώσατο || οἶδ᾽ CEIQ al. — οἱ δ᾽ [B]DFMU. al. || ἅμ᾽ ἔσποντ᾽ U. — ἔσποντ᾽ D — ἐπέσποντ᾽ IQZ [rell.] Al. Ro.* — verba Sch. 358, 22 ἐπέσποντο καὶ omissa sunt in B (in U hoc comma non legitur) || **34** ἦλθον [BEFGPRU]DIQ^{pc}XZa[cϑ′] Al. Ro.* — ἠλ... Q^{ao} — ἦλθεν V — ἦλθε CC̣M || πελία μέγαρον BCC̣DEFGIĪ?[M]PQ[RU]VW̄?XȲ?Z Al. Ro.* Bd. Bö.* (ex ỊWY refertur μεγάρων) — πελία μέγαρόν δ᾽ ā[c̄] (Mosch.) Sm. — μέγαρον πελία δ᾽ ϑ′? (Tricl.) Ox. — μέγαρον πελία ϑ′? (Tricl.) Hy. || **35** ἐσσύμενον R || ἔσω vett. omnes Al. Ro.* Bd. — εἴσω a[c?]ϑ′ Sm. Ox.* || τῶν ἀκούσαις B^{a} — τῶν δ᾽ ἀκούσαις B,B^{b} Ro.* (cum Sch.) — τῶν δ᾽ ἀκούσας CC̣DEFGIỊMQRUVWXYZaϑ′ Al. — de P et c n. l. || αὐτὸς omnes mss. et edd. (B, αὐτός,) — αὐτοῖς Sch.? || ὑπηντίασεν B, Ox. Hy. — ὑπηντίασε B Ro.* (E?F?M?) — ὑπαντίασε CC̣D ḠIỊPQRUV̄W̄XȲZ — ὑπαντίασεν a Al. Bö.* || **36** ....ιπλοκάμου B — [ἐ]λασιπλοκάμου C^{a} — καλλιπλοκάμου C̣ — ἐρασιπλοκάμου B,C^{b}D etc. || γέννα DPQR — γέννᾳ Z^{b} — γενεᾶ X.^{a} Z$^{a|pc}$ Ro; — γενεά B.[CC̣M]EFG.I [U?]VX.^{b}Z$^{a|ac}$a[cϑ′] Al. Ro.* || verba πραῢν δ᾽ Ἰάσων μαλθακᾷ (vs. 243 vulg.) omissa in PQ^{ac} || πραΰν δ᾽ BDEQ^{pc}UV — πραὺν δ᾽ F Ro. Br. || **37** μαλθακὰ φωνὰ et μαλθακᾶ φωνᾶ iunctim V || **38** βάλετο I || κρηπίδα CDFI[M]PQUVXZ Ro. Cp. Br. — κρηπῖδα [BE]Ga Al. Mr.* || ποσιδᾶνος EG. — ποσειδᾶνος [CC̣]DḌF.IM[P]QUV Al. Hy.^{2}* — ποτειδᾶνος ϑ′? Ox. Hy.^{1} Be. — ποσειδῶνος B.RV,X.Za[c] Ro.* || **40** τρηχ. ϑ′ || ἑρπ. omnes || πρὸς om. R || ἔπιβδαν C? Bg.^{2} — ἐπίβδαν B.C?D etc. || ὅμως. BCC̣G?Va Sm. Bd. Pw. (Hy.) Be.* — ὅμως U — .ὅμως, Q — .ὅμως D

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν
λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ϝερέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τριταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν Ἀντ. ζ′.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι.
μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας,
τοὺς ἀπούραις

FI — , ὅμως. E (cum Sch.) recte — δ' ὅμως X Al. — δ'. ὅμως Z — δ' ὅμως. [c?ϑ'?] Ro.* Ox.

141 χρὴ om. C — χρὲ Ç || θεμισαμ. MR^{ac} || ὀργὰς] ὀρθὰν Hck. || **42** τοι] σοι M || κρητεῖ I || **43** -μήδει [B]DEFGI[M[PQRUX^{b}Z Ro.* Bd. — μηδεῖ CVX^{a} — μήδεϊ a[cϑ'] Sm. Ox.* || τρίταισι δ' ἐν γ. vett. (I δὲ ἐνγ.) Al. Ro:* — τρίταισιν δ' ἐν γ. a[c?] (Mosch.) Pw. (Hy.) Be.* — τρίταις δὲ ἐν γ. ϑ' (Tricl. hiatu) || **44** ἄμμες B^{a}a[cϑ'] Al. Ro.* — αμμες X^{b} — ἀμες V — ἄμες MX^{a}Z — ἀμὲς B^{1}CDEFGIQU (cf. Ah. DD. 258) — ἐμαῖς R — de PÇ n. l. Cf. O. I, 104. IX, 106. || **45** λεύσομεν BCÇEFG^{ac}IMRU — λεύσσομεν DG^{pc}[PQ]XZa[cϑ'] Al. Ro.* — λεύσσομαι Vd || ἀφίσταντ' B.I[ϑ'?] Tricl. Cp. St.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — ἀφίσταιντ' VXZa Al. Ro. Br. Mr. Po. (Chaeridis lect.) — ἀμφίσταντ' C ÇDEFGMQU — de PR n. l. — , ἀφεστῶσαι, Ht. || ἐχθρὰ C^{a}M || πέλει] πέλοι ft. Chaeris maluit — πέλῃ Ht. || **46** , αἰδῶ καλύψαι. mss. et edd. (P αἰδώ) cum Sch. Vet. et Rec. — . αἰδῶ καλύψαι Hm.^{4} —, αἰδοῖ καλύψαι. Hm.^{56} — · αἰδὼς καλύψαι. Bg.^{1} — · αἰδὼς χαλέψαι. (Bg.^{2}) — , αἰδῶ κάλυψαν. Ht. Sch. ὥστε subaudit, ut O. VII, 27. N. X, 72 || **47** νῶϊν B.C [Ç]MV.X Al. Ro.* Bd. — νῶν EG^{ac}?Ī Ur. — νῷν G^{ac}?G, (W?Y?) Sm. Ox. Be. Hm.^{13456} Bö.* — νῶιν Hy. — νῶϊ Z — νῶ G^{pc}QU.ac (ex c refertur νῷ) — νὼ DFPR Hm.^{2} Bg. Sw.^{1} Ht. — Sch. οὐ προσῆκον οὐδὲ δίκαιον ἡμῖν ἀμφοτέροις || -τόροις [ϑ'?] X^{pc}? Ro.* — τόροισι C,DGIPQUV.X^{ac}X,Z^{a} — τέροισι B.CÇEFMRZ^{b} — τέροις ac Al. || -φεσι MUV — φεσσιν Z || **48** -εσσι vett. Al. Ro.* — εσσιν a[c?ϑ?] Pw. Hy.* || μεγάλων C^{a}ÇM || προγόναν B || μᾶλα Hy. — μῆλα mss. Al. Ro.* Bö.* || τε om. a || **49** ξανθᾶν R || τοὺς [CÇM]VXZa[c] Al. Ro.* — οὓς BDEFGIPQRUϑ' || ἀπούρας omnes mss. (V ἀποῦρας) Al. Ro.* (ft. recte; cf. Ia. LXXX, 43) — ἀπούραις Bö.*

ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρη-
θεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπ. ζ'.

λῦσον, ἄμμιν μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνασταίῃ κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας

150 ἀμ. Q — 'ἀμ. D || τοκήων PQRU || νέμεαι C^{a}D[EF]GI[MP]Q[R]UX$^{m|c|b}$Z*a*[*c*ϑ'] Al. Cp. Ur. Br.^{m} Mr.* — νέμεν C^{a}VX^{a} — νύμες BX$^{b|c}$ Ro. Br. — Sch. par. νέμῃ || **51** κοὔ με] οὐ μὲν V, — κου μὲ B — κοὺ μὲ I^{ac} || πονεῖ] δονεῖ Ht. — Sch. par. ἀλγύνει || **52** ἀλλὰ (om. καὶ) PQR — ἀλλὰ σὺ (Bg.) — ἀλλὰ καὶ rell. omnes. Non redditur in Sch. prius καί. Duplex rarum sed non inauditum: cf. ad O. XIII, 87 || -τον] -τρον R || θρόνον FG^{a}ỊỤR^{pc}ϑ' Hm.^{3} (Bg.) — θρόνος BCÇDEG^{b}MPQR^{ac}VXZ*a*[*c*] Al. Ro.* || ποτ' ὁ D || κρηθεΐδας (-θείως M) vett. Al. Ro.* — κρηθεΐδας *a*[*c*ϑ'] St.* || **53** ἱππότας B^{a} (ft. recte) — ἱππόταις B^{1} etc. (cum gl. G θεσσαλοῖς) — Sch. nec ἱππότας nec ἱππόταις exprimit || λαοῖσι omnes vett. Al. Ro.* — λαοῖς *a*[*c*ϑ'] Sm.* || post δίκας plene interpungunt BI Q*a* Ro.* Bg.^{2} — ibidem commate V Hy.* Ht. — non dist. CDEFVZ Al. || **55** λύσον C[M] Cp. || ἄμμι vett. Al. Ro.* (ἄμμε Z solus) — ἄμιν *a* — ἄμμιν [*c*?ϑ'?] Ox.* || ante (non post) ἄμμι[ν] interp. P et Sch.^{12} Ky. (quod invexi) — post (non ante) ἄμμι[ν] dist. BCEFGIMQUVXZ*a* Al. Ro.* — non dist. D — Cf. ad vs. 184 sq. || -σταίη P^{a}Q^{a} — σταίῃ [R] Ah. Sw. Bg.^{2} Ht. — στήσῃς B^{ac}CÇDGỊ[M]UVWXYZ*a*[*c*ϑ'] (in Z Mr.* ῃς) Al. Ro.* (non in Sch.) — στήσῃ B^{pc}IP^{1}Q^{1} Cp.^{m} Be. Hy.^{2}* Th. — στήῃ (in nullo ms.) Hm. Bö. Di. — στῇ σοι Ky. — στήσας EF quae lectio ad ἀναστάσαις participium scribendum videtur invitare, ut vs. 100 μὴ ... καταμιάναις εἰπέ fuerat. Ad activum ducit Sch. 360, 30 γενήσομαι τοιοῦτος οἷος μηδὲν ἀναστῆσαι ἄδικον καὶ νεώτερον (ita B Ro.) ubi U habet ἀναστήσῃ. Sch. 360, 24 et ἀνασταίῃ et ἀναστήσῃ (στάσῃ) olim lectum fuisse testatur. || **56** ἀκᾷ δ' ἀνταγ. G (Sm.) — ἀκᾶ δ' ἀγ. PQ — ἀκᾶ δ' ἀντ' ἀγ. D — ἀκᾶ δ' ἀνταγ. BCEFI etc. (cum Sch. ut videtur) — ἀκασκᾶ δ' ἀγ. Bg.^{2} (contra Sw. ad Eustath. Pr. p. 11) || -σε vett. Al. Ro.* — σεν *a*[*c*ϑ'] Ox.* || πελλίας C || **56** sq. ἔσσομαι τοιοῦτος BC.ÇDEFG.PQRU.V.X.Z Al. Ro:* — ἔσομαι τοιοῦτος IM Bd. — ἔσομαι τοῖος *ac*ϑ' Sm. Ox.* (Byzantiorum emendatio) || **57** γερ. DGIPQU || ἀλικ. QU

ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη
ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. η'.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

158 ἀμφὶ πόλει U male || σοῦ δ' Sm. || ἀντικρυμαίνει (sic) V || ἀφ.] ἀμφ. Mϑ' || **59** κέλλεται Q || 'ἐὰν B — ἐὰν C^{a} || κομίσαι R || **60** φρῖξος I — φρύξος ϑ' (cum Sch. Tricl.) — ξίφος X^{a} — φρίξος rell. (et X^{mb}) || ἐλθόντα [ϑ'?] St.* — ἐλθόντας mss. Al. Ro.* (Hy.) Be.* — Sch. singularem in paraphrasi habent || **61** -μαλον [B]DGIRZ Ro.* — μᾶλλον (sic) M — μαλλον [CÇEFP]QU[VX]a[cϑ'] Al. St.* || ποτε ἐκ Z || **62** ἐκ τῶν B. Ro:* — ἔκ τε B^{b}[CÇ]D etc. Al. St.* || μητρυᾶς EF — μητρυιᾶς F,G.IPQRU. — ματρυᾶς B.V^{a} — ματρυιᾶς [CÇ]DE,[M]V^{b}X.Za [cϑ'] Al. Ro.* || βουλέων DQ^{ac}Z — βελῶν E.F — βελέων B.[CÇGMPU VX]IQ^{pc}[acϑ'] Al. Ro.* (cum Sch. BHU etc. ubi hoc allegorice pro βουλευμάτων ἢ λόγων [ita BGHU etc., non λόχων, quod vitium est Ro.] positum esse dicitur; cave igitur βολέων [= ἐπιβουλῶν] coniicias) || **63** ἰὼν] ἐλθὼν R || φωνεῖ mss. Al. Ro.* — φώνει Sch.? (ἔλεγεν paraphr.) || **64** μεταλλητόν τι a — μετάλλαττόν τι U — μετααατόν τι V — μετάλατόν τι X || ὀτρύνει σε [B?c?] Ro.* Bd. — ὀτρύνει με rell. mss. (ut videtur) omnes Al. Sm. Pw. Ox.*. Praestet omissio pronominis, ut in oraculo ambiguo; ft. (si per Bu. Gr. Gr. II, 301 licet) τετεύχειν? — Sch. paraphr. omittit pronomen || **65** -σσον [B]CDEFGPQUVXZ Ro.* Ox. — σον B,IMa Al. Sm. Pw. (Hy.) Be.* || **67** ὅρκος Z || ἄμμιν Ḭa Mr. St. Hm. Bö.* — ἄμμι BC[Ç]D EF etc. (in F^{ac} ἄμμι) Al. Ro.* Sm.* || μάρτυρ I solus || **69** αὐτὰρ BCG,H, I[M]PQRUVXZ Al. Ro.* Bd. Pw. Be. — ἀτὰρ D[EF]Ga[cϑ'] Sm. Ox. Hy.*

'Αντ. η΄.

ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

'Επ. η΄.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέες

170 ὤρνυεν Bö.* — ὤρνυε R (teste Re.) — ὄρνυ IPQϑ' — ὄρνυε EUZ — ὄρνυε̄ B — ὄρνυεν C[Ç]DFG[M]VXa[c] Al. Ro.* Cf. 40. 82.; ὄρνυεν existimo Pindaricum fuisse || κάρ. omnes || . τᾶς ante ἐόντα inculcant C^{a}M || ἐνόντα Sm. (concessam navigationem) contra mss. et Scholiorum fidem || **71** παντᾷ GI — πάντᾶ B — πάντα Ro.* — παντᾶ [CD]EF etc. St.* Cf. O. I, 116 || -ίδα C^{ac} || ἀκ. τρεῖς CÇM || **72** ἀλκμάνας BD Al. Ro.* Ah. (cf. P. III, 7) — ἀλκμήνης H,? R — ἀλκμήνας [CÇ]EFG.IM[P]Q UVX.Zacϑ' Hy. (in Q compendii vitio ἤναν) || τ' ἑλ. D — τὲλ. U — τ' ἐλ. BEFGIQ — ϑ' ἐλ. C[ÇM]VXZa[cϑ'] Al. Ro.* — gl. μελανοβλ. δηλονότι adscripsit Ur. (cf. λιγνύς fuligo, caligo) || -φάρου] -φάρων D || δυοί δ' B || **73** ἐνοσίδα IZ || **74** τῶν] τῷ Sch. (Hy. iudice) || **75** ἐσθλὸν R solus || εὐφάμου τ' ἐκρ. omnes || **76** φορμιγκτὰς CÇMVXZ (etiam in Sch. V) — φορμικτὰς B.DEFGI[P]Q[R]Ua[cϑ'] Al. Ro:* || **76** sq. post δὲ tantum dist. BC — ἔμολεν, εὐαίνητος, ὀρφεύς. ita dist. U — sine omni dist. DEFI etc. (quos secutus delevi comma post ἔμολεν) || **78** ἑρμῆς RV, || χρυσόρραπις vett. — χρυσόραπις a[cϑ'] Al. Ro.* || ἄτρητον DQ^{ac} || πόνον] πόντον E^{pc} — πλόον I || **79** κεχλάδοντας BCV.[X] Hy.[2]* — καχλάδοντας B, — κεχλαδόντας E.Fa[c] Ro:* — κεχλαδότας DG.H.IMPQRU.Z ϑ' (cum Sch. Tricl.) || εὔρυτον [B]DEFGIQUVXZa Al. Ro.* — ἔρυτον [CÇ] Sm.* (ex Apollon. Rh. I, 52) — de MPcϑ' n. l. || apud Sch. 363, 16 BGU κυδρός (Ro. κυδνός) in fr. Alcman.

[redacted]

ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα,

ναὸς Ἀργοῦς μή τινα λειπόμενον Στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ

79 sq. ταχέες δ' B.CÇDE^ac FGIỊMP̄?QRSU (cum Sch. DFGQU al. ταχύτατοι et gl. F [ταχ]εῖς) — ταχέως δ' E^pc?P? (teste Ky.) V[WXY]X̣X̣ X̣Za[cθ'] Al. Ro:* Bg. Ht. (cum Sch. [B]E Ro. ταχύτατα) — ταχέως (om. δ') Bö.* Cf. Sch. Germ. p. XX. Adverbium ταχέως ob insequens θᾶσσον displicet. || **80** παγκαίου XZa Al. Ro. Cp. Br. || vocem θέμεθλα omittunt B^a DGPQ^ac U — θέμεθλα B^b C[Ç]EFIMQ^pc RSVX̣X̣X̣Za[cθ'] Al. Ro.* (quae scriptura, ft. ad lacunam explendam e vs. 16 ascita, et metro et usui loquendi adversatur) — θεμέθλοις Bö.* — θέμεθλ' οἱ Bg.[2] — olim πρὸς ὁρμάν conieci ex Sch. in quo nec θέμεθλα nec θεμέθλοις expressum est || **81** θάσσον C || ἔντυε B — ἔντυεν DEFGPU Ro.* — ἔνδυεν I — ἔντυε C^b ÇQR — ἔντυ|τυνε C^a — ἔντυ M — ἔντυνε VXZ Al. Be. — ἔντυνεν a Hy.[2]* || **82** ζήταν καὶ κάλαΐν τε E.F (non F,) || -σι vett. Al. Ro.* — σιν a Mi. Hy.* || **83** πεφρίκοντας [B]C[Ç]E.V.[X]Za[c] Al. Ro.* — πεφρίκοτας M — πεφρικοτας D — πεφρικότας B,FGIPQRU. θ' || **84** παμπειθῆ B.I[CÇM]V[X]Za[c] Al. Ro.* — παμπληθῆ DEFGỊP QRUθ' (cum P^gl βαρὺν, μέγαν et cum Sch. Tricl. πολύν) — Sch. Vet. p. n. e. || ἑοις B, — ἑοισιν [D?V?]a[cθ'] Al. Ro.* — ἑοισι BCÇEFGIMPQR UXZ || πόθον γ' a[c] (Mosch.) Al. Ro.* — πόθον (om. γ') B.CÇDEF. G.IỊMPQRUVWXYZθ' (i. e. omnes vett. et Tricl.; in B πόθον,) Bö.* Cf. Bg.[2] ad P. III, 6. || ἔνδαιεν B,C^b ÇDE^pc F.G.IPQ^pc RU.a[cθ'] Al. Ro.* Bg.[2] (cum Sch. Vet. ἐνέκαιεν et ἐπέκαε (καιε) καὶ ἐνέβαλεν ἐπιθυμίαν) — ἔνδεεν Q^ac — ἔδαιεν BC^a E^ac E,MVWXYZ (gl. M ἀνῆπτε, ἀνήγειρε) — πρόσδαιεν Bö.* — (ἑοις ἐν πόθον) δαίεσκεν Hm. — τόνδ' αὖεν Em. Sw.[28] — (ἑοις πως ἔρωτ' ἔνδαιεν Ht. ubi languet πως) || **84** sq. post ἥρα (non post ἀργοῦς) interpungunt BDIQ — post ἀργοῦς (non post ἥρα) [D]FZa Al. Ro.* — neutro loco CUV aliique — utrumque apud Sch. Vet. in GU aliisque, sed in Sch. Vet. B Ro. et apud Tricl. (ι'') ναὸς ἀργοῦς cum antecedentibus, non cum sqq., consociatur. Nihil igitur novarem, nisi alia essent quae alteram verborum structuram commendant: [τοῦτον] τὸν πόθον, μή τινα [ἀπο]λειπόμενον ναὸς ἀργοῦς etc.; cf. 155 || **85** ναοῦς B || **86** τὰν B.[C]Ç[EF]G.IỊ

φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἄλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δὲ ϝιωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά ϝοι
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν 'Αντ. θ΄.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ᾽ Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ᾽ ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους

M[P]Q[RU]VWXYZ*a* Al. Hy. Be.* (cum Sch. DGU etc.) — τὴν (τὸν?) D — τὸν Ro.* Ox. — τόνδ᾽ Sm. Bd. — τόν γ᾽ Pw. || ματρὶ [BV] Ro.* μ̄ρ̄ὶ R — μητρὶ M*a* — μητέρι CÇDG^{a}XZ — ματέρι EFG^{b}IQU Al. || πεσόντ᾽ PQR — πίσοντ᾽ Z — πεσσόντ᾽ C^{b}F^{ac} — πέσσοντες X^{a} (τα X^{b}) — πέσσοντ᾽ [B]C^{a}DEF^{pc}GI[M]UV*a*[*c*θ΄] Al. Ro.*

87 ἑᾶς] ἰᾶς B || ἄλ.] ἄλ. ÇD?MXZ*a* Al. || -ιξιν] -ηξιν CÇM — υξιν XZ — ειξιν Al. || εὑρ. V^{ac} || **88** εἰς δ᾽ E, || δ᾽ ἰωλκὸν B.CDEF. G. etc. (vett. omnes) [*c*?] Al. Ro:* — δὲ ἰωλκὸν *a*θ΄ (Sm.) Ox. (Bg.) recte (cf. N. III, 34.) — δ᾽ ἰαωλκὸν Sm. Hy. Be.* (cf. N.. IV, 54) || κατέβαν αὐτῶν ÇMX^{b} Al. — κατέβαιν᾽ αὐτῶν Z — κατέβη ναυτ... B — κατέβαν ναυτῶν *a* — κατέβα ναυτῶν CPQ?RUVX^{a} Ro.* — κατέβαν ναυτᾶν DE — κατέβᾱ ναυτᾶν G — κατέβα ναυτᾶν FIQ? Be. Hy.^{2}* cum Sch. Vet. || ἄωτον E Ht. — ἀώτοις U — ἄωτος rell. Cf. Ra. in Ja. LXXVII, 394 || **89** -νεσας θ΄ — νήσαις B[P?] Ro.* — νήσας C^{b}[Ç]DEFGIỊM[P?]QRU VWXYZ*a*[*c*?] Al. (ἐπαίνησας C^{a}) || **90** ὀρνίχεσσιν ἐν κλάροισι θ΄ (Tricl. cum Sch. Tricl. apud Sr. p. 27; Bö. coni. ὀρ. ἐν κλάροις τε) — ὀρνίχεσσι κλαροισί τε I solus (Bö. coni. ὀρ. κλάροισίν τε) — ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι rell. vett. et Mosch. Al. Ro.* (ὀρνίχεσι CÇ; in B haec linea tineis exesa propemodum periit. Sch. Vet. ὄρνισί τε καὶ κλήροις) || θεοπρεπέων BFIỊ[M?] PQ?RUXZ*ac*θ΄ Al. Ro.* — θεοπροπέων [CÇ]DEGV Sm.* — Sch. par. μαντευόμενος || **91** μόψος] μόμψος XZ^{ac}*a* Al. (cum Sch. X) || ἄμβαισε B || δ᾽] δὲ I || ἐμβούλου VZ^{ac} (non V,Z^{pc}) || **93** -ρεσι ÇQ^{ac}Z^{ac} || φιάλαν] ἄγκυραν B^{ac} || **94** ἐν] δ᾽ ἐν V || -δᾶν] — δῶν EX*c* || **95** ἀνέμους BCÇDEFGIỊMUVWXYZ*a*θ΄ (in B plene dist. ante ἀνέμους) — ἀνέμων [P R]Q[*c*?] Al. Ro.* — p. n. e. || τ᾽ ἐκ. omnes

ἅματά τ᾽ εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ ϝοι ἀντάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ᾽ ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορη-
γνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ᾽ ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
πιθόμενοι· κάρυξε δ᾽ αὐτοῖς

᾽Επ. θ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἁδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
εἰρεσία δ᾽ ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν Νότου δ᾽ αὔραις ἐπ᾽ ᾽Αξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἤλυθον· ἔνθ᾽ ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ᾽ εἰναλίου τέ-
μενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὕπαρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.

196 ἅμα. C[ÇM]ERa[cθ'] Cp. Br.ᵐ Mr.* — ἅμμα. Q — ᾽ἅμμα. B — ἅμα. DFGIPUVXZ Al. Ro. Br. || νόστοιο] νόστιμον a || **97** ἀντάνυσε C^a M — ἀντάυοισε R — ἀντάϋσεν I — ἀντάϋσε [B]C^b etc. || βροντὰς Z || **98** ἀκτίνες B || ἀπορρη. BEFMQUZ Ur. (ἀπὸϝρη.?) — ἄπο ῥη. Mi. — ἀπορη. [CÇD]GI etc. || **99** ἀνπνοὰν F — ἐν πνοὰν Pw. || ἔστ. EIZ || δ᾽ οἱ ἥρωες ἔσταν θ' (Tricl.) || σάμασιν EFVXZa Al. Ro.* Bö.* — σάμασι BCÇDGIMP[QU]R Mr.* || **200** πειθ. vett. omnes Al. Ro.* Bd. Pw. — πιθ. a[c?θ?] Sm. Ox.* || κάρ. omnes || **1** ἁδ. omnes || **2** -σε̄ BG — σεν [VX]Z[a] Hy.²* — σε CÇDEFI[M]PQR[U] Al. Ro.* || ταχειᾶν BD[EF]GIPQRU Sm. Hy. Be.* (cum Sch.) — τραχειᾶν C[M]VXZa[c?θ'?] Al. Ro.* Bd. Ox. (εἶαν Z Al.) || **3** ἀξείνου BEF^ac GI[P]Q[R]U?VXZ[θ'] Al. Ro.* — εὐξείνου CÇDF^pc U?ac || **4** ποσει. omnes || -δᾶνος B — δάονος FP — δῶνος U — δάωνος CDEGI[M]Q[R]VXZa[cθ'] Al. Ro.* || ἔσσαντ᾽ BCDIMVXZa Al. Ro. — ἔσαντ᾽ Ç — ἕσαντ᾽ Q — ἕσσαντ᾽ [EFR]GU Cp.* — gl. G ἐδείμαντο, ἔκτισαν — Ur. adscr. gl. ἐκτίσαντο || ἐναλίου vett. omnes — εἰναλίου a[cθ'] Al. Ro.* Cf. ad P. II, 79 et O. II, 65 || **5** ὑπῆρχε CÇM — ὑπᾶρχε BDGIPQRU — ὑπάρχεν EF^ac Z^ac — ὑπᾶρχεν F^pc G,VZ^pc a[cθ'] Al. Ro.* — ὑπῆρχεν V,X (in Sch. G ὑπῆρχον) || post ὑπ. plene dist. BIV Al. Ro.* — commate Z — non dist. CDEFGQU Bö.* || **6** θεόκτιστον Ro.* (Calliergis inventum?) — νεόκτιστον mss. Al. Be. Hy.* || λίθων βωμοῖο θέναρ θ'ι'' (οὕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ) Tricl. Ox. Hy.* — λίθον βωμοῖο θέναρ F^pc a[c?] Mosch. (Sm.) — λίθου βωμοῖο θέναρ Sm. — λίθινον βωμοῖο θέναρ BCÇDEF^ac GIPQRUVX Al. Ro.* Pw. Be. — λίθοιο βωμοῖο θέναρ M — λίθινον βωμῶν θέναρ Z —

ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι'.
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἤλυθον, ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μίξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων

λίθεον βωμοῖο θέναρ (Bö.) — θέναρ βωμοῦ λίθινον Aw. Ra. (Bg.) — βωμοῦ θέναρ apud Cram. An. Par. III, 209 laudatur — paraphr. Sch. Vet. nec λίθων (λίθου) nec λίθινον exprimit, sed βωμοῖο θέναρ ibidem confirmatur || explicant codices θ'ι' nec de Triclinianis in reliqua huius carminis parte (207—299) constat nisi ex vestigiis Scholiorum ex ι'' a Sr. editorum

207 ἱέμ. CEFZ*ac* St.^{123} Pl. Co. || δεσπότα *a* || λίσσοντι V || **8** σύνδρομον E (idem a. c. videntur voluisse IQZ) || **9** δίδυμαι DEFG.IU. X,^{pc} Bö.* (de more Pindari, cum Sch. in G) — δίδυμοι [B]C[ÇM]PQRV XX,^{ac}Z*a*[*c*] Al. Ro.* (contra poëtae usum, cum Sch. in [B]U Ro.) || ἔσαν, ζωαί, Sm. Ox. || κυλιδ. E || τε] δὲ I^{ac} || κραιπνότερον I (Sch. ταχύτερον) — κραιπνὸν D || **10** 'κεῖνος Z || αὐτῶν G^{a} || **11** ἤγαγεν I^{ac} || φᾶσιν [EF]G.IU*a*[*c*] Ro:* (cum Sch. GU Ro.) — φάσιν BCDMQRV.X.Z Al. (cum Sch. B) || **11**sq. δ' ἔπειτ' ἀνήλυθον B (ft. recte: cf. Sch. Germ. p. VI) — γ' ἔπειτ' ἐνήλυθον C — δ' ἔπειτ'|...ἤλυθον D — δ' ἔπειτ' ἐν ἤλυθον E — δ' ἔπειτεν ἤλυθον F^{ac}G^{1}IU Be. Hm. Bö.* (in U vitiose ἔπειπεν) — δ' ἔπειτα ἤλυθον F^{pc}G^{s}χ' — δ' ἔπειτ' ἐνήλυθον [M]G^{b}PQRV X*a*[*c*] Al. Ro.* — δ' ἔπειτ' ἐλήλυθον Z — ἔπειτ' ἐσήλυθον Hy. — par. Sch. ἦλθον || **12** -πεσι CÇMQU. — ποισι I || -χοισιν [C?]*a*[*c?*] Hy. Be.* — χοισι rell. vett. Al. Ro.* (Ro. σι,) || μῖξαν Sw. Bg. Ht. || **13** αἰήτα παρ' ἄστει coni. Bg., cui vulgata de vitio videtur esse suspecta, etiam ob Sch. παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ αἰήτῃ. Sed ταχεῖ cum manifesto corruptum sit ex βα[σι]λεῖ, nihil est quod moveamus, interpunctione excepta. Posui enim comma post μίξαν, et alterum comma (pro colo) post ἤλυθον, quae Be. et Hy. ratio erat (consentientibus CFU). Plurimi mss. (BDEIQVZ*a*) et edd. (Al. Ro.* Bö.*) post ἤλυθον plenius distinguunt, non interpungentes post μίξαν. || ὠκυτ. BDEFGI Ị? PQRUV,X, Ro. Br.* Bd. (cum Sch. Tricl. qui ὠκ. βε. cum ποικ. ἴυγ. coniungit) — ὀξυτ. CÇMV[W]X[Y]Z*a*[*c*] Al. Cp. Sm. Ox.* (cum Sch. [B]GU Ro. etc.). In G supra ὠκυτ. legitur γρ. quasi alteram scripturam addere voluisset librarius; sed non perfecit id quod voluit.

ποικίλαν ἴϋγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ᾽ ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν Ἀντ. ι'.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ᾽ ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν
σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ᾽ αἰδῶ, ποθεινὰ δ᾽ Ἑλ-
λὰς αὐτὰν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ᾽ ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ᾽ ἐλαίῳ φαρμακώσαισ᾽ ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξειν.

214 τετράκνάμον᾽ C — τετρακνάμον M — τετρακνάμον᾽ F Sm.* — τετράκναμον BDEGI[I]PQ[R]UV[W]X[Y]Za Al. Ro.* Hm. Bö.* — utrumque apud Sch. Vet. (Sch. Tricl. τετράκναμον solum) || ὀλ. vett. Al. Ro.* — οὐλ. a[c] Sm.* || **15** -ξαισα B Bö.* — ξασα omnes rell. mss. Al. Ro.* || **16** μαινάδα ἔρνιν B — μαινάδα ὄρνιν DGIQRU || φέρε̄ B — φέρε EFQU || **17** excidit in M || τ᾽ ἀοιδὰς U (et Sch. U) — τ᾽ ἐπ᾽ ἀοιδὰς VZ — τ᾽ ἐπαοιδὰς rell. (cum Sch. Vet. in [B] Ro.) — de hac scripturae diversitate videtur disputare Sch. Tricl. apud Sr. p. 28 || ἐκδιδάσκησε [B?]FI — ἐκδιδάσκησεν DGUa[c] Al. Sm.* (κεισεν Al.) — ἐδιδάσκησεν Ro.* — ἐδιδάσκησε B(?) — ἐκδιδάσκοισα EFQR -- διδάσκουσα C^b — διδάσκησα C̣ — διδάσκησε VXZ^{pc} — διδάσκεισε Z^{ac} -- Sch. par. ἐξεδίδαξεν — suspecta vulgata et de forma et de sigmatismo: cf. ad O. IX, 16; coniicias ἐκδίδαξεν τὸν (i. e. τοῦτον τὸν) vel νῦν vel καὶ (i. e. καίπερ); nisi deditâ operâ serpentium sonos imitatur poeta, ut in Σίσυφος, vafritiae indicandae causa; cf. P. XII, 21 || -νίδα D || **18** μήδειαν Bc. || δ᾽] θ᾽ G^b || αὐτὴν R || **19** φρεσὶ DURXZ Al. Ro.* St.^{2*} -- φρασὶ BCEFGIMPQVa St.^{1} Bö.* || **20** δείκνυεν a[c] Ox.* — νε vett. omnes Al. Ro.* || πατρώων vett. omnes Al. Ro.* (M άων — Z Al. Mr.* ῴων) — πατρωΐων a[c] Sm.* || **21** -σαισ᾽ B(C? M? V^{ac}?) Bö.* — σασ᾽ rell. (in CMQVZ vitiose) rell. Al. Ro.* || ἀντίτονα Sp. Sm. || στερεῶν D — στερρᾶν F^{pc} — στερᾶν EF^{ac} || **22** χρίζεσθαι U || **23** ἐν om. CC̣MZ || ἀλληλ. EF — ἀλαλ. C || μῖξαι Bg. Sw. Ht. — μίξαι C[C̣M]G^{a}?V[X]Za[c] Al. Ro.* (cum Sch. GU μιγῆναι) — μίξειν BDEFGIPQRU (in P ξει — in DR ξιν) cum (Sch. B Ro. μίξειν)

Ἐπ. ί.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμ-
ψατο
καὶ βόας, οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομέ-
νοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔ-
λακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν
ἀγέσθω,

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ιά.
ὡς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κροκέεν ῥίψαις Ἰάσων εἶμα
θεῷ πίσυνος

24 ἐν om. Q^ac || μέσοις CÇDMRVXZ || σκίμψ. omnes || **25** οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον omnes mss. (ξανθῶν EF — γανύων Z) Al. Ro.* Ox. Hy. Bg.[2] — id. (sed πνεῦν) Hm.[1 2] (Elem. Doctr. Metr. p. 53) Bö.[2]* — id. (sed γενῦν) Dd. — id. (sed γνάθων πνεῦν) Bö.[1] — οἳ φλόγ' ἀπὸ πνεῖον γενείων (om. ξανθ.) Sm. — οἳ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν Hm.[3] Ht. (id. Aw. sed φλόγ' ἔπνεον) — οἳ γενύων ξανθᾶν ἄπο πνέον (Bg.[2] omisso φλόγ'). Sch. par. vulgatam tuetur; aut hanc tene aut γνάθων (γνύων?) scribe. || **27** τούς δ' I || -σσεν a Hy.* — σσε (σε D) vett. Al. Ro.* || μοῦνος omnes || ἐκτ. Hck. — ἐντ. rell. (cum Sch.) || -σαις B. Ro; Ox.* — σας omnes rell. || **28** ἀναβωλακίαις F^ac Pw. — ἀνὰ βωλακίαις E. — ἀνὰ βωλακίας F^pc I^ac P Sr. Bö.* — ἀναβωλακίας BC.[Ç]DG.I^pc[M]QRUV[X]Za[c] ι'', Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) — ἀνὰ βώλακας, ἐς Ht. (non male; Sch. ἐπ' ὀργυιὰν explicat) || ὄργυιαν B^a C^a C,G^a IV. (cum Sch. B) — ὀργυίαν B^b E^pc — ὀργυιὰν C^b DEF^pc G^b [M]PQRUXZa[c] Al. Ro.* — ὀρόγυιαν Hm. Bö.* || σχίζε̄ B — σχίζεν VXZ — σχίζων RU — σχίζε [CÇEFM]DGIQa[c] Al. Ro.* (σχίσε Mr.) || **29** γᾶς Z || -πεν a[c] Al. Ro.* — πε B.CÇDEFG.IMQRUVXZ Ro; || **30** ὅτις Ç || τελέσσαις BCÇ?MV̄^a — τελέσαις [P?] Be. Hy.[2]* — τελέσας DIRUa[c] Sm. Ox. Hy.[1] — τελέσσας EFGQV^b XZ Al. Ro.* || **31** κώας D || χρυσῶ VXZ — om. χρυσέῳ CÇ[M?] — habent χρυσέῳ(ω) [B]D.EF[G]I[M?PR]QUa[c] Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — χρυσέοις (θυσάνοις) Hck. || **32** ἄρ'] δ' ἄρ' X || αὐδάξ. M — αὐδάσ. rell. (in B supra αὐ est litera, quae aut β aut ζ aut ξ legi potest) || κροκόεν B. (cum

εἶχετ᾽ ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐχ αἰόλει παμφαρμάκου ξεί-
νας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ᾽ ἄροτρον, βοέοις δήσαις ἀνάγκαις
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ᾽ ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνησ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἴυξεν δ᾽ ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

᾽Αντ. ιά.

πρὸς δ᾽ ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον, μει-
λιχίοις τε λόγοις

Sch. Vet. ut videtur; cf. N. I, 38) — κρόκεον rell. omnes || -ψαις BC[C̣]M [P?]V^{ac} Be. Hy.* — ψας DEFGIQRUV^{pc}XZa[c] Al. Ro.*

233 νιν omnes || οὐκ αἰόλλει mss. Al. Ro.* (M οὐκαιόλλει — Al. οὐ καὶ ὄλλει) — οὐκ αἰολεῖ (Hy.^{1}) — οὐκ αἰόλει Pw. Be. Hy.^{2}* — οὐκ ἐόλει Bö.* Cf. O. XIII, 78. || ξείναις R — ξείνας omnes rell. || **34** σπασσάμ. I Be. Hy.* — σπασάμ. B.CC̣DEFG.[M]PQRUVXZa[c] Al. Ro:* || βοέοις δήσαις ἀνάγκαις scripsi (ope mss. et Sch.) i. e. βοέοις (= βοέαις) ἀνάγκαις loris (instrumentali casu, per metaphoram) alligavit cervices ἔντεσιν (sc. ἀρότρου) i. e. ad aratrum (dativo poetico termini, de quo vide ad O. I, 89) || βοέοις B?B,C,DEFGIM?PQRUV,XZa[c] Al. Ro:* Bg.^{2} (Sch.) — βοείοις E,F,G, — βοέους CC̣V Bö.* Hm.^{3} Ht. || δήσαις Hy. Be.* — δήσας G — δῆσας IZ — δήσας C,DE.F.G,PQRUV,X, Al. Sm.* — δῆσεν B?B,CC̣[M]VWa Ro:* — δῆσ᾽ ἐν XY — δησέν γ᾽ Pw. || ἀνάγκαις PQ^{ac}?RU Ht. (paraphr. Sch.) — ἐν ἀνάγκαις E^{pc}F — ἐν ἀνάγκας E^{ac} — ἀνάγκας B?B,C[C̣]DGI[Ị M]Q?V[W]X[Y]Za[c]ι″ Al. Ro:* (Sch. Rec.; etiam apud Sch. Vet.) — ἀνάγκᾳ (Sch.?) Hm.^{3} Bg. Sw. || Quid B in textu habuerit non liquet, exesis propemodum literis. || **35** ἐμβάλλων B?[P]QUa[c] Al. Ro.* — ἐμβαλων D — ἐμβαλών(ὼν) B^{m}CC̣EFGIMRVXZ || τ᾽] δ᾽ I || **36** post αἰανές plene dist. BDIQ (commate Sm. Ox.*) — post βιατάς dist. Ua Al. Ro. Br. Mr. — neutro loco dist. CEFVZ Cp. St. Bd. Bö.* || -νησ᾽ (νησε P) mss. Al. Ro.* Bg.^{2} — νασ᾽ Hm. Bö.* (contra omnes libros) Cf. Sch. Germ. p. XXII sq. || ἐπὶ τακτὸν IU — ἐπίτακτον M — ἐπίκτατον Z || **37** ἠΰ. I^{ac}VV,^{pc}X.Za Al. Ro:* Bd. — ἴυγ. U. — ἴϋ. B.CC̣DEFG. I^{pc}MPQRV^{ac} Sm. Ox.* || -ξῖ B — ξε B,CC̣DEGIPQRUV,^{ac} Ro; — ξεσ M — ξεν FG,U,V.X.Za[c] Al. Ro.* || ἀμφων. CC̣M || ἄχῶει E — ἔχει U || **38** δύναμιν EFQ^{s}R || **39** ἑταῖροι a[c] Sm.* — ἑτᾶροι E — ἕτᾶροι C — ἑτάροι [B]FPQ^{pc}RZ Al. Ro.* — ἕταροι C̣GI^{pc}MQ^{ac}UVX St. — ἕτεροι DI^{ac} || κρατ. V^{ac}X || φιλίας XZ || **40** νιν scripsi — μιν mss.

ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα
λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι ϝοι κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν
γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κρατεῖ,
τέλεσεν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ια'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει·
καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἅγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο
φόνον·

Al. Ro.* || ἔριπτον Pw. Ht. — ἔρεπτον mss. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec.) Hm. || μειλιχίοις τε] ποικιλίοις τε PQ — μειλιχίοισί τε EF

242 ἔννεπεν. BC[C̣MX]VZa[c] Al. Ro.* — ἔννεπ'. DEFGIPQRU || νιν omnes || φρύξου E || **43** οὐκέτι omnes || γε πράξασθαι vett. Al. Ro.* — πεπράξεσθαι *a* (coni. Klotz ad Tyrtaeum) — γε πράξεσθαι Hm. || πόνον] φόνον R || **44** λόχμη. B, — λόγχμᾳ P || λαυρο. EW(?) — λαβρο. rell. (etiam V) || -τάταν [BC̣]CEF[M]PVZa[c] Al. Ro.* — τάτης W(?) — τάτων DIQRUX (in R τάων?) — τατῶν G — τατᾶν Hm. Bö.* || **45** -τορον [B]C[C̣]D^{pc}?I[M]QXa[c] Al. Ro.* — τερον D?EGP?UVZ (cum Sch. GU) — τουρον D?F || **46** τέλεσεν (schemate) scripsi (cum Sch. ι'' et Sch. Vet.) — τέλεσσαν BDEFGPQU (v. l. apud Sch. Vet.) — ἐτέλεσαν VXZ — τέλεσαν [CC̣M]X,a[c] Al. Ro.* || ἂν V Ro. || πληγαὶ [BM?]PQRV[WY]XZa[c] Al. Ro:* — πλαγαὶ [CC̣]DEFG.IỤU Bc. Hy.* || σιδήρου CC̣[M]PQRV[WY]XZa[c] Al. Ro:* — σιδάρου BDEFG.IỤU Hy.²* || **47** μακρὰν μοι V || νοεῖσθαι U || κατ' ἀμ. F || συνάπτειν EF^{ac} || **48** εἶμον DGUV — οἶμον [BC̣M]EFQXZa[c] Al. Ro.* — ambiguo spiritu I — gl. M ὕμνον γινώσκω Cf. O. IX, 47 || ἵσημι βραχύ R || verba οἶμ. ἴσ. βρ. omittit Q^{ac} — verba ἴσ. βρ. omittit U || πολλοῖς BPRU. — πολλοῖσι B,G.IZ etc. || δ' ἄγ. C^{a}?Z || ἑταίροις PQRU || **49** sq. ὄφιν γ' *a* (Mosch.?) Pw. Be. || **50** ἀρκεσίλα (sine ὦ) I Bö. Di. Ht. (cum Sch. B Ro., ubi omittitur ὦ; in I ὦ supra scriptum non ad lectionem pertinet, sed est solennis vocativorum indicatio) — ὦ ἀρκεσίλα FUX^{ac} — ὦ 'ρκεσίλα [B]C[C̣]DEGM]PQ[R]VX^{pc}Za[c] Al. Ro.* Hm. Th. Bg. Sw. (cum Sch. GU etc., ubi

[redacted]

ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρῖμ' ἐσθᾶτος
ἀμφίς,

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
πρῶτ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνας ὄλβῳ δέ-
ξατο μοιρίδιον

est ῶ in paraphrasi) || -ψε τε CÇEFG,IMQU — ψετο R — ψε̄ τε B — ψεν τε DGVXZa[c] Al. Ro.* || αὐτᾷ(ᾶ) [B]EFV[X]Za[c] Al. Ro.* Hm. (ipsâ iuvante cf. Hom. Il. γ, 439) — αὐτῇ(ῆ) DGIPQRU — αὐτῷ(ῶ) CÇM (coniectura in Sch. GU etc. [quod omissum est in Sch. B Ro.] memorata, ut suppleas τῷ δέρει) || σὺν αὐτᾷ μὰν, π. φ. Hm.[1] — συνευνατὰν, π. φ. coni. Th. — σὺν ᾇ τεῦξεν π. φ. Ht. || τὰν omnes || πελίαο φόνον [B]DU,X,V^{ac} ι″, Al. Ro:* Bd. Be. Hy.* Bö. Hm.[2] (Chaeridis emendatio) — πελία φόνον MP — πελιάφονον Q — πελιαφόνον R — πελίαο φόνόν G (tres scripturae coniunctae; G, πελιαοφόνόν habet; Didymus enim haerebat, utrum πελιαοφονον oxytonon an paroxytonon esset) — πελιαοφόνον C.EFIỊUV^{pc}XYZa[c] Sm. Ox. (lectio ante Chaeridem, et Didymi)

251 ὠκεανῶ U,[12] || πελάγεσι CMa — περάτεσσι Hck. || μῖγε M — μίγε CÇ — μίγε̄ B || **52** λαμνιᾶν BDEFGIỊPQ[R]U. Be. Hy.* — λημνιᾶν CÇ[M]V[W]X[Y]Za[c] Al. Ro.* || ἔθνη C^{ac}? || **53** ἀέθλοις omnes (cum paraphrasi Sch. Vet. ἐν τοῖς ἀγῶσιν) — ἀέθλους Ht. || ἐπεδείξαντο κρίσιν omnes mss. Al. Ro.* (nisi quod P teste Ky. ξατο) Aw. Bg.[2] — ἐπέδειξαν κρίσιν γ' Pw. — id. (sed κρίσῑς) Hm.[1] — id. (sed κρίσιν τ') Bg.[1] (id. Ht. sed is ἀέθλους pro ἀέθλοις scribit) — ἐπεδείξαντ' ἀγῶν' Bö.* — id. (sed ἀκμάν) Ky. — id. (sed ἄποιν') Bg.[2] coni. (ut coniungatur ἀμφὶς ἄποινα ἐσθᾶτος) — ἐπεδείξαντο κρῖμ' Hm.[2] Aut hoc aut vulgatum κρίσιν circumscribere videtur Sch. Vet. verbis τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν κρίσιν. Nam ἐπεδείξαντο κρίσιν zeugma est pro ἐπεδείξαντο τὴν ἀνδρείαν et ἐποιήσαντο τὴν κρίσιν. Cf. Aesch. Suppl. 382 (397) || ἐσθῆτος G,U,X, — ἐσθῆτ' C, || ἀμφίς] ἀμφὶ C^{b} (cum gl. περὶ) — γρ. ἀμφ.. C^{m} — ἄμφω M — ἀμφὶ non lectionis, sed interpretationis esse ex Sch. Vet. et Rec. apparet; ambigunt enim utrum ἀμφίς h. l. pro χωρίς an pro ἀμφί s. περί usurpatum sit. || **54** -νασθε DEI — νασθαι FQ[1] — νασθον U || **55** περ ἀρούραις. τουτάκις Ba[c] Ro.* (in Ro.* sine distinctione, in Mr. παρ') — περ ἀρούραισι. τουτάκις CÇDEFGIỊMPQRUVWXYZ Al. (sine dist. in CEMPQU — commate in F — plene in DGIVXZ — porro τοσίαχις in Z (Z^{m} τουτάκις) — παῖς-¦περ in IZ) — (ἀλλοδαπαῖσ)ι περ ἀρούραις τ. Pw. — περ ἀρούραισιν τ. Be. male — (ἀλλοδαπαῖσ)ίν γ' ἀρ. τ. Hm.[1] — ταῖς δ' ἀ. τ. (Hy.) —

ἆμαρ ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν
λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον,
σὺν θεῷ, τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου

σπέρμ' ἀρ. τ. Hm.[2] Bö.* (contra omnes mss. et Sch., nam in Sch. G etc. [omisso in B Ro.] σπέρμα explicandae voci ἀκτῖνας inservit; U ἀκτῖνας] τοὺς προγόνους, τὰ σπέρματα. Alioqui Scholia Vett. nec ἀκτῖνας, accusativo, nec ἆμαρ ἢ νύκτες, nominativo, legissent.) — πρῶτ' ἀρ. τ. (tunc primum) scripsi et verba καὶ ἐν ἀλλ. π. ἀ. cum sequentibus coniunxi, quamvis ft. disiungenda sint (videntur enim disiuncta esse a Vett.), ut pro καὶ ἐν scribas τότ' ἐν et πρῶτ' pro περ; olim σπάρτ' (= ἐσπάρη) in eadem verborum iunctura conieceram, impersonaliter. || ὑμετέρας omnes, nisi quod omissum est in R || ἀκτῖνας omnes mss. (ἀκτίνας BB,^{ac}F) cum Sch. Vet. Al. Ro.* Bg.[2] — ἀκτῖνος Hm. Bö.* (me arbitro pessime) || ὄλβου [B]E (F^{ac}?) V[WY]XZa[c] Al. Ro.* — ὄλβον CÇM — ὄλβῳ(ω) DF^{pc}GIIPQRU cum Sch. GU etc. [omisso in B Ro.] ubi ἐν s. σύν subauditur; aut ὄλβῳ aut ὄλβου legit Sch. B Ro. (σὺν εὐδαιμονίᾳ). Dativum ut magis poeticum scripsi; lectio ὄλβου ex ὄλβω pro genitivo habito (Be.) orta est; recte ὄλβῳ cum iota subscripto GII

256 ἆμαρ C || νύκτες BC[1][PR]V[W] St.* (cum Sch.) rectissime — νυκτός C^{s}ÇDEFGIIMQUZ^{s}ι'' Bg.[2] (cum Sch. Tricl.) — νύκτας XYZ[1]a[c?] Al. Ro.* (Mosch.) — Byzantii μοιρίδιον pro substantivo (τὸ πεπρωμένον gl. Z) acceptum nominativum esse existimarunt; iidem ἦμαρ ἢ νύκτας (νυκτός) adverbialiter ceperunt; utrumque perperam, nec confirmatum in Sch. B Ro., quamquam multi (non optimi) libri vett. νύκτας (νυκτός) habent. Nulla autem offensio est in plurali νύκτες; cf. N. VI, 6. Adverbialiter accepta verba ἦ. ἢ ν. frigidissima sunt. || **56** εὐφάμου omnes || ἀεὶ ÇMVXZ || **57** τέλλεται E — τέλλετε B || **58** ἔθεσιν R — ἤθεσιν rell. mss. Al. Ro.* — ἤθεσι Bö.* || . ἄν ποτε B.CÇDEFG.IMQUVX.Zacι'' Al. Ro. Br. Mr. (Tricl. utrum ἄν pro ἐάν an pro ἥντινα dictum sit, ambigit) — ἄν ποτε ỊWYU,R (Sch. in BU Ro. χαῖρις βούλεται γράφειν ἔν ποτε ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε ubi G ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε) Hm.[3] pro ἀνὰ — ἀν' ποτε Be. — ἔν ποτε (i. e. εἰς, Chaeridis emendat.) Cp. St.* Hy. Ht. quod ab hoc carmine non magis alienum est quam vs. 265 περ' pro περί — τάν ποτε Bö.* (collato Herod. IV, 147 al.) — τὰν τότε coni. Bg.[2] || καλλίστα E^{ac}? || ἀπῴκισαν BVXZ (ft. recte si scripseris τάν, cf. Herod. I, 94; sed obstat thesis in antistrophicis semper producta) || **59** ἔνθα δ' EF || ὔμμι B.G, Ox.* — ὔμμι DEF GIPQUV, Sm. — ὑμμῖν R — ὔμμιν CÇMV^{ac}Z Ro.* — ὔμμιν V^{pc}X.a Al. Mr. St. || λατοῖδας omnes mss. Al. Ro.* Bd. Pw. — λατοίδας Sm. Ox.* || -ρε̄ BG — ρεν [VX]Za[c] Al. Ro.* — ρε CÇDEFIMQRU || **60** σὺν

διανέμειν Θεῖον Κυράνας
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψῃ κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ ϝοι θαητὸν εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα

θεῶν] σὺν θεῷ (i. e. consensu Iovis) Sch. quod reposui || ἄστυ τε I — κἄστυ Da. Be. Ht. — ἄστυ (sine particula) omnes rell. mss. Al. Ro.* Hy.* Sch. GU etc. (omissum in Ro. B) ἐλλείπει ὁ τε, ἵν' ᾖ· ἄστυ τε χρυσοθρόνου, ubi G τε (non δε) habet. In Sch. B Ro. paraphrasi est καὶ διοικεῖν; fortasse expulsum τε a metricis ob χρυ correptum; cf. N. VII, 78. Sed obstat solutio h. l. insolita, nec sine vi rhetorica asyndeton positum est: πεδίον ὀφέλλειν, ἄστυ διανέμειν. — Bg.² ὀφέλλειν. Ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμων θεῖον Κυράνας, ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρόμενος, γνῶθι κτλ. contra omnes mss. et Sch.

262 ἐφευρημ. RX || **63** ὀξυτόμῳ C[ÇMWXY]Va[c] Al. Ro.* — ὀξυτάτῳ B.DEFG.ḮPQRUZ (in P cum gl. τμητικῷ) — p. n. e. || **64** ἐξερίψαι BCÇEFMV¹ (Eac ψε) — ἐξερείψαι DGIPQRUV•XZa[c] Al. Ro.* (ἐξέρ. U — ρεῖψαι XZ — s. a. V) — gl. G ἐκρίψειεν, ἐκκόψειεν — Sch. par. περικόψει et ἐκκόψει (ubi U ἐκκόψειε) — ἐξερείψῃ scripsi cum Bg.² || κε (καὶ V) vett. mss. — κεν a[c] Al. Ro.* — μὲν Hm. Sw. Ht. — (ἐξερείψει)εν Th. || -άλης F || αἰσχύνῃ(ῃ) BCÇDEFGIḮMPQUVWXYZ (Bö.) Bg.² (cum Sch. Vet. in BG [καταισχύνῃ — U ύνης — Ro. ύνει] et cum Sch. Tricl.) — αἰσχύνει R — αἰσχύνοι a[c] (Moschop.) Al. Ro.* || **65** φθινόπωρος Sch. in B Ro. (ubi GU etc. φθινόκαρπος) || δίδοι Al. Ro. Br. Mr. — διδοῖ mss. Cp. St.* || ψῆφον PQRU || περ' Cpc IPAl. Sm.* Bö.* (cf. O.VI, 38) — περὶ BCacÇUVXZ — παρ' Qac — περ DUtEFḠỊ?[M]QpoW?Y?ad Be. (non reiecto accentu; hi voluerunt πὲρ pro περί) — περ (enclitice) Ro.* Hy.²* male — Sch. par. περί || αὐτᾶς Al. Bö.* atque omnes (quos ipse vidi) mss. (nisi quod ambiguus spiritus est in ÇDI); etiam in Sch. BGU Ro. p. 372, 36 αὐτῆς, ubi nunc legitur αὑτῆς — αὑτᾶς (refertur ex ÇIḮVWY sed in V est αὐτᾶς) Ro.* || **66** extr. comma habent [DUa]Z Al. Ro.* Sm. Ox.* Ht. — nihil CEFIQV — colon [B] Mr.* Hm. Bö.* (cum Sch. Vet., ut videtur) — de rell. n. l. || **67** -θαῖσι PQU || κιόναισι P — νεσι R alit — νεσσι CGIUZ [rell. mss.] Al. Ro.* — νεσσιν Bö.* || δεσποσύνοισιν coni. Bg.²

μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον·

Ἐπ. ιβ΄.

ἐσσὶ δ᾽ ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμ-
φιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται ἐξα-
πίνας,
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν
ἅπασαν.

τῶν δ᾽ Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ΄.

268 ἀμφέπῃ (Hy.) Be. (Bg.[2]) Ht. (non opus) — ἀμφέπει omnes (ut videtur) rell. (cum Sch. Rec.) — p. vet. n. e. „ἀμφέπει respondet praegresso διδοῖ" Bö. || δύστηνον BE (recte?) || τείχ.] τύχ. CM || -εσσιν CD^{ac}VZ^{pc} || **69** ἑὸν DZ || -σαισα B Bö.* — σᾳσα G — σασα omnes rell. mss. (ἐρημώσα V) Al. Ro.* || **70** hinc apodosin verborum εἰ γάρ τις κτλ. (vs. 263) orditur Triclinius, allato δέ in apodosi O. III, 43., ut vs. 265—269 amplificationis intermediae sint. Non male. || ἐσί I || ἰατὰρ E (cf. vs. 172 et P. III, 7; Sch. Germ. p. XXII) || **71** χρὴ καὶ μ. M || χεῖρα omnes vett. mss. Al. Ro.* — χέρα a[c] Sm.* || βάλλοντα (om. προσ) CÇ MV]X?]Z || τραῦμα CÇ — om. M — τρῶμαν DF^{pc} || ἕλκος M || **72** ἀφαυρ. BD[EF]GIP[QR]Ua[c] Sm. Ox. Hy.* — φαυρ. CÇMVZ Al. Ro.* Bd. Pw. Be. — φαυλ. X || **73** αὖτις DEFGIỊ[P]Q[R]U Bö.* — αὖθις [B?]C[Ç] MV[WXY]a[c] Al. Ro.* Cf. O. I, 66 et ad N. III, 56 || ἔσσαι CDFI?Z || γίνεται omnes mss. Al. Ro.* Bg.[12] — γίγνεται Bö.* || ἐξ ἀπίνας DI — ἐξαπίνης C^{ac}?X || ἐξαπίνας cum antecedentibus coniungunt FIZa [aliique] Al. Ro. Br.* Ht. (Pindarus vix repente, vix ex improviso haec mala sanari posse dicit) — cum sqq. Hy. Be.* (nullus, quantum constat, ms.) — utrinque dist. D? Cp. — neutra parte BCEUV — de GMQ n. n. — p. n. e. || **74** ἀγεμ. C^{ac}DQX || -νεσι CÇI || κυβερνητὴς R || **75** τὶν δὲ τοῦδ᾽ ἐκ θεῶν ὑφ. Ht. (ex Sch.[2] sed is ὑπὸ θεῶν ft. de suo addidit) || **76** σπουδὴν BCÇDMVXZa — σπουδὰν [EF]GIQ[PRU] Al. Ro.* || **77** καὶ] ἢ VX^{a}

[redacted]

ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν
πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

Ἀντ. ιγ'.

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώ-
πων βραχὺ μέτρον ἔχει.

278 πόρσυνον F? (cum gl. τίμησον) — πόρσυν *a* — πόρσαιν' Ht. || ἐσθλὸν DR || ἔφαν U — ·ὁ φᾶ coni. Bg.[2] (qui non Hom. Il. ο, 207 sed cyclici alicuius poetae versum a Pindaro laudari existimat. Non credo.) — ἔφα rell. (ἔφᾱ G) || τιμᾶν μέγιστα πράγματα apud Cram. An. Par. III, 286 || -σταν] -στην PQ || πράγματα G || παντὶ] ποτι R || **79** μοίσας δι' ἀγγελία ὀρθᾶς Q[a] (cf. Sch.[1] et Sch.[2]) contra metrum. Vide Sch.[3] et Triclinium. || κυρᾱνᾶν B, || **80** τὸ] τὸν F || κλεινότ. Ro.* — κλειεννότ. U — κλεννότ. PQRZ[ac] — κλεενότ. I Al. — κλεεννότ. BD[CEF]GMV[X] Z[pc] *a* Sm.* || βάττου μέγαρον omnes vett. Al. Ro.* (βάττον P) — μέγαρον βάττου *a*[*c*] Sm.* || δικαίᾶν (duplici accentu) C,[pc] DEFGVX,Z Ro. (etiam in Sch. utrumque) — δικαίαν [B]C[ÇM]QU*a*[*c*] Al. Cp.* — δικαιᾶν C,[ac] Π WXY Hm. Bö.* De δικαίαν falso pro δίκην habito cf. Lob. Parall. 299 || **81** δαμόφιλον Be. (Hy.) — δαμοφίλουσι D — δαμοφίλου rell. (cum Sch.) || πραπίδαν *a* || -σι vett. Al. Ro.* — σιν *a* Pw. Hy. Be.* || **82** -σαις B CMVW Bö.* — σας DEFGIQRUXZ*a*[*c*] Al. Ro.* || -ετῆ U — ἐτεῖ B || βιωτᾷ(ᾶ) Al. Ro. || extr. plene dist. mss. (de BCF[pc] IQUVZ*a* constat) Cp.* Sm. Ox. Hy. (cum Sch.) — commate St. Bd. Be. Hm. Bö.* — non dist. Al. Ro. (DEF[ac]) || **83** verba ὀρφ. μ. κ. (vs. 504 vulg.) omissa in D || φαενᾶς BC[b]ÇIM — φαεννᾶς C[a]DEFG[P]Q[R]UV[X]Z*a*[lit][*c*] Al. Ro.* Cf. O. I, 6 || ὁπὸς CZ || **85** κοὐκ QRU(Z?) (ortum ex χ̄ signo huic vs. praefixo?) || ἐξερίζων CM || **86** μηκ. R || οὐδ' ἓν EF Cf. O. VIII, 53 ubi iidem codices duo eandem vocabulorum divisionem exhibent || ὁ] ὃ C[ac] || ἔχει.] ἔχων, Sm.

εὖ νιν ἔγνωκεν, θεράπων δέ ϝοι οὐ δράστας ὀπαδεῖ.
φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

Ἐπ. ιγ'.

ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις
ποτὲ

287 νιν omnes || ἔγνω PQR — ἔγνωκε̄ B — ἔγνωκε [B,]CC̣DEFGI [M]UVXZ Al. Ro.* — ἔγνωκεν *a* Pw. Hy. Be.* || οἱ] τοι (tibi Arcesilao Damophilus fidus minister est) Bg.[2] coniecit; contra faciunt Scholia. || ante οὐ comma (male a Mr. Bc. Hy.* invectum) delevi cum BCDEFGMU VXZ*a* Al. Ro.* St.* — distinctum est ante οὐ in solo Q — Oratio conformata est ut in illo χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων διός (P. III, 11), ut οὐ δράστας sit pro πιστός. Construens igitur haec verba cum Ln. et St. („et sequitur eam tanquam famulus non fugax") intelligo ita: Opportunitatem (modestiam) Damophilus sectatur fideliter, ad tempora constanter se fingit, non deserit ea, sed bene scit „suum cuique"; cf. P. III, 109; N. III, 75. Non recte Pp. (et Philippum secuti multi alii) δράστας et θεράπων separans vertit: „et sequitur eam ut minister, non ut fugator" quae sententia obscura et (ut dicam quod sentio) ferme ridicula est. Ne unus quidem Sch. Vett. oppositionem inter θεράπων et δράστας fieri iubet. Ambigunt quidem non sine causa, primum utrum idem an diversum subiectum habeant ἔγνωκε et ὀπαδεῖ; deinde quid utriusque verbi subiectum sit, utrum καιρός an Δαμόφιλος. Est gl. καιρόν ad νιν et altera ὁ καιρός ad θεράπων adscripta in eodem codice Z. Fortasse confidentius disputassent, si καιρόν h. l. (ut saepenumero) ethicum intellectum habere vidissent. || ὀπαδεῖ E[ac] || **88** ἀνιαρώτ. C[ac]?C̣DGIMPQRZ — ἀνιαρότ. [B]C[pc]EFV[UX*ac*] Al. Ro.* || -ατον] -ατος V || γιγν. BF Bö.* — γιν. CC̣DEGIMPQRUVXZ *a*[c] Al. Ro.* || **90** προπαλ. I || ἀπὸ γᾶς ἄπο E — ἄπο γᾶς ἀπό Q — ἄπο γᾶς, ἄπο Ro.* — ἀπὸ γᾶς ἀπό BCC̣D?FGIUVXYZ*a* Al. Bö.* (X γῆς — Z γᾳ̃ς) || **91** λύσε DE.QVX. || ἄφθιτον EI — ἀφθίτους Bg.[2] coni. — ἄφθιτος rell. (epitheton ornans dei, qui homini opponitur, ut vs. 33 de Neptuno) || τιτάνας DE || **93** ἱστίων DEFM De collocatione genitivi vide ad P. II, 56 || οὐλ. et νοῦσ. omnes || -σαις B. Bö.* — σας omnes rell. mss. Al. Ro.*

οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κρανᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν, πολλάκις ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θι-
γέμεν,
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιτο ποίαν, Ἀρκεσίλα,
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

294 κράνᾳ] κυράνα DG quod in Scholio suo recte convellit Triclinius || **95** ἐκδιδόσθαι EF — ἐκδοῦσθαι Z[1] || πολλάκις cum sequentibus consociant EFIZ*a*[*c* aliique] Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) quae traiectio adverbii audacior quidem, sed multo magis poetica est quam frigida postpositio; praeterea πολλάκις ad generale illud θυμ. ἐκδ. πρ. ἥ. minus aptum est quam ad speciale βαστ. δαιδ. φ. — cum antecedentibus CQ [ft. plures] Be. Hy.[2]* — neutra parte distinguunt BDUV || ἔν τε] ἔνθε Al. Ro. — an ἔν γε (asyndeto)? || **96** δαιδαλέοις DQ[a|1?] || ἡσυχίας IQ[a] — ἡσυχίᾳ(α) rell. mss. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. cf. ad O. I, 89) — ἁσυχίᾳ Hy.[2]* || **97** ὦν] ὤν „aliqui“ apud Sm. || ἀπαθῆ VX[a] || **98** κε] με R || μυθήσαιτο ποίαν B.DE.FG II[P?]QRUι", Ro; (in R σατο?) — μυθήσαιθ' ὁποίαν C[C]MV[a][WY]X Z*a*[*c*] Al. Ro.* (V[1] ὁπείαν — CM ὁποῖαν) — melioribus libris obtempero || ἀρκεσίλαε EF — ἀρκεσίλα B.CDGIMQRUVXZ*a* Al. Ro.* Bö.[12] Th. (cum gl. ῶ in IZ et cum Sch. Vet.) — ἀρκεσίλᾳ (in nullo scripto, ut videtur) Mr. St.* Aw. Di. Hm.[3]* — utramque scripturam commemorat Tricl., sed (recte) praefert vocativum || **99** πηγὰν Q || πρόσφατον cum sqq. coniungunt [B]C[M]Z*a* Al. Ro.* Bö.* (cum Sch. Vet.) — cum antecedd. Be. Hy.[2]* (quod probat Tricl.) — neutra parte dist. DFEIQUV

S u b s c r. τέλος ἀρκεσιλάου EGTU — nulla subscr. in BCDFIMQ VX etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑᾼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

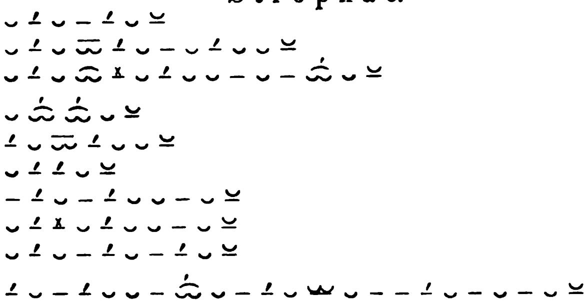

Epodi.

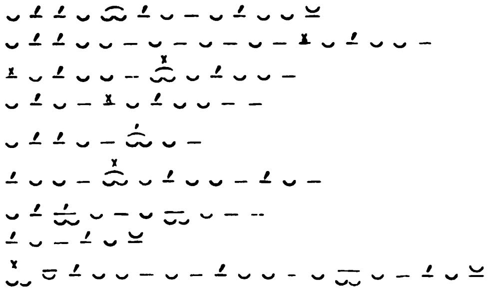

Epicae dialecti vestigia apparent: 37. 46. 63. 65. 75. 79. 80. 96. 107. In Triclinianis libris hoc carmen non exstat, exceptis vss. 110—116. Perierunt enim folia usque ad vs. 109 in α' cuius apographa sunt reliqui quos novimus Tricliniani. Scholia eiusdem grammatici interierunt, sed inde a vs. 110 exstant inedita in α'δ'(ε')

Inscr. τῷ αὐτῷ· CIV — τῷ αὐτῷ ἅρματι. ÇXZ*af* Al. — τῷ αὐτῷ ἀρκεσιλάῳ. DEFGPU — τῷ αὐτ. ἀρκ. κυρ. ἅρμ. S — τῷ αὐτ. ἀρκ. ἅρμ. Ro.* — ἀρκ. κυρ. ἅρμ. Ox.* — omissa in BḌQ*d*

Metr. Bö.[2] auctore hoc carmen 116 versus habet, (Hm.[3]) Sw. 124

῾Ο πλοῦτος εὐρυσϑενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καϑαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν.
ὦ ϑεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἀκρᾶν βαϑμίδων ἄπο

(etiam Bö.[1] 124, sed alia divisione), Bg.[2] 132, Ht. 156; ex vetere descriptione 168 versus erant; ex Hermanni (Hm.[1]) 140. Vs. 7 Str. (ex descriptione Bö.[2] quam sequimur) in duos ita – –́ ⏓ | – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒ dividunt Hm.[3] Sw. Bg.[2]; vs. 10 Str. disiunxerat Bö.[1] ita –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ – | ⏑ –́ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏒; eundem nuper Bg.[2] ita disposuit –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏒ | ⏑ –́ –́ ⏒ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏒. Mihi potius iusto distractiores hi numeri videntur esse, ut nesciam, an 6 et 7 Str. unum versum efficiant, hoc metro: ⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒, cui simile est 1 Epod. — Quo pacto vs. 16 συγγενής τ' legi potest (τε tertio loco posito ut IV, 295) et vs. 35 λόφον̄ defendi exemplis nonnullis, ut P. III, 6. — Epod. 1 ft. cretico terminatur, ut 21 λᾱϑέτω (a λήϑω), 50 ἔσσεται, 79 ἐνδῡκέως (a δέδῡκα et apud Homerum ft. ἐνδῡκέως), 108 εἴσοδοι scripserim, non sine librorum auctoritate, sed invito Moschopulo, qui vs. 50 anapaestum invexit. Pendet haec questio e mensura vocis ἐνδυκέως, quae incertae originis est: Lob. Proll. Path. 332; Technol. 59 sq. — Epod. 9 a Tricl. aliter descriptum fuisse ex α'δ' vs. 116 apparet.

1 ὁ om. in QRU*d* (neglecto rubro) || 2 ὅτ' ἂν F || ἀρετᾷ(ᾶ) omnes mss. Al. Ro.* (cum Sch.) — ὀργᾷ Hm.[3] — ἀρχᾷ (Bg.) Ra. Ht. (invito Sw.[1] et me ipso in Rh. IV, 544). Solutio in hoc carminum genere non offendit; cf. ad O. II, 15. || 3 αὔξιν, ἀνάγῃ Ht. — αὐτὸν ἐπάγῃ Hck. — αὐτὸν ἀνάγει, Z — αὐτόν, ἀνάγῃ QS Mr. Sm. Ox.* — ,αὐτὸν ἀνάγῃ Ro.* — αὐτὸν ἀνάγῃ(η) BCDEF etc. St. Bd. Bö.* (ἀνάγκη DU*c*) || 4 ἐπέτην CC — ἐπέταν E, || 5 ϑεόμοιρ' BCCDDEFGIPQRSUVXZ*adf* Al. Ro:* Bd. (ϑεόμοιρε B,G, Ro; etc.) — ϑεόμορ' Sm. Ox.* (in nullo ms. sed cf. O. III, 10) || hunc vs. cum antecedentibus iungunt CEFQSZ*f* Al. Ro.* Bd. — ambigue BD (utrinque plene distinguentes) — cum sqq. I V Sm. Ox.* (cum Sch. Vet. cuius initium est in B σύ, φησίν, ὦ ἐκ ϑεοῦ ταύτην ἔχων τὴν μοῖραν, ἀρκεσίλα ... αὐτὸν ... μετέρχῃ.) || 6 νιν BC^pc DDF.G. PV[WY]YX.Z*adf* Al. Ro:* Ta. Di.* (cum Sch. et gl. F πλοῦτον) — νυν C^ac CE.H?IQRSU.*e* Bö.[1] Th. (merum vitium, ad quod librarios invitavit praegressum τοί) — νῦν Bö.[2] Bg.[1] Ht. || 6 sq. κλυτὰν αἰῶν' Bg.[1] Ht. male || 7 ἀκρᾶν BDDGIV?Y Hm. Bö.* (cum Sch.) — ἄκραν C[C]EFPQ SUXZ*adf* Al. Ro.* (in Z ων supra)

σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν καταιθύσσει
μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον 'Αντ. α΄.
φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων·
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας

8 σὺν mss. Al Ro.* Hm. Bö.* — ξὺν Sm.* || εὐδοξίᾳ] σοι δοξίᾳ G σοιδοξία (εὐ superscr.) E — σοι εὐδοξία F — σοὶ δοξία U || -νίσεαι BDḌF^{pc} GIPQRSU (R σαιε) Bg.^{2} — νύσεαι EF^{ac} — νίσσεαι C^{pc}[Ç]V[X]Z*a̲df* Al. Ro.* (C^{ac} σσαιαι). Vide ad O. III, 10 || **10** εὐδίαν. ὃς B (cum Sch.^{2}? cuius lemma in B est ὃς μετὰ χ. [sine εὐδίαν]) — . εὐδίαν ὃς B,^{1}CD etc. Al. Ro.* Hm.^{2} Bö.^{2}* (cum Sch.^{1}) — εὐδιανὸς Sr. Hm.^{1} Bö.^{1} (collato O. IX, 97) substantivum, quod praedicati est („factitivum"), cum pondere praemissum et transpositum est — εὐδίᾳ? cf. ad O. XIII, 34 || τεὰν [B]DḌEFGHI[P] QRSU*a̲def* Al. Ro.* (cum Sch.) — ἐὰν CÇ — ἑαν VXY̤Z || -ύσει *f* || ἑστίαν *a* || **11** δ' ἔτι B.DḌE.F.[P?]G.HIQ.SUZ Ro:* — δέ τι CÇRVX. Y̤ Al. — δέ τοι *a̲def* (Moschop.) Pw. Hy. Be.* — p. n. h. — Cf. N. II, 6 || καλλίονα QS (ex gl. καλλίονα ἀγαθά?) || **13** σέ τ' Ḍ || ἐνδίκα *af* — καὶ δίκᾳ I || **15** ἐσι DḌI — ἐσσι B.F^{ac}GU || μεγαλᾶν DḌFGIỊUQ^{ac}? Be. Bö.* — ἄλαν [B]EPQ^{pc}R[S]V? *a*^{pc}? *d̲f* Al. Ro.* (P^{s} ων) — ἄλων CÇ V?XYZ*a* || extr. colon posui, ut melius sentiretur, verba ἔχει ... φρενί totius periodi parti priori interiecta esse || **16** sq. ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς omnes mss. Al. Ro. Br. Mr. Be. Bö.* (cum Sch.), in solo R est ἔχει τὸ σ. ὀ. (ex gl.?) et in Z συγγονὴς — ἔχει συγγενὴς δ' ὀφθαλμὸς Cp. St.* Hy. Th. — ἐπεὶ σ. ὀ. Hm.^{2} Sw. — ἔχεις συγγενὲς ὀφθαλμῷ Bg.^{1} (idem ὀφθαλμοῖς σεμνότατον coni.) — ἔχει συγγενὲς ὀφθαλμὸς Ra. — ἔχων συγγενὲς, ὅσσοις Ht. Si quid novarem (nam asyndeton, quod amplificantis est, haud intolerabile, etsi γάρ commodum fuisset), potius συγγενής τ' scriberem, quod olim proposui in Rh. IV, 544 sq. Vide ad Metr. — Sch. U in paraphrasi ante ἔχει addit τοῦτο δὲ ὅτι, non recte; debebat potius ad illustrandum asyndeton ἔχει γάρ adhibere. || **17** αἰδοιέστατον omnes mss. Al. Ro.* Bd. (in E^{ac} αἰστ?); idem paraphr. Sch. — αἰδοιότατον Sm. Ox.*

[redacted]

τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν δέδεξαι τόνδε
κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α'.
Κυράνα γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδομένα.
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν,
φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων,
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων

19 κλεννᾶς PQS — κλενᾶς R — κλεενᾶς B,IVXZ Al. — κλεεννᾶς [BC]DḌEFGUa[c̲df] Ro.* || **20** ἑλὼν] ἐλαύνων XZ || δέδεξο DḌ — ἐ[δέδεξ]ο H² || **21** μή σε omnes vett. Al. Ro.* (etiam Sch.) — μή μιν acd̲ef (Mosch.) Ox. — σε μὴ Sm.* Hy. Be.* || **22** κυράνα Sch et omnes mss. Al. Ro.* Bd. (sq. commate in [B]Sf Al. Ro.* Bd. — in Z cum gl. ἡ) — , κυράνᾳ, Sm. Ox. — κυράνᾳ Hy.* — , κυράναν Ht. (non hoc vult Sch.[1]) |; ἀειδομένα e Sch. scripsi cum Bd. — ομένη F²P?R (gl. F ὑμνουμένη Sch. ἀνυμνουμένη) — ἀειδόμενον [BCD]EF¹IZ [rell.] Al. Ro.* Ox.* Cf. ὄν pro ᾱ vs. 46 || extr. plene dist. [BD]EF¹I[QSV]Zf Al. Ro. Cp. Mr. Bd. (cum Sch.) — commate Br. St. Be. Ht. — colo (Sm.) Ox. Hy. — non dist. C Gd. Hm. Bö.* Cum nominativo reduxi maiorem interpunctionem. Sensus est: „Propter hanc victoriam Pythiam scito nunc cantari Cyrenen (cf. P. VIII, 25) circa hortum Veneris. Semper diis (ut nunc Apollini, Veneri, Cyrenae) prima gratia habenda est, tum vero hominibus quoque“ etc. Infinitivus ut in praecepto generali, ad modum Hesiodi, optime huic loco convenit; sed nihil impedit quin ad imperativum redeat poeta, ubi ad specialia revertitur, ut non adsentiar Aristarcho φιλεῖν pro φίλει emendanti, si quidem haec eius est emendatio. || extr. non dist. CEQ — commate SZ Be. Sw. — colo St.* Ox. Bö.² Di. Bg. Ht. — plene [BDV]FIf Al. Ro.* Sm. Bd. Hy.²* || **24** φιλεῖν omnes mss. Al. Ro.* (ft. Aristarchi coniectura) Sw. Ht. — φίλει (ft. lectio Ante-Aristarchea, sed in nullo ms.) Hm. Bö.* — Sch. B ἐπὶ παντὸς πράγματος δεῖ, φησί, τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀνάπτειν[,] ὑπερτιθεῖν τε καὶ φιλεῖν. οὕτως ἀρίσταρχος. ἀντὶ τοῦ φίλει. καὶ σὲ τοίνυν κτλ. Ita etiam Ro. nisi quod punctum post ἀρίσταρχος omisit. Inde non apparet Aristarchum lectionem traditam mutavisse; ft. structuram primus recte exposuit. Tantum constat lectionem φίλει unquam exstitisse non posse probari; ideoque (non quo φίλει displiceat) reposui φιλεῖν. Cf. O. XIII, extr. P. I, 67 sq. || ἑτέρων IR — ἑταίρων rell. || **25** οὔτ' ἂν [B,]E,U. Ro; || ἐπιμηθέος B[C?]ÇDḌE.FG.HIPQ.RSU.VX.ỴZa[c]d̲ef Al. Ro.* (i. e. omnes

ὀψίνοον θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων,
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν
κόμαις

ἀκηράτοις ἀνίαις — Στρ. β'.
ποδαρκέων δωδεκαδρόμων τέμενος.

libri, de quibus constat) — ἐπιμηθέως B, Ro; — ἐπιμαθέος Hy.^{2}* collato O. VII, 46, sed hoc carmen de dialecto discrepat

26 ὀψινόον PQRS^{ac} (cum Sch.^{1}) Ky. (Bg.) quod reposui accentu mutato — ὑψινόου C^{a}C̣^{1} — ὀψινόου [B]C^{c}DḌEFGHI etc. (cum Sch.^{2} quae paraphrasis recentior est quam Sch.^{1}) || βαττιαδᾶν [B]DḌEFGHIPQRSUV XY̤Z Al. Ro.* — ιάδων C^{ac}C̣ — ιαδῶν C^{pc} — ιδᾶν *acd̲ef* (Moschop.) Sm.* Cf. ad O. II, 97 || **27** ἀφίκετο omnes mss. Al. Ro.* Bg.^{2} (cum Sch. παρεγένετο) — ἀφῖκται Hm.^{3} Bg.^{1} Sw. Ht. Cf. ad vs. 2 || θέμις κρ. Al. Hm. (ad Soph. O. C. 1189) — θεμικρ. Ht. — θεμισκρ. rell. (θεσμισκρ. D^{ac} Ḍ) || -κερόντων Ro.* (vitiose) — κρεόντων mss. Al. Br.^{m} Hy. Be.* (c. Sch. P et gl. GZ etc.) || **29** ὕδατι] — κράνᾳ Sck. — ὑγρᾷ Ms. in Rh. IV, 554 sq. sed vide ad vs. 2 || ξυνωθεὶς B (ft. εν compendio scriptum non recte legi) invito metro — ξεν. omnes rell. — p. n. e. nisi generalior ἐν πυθῶνι παραγεγονώς || τεαῖσι vett. (ταῖσι EF) Al. Ro.* — σιν *ad̲f* Pw. Hy. Be.* || **30** ἀκηράτοισιν B.DḌEFGHIỊPQRSU (ταισιν H? — τησιν I — τισιν Ị W?Y?) — ἀκηράτοις CC̣VXY̤Z*a*[*c*]*d̲ef* Al. Ro; Cp.* — ἀκηράτοι R̄o. (vitiose) || ἁνίαισι B.CC̣ etc. (vett. mss. -οισι P?) Al. — ἁνίαις *a*[*c*]*d̲ef* (Mosch.) Ro:* || **31** ποδαρκέων Scholiastae participium esse existimant, nisi ii ἐπαρκέων (πεδαρκέων s. ποταρκέων quod Bö. coniecit, beatus G. W. Nitzsch dilectissimus magister probavit) ante oculos habuerunt. Claudicat (etiam accepto ἂν) oratio sine participio, nec satis aptum ποδαρκής ad currum ob equorum crura tralatum. Tunc (contra Sch.) divisim δ. δρόμων scribendum est. Si ἐπαρκέων vera lectio est, hoc de p r a e b e n d o intellige et compara ἄνδρα μοίσαισι δώσω, θῆρας φόβῳ etc. Nam auriga non habenis curriculum sed habenas curriculo illaesas praebet. Cf. N. VI, 62. — gl. P τρέχων (ad ποδ.) — E, ποδαρκέων δρόμων — U, ποδαρκέων τέμενος || i u n c t i m δυωδεκαδρόμων [B]G^{pc} Ro.* Ox. (cum Sch. Vet. ut videtur, sc. ἁρμάτων) — δωδεκάδρόμων C — δωδεκαδρόμων C̣*acd̲f* Al. Hy.^{2}* Ht. — δωδεκάδρομον V^{a}X^{b}Z^{ac}? (Hy.) Be. — δυωδεκάδρομον G^{ac}?Z^{pc} Bd. Bg.^{2} — d i v i s i m δυώδεκα δρόμων DḌIỊPQSU(Y?) — δώδεκα δρόμων EFRV^{1} Hy.^{2}* Hm.^{23} Aw. — δώδεκ' ἂν δρόμων Th. Bö.^{2}* (invitis Sch. qui praepositionem non legerunt, sed subaudiverunt) || τέμενος mss. Al. Ro.* (cum Sch.; gl. F κατὰ τὸ) — θέμενος

κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον,
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,

coni. Bö. — πτάμενος Ht. Caeterum Hm.[2 3], qui ποδαρκέων genitivum accipit, non desiderat participium, sed lyricâ audaciâ vss. 30 et 31 explicationis causa ad γέρας additos esse existimat; collato O. XIII, 37 sq.

32 -κλασεν I || -μανται VXZ[ac] || **33** χαιρ. XZ — χαρ. D || **34** τεκτόνων δαιδάλματ' omnes mss. Ro.* Bd. Ox. Hy. (Al. δαιδάματ') — (χεριάρα) τέκτονος ἀγάλματ' Sm. Ra. — τεκτόνων δαίδαλ' Pw. Hm. (collatis Hom. Il. τ, 13. 19 et Od. τ, 227) Be. Bö.* (δαιδάλματα rarioris vocis interpretationem esse Hm. vidit; Sch. ποικίλματα) — τεκτόνια δαίδαλ' Hm.[3] (collato I. III, 81, ut χεριαρᾶν pro substantivo sit) — τεκτόνι' ἀγάλματ' coni. Bg.[1] Sed vide ad vs. 2 || **35** λείπει ἡ εἰς gl. E || κρισσ. IR || λόφōν? Cf. ad Metr. || **36** ἄμειψ' ἐν κ. Bg.[1] — ἄμειψεν κ. (ἐν om.) *a* Ht. — ἄμειψεν ἂν Ri. Sm. Be. (ἀν') Hm.[1 3] Ra. — ἄμειψεν ἐν omnes mss. (excepto *a*) Al. Ro.* Ox. Hy. Bö.* Hm.[2] — Sch. et gl. E κατὰ τὸ — gl. F ἔφερε et εἰς || **33—37** varie interpunguntur: post ἄγων commate QS*f* Ro.* — non dist. BCDEFIVZ Al. Hy.* Ht. | post λόφον plene IQS[ac] — non dist. BCDEFVZ*f* Al. Ro.* — commate Ht. | post ἄμειψεν dist. commate S Be. Hy.[2]* — non dist. rell. mss. Al. Ro.* Bö.* | post θεοῦ commate Ro. Br.* — colo F[;] Sm. Ox.* Bö.* — plenius rell. mss. Al. Cp. Bd. Hy.[2]* — ante θεοῦ colo Ht. | Sch. existimo κρ. λ. cum ἄγων, κοιλ. ν. cum ἄμειψεν (i. e. ἔδραμε non ἔφερε) consociasse, idemque voluisse IQS[ac]. Quos secutus sum, etsi est cur κρισαίων λόφων ἀμ. ἐν κ. ν. coniungere malis. Hm.[2] iunxit ἄγων ἐν νάπος. || **37** . τό σφ' B.CÇDḌE.FGIỊPQ.RSUV. WX.YZ*a*[*c*]*f* Ro.* Bd. (Hy.) Hm. Bö.* — τόσ' Al. (mero sphalmate operarum?) — τόσσ' Br.[m] Sm. Ox.* male — Sch. ὅπερ τὸ ὄχημα non recte (nisi ἐπεὶ pro ὅπερ voluit); St. „quem ipsis [currum]" σφ' pro σφι accepit; non recte — „Nunc ipsum tenet" Pp. — gl. P (ad τό) διὰ τοῦτο (cum Hm.* „propterea"); gl. FP (ad σφ') αὐτὸ τὸ ἅρμα s. ἅρμα αὐτό — καί σφ' Ky. — τῷ σφ' Ra.[1] (cui deo dicata continet etc.); cf. Rh. IV, 545 — · θεοῦ δέ σφ' Ra.[2] — · θεοῦ τοί σφ' (Bg.[2]) — · θεοῦ τε σφ' Ht. Utrumque Scholiis repugnat, sed non displicet (Ht. melius est), cum praesertim κρισαίων λόφων probaveris. || **38** σχεδόν cum sqq. coni. Ht. (contra BEISVZ*f* et, ut videtur, contra Sch.) — neutra parte dist. CDFQ — Cf. de hoc pleonasmo O. I, 74. X, 52. XIII, 103 et de τέγεϊ κάθεσσαν ad O. I, 89

Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ κάθεσσαν, τοῦ μονόδροπον φυτόν.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει ᾿Αντ. β΄.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
᾿Αλεξιβιάδα, σὲ δ᾿ ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμήϊ᾿. ἐν τεσσαράκοντα γὰρ

39 *τέγει* vett. (de B n. n. — *στέγει* F^{s}) — *τέγεϊ* *af* Al. Ro.* — *ὕψει* gl. Q — *ὄρει* Sch. Intellige (cum St. Sm.) summum montis quasi solarium sive culmen, in quod defixerint statuam. || -*νασίῳ(ω)* BC̣EFRSU*af* Al. Bö.* cum Sch. B — *νασσίῳ(ω)* CDGIPQV[X]Z (cum Sch. G) Ro.* || *καθέσσαντο, μονόδροπον φυτόν.* BDEFGPQSVXZ*f* Al. Ro.* (non dist. QSV Al.) Hm.^{13} Bg. quod ft. defendi potest; cf. Bg.^{2} ad P. III, 6 — *καθέσαντο, μον.* CC̣ — *καθέσσαν|τὸ μον.* ĪUR*a* (vitiose ut Z vs. 46) — *καθέσσαντο, τὸ μόν.* (et *θ᾿ οἱ μ.*) Pw. — *κάθεσσαν τῷ μον.* Mi. Be. — *κάθεσσαν θεῷ μον.* Hm.^{2} — *κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον, φυτόν.* Bö.^{12} Di. Bg.^{1} (nullus ms. ante φ. interpungit) — *κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον φυτόν.* (Hm.^{3}) Th. Hm.^{4} Sw. — *κάθεσσάν τοι μονόδροπον φυτόν.* Aw. — *κάθεσσαν τοῦ μονοδρόπου φυτοῦ.* Ky. — *κάθεσσαντο ξύλον μονόδροπον* Ht. Media forma usitata quidem (Callim. in Del. 309; in Dian. 233 etc.) in talibus, sed ob ipsum usum vulgariorem facile expellere poterat rariorem activam. P. non vult dicere de suo posuerunt, sed exquisitius et vivacius defixerunt in culmen montis. Scripsi *τοῦ μ. φ.*, i. e. huius (ipsius saltus Parnassii) plantam singularem. Sch. nihil confirmant nisi *μονόδροπον* nec multo plus ex ineditis meis apparet. || **41** -*έτην* CG^{1} — *ετηκότες* (sic) R — *έταν* rell. (et G^{s}) || *ὑπ.*] *ἀπ.* R || -*ιᾶσαι* Q?RS || **43** ante *ὃς* non dist. vett. mss. (excepto S) — dist. [recc.?] Al. Ro.* (cum Sch. qui *τυγχάνεις* supplet) || **44** *πεδὰ* C^{1}C̣DGF^{s}H^{1}IỊPQSTV^{s} (Sm.) Ox.* — *μετὰ* [B]C^{s}EF^{1}G^{b}?H^{s}R UV^{b}[W]X[Y]Y̤Z*a*[*c*]*e* Al. Ro.* || **46** *μναμήϊ᾿.* Bö. Hm.^{2}* — *μναμήϊα.* D H^{s}Ị — *μνημήϊα.* EFH^{1}Ī (T *μνημήιαι*:) — Sch. *μνημεῖα* — *μναμεῖ᾿.* Bg.^{1} Ht. — *μνημήϊαον* G (sic) — *μνημήϊον.* BPQRSU — *μναμήϊον* C[C̣]V[WXY] Y̤Z*a*[*c*]*e* Al. Ro.* Aw. — *μναμῇον* Hm.^{1} Bg.^{2} — *μναμεῖα.* | Hm.^{3} Sw. Elisio scripturâ non expressa vitium generavit; cf. etiam vs. 22 et de *η* pro *α* Sch. Germ. p. XXII || *τετράκον|τα γὰρ* *a* (Moschopuli emendatio infelix) *τεσσαράκοντα γὰρ* | *τὰ γὰρ* Z (Cf. vs. 39) In Sch. G (et U?) est $\overline{\mu\eta}$ (48), non $\overline{\mu}$ (40); omissum est hoc comma in B Ro.

[redacted]

πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγαθέων ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

'Επ. β'.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,

47 πετόντ. [B]DG[P]QRS[T]U*a*[*c*] Al. Ro.* — πεντόντ' EFHI — πεπόντ. V — πεντότ. B,XỴZ — πετρότ. *e* — gl. G συνοῦσιν ἢ πεσοῦσιν — gl. EFZ πεσοῦσι[ν] || -εσσιν] -εσσῖ V̄ — εσιν HI || ἀν.] ἀ|άν. T — ἀν. I?QS || -χοις BDEFGIPQRSU*ace* Mr. Sm.* — χοισιν CVXỴZ Al. Ro.* St.* Bd. || **48** -ξαις BC[ac][P?]VW Be.* — ξας C[pc]DEFGHIỊ[P?]QRSTUXYỴZ*ace* Al. Ro.* || ἀταρβεῖ φρενί cum sqq. iungunt Z et Hy.[2]* — sine dist. EI Hy.[1] Be. — cum antec. BCDFQSV Al. Ro.* Bö. Hm.[2]* (cum Sch.] || extr. expl. CC̣ || **49** ἦλθεν PQRS[a]Ṣ TU (criterium huius generis librorum) — ἦλθες [B]DEFGHIS[b]V[X]ỴZ*a*[*c*] *e* Al. Ro.* (cum Sch. etiam in U) || ἀγαθέων scripsi (cf. P. IX, 71; N. VI, 35, utroque loco de Pythiis; Sch. ἐνδοξοτάτων idem voluit, fere ut Sch. N. VI ἀγαθίᾳ reddit θαυμασίᾳ) — ἀγαθῶν BDEFGH?IỊ?PQRSṢTU (ex Ị σθῶν relatum est) — ἀγαυῶν VXYỴZ male — ἀγλαῶν *a*[*c*]*e* Al. Ro.* Emendatio Moschopulea non indocta quidem, sed tamen falsa est. Ἄεθλα, c e r t a m i n a, Pindaro sunt κύδιμα, ἔνδοξα, ἱερά, ἔσχατα, ὑψηλότατα, μεγάλα, etiam νικαφόρα et χρυσοστέφανα; sed non ἀγλαά, i. e. c o r u s c a, etsi hoc per synecdochen (propter coronarum splendorem) v i c t o r i i s attribuitur N. XI, 20. Illud tumidum fuisset. || πατρώαν (πατρῶαν) omnes vett. Ro.* — πατρῴαν Al. Mr.* Bd. — πατρωΐαν *a*[*c*]*e* (Mosch.) Sm. Ox.* Apud Sch. pro ἐπίδοξον scribe ἐπιχώριον. || **50** πόνον *a* || ἐστῖ D — ἐστι V — ἐστῖ T || ἔσεται HIV?*ae* Al. Ro.* — ἔσσεται BDEFGPQRSṢTUV?XỴZ Vide ad Metr. || **51** ἔμπαν τὰ B.DE[1]FGHIỊPQSṢT[lit]UV[lit]W Ro; Bö.* (cum Sch. BGUV Ro. — I ἐμπὰν τὰ — ἔμπαντα T[lit]V[lit]W) — ἔμπας τὰ E[2]RX[Y] ỴZ*a*[*c*]*e* Al. Ro.* || **52** τε om. PQRSṢ — habent rell. (etiam [T]U) || φαενότ. I || **53** ξείν. BDEFGHIPQRSṢTUVZ — ξέν. XỴ*a*[*c*]*e* Al. Ro.* recte || **54** δείγματι D || φύγον *a*[*c*]*e* (Moschop.) Sm.* (cum Sch. Vet.

γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένειχεν ὑπερποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων Στρ. γ'.
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίην,
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ

ἔφυγον) — φεύγον U — φεύγων T — φεῦγον [B]DEFGHIQRSSVXYZ [rell. vett.] Al. Ro.*

55 γλῶτταν [B? haud credo] Ro.* — γλῶσσαν [B,[1 2 3]]DEFG.HIIPQRSS TU.VWXYYZace Al. Ro;[1 2 3] Be. Bö. Hm.[2]* Cf. O. VIII, 69 || σφισιν EF[B,[1]] Ro; U,[2 3] || ἀπένειχεν] ἐπένειχεν U,[2 3] — ἀπένειμεν R — Sch. διεκόμισε || 56 ἔδωκ' B.DEFGHIIPQSSTUVWXYYZ Sm.* — ἔως (teste Ki.) sive ἔωσ' (teste Re.) R — δῶκεν a[c]e (Mosch.) Al. Ro:* || 57 θηρσὶν αἰνὸν φόβον F[s|vl] || 58 μὴ ταμία] μὴ τα τῶ μία T — μὴ τῶ ταμία PQR — μὴ τω ταμία S — μὴ τῷ ταμίᾳ S (criterium huius generis) — gl. HZ aliorumque τῶ (hinc illud vitium) || 59 ὃ omnes || 60 ἄνδρεσι I X || 61 πόρε B. — πόρεν DE.FG.ITUVXZa[c] Al. Ro:* — πόρε PQ.R SS || 63 εὐνομίην QRSS Ro. Br. Mr. (recte; cf. 46. 65. 75) — εὐνομίαν B[DEF]GHI[P?]TU[VX]YZa[c]e Al. Cp. St.* || 65 μαντήϊον. τῷ(ῶ) καὶ λαχ. B.DEFG. etc. (omnes mss.) Al. Ro.* Ox. Hy. — μαντήϊον: τῷ κε λαχ. Sm. — μαντήϊον· τῷ λαχ. Pw. Be. Hm.[1 2] Bö.* — μαντεῖον· | τῷ καὶ λαχ. Hm.[3] Sw. Bg.[2] (μαντῆον Bg.[2]) — μαντεῖον· τῷ λαχ. Bg.[1] Ht. Ex Sch. non liquet, utrum καὶ agnoscat necne. Mihi καὶ (per se haud incommodum) e gl. in textum venisse videtur ut τῷ vs. 58, ἐς vs. 72 et saepe particulae aliae; glossa vero e Sch. (ambiguo) male intellecto fluxisse; nam Sch. verbis ᾧ τῷ χρησμῷ καὶ τοὺς ἡρακλείδας καὶ τοὺς αἰγιμιοῦ παῖδας etc. duas partes colonorum fuisse dicit (cf. ad P. I, 65); hinc et ... et. || λακεδαίμον' Pw. Be. male || 66 ἐν ἄργει τε (τὲ) καὶ B.DE.FGHIIPQRSSTUae Hm. Bö.* — ἔν (ἐν) τ' ἄργει καὶ V[W]X[Y]YZ Al. Ro.* (Z[ac] τε?) — ἔν τ ἄργεῖ καὶ Ox. Hy. — ἔν τε καὶ ἄργει Pw. Be. male

ἔνασσεν ἀλκαέντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους, Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμὸν γαρύεται ἀπὸ Σπάρ-
τας ἐπήρατον κλέος.

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν

67 ἔνασεν DITU — ἔνασσεν G || ἀλκάεντας Bg.^{2} — ἀλκᾶντας [B] EF[T]UV[X]Y̤]Z^{ac} *a*[*c*]*e* Al. Ro.* (Z^{pc} ἀλκᾶτας Al. ἀλκᾶν τὰς) — ἀλκάντας DGHIPR — ἀλκάτας QSS̤ || -κλέους R || **68** comma post ἐκγόνους (deletum *a* Hy.*) reposui cum BDISZ [al.] Al. Ro.* Vide Sch. et ad P. I, 65 || μίου EF^{ac}QRS — μιοῦ DF^{pc}IZ [rell.?] Al. Ro.* — μίοῦ (Sch. Ro.). Cf. P. I, 64 || γαρύετ' B.D^{ut}E.FHIỊVWXYY̤Z Al. Cp. Br.^{m} St. Bd. (γαρύεται V,X, cum Sch. καυχᾶται εἶναι et cum gl. F κηρύττεται) — γάρυετ' U — γαρύατ' G̅. (in textu γαρύτ' superscr. α) — γαρύεντ' PQ.RSṢT (P cum gl. λέγουσι; Ṣ cum gl. καυχᾶται) Mr. Ro; — γαρύοιτ' *a*[*c*]*e* (Moschop.) Sm. Ox. Pw. — γαρύεν τ' Ro. Br. — ,γαρύεν τ' Hy. (pro γαρύειν τὸ) — ,γάρυέν τ' coni. Hy. (et praedixit, sc. Apollo!) — γαρύοντ' (Sm.) Be. Hm.^{123} Bö.* Ht. — ,γαρύειν (Hm.^{4} in Act. Sax. VI, 221 sq.) Sw.^{23} — ,γαρύεν| Bg.^{2} (iam Pp. „meum est, sonare"). Scripsi γαρύεται, solutione arsis (cf. ad vs. 2) quae meis auribus h. l. suavissime sonat. Fortasse tamen insolentior aliqua forma dialectica latet. Etiam Schmidiana inventa γαρύοιτ' (egregie a Sm. defensum, sed saeculis ante occupatum a Mosch.) et γαρύοντ' (cuius idem Sm. primus auctor exstitit) minime contemnenda. De recentioribus, adversantur Sch. Gl. mss., adversatur concinnitas verborum. Et quis hercle τ' ultro infinitivo additum esse sibi persuadebit? Contra, lectio quorundam γαρύεντ' e signo productionis, male post elisionem invectam syllabae ετ' imposito, facilius explicatur. Cf. Germ. Sch. p. XXIII. || Σπαρτῶν Hck. || extr. commate dist. Hm.^{3} Bg. Sw. — non dist. EQV — plene BDFISZ [al.] Al. Ro.* Bd. — colo Sm.* Ht. || **69** γεγεναμ. IU.ṢZ Al. Ro.* — γεγ.. ..αμένοι D — γεγενναμένοι EFQ.ST*a* [rell.?] Sm.* (cum Sch.) — κεκοιναμένοι Hm.^{4} Sw.^{23} || **70** ἤκοντο T || Θῆραν δὲ EF — Θήραν δὲ GTZ -- Θήραν. δε QS^{ac} || ante φῶτες distinguunt Hm.^{2} Bg.^{1} Sw.^{1} (ut φ. αἰγ. non cum ἵκοντο sed cum γαρύοντ' consocietur, contra Sch. auctoritatem et mss. consensum) — φῶτες solum cum praecedentibus iungit T male || αἰγεΐδαι *a*[*c*] Al. Sm. Ox.* — αἰγίδαι I — αἰγεῖδαι rell. vett. Ro.* (αἰγεῖδ' E, — αἰγεῖδαι δ' G,U,) || **71** ἄγεν BDGIUT*a* Sm. Ox.* — ἀγέν Al. — ἄγεν EFPVXZ Ro.* — ἄγε QSṢ Mr.* — ἄγ' ἐν (ἄγ' ἐς) Mi. Cf. P. III, 51

πολύθυτον ἔρανον.
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνήϊ', ἐν δαιτὶ σεβίζομεν

72 πολύθυτον ἐς ἔρανον [B]DFGHIPQRSSTUVXYZ Al. Ro.* Bd. Pw. — πολύθυτον ἔρανον Eac (Mosch.) Mi. (Hy.) Be. Hm. Bö.* — πολύθυτον ἐς ἔραν Sm. — p. n. e. — gl. G εἰς τὴν πολύκοινον θυσίαν εἰς Θήραν. Explicaverunt igitur (quod gl. ἐς in textum delapsa confirmat) hunc accusativum Veteres, quemadmodum κρισαῖον λόφον ἄγων vs. 35, et εἰς et αὐτούς subaudientes. Videtur huius carminis indolem decere structura eiusmodi audacior (quae verborum ἐλθεῖν, ἱκέσθαι, μολεῖν, καταδραμεῖν, καταβαίνειν [N. III, 25], προσέρπειν [O. VI, 83] aliorumque intransitivorum cum accusativo loci coniunctorum licentiam aliquanto excedit); neque aliter ft. se habet vs. 10 τεὰν ἑστίαν, i. e. εἰς τ. ἑ. Verum si πολ. ἔρ. non agmen est quod ducitur, sed actio ad quam vel potius locus quo ducitur agmen; ac si is locus Thera est: ἔνθεν solita rectione ad proxima refertur, omniaque optime progrediuntur, modo ne σεβίζομεν de Thebanis Carneis accipias. Loquitur poeta de Cyrenaico festo, quo Cyrenae gloria celebratur, ut vs. 22; ipse praesens, puto, inter gentiles; quae etiam Bg.[2] opinio est (collato Callim. in Ap. 71) et mea olim prolata in Pi. p. 16 sq. Quem locum vide et Ra. An. V, 735. Constructio illa accusativorum κρισ. λόφ. et πολ. ἔρ. minus dura videri possit, si non solum ἡγεῖσθαι sed etiam ἄγειν (cf. P. II, 17) a poetis persaepe sine casu poni reputaveris. Sin secus videbitur, vel ἐς Θήραν vel ἐς Θήραν τε καὶ κυρήνην mente addendum erit, prout σεβίζομεν aut de Cyrenaeis aut de Thebanis intellexeris. || πολ. ἔρ. cum antecedd. coni. BDFGIQSVZ [rell.] Al. Ro.* (in fine dist. plene mss. Al. Ro.* Sm.* Aw. (cum Sch.); colo Bö. Th. Bg.; commate Bd. Hm.[123] Di. Sw.[1]) — neutra parte disi. E (is codex saepius interpunctionem omittit) — cum sqq. coni. Hy. Be. Hm.[4] Sw.[23] Ht. (Bg.[2]) (non assentiente Sch. DGU etc. [om. in B], nam is, quid ad ἀναδεξάμενοι subaudiendum sit, haeret) || **73** -μέναν Hm.[4] Sw.[23] (contra mss. et Sch. etsi satis ingeniose) — μενοι, σ' (Bg.[2]) || **74** τεᾷ (ᾶ, ᾶι TU) BDEFGIIPQRSTUVWXY (cum Sch.) Bö.* Hm.[4] Bg.[12] Sw.[23] — τέ' Z[pc] (quid Z[ac] habuerit n. l.) — τεὰ SXYa[c]e Al. Ro.* Hm.[123] Sw.[1] Ht. (Moschop.) male. Dudum invenustam vulgatam (quae ex Al. fluxit) expulissent, si eam interpolationis esse novissent; nam SXY non liberi sunt ab infectione. Vocativi in mss. a reliqua oratione non solent disiungi. || **75** καρνεῖ' ἐν δαιτὶ BD[ac]EFGHIIPQRSSUVWXYYZ Ro; Bg.[1] Ht. — καρνεί' ἐν δαιτὶ, D[pc] — κρανεῖ' ἐν δαιτὶ T — καρνεῖα. ἐν δαιτὶ a[c]e (Moschop.) — καρνεῖ. ἐνδαι τὶ (sic) Al. — καρνεῖα ἐν δαιτὶ Ro. Br. Mr. Be. (fluxit Ro. h. l. ex Al.) — καρνεῖα, ἐν δαιτὶ Cp. St.* — καρνεῖα | ἐν δαιτὶ Hm.[3] Sw. — καρνήϊ' ἐν δαιτὶ Bö.[1] Hm.[2] (i. e. καρνήϊα) — , καρνήϊ', ἐν

Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ϝίδον

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως — Ἐπ. γ'.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς

δαιτὶ Bö.[2]* (i. e. καρνήϊε; collato P. VI, 50 sq.) — , καρνεῖε, | ἐν δαιτὶ Hm.[4] Sw.[23] Bg.[2] Egregie hunc locum constituit Böckhius; accusativus τεὰ καρνεῖα ex interpolatione metrica profectus est; τεὰ tam apud καρνεῖα superfluum quam τεᾷ apud δαιτὶ necessarium, quod sine additamento eiusmodi summopere friget. Epicae formae huic carmini propriae. || σεβίζομεν, Hm.[123] Sw.[1] (Hm. verba κυρ. ἀγ. π. cum ἄγεν ἔρανον coniunxerat, i. e. εἰς κυρήνην, ut interiecta verba ἔνθεν . . . . σεβίζομεν ad Thebanos spectarent. Cui rationi et Sch. obstant, et ἀλλά.) — σέβιζον ἀν' Be. — σεβιζέμεν Pw. Hm.[4] Sw.[23] Ingeniose; sed adversus Sch. et mss. et admodum luxatâ structurâ: „ut urbs Cyrenaica festum praeclarum sacrorum inde (a Thera) reciperet (ἀναδεξαμέναν) et in tua comissatione, o Carnee Apollo, celebraret“ (Hm.[4]) nec sine tumore. Metuo ut σεβίζω ἔρανον Pindarice dictum sit; sed scio nullum nec auditorem nec lectorem potuisse quin σεβίζω κυρήνην s. κυρήνας πόλιν coniungeret. || Totum locum ft. ita intellexit Sch. B (ubi non leguntur verba p. 384, 3—5) „Mea gloria Spartâ oriunda, unde nati Aegidae mihi cognati Theram [et deinde Cyrenas] occupaverunt; non sine deorum voluntate [iuncticum Heraclidis]; etenim fatum [eos, Heraclidas] duxerat ad (ἐς) epulum sacrum [Aegidarum prope Thebas]; unde postquam [ea sacra] recepimus [praesentes nunc Aegidae gentiles, inter quos ipse poeta sedeo] tuâ, Apollo Carnee, in comissatione Cyrenes urbem praedicamus.“ Hoc si verum est (nihil enim affirmo), verbis ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν regreditur poeta narrando, non progreditur.

76 κυράνας τ' (Bg[2] coni.) || ἀγακλυμ. Hck. || -ιμένα πόλις· Ht. || **78** ἀντην. G,I?Q,U,S,VWXYYZ[a]ac — ἀντιν. Z[1]e — ἀνταν. [B]DE.FGH I[P]QRSSTU Al. Ro.* || ἴδον [B]I[pc]VXYZa[c]e Al. Ro.* — εἶδον DEF GHI[ac]PQRSSTU || **79** ἄρει] ἄργει R || δὲ λάσ. a || ἐνδικέως D[pc]E — ἐνδικαίως IRU || **80** δέκονται BEFV[W]ae Al. Hy. Be.* — δέχονται DG HIIPQRSSTUXYYZ Ro.* Bd.* — δέχοντο Sm. || ἰχν. PQRSS Ro.* — οἰχν. BDEFGHIITUVWXYYZace Al. Hy. Be. Hm. Bö.* (cum Sch.) || -τές σφε] -τέσφε D[ac]I[ac]TU || ἄνδρας οἰχνέοντας σφι δωροφόρους Ht. Ra. (cum Sch.[3]). Vulgatam confirmant Sch.[12] || **81** τοὺς] τὰ R || ἤγαγε B — ἄγαγεν B,TIZ — ἄγαγε DEFGH etc.

ἀλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται
θανών.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ΄.
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί· μεγάλαν δ' ἀρετὰν

83 κτίσε EFGPQRSṢTU Ro. Cp. St.[2]* — κτίσεν [B]DHI[VX]ŸZa [c]e Al. Br.* Ox.* || δ' vett. Al. Ro.* — τ' ae (Mosch.) — p. n. e. || ἄλ. D || **84** εὐθύτομον B.DE.FG. etc. (omnes mss.) Al. Ro.* Bd.* (Hm. confert I. V, 22) — εὐθύτονον Sm. (Sch. εὐθυτενῆ καὶ λείαν habet in Ro. [B], sed εὐθυτελῆ in U) — εὐθύτομα Ro; || -κεν] -κε PTU || **85** omissus in I || ἀλεξιμβρ.] ἀλξιμβρ. EF[ac] || **86** ἔμμεν [B]EFa [al.?] Ro.* — ἔμμεν' DGIQṢUVXZ [al.?] Al. || ἵποκ. T || **87** πρυμνῆς I || ἐπίδιχα [B]DE.FG.IPQ.RSṢ[T]UVXZa Al. Ro.* — ἔπι δίχα Ri. Sm.* Hy. Be.* (cum Sch., ut videtur). Dubito num recte disiunxerint; antiquissimi poetae modo τρὶς modo ἐστρίς, modo δίχα modo διάνδιχα dicunt; ft. etiam noster ἐπίδιχα pro δίχα dixit. Vellem h. l. respexisset Lo. (Path. I, 621 sq.) ubi διὰ τρίχα et ἐπὶ τρὶς tractat, quae recentiora composita ft. librarios ad ἐπίδιχα scribendum commoverunt. Attamen Sch. non constat ambigere, utrum ἔπι δίχα an ἐπίδιχα verum sit; haeret ft. utrum vel δίχα vel ἐπίδιχα ad priora ([ἐπὶ] πρυμνοῖς ἀγορᾶς) referatur, ut extremum terminum fori accuratius describat (ἐπὶ τῷ διορίζοντι τὴν ἀγορὰν ἄκρῳ), an ad sequens κεῖται, ut generalius accipiatur (δίχα τῶν ἄλλων ἡρώων). Illud quidem ad ἐπίδιχα cum πρυμνοῖς ἀγορᾶς coniunctum, hoc ad ἔπι δίχα referri potest, quae opinio videtur esse Bg.[2] Ideo non reposui vulgatam. || **88** μετὰ Al. — μετά T — μέτα rell. || **89** ἔναιεν vett. Ro.* — ἔνναιεν *af* Al. (Mosch.) contra huius carminis legem || **90** ἄτερ δὲ Ṣ || **91** βασιλέες. ἱεροὶ ἐντί. *f* (Mosch.?) — βασιλέες, ἱεροὶ ἐντί. U — βασιλέες ἱεροὶ ἐντί. BEF etc. — p. n. e. || **92** et **94** genitivo μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ... ῥανθεισᾶν WXŸ Br. Mr. Ky. Sw.[123] Bg.[2] (cum Sch.[1]) — id. (sed μεγάλᾶν) Z — id. (sed μεγάλαν) B.DE.FPQ.RSṢ (ἀρετῶν B? — μεγάλου E,); cf. Bu. G. G. I, 145. — gen. et accus. μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ... ῥανθεισᾶν V̄ — μεγάλαν δ' ἀρε-

δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν
ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί,

τᾶν ... ῥανθεῖσαν G.[ac]H[ac]I[ac]I[ac]TU, — μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ... ῥανθεῖσαν Al. — μεγάλαν δ' ἀρετᾶν ... ῥανθεῖσᾶν Ro. — accusativo μεγάλαν δ' ἀρετὰν(ἀν) ... ῥανθεῖσαν G[pc]I[pc]I[pc]U*a*[*c*]*ef* (Mosch.) Cp. St.* Th. (cum Sch.[2]) — μεγαλὰ δ' ἀρετὰ ... ῥανθεῖσα Bö.[12] Di. (non recte; „debebat virgulâ distinguere post ἀρετὰ" (Hm.[2]) ut esset sententia generalis) — μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ... ῥανθεῖσι Hm.[2] Aw. (Di.) — μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ... ῥάνθεν Bg.[1] (i. e. ῥάνθησαν) — id. (sed ῥανθὲν) Ht. || post ἐντί commate, post χεύμασιν plene dist. Bö.[12] Di. (non recte) — inversâ ratione (plene post ἐντί, non dist. post χεύμασιν) mss. Sch. et rell. edd. (nisi quod D neutra parte, Z et Sw.[123] Bg.[1] commate utraque) sed comma post χεύμασιν est in VS gl. Al. Pw. Ox. Hy.; sustulerunt hoc comma Bg.[2] Ht.

93 μαλθακᾷ(ᾶ)] -αχῶ T — αχαῖ I[ac]? || **94** κώμων θ' BDEFGHI[I] PQRSSTUV[W?] Ro. Br.* Bd. Hm.[3] Bg.[12] — κώμων (om. θ') X[Y?]Y Z*a*[*c*]*ef* (Moschop.) Al. Bö.[12] Hm.[2]* Sw. Ht. — ,κῶμόν θ' Cp.[12] (cum Sch.[2]?) — ,ὕμνον θ', Sm. — ὕμνων θ' Ox. Pw. Hy. (cum Sch.[1]?) — ὕμνων (om. θ') Be. || ὑπὸ χεύμασιν [B]EPUVXYZ Ro.* Bö.[12]* ὑποχεύμασιν DFGHIQRSSTā[*c*]*ef* Al. (Moschop.) St. Bd. Ox. Pw. Hy. Hm.[123] Aw. — ὑπὸ χευμάτων Sm. — ὑποχεύμασίν τ' Be. (-σίν γ' Pw.) || **95** ἀκούοντί ποι omnes mss. Al. Ro.* Hm.[12] Aw. Th. Bg.[2] — ἀκούοντί τοι Bö.[12] Di. Sw.[123] — ἀκούοντί που Hm.[3] (cum Sch. uno; in rell. Sch. non exprimitur particula) — ἀκούοντί τε Bg.[1] — ἀκούει κλέος Ht. (contra Sch. quae [κατ]ἀκούουσι bis in par. habent). De τοι cf. ad O. III, 4; sed videtur consensus mss. et Sch. utroque loco suadere, ut ποι Pindaricum pro που fuisse credamus. || Cum antea Hm.[3] de metro, Bg.[2] de constructione persuasissent; regressus nunc ad Moschopuli et Schmidii Oxoniensiumque iudicium, haec teneo in loco vexatissimo: 1, nec ῥανθεισᾶν nec κώμων nec θ' diserto Scholiorum testimonio esse confirmatum; 2, iisdem vocibus ῥανθεισᾶν κώμων metrum turbatum esse; 3, accusativum μεγάλαν ἀρετὰν ῥανθεῖσαν in paraphrasi B (quae accuratior est reliquis) diserte exprimi; 4, eundem accusativum et structurae verborum ob appositum σφὸν ὄλβον commodissimum et metro (quod ultimam vocis ῥανθεισᾶν in antistrophicis non tuetur) exaequando opportunissimum esse; 5, omnia sanari igitur, si κώμων θ' cum ὕμνων commutaveris, ut μεγαλὰ ἀρετὰ ῥανθεῖσα δρόσῳ μαλθακᾷ, ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν, i. e. victoria [Arcesilai] carmine celebrata, sit ipse κῶμος s. ὕμνος, quem audire putantur (ποι = puto) demortui, suam felicitatem etc.; 6, videri μεγάλαν ambiguum quibusdam et librariis et Scholiastis fraudem fecisse, deinde κώμων e gl. ortum, denique θ' post invectum genitivum ἀρετᾶν ῥανθεισᾶν male additum esse. || Distinxi post φρενὶ (cum SV *f* Al. Ro.* Th. Bg.[2]), post ὄλβον (cum BEFQS*f* Al. Mr.* Aw.), post χά-

σφὸν ὄλβον, υἱῷ τε κοινὰν χάριν,
ἔνδικόν τ᾿ Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρέπει χρυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ΄.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται
γλῶσσάν τε· θάρσος τε τανύπτερος

ριν (cum Z solo qui post ἀρκεσίλα[ν] non dist.); hoc enim mihi magis videbatur poeticum esse quam καὶ θεῷ ἀργεσίλᾳ κοινὰν ἔνδικόν τε χάριν coniunctum; sic triplex epexegesis melius sentitur. — post φρενὶ et post υἱῷ τε Cp. — nullo loco dist. Bö. Sw. Bg.[1] (cum oligodiaereticis DI aliisque)

96 σφὸν ὄλβον] σφιν ὄλβον I (cum Sch.[1]? habent Sch. et αὐτοῖς et αὐτῶν; σφιν ferri potest) — πάνολβον, Ht. — σφός alibi non invenitur apud Pindarum, sed epicis formis haec oda insignis est || **97** σίλα. [B]B,[1,2]DE FGG,[2]I^{ac}?[P?R]Ṣ[T]UVXZ^{ac}*af* (in I^{ac} gl. ῷ fuit) Al. Ro.* — σίλᾳ. (I^{pc} deletâque gl. ῷ) St.* — σίλαν QSZ^{pc} Ro;[1] — σιλάου Ro;[2] — σίλαον G,[1] (non male, omisso τὸν, ut ἔνδικον [adv.] cum πρέπει iungatur). Videtur σίλᾱ diverse acceptum diversitatem scripturae et interpretationis traxisse. Sch.[1] vocativum in paraphrasi addit; Sch.[2] non perspicue loquitur, sed genitivum sive dativum legisse videri potest; Sch.[3] ita disserit quasi ἀρκεσίλαον ἐν legerit cum G,[1] (et cum dist. Z); Sch.[4] denique diserte agnoscit relativum τόν. Vide quam sint ambigua saepe et fallacia quae e Sch. repeti possunt. || **99** extr. non dist. BDEFIQSTVZ*f* [al. mss.] Al. Bd. Hm. Bö.* (ut λυτ. adiectivum sit) — dist. commate Ro.* Ox.* || **100** μέλος] μένος I || χάριεν [B]DEF Q?SUV[X]Z*f* Ro.* (attice, an aeolice?) — χαρίεν I Al. Sm.* || ἐπαιν. *a*[*c*]*ef* Al. Ro.* (Mosch. emend.) — αἰν. BDEFGHI[Ị?]PQRSṢTUVXY̤ Z[W?Y?] — p. n. e. || **102** ἀλικ. QS^{ac} || **103** sq. φέρβεται: γλῶσσαν δὲ Sm. Be. — φέρβεται ὅστις, γλῶσσάν τε U — φέρβε καὶ γλῶσσαν, (om. τε) Ht. — φέρβεται· γλῶσσαν (om. τε) Bg.[1] — φέρβεται γλῶσσάν τε rell. || γλῶσσαν τε cum antecc. coni. GSTX*aef* Al. St.[2,4] PSt. Hm.[3] Sw. Bg.[2] [cum Sch.?] — cum sqq. D[EF] Ro.* St.[1,3] Ox.* — ambigue: BIV [utrinque plene]; Z Bd. [utrinque commate]; QṢ [non dist.] || **104** θράσος QSṢUZ (S σσ) || τε omnes vett. Al. Ro.* — δ᾿ αὖ *aef* (Mosch.) — δὲ Sw.[2,3] Ht. (cum Sch. ut videtur; in B^{sch}U^{sch} est τὸ δὲ θάρσος sine κατά). Lubrica quidem pleraque argu-

ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἕρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτηνὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας, πέφανταί
θ' ἁρματηλάτας σοφός.

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, Ἐπ. δ'.
τετόλμακε. θεός τέ ϝοι τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύ-
νασιν·
καὶ τὸ λοιπόν, ὁποῖα, Κρονίδαι μάκαρες,

menta de particulis e Sch. repetita; sed commodissimum Sw. inventum non spernerem, nisi (mihi) male sonaret. || -πτερας Z^ac — πτέροις Sm. — p. n. h.

105 ὄρνυξιν DGIPTU*af* || αἰετὸς omnes || ἔπλετ' BDGHIRṢTU — ἔπλετ'. EFQS — ἔπλετο. VXỴZ*a*[c]*ef* Al. Ro.* || **106** non dist. BDEF QSVZ PSt. — post ἕρκος I*f* Al. Ro.* Pp. — post οἷον St. — post δ' et post οἷον Ln. Sm.* Hm. („robur certaminis ut fulmen belli") — Sch. B Ro. videtur non tam „ἀγωνίαις δ' legisse" (Hy.) quam οἷον quod exclamationis est cum οἷον quod comparationis est confudisse; cf. ad P. I, 93. - Sch. HTU etc. vulgatam legit: ἀγωνίας δ' ἕρκος ἀντὶ τοῦ ἀγώνων ὀχύρωμα, θαυμαστὸν ἔχει τὸ σθένος; etiam gl. Z (ad σθένος) ἔχει τό. Duplex igitur fuit et interpunctio et interpretatio: altera, quam nunc sequimur (cum Ln. St. Hm.); altera antiqua vulgata „ad propulsandum in certaminibus, quantum ei robur!" quam Mosch. a Vett. sumpsit; cf. O. IX, 93 || οἷον] οἷ TV^pc || **107** ποτηνὸς B.EFG.HIPQRSṢ^pc TUVXỴZ*a*[*c*]*ef* Al. Ro.* — πτηνὸς DḌṢ^ac — ποτανὸς Hy.²* (in nullo ms.). Singulare hoc η (cf. P. VIII, 34; N. III, 80; VII, 22 ubi ᾱ in omnibus mss. est), sed non movendum; cf. ad init. carm. || -λάτης DḌGXỴ — λάτας [B]EFHI etc. || **108** ὅσσαι B.DḌEFGHIPQ RSṢUV.X.ỴZ Ro; — ὅσαι *a*[*c*]*ef* Al. Ro.* || εἴσοδοι B,F — ἐσόδοι E^ac — ἔσοδοι [B]DḌE^pc E,G.HI etc. || **109** τὸ νῦν vett. [*cf*] Al. Ro.* — τονῦν Bö.* || τε] γε Sm. Bd. Be. || δύνασι B? — δύναμιν X^b || **110** Tricliniani denuo incipiunt: cf. ad init. carm. || τὸ λοιπὸν [B]DḌFG.H.I^ac P? Q.[S]V^ac X,Z*f*? Al. Ro.* — τολοιπὸν E.I^pc Ṣ?U.V^pc V,*af*?*a'δ* Bö.* || λοιπὸν ὦ κρονίδαι [B]DḌEFGHIỊPQRSṢUVWXYỴZ Al. Ro.* (ὦ DḌ; dist. ante ὦ ISZ) — λοιπὸν ἂν ὦ κρονιάδαι Sm. — λοιπὸν ὦ πλεῖστα κρονίδαι G^b *acef*·(Mosch.) Ox. — λοιπὸν ὑμεῖς γε κρονίδαι *a'δ* (Tricl. cum nota οὐ χρὴ γράφειν ὦ κρονίδαι, ἀλλ' ὑμεῖς γε κρονίδαι, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον τοῖς πρὸ αὐτοῦ τοιούτοις κώλοις); cf. Sch. Germ. p. IV — λ. ἀεὶ γε, κρ. Pw. Be. — λ. ἔπειτα, κρ. Hm. — λ. ἐς αἰεί, κρ. Bs. — λ. ὄπισθε, κρ. Bö.* — λοιπόν, ἃ πλεῖστα, κρ. Aw. (Moschopulo, non Pindaro emendato: „quae sunt maxima") — λ. ὁμῶς, μάκαρες ὦ κρ. Bg.² — λ. ἅπασι, κρ. Ra. — λ. ὁμοῖα,

διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἐπὶ Βάττου γένει.

κρ. μ. Ht. ingeniose. Desideratur enim obiectum verbi ἔχειν. Ex Sch. non multum certi efficitur, nisi videri fuisse qui καὶ τὸ λοιπὸν cum antecedentibus coniungerent, et reliqua explicationis causa addita haberent. Sch.[1] BGHU verbis ... τελεῖ τὰ (hoc U) κατὰ δύναμιν καὶ εἰς τὸν μεταταῦτα χρόνον interpretationem terminat; ubi Ro.* male μέλλοντα ταῦτα (Be.* ταὐτὰ). Sch.[2] B Ro. ἐπεὶ εὐκταίως νῦν ἔχει αὐτῷ τὰ παρὰ τῶν θεῶν, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον. ὦ κρονίδαι οὖν, φησὶ, μὴ ἐάσητε ...; ubi nunc μέλλον, ὦ κρονίδαι, φησὶ, legitur; omittitur autem οὖν in [G]HU. Quo deleto hic Sch. coniungere videtur θεὸς τὸ νῦν τε τελεῖ δύνασιν (τὰ κατὰ δύναμιν [αὐτοῦ] Sch.) καὶ τὸ λοιπὸν μὴ φθ. ἀν. χ. κατ. δαμαλίζοι (μὴ ἐάσητε μαρανθῆναι) χρόνον (τὰ πράγματα αὐτοῦ, τὸν βίον Sch.[2]). Sin verba ita construi poterant, ὅσ' ὦν κε vel ὁποῖα (qualiacunque) post τὸ λοιπὸν inseri debent; ubi διδοῖτε optativus (nisi indicativus est ut τιθεῖ) non offendit; cf. Kr. Gr. Gr. § 54, 14 not. 4; constructio autem eadem est cum vs. 108 ὅσαι. Sin minus, alia obiecta verbi ἔχειν quaerenda sunt, ut ἅπαντα, ἓ ταὐτὰ, ὀνητὰ vel simile quid, quod ad notionem incrementum (capere) accedat. Acquiescerem tamen in Ht. ὁμοῖα, nisi constructioni potissimum consulendum fuisset.

111 τε om. F || **112** ἔχειν] τυχεῖν Ht. || **113** δαμάζοι χρ. PQRSṢ — δαμακίζοι χρ. X•Y̤•Z (ζει Z?) — δαμαλίζοι χρ. [B]DEFGHISṢ[m]UVX[1]Y̤[1] *a*[*c*]*ef*[α'δ̲'] Al. Ro.* (χρό ον I) — δαμ. θρόνον Hck. — χάμαι ὄλβον χέοι Ht. (cf. Sch. et Hm.) || **114** διὸς δέ τοι U — διός τε VXY̤Z — διος τι He — διός τοι (διόστοι) [B]DḌ etc. — par. Sch. δέ || μέγα VXY̤Z[ac] — μέγας rell. (etiam ĪZ[pc]) — p. n. h. || **115** φιλίων B || **116** εὔχομαι οὐλυμπίᾳ τε τούτω S•α'[δ̲'] Tricl. — εὔχομαί νιν ὀλυμπίᾳ[α] τοῦτο omnes rell. (cum Sch.; in H[ac]I[ac] ὀλύμπια) || τωὐτὸ (Bg.[2]) || ἔπι, α'δ̲' (Tricl. cum nota καὶ ἐπὶ τῇ ὀλυμπίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἐπι. ἤγουν ὥσπερ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ πυθίᾳ) — ἔπι Pw. Gu. Aw. Bö.[2]* (i. e. ἐπιδόμεν = addere) — ἐπι Ḍ*ae* Al. — ,ἐπὶ, QS — ἐπὶ. Ṣ — ,ἐπὶ DI*f* Ro.* — ἐπὶ B.EFG H[P]RUVXY̤Z Hy. — ἔτι (Hy.) Be. Hm. Bö.[1] Th. Ht. (cum Sch.?). Reduxi adverbium ἐπὶ insuper ut P. IX, 124.

Subscr. τέλος. U — ὕμνου δευτέρου τέλος ἀρκεσιλάου. Sα' (Tricl.) — nulla subscr. in BDḌE[F]GI etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

⏑ –́ ⏑ – ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏕ –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏖́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓

'Ακούσατ'· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος 'Αφροδίτας *Στρ. α'.*
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου

Nullum carmen glossis pro textu inculcatis magis foedatum est quam hoc. Vide 4. (7). (14). 46. 47. 48. 50.

Inscr. om. Q — ξεν. ἀκρ. ἅ. rell. mss. Al. Ro.* Bö.[12]* (cum Sch.) — Θρασυβούλῳ ἀκρ. ἅ. Aw. Ht.

Metr. „Coniungi possunt vss. 1 et 2.“ Bö. — Vs. 6, si βοώπαν verum est, a ⏑ ⏖́ incipere debet. Vide ad vs. 24.

1 ἦ [D]EGHI[P? Q]RU[VX]Zα'[ac] (cum gl. GH ὁ ἦ ἀντὶ τοῦ δή; id. Sch. BGHU Ro. etc. [etsi BU ibi ῆ habent et Ro. male ἧ]; paraphr. G H γὰρ δὴ [sed B Ro. ibi omittunt δή]; U[sch] ναὶ γὰρ δή; gl. Zα' et Germ. Sch. ὄντως) Hy. Be. Bö. Th. Aw. Bg.[12] — ἧ [B.]Fα[c]fα'[pc] Al. Ro.* Di. Sw. Ht. (satis argute, sed minus poetice) || -δίτης QRU || 2 ἢ] ὁ ῆ ἀντὶ τοῦ καὶ gl. H || 3 ἀναπολίζομεν mss. Al. Ro.* Ox.* (cum Sch. Vet. et gl. Z et Germ.) — ἀναπολήσομεν Sm. Ht. || ὀμφαλὸν] ὀφθαλμὸν videtur legisse Sch. Vet. (in BGHU Ro.), unde olim conieci ὄμμα τόδ'; sed nunc

χθονὸς ἐς νάϊον προσοιχόμενοι·
Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, Στρ. β'.
ἐριβρόμου νεφέλας

video esse hoc Sch. vitium, cum paullo infra paraphr. Sch. in BGU Ro. ὀμφαλόν, in H tantum ὀφθαλμόν exhibeat. || ἐρίβρομον Ht. (contra Sch. et mss.)

4 ἐς ναὸν (ἐσναὸν) mss. omnes Al. Ro.* Bd.* (cum Sch. et gl. Z τοῦ ἀπόλλωνος) — ἐς νεὼν Sm. — ναὸν ἐς Pw. — ἀένναον Hm.[12]* — (Aw. ἐς ναὸν ἱερὸν ol.) — ἐς νάϊον Hm.[3] (ad Eur. Ion. 117 et Op. VI, 288) Sw.[1] — ἐς λάϊνον Bg.[12] Sw.[23] (egregie, sed contra Sch. et mss.) — εὐδαίδαλον coni. Bg.[2] (talia multa commenti sumus, ut ἐλλάνιον, εὐήλατον, εὐδείελον, εἰς αἴσιον etc. quae nec minus nec magis probabilia sunt; nam ex Bacchylideo εὐδαίδαλος ναός nihil consequitur) — ἁγνοῖο νῦν Ht. temere. Antiqua labes, quae Byzantios movit, ut antistrophica mutarent, orta ft. ex gl. ναόν voci ὀμφαλόν subscriptâ, ut vs. 46 πάτρωϊ; cf. Germ. VII. Quamquam igitur omnino nos nescire quid expulsum sit fateri praestat, tenui id quod a mss. proximum est. Sin ἐς ναόν glossa fuit vocis nunc expulsae, οἶκον θεοῦ, οἴκημα θεοῦ, ἱερὸν δόμον, ἐς θεοῦ δόμον scribi potest, quod a Sch. paraphrasi propius abest quam vel νάϊον vel λάϊνον. || παροιχ. Da. Be. || 5 voce πυθ. terminatur *a* Moschopulcorum praestantissimus || 7 ἑτοῖμος VXZ[*c*]*f* Cp.* — ἑτοιμος P — ἕτυμος I — ἕτοιμος BDEFGQUα' Al. Ro. || ὕμνων mss. omnes Al. Ro.* (cum Sch.[3] .... τὸν οὖν τῶν ὕμνων θησαυρὸν ... et cum par. Germ.) — γρ. [καὶ] ἵππων Ggl Hgl (cum Sch.[1] .. ὁ ὑπὲρ τῆς τῶν ἵππων νίκης πυθιόνικος θησαυρός, τουτέστιν ὁ ὕμνος ... et Sch.[2] τὸν] τὸν ὕμνον, ὃν καὶ θησαυρὸν εἶπεν ... et Sch.[4] τὸν] ὅντινα τὸν ὕμνον ...; hi igitur non legerunt ὕμνον, sed θησαυρὸν [ἵππων] metaphorice pro ὕμνον dictum esse existimabant). Ft. vulgata orta e gl. ὕμνος s. ὕμνων supra vocem θησ. scriptâ || -χισται] -χηται ex Etym. M. et Zonara (τεῖχος, τειχῶ, ἀφ' οὗ φησὶ πίνδαρος τετείχηται) laudat Bö.[1] (ad fr. 284), sed I. IV, 44 conferri iubet Bg.[2] addens Gaisfordium τετείχισται scripsisse. || ἀπολλωνίαν νάπᾶν E, || νάπῃ G[1] — νάπᾳ G[a] roll. || 10 οὔτε VXZ[*cf*] Al. Ro.* cum Sch. — οὐ B.DE.FG.IP[Q?]RU Ro; — οὐχὶ α'b|IIIβ' (Tricl.; quid α'a habuerit n. l.) || χειμέρ. U || ἀπάκτός (cum gl. ξενός) sic Z (in Sch. H ἀπελθὼν)

[redacted]

στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμοι ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενοι. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

12 ἄνεμοι EPQR Bö.¹² Di. (cum Sch.) — ἄνεμος [B]DFGI[UVX]Z [cf] Al. Ro.* Th. Aw. Hm³* || ἐς omnes || **13** ἄξοισι BDEFGIIPQRU VWXYZ (EF σιν — XZ^a ουσι) cum Sch. et Germ. (et gl. Z) Bö. Hm.* — ἄξοι cf (Mosch.) Ox. — ἄξει α'[β'] (Tricl.) Al. Ro.* Hy. Be. — ἄξε Sm. || παμφόρῳ(ω) [B]DE.FG.I[PR]QU.VX^b Z[cf] (X^a -οδω) Al. Ro.* — πολυφόρω B, Ro; eadem est interpretatio Sch. Vet. — Germ. τῇ παμφόρῳ καὶ τῇ πολυφόρῳ καὶ παμμιγεῖ — gl. Z πολλῷ — πολυφθόρῳ Hm.¹ (coll. N. VIII, 31; I. IV, 49) — παμφόροις α'β' (Tricl.) || χεράδι [B.]DE.FG.I[I] PQUV[W]X[Y]Z[c]f Al. Ro.* Hm. Bö.* (cum Sch. et Eustath.; συρφετῷ gl. FZ et Germ.) — χεράσιν α'β' (Tricl.) — χοιρ. D^s — χερμ. F^s — χαράδι R (Sw. laudat Ah. D. D. 118 qui ex tabulis Heracleensibus I, 12. 25 χαράδεος genitivum affert) — χεράδει Be. Hy. (cum grammaticis quibusdam apud Etym. M.; Schol. Vict. Hom.; Eustath. [qui χεράδι praefert]; cf. Bö.¹) || π. χ. virgulis inclusum Hy.¹ — praemissâ virgulâ [c]f Al. Ox. Be. Hy.²* — praefixo puncto B — non dist. DEFIQUVXZα' Ro.* Bö.* || **14** τυπτόμενοι BDEFG.IIPQUc Bö.¹² Di. (cum Sch. B Ro. τύπτοντες καὶ στρέφοντες; Sch. GII τυπτόμενοι ἀντὶ τοῦ τύπτονται [sic]; et cum Germ.) — τυπτόμενος VWXYZfα'β' Al. Ro.* (Tricl. cum nota παμφόροις καὶ χεράσιν γράφε καὶ τυπτόμενος, διὰ τὸ μέτρον· καὶ ἄξει, πρὸς τὸ ἄνεμος ἀποδιδούς) — θρυπτόμενον Pw. — τυπτόμενον Da. Hy. Hm.¹²³ Th. Aw. (Di.) Bg.* — κρυπτομένους Hck. — Etym. M χέραδος... οὐδέτερον .... καὶ πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε· χεράδει σποδέων. Hinc Be. γε σποδέων; Hy. coni. δὴ σποδέων (quod ipse improbat); sed Bö. emendat in Etym. M ς' πυθίων. Alii (Da. Hy. Hm.) hoc ad alium Pindari locum pertinere credunt. Intelligo cum Sch. propulsantes, non cum Bö. illisi; cf. de usu formae mediae P. I, 24. (κυλινδομένα ubi Sch. εἰσκυλίει) 48. 74. al. || πρόσωπον] ἔχων ὁ ὕμνος gl. Z cum Sch. recte (contra Hm.³) || **15** κοινάν BDEFPQ[R]UW? Ro.* (cum Sch.) — κοινάν (νὸν, νᾶν) G (iunctis compendiis) — κοινά Al. — κοινᾷ(ᾶ) IIVXYZcfα'β' || **16** θνητ. X || **17** ἐνδ. Z || ἁρματινίκαν I („plurimi" Bö.) Al. Ro.* Bd. (ἀρμ. Ro.) — ἁρματονίκαν c — ἅρματι νίκαν GZ [mei omnes, ut videtur] Mr.? St.³ Sm. Ox.* || **18** κρισαίαισιν ἐνὶ πτυχαῖσιν BDEFGIIQRVWXYZ (σαίεσιν D — χρυσαί. I^ac) Al. — id. (sed πτυχαῖς) P? — id. (sed χαισι) V — id. (sed ἐν) U — κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς cf (Mosch.) Bg.² coni. recte — κρισαίαι-

σύ τοι σχέθων νυν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν Στρ. γ'.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς Στρ. δ'.

σιν ἐν πτυχαῖς [α'β'] (Tricl.?) Ro.* || -ελεῖ [fα' r. r.] Al. Ro.* — ἑλει DQRV (cum Sch. Ro.) — ἑλλει BEFGIUXZ (cum Sch. BGH?)

19 νῦν B. (cf. ad O. III, 34) — νυν Bg.² (cum Sch. τοίνυν) recte; desideratur nexus eiusmodi; de ἄγειν emphatice sine casu usurpato vide ad P. II, 17 — νιν DE.FGIPQRUVXf[α' r. r.] Al. Cp. Sm. Ox.* — νὶν Z Ro: Br.* (gl. Z αὐτὴν) || ἐπὶ δεξιὰ VWXYZf Al. Be. — ἐπιδέξια [BDEF]GI [IPQR]U[α'] Ro.* (gl. G ἐπιδεξίως) || **20** εὐφ. [B?]QRU Ro.* — ἐφ. D EF [rell.] Al. Sm.* || **21** τά β'(?) Sm. Hm. Bö.* — τό α'ᵃ(β'?) cum nota Tricl. ἐφημοσύνην γράφε καὶ τό ποτε, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τῷ μέτρῳ. τὸ δὲ τό ποτε ἀττικόν ἐστι ...ἀλλὰ καὶ υἷ' ὀρφανιζομένῳ, καὶ πηλεΐδᾳ διαλελυμένως γράφε. οὕτως ἔχει γὰρ τὸ μέτρον ὀρθῶς. — τάν [B]DEFGIIP [Q]R[U]VWXYZ[cf]α'ᵇ Al. Ro.* Bd.* Ht. (cum Sch.) — ὄρεσι τάν ποτε (om. ἐν) Da. (in quod et ipse incidi) || ποτ'] ποτε R || ἐν ὄρεσι PQ Ro.* Bd.* — ἐν οὔρεσι BDEFG[R]U[VX]Z[cf] Sm. Hy. Be.* — ἐν οὔρεσιν Iα' Al. || -σθενῆ Qᵃᶜ? Bg.² — σθενεῖ rell. — p. n. h. || **22** φιλλύρας PQ RU || υἱὸν vett. et Mosch. Al. Ro.* — υἷ' α' (Tricl.; vide supra) Sm. — παῖδ' Be. || **23** πηλεΐδᾳ α' (Tricl.; cum gl. διὰ τὸ μέτρον; vide supra) Sm. Ox.* — πηληΐδᾳ Al. Ro.* — πηλείδᾳ(α) BDEFGIPQRUVXZcf || μὲν [B]DEF[G]I[PQR]U[α'f r. r.] Ro.* (cum Sch.) — δὲ VWXYZ Al. || -ίδην Z — ίδαν rell. mei (etiam WY?) || **24** βαρυόπαν [B]DG[I]U[α'β'] Ro.* (cum Sch. [B] Ro. μεγαλόφωνον) — βαρυόπᾶν FV — βαρυοπᾶν EWXYZcf — βοώπαν PQR (cum Sch. GHU etc. μεγαλόφθαλμον); cf. Eustath. p. 768, 43; βοῶπις a quibusdam explicatur μεγαλόφωνος; cf. Hesych. || γρ. στεροπᾷ κεραυνῷ τε gl. G — στεροπᾶν κεραυνῶν τε omnes mss. Al. Ro.* (cum Sch.) || **25** θεὸν B — θεῶν rell. (cum Sch. ut videtur: παρὰ τοὺς ἄλλους θεούς). Est quod placeat in accusativo ut magis poetico: cf. N. V, 38 || **26** ταύτας] θείας Be. — κεδνᾶς s. κλειτᾶς (Ht.) Cf. Sch. et Hm. || **27** ἀμοίρειν R || **28** ἔγεντο α'β' (Tricl.) Sm. Bö. Hm.* — ἐγένετο rell.; cf. P. III, 87 || πρότερος α'β' (sed gl. Tricl. εἰς τὸ παλαιὸν) — πρότερον rell. (Sch. τὸ παλαιὸν)

[redacted]

νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ϝόν·

Στρ. ε'.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,

30 ὑπέρφθιτο R*f* || ἐναρίμβροτον [B]G[P]QU[VX]Z[*c*]*df* Al. Ro.* Ox.* (*d*ᵃᶜ ομον) cum Sch. et gl. GZ — ἐναρήμβροτον EF — ἐναρίβροτον DI (cf. O. VI, 101; P. III, 58) — ἐναριμβρότων α'β' (Tricl.) Sm. Da. || **31** ἀναμείναις (in nullo ms.) Bö.* — ἀναμείνας Zᵐα'[β'] Al. Pw. Hy. Be.* (recte? cf. Ja. LXXXIII, 43) — ἀμμείνας [B]DFGIΠPQRVWXYZ[*c*]*f* Ro.* — ἐμμείνας E — ἀμύνας Sm. — par. Sch. ὑπομείνας || σράταρχον] ἀρχόν α'β' (Tricl. cum gl. ἄρχοντα) || στρατάρχου ... μέμνονος B? || **32** νεστόρειον [*c*]*f*[α'] Al. Ro:* — νεστόρεον DE.FIPQRU.VX.Z — de BG n. n. || **33** δαχθεὶς B — Sch. τρωθεὶς || ὅδ' mss. Al. Ro.* — ὃ δ' Sm. Ox.* — ὁ δ' Mr.* Hy.²* || ἔφεπεν α' Al. Bö.* — ἔφεπε vett. et Mosch. Ro.* || **34** κρατερὸν PQR || **35** μεσαν. PUVX.Zα' || δονηθ. BDEFGIΠPQUVW XYZ*cf* Ah. Sw.* — δοναθ. [α'β'] (Tricl.) Al. Ro.* || βόασε [B]DEFG IΠQ[R]UVWXYZα'β' Al. Ro.* — φώνησε P — βέασεν *f* Sm. || παῖδ' ἐὸν Aw. male || **37** ἆρ V¹X*f* Al. Ro. || ἀπέριψε P? — ἀπέριψεν D?V [*c*]*f*α' Al. Sm. Ox.* (in Tricl. cum gl. διὰ τὸ μέτρον) — ἀπέρριψεν BEFG IQRUXZ Ro.* Fuerit ἀπέϝριψεν. || αὑτούς. *f* — αὑτοῦ (sine dist.) Ro. — αὑτοῦ. Ox.* — αὐτοῦ (sine dist.) DEGVX? Al. — αὐτοῦ. BFIQUZα' Cp.* — . αὐτοῦ (i. e. in loco) (Hy.) Hm. Bö.* (eleganter; recte?) — Sch. BU οὐ μάταιον δὲ τὸν λόγον ἑαυτοῦ ἔρριψεν, ὑπομείνας γὰρ κτλ. ubi Ro.* αὐτοῦ habet. Gl. Z πατρός. Sch. igitur αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ habuit; nec alibi adv. αὐτοῦ apud Pindarum legitur [etsi saepe apud Homerum]; ft. μένων cum pondere primo loco positum, ut ultimo P. IV, 33. || **38** δὲ (om. ὁ) DG[U?] Be. (Hy.) — δὲ ὁ Br.* — δ' ὁ BEFIZ [rell.] Al. Ro. Cp. Sm.* — ὁ (om. δ') Bg.² — Sch. par. γὰρ habet.

ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

40 ἐδόκησέ τε τῶν omnes scripti (etiam G,U,[c]*fa'* sed in *α'* cum gl. ἀντὶ μιᾶς; cf. 4. 13. 22. 31.) Ox. Hy. — ἐδόκησε τῶν Al. — ἐδόκησεν τῶν Ro:* (vitium ex Al. manavit; B, non exstat; hinc idem vitium etiam ad Ro; propagatum) — δόκησεν δὲ τῶν Sm. Bd. — ἐδόκησεν δὲ τῶν Be. Ht. — ἐδόκησέν τε τῶν Hm. Bö.* — Sch. B Ro.* ἔδοξεν οὖν (ubi U[G?] Bö. οὖν omittunt) — paraphr. B[G] Ro.* ἔδοξε δὲ (cum Germ.) || Sch.[1] et Sch.[3] non legerunt τοῖς πάλαι sed coniunxerunt τῇ τῶν παλαι γενεᾷ cum ἐδόκησεν, ut Germ. facit: ἐδόκησε τῇ γενεᾷ τῶν πάλαι εἶναι ὕπατος πρὸς ἀρετὴν ἐν τοῖς ὁπλοτέροις; nescio an (cum Sch.[2]?) τῶν πάλαι cum ὕπατος, γενεᾷ cum ὁπλ. consociandum sit: „Veterum Ant. summus pietate videbatur posteris (Theocr. XVI, 45 sq.), nunc viventium Thr. summus pietate videtur.“ || **41** -ροισι D || τελέσαις B Bö.* — τελέσσαις V^{ac} — τελέσας [P?Qc]I*fa'*[*β'*] Al. Ro.* — τελέσσας DEFGRUV^{pc}XZ || **42** τοκέεσι P — τοκέεσιν QR || ἔμμεν omnes || **43** παρίκει BEF^{ac}V Bö.* — παρήκει D F^{pc}GIPQRUXZ*fa'* [r. r.] Al. Ro.* — gl. Z παρῆλθεν || **44** τῶν νῦν δὲ [c]*f*[*α'* r. r.] Al. Ro.* — τῶν δὲ νῦν B.E.FG.IPQRUV^{ac}XZ Ro; (V^{pc} τῶ?) — τὰ δὲ νῦν D || **45** πατρώαν (ῶαν F Ro. Br. — ῴαν Z*α'* Al. Mr.*) omnes || πρὸς] πρὸς (i. e. πατρὸς) U || **46** πάτρωΐ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν | ἄπασαν BDEFGI[I]PQRUV[W]X[Y]Z (B πάτρῳ — F^{ac} πάτρω — E τ' ἀγλ. et ξε | — R ὥπασαν?) Al. Ro.* — πάτρωΐ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν (om. ἄπασαν) [c]*fa'*? Sm.* — id. (sed πάτρῳ τ' ἐπερχ.) Hm. Bö.* — id. (sed πάτρωΐ τ' ἐρχ.) [*α'*?]*β'* — id. (sed πᾶσάν τ' ἐπερχ.) Ht. — πάτρῳ τ' ἐπερχ. ἀγ. ἄπασαν (Bg.[2] „i. e. omne decus patrui imitans“). gl. *α'* τῷ πάππῳ. οἱ δὲ, τῷ θείῳ Θήρωνι. — Sch. B πάτρῳ, (ubi Ro. GU πάτρωϊ,) τῷ πρὸς πατρὸς θείῳ Θήρωνι (ead. gl. Z). ἐπερχόμενος οὖν πρὸς τὴν τοῦ θείου ἀγγελίαν (sic U; ἀγλαΐαν, BG Ro.*) καὶ κατὰ (κατὰ om. G) τὸν κόσμον ἑαυτὸν ἴσον ἀπέδειξεν. ἢ οὕτως· ἀντὶ τοῦ πάτρωϊ ποιητικῶς [λέγει B]. τὸν γὰρ Θήρωνα λέγειν θέλει τὸν ἀδελφὸν ξενοκράτους (gl. F τῷ ἀδελφῷ τοῦ ξεν.). In Sch.[1] si vox κόσμον respondet voci ἀγλαΐαν, ἀγγελίαν in antecedentibus pro ἀγλαΐαν recte se habet. In Sch.[2] Be.* emendavit ἀντὶ τοῦ θείῳ, πάτρωϊ ποιητικῶς. Nescio an haec omnia (quae nunc confusa leguntur) olim non de πάτρῳ sed de diversa potestate vocis πατρῴαν disputata fuerint, quam alii ad patrem Xenocratem, alii vero ad patruum Theronem, alii denique (Sch.[3] τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἑαυτοῦ στάθμην) generalius

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν. Στρ. ϛ'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔϑ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
τίν τ', Ἐλέλιχϑον, ἃς εὗρες ἱππεΐας ἐσόδους,

ad patres retulerint. Displicent initia πατρῴαν et πάτρῳ proxima. Hinc proficiscenti πάτρωϊ interpretatio vocis πατρῴαν, init. vs. 45 subscripta, ad textum init. vs. 46 delapsa esse videbitur. Verum ἅπασαν, quod init. vs. 47 in vett. legitur, cum init. vs. 46 restitutum metro repugnet, et ipsum e gl. insertum sit necesse est. Ft. ὁ μάν τ' ἐπερχόμενος ἀγλ. ἔδ. (olim ἴσαν τ', ὅλαν τ' proposui: Germ. p. VII) — At Byzantiorum Schmidiique emendatio habet quo defendatur. Nam ἅπασαν solum et numeros turbat et otiosum est, nec exprimitur in Sch. Sed πάτρῳ et ἔδειξεν in Sch. apparent. **47** δὲ om. B, || πλούτω E^ac^E, || ἄγειν D || **48** ,ἄδικον] ἀδινὸν: Sm. Cf. Sch. et ad O. I, 104 ubi adde Eust. § 12 || οὔτε BDEFGIPQRU VXZ*f*α' Al. Ox. (cum Eust. § 12) — οὔϑ' Ro. Br.* Hy. Be.* — οὔτ' Cp. — οὐδὲ Sm. — οὐδ' Bd. || ὑπέροπλον ἥβαν vett. Tricl. Al. Ro.* Hy. Be.* (cum Sch. Aristid. III, 54 [p. 334] laudat. a Sw.[1] Bg.[2]) — ὑπείροπλον ἥβαν *cf* (Mosch.) Ox. — ἥβαν ὑπέροπλον Sm. — ὑπ. ἀνάταν Hm.[3] (coll. P. II, 28) — ὑπ. ὕβριν Eustath. (Pr. § 12) — ὑπ. ἐπέταν Ky. — ὑπ. ἀπό νιν (i. e. ὄλβον) Ra. — ὑπεράφανον ἀκμὰν olim (Rh. IV, 546) conieci (ex Sch. ὑπερήφανον... ἥβην), quod adhuc placet; ὑπέροπλον non agnoscitur nisi in Sch. P semibarbaro — ὑπέροπλον ἀγανῷ Ht. temere || δρέπων] διέπων E, — gl. F ἔχων || **49** -οισιν X || **50** τίν] τήν DV? || τε BDE FG.R (E τέ) — τ' PQUVXZ[*c*]*f*[α'] Al. Ro.* — δ' I (Sch. δὲ, sed hoc δὲ om. in U) || ἐλελίχϑον E^ac^α' (E^pc^ ίχϑον') — ἐλάσιχϑον? apud Eustath. Pr. § 16 p. 7 || ὀργαῖς πάσαις ὅσον ἱππείαν ἔσοδον B — ὀργαῖς πάσαις ὃς ἱππείαν ἔσοδον DEFGIIPQRSUVWXYZ Al. Ro.* (W ὀργεῖν — Al. πασαῖς — dist. ante ὃς QRX Ro.* — εἴσοδον QSU Ro.* — εἴσοδον | εὗρες R (e gl.) — ἐσ ὁδὸν V*[V[1] ἔσοδον]) — εὗρές ϑ' ὃς ἱππέαν ἔσοδον *cdfa'*^b^? (Mosch.) (in *f* εὗρεσϑ' et ἱππέαν; de *c* non prorsus constat; α'^m^ εὗρες adscripsit [expuncto ὀργαῖς] et ἐς in ὃς commutavit) — id. (sed ἱππίαν) Ox. — ὀργαῖς ἐς ἱππείαν ἔσοδον α'*β' (Tricl. cum gl. ταῖς ὁρμαῖς ταῖς εἰς τὴν ἱππικὴν ἅμιλλαν) Hm. Bö.[1 2] Di. Sw. (sed Bö.* ἱππίαν) — ὀργαῖς ὅλαις, ἐς ἵππιον εἴσ|οδον, (om. μάλα) Sm. — ,ὀργᾶς πάλαι ὃς ἵππειον ἔσοδον (μαλ') Pw. — ὀργαῖς, ὃς ἱππίαν ἔσοδον| εὗρες, (om. μάλα) Be. — ,ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴσ|οδον, (om. μάλα) Hy. — ,ὅσϑ' εὗρες ἱππίαν ἔσοδον, (Bö.) (Di.) (ex Sch.) Ta. — ,ὅς ϑ' εὗρες ἱππίας ἐσόδους (Bö.) Th. (ex Sch.) — ,ὀργᾶς ὃς ἱππίαν ἐς ὁδόν, Bg.[1] — ,ὃς ϑῆκας ἱππίαν ἔσοδον, Bg.[2] — ,ὁρμᾶς ὃς ἱππείας ἐς ὁδόν, Ht. — ,ἃς (ὡς) εὗρες ἱππίας ἐσόδους, ego nuper (Germ. p. VII) ex B et Sch. B οὓς εὗρες ἱππείας ἐσόδους (ubi Ro.

μάλα ϝαδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

οὓς et εἰσόδους; in GU est ὃς εὗρες ἱππείαν ἔσοδον [U εἴσοδον], τουτέστιν ἱππικὰς ἁμίλλας· ἵππιος γὰρ ὁ θεός). Potest quidem illud ὅσον (i. e. quod attinet ad) etiam favere Triclinio (cuius emendationem Hm. nesciens iteravit); possis scribere ἐς πᾶσαν ἱ. ἔ.; sed teneo pluralem cum Sch. (coll. P. V, 108) et ἃς εὗρες (nisi malis ἅς θ᾽ εὗρες), quamvis ὀργᾷς ὃς (Pw. Bg.[1]) si exemplis comprobare possem, valde arrideret. Sch. autem nihil nec de isto ὀργαῖς πάσαις (quod prorsus inutile est) nec de verbo εὗρες subaudiendo dicunt, sed gl. F(R) est εὗρες, gl. E ἐξεῦρες, gl. G diserte ἔξωθεν τὸ εὗρες. Ex his gl. et Sch. sua hausit Mosch., sed non crediderim eum de rariore aliqua forma in -σθα desinente (Ah. D. A. 129) cogitasse. Ad ὀργαῖς gl. Z ὁρμαῖς, ad ἱπ. ἔσ. gl. E ἱππικοὺς ἀγῶνας. Inveniri ὀργάς et ὀργήν (hoc sensu) etiam in prosa Lexica ostendunt; praeterea Sch. et gl. saepius poeticam orationem imitantur; quare ὀργαῖς πάσαις interpretationem vs. 51 μάλα ἀδόντι νόῳ esse existimo, ut ὅσον ad ἃς (quod attinet ad eos quos invenisti aditus studii equestris) pertinuit, quod (cum εὗρες) e mss. excidit.

51 μάλ᾽ Ro.* — μάλα mss. Al. Ox.* || ἀδόντι Z Bö.* — ἁδόντι B V^bX[c]f Al. Ro.* — ἅδοντι B,DFĪPQUV[a] — ἅδοντι EG — ἀδῶντι Ṣα′β′ — gl. F ἀρέσκοντι. Cf. ad O. VII, 18 || ποσιδᾶν EG — ποσειδᾶν B.DE[ac]? FIPQ[R]U[VX]Z[c]fα′ Al. Ro.* (σεῖδαν P) || προσέχεται Sm. Hy. Be.* — προσέρχεται B.DEFGIPQRṢUVXZ[c]d̲fα′β′ Al. Ro.* (etiam Sch. BGU Ro.* προσέρχεται καὶ προσοικειοῦται). Refertur προσέχεται ex ỊWY, quos ego non vidi. || **52** extr. plene dist. E — minus plene B || **53** ὁμιλῶν Pw. || **54** ἀμ.] διέρχεται gl. F — ὑπερνικᾷ gl. E — ἐναλ[λ]άσσει gl. Z — παραβαλλόμενα παραπορεύεσθαι Sch. B Ro. ubi GU παραλλάσσειν καὶ παραπορ. (παραπολ. U) || τρ.] ἐπίπονον gl. Z

S u b s c r. τέλος ξενοκράτους. U — τέλος. E — ὕμνου τέλος ξενοκράτους ἀκραγαντίνου. α′ — nulla subscr. in BDFGI etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

Strophae.

– –́ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ ⏖ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ x ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏖́ –́ ⏑ ⏓
⏒ ⏖́ ⏑ – ⏒

Epodus.

x́ ⏑ –́ ⏖ – x́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ‥
⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

Inscr. μεγ. ἀθ. τεθρ. [B?] Ro.* (cum Sch.) — μ. ἀ. ἵπποις. X*f* — μ. ἀ. ἵπποις. ὀλύμπια. ἴσθμια. πύθια. DGΠPV̄WXYZ — μ. ἀ. ἵπποις, ὀλύμπια. πύθια. ἴσθμια. Uα'β' Al. — id. (om. πύθια) E — μ. ἀ. νικήσαντι ὀλύμπια ἴσθμια: (om. ἵπποις et πύθια) F — μ. ἀ. κέλητι. Bg.[2] (ex V̈ Böckhio relatum erat ἵππῳ; ego ἵπποις enotavi) — om. inscr. Q

Metr. Coniunxit Bg.[2] str. 5 et 6 ita ⏑ –́ ⏖ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ dulcissimo sono, sed minus recte — Str. 1 Bö.[1] Hm.[2] Sw.[23] – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖ ⏑ – ⏒; Str. 2 et 3 Tricl. ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – | ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –. De exitu str. 2 vide ad v. 10.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ,
κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
αἰᾶν ὀνυμάξομαι

1 [ὤ]ς κάλλ. U, || μεγαλοπόλες omnes mss. (etsi de α' in Bö.^{1m} n. n.) Al. Ro.* Bö.^{2}* — μεγαλοπτόλιες Bö.^{1} Hm.^{2} Sw.^{23} Ht. || ἀθῆναι D Cf. ad O. VII, 38 || **2** προοίμιόν τ' α' (Tricl. male, ob ἐρεχθέως vs. 10) || ἀλκμαν. DEFGI[Q?]UVXZα' Hy. Be.* — ἀλκμαιν. *cf* Al. Br.^{m} Ox. (*f* ἀλμ.) — ἀλκμαιαν. P Ro. — ἀλκμαιων. R — ἀλκμαιον. [B] Cp.* Pw. || -ιδᾶν] -ιδῶν QR || ἐρισθ. α'β' (Tricl.) Bö.^{1} Hm.^{2} Th. Ky. || -εὐρυσθ. vett. Mosch. Al. Ro.* Bö.^{2}* (cum Sch.); cf. Metr. || dist. post πρ. (non post γεν.) Z Hy. — post γεν. (non post πρ.) Q Al. Ro.* (cum Sch. BU Ro.* κάλλιστόν ἐστι προοίμιον τῇ εὐρυσθενεῖ γενεᾷ (hoc om. Bö.) τῶν ἀλκμαιονιδῶν αἱ ἀθῆναι, ὥστε κρηπῖδα κτλ.) — post ἀλκ. tantum U — utrimque *f* Be. — non dist. BDEFIV[α'] Bö.* || **3** κρηπίδ' DEFIPQUVXZ Ro.* Ox. — κρηπῖδ' [Bα']*f*? Mr.* Hy.* || -δῶν I? || ἵπποις BDEFGI PQRUVWXYZ*cf* Ro. Cp. — ἵπποισι [α'β'] Al. Br.* || **5** τίνα τ' οἶκον [B]EFGI[Q]UVXZ[c]*f*α'β'? Al. Ro:* (cum Sch. BU Ro.* τίνα τὲ (τε) οἶκον) — τίνα κατ' οἶκον R — τίνα δ' οἶκον P Bg.^{1} Ht. Ra. — τίνα γ' οἶκον β' (sic apud Bö. relatum est) — τίν' οἶκον DG,U, (vitiose; cf. O. II, 2) — τίνα οἶκον (in nullo ms.) Bö.* — τίνα οἶκόν τ' (δ') Bg.^{2} Non opus. || **6** αἰᾶν scripsi, i. e. γαιάων; cf. Hom. Od. μ, 404; I. III, 73; de structura Hom. Il. ρ, 372; subest locutio ποῦ γαίας εὑρήσω; Pind. αἰάων scripserat (Ah. D. A. 110), quod postquam antiquitus in αἰῶν cessit (nisi Pind. vere αἰῶν scripsit; nam multa hercle quae dialecti sunt ignoramus) fraudem fecit interpretibus, ut alii circa dativum αἰῶνι explicandum frustra laborarent, alii τ' αἴων (= ἀΐων; ita Pp.), alii ναίων et ναίοντ' emendarent. Vide Sch. ubi lectio ναίων in Ro. (non in B qui verba ὁ δὲ δίδυμος ἁπλούστερον ἀκούει omittit) Didymo, in mss. (GU) Apollonio [εἰδογράφῳ] tribuitur. Ft. Apollonii inventum Didymus probavit. — ναίων omnes mss. Al. Ro.* (in Z cum gl. ἐγὼ οἰκῶν ἐν τῇ ἑλλάδι e Sch.) — ναίοντ' Sm. Ox.* (e Sch.^{23} [οἰκοῦντα]; defensum a Hm. ut pro ναιόμενον dictum, allato Hom. Il. β, 626; a Bö. constructione selectâ „Cuius patriae, cuius domus clarioris habitatorem nominem" argutius quam verius, fere cum Sm.) — μαίων (quasi hoc esset μώμενος) Pw. — κλείων Th. — αἰνέων Ky. — λαῶν Sw.^{123} — θνατῶν (Sw.) — de Bg.^{2} cf. Metr. — φαίην Ht. — ὑμνέων Ra.^{1} — ἔργοις Ra.^{2} (Ia. LXXI, 280) — νικῶντ' Ra.^{3} (Ia. LXXXIII, 39) Quae novem inventa recentiorum, utut maximam partem ingeniosa, tamen ad unum omnia falsa. Ostendunt, quanto si non feliciores tamen cautiores in talibus fuerint veteres critici, optimo iure. || ὀνυμ.] ὀνομ. D^{ac}U. || -αξο-

[redacted]

ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ᾽ ἐκπρεπὴς

μαι Zα′β′ Al. Ro.* Sch. — ἄξω $E^{pc}F^{ac}G^{b}$*cf* (e gl.; an emendatio?) — ἄζω E^{ac} — ἄξαι BD.E,F^{pc}G,ĮPQ.RU.VWXY (quod pro infinitivo accipientes exposuerunt per εἰπεῖν Germ., addito δυνήσεται gl. F male; est procul dubio emendandi periculum) — ἄξεαι (Bö. Bg.[2]) — ὀνομαστὸν ἂν Ht. — ὀνυμάξομεν Ra. Non erat sollicitanda vulgata, iam a Tricl. eruta e Sch. ubi et ipsum ὀνυμάξομαι bis diserte iteratur, et idem ft. per εἴπω et εἰπεῖν δυνήσομαι explicatur. De forma media cf. Bu. II, 85; P. I, 24; VI, 14 al. Sin ναίων non Apollonio sed antiquae traditioni deberi et vere Pindari fuisse crederem, ναίων ὀνυμάξομαι pro ναίων ὀνομασθήσομαι acciperem, ut poeta sese Atheniensem fingeret: „Quam patriam, quam domum illustriorem habitans dicar, auditu Graeciae?“

7 -ρρον E || **8** ἐλλ.] ἠλ. s. ἠλ. V || πυθ.] ὥστε ἀκοῦσαι μαθεῖν τινά Z^{gl} || **9** πάσεσι I — πάσσαισι R || πολίεσι [*cf*]α′[β′] Al. Ro.* Bö.[2]* coll. Bu. I, 178 — πολίεσιν I^{ac} Ro; — πόλεσιν EFG, — πολίεσσι VW Bö.[1] Hm,[2] Sw.[23] Ht. — πολλιέεσσι XYZ — πολέεσσιν R — πολίεσσιν BD͞GI^{pc}ỊQU — de P n. n. || ὁ λόγος BDEFGIỊPQRU (Sch. ὁ λόγος καὶ ἡ φήμη) — λόγος (om. ὁ) V[W]X.[Y]Z[*cf*]α′[β′] Al. Ro.* (gl. Z ἡ φήμη) — Probato articulo erit ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏖ ⏑ ⏖ ⏑ – –; et vs. 1 αἴ γε? an μεγαλοπτ.? || **10** -θέος [B]E^{pc}?FVXZ[*c*]*f* Al. Ro.* — θέως DEGIPQ RUα′ (Tricl.: cf. v. 2 et Metr.) solito vitio: O. VII, 46; XIII, 56 al. || ἀπόλλων [*cf*] Al. Ro.* Ox.* — ὦ ἀπόλλων Sm. — ἄπολλον B.DEFG.I[P] Q[R]U.VX.Zα′β′ Bö.* Cf. Metr. et v. 2 || τεόν γε δόμον [R?*c*]*f* (Mosch.) Ox.* — τεόν τε δόμον [B.]DE.FGI[Ị]PQUα′β̄′ Ro:* — τὲ (i. e. τεὸν) δόμον V — τε δόμον W — τεὸν δόμον XYZ Al. — p. n. h. τε — τεὸν δόμον ἐν Ht. non male — τεὸν μέγαρον Ra. (Ia. LXXXIII, 40) coll. O. VI, 2. Redundare quidem particula videtur, sed omissio in V etc. manifesta est haplographia. An dittographia in rell. est, ut vs. 2 γενεᾷ synizesi iambum efficiat et trochaicus sit exitus quemadmodum P. X. str. 6; VIII, str. 6. 7 ita × ⏑ × ⏓ –́ ⏑ – ⏑ –? Cf. P. X, 11 || **11** διὰ EQR || **13** προτρέπονται ἐπὶ τὸν ὕμνον $U^{sch}Z^{gl}$ || δέ με mss. Al. Ro.* Sch. — τέ με Ky. || ἰσθμοὶ E^{ac}V || **14** νίκαι EF^{ac}PQX — νῖκαι rell. mss. Al. Ro.* Sch. — tanquam glossema expulit Bg.[2] coll. O. VII, 86; vide Metr.

Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ϝέργα.
φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

15 -πίας [B]DE.FG.I[I]PQRV[W]X[Y]Z[*cf*] Al. Ro.* — πίοις U (Sch. ἐν [τῇ] ὀλυμπίᾳ) — πιάς α'β' (Tricl.) Ws. Va. Gu. Bö.* — ἤγ. ἐν ὀλυμπίᾳ γενομένη Z^{s1} || **16** δοιὼ ἀπὸ α'β' (c. gl. διπλαί, ἤγ. δύο). Tricl. ut vs. cum antistrophico aequaret, dualem Homericum invexit, deleto δ'. Sch. δύο δέ || ὑμῶν PQ R Ht. — ὑμαί [B]DEFGIU etc. (Sch. hoc per ὑμῶν exponit, sed est *αἱ σαί* (hoc Z^{s1}): Sdt. coll. Sch. P. VIII, 66 [88]) || **18** εὐπρ. δὲ νέᾳ Pw. Be. male || νέᾳ [B,]Iα' Al. Br.* — νέα BDEFQUV^{b}X*f* Ro. Cp. — νῦν V^{a}W Z (gl. νῦν e Sch. ἐπὶ τῇ νῦν εὐτυχηθείσῃ νίκῃ χαίρω in textum venit) — gl. Z τῇ νῦν νίκῃ || χαίρω τι. τὸ δ' B.DG^{a}U[*c*]*df* Al. Ro.* Hm.^{23}* Sch. — χαίρω. τί τόδ' FG^{b}IPQSX.Zα'β' Bö.^{12} (τόδ' in Z cum gl. κατὰ) cui falsae interpunctioni consuetudo librariorum τί pro τι et τό δ' pro τὸ δ' signandi occasionem dedit; est enim non solum [· τί] in FG^{b}I etc. sed etiam [τί.] in B — [τί,] in Ro. (τί, Cp.*) — [τί] in V sine dist. — [τί.] in U (U, om. τι) — [· τι] in E^{pc} (E,E^{ac} τι sine dist.); porro τόδ' non solum F G^{b}I etc. habent, sed etiam vel idem vel τό δ' DG^{a}U*f* Al. Ro. Cp. — τόδε Br. — τὸ δὲ Mr. — τὸ δ' St.* Vide P. VIII, 32. 61. 76. etc.; P. IX, 87. 116 etc. Vulgatam egregie confirmat Sch. B Ro.* (Aristarch.) . . . ὅθεν καί φησιν, ἔν τινι (aliquatenus) χαίρειν. τὸ δὲ ἄχνυσθαι κτλ., quo cognito Hm.^{3} non dubitasset an Aristarchus ft. χαίρω τό· τὸ δ' legisset. Etenim Bö. ibi tacite dederat φησι τὸ μὲν χαίρειν, ex G ut videtur, nam U habet φησι· τὸ μὲν χαίρω, τόδ' ἄχνυμαι. Rectissime autem Hm.^{2} dixerat sensum esse p a r t i m g a u d e o p a r t i m d o l e o; pertinet enim h. l. ad σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ de quo vide ad O. I, 104 et Eust. Pr. § 12. — χαίρω τε, τὸ δ' Ht. — χαίρω. τί δὲ τόδ' Ra. (Ia. LXXXIII, 40). Neutro opus. || **19** τὰ om. Ht. || κεν] κε καὶ *c* — καὶ *f* || παρμονίμαν EFI[R]US*df* Al. Cp. Br. St.^{234} Bd. Hm. Bö.* Sch. (et gl. Z παραμένουσαν) — πὰρ μονίμαν [B]DGPQVX Zα' [al.] Ro. Mr. St.^{1} PSt. Sm.* Ox.* (πὰρ, in α') — παρμενέμεν Ht. || **21** θάλοισαν P || **22** gl. Z καλὰ καὶ κακὰ (cum Sch.)

S u b s c r. τέλος. U — ὕμνου τέλος μεγακλέους ἀθηναίου. α' — nulla subscr. in BDEF etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
×̲ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏖ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑˙ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ×̲ ⏒ ×̲ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ×̲ ⏒ –́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ×̲ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ×̲ – –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ×̲ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏒ ×̲ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒

In hoc carmine *η* pro *ᾱ* passim probatum est Byzantiis; cf. vss. 4. 15. 30. 34. 40. 54. (56.) 59. 61. (73). 89.

Inscr. om. Q — de BF n. n. — *ἀριστομένει.* I — *ἀρ. αἰγ. παλ.* X*ſα'* Al. Ro.* — *ἀρ. αἰγ. παλ. νικήσαντι πύθια.* E — *ἀρ. αἰγ. παλ. νικήσαντι* [*τὴν*] *λε̄ πυθιάδα.* DG̅PQUVZ (D *ὀλ*[*υμπιάδα*]) cum Sch. B[G]HT U Ro.* ubi λ̅β̅ scribendum esse existimat Mü. Aeg. 177 sqq. Contra *κ̅η̅* Hm.[3] praefert, sed in G̅ non est *λη̄* sed *λε̄*. Ft. *ο̅ε̅ ὀλυμπιάδα* scribendum, tempus pugnae Salaminiae.

Metr. In Str. 5 post quintam syllabam incisionem etiam vs. 45 fieri voluit et sextam ubique, etiam vs. 92, producendam esse statuit Hm.[3] — Ep. 3 in Bö.[1] post caesuram inter nonam et decimam syllabam incidentem disiunctus legitur, invito auctore. — De Ep. 6 diu sub iudice lis erat; nunc (post Bö.) actum esse videbatur, donec Hm.[3] eum ad trochaeos semantos hoc metro –́ – –́ – | – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒ revocaret. Nos Bö. (et Hm.[2]) sequimur.

Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας — Στρ. α΄.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχοισα κλαϝῖδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

τὺ δ᾽, ὁπόταν τις ἀμείλιχον — Ἀντ. α΄.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων

1 φιλόφρων RU, || ἡσυχία B.DE.FG.IPQRUVXZ[c]dfa΄β΄ Al. Ro:* ἁσυχία Hy.[2]* || 2 μεγαλόπολι c || 3 βουλῶν [B,] Ro; — βουλᾶν mss. Al. Ro.* || τε (τὲ)] δὲ U, male; cf. ad O. XIV, 5 || 4 ἔχοισα B.DEFG. [PU,] Ro.* — ἔχουσα ΠQRUVWXYZcfa΄ Al. Ro; || κλαΐδας [c?]f (Mosch.) Mr. St.[1] Sm. Hm. Bö.* — κλαῖδας EF Ro. — κλᾷδας DG. Aw. — κλᾶδας BΠ?PRU — κλεῖδας B,[1] Q — κλεῖδας B,[a] Ro; — κλαΐδας VW?[X]Y? Z Al. Cp. Br. St.[2]* (τὰς κλ. Al.) — κληΐδας α΄β΄ (ex β΄ apud Bö. τὰς κλ. relatum est; ego ex α΄ non hoc enotavi, sed gl. συνίζησις). Possit defendi κληῗδας ut in Aeolico carmine: cf. P. V ante Inscr. || -τάτους D? || 5 τιμᾶν Q || -μένους D[a] — μένει D[1] rell. -- Sch. B Ro. παρ᾽ ἀριστομένους (-μένει U) || δέκευ omnes || 6 ἔρξαι BDG[P]UX[m]Zda΄β΄ Al. Ro.* (Sch. ποιῆσαι gl. Z πρᾶξαι) -- ἕρξαι EFIQcf -- ἆρξαι VX || ὅπως B — ὁμῶς omnes rell. nec Sch. ὅπως ἐπίστασαι (Aesch. Pr. 374) coniunxit || 7 ἀτρεκεῖ omnes, cum Sch. qui in BGU Ro. τὸ ἀτρεκεῖ ἀντὶ τοῦ ὁμοτρεκεῖ habet, ubi Bö.* (cum U al. l.) ὁμοτρεχεῖ edidit. Etiam gl. G ὁμοτρεκεῖ. Disputat Sch. non de κ in χ commutando (licet τρεκει a τρέχειν derivet), sed de ἀ pro ὁμο accipiendo. — Z[s1] ἀληθεῖ ἤγ. εὐκαίρως (a. c. ἐγκαίρως) — Bö. „iusto tempore“ recte. || 8 ὁπότ᾽ ἂν B — ὁππότ᾽ ἂν B,[1] — ὁππόταν Ro:* — ὅταν B,[2]G,[2]U,[2] Ro;[2] — ὁπόταν DE.FGG,[1]I etc. Al. Sm.* || τις om. VXZ[a] || 10sq. non dist. DFIUV Hy.* --- post κράτει commate, ut hoc cum δυσμενέων iungatur f Al. Sm.* (Mosch. cum Sch. Vet.; idem in interpretatione St.*) — post ὑπαντ. solum commate B Ro.* — post δυσμ. solum plene E — τραχεῖα, δυσμενέων, ὑπαντιάξασα, κράτει τιθεῖς Q — — ,τραχεῖα δυσμενέων (i. e. σκληρὰ πολεμίοις), ὑπαντιάξασα (gl. αὐτῷ [τῷ] κότῳ) κράτει (gl. τῇ σῇ ἰσχύι) τιθεῖς Z (Tricl.? „viribus tuis“ Ln.) — δυσμενέων ὕβριν consociat Ra. — Germ. δυσμενέων cum τις coniunxit, aut ut participium epicum aut ut genitivus esset, et τραχείᾳ (sic) cum καρδίᾳ; κράτει exposuit ἐν κράτει more suo.

[redacted]

ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ᾽ αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α΄
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ νιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ᾽ Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ

11 -ξαισα [B] Ro.* — ξασα DEFGΠQRUVWXYZ*cfα'* Al. || κρατὶ Sch.^{1} (κεφαλῇ explicans) — ἐν κράτει U — κράτει rell. || τιθεῖσ᾽ [B] c^{b} Ro. Br. Mr. (Sch.^{2} in Ro.*; Sch.^{1} in U τιθεῖσα) — τιθεῖσ᾽ (εῖς?) εἶ P?Q^{ac} — τιθεὶς (εἰσ) EF^{ac} (c^{a}?) *f* (Sch.^{2} in U; Sch.^{1} in B Ro.* τιθείσ.) — τιθεῖς (εῖσ) $DF^{pc}GIQ^{pc}VXZc^{a}$[α'] Cp. St.* (Sch.^{1} in G Ox.*; Sch.^{2} in [B]G Ox.*) || **12** οὔτε Bth. — οὐ δὲ Al. — οὐδὲ B.[DEF]G. etc. cum Sch. || μάθεν B.[D]GI[U]VXZ*f*[α'] Al. Ro:* (cum Sch.^{12}) — μάθε BEFPQR — φύγεν Pw. — λάθεν Ma. || **13** om. δὲ VXZ Sch. || φίλτατόν γ᾽ α'β' (Tricl.) Al. Ro.* (Al. γε) — φίλτατον (sine γ᾽) BDEFGIΠPQ[R]UVWXY Z*df* Be. Bö.* || **14** τος] -τες B — τοι Al. || ἐκ δόμων] γρ. καὶ εἰς δόμον G^{gl} — Sch. ὅταν τις παρ᾽ ἑκόντος λαμβάνῃ || φέρει $V^{1}f^{1}$ — φέροι $V^{a}f^{a}$ rell. || **15** βία B.DEF?G.IΠPQ[R]U.VW[X]Y[*c*]*f*α'β' Al. Ro.* Be. Hm. Bö.* Sch. — βίᾳ Z Hy. male (de Z cf. O. IX, 63; P. IV, 290 al.) || ἔσφηλεν *cf* (Mosch. consulto; cf. Tricl. κληῗδας v. 4) — ἔσφαλλεν G — ἔσφαλεν IZ [rell.] Al. Ro.* || **16** ἑκατόγκρανος Sm. Ox. Hy.* — πολυκάρανός τ᾽, α' (nescio an idem sit in β', ex quo Böckhio ἑκατόγκρανός γ᾽ relatum est) Tricl. male (α' cum gl. ὁ ἑκατὸν ἔχων κεφαλάς) — πολυκάρανος (sine τ᾽) Ro.* Bd. Be. — ἑκατονκάρηνος *cf* (γκ *c*?) Mosch. (vide supra de η) - - ἑκατονκάρανος Al. — ἑκατοντοκάρανος BFI — ἑκατοντακάρανος DEP QRUVXZ (in D ut videtur κρανος; in V κα|νος, sed ρ supra α, alterum α supra ρ) — p. n. e. — Corruptela ft. ex ἑκατόκρανος orta, dittographiâ. Cf. O. II, 63; IV, 7 al. || νιν scripsi cum Aw. — μιν omnes mss. et edd.; an ob sonorum ου et μ concordiam praelatum? Quo nomine οὔ μιν διώξω O. III, 45 defendi potest. Paraphr. Sch. non exstat sed gl. Q τὴν ἡσυχίαν, non male, si admiseris insolitum ἄλεξεν, cf. Hom. Il. π, 688; gl. Z αὐτὸν τὸν δία. Refertur ab intt. recc. (a St. inde) ad βίαν, sed βία in Sch. exponitur ἡ τοῦ σώματος ἰσχύς quod minus bene convenit in οὔ μιν ἄλυξεν. || ἄλεξεν I — ἄλυξεν rell. (Z^{gl} ἐξέφυγεν) — p. n. e. || **17** μὰν] μὲν R || δμᾶθε E. F malo — δαμᾶθεν B — δμᾶτεν I — δμᾶθεν DG.Q etc. — $Q^{gl}Z^{gl}$ ἐδαμάσθησαν || κεραυνῷ Q^{ac} — κερκυνῷ D

Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς Στρ. β'.
ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἀντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον

19 -κειον] -κιον E (non E,) || κίραθεν E^{pc} || **20** ποίᾳ(α) mss. Al. Ro.* Ox. Be. Hm. Bö.* (D^{ac} ποῖα — Ị ποίει — πώα Z) — πόᾳ Sm. Hy. Aw. || παρνασίᾳ(α) [B]DEFGIPQRUVXZ[c]f[α'] Al. Ro.* (σσ Hy.[2]* et Hm.) — παρνασίδι Bö. Hm.* (coll. O. IV, 11 et Aesch. Ch. 559) || δωρεῖ E (non E,) || **21** ἔπεσε [B]DGI•VXZ[cfα'] Al. Br.* — ἔπεσσε EFI[1]PQU Ro. Cp. — οὐχὶ ἔπετε P^{gl} Cf. O. VII, 72; P. V, 47 et ad O. IX, 16 sq. || **22** ἀρεταῖσι R || **22** sq. ἀρετῶν κλεινῶν Q^{gl} || **23** -κιδῶν R || **24** θίγουσα EF — θιγοῖσα Bu. Bg.[12] — θίγοισα [B]DGI[PQR]UVXZ[c]f[α'] Al. Ro.* (cum Sch.) — Z^{gl} ψαύσασα (hoc enim voluit; cod. ψαύσουσα). Cf. ad O. VII, 18 || τελίαν E^{ac}F — τελέαν E^{pc} rell. || δ' ἔχει om. D — δ' om. E^{ac}F — par. Sch. ἀλλὰ || **25** ἀπαρχάς D — ἀπαρχᾶς Ro. || πολλοῖς R || **26** νικαφόρους E non male, sed E h. l. solito vitiosior est — p. n. h. || ἄθλοις DEI || -ψαισα B Hy.[2]* (etiam [P]W?) — ψασα D EFGIỊQRUVXYZ[c]fα' Al. Ro.* || **28** τὰ δὲ καὶ ἐν BDEFGI̅Ị?PQR̅?U solito vitio, quod exemplum adde ad P. III, 102 et Germ. Sch. p. V — τὰ δὲ καὶ (om. ἐν) VWXẊẊYZc?d̲f (Hy.) Bö.* recte (W παρὰ pro τὰ) — τὰ δὲ ἐν (om. καὶ) α'β'γ̣' (Tricl.) Al. male — τὰ καὶ ἐν (om. δὲ) Ro.* (in nullo scripto). — Sch. διαπρέπει δὲ καὶ ἐν ἀνδράσιν. G^{gl} καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσι διαπρέπει. Z^{gl} ἤγ. οὐ μόνον ἥρωας ἔθρεφεν ἀλλὰ καὶ ἄνδρας ἀρίστους διαπρέπει. Cf. ad P. VII, 18 et O. I, 104 || **30** μακρηγ. D^{ac}XZcf — μακραγ. [B]D^{pc}EF[G]I[PQR]UV[α'] Al. Ro.* Vide P. II, 53 et O. I, 53. || **32** κνίσῃ(η) B.DEFIỊ[PR]QUVWXYZ[α'] Ro.* Hm.[12] Bö.* — κνίσσῃ(ῃ)

ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς 'Επ. β'.
'Ολυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν 'Ισθμοῖ θρασύγυιον·
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν, λόγον φέρεις

f Al. (Mosch.) Hy. Hm.[3] Ht. cf. Metr. — G[lit] κνήσῃ vel κνίσῃ (a. c. κινήσῃ?) || τό δ' (τόδ') QVXZ || μοι [B]E.FI[po]P[QR]U.VXZ[*c*]*fa'* Al. Ro.* — μου DG.I[ac] — Sch. (ad priora) μὴ προσκορὴς ὀφθῇ ὁ λόγος μου (hoc B Ro.* ubi nunc φάνῃ editur; in U est ὀφθῶ, omisso ὁ λόμος μου). — Sch.[1] μὴ κόρος ἐπιδράμῃ μου τοῖς ποιήμασιν (sic BGHTU; sed quia haec linea in B lituris foedata ac lectu difficillima erat, Ro.* μοι scripsit, omisso. τ. π., male). ὃ νῦν ἐξείληφα ἔργον τὸ ἐν (sic BGHTU; sed Ro.* ἔργον. τὸ δὲ ἐν) ποσί μοι (hoc BHT; sed μου GU Ro.) τρέχον, τουτέστι τὸ πρόσφατον. — Sch.[2] τὸ νῦν παρὰ ποσί μοι (sic B; sed G[H] Ro. μου; U σοι) ὄφλημα τοῦτο νῦν τρέχον κτλ. Apparet hos Vett. non μου sed μοι legisse; minus apertum est an τόδ' pro τοῦτο, non pro τὸ δ' acceptum voluerint. Sch.[2] ita interpungendum est ὑπερθέμενος, φησὶ, τὸ παρεκβάσει περὶ αἰγίνης εἰπεῖν, μὴ κόρος ἐπιδράμῃ μου τοῖς ποιήμασιν, ὃ νῦν ἐξείληφα ἔργον τὸ ἐν ποσὶ μοὶ τρέχον, τουτέστι τὸ πρόσφατον, (τί δὲ ἐστι τοῦτο; ἡ νίκη ... ταύτην) ὑμνήσω. || **32** sq. τράχον ἴτω BEIPVW Hm.[12] Bö.* — τραχὸν ἴτω DFGIQU — τρέχον ἴτω RXYZ[a]*cdf* (-ων YZ[1]) (cad. gl. in FGQ) — ἴτω τράχον α'β' Al. Ro. Cp. (Tricl.) — ἴτω τρέχον Br.* — F[gl] δωρικὸν, ἐπερχόμενον — I[gl] τὸ προκείμενον χρέος ἐλθέτω τὸ σὸν ὃ σοι ὀφείλω ὡς ἡμετέρῳ παιδί. Distinctum est post τρ. in DGIQV Ro. Cp. Br. Sm. Ox. commate; in Mr. St.[13] (et sic vertit St.) plene; ante τρ. in Bd. male. Non dist. BEFPUZ*dfa'* Al. (St.[24] PSt. casu?) Hy.* (cum Sch.[2]; etiam Sch.[1]?)

33 om. τεὸν P? — non om. rell. || καλὼν (λὸν?) D || **34** ἐμὰ VX[ac] || ποτανὸν omnes || μηχ. [B]PQR Ro. Br. Mr. — μαχ. DEFGI[U] etc. Al. Cp. St.* || **35** -μάτεσσι B[a]?DE.FG.I[IPQR]U.[α'β'] Ro.* — μάταισι B[1]B, Ro; — μάτεσι H,V — μάτεσί τε W — παλαίσμασί τε X.YZ — μασίν τε *cf* (Mosch.) — ματέσιν τε Al. || γὰρ ἰχνεύων mss. Al. Ro:* Ht. — γὰρ ἰχνέων (Sm.) Pw. Hm.[1] Bö.* — γὰρ οἰχνέων Hm.[2] Th. Ky. (i. e. μεθέπων) — παριχνέων (Bg.[2]). — Sch. ... γὰρ ... μεταδιώκων καὶ ζηλῶν. Videtur τοιαῦτα vs. 55 non minus singulare, ut apud Pindarum. || -δέλφους QR || **36** οὐλ. α' (Tricl.) || θεόγνητόν τ' α' Al. || κατ' ἐλ. V || **37** κλειτ. [D] EGIVXZ*fa'* Al. Hy. Be.* (Sch. B Ro.) — κλιτ. *c* — κλυτ. [B]FPQRU Ro.* (Sch. U) || -μάχον (sic) VXZ[ac] — μάχου Z[po] || νίκην R || **38** post μιδ. dist. QZ*f* Al. Ro.* Ht. — non dist. BDEUV Hy.*; post φέρεις non dist. DZ*f* Al. Ro. St.* Ht. — dist. BEFQUV Cp.* Bö.*; post τὸν dist.

τὸν ὄνπερ ποτ' Ὀϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον Στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

FQZ*f* Al. Ro.* — non dist. BDEUV St. Bö.* Reposui interpunctionem Stephani cum (Mosch. Sch.) Ht. || de λόγος vide ad O. VII, 90 sq.

39 ποτε ὀϊκλ. Z[ac] *c*?*f* (ποτε οἰκλ. Ox.) || **40** θήβαις υἱοὺς Sm. Be. — θήβαις γόνους Aw. Non opus. || ἠνίξατο (ἠν. B.DFG.Uα' Mr.*) omnes mss. (etiam V̄.) Al. Ro:* (cum Sch.) — αἰνίξατο Bö.* || παραμ. DEG || **41** om. ἀπ' VXZ Al. || ἤληθον (sic) V || **41** et **42** cum praegressis coniuncti in Sch. et in DEFIQVZ*f*[α'] Al. Cp. Sm.* (ut in Ln. Pp. St.[int.]); cum sqq. in Mr.*; ambigue in BU Ro. Br. || **43** ὧδ' εἶπε G,α'β' Al. Ro.* (Tricl.) — ὧδε δ' BDEFGIỊPQRU.VWXYZ — τῆδ' *c*?*f* (Mosch.) — ὅδε δὲ E, contra legem carminis — Sch. (om. in B) ὁ δὲ ἀμφ. || μαρν. cum sqq. coni. Sm.* (laudato N. I, 25) — cum antecc. BGIUZ*f*α' Al. Ro.* Hm. Bö.* (cum Sch. sed hoc Sch. om. B) — ambigue DEFQV || **44** post γενν. plene dist. QU Al. male || ἐπιπρέπει [BEFG]I[PQRα'] Al. Ro.* (cum Sch. B Ro.*) — ἐπιτρέπει DUVX.Z*f* (cum Sch. U ubi bis hoc ἐπιτρέπει iteratur) sed iidem non habent φυὰ, sed φυᾷ(ᾶ) cum rell. et cum Sch.; ἐπιπρέπει est cernitur: Hm. (coll. Hom. Od. ω, 252) || **45** ἐκ πατέρων] ἑκατέρων Ro. || παισὶ BDEFGIPQRUVXZ — παισὶν [*c*]*f*α' Al. Ro.* — παῖ, σοὶ Hm.[3] (cf. Metr.) sed Sch.[2] diserte exprimit τοῖς παισίν et Sch. U τοῖς ἐπιγόνοις. || λῆμα cum sqq. coniungendum esse coni. Bg.[2]; ft. cum Sch. GU ubi lemma est λῆμα θεάομαι, nec Sch.[1] et Sch. U in paraphrasi verborum φυᾷ etc. tangunt vocem λῆμα; sed BIQVZ*f*α' et Sch.[2] λῆμα cum praegressis consociant; non dist. DEF — F[gl] ἡ ἀνδρεία — Z[gl] φρόνημα — Sch.[2] προθύμημα || θαέομαι B[a]EV.W Hy. Be.* — θηέομαι Sm. — θειάομαι *cf*α'β' Ox. — θεόμαι E, — θεάομαι B.[1]DFG.I[Ị]PQRU.XZ — gl. FZ βλέπω — Sch. θεωρῶ || extr. plene dist. α' || **46** ἀλκμᾶν' [BDEF] IU[α'] Cp.* — ἀλμᾶν' *f* — ἀλκμᾶν DG.V[ac] Al. Ro. — ἀλκμὰν V[pc]X[a]X, — ἀλκμάν' X[b]Z — ἀλκμάον'? || ἐπ' om. R || **47** νωμῶντα vett. et Mosch. Al. Ro.* — νέμοντα α'β' Pw. (Hy.) cum nota Tricl. νέμοντα γράφε διὰ τὸ μέτρον || κάδμου πρῶτον ἐν πύλαις Aw. Poeta vel audaciores correptiones admittit, et in Aeolicis carminibus ante δν, γλ, βλ passim. || ἐν] ἐκ D

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ 'Αντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ ϝοίκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μὲν 'Επ. γ'.
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,

48 ποτέρα(ᾳ) DI[ac]U || **49** 'Αρείονος We. (Bg.[2]) — ἀρείονος mss. et edd. cum Sch. et gl. || **51** sq. δὲ οἴκοθέν γ' α'β' Be. (Tricl.) || **52** μόνος B.DEFG.I[P]Q[R]U.VXZ Ro; Hm.[12] Bö.* — μοῦνος [c]fα'[β'] Al. Ro.* Hm.[3] Ht. Cf. Metr. et ad O. VIII, 1. || **53** -ξαις B Bö.* — ξας rell. omnes || τάχα θέων VX[a] Z[a] — τάχα θεῶν cf — τύχα(ᾳ) θεῶν [B]DEF [G]I[P]QUX[bm]Z[b][α'β'] Al. Ro.* — τύχη θεῶν R — p. n. h. || **54** λαῷ(ῶ) BDEFGIIPQRUVWXYZcf Pw. (Hy.[1]) Be. Hm. Bö.* — λεῷ α'β' Al. Ro.* (ex α' λεῷ enotavi). Vide Tricl. vs. 4 || **55** ἄβ. V[b] || -χόρους B[c]f Al. Sm.* — χώρους EFGPQRV.X,Z[b]α' Ro.* — χώρου DIUXZ[a] || γυιάς R || verba τοιαῦτα μὲν ἐφθ. ἀμ. (vs. 78 vulg.) omittit G[ac] sed habet G[m] (ut rell.) cum nota στίχος οὕτω κείμενός ἐστι || de mensura vocis τοῖαῦτα vide ad O. XIII, 78 || **55** sq. μὲν δὴ φθ. α'β' (Tricl.) — μὲν δ' ἐφθ. Al. Ro. Br. Mr. Sm. Ox. — μέν γ' ἐφθ. Pw. — μέν τ' ἐφθ. Be. — μὲν ἐφθ. vett. mss. et Mosch. Cp. St. Bd. Hy.[2]* || **56** -ατο D || -άραος DPQRU Aw. — άρηος [B]E.FGIVXZ[c]f[α'β'] Al. Ro.* Cf. O. VI, 13 || **57** ἀλκμάνα D — ἀλκμᾶνα omnes rell. || βάλλων I[ac] || ὑμνῷ XZ cui repugnat ipsa gl. Z ἀναχοήν τινα δίδωμι αὐτῷ, ὡσεὶ μύρῳ ἔρραινον ςακτῷ || **58** interp. post μοι plene α' (ἐστίν, non ὤν subaudivit Tricl.; gl. Z ὅτι ἀμφ. πλησίον οἰκεῖ ἐμοῦ, ἤγ. τὸ μαντεῖον αὐτοῦ [πλησίον] ἐστίν) — commate Ro.* Sm.* — non dist. vett. et Mosch. Al. St. Bö.* || interp. post ἐμῶν plene f — commate Qα' Cp. Sm. Ox.* — non dist. rell. mss. Al. Ro. Br.* Bö.* || **59** ὑπάντασεν Sm. Hy. Bg.[2] (idem ex P relatum est a Ky.) — ὑπάντασεν Sm. Hy. Bg.[2] (idem ex P relatum est a Ky.) — ὑπαντίασεν BDEFGIQ RUVXZ (V ὑπὰντίασεν) Al. Ro.* Be. — ὑπαντίασ' cf (Mosch.) Ox. — ὑπήντησέ τ' Ṣα'β' (Tricl.: cf. vs. 4. 54) — ὑπάντασέ τ' Bö.* Hm.[3] — Ex Sch.[1] προσυποτίθεται δὲ ὅτι καὶ ὑπήντησε ... (sumit praeterea eum vel

μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ

occurrisse ...) et paraphrasi Sch.[2] ὅτι δή μοι ... γείτων ἐστὶ καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν κτημάτων, καὶ ὅτι ... ἀπήντησε Triclinius videtur et constructionem suam et emendationem collegisse, sine causa. Cf. O. X, 42; XIII, 87. || γᾶς α'β' Sm. Hy.* (Tricl.) — γαίας BDEFGIIPQRUVWXYZcf Al. Ro.* Ox.
60 τ' [R]Z[cfa'] Al. Ro.* Hy. Be.* — τὲ BDEFGIUVX (I τε) Ox. — δὲ PQ (P teste Ky. δ') — Sch.[12] καὶ || ἐφάψαιτο U || μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἅψατο Hm.[3] Cf. Metr. Apud Sch. verba (καὶ τῆς μαντείας ἐφήψατο) καὶ αὐτὸς ὢν μάντις manifesta sunt dativi συγγόνοισι τέχναις interpretatio „iisdem quibus et pater usus erat artibus.“ Languet μάντις. || συγγενέσσι Ht. || τέχνας olim a Sch.[2] lectum esse suspicatur Bg.[2] At Sch.[2] corruptum est. Videntur alii (Sch.[1]) συγγ. τ. pro instrumentali accepisse („congenita arte“ vel „patria [paterna] arte“) cum gl. Z συγγενικαῖς, ἐκ προγόνων γὰρ ἦν μάντις (Tricl.); alii vero (Sch.[2]) συγγόνοισι de personis et pro dativo commodi, ut inde penderet instrumentalis τέχναις („in usum eorum qui non naturâ, sed arte gentiles sunt“ i. e. poetarum, lepide) cum distinctione Mosch. (f συγγόνοισι· τέχναις.). Coniungo μαντ. cum ἐφαψ. (Sch.[12] St.* Ta. Bg.), non cum συγγ. τ. (Ln. Pp. Bö.*) || **61** τὺ δ' (τύ δ' plurimi) omnes || ἑκατηβ. UV,X.Zcf Ro; — ἑκατοβ. IR — ἑκαταβ. B.DE.FG.[PQ]V[α'] Al. Ro.* || **63** γυιάλοις VXZ || **64** τὸν μὲν U (e gl.; Z[gl] τὸν μέγ. ἀγῶνα) — τὸ (om. μὲν) E || τόθι Sch. et gl. pro demonstrativo accipiunt, Bg.[2] pro relativo || **65** sq. πενταεθλίου δόσιν Be. || **66** πενταεθλίου BDEFGIPQRU[VX]Z[c]f Al. Ro.* (Bö.) Th. Bg.[2] — πενταθλίου [α'] Hm. Bö.[12]* || ὑμαῖς] Sch. et Z[gl] ταῖς σαῖς; Q[gl] ὑμετέραις ἢ ταῖς σαῖς || ἔπαγες f — ἐπάγχγεν F — ἐπάγαγες rell. || extr. non dist. plurimi mss. Al. Ro.* — commate Hy.* Bg.[2] — plene E Bö.[2]* || **67** τ' ἄναξ. α'β' Al. Pw. (Tricl. ideo post πενταθλίου plene distinxit) — γ' ἄναξ. Sm. — ὦναξ. BGII? — ὦ 'ναξ. QU — ὦναξ DRZ — ὤναξ. V[ac] Ox. — ὤναξ V[pc]XYc?f — . ἄναξ E optime — ἄναξ F — ἄναξ, Ro. Br. Mr. — — ἄναξ. Cp. St. Bd. — , ἄναξ. Hy.* — , ὦ 'ναξ. Be. — . ἄναξ, Bö.[2]* — , ὦναξ, Bg.[2] Praemissus cum pondere vocativus turbavit librariorum circulos. Etiam Sch.[12] cum sqq. coniungunt ἄναξ; ὦ ex gl. solita invectum est: cf. P. IV, 250 (O. IV, 6?) || δὴ εὔχ. Bg.[2] crasi

κατά τιν᾽ ἁρμονίαν βλέπειν 'Αντ. δ'.
ἀμφ᾽ ἕκαστον, ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε· θεῶν δ᾽ ὄπιν
ἄφθονον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.

68 κατά τιν᾽ omnes mss. Al. Ro.* Ox. Ky. Sw.[23] Ht. (cum Sch.) — κατὰ τίν᾽ Sm. — κατὰ τὶν Pw. (Hy.) Be. Hm. Bö.* (Hm. = σὲ ut apud Theocritum et Corinnam; Pw. (Hy.) Bö. Bg. = σοὶ i. e. τὴν σοῦ ἁρμ.) — κατά τιν *f*[ac] Hy. || βλέπειν omnes mss. (sed βλέπειν σὲ D adscripta glossa) Al. Ro.* (cum Sch. ἐφορᾶν) — ἕπειν Ky. Ht. — πλέκειν s. βαλεῖν Ra. || De loco vexatissimo nunc sic statuo. Εὔχομαι non est glorior (Ky. Ra.) vel affirmo (Ky. Ms. [Rh. IV, 347] Sw.[2] cum Sch.[2] in B et Ro. [ἤτοι] διαβεβαιοῦμαι καὶ εὔχ., ubi ἤτ. διαβ. καὶ omittunt Bö. U[G]) sed precor (Sch.[1] Ln.*). Rectissime Ky. (qui de h. l. optime meritus est) et τιν᾽ restituit et (coll. P. II, 34) ἁρμονίαν (P[gl] σειρὰν, τάξιν, „congruentiam" Em.) idem esse dixit cum μέτρον [et καιρός]; omnino enim haec verba subito interiecta, ut in tot aliis carminibus (cf. O. IX, 80; P. I, 29; N. VIII, 35) pietatis et admonitionis sunt, ne certorum quorundam finium modum homo excedat, neve deorum invidiam excitare videatur; ideo ἄφθονον reposui pro ἄφθιτον. Restat constructionis ambiguitas, quam etiam diversitas inter Sch.[1] et Sch.[2] et apud Triclinium (Z[gl] ἤγουν μετὰ ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ [ἐμὲ] ποιεῖν ὅσα ἂν ποιῶ· ἢ [σὲ] βλέπειν, ὦ ἄπολλον, ὅσα ἂν ποιῶ) prodit: utrum homo an deus sit ὁ βλέπων. Mihi sensus „Precor, o rex, ut semper in unaquaque re (quaecunque tracto) ad congruentiam (modestiam) quandam lubenti animo circumspiciam" facilior aptiorque videtur esse quam (hyperbato) „Precor, o rex, ut propitio animo respicias, quaecunque in unaquaque re modestiâ quâdam òbservatâ percurro." Conturbatus hic locus ideo, quod intt. ἁρμονίαν ad solum poetae canticum retulerunt; quippe Pind. e persona poetae loquens tamen amplectitur victorem ceterosque || **69** ,ὅσσα B — ὅσσα rell. vett. — ὅσα [c]*f*[α'] Al. Ro.* || νέομαι mss. Al. Ro.* cum Sch. (ἐπέρχομαι et ἔρχομαι) et gl. μετέρχομαι εἰς τὸ ὑμνεῖν (F), μετέρχομαι (Z) — νέμομαι Mi. Be. (Bö.) Ht. (coll. P. V, 13) || **70** ἀδ. Q || **71** -κεν α' Al. — κε vett. Mosch. Ro.* || δ᾽ ὄπιν] ὄπιν δ᾽ Sm. — δὲ ὄπιν Ox. || **72** ἄφθονον Cp.[12] (cum G[gl] γρ. καὶ ἄφθονον) quod Sch. par. (ἀνεπίφθονον) confirmat. — ἄφθιτον omnes mss. Al. Ro. Cp.[12m] Br.* (F[gl] ἄφθαρτον; Z[gl] διηνεκῆ) quod Germ. per ἄφθονον explicat, argutius || ξέναρκες vett. Mosch. Al. Ro.* Hm.[12] Bö.* (ξυν. X[a]) — ξείναρκες α' (Tricl.) Sm. Ox. Aw. Hm.[3] Ht. — ξενάρκει᾽ Pw. Be. — ξεινάρκει᾽ Hy. Cf. Metr. || ,'ὑμ. Q || **72**sq. τύχαισιν. εἴ τις α'β' (Tricl.) — Sch. B Ro. εὐχαῖς (ubi HTU recte τύχαις) — τύχαις. εἰ γάρ τις vett. Mosch. Al. Ro.* (τὶς εἰ γὰρ Pw. Be.)

εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· Ἐπ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑποχειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,

73 ἐσθλὰ R || πέπηται E (Q^{ac} s. Q^{pc}) || μὴ . . . B (exesis literis) — μὴ σὺν rell. vett. [*f*?] Be. Hy.* — μὴ ξὺν [*c*?] Al. Ro.* — σὺν οὐ α'β' (Tricl.) || πόνῳ DEFGIIPQRUV^{s}Z^{s} [α'?]β' Ro.* Aw. Th. Bö.^{2}* (Sch.^{12} B Ro.* etc.) — de B n. l. exesis literis — χρόνῳ V^{1}WXYZ^{1}*cf* Hm.^{12} Bö.^{1} || **74** σοφοῖς R || πεδ' ἀφρόνων $E^{ac}G^{ac}$PQ[R]VXZ[α'β'] Al. Cp. Br. Hy.^{2}* (cum Sch.^{1} ἐν ἄφροσι; Sch.^{2} in B Ro.* οἱ πολλοὶ τῶν ἀφρόνων ubi Bö. cum GHU ἀνθρώπων scripsit) — πεδαφρόνων [B]D$E^{pc}G^{pc}$I[*c*]*f* Ro.* Mr.* — πέδ' ἀφρόνων FU (Bö.) — E^{gl} μετα — F^{gl} μετὰ — Z^{gl} μετὰ δωρικῶς — παραφρόνων Ht. — πεδ' εὐφρονᾶν coni. Bg.^{2} Vett. partim σοφὸς πεδ' ἀφρ. partim πολλοῖς πεδ' ἀφρ. consociaverunt. Cf. ad O. II, 52 || **75** κηρυσσέμεν DQR (gl. E κηρύσσειν, ἄξειν (sic) eodemque errore in Sch. BU Ro. τὸν βίον κηρύσσειν) — κορ. rell. et Sch. GH (κορύσσειν τουτέστιν αὔξειν) || μηχ. *c* — μαχ. rell. (etiam *f*) || **76** τάδ' (τά δ') DE.FG.IQUVXZ*f* Al. Ro; τὰ δ' [B?] Ro.* — ταῦτ' α'β' (Tricl. ubique anacrusin productam statuit: cf. 36.) || ταῦτα δ' X, || οὐκέτ' Z || δαίμων] θεὸς (Sm.) || **77** . ἄλλοτε δ' B.DEFGIIP?QRUVWX.YZ Ro: Br. Mr. (om. dist. in DIQU; in P om. δ'?) — . ἄλλοτ' [*cf*α'β'] Al. Cp. — , ἄλλοτ' St.* (cum Sch. ut videtur) || ἄλλων ὑπ. E || ὕπερ VZ^{ac} — ὑπέρ X || post βάλλων dist. B EFI[α'] Al. Ro.* (commate mss. Cp. Sm.* — semicolo St. — plene Al. Ro.) — non dist. DQUVZ*f* || ὑπὸ χεῖρα, Ht. — ὑπὸ χειρῶν omnes rell. || extr. non dist. mss. Al. Ro. Br.* Hy.* — commate Cp. Sm. Ox. — plene Bg.^{2} || μέτρῳ(ω) B.D^{1}FG^{1}I[IP]Q[R]Uα'β' Ro:* (cum Sch. Tricl.) — μέτρον D^{s}E.G^{s}V.WX.YZ*cf* Al. Be. — Sch. B Ro. ambigue; in Sch. G (om. in B Ro.) Bö. ὑπὸ χειρῶν μέτρα dedit, sed ibi μέτρον est in U. De dativo poetico cf. ad O. I, 89; VI, 58; P. III, 11 || καταβαίνει. μεγάροις δ' [*cf*α'β'] Al. Ro.* Ox.* — καταβαίνει. ἐν μεγάροισι δ' BEFVW?XY?Z — καταβαίνει. ἐν μεγάροις δ' DGII?PQRU -- καταβαίνων. μεγάροις δ' Sm. — κατάβαιν'. ἐν μεγάροις δ' Bg.^{2} ut hoc sit: „ne nimis concupiscas in certamen descendere; multas iam partas habes victorias.“ Similiter olim idem sed alio sensu (= κατέβαιν' reprimere solet) conieceram, coll. P. IV, 30. 46. 163; O. X, 8. At non opus. Recte Sch. et Q^{gl} καταβαίνειν ποιεῖ; E^{gl} καταβιβάζει. Etiam B,G,H,U,V,X, καταβαίνει] habent; ἐν autem solito more invectum est: cf. Sch. Germ. p. V; P. III, 102 etc. Nec participium desidero: cf. P. III, 53. Si quid gravius novarem, ἄλλῳ (sc. χρόνῳ) δ' scriberem. Sed

μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν Στρ. ε'.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων,
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,

vere offendit ὑπὸ χειρῶν. Id interpositum esse pro ὥστε ὑποχείριον εἶναι colligas e Sch. B Ro.; Sch. DGU etc. (non B) etiam ὑπὸ μέτρῳ (μέτρον) χειρῶν coniunctum proponit ut hoc metaphorice sit pro sub sua(m) potestate(m); qua iuncturâ acceptâ Tricl. sub conditionem servorum intelligit, quasi χεῖρες sint οἱ ὑπὸ χεῖρα, perperam. At haec ad verum perducunt, nam manifesto ὑποχείρων μέτρῳ ad modum oppressorum inferiorumque hominum scribendum est. Quod adde ad Lo. Parall. 210; cf. ad O. II, 63 et Hm. ad Soph. El. 1081. Neque aliud voluit significare Sch. B Ro. ἄλλοτε δὲ ὑποχείριον καὶ οἰκτρὸν καί ταπεινόν. || ἔχει U

79 ἀγὼν D — ἀγῶνα X. || extr. dist. plene BFZ*f*α' Al. Ro. — non dist. rell. Illi (cum Sch.) non ad Heraea sola, sed ad tres ludos referebant νίκ. τρ. ut Ar. in singulis singulas victorias reportaverit. Fraudem facit δάμασσας quod pro δαμάσσαις accipiebant. || **80** νίκαις B,G,H,[*c*]*f*[α'?] Sm. Ox.* — νίκαισι BDEFGIΠPQRUVWXYZ (β'?) Al. Ro:* — [ν]ικαῖσι U, — δίκαισι E, — νικᾷς Ht. male || τρισσαῖς mss. Al. Ro.* Hm. Bö.* — τρίταις Pw. Hy. Be.* — τρίσιν γ' Aw. pessime — ,τρισσοῖς, Ht. non melius || ὦ 'ριστ. (ὤριστ.) BDEFGIΠPQUVWYZα'β' (ὦρ. DPX) Ro.* Hm.^{3}* — [ὦ] ἀριστ. R? — ὠριστ. X*f* Al. — ἀριστ. Z*c* Mi. Hy.^{2}* Ht. (Z^{gl} ὦ) p. n. h. Cf. Metr. || δαμάσσαις B? — δαμάσαις B, Ro; (Sch. B Ro. καθυποτάξας) — δαμάσας PQ^{ac}U. — δαμάσσας G^{ac} Ht. — δάμασας DEF G,IQ^{pc}RXZ — δάμασσας G^{pc}V[*c*]*f*[α'β'] Al. Ro.* cum Sch. U καθυπέταξας, G^{gl} ἐνίκησας, Z^{gl} κατέβαλλες ἀνταγωνιστάς. || ἔργῳ] ἔργοις Ht. || extr. dist. plene BEFGIQVZ*f*[α'] Ro.* — non dist. DU Al. Ex Sch. colligunt eum δαμάσσαις ἔργῳ τέτρασιν ἔμπετες habuisse, at Sch. non exprimit structuram verborum, sed nexum sententiarum exponit; referri enim τέτρασι non solum ad has tres victorias modo commemoratas, sed etiam ad Pythicam quartam. || **81** τετράσι DI || δ' ἔμπετες omnes (cf. ad O. IX, 16 sq.). Cave e Sch. (ἐνέπεσεν) colligas eum legisse 3. personam. Causa errorum forma δάμασσας a librariis (qui vel αις invexerunt) male intellecta. || ὕψοθεν *f* Al. || **82** -τεσι X || κάκτα (κάτα) B? — καλὰ Pw. — Sch. ἧττον αὐτῶν φροντίζων — λογιζόμενος ἐκείνοις κακά Z^{gl} || non dist. BDEFIQUV[α'] Bö.* — post σωμ. dist. Z*f* Al. Ro.* || **83** ὁμῶς omnes || **84** ἔπαλπνος mss. Al. Ro.* — ἐπ' ἀλπνὸς Bg.^{2} — Sch. Vet. προσηνὴς — Tricl. ἔπαλπνος καὶ ἡδεῖα καὶ προσηνὴς — Z^{gl} ἡδὺς || ἐκρίθη XZ^{b} — om. Z^{a} — κρήθη E

οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαγμένοι.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν — Ἀντ. ε'.
ἀβρότατος ἄπο μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν

85 οὔτε Ht. || παρ DEFI — πὰρ BG etc. — ἄψ Ht. — Sch. in BGHU Ro. περὶ solito vitio pro παρά || **85** sq. γλυκὺς ὦρσε B — γλυκὺς ὦρσε DEFGIPQRUVXZ*f* Al. — γλυκὺς βάλεν α'β' (Tricl. c. gl. περιέβαλεν) — γλυκὺς ὦρσεν Ro.* — ὦρσεν γλυκὺς Pw. Be. — Sch. γλ. ἐκίνησε || ἐχθρῶς Ht. — Sch. (B Ro.) alii ἐχθρῶν ex λαύρας, alii ex ἀπάοροι pendere volebant; hi ἐχθρῶν de inimicis adversariorum accipiebant; illi de ipsis victoris adversariis, ut οἱ ἀπ. πτώσσοντες eorum essent cives et cognati, perperam. || ἐπάοροι E. — ἀπάορι *f* — ἀπ' ἄορι Al. — ἀπάοροι rell. — Sch. [D]GU (non B) ἀφωρισμένοι, κεχωρισμένοι; U μεμακρυσμένοι, ἀπηωρημένοι; Zgl ἀπηωρισμένοι. — Sch.[2] B εὐλαβοῦνται καὶ φεύγουσι τοὺς ἐχθρούς. || **87** πτησσ. R || δεδαγμένοι Bg.[2] (cum Sch. BU Ro.* δακνόμενοι et Zgl δεδηγμένοι) quod Bö. invehere nolebat praesertim ob Hom. Od. ν, 320 — δεδαϊγμένοι mss. Al. Ro.* — δεδαιγμένοι [α'?] Hm. Bö.* — Ggl νενικημένοι. Cf. P. VI, 33. || **88** τι καὶ νέον B. Ro; || **89** -τητος PQ[a]R || ἀπὸ Ec*f* (Mosch.) — ἐπὶ BDFGIPQRUVXZα' Al. Ro.* — Sch. BGHU Ro.* ἀπὸ μεγάλης ἁβρότητος καὶ εὐδαιμονίας ubi ἐπὶ correxerunt Sr. Bö. — ἔπι, (Hy.) Hm. Bö.* — ἄπο scripsi: cf. P. V, 7. || Zgl ὁ δὲ νίκην νέαν εὑρών, ἐπὶ εὐδαιμονίας μεγάλης ἐπιβαίνει, προσδοκᾷ γὰρ καὶ ἕτερόν τι μεῖζον τούτου. Similiter Tricl. || vs. 89 cum praegressis coniung. Q*f* Al. Br. — cum sqq. VZ St.* Hy. Be. (Sch.?) Tricl. — ambigue BDEFIU Ro. Cp. Mr. Sm. Ox. || **90** πετ. | τετ. IR — πεπ. UV? — πεπτ. XZ — Sch.[1] Tricl. Zgl ὑψοῦται; Sch.[2] μετέωρος φέρεται || **91** ὑπ. ἀν. cum sqq. coni. *f* Al. (Mosch.) St. — cum praegressis BQα' Sm.* (Sch. Vet. Tricl.) — ambigue DEFIUVZ Ro.* Nescio an hunc dativum iis adnumerem de quibus dixi ad O. I, 89, ut perplaceat lectio τέταται (cf. P. XI, 54; I. I, 49), ita: „qui recens aliquod decus nactus est; a magnae felicitatis fundamento profectus, spe excitatus tendit ad alata facinora (maiora), haec studia divitiis longe anteponens.“ || -ρίαις U || **92** πλούτου μέριμναν BDEFGII[P]Q[R]UVWXYZ[*c*]*d*[*f*] Ro.* Hy. Be.* (cum Sch.) — τέρψιν πλούτοιο α'β' Sm. Ox. (cum nota Tricl. τέρψιν πλούτοιο γράφε, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τῷ μέτρῳ· εἰ γὰρ ἄλλως γράψεις, οὐκ οἰκείως ἔσῃ γεγραφώς.) — τέρψιν πλούτου Al. — πλούτοιο μέριμναν Aw. perperam — πλού-

τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

᾿Επ. ε΄.

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ᾽ οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωποι. ἀλλ᾽ ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ

του μέρμηραν Hm.^{3} Ht. Cf. Metr. || μέρ.] ἡδονὴν Q^{gl} — εὐφροσύνην Z^{gl} (ad Tricl. pertinens) — φροντίδα Sch. || ὀλίγον V — ὀλίγω χρόνω Q (adscripta gl. ut vs. 68 in D) — ὀλίγω(ῳ) rell. (etiam X.Z)

93 om. τὸ D || καὶ ἐπιτνεῖ (sic) D || **94** ἀπ.] παρατρόπῳ U, || ἀπότροπον γνώμας Ht. — Sch. BU Ro. ἀηδεῖ τινι γνώμῃ καὶ πείρᾳ σεσεισμένον καὶ ἡττηθέν (U νικηθέν pro ἡττ.). Sch. [DG]U etc. τῇ παρὰ τρόπον καὶ παρὰ τὸ δέον ἐχθρᾷ γνώμῃ, οὐ κατὰ τὴν ἡμῶν δόκησιν. || **95** ἐπάμεροι. omnes — E^{gl} ὦ ἄνθρωποι (cum Sch.^{2}) — Z^{gl} ἐφήμεροί ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι — , ἐπάμερον. Bth. (Bö.) || Post ἐπ. plene dist. BEFGIQUXZ*fa*′ Al. Ro.* Sm.* — commate Mr. St. — colo Bö.* — non dist. DV || τί δέ τις I[α′] Mr. Sm.* (Mr. τις, Sm.* τις;) — τί δὲ τίς. BEFG Ro.* — τί δέ τίς VZ (τίς. Z) — τί δὲ τὶς. *f* St. (St. τὶς,) — τὶ δὲ τίς. Al. Ro; — τί δε τίς. DPQUX (om. dist. D) || τίσ δ᾽ οὔ τις D — τὶ δ᾽ οὔ τις· *f* || post οὔ τις non dist. DGEFIQV — dist. plene BUXZ*fa*′ Al. (B signo[:]) — commate Mr. — signo[;] Ro.* St.* || ὄναρ σκιᾶς α′β′ (Tricl.) — σκιᾶς ὄναρ vett. Mosch. Al. Ro.* — σκιᾶς ὄναρ γ᾽ Pw. Be. Cf. vs. 55 || **96** ἀνθρώποισι. *f* — ἄνθρωπος. Bö.* (cum Sch. [B?] Ro. ad N. VI, 4; Plut. de cons. 6.; Eustath. Il. 757, 32.) — ἄνθρωποι omnes mss. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Tricl. ad h. l.; Sch. N. VI, 4 in D; Sch. Soph. Ai. 125; O. R. 1186). Reposui vulgatam (cum Ky. et Hm.?), invito Bö. Vir eximius, nostrae aetatis sensum magis quam antiquam simplicitatem librorumque fidem secutus confidentius de h. l. decrevit. Singularis (qui multo tumidior est) vel memoriae errori vel vitio debetur ut de Sch. Ro. ad N. VI, 4 e [B?]D apparet. Correptiones non minus singulares leguntur vss. (20). 47. 55. || pro διοσδ. dici debuisse θεοσθ. Tricl. existimat || ἔλθοι B, || **97** λαμπρῶν *f* || ἔπεστι φέγγος mss. (etiam *fa*′) Al. Ro.* — φέγγος ἔπεστιν Hy.* — φέγγος ἐστὶν ἐπ᾽ (Bg.^{2}; voluitne ἀνδρῶν λαμπρὸν ἔπ᾽ ἐστὶ φέγγος coll. O. VII, 76?) — φέγγος ἐπέσπεν Ht. — Sch. B Ro. λαμπρὸν φάος (GU φέγγος) ἔπεστι κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Ft. πρὸς φάος ἐστὶν coll. P. IV, 286; N. X, 42. || καὶ μ.] εὐμ. E^{ac}F || **98** αἰγίνα E || om. ςόλῳ G^{a} IU^{a} — non om. $G^{m}U^{b}$ rell. || **99** κομίζου β′^{b} || δὶ Bö.* — διὰ α′ Al. Hm. Bg.^{2} — διῒ vett. et Mosch. Ro:* || διὶ κρέοντι, σὺν (om. καὶ) α′β′ (Tricl. cum Z^{gl} σὺν τῷ βα-

Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

σιλεύοντι διῒ καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ ἥρωσιν) male — Sch. Vet. recte σὺν τῷ διῒ καὶ τῷ βασιλεῖ αἰακῷ καὶ τ. ἐξ αὐ. ἥ.

100 πηλεῖ χαρίστῳ δή τελ. α'β' (cum nota Tricl. οὐκ ἀγαθὸν ὡς εἰπεῖν πηλεῖ τε καὶ ἀγαθῷ τελαμῶνι γράφειν, ἀλλὰ πηλεῖ χαρίστῳ δὴ τελαμῶνι· οὕτω γὰρ ἔχει τὸ κῶλον οἰκείως πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ) — πηλεῖ τε καὶ ἀγαθῷ τελ. BDEFGIIPQRUVWXZ — πηλεῖ τε κἀγαθῷ τελ. Y? cf (Mosch) Bö.* rectissime — πηλεῖ τε χαρίστῳ δὴ τελ. Al. — πηλεῖ τε χαρίστῳ τελ. Ro.* — πηλεῖ τ' ἐσθλῷ, καὶ σὺν τελ. Hm.[3] Cf. Metr. — p. n. e. — Edd. principes veterem lectionem cum interpolata Tricliniana miscent; hinc vulgata. || ἀχιλλεῖ omnes

Subscr. ὕμνου τέλος ἀριστομένους αἰγινήτου. α' — nulla in rell.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Inscr. om. BQ — ὁπλιτηδρ. XZ

Metr. Ep. 7 Bö.[1] disiunxit. Coniungi posse idem dicit Str. 1 et 2; esse tamen consociationem non magis probabilem quam Ep. 1. 2; nec Ep. 4 et 5 connectendos esse. — Hm.[3] Str. 2 et 3 coniungi iubet: –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – ⏒́ | ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ ut silentium fiat post nonam syllabam, quae ideo et ancipitem mensuram et hiatum patiatur. — **Tres** vss. interpolationem metricorum experti: 1) Str. 1 **Tricl.** (et Sm.) quartam syl-

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. α′.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ
Λατοΐδας
ἅρπασ᾽, ἔνεγκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ,
τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονὸς
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ᾽ ἀργυρόπεζ᾽ Ἀφροδίτα Ἀντ. α′.
Δάλιον ξεῖνον θεοδμήτων

labam productam esse voluit, exceptis nominibus propriis vs. 1 et 101; 2) Str. 6 **Mosch.** a choriambo incipere et quinquies syllabâ augendum esse putavit, in errorem inductus vitio *ἅρπασεν* vs. 6, oblitus tamen vss. 64. 89. 114.; 3) Ep. 9 **Mosch.** ob vs. 25 a choriambo incipere ratus mutavit proximum vs. 50, neglexit reliquos ubi Pw. (Be.) eius vices gessit. — Denique in Ep. 3 **Tricl.** ob *οἰκουριᾶν* vs. 19 mutavit vs. 44, reliquos non attigit.

2 *-νοις* QU ‖ *ἀγγέλλων* BEGIQ^{b}U*d̲f*^{pc}*α′*? St.^{2}* (c. Sch. *ἐγκωμιάζων* et gl. F *ὑμνῶν* et Germ.) — *ἀγγέλων* DFQ^{a}?[R]VXZ*cf*^{ac} Al. Ro.* — *ἀγέλων* Q^{a}? — *ἀγώνων* P (c. gl. *ἕνεκα*) — *αἰνέων* *α′*?*β′* (periit haec vox in *α′*) ‖ **3** *-άτει* E^{ac}?F^{ac}IX^{a} — *άτην* R — *άτῃ* Mr. — *άτη* rell. ‖ *-τεσι* VZ ‖ **5** *ἀνεμοσφάγων* E.^{ac} ‖ *-άγγων* QRUZ^{ac} ‖ *ποτὲ*] *τὲ* F ‖ **6** *ἅρπασεν*, vett. et Mosch. Al. Ro.* Ox. — *ἅρπασ᾽*, [*α′*] Sm. Pw. Hy. Be.* Cf. Metr. ‖ *ἔνειχέ τε* VW [*α′*?] Bö.* — *ἔνεγκέ τε* BDEFGIPQRU[*α′*?]*β′* Sm. Hy. Be.* — *ἤνεγκέ τε* XZ[*c*]*f* (**Mosch.**). Cf. Metr. et ad O. III, 14. Utram formam h. l. Tricl. probaverit non constat. Reposui vulgatam. ‖ *τόθι* omnes (etiam V̄.) ‖ *νιν* B^{ac}?B,E.F.G^{b}[P]Q^{pc}V.XZ*f* Ro:* (B^{b} = Ur.?) — *νον* X, — *νῦν* B^{pc}DG^{a}G,IQ^{ac}U.R*cα′β′* Al. — gl. Q *καὶ αὐτὸν* (sic) — Sch. *αὐτὴν* ‖ *πολυμάλου* Aw. — *πολυμήλου* omnes rell. ‖ **8** *τριτάταν* BEFVXZ Ro.* (Al. *τρίτα τὰν*) — *τρίταν* DE,GIỊP[QUR]*c*[*fα′*]*β′* Sm.* ‖ *θάλλουσαν* X ‖ **9** *ὑπέδεκτ᾽ οὖν α′β′* — *ὑπέδεκτο δὲ* Sm. — *ὑπέδεκτο δ᾽* rell. (*ἐπέδ.* R; — *ἔδεκτ᾽* E,; *ὑποδέκτετο* B,). Cf. Metr. ‖ *-δίτη* B^{a}B,VXZ Ro; — *δίτα* B^{b}[DEF]GI etc. ‖ **10** *ξεῖνον* B[c]*f*[*α′*] Al. Sm.* — *ξένον* DEFGIPQRUVXZ Ro.* (Sch.?) ‖ *θεοδμήτων* R — *θεοδμάτων* BDF^{pc}GI[ỊPQR]U[*c*]*f*[*α′β′*] Al. Ro.* — *θεοδώτων* EF^{ac} — *θεοσδότων* VWXYZ — Sch. et Z^{gl} *θείων*. An fuerunt qui *θεοσδώτων* (Hom. *δωτήρ*; Hes. *ἀδώτης*: Bu. I, 515, not. 28) legerent? ‖ **10** sq. *θ. ὁ.* cum praegressis coniungi in-

[redacted]

ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος
εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπεροπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεα-
νοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον Ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλησεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων τέρψιας, οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουριᾶν,

bent Hy. Hm.[3] — cum sqq. BIZ*f* Al. Ro.* (Sch.) — non dist. DEFQU V Hy.* || **11** χερὶ B[EFRc]*f*[α'] Sm.* — χειρὶ DGIPQUVYZ Al. Ro.* || κοῦφα Z[1] Sch. Al. Ro.* — κούφᾱ B — κούφα DEFPQ[R]UVWXY*f* — κούφᾳ GIỊ?Z•α' (Hy.) Be. Hm. Bö.* || **12** ἐρατὰν] ἀρετὰν DG(B[b]?) || **13** -ζουσα X || τε om. QR || μιχθέντα BEF• Sch. Hm. (coll. P. IV, 222 sq.) Bö.* — μιχθέντι DF[1] GIPQRUVXZ[*cf*]α' Al. Ro.* — (κούρᾳ τε) μιχθῆν (Bg.[2]). Construe: γάμον, θεῷ τε κούρᾳ τε μιχθέντα, ξυνὸν ἁρμόζοισα || κό...ᾱ B — κόρα(ᾳ) EF[ac]U[ac]?VXZ — κούρα(ᾳ) DF[pc]I[PR]QU[*cf*α'] Al. Ro.* Cf. ad O. VIII, 1 || ὑψέως BPQU — ὑψέος DFFGI[R]VXZ[c]*f* α' Al. Ro.* (α' c. gl. διὰ τὸ μέτρον) || -βίᾳ GI[ac]Z (sed Z[gl] ου) — F[gl] δωρικὸν — p. n. h. || **14** -θᾶν B.DEFGI[PQ]RUV,X,[α'] Ro:* (R δᾶν) — θῶν VXZ — θάων [c]*f* Al. Ox. Cf. Metr. || τε γένος EF || **15** κλε-εναῖς EFI — κλεαιναῖς R — κλειεναῖς Z[ac] (Z[pc] νν) — κελενναῖς G — κλε-εννaῖς B.DF,G,P[Q]U.V[Xc]*f*[α'] Al. Ro:* Est κλεϝενναῖς. || ἐν om. F, || **16** κρέοισ' BDEFGI[IP?]QRUV[W]X[Y]Zα'[β'?] Ro. Br.* — κρείοισ' [c]*f*(β'?) Al. Cp. Sm. Ox.* Non opus, ut in primo systemate, praesertim in nom. pr. || -εν EFG[c]*f*α' Al. Ox.* — ε BDIPQRUVXZ Ro.* || **17** γαίαι D || **18** ἡ μὲν X || ἐφίλησεν BDEFGIIPQR[U]VWXYZ*f* Aw. Ah. Sw.[28] Bg.[2] Ht. — ἐφίλασεν [α'β'] Al. Ro.* Triclinii inventum. || **19** libri οὔτε δείπνων οἰχ. μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας || δείπνων [B]D[1]E.F[pc]G[1]I[PR]Q[1] V•UX.Z[*cf*α'] Al. Ro.* (cum par. Sch. BGU Ro.) — [δ]ειπνῶν F, — δεῖ-πνον D•F[ac]G•Q•V[1] (Sch. [D]GU γρ. καὶ δεῖπνον quod non legitur in B Ro.*) || οἰκοριᾶν *cf* Al. (Mosch.) Sm. Ox.* — οἰκουριᾶν DEFGIPQ•RU VWXα' Ro.* (Ro. ρίᾶν) — οἰκουρίαν Q[1] — οἰκουριῶν B?F,G, Ro; || ἑτε-ρᾶν Z — ἑτιρᾶν s. ἑτυρᾶν F[ac] — ἑταιριᾶν Ro. Mr. — ἑταιρᾶν BDEF[pc]

ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἡσύχιον
βουσὶν εἰρήναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος 'Απόλλων.

GI etc. Al. Cp.* ‖ οὔτε δείπνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουριᾶν Bg.[2] paraphrasten legisse existimat „ubi οἰκουρίαν rectius se haberet". Egregie. Recepimus Sch. lectionem, Moschopuli emendatione nunc repudiatâ, etsi antea probabilis videbatur: cf. ad O. VIII, 1.

20 -τεσσιν [cfα'β'] Al. Sm. Ox.* — τεσι G,PQ?X, Ro.* — τεσσι B.DEFGIQ?RUVXZ Ro; Bd. ‖ **21** -μέναν D — μένας R ‖ κεράϊζεν [B] DFpc GI[IP]Q[R]UV[W]X[Y]Zα'[β'] Ro.* Hm. Bö.* (cum Sch. ἐπόρθει καὶ ἀνῄρει) — κεραΐζειν EFac c?f (Mosch.) Hy. Be.* — κεραΐζεν Al. — Non offendit correpta: cf. 16. Librarii quidam ad continuandum nexum verborum invitati μαρναμέναν et infinitivum scribebant, ut metro quoque consulerent. Verum nominativi absoluti 23 et 25 non de Pindari more sunt. ‖ **22** ἦ V ‖ ἡσ. VXZf — ἀσ. DQ — ἁσ. BEFGI[P]U[α'] Al. Ro.* ‖ ἡσύχιαν (sic) Xb ‖ **23** εἰρήναν DEFGIUα' — εἰρήνην BPQR Ro.* — εἰράναν VXZcf Al. Ox.* Cf. ad O. XIII, 7 ‖ -χοισα [α'] Al. Hy. Be.* — χουσα vett. Mosch. Ro.* ‖ **24** παῦρον ἐπὶ BDpc E.F.G.I[IPQR]U.[c]f α'[β'] Al. Ro.* — ὕπνον ἐπὶ VWXYZ (Bg.[2]) casu ortum ut confusio vs. 19 ‖ γλεφ. V[W?] Hy.[2]* — βλεφ. BDE.F.G.II?PQRUXZ[c]fα' Al. Ro.* ‖ **25** ὕπνον ἀναλ. BDEFGI[IPQR]U[cf] Al. Ro.* — παῦρον ἀναλ. VWXYZ — ὕπνον ἀνλ. α'[β'?] Tricl. (ἀνλ. in litura) — παῦρ' ἀναλ. (Bg.[2]) ut et ipse olim, qui praeterea παῦρον ἀλ. conieceram (coll. Hesych.); at non offendit solutio in primo tantum systemate. Vide ad 16. 21. et P. I, 17; V, 2. 29; N. III, 14; V, 6. 10. 12. ‖ -σκουσα F,R ‖ ante ῥέποντα dist. IQ Cp.* male, si (cum Pp. St.*) ἀναλ. ἐπὶ γλ. coniungi volunt — non dist. BDEF UVZf Al. Ro. Hy.* Recte Sch. Ln. Hy. ῥέπ. ἐπὶ γλ. consociant. ‖ ἀώ BEF ‖ **26** νιν omnes ‖ λείοντι α' Sm. — τε λέοντι Pw. — γε λέοντι Be. Cf. Metr. ‖ -τρα Q? ‖ **27** ὀμβρ. P[QR]UX[Yα'β'] Ro. Br.* Ox.* — ὀβρ. BDEFGIIVWZ[c]f Al. Cp. Sm. Bd. Cf. ad O. VI, 101 ‖ μόναν I ‖ -οισαν omnes (σην Sm.) ‖ **28** ἔγχεος Sch.? At usus digammi apud Pindarum vetat.

αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ
μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθου
καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας
ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; Ἀντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου.
ὅσια κλυτὰν χέρα ϝοι προσενεγκεῖν

29 προσέννεπε Hy.[2]* — προσήννεπε V — προσήνεπε BDEFGIPQRU XZ[c]fa' Al. Ro.* (Z εἴνεπεν?) cf. P. IV, 97 || **30** φιλυρ. B.DEFGIPQ [R]UVWXYZ[α'?]β' Bg.* — φιλλυρ. E,[c]f Al. Ro:* — φειλυρ. F^{ac}? Cf. P. III, 1 || καὶ θυμὸν c || δύναμιν R || **31** ὁποῖον F, || οἷόν περ ἀτ. [c]f (Mosch.) Ox. Cf. Metr. || νεῖκος [B]D[1] E.F[2]GIUVXZ[cfα'] Al. Ro.* (Sch.[2] φιλοτιμίαν) — νῖκος D[2]F[1]PQR (F[1]QR νίκ. P^{gl} δόξαν φέρει male); cum Sch.[1] νίκην; fraudem his fecit vocabulum recentioris Graecitatis; cf. Lo. ad Phr. 647 || ἄγε R || κεφαλᾷ] κραδίᾳ Sw.[28] At dativus est termini (O. I, 89) poeticus, recte a Sch.[12] agnitus (ἐπάγει τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ), ut a Ln. Po. Hy. Bö. Male Pp. St.* verterunt „certamen intrepido capite sustinere." — ἀτ. κ. poetice pro sibi intrepidae: O. VI, 60; VII, 70; P. XI, 35. || νεάνις B?E || **32** ἔχουσα B || οὐκ ἐχείμαντει BF^{lit}F^{ac} Al. — οὐ κεχύμ. D — οὐ κεχείμανται rell. — Sch. ἐχειμάσθησαν. Possis οὐκ ἐχείμανθεν scribere. Vide Hm. ad Aesch. Pers. 569 ubi Pindarum suo schemate hic usum esse suspicatur. || **33** νιν B.E.FG,I[2]U,VXZ[c]f Al. Ro:* — νιν μὲν U — μὲν DGI[1]PQRα'β' Ky. — Sch. τίς δὴ ... αὐτὴν || τέκε B,QR — τέκε̃ B — τέκεν DEFGIUVXZfa' Al. Ro:* (gl. α' αὐτὴν ἔτεκεν) || ἀποσπασθ.] ἀποσπαρθ. Sch.[1]? Pw. Hm.[12] — in Sch.[1] U est ἀποσπασθ. Ft. vitium est in Sch.[1] Ro. Cf. ad O. IX, 16sq. || φύτλης R || **34** σκιόεντας Q^{ao} — σκιούντων D — Sch. συμφύτων corruptum videtur esse || **35** ἀπειράτου B^{pc}QR — ἀπειράντου B^{ac}B,DEF etc. || **36** ὅσια BEGIPQU Zα'β' cum Sch.[12] et gl. E (δίκαιον) F (ὅσιον ὑπάρχει) P (ὅσιόν ἐστι) Z (δίκαιον δέ ἐστιν) α' (δίκαιον δέ ἐστιν ἄρα) Ox. Ky. Ht. — ὅσιον R — ὁσία DFVX[c?]f Al. Ro.* Hy. Be.* quod ut Homericum (Od. π, 423; χ, 412) praetulerunt, sed non est formula οὐχ ὁσίη || κλυτὰν FVWZ[cf] Al. Ro.* (F^{ac} κλυτᾶν) cum Sch. — κλειτὰν BDEGIPQRU — δὲ τὰν α'β' (cum gl. τὴν ἐμὴν et nota Tricl. ὅσια δὲ τὰν χέρα γράφε. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον οἰκείως. τὸ δὲ κλειτὰν οὐ καλόν) || χέρα DGI[PR]QU[c]fa' Sm. Ox.* — χεῖρα [B]EFVXZ Al. Ro.*

ἦ ῥα, καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις
ὀφρυΐ, μῆτιν ἑὰν
εὐϑὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειϑοῦς
ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε ϑεοῖς τοῦτο κἀνϑρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφαδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

Ἐπ. β'.

καὶ γάρ σέ, τὸν οὐ ϑεμιτὸν ψεύδει ϑιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας
δ', ὁπόϑεν, γενεὰν

37 .ἦρα; B — .ἦρα FIα' (om. dist. Iα') — .ἦ ῥα, Z — .ἦ ῥὰ D? EGUX Ro. Br. Mr. (om. dist. DU) — ,ἦ ῥὰ, Q — ,ἦ ῥὰ Cp. — ;ἦ ῥὰ St.* — ἦ ῥα Hy. Ht. — .ἦ ῥὰ. *f* — .ἦρα. Al. — ἦ ῥᾶ V — ,ἦ ῥα Hm. Bö.* — F^gl^ ἔφη — α'^gl^ ἆρα et Sch. Tricl. ἆρα, φησὶν, ὅσια κτλ. (cum Sch. Vet.). Librarios et grammaticos (Moschopulum maxime qui et ὁσία et ἦ ῥα ex Homero invexit) fefellit prava lectio κεῖρε(ν), ut interpretarentur „dixit et ... resecuit". Vet. Sch. et Tricl. ἦρα (ἦ ῥα) pro ἆρα in fine enunciati collocatum esse voluerunt, quos auctores secutus sum: cf. Hm. ad Soph. O. C. p. XIX. Locus ibi laudatus Arist. Pac. 892 eandem gratam negligentiam habet: an vero. || κεῖραι DE.FGIΠPQ[R]UVW?c?α'β' Sm. Hm. Bö.* (Sch.) — κεῖρε BX^a^Y? — κεῖρεν *f* Al. Ro.* Bd. Ox.* — κείρειν X^m|b^Z (c. gl. δρέψασϑαι) || μελιαδέα BEE,[1]F Ah. Sw.[2 8] Ht. recte μελιηδέα DE,[2]GI|P]QRUVXZ[*cf*α'] Al. Ro.* || **38** χλαρὸν PQ*cf* Al. (Mosch. cum Sch. Vet.) Pw. Hm. Bö.* — χλιαρὸν BDE.FG.IRUVXZα' (c. gl. Tricl. α' ἀντὶ μιᾶς) || -άσσαις B Be. Bö.* — άσσας G — άσσας G,U*f* — άσας DEFIΠPQRVWX.YZα'[β'] Al. Ro.* — ἄξας Pw. — ἄξαις Hy. || **39** ἀμ.] ἀπᾶμ. *cf* Ox. Cf. Metr. || κρυπτὸν I || κλαΐδες B,IF^ac^? X,Z[c]*f* Al. Cp. Br. Mr. St.[2]* — κληΐδες α' (cf. P. VIII, 4) — κλαῖδας Ro: — κλαῖδες BDE.FG.IPUVX — κλεῖδες Q — κλειαΐδες R || ἱερὰν VZ^ac^ || **40** ἔν γε α'β' Non opus: cf. P. IV, 13 et ad O. XIV, 5 || δ' ἀνϑ. PQR Ro. male — καὶ ἀνϑ. BEF — κἀνϑ. DGIUVXZ*f*α' Al. Cp.* — γ' ἀνϑρώποις ϑ' Ky. || -ποισιν V || ὁμῶς omnes || **41** ἀμφαδὸν B? DE.FGIPQRUVX.Z*cf*α' Al. Ro.* — ἀμφανδὸν (in nullo ms.) Sm. Ox.* Cf. ad P. II, 76 || ἁδ. et ἀδ. iunctim EF — ἀδ. rell. || τὸ πρ. DFGIQ UV — τοπρ. B?EXZ*f*α' Al. Ro.* || εὐνάς D || **42** om. γὰρ PQRU. || ψεύδει B^a^?B,DE.F[UVX]Z[c]*f*[α'] Al. Ro.* — ψευδεῖ B^b^GIQ — G^gl^ ἀντὶ τοῦ ψεύδους. Cf. O. XII, 6 || ϑιγειν D — ϑίγεῖν F || **43** ἔντραπε F ||

ἐξερωτᾷς, ὦ ϝάνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ᾽ ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται, χὤ τι μέλλει,
χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις

de παρφ. τ. λ. vide ad O. VII, 67 sqq. et 90 sq. || κούρας omnes || ὀπ.] Z ὑπάρχει || γενεᾶς B, — γενετὰν E, — γενεὰν rell. — γενεὰ Hm.[1] (e Sch.); cf. Bö. — γενεὰν rell. (etsi terminatio αν in B non bene legitur)

44 ὦ ἄνα κ. ὃς BDEFGIVX[c]*f* Al. Ro.* (B ἄνᾳ? G ἄναι?) — ὦ ἄναξ κ. ὃς PQRZ — ὦ̓ναξ κ. ὅτις α'β' (cum nota ὅτις χρὴ γράφειν, ἵν᾽ οἰκεῖον ᾖ τῷ μέτρῳ). Cf. Metr. || **46** ὅσσα BDGIUVX*f*α' Al. Ro.* — ὅσα EFP? QRZ || χὠ. QU*f*α' Sm.* — χὠ. Cp. Bö.[2]* — χ᾽ ὠ. BDE etc. || **47** ψαμμ. DG[ac]XZ*f* Al. Ro.* — ψάμ. rell. Sm.* (V θάμ. s. θάμμ.?) || **48** -σιν recc. Ox.* — σι vett. Al. Ro.* || χὤ, τι Cp. Bö.* — χὤ, τι *f* Sm.* — χ᾽ ὤτι rell. || χὠπόθεν Sm. Hm. Bö.* (Sm. χὠ.; Hm. Bö.[1] χῳ.) — χ᾽ ὤ τί ποτ᾽ recc. (χὤ. *f*) — hinc ὦτε ποτ᾽ Ox.* male — χ᾽ ὤτι πόθεν B DE.FG.IPQRUXZ Al. Ro. (χὠ. PR Cp.) — χὤτι ποθὶ V — χὅτι ποθεν IY — χὅτι ποθινὸς W — Sm. et Bg.[2] antiquitus χὠπποθεν fuisse existimant. || **49** ἔσεται IR || **50** εἰ δὲ χρὴ καὶ B.DE.FG.IPQRU.VWXYZ α'β' Ro; Hm. Bö.* (cum Sch.) — εἰ δέ γε χρὴ καὶ [c]*f* Al. Ro.* — εἰ δέ γε χρὴ Hy.[2]* Cf. Metr. || παρσοφῷ F — παρσοφὸν DE.I — nescio an tertius casus praestet. || -ίξαν D || **51** ταῦτα E[ac]F[ac]U — ταύτας R || ἵκεο Z || βάσσαν BDE.F || **52** ὑπὲρ πόντου BE.F[PQRVWXY]Z[cf]α'[β'] Al. Ro.* (Sch.) — ὑπερποντίου DG.IIU e quibus pendere Triclinianos ostendit nota α': οὐ χρὴ γράφειν ὑπερποντίου διός· οὐ γὰρ οἰκεῖόν ἐστι τῷ μέτρῳ· ἀλλὰ ὑπὲρ πόντου κτλ. Cf. 67 || **53** ἐνεῖκαι vett. et Mosch. Al. Ro.* (-κε D[a]F) — ἐνείκειν α'β' — Z[gl] κομίσειν — Sch. ἐνεγκεῖν. Tricl. docte (Bu. II, 314) sed iniuria inf. aor. post μέλλω supplantatum ivit, ut cum collega O. VIII, 32 || **54** νιν omnes || ἀρχέπτολιν FE, Ro; — ἀρχέπολιν B.EGI etc. — ἀρχάπολιν D — cf. O. II, 7; P. II, 1 || ναὸν Q[a] ||

νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά
σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων·
ἵνα ϝοι χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς Ἀντ. γʹ.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐταῖς,

ἀγείρας [B]DEFG[ḷP]QRUV[WY]XZ[*c*]*fa'*[β'] Al. Ro.* — *ἀγήρας* I — *ἀγείραις* Hy.* Cf. Ia. LXXXIII, 43

55 *νησ.* VXZ*cf* || ante (non post) *νασ.* dist. Q malo — post (non ante) EIZ*f* Al. Ro.* — non dist. BDFUV Hy.* || *ἀμφίπ* . . . *ν* B (literae interierunt) — *ἀμφίπολον* Q^{ac} ob intempestivam O. I, 93 recordationem — *ἀμφίπεδον* i. e. *ἀμφοτέρωθεν τὴν πεδιάδα ἔχοντα* (Z^{gl} e Sch.) rell. et Q^{pc}; cf. ad P. I, 18; IV, 8. || *λιβύη* Q^{ac} || **56** *δέξετ'* Q || *εὐκλειέα cf* Ox. (in *f* *έαν*); cf. Metr. — *εὐκλέα* [B]DEGI[P]QUV[α'] Ro.* Hy. Be.* — *εὐκλεᾶ* VZ Al. (Z ạ) — *εὐκλεέα* R — *εὐκλέαν* F || *πρόφρων* utrubique distinctione seclusum QU — neutrâ parte D —. cum antecc. BEF etc. cum Sch. — possit cum sqq. iungi: cf. ad O. I, (26) 113. || *αἶσσαν* Z || **57** *συντελέειν* nullus Scholiastarum „legit" (sic Ox. confidenter, Ht. dubitanter) sed ita explicant *συντελέθειν*, ut hoc sit vel colere et gubernare (consummare), vel adiuvare (contribuere), vel pertinere, subiectum esse (tributo persoluto); nec ullus „legit" *ἐννόμως* (Ht.), sed ita explicant *ἔννομον* quod partim a *νόμος* (rite: *εὐκόλως καὶ δικαίως*) partim a *νέμω* et *νομός* (cum domibus et fructibus) videntur derivare || *συντ. ἔν.* virgulis interclusum in Sm. Ox. || **58** *νήπηνον* I — *νήπεινον* R || **59** *παῖδα* vett. Mosch. Al. Ro.* — *κοῦρον α'β'* (c. gl. *παῖδα*) — *παῖδά γε* Pw. Be. Cf. Metr. || *ὃν* om. D || *ἑρμῆς* R || **60** *ὥραισι* E. — *ὥρεσι* FR || *γαίᾳ(α)* B,?[*c*]*f* [α'] Al. Ro:* — *γαῖα* Q — *γαῖ* V — *γαί'* BF^{pc} — *γᾷ* GI — *γᾷ,* Z — *γᾶ* DEF^{ac}PRU. — *γᾶ,* X — *γῆ* X, || **61** *φίλης;* B || *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Dα' — *ὑπὲρ* U — Cf. O. V, 14 || *μητ.* I || **62** *ταί δ'* (*ταίδ'*) plurimi || *θαησ.* Bg.² Ht. egregie (Sch. *θαυμάσασαι*); cf. Sch. Germ. p. V — *θᾶκ.* B (B^{gl} rec. m. *οὐ*) — *θηκ.* DE•F^{pc}G•VW̄?XYZ Al. Ro.* — *θησ.* E^{i}E,F^{ac}G^{i}IĪ? PQRU — *κατθηκ. cf* (Mosch.) Ox.* — *ἐνθηκ. α'β'* (Tricl. c. gl. *θεῖσαι ἐν ἑαυταῖς*) — *ἀνθηκ.* Sm. — Sch. GU [*ἣ*] *θησάμενοι τοῖς ὄμμασιν* vestigia verae lectionis prodit. Nec poeta bis *τίθεσθαι* posuisset. || *αὐταῖς*

νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί
τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα, καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων᾽, ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγ-
χιστον ὀπάονα μήλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ᾽ Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ᾽ εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ὠκεῖα δ᾽ ἐπειγομένων ἤδη θεῶν 'Επ. γ'.
πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν᾽ ἆμαρ διαίτασεν·
θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ᾽ ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα

DE,FIQ[R]UV Bö.²* — 'ἀυταῖς G — αὑταῖς BE?XZ[c]fa' Al. Ro.* — αὐτᾶς Bg.² (coni. αὐτῷ). Coniungo τὸ αὐταῖς ἐπιγουνίδιον βρέφος duce Sch. **63** -λεσι DGPQRUVXZ — λεσσι BEFI etc. || στάξοισι omnes — Fs¹ αἰολικὸν || τέ νιν VXZcf Al. Ox.* — γέ νιν EF — τέ μιν BGIQRU α' Ro.* — μιν (om. τέ) BᵇD || **64** ζῆνα. I Al. — ζῆνα, Ro. Br.* Sm.* — ,ζῆνα, f Cp. — .ζῆνα Q — .ζῆνα, Z (c. gl. ὥσπερ e Sch. Vet.) — ζῆνα BD EFUV St.²* Hy.¹ Be. Hm. Bö.* — ,ζῆνα Hy.²* Reposui interpunctionem Ceporini. || -ωνα PQR || -σιν P || ἄγχιστον] ἄλπνιστον coni. Hm.¹ coll. I. IV, 12 (Bg.²) — Sch. BGU ἀκίνητον i. e. fidelem, assiduum (Ro. male εὐκ.) confirmat vulgatam || ἀγχ. cum ὀπ. μ. coni. BEPQXZfa' Al. Ro.* We. (Rh. 2, 375) Hs. Ra.* (cum Sch.) — id. cum ἀν. χ. φ. coni. [D?] Hy.² Hm.* — non dist. FGIUV — Interpunctionem a Heynio novatam, a Hm.¹² defensam certatim convellerunt recentiores, quibuscum omnes ante Hy. ac Hm. et edd. et intt. faciunt || ὁπ. F — 'ὁπ. B — ὀπ. rell. || μάλων Hy. — μήλων mss. Al. Ro.* Bö.* || **65** ἀγραία B¹ || -σταῖα R — στεῖον EFᵃᶜ — στέον Z¹ || **66** ἆρ IQZf || ἔντυε BQᵃᶜ — ἔντυεν [DEF]GIQᵖᶜ [UVX]Z etc. || **67** sq. ὠκεῖα ... πρᾶξις B.E.Ffa' Al. Ro:* (cum Sch. B Ro.*) — ὠκεία ... πρᾶξις VX.Z — ὠκεῖαι ... πράξεις DG.IPQRU (cum Sch. GU) e quibus Triclinianos pendere docet nota α' ὠκεῖα δὲ πρᾶξις γράφε, ἵνα τοῖς πρὸ αὐτοῦ κώλοις οἰκείως ἔχῃ τὰ κῶλα ταῦτα. Οἱ γὰρ (πρὸς τὸ ὁδοί) ὠκεῖαι γράφοντες πράξεις, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. Cf. 52 et de Scholiorum cum textu, quem scriptum habebant, concordia: Sch. Germ. p. XX. || **68** ἦμαρ E, || διαίτᾱσε̄ B — διαίτασεν [D]GI[VX]Z[α'] Al. Ro.* — διαίτασε EFU — διέτασε PQR — διαίτησεν cf || **70** ἀμφέπειν E || **71** καί νυν [α'] Sm. Ox.* — καὶ νῦν B.DEFG.IPQRU.VX.Zf Al. Ro:*

υἱὸς εὐθάλεϊ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ᾿ ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ᾿ αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· Στρ. δ΄.
βαιὰ δ᾿ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος
ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ᾿ ὑπὸ γᾶν δι-
φρηλάτα Ἀμφιτρύωνος

Cf. ad O. III, 34 || νιν (νὶν Ro. Br.) omnes || αὐγάθεα E — ἀγάθεα F — ἀγαθέα rell. mss. Al. Ro.* (passim ἑᾶ et in Zα΄ c. gl. ου). — ἀγαθέᾳ Mr.* recte (Sch. θείᾳ). Cf. ad P. V, 49 || χαρνιάδα(ᾱ) BDEFGIPQUVXZfα΄ (Zα΄ cum ου supra) Al. Ro.* — χαρνειάδα [R?]c? Sm.* (ft. in nullo ms.) **72** υἶος V?X || εὐθαλλεῖ Sm.* — εὐθαλεῖ mss. Al. Ro.* Pw. Hy. Be.* || **73** νικάσαις Hy.[2]* — άσᾳς B?G — άσας B?DFIUVXZ[c]fα΄ Al. Ox.* — ήσας EPQR Ro.* quae forma etiam vs. 97 et O. V, 8 in iisdem PQ aliisque optimis (ut A) legitur || ἐνέφ. U? || κυράνα V || νιν omnes || **75** δόξαν γ᾿ ἱμ. Pw. Be. — δόξαν ἀν᾿ ἱμ. Mi. Ex codd. nihil v. l. relatum est: cf. Metr. || ᾿ἁγ. D || **76** ἀεὶ [B]G,IQR Ro. Br. Mr. — αἰεὶ [B,] GZf [rell.] Al. Ro; Cp. St.* || **77** βαιᾶ́ δ᾿ G male || **78** σοφοῖο B quod possit defendi: cf. O. XIII, 34 || **79** ἔγνον (Ah.) Sw. (coll. P. IV, 120 et et Bu. G. G. II, 14) — ἔγνων B.DE.FG. etc. (omnes rell.) quod Moschopulus pro prima ps. sing. videtur accepisse, non male consulens vss. 91. 98 subsequentibus. Cf. 80. || καὶ ante Ἰόλαον non corripitur: cf. ad O. IX, 98 || **80** ἀτιμώσ. B[a] male || νιν omnes — gl. EZ τὸν καιρὸν || ἐπτ. V || ἐπτ. θ. cum sqq. coni. (N o v i quoque Iolaum ..., quem Thebae .... sepeliverunt) Al. f? cui rationi haud ineptae (Moschopuleae?) adversantur Sch. Vet. (ἐγνώρισαν; id. Z[gl]) et rell. mss. Ro.* || -σθῆος [c]f[α΄] Al. Ro.* — σθέος BDEFGIPQRUVXZ — σθέως [B,]E,G,U,X, Ro; cf. O. II, 29. al. || **81** ἔπραθε [DEF]IP[QUR] Sm.* — ἔπραθε̄ BG — ἔπραθεν VXZ — ἔπραθεν ἐν cf Al. Ro.* Cf. Metr. Moschopulus fulcrum ἐν, quod persaepe casu e gl. in textum venit, h. l. interpolationi adhibuit, recordatus ft. pravae scripturae O. II, 63 ἐν χερὸς ἀκμᾷ ubi tamen idem grammaticus ἐν eiusmodi iure videtur repudiasse. || ἔνερθεν U || -λάτα] -λατ᾿ QRU

σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα ϝοι Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε ϝοῖ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο
καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν.
Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

82 σάματι πάρ, προπάτωρ Ht. — σάματι πάρ τε πάτῳ Ht. coni. (e Sch.) || σπαρτὸς E || **83** de dativo cf. ad O. I, 89; P. IV, 234 sq. || -κήσαις B Bö.* — σας omnes rell. || **84** τέκε οἱ (τέκέ οἱ) omnes mss. Al. Ro:* — τέκε δ' οἱ Mi. Be. Hm.[1] (cum Sch. ἐγέννησε δὲ at nulla est in his apud Sch. fides) — τέκε οἷ Bö.* (Hm.[2]) || **85** μόν' D cf. id. vitium P. III, 27 || ὠδίσιν E^{ac}E,FU Ro; || ἀλκμήνα DEFGI[PR]Q^{a}UVX^{b}Z[c]f[α'] Al. Ro.* (FQ^{1} -ῆνα; X^{a} ήτα) — ἀλκμᾶνᾶ B („ft. recte" Sw.[3]) — ἀλκμήνη R || **86** κτησίμαχον (sic) XZ || **87** ἀνὴρ τίς D || περιβάλλει BEFGIIPQRU Z^{a}α'β' (R -λλοι; Z^{s1} ἐπιθήσει) cum Sch. BG?U Ro.* — παραβάλλει DX Z[cf] Al. Ro.* Invito Moschopulo reposui id quod melius testatum est, quod Tricl. probavit, quodque usu vocis στόμα (= v o x, l o q u e l a; cf. N. X, 19) et simili audacia O. I, 8; I. I, 32 sq. defenditur. || **88** μηδὲ D Mr. St.* — μὴ δὲ rell. mss. Al. Ro.* || διρκέων DPRVX Ro. || ἀὲ μ. Hm. Bö.* (de qua forma ut Pindarica non prorsus constat; cf. Sw.[1] Bg.[2]) — ἀΐ μ. Sm. — ἀεὶ μ. PQURVXZ[c]f Al. Ro.* Ox. Hy. — αἰεὶ μ. BDEF GI — ἐπιμ. α'β' (cum nota Tricl. ἐ π ι μ έ μ ν α τ α ι γράφε, μὴ ἀ ε ὶ μ έ μ ν α τ α ι· οὕτω γὰρ ἔχει τὸ κῶλον ὀρθῶς, οὐκ ἐκείνως) — ἀναμ. Pw. Be. Aw. Ht. — ἅμα μ. Bg.[2] coni. — p. n. h.; quod non multum probat || νιν omnes || θρέψᾶτο B || **89** τοῖσιν E || ἐπευχᾷ c Al. Ox. — ἐπ' εὐχᾷ B.DEF etc. cum Sch. (etiam f) || ἐσθλὸν Rα' || κελεδεννᾶν EF^{ac} — κελαδενᾶν I — κελαδαννᾶν R || **91** φαμὶ mss. Al. Ro.* Sch. (φημὶ B,E,[1] Ro;) — φᾱτὶ (quod rusticus Megarensis apud Arist. Ach. 771 pro φησὶ dicit) Sw.[2 3] infelicissimo emendandi conatu. Friget φατὶ εὐκλεΐξαι pro εὐκλέϊξεν. Hic locus non correctionis sed interpretationis indiget. Pindarus aut de suis carminibus loquitur, aut e p e r s o n a p o e t a e, de Telesicratis victoriis. || νίσσου f Al.

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· ᾿Επ. δʹ.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεποναμένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν τε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί θ' ὡς ἕκασται φίλ-
τατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ

Ro.* — νήσου IR — νίσου rell. Ro; St.* || πόλιν τάν δ' (τᾶν δ' D)] πόλιν τόν δ' (Di.) We. — πολίτας Ky. — gl. GZ τὴν κυρήνην || εὐκλεΐξαι] εὐκλεΐξεν Pw. Hy. — εὐκλεΐξας Hm.[3] (ut φαμὶ interpositum esset, coll. P. III, 75) ingeniosissime, sed vulgatam Sch. et gl. confirmant: εὐκλέα καταστῆσαι (Sch.), εὐ. ποιῆσαι (gl. Z), τιμῆσαι (gl. F)

92 σιγαλὸν omnes || ἀμηχ. DE.FUVX.Zcf — ἀμαχ. [BG]I[PQRα'] Al. Ro.* || φυγών] φυγόντ' (θ') Pw. Be. (Di.). Nominativum abunde tuentur Scholia, nec eum deberi anacoluthiae (nam Hom. Il. β, 350 longe facilius est) cum Hm.[3] existimo. Vide supra. || **93** οὔνεκεν B.DE.FG.IQU. Ro: — οὕνεκεν VX.Z[c]fα' Al. Cp.* — τοὔνεκεν Bg.[2] — διὸ Sch. et Zgl, ut Eustath. διὰ τοῦτο pro οὕνεκα Homerico Il. ι, 505. Ft. est quoniam et apud Pind. et apud Hom. Vide ad O. XIV, 19 || εἶ φίλος E. || ξυνὸν U || πεπονημένον omnes || **94** ἀλίου Z — ἅλια Q || **96** σύν τε BDEF GI[I]PQRUV[X]Z[cf]α'[β'] Al. Ro.* (Di.) Aw. Ta. Ky. — σύν γε Bö.* quod ex WY eidem v. d. relatum est. Ego in nullo ms. reperi. Si Sch. verba ita traiicimus: πάντα τρόπον καὶ μετὰ δικαιοσύνης, i. e. προθύμως τε καὶ δικαίως, vulgata firmatur). || ἔννεπεν DGIVXZ recc. Al. Ro.* — ἔννεπε BE FPQRU || **97** νικάσ. BG.IVXZ[c]f Al. Ox.* — νικήσ. B,DE.FPQRU.X, Ro:* Cf. 73 || **98** ὠρ. V || ὣς Al. Ro.* — ὡς mss. St.* || ἑκάσται B. Fs? Ht. — ἑκάστᾳ G — ἕκασται EpcFs? IPR (Psl πᾶσαι) — ἕκαστα DEac F1Q — ἑκάστα UVXZ recc. Al. Ro:* — Sch. B[G] ἑκάσται (U ἕκασται) τῶν παρθένων. Perinde est utrum singularem ut N. VII, 54 an qui h. l. meliores testes habet pluralem (Hom. Od. ι, 220) scribas. || εἶδον] Sch. et omnes ante Bö. intt. vidi explicant. Idem accuratiores libri (BEFGIf Al. Mr. St.*) maiore signo post εἶδον collocato exprimunt. Delevit Bö.* cum negligentioribus DQ?UVα'? Ro. Reduxi virgulam cum Cp. Br. Hy. Be. Cf. O. X, 100. Nec poeta voluit dicere „prout quaeque erat aut virgo aut nupta“ (Bö.) sed „et [hoc vidi] quo tacito desiderio unaquaeque mulier astans te sibi exoptaret vel maritum vel filium.“ || **99** -νικὴ Fs — αἱ γυναῖκες Zgl || ἢ] αἱ δ' Ht.

υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν·

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε΄.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' οὖ τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιὰν δόξαν ἑῶν προγόνων; οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν Ἀνταίου, μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·

100 *υἱόν γ'* Pw. — *υἱόν σ'* Be. || **1** *ἐν τ'* BDE.FG.QRUVX.Z Ro; — *ἐν τ'* I — *ἐν* (sine *τ'*) recc. Al. Ro.* (an PR quoque?) || *-πίοις τε* E.FG,VX.Z Ro; — *πίοισί τε* BDGI[PR]QU recc. Al. Ro.* || **2** *γᾶς* Z || *πᾶσιν* vett. [α'?] Al. Ro.* Hm. Bö.* — *πάντεσσ'* cfβ'? Ox. Hy. Be. || **3** *δ' οὖν* B?DEFGI[Ḭ]PQUV[W]X[Y]Z[c]fα'[β'] Al. Ro.* (*οὖν* in B vix potest legi) — *δ' οὐ* B,R Ro; — *δ' ὦν* Hm. Bö.* coll. O. III, 38 — Sch. nec *δὲ* nec *οὖν* nec *οὐ* exprimit, sed ita emendari potest *διψώσῃ τῇ ᾠδῇ προστιθέντα* (*ἀκειόμενόν με καὶ θεραπεύοντα διψῶσαν ᾠδὴν τῷ θέλειν ὑμνεῖν ὑμᾶς*), [*οὐ*] *πράσσει τις ἐμὲ καὶ ἀναγκάζει ἔτι τοῦτο ὑπομεῖναι καὶ συμπεριλαβεῖν τὴν τῶν προγόνων ὑμῶν δόξαν*; ubi *θεραπεύοντα διψῶσαν* (om. *ἢ*) ex U sumptum est. Interrogatio „me vero nonne quis ... postulat?“ fortior et ad nexum verborum accommodatior est quam *ὦν* et *τις* quae frigent. || *τίς* DIα' — *τι* Sm. — *τοι* et *τιν* Mi. — Tricl. in Sch. et *τις* et *τίς* legi posse dicit. || *ἀοιδᾶν δίψαν*] *ἀοιδὰν διψάδ'* Hm.[3] Sw. e Sch. supra laudato, ingeniose. Sed videtur Sch. circumscribere magis quam ad verbum exprimere textum. || **4** *αὖτις* BDFFGΠ̣[PR]QU Ro.* — *αὖθις* VWXYZcf Al. (*θι* c) || **5** *παλαιὰν* VWXYZcf Ox. Be. Hm.[3] Sw. Bg.[1] Ht. — *παλαιῶν* BEFGI[Ḭ P]QRUα'[β'] Ro.* Hy.[2]* — *παλαιᾶν* Al. — *παλαιὰ* Sm. — p. n. h. || *καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν* coni. Bg.[2] || *δόξαν* mss. et Sch. Al. Ro.* Ox. Be. Hm.[3]* — *δόξα* Sm. Pw. Hy. Hm.[12] Bö.* || *ἑῶν* [c]f (Mosch.) Ox. Be. Hm.[3]* — *τεῶν* vett. et Tricl. Al. Ro.* Sm. Pw. Hy.* — Sch. *ὑμῶν*. Verum vidisse Moschopulum censeo. || *οἷον* R || *-ύσας* EFX,c — *ύσσας* E etc. || **6** *ἴρασα πρὸς* Hy.[2]* rectissime ex Herod. et e Sch. (ubi tamen BE[G]U Ro. antea *τὴν ἴρασσαν*, *ἴρασσα πόλις*, postea [ex Pherecyde] *ἀπὸ ἰρασσῶν* habent) — *ἴρασσα πρὸς* P — *ἴρασσαν πρὸς* BDE,[12] G.IQUVXZf Al. Ro.* (Mosch. ⏑́ ⏑⏑ – voluit; cf. Metr.) — *ἴρασσαν πρὸς* EFc — *ἴρασαν πρὸς* R — *ἴρασαν ἐς* α'β' (c. n. Tricl. *ἐς πόλιν γρ. διὰ τὸ μέτρον*) Sm. — *ἴρασσαν* (om. *πρὸς*) Pw. Be. || *ἀνταίου* cum *πόλιν* coni. Sch. Zf Ln. Pp. St.* quod reposui — non dist. BDEFIV Ro.* Be. — utrubique Al. — cum sqq. coni. Hy.[2]* || *μνηστῆρες* X || *κοῦραν* EF

τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ ϝοι Ἥβας — Ἀντ. ε΄.
καρπὸν ἀνθήσαντ᾽ ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ᾽ ἐν Ἄργει
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν.
ὠκύτατον γάμον· ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ᾽ ἀγῶνος·
σὺν δ᾽ ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,

8 συγγενεῖς Ht. sine causa || πολλοί δε EFI^{pc} — οἱ δὲ U || ξείνων omnes || **9** -άνου δέ οἱ BDEFGI[I̦P]Q[R]UV,α΄[β΄] Ro.* — άνου δὲ (om. οἱ) VWXYZ Al. — άνοιο δὲ (sine οἱ) [c]*f* Ox. quae Moschopuli correctio solo Veneto-Parisiensium vitio nititur || ἥρας Q || **10** -σαντα δρέψαι I || **12** ἄκουσε̄ B — ἄκουσεν VXZ recc. Al. Ro.* — ἄκουσε DE.FGIPQR U Ro; || ποτ᾽ BDEFGIĪ?[PR]UV^{b}[α΄β΄] Ro:* — τ᾽ V[W?]X[Y?]Z — τε *cf* Al. prorsus ut vs. 109 || **13** εὗρε̄ B — εὗρεν V[X] recc. Sm.* — εὗρεν Al. — εὗρε DEFGIPQRUZ Ro.* — εὑρεῖν coni. Bg.^{2} ut οἷον δάναον ... εὑρεῖν ἄκουσεν consocietur atque apodosis vs. 117 οὕτω δ᾽ ἐδίδου sequatur. Scite, sed non tollit hoc invenustam vss. 112 et 114 initiorum homophoniam iteratumve γάμον; immo ὠκ. γ. post ἑλεῖν, explicationis gratia consulto repetitum ut transitus fiat ad sequentia fere ut P. II, 50 et 73 iterato θεός, et καλός, minus offendit. Quapropter post ἑλεῖν plene, post γάμον colo interpunxi. || omnia miscet Ht. παρθένοισιν ὠκ. γάμον οἷς. | στᾶσεν ἅπ. χορὸν γὰρ τέρμ. αὐ. ἀγ. πρὶν μ. ἆ. ἐπελθεῖν || om. καὶ VXZ^{a} || -οισιν, Vα΄ Al. Ro. Aw. || om. μέσον Y || ἦμαρ V, || ἑλεῖν GIP^{1}Q[R]Uα΄[β΄] Sm. Ox.* (P^{1} ἑλεῖν) — ἐλθεῖν [B]DFFI̦P^{a}VWXYZ*cf* Al. Ro.* („ex interpretatione" Pw. recte) — ἑλᾶν coni. Bg.^{2} — Sch. minus accurate πρὶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας γενέσθαι, rectius gl. GZ λαβεῖν; cf. Aesch. Su. 365; diem **assequi**, tempus (occasionem) **capere** Latinorum, et familiaria nostra: nondum vesperam assecuti sumus. **Carpere** alienum est, nam inest in eo metaphora alia, ut in δρέψαι. || **14** -σε̄ B — σε DEFPQRTU — σεν GIVX^{b}Z recc. Al. Ro:* — σαν X^{a} || χορὸν ἐν mss. Al. Ro.* (ἂν Al.) - χορὸν πρὸς Bg.^{1} coni. Cf. Bg.^{2} ad P. III, 6 || **15** -λοισιν ἐκ. BDFGIPQRUXZ — λοισι ἐκ V — λοις ἐκ E recc. Al. Ro.* || -ευσε vett. — ευσεν recc. Al. Ro.*

[redacted]

ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ 'Επ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί ϝοι ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. πολλὰ μὲν κεῖνοι
δίκον

116 ἄντ.] ἥντ. B — ἄντ. DZ || σχήσοι B[PR]QUα' Ro.* — σχείση F^ac — σχοίση EF^pc — σχήσει GIVXZcf Al. (Z^gl λήψεται) — σχήσι D — Sch. ἣν ἂν βούλοιτο (U βούληται) || τίς BDUVXα' Ro. — τὶς Br. Mr. St. || **17** οὕτως δίδου Q?R?U — οὕτως ἐδίδου PR? — οὕτω δ' ἐδίδου B. Ro:* — οὕτως δὲ δίδου DE.FG.V.X.Z — οὔτε δὲ δίδου U, — οὕτω δὲ δίδου Iα' f Al. non recte. Meliorem scripturam a B mutuata est altera ed. princeps, consulto, nam in hac parte carminum plerumque Aldinam exprimere solet. Sch. par. οὕτως οὖν in U, ubi vulg. σὺν καὶ || ἁρμόξων Hy.[2845] Schf. (vitio typ.) || **18** γραμμὰν V,X, — Sch.[1] dativo — Sch.[2] accusativo (sed dativo in U) || αὐτὰν vett. Tricl. Al. Ro.* (Sch.[1] αὐτὴν) — αὐτὸς cf (Mosch.) — Possis γραμμὰν αὐτὰν (= ἐσχάτην) coniungere. || ἔστασε E, — στάσε Z Al. || κοσμήσαις B Ro.* recte ut vs. 117 — κοσμήσας G — κομίσας R — κοσμήσας DE.FI[IP?]QUVW?X[Y]Zcfa'[β'] || **19** μέσοις B EFG^ac IPQRUVXZα' — μέσσοις DG^pc[c]f Al. Ro.* || ἀπάγεσθ', ὅς XZ (Z^gl λαμβάνειν) — , ἀπάγεσθε, ὃς f — ἀπάγεσθαι ὃς rell. (sed in V male scr.) || θορῶν BD — Z^gl πηδήσας || **21** ἔνθα δ' U, || **22** κυδνὰν Ro. sola, vitiose? || χερὶ χειρὸς BG[c]f Al. Ro.* — χειρὶ χειρὸς EFPQRV XZ — χερὶ χερὸς DIUα' — cf. similes corruptiones O. IX, 56 || ἄγεν E FQ^pc[R]VXZ[c]fα' Al. Ro.* — ἄγεν BDGIPQ^ac U || ἱππευτὰν Dα' (gl. Tricl. τὸν ἱππικὸν) non male — τᾶν rell. (τῶν X,) c. Sch.: τῶν ἱππικῶν λιβύων || δι'] δ' c || πολλὰ μὲν [R?] Bö.* — πολλὰ μιν PU? — πολλά μιν B.DE^ut FGIQU?V.XZfα' [rell.] Al. Ro.* (gl. Zα' αὐτόν) — πολλά μοι Ro; (U?) — G^gl ἤγουν ἐπ' αὐτὸν ἔρριπτον φύλλα καὶ ἄνθη καὶ στεφάνους ἐκ τῶν κλάδων. Possis νιν (ἔπι) vel οἱ; sin μὲν placebit, in Sch. Vet. par., πολλὰ δὲ .... πολλὰ δὲ, prius δὲ in μὲν commutandum erit. Transitus ἀσύνδετος, cui per totum carmen poeta indulget, non offendit. De sententiis brevibus et abruptis in exitu carminum cf. ad O. IX extr. || κείνην E^s — κείνη F^pc (ft. hoc E^s?) — κεῖνοι E^1 F^ac? IZ [rell.] Al. Ro.* — Sch.

φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.

οἱ περὶ αὐτὸν ἑστῶτες; hinc δ' οἱ κύκλῳ (pro μὲν κεῖνοι) sumi possit, sed nihil novabo. || δίκων Z^b α' (c. gl. ἔβαλλον). An Tricl. hoc factum esse voluit ut (quod pro 3 ps. pl. habuit) ἔγνων 79? — δίκον vett. Mosch. Al. Ro.* — ἔρριπτον Sch.

24 φύλ' F || ἐπί οἱ καὶ R — ἐπί, καὶ BEFVX^m Z*f* Al. Ro. — ἔπι, καὶ DI — ἔπι καὶ [P]QU. — ἔπι. καὶ α' — ὀπὶ καὶ X — ad O. VIII, 52 proposui φύλλ', ἐπὶ καὶ (insuper etiam) || στεφάνοις E^{ac}? || **25** πολλὰ δε EQUV Ro. — πολλὰ δέ τε (γε) Pw. Be. — πολλὰ δὲ [B]DF[G]IXZ*f* [α'] || -σθε B — σθε IVXZ — σθεν DEFG[PR]QU*f*[α'] Al. Ro.* || πτερὰ] παρὰ V || δέξετο Z cf. ad O. III, 27 || Νίκας Bg.[2] recte et magis poetice — νίκας BEFGIPQRUα'β' Ro.* (cum Sch. BEGU Ro. etc.) — νίκαν D — νικᾶν VXZ*cf* Al. (Mosch.) Ox.* quaesite; ex interpolatione nasuta? Z^{g1} ἠγ. πολλοὺς καὶ ἄλλους ἀγῶνας ἐνίκησεν.

Subscr. τέλος τελεσικράτους. TU — ὕμνου τέλος τελεσικράτους. α' — nulla subscr. in BDEFGI etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ι΄.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι ΘΕΣΣΑΛΩι

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

× ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – × ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

⏒ –́ ⏑ ⏑ – × ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Inscr. *ἱπποκλεῖ ϑ. παιδὶ δι.* EFGIP̣UVWXYZα′ — *ἱπποκλέϊ ϑ. δι.* *f* Al. (in *f* *ϊ* in litura) — *ἱπποκλέᾳ ϑ. δι.* [B?] Ro.* (quam formam Pindaricam fuisse Sch. Vet. dicit) — *ἱπποκλέᾳ ϑ. παιδὶ δι.* Bö.* — de B n. n. — om. inscr. DD̤Q

Metr. Ancipitis syllabae per totum carmen iuvenilis quaedam indulgentia et inconstantia regnat. N o v e m ancipites Böckhio, u n d e c i m mihi videntur esse statuendae. Nam in p r i m a epodo omnes corripiendas esse existimo, etiam vs. 16 *πἔτραν* ut 52 *πἔτρας*. Non moverim igitur nec singulas breves 15. 17. 27, nec singulas longas 8. 25. (36). 49. 67. Sine causa igitur longam anacrusin invexerunt 13 (Hy.); 15 et 69 (Tricl. Sm. Hm.); 17 (Mosch. et plurimi edd.); 18 (Ox.); pessime autem 23 (Tricl.); 41 (Mosch.). Nec mutationes Hermannianae, quae in vss. 8 et 27 aequalitati mensurae consulunt, mihi probantur. — In Str. 6 Bg.[2] ob versum 60 metrum mutandum esse suspicatur, ita ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ –́ ⏖́ ⏑ ⏓, quae constitutio et invenusta est et omnium librorum fidei adversatur, cum praesertim vs. 60 ut corruptum esse existimemus ipso Scholio invitemur. —

Ὀλβία Λακεδαίμων· Στρ. α΄.
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί; κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

γεύεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. α΄.

Vs. 28 εο unam brevem efficere cum Bö. (de Crisi § 31) puto; sed vs. 30 non puto syllabam ante στ corripi posse, verum in facillima Schmidii correctione θαυματὰν acquiesco.

1 -δαίμων $B^1 B_,^a \overline{V}^a cf$ Be. Bö.* — δαῖμον $B^a B_,^1$ DEFG.IPQRU.V^1 X Zα΄ Al. Ro:* Hy. Aw. Bg.^{2} cum Sch. — δαῖμων δ΄ || 2 μάκαρα EZ^{ac} || δ'] γὰρ $E^a Z^a$ ex Sch. || 3 -κλέος mss. (F^{ac} κλέους) Al. Ro.* Aw. Th. Bg.^{2} — κλεῦς Bö. Di.* — α΄^{g1} συνίζησις || 4 τί; κομπέω Hy. — τί· κομπέω E (cum Sch.^{1}?) recte, voluit enim τί interrogativum separari pro τί λέγω; de sententia Heynii — τὶ κομπέω D?f (Hm.) — τί κομπέω rell. mss. Al. Ro.* Hm. Bö.* (cum Sch.^{2}) || παρὰ καιρὸν B.[DEF]GI etc. — πρὸς καιρὸν. G, — ; κατὰ καιρὸν; Be. Ht. (quibus hoc legisse videtur Sch.^{1}) — κατ' ἄκαιρον; Ah. Sw.^{123} – gl. Z ἔξω τοῦ καιροῦ ἐκ τῶν τόπων τούτων αὐτὸν κοσμεῖν || ἡ πυθώ I || πελιναῖον DE.FQ?α΄δ΄ (cum Sch. E) — πελλιναῖον GIPRU (cum Sch. GU) — παλινναῖον B^1 — πελινναῖον B^a[B,]VX Zf Al. Ro:* (cum Sch. [B] Ro.) || ἀπύεῖ (i. e. ειν) B — ἀπύειν $D^{ac}IV^bX$ [c]f Al. Ro.* cum Sch.^{1} (supplebant Ln. Pp. St. „volunt" s. „hortantur") — ἀπύει D^{pc}EFGPQ[RU]V^a?Zα΄δ΄ (cum gl. Z λέγει, προσκαλεῖται et cum Sch.^{2}) Sm.* || 5 ἀλεύᾳ G.I^{ac} || τε] δὲ $B_,^a$ (Ro; ἀλευάδαι, ἢ, ἀλεύα τὲ παῖδες. ἀλευάδαι παῖδες, ἤτοι κτλ.) || ἱππ.] καὶ ἱππ. E || παῖδ' ἐς Ah. contra mss. et Sch. || -κλέα BDEFPQUVXZf Ro.* St. (St. consociavit ἀπύειν ἱπποκλέα) — κλεᾶ Ah. (DD. 146. 560) — κλέᾳ GIα΄δ΄ Al. Mr. Sm. Ox.* — Sch.^{2} in BU Ro.* ἐπ' αὐτὸν τὸν ἱπποκλέα, ubi nunc (inde a Bö.) ἱπποκλέαν legitur. In Sch.^{1} τῶ ἱπποκλέα Ro. ubi U τῶ ἱπποκλεῖ (de B n. n.); nunc τῷ ἱπποκλέᾳ scribitur. Licet dativus ἱπποκλέᾳ de forma obnoxius videatur, tamen non moverim structuram vere Pindaricam (cf. P. IX, 31. 75. et ad O. I, 89) nec diserto Sch. Vet. testimonio de forma ἱπποκλέας refrager || θέλοντες mss. Al. Ro.* Th. Aw. Ah. Sw.^{23} Bg.^{2} — ἐθέλοντες (crasi illegitima) Bö. Di. Bg.^{1} Sw.^{1} Cf. ad O. II, 97 || 6 ἐπὶ κωμίαν DV^a || ἀνδρῶν] νέων Sm. || κλυτὰν] κλυτᾶν F^{ac}VU — κλυτὸν coni. Bg.^{2} cui formae et 18 loci Pindarici fem. κλυτά testantes et reliqua huius poetae motio adiectivorum adversatur. Vide Metr. || ὄπα F^{ac}

στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος
ὀρνύντος αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις — Ἐπ. α'.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν

8 στρατῷ τ' ἀμφικτυόνων omnes mss. cum Sch. (in V δ' pro τ', sed videtur δ' a sec. m. insertum esse; Sch. par. δὲ habet, non καί) Al. Ro; Cp.* — id. Ro. (sed ἀμφιτρυόνων) — id. (sed κτιόνων) Bö.* Bg. — ἀμφικτυόνων στρατῷ θ' Pw. Be. — στρατῷ περικτιόνων θ' Hm.^{3} Sw. Ht. — Vide Metr. || ὁ om. PQ || παρνάσιος DE,FRUVXZ*f* Al. Bö.* (cum Sch. Ro. U) — παρνάσσιος BEGIPQα'δ' Ro.* (cum Sch. B). Vide ad O. IX, 43 | **9** -δρόμων B^{pc} — δρόμον s. δρομῶν B^{ac} — δρόμαν F^{ac}G^{ac}Z^{b}α'β'δ' (in Tricl. ων supra αν) — δρομᾶν DEF^{pc}G^{pc}I[P]Q[R]UV[X]Z^{a}*f* Al. Ro.* || -πε. P || **10** ὀρνῦντος DEI || **11** τεοῖς γε *cf* (Moschop.) Bö.* — τεοῖς τε Zα'β'δ' (Tricl.) Bg.^{2} Ht. — τεοῖσι (sine particula) V, Ro:* — τεοῖσί τε B.DE.FG.IΠ' QRUVWX.Y — τεοῖσι δὲ U, — Apud Sch. ὁ δὲ ἱπποκλέας, φησί, ταῖς σαῖς βουλήσεσιν in [BG]U legitur (in U ἱπποκλῆς), sed in Ro. ὁ ἱπποκλέας sine particula; cf. Sch. Germ. XX. Fulcrum inutile a Moschopulo et h. l. et P. VII, 10 pro τε invectum non delevi; sed nescio an utroque loco particula delenda sit, ut h. l. verum viderit Callierges. Nam vere non modo aliae eiusmodi particulae sed etiam τε passim inculcatur sine causa idonea; cf. vs. 38. An Pindarus τεός τε pro simplici τεός dixit, quae opinio videtur fuisse Triclinii? Cf. Latina tute, tuopte etc. Ky. (et Ht.) utroque loco τε .. δὲ consociari iubet; contra usum poetae. || -εσῖ BG — εσιν F — εσσιν B, Ro; — εσσι Ro.* — εσι DEI[P]Q[R]UV.XZ recc. Al. Sm.* || -ξε̄ B — ξεν Be. Bö.* — ξε rell. || **12** τὸ δὲ] τό τε Ra.^{1} Ht. || τὸ δὲ συγγενὲς, ἐμβ. ita dist. Bα' (cum gl. Tricl. κατὰ τὸ ἐκ γένους ἔμφυτον) idemque Mi. et Ra.^{2} voluerunt, sed Sch. Vet. ἐμβ. per ἐπιβῆναι πεποίηκεν exprimit, nec distinguunt rell. || -σιν recc. Al. Ro.* — σι vett. (Bg.^{2}). Vide Metr. || post πατρός plene interp. BIQα' || **13** ὀλυμπ. mss. Al. Ro.* Hm. Bö.* — οὐλυμπ. Hy.^{2}* || -νίκαι B^{b} — νίκαν I — νίκᾳ Mr. — νίκα. *f* — νίκᾱ B — νίκα rell. (Tricl. ἡ ὀλυμπιονίκη, φησί, τουτέστιν ἡ νίκη ἡ ἐν ὀλυμπίᾳ ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι ἐν ὅπλοις male) || πολεμοδ. F^{ac}?PQR Cp. St. || **15** ὅπλοις. ἔθηκε καὶ BDE,G.Π[P]QRU.V.WX. YZ[c]*f* Al. Ox. Hm.^{12} Bö.* Bg. (sine dist. BDEFGIQ*f* Al. — cum dist. V

πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γί-
νεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις

XZ Ox. etc.) — ὅπλοις ἔθηκε (om. καὶ) EF — ὅπλοις ἔνθηκε. καὶ α'β' (c. gl. Tricl. ἐνέθηκεν, ἐποίησε νικῆσαι; vide supra) — ὅπλοις θῆκεν, καὶ Ro. — — ὅπλοις. θῆκεν καὶ Cp.* — ὅπλοισιν. θῆκε καὶ Sm. Hy. Be.* — ὅπλοις. θῆκεν δὲ καὶ (Bö.) Hm.[3] Sw. Ht. Vide Metr. || -μωνα | ἀγὼν ὑπὸ κίρρας BEFGIPQRUVX.Z[c]f Al. Ro.* Ox. (ἀγῶν' U; ἄγων R?) — μων | ἀγὼν ὑπὸ κίρρας D — μων' ὑπὸ κίρρας ἀγὼν α'β' (Tricl.) Sm. Hy. Be.* — μων ὑπὸ κίρρας πέτρας | ἀγὼν Ht. Cf. de elisione ad O. VIII, 52.

16 κρατασ. E Cf. P. IV, 270 || φρυκίαν E c. gl. οἱονεὶ ὁ φρυκίας ὀλυμπιονίκης ὢν ἐγένετο πυθιονίκης (is ft. scripsit ὀλυμπιονίκαν cum I et consociavit ὀλ. φρικίαν ἔθηκε) — φροικίαν RQU — φροιμίαν R — φρικίαν [B]DF GIVXZ recc. Al. Ro.* Schol. patrem Hippocleae Phriciam fuisse refert. Equi hoc nomen esse visum Eustathio credunt ob Pr. § 16 p. 6; ubi ex Pindaro ἵππον κρατησίποδα laudatur; hoc probat Hm.[3] Tu vide Ra. et Rh. IV, 547 || **17** ἕποιτο B.DE.FG.I̩Q[R]UVWXYZα'β' Bg.[1] Sw.[23] Ht. — ἕσποιτο [c] f (Mosch.) Al. Ro:* Bg.[2] Vide Metr. || **18** ἐν] ἀν' P solus — εἰν Ox. Vide Metr. || ἀμ. EF?Q — ἡμ. B, || σφῖσι I — σφίσι B^{pc}DGQRU — σφίσιν B^{ac}EFVXZ recc. Al. Ro.* || **19** om. δ' G,WXZcf — habent δ' BDE.FGI[P]Q[RU]V.X,[α'β'] Al. Ro:* || **20** -γην QR Ro.? — γαν BDEFGI[PU]V[X]Z recc. Al. Ox.* || -σαιε E^{a}?F — σαι I || εἴη mss. Al. Ro.* Bg.[2] (cum Sch.) — οἶος Hm.[3] (Ky.) ingeniose — αἰεὶ Sw.[23] (Bg.) — ἐστιν Ht. Scholion ἀβλαβὴς καὶ ἀνόργητος ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κατορθώμασιν εἴη ὁ θεός in B a recentissima manu in margine allitum legitur; pertinet ad inepta additamenta recentiora. Nam nec θεός subiectum nec εἴη optantis est, sed θεός praedicatum, εἴη opinantis: „deus sit, si quis cor habeat doloris vacuum!“ Sic Bg.[2] rectissime. Cf. ad O. III, 45 || οὗτος. ἀνὴρ (sic) Al. Ro. || **22** γίνεται omnes mss. Al. Ro.* Bg.[12] — γίγνεται Bö.* || **23** ὃς ἂν χερσὶν BDFG[P]Q[R]UVXZ[c]f Al. Ro.* — ὃς ἂν χερσὶ E — ὃς χερσὶν I̩ — ὃς χείρεσσιν α'β' (Tricl.). Vide Metr. || κρατήσαις B^{a} Bö.* — κρατήσας B^{b}DEF etc. Al. Ro.* Ox.* — κράτησε Sm.

τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν 'Αντ. β'.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει
πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς 'Υπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν.

παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, 'Επ. β'.

24 ὅλῃ B[a] — ἕλῃ(ῃ) B[b]DEFGI[U]V[X]Z recc. Al. Ro.* Ox.* — λάβῃ(ῃ) PQR (e gl.?) quod defendit Ky. coll. O. X, 22; N. III, 31; I. IV, 62 - ἑλὼν Sm. — Sch. par. δέξηται || τόλμᾳ] θράσει Sm. || τε om. coni. Bg.[2] sed τε — καὶ rectissime se habet: cf. O. XIV, 5. Vide Metr. — τι *f*[pc] — τε (τὲ) rell. omnes cum Sch. || **25** νεαρὰν R || **26** ἴδῃ(η) Ro.* Ox.* cum Sch. — ἴδοι BDEFGIIPQRUVWXYZ*f*α'β' Al. — ἴδει *c* — ἰδὼν Sm. — ἴδεν Bd. || **27** οὔποτ' B.DEF etc. Al. Ro.* Bd. Bö.* — οὔπω Sm. Ox. Hy. — οὔποτε Be. Hm.[1] — οὔπως Hm.[2] — Sch.[1] par. οὐκέτι μέντοι — Sch.[2] par. et Z[gl] οὐκ ... μόνον. Vide Metr. || ἀμβατὸς] ἐμβατὸς Q — ἀματ̊ V || αὐτοῖς B.DEFGI[I]ÜV[W]X[Y*c*]*f* Al. Ro.* Aw. Bg.[2] (cum Sch.[1]) — αὐτῷ [P]Q[R]Zα'β' Bö.* (cum Sch.[2] et gl. Z) || **28** ὅσσαις G, || βρότεον [B.]DE.FGI[P]Q[R]UV.X.Z recc. Al. Ro.* Bd.* Bö.[2]* — βροτὸν Sm. Bö.[1] Th. Bg.[12] Ht. — βρότε' (ἔθνη) Aw. — Sch. par. ambigue οἱ ἄνθρωποι. Cf. P. I, 56 || verba ἀγλ. ἁπτ. π. πρ. ἔ. omittit U[a] || ἀγλαΐας U[b] || -μεθα DEFGPQRU[b]VXZ*f* — μεσθα [B]I?α' Al. Ro.* || περ.] παρ. B[a] || -νει BDEFGI[P]Q[R]U[b]V[X]Z[i] Al. Ro.* — νειν *f* — νοι Z[b]α' (Tricl. cum gl. Z εἴθε ἔλθοι = utinam compleat). In Sch. ἔχει ὁ τὴν ubi U ἔχεις, τὴν quasi περαίνεις habuisset. || **29** ἰὼν εὕροις ἐς BEFIIPQRUVWXYZ[a] (om. ἂν) — ἰὼν εὕρῃς(ης) DG (om. ἂν et ἐς) — ἐὼν εὕροις ἐς Eust. Pr. § 12 — ἰὼν ἂν εὕροις ἐς [*c*]*f* (Mosch.) Ox. Bö.* — ἰὼν εὕροις ἂν ἐς Z[b]α'[β'?] (Tricl.) Al. Ro.* — ἰὼν εὕροις ἄν γ' ἐς Pw.[1] Be. — ἰὼν εὕροις ἄρ' ἐς Pw.[2] — ἰών τις εὕροι ἐς Hm.[1] Ht. — ἰὼν κεν εὕροις ἐς Hm.[2] — Sch. par. εὕροις agnoscit; lemma ἐς habet, etiam in DG; ἂν solis interpolatis nititur. Tamen Moschopuli emendatio facillima videtur esse. || **30** θαυμαστὰν mss. Al. Ro.* Ox. Hy. Hm. — θαυματὰν Sm. Bö.* — θαυμασίαν Be. — θαυματὸν (ad ἀγῶνα pertinens) Bg.[2] coni. Vide Metr. et O. I, 28 || **31** λαγέταν Pindaro non esse simpliciter βασιλέα concedet qui locos O. I, 89; P. III, 85; IV, 107 recte consideraverit. Vide Pind. p. 37 et notas ad Interpr. Germ.

δώματ᾽ ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ᾽ Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ᾽ ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ᾽ οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ΄.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ᾽ αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐ-
φρόνως.
νόσοι δ᾽ οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ΄.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ

32 δώματ᾽ ἐσελθὼν [B]EFI[PU]QV[α΄β΄] Ro.* (in F ἐσ ἐλθὼν) — δώματ᾽ ἐλθὼν DGR?XZ Al. — δώματα ἐλθὼν *cf* (Mosch.) || **33** κλειτὰς omnes || ἐπιτ.] ἐπὶ τ. E,F || -όσσαις BE,FV^{ac}W Ro.* — όσσᾳς G — όσας PQR — όσσας B^bDEIIUV^{pc}XYZ*cf*α΄[β΄] Al. || ἔμπεδος R || **35** -μίας D || **36** ,γελᾷ] τ᾽ ἐλᾶ E, — τελᾶ F^{ac} — γ᾽ ἐλᾶ E^{ac}? — γαλᾶ D In Sch. ἥδεσθαι invenitur, non γελᾶν || θ᾽] δ᾽ R || ὀρθιᾶν BDE.FRV.[X*c*]*f* Al. Ro; Cp.* (cum Sch. Vet.) — ὀρθίᾶν G. — ὄρθιᾶν Ro. — ὀρθίαν I[P]QUZ[α΄?] Pw. Hm. Bth. Bö.* — Schol. Triclinii: ἐγὼ ὀρθίων κνωδάλων φημὶ . . . isne ὀρθίων legit? an κνωδάλων femininum esse voluit? Etiam Z^{gl} quae solet esse Tricliniana τῶν σκιρτώντων supra ὀρθίαν, quod ab ὀρθιᾶν ft. graphice tantum diversum est. || **37** μοῦσα Al. || ἀποδημεῖ U, || **38** -ροισιν Ro.* — ροισι mss. Al. Sm.* || -ροις. ἁπαντᾶ Ht. || παντᾷ GZ — πάντα α΄ (c. gl. πανταχοῦ) — παντᾶ BDEF etc. Cf. O. I, 116 || **38** δὲ χοροὶ τὲ D || **39** τ᾽] τε X || αὐλᾶς Q || δοκεῖται R || **40** δάφνη V,X, || εἰλ. Q || -ζουσιν BEFVXZ[*cf*] Al. Ro.* — ζοισιν DGI[PR]QU[α΄]β΄ Bö.* || εὐφρόνως mss. Al. Ro.* — εὐφρόνας „aliquando coniecit“ Bg.[2] — Sch. par. σωφρόνως καὶ συνετῶς || **41** νόσοι vett. et Tricl. Ro.* — νοῦσοι *cf* Al. (Mosch.) Vide Metr. || ὀλόμ. EF^a — οὐλόμ. BDF^bGI etc. || **42** ἱερὰ U || πόνων δ᾽ ἄτερ καὶ μαχᾶν coni. Bg.[2] Vide Metr. || **43** οἰκίουσι EFR || **44** -σεῖα U, || om. δὲ E, || πνέω E^{ac}

μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ
ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται 'Επ. γ'.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.

45 μολῖ BG — μόλε DEFIPQRU — μόλεν [VX]Z[c]f[α'β'] Al. Ro.* | aut ποτὲ aut ποτὶ f || ἄγειτο D — ἀγεῖτο EFU^{ac}?VX^{ac} Al. — ἁγεῖτο B[G]I etc. || ἀθήνα D? — ἀθανὰ F^{pc} — ἀθάνα BD?EF^{ac} etc. || **46** ἔπεφνέ τε B — ἔπεφνέν τε [c]f[α'β'] Ro:* — ἔπεφνέ τε B,D,E.FG,U,V.X.Z Al. — πέφνέ τε DGPQ.RU — πέφνε τὲ I Cf. O. II, 42 || om. καὶ EF || **47** φόβεσιν BI || ἤλυθεν VXZ || **48** δὲ om. (coni Bg.[2]). Vide Metr. || θαυμάσαι mss. et edd. (ᾶσαι I; άσοι U^{ac}?), cum gl. ὥστε passim et cum Sch.[1] in B Ro. —, θαυμάσια Pw. Be. — , θαυματὰ (Hm.[2]) — θαυματὸν Ra. (cum Sch.[2]; in U etiam Sch.[1] οὔτε θαυμαστὸν habet pro ὥστε θαυμάσαι) — θαυμάτων Ht. || post θαυμ. non dist. BDEFGIQUVXZ[α'] Bö.* — post θαυμ. commate [c]f St.* (St. „in admirando“) — post θαυμ. pleno (et ante ἐμοὶ aut commate aut nihil) Al. Ro.* Ln. Pp. („mihique admirationem.“) — ante θαυμάσαι commate et post τελεσάντων commate Hm.[2] („etiamsi dii faciunt, ut mirari necesse sit“). Cf. ad P. IV, 146. Plena interpunctio vitium est Aldinae, in Ro. repetitum, ut vs. 22. || **49** οὐδέ PQR || φαίνετ' XZ || **50** ἔμμεν' V.X || **51** κώπαν σχάσον B.DE. etc. (omnes; cum Sch. et gl. Z παῦσον) — Sch. Arist. Nub. 107. κώπαν ἤδη μοι σχάσαις et ibid. 740 κώπην σχάσας || ἔρυσον PQ^{ac}α' (cum gl. Tricl. ἕλκυσον) — ἔρυσσον paraphr. Sch. in U — ἔρεισον IQ^{pc}VZ [rell.] Al. Ro.* (cum Sch. B Ro.) || **52** πρῴρ. Bg.* πρώρ. rell.] || -αθεν QR Ro.* — αθε BDEFGI[U]V[X]Z recc. Al. Sm.* || χοιρ. [B]DE.FG.IX^{b}Z^{b} Al. Cp.* (cum Sch. BGV Ro.) — χειρ. PQRUV.X^{a}f Ro. (cum Sch. UX) — χερ. Z^{a} — gl. α' τῆς ὑφάλου, τῆς τραχείας || ἄλκαρ BE^{i}F^{i}G$^{m|vl}$ VX.Z^{s}[c]f Al. Ro.* — ἀλκὰν DE$^{s|vl}$E,F^{s}G.IPQRUZ^{i}α'β' (cum gl. Zα' τὴν οὖσαν βοήθειαν) — Sch.[1] Vet. ἀλέξησιν — Sch.[2] Vet. ἀλέξημα — Sch. Tricl. ἀλέξημα καὶ βοήθημα τῆς χοιράδος πέτρας || **53** ἄωτον Ht. || **54** ἐπ' ἄλλοτε ἄλλον VZ — ἐπ' ἄλλον τ' ἄλλον E — ἐπ' ἄλλο τι ἄλλον X — ἐπ' ἄλ-

ἔλπομαι δ᾽ Ἐφυραίων Στρ. δ'.
ὄπ᾽ ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμὰν
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαι-
τέροις,
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

λοτ᾽ ἄλλο I || ὦτε Bö.* — ὥτε GI — ὥστε (ὥς τε) BDEFPQR[U]VXZ [c]fα'[β'] Al. Ro.* || μέλισσα θύνει BDEFGI[P]Q[R]V[Xc]f Al. Ro.* — μέλλισσ᾽ ἰθύνει U — μέλισσα ἰθύνει Z (gl. μεταφέρει) — μέλισσ᾽ ἰθύνει α'β' (cum gl. Tricl. εὐθύνει, μεταφέρει et supra ἐκείνη γὰρ ἄλλοτε ἐπ᾽ ἄλλο ἄνθος μεταπηδᾷ)

55 ἔλπ. DE? || **56** ὄπ᾽ EF^{ac}U^{ac} || πηνεϊὸν I*f* Sm. Ox. Hy.* — πηνειὸν [B]DEFGQR[U]VXZ Al. Ro.* Pw. Be. — πηνειὸν α' (i. e. ει correpto) Tricl. || προχεόντων BDEFG[PRU]QV[X*cf*] Al. Ro.* — ἐκπροχεόντων Z[α'?]β' (Tricl., ob πηνειὸν) — ἀδόντων I^{ac} — προιόντων I^{pc} || **57** τὸν ἱπποκλέαν ἔτι F Sm. Hy. Be. Bö.* (cum Sch. Ro.) — τὸν ἱπποκλέα ἔτι BDEGIPQRUVXZ*f*α' [rell. mss.] Al. Ro.* Ox. (cum Sch. in BGU) — τὸν ἱπποκλέα σ᾽ ἔτι Hm.[3] — τὸν ἱπποκλέα ποτὲ Ky. — πόθ᾽ ἱπποκλέαν Ra. De articulo vide Rh. IV, 547—553. Textum non moverim cum praesertim a paraphraste expresse confirmari videatur, sed interpretatio difficilis est. — Ah. DD. 146 ἱπποκλεᾶ postulat. Cf. vs. 5 || καὶ om. *f* || **58** ἅλιξι I[U]α' Ro.* Hy. Be.* — ἅλιξι Q — ἄληξι DG — ἅλιξῖ B — ἅλιξιν E FV[c]*f* Al. Ox. — ἄληξιν X — ἄληξιν Z || ἐν καὶ α'β' (Tricl.) Hm. Bö.* (coll. O. VII, 27) — ἔν τε καὶ B (expuncto καὶ) — ἔν τε DEFGIPQRUV [X]Z[*cf*] Al. Ro.* Ox.* — (θησέμεν)αι καὶ Sm. — ἔν τ᾽ αὖ coni. Hy. Hm.[4] — ἐνί τε (Pw.) Be. — ἔμμεν Ky. (coll. O. VI, 33 et N. X, 48; fr. 164, 1). Sequimur Tricl. et Hm. || παλαιοτ. DGIQRUZ Al. Ro.* — παλαιτ. BEFPV[X] recc. Sm. Ox.* || -ροις mss. Al. Sm. Ox.* — ροισι Ro.* || **59** -σίν τε recc. Al. Ro.* — σί τε vett. || παρθένοις UVXZ Al. || **60** ἑτέροις ἑτέρων V, recc. Sm.* (cum Sch. Vet., ut videtur) — ἑτέροισιν ἑτέρων B.DE.FG.IỊVWXYZ Al. Ro:* — ἑταίροισιν ἑταίρων U — ἑτέροισιν ἑτέρου R — ἑταίροισιν ἑτέρου PQ || ὑπέκνισε Bö.* — ὑπέκνιξε Hm.[12] (qui Sch. ὑπεκίνησε interpretamentum vocis ὑπέκνιξε esse dicit, ut Sch. P. XI, 36 vulg. ἔκνισε per ἐκίνησε interpretetur) — ἔκν[ι]ξε B — ἔκνιξε DEFGIPQRUVXZ [rell. vett.] Ro.* (Bg.[2]) — ἔκνιξέ γε [c]*f* (Mosch.) Al. Bd. Ox.* — ἔκνιξε τὰς Z*α'β' Sm. (cum gl. Tricl. ἀντὶ τοῦ ὑπεκίνησεν, ἠρέθισεν) — ἔκνιξε etiam Sch. Il. α, 469 et Etym. M. 379. 39 (ubi ἔκνιζεν ἔρως φρένας, sed M ἔκνιζε φρ. ἔρ.) — ft. F^{ac/pc} ἔκνιζε — FG in gl. ἐκίνησε, G in Sch. par. ἐπεκίνησε habet; hinc ἐπέκνισε scribere possis. Vide Metr.

τῶν δ᾽ ἕκαστος ὀρούει, 'Αντ. δ'.
τυχὼν κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέπαιθα ξενίᾳ προσανέϊ Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ᾽ ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ᾽, ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει 'Επ. δ'.
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεούς τε ποταινήσομεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες, ἔνθ᾽ ἀγαθοῖσι κεῖται

61 ὀρούει] ὀρνύει U. || **62** κεν ἁρπ. D — κεν ἁρπ. rell. (-λέα R) — μὲν ἁρπ. Ht. — κ᾽ ἀμευσιεπῆ Bg.[1] (ex Eust. Pr. § 21 p. 10); vide Ky. et Sw.[1] || σχέθειν Q — σχέθει PR Ro.* — σχέθοι BDEFGIUV[X]Zcfa' Al. Hy.[2]* (cum Sch. σχοίη ἂν) || τὰν] τὴν U || παρποδός DEF || **63** ἀτέκμαρτα I || **64** προσανεῖ B.DE.FG.IPQRUVX.Zf Al. Ro:* — προσηνεῖ V, — προσανέϊ [c?]a' Sm. Ox.* || ὅπερ EF^ac? || ποιπνύων] πυπνοίων Q — πυπνίων R — πυκνοίων P — ποιμνίων Z (Z^m ποιπνύων c. gl. ἐπιθυμῶν, κατασκευάζων) — gl. G περιέπων, ἐπιθυμῶν || **65** πιερίδαν R || **66** Tricl. φιλέων φιλέοντ᾽ ἄγων, ἄγοντα προφρόνως. (cum gl. φιλοῦντα ἐμὲ εἰς τοῦτο ἄγων, ἡγ. ἀγόμενον προθύμως. Ead. explicatio in Sch. Tricl.) — φιλέων φιλέοντ᾽. ἄγων ἄγοντα πρ. BZ Ro. — non dist. DEFIQUVf Al. || ,ἄγοντ᾽ ἄγων πρ. coni. Bg.[2] Vide Metr. || **67** πειρ.] πυρ. Z || om. καὶ R || **69** ἀδελφεούς τ᾽ ἐπαιν. B.DE.FG.I[Ţ]PQRUV Ro:* (-οὺς τ᾽ F; -νήμεν R) — ἀδελφεοὺς ἐπαιν. WXYZ — ἀδελφεούς τε ἐπαιν. [c]f Al. (Mosch.) Ox. Hy.[1] — κἀδελφεοὺς δὲ ἐπαιν. a'β' (Tricl.) Sm. — ἀδελφεοὺς δὲ ἐπαιν. Be. — ἀδελφεοὺς δέ τ᾽ ἐπαιν. Hy. — ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαιν. Bö.* — ἀδελφεοὺς καὶ ἐπαιν. Aw. — κἀδελφεοὺς μὲν ἐπαιν. Hm.[3] Sw. Vide Metr. — ἀδελφεοὺς ἐπί τ᾽ αἰν. Bg.[2] — ἀδελφεοὺς δύ᾽ ἐπαιν. Ht. — Sch. τοὺς δὲ τοῦ Θώρακος ἀδελφοὺς ἀγαθοὺς ὄντας ἐγκωμιάσομεν ... Scripsi ἀδελφεούς τε ποταιν. (προσαιν.) „atque insuper laudabimus (laudemus) fratres" || ἐσθλοὺς Ra' — ἐσλοὺς BDEF etc. || **70** νόμον] νόμων X — νόμους U || Θεσσαλὸν Q[1] — Θεσσαλᾶν R — Θεσαλῶν P — Θεσσαλῶν Q^a'vl et rell. cum Sch. τοὺς τῶν Θεσσαλῶν νόμους || **71** ἔνθ᾽ U (cum Sch.[1] et Sch.[2]) quod reposui — ἐν R — ἐν δ᾽ Z — ἐν δ᾽ B.DE.FG.I[P]QV.Xf [a' et rell.] Al. Ro:* De „bonis" vide Pind. p. 36 et Interpr. Germ. || κεῖται DG^a G,Ţ[P]Q^pc?Ua'β' (cum

πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

Sch. Vet. [D]GU etc., quod in [B?] Ro. omissum est, et cum Sch. et gl. Tricl. ἀντὶ τοῦ κεῖνται) Ro. Bö.* — κεῖνται B.E.F$G^b$$Q^{ac}$?RV[W]X[Y]Z[c]ƒ Al. Ro; Cp.* Schema etsi non certum tamen probabile est, ut P. IV, 246. Librarii ad rariora tollenda proclives.

72 -ώϊαι recc. Sm. Ox.* — ῴαι EZ Al. Mr.* — ῶαι BDFG etc. Ro.* || -νήσιες R

Subscr. τέλος ἱπποκλέους. GT — ὕμνου τέλος ἱπποκλέους θεσσαλοῦ. α΄ — nulla subscr. in [B]DEF etc.

[redacted]

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ ΘΗΒΑΙΩ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏓
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏖ ⏑ – –́ ⏑ ⏒
⏖́ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏒
×́ ⏓ ⏑́⏑ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏑ ⏒
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏒

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏒
⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏒
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Inscr. ϑρ. ϑρ. π. σταδιοδρόμῳ. G — id. (om. σταδ.) F — id. (om. παιδὶ) *f* — ϑρ. ϑη. π. σταδιεῖ. [B]EF[ac]?IPUVXZα' Al. Ro.* — om. inscr. DQ

Metr. Bö. ep. 1 et 2; 5 et 6 consociari posse dicit. — Str. 4 Bö. ita descripsit ×́ ⏓ ⏑́⏑ ⏑ ⏑ – ×́ – ⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏒; Hm[3] ×́ ⏑ ⏖́ – ×́ – ⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏒; Bg.[2] ×́ ⏓ ⏖ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒. Postremam descriptionem numerorum nequeo probare; quadrat ea ad vs. 36 et 41, sed sexies editor ingeniosissimus ad novationes partim duras partim invenustas confugere cogitur; ad hoc ea nec (si recte sentio) bene sonat, nec reliquis numeris congruit. Hermannus, ut initiorum aequalitatem (auribus gratissimam) perficeret, tres vss. (quorum duo a n. pr. excusantur) 20. 25. 36 scite quidem sed nimia cum violentia mutavit. Me ut paullo aliter ac Bö. hunc versum constituerem, et traditum δὴ vs. 25 movit, et pulcriores qui videbantur numeri; denique etiam similitudo Ep. 2. et cognatus transitus a spondeo ad creticum in Ep. 5. — Iam duo tantum vss. 36 et 41 mutandi sunt, neque indigent nisi lenissimae medicinae.

Στρ. α'

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνου
ματρὶ πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἀντ. α'.

Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντεῖων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμαγερέα καλεῖ συνίμεν,

1 ἀγυιᾶτις [B]DEFG^{pc}IQ[R]UVα'δ' Cp.* — ἀγυᾶτις G^{ac} — ἀγυιάτις PXZ*f* Al. Ro. || 2 δὲ BDEFGIPQRUV[X]Z*f*α'δ' Al. Ro.* Aw. Ky. Bg.[2] Ht. (cum Sch.) — τε *c* Bö.* (Bö: „τε post μὲν ponitur, ubi orationis articuli coniunguntur; δὲ vero, ubi disiunguntur et opponuntur.“ Non credo.) || ποντίᾶν B — ποτνιᾶν U — ποντιᾶν rell. — Sch. B τῶν θαλαττίων νηρεΐδων (ubi θαλ. excidit in Ro.); θαλασσίων gl. GZ || νηρηΐδων XZ[*c*]*f*α'δ'δ' Al. Ro.* — νηρεΐδων BDEFGIPQRUV || 3 ἴτε] ἴστε E?(P teste Sm.) || -κλέους α'δ' || ἀριστογόνου scripsi cum Sch. Vet. — ἀριστογόνῳ(ω) mss. et edd. cum gl. (Z) Tricl. τῇ ἄριστον γόνον καὶ υἱὸν ἐχούσῃ. Exquisitius et pulcrius videtur esse ἡρ. ἀριστογόνου μ. quam ἡρ. ἀριστογόνος μ. Formatum est ἀριστόγονος i. e. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου θεοῦ γεννηθείς ut πρωτόγονος (O. X, 51 et apud alios poetas); χρυσόγονος (Aesch.); θεόγονος (Eur.); ἐπίγονος, σύγγονος (cf. Ra. in Ia. LXXVII, 396) al.) || 4 ματρὶ] ματέρι Pw. Hy. || πὰρ [B]GQ[R] U[VX]Z[*f*]α'δ'δ' Al. Ro. Hm. Bö.* — παρ' P — παρ DE.FI — παρὰ *c* Sm.* || χρυσέαν [ἐς?] R || χρ. ἐς ἄδ. α'δ' (Tricl.) Sm. Ox.* — χρ. εἰς ἄδ. BDEFGIPQUVXZ[*c*]*f* Al. Ro.* (cum Sch. ut videtur) — χρ. ἄδ. Bg.[2] (qui simul χρ. τ' ἄδ. proponit). Vide Metr. || 5 ὄν περ ἴαλλε τίμασε (sic) D || περίαλ' Z^{ac}*f* Al. || 6 -νειον EPQRU (cum Sch. U); cf. ad O. XIII, 78. — νιον [B]DFGI[VX]Z recc. Al. Ro.* (in Tricl. cum nota διὰ τὸ μέτρον) cum Sch. B Ro. || ὀνόμ. I — ὠνύμ. α'β'δ (Tricl.) — ὀνύμ. [B]DEF etc. || ἀλαθεία D || μαντείων BDEF?GIPQUα'β'δ' Ro.* (cum Sch. τῶν μαντευμάτων) quod reposui — μαντεῖον [VX]Z[*c*]*f* Al. Sm. Ox.* — μαντίων Hm. Bö.* — μαντικὸν Aw. male || 7 καὶ νῦν vett. et Mosch. Al. Ro:* — νῦν (νυν, νὺν) καὶ α'β'δ' (Tricl. c. gl. δὴ supra νυν et cum signo correptae supra καὶ) — καί νυν Sm. Ox.* || 8 ὁμαγερέα scripsi — ὁμηγερέα BEFZ (forma Homer.) — ὁμυγερέα V — ὁμηγυρέα DGIPQRUX[*c*]*f*α'δ' Al. Ro.* — ὁμαγυρέα Bö.* Substantivum ὁμάγυρις est I. VI, 46. Cf. O. IX, 96. I. III, 46; possis tamen in Aeolicis odariis O. IX et P. XI praeferre η pro ᾱ. || συνίμεν [B]EFV[X]Y[*c*]*f* Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et cum gl. F συνιέναι

ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

ἑπταπύλοισι Θήβαις — Ἐπ. α'.
χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστιᾶν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

δωρικόν) — συνέμεν DGIPRUα'β'ξ' (cum gl. Tricl. συνεῖναι; etiam gl. E εἶναι male)

9 πυθῶνα καὶ R male — πυθώ τε καὶ (possis πυθῶνι καὶ) Bg.[2] — πυθῶνά τε καὶ rell. Vide Metr. || **10** κελαδήσετ' Hy.* (coll. O. VI, 24; VII, 17) — κελαδῆτε mss. Al. Ro.* — Sch par. ὑμνήσητε || **11** -οισιν (Hy.) Hm.[1] — ησι I — οισι rell. (et Hm.[2] ut videtur) || **13** Θρασύδαιος α' || ἔμνασεν mss. (-σαν ft. B,) Al. Ro:* Bg.[2] (Sch.[1] [εἰς?] μνήμην ἤγαγε; Sch.[2] et gl. Z ἀνέμνησε) — ἔμνασέ μ' Hm.[3] Bg.[1] Sw. (scite quidem. sed contra Sch. et mss.) — ἄμνασεν Ky. Ht. (ex Sch.[2]) — ἄνδησεν coni. Bg.[2] || ἑστιᾶν scripsi — ἑστίαν rell. || **14** τρίτον mss. (ex W τρίτατον relatum est) Al. Ro; Be. Hm. Bö.* cum Sch. — τρίτος Ro.* || ἐπὶ στ. (ἐπίστ. E; ἐπιστ. DFIP) mss. Al. Ro:* Bg.[12] Ht. — ἔπι στ. Hm.[3] Sw. || πατρῴαν scripsi || -ῷαν UZ — ώαν (ῴαν) rell. || post βαλὼν plene dist. B — commate f α' Al. Ro.* Bö. Hm.[3]* — non dist. DEFIQUV Hm.[12] Ky. || **15** ἀρούραις E,X, || **16** νικᾶν Hm.[12] Ky. Ht. (cum Sch.[2] ut videtur) — νικῶν omnes mss. et rell. edd. (etiam Hm.[3]) cum Sch.[1] ut videtur. Vix ullus locus reperiri possit, in quo genitivus in ῶν consensu mss. traditus sit pro genitivo in ᾶν. Nec Scholiastam[2] constat cum ἔμνασεν consociasse νικᾶν quod ab illo verbo remotissimum est; sed ft. hunc genitivum τῶν νικῶν subaudiri voluit, ut Sch.[1] τῶν πατρικῶν κατορθωμάτων eodem consilio videtur addidisse; nisi verba Sch.[1] corrupta esse (intruso glossemate νικῶν) eumque πατρῴαν νικᾶν consociare voluisse statueris. Sin autem alterutrum vere voluerint Scholiastae, nescio an nemo vel legens vel audiens tam disiuncta copulare potuerit, nedum ita, ut proximum ἑστίαν ab ἔμνασεν disiungatur et cum ἐπὶ consocietur, quod Ht. voluit. Antequam lector a se impetret ut hanc verborum collocationi vim inferat, aut acquiescet in emphatica notione verbi ἔμνασεν cum accusativo rei constructi (Ra. confert Eur. Alc. 878.) „memoriam renovavit Laris paterni" cum Ln. Pp. St. Sm. Bö. Ra. (et Sch.[1]); — aut ἔμν. ἑστίαν στέφανον τρ. βαλὼν pro ἔμν. ἑστίαν στεφάνου τρίτον ἤδη βεβλημένου „admonuit Thebanos tertiae iam reportatae victoriae" dictum esse putabit (quae mea olim erat opinio); — nisi de sententia Ln.

Στρ. β'.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος,
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον

Ἀντ. β'.

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι
χόλον;

et Ra. ἑστιᾶν ... πατρῴαν scripserit mecum, subaudiens τους πάροντας, ambiguitatemque accentuum cunctos interpretes fefellisse statuens. Cf. Bu. I, 145. Potest vel sic πατρῴαν ab ἑστιᾶν longius remotum videri; quae vituperatio (Hermanni) non cadit in alteram, quam modo proposui, verborum constructionem. || ὀρέστου R

17 τοῦ πατρὸς Ro; — πατρὸς (sine τοῦ) B. etc. || **18** χερῶν omnes mss. (G χερᾶν) Al. Ro.* — χειρῶν Sm.* || ὕπο DGI^{pc}α' Bö.* — ὑπὸ rell. || κρατ. DI[P]QRU recc. Al. Ro.* — καρτ. BEFVXZ — κ$\overset{α}{ρ}$τ. G || -ερᾶν BDGIV recc. Al. Ro.* (ερὰν Al.) — ερῶν EFQRUXZ || ἐκ] καὶ Ht. ex Sch., sed Sch. non ad verbum haec exprimit || **19** -νίδαν I^{ac}U || κούραν U || **20** κασάνδραν BPQVXZf Al. Cp. Br. (cum Sch. BGU Ro.) — κάσανδρα R — κασάνδρα Ro. — κασσάνδρα DF — κασσάνδραν EGIUα'δ' Mr.* (Vide Bö.) — οἰκτρότατα Hm.[3] (existimans n. pr. glossatori deberi, ut nos de voce Ποσειδᾶν O. I, 26 suspicati sumus ad O. I, 113 extr.). Vide Metr. || σὺν om. VXZ^{a} Bg.[2] („demisit ad Agamemnonem“) — σὺν habent [B]DEFGI[P]Q[R]UZ$^{b|m}$[c]f[α'δ'] Al. Ro.* (cum Sch.). Vide Metr. || **21** πόρευσ' BE^{ac}? Z^{b}α'β'δ' Bö.* — πόρευσεν DGIPQRU — πόρισεν I — πόρευ' E^{pc}FV[X]Z^{a}[c]f Al. Ro.* (cum Sch. ἔπεμπε). Aoristum sensu plusquamperfecti praefero. || **22** γυνὴ F || νιν omnes || ἄρ' [B]IV[α'δ'] Ro.* — ἆρ XZf Al. — ἆρ' DEFIQU — Sch. [B] Ro. ἄρα ubi U ἆρα || -νει' I[α'] Al. Sm. Ox.* — νεια [B]DEFQUVXZ Ro.* — νεῖ (νεια?) f || **23** ἔκνισεν c? α'β'δ' Al. Hm. Bö.* — ἔκνισε vett. et f Ro.* || ὄρσαι] ὦρσε PQ^{ac} R || χόλον BDEFGI[PR]QUZ^{m}α'δ' Al. Ro.* Pw. Hy. Be.* — λόχον V̄ XYZcf Ox. (W λίχον ex V̄ male lecto, nam V λόχον habet paullo neglegentius scriptum). Utrumque, ut passim faciunt, videntur miscere Sch.: ὥστε τὴν ὀργὴν ταύτην ἔχουσαν, βαρύτατον τὸ ἐπιχείρημα ἄρασθαι κτλ. Z^{el} ἐργάσασθαι (ad ὄρσαι). Ft. λόχον citius repudiatum.

ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἐννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὴ νέαις ἀλόχοις
ἔχϑιστον ἀμβλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον
ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· 'Επ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φϑόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
ϑάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

24 λέχεϊ δαμαζ. α'[β'] i. e. Tricl. (Hy.) Hm. Bö.* — λέχει δαμαζ. B FF Ht. — λέχει δαμαλιζ. DGI[I]PQRUV[WXY]Z[c]f Al. Ro.* — τινι δαμαλιζ. Sm. — λέχρι δαμαλιζ. coni. Bg.[2] Cf. similem permutationem verborum cognatorum P. V, 113. || -ομένη R || **25** ἔννυχοι DEFGI[IPR]QU V?X[Y]Z[c?]f[α'β'] Al. Ro.* Hm. Bö.* — ἔννυχον V?W — ἐννύχιοι B Sm.* — ἐννύχια Hm.[3] || πάραγον (παράγον XZf Al. Ro.* πάραγον rell. mss. Hy.[2]*) omnes, excepto Sm. qui ἀπάγον correxit || κοῖται; τὸ δὴ] κοιμήμαϑ' ὃ Hm.[3] || τὸ δὲ I^{pc}I Pw. Be. Hy.* (idem ex WY refertur, quos non vidi) — τόδε, α'β' Tricl.) — τό, τι (ὅ, τι) Sm. — τὸ (omissâ particulâ) Bg.[2] — τὸ δὴ (τὸ, δὴ) B.DE.FGI^{ac}[P?]QRU.V̄X.Z[c]f Al. Ro:* Ox. (Sch. et gl. G ὅπερ). Remoto commento Tricliniano (Pauwiano) scripsi τὸ δὴ quod et optimorum testium fidem habet et ad sententiarum nexum optime quadrat. Vide Metr. || **26** ἐχϑ. mss. Al. Ro.* (ἄχϑ. I^{ac}) — αἴσχ. Hck. (Sch. G αἰσχρότατον ubi ἐχϑρότατον B Ro. et U αἰχρότατον) || ἀμβλ. B$E^{ac}F^{ac}$ Sw. — ἀμπλ. D$E^{pc}F^{pc}$GI[P]QRUV etc. Cf. ad O. VII, 25. || ἀμβλάκιον] ἀμπλακιᾶν Hck. — ,ἀμπλακίαν Ht. || ἀμήχ. DPQR Al. Ro.* — ἀμάχ. BE FGIUVXZf[α'] Be. Hy.* || **27** -τρίαισι] -τρίαις VXZ — τρίαισιν (Hy.) Hm.[1] — τρίαις ἐν Ht. Non opus. Dativum dativo exprimit Sch. || **28** δὲ] τὲ D || πολίται DEUXZ || **29** ἴσχει γὰρ E, — κἴσχει μέγας male Ht. — ἴσχει τε γὰρ rell. (et E). Positivus μέγας ex comparativo, qui obiecto additus est, ad subiectum subauditur, paullo aliter quam O. I, 104 ad ἴδριν ex insequenti κυριώτερον suppletur μᾶλλον. Vide notam l. l. || ὄλβου μεῖον φϑόνον. Q^{ac} || **30** ἄφαντον [B]EFGIVXZ recc. Al. Ro.* — ἄφατον PQR U (R^{1} λον) — ἄφαντος D || βρέμει] βρύμει I — βρύει Ht. male. Egregie poeta humilia et vulgaria ingenia in occulto mussare dicit. || **31** ϑάνεν [α'] Pw. Hy. Be.* — ϑάνε vett. [c]f Al. Ro:* || ἀτρεΐδας recc. Al. Sm. Ox.* — ἀτρείδας omnes vett. Ro.* || **32** ἵκων GI (cum Sch. G quod om. est in B Ro.) Bö.* — ἥκων Uα'β' (Tricl.) cum Sch. U — ἰκὼν BDEFPQ RV[X]Z[c]f Al. Ro.* || κλυταῖς F[PRU]Q[VX]Z [recc.] Al. Ro.* — κλειταῖς BDEGI ft. recte: cf. vs. 48 || ἐν om. XZ^{a} — non om. rell. (et Z^{m})

Στρ. γ΄.

μάντιν τ᾽ ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ᾽ Ἑλένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος. ὁ δ᾽ ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο νέα κεφαλᾶ,
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ᾽· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ᾽ Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντ. γ΄.

Ἦ ῥ᾽, ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινήθην,

33 *τ᾽*] *δ᾽* Ht. — Sch. par. *καί*. Nexus hic est: „Ita quidem (*μὲν* [*οὖν*]) „periit Agamemno cum Cassandra, sed filius (ut modo dixi [vs. 17]) periculum evasit.“ || *ὤλεσε* QVXZ — *ὄλεσσε* rell. (*α΄* cum gl. *διὰ τὸ μέτρον*) || *ἑλέναν* Q — *ἑλένῃ* B — *ἑλάνα* V, — *ἑλένᾳ(α)* B,DEF etc. || **34** *ἔλυσσε* c Al. Ox. — *ἔσυλε* Sm. || *ἀβρότητος* D — *τατος* rell. Coniungo *ἔλυσε* cum *ἁβρ.* i. e. *ἔπαυσε* cum Sch. St. Ra. || *ὃ δ᾽* (*ὅδ᾽*) BEFGIX*fα΄* Al. Ro.* — *ὁ δ᾽* [DQV]Z Mr.* || *γέροντα ξένον* [*c*]*fα΄β΄* Al. Sm.* (idem ex W refertur; Al. *ξένων*) — *ξένον γέροντα* BDEFGI[I]QRUV.X.[Y]Z Ro.* || **35** *νέᾳ(α) κεφαλᾷ(ᾶ)* mss. Al. Ro:* — *, νέα κεφαλά,* (Hy.) Aw. Bö.[2]* — Sch. et gl. (*νέος ὢν ἔτι* et *ἔτι νεώτερος ὢν*) aut nominativum legerunt aut dativum („iuvenili capite“ St.) circumscribunt, qui magis poeticus est. || **36** *παρνασοῦ* BDEFUVXZ*fα΄* Al. Bö.* (cum Sch. BU Ro.) — *παρνασσοῦ* GIPQR Ro.* (cum Sch. G); cf. ad O. IX, 43 — *Δελφὸν ὑπὸ* Hm.[3] || *ἀλλὰ χρονίῳ* Z[pc] *α΄β΄* (Tricl.) Bö. Hm.[2]* — *ἀλλὰ χρόνι* B. (quod videtur esse *χρόνῳ*) — *ἀλλὰ χρόνῳ(ω)* DEFG.IPQRUVWXYZ[ac] Ro:* Hm.[1] Bg.[2] Ht. — *ἀλλα γε χρόνῳ(ω)* [*c*]*f* Al. Sm.* (Mosch.). Verum vidit Tricl.; vel ob vs. 32 displicet *χρόνῳ* iteratum. Sch. *ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ἡβήσας ... τῷ ξίφει ἀνεῖλε* non ad verbum textum sequitur. Vide Metr. || **37** *πέφνεν τε* [*c*]*f* Al. Sm.* (Mosch.) — *ἔπεφνέ τε* VWXYZ — *ἔπεφνε* (sine *τε*) BDEFGI[I?]PQR?U Ro.* Be. — *ἔκπεφνε α΄β΄* (cum gl. Tricl. *οὕτω διὰ τὸ μέτρον*) || *μρα* QXZ — *μητέρα* P[*c*]*f* Ro.* — *ματέρα* BDEFGIV[*α΄*] Al. Hy. Be.* || *αἴγιστον* P Ro. Cp. || **38** *ἢ ῥ᾽* B.V Ro;? Bö.* — *ἆρ᾽* E, — *ἦ ᾽ρ᾽* Z — *ἦρ᾽* DEFPQR?U*f α΄β΄* Al. Ro.* (c. gl. Tricl. *ἆρα*) — *ἦ ῥ᾽* B.[1]G.IV,X. Ro;? Cp. Sm.* Bg.[2] Ht. Ra. (Ht. sequonte signo interrogationis) — Sch.[1] in B Ro. *ἄρα*, ubi Bö. dedit *ἆρα*; Sch.[2] *ναὶ δή*. Cf. P. IX, 37 || *φίλη* E[ac]? F.PR — *φίλοι* [B.D]E[pc]F[1]GI etc. || *ἀμευσίπορον τρίοδον* B.DE.FG.I[I]PQRUV[W]X.[Y]Z [*cf*] Al. Ro:* Bg.[2] (i. e. vett. et Mosch.) cum Sch. Vet.[123] (ubi B Ro. *ἀμασίπ.* passim) et cum Eust. Pr. § 21 p. 10 — *ἀμευσίπορον τρίοδόν γ᾽ α΄β΄* (Tricl.) Mi.[1] — *ἀμευσιπόρου τριόδου* Mi.[2] — *ἀμευσιπόρους (ος) τριόδους* Hm.[234] Aw. Sw. Ht. — *κατ᾽ ἀμευσίπορον τριόδων* coni Bg.[2] Cum *δινεῖσθαι κατά τι* saepius inveniatur (Hom. Od. *ι*, 153 et Il. *ρ*, 680 recte laudantur ab

ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δ' ἐτεὸν εἰ μισθῷ παρεχέμεν συνέθευ
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ — Ἐπ. γ'.

Aw.) et pluralis τρίοδοι (cf. Hesych. apud Bö. et Callim. h. in Cer. 115 apud Aw.), coniectura Hermanniana valde arridet. Sequor tamen traditionem cum Sm. et Bg.[2] ad P. III, 6. — Genitivus „per linguae leges non videtur ferri posse“ (Hm.[4]). Non legitur genitivus apud Pindarum cum κατά consociatus nisi O. II, 59, ubi suo loco positus est. || ἐδινήθην B — ἐδινάθην rell. omnes (ἐδνάθην I; ἐδυνάθην R)

39 ὀρθὰν] θοὰν E, || τὸ πρὶν [B]DF[ac]IZ Al. Ro.* — τοπρὶν EF[pc]G QUVX*fa'* Bö.* || ἤ IQ Bth. — ἠ P — ἤ BD etc. cum Sch. || μέν E FPQ[ac]R — μέ BDG.IQ[pc] etc. cum Sch. || **40** ἔβαλλεν U || εἰναλίαν Z[pc][*c*]*fa'* [r. r.] Al. Sm. Ox.* — ἐναλίαν vett. mss. Ro.* Cf. ad P. II, 79 **41** τὸ δὲ τεόν, [*c*]*f* Al. Ro.* Sm. Ox.* quae correctio Moschopuli ubique recepta est — τὸ δὴ τεὸν Pw. Be. (Hy.) — τό δ' (τὸ δ') ἐτεὸν BDEFGI I[P?]Q[R?]UVWXYZα'[β'?] St. Po. Bd. cum Sch. et gl. Tricl. ἀληθῶς; in α' etiam gl. ἀντὶ μιᾶς. Hi τὸ ἐτεὸν adverbialiter acceperunt (fere cum St. „Quod si vere“) ut vs. 44 τό γε νῦν, ad modum Homerici εἰ ἐτεόν, et ταρασσέμεν pro τάρασσε „λείπει τὸ ὀφείλεις“. Quos auctores secutus sum. || συνέθευ παρέχειν vett. mss. et Mosch. Al. Ro.* Bd. Ox. Hy. Bg.[2] (Bd. παρέχεν) — συνέθευ εὖ, παρέχειν α'β' (Tricl.) — παρεχέμεν συνέθευ (Hm.[1]) Hm.[3] Ky. recte — γε συνέθευ παρέχειν Sm. Be. Mi. Aw. Hm.[3] (non male; cf. Homericum εἰ ἐτεόν γε) — (οὐ μ.) τὺ συνέθευ π. Pw. — (εἰ δὴ μ.) σύνθευ π. Hm.[1] — (μισθοῖ)σι συνέθευ π. Bth. — συνετίθευ π. Bö.* non recte; nam longe praestat aoristus; etiam Sch.[1] εἰ συνέθου καὶ μισθὸν ἔλαβες et Sch.[2] εἰ . . . ὑπίσχου. Vide Metr. || **42** ὑπ' ἀργ. FU*c* Al. — ἐπάργ. coni. Sr. || ἄλλᾳ ταρασσέμεν (Hy.) Bö. Hm.[2]* — ἄλλοτ' ἄλλ' αὖ ταρ. Sm. — ἄλλοτ' ἄλλαν ταρ. Ht. — ἄλλοτ' ἄλλα | ταρ. Hm.[1] — ἄλλοτ' ἄλλῳ ταρ. Bth. — ἄλλ' ἄλλα χρὴ ταρ. Pw. male — ἀλλ' ἄλλοτε ταρ. Be. — (omisso ἄλλοτ') ἄλλα γε χρὴ ταρ. α'β' (Tricl.) — ἄλλοτ' ἄλλᾳ χρὴ ταρ. G — ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ ταρ. rell. vett. et Mosch. Al. Ro.* Ox. Hy. Recte primus Sm. perspexit, χρὴ (e gl. in ordinem delapsum) delendum esse, nec id ex Sch. lectum esse apparet (vide supra). Sch.[1] ἄλλῃ (U ἄλλου); Sch.[2] ἄλλα. Apodosis ab ἄλλοτ' ἄλλᾳ incipit. Bö.[12] Th. φ. ὑπ. cum ταρασσ. coniungunt; sed φ. ὑπ. cum παρεχ. coniungitur in Sch. et in BQZ*fa'* Al. Ro.* Hm. Di.* || **43** πυθον. α'β' (Tricl.) Pw. Be. Bth. Hm.[2] Bö.* — ἀθλον. Sm. — πυθιον. vett. et Mosch. Al. Ro.* Ox. Hy. Hm.[1] Mi. — de P n. n. || -νίκῳ BIα'β' Al. Mr.* Bö.* Hm.[23] — νίκω EFGQ[1]UV[X]Z[*cf*] Ro.*

τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ·
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δ΄.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ᾽ αἶσαν τυραννίδων·

Sm.* Hm.[1] — νίκου Q a R cum Sch.[2] (τῷ πατρὶ τοῦ πυθιονίκου) — νίκων D — de P n. n. — Sch.[1] ambigue (περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ πυθιονίκου) || post ταρ. plene dist. BFIV Al. Ox. Hy. — commate *f* Ro.* — non dist. DE QUZ α΄ Be. Hm. Bö.*

44 τό γέ νυν Sm. Ox.* — τό γε νῦν mss. Al. Ro.* || **45** δόξα BEFV XZ || **46** τὰ μὲν ἐν Zpc α΄ (Tricl.) Sm. Hy. Be.* — τὰ μὲν γὰρ R cum Sch. — τὰ μὲν (om. ἐν) B.DEFG.IPQ.U.V.X.Zac[c]*f* Al. Ro:* Ox. — θαμάκις Ky. — τὰ μὲν ἄρ᾽? || ἅρματα V, || **47** ὀλυμπίαν Bö.* — ὀλυμπίας Sm. Ky. — ὀλυμπίᾳ γ᾽ Aw. — ὀλυμπίᾳ (sine τ᾽ Pw.) Be. recte; cf. ad O. XIII, 34 (Sch.[1] ut videtur ἐν ὀλυμπίᾳ) — ὀλυμπία τε Z — ὀλυμπίᾳ(α) τ᾽ rell. — Ex Sch.[2] ἔσχον ὀλυμπιακὰς νίκας nihil potest colligi || πολύφατον B i Es|vl E,Fac ? Rac — παλυφάτω Q, — πολυφάτων B a D.E i FpcG.I [P]QRpcUV.[X]Z recc. Al. Ro.* (cum Sch. et gl.) || **48** ἔσχον mss. Al. Ro.* Hm. Bö.* — ἔχον Hy.[2]* || θοαῖς Ht. (Ra.) — θοὰν rell. (cum Sch.) || **49** τε (τὲ BG)] δὲ Pw. Be. Ht. — Sch.[1] καὶ τῇ πυθοῖ δέ; Sch.[2] (quae minus accurata est paraphrasis) δὲ || γυμνὸν BDEFGIVXZ*cf*[α΄β΄] Al. Ox. Hm. (coll. I. I, 23) Bö.* (cum Sch.) — γυμνοὶ PQR Ro.* Hy. Be.* || **49** sq. ἤλεγξάν γ᾽ α΄β΄ (Tricl.) — sine γ᾽ vett. Mosch. Al. Ro.* (ἔλεγξαν Q; in V ἤλεγξαν omissum est) || **50** ἀραίμαν *cf* (Mosch.) — ἠρέ (μ) E, — ἐραίμαν rell. (c. Sch.) || **51** ἐν ἁλία XZac — ἐν εὐδικίᾳ Hck. — ἐν ἁλικίᾳ(α) rell. (ἀλ. QV, — ἡλ. Zm) cum Sch. || **52** ἀνὰ vett. Tricl. (c. gl. ἀντὶ μιᾶς) Al. Ro:* Aw. Hm.[3] Bg.[12] — ἂν *cf* (Mosch.) Hm.[12] — ἂμ (Hm.[12]) Bö.* Vide Metr. || τὰ om. Bg.[2] Vide Metr. || μακροτέρῳ (om. σὺν) Sm. Hy. Be.* — μακροτάτῳ (om. σὺν) R? α΄β΄ (Tricl. c. gl. πολλῷ) — μακροτέρῳ σὺν BVW?XY?Z[c]*f* Al. Ro.* Ox. — μακροτάτῳ σὺν DEut FGIPQR?U (idem ex WY refertur) — μάσσονι σὺν Bg.[3] — Sch. ἐπὶ πλεῖστον χρόνον θάλλοντα

[redacted]

Ἀντ. δ'.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
ἄτᾳ, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἡσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν

54 ξυναῖσι δ' BD[EFG]I[P]QUV,X,α'β' Ro.* (cum Sch. B Ro. περὶ ταῖς κοιναῖς δὲ καὶ συμμέτροις) — ξυναῖσι (om. δ') VW — ξυναῖσιν (om. δ') RXZcf Al. Ro; Be. (cum Sch. [G?]U et apud Bö.) non male || **54** sq. ἀμύνονται ἄτα QR Ro.* — id. (sed ἄτᾳ) Mr.* Bö.* (Ln.* „invidi suâ ipsorum noxa puniuntur"; Bö. „invidi coercentur damno") — id. (sed ἆται) Hm.[3] Bg.[1] Sw. („invidae arcentur noxae") — id. (sed ἆτ') Ah. — ἀμύνοντα ἄτα P — ἀμύνοντ' ἄτα BDEFGI[I]UV[W]X[Y]Z[c]fα'[β'] Al. Ro; (B, etsi literis exesis, tamen idem habuisse videtur; sed D,E,G,Q,V,[1 2]X, ἀμύνονται solum habent, non addito ἄτα(ᾳ); cum iota subscripto ἄτᾳ in I solo inventum est et in B, ἄτᾱ ut videtur; in aliis ut in Zα' est ἄτα (η supra), in G ῃ supra) — ἄμυνοντ' ἄτᾳ Sm. Ox.* — ἀμεύονται· (εἰ γάρ τις) omissa voce ἄτᾳ Hm[1] („invidi praetereunt mediocrem sortem" coll. P. I, 45) — id. (sed ἀλλ' εἴ τις) (Bö.[1]) — id. (sed „quo avertuntur invidi" et τᾶν εἴ τις) Hm.[2] — ἀμύνονται· (τᾶν εἴ τις) Th. — (φθονεροὺς δ') ἄμυν' Ἄτα· (τᾶν εἴ τις) Aw. — ἀμύνονται. τοῦτ' εἴ τις aliquando conieci; etiam εἰ δή τις, εἰ δ' ὦν τις, τῷ δ' εἴ τις al. al. — ἀμύνοντ', εἰ τιμᾶς τις Ht. (Ra.) — gl. μάχονται (F) βλάπτονται (Z) μάχονται τῇ αὐτῶν βασκανίᾳ (α') cum Sch. Tricl. οἱ φθονεροὶ τῇ αὐτῶν ἄτῃ καὶ βασκανίᾳ ἀμύνονται καὶ μάχονται ἐκεῖνον, εἴ τις ... i. e. „invidi obtrectatione sua lacessunt (ulciscuntur) bonos, si quis etc." ut et ἄτη et ἀμύνεσθαι active accipiatur; cum Sch. Vet.[1] nec multo aliter Sch. Vet.[2] nisi quod is passive ἄτῃ deque termino (cf. O. I, 89) intellexit „suo cum damno repugnant i. e. damnum faciunt (βλάπτονται, ita recte Sch. B Ro.), si quis etc." Scholia igitur id quod traditum est confirmant. Tamen nec ἄ|τᾳ inter duos versus distrahi, nec τᾳ. εἰ (τᾳ, εἰ — ται, εἰ) crasi coalescere potest. Vitium igitur antiquissimum fuerit necesse est, ut vel, quae Hm.[1] sententia erat, ἆται dittographiâ invectum esse, vel, quae mea, rarior aliqua aut vox aut forma in ἀμύνονται latere videatur, quemadmodum ἄμυντ' ἄτᾳ, τᾶν εἴ τις .... vel ἄνυντ' ἄταν (perficiunt sibi, i. e. lucrantur damnum; cf. Aesch. Pr. 700 et P. II, 91), τᾶν εἴ τις .... vel ἄνυντ' ἄτᾳ i. e. ὁδὸν εἰς ἄτην, cf. O. VIII, 8. Tamen tam incerta invehere non ausus sum, sed comma post ἄτᾳ posui cum Ifα' [r. r.]. Al. Cp. St. Bg.[2] (Sch. Vet.) — non dist. BDZ — plene EFGQUV Ro. Br. Mr. Sm.* (contra Sch. Vett. et Recc.) || **55** ἡσυχᾷ scripsi — ἁσυχᾶ Hm. Bö.* — ἁσύχαν Ht. — ἅσυχά Hy.[2]* — ἥσυχά Sm. Bd. (Hy.) Be. — ἡσυχίᾳ(α) BDEFGIIPQRU VWXYZ[c]f Al. Ro.* Ox.* — ἡσύχως α'β' (Tricl.) || αἰνὰν] αἰῶν' Ht. — Sch. χαλεπὴν

ἀπέφυγεν, μέλανος ἀν᾽ ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον τοῦτον γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν — Ἐπ. δ΄.
διαφέρει Ἰόλαον

56 -γε̄. B — γεν. fa′ [r. r.] Al. Ro.* — γε DEF etc. || μέλανος ἀν᾽ (ἂν) (om. δ᾽) Sm.* Th. Hm.[3] — μέλανος δ᾽ (om. ἀν᾽) BE, Ur. — μέλανος δ᾽ ἀν᾽ DEFG.IPQRUV.X.Zfa′ [rell.] Al. Ro.* Bg.[2] (gl. EF θανάτου; gl. Z τοῦ σκοτεινοῦ ᾅδου; DI ἀνεσχ.; ex W μέλανοι δ᾽ ἀν᾽ refertur) ad quam vulgatam lectionem θανάτου subaudiverunt Ln. St. „nigrae [mortis] in ultimis finibus". Quod defendi possit schemate ἀπὸ κοινοῦ: cf. ad O. I, 104; VII, 51 — μέλανα δ᾽ ἀν᾽ Hm.[1 2] Bö.* — μέλανα δὲ, καλλίονα | ἐσχατιὰν, θάνατον κτᾶτο, Aw. — μέλος δ᾽ ἀν᾽ U, — μέλανος δὲ θανάτου, τοῦ ᾅδου, φησίν (Sch.[2] B Ro.) — Sch.[1] κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ θανάτου cum ἀπέφυγεν coniungit; is ft. θανάτου ad μέλανος subaudivit. || **57** καλλίονα θανάτου ἐν γλ. B — καλλίονα θάνατον ἔσχεν ἐν γλ. DI Zpo? (in D εσχεν sine sp. et acc.) — καλλίω θανάτου ἔσχεν γλ. (sine ἐν) α′β′ Tricl. — καλλίονα θάνατον ἔσχεν, γλ. Ro.* Hm.[1] (qui ante ἔσχεν vs. terminavit) — καλλίονα θάνατον ἐν γλ. EFGI[P?]QRUVW?XY?Zac[c?]f Al. (UWXa Y κάλλιον ἀθάνατον); in E cum gl. λείπει ἐξεῦρε, omissionem verbi agnoscenti — καλλίονα θανάτου ἔσχεν, γλ. Sm.* — id. (sed ἔσχε) Th. — id. (sed ταύταν) Hm.[3] — καλλίονα θάνατόν γ᾽ ἔσχε, γλ. Bö.[1] — καλλίονα θάνατον σχέθεν γλ. Hm.[2] — id. (sed σχήσει) (Th.) Bö.[2] Di. Sw. Bg.[1] — id. (sed πάσχει) Ht. — (μέλανος ἀν᾽ ἐσχ.) καλλύων ἀΐδα πότμον (γλυκὺν, ᾇ γενεᾷ) .... πόρεν. coni. Bg.[2] Inter haec desperatissima perfugia me maxime invitat Hm.[3] (excepto ᾆται); meum olim erat θάνατον σχών, καί, ita: „invidi autem [suo ipsorum cum] damno aggrediuntur (ulciscuntur, quasi suae inopiae in feliciores vindices) eum qui summum [felicitatis] consecutus tranquilleque degens gravem superbiam effugit, atrae [mortis] ad extremam [oram] pulcriorem mortem nactus, atque dulcissimae suboli bonae famae gratiam, opum praestantissimam, largitus." Sed nunc, animo mutato, duce Sch. e vestigiis librorum facilius supplementum lacunae quaesivi: τὸν μὲν (hanc mortem) vel σχεῖν νιν i. e. „ut liberi eum (hunc pulchriorem mortis finem) tenerent nobile decus, praestantissimum bonorum", sed in simpliciori θάνατον τοῦτον acquievi, suppleto ad μέλανος genitivo θανάτου: vide supra. Aliquando audaciora tentavi: μ. ἀν᾽ (usque ad) ἐσχ. ᾅδου, καὶ θάνατον τοῦτον γλυκύτερον γενεᾷ .... πόρεν. || γλυκύτατι V || **58** κράτιστον B¹ — κρατίσταν B²D rell. (στην X,) Cf. ad O. III, 42 || πορών omnes cum Sch. || **59** τὸν] τ᾽ XZa (non XbZm) || **60** de hac correptionis omissione vide notam ad O. IX, 112.

ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ϝάναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

62 τε, ἄναξ recc. Sm. Ox.* — τ' ἄναξ omnes vett. Al. Ro:* || **63** ἆμαρ F^{ac} || θεράπνας] θεράπευας P? — θεράποντας Q^{ac}R — θεραπαίνας XZ^{ac} || **64** δὲ οἰκ. Be. || de participio vide ad O. I, 104 || ἔνδον] ἕδος EF — ἐντὸς Hck. — gl. α' ἐντὸς τοῦ οὐρανοῦ

Subscr. τέλος Θρασυδαίου. TV — ὕμνου τέλος Θρασδαίου. α' — nulla subscr. in BD[EF]G etc.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ′.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΥΛΗΤΗι

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Στρ. α′.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ τ᾽ ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδμητον κολώναν, ὦ ϝάνα,
ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ

Sphalmata multa hoc carmen habet vel in perbonis libris; cf. omissiones vss. 7—9; traiectiones verborum (in V potissimum) vs. 10 et 29—31. Etiam quaedam vitia ed. Romanae propria ut vs. 19. Cf. ad Metr. O. XIV.

Inscr. μιδ. ἀκρ. αὐλ. Cp. St.* — μιδ. αὐλ. ἀκρ. mss. Al. Ro. Br. Mr. — om. inscr. BDQ

1 σε om. PQ || βροτεῶν D — βροτεὰν V || πολέων PQ — πόλεων R || **2** περσ. *f* || ὄχθους V || ἔπι Sm.* — ἐπὶ rell. || μαλοβ. Hy. || **3** ἐΰδμητον scripsi — ἐΰδματον Sm. Ox.* — ἐς εὔδματον α′β′ (Tricl.) — εὐδάματον I — εὔδματον BDEFGPQRUXX̧Z*f* Al. Ro.* || ὦ om. D || ἄναξ PQR — ἄνασσ᾽ Sm. — ἄνα [B]DEFGHIT[U]VXX̧ŸZ[*c*]*efa′* Al. Ro:* || **4** hic versus non deest in β′ || θ᾽ ἵλαος α′β′ — ἵλαος G.IXX̧ŸZ*ef* Al. — ἵλαος [B.]DE.F[P]QRT[U]V || τε om. I || -νείᾳ(α) BDEFPQRU Ro.* — νίᾳ(α) [G]IVXX̧Z*cfa′* Al. Be.* (cum gl. Tricl. ἰωνικὴ συστολή). Cf. ad O. XIII, 78.

δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. β'.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄιε λειβόμενον δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ,
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ ϝε Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.

5 εὐδόξου μίδα EFR (cum Sch. B Ro. δέξαι τοῦ εὐδόξου μίδου ubi G ἐνδόξου μίδου et D ἐνδόξου μίδα) — εὐδόξω μίδᾳ Z^ac — εὐδόξῳ μίδᾳ BGI^ac Al. Mr. Sm. Ox.* — εὐδόξω μίδα DHI^pc QTUVXX̣ỴZ^pc efa' Ro.* St. (G^s ε ad μίδᾳ; Z^s ου ad ξω et δα; α'^s ε ad ξω, sed additâ gl. ἢ δέξαι εὐμενῶς τῷ μίδᾳ). Tertium casum recte videtur defendisse exemplis et ut exquisitiorem restituisse Sm., etsi testes utrinque pares sunt. Pendet dativus e δέξαι, non (Hs.) e στεφάνωμα τόδ'. ‖ 6 νιν omnes ‖ -άδι R ‖ νικάσ. BDGI [P]Q[Uα'] Ro.* — νικήσ. EFVXX̣Zef Al. Cf. O. V, 8 ‖ 7 ἐφ.] εὐφ. P Ro. | -ρε] -ρε̄ B ‖ -σεῖα RT — σιᾶν I — σεῖαν Ro. ‖ γοργόνων [P] QRZ^mα'[β'] Al. Ro.* (cum Sch.) — omittunt vocem γοργόνων BDEFGHIỊ TUVWXX̣YỴZ^s cef ‖ 8 διαπλέξαισ' ἀθάνα BV Ro.* — id. (sed -αις) W — id. (sed -ασ') EFGIỊX̣^pc Y? cf Al. — διαπλέξασθ' ἀ . . . . . . τον (ft. a. c. ἀθάνατον pro ἀθάνα, τὸν) D — διαπλέξασα (omisso ἀθάνα) PQRU — διαπλέξασα ἀθάνα Z^pc — δια (omisso πλέξαισ' ἀθάνα) XX̣^ac Z^ac (Z^ac διὰ) ‖ 9 παρθένοις VXX̣Z ‖ om. ὀφίων D^ac ‖ 10 ἄϋε R — ἄ . ιε D ‖ -θέῖ fa' [r. r.] Al. Sm. Ox.* — θεῖ vett. mss. Ro:* ‖ σὺν καμ. δυσπ. V^ac ‖ 11 ὁ περσ. XZ^ac ‖ ante περσ. dist. BEFZ[α'] Cp.* Sm.* (cum Sch.) — post περσ. dist. cf Al. Ro. Ln. Pp. St. — neutro loco DQUV al. ‖ ἄνυσσεν Bö.* — ἄνυσεν ex β'^b refertur; Pw. Hy. Be.* (cum Sch. Vet.[3] ἀνυσθῆναι ἐποίησεν; cf. Hom. Od. ω, 71 „absumpsit") — ἄ|σε QR? — αὖσεν cf Al. — ἄ|υσεν DI — ἄυσε P Ro. — ἄϋ|ϋσε U — ἄϋσε BE.FG, R? TV.XX̣ỴZ Cp.* — ἄ|ϋσεν GHα'[β'] Ox. Sm. (cum gl. Tricl. ἐπολέμησε, ἀπὸ τῆς ἀϋτῆς et cum Sch. Vet.[2] κατεπολέμησε; St. „debellavit"). Sch. Vet.[1] videtur transitive accepisse „clamare fecit", nisi is, cum Sch. Vet.[4] (ἐκραύγασε), male interpuncta et intellecta structura, τρίτον μέρος subiectum esse voluit. Pw. de hoc loco bene meruit. ‖ -γνήταν Ro. ‖ 12 ἐναλίᾳ(α) σερίφῳ(ω) λαοῖσί τε B.DEFG.IPQRU.VX.X̣Zα'[β'] Al. Ro:* (ἐν ἁλίᾳ U Sch.) — εἰναλίᾳ σερίφῳ λαοῖσί τε [c]f (Mosch.) Sm.* Bg.[2] — εἰναλίᾳ τε σερίφῳ παῖσί τε (i. e. Gorgonibus) Hm.[12] (ut σέρῑφος suam mensuram teneret; Pw. paenultimam corripi posse dixerat) — id. (sed λαοῖσί τε) Bö.* obnoxiâ synizesi — id. (sed παισί τε) Aw. — id. (sed τοῖσί τε, i. e. Se-

ἤτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

Στρ. γʹ.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.

riphiisque) coni. Hm.² — id. sed αὐτοῖσι (αὐταῖσι) Bg.¹ — εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ λαοῖσί τε Hm.³ Sw, — id. (sed τε νομᾷ) Ra. — id. (sed τ' ἐρίπνᾳ) Bg.² coni. — εἰναλίᾳ τε σερίφῳ λάϊνον (ἆγε μόρον.) Ht. (Ra.) temere. Ingeniosae sunt coniecturae Hm. Bg. aliorumque. Ex Sch. GU (quod in B Ro. aliter se habet) scripsi ἓ i. e. „eam (Medusam) perniciem insulae populoque (vel „eam insulae, insulanisque mortem") afferens". Displicet enim duplex τε in „insulae insulanisque" (ἓν διὰ δυοῖν), neque improbaverim audaciorem synizesin, ft. consulto admissam, ob lusum sonorum inter λάεσσι et λαοῖσι; cf. O, IX, 45 sq. Caeterum nec λάεσσι nec λαοῖσι exprimitur in Sch. Vet. || . εἰναλίᾳ τε σερίφῳ λᾶος ἓ μοῖραν ἄγων ἤτοι τότε (Seripho saxeam is sortem attulit etc.) Ah. (refutatum a Hm.⁴ in dissert. a. 1845 edita)

13 ἤτοι τό τε D?EF[P]QR?αʹ Ro.* — ἦτοι τό τε BD?GIUV.X.𝔛Zf Al. — Sch. Vet. ναὶ γὰρ δὴ — Zε¹ ὄντως — ἤτοι τότε Ah. Ht. || φόρκοι' ἀμαύρ. omnes mss. Al. Ro:* Bg.² (ἀμάβρ. Z) — φόρκοιο μαυρ. Hm. Bö.* Cur poeta formam ἀμαυρόω praetulerit, nemo dixerit; ft. numerosior visa est ut vs. 21 ἐρικλαγκτάν. Cf. I. III, 66; fr. 92; ad O. XIII, 34. || -σε̄ BG — σεν faʹ [r. r.] Al. Ro.* — σε B,DE.FG,IPQRU.V.X.𝔛Z Ro; || **14** λυγρότερον I || τ'] δ' Ht. — Sch. καὶ || — δέκταν R || θῆκε̄ B — θῆκεν DGI — θῆκε EF etc. || τ' om. R || **15** -σύνης D || **16** εὐπαράον D || κράτα BEQUV Ro. || συλήσαις B — συλήσας G — συλήσας DEFIPQRUVX𝔛Z[c]f Al. Ro.* — συλλήσας ά male (cum gl. Tricl. διὰ τὸ μέτρον) — συλάσαις Hy.²* — O. IX, 89 συλαθείς impedit quominus haec a συλέω derivemus || **17** δανάης X𝔛Zcf || φαμὲν] φάτις Hck. || αὐτορύτου EFV^{ac}[c]faʹ [r. r.] Al. Sm. Ox.* (cum gl. Tricl. διὰ τὸ μέτρον ἓν ρ̄) — αὐτορρύτου BDGIPQRUV^{pc} X𝔛Z Ro.* || **18** φίλων G^{a}? Ro. Br. Mr. — φίλον rell. mss. (et G^{b}) Cp. St.* || πόνον R^{a} || **19** ἐρύσ. VR || παρθένων R || αὐλᾶν D^{ac}? Ro.* male — αὐλῶν mss. Al. Sm. Hy. Be.* || τεῦχεν Ro.* — τεῦχε mss. Al. Sm. Ox.* || **20** ἐκκαρπαλιμᾶν (-λίμᾶν E; -λίμαν Qαʹβʹ) mss. Al. Ro.* ἐξ ἁρπαλεᾶν vel ἐκ πυρπαλαμᾶν Hck. — Sch. et gl. ἰσχυρῶν || **21** ἐρικλέγκταν V — ἐρικλάγκτον I — ἐρικλάγητᾶν D?G || Expl. G; incipit 𝔖

εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στρ. δ'.

λεπτοῦ διανισόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου

22 εὗρε̄ B — O. IX, 89 συλαθεὶς impedit quominus haec a συλέω derivemus || εὗρε EFPQRSXZ — εὗρεν DIUVX recc. Al. Ro.* || μιν B -νιν B,DE.F etc. || εὐ.] εὐ. DV || -ροῦσα V,X, || ἰνδοῖσ' coni. Hck. || ἀνδράσιν Be. || θνητοῖς R || ἔχειν] ἔχε. cf (Mosch.) || **23** ὠνόμ.] κώνομ. cf (Mosch.) || -σε̄ B — σεν cfa' [r. r.] Al. Ro.* — σε rell. vett. || πολλῶν Be Al. Ro.* — πολλᾶν DEFHI[P]QRST[U]VXYZ fa'β' Bö.* || νόμων Rpc — νόμον rell. || **24** εὐκλεᾶ Sm. Hy. Be.* — εὐκλέα B.DE.F etc. (omnes mss.) Al. Ro:* Bd.* — εὐκλέων Aw. || εὐκλ. cum praegressis coniunxit Hy.2* — cum sqq. QXf[α'] Al. Ro.* Bö. Hm.2* (cum Sch.) — ambigue BDEIUVZ || λαοσσόων B.DFI[PRU]QS Br.* Hy. Be.* (cum Sch.) — λαοσσώων E. — λαοσόων Ro: Cp. — λαοσόον V̄XXZ — λαοσσόον, cf Al. Ox. Aw. (comma ex f notavi; voluit secludere Mosch. εὐκλέα λαοσσόον) — om. P? || μναστῆρ' BDEF[α'β'] Al. Ro.* — μνηστῆρ' HIITUVWXXYYZocf (cum Eust. § 16 p. 8) — πρηστῆρ' PQS (lectio valde poetica) — πρηκτῆρ' R — Sch. ὑπόμνημα || **25** λευπτοῦ V || διανισόμ. B.DEFIPQRSU Bg.2 — διανισσόμ. VXXZf [r. r.] Al. Ro:* Cf. ad O. III, 10 || θαμὰ BDE.FHI[P]STUα'β' Bö.* — θαμᾶ QR — θ' ἅμα [VX]XY Z[c]cf Al. Ro.* Ht. (cum Sch. SU ut videtur; sed non cum Sch. B Ro.) || **26—32** in E a sec. m. recentiore additi sunt || **26** καλλιχόρῳ(ω) B.Dac|pc?E,FI PQpcRS[c]fα'[β'] Al. Ro:* — καλλιχόρων U. — καλλιχώρω Dpc|ac?E2Qac V.X.XZ — καλλίχορον Hm.3 Sw. — p. n. h. || ναίοισι B?Q[R?]SU[V X]Z[c]f[α'β'] Al. Ro.* — ναίουσι B,DE2FIP Ro; || πόλει VXXYZ[c]cf Al. Ro.* — πόλιν BDE2FHIPQRSTUα'β' Hm.3 Sw. („dativo πόλει (πόλι, πόλεϊ) abstinuisse videtur Pindarus" Sw.; ad ἀκροπόλει O. VII, 51 advertit Bg.2). Sch.1 παρὰ (περὶ U Ro. B?) ὀρχομενῷ φύονται; Sch.2 οἰκοῦσιν εἰς τὴν τῶν χαρίτων πόλιν .... πόλιν δὲ χαρίτων τὴν ὀρχομενὸν λέγει. Coniecturam Bg.2 πόλι (quam probamus) possit adiuvare B ubi ν insolitâ figurâ utitur (ft. postea additum?). Formae similes saepius librarios fefellerunt: cf. O. I, 28; X, 13; P. III, 112 et Sch. Germ. p. VI. Hoc loco cum fuerit πόλῑ, eo facilior error, ut vel idem vel contrarius O. II, 6. — Codicem U sequi non ausi sumus || **27** καφισίδος BFI[U]XXZ Sm. Hy. Be.* (κασφ. I?) — καφησίδος PQSVα' Al. Ro.* — καφισσείδος E2 — καφισσίδος DR[c]f Ox. — Sch. in B Ro. κηφισοῦ; in SU κηφισσοῦ. || -ταὶ B — τᾶν rell. cum Sch.

οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων. τὸ δὲ μόρσιμον οὐ παρφυκτόν· ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

29 ἐκ δὲ τελευτάσει νιν BE,FI[PR]QSU.V̄.XXZfa [rell.] Al. Ro.* Hy. Bö.[2]* Hm.[3] (cum Sch.) — ἐκ δὲ τελεύσει νιν DE[2] — ἐκ δὲ τελευτάσει νυν (Hy.) Be. — ἐκ δ' ἐτελεύτασεν νιν Bö.[1] — αὖτε τελευτάσει νιν Ht. || ἦτοι Bö.* (coll. O. XIII, 61; P. IX, 22) Ah.; intelligo emphatice „vel hodie“ — ἤτοι (ἤ τοι) mss. Al. Ro.* Sw. Bg.[2] Ht. (Sch.[1] ἤτοι σήμερον ἢ ὕστερον; Sch.[2] ἢ σήμερον ἢ αὔριον) de probabilitate, elliptice; ita Ln. Pp.* || Verba ἤτοι σάμερον δαίμων mero casu traiecta (inter χρόνος et οὗτος inserta) sunt in FV[ac]; omnia suo loco posita sunt in BDE[2]I[P]QRSUV[pc]X XZfaʹ [rell.] Al. Ro.* Librarius codicis V numeris adiectis statim verba in locum suum retorsit. Lubrico igitur a mss., nullo a Sch. fundamento nitetur qui cum Bg.[2] coniecerit εἰ δὲ τελευτάσει νιν, εἴσεται χρόνος δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ πᾳ φυκτόν· ἦτοι σάμερον οὗτος ὁ καὶ τὶν ἀελπτίαν βαλὼν κτλ. || **30** τὸ δὲ QSαʹβʹ Hm.[3] Bg.[1] Sw. Ht. (cum Sch.) — τὸ γε D — τό γε B[E[2]]FIP[RU]VXXZ[cf] Al. Ro.* Bg.[2] || οὐ παρφυκτόν BF[PRU] Cp. Br. Sm. Ox.* — οὐ πάρφυκτον DE[2]QSαʹ Ro. Mr.* — οὐ πὰρ φυκτὸν Al. — οὐ πάρφεκτον I — οὔ πα (πᾶ) φυκτὸν VXXZ[ac]?f (Bg.[2] id. sed πᾳ) — οὔ παρ φικτὸν Z (videtur ρ insertum esse) — Sch. [D]SUetc. οὐ φευκτόν (om. in B Ro). — Cf. de παρ cum πᾳ confuso O. III, 38; porro de πᾳ I. V, 59; de ποι O. III, 4; P. V, 95. Non audeo movere παρφυκτόν, cum nec opus sit nec particulae praesto sint Sch. testes; etsi est quod placeat in πᾳ, sive hoc opinantis est sive vim negationis auget. || ἔσται B.D[E[2]F]I[PQRU]SV.XXZf [rell.] Al. Ro.* (cum Sch. BU Ro.) — ἔστι S, — ἔστιν in Sch. S quae sunt mera vitia huius codicis || **31** ὃ SV aliique Ro.* — ὁ BE[2]FPUXf Al. — ambigue DI aliique — οὐ c || ἀελπίᾳ B? — ἀελπία PQS[a]U — ἀέλπίαν T? — ἀελπτίαν (S[b] = g) cef Bö.[1] („aliquid inexspectatum, ἄελπτόν τι, obiiciens“) — ἀελπτίᾳ Iαʹβʹ Al. Mr.* Bö.[2]* — ἀελπτία DE[2]FHVXXYZ Ro.* — ἀέλπτοις ἐμβαλών Aw. non male — Sch. par. ὅστις καὶ τὰ ἐν ἀελπιστίᾳ (ἀπιστίᾳ S) καταστήσας τὸ ἀνάπαλιν τῆς γνώμης καὶ ἐλπίδος videtur τινὰ pro neutro plurali accepisse. Intelligo dativum termini: vide ad O. I, 89; etsi correpta hoc solo loco thesis offendit. Coniicio ἀελπείᾳ; cf. Lo. ad Phryn. p. 570 || **32** τὰ μὲν R

Subscr. ὕμνου τέλος μίδα αὐλητοῦ αʹ — nulla in BDE[2]FIQSTUVX etc.

Subscr. Pyth. πινδάρου πυθιονῖκαι. f — τέλος πυθίων. X — τέλος τῶν πυθίων. (S[b] = g) — τέλος πυθίων πινδάρου. ITXYZ (et ms. Angel.) — εἴληφε τέρμα πυξὶς ἡ τῶν πυθίων. U — τέλος ᾠδῶν πινδαρικῶν τῶν δεινοτάτων ὧδε, τῶν ὀλυμπιονίκων τε καὶ πυθικῶν ἀγώνων. F — τέλος τῶν πυθίων ὕμνων πινδάρου. α — abesse videtur a BDE[2]Q al.

Expl. undecim libri EFHIIPQRSWY — Inc. lacuna in TX

[redacted]

NEMEONIKAI.

[redacted]

NEMEONIKAI A'.

ΧΡΟΜΙΩ ΑΙΤΝΑΙΩ

ΙΠΠΟΙΣ.

Strophae.

– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodi.

⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. α'.

Inscr. Nem. πινδάρου νεμεονῖκαι. *f* Al. Cp. — πινδάρου νέμεα. Ζα' Ro. Br.* **Inscr. Nem. I** om. BB̤D || om. ἵπποις B̤ Ro.* — ἅρματι Sm. Ox.* — ἵπποις UVXZ*g* Al. Bö.*

Metr. Nescio an creticus qui Ep. 1 versum claudit per se stare debeat, ita ut ἀφνεαῖς 15, προφρόνως 33, ἔδραμον 51, [ἐν]σχερῷ 69 separatum versum brevissimum efficiant. Nam vs. 51 et 69 correpta, 15 et 33 producta creticum antegreditur. Igitur anceps haec syllaba videtur esse. Asynarteti hoc esse luculentum exemplum Hm.[2] statuit. — In Ep. 3 Mosch. vs. 35 clausulam male exaequavit cum vs. 17 ubi χρυσέοισι legebat; vss. 53 et 71 non tetigit.

1 ἄμν. B̤ — ἄμπν. B.B̤.D etc. || σεμνοῖ' Sm. — σεμνοῦ Bd. — Thesis correpta in primo systemate non offendit. || ἀλφειοῦ B[1],B̤,*g* — ἀλφεοῦ BB[2],B̤B̤DU.VXZZ̤*dá* [rell.] Al. Ro:* Vide ad O. VII, 16; IX, 18; XIII, 78.

κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν **Ἀντ. α'.**
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ ϝοι χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς

Ἐπ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·

2 συρακουσᾶν Z -κουσσᾶν X — κοσσῶ[ν]*g* — συρρακοσσᾶν U — συρακοσσᾶν BBB etc. Cf. ad O. VI, 92 || θάλλος U || **3** ἀρτάμιδος St. Ox. || **4** κασιγνήταν D, Ro; — κασιγνήτᾱ B.BB etc. — κασίγνητε X, || ἀδ. D — δ' ἀδ. U || **7** νέμεά θ' BB || θ' ἔρμασι BBB — θ' ἔργμασι D — τ' ἔργμασι D,U, — θ' ἔργμασι UVXZZ*g* Al. Ro.* — θ' ἔργμασιν *da'* Mr.* || βέβληνται θεῶν B. etc. (omnes mss.) Al. Ro.* — βέβληνται, θεῶν (κείνου σὺν ἀνδρὸς, δαιμ. ἀρ.) Sm. male — βέβληνται θεῷ (= ὑπὸ θεοῦ) Da. Pw. (θεοῖς Ra.?) — βέβληντ' ἐκ θεῶν Mi. (βέβληνται ἐκ θεῶν Ht.) ex par. Sch. sed ἐκ ibi interpretationis esse videtur. Cf. Hm. et Ra. in Ph. XIII, 245 sq. Le. ib. XIV, 58 sq. || κείνου] κλεινοῦ Mi. || **10** ἐν om. Z || **11** μεγάλων B.BB.U.α'[β'] Al. Ro:* — μεγίστων DVXYZZ*cdg* || **13** ἔγειρε νῦν B.BB.D.U.VX.YZZ*cdg* Ox. — νῦν ἔγειρ' α'β'γ'δ' Al. Ro:* Bd. — νῦν ἔγερ' (= ἤγειρε) Sm. — ἔγρε νῦν Mi. (coll. Theocr. XXIV, 21; Il. β, 41; Soph. O. C. 1054) — ἔγειρέ νυν Hy. — σπεῖρέ νυν Be. Hm.* (ex Sch.) || **14** -κεν *cdg* Al. Ro.* — κε vett. et Tricl. || φερσ. BBBDUVX[r]ZZ*da'* Al. Ro.* Sm. Ox.* — περσ. X[1]*cg* Mr. St. Bd. || -φόνη Z || -σᾱ B — σε BBDU — σεν VXZZ recc. Al. Ro.* || χαίταις BBBDUZα'β' Al. Ro.* — χαίτας VXYZ*cg* || -ουσαν X

ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά ϝοι χαλκεντέος
λαὸν ὕπαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις
ἐλαιᾶν χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρόν, οὐ ψεύδει βαλών.

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν

16 μνηστ. X,*do* || χαλκεντέος DUVα'β' Al. Ro.* (cum Eust. Pr. § 16 p. 6) — χαλκεντείοσ (τρίοσ ?) B (male scriptum) — χαλ....... BB (qui non poterant legere terminationem vocis in B) — χαλκέντεον XYZZ*cdg* Lo. (Parall. I, 245) — p. n. h. || **17** ὕπαιχμον D*do* || θαμὰ B.BBD^{pc}U.VX*dg* Ro:* (cum Sch.[1]) — θ' ἅμα D^{ac}Zα'β'γ' Al. Ht. Ra. (θ', ἅμα) cum Sch.[2] Multo sunt grandiora et numerosiora verba poetae, lectione θαμὰ non mutatâ. Languidum est et otiosum ἅμα primo loco positum. || δὴ καὶ] καὶ θάμ' Ht. male || -σέοισι BBBDUXZZ[*c*]*dg* Al. Ro.* Ox. — σέοις [V?α'β'] Sm. Bd. Hy. Be.* || ἐπέβαν καιρὸν οὐ BDVZ Ln. Bö.* — ἐπέβαν, καιρὸν οὐ Al. Ro.* (cum Sch.[12]) — ἐπέβαν καιρόν, οὐ Pp. Hy. Be.* quod reposui; cf. ad O. I, 89 et P. XII, 31. Tricl. quidem τὸν δὲ καιρὸν οὐκ εἰς ψεῦδος κατηνάλωσα non idem voluit. || βαλὼν B.BB.DUVXZ[*c*]*dg*α'^{pc}β'^{pc} Ro.* — λαβὼν α'^{ac}β'^{ac} Al. || **19** ἐπαυλείαις Uc Al. Ro: Cp. — ἐπαυλίαις Br. Mr. — ἐπ' αὐλείοις B, — ἐπ' αὐλείαις BBZZ [rell.] St.* — de B n. n. || **20** -ξένου ZZ || **21** ἁρμ. Z || **22** κεκόσμηται. θαμά δ' (ἀ δ') mss. Al. Ro:* — κεκόσμηταί θ' ἅμα δ' Ht. male || **23** δόμοι BBBDUVZ^{pc}[*c*]*dg*[α'] Al. Ro.* (cum Sch.) — ξένων B,B, — δή μοι XZ^{ac} || **24** μεμφομένοις mss. Al. Ro:* (cum Aristarcho et cum Sch.[16]) — (μεμφόμενοι Sch.[2] legisse et λέλογχε schemate pro λελόγχασι accepisse credunt; sed is ft. nihil voluit dicere nisi λέλογχε μεμφομένοις ἐσλοὺς idem esse cum λελόγχασιν οἱ τοὺς ἐσλοὺς μεμφόμενοι) — μεμφομένοι' Ah. (et μεμφομένῳ; cf. Ph. III, 235; XVI, 56) contra mss. et Sch. || ἐσλὸς BBBDUVXZ^{ac}Z[*c*]*d* Al. Ro.* Hy. (quod scriptum invenit Aristarchus et videtur in ἐσλοὺς commutasse) — ἐσλὸν *g* — ἐσλούς, Z^{pc}α'β'γ'γ' (Tricl., Aristarchum, ut videtur, secutus) Bö.* — ἐσλὼς Sch.[2] Sm. Ox. — ἐσλός γ' Pw. Be. Ra.[2] || καπνῷ BBBDUVZ^{m} Ro.* — καπνῷ α'β'γ' Al. Mr.* (cum Sch.) — καπνὸν XYZc *dg* (cum Sch.[6]?) || Intelligo (cum Sch.[4] cumque Aristarcho[?]) „Innata vero est (sortito evenit) iis qui bonos vituperare solent ars fumum [gloriae]

ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις
ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, 'Αντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
'Αγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

'Επ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προ-
φρόνως,
ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον
τοῦδ'· ὅπᾳ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς
αἴγλαν παῖς Διὸς

aquâ [reprehensionis] restinguendi. Aliae aliorum artes. Non mea ista." Scilicet inter peregrinos modo dictos etiam ingrati homines huius generis fuerint. Vide Interpr. meam et h. l. et P. II, 73 sqq.

27 sq. non dist. BḄUVZZ̤ (Z eraso post συγγενὲς commate) Al. — φρήν, ἐσσόμενον προιδεῖν. συγγενὲς Dga' [al. r.] — φρὴν ἐσσόμενον προιδεῖν, συγγενὲς 𝔤' Ra.* Ms.[1] Sw. Bg. — φρήν, ἐσσόμενον προιδεῖν συγγενές, Ro. Mr. — φρήν. ἐσσόμενον προιδεῖν συγγενές, Cp. Br. Sm. Ox.* (in Sm.* colo post φρήν) — φρήν, ἐσσόμενον προιδεῖν, συγγενὲς Hy.[2]* — φρήν, ἐσσόμενον προιδεῖν συγγενὲς St. Bd. Hm. Bö.[2]* Ht. Hoc praefero ut magis concinnum et poeticum. Cf. P. III, 106. 60. al. Non opus ad vs. 26 tam diserte addere συγγενὲς οἷς ἕπεται, sed paucis tantum innatam esse futurorum prospicientiam, summum prudentiae bonum, id dicere attinet. Nec aliter Sch. — Οἷς ad homines recte retulit Hy.* (cf. P. III, 106). Olim male ad σθένος et φρήν retulerant (Ln. „quae duo comitatur"); in Sch. pro ὡς cum U ὧν legendum est; apud Tricl. ἐκείνοις ὧν ἐστι συγγενές. || **29** σὲ δ' Ḅ || -πων U. cum Sch. U (περὶ τῶν τρόπων καὶ τῶν βίων) || **30** τε om. ZZ̤ || καὶ om. Z || **31** ἔρασαι Mi. || -ψαις α'ᵇδ̣'𝔤'[1] Hy.[2]* — ψαι Al. — ψας BḄDUVXZZ̤dga'ᵃ𝔤'ᵃ Ro.* || **32** ἐξ.] βοηθῶν. τὰ ἀρκοῦντα διδούς. gl. Tricl. || κοινὰ Ḅ || **35** ὡς ἐπεὶ mss. Al. Ro:* Sm. Ox. (in 𝔡𝔡', ὧς cum gl. πῶς) — ὡς, ἐπεὶ St. Hy. Bö.[2]* — τόν δ', ὅπως Be. — ὡς ἄρα Hm.[1] Bö.[1] —

ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα·
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.

ὥς τ' ἄρα (Bö.[1] coll. O. XIII, 72) — ὥσπερ ἐκ Ky. (ex Sch.) — ὥς τέ περ (Bö.[1]) Ht. (indidem) — ὥς ποτε Ra. — De Sch. errant vv. dd. Legitur διηγήσομαι, φησίν, ὅπως ἐκ τῆς μητρικῆς νηδύος ... in U (et ex Sch. Vet. repetitum in δ') recte, ubi ὅπερ vitiose B Ro.*, ὥσπερ autem Beckii coniectura est, quam Hy. et Bö. tacite repetunt. Sic Sch. ad vs. 37 per καὶ ὅπως reddit ὥς τ'. Verius igitur quam ceteri de h. l. Be. indicavit, cuius τόν δ', ὅπως acciperem, nisi τοῦδ'· ὅπως (ὄπᾳ?) praestare videretur ob περὶ αὐτοῦ et περὶ αὐτὸν in Sch. Vet. et ob similes locos P. VII, 9 sq.; N. IV, 71; VII, 21. 32; cf. ad O. VII, 90 sq. Sch.[1] ft. τοῦδ' cum αντέχομαι coniunxit. Possis etiam κεῖνος ὥς, οἷος ὢν; ἄρα et ποτε frigidiora et otiosiora videbantur, quam quibus confiderem. De ὄπᾳ et ὅπως pro ὅτι, ὡς obiectivo usurpato non est cur dubitemus; cf. O. X, 56. 57; Hom. Od. δ, 109. al. Vide etiam ποῖος et ὅσος composita vs. 61 sqq. Sch. nec ἐπεὶ nec αὐτίκα exprimit; hoc (collato O. VI, 43) ad facilem partum iure refert Ra. (Ph. XIII, 248.) || ὑπὸ UZδ' || θαητὰν BḄUVXZZ̤dg Al. Ro.* — θηητὰν Da'δ' || εἰς BḄDUVXZZ̤ — ἐς d[cga'] Al. Ro.* || διὸς] ζηνὸς dg Vide Metr.

36 φευγὼν UV || 37 ὥς του τὸὺ B̤ solus vitiose — ὥς τ' οὐ B et rell. mss. Al. Ro:* (cum Sch. Vet. a Tricl. repetit.) — ὥς γ' οὐ Pw.[1] — ὦπ' οὐ (et postea χρυσοθρόνου ἥρας) Pw.[1] Ah. (qui θρόνοι' scribit vss. Str. 1. et 2 in unum coniunctis) non male, sed contra Sch. et mss. consensum non accipiendum — „οὐ δὴ, οὐ μὰν, οὔπω vel simile quid" (Hy.) — οὔτοι Hm.[2] Aw. (Di.) — ὡς οὐ (Hm.[2]) Bö.[2]* At repetitio particulae rhetorica (cui dissimilis est iteratio I. II, 43 sqq.) displicet; ad hoc in ὥς τ' οὐ mss. et Sch. consentiunt. — Gl. Tricl. πῶς τε; an is ideo post φεύγων distinxit (δ') ut hoc pro ἔφυγεν esset? an ideo superiore versu post ματέρος (α') ut ὕπο esset pro ὑπῆν, ὑπῆλθε? Neutrum credo. || 38 -έβα [B]B̤DZ[pc] [α'] Cp.* — έβαν UVXZ[ac]Z̤cdg Al. Ro. Error ortus ex ᾱ ut vs. 4. || extr. comma ponunt Al. Ro.; id praeferunt Hm.[1] Ky. (cum Sch.?) — maiorem dist. habent mss. et rell. edd. || 39 βασίλεια BB̤DUVXZZ̤[c]dgδ'δ',[pc] Al. Ro:* — βασιλεία α'δ',[ac] — βασιλίς Sm. Be. Aw. — βασίλη Pw. (coll. Hesych. s. v. βασίλη) El. Bg.[1] (Bg.[2]) — βασίλεα (Sm.) (Hy.) — traiectis verbis καὶ βασίλεια θεῶν Hm.[1] ut pro ἀλλὰ substituatur καί; at de ἀλλὰ abunde constat — βασιλέᾱ Bö. Hm.[2]* — Contra Bu. II, 427 vide Lo. in Proll. Path. p. 42 sqq.; ex eius ratione consequi videtur ut h. l. βασίλα scribamus.

τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,
δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων 'Αντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον 'Αλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὁμῶς ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

42 ὠκ.] ὀξ. Hck. || **43** ὅ δ' (ὅδ') B.DXZdga'γ' Al. Ro:* — ambigue UV — ὁ δ' B Mr. St.* || ἀνέτεινε BBD — ἄντεινε B,UVXZg Ro; — ἔντεινε U, — ἄντεινεν da'γ' Al. Ro.* || **44** δισσοῖσι g || **45** -ψαις BB Ro.* — ψας DUVXYZcdga'δ'γ' Al. || ἀφίκτοις D || ἑᾶς V || **46** sq. ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν Bd. (Bg.[2]) Ht. Multo magis poetica vulgata: cf. Pw. Hy. Ra. et gl. Tricl. πολὺν γὰρ αὐτοὺς ἐκράτει χρόνον. || ἀγχομένοις omnes (etiam D̄) || χρόνος omnes — χρόμος (stridor) Schdt. (Rh. IV, 462) de spiritu intercluso morientium. || **47** -σι̅ B — σι BDU VXZ — σεν [c]dga'γ' Al. Ro.* || **48** ἆρ g || ἄτλᾶτον B. — ἄτλαντον Ro: || δέος B.BD.UV^{pc}Z^{m}a'[β'δ']γ' Al. Ro:* (cum gl. Tricl. φόβος) — βέλος V^{ac}XYZcdg Ox. Hm. Bö.* (Ra. Ph. XIII, 249) quae falsa scriptura nititur errore librarii V ut ἀμφιδεύματα O. I, 50. Ipse se a sphalmate revocavit, quod cum non animadverterent apographorum librarii, propagarunt errorem; ex iisdem pendent Moschopulei. Mireris vv. dd. (excepto Pw.) non vidisse tam βέλος ἄτλατον ἐξέπληξε obscurum, quaesitum, perversum esse, quam δέος ἄτλατον ἐξέπληξε facile, simplex, aptum. — Ex Sch. τοῦτο τὸ ἀνυπομόνητον κακόν nihil effici potest. — βλάβος Ht. (indidem) — (τάφος Ra.) || **49** ἀλκμήνας omnes || -γουσαι Z || **50** ποσὶν U || πόσσ' ἀπέδιλος Bg. in Ph. XVI, 601. Non opus. Vide de dativo in pedes, non pedibus valente ad O. I, 89 et XIII, 69. Profecto si esset pedibus, frigeret poeta neque excusaretur O. X, 65 allato, ubi ποσσὶ τρέχων emphatice dictum recte se habet. Argutius etiam Tricl. γυμνὴ οὖσα τοῖς ποσὶν, ἤγουν ἀνυπόδητος. — Sch. Vet. BD αὐτοποδητὶ (U αὐτοποσὶ [δὶ?]). || ὀρ.] ὁρ. V. || -σαισ' BBD.(Y?) Hy?* — σασ' UV.XZ[c]dga'δ'γ' Al. Ro:* || ὁμῶς mss. Al. Ro.* Sm. Ox.* — ἔβωσ' (ἀμύνεν) Ma. — ὅμως St. Bd. Hm. Bö.* — Tricl. ὁμοίως τῷ ἡρακλεῖ, recte, cum Sch. Vet.[2] (par.). Nisi cum Fr.

'Επ. γ'.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις
ἔδραμον·
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ'
ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ Στρ. δ'.
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ ϝοι ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσαν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ ϝοῖ φράζε καὶ παντὶ στρα-
τῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

(et Sch. Vet.[1]?) ὁμῶς ad caeteras feminas referre placeat, quibuscum una expavescens Alcmena serpentes fugerit. Sed vereor ut hoc valeat ἀμύνειν.

51 σὺν ὅπλ. ἔδρ. ἀθ. BḄDUVXYZc*d̲g* Ox. quod quis defendat coll. P. III, 6 al., nisi praestat creticum disiungere, de qua re vide ad Metr. — σὺν ὅπλ. ἀθ. ἔδρ. α'[β'δ̣']ξ̱' (Tricl.) Al. Ro.* — ἀθ. σ. ὅ. ἔδρ. Hm. Bö.* — ἔδρ. σ. ὅ. ἀθ. Bg.[12] Ht. || **52** χερσί V̲XZ || κωλ. V?*g* || γυμνοῦ XYZ[ac] || τινάσσων (om. φάσγανον) BḄDUV̄XYZ — τινάσσων φάσγανον *c*?*d̲g* Ox.* (φ. τ. Ox. vitio operarum?) — ξίφος ἐκτινάσσων Z[m]α'β'δ̣'ξ̱' (Tricl.) Al. Ro.* Sm. — ἐκτινάσσων ξίφος St. Bd. — p. n. e. (Sch. ad 51. 52. desunt in BDTU Ro.*; etiam in retractatione Vett. Sch. apud Tricl. eadem lacuna invenitur.) — Verum vidit Moschopulus. || **54** καρδία mss. Al. Ro.* Bd. Ox. — κραδία Sm. Hy. Be.* || κᾶδος omnes || extr. expl. lacuna in T; Cf. ad P. XII extr. || **56** τε om. *cg* || οἶδε Ḅ — εἶδε B[T]UVXZ recc. Al. Ro.* — εἶ δὲ D || **57** λῆμμα X.Z || **58** παλίγγλωσσον B.D.[T]U Ro:* — παλίγλωσσον ḄV.X.Z*d̲*α'ξ̱'. Al. — πολύγλωσσοι *ḡ* || ὁ οἱ TU — δὲ οἱ Z — δέ οἱ Ḅ [rell.] Al. Ro.* || **60** ἐκκάλεσαν B[pc]DV,*c*?*d̲g* — ἐκάλεσαν B[ac]B,ḄTUVX.Z (cum Sch. BTU; in Sch. D hoc comma omissum est) — ἐκάλεσεν Ro:* (cum Sch. Ro.) — ἐκκάλεσεν α'[β']ξ̱' Al. Sm.* (cum gl. Tricl. πλησίον ὄντα αὐτοῦ ἐξεκάλεσε τοῦ οἴκου αὐτοῦ). Novatione Tricliniana non opus erat. Pluralis commodissimum sensum praebet. || **61** δὲ οἱ VZ — δὲ οἷ Bö.* — δέ οἱ B.ḄD[T]UV,X.[*c*]*d̲*[*g*]α'ξ̱' Al. Ro:* || π. ὁ. τ. om. XZ[a]

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ᾿Αντ. δ'.
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας·
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ
πεφύρσεσθαι κόμαν

62 ὅσους *cg* — ὅσσοις X || κτανών] καταγὼν T[a]U || 63 ὅσσας B̦ || δ' ἐν B.B̦D.[T]U.VXZ*cd̲ga'γ̓* Al. Ro:* Ox. — δὲ Sm. Hy. Be.* Cf. Sch. Germ. p. V et ad O. VIII, 16. || ἀνδροδ. U || 64 καί τινα ... στείχοντα τὸν] χ' ὅντινα ... στείχοντα· τῷ (i. e. ᾧ) Pw. Mi. — καί τινι ... στείχοντι τὸν (Hm.[12] Bg.[2]) Ra. || 65 ἀνδρῶν νόῳ στείχονθ' ὁδὸν ἐχθ. Ht. || στείχ.] στίχ. *a'γ̓* Al. (Tricl. cum gl. στείχοντα, πορευόμενον) || τὸν ἐχθρότατον] τῷ ἐχθροτάτῳ Be. (Hm.[12]) Aw. — ποτ' ἐχθρότατον (Di.) — παντεχθροτάτῳ Ky. || 66 φᾶσέ νιν mss. Al. Ro.* Bö.[2]* (c. gl. Tricl. ἔφησε αὐτὸν ἄνδρα) — φᾶσέν ἰν Hm.[1] — φᾶσε ἶν Bö.[1] — φᾶσέν ἱν Hm.[2] Cf. ad P. IV, 36 || παύσειν (πώσειν) μόρον Ah. (Ph. XVI, 56) accusativo τὸν ἐχθ. μόρον effectum indicante „ita ut pessimum fatum obiret." Possis etiam γεύσειν cum dupl. acc. ut Eur. Cycl. 149. || μόρον mss. Al. Ro.* (Bg.[2]) Ra. (Tricl. c. gl. θάνατον) — μόρῳ Be. Di. Bö.[2]* Tantum constat, articulum τὸν vetare, ne τὸν ἐχθ. cum τινα (cum Bö.[2]*) consociemus (cf. Ky. Ra. et Rh. IV, 543. 549 sqq.), idemque confirmant Sch.[13] Ad hoc Sch.[1] diserte testatur τινα ... στείχοντα pro τινι ... στείχοντι positum esse. Hinc proficiscentes vulgatam ita tantum tenere possumus, ut δίδωμι ut ἀναγκάζω cum duplici accusativo coniunctum esse statuamus pro εἰς τὸν ἐχθ. μόρον. Cf. O. VIII, 68; P. V, 10. Sin minus, aut cum Ah. παύσειν mecumve γεύσειν, aut cum Be. Aw. τῷ ἐχθ. μόρῳ vel cum (Hm.[12] Bg.[2]) Ra. τινι ... στείχοντι scribendum est, etsi neutrum a Sch. lectum esse apparet. Qui vero νιν (ἰν) dativum probaverit, is cum Hm.[12] (coll. Hom. Il. ι, 571) haec omnia non de Busiri et Antaco, sed de Nesso ipsiusque Herculis morte dicta accipiet. Sed obstant Vett. Sch., καὶ γὰρ insequens, ordo narrationis. Nec convenire videtur mortis mentio laudibus Herculis. Vide Di. Accusativus subiecti in his enunciatis solet ita interponi, ut νιν interpositum est: cf. ad O. I, 104 || 67 ὅτ' ἂν D (cum Sch. D) || -σσιν *d̲a'γ̓* Al. Ro.* — σσι vett. (et *g*) || 68 αἰτιάζ. U — ἀντιάξ. (Bg.[2]) || -ωσῖ B — ωσιν B̦V[*c*]*d̲g* Al. Ro.* — ωσι DTUXZ*a'γ̓* || γαῖα T[ac]U*d̲*[ac] — γαῖαν D — γαία BVXZΨ[pc]*d̲*[pc] Ro.* — γαίᾳ [*ga'γ̓*] Al. Mr.* — γαίας Bg.[1] Ht. — Sch. τὴν κόμην αὐτῶν (ita BDTU Ro.* quod cur Bö. in αὐτῆς

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μαν ἐν εἰρήνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον [ἐν] σχερῷ
ἡσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν καὶ
γάμον
δαίσαντα, πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν νόμον.

mutaverit, non intelligo) τὴν φαιδίμην συμφυρήσεσθαι τῇ γῇ ... || πεφύρσεσθαι [B]ḄDd̲ [r. r.] Al. Ro.* — πεφυ ἔσθαι T — πεφυρήσεσθαι UV.X. Z — πεφυρήσασθαι T, — Z[gl] μιχθῆναι — δ̣'[gl] φυραθῆναι, μιχθῆναι || om. κόμαν D

69 ἔνεπεν cd̲ga' Sm.* — ἔννεπεν B.ḄD.T.U.VX.Z Ro:* || μὰν B — μαν Daδ̣' Ro:* (δ̣'[gl] δὲ) — μὲν B,ḄD,T.UV.X.cd̲g — μεν Z || εἰρήνᾳ(α) B.ḄD.T.UVXZ[c]d̲ga'δ̣' Al. Ro:* — εἰράνᾳ Hy.[2]* (in nullo ms. ut videtur) || **69** sq. τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῶ |ἡσυχίαν καμάτων| μεγάλων BT[pc]UVa'β'δ̣'δ̣' Al. Ro. — id. (sed σχέρω) D — id. sed σχερῶ(ῷ) T[ac]Z[m] Cp.* — id. (sed χρόνον ἐν σχερῷ) Hm.[2] Bg.[2] — id. (sed χρόνον γ' ἐν σχερῷ) Aw. — id. (sed χρόνον ...... | ἡσ.) Ḅ (lacunâ admissâ) — id. (sed χρόνον σχεῖν | ἡσ.) XZ — id. (sed χρόνον σχεῖν ἀεὶ | ἡσ.) cd̲g (Mosch.) Ox. Ky. Bg.[1] (ἁσ.); at „σχερῷ exquisitius est quam ut non ab ipso Pindaro profectum sit“ (Hm. Sw.) — id. (sed σχὲν ἀεὶ) Pw. Hy. Be.* (ἁσυχ. Hy.[2]*) — id. (sed σχησέμεν) Ht. — id. (sed τ. ἅ. διάξειν χρ. ἁσ. s. πεδα σχεῖν χρόνον ἁσυχίας) Bg.[1] coni., quorum illud ex Sch. DTU hoc ex. Eust. Pr. 11 § 21 tueri possis — τ. ἅ. χρόνον καμάτων ἐν σχερῷ ἁσυχίαν μεγάλων Hm.[1] — καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ | ἁσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον Bö.* — Ex Sch. ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτὸς ὁ ἡρ. ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελέσει (hoc B Ro. ubi διάξει DTU), ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἑαυτοῦ πόνων λαβὼν ... nihil certi efficitur. Triclinius ad σχερὼ, habet gl. καθεξῆς. Bergkium (et Hm.[2]) secutus sum; nescio tamen an scribi possit καὶ σχερῷ ita ut καὶ totius sententiae sit, ut est apud Sch. An κἀν σχερῷ fuit? — Dd. ἐνσχερὼ praefert. — Vide Metr. || **70** ποινᾶν V, || λαχώντ' V || **72** διὶ (δίϊ vett.; δίϊ et διὶ recc.) mss. Al. Ro.* Bg.[2] — δὶ Bö.* || -νίδη g || αἰνήσει BḄ — αἰνήσειν DTUVXYZ[c]d̲ga'[β'δ̣']δ̣' Al. Ro.* || νόμον scripsi (ft. cum Sch. BD etc. σύννομον, sed certo) cum Sch. TU[VX?], (quae commata casu omissa sunt in BD Ro.) τὸ δὲ σεμνὸν αἰνήσειν ἀντὶ τοῦ εὐαρεστήσειν τῷ παρὰ θεοῖς νόμῳ. ἢ οὕτω· τὴν διανέμεσιν τὴν παρὰ θεοῖς ἐπαινέσειν. Alterum comma νομὸν scribi maluit. — δόμον B[1] ḄDTUZ[pc]a'[β'δ̣']δ̣' Al. Ro.* — γάμον B[a]VXYZ[ac]cd̲g — ἕδος (Hy.) — βίον (Bg.[2]). Nec δόμον ob δώμασι praegressum pondus habet, nec γάμον ob γάμον alterum proximum ferri potest. Orta vulgata ex AINHCEĪNOMON ut in D ὁδόνιν N. II, 7 et ib. 23 ἐνεμέα pro ὁδόν νιν et ἐν νεμέᾳ; cf. O. I, 6 etc. Hoc cum

ex Sch. TU in Sch. Germ. p. VIII emendabam, nesciebam idem iam olim coniecturâ Pauwii commendatum et a Mi. (p. 56) improbatum fuisse. Cf. etiam P. II 43 ubi Hu. apte laudat Propert. V, 11, 8 „infernas intrarunt funera leges“ i. e. regna inferna. Novit idem Tricl.: *ἤγουν ἐπαινέσει τὸν οἶκον τοῦ διός, εἰς ὃν τοιούτων ἀγαθῶν ἔτυχε, σύννομος γεγονὼς τοῖς οὐρανίοις θεοῖς. ἢ τὸν νόμον, ὃν ἔχει ζεύς, τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τε καὶ ἴσους τοῖς λοιποῖς θεοῖς ἀπεργαζόμενος.*

Subscr. *τέλος τῆς ά νεμέων ᾠδῆς εἰς χρόμιον αἰτναῖον.* B — *ὕμνου τέλος χρομίου αἰτναίου.* *α'δ* — nulla in [B]DTUVXZ*dg*

NEMEONIKAI B'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
x ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ x ⏒ –́ ⏑ ⏑ – –
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι — Στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρῶτον
Νεμεαίου

Inscr. om. [B?]ḄV*d̲* — *τιμ. ἀθ. ἀχαρνεῖ παγκρατεῖ*: D*a'* — *τιμ. ἀθ. ἀχαρνεῖ παγκράτιον*: TU — *τιμ. ἀθ. παγκρατιαστῇ.* XZ[*c*]*fg* Al. Ro.* Cf. ad. O. XII. Inscr.

2 *τὰ πολλ''* B — *τὰ πολλ'* ḄD — *τὰ πολλὰ* Z (cum Sch. B) — *τὸ πολλ'* (sic) TU — *τὰ πόλλ'* V Al. Ro.* — *ταπολλ'* X*d̲fg*[*α'*] Bö.* || *ἄοιδοι* Z — *ἀοιδᾷ* (Sch. BD Ro. ad I. IV, 63 vulg.) — *ἀοιδοί* rell. || 3 *ὁ δ'* ḄZ || 4 *καταβολᾶν* B — *λὰν* et *λᾶν* Ḅ — *λαν* eraso accentu D — *λὰν* U [rell.] Al. Ro.* || *ἱερᾶν* [B]ḄD[T]UV Al. Ro.* Ox. — *ἱρᾶν* XZ*cd̲fgα'*?*β'* — *ἱερῶν* [*α'*?] Sm. Bd. Ro. Hy. Be.* (in Z *ω* supra *ᾶν*) cum Sch. *τῶν ἱερῶν ἀγώνων.* Nescio an Pindarus in hoc carminum genere Aeolico *ἡ ἀγών* dicere voluerit, ut *ἡ αἰών, ἡ τάρταρος, ἡ ἰσθμός.* Nam *ἀγών* proprie de loco orbem s. ambitum significat, in quo complures congregantur; cf. O. X, 24. et *θεῖον ἀγῶνα* Homericum. Vide Lex. et Bö.[1] I, 434sqq. || *πρῶτον* BḄ DTUVX[Y]Z[*c*]*d̲*[*f*]*g* Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec. *νέμεα νικήσας πρῶτον*) — *πρῶτα α'β'δ̣'* Al. (Tricl.) — *πρώταν* (Hy.) Bö.* Amans est poeta adverbii, non adiectivi pro adverbio positi. Cf. vs. 16. Non debet afferri Sch. TU *τὴν καταβολὴν, τουτέστι τὴν πρώτην ἀρχὴν* (rell. omittunt *πρώτην*), nec Tricliniana emendatio *πρῶτα*, ut *πρῶτον* convellatur. || *νεμεαίου* [B]D[T]UV Ro.* — *νεμαίου* ḄXZ*cd̲fα'* — *νεμέου g*

ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν Στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς

ὀρειᾶν γε Πελειάδων Στρ. γ'.

5 πολυμν. TUZ(Ḅ?) || 6 ὀφέλλει Hm.[1] || δέ τι B.ḄD.*c̲dfga*'β' Al. Ro: Br. Mr. (cum Sch. Tricl.) — δ' ἔτι [T.]U.V.X.[Y]Z Cp. St.* Utrum Sch. Vet. legerit non diserte apparet; Aristarchus autem de impersonali structura verbi ὀφείλει cum acc. c. inf. coniuncti, non vero de τι et ἔτι admonere voluisse videtur cum diceret ὡς ἂν εἴπῃ τις· ὀφειλόμενον δέ τί ἐστιν, ubi credo δ' ἔτι scribendum esse, ut sit „ad hoc debitum est.“ Sine dubio Vett. ἔτι legerunt. Cf. simile sphalma κάθοδον vs. 7 et P. V, 11. || πατρίαν B.Ḅ[D.T.]UV^1X[α'] Al. Ro:* — πάτριαν Z — πατριᾶν V, — πατρῴαν V^a*c̲dfg*. Recordatus videtur esse Mosch. loci similis P. VI, 45 et correptae in ἥρωα aliisque. Cf. N. IX, 14. — Sch. Vet. κατὰ τὰ ἴχνη τῶν πατέρων. Vide ad O. XIII, 78. || 7 κάθοδόν νιν BḄT^aU Ro. Br. Mr. — καθ' ὁδόνιν D — καθ' ὁδόν νιν T^b[V*c̲d*]*fa*' Al. Cp. St.* — καθ' ὁδόν (om. νιν) *g* — καθ' ὁδὸν νιν XYZ || εὐθύπομπος BḄTUα'[β'] Ro.* Hy. (cum Sch. Vet. in U et apud Tricl.; ibi in D est ἠθύπ. [ft. ἰθύπ.?]) — εὐθύποντος D — εὐθυπομπὸς V Al. Be. Bö.* (cum Sch. [B] Ro.) — εὐθυπεμπὴς XYZ — εὐθυπομπὴς *c̲dfg* (Mosch.) Ox. || 8 δέδωκε BDUVXYZ*d̲fg* Hm. Bö.* -κεν Ḅα'[β'δ̣'] Al. Ro.* || ἀθάναις omnes (-νας D) || 9 θαμὰ mss. Al. Ro.* (Z^{sl} συνεχῶς) — p. n. h. — ἅμα Ht. Ra. quod me arbitro hoc loco positum friget, ut N. I, 22 || πυθέοισί τε D || -σίν τε V*d̲f* — σί τε BḄUXZ [rell.] Al. Ro.* Bd.* (Sch.[1] καὶ ... καὶ; Sch.[2] καὶ) — σὶ δὲ Sm. Ht. Non opus. Cf. O. VII, 12; P. XI, 2. || 10 παῖδ' ἔστι δ' BD.T?V — παῖδ' ἐστὶ δ' ḄZ^m — παῖδα δ' ἔστιν B, Ro; (mero sphalmate) — παῖδεσ] ἔστι V, — παῖδ'. ἔστι δ' *f*[α'β'δ̣'] Al. Ro.* (δὲ *f*) — παῖδα. ἔτι δ' Z — παῖδ' ἔτι δ' T?UX. — παῖδ'. ἔτι δ' *c̲dg* — παῖς. ἔστι δ' Ht. („licet in promptu sit παῖς reponere, parum tamen haec coniectura probabilis foret“ Hm. assentiente Bö. et Ra.). Bg. nonnullos Vett. existimat ἀσυνδέτως scripsisse Τιμονόου παῖδ' ἔστιν ἐοικός. Videntur potius omnes, duce Aristarcho, accusativum cum inf. ab impersonali ὀφείλει suspendisse. Nullus liber post νικᾶν interpungit. || δὲ οἰκὸς *f* — δὲ οἶκος (Sch. B Ro. ad N. I, 3) || 11 θερειᾶν γε

μη τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τρωΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τι-
μόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμιξαν·

coni. Crates apud Sch. (Pw. Hy.) — ὀρείαν τὲ (Sch. B Ro. ad N. I, 3 ubi D ὀρείαν [om. τε], U ὀρείαν τε)

12 ὠαρίων' ἀνεῖσθαι BB̦D̄ Ur. — ὠαρίων ἀνεῖσθαι (Sch. B Ro. ad N. I, 3 ubi D νεῖσθαι in litura) — ὠαρίωνα νεῖσθαι TV Bö.[2]* (coll. I. III, 67) — ὀαρίωνα [ν.] (Athen. XI, 490, F.) Bu. — ὠρίωνα ν. UXZ (Sch. U ad N. I, 3) (ὠρ. Sch. B ad h. l. ubique; Sch. X quinquies) — ὠρίωνα ν. [c]d̲fga'[β'δ̣'] Al. Cp.* (ὠρ. Sch. T ubique; Sch. X bis). Defendi ἀνεῖσθαι in Sch. Germ. p. VIII sq.; sed Sch.[1] πορεύεσθαι et Eust. νεῖσθαι ἢ κεῖσθαι adversantur; Sch.[2] ἐπέχειν (B Ro. cum Tricl.; ubi ἐπάγειν TU) ambiguum est, νεῖσθαι autem simplicius et maxime poeticum „incedere in coelo". || 13 μᾶν D — μὴν d̲ || μαχατὸν T[ac]? — μαχατᾶν δ̤', || 14 τροίᾳ(α) mss. Al. Ro:* — τροΐᾳ Sm. Ox.* — τρωΐᾳ (correptâ primâ) Bö.[2]* (de Crisi § 20 p. 314). Cf. ad O. XIII, 78. || μὰν B.B̦DT,U,VXZcd̲g Ox. — μὲν [T]U [f]a' Al. Ro:* Hy.* || ἄκουσεν] ἐγεύσατ' Ma. || -σε τιμ. (om. ὦ) α' (gl. ὦ supra τιμ.) || vocativum cum antecc. coni. BB̦DZα' Ro.* — cum sqq. VX[c]d̲fg Sm. Ox. Be. Bö.* — ambigue TU Al. Hy. || σέ δ' (σὲ δ') BB̦DZ[pc]α' Al. Ro.* — σu δ' T — σά δ' (σὰ δ') UVXZ[ac]cd̲fg (in V est α with η above; in c om. δ'?) || 15 παγκρατίου [B]B̦D[T]UVZ[pc][α'β'] Al. Ro.* — παγκράτιον XZ[ac]cd̲fg || (om. τλα)θυμὸς D || 16 ἀχαρναὶ B.B̦Z[pc]α'[β'] Ro; (Sch. B Ro.) — ἀχάρναι [D]T.U.[VX]Z[ac][cd̲]fg Al. Ro.* (Sch. TU) || παλαίφατον BB̦DT.U.VX[Y]Z[cd̲]fa'[β'δ̣'] Al. Ro.* — παλαίφατοι g Bö.* — Sch. Vet. ἐξ ἀρχῆς in paraphrasi; ad calcem vero hoc additum est in [B] Ro. παλαίφατοι δὲ, ἀντὶ τοῦ· ἐξ ἀρχῆς λέγονται, sed ibi TU παλαίφατα, ἀντὶ κτλ. praestant, ut tribus illis verbis (ἐξ ἀ. λέγ.) Scholiasta adverbium (quod prorsus Pindaricum est: cf. ad O. VII, 47) exprimere voluisse videatur. Auctoritas codicis g nulla est. — Z[gl] πάλαι ᾀδόμενον || 19 παρὰ μὲν α'[β'δ̣'] (Tricl.) Ro:* Pw. Hy. Be. — πὰρ μὲν B.B̦DTUV.X,Z[m] — τὰ μὲν

ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν
εὐκλέϊ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

XYZc*d*fg Al. Ox. — τὰ μὲν ἐν (Pw. Hy.) Bg.[1] (Bg.[2]) — p. n. h. — Non „lemma Scholiorum“ sed omnium bonorum librorum auctoritas vulgatae favet, licet παρὰ e πὰρ factum Triclinio debeamus. || παρνασῷ(ῶ) B, [c]*d*f Al. Ro:* Bö.* (Sch. B) — παρνασσῷ(ῶ) BB̦DTUVXZα' Hy.[2]* Cf. ad O. IX, 43 || -μιζαν B̦ — μισαν Z^{ac}

20 ἀλλὰ] ἀντὶ τοῦ δὲ Sch. Vet. — ἀντὶ τοῦ καὶ Tricl. (laudans Hom. Il. κ, 316) || ὑπὸ] ὗπὸ V — ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς παρὰ Sch. Vet. et Tricl. || **21** ἐ λοῦ D (erasa litera secunda) — ἐσθλοῦ XZ — ἐσλοῦ [B]B̦[T]U [V] recc. Al. Ro.* || πτυχαῖς mss. edd. (Sch. Vet. et Rec.) — πύλαις (Bg.[2]) quod male sonat || **23** μάσσον' B.B̦DT^{b}α'[β'δ̣'] St.* (cum Sch. et gl.) — μᾶσσον T^{a}UVXZc*d*fg Al. Ro.* — (μᾶσσον' Ox.) || ἀριθμοῦ B[1]B̦[1]T^{a}U[1]VXZc*d*fgα'^{a} Bö.* — ἀριθμῷ B^{a}B̦^{a}T[1]U^{a} Ro. Cp. Pw. Hy. — ἀριθμῷ Dα'[1] Al. Br.* Be. — μείζονα ἢ ἀριθμεῖσθαι Sch. Vet. — μείζονα ἢ ἀριθμοῦ gl. Z || **24** πολίται B.B̦T.X,*d*^{ac}f Ro: Br. || -ξετε δ̣' || -μῳ BDTgα'[1] Al. Br.* Hm. Bö.* — μω B̦UVXZ*d*f Ro. Cp. Sm.* — μου α'^{a} (Bg.[2]). Ex Sch. Vett. non satis apparet quomodo haec construxerint, licet utrumque comma ita intelligi possit, ut τιμοδήμω(ῳ) pro genitivo, si non de forma attamen de significatione, acceptum fuerit. Disertius Triclinius Sch. Vet.[1] ita amplificat σὺν τῷ τιμοδήμῳ ἀπονοστοῦντι τοῦ ἀγῶνος, quae interpretatio videtur esse verborum τιμοδήμου σὺν εὐκλέϊ νόστῳ, idemque significat ου in Triclinianis supra ῳ scriptum. At durum videtur dativum a dativo suspendere, ut ille pro genitivo sit. Hm.* (coll. P. IX, 89 et I. VI, 20 sq.) κωμάζειν cum dativo τιμοδήμῳ coniungi iubet, at accusativus τόν paullo offendit, cum I. VI, 20 nullus sit accusativus in hac structura, nec constet reperiri eundem P. IX, 89. Esto tamen. || post τιμ. virgulam ponit Hm.[12] — non dist. mss. edd. || εὐκλεεῖ BB̦DTUVXZc*d*fgα' Al. — εὐκλέϊ (in nullo ms.?) Ro.* || **25** ἀδυμ. D Hy.

Subscr. τέλος τιμοδήμου. U — ὕμνου τέλος τιμοδήμου ἀθηναίου. α' — nulla in BB̦D etc.

Expl. TU quorum ille (T) fortasse olim plura continebat; hic (U), qui ex illo videtur originem traxisse, nunquam plura habuit.

[redacted]

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤῌ.

Strophae.

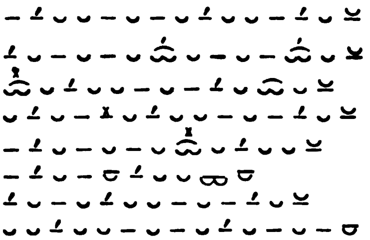

Epodi.

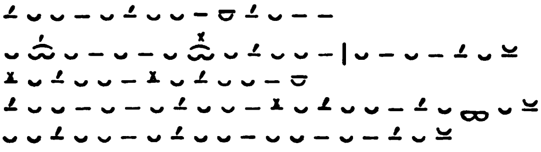

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι, Στρ. α'.

Habet hoc carmen passim in mss. dialecticas correptiones, productiones, contractiones, quae aut alienae aut supervacaneae sunt; cf. vs. 2. 7. 10. 20. 24. 27. 34. 50. 83.

Inscr. om. [B?]B̥ **Metr.** Ep. 1 et 2 coniunxerat Bö.[1] — Ep. 2 loco indicato in duos dispescit Hm. quod fieri posse a Bö. conceditur.

1 ὦ om. B̥BV*dg* — ἁ Al. — ὦ B,D.XZ[*c*]*ea'* Ro:* Cf. O. XIV, 18. || μᾶτερ μοῖσα *c* — μοῦσα μᾶτερ D.Z*a'* — μοῖσα μᾶτερ [B.]B̥ etc. || ἀμ. e

τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁμᾶς ἄπο· Ἀντ. α'.
ἄρχε δ', οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ,

2 πολιξ. Ro. || -ξείναν BḄDVXZα' — ξέναν [c]d̲[eg] Al. Ro.* || εἱρομ. e || -νείᾳ Al. || 3 δωρίδων VXZ || γὰρ om. D || 4 ἀσσωπ. cd̲eg Al. || μὴ γαρύων D || 5 γέθεν D || σέθεν cum antecc. coni. c Al. (contra Sch. etc.) || 6 πρᾶγος] πρῶτος D. || 7 ἀεθλ. BḄDVYα'β' Al. Ro.* Bg.[2] — ἀθλ. XZcd̲eg Be. Hm. Bö.* (cum Sch. BD Ro.) || -νικία BḄD St.* Hm. Bö.* (cum Sch. BD) — νεικία VXZ[s] (Sch. Ro.) — νικεία Z[1]cd̲g — νικέα e — νεικίας Y? — νικίας α'β'[δ̣'] Al. Ro.* Hy. Be.* Genitivum Triclinianum nisi ut prosaicum recte expulisset Hm., etiam Sch. Vet. omniumque bonorum librorum auctoritas convelleret. || μάλλιστ' D || 8 στέφανον Ḅ || ἀρετᾶν [B]ḄDZ[pc][α'β'] Ro.* (cum Sch.[12]) — ἀρετάν VXZ[ac]cdeg Al. || ὁπ. B.VXZ — ὀπ. D [rell.?] Al. Ro.* || 9 ἁμ. BḄcd̲eg Ro. — ἀκ. D — ἀμ. VXZα'β' Al. Cp.* || 10 ἄρχε] ἄρδε D, (non D) || οὐρανῷ BD. Al. (cum Sch. Eur. Hec. 674) Hm.[23] (coll. N. X, 58) quod reposui — νῶ B,ḄZ[pc]α' (gl. Tricl. ῦ) — νῶα VX.YZ[ac]cd̲eg (Y ῶα?) — νοῦ Bö.* ||| -φέλᾳ Al. Hm.[23] — φέλα mss. Ro.* (-ου Sch. BD bis in paraphr.) || ,οὐρανοῖο πολυφίλα Bg.[2] || κρέοντι omnes (in D̄ est κρέοντι et ος supra ι) — κρέοισα Bg.[2] et Ht, paraphrasten legisse opinantur, quia βασίλεια legatur in hoc Sch.; sed hoc est vitium Ro. et D; in B est βασι^λ i. e. βασιλέως. Aristarchus et Ammonius Οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ scribentes Musam volebant appellari a Pindaro (ut a Mimnermo et Alcmane) filiam Urani regis nubilosi, ut dativus pro genitivo esset; alii (Didymus?, paraphr.; Tricl.) Iovis filiam, qui coelo nubiloso imperaret; hi aut οὐρανῶ πολυνεφέλα genitivo scripserunt, aut dativum pro genitivo positum vel potius dativum loci (cum Hm. recte) statuerunt „filiam eius qui in coelo nubiloso regnat“. Mss. non distinguunt post κρέοντι (ut nec impressi ante Sm.), quod nihil probat, cum vett. vocativos omnino non disiungere soleant. Sed Sch. veram construendi viam ostendunt, nec video, quid lucremur, verbis οὐ. π. κρ. cum ἄρχε ὕμνον consociatis, allocutioneque maxime poetica divulsa. Id recte sen-

δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ νιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεὰν
ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς
παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν 'Επ. α'.

sit Bg.[2] cum interpunctionem a Sm. invectam tolleret. Multo haec structura venustior est quam si duplex dativus coniungatur N. II, 24.

11 δ' ἐκείνων mss. Al. Ro.* — δὲ κώμων Ma. — δὲ κείνων Bö.* || νιν scripsi — μιν (μεν *g*) rell. || **12** κοινώσ. mss. Al. Ro.* Bg.[2] — κοινάσ. Bö.* — κοίν' ἀείσ. (Bg.[2] e par. Sch. κοινῶς ᾄσομαι) || ἕξεις (Hy.) Ra.[12] — ἕξει (ἔξει D[ac]) rell. cum Sch. Vet. et Rec. || extr. non dist. mss. Al. Ro.* Sm.* (cum Sch.[23]) — commate dist. St. (Hm.[12]) Ra.[12] (cum Sch.[1]). Cf. Rh. IV, 555. Non de Iove sermo est, sed de Aegina. Hanc igitur puto appellari χ. ἄγ. (cum Sch.[23] Hy. Bö.?), non hymnum (Sch.[1] St. Hm.) nec victorem (Sm. Ox.); neque ab Hm. Di. etc. recte „Iupiter" ad ἕξει subauditur. Si quid subaudiendum esset, rectius ex νιν sumeretur nominativus. || **13** post ἄγ. dist. B.DZα'β' Cp.* — non dist. rell. || -δόνες B.D.Zα'β' Al. Ro.* (Sch.) — δόνος VX.*dg* || πρότερον D, -εροι rell. (et D) || **14** ᾤκησεν *g* || ἀγορὰν] ἕδραν Ky. — ὁρμὰν s. ἀλκὰν Ra. (coll. Hom. Il. π, 155 sqq. at lupi cum Myrmidonibus comparati ab hoc loco alieni). Nihil movendum nec ob solutionem (vide ad P. IX, 25) nec ob insolentiorem vocis ἀγορά usum, quem Sch. confirmant. || **15** -χέεσιν BḄD — χειεσσιν V[1] — χεεσσιν V[2]X — χεσιν Z — χέεσσιν [c]*d*[*g*[α'[β'] Al. Ro.* Iniuria hanc vocem sollicitavit Ht.; vide Ra. in Ph. XIII, 251. || τεὰν BḄVXZ[ac][c]*dg* Ro.* Hm. Bö.* (cum Sch. Vet.) — τὰν α'β'γ' Al. (Tricl. gl. ταύτην) — ἑὰν Pw.[1] Hy. Bg.[2] Ra. — θ' ἑὰν (γ' ἑὰν) Pw.[2] — θείαν Ma. — νέαν Bss. — Sch. Vet. recte intellectus nihil agnoscit nisi τεάν. Non solum perversum sed etiam flaccum et inutile est illud quod certatim vv. dd. accipiunt ἑὰν κατ' αἶσαν. Hoc ut possit esse „pro iusta parte a divino numine concessa" vel „suo iure", quomodo quaeso „pro viribus" esse potest? Multo et exquisitius et rectius expressum est τεὰν κατ' αἶσαν i. e. „tuo numine" „tua lege", „tua ex laudis hymnorumque distributione aequa"; cf. O. IX, 42; VI, 102; N. VI, 13; fr. 4. || ὧν παλαιὸν ἀγῶν' οὐκ εἰς ἔλεγχον Ἀ. ἰὼν ἐμίανε Ht. temere || **17** στοχάλῳ· ματοδέων Z[pc]α' Al. (cum gl. τῇ στάσει, ὁρμῇ et τῶν δεομένων ἅματος [ἅμματος?] καὶ δεσμοῦ) ex interpolatione metrica Tricl. (in Z est στόλῳ) — στόλῳ(ω). καματωδέων rell. (καματοδέων Ḅ; καμάτω δέων X[ac]Z[ac])

ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον
φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς 'Αριστοφάνεος· οὐκέτι
πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β'.
μάρτυρας κλυτᾶς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ
ὑπερόχους, ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν

18 ἐν βαθυπεδίῳ(ίω) BḄDZ[pc]α'β' Ro.* — ἐν βαθυπέδω XZ[ac] — ἐν βαθυπεδίῳ Al. — in V ita scriptum est ut ἐν βαθυπεδίω librarius voluisse videatur sed facile quis πέδω legere possit — ἔν γε βαθυπέδω(ῳ) Y?cḏ?g Be. Hm. Bö.* Moschopuli emendatio deteriorum qui ex V prodierunt codicum vitio nititur. Cf. N. I, 69 et ib. 14. 38. 48. 72 etc. etc. Quapropter insolentius compositum a πεδίον factum non moverim, licet plerumque poetis ea magis convenerint quae a πέδον fiunt. || νεμέαν D || **19** δ' ὦν B.ḄD.V X.Z Ro: — δὲ ὦν [c]ḏ?gα' Al. Cp.* (Sch. N. IX, 109 in BD Ro.) — δ' ἐὼν Hy.[2]* || ἔρδων B.ḄD[c]ḏgα' Al. Ro.* — ἔρδων V?XZ Bö.* || extr. plene dist. D — commate Al. Ro.* Ms.[1] Bg.[2] — non interp. BVZgα' Hy.* (in B cum signo incipientis apodoseos[;] ante οὐκέτι). Obtempero. Cf. ad O. II, 56. || **20** -νεος scripsi ut (βεαι vs. 27) -νους BḄD — νευς VXZḏ [r. r.] Al. Ro.* (-ανεὺς in Z) || οὐκ' ἔτι Ḅ — οὔ οἱ ἔτι Sm. Bg.[1] || πρόσω] πόρσω (Sch. N. IX, 109 in BD Ro.) — προτέρω Hm. (ex Sch. περαιτέρω) || **22** -κε BḄDVXYZḏg Mr. St. Hm. Bö.* — κεν α'[β'] Al. Ro.* Sm.* || ἐπέθηκεν (om. ἃς) D, || **23** κλυτᾶς BḄV, Z[pc]α' Ro.* — κλυτὰς B, (etiam Sch. utrumque) — κλυτὰς Al. St.* Genitivi accusativos amplexi pulcriores. || πελάγεϊ ḏ Mr.* Hy. Be.* — πελάγει BDVXZ[c]gα' Al. Ro.* Ox. — πελάγεσϊ Ḅ — πελάγεσιν Hm. Bö.* — τενάγεσιν (Bg.[12]) Ht. — Sch. generatim θαλάσσια θηρία. Pluralis errori librarii Ḅ debetur, qui archetypon B (minus clare eo loco scriptum) legere non poterat. || **24** ὑπέροχος. ἰδία τ' ἐρεύνασε BB,[1] ḄD.V̄.XZ — id. (sed ὑπερόχους) cḏg Al. quam Moschopuli correctionem reposui, cum Aw. — id. (sed ὑπερόχως) B,[2]α'[β'γ'] (Tricl.) cum Sch. Vet. — id. (sed ὑπέροχως) Ro:* — Sch. B τὸ δὲ, ἰδία τ' ἐρεύνασεν (ita D), ἔνιοι γράφουσι, διά τ' ἐρεύνασε (δία τ' ἐρ. D), διηρεύνησέ τε ἰδία (ita B; τὸ ἰδία D), ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ κτλ. Hoc Sch. duce quod manifesto corruptum est textum mutaverunt:

ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

οὐδ᾽ ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες. 'Αντ. β'.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ᾽ ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ᾽ εὐρυσθενὴς
Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

ὑπερόχος. διά τ᾽ αὖτ᾽ ἐρ. Hm.[23] Ht. (id. Bg.[1] sed διά δ᾽) — ὑπερόχος. διά τ᾽ ἐξερ. Bö.* — ὑπερόχους ἰδέαν, ἐρεύνασέ τε πελαγέων (Bg.[2]). Tricl. gl. ἰδικῶς καὶ οὐ κατὰ παρακέλευσιν ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ φιλοπονίᾳ (ex Sch. Vet.). Et αὖτ᾽ et ἐξ abundat. Nimis tenuia et incerta sunt vestigia variae lectionis antiquae, quam ut textum movere liceat. || τεναγέων] πελαγέων (Bg.[12]) Ht. contra Sch. || **25** ὄπᾳ scripsi ut O. X, 10. 11 etc. — ὄπα (ὄπα V*g*) mss. etc. || **26** φράδασε B.ḄD.Z[pc]α'δ̣' — φραίδησε V[ac]? — φραίδασε V[pc]X Z[ac] — φαιδησε V[ac]? — φάδασε Y — φράδασσε [*c*]*d̲g* Al. Ro.* — Sch. BD φραδητὴν (Ro. φραδιτὴν) ἐποίησε καὶ δήλην. Possit vera videri emendatio Moschopulea, ut inter φραδάζω transitivum et φραδάω intransitivum discrimen fiat, sed φραδάω apud Hesych. et Arcad. commemoratur, φραδάζω non item, ut illud pro transitivo usurpatum poetae concedam. Vide Lo. Techn. 218.

27 -βῃ (βη) mss. Al. Ro.* -βεαι Bö.* || **28** φαμὶ BḄV[α'β'] Al. Ro.* — φημὶ DXZ*cg* || μοισᾶν Ḅ*d̲*[ac] — μοῦσαν *g*[1] || **29** ἄωθ᾽ ὃς ἐσλὸς αἰνῇ. Ht. Vide Ra. in Ia. LXXVII, 394. || ἐσλὸν BḄV[s]V, — ἐσλὸς DV[1]XZ [*c*]*d̲gα'*[β'δ̣'] Al. Ro.* St.[24] Sm.* (cum Sch. Vet.[2]) — ἐσλὼς St.[13] Pl. Co. PSt. — Tricl. gl. ἐσλούς. Accus. pl. omnia Sch. et Vett. et Recc.; ἐσλὸς pro nominativo habent Ht. Ra. || **30** οὐδὲ Z || κρέσσονες D || **31** μάντ. D.XZ[ac] || ποτίφρον XZ[ac] || ἔλαβες mss. edd. Sch.[2] — ἔλαχες Sch.[2] || **33** ὑπέραλον *d̲g* Al. Ro. || τεμὼν Z[ac] — καμὼν Ma. male || **34** κἰάωλκον Ah. Cf. ad O. IX, 98. || εἷλε B — εἷλε ḄDVXYZ*d̲g* Hm. Bö.* — εἷλεν α'[β'δ̣'] Al. Ro.* || μοῦνος BḄDVXYZ — μόνος [*c*]*d̲gα'*[β'δ̣'] Al. Ro.* Adde hoc ad O. VIII 1 s. f. || **36** ἀγκόνησι Ma. || -δοντ᾽ εὐρ. D, || **37** ἰόλα BḄDVX*g* Ro.* — ἰόλᾳ Z[α'] Al. Sm. Ox.* Dativus magis poeticus. || -σε vett. Mosch. — σεν Tricl. Al. Ro.*

Ἐπ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν
ἕπετό ϝοι· οὐδέ νίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν
ἀκμὰν φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων
οὔ ποτ' ἀτρεκέϊ
κατέβα ποδί, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στρ. γ'.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δό-
μοις,
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις

38 χαλκότοξον VXZ[ac]dg Al. Hm. Bö.* — χαλκοτόξων B.ḄD.Z[pc]α'β'[γ'] Ro:* — χαιχότοξον X, — Sch. ambigue — Vide contrarium vitium vs. 24. || **39** νίν scripsi — μιν(μίν) rell. || ἀκμὰν VXZ[1]dg Bö.* (ἀμμὰν Y ortum ex κ in V male scripto) — ἀλκὰν BḄDZ[a]α'β' Al. Ro.* (χᾶν D; κὰν B) quod errore e vs. 38 iteratum est — αἰχμὰν (Hy.) — ἀνδρείαν Sch. par. || **41** διδακτ'' B.B — δίδακτ' D.X,Z — διδάκτ' Xα' rell. || ψεφεννὸς (Bg.[2]) Ht. (ex Et. M. 818, 33 cum Porson. Adv. 312) — ψεφηνὸς mss. et rell. edd. (cum Zonar. 1870) || οὐδέποτ' V,X, || ἀτρεκέϊ [g?] Sm.* -κεῖ BḄVXZ[c]dα' Al. Ro.* — μεῖ D (δ'?) || **42** μυριᾶν Ro. — μυρίαν α' Al. || **43** ἀχιλεὺς [g?]B,[ac]? Mr.* -λλεὺς B.ḄD.V.X.Zdα' Al. Ro:* || **44** -ρε BḄDVXZ Bö.* — ρεν α' Al. Ro.* || , μεγάλα δ' ἔργα Bg.[2] (et postea πάλλων ἶσον ἀ. μ. λ. ἀγροτέροισιν ἐπράσσετο) — μεγάλα ἔργα rell. || χερσὶ ad praecedentia, θαμινὰ ad sequentia ducunt Zα' Cp. (auctore Triclinio) — χερσὶ θαμινὰ cum praec. iungunt [B] Ro. Br.* — ead. cum seqq. iungunt Vg Al. Hy. Be.* — non dist. D || θαμεινὰ VX || **45** βραχυσίδαρον omnes cum Sch. || **45**sq. ἶσον τ' ἀνέμοισιν V,X, — ἶσον τ' ἀνέμοισιν ἐν μάχᾱ(ᾳ) λεόντεσσιν BḄVXYZ — id. (sed ἀνέμοισῑ et λεόντεσσῑ) D̄ — ἶσα τ' ἀνέμοισιν ἐν μάχᾳ(α) λέουσιν dg (Moschop.) — ἶσον τ' ἀνέμοις μάχᾳ λεόντεσσιν α'β' Al. Ro.* Ox. (Tricl.) cum gl. ταχέως — ἶσον ἀνέμοις: μάχᾳ λεόντεσσι δ' Sm. Bd. — ἶσα τ' ἀνέμοις, μάχᾳ λεόντεσσιν Be. — ἶσος ἀνέμοις. μάχᾳ λεόντεσσιν Hy. — ἶσα τ' ἀνέμοις μάχᾳ λεόντεσσιν Hm. (coll. O. VII, 47) Bö.* conciliantes Moschopuleam emendationem cum Triclinianа. — Recentiorum criticorum inventa non persuadent.

[redacted]

μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε, σώματι δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντι κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

Ἀντ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπιόν,

46 ἔπρασσε BB̤DVZ*g* -σσεν [*c*]*d̲*[α'] Al. Ro.* || 47 ἔναιρεν Al. Ro.* — ἄναιρε X^{ac} — ἔναιρε rell. Mr.* || σωμάτια δὲ πὰρ κρ. κέ.] B, — σώματι δὲ παρὰ κρονίδα] D, — σωμάτια δὲ, παρὰ κρ. κέ. ἀσθμαίνοντα BB̤ — id. (sed σώματι) D^{ac} Al. — id. (sed σώματα) D^{pc}V̄X.Z^{1}[*c*]*d̲ga'*^{s} Ro.* Di. Sw.* — σώματι δὲ παρὰ κρ. κέ. ἀσθμαίνοντι α'^{1}δ̤' (Tricl.) Sm. Hm. Bö. — id. (nisi ἀσθμαίνων ἐκόμ. habuit) legit (Sch. BD Ro.) — σώματα .. ἀσθμαίνων ἐκόμ. Ht. Ra. — Locupletiores testes secutus dativum recte reposuisse videtur Triclinius. || 48 κόμιζε Z || 49 τὸ πρ. BB̤[D]VXZ Mr. St. Hy. — τοπρ. [*c*]*d̲ga'* Al. Ro.* Sm. Ox. Bö.* || δ' ἔπειτ' ἂν B.[B̤]D.VXZ[α'] Al. Ro.* (Hy.^{284} ἀν') — δ' ἔπειτα (om. ἂν) *d̲g* — τ' ἔπειτεν (coni. Bö.) Ht. || 50 τὸν] τό γ' Hm.^{1} || ἐθάμβευν B.B̤^{pc}D,VXYZ^{ac} — ἐν θάμβευν D — ἐθαμβευν B̤^{ac} — ἐθάμβεον *cd̲g* (Mosch.) Be. Sw. Bg. — ἐθάμβεεν Z^{pc}α' (Tricl.) Al. Ro:* — Sch. Vett. ἐθαύμαζον. Vide O. III, 32. || θρασεῖα ἀθ. D*g* — θρασεῖ ἀθ. V — θρασεῖ. ἀθ. X^{s} || ἀθάνα omnes || 52 ποσσί γαρ V || κράτεσκε BB̤DVX*d̲g* Bö.* — κρατέεσκε Z — κράτεσκεν α' Al. Ro.* || πρότερον B^{1}B̤[D]V^{1}α' Al. Ro.* Hy. Be.* — προτέρων B^{s}V^{s}XYZ[*c*]*d̲g* Ox. Bö.* — p. B Ro. n. e., sed in D haec παρηκολούθηκα οὖν καὶ τοιούτῳ τινὶ λεγομένῳ λόγῳ ὅτι καὶ τὸν Ἰάσονα ἀνέθρεψεν ὁ Χείρων, quae ambigua sunt de πρότερον. || 53 βαθυδμῆτα B.B̤D^{ac} — βαθυμήτα VXZ — βαθυμῆτα D^{pc}[*cd̲ga'*]δ̤' Al. Ro:* || τραφεῖ BB̤ — τράφεν V̄XZα' Al. Ro.* — τράφε *cd̲g* Sm.* || λιθίνω γ' BVXYZ*d̲* — id. (sed ῳ) *cga'*β' Ox. — λιθίνω δ' B̤ — λιθίνῳ τ' Al. Ro.* Be. Hy. — λιθίνω (om. particula) D Sm. — id. (sed ῳ) Bö.* — p. n. e. Ortum videtur γ' ex iota subscripto, nisi ab antiquis metricis interpolatum est. || 54 ἰάσων' D — ἰάσωνα Z || τέγει omnes (etiam D̄) || ἔπει . τὸν B^{1} — ἐπεῖ . τὸν B^{s} — ἔπι τὸν B̤ — ἔπει τὸν D̄^{ac} — ἔπειτεν D̄^{pc}Vα'β'δ̤' Hm.^{23} Bö.* — ἔπειθεν Z^{pc}? — ἔπειτ' ἐν XYZ^{ac}*cd̲g* Al. Cp.* Ox. — ἔπει τ' ἐν Ro. — ἔπειτ' ἂν Sm. — ἔπειτά γ' Pw. Hy. — ἔπειτα δ' Hm.^{1} || ἀσκληπιόν(ὸν) mss. Al. Ro.* — ἀσκλήπιον Bö.* Cf. P. III, 6.

τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νομόν·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ ϝοι φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων·

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς Ἐπ. γʹ.
ὑπὸ Τρωΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ
Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ
κοίρανος ὀπίσω

55 τῶν D^{1}D, — τὸν rell. || -ξεν Ḅ^{ac}αʹ Al. Ro.* — ξε B.Ḅ^{pc}D.VX Zḏg Hm. Bö.* || μαλθακ. B.ḄD.VXZ — μαλακ. [c]ḏgαʹ Al. Ro:* || νομόν BḄ^{pc}Dαʹ^{pc} Ro.* Hy. Be.* (cum Sch. διανέμησιν; cf. ad N. I, 72) — νόμον Ḅ^{ac}VX.Zcḏgαʹ^{ac} Ox. Bö.* Paroxytonon ex V propagatum est. Bö. iudice multo praestat νόμον „viam et rationem". Vide P. V, 60. || **56** αὖθις B.ḄD.V.X.Z[c]ḏ[g]αʹ[βʹδ̣ʹ] Al. Ro.* — αὖτις Bö.* Cf. O. I, 66; P. IV, 278; IX, 104; N. IV, 70; VIII, 44; I. I, 39. || ἀγλαόκολπον B^{1}Ḅ Bg.^{2} Ht. — id. (sed vitiose κολνον) V̄^{s} — ἀγλαόκαρνον V^{1}XZ^{1}ḏg (in g καρνοι) vitio ex V propagato — ἀγλαόκρανον D̄^{pc} Bö.^{1} (fontibus insignem) — ἀγλαόκαρπον B^{s}D̄^{ac}Z^{pc}αʹ[βʹδ̣ʹ] Al. Ro.* We. Bö.^{2}* — p. n. e. — ἀγλαοχάρτου (coll. Anth. Pal. tom. 2 p. 599.) Schdt. in Rh. IV, 462. Duae tantum antiquae lectiones exstant κολπον et καρπον; reliqua vitia sunt. De epithetis deorum cum difficile iudicium sit, nil novavi. Cf. We. apud Di. et O. IX, 20. || **57** -ρέως BḄ Ro.* — ρέος rell. Al. Hy.^{2}* || θυγατέρα VXZ || φερτάταν Sm. || **58** ἀτίταλλεν, ἀρμ. Bαʹ Al. Ro.* — id. (sine dist.) ḄV — id. (sed ἁρμ.) DXZ — ἀτίταλλέ γε, ἀρμ. ḏ — id. (sed ἁρμ.) cg Ox. — ἀτίταλλεν ἐν ἀρμ. Sm. Bd. Hy.* ex Sch. (Y? non credo) — γ' ἀτίταλλεν ἐν ἀρμ. (Pw.) Be. || πᾶσι Hck. Ht. — πάντα (παντὰ Z) rell. Illud male sonat; qui vero totum animum bonis artibus imbuit, is plus facere videtur quam qui omnibus bonis artibus eum erudit. Cf. ad O. IX, 16. || **59** -σσίων ḏg — σσίαις B.ḄDVXZ[αʹ] Al. Ro:* || **60** ὑπὸ τροίαν BḄD^{pc}gαʹ — ὑπὸ τροΐαν D^{ac} — ὑποτρωΐαν V. — ὑπὸ τρωΐαν X.Z Bö.^{2}* — ὑπὸ τροΐαν ḏ Al. Ro.* Cf. ad O. XIII, 78. || δορυκτ. DZ^{ac}ḏg^{ac} || λυκίαν XYZ^{1} — λυκίων rell. cum Sch. || **61** ἐγχεσιφόροις B.Ḅ Ro; Cp.^{m} Mr.* Ur. — ἐρχεσιμόροις Ro.* — ἐγχεσφόροις D.Vcḏαʹβʹδ̣ʹ Al. Sm.* — ἐγχειφόροις g — ἐγχεφόροις XZ || -ξαις B,D.Vαʹ Ro; Al. Mr.* — ξας BḄVXZcḏg Ro. Cp. || **62** -πεσι D. — πεσσιν ḏ — πεσσι rell. || χεῖρας male cum sqq. coni. Dc Al. Hy. Be.* — recte cum antecc. BḄαʹ Ro.* Hm. Bö.* — non dist. VX

[redacted]

πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν· Στρ. δ'.
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέϊ προσέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντ. δ'.

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς

Z*d̲g* Hy.[1] Bg.[2] (qui contra mss. et Sch. *αἰθιόπισσ'*, *ἀθῆρας* coniicit, coll. Hesych. s. v. *ἀθήρ*, *ἐπιδορατίς*.) || *φρασὶ* BḄDV.XZ[1][*c*]*d̲gα'* Al. Ro. Cp. St.* Bö.* — *φρεσὶ* D,Z[2] Br. Mr. Hy. Be.* Ur. || *μὴ* om. *α'* Al. — *μοι* Z — *μὴ* rell. || *ὀπίσσω* BḄVXZ*α'* — *ὀπίσω* [Dc]*d̲g* Al. Ro.*

63 *μένοι* *d̲*[1] — *μόλοι* rell. (et *d̲*[2]) || extr. non dist. BḄV — commate Ro. Mr. — plene rell. et Ur. || **64** extr. non dist. (sed plene post *ζεῦ*) BḄD*α'* — commate (et plene post *ζεῦ*) [*cd̲g*] Mr.* — plene (non post *ζεῦ*) VZ — plene (et commate post *ζεῦ*) Al. Ro. Br. Be. Hm. Bö.* — plene utrinque Cp. || **65** *ὕμνον* D || *ἔβαλλεν* *d̲α'* || **66** *ἐπὶ* *cg* — *ὀπὶ* rell. || *κλαδ.* D — *χελαδ.* Z || **67** *βοᾶ* Ḅ[ac]V.[ac] (cum Sch.[2]) — *βοὰ* [B]Ḅ[pc] DV.[pc]X.Z[*c*]*d̲*[*gα'*] Al. Ro.* (cum Sch.[1]) || *νικηφ.* D || **68** *εὐκλεεῖ* B.Ḅ DVXZ*α'* Ro:* — *εὐκλέϊ* *cd̲g* Al. Sm. Ox.* || **70** *θεώριον* *g*[ac] || **71** extr. non dist. BḄ Be. — commate [*α'*] Ro. Pw. Hy.* — plene DVZ*g*. Cp.* St.[13] PSt. Sm.* — colo St.[24] || **72** *ἐν δ' ἀνδράσιν* BḄDX[*c*]*d̲*[*g*]*α'β'*[*δ̣'*] Al. Ro.* — id. (om. *ἐν*) V — *εν δ' ἀνδράσι* Z — *ἐν ἀνδράσιν* Hm. Bö.* || *τρίτατος* BḄ — *τρίτατον* DVXZ — *τρίτανον* Y — *τρίτον* [*c*]*d̲gα'*[*β'δ̣'*] Al. Ro.* — *τρίτος* (Bg.[2]) || **73** *μέρος* cum praec. coni. Z[pc]*α'* (Tricl.) Sm. Ox. Hm. Bö.* — cum sequentibus DXZ[ac]*c*[*d̲g*] (Mosch.) Al. Ro.* Hy. Be. (etiam Bg.[2] *ἕκαστος* coniiciens) cum Sch. ut videtur — ambigue (non dist.) BḄV || **74** *ἐλᾷ δὲ καὶ* omnes; de Ht. vide infra || *ἀρετὰς θνατὸς ἐὼν* BḄ Ro. Br. Mr. — *ἀρ. θν. αἰών* Cp. — *ἀρ. ὁ θν. αἰ.* Sm. Be. Hm. Bg.[2] cum Aristarcho et Sch. par. (*ὁ θνητὸς αἰών*), recte: cf. Sch. Germ. p. IX. — *ἀρετὰς μακρὸς αἰὼν* DVXZ Ox. Ur. — *ἀρετὰς μακρός τοι αἰὼν* [*c?*]*d̲g*

ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἕερσ' ἀμφέπει
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ'.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.

(Mosch.) male — ἀρετὰς ὁ μακρὸς αἰὼν α'β'δ̣'γ̲' (Tricl. cum gl. πολύς) Hy. Bö.* || ἀμᾷ δρέπει τέσσαρας ἀρετάς. μακρὸς γὰρ αἰὼν φρονεῖν ἐνέπει τὸ π. Ht. temere

75 δ' ἐννέπει VXZ — δ' ἐνέπει B.ḄD. recc. Al. Ro.* || παραχ. XZ *cg* Ro. — παρκ. [B]Ḅ[D]V[d̲α']γ̲' Al. Cp.* || **76** τό δέ τοι B.XZd̲g Ro:* — δέ τοι (om. τό) Ḅ — τό δέ τι D — τόδε τοι V ?[α'] St.* — τὸ δέ τοι Al. || **77** hic vs. om. in ordine in D suppl. in marg. ut „κείμενον“ || **77—79** post πέμπω dist. nullus nec scriptus nec impressus — post γάλακτι plene, non post ἀμφέπει B.D ?Z Ro:* Th. Bg.[1] Ht. — neutro loco dist. D ?ḄV — iidem vett. (BḄDVZ) non dist. post ἀοίδιμον — post γάλακτι plene et commate post ἀοίδιμον (sed non post ἀμφέπει) [cd̲]gα' Al. (id est recc.) Ox. Hy. Be. — nullus igitur scriptus dist. post ἀμφέπει ut nec Sch. — post γάλακτι commate et post ἀμφέπει commate Bö. Di. Sw. Bg.[2] — Vide Schol. Germ. p. IX sq. — τόδε ad μέλι pertinet (vide Sch.) indeque subaudiatur oportet ad πόμα. Appositio, quam edd. statuerunt, claudicat. || **77** μεμιγμένων d̲ᵃᶜ || μέλι om. XZᵃᶜ || **78** δ' ἕρσ' *g* Al. Ro.* — δ' ἑρσ' d̲ — δέερσ' D — δ' ἔρσ' St. — δ' ἕερσ' B.Ḅ[VX]Z[α'] Sm.* || **79** στόμ' coni. Bg. — πόμ' rell. — D in Sch. ποιεῖ τὸ ποίημα ἀοίδιμον, ubi B et Ro. τὸ πόμα || αἰολίσιν B.ḄD.XZα'β' Ro; — αἰολοῖσιν *g*ᵃᶜ — αἰολῖσιν Vd̲gᵖᶜ Al. Ro.* — αἰολῇσιν Bö.* || πνοαῖς BḄD — πνοαῖσιν V XZ recc. Al. Ro.* || **80** ἐστί δ' Ḅ — ἐστὶ δὲ Z || ὦκυς D || ἐν omnes (etiam D quod sciam) || ποτανοῖς B.ḄVXYZ[1]cd̲g Ox. Bö.* — πετανοῖς DZˢα' (id est Triclinius) Al. Ro.* Hy. Be.* — ποταμοῖς Ro; || **81** τηλόθεν BḄDVXZα' Al. Ro.* — τηλόθε d̲[cg] Sm. Ox.* (Mosch.) || δαφοινὰν XZcd̲g — δαφοινὸν BḄDVα' Al. Ro.* || ποσί B — ποσί. ḄD — ποσίν V — ποσίν. XZ recc. Al. Ro.* || **82** κράγεται B.ḄDZ — κραγέται VX recc. Al. Ro:* — κραυγέται (Bg.[2])

τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεϊοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ᾽ ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

83 κλειοῦς B.ḄD ?V^{ac}? — κλεὸς V^{pc}X, — κλέος XZα′δ̣′ — κλεοῦς D?[c]d̲g Al. Ro.* Cf. ad O. XIII, 78. ‖ ἕνεκε B — ἕνεκεν Ḅ etc. ‖ **84** post (non ante) νεμέας plene dist. B Ro. Br. — commate Cp. Mr.* — ante (non post) id. plene α′ commate g — non dist. DVZ Bö.* ‖ post ἄπο plene α′ commate [B] Al. Ro.* — non dist. DZ rell. Hy.* Cur ἀπὸ scripserim vide ad O. VIII, 48sqq. Pertinet ἀπὸ etiam ad Νεμέας et ad Ἐπ. ut ἐς O. VIII, 47. ‖ post μεγάρων dist. Cp. St.* — non dist. mss. Al. Ro. Br. Mr. Bö.* ‖ δέδορκε vett. -κεν recc. Al. Ro.*

Subscr. ὕμνου τέλος ἀριστοκλείδου αἰγινήτου. α′ — nulla in rell.

Ultra hanc odam non novimus recensionem Moschopuleam. Explicant enim N. III extr. quinque integerrimi huius interpolationis codices cd̲efg. In f est subscr. τέλος πινδάρου.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧῼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

⏒ –́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ×́ ⏒ ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
×́ ⏒ ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
×́ ⏒ ×́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεχριμένων Στρ. α'.
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει

Inscr. om. [B?]ḄV — *τιμ. αἰγ. παλ.* DXα'δ̲'η' Al. Ro.* — *τιμ. αἰγ. παιδὶ παλ.* Bö.*

3 *θυγατέρες* B.ḄDVXα'δ̲'η' Al. Ro.* Ox.* (*τέραις* Ro;) — *θύγατρες* Sm. Hm. Bö.* || *ἀοιδᾶν* V[ac] — *ἀοιδαὶ* rell. (c. gl. Tricl. *συνίζησις*) || *ἐθελξάν νιν* B[ac]B, — *ἐθέλξαν νιν* Ḅ — *θελξάνιν* D — *θέλξάνιν* D, — *θέλξαν νιν* B[pc][VXα'δ̲']η' Al. Ro.* (Sch.) — *θέλξαν συν(απτόμεναι)* Ra. in Ph. 13, 252 sq. Male Didymus *νιν* ad *πόνους* retulit, quocum nec *νιν* nec *θέλγειν* recte coniungitur; utrumque personae est, non rei. Ut hic medicus demulcetur ut veniat, sic Chiro P. III, 63 demulcetur ut tramittat medicum. Recte Sdt. || 4 *τόσσον γε* B.ḄD. Ro. Cp. Ox. — *τόσον γε* [VXα'δ̲']η' Al. Br.* Hy. Be.* — *τόσον τὰ* (coll. O. I, 30; P. VIII, 6) Ht. Ra. || *τεύχει* BḄDVX̣X̤α'δ̲'ζ'η' Al. Ro.* Sw. Bg.[2] Ht. (cum Tzetz. Chil. VII, 76; gl. Tricl. *ποιεῖ*; Sch. Vet. *μαλαχύνει*) — *τέγγει* (Hy.) Be. Hm. Bö.* ex Plu-

γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ Στρ. β'.
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀελίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

tarcho (de Tranqu. 6: οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τοσόνδε τέγξει μαλθακὰ γυῖα, κατὰ Πίνδαρον, ὡς δόξα ποιεῖ πόνον ἡδύν. Aut corruptus hic locus est (nam adiectum ποιεῖ monstrare videtur et ipsum Pl. voluisse τεύχει s. τεύξει), aut memoria fefellit philosophum. Cf. 84.

5 γυῖα] γυίοις Ht. Ra. || τόσσον BB[Dα'δ']ζ' Al. Ro.* Hy.* — τόσον VXXXη' — ὅσσον Sm. Pw. Be. male. Iubet Hm. conferri Callim. in Ap. 94; in Del. 246. || **6** ἐργμ. D.η' || **7** ὅτι κε B¹BDζ'η' Al. Ro. — ὅ,τι κε α'β'δ' Cp.* — ὅτι περ B•X — ὅ,τι περ VXXY || **8** ἐξέλοι [B]BDV X[α']β'δ'η' [rell.] Al. Ro.* — ἐξέλῃ (Bg.²) cum Sch. τεχθῇ (B) τεχθῇ καὶ προαιρεθῇ (D) || **9** τό περ B• — τό μοι B¹B,BD.η' [rell.] Al. Ro:* (cum Sch.) — τῶ μοι Ah. in Ph. 16, 56 || διΐ (διῒ) mss. Al. Ro:* — Δὶ Bö.* — Διὶ Aw. Bg.² — ἀντὶ μιᾶς συλλαβῆς gl. Tricl. || **11** ὕμνον D^ao? Ht. — ὕμνου rell. cum Sch. || προκώμιον mss. Al. Ro.* (c. Sch.); vide Ra. l. l. — ἐπικώμιον Ht. male, cf. Metr. s. f. || δέξατο δ' D, — δέξαιτο δ' rell. (τό δ' B,η'^pc) || **12** εὐπ. B.BDVXXXα'δ'ζ'η' Al. Ro:* Bd. Ox. — ἠϋπ. Sm. Hy. Be.* || post ἕδος dist. BD[α'] Al. Ro.* — non dist. Vη' Ht. || ξεναρκεῖ BBDVXXXη' Ur. — ξεναρκέϊ α'δ'ζ' Al. Ro.* Ra. l. l. — Ξεναρκέϊ Ht. — Sch. τῇ τοῖς ξένοις ἀρκούσῃ. Est instrumentalis. || **13** δ' ἔτι B.B[D] VXη'^ac Ro:* — δέ τι D,α'β'δ'η'^pc Al. — Cf. ad O. VIII, 48 sqq. et N. II, 6 || τιμόκρατος B,¹D, (in B, ft. τειμ.) — τιμόκριτος [B]B,•η' [rell.] Al. Ro:* (cum Sch. BD Ro.) || ἀελίῳ scripsi — ἁλίῳ(ω) mss. et impressi || **14** σός] ὃς Pw. || ποικίλων Al. || **15** de dativo cf. O. I, 89 || **16** ὕμνον omnes scripti et impressi (cum Sch. utroque, ut videtur) — υἱὸν ingeniose (Bg.²) Ht. Ra. || κελάδησε] κελάδη σε conieci ex Sch.² (451, 37), collato de forma imperfecti N. V, 5 (Ah. D.A. 144) et de duplici accusa-

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων Στρ. γ'.
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις,
οὕνεχ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν
ξένιον ἄστυ κατέδρακεν

tivo P. IX, 38; Aesch. Ag. 181 al. || extr. plene dist. Bα' Ro. Br.* Bd. — colo Sm. (St.[lat.]) Ox. — commate η' Cp. Pp. — non dist. [DV] Al. Hy.* Fuerunt qui τε vs. 17 ad praegressa referrent (non ad insequens καί) fortasse recte. Cf. ad O. XIV, 5

17 κλαιων. ζ' Cf. Metr. || τ'] ἠδ' Aw. male (voluit κλ. trisyllabum esse) || **18** πέμψαντα BḄDVα'δ̲'ζ'η' Al. Ro.* Bg. Ht. Ra. (ft. cum Sch.[2]) — πέμψαντος XX̣X̣Y (Bö.) Ky. Sw. (cum Sch.[1]) — πέμψαντι Pw. Cum verba ita ut tradita sunt in mss. varias et diversas interpretationes recipiant cumque genitivus πέμψαντος nec ad metri regulam prorsus accedat nec cum Sch.[2] nisi argutius conciliari possit nec concinnitati periodi conducat, nihil novare ausus et ab hoc genitivo et ab υἱόν et a meo κελάδη σε invehendo mutandaque interpunctione abstinui. || ante καί plene dist. B — commate η' Ro.* Hy.[135] — non dist. [DV] Al. Hy.[24] Bö.* Reduxi virgulam. || **19** ἀθηνᾶν B.Ḅ Ro:* — ἀθανῶν VX — ἀθανᾶν D.α'δ̲'η' Al. Hy. Be.* Vide ad O. VII, 38 || **19—38** in D a manu imperiti hominis exarati sunt; hinc D[2] signavi || **19** D[2] om. τ' || -λαις X,[1] || extr. dist. mss. Al. Ro.* (cum Sch.) — non dist. (Di.) Bg.[2] Ht. Ra. Est ut defendas Dissenii (qui invenit et rursus improbavit) iuncturam οὕνεκά τε Θήβαις, sed poeta amat in talibus variare structuram: cf. ad O. XII, 18 et O. VII, 89. Sin virgula delenda est, hoc τε respondere videtur alteri vs. 17, ut oratio inde a verbis Θήβαις τ' a secunda persona ad tertiam deflectat. || **20** οὔνεκεν B.ḄD̄. (cum Sch. in B et Ro.) — οὕνεκ' Ro: — οὕνεκεν VX.X̣X̣ (cum Sch. in D) — οὕνεκ' α'β'δ̲'ζ'η' Al. Cp.* Vide ad O. XIV, 19 || -ωνας V || **21** νιν omnes || **23** ξείνιον BḄDVXX̣X̣Y — ξένιον α'δ̲'ζ'η' Al. Ro.* Cf. 49. || post ἄστυ dist. Ra. || κατέδρακεν BḄDVXX̣X̣[1] Ur. — κατέδραμεν X̣[2]α'δ̲'ζ'η' Al. Ro*. quae scriptura interpolationis speciem habet propter insequens πρός illatae vel mendum est ut P. II, 20 in θ' — (ἦλθεν ξ. ἄ.) καταδραμεῖν (Bg.[2]) — κατέδραμ' ἔνθ' Ah. (ut hoc ἔντε sit Doricum [D.D. 359] pro ἔστε et consocietur ἔστε πρός [usque ad]; neutrum Pindari huiusve aetatis fuisse constat) — p. n. h. — Etsi vulgata explicari potest (ut fecimus ad O. VIII, 48. 54), teneo omnium meliorum mss. lectionem. Iunge κατέδρακεν ἐλθών „venit et conspexit“; πρός ex veniendo suspensum est.

Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

ξὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν κραταιὸς Τελαμὼν Στρ. δ'.
πόρθησε, καὶ Μέροπας,
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη
λόγον ὁ μὴ ξυνιείς· ἐπεὶ
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς Στρ. ε'.
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν.

24 πρὸς] παρ' Ky. || **25** ξὺν B.BD.VXXX[Y]α'[β']δ'ζ'η' Al. Ro:* — σὺν Bö.* Bis in hac oda quod traditum est ξύν tollere nolui, cum sonorum rationes toties nos fugiant. Cf. 31 et N. X, 40; XI, 12. || τρωΐαν B.BpoD.VX.α'δ'η' [rell.] Al. Ro.* St. Ox.* Bö.2* (de Crisi § 20; cf. ad O. XIII, 78) — Τροίαν Bac — τροΐαν Mr. Sm. Bd. Pw. Hm. Bö.1 || κραταιὸς (Sm.) Bö.* (Hm.2) — κράτιστος Sm. — ὁ κρατερὸς Hm.1 (coll. O. XIII, 81; N. VII, 26); cf. Metr. s. f. — καρτερὸς BBDVXα'δ'η' [rell.] Al. Ro.* — par. Sch. ὁ γενναῖος || **27** -στὰν BBDα'δ'ζ'η' Al. Ro.* — στὴν B,D,VXXX Ro; || **28** τετραωρ. Al. || **29** ἕλε B — ἕλε BD — ἕλεν [VXα'δ']η' Al. Ro.* || **30** τόσσους BBDVXXX Ro.* — τόσους α'δ'ζ'η' Al. Be. Hy.2* recte; cf. Metr. || ἐών κε (ἐὼν κε) B.BD.VXXX Ro.* — ἐάν κε (ἐὰν κε) α'δ'ζ'η' Al. (in α'δ'ζ' supra ἐάν scriptum est ω, supra κε est ἄν) || **31** ξυνιείς B.BD. VXα'δ' [rell.] Al. Ro:* — συνιείς η' Bö.* Cf. vs. 25 || ἐπεὶ ῥέζοντά τι [B]BDVX.[α']δ'η' [rell.] Al. Ro.* (cum Sch.) — ἐπηρεάζοντά τι („vel ἐπεὶ ῥεάζοντά τι" Bg.2) Stob. (46, 12 = Serm. CLII p. 626. ed. Wech.) et Schol. Soph. (ad Electr. 1026) id est ὑβρίζοντα. Vox prosaica a laude victoris aliena. || **32** -κε BBDVXXX — κεν α'δ'ζ'η' Al. Ro.* || **33** ἐξενέπ. B.B D.α'δ'ζ'η' Al. Ro:* (ἐξ ἐνέπ. η') — ἐξεννέπ. VX.XX || **35** νεομ. BBDVX XXY (Bö.) Sw.2s Bg.2 — νομ. δ' — νουμ. α'β'ζ'η' Al. Ro.* || νέᾳ μνείᾳ Ht. quod nec metro (etsi haud intolerabile) satis aptum est nec sententiae convenit. Recte Sch. (et B Ro. et ined. D) Bö. Ky. (cum omnibus intt. ante Di.) νουμηνίᾳ θιγέμεν coniunxerunt, quae poetica est sermonis quotidiani circumlocutio, ut μέσον ἆμαρ ἑλεῖν P. IX, 113. Nexus facillimus, nam δ' post ἴυγγι progredientis orationis est, et ad ἔμπα cum Sch. οὖν subau-

ἔμπα, καίπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν Στρ. ς'.
ἔδωκε πότμος ἄναξ,
εὖ ϝοῖδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει

diendum. Sensus est: „Prolixus esse carminis lege et temporis defectu vetor. Atqui vehementer cupio stare promissis. Tamen igitur etsi ....“ || θηγέμεν D²

36 ἔμπα.καί περ D,X̤ — ἔμπα, καί περ XX̧α'[δ̱'] Hy.* — ἐμπαρκαίπερ X, — ἔμπα καί περ B.ḄDV.ζ'η' Al. Ro.* — ἔμπα κεῖπερ Do. (teste Ra. in Ia. 77, 248) — ἔμπα καὶ (i. e. κεὶ) περέχει Ah., deleta virgula. Cf. P. IV, 140 et Lo. ad Soph. Ai. p. 78. Neutro loco virgulam delere volui. || -τιᾶς VXX̤X̧ || **37** μέσον D² || -λίαις VXX̤X̧Y Ky. (coll. O. X, 41) — λίᾳ(α) B.ḄD.α'β'δ̱'ζ'η' Al. Ro:* (cum Sch.). Ortum αις ex dittographia; cf. Bö. || δόξωμεν BḄDVXX̤X̧ Ro.* — δόξομεν α'β'δ̱'ζ'η' Al. Sm.* || **40** κυλινδεῖ D || **41** χαμαιπετοῖσαν BḄVXX̤X̧ Ro.* Be. Bö.* — χαμαὶ πετοῖσαν Dα'β'δ̱'η' Al. Hy. — χαμαὶ πεσοῖσαν ζ' (male; cf. ad O. IX, 16) || ἀρετὴν D, || **42** ἔνδωκε? cf. O. VII, 61 || **43** οἶδα ὅτι η' || ἕρπων [B]D VX[α']β'δ̱'η' Al. Ro.* — ἧρπαν Ḅ || **46** Οἰνόπᾳ Sm. Vide Metr. || τε, καὶ [B] Ro.* Sm.* — τε καὶ [rell. mss.] Al. St. Be. Hy.* (recte, si poeta Aeginam et Cyprum comprehendi voluit, cf. ad O. XIV, 5) || . ἔνθα B — ἔνθα ḄDV Al. — , ἔνθα [α']η' Ro.* || ἀπάρχει BḄDVXα'δ̱'η' [rell.] Al. Ro.* St. Bd.* — ὑπάρχει B,D, Ro; Mr. Sm. („primus auctor regni est“ Sm.) — ἐπάρχει (Pw.) Ht. — ἄπ' ἄρχει· (Bg.²) — ἀποικεῖ Ra. — Sch. par. ἡγεμονεύει, quo cum interpretamento pauca quae de usu rarissimae vocis ἀπάρχειν novimus congruunt. Nam Anth. Pal. 9, 189, 3 et Dionys. A. R. 7, 73 extr. ἀπάρχειν de duce qui (quae) saltantibus praeit dictum est. Hoc tenenti commodus videbitur sensus esse „quo (usu Homerico) tibi, lyra, praeit Teucrus“ ut lyra per metaphoram navigationem clarissimam iterare iubeatur olim „Teucro duce et auspice Teucro“ factam. Concinnius hoc quam quod aliquando conieci ἀπᾶρχεν (ἄπαρχεν), etsi menda similia usu veniunt; cf. P. IV, 30 et ad O. X, 8. Lemmati ὑπάρχει non multum tri-

ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν·

ἐν δ᾽ Εὐξείνῳ πελάγει φαενὰν Ἀχιλεὺς Στρ. ζ'.
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ᾽ Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν

buo, ut nec coniecturis aliorum neque (Hy.) Di. interpretanti „ubi peregre regnat“.

47 -νίδας VXXX — νιάδας BBD etc. || . ἀτὰρ BBDVXXX Ro.* — . αὐτὰρ α'β'δ'ζ'η' Al. — δ' ἄτερθ' (Bg.²) — . ἀτὰρ δὴ (crasi) Ah. — Sch. γε μήν. Vide Metr. || 48 πατρώαν BBDVXα'η' Ro.* — πατρῴαν Al. Mr.* || 49 ἐν δ' εὐξείνῳ(ω) B.BD.VX.XX Ro; Bö.* — ἐν δ' εὐξένῳ(ω) Ro.* Bd.* — ἐν εὐξένῳ α'β'δ'δ'ζ'η' Al. Sm. Be. — Asyndeton haud alienum; ad hoc ξείνιον recte in ξένιον mutavit Tricl. vs. 23 (cf. 37. 53. 55.). Tamen h. l. vett. et Bö. sequor, cum nomen proprium sit, et Pontus (quod Bö. recte observat) vulgo non Euxenus audiat, sed Euxīnus. Vide ad Metr. || φαενὰν B — φαεννὰν Dη' [rell.] Al. Ro.* || ἀχιλεὺς BBα'β'δ'ζ'η' Sm. Hy. Be.* — ἀχιλλεὺς DVXXX Al. Ro.* Bd. Ox. || 50 νῆσον X || 51 δ' ἀπείρῳ(ω) mss. Al. Ro.* Bg.² — δ' Ἀπείρῳ Mr. St.* Ht. (cum Sch. ut videtur) — δὲ | ἀπείρῳ (Bg.²) ut δια valeat „dja“; cf. ad O. II, 97. || διαπροσία B || 52 βουβῶται Al. || 53 δωδώναθεν [B]D[VX]XXβ' Ro.* — δωδωνάθεν B — δωδόναθεν α'δ'ζ'η' Al. Idem Tricl. non movit Γαδείρων vs. 69. || ἀρχ. BBDVXXX[Y] Ro.* (cum Sch.) — ἐρχ. α'β'δ'δ'ζ'η' Al. Mi. Possis ἐρχομένῳ sed non opus. || ἰώνιον BB Ro. Br. Mr. — ἰόνιον [DVXα'δ']η' Al. Cp. St.* || 54 λατρείαν ἰαωλκὸν B.BD.α'β'δ'ζ'η' Al. Ro:* Bd.* — λατρείαν ἰαολκὸν VXXX — λατρίαν Ἰαωλκὸν Sm. Pindarus ft. λάτρεϊαν ϝιαωλκὸν scripserat; cf. de digammo ad O. IX, 98; de mensura et forma vocis λατρείαν ad O. XIII, 78. || 55 πολεμίᾳ(α) χειρὶ BBDVXXX(ζ'?) Al. Ro.* — π. χερὶ α'β'δ'η' Mr. St.* — πολεμίαν χέρα Ra. || προστραπὼν] πρὸς τραπὼν Po. — προτραπὼν (Hy.) Ah.¹ (coll. Hom. Il. ε, 700 „in fugam coniiciens“) — παρτραπὼν Ht. (coll. Hesych. παρατρέψαι, παρενέγκαι, πορθῆσαι) — περτραπὼν Ah.² („prosternens“). Scholiastae per πορθήσας et νικήσας ἐν πολέμῳ διὰ τροπαίου mentem, non verba exprimunt. — Poeta „terram hostili manui advertere (admovere)“ dixit pro „terrae hostilem manum advertere (admovere)“ suo more de quo ad O. IX, 8 dispu-

Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις — Στρ. η'.
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ ϝοι θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμὰν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων

tatum est. Est igitur hoc dictum ut O. I, 22 κράτει προσέμιξε δεσπόταν. Vulgatior usus Atticus verbi intransitivi προστρέπειν et προστρέπεσθαι ad suppliciter accedendum tralati non tollit proprium Pindari, ut pervulgare „advertere (animum)“ non excludit „pedem ripae advertere“ Virgilianum. Miror criticorum argutias.

56 -νεσι BḄ — νεσσι DVXX̤X̥η' — νεσσιν α'β'δ̱'ζ' Al. Ro.* — gl. D τοῖς Θετταλοῖς (ex Sch.) || **58** χρησάμενος mss. Al. Ro.* (cum Sch. εἰς πρόφασιν τιμωρίας ἀποχρησάμενος et δολίᾳ τέχνῃ χρησάμενος) — χρησαμένης Sm. — χωσάμενος Mi. Ma. quam emendationem iam olim prolatam fuisse testatur Sch. Triclinianum τινὲς δὲ διορθοῦνται οὐκ ἀπιθάνως, ἀντὶ τοῦ χρησάμενος χωσάμενος γράφοντες· οἷον, χολωθεὶς ταῖς γενηθείσαις ἐξ ἀκάστου τέχναις δολίαις (ex α'δ̱'). || **59** δαιδάλου B.ḄDVX.X̤X̥α'β'δ̱'δ̥'ζ' Al. Ro:* — δεδάλου η' — Δαιδάλου Sch. Mr. St. Bd. Bg.[12] Ht. — δαιδάλᾳ Sm. — Δαιδάλω Ox. Hy. Be. — δαιδάλῳ (Didymea emendatio apud Sch.) (Hy.) Hm. Bö. Aw. Di. Th. Sw.[123] || δὲ] δε V || φύτευέ οἱ BḄ DVX̤X̥[Y?]α'β'δ̱'δ̥' Bö.* — φύτευε οἱ η' — φύτευέν οἱ ζ' Al. Ro.* St.* — φύτευσέν οἱ Mr. — φίτευέν οἱ (Sm.) Hy. — φῖτυσε ad normam plurimarum stropharum propius accessisset, sed est etiam vs. 91 brevis, et in proprio vs. 75 || **61** ἐκφ.] ἐφ. D || -ρῖ B — ρε ḄDVX̤X̥X Mr. St. — ρεν α'β'δ̱'ζ'η' Al. Ro.* Sm.* || **62** θρασυμαχᾶν BḄDVX̤X̥Y Ro.* Bd. — θρασεομαχᾶν α'β'δ̱'δ̥'ζ'η' Al. Sm. Ox.* (ῶν super ᾶν et gl. Tricl. θαρσαλέων εἰς μάχην) — τε θρασυ[μ]μαχᾶν (Sm.) — γε, θρασυ[μ]μαχᾶν vel θρασυνομαχᾶν Pw. — θρασυμαχάνων (coll. O. VI, 67) Hm. Bö.* — θρασέων μάχαν Aw. (non male) — θρασυμάχανος Bg.[2] (quod nec Scholio convenit nec sic collocatum orationi poetae) — θρασυμάχανον (et ἀκμὰν καὶ δειν.) coniicio. || **63** sq. ἀκμάν|τε] καὶ ἀ|κμὰν Sm. — , ἀκμὰν | καὶ Aw. — Coniungere hos versus voluerunt Bg. et Ah. sed mihi non persuaserunt. || **64** σχάσαις BḄα'β'δ̱'ζ'η' Al. Ro.* — σχάσας DVX̤X̥

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων, Στρ. θ'.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι
δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός·
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων Στρ. ι'.
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων

66 εἶδε δ' B.B̦D Ro; — εἶδ' D, — εἶδεν δ' [VXα'δ̲']η' Al. Ro.* || δ' εὔκυκλον ἕδραν, τὰς mss. Sch. Al. Ro.* — δ' αὖ κύκλον ἑδρᾶν, ταῖς Ht. — δὲ κύκλον ἑδρᾶν, τὰς Ah. (multo melius quam Ht.) || **67** πόντου] χρόνου ζ' || **68** -ναν] -νεν D, (non D) || ἐς γενεὰς αὐτῷ(ῳ) BB̦DX̣X̧ Ur. — ἐς γενεᾶς αὐτῶ V — εἰς γενεὰς αὐτῷ XY — ἐς γένας αὐτῷ α'β'δ̲'δ̣'ζ'η'[1] Al. Ro.* — ἐς γένος αὐτῷ(ῶ) η'[2] Ur. St.* — ἐγγενὲς αὐτῷ Ri. Ht. Ra. — ἐς γέρας αὐτῷ Pw. (Hy. Bö.) — ἐς γενεάν οἱ (Bö. coll. N. X, 14) — εἰς ἔνας αὐτῷ Bg.[2] („usque ad tertium diem" coll. Theocr. 18, 14; at hoc ad ἐφεζόμενοι si possit pertinere, ad δῶρα ἐξέφαναν vix potest) || extr. explicant sex libri familiae Parisino-Venetae VX̣X̣X̣X̧Y nisi quod quatuor (VX̣X̣X̧) etiam fragmentum N. VI (34—46 = 57—74 vulg.) continent. In reliquo Pindaro tribus tantum fontibus uti licet: 1, Vaticano (BB̦); 2, Mediceo (D et in quibusdam D̲ḌḌ̣Ḑ); Triclinianis (α'β'γ'δ̲'δ̣'δ̣̲'δ̧'ε'ζ'η'). — Ibidem explicat fol. 198 in B et in D pag. 63, a || **69** Γαδέρων (Sm.) || post ζόφον comma habent B.D. || **70** αὖτις omnes || εὐρώπαν [B]B̦α'β'δ̲'η' Al. Ro.* — εὐρώπην D — Εὐρώπαν Mr. St. Ox.* (cum Sch.) — Εὐρίαν Sm. — Εὐρώπας Bd. — εὐροπὰν (i. e. εὐρυοπὰν!) Pw. — εὔπορον Ky. — εὐρωπὰν Bg.[2] — Εὖρον ἂν Ah. (i. e. ἀν' Εὖρον, Euro adverso, versus Eurum). Proprium non removerim; cf. ad Metr. || post χερσὸν plene dist. BB̦ || **73** -γύων B, — γαίων D, — γυίων [B]B̦D etc. || **74** κᾶρυξ B — κάρυξ D[α']ζ' Al. Ro.* — κάρηξ ζ' — κᾶρηξ ε' — κᾶρυξ B̦δ̲' Sw.[1 2 3] Librarius codicis B̦ signum productae in B non recte intellexit. || ἕτοιμος BB̦Dα'δ̲'ζ'η' Al. Ro.* — ἑτοῖμος Bö.* || **75** ὀλ. BB̦Dα'δ̲'η' Al Ro.* Ox.* — Οὐλ. Sm. Bö.* recte; vide ad Metr. — Erravi de hoc loco in annot. ad O. VIII, 1. || verba καὶ ἰ. ν. τε omittit η' || νεμέᾳ] ἀντὶ μιᾶς gl. Tricl.

οὐ νέοντ᾽ ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν᾽ ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ᾽ ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν· Στρ. ια΄.
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ᾽ Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ἵν᾽ ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου

77 οὐ νέοντ᾽ BḄD pc Ur. Cp.* (Ur. gl. ἐληλύθασι adscripsit e Sch.
οὐ νέον D̄ ac — οὐ νέον γ᾽ α΄β΄δ̲΄δ̣΄η΄ — οὔ, νέον γ᾽ ε΄ — οὔ. νέον γ᾽ ζ
οὐ, νέων γ᾽ Al. — οὐ νέων γ᾽ Ro. || . πάτραν νιν B.Ḅα΄β΄δ̲΄ε΄ζ΄η΄ St. (
Sch. Vet. et Rec.; gl. Tricl. αὐτὴν) — πάτρανιν D ac — πάτραν νιν D p
, πάτραν νὶν Ro. Br. — , πάτραν νιν Mr. — . πάτραν νὶν Cp. Sm.* — .
τραν, νὶν Pw. — , πάτραν ἵν᾽ Hm. Bö.* — . πάτραν σφιν Be. (Bg.
vs. 78 ἐὰν) || **78** τεὰν omnes (ε΄ ac τεᾶν) cum gl. Tricl. τὴν σὴν, συνί
— σὰν Hm. — (ἐὰν Bg.²). — Pindarus ob σαρ proximum τεὰν prae
ut ad O. IX, 16 indicatum est. Eandem ob causam I. VI, 50 τεαῖσι
syllabum) scripsit. || **80** μάτρωΐ μ᾽ B.ḄDα΄δ̲΄ζ΄η΄ Al. Ro:* (cum gl. '
συνίζησις) — μάτρω μ᾽ D, — μάτρῳ μ᾽ Hy.* — μάτρωι μ᾽ Be.
στάλαν omnes || post θέμεν commate interpungunt B Ox. Hy. Be. —
nius δ̲΄ Sm. (Sm. apodosin a Παρίου incipientem statuit) — non dist.
Al. Ro.* Bd. Bö.* (sed in D plene post παρίου) || extr. plene dist. B
(cum Sch.) — colo Pw. Hy. Be. Ra. Bg.² Ht. — commate Dε΄η΄ Al
Bö.* Ellipsis apodoseos („audio", „faciam"), quam Sch. statuit, recte
siderata ad idem redit cum anacoluthia Hermanno - Disseniana. C
O. II, 99. || **82** ὁ χρυσὸς (sine particula) mss. Al. Ro.* Bö.²* (cum
— ὁ χρυσὸς δ᾽ Bö.¹ Ht. — χρυσὸς μὲν (γὰρ) Ra.² || **84** ἐργμ. BḄ
ζ΄η΄ Al. Ro.* — ἐργμ. Dε΄ || **86** ὀρσοτρίαινα BḄDα΄β΄δ̲΄δ̣΄ε΄ζ΄η΄ Al. R
τριαίνᾳ Mr. — τριαίνα Cp. Br. St.* Cf. ad O. VIII, 48 || **87** ἵν᾽ ἐν
Al. Ro.* — ὅς ἐν Ra. (Bg.²) — δίς ἐν (Bg.²) — ἕνεκ᾽ conieci (coll. I
33) quod fuisse haud mireris qui reprehenderent et expellerent; vide
XIV, 19 et Steph. Thes. s. v. ἕνεκα. At vulgatam defendi posse cum
et Hs. existimo. Opponitur enim locus ubi nunc mortuus commora
ubi olim vivus victoriam reportavit.

[redacted]

ϑάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ Στρ. ιβ'.
ἀείσεται, παῖ, ὁ σός.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,

88 ϑάλλησε Sm. || -θίοισι BḄD — θίοις recc. Al. Ro.* || **89** τὸν] τῶν (Bg.[2]) Ah. || **90** ἀείσεται, παῖ, ὁ σός. scripsi — ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ mss. Al. Ro.* Bg.[2] (ε'[ac] ἀεισέ αι — ε'[pc] ἀείσε αι) — ὁ σός γ' ἀείσατο, παῖ. Pw. Be. Aw. — idem (sine γ') Hy. — ὁ σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ. Hm.[1] — idem (sine ὁ) Bö. Hm.[2]* — ἄεισέ σοί ποτε, παῖ. Ht. (male; cf. ad O. IX, 16) — ὁμῶς ἀείσετ', ἐπεὶ (ἄλλοισιν ἅλικες ἄλλοι.) Ky. — (τῶν ...) ὁ σός γ' ἐπάϊσε, παῖ. (Bg.[2] „quas victorias lubenter Euphanes animadvertit") — σὸς ἄεισεν (ἄειδεν) τότε, παῖ. Ra. (audacis emendationis emendatio) — (τῶν ...) ὁ σὸς ἀσεῖτ' ἀΐων (i. e. ϝασεῖτ' pro ἥσεται) Ah. — Futurum ἀείσεται constat a Scholiastis lectum esse, quippe cum et ipsum ἀείσεται repetant et ὑμνήσει ter in paraphrasi ponant; est etiam gl. Tricl. ὑμνήσει. Videtur ὁ σὸς vel ab imperito metrico traiectum; est enim αι in prima theseos dactylicae correptum N. V, 52 et in eadem voce παῖ O. IV, 6; vel casu a calce versiculi ad principium delatum. || **91** τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ(ῃ) B.ḄDα' β'δ̲'ε'η' Al. Ro:* Ox.* — τῶν δ' αὐτὸς ἂν τυχέῃ Sm. — αὐτὸς δ' ἰδὼν ἃ τύχῃ Bd. (e Sch.[1,3]) — τὰ δ' αὐτὸς ἂν τύχε τις Pw. — τὰ δ' αὐτὸς ἀντιτύχῃ (ἂν τετύχῃ, ἄντα τύχῃ) Mi. (tertium scripsit Bg.[2]) — τὰ δ' αὐτὸς ἄν τι τύχῃ Be. — τὰ δ' αὐτός ἄν τις ἴδῃ Hm. Bö.* (ex Sch.[1] ἅπερ αὐτὸς εἶδε). — Vulgata e glossa τύχῃ θεασάμενος orta; nam ἅπερ δὴ ἄν τις τύχῃ θεασάμενος est paraphrasis Sch.[3] (repetit. in Sch. Tricl.). — Sch.[2] ὅπως ἂν τύχῃ (λέγων) vulgatam videtur ante oculos habuisse. Possit scribi αὐτὸς τὰ δ' ἄν τις ἴδῃ. || **92** ἔλπεται Dη' Ro. || φάσθαι BḄDα'ε'η' — φάσθαι Al. Ro.* || **93** ὄΐον B.Ḅ — οἷον (Aristarch.) α'β'δ̲'δ̲'ζ'η' Cp.[m] (cum Sch. Tricl.) — οἷον (Didym.) D Al. Ro:* — οἵαν (coni. apud Bö.[1]) — οἵων Ah. („propter talia quae ipse vidi") || ἔριδα στ. [B]ḄD.α'β'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro.* Bö.[2]* — ἔριδας στ. (Aristarch. et Didym.) Bö.[1] (cum Sch. Tricl.) in quo Pindarum non sensisse cacophoniam recte observat Bö. Cf. ad O. IX, 16. || στρέφοι] στρέφει ε'[ac] — στρέφοιν (Bg.[2]) Ah. (i. e. στρέφοιμι). Poeta, dum simulat se agere de unoquoque qui quae praesens viderit laudat, re vera de se ipso agens acerrimum se Melesiae defensorem et patronum fore profitetur, ut O. VIII, 53 sqq. ubi inspice notam. Videtur in vituperationem aemulorum occurrisse ob Melesiae amicitiam. Polemica saepius in exitu carminum collocantur, ut in O. II; P. II; N. VII. Errant qui haec ad Euphanem referunt.

ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

94 ἐν] ὃν Hm. Cf. Rh. XVIII, 303 et ad O. II, 63. Intellige ὥστε ἐν λόγῳ (ὥσπερ ἐν ἱμάντι) δεθέντα ἕλκεσθαι; cf. N. VI, 36. || ἕλκειν B^ac B,ḄDα'β'δ̲'δ̣'ε'ζ'η' Ur. Bth. Bö. Hm.²* (cum Sch.) — ἕλκει B^pc Al. Ro.* Hm.¹ — de infinitivo cf. ad P. IV, 146. || **95** μαλθακὰ B.ḄD.α'β'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro:* — μαλακὰ Sm.* — cf. P. II, 83 sqq. || ἰσχροῖς D, — ἐσλοῖς rell. Cf. ad O. II, 19 || Sch. D ἀλληγορικὸν (pro ἀθλητικὸν) δὲ τὸ νόημα.

Subscr. ὕμνου τέλος τιμασάρχου αἰγινήτου: α' — τέλος. ζ' — nulla in [BḄ]Dε' etc.

NEMEONIKAI E'.

ΠΥΘΕΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏒ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏕ – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏕ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Στρ. α'.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽, ὥστ᾽ ἐλινύσοντα ϝεργάζεσθαι
ἀγάλματ᾽ ἐπ᾽ αὐτᾶς βαθμίδος

Inscr. πυθέα παιδὶ αἰγινήτῃ, ᾠδή ε'. B — de B n. n. — πυθέᾳ υἱῷ λάμπωνος παγκρατιαστῇ: Dα'β'δ'ε'ζ'η' Al. Ro.* — id. (sed αἰγ. inserto) Sm. Ox. — π. αἰγ. παγκ. ἐν παισί. Hy. — π. αἰγ. παιδὶ παγκ. Bö.*

1 ὥστε α'η' — ὥστ᾽ (ὥς τ᾽) BB etc. || ἐλινύσοντ᾽ ἐργ. BB Bd. — ἐλινύσοντ᾽ ἐργ. Schol. ined. ad I. II, 46 (= 66) in D — ἐλινύσσοντ᾽ ἐργ. D — ἐλλινύσσοντ᾽ ἐργ. α'β'δ'δ'δ' (etiam Sch. in ε') — ἐλλινύσοντ᾽ ἐργ. ε' Al. Ro. Cp. St. — ἐλλινύζοντ᾽ ἐργ. η' — ἐλλινύζοντά μ᾽ ἐργ. Br. Mr. — ἐλινύσσοντά μ᾽ ἐργ. Ox. Hy.[2]* — ἐλινύσοντά μ᾽ ἐργ. Sm. (Hy.[1]) Be. Bö.* — μ᾽ (interpo-

ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκε
ἀοιδά,
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ', ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

'Αντ.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντ
καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραιρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρ
ραν·

latum ab imperita manu editoris Brubachiani; cf. Hy.[3] praef. p. 40) nec in : est nec in Scholiis et ita supervacaneum ut vel noceat, quamquam aliis ubi magis perplexa est constructio verborum, ut O. I, 104, pronominis r titio apud infinitivum non offendit. Correxi in Sch. Germ. p. VII. || ἕ ζεσθ' (sic) D

2 om. D in ordine, sed additus in margine ut *στίχοι κείμενοι* (v 5. vulg.) || *ἑστ.* η' — *ἑσταῶτα* Sch. D ad Isthm. II, 66. || *πάσης* B Ro; — *πάσας* δ̱'δ̱'η'[α'β'ε'ζ'] Al. Ro.* || *ὁλκ.* η' || *γλυκεῖ' ἀοιδά* B] β'δ̣'δ̱'δ̱'η' Sch. Sm. Bd. Hy.* — *γλυκεῖ ἀοίδα* δ̱' — omissum in ε'ζ' Al. Ox. || *στεῖχ'* BḄD Co. Sm.* Hy. Be.* — *στοῖχ'* α'β'δ̱'δ̱'ε'ζ'η' Al. Ro.* || *ὅτι* [B]ḄDα'ac?β'[δ̱']ε' Al. Ro.* — *ὅτοι* α'pcδ̱'ζ'η' || **5** *νικῆ* BḄD Ro. Cp. Br. — *νικῆ* α'[β']δ̱'δ̱'1[ε'] Schol. (Eustath. Pr. 11.) Al. Mr.* — η'pc — *νικᾷ* gl. α' — *νικὴ* δ̱'s — *νίκη* (Hy.) Bö.* — *νίκαν* (... *στε* Be. || *νεμίοις* Al. Ro.* — *νεμέοις* St. — *νεμείοις* scripti Sm.* || extr. dist. B[Ḅ]D — plene dist. recc. Al. Ro.* — commate (Ln.*) Hm. (cum Sch.) || **6** *γένυσι φαίνων* B.ḄD. Hm.[1] Bö.* (cum Schol. qui pe pium participio *δεικνὺς* reddit) — *γένυι φαίνων* Hm.[2] Ra. Ht. (Sch. *γενειάδι*) — *γένυσι φαῖνεν* Ro; — *γένυς φαίνεν* η' — *γένυς φαῖνεν* α'β'δ̱' Al. Ro.* — *γένυς φᾶνεν* Pw. Primum systema octies ab antistrophic flectit; cf. O. VII. || *τερείναν* B.Ḅ — *τέρειναν* Al. Ro.* η' [rell.?] || *τέρα* BḄDη' — *ματέρ'* [rell.] Al. Ro.* — *ματρὶ* (Bg.[2]) — *ματέρ'* d esse non potest: cf. ad O. VIII, 52; Ra. in Ia. 77, 244; Fr. in Pl 36. || *οἰνάνθαν ὀπώρας* Pw. (Bg.) Ra. Ht. — *οἰνάνθας ὀπώραν* rell. II, 5. || **7** *χρυσέᾶν* B — *χρυσεᾶν* ḄD Bö.* Schol. in D — *χρυσέων* Al. Ro.* || *νηρεΐδων* BḄD — *νηρηΐδων* recc. Al. Ro.* || **8** *ἐγέραιρε* Ro; (cum Sch.) — *ἐγέραιρεν* α'β'δ̣'δ̱'ζ'η' Al. — *ἐγέραινεν* δ̱'ε' — *ἐγέραρε* (vitiose?). Cf. O. V, 5. || *ξείνων* B.ḄD. Ro; — *ξένων* recc. Al. Rc

[redacted]

τὰν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν
θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,

Ἐπ. α΄.

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ϝρηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα ϝειπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευ-
μένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·

9 *ναυσὶ κλυτὰν* omnes scripti (in B̦ *κλυτῶν*?) Al. Ro.* Bg.² Schol. (cum Lo. Path. I, 556) — *ναυσικλυτάν* Bö.* — vide ad O. VIII, 52. || **10** ante *παρ* (*πὰρ*) non dist. BB̦Dη΄ Bö.* — plene dist. α΄ — commate [rell.?] Al. Ro.* || *πατέρος ἑλλ.* omnes scripti Al. Ro.* — *πατρός θ' ἑλλ.* Sm. Hm.² Ht. Ra. — nihil moveo; cf. vs. 6. 12. || **11** *πάντες* Schol. ad vs. 17. 21 corruptum pro *στάντες* quod est in omnibus scriptis et impressis || *πίτναν τ' ἐς* BB̦D (ut videtur iunctim in B) — , *πίτναντ' ἐς* (plurimi iunctim ut videtur) α΄β΄δ̲΄δ̲΄ζ΄η΄ Ox. — id. (sine dist.) Al. Ro.* — , *πίτναν τ' ἐς* St. Bd. — , *πίτναντ' εἰς* Sm. Hm.² — , *πίτναν τ' εἰς* Hy. Be.* — *πίτναντες* ε΄ — *πιτνάντες* (*τ' αἰθέρι χεῖρας, ἁμᾶ Ἐνδαΐδος τ' εὔγνωτες υἱοί*) Ht. Ra. — Triclinius novam sententiam a *πὰρ* exorsus *πίτναντ'* voluisse videtur. De *ἐς* pro *εἰς* vide P. II, 28; de medio *πίτναντο* ad P. I, 24. || *ἀμᾶ* D || **12** *ἐνδαΐδεος* D. (sed idem in Schol. *ἐνδηΐδος*) — *ἐνδαΐδος* B.B̦ recc. Al. Ro.* cum gl. Tricl. *συνίζησις* — Ἐνδᾷδος (῾ἀρ. sive ῾ὠρ.) Hm.² || *ἀρίγνωτες* mss. Al. Ro.* — *ἀριγνῶτες* scripsi. Cf. ad O. VI, 67. || *φόκου* η΄¹ || **13** *τοῦ τᾶς θεοῦ* Sm. — *ὁ τᾶς θεοῦ* omnes rell. Cf. Rh. IV, 548 sq. || *ἐπῖ ϝρ.* Cf. ad O. IX, 91. || *τὸν* BB̦Dα΄β΄δ̲΄ε΄ζ΄η΄ Al. Ro.* Ox.* — *ὃν* Sm. Bd. Hy.²* || *τίκατ'* (sic) D || **14** *τ' οὐ μὴ* Hm. — *τι μὴ* Ht. Ra. — *τὲ μὴ* ε΄ζ — *τέ. μὴ* D — *τε, μὴ* [B] Ro. Br. Mr. — *τε μὴ* rell. || **15** *δὲ* D — *δὴ* rell. || *εὐκλέαν* Ro.* — *εὐκλέα* scripti Al. St.* || *καὶ τίς* BB̦D[α΄]δ̲΄δ̲΄ Ro.* — *καὶ τις* η΄ — *καί τις* Al. || **16** *ἀποινώσας* Al. Ro.* Ox. — *ἀποινώσαις* Hy. Be. — *ἀπ' οἰνώνας* BB̦Dα΄β΄δ̲΄δ̣΄δ̲΄ε΄ζ΄η΄ Sm. Bd. Bö.* (cum Sch.) — Absurdum vitium Aldinae Romana (ex Al. in hac parte impressa) propagavit. || *-σε̄.* B — *σε.* B̦D — *σεν.* recc. Al. Ro.* || **17** *φαίνοισα* omnes || *ἀλάθεια* η΄ || *ἀτρεκές* coni. Bg.² — *ἀτερκὴς* D — *ἀτρϋκ* (sic) δ̲΄ — *ἀτρεκής.* BB̦ etc.

καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσι

Στρ. ,

εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλ
μον δεδόκηται, μακρά μοι
αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφ,
ὁρμάν·
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτ
διώκων

Ἀντ.

ἁγεῖτο παντοίων νόμων. αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνηι
Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν

18 ἀνθρώπῳ BD[α']β'δ̲'δ̲'ε'ζ'?η' Al. (Hy.) Be. Hm.[12] Bö.* — ἀν.. (sic) B̄ (cum legere non posset autographon Vaticanum) — ἀνθρώπων I male — ἐν καιρῷ (Hm.[12] a Sch. lectum esse putabat) Ht. || **19** χε B.B̤D. Ro; Hm. Bö.* — χερῶν recc. Al. Ro.* || σιδηρ. B?B̤Dα'δ̲'ε Al. Ro.* — σιδαρ. Hy.[2]* nullus scriptus, nam etiam B etsi festinantius que obtusius, tamen η scripsisse videtur. || δεδώκ. ε' || **19. 20** μακρά αὐτόθεν BB̤D Hy. Hm.[2] — μακρά μοι δ' αὐτόθεν α'β'δ̲'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. : (Hm.[1]) — μ. μοι δὴ αὐ. Bö.[1] Bg.[2] Ht. Ra. — μ. δὴ αὐ. Th. Bö.[2]' Hac sunt interpolatae lectionis emendationes. Cognita meliorum l rum scriptura, iudicium Heynii et Hermanni optime confirmatur. Sc μοι habent in paraphrasi; ἤδη, quod addunt, interpretationis est. Cf. I || **20** τίς. BB̤ || ἔξω γουνάτων BB̤D — ἔχω γονάτων recc. Al. Ro. ἐλαφρὰν BB̤Dα'δ̲'δ̲'δ̲'.η'[ε'ζ'] Al. Ro.* Ox. Hy. Be. Hm.[1] (correpto αν) — φρὸν Sm. Bd. Bö. Hm.[2]* || ὁρμαὶ ε'ζ' — ὁρμὴν δ̲', — ὁρμὰν rell. Sch. ὥστε κούφως διὰ τῶν γονάτων ἐπὶ τὸ ἐξώτερον φέρεσθαι coniec quando ὑπὲκ γονάτων ἐλάφρ' ἀνορμᾶν (sc. ἅλματα) i. e. „daturo saltus les e genibus quasi profectos et subductos." || **22** κἀκείνοις BB̤Dα'β' ζ'η' Ro.* Sm. — κἀκ. Al. Mr. St. Bd.* — καὶ κείνοις Bö.* || ι BB̤Dα'β'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Ro.* Ox. Be. — ἀεὶ δει Al. — ἄειδεν Sm. Bd. H; ἄειδ' ἐν Pw. Hm. Bö.* — Tricl. gl. est ἐν supra παλίῳ. Cf. ad O. : || **23** ὁ om. B[ac] — habent ὁ B[pc]B̤ etc. || μέσσαις B.B̤ Ro; Cp.[m] Ox. — μοίσσαις D. — μοίσαις α'β'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro.* — μέσαις Sm. Bd Be.* | || **24** πλάκτω ε' || **25** ἀγ. Dδ̲' || νόμων BB̤D St. Sm. Bd. Hy. Be νομῶν α'β'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro.* Ox.

Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πε-
δᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν
πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου

Ἐπ. β'.

εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ νιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δὲ ϝοργὰν κνίζον αἰπεινοὶ
λόγοι·
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις· ὁ δ' εὖ φράσθη κατένευσέν τέ ϝοι ὀρσινεφὴς ἐξ
οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει

26 νιν omnes || ἀβρὰ Dech || κρηθηῒς omnes scripti Al. Ro.* (cum Schol.) — θεῒς Hy.[2]* || ἱππολύτα omnes — ἱππολύτου fort. Schol. ubi ἡ ἁβρὰ Κρηθηῒς ἡ τοῦ ἱππολύτου θυγάτηρ legitur. || πεδῆσαι ε'ζ' || **27** ἤθελε BḄD Ro.* — ἤθελεν recc. Al. || ξυνεῦνα BḄ Ro.* — ξυνᾶνα Dα'β'δ̱'δ̱'η' Al. Hy. Be.* cum Eust. Pr. 13 — ξυνῶνα ε'ζ' || **28** πείσαισ' B.ḄD̄acα'β' δ̱'δ̱'η' Al. Ro:* — πείσαι. D, — πείσασ' D̄po — πεῖσαισ' ε'ζ' || ποικίλοις BḄ Ro.* — λοι (sic) D — λοισι Al. — λοισιν α'β'δ̱'δ̱'ε'ζ'η' || βουλεύμασι BḄD Ro.* recte? -σιν recc. Al. Bö.* || **29** συνέπαξε BḄ Ro.* — συνέπλεξε Dα'β'δ̱'δ̣'δ̱ε'ζ'η' Al. — συνέπλασσε a Scholiaste lectum esse propter verba eius τὸ δὲ πλάσμα ἦν ψεύστης λόγος credunt. || **30** ὧς ζ' — ὡς ε' et rell. cum Schol. (ὅτι) || ἄρα scripti Al. Ro.* (cum Schol. Vet. et Rec.) — ἆρα Bö.* || ἀκάστου BḄε' Ro.* — ἀκάστα Dα'β'δ̱'δ̣'δ̱'ζ'η' Al. (in Tricl. ου supra) || **31** ἔσκε. BḄD fortasse recte — ἔσκεν. recc. Al. Ro.* || μιν omnes — νιν scripsi || θυμῷ(ῶ) omnes — μυθῷ (Ky.) || **32** -ευε. BḄD — ευεν. recc. Al. Ro.* || τοῦ δὲ, ὀργὰν omnes scripti (ὀργὰν D?) Al. Ro.* Hm.[1] cum Sch. (ut videtur) — τοῦ δέ τ' ὀργὰν Hy.[2]* — τοῖο δ' ὀργὰν Hm.[23] — τοῦ μὲν ὀργὰν Bö.* — τοῦ δὲ θυμὸν Ky. — τοῦ δ' ἄρ' ὀργὰν Ra. Bg.[2] Ht. — τοῦ δ' ὑπ' ὀργὰν (Bg.[2]) || αἰπεινοὶ] gl. δεινοὶ ε' || **33** ἀπανήνατο ε' — ἀπανάνευτον Ḅ vitiose — ἀπόνατο δ̱' — ἀπανάνατο B etc. || **34** δείσαις BḄD Hy. Be.* — δείσας α'β'δ̱'δ̣'δ̱'ε'ζ'η' Al. Ro.* || ὃ δ' B.D.α'β'η' Al. Ro:* — ὃ δ' δ̱' — ὁ δ' Ḅ[ε'ζ'] Mr. St.* || εὖ φράσθη B.ḄD.α'β̄'δ̱'δ̣'δ̱' ζ'η' Ro. Br. Mr. Ox. — ἐυφράσθη B,?ε' — ἐφράσθη (in nullo ms.) Schol.? Al. Ro; Cp. St.* Hy. Be.* εὖ cum φράζεσθαι coniungit Hom. Od.

ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἀκοί-
τιν,

Στρ. γ'

γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτ-
θαμὰ νίσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα νιν εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκο-
ται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνα θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

Ἀντ. γ'

ἤτοι μετ' ἀΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κε-
ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας.

τ, 501. φ, 222 de singulis quae quis probe dispiciat; plerumque sine ει sic videtur habuisse Schol.

36 ποντιᾶν (Hy. Bö.) Be. Bg. Ht. — ποντίαν omnes scripti et edd. — p. n. e. || νηρηΐδων Al. || πράξον D — πράξϊν ε' || **37** σειδάονα ε'ζ' Al. || -σας D^{pc}D, — σαις B.ḄD^{ac} recc. Al. Ro.* || ... θεν D || κλυτὰν η' — κλειτὰ D^{pc} || νίσεται BḄDα'β'δ̱'δ̳'ε'ζ'η' Al. νίσσεται Ro.* (in nullo scripto, ut videtur). Cf. ad O. III, 10. || **38** omnes scripti et impressi — μὲν (Hy.) Mi. — νιν scripsi — Hm.[1 2] laudat Hom. Il. ν, 315; Od. λ, 570. || ἶλαι B.Ḅα'β'δ̱'δ̳'ε'ζ'η' Al.] (Schol. in B et Ro.) — ἶλαι D. Sm.* (Schol. in D) || **39** ἐρίζοντι recc. Ro.* — ἐρίζοντε Ḅ — ἐρίζωντι Al. || **40** συγγενὴς [B]Ḅ Ro. συγγενὲς Dα'β'δ̱'δ̳'ε'ζ'η' Al. (in α'δ'η' cum gl. ης) || πέρι ε' || **41** τὺ B, — τύ δ' BḄD recc. Al. Ro:* cum Schol. (σὺ δὲ ubi D omittit ... θεᾶς B.ḄD.α'[β']δ̱'δ̳'[ε'ζ']η' Al. Ro.* Bd.* — θεοῦ Sm. Bö.* Hm.[2] — γίνα)θεν, ὦ Mi. („offendit ὦ" Hm.) — θεὸς Hm.[1] || **42** ἀγκώνεσσι c — ἀγώνεσσι Schol.[2] (ubi est ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς θεᾶς νίκης, etiam in D contuli hoc Scholion cum B) || πίτνων BḄ (Bg.[2]) recte — πιτνῶν Dή Al. Ro.* Bg.[2] — πιτνὼν α'β'δ̱'δ̳' Bö.* — aoristum postulat Bö. || σας Ht. — ἔψαυσας rell. cum Schol. ἠδυνήθης πολλῶν || **43** ἤτοι B.ḄD. ε'ζ'η' Al. Ro:* — ἦτι δ' — ἦτοι Hy.[2]* — τόν τοι Ht. — οἶκοι Ra. | ταΐξαντα B.ḄD.α'β'δ̱'η' Al. Ro.* — μεταΐξας δ̣'δ̳' — μεταΐξας γε ε'

ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ'
'Απόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ', ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν
'Επ. γ'.
ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' 'Αθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν
ἔμμεν.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις, ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ϝρίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,

μετ' ἀΐξαντα scripsi cum Ur. (Tr.? Sch.?) i. e. „post praegressum, festinantem“, „post te qui primus in Victoriae amplexum irruisti“. Cf. μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα, nisi malis proprie, ut P. IX, 106; fr. 53 τρέχων μετὰ Πληϊόναν; O. IV, 23; P. IV, 68 al.; ut suppleatur ἀΐσσων, i. e. τρέχων. || μάτρως σ' (Bg.²) — μάτρως omnes rell. || κείνου (i. e. Pelei) omnes. „Populus eadem cum Peleo stirpe ortus“ Aeginetae sunt, quos ornat Pytheas. || ἔθνος πυθέας omnes scripti Al. Ro.* Ht. quam scripturam alteri praeferunt Scholia Vetera — ἔθνος, πυθέα. Mi. Bö.* quam alteram Scholiorum scripturam fuisse vv. dd. existimant.

44 ᾧ (Bg.²) — τῷ Ra. — ἁ omnes reliqui, cum Schol. || ἄραρε B. ḄD. — ἄραρεν Be. Bö.* — ἄρηρε Ro; St. — ἄρηρεν α'[β']δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro.* || φίλησ' BḄDα'[β']δ̲'δ̲'[ε'ζ']η' Al. Ro.* Ah. Sw. Bg.² — φίλασ' Bö.* || **45** τε κράτει BḄ Ro.* Bd. Hy.³⁵ — τ' ἐκράτει Be. Bö.* — τε κρατεῖ D̄ α'[β']δ̲'δ̲'?δ̲'ε'ζ'η' Al. Sm. Ox.* Hm. cum Schol. (νικᾷ). Cf. O. X, 8. || **46** ἐν om. D, || **47** hunc vs. om. Ḅ — non omittunt rell. sed in B ita scriptus est extremus in fol. 206 et scholiis proximus, ut facile librario Augustano scholion videri posset. || ἐσλοῖσι omnes || μάρνανται Aw. ft. recte. || περὶ Bα'β'δ̲'δ̲'η' Al. Ro. — περι D — πέρι [ε'ζ'] Cp.* || **48** γλυκειᾶν B.Ḅ Ro: -κεῖαν D. recc. Cp.* cum Schol. || συμπτυχᾷ Ht. || ἀμοιβᾶν D -βᾶν B — βὰν Ḅ rell. cum Schol. || **49** ἀθανᾶν B.ḄD Ro:* — ἀθανῶν D,α'β'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. || τέκνον' (sic) ζ' || ἀεθλ. BḄD Ro.* Bg.² — ἀθλ. [α']β'δ̲'δ̲'[ε'ζ']η' Hy.* || ἔμεν BḄDε'ρ°ζ' Al. Ro.* — ἔμμεν [α']β'δ̲'δ̲'ε'ᵃᶜη' Sm. Hy.* || **50** θεμίστειον ε' Cf. ad O. XIII, 78 || ὥστε η' || post ῥίγει plene dist BḄα'δ̲' Ro.* — commate D — non dist. β'δ̲'ε'ζ'η' Al. Bg.² — scripsi ϝρίγει (cf. frigere). Vide vs. 13. et N. III, 20 || δίδου BḄDα'β'δ̲'δ̲'ε'ζ'η' Al. Ro.* — δίδοι Hm. Bö.* || **51** ἀνα B.Ḅ — ἀνὰ (ἄνα) rell. || ἰστία η'

πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαί διπλόαν
νικῶντ᾽ ἀρετάν, προθύροισιν δ᾽ Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χ ρισσιν.

52 πύκταν BḄ Ro.* — πύκτα Dα′β′δ̲′δ̣′δ̳′ε′ζ′η′ Al. (cum gl. ου in etc.) || νιν omnes || παγκρατίῳ BḄ — τίου [Dα′β′δ̲′]δ̳′[ε′ζ′]η′ Al. Ro. τριπλόαν B Ro. — τριπευόαν Ḅ (non intellecto B festinantius scripto) διπλόαν B,D[α′]β′δ̲′δ̳′[ε′ζ′]η′ Ro; Al. Cp.* (cum Schol. B Ro.; id omis in D) || **53** -οισι BḄDη′ Al. Ro.* — οισσι δ′ — οισιν [α′]β′δ̲′[ε′ζ′ Hy.* || **54** ἄνθεα ποιάεντα (sive έντα) B — id. sed ποιάεντα ḄDα′δ̲′δ̳′[ε′ (in α′ cum gl. συνίζησις) Al. Ro.* — ἀνθέων ποιᾶντα Hm. Bö.* — id. ποιάεντα Bg.[2] || ξὺν Al. — σὺν rell. || χάρισιν BḄDα′β′δ̲′δ̳′ε′ζ′η Ro.* Ox. Be. — σσιν Sm. Bd. Hy.*

Subscr. ὕμνου τέλος πυθέα υἱοῦ λάμπωνος: α′ — τέλος. ζ′ — in BḄDε′ etc.

NEMEONIKAI ϛ'.

ΑΛΚΙΜΙΔῌ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤῌ.

Strophae.

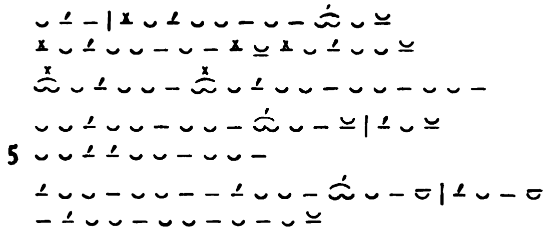

Epodi.

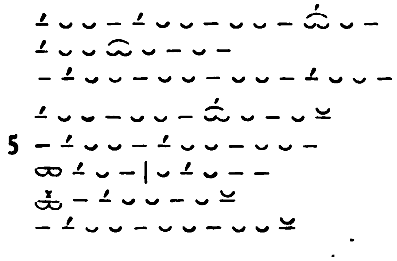

Quattuor fuerunt de hoc carmine difficillimo disputationes Hermanni: 1789 (Hm.[1]); 1809 (Hm.[2]); 1817 (Hm.[3]); 1844 (Hm.[4]). — Mea olim tentata in Rh. IV, 556—560 inveniuntur (Ma.[1]); Rauchensteiniana in Ph. 13, 262 sq. — In s' haec oda omissa est.

Inscr. ἀλκιμήδει. α'ζ' Al. — μίδει δ' — μίδ.. D — μίδῃ Ro.* — om. inscr. B — de B n. n.

Στρ.

Ἓν ἀνδρῶν, | ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν
ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς α
ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν | ἢ μέγαν
νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας | ἄμ
πότμος
οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἀντ.

τεκμαίρει | καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι

3 ὦς (Hy.) || ὁ δὲ] οὐδὲ Al. || αἰεὶ mss. Al. Ro.* — αἰὲν Hm. || 4 τὶ Β — τι [Β]D recc. Al. Ro.* (cum Sch.) || 4 sq. ἔμπαν φυὰν ἢ | νόον θνατοῖς Schol. Eurip. Med. 1214 || ἔμπαν B.BD. Ro:* — ἔμπας ε Al. Sm. Brevis non offendit; cf. ad Metr. || 6 ἐφαμερίαν omnes || νύκτας] κατὰ νύκτας Pw. — νυχίαν τίς Ht. — μεσονύκτι(ον τίς ἄμμι π τίν') Ra. — Sch. Tricl. κατὰ τὴν νύκτα — gl. δ' εἰς (νύκτας) || ἄμμι D[α']δ'δ'δ'[ζ'] Al. Ro.* — ἄμμι Sw. Ht. Ra.; idem ex β' refertur sed credo hoc voluisse Triclinium, cum reliqui omnes ἄμμε habeant et gl. Idem ἡμᾶς etiam Sch. Tricl. praestat, una cum accuratiore paraphr Sch. Vet. Vide de collocatione huius accusativi ad O. I, 104. || νύκ ἄμμε πότμος, οὐδ' | ἅντιν' ἄρ' Hm.[3] Vide ad Metr. || 7 ἄν τιν' BB] Al. — ἅντιν' α'δ'δ'ζ'pc Ro.* (gl. Tricl. ἥντινα) — id. (et δραμέειν) Hm. οἵαν τιν' Hm.[2] Bö.* — ἂν σύμφυτον Hm.[4] — αἶσαν τίν' Ah. — (ἅντιν' (et ποτὲ pro ποτὶ) Bg.[2] — ἅντιν' (ἐνέγραψε) Ht. — De Hm Ra. vide supra. || 8 δὲ καὶ νῦν B.BD. Ro:* Ox. — δὲ νῦν ζ' — δέ νυ δ'δ'δ' (cum gl. δὴ sup. νυν); cf. ad O. III, 34 — δέ νιν Al. — καί νυ Bd. Hy. Be.* — καὶ νῦν Pw. („praeferendum propter emphasin") ft. vide Metr. || ἀλκιμήδας ζ' — ἀλκιμίδα Ht. Ra. (iidem ante ἰδεῖν inte gunt) — ἀλκιμίδας rell. cum Sch. Vet. et gl. Tricl. (ὥστε τὸ σ. ἰδεῖν ad P. IV, 146 || ante τὸ dist. Cp. Sm. Ox. — non dist. rell. || . — ἴσον δ' Be. || post ἰδεῖν plene dist. Pw. Hy. — commate ζ' A Br.* Bd. — non dist. BBD Cp. Sm. Ox. Hm. Bö.* || 9 ante αἵτ' dist. BBζ' Ro. Di. Sw. — non dist. D (sed ante ἀρούραισιν plene commate Al. Cp.* Bg. Ht.

τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ᾽ αὖτ᾽ ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. | ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν | νῦν πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων — Ἐπ. α'.
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος [ἐπεὶ δράπεν] ἀπ᾽ Ἀλφεοῦ,

10 ἄνδρεσσιν BB̦Dα'δ̲'ζ' [rell.] Al. Ro.* — ἀνδράσιν Hm. Bö.* || ἐπηετανῶν Ro. || ἐκ πεδίων BB̦D Hm.[4] Sw.[23] Bg.[2] — πεδίων (om. ἐκ) α'δ̲'ζ' [r. r.] Al. Ro.* Ht. — Recte commentum Triclinianum removit Hm.[4] nam „ἐπηετανὸν quattuor syllabis pronuntiandum est, ut Hes. Op. 605; Hom. hymn. in Merc. 113.“ || **11** post ἔμαρψαν plene interp. BB̦D[α']ζ' Al. Ro.* Hm. Bö.* — commate Pw. Hy. Be. || **13** ἐν ἀγώνιος D || **13** sq. νῦν τε πέφαντ᾽ οὐκ ἄμμορος BB̦ — id. (sed ἄμοιρος) D — νῦν πέφαντ᾽ οὐκ ἄμοιρος α'δ̲'ζ' [r. r.] Al. Ro.* — νῦν πέφανταϊ οὐκ ἄμοιρος Hm.[1] — id. (sed ἄμμορος) Hm.[2] Bö.* Ra. — νῦν τε πέφαται | οὐκ ἄμορος Hm.[3] (ut πέφαται valeat εἴρηται et „participio iunctum verbum per copulam; vide ad Viger. p. 772.“) — νῦν ὅτε πέφαντ᾽ οὐκ ἄμορος Hm.[4] (de locutione νῦν ὅτε vide ad O. X, 9 sqq.) — νῦν (γε) πέφαντ᾽ οὐκ ἄμμορος Bg.[2] — νῦν ἐφάνη οὐκ ἄμορος Ht. || **14** κυναγέτας cum antecedentibus coniungunt α'[δ̲']ζ' Al. Ro. St. Sm.* — neutro loco interp. BB̦D — cum seqq. Cp. Br. Mr. Bd. Ht. Ra. quae dispositio logica poetam minime decet; is enim verbis ἴχνεσιν κτλ. pergit in metaphora amplificanda, quam verbis οὐκ ἄμμορος κυναγέτας inchoavit. Scholiasta haec (ad prosae orationis modulum recte) transposuit. || **15** aut ἐὸν aut ἑὸν BD — ἑὸν B̦ etc. || **16** ὁμαιμίου] ὁμαιχμίου Hm.[4] Sw.[23] („iisdem exercitationibus dediti“) — ὁμαίμονος Hck. — ὁμαισίου Ra. — Sch. simpliciter τοῦ ἑαυτοῦ πάππου. || **17** -ονίκης [B,] Ro; — όνικκος D — όνικος [BB̦]D, etc. || **18** πρῶτος ἀπ᾽ ἀλφ. mss. Al. Ro.* Ms.[1] — πρῶτος [ἐλαίας] ἀπ᾽ ἀλ. Bö.* — πρῶτος [ἐνεγκὼν] ἀπ᾽ ἀλ. Ky. — πρῶτος [εὐρρόου] ἀπ᾽ ἀλφ. Hm.[4] — πρῶτος [ἔνεικεν] ἀπ᾽ ἀλφ. Bg.[2] Ra. — πρῶτος [ἐδρέψατ᾽] ἀπ᾽ ἀλφ. Ht. — Ex Sch. νικήσας τοὺς προειρημένους στεφάνους nihil certi consequitur. Post varia tentamina a suspicione haplographiae profecta ut πρῶτος ἀπέδραπεν ἀπ᾽ ἀλφεοῦ, ἀποσπάδι᾽ ἀπ᾽, πρῶτος ἀπ᾽ ἀλφεοῦ ἀποδραπών (cui favere possit quod omissiones eiusmodi in fine versuum usu veniunt

καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρεῖς, | ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἁγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

Στρ.

ἐπεί ϝοι | τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. | ἔλπομαι
μέγα ϝειπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν

ut O. X, 10; P. XII, 7; N. VI, 25 al.) substiti in his: πρῶτος ἀπέδ| ὅτ' ἀλφεοῦ; ἀπάρχεθ' ὅτ' ἀπ' ἀλφ.; ἀπηύρεν (?) ὅτ' ἀπ' ἀ.; ἐπεὶ δ ἀπ' ἀλφεοῦ. Nam postrema magis placuerunt ut lyrico fervore, qui co nitatem cum audacia consociare solet, digniora, etsi ad certam persuasi in talibus nequit perveniri. || ἀλφειοῦ B^ac — ἀλφεοῦ B^pc B etc. C O. VII, 16; IX, 18; XIII, 78.

19 πεντάκις] πέντε μὲν Ht. || ἰσθμῷ B — ἰσθμῶ B — ἰσθμοῖ — ἰσθμοῖ recc. Al. Ro.* || **20** νέμεα ζʹ Al. || τρίς, ἐπ. λ. mss. Al. — p. n. e. — τρίς, λάθαν ἔπαυσεν Aw. — τρίς, κἄππαυσε λ. (Bö. τρεῖς, ἐπ. λ. Hm.⁴ (Bg.²) Ht. Me arbitro rectissima haec est versuum iunctio, nam etsi protaxis voculae ποτὲ passim inveniatur (cf. O. VI tamen ea rarissima est, neque omnino in hac oda (ut in P. V) dist res numeri mihi probantur. Inaequalitas structurae quae in τρεῖς c maxime Pindarica est; cf. O. VII, 86 (ab Hm.⁴ merito laudatum) stra ad O. VII, 90. || **21** σωκλείδα. Bζʹ Ro. Cp. Br. — δα BD Al. αʹδʹ Mr. — δη δʹ — δα, St.* Cf. ad O. XIII, 34. — Sch. D (Bö. dationem confirmans) τὴν περὶ ἐκείνου λήθην ἔπαυσε ubi B νίκην ἔπαυ tiose, Ro. νίκην ἐπαίνεσε inepte. || **22** ἀγησ. BDαʹδʹδʹ Al. Ro.* (cum — ἁγησ. B Hm. Vide Metr. || -άχω BB Ro.* (Sch. [B] Ro. ἀχ ἀχῳ Dαʹδʹδʹ Al. Hm.² Bö.* (cum Sch. D ubi ω est, non ου; cumqu Tricl. et gl. Tricl. τῷ ἀγ.). Cf. ad O. XIII, 34. || υἱῶν ἐγένετο BB — υἱέων γένετο αʹδʹδʹζʹ Al. Sm.* De correptione diphthongi cf. ad O 78. || **23** ἐπεί οἱ B.αʹδʹ Rδ:* Ox. Hm.⁴ Sw.²³ Bg.² (cum Sch emendato et intellecto) — ἐπεὶ οἱ BD.δʹ? Al.-St. Sm. Bd. Pw. F Bö.* Ht. (contra Sch. et contra metrum) || **25** πλεόνων omissum mss. Al. Ro.* (sed in αʹ gl. λείπει notat omissionem) — ex Sch. r Sm.* || **26** μυχῷ ἑλλ. B.BD. Ro:* — μυχῷ δ' ἑλλ. αʹβʹδʹδʹζʹ Al Duplicem Vet. interpretationem repetit Tricl. in Sch. sed nihil dicit || ἑλλ. D || **27** ἄντα σκοποῦ τετυχεῖν BB — ἄντα σκοποῦ τυχεῖν [B,]D — τυχεῖν ἄντα σκοποῦ αʹβʹδʹζʹ Al. (in αʹ sup. τα est ὁ a sec. m.; in δ

[redacted]

ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς· εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ | Μοῖσ', ἄγ', οὖρον
εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων
Ἀντ. β′.
ἀοιδοὶ | καὶ λόγιοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅ τ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων | ἐργμάτων

σκοποῦ) — τύχεν ἄντα σκοποῦ Sm. Bd. Hy. — σκόπου ἄντα τυχεῖν Mi. (Hy.) Hm. Bö.* (ex Sch.). Egregie. || extr. dist. plene α′ζ′ Al. Cp.* — non dist. BB̦Dδ̲′ Ro. Bö.* || **28** ὦ τ' BB̦ Ro. — ὦτ' Ro; Cp. Br. Mr. Sm. Ox. (cum Sch. in Ro. [B]) — ᾧ τ' D Al. Pw. — ὥτ' α′δ̲′ζ′ Reizius Hy.* — ὥστ' St. Bd. || ἱείς. | B — ἱεὶς (ἱεὶς?). | B̦ — ἱεὶς. | D — ἱεῖσ' | δ̲′ — ἱεῖ | σ' ζ′ Al. Cp. Br. Sm.* — ἱεῖ, | σ' Ro. (vitiose) — ἱεῖ | σ'· Mr. — ἱεῖ | σ', α′ St. — ἱείς· (Hy.) Be. Hm. Bö.* et „aliqui" (nescio qui, an Ln.?) apud Sm. (cum Sch. Vet. πέμπων) || εὐθὺν BB̦Dα′δ̲′ζ′ Al. Ro.* Ox.* — εὔθυν' Sm. Bd. (Hy.) Be. Hm. Bö.* (cum Sch.). Vide O. VI, 103; VII, 34 || **28** sq. ἄγε | μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα. | παροιχ. BB̦D Ro.* Ox. — id. (sed εὐκλέ|α. παροιχ.) Be. — , ἄγε μοῖσα, | οὖρον ἐπέων | εὐκλέα. παροιχ. Hm.[3] Ht. — , ἄγε, μοῖσα, | οὖρον ἐπέων εὐκλέα. παροιχ. Hm.[4] — ἄγε | μοῖσ' οὖρον ἐπέων εὐκλέα. | παροιχ. α′δ̲′ζ′ Al. — id. (sed εὐ|κλέα. παροιχ.) Hy. — , ἄγε | μοῖσα, οὖρον ἐπέων εὐ|κλέ'. ἀποιχ. Sm. Bd. — , ἄγε μοῖσα, | οὖρον ἐπέων εὐκλεᾶ. πα|ροιχ. Hm.[1] — ἄγε μοῖσα | οὖρον ἐπέων | εὐκλῆα. παροιχ. Hm.[2] (coll. Hom. Il. μ, 318 ἀκληεῖς) — ἐπέων, ὦ μοῖσ', ἄγ', οὖρον | εὐκλεῖα. παροιχ. Bö.* — ἐπέων, ἄγ', | οὖρον εὐκλέ', ὦ μοῖσα. παροιχ. Aw. — ἄγε, μοῖσα, | οὖρον ἐπέων | εὐκλέ'. ἀποιχ. Ah. Sw. — , ἄγε, μοῖσα, | οὖρον ἐπέων εὐκλεῖα. παροιχ. Bg.[2] Vide ad Metr. || **30** ἀοιδοὶ omnes scripti Al. Ro.* (cum Sch.[12]) — ἀοιδαὶ Pw. Hm.[4] Bg.[2] Ht. || καὶ λόγιοι BD recc. Al. Ro.* (cum Sch.[12]) Mi. — λόγιοί τε Hm.[1] — καὶ λόγοι B̦ (cuius testimonium nil valet contra B ubi vox λόγιοι festinantius cum scripta esset facile primo obtutu λόγοι legi poterat) Hm.[234] Bö.* || σφιν ζ′ || ἔργα ἐκόμιξαν BD Ro.* (Pw.?) — ἔργα ἐκόμιζαν B̦ (mendose ut λόγοι; cf. N. II, 19) — ἔργ' ἐκόμιξαν (Pw.?) Be. — ἔργ' ἐκόμισαν [α′β′ζ′]δ̲′δ′ Al. Hy.[2]* — ἔργα κόμισαν Sm. Bd. — ἔργα ἐκόμισαν Ox. Hy.[1] || **31** βασσίδ. D — βουθίδ. Didymus — βασσίδ. BB̦ etc. || παλαίφατος γενεά cum antecedd. coni. Bα′ζ′ Ro.* — cum seqq. St.* — neutro loco [B̦]D Al. — utrumque in Sch. || **32** πιερίδων ἀρόταις cum antecc. coni. [B]α′δ̲′ζ′ Cp.* (cum Sch.[1]) — neutro loco B̦D Al. Ro. — cum seqq. St.* — ambigue Sch.[2] || **33** incipit fragmentum in VXXX quod in codice V incipit ultimum

ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτ
| αἷμα πάτρας
χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν
'Επ. [
ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν
τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νίν | ποθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔχε δασκίοις

folium. Vide vs. 44 et ad N. IV, 68 || παρέχει VXXX || om. πολὺ || ἐργμ. V? — ἐργμ. rell. (etiam X)

34 ἕνεκεν omnes || **35** ἱμαντωθεὶς B.BDVX — ἱμάντι δε α'β'δ'ζ' Al. Ro:* — Sch. D τὰ πυκτικὰ σκεύη μετὰ χεῖρας λε ubi Ro. male τὰ πηκτὰ (B ft. τὰ πυκτὰ) || · ἀπὸ X — , ἀπ Cp.* — ἀπὸ BB[DV] Al. Ro. Ox.* || αἷμα [BB]DX•[α'ζ']δ' Al.] — ἅμα V? — ἅμα X[1] — αἵματι Hm.[34] || **36** χρυσαλακάτου BBI Hm.[2] Bö.* (cum Sch. Vet.) — χρυσαλακάτα α'β'δ'δ'ζ' Al. Ro.* Ox. (cum gl. Tricl. ε in ultima) — χρυσαλακάτας Sm. Bd. (Hy.) — χρυσαλα Hy. Hm.[1] — χρυσοπλοκάμου Hm.[34] (coll. Hom. hy. in Ap. 205) — σεοκόμαις Ht. Vide ad Metr. || ᾄδων BB Mr. — ἄδων D[ac]? — ἀδῶν — ἄδων Al. Ro.* — ἀδὼν V Bö.* — ἁδὼν Xζ' St.* Hm. — ἀδῶν α'β (cum gl. Tricl. ἀρέσκων) — Sch. Vet. ἀρέσας in paraphrasi. Cf. a VII, 18 || extr. male plene dist. Ro. Br. || **37** ἔρνεσσι VX || -λίαν — λία BBDζ' Al. Ro:* — λίᾳ [B,D,]α'β'δ'δ' Mr.* (cum Sch. Vet.) | ἑσπερίοις D[ac] || ὁμάδῳ BBDα'β'δ'δ'ζ' Al. St.* — ὁμάδω Cp. Br. — ὁ V — ὁμαδῶ X — ὁμάδων Ro. Mr. || φλέγε BB — φλέγειν D[ac] φλέγεν D[pc]Xα'β'δ'ζ' Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et gl. Tricl.) || **39** τε tunt BB — τὲ DX — τε [Vα'β'δ']ζ' Al. Ro.* — p. n. e. || ἀμφικτ BBV Bö.* — ἀμφικτυόνων DXα'β'δ'[ζ'] Al. Ro.* || **40** τριετηρίδι | κ τίδαν τίμασε. BBDVX Bö.* (cum Sch. Vet.) — τριετηρίδι | τι α'β'δ'ζ' Al. Ro.* Aw. Ms.[1] (cum gl. Tricl. τὸν καλλίαν) — τρ. κ τιδᾶν (i. e. Corinthiorum) τιμ. Ra. (contra Sch. et mss.); cf. Ms ad Metr. || **41** -δάνιον] — δώνιον X || ἂν] ἃ VX (in V cum gl. η) — ἂν ἐν' Hy. || **42** νιν (νίν V Mr. St. Hy. Be.) omnes || πόθ' ἁ VXD, Al. Bö ποθ' ἃ B, — ποθ' ἁ BBD etc. — πόα (Bg.[2]). Sch. Vet. ποτὲ τ Vide ad Metr. et vs. 20 || **43** νικάσαντ' ἔρεψε δασκίοις BBDVX —

Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

Στρ. γ'.

πλατεῖαι | πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας | τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο· βαρὺ δέ σφι
| νεῖκος ἔμπας

σαντ' ἔρειψ' ἀσκίοις α'β'δ'ζ' Al. Ro.* Bd.* (Al. ἔραψ' vitio) — νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις Sm. Hm.[1 2 8] Bö.* — νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις Hm.[4] Sw.[2 8] Ht. — νικάσαντ' ἔρεφεν κάρα („sive πάλᾳ, sive νάπᾳ malis") coni. Bg.[2] Sch. Vet. et νικάσαντ' et diserte δασκίοις tuetur. Utrumque numeris convenit, sed ἔρειψε non item. Quare scripsi ἔχε ut P. IV, 79 ἐσθάς νιν ἔχεν. Vulgata ex glossa ἔστειψε (vide Sch.) orta, hinc per correctionem ἔρειψε.

44 ὠγυγίοις omnes scripti et impressi cum Sch. Vet. συμφύτοις καὶ ἀρχαίοις ubi συμφύτοις ad δασκίοις pertinet de saltu arboribus condenso, ἀρχαίοις vero ad ὠγυγίοις. Bg.[2] ὠλυγίοις coniecit (putans δασκίοις interpretationem fuisse vocis ὠλυγίοις) allato Hesychio: ὠλυγίων] σκοτεινῶν, κακῶν, μακρῶν, ὀξέων, μεγάλων, quod mihi videtur alienum esse. || ὄρεσι. D — ὄρεσιν BBVXXXα'β'δ'ζ' Al. Ro.* || expl. fragmentum in VXXX Vide vs. 33 et ad N. IV, 68 || **45** πάντοθεν omnes || **46** τ' ἂν | δὲ Al. || σφισιν BBD — σφιν recc. Al. Ro.* || **48** τηλόθεν (sine γ') [B]BD Ro.* Hy.[2]* Bö.* — τηλόθεν γ' α β'δ'δ'ζ' Al. Sm.* Hm.[1 2 3 4] Vide ad Metr. || **49** ὄνομ' mss. Ro.* — — οὔνομ' Al. — ὄνυμ' Be.* || **50** οὐκ ἂν ἀπον. B.BD. Ro; — οὐκ ἀπον. α'δ'ζ' [r. r.] Al. Ro.* — οὐκ ἀναν. Bg.[2] coniicit ab aliis lectum fuisse || ἀπονοστάσαντος omnes — ἀπονοστήσαντος postulat Ah. (DD. 149) non sine causa. Cf. N. XI, 26 et ad P. IX, 93. || ἐπᾶλτο mss. Al. Ro.* ad quam formam ut ab ἐφάλλεσθαι factam a Bg.[2] laudatur Cram. Anecd. Ox. III, 397 — ἔπαλτο (v. l. apud Sch.) Sw. Ht. (cum Sch. ubi in BD ἐπάλθη legitur) || **50** sq. σφιν νεῖκος ἔμπεσ' ἀχιλεύς. χαμαὶ κάμβας BB — σφιν νεῖκος ἔμπεσ' ἀχιλεύς] B, — σφι νεῖκος ἔντεσ' ἀχίλλευς] D,[ac] — id. (sed σφιν νεῖκος) D,[pc] — σφι νεῖκος ἔμπεσ' ἀχιλλεύς.] Ro; — σφιν νεῖκος ἔμπεσ' ἀχιλλεύς. χαμαὶ καββὰς Dα'β'δ'ζ' Al. Ro.* (in Al. σφι νεῖκος;' sine dist. in α'β'δ' Al. Ro.; commate dist. in ζ' Cp.*; gl. Tricl. ἐνέπεσεν). Alii aliter hunc locum emendaverunt; ego quod olim ex Scholiastae paraphrasi ἐπέδειξεν, Hm.[2] Di. Ra.[2] ducibus, conieceram, nunc invexi; cf. N. XI, 14. Sensus est: „Laudes Achillis vel apud Aethiopes celebratae sunt, tametsi is contentionem iis maxime invisam ostendit." Glossema χαμαὶ expuli.

καββὰς Ἀχιλεὺς ἐπέδειξ' ἀφ' ἁρμάτων,

φαεννᾶς | υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ   Ἀντ. γ'
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι   9
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων με-
λέταν·
τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ | κυμάτων   9
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθο
| ἄγγελος βᾶν,
πέμπτον γ' ἐπὶ ϝείκοσι τοῦτο γαρύων   10

εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς,   Ἐπ. γ
Ἀλκιμίδᾰ τό γ' ἐπάρκεσεν

51 extr. non dist. BḄD (St.) Hy. Be. Hm.[2] Ra.[34] — plene ζ' Br. commate Al. Ro.* Bö.* || **52** -ζεν B Ro. Mr. — ξεν ḄDα'β'δ̲'ζ' Al. C Br. St.* Cf. vs. 30; ζ et ξ in antiquissimis mss. saepe figuram permuta ft. B ξ voluit exprimere. || ἀοῦς αἰχμᾷ(ᾶ) mss. Al. Ro.* Bd.* Hm.[1] Tricl. cum gl. ambigua τῇ ὀξύτητι) — ἀόος αἰχμᾷ Sm. Hy. — ἀόος ἀκ (Sm.) Bö.[2]* (cum Sch. Vet. τῇ ἀκμῇ τοῦ δόρατος) — ἀοῦς ἀκμᾷ B Hm.[234] || **53** τάνδε Sm. Hy. — ταῦτα Pw. — ταύταν B.ḄD.α'β'δ̲'ζ' Ro:* Bd. Ox. Hm. Bö.* Cf. ad Metr. || **54** ἀμ. Ḅ Ro. Cp. Br. S Bö.[2]* — ἁμ. [rell. mss.?] Al. Mr. St. Bd.* || **55** παρποδὶ D. Al. || BḄD — αἰεὶ recc. Al. Ro.* || **56** omittunt παντὶ B[a]Ḅ (cum Sch.[2]?) παντιὸς D — παντὶ B[b] recc. Al. Ro.* (cum Sch.[1]) || **57** μεθέπων B.B Hm.[2] — μεθέπω Hm.[1] Ht. Errant qui Scholiastam participium non leg censent. || ἄγγελος ἔβαν mss. Al. Ro.* Hm.[34] Sw. — ἄγγελος βᾶν H Bö.* — ἄγγελός τ' ἔβαν Hm.[1] — ἄγγελος ἐσβᾶν Bg.[2] — ἀγγελίας Vide ad Metr. || **58** πέμπτον ἐπὶ BḄD Hm.[34] Ht. — πέμπτον ἐπ' [α' δ̲'[ζ'] Al. Ro.* Bd.* Hm.[1] — τὸ πέμπτον ἐπ' Sm. — πέμπτον γ' ἐπὶ H Bö.* — πέμπτον τοι ἐπ' Ah. Vide ad Metr. || τούτω D || **59** ἀνέπο ἱεροὺς ζ' — ἀέθλοισιν ἱεροῖς Ht. — ἐνέποισιν. ἱερούς rell. || **60** κιμίδᾱς τό γ' ἐπάρκεσε κλειτᾷ(ᾶ) γενεᾷ(ᾶ). BḄD Al. Ro.* Bd.* (ii ante τό γ' plene dist.) — id. sed ἐπάρκεσεν recc. (in ζ' -μήδας) — ἀλκιμίδα ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά. Sm. Hm.[123] Bö.* (Bö.* -κεσεν); coll. O. I, 57 — (sed ὅ τ' pro ὅ γ') Hm.[4] Sw.[23] — . ἀλκιμίδα, τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γ Ms.[1] (ut ἐπ. esset „sufficiebat" et ἀλκ. vocativus [cf. N. VII, 70], ii Scholiasta) — , ἀλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ. Aw. Bg.[2] („ nominativi forma Aeolica"); cf. Bö. de Crisi § 40 — , ἀλκιμίδα, τό γ

[redacted]

κλειτᾷ γενεᾷ· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ σέ, Πολυτιμίδα,
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν | τάχος δι᾽ ἅλμας
ἴσον εἴποιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

τ᾽) ἐπάρκεσας κλειτᾷ γενεᾷ. (Bg.²) — ἀλκιμίδας ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ. Ht. (vide supra). Teneo nunc vulgatam ferme integram cum Sch. (?) Aw. Bg.²

62 παῖ σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ πολυτιμίδαν BḄ Bg.² Ht. (cum Sch. Vet.?) — παῖσέτ᾽ἐνόσφισε καὶ πολυτιμίδα D — παῖ. σέ τ᾽ ἐνόσφισε τιμίδαν α′[β′] δ̱′[γ′]ζ′ (cum gl. Tricl. ἤγουν τὸν υἱὸν τῶν τιμίων) — id. (sed παῖ, σ᾽ ἔτ᾽) Al. — id. (sed παῖ, σέ τ᾽) Ro. Mr.* (Mr.* Τιμίδαν) — παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἐνόσφισε τ. Cp. Br. Hm.¹² — παῖ, σέ τ᾽ (σ᾽ ἔτ᾽?) ἐνόσφισε, Τιμίδα, (Hy.) Mi. — ῥαῖσε σὲ καὶ Πολυτιμίδαν Ms.¹ quod vel ob sigmatismum (cf. ad O. IX, 16) intolerabile videtur esse, ut, si hoc fuit metrum, ῥαῖε σε vel ῥαῖσ᾽ ἕ τε (cf. O. IX, 14) multo praestarent — παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πουλυτιμίδαν Bö.* cui formae et metrum et sonus et usus Pindari (cf. ad O. VIII, 1) obstant — id. sed οὐδὲ Πολ. Hm.³/⁴ — id. sed ἠδὲ Πολ. Hm.³/⁴ (Di.) — παῖ σ᾽ ὅτ᾽ ἐνόσφισε καὶ σέ, Πολυτιμίδα, Hm.⁴ ingeniose. Sch. D ἀπεκρίθησαν (non ἀπεκρίθη) recte; idem Sch. Vet. ἐνόσφισε diserte agnoscit. Quod scripsi et a Sch. Vet. et a quarta Hermanni ratione proximum est; diffidenter tamen triplex σε in eodem versu admisi. || **63** ἤβας προπετὴς κλᾶρος Ht. || προπετής(ὴς) BḄD Al. Ro.* — προπέτης α′δ̱′ζ′ || ἄνθε᾽] ἔρνε᾽ Hck. || οὐλυμπιάδος BḄ (de quo mendo vide ad O. VIII, 1 ubi adde h. l. et O. VIII, 85; N. III, 34) — ὀλυμπιάδος Dα′δ̱′ζ′ Al. Ro.* — ὀλυμπιάδας Ht. || **64** δελφῖνι κε B.ᵃᶜ — δελφίνι κε B.ᵖᶜḄD. — δελφῖνί(νι) κεν α′δ̱′ζ′ Al. Ro.* — δελφῖνι δὲ Ms.¹ Asyndeton tolli noluerim; cf. ad O. IX, 112. De nexu sententiarum (etsi nunc de vs. 60 cum Aw. et Bg.² statuo) exposui in Rh. l. l. || δ᾽ ἁλμὰς B — δ᾽ ἅλμας Ḅ — δι᾽ ἅλμας (ἅλμα?) Dα′δ̱′ζ′ Al. Ro.* || **65** ἴσον εἴποιμι B.D Ro:* — εἴποιμι (omisso ἴσον) Ḅ — ἴσον εἴποιμι α′δ̱′ζ′ Al. Sm.* — ἴσον φαμὶ (vel ὧς εἴποιμι) Ms.¹ — εἰκάζοιμι Bg.² dubitanter scripsit ex Sch.³ ἀντὶ τοῦ ἴσον ἂν εἴποιμι κτλ. Vide ad Metr. || **66** χειρῶν BB Ro. Bö.* — χερῶν Dα′δ̱′ζ′ Al. Cp.* || ἀνίοχον D

Subscr. ὕμνου τέλος ἀλκιμίδου αἰγινήτου. α′ — τέλος. ζ′ — nulla in rell.

NEMEONIKAI Z'.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – x ⏑ ⏖́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏖ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏖́ ⏑ ⏖ ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏕́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ ⏓
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏓
⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒

'Ελειθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Στρ

Inscr. σ. αἰ. πεντ. παι. D — id. (om. παιδί) ζ' — σ. αἰ. πα α'δ'ε' Al. Ro.* — om. inscr. B[B?]

1 εἰλείθυια [B.B]D. Ro; Br. Mr. St. — ἐλείθεια Al. — ἐλ α'δ'ε'ζ' Rb. Cp. Sm.* (-θυῖα Bd.) || πάρεδρε μοι. B.BD, Sm.* Hm. (cum Sch. Vet.) — πάρεδρος μοι. Dα'δ'ε'.ζ' Al. Ro:* Ox. Hy. — μοι εδρος Pw. Be. || μοισᾶν B, Ro; — μοιρᾶν D, rell.

[redacted]

παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ϝίσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δοριχτύπων Ἀντ. α'.
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ

2 τέκνον D || **3** οὐ φάος ἐκ μελαίνας δρακέντες εὐφρόνας Ht. || εὐφροσύναν D — εὐφρόναν rell. || **4** τεὰν ἐλάχομεν ἀδελφεὰν BḄ — τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν D Ro.* (Hm.²) — id. sed ἀδελφὰν Sm. Hm.¹ (Hm.²) — τεὰν ἀδελφεὰν λάχομεν α'δ̲δ̲'ζ'ε' Al. (cum gl. Tricl. συνίζησις) Mi. || **5** hunc vs. om. Ḅ || ἐπ' ἴσα BD. — ἐπὶ ἴσα α'δ̲'ε'ζ' Ro:* — ἐπὶ ἴσος Al. — ἐπὶ ἴσον β'? — ἐπὶ ἴσοις Be. — ἐπὶ ἴσας (Bg.²) — Paraphr. Tricl. ἐπίσης. || **6** πότμω BḄδ̲'δ̣'ε'ζ' Ro.* St. Ox.* — πότμος D — πότμῳ (supra ω) α' (cum gl. ἤγουν ἡ εἱμαρμένη) — πότμῳ Al. Mr. Sm.* Hm. Bö.* || ζυγόν|θ' BḄDα'β'δ̲'δ̣'δ̲'ζ' Ro.* Ox.* Hy.¹ — ζυγῶν|θ' ε'ᵃᶜ — ζυγὸν|θ' ε'ᵖᶜ Al. Br. — ζυγένθ' Sm.* Hm. Bö.* — ζυγοῦνθ' Wie. — ζυγὸν (om. θ') Be. Hy.²* — ζυγοῖ θ' Bg.² (ex Schol.) || ἑτέρα Al. Ro. — ἕτερα mss. Cp.* || de σὺν δὲ τὶν cf. ad O. IX, 16. || **7** de ἀρετᾷ κριθεὶς vide ad O. I, 89. || **8** εὔδοξος BḄ Ro.* — ἔνδοξος Dα'β'δ̲'δ̣'δ̲'ε'ζ' Al. (cum Sch.) || πεντάθλοις BḄD — πενταέθλοις recc. Al. Ro.* || **9** δορίκτυπον B¹Ḅ¹ — δορύκτυπον. D — δορικτύπων B²Ḅ²[α'Ḅ'[ε'ζ'] Al. Cp.* Bg.² — δορικτύπον Ro. (ex B male intellecto) — δορυκτύπων Bö.²* — Paraphr. Schol. τῶν γενναίων. || **10** δ' ἐθέλοντι omnes || ἠγωνίας Ht. Vide Ky. et Ra. in Ph. 13, 426. || **11** τύχῃ(η) τίς (τις) omnes — τύχᾳ τις Ma.¹ || ἔρδων B.Ḅα'β'δ̲'δ̲'ζ' Al. Ro:* — ἔρδων D.ε' Bö.⁸ || **12** ῥοαῖσιν δ̲' — ῥοαῖσι rell. (cum Sch.²) — ...αῖσι Sch.¹? || μοισᾶν ἔβαλε. ταὶ B Mr. St. — id. sine puncto ḄD — etiam B,D, Ro; ταὶ — μοισᾶν ἔβαλεν. ταὶ α'β'δ̲'ε'ζ' Ro.* — id. sine puncto Al. — μ. ἐνέβαλεν. Ταὶ Sm. Ox.* (ex Schol. Vet.) — μ. ἐνέβαλε. ταὶ Bd. Hm. Bg.² — μ. ἐνέβαλεν. αἱ (Hm.) Bö.* (coll. O. I, 57) — μ. ἐβάλετο· ταὶ cum dativo scopi? De medio cf. ad P. I, 24. 74; VII, 4.

σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον 'Επ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας
ἅμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
λόγον 'Οδυσσέος ἢ πάθαν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ'
Ὅμηρον.

ἐπεὶ ψεύδεσί ϝοι ποτανᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'.

13 δέομαι D (ut videtur, negligenter scriptum) — δεόμεναι rell. || 14 ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ(ω) omnes mss. Al. Ro.* — ἴ. ἐν ἴσον τρ. Pw. male — ἴσ' ἅτε δέμας ἐμπρέπειν Ht. male — ἴ. ἑνί γ' ἐν τρ. Ra. dubitanter. Non opus. Scholia (quae in BD ut in Ro. leguntur) non confirmant coniecturas. || 15 μνημοσύνας BBDα'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* — Μναμοσύνας Bö.* Cf. ad P. IX, 93. || 16 εὕρηταί τις ἄπ. BBDα'β'δ'δ'ζ' Al. Ro.* Ox. — εὕρυταί τις ἄπ. (sic) ε' — εὕρῃ gl. Tricl. — εὕρῃ τις ἄπ. Sm.* Hy. Be.* — εὕρηται ἄπ. Hm. Bö.* (cum Sch.[12]) || 18 βλάβεν BB Bö. Hm.* (cum Sch.[2] ubi est ἐζημιώθησαν) — λάβεν D — βάλον α'β'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* || 19 ἀφνεός τε πενιχρός τε BBD Ro.* — ἀφνεὸς πενιχρός τε recc. Al. Sm.* || 19 sq. θανάτου | παρὰ σᾶμα νέονται. BDα'δ'δ' Ro.* — id. (sed σῆμα) ε'ζ' — id. (sed σῶμα) Al. — id. (sed πάρα ut θ. π. dictum sit quemadmodum παρ' Ἅιδου (Hm.[2]) — θάνατον πάρα θαμὰ νέονται. Hm.[2] Bö.[2]* — θανάτου πέρας ἅμα νέονται Wie. Sw. Bg.[2] — θανάτου πέλας ἅμα νέονται. Ht. — ad σᾶμα est gl. Tricl. μνῆμα. — Paraphr. Vet. ὁμοίως τελευτῶσιν .... ὁμοίως τελευτᾷ. || 20 πλέον B.BD.[α'?]δ'[ε'ζ'] Al. Ro.* Bd.* (cum Schol. [Vet. ut videtur et] Tricl.) — πλέον' Sm. Bö.* || ἔλπομαι D. Al. || 21 ὀδυσσέως Al. — ὀδυσσέος rell. || πάθαν BBD — πάθεν recc. Al. Ro.* || ἀδ. D — ἁδ. rell. || 22 ἐπεὶ ψεύδεσσί οἱ BB — ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ D Hm.[23] Bö.* — ἐπεὶ ψεύδεσιν οἱ Sm.* — ἐπεὶ ψευδέεσίν οἱ α'β'δ'δ'δ'ε'ζ' — ἐπεὶ ψευδέεσσίν οἱ Al. Ro.* Ox.* — ἐπεί οἱ ψευδέεσσιν Hm.[1] [illegible] || ποτανᾷ μαχανᾷ BBD[α'?] δ'δ'ε'[ζ'] Al. Ro.* Ox.* Hm.[1] — ποτανᾷ γε μαχανᾷ Sm.* Hm.[3] — ποτανᾷ τε μαχανᾷ Hm.[2] Bö.* (cum Sch.?) — ποτανοῖσι μαχανᾷ (Bö.[1] „aliquando coniecit“ coll. P. VIII, 34) Ht. contra Scholiastam Veterem et Triclinium qui ποτανὴν μηχανὴν seorsum explicant, de poesi Homerica. De ipsius Ulixis mendaciis haec intelligit Fr. Dissentio.

σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις·
τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἓ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται   Ἀντ. β'.
κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ
γίνεται

23 κλέπτοι ε' || **24** ἦν δ' || **25** 'ἐὰν B.D Ro: Cp. — ἐὰν Ḅα'β'δ'δ' Al. Br. Mr. St.* Ox.* — ἐὰν ε'ζ' Bd. — Schol. Vet. ἔνιοι μὲν ἀνέγνωσαν ἑὰν δασέως, ἀντὶ τοῦ [τὴν] ἑαυτοῦ· βέλτιον δὲ ψιλῶς, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ τοῦ Χαρμίδου. Post hoc sequitur ἄλλως. εἰ γὰρ ἦν τὴν οὖσαν καὶ δέουσαν ἀλήθειαν πάντας γινώσκειν κτλ. — ἓ τὰν Bö.* — ἓ τῶν Mo. — ἐτεὰν Ht. — Ambiguitatem spiritus in hoc vocabulo ἐός saepe adnotavimus. — gl. Tricl. τὴν ἀγαθὴν καὶ οὖσαν καὶ μὴ τὴν ἐκ πιθανότητος δοκοῦσαν ἀγαθήν. Derivatum hi putarunt esse ab ἐΰς, ut ἐάων. || εἰδέμεν BḄDα'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* — ἰδέμεν Sm. Hm. Bö.* || **26** ἔπαξε B — ἔπαξε DḄ Ro.* Sm. Ox.* — ἔσπαξε D — ἔπαξεν α'β'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Mr. St. Bd. || **27** ἀχιλλέως BḄD Ro. Br. — ἀχιλλέος ε'ζ' Al. Cp. St. — ἀχιλέως Mr. — ἀχιλέος α'β'δ'δ' Sm.* || **28** ξανθῷ μενέλα BḄ Br. — ξανθῶ μενέλα Dβ'ε'ζ' Ro.* — ξανθῷ μενέλᾳ α'δ'δ' Al. Bö.* (cum gl. Tricl. τῷ μενελάῳ) cum Sch. Vet. et. Tricl. || **29** ἀν ναυσὶ BD — ἂν ναυσὶ Ḅ — ἐν' ναυσὶ ε' — ἐν ναυσὶ [α'ζ']δ'δ'β' Al. Ro.* (cum paraphr. Tricl.) — Cf. O. I, 41; XIII, 72 etc.; Eurip. Iph. A. 755. Exquisitius est ἂν quam ἐν. Vet. p. n. h. || θ. ἐν (ἀν) ν. cum sqq. coni. α'β'δ'δ'ε'ζ' Mr. St. Be.' Hy. — cum antecc. Ox. — non dist. BḄD Al. Ro.* Sm.* Bö.* || εὐθυπόρου BḄ — εὐθυπνόου D recc. Al. Ro.* (cum paraphr. Tricl.) — Vet. p. n. e. || ζεφύρεο D — ζεφύροιο BḄ rell. || πνοαί BḄ, — πομπαί B^m (exesis ferme literis, sed certum γρ. πομπαί) D recc. Al. Ro.* (cum par. Tricl.) — Paraphr. Vet. αἱ τοῦ ζεφύρου πνοαί. || **30** ἴλοῦ D — ἴλου BḄ etc. || ἑρπετὸν κῦμ' Ἀΐδαο πέσ' Pw. (fluctus adrepens) || **31** κῦμ' ἀΐδαο. πέσε δ' BḄD Ro.* — κῦμ' ἀΐδαο, πέσ' (om. δ') α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Bd. (in ε' et Al. sine dist.) — κῦμ' ἀΐδαο, πεδ' Ri. Sm. — κῦμ Ἀΐδα, πέσε δ' Ox.* || ἀδόκητ' ἴσα (ἴσᾳ?) καὶ Ra. non credo. || ἂν Hm. Sw. Ht. || δοκέοντι Ht. — δοκέοντα rell. || γίνεται B.ḄD. recc. Al. Ro:* Bg. Ht. — γίγνεται Bö.*

ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόων, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ᾽ ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ᾽ εἰς Ἐφύραν
ἵκοντο·

Μολοσσίᾳ δ᾽ ἐμβασίλευεν ὀλίγον Ἐπ. β΄.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό ϝοι γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέαν᾽ ἄγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων·

32 αὐρὸν D — ἁβρὸν rell. || ὧν ἂν αὔξῃ Schol. in BD — in textu omnes αὔξει et Ro. male in Schol. ὧν ἂν αὔξει || ante (non post) τεθν. plene dist. α΄δ΄ζ΄ Cp. (cum Didymo) — utrinque plene ε΄ — neutro loco BḄD Al. Ro. Br. St. Bd. Bö.²* — commate ante id. Mr. Sm. Ox.* — post id. plene Ht. || **33** βοαθόων. B.ḄD. Ro: Br.* Bö. — βοαθόων (sine dist.) α΄β΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ Al. Cp. (cum Didymo) — βοᾷ θοῶν. Hy. — βοαθόον, Hm. Di. Sw. Bg. — . βοαθόων, Ht. || τοὶ γὰρ μέγαν BD Ro.* Sm.* — τοὶ γάρ, μέγαν α΄β΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ — τοιγὰρ μέγαν Ḅ Al. St. — τοὶ παρὰ μέγαν Hm. Bö.* (ex Sch. Vet.) || **34** ἔμολε̄ B — ἔμολε ḄD recc. Al. Ro.* Ox.* — μόλεν Sm.* — Singularem a Didymo scriptum fuisse testatur Schol. Vet. — ἔμολον scriptura altera apud Scholiastam (Ante - Didymea?) — μόλον Hm. Bö.* || πυθίοισι δὲ δαπέδοις BḄD Sm. Hy. Be.* — πυθίοις δὲ δαπέδοις α΄δ΄ε΄ζ΄ Al. Ro.* Bd. Ox. — πυθίοισι γαπέδοις Ht. || **35** πριάμοιο πόλιν [BḄ] Ro.* — πριάμου πόλιν [Dα΄δ΄ζ΄]δ΄ Al. Sm.* — πριάμουπολιν (sic) ε΄ || νεοπτόλεμος omnes || πράθεν BḄ recc. Ro.* — πράθε D — παράθεν Al. || **36** τᾶ (τᾷ) B.ḄD. Ro:* — τῆ (τῆς) α΄β΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ Al. || πόνασαν Ah. D.D. p. 148. — πόνεσαν B, — πόνησαν ḄBD. recc. Al. Ro:* || ὅ δ᾽ B α΄ε΄ζ΄ Al. Ro.* — ὁ δ᾽ ḄD Mr. St.* || ἄπο πλέων Al. || **37** σκύρου [BḄ]D Ro.* — σκίρου α΄β΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ Al. || ἅμαρτεν. ἵκοντο δ᾽ εἰς ἔφυραν πλαγχθέντες BḄDpc[α΄?] Ro.* Be. Hm.¹ — idem (sed πλαχθέντες) Dac[α΄?]β΄δ΄δ΄ [ε΄ζ΄] Al. Sm.* — id. (sed πλανθέντες) Hm.² — id. (sed πλάνητες vel πλανῆται) (Bg.²) — ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ᾽ εἰς Ἐφύραν ἵκοντο· Bö.* || **38** ἐν βασ. B.Ḅ[D,] Ro:* St. Bd. — ἐμβασ. [D] recc. Al. Mr. Sm. Ox.* || **39** αὐτὰρ Al. || ἀεὶ Mr. — αἰεὶ rell. || φέρε̄ B — φέρε Ḅ — φέρει D — φέρειν Ro. Br. — φέρεν recc. Al. Cp. Mr.* — paraphr. Vet. ἔσχεν || **41** κτέαν᾽ ἄγων BḄ Hm. Bö.* — κτέατ᾽ ἀνάγων Dα΄β΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ Al. Ro.* Ox.* — εὔκτ᾽ ἀνάγων Sm.* — Vulgata ex αν supra ατ scripto orta. || τρωΐ|αθεν

[redacted]

ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.
βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.
εὐώνυμον ἐς δίκαν τρία ϝέπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων 'Αντ. γ'.

BB̦D — τρω|ΐαθεν β'δ̰'[ε'ζ'] Ro.* Bd. Bö.²* (cum Eustath. Pr. 21.) — τρω¦ΐᾶθεν α' — τρω|ίαθεν Al. — Τροΐαθεν Sm. Hm. Bö.¹ — Cf. ad O. XIII, 78. || -θεν] — θέν γ' Pw. Be. || 41 sq. ἀκροθινίων. | ἵνα B Sm. Pw. Hy. Be.* — id. (commate dist.) Bd. — id (sine puncto) B̦D — ἀκροθινίων τ' | ἵνα α'β'δ̰'δ̣' — ἀκροθινίων | θ' ἵνα ε'ζ' Mr. St. — ἀκροθινίων θ' | ἵνα Al. Ro.* Ox. || 42 νιν omnes || κρεῶνιν Al. || ὕπερ Sm.* Ra. — ὑπὲρ scripti Al. Ro.* Bö.* || ἄλασεν B̦ || 43 βάρυνθε. D — βάρυνθεν rell. || περισσὰ δὲ BB̦Dα'β'δ̰'δ̣'δ̰' Ro.* Ox. — περισσὰ (om. δὲ) ε'ζ' Al. — δὲ περισσὰ Sm.* Pw. Hy. Be.* || ξυναγέται B̦ || 44 δ' ἔτι ε' — δέ τι ζ' Al. — δέ τιν' rell. (etiam Schol. Tricl. in ε') || 45 τὸ λοιπὸν [BB̦]D Ro.* [ε'?] cum Schol. in ε' — τολοιπὸν α'β'δ̰'ζ' Al. Bö.²* || 46 εὐτείχεα Dδ̰'ζ' Al. — εὐτυχέα ε' (cum Schol. ε') Ro. — εὐτειχέα [rell.?] Cp.* || 47 θεμίσκοπον [BB̦]D[α'ε'ζ']β'δ̰' Al. Ro.* Ht. — θεμισκόπον Lo. Bg.² Sw.²³ || πολυθύτης D || extr. plene dist. B Cp.* — commate α'δ̰'ε'ζ' Ro. — non dist. B̦D Al. Hy. Be.* || 48 post (non ante) ἐς δίκαν interpungunt commate B ε'δ̰' Ro.¹ — ibidem plene D Hm. Bö.* — ante (non post) ἐς δίκαν interpunxerant Be. Hy.²* — neutro loco B,D,B̦α'β'δ̰'ζ' Al. Cp.* (cum Sch. Vet.). Optima igitur auctoritas mssorum (et Aristarchi) Ceporini interpunctioni subscribit; non Heynianae nec Hermannianae. || 49 ψεῦδος ζ' || μάντις B·B̦¹ Ro.ᵐ Cp.ᵐ Br.ᵐ — μάρτυς B¹B̦·Dα'β'δ̰'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Vet. p. n. e. — Dj. Neoptolemum, Ht. Aeginam, Ra. Apollinem testem esse existimat. Recentius Tricl. Pindarum intelligit. || ἔργμασιν BB̦ — ἔργμασιν D recc. Al. Ro.* || 50 αἰγενά τε ἀὸ (sic). δ̰' || ἐκ προγόνων Ro; (vitium operarum) — ἐκγόνων B.B̦D. recc. Al.-Ro.* (cum Sch.) || τοδ' B̦ || 51 λέγων Hs. — λόγων omnes scripti et impressi

οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ϝέρ
κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ Ἐπ.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι· σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων

53 τερπνάνθεα ἀφρ. B — τερπν' ἄνθε' ἀφρ. B̤ε' — τέρπν' ἀφρ. Dδ̰' [rell.] Al. Ro.* || **54** δὲ ἕκαστος D — δ' ἕκ. rell. || **55** τι δ' B[a] — τά. (τά,) τὰ δ' (τάδ') B[1]B̤D etc. || δ' ἓν Ro.* — δ' ἓν δ' ἕν' B̤ — δ' ἕν' BD[α'ζ']δ̲'δ̰' St.* — δ' ἄνα Al. || **56** οὐδ' ἔχω — οὐκ ἔχω BB̤Dα'[δ̰'?]δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Bö.* || **57** μοίρα BB̤D Ro. — Mr. — μοῖρα [recc.] Al. Cp. Br. St. Bd.* — Μοῖρα Sm. Ox.* || **58** (non post) Θεαρίων interpung. plene BB̤ Ro. — ante Θ. plene, p commate Cp. Br. St.* — post (non ante) Θ. D Mr. (perperam i τίνι μοίρᾳ τοῦτο τέλος ὤρεξε Θεαρίων) — utrinque plene α'δ̲'ε'ζ' Al. || B.B̤D. recc. Al. Ro: Br: Mr. — τὶν δ' Cp. St.* || ὄλβον B̤(ε'ac?) - βου BD[α'ζ']δ̲'δ̰'β' Al. Ro.* || **59** ἀραμένῳ(ω) B.B̤D.α'δ̲'ε'ζ' Al. Ro: — ἀράμενον Sm.* — ἀρομένῳ Hm.[2] Bö.* — ἐραμένῳ (Bg.[2]) Ra. | ἀραμ. plene interpungunt B Ro. Cp. — non int. rell. || **60** Hm. Bö.* — σύνεσις scripti Al. Ro.* (acc. pl.?) || ἀποβλάπτει B δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Sm.* Hm. Bö.* — ἀποβλέπει Ro.* Ox.* (in nullo ms sciam) — gl. δ̰' ἡ γὰρ ἐπὶ κακῷ τόλμα βλάπτει. || **61** εἰμι σκοτειν D.α'δ̲'δ̰' Ro: Br: Mr. St. Bd. — εἰμί, σκοτεινὸν ε'ζ' — id. sine d — εἰμι, σκοτεινὸν Cp. Sm. Ox.* — εἰμι· κοτεινὸν Bö.[1] — εἰμι· σ Bö.[2]* Ky. Ra.[2] — εἰμι. κελαινὸν (vel ἐρεβεννὸν) (Bg.[2]) — εἰμ'· (σκοτεϊνὸν) Ht. — εἰμι· κρυφαῖον ? Ra.[1] || ψόγον ὕδατος. ᾧτε BB̤ (sed ὧτε) Ro. — ψόγον ὕδατος ᾧτε Al. Pw. — . ψόγον ὕδατος ὧτ ψόγον. ὕδατος ὧτε ε'ζ' Hy.[2]* — id. (sed ὥτε) Cp.* (Br. ὦτε?) — ὥστε) Be. — ψόγον, ὕδατος ὧτε Bö.* — ψόγον, ὕδατος ὥτε α'δ̲' — ᾧ, τε) δ̰' cum gl. ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τῶν λόγον πηγῆς et ὥςπερ δωρικῶς, φέρω τοῦτο δηλονότι. || **62** ὡς D — ἐς rell.

κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ Στρ. δ'.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· καὶ ξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβλέπων,
βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδᾰ *πάτραθε* Σώγενες, *ἀπομνύω*

63 ἐτήτ. Ḅ Al. || ποτίφρος D || **64** ψεύσεταί με Ro; Br; (operarum vitium) — μέμψεταί μ' B.ḄD. recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Tricl.) || **65** οἰκέων] gl. συνίζησις Tricl. || καὶ προξενία(ᾳ) BḄD recc. Al. Ro.* — προξενίᾳ (om. καὶ) Hm. Bö.* — scripsi καὶ ξενίᾳ, collato O. IX, 83 et P. X, 64; quamquam Sch. de προξενίᾳ loquitur || πέποιθ' ἔν τε BḄ Al. — πέποιθέ τε D — πέποιθ'. ἔν τε recc. Ro.* || **66** ὄμμασι δ̱'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. — ὄμματι B.ḄD. Ro:* — de α'β' n. l. || ὑπερβλέπων scripsi ex Sch. Vet. — ὑπερβάλλων BḄDα'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Bd. Ox. (cum gl. Tricl. ὑπερέχων δυνάμενος) — ὑπερβαλών (in nullo scripto ut videtur) Sm. Pw. Be.* || **67** βία D, — βίαια D et rell. || πάντα ἐκ BḄD — πάντ' ἐκ recc. Al. Ro.* || ἐρύσαις omnes et scripti et impressi || **68** ποτι, B.B — ποτί, Ro. — ποτὶ D. recc. Al. Cp.* || ἕρποι BḄD. recc. Al. Ro.* (cum Sch. in BD) — ἕρπει Ro.sch vitiose || δέ τις ἂν ἐρεῖ B.ḄD Ro.* — id. (sed ἐροῖ) α'δ̱'δ̣'δ̰' cum gl. εἴποι ἂν — id. (sed ἔροι) ε'ζ' Al. — δέ τις ἐρέει (Bö.[1]) — (Hm. δ' ἂν ἐρέει rectius scribi dicit) — Schol. Vet. εἴποι ἄν || **69** παρ BḄ?D — πὰρ recc. Al. Ro.* || ψάγιον BḄD? (vide Hesych. s. v. quem laudat Bg.[2]) — ψέγιον D?α'δ̱'[ε'ζ'] Al. Ro.* Hm.[4] — ψέγοιον δ̣' — ψόγιον Sr. Bö.* — ψελλὸν Ah. — in α' fortasse ε post ψ correctione ortum; in D ambiguum est utrum άγ an έγ voluerit. || ὄναρον (sic) Al. || ἐννέπων omnes || **70** εὐξενίδα πάτραθε σώγενες. ἀπομνύω B.ḄD.α'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro: St.* (in Tricl. St.* commate interpunctum) — id. sed σώγενες ἀπομνύω, Cp.* Bd. — Bg.[2] e Schol. verbis ὑπομνύω τῇ εὐξενίδα πατρᾳ coniecit Scholiastam legisse ὑπομνύω, sed ibi D ἀπομνύω praestat. — Εὐξενίδᾳ Σωγένους πάτρᾳ ἀπομνύω Ht. — τὶν δ' Εὐξενιδᾶν πάτρᾳ τε τόδ' ἀπομνύω Ra. — Scholia tuentur vocativum σώγενες; eademque εὐξενίδα, quod partim pro genetivo videntur habuisse, partim fortasse εὐξενιδᾶν scribendum esse censuerunt. Vocativus Aeolicus eos fefellit. Ne πάτρᾳ quidem a Scholiastis lectum esse constat, nam fortasse illi singularem formam πάτραθε ita interpretati sunt vulgari πάτρᾳ. || **70—75** Be. verba inde ab ἀπομνύω usque ad

μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων 'Αντ. δ'.
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον
ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ,

γλῶσσαν et verba inde ab εἰ πόνος usque ad πεδέρχεται ut seorsum interiecta disiunxit.

71 ὡς εἴ|τε BḄ — ὥσει|τε D — ὥσ|τε (ὥς|τε) α'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ὦτε Bö.* || 72 ἐξέπεμψας B.Ḅ Ro:* Pw. Ra. — ἐξέπεμψε D.α'.β'δ̱'δ̣'δ̰'.ε'ζ' Al. Hm. (cum gl. Tricl. ἐξέβαλεν et cum Sch. Vet.) — ἐξέπεμψεν Bö.* — Etiam veterum nonnullos ἐξέπεμψας legisse apparet e Schol. Vet. extremo, ubi πρὶν ἁλ. γ. ἐμπ. exponitur πρὶν παλαῖσαί σε. || 73 ἀμίαντον Hck. — ἀδίαντον omnes rell. cum Schol. ἄνευ ἱδρῶτος; Ra. integrum explicat, collato I. IV, 51. || πρὶν B.ḄD. Ro:* (cum Sch. Vet.) — πρὸς α'β'δ̱'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. (cum gl. Tricl. ἐν) || ἀελίῳ scripsi — ἁλίω BḄ — ἁλίω(ῳ) Dα'β'δ̱'δ̰' ε'ζ' Al. Ro.* — ἀλίῳ D, || 75 ἔα με sine dist. B.ḄD.α'δ̱'ε'ζ' Al. Ro:* Bd. Ht. — ἔα μὲ St. — ἔα με, Sm. Be.* — ἔα μὲ, Ox. — ἔα με. Hm. Bö.[1] — ἔα με· Bö.[2]* || γε, α'δ̱'ε'ζ' — γε B.ḄD Al. Ro:* || χάριν sine dist. BḄDα'δ̱'ε'ζ' Al. Ro.* Sm. Ox.* — χάριν, Mr. St. Bd. Hm. Bö.* Ht. || τι, περ ἂν BḄDα'δ̱'ε'ζ' Al. Ro.* — τι πὲρ ἂν Mr. St. — τί περ ἄν γ' Sm.* (Bd. τι) — τί περ ἂν Ox. Hy. — τι πέραν Hm. Bö.* || verba εἴ τι usque ad καταθέμεν uncis inclusit Cp. Br. || 76 ἀνέκραγον. BD Ro. St.[3] Sm.* — ἀνέκραγον Ḅ Al. — ἀνέκραγον, ε'ζ' Cp. Br. Hm. Bö.* — ἀνέκραγον· Mr. St.[124] PSt. — ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι, α' quam Triclinii interpunctionem suscepit Ht. ἀνέκραγον (οὐ τραχύς εἰμι) scribens || οὐ γὰρ τρ. B,D, Ro; ex Schol. ubi per γὰρ exponitur nexus — οὐ τρ. omnes rell. || 77 στεφάνους ἐλαφρὸν ἀναβάλλεο μοῖσά· τοί sine dist. B.ḄD. Al. Ro. — στεφάνους· ἐλαφρόν. ἀναβάλεο. μοῖσα τοι α'δ̱'ε'ζ' (Tricl.) — στεφάνους. ἐλαφρὸν ἀναβάλλεο. μοῖσά τοι Cp. Br. — στεφάνους ἐλαφρὸν ἀναβάλλεο. Μοῖσά τοι Mr. St. — στεφάνους ἐλαφρὸν, ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι Sm. — στεφάνους ἐλαφρὸν, ἀναβάλλεο. Μοῖσά τοι Bd.* — στεφάνους, ἐλαφρόν. ἀναβάλλεο. Μοῖσά τοι Pw. Hy.* — στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι Bö.* de sententia Triclinii — στεφάνους, ἐλαφρὸν ἀναβάλεο, Μοῖσα, καὶ (κολλᾶν) Ht. Ra. (κόλλα, non male) || 78 χαλκὸν ἐλέφαν θαμᾶ Ro. vitiose. —

καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ   Ἐπ. δ'.
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἡσυχᾷ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ
ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ,   Στρ. ε'.

λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ B̤D recc. Al. Cp. Br.m Sm.* — χαλκὸν, ἐλέφανθ' ἁμᾶ Br. Mr. St. (sine dist. Br.) — De B ad marg. Mr. nihil notavi, sed vix credo in B esse χαλκὸν. Ro. multa h. l. vitia habet sibi propria — p. n. e.

79 λύριον Ro. Br. Mr. — λείριον B.B̤D recc. Al. Ro; Cp. St.* || ἐέρσ. Dsch — ἑέρσ. omnes rell. (et D) || **80** μεμνᾱμένος B — μεμναμένος rell. || **81** πολύφατον ὕμνων θρόον δ. BB̤ Ro.* Ox. Hy. — id. sed ὕμνον D — πολυφάτων ὕμνων θρόον δ. α'β'δ̤'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. (Pw.) Be. — πολυφάτων θρόον ὕμνων δ. Sm.* — πολύφατόν γ' ὕμνων θρόον δ. Pw. — πολυφάτων δόνει ὕμνων θρόον Mi. — πολύφατον θρόον ὕμνων δ. Hm. Bö.* — πολύφατον tuentur Scholia Vett. quod cum Mi. transpositione coniungas. || **82** ἡσυχῆ BB̤Dα'β'δ̤'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ἡσυχῇ Bd.* — ἀσυχῇ Hy.[2]* — ἀσυχᾶ Hm. Bö.* || θεὸν D, cum Schol. τὸν δὲ τὸν θεὸν βασιλῆα δία, — θεῶν rell. || **83** γάπεδον Hm.[2] Bö.[1] Ah. Sw.[128] — δάπεδον BB̤Dα'β'δ̤'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Hm.[3] Bö.[2]* Bg. Ht. — Hm. ipse se ab errore suo revocavit, nam corripitur prima huius versus syllaba. || ἀν' Hy. — ἂν rell. — gl. Tricl. ἀνὰ || θευμερᾶ B?B̤α'δ̤'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — θεμερᾶ D — θαμερᾶ fortasse B — θευμερᾷ β'(δ̰'?α'?) Mr. St. Ox. Hy.[2]* (in α' cum gl. ἡσύχῳ καὶ εὐπρεπεῖ) — εὐθρόᾳ Sm. — ἡμέρᾳ Bd. — θευμόρᾳ Pw. (Hy.[1]) Be. — ἁμέρᾳ Hm. Bö.* — (γαρύεν) ἐφιμέρᾳ (vel ρῳ) (Bg.[2]) — θευμόρια (γαρύεν) (Bg.[2]). Orta confusio ex AMEPAI (H supra A) quod cum in HAMEPAI cessisset, deinde in ΘAM. denique in ΘETM. mutatum est. Vestigium ft. in B relictum. || **84** μιν B?B̤D recc. Al. Ro.* — νιν Bö.* euphoniae causa — in B charta lacera est ut inter μ et ν vix discernas; videtur tamen esse μ. || ματροδόκοισῑ B — ματροδόκοισι B̤D Ro. — ματροδόκοις [α'ε'ζ'δ̰' Al. Cp.* || **85** ἐᾷ Hm. Bö.* Ra. — τεᾷ Pw. — ὑμᾷ (Hy.) Be. — ἐμᾷ(ι) BB̤Dα'δ̤'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Ht. (cum Sch. et Tricl.) || πολίαρχον BDpc recc. Al. Cp. Sm.* (cum Sch. Vet.) — πολιήαρχον Dac — πολύαρχον B̤ Ro. Br. Mr. St.

Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'.
εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέϊ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν·

ἐπεὶ τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων ζυγοῖς 'Ἀντ. ε'.
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός.
ὦ μάκαρ,

86 δεύεται B^1B,^{s}B̤^{pc} Ro; Br; cum Schol. Vet. (Didymo?) et Tricliniano, quae ἐπιδέεται et δεῖται in paraphrasi habent — γεύεται B^sB,^{1}B̤^{ac} D. recc. Al. Ro.* cum Aristarcho et nostrorum Scholiorum diascenasta cumque gl. Tricl. ἅπτεται κατὰ φιλίαν, ἤγουν ἀπολαύει. || **87** ἀνήρ. τί BB̤ D Al. (B̤ om. dist.) — ἀνήρ, τί α'δ̤'ε'ζ' Ro.* — Idem volunt Scholia Non - Aristarchea — ἀνήρ τι, Aristarchus Hm. Bö.* || γείτων Ro. — γείτον' rell. || ἔμμεν BB̤D Ro.* — ἔμμεναι α'δ̤'ε'ζ' Al. Sm.* || **88** φιλήσαντ' ἀτενεῖ BB̤ — φιμίσαντ' ἀτενεῖ D — φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ α'δ̤'ε'ζ' Al. Ro.* — φιλήσαντ' ἀτενέϊ Hm. Sw. Bg. — φιλάσαντ' ἀτενέϊ Bö. Di. Ht. || , γείτονι. B — , γείτονι, Ro. — γείτωνι Al. — γείτονι B̤D Hm. Bö.* cum Aristarcho — . γείτονι (, γείτονι) α'δ̤'ε'ζ' (cum Schol. uno qui ; γείτονι voluit, ut haec verba responderent quaestioni τί φαῖμέν κε) — , γείτονι; Cp. Br. St.* — , γείτονι· Mr. || **89** ἔστι, καὶ Ht. — αὐτὸν καὶ Mr. — αὖ τὸ καὶ D, — αὐτὸς καὶ B^{ac} — αὐτὸ καὶ rell. || ἀνέχοι $ε'^{ac}$ Th. Bö.[3] — ἀνέχει $ε'^{pc}$ — ἂν ἔχῃ D, — ἂν ἔχοι B.B̤Dα'β'δ̤'δ̤'ζ' Al. Ro:* Di.* — ὑπέχοι Ra. || **90** τί Ro. — τίν rell. || κ' ἐθέλοι BB̤Dα'β'δ̤'δ̤'δ̤'ε'ζ' Bö. Hm.[2]* (cum Sch. Vet.) — γ' ἐθέλει Hm.[1] — κ' ἐθέλει Al. Ro.* (Aldinae mendo propagato) — τ' ἐθέλοι Ht. || ἐδάμασας B (quae vix potest legi) — ἐδάμασας D Cp.* Hy.* (α'?δ̤'?) — ἐδάμασσας B̤β'δ̤'ε'ζ' Al. Ro. Ox. || εὐτυχῶς (sine dist.) B̤B̤D Al. — εὐτυχῶς, α'δ̤'δ̤'ε'ζ' Ro.* — , εὐτυχῶς St.* (cum Sch. Vet.) || **92** εὐκτ. BB̤D Al. Ro.* Ox. — ἐϋκτ. α'[δ̤'ε'ζ'] Sm.* Pw. Hy. Be.* || ἀγυιάν BB̤D — ἀγυιὰν α'[δ̤]ε'ζ' Al. Ro.* || **93** ἐπεὶ ε' — ἐπεὶ [rell.] Al. Ro.* || ὥσθ' B. Br; Be. — ὧςθ' B̤[D,] Ro; — ὦθ' D Hy.[2]* — ὧ θ' α'δ̤' Al. (Hy.[1]) — ὧ. θ' ε'ζ' — ὧθ' Ro.* || **94** -εσι BB̤D Al. Ro.* St. Ox. — -εσσι [recc.] Mr. Sm.* Pw. Hy. Be.* || χερὸς [BB̤]α'δ̤'δ̤'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. — χειρὸς D Sm.* Hy. Be.*

τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ
γέρας τόπερ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε'.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κό-
ρινθος.

95 ἥραν BḄDα'β'δ̲'ε'ζ' Al. Ro.* — Ἥρας Bth. Bö.* — p. n. e. || **96** γλαυκόπ. ε' || δύναται D, Ht. — δύνασαι D [rell.] Al. Ro.* (cum Sch.[12] etiam in D) || **97** ἀμαχανίαν α'ac(ζ'ac?) -νιᾶν α'pcζ'pcε'D [rell.] Al. Ro.* || δυσβά (om. των) D || θαμᾶ D — θάμα Ht. — θαμὰ [rell.] Al. Ro.* || **98** εἴ γάρ σφιν B Ro; Br; — εἴ, γάρ σφιν Ro.* — εἰ γάρ σφιν ḄD. — εἶ γάρ σφισιν Sm. — εἰ γὰρ σφίσιν St. Bd. — εἰ γάρ σφισιν [recc.] Al. Mr. Ox.* || ἐμπεδασθ. D || ἁρμόσαις omnes et altera paraphr. Schol. Vet. — ἁρμόσας prior par. || **99** γήρᾳ Bα'δ̲' Al. Mr.* Ox.* — γήρα (sic) δ̲' cum gl. ἤγουν τῷ γέροντι — γήρα ḄDε'ζ' Ro.* — γήραϊ Sm.* Hm. Bö.* || διαπλέκοις [BḄ]D[α'ε']δ̲' Al. Ro.* — διπλέκοις ζ' — διαπλέκοι Ht. — Tuentur Scholia διαπλέκοις. — διαπλέκειν praefert Bg. ut ἁρμόσαις sit optativus. || **100** εὐδαίμον' ἐόντα BḄD Ro.* — εὐδαίμονα ἐόντα α'β'δ̲'δ̲'ε'ζ' Al. || αἰεὶ omnes || **101** ὄπισθεν BḄα'δ̲'δ̲'ε'ζ' Al. Ro.* St. Bd.* — ὄπισθε D — ὄπιθεν Mr. Sm. Pw. Be. Hy.[2]* || **103** ἑλκύσ' Sm. — ἑλκύσαι rell. || **104** ἔπεσσι. B — ἔπεσσιν Ḅ — ἔπεσσι. α'δ̲'ε'ζ' Al. Ro.* — ἔπεσι D Hm.[2] Bö.[2]* — ἐπέεσι. Hm.[1] — δὴ ἔπεσι. Bö.[1] || ταῦτα δὲ BDα'δ̲'[ε'ζ'] Al. Ro.* Ox.* Hm. — ταῦτα γε Ḅ (ex B male intellecto) — τοιαῦτα δὲ Sm. — ταὐτὰ δὲ (aliqui apud Sm.) Bö.* cum Schol. Vet. (hi Scholiastae sunt, credo, „aliqui“ quos Sm. laudat) — τὰ αὐτὰ δὲ Bd. || τετράκις τ' BḄα' [rell.] Al. Ro.* Bd.* — τετράκι τ' Sm. Hm. Bö.* || **105** τελέθοι Ht. — τελέθει rell. (cum Sch. Vet.) || . τέκνοισιν, B — τέκνοισιν ḄD Al. — τέκνοισιν, α'ε'ζ' Ro.* (cum Sch. Vet.?) — , τέκνοισιν St.* quam Stephani interpunctionem optimus codex B comprobat. || ἅτε Ḅ || μαψυλάκας B.Ḅ D.α'β'δ̲'δ̲'ε'ζ' Al. Ro:* Pw. (Hy.) Be, Bö.* — μαψιλάκας Co. Sm.* — gl. Tricl. ὥσπερ ὁ μάτην φλυαρηθείς. — μαψυλάκαις Sr. Bg. cum Lo. Parall.

p. 273, fortasse cum Schol. Vet. ὥσπερ παρὰ (παισὶ pro παρὰ D) νη· τοῖς τέκνοις, ut vox νηπίοις respondeat textui μαψυλάκαις. — scripti nec nec post μαψ. interpungunt, nec ante ἅτε, nisi quod ibi comma est in Ro. Cp. Mr. et punctum in α' — comma post μαψ. invexit Sm. || διο ρινθος B.D et bis inter Scholia in BD semel in Schol. Ro. (ὁ διοσκόριν — διὸσ διοσκόρινθος D, — διὸς κόρινθος Ḅα'.β'δ'δ'.ϛ'ζ' Al. Ro:* (et s in Sch. Ro. τὴν διὸς κόρινθον)

Subscr. ὕμνου τέλος σωγένους αἰγινήτου. α' — τέλος. rell. || N. VII. et VIII. indistincta coniunguntur in D et in scholiis.

NEMEONIKAI H'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

⏒ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

- - ~ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Στρ. α'.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας | ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,

Inscr. Δεινίᾳ υἱῷ μέγα, σταδιεῖ. α'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* — omissa in BB̤D (Schol. in B δεινίαν) — Δείνιδι υ. Μ. Αἰγινήτῃ. Sm.² — Δείνιδι υ. Μ. στ. Sm.¹ Bd. — Δεινίᾳ υ. Μ. Αἰγ. στ. Ox.* — id. (sed Δείνιδι) Hy.¹ Be. — Δείνιδι Μέγα Αἰγ. στ. Hy.²* — Δείνιδι Αἰγ. στ. Bö.*

Metr. Str. 1. trimeter dactylicus fortasse cum sequenti versu copulandus est, propter vs. 40. αἶσ|σει. Non offendit: Κύπρῳ. ἵσταμαι vs. 18. 19. ubi hiatus et dativo et interpunctione defenditur. Cf. ad O.' XIII, 34.

1 κάρυξ B.[B̤] recc. Al. Ro:* — κάρηξ δ' — κᾶρυξ D. Sw. Ht. || -σιᾶν [BB̤] Ro.* — σιῶν D — σίων α'ε'ζ' Al.

ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις,
τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

[illegible] α'.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον | ποιμένες [illegible]όλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεὺς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

Ἐπ. α'.

οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατὸν
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.

2 παρθενηΐοισι παίδων τ' ἐφίζοισα B — παρθενηΐ παρθενηΐσι παίδων τ' ἐφίζοισα B̤ (sic correctum) — παρθενίοισι παίδων τέφίζοισα D — παρθενίοισι παίδων τ' ἐφίζοισα α'β'δ'δ'ε'ᵖᶜζ' Al. Ro.* — id. (sed ἐφίζ.) ε'ᵃᶜ — παρθενίοισι καὶ παίδων ἐφίζοισα Sm.* — παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα Hm.* rectissime (confirmatum a B) — (omisso ἅτε) παρθένων παρηΐσιν παίδων τ' ἐφίζοισα coni. Bg. || βλεφάροις BB̤Dᵃᶜα'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bg.² — γλεφάροις (fortasse Dᵖᶜ) (Hy.) Bö.²* || 3 ἁμάρας ἀνάγκας D̄ — ἁμέρας (vel ἁμέρεις) ἀνάγκας B̤ᵃᶜ? — ἁμέροις ἀνάγκας BB̤ᵖᶜα'β'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bd. Bö.* — ἀμείροις ἀναγκὰς Sm. — ἁμέροις Ἀνάγκας Ox. — ἁμέροις ἀν' ἀγκὰς Be. Hy.* — ἁμέροις ἀνάγκαις Hm.¹ (Bg.) — ἀμμοίροις ἀνάγκας Hm.² || 6 ποιμένος D vitiose || 7 ἔβλαστε B.B̤D.α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro:* — ἔβλαστεν Mr. St.* || διὸσ D, — δ' υἱὸς D et rell. || οἰνόνας Al. || 8 νιν omnes || 9 κἀβοατὶ BB̤ — καβοατὶ D — καὶ γὰρ ... ἀμάχητι paraphr. Vet. — ἀβοατὶ α'[β']δ'δ'[δ']ε'ζ' Al. Ro.* || ἄωτ' ἐκ Ht. — ἄωτοι omnes reliqui, nec est in paraphrasi ἐκ || 10 πείθεσθ' ἂν ἀξίαις BB̤Dδ' Al. Ro.* — πείθεσθ' ἂν. ἀξίαις, α' — πείθεσθ' ἂν, ἀξίαις, δ' — πείθεσθ' ἂν, ἀξίαις ε'ζ' — πείθεσθ' ἀναξίαις rectissime At. Be. Hm. Bö.* — πείθεσθαι ἀξίαις Hy.² || 11 κραναιαῖσ D — κραναιᾶσ. D, || ἀθάναισιν omnes || ἅρμοζον B — ἁρμόζον B̤ — ἅρμοζον rell. || 12 σπάρτην BB̤D — σπάρταν recc. Al. Ro.* || πελοπηΐδαι BB̄Dα'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* — πελοπηϊάδαι Br.ᵐ Sm.*

ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

Στρ. β'.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ | ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·

13 γονάτων B̦D Sm. (Pw. Hy.) Be. Hm. Bö.* — γουνάτων α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* — de B n. l. Cf. ad O. VIII, 1. || πόληός θ' Mr. — πόλεός θ' St. — πόλιός θ' rell. || 14 τῶν δε B,B̦D Ro. — τῶν δὲ D, — τῶνδ' recc. Al. Ro.* — de B n. l. || φίλων D — φέρων rell. (et D,) || 15 μοῖραν D, — μίτραν rell. || 16 δείνι̅ος B — δείνιος B̦D Bö.* — δείνιδος [B,D,]α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro:* Hy. Be.* — Δεινία Ox. || νέμειον B.B̦ Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — in margine α' notatur (λείπει) defectus syllabae — Νεμεεῖον Br.[m] Ox. Be. — (Μέγαο) Νέμειον Sm. — Νεμεαῖον Pw. Hy.* || 17 τοι φυτευθεὶς omnes scripti et impressi — φυτευθεὶς (om. τοι) B,D, Ro; — ἐμφυτευθεὶς paraphr. Schol. || 18 ὥςπερ Dα'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. — ὃς περ B̦ — ὅςπερ B Ro.* (cum Schol. Vet.) || καὶ τὸν κινύραν β' (e glossa τὸν) — καὶ κιννύραν α'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro. Cp. (in α'δ̰' cum glossa τὸν) — καὶ κυννύραν δ̣' — καὶ κινύραν [BB̦]D Br.* || ἔβρισε δ̲' (male ut nom. propr. signatum) || ποντίῳ D — ποντία(ᾳ) BB̦ recc. Al. Ro.* || 19 ἀναπν. D — ἀμπν. rell. || γε Sm. — τε rell. || 20 πολλὰ γὰρ πολλὰ BB̦Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. — πολλὰ γὰρ πολλοῖς Sm.* — πολλὰ γὰρ πολλᾷ Pw. Hy. Be.* || δόμεν B.B̦D (Pw.) Be. Hy.[2]* — δόμεναι α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* || 21 πᾶς γε Sm. Bd. — ἅπας rell. || post κινδ. plene [BB̦α'β'δ̲'] Ro. Mr. St. Be. Hy.[2] Schf. Hm. Bö.* (colo Mr. Hy.[2] Schf. Bö.*) (cum Sch. Vet.) — commate D[illegible]ε'ζ' Ox. Br. Sm. Bd. Hy.[15] — non dist. Al. Ox. Hy.[34] || δὲ λόγοι B.B̦D. Bö.* — omissa verba δὲ λόγοι α'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Br.[m] || 21 sq. φθονεροῖς, [illegible] εἰδώς, χειρ. Schol. ad Soph. Ai. 154 male.

ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

'Αντ. β'.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν | φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις 'Οδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δᾳοισιν ἐν θερμῷ χροΐ 'Επ. β'
ἕλκεα ϝρῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' 'Αχιλεῖ νεοκτόνῳ

22 ἱλῶν ζ — ἐσλῶν omnes rell. || αἰεὶ B.ḄD. Ro:* — ἀεὶ rec Al. Sm.* || -νεσι D — νεσσιν δ̣' — νεσσι BḄδ̤' [rell.] Al. Ro.* (Schc Soph.) || ἐφίζει Hck. — ἐρίζει omnes scripti et impressi cum Schol. Ve || **23** δάμεν B̤ (male lecto autographo B) — δάψεν BD recc. Al. Ro.* -ίσσαις BḄD Ro.* — ίσας δ̤' (et inter Schol. Vet. τὸ δὲ ἀμφικυλίσ φασγάνῳ) — ίσσας α'β'δ̤'ε'ζ' Al. (in ε' est ἀμφὶ κ.) — ίσαις Bö.[2]* || ἦ τιν' B.Ḅ Ro: Br. — ἦ τιν' Mr. — ἦ τῒν D — ἦ τιν' D, [recc.] Al. C St.* — Sch. par. δή τινα et ναὶ δὴ τὸν ... — ἦ τὸν Ht. male. || λάθ D — λάθρα Al. — λάθα BḄ recc. Ro.* cum Schol. Vet. || **24**sq. κατ χει τε λυγρῷ νείκει· ?BḄ — κατέχειν λυγρῶ νείκει D — κατέχει λυγ νείκει (in δ̤ νεικεῖ) recc. Al. Ro.* Ox. (Cp. et Br.[m] νίκει) — κατέχει λυγρῷ νείκει Sm. Bd. Hy. Be.* — κατέχει ἐν λυγρῷ νείκει B? Hm. Bö.* rectissi (cum Sch. Vet.) || **25** ἀντέτακται D — ἀντέταται [rell.] Al. Ro.* — νέμ ται paraphr. Vet. Schol. et ἐστι alio loco (ubi πρόσεστι D) || **26** ἐν o B,D, — non om. [rell.] Al. Ro:* || ψάθοις D (sic) || ὀδυσσῆ omnes **27** ὅπλαν D (sic) || πάλαισεν omnes — πάλησεν coni. At. e glossis He chii ἐπάλλησεν et παλήσειε ductum || **28** ἦ D, — ἦ rell. || δαϊοῖσῒν — δαιοῖσιν B̤ — δαίοισιν D — δαΐοισιν recc. (cum gl. συνίζησις) Al. R — δᾳοισιν Hm. Bö.* || ἐν θερμῷ χροΐ omnes scripti et impressi — θέ ἐνὶ χροΐ Scholiastam legisse suspicatur Bg.; ait enim θερμὰ δὲ ἕλκη φλεγμαίνοντά φησι. Non credo. || **29** ἕλκεα· ῥῆξαν omnes — ἕλκε' ἔρρη (Sm.) Ro. Cf. ad O. IX, 91. || πολεμιζόμενοι BḄDα'β'δ̤'δ̤'[ε'ζ'] Al. Ro.* (cum gl. Tricl. πολεμίζοντες) — πελεμιζόμενοι Wa. Bö. Sw.* recte (cum S ...) || **30** ἀλεξιβρότῳ D — ἀλεξιμβρότῳ(ω) [B]Ḅ rell. || ἀχιλλεῖ ε' Ro.* Ox. — ἀχιλεῖ BḄDα'[β'δ̤']δ̤'ζ' Sm. Bd. Pw. Hy. Be.*

ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

Στρ. γ'.

εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, | Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιν,
αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἀντ. γ'.

αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις | ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,

31 μόχθων πολυφθόροισιν ἐν BḄD recc. (in δ' σι ἐν) Al. Ro.* — μόχθων πολυθρόοισιν ἐν Pw. — id. (sed πολυφόροισιν) Hm. — μόχθων ἐν πολυφθόροις Bö.* Sw. Ht. — μόχθων παμφθόροισιν ἐν Bg.² — p. n. e. || **33** αἱμυλίων BḄD — αἱμύλων α'β'δ' Al. — αἱμύλων ε'ζ' Ro.* — Est ut defendas formam Homericam; cf. ad O. II, 97. — par. ἀπατητικῶν || ὁμόφυτος BḄ — par. σύμφυτος in]B] Ro., sed ibi in D σύμφοιτος legitur — ὁμόφοιτος D recc. Al. Ro.* || **34** δὲ ἀφ. B.ḄD. Ro; (ut vs. 14) — δ' ἀφ. recc. Al. Ro.* || ἀντείνει omnes (etiam D,) — συντείνει Ro; [B,] || σαθρὸν] par. εὐκατάακτος in BD ut in Ro. || **35** εἴσι μή ζ' — εἴη μή rell. || **36** ζωῆς Ḅ — ζωᾶς [BD] recc. Al. Ro.* || -μην BḄ — μαν [D] recc. Al. Ro.* || κλέος μὴ τὸ BḄD[α'?] Cp. Sm.* — κλέος· μὴ τὸ Ro. Br. — κλέος, μὴ τὸ Mr. St. — κλέα· μὴ τὸ β'δ'δ' Al. (sine dubio α' idem habet) — κλέα, μὴ τὸ δ'ε'ζ' || **37** χρυσὸν δ' εὔχ. B.Ḅ Ro; — χρυσὸν εὔχ. D recc. Al. Ro.* — χρυσίον εὔχ. D, || **38** ἀπέραντον omnes || ἀδῶν BḄ α'β'δ'δ' Ro.* (cum gl. Tricl. ἀρέσκων) — ἁδῶν D — ἁδὼν ε'ζ' St.* — ἀδὼν Al. Mr. Bö.* — in paraphr. Vet. est εὔχομαι ... ἀρέσαι καὶ τεθνάναι | γῆα D — γυῖα rell. || καλύψαι|μ' omnes scripti et impressi — καλύψαιν (Bg.²) || **40** αὔξεται δ' ἀρετὰ mss. Al. Ro.* Hy. Be.* (cum Sch.) — αὔξονται δ' ἀρεταὶ Sm.* || ἔρσαις δ' — ἐέρσαις rell. || **40** sq. δένδρεον ἀΐσσει | σοφοῖς BḄ — δένδρεον ἀΐσσει, | σοφοῖς D — δένδρεον ἀΐσ|σει σοφοῖς α'β'δ'δ'δ' (cum gl. δένδρον et ὁρμᾷ) Sm. Bd. — δένδρον ἀΐσ|σει σοφοῖς ε'ζ' Al. Ro.* Ox. Hy. — δένδρον ἀναΐσ|σει σοφοῖς Pw. Be. Hm.¹ — δένδρεον ᾄσσει | ἐν σοφοῖς Bö.*

ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μ
ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθ
πιστόν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι
'Επ. γ
οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς, ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμι
ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν 'Αδράστου τὰν
Καδμείων ἔριν.

41 ὑγρὸν BB̤Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. Hm. Bö.* (cum priori parap Vet.; in altera est ὑγραῖς ἐέρσαις; ea omissa est in D) — ὑγρὰν Sm. Hy. Be.* || **42** ἀμφι B — ἀμφὶ B̤ etc. || **44** πιστά. ὦ μέγα. BB̤ , πίσταν ὦ μέγα. D — πίστιν, ὦ μέγα. α'β'δ̲'ε'ζ' Mr. — πίστιν ὦ μέγα — πίστιν. ὦ μέγα Ro. — πίστιν. ὦ μέγα, Cp. Br. St.* — Schol. ὦ μέγα ad sequentia ducit. — Ex Sch. Vet. apparet πιστόν legendum e non πίστιν quod a Pindari et Homeri oratione alienum est. || τεὰν μὲν Ht. — τὸ δ' αὖτις τεὰν omnes rell. || κομίζαι B̤ solito errore || τε λαῦρον BB̤ — τέλαβρον D — τε λάβρον recc. Al. Ro.* — τ' ἐλα (Bg.²) || **47** ὑπερείσω Hm. — ὑπερεῖσαι omnes scripti et impressi Schol. Vet. || δρόμων Ra. — ποδῶν omnes scripti et impressi cum S Vet. || **48** δισσοδρόμων Ht. — δὶς δὴ δυοῖν omnes scripti et impres πρόσφρων D, — πρόσφορον rell. || **49** εἵνεκ' ἔργων Ht. — ἐν μὲν omnes rell. || ἐπαοιδαῖς BB̤Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Sm. Bd. Ox. Hm. Bö.* (Schol. Vet. et cum gl. Tricl. γοητείαις) — ἐπ' ἀοιδαῖς Al. Ro.* Be. (est merum sphalma Aldinae a Romana iteratum) || **50** νώδυνον. α'ε'ζ' — νώδυνον καί rell. || ἦ γε μὰν Al. || **51** πάλαι. καὶ BB̤α' πάλαι, καὶ ε'ζ' Al. Ro.* — πάλαι καὶ D Bö.*

Subscr. ὕμνου τέλος δεινίου υἱοῦ μέγα. α'δ̰' — τέλος. Dζ' — subscr. in rell. — τέλος quod in D legitur nec ulli alii carmini adscri in eodem codice invenitur, eo pertinet, quod N. IX. X. XI. teste Scho Vetere κεχωρισμέναι φέρονται.

[NEMEONIKAI Θ′.]

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
´ ⏑ – ⏒ ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏓
´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏓
´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏓
– ´ ⏑ – – – ´ ⏑ – – – ´ ⏑ – ⏒

Στρ. α′.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων
νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.

Inscr. om. in BD — om. in B̦ quoque, sed habet μονοστροφικὴ κώλων ιβ′. ᾠδὴ θ′. — Χρ. αἰτ. ἅρ. α′δ̦′ξ̦′ — id. (addito δέκατον.) ζ′ — (id. addito νεμέα ϛ′.) ϛ′ — Vide de ϛ′ et ζ′ ad Inscr. N. V — ΧΡ. ΑΙ. ἅρ. ΜΕΛΟΣ Θ′. Al. — ΧΡ. ΑΙ. ʽΑΡ. ΕΙΔΟΣ. Θ′. Ro.* — id. (NEMEA addito) Hy. — id. [NEMEONIKAI Θ′.] Bö.*

1 κωμάσομεν (ω supra ο scriptum est) B — κωμάσομεν B̦ etc. || σικυωνόθεν BB̦ Ro: — σικυωνοθὲν (ita expuncto ν; de accentu n. n.) D — σικυωνόθε α′[β′]ξ̦′δ̦′ϛ′ζ′ Al. Ro. Mr. St. — σικυώνοθε Cp. Br. Sm.* || 2 εἰς BB̦α′δ̦′ϛ′ Al. Ro.* — ἐς Br.* Sm.* — de Dδ̦′ζ′ n. n. || νενείκανται B̦ — νενίκανται rell. (de B n. n. nisi esse ibi κᾶνται) || ἔνθ' ἄρα πεπταμέναιν ξείνων ἕνεκεν ταῖν θύραιν corrupte Schol. ad Aristoph. Acharn. 127. || 3 ἐς omnes || πράσσεται D(δ̦′?) — πράσσετε BB̦[α′ϛ′ζ′]δ̦′ Al. Ro.*

[redacted]

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Θ′.]

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Στρ. α′.

Κωμάσομεν παρ᾿ Ἀπόλλωνος Σικυῶνόθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ᾿ ἀναπεπταμέναι ξείνων
νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ᾿. ἀλλ᾿ ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.

Inscr. om. in BD — om. in B̦ quoque, sed habet μονοστροφικὴ κώλων ιβ′. ᾠδὴ θ′. — Χρ. αἰτ. ἅρ. α′δ̳′δ̳̆′ — id. (addito δέκατον.) ζ′ — (id. addito νεμέα ε′.) ε′ — Vide de ε′ et ζ′ ad Inscr. N. V — ΧΡ. ΑΙ. ἅρ. ΜΕΛΟΣ Θ′. Al. — ΧΡ. ΑΙ. ʽΑΡ. ΕΙΔΟΣ. Θ′. Ro.* — id. (ΝΕΜΕΑ addito) Hy. — id. [ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Θ′.] Bö.*

1 κωμάσομεν (ω supra ο scriptum est) B — κωμάσομεν B̦ etc. || σικυωνόθεν BB̦ Ro: — σικυωνοθεὶν (ita expuncto ν; de accentu n. n.) D — σικυωνόθε α′[β′]δ̳′δ̳̆′ε′ζ′ Al. Ro. Mr. St. — σικυώνοθε Cp. Br. Sm.* || 2 εἰς BB̦α′δ̳̆′ε′ Al. Ro.* — ἐς Br.m Sm.* — de Dδ̳̆′ζ′ n. n. || νενείκανται B̦ — νενίκανται rell. (de B n. n. nisi esse ibi κᾶνται) || ἔνθ᾿ ἄρα πεπταμέναν ξείνων ἕνεκεν ταῖν θύραιν corrupte Schol. ad Aristoph. Acharn. 127. || 3 ἐς omnes || πράσσεται D(δ̳̆′?) — πράσσετε BB̦[α′ε′ζ′]δ̳̆′ Al. Ro.*

τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν
ἱππείων ἀέθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

Στρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν

4 παίδεσσιν αὐδὰν BB̥ recc. Al. Ro.* — παίδευσιν, αὐδὰν D — παίδεσσιν αὐχὰν (vel παίδεσσι καυχὰν) (Hm.) Ht. — παίδεσσ' ἀοιδὰν (Bö.) || μᾱνύει BB̥ Ro.* — μηνύει Dα'[β']δ̲'δ̽'ε'ζ' Al. || 6 ἐσλὸν omnes || 7 μηδαμᾶ Hck. Le. — μὴ χαμαὶ omnes scripti et impressi cum Schol. Vet. || καλίψαι δ̲' — καλύψαι rell. || θεσπεσία δ' ἐπέων καύχᾱς ἀοιδὰ πρόσφορος. B.B̥α'β'δ̲'ε'ᵖᶜζ' Cp.* Hy. — id. (sed θεσπέσια) D — id. (sed ἀοιδᾶ) ε'ᵃᶜ — id. (sed καύχης) D, — id. (sed ἀοιδὰ,) δ̽' Al. Ro: — θ. δ' ἐπ. καύχαις ἀ. π. Bd. (Hy.) Be. Hm. Bö.* Bg.[2] — θ. δ' ἐπ. καυχάς τ' ἀ. π. Bg.[1] — θεσπεσίαν δ' ἀρετὰν καυχᾶσθ' ἀ. π. Ky. — θεσπεσία δ' ἐπ. καυχᾶσσ' ἀ. π. (Sw.) — θ. δ' ἐνέπειν καύχας ἀ. π. Ra.[1] — θ. δ' ἀέθλων καύχαις ἀ. π. Ht. — θ. δ' ἀρετᾶν καύχαις ἀ. πρ. Ra.[2] — θ. δ' ἀγαθοῖς καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος. Le. (allato N. VII, 63) || 8 ἐπ' αὐτὸν ὄρσωμεν BB̥D(α'?)β'δ̲'δ̣'δ̽'ε'ζ' Al. Ro. — ἐπ' αὐτὰν ὄρσωμεν (α'? non credo) Cp. Br. St. — ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν Mr. Sm.* || 9 ἱππείων BB̥D recc. Al. Ro.* — ἱππίων Hm. Bö.* Cf. ad O. XIII, 78. || ἀέθλων BB̥Dα'β'δ̲'δ̽'ε'ζ' Al. Ro.* (in Tricl. cum gl. συνίζησις) — ἄθλων (in nullo scripto) Hy. Be.* || κορῠφὰν D — κορυφὰν rell. cum Sch. Vet. || 10 μνᾱσθεὶς et ἥρωα omnes || 12 ἄμφαινε omnes || 13 ἀμφιάρηον] B,D, Ro; — ἀμφιάρηόν ποτε B —

πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν
Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, Στρ. δ'.
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν
μέγιστοι. δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν
αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις
οἴκοθεν μαργουμένους

ἀμφιάρηον ποτὲ Ḅ — ἀμφιάρηόν τε D recc. Al. Ro.* — ἀμφιάρην ποτὲ (Bg.²) || 14 πατρώων BḄD Ro.* — πατρῴων Mr. St. Bd. Bö.* — πατρίων Sm. Ox.* — πατέρων α'β'δ̤'δ̣'δ̬'ε'ζ' (cum gl. τῶν πατρικῶν, sic!) Al. || οὐκέτ' B.D.α'β'δ̤'δ̬'ε'ζ' Ro; — οὐκὶ τ' Ro. — οὐκ ἔτ' Ḅ Al. Cp.* || 15 καμπάνει B, — καππάνει D. — καππαύει [BḄ recc.] Al. Ro:* || μάχαν Ht. c. Schol — δίκᾶν B. — δίκαν rell. || 16 ἀνδροδάμαντ' ἐρ. B (de spatio inter ν et τ n. l.) — ἀνδροδάμαν τ' ἐρ. Ḅα'ᵉδ̬'ᵉ Hy. Bg.¹ — ἀνδρομάδαν τ' ἐρ. D — ἀνδρομέδαν τ' ἐρ. α'¹β'δ̤'δ̣'δ̬'¹ε'ζ' Al. Ro. Br. Mr. (cum gl. Tricl. τὴν τοῦ ταλαοῦ θυγατέρα et cum signo nom. pr. supra ἀνδρ. in α'δ̣δ̬'; iidem nullum signum supra ἐριφ. habent) — ἀνδροδάμαντ' ἐρ. Cp. St.* Bö. Th. Di. Bg.² Ht. — ἀνδροδάμαν δ' ἐρ. (Bg.) Sw.¹²³ Ra. || ὧς ὅτε Ḅ || 17 ἰόκλειδα BḄ — ὀϊκλειδα Dβ'δ̤'δ̬'ε'ζ' Al. Ro.* — ὀϊκλείδᾳ α' Al. Mr. St. — Ὀικλίδᾳ Sm. — Ὀικλείδα Ox. — Οἰκλείδᾳ Bd. Be. Hy.* || ξανθοκόμαν Ḅ — ξανθοκομᾶν [rell.] Al. Ro.* || ἦσαν BḄD recc. Al. Ro.* — ἔσσαν Bö.* || 17sq. μέγιστοι· καί ποτ' ἐς | ἑ. θ. B recc. Cp.* Ox. — μέγιστοι καὶ ποτ' ἐς | ἑ. θ. Ḅ — μέγιστοι καί ποτ' ἐς | ἑ. θ. D — μέγιστοι, καί ποτ' ἐς | ἑ. θ. Al. — μέγιστον, καί ποτ' ἐς | ἑ. θ. Ro. — μέγιστοι. Καί ποτε | ἑπταπύλους κριτὸν ἐς | Θήβας Sm. — μέγιστοι. καί ποτ' ἐς | ἑ. Θ. | (ἀνδρῶν ἄγαγον στρατὸν ...... αἰσιᾶν | οὐ κ. ὀ. ὁ.) Pw. — μέγιστοι. καί ποτ' ἐς | ...... ἑπταπύλους | Θήβας Hy. — μέγιστοι. καί ποτ' ἐς | ἑ. Θ. | [λεπτῶν] Be. — μέγιστοι τῶν τότε. | καί ποτ' ἐς ἑ. Θή- | βας Hm.¹ — μέγιστοι. δὴ τόθεν | καί ποτ' ἐς ἑ. Θ. Bö. cum Hm.² Th. Di. Sw. — μέγιστοι. καί ποτ' ἐς | ἑπταπύλους ἔθελον Θήβας (ἀγαγεῖν) Ky. — μέγιστοι. τουτάκι | καί ποτ' ἐς ἑ. Θ. Ra.¹ — μέγιστοι (λαγέται.) | καὶ ποτ' ἐς ἑ. Θ. Bg.² (Ra.²) — μέγιστοι δὴ τόθεν. | καί ποτ' ἐς ἑ. Θ. Ht. (Ra.²) || 18 ἄγ. στρ. ἀνδρῶν. αἰσιῶν BḄ — ἄγ. στρ. ἀν. (omisso αἰσιῶν) D — ἄγ. ἀν. στρ. αἰσιᾶν (sive , αἰσιᾶν) α'β'δ̤'δ̣'δ̬'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. — ἄγ. στρ. ἀνδρῶν, αἰσιᾶν Sm. Bd. Hm. Bö.* — στρ. ἄγ. ἀνδρῶν, αἰσιᾶν Hy. || 19 ὀρνιχῶν D — ὀρνίχων BḄ recc. Al. Ro.* || ἐλελίξαις omnes

στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στρ. ε'.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ'
ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρεισάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμ-
φιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Στρ. ς'.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων

21 ἄρεσ' Al. Ro. — ἄρ' ἐς rell. || **22** ἱππείοις D || ὄχθεσι D,α'β'δ' — ὄχθαισι [B.Β]Dε'ζ' Al. Ro:* || **23** ἐρεισάμενοι B.ΒD,[a] Ro: — ἐρυσάμενοι [D]D,[1]α'(ῡ)[β'ε'ζ'Ϛ']δ' Al. Ro.* (cum gl. Tricl. ἤγουν ποιησάμενοι. ἤτοι ἀποθανόντες ἐκεῖ.). — Paraphr. Vet. ἀποθανόντες ... πεσόντες αὐτόθι τὴν οἴκοι ἀνακομιδὴν ἀπέθεντο θανάτῳ λυθέντες — ὀλεσσάμενοι (Bd.) — ἐρυξάμενοι Pw. Be. — ἐρυσσάμενοι Hm. (continentes, impedientes iter) Bö.* — ἐρησάμενοι Ah. collato Homerico νόστον δίζηαι et provocans ad Bu. Gr. 2, 179 ubi affertur ἐρησαμένοις apud Pausan. 4, 12, 7; sed hae formae admodum sunt dubiae; vide Sw.[1] — ἀπουράμενοι Ht. collato Scut. Herc. v. 173. (Buttm. Lex. I, 77.) — ἀνανάμενοι sive ἀπωσάμενοι Ra. — Non opus est emendando. || λευκανθέα BΒDα'[1]β'δ'[1]δ'[1] Sm.* cum Schol. Vet. — λευκὸν θέαν (cum gl. λευκὸν τὴν θέαν) α'[a]δ'[a]δ'[a] (α' ft. a. c. λευκὰν?) — λευκοθέαν ε'ζ' — λευκανθέαν Al. Ro.* || σώμασιν ἐπίαναν BΒ — σώμασι ἐπίαναν D — σώμασ' ἐπίαναν α'β'δ'[δ']δ'ε'ζ' Al. Ro.* — σώμασι πίαναν Hm.[1] Ky. Bg.[2] — σώματ' ἐπίαναν Hm.[2] Bö.* (cum Sch.[1]?) — σώματα, πίαναν Ht. || **24** νεογήους D — νεογυίους rell. || ὁ δὲ, B.ΒD. — ὁ δ' Al. Ro: Cp. — ὁ δ' recc. Mr.* || ἀμφιάρηϊ BΒDα'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* — gl. Tricl. συνίζησις et ἕνεκα τοῦ ἀμφιάρεω. — Ἀμφιαρῆι Sm. — Ἀμφιάρηι Hy. — Ἀμφιάρῃ (Hy.) Be. Bö.* || σχίσαις B[1]Β — σχίσε B[a]B, Ro; — σχίσεν Dα'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* — σχίσσε D, — σχίσσεν (Hm.) Bö.* — Sch. Vet. διέσχισε — gl. Tricl. ἔτεμεν. || ταμβία Dε'ζ' || **25** τὰν omnes scripti et impressi — γᾶς Hck. — γᾶν (βαθύστερνον, χθονὶ κρύψεν δ') Ra. e Scholio. || κρύψε δ' BΒD -ψεν δ' recc. Al. Ro.* || **28** πεῖροις D (compendio syl-

[redacted]

ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ἐπάζειν,

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι Στρ. ζ'.
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς
ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπόκρυφα κέρδει
κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ
βουλεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στί-
χας

labae οις pro compendio syllabae αν posito) — πεῖραν rell. || -στόλον D — στόλων rell. (et D,)

29 περι D — πέρι rell. || 30 αἰτέω] συνίζησις gl. Tricl. || παισὶ BḄD — παισὶν recc. Al. Ro.* || 31 ὦ ζεῦ D — ζεῦ rell. || ἀγλαΐαισι B.ḄD. Ro; Mr. St. -σιν recc. Al. Ro.* Sm.* || ἐπιμίξαι scripti Al. Ro.* Ht. — ἐπιμῖξαι Sw. Bg.[2] || 32 ἐντί τοι omnes scripti et impressi — εἰσίν τοι (Bö. coni.) — ἔν τοι τίν (κεν?) coni. Hm. El. Doctr. Metr. 254. — Schol. Vet. εἰσὶ γάρ σοι in paraphrasi. || τε | BḄD — | τ' recc. Al. Ro.* || 32 sq. κρέσσονας, ἄνδρες | ἄνδρες. BḄ — κρέσσονας | ἄνδρες. rell. || 33 ἔειπ' αἰδὼς BḄD, — ἔειπ' αἰδὸς D — ἔειπ'. αἰδὼς [B,] recc. Al. Ro:* Hm. Bö.* — ἔειπ'; αἰδὼς Hy.[2]* || ὑπόκρυφα B.ḄD. recc. Al. Ro.* — ὑπὸ κρύφα Bö.[2]* || 34 ἃ BḄD Ro.* cum Schol. Vet. (ἥτις) — ὃ α'β'δ̣'δ̣'ε'ζ' Al. || 35 ἂν BḄD Al. Ro.* Hm. Bö.* — ἂν, α'β'δ̣'δ̣'ε'ζ' — ἀν' Be. Hy.[2]* || αὐτᾶς Al. Ro.* — ἀϋτᾶς scripti Mr.* || extr. plene dist. [B]α'β'δ̣'δ̣'ε'ζ' Al. Ro.* — non dist. ḄD PSt. — commate dist. Hy.[2]* || 36 οὕνεκεν B.ḄD, Ro: ε' — θ' ἕνεκεν D — οὕνεκεν [α']β'δ̣'δ̣'ζ' Al. Cp.* || κεῖνα D — gl. Tricl. ἡ ἀγαθὴ αἰδώς. || 37 αἰχμᾶτᾶν B etc. || 38 ταρποδίου (sic) D — πὰρ ποδίου ε' — παρποδίου Al. — παρποδίου rell. || ποτί BḄD St.*

χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μ
κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. ί

ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ·
δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐγκονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομ
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τ
λέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλ
ἐφάψασθαι ποδοῖν.

cum Schol. Vet. (πρὸς τοὺς πολεμίους) — ποδὶ α'β'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* (
gl. Tricl. ταχυτῆτι, σπουδῆ)

39 μὲν D — μὰν B — μὰν rell. || 39 sq. χεύμασι | ἀγχοῦ I
χεύμασιν. | ἀγχοῦ, Al. Ro. — χεύμασιν | ἀγχοῦ· (sive ἀγχοῦ.) [rell. sc
Cp.* — χεύμασιν | ἀγχοῦ, Bö.* || 40 βαθυκρημνοῖσι [B?Ḅ?D?δ̱'ι
Al. Ro.* Sm. Ox.* — βαθυκρήμνοισι [α']δ̰'ε' St. Bd. Hy.[5] Bö.* || ἐ)
B — ἐλώρου [B,]Ḅ[D] recc. Al. Ro:* || 41 ἔνθ' ἀρείας πόρον BḄD(
δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ἔνθ' Ἀρείας πόρον St. Ox. Hy. — ἔνθ' Ἀρειᾶς
Sm. Bd. — ἔνθα Ῥείας πόρον Be. — ἔνθ' Ἀρέας πόρον Bth. Bö.*;
ad O. XIII, 78. — ἔνθα Ῥέας πόρον (Bö.) Ht. || καλέουσι δ̱' — καὶ
rell. || -κε BḄD — κεν recc. Al. Ro.* || 42 ἀγησιδάμῳ D — ἀγη
μου BḄ recc. Al. Ro.* || ἁλικ. omnes || ἡμ. BḄD — ἁμ. recc. Al.
|| 43 ἐν κονία(ᾳ) χέρσῳ [B]Dα'δ̱'ε' Al. St.* — id. (sed χέρσω) [B,D
Ro: Cp. Mr. (cum Sch. Vet.?) — ἐγκονίᾳ χέρσῳ scripsi — ἐν κονίᾳ χ
Sch. Vet.? || 44 δὲ οἵ, σὺν B.[1] — δὲ οἷ, σὺν B.[2] Ḅ — δέ οἱ σὺν
δέοι σὺν D, — δὲ οἷον, σὺν Ro; (ex duplici accentu codicis B male
lecto) — δ' οἳ (δ', οἳ) σὺν recc. Al. Ro.* || αἰὼν] ἰὼν Al. Ro. Bı
ἁμέρᾳ α' Al. (sed α' cum gl. ἡ ἡμέρᾳ αἰών) — ἁμέρα rell. || Post ἁμ
dist. BḄDα'. Al. || 45 | ὄλαον D || 46 κτεάνοισι B.ḄD. — κτεάνοις
Al. Ro.* || ἐπί, δόξον D || 47 οὐκ ετι πόρσω B (sed ε ita scriptu
ut εσ legi possit) — οὐκ ἔτι πόρσω Ḅ — οὐκ ἔστι πρόσω D — οὐκέτ
πρόσω (sive οὐκ ἔτ' ἐστὶ πρόσω) α'β'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. — οὐκ ἔτ' ἐστὶ πόρσω

[redacted]

ἡσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρα-
τῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς νιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν Στρ. ια'.
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμ-
ψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῖ' ἄγχιστα Μοισᾶν.

Bd. Hm.[1] Hy. — id. (sed οὐκέτ') Bö. Bg.[2] — οὐκ αὖτ' ἔστι πόρσω Sm. — οὐκ ἔτ' ἔστι πόρσω Ox. — οὐκ ἔξεστι (vel ἔνεστι) πόρσω Pw. — οὔπως ἐστὶ πόρσω coni. Hy. (Hm.[2]) Th. — οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω Hm.[2] Bg.[1] — οὐκ εἶτ' ἔστι πόρσω Be. — οὐκ ἔστιν τι πόρσω Bö. coni. — οὐκ ἔστι πρόσω .. θνατὸν ἔτι sive οὐκ ἔστι πρόσω θνατὸν ... ἔτι Bö. coni. — οὐκ ἄνδρ' ἔστι πόρσω Ht. — ἄνδρ' οὐκ ἔστι πόρσω Ra. || θνατὸν ἔτι omnes

48 ἡσυχία δὲ, B.ḄD. Cp.[m] (cum Sch. Vet. ad h. l.) — ἀσυχία (Sch. Vet. ad N. V, 10 vulg. in D; ubi in Ro. [B?] est Ἁσυχία) — ἡσυχίαν α'β'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ἁσυχίαν Be. Hy.[2]* — ἁσυχία Bg.[2] Ht. Ra. || **49** αὐδᾶ Dε'ζ' — ἀοιδᾶ(ᾳ) BḄα'δ̱'δ̰' Al. Ro.* || θαρσαλέω Ḅ — θαρσαλέον [sine δὲ] Schol. Luciani Conv. 32. — λέα [B.D] recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et gl. Tricl. θαρραλεωτέρα) || κρατῆρα B.ḄD Ro; Ah. Sw.[23] Bg.[2] Ht. — κρητῆρα D, recc. Al. Ro.* — κρητῆρι Schol. Lucian. ll.; Orion. 85, 15 || γίνεται B.ḄD.α'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro:* Bg.[12] — γίγνεται Bö.* || **50** μιν omnes || προφάταν omnes || **51** ἀργυραίεσι D || **52** θεμιπλέτοις D || ἀμφὶ [BḄ]Dα'β'δ̱'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. — ἅμα Sm.* Pw. Hy. Be.* (cum Sch.) || **53** λατοΐδα omnes || τῆς BḄ — τᾶς D recc. Al. Ro.* || ζεῦ πάτερ cum antecedentibus coniungit D — utrinque plene dist. Ro. — cum sqq. rell. || **54** ταῦταν (sic) D || χαρίτεσιν D -τεσσιν rell. || τιμαλφοῖν D — τιμάλφων Ht. — τιμαλφεῖν rell. — gl. Tricl. τιμᾶν ἐν λόγοις || **55** νικᾶν BḄDα'β'δ̱'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Ro. Mr. (cum gl. Tricl. νικῶν) — νικᾷν Br. — νίκαν, (in nullo scripto) Cp. Br.[m] St.* || ἀκοντίζειν Ht. — ἀκοντίζων omnes rell. || σκοποῦ ἄγχιστα [BḄα'ε'ζ']δ̱'δ̰' Al. Ro.* — σκοποῦ. ἄγχιστα D — σκο-ποῖ' ἄγχιστα Ah. Ra. recte; cf. ad O. XIII, 34 quamquam etiam σκοποῦ ἄγχιστα defendi possit — σκοποῦ τ' ἄγχιστα Ht. || μοισᾶν BḄD recc. Al. Ro.* Ra. — μοῖσαν (apud Sch. Vet.) Ht.

Subscr. ὕμνου τέλος χρομίου αἰτναίου: α'δ̰' — τέλος ζ' — om. in rell.

[NEMEONIKAI Ι′.]

ΘΕΙΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
⏖́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Στρ. α′.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε· φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς

Inscr. omissa in BḄD — Θειαίῳ παιδὶ ἡλίου, παλαιστῇ. α′β′δ̲′δ̲̲′ε′ζ′ Al. — Θειαίῳ παιδὶ Οὐλίου παλαιστῇ. Ro. — Θεαίῳ Ἀργείῳ παλαιστῇ. Bö.*

1 ἀγλαοθράνων B.ḄD. Ro; Hm. Bö.‡ — ἀγλαοθώκων α′β′δ̲′δ̲̲′ε′ζ′ Al. Ro.* (cum gl. Tricl. ἐνδόξων) — ἀγλαοθράνων (Bg.²) ‖ 2 ὑμνῆτε Ḅ — ὑμνεῖται Dδ̲̲′ — ὑμνεῖτε Bα′β′[δ̲̲′]ε′ζ′ Al. Ro.* cum Sch. Vet. (ὑμνήσατε)

[redacted]

μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·
πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ τὰ κατέκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
οὐδ' Ὑπερμήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφος ἐν κολεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

Ἀντ. α'.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶ καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι.

3 ἔνεκε D — ἕνεκεν [B]Ḅ recc. Al. Ro.* || 4 κακρὰ D — καθαρὰ D, — μακρὰ B.Ḅ recc. Al. Ro:* (cum Sch.) || τὰ] τοῦ Sm. || περσέ.. B (exesis literis) — περσέως B,ḄD. Al. Ro:* Ox. — περσέος recc. Sm. Bd. Hy. Be.* || 5 πολλά δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν, ἄστη, ταῖς ἐπάφου παλάμαις. B. (sed ἄστη fortasse accentu caret in textu, ubi integra linea blattis male habita est) — id. (sed sine interp.) D — id. (κατῴκισθεν ἄστη ταῖς) Ḅ̄ — id. (sed ἐν αἰγ.) D, — id. (sed κατῴκισθεν ἄστη,) α'γ̲' Ro.* Ox. Hy. Bg.[2] — id. (sine dist.) γ̲'ε'ζ' Al. — scripsi τὰ cum Bö.[2] et [κατ]έκτιθεν cum Hm.[2] || 6 ὑπε[ρμ]ήστρα B exesis literis (μ, non μν fuisse videtur) — ὑπερμήστρα B,Ḅ Ro; (et Schol. in B Ro.) — ὑπερμνήστρα D recc. Al. Ro.* (et Schol. in D semel) — ὑπὲρ μνήστρα D, (et semel in Schol. D) || παρεπλάγχθη [B.Ḅα'?γ̲'?]D. Ro.* — παρεπλάχθη γ̲'ε'ζ' Al. || μονόψαφος Hck. (cum Schol. Vet. recte) — μονόψαφον rell. || κολεῷ(ῶ) BḄDα'β'γ̲'γ̲'ε'ζ' Al. Ro.* (cum Schol. Metr. τὸ δὲ κολεῷ ἀντὶ τοῦ κολῷ κατὰ συνίζησιν) — κουλεῷ Hm. Bö.* || κατασχοῖσα [BḄDα'β'γ̲']γ̲' Al. Ro.* — κατασχοῦσα ε'ζ' || 8 κεραυνῷ θεῖσα Al. || βέλεσι BḄ Mr. St. Bd. Hy.[2]* — βέλεϊ D (nisi is quoque εσ scribere voluit; ε et εσ saepius vix possunt distingui; cf. N. IX, 47) — βέλεσσιν γ̲'ε' — βέλεσιν [α']β'γ̲'ζ' Al. Ro.* Sm. Ox.* Hm. Bö.* || 9 ὀϊκλείδαν [B]ḄDα'β'γ̲'γ̲'ε'ζ' Al. Ro.* (cum gl. Tricl. συνίζησις) — Οἰκ. Sm.* || πολέμοιο νέφος omnes scripti et impressi cum Schol. Vet. — π. γέρας Ra. — π. φάος Bg.[3] || 10 γυναιξὶ B.Ḅ̄Dα'β'γ̲'(γ̲'?)γ̲'ε'ζ' Al. Ro:* — γυναιξὶν Sm.* (in nullo scripto quod sciam, nam de γ̲', quem non inspexi, non recte, puto, Bö. relatum est) || πάλαι cum antecedentibus coniungunt Bα'β'γ̲'γ̲'ε'ζ' cum Schol. Vet. — ambigue (sine distinctione) ḄD Al. Ro. — πάλαι cum sequentibus coniung. Cp.* quae prava Ceporini interpunctio tollenda est.

Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε
λόγον·
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθεῖ
συνάρμοξεν δίκᾳ·

Ἐπ. α'

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἐναρόντος ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμ
πον
ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλ
λίστα θεῶν.

11 ἀλκμήναν B.BD.[α'β'δ']δ' Ro; Hy.[2]* — ἀλκμάναν ε'ζ' Al. Ro.* μολῶν BBD — μολὼν D, recc. Al. Ro:* || τόν, D — τὸν BD[α'?]β'δ ε'ζ' Al. Ro.* — τοῦτον Sm.* (cum Schol. Vet.) — τὸν μὲν (Bö.) — πιστ (Bg.[3]) || 12 πατρί τ' B.BD[α']β'δ'δ'ε'ζ' Ro:* Hy.[1] Bö.* — πατρὶ τ' — πατρί δ' Hy.[23] Schf. — πατρὶ δ' D, Hy.[45] (Bg.[2]) || vox εὐθε omissa est in ε'ζ' || συνᾱ́ρμοξε̄ B — συνάρμοξε D — συνάρμοξεν B re Al. Ro.* || 13 θρέψαι δ' ε' — θρέψεται δ' Al. — θρέψε τὰν δ' Sm. θρέψεν δὲ Ox. — θρέψε δ' rell. || ὁ δ' ὄλβῳ(ω) φέρτατος ἵκετ' omi scripti et impressi || 14 ἐς κείνου D. recc. Al. Ro.* — ἐς ἐκείνου BB post γενεὰν plene dist. Bα'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Hy.* Hm.[2] — non dist. BD commate δ' Sm.* Hm.[1] Bö.* || ἐπεὶ ἐν BBD Sm. Pw. Hy.* — ἐπεὶ ἐν α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. || χαλκέοις] συνίζησις gl. Tricl. || 15 ἐναρόν scripsi ex Sch. — ἔναιρε̄. τί οἱ BB — ἔναρε. τί οἱ D — ἔναρεν. τί α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro. Mr. (aliquot Tricl. ut ε' ἔναριν, τί οἱ) cum gl. Tr ἐφόνευσεν ὁ ἀμφιτρύων. κατά τι. — ἔναρέν, οἱ Cp. Ox. Hy. — ἔναρεν. οἱ — ἐναρόντι Ri. Sm. Bd. — ἔναρέν τοι (sive γ' οἱ) Pw. — ἔναρεν, τῷ — ἔναρεν· τῷ δ' Hm.[1] — ἔναρεν, καί οἱ (crasi) Bö.* — ἔναρεν, οἷ Hn — ἔναρεν, ἵν τ' (Th.) — ἔναρεν, τῷ δ' Ky. Ht. — ἐναρόντι οἱ ὄψιν (ἐναρίζοντι ὄψιν) Ra.[12] — ἐναρόντ' ὄψιν οἱ Ah. Sw.[23] Bg.[2] || 16 ἐσῆλ B — ἐσῆλθε BD — ἐσῆλθε, Mr. St. Hy.[24] Schf. — ἐσῆλθεν. (α'?) — ἐσῆλθεν, δ'ε'ζ' Ro. Cp. Sm.* Hy.[125] Be. Bg.[2] — ἐσῆλθεν Bö.* Ra. || 18 τελείᾳ scripti Al. Ro.* St. Bö.* — Τελείᾳ Mr. Sm || μητέρι BB — ματέρι D recc. Al. Ro.* || βαίνοισ' omnes || ἔστι Sm — ἐστὶ scripti Al. Ro.*

Στρ. β'.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει
τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θειαῖος εὐφόρων
λάθαν πόνων.

Ἀντ. β'.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ
τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ'
ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενὶ σιγᾷ ϝοι στόμα· πὰν
δὲ τέλος

19 ὅσων ἀργείων D — ὅσ ἀργεῖον δ' — ὅσων ἀργεῖον rell. || **20** ἐσλῶν omnes || ἔστι omnes || **21** ὅμως omnes || **22** ἄγων ε'ζ' Al. || , χάλκεος B — χάλκεος rell. cum Schol. Vet. || **23** βουθυσίαν BB̦D Pw. Be. Hm. Bö.* — θυσίαν α'β'δ'ɣ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. Hy. — τὰν θυσίαν Sm. Bd. — Schol. Vet. τὴν τῆς (D τοῦ) θεοῦ θυσίαν || **24** οὐλία [BB̦] Ro.* cum Schol. Vet. in Ro. [B?] — ἀλία D — ἀλία α'β'δ'ɣ' Al. cum Tricl. gl. ὁ τοῦ ἡλίου παῖς Θειαῖας — ἁλίου ε'ζ' — in Schol. D est ὁ τοῦ ἡλίου παῖς Θειαῖος || νικήσαις BB̦ɣ', — νικάσαις Dα'β'δ'ɣ'ε'ζ' Al. Ro.* — νίκας ɣ'(?) || vs. 45 vulg. om. B̦ || ἔσχι B — ἔσχι D — ἔσχεν recc. Al. Ro.* || Θειαῖος [B]D recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — Θεαῖος Hm. Bö.* Cf. ad O. XIII, 78. || εὐφρόνων B[a] Cp.[m] — εὐφόρων B[1]D recc. Al. Ro.* Ox.* (cum gl. Tricl. ἐπικερδῶν) — Utraque scriptura in Schol. Vet. et in Schol. Tricl. memoratur. — δυσφόρων Sm. Bd. — δυσφρόνων Bg.[2] || **25** μολῶν BB̦D — μολὼν recc. Al. Ro.* || **26** ἰσθμεῖ Ro. Br. Mr. || νεμέᾳ(α) omnes || . μοίσαισί τ' B.B̦D.α'β'δ'ɣ'ε'ζ' Al. Ro:* (cum Sch. Vet.) — μοίσαισιν (Hy.) Be. (Bg.) Ht. — , μοίσαισι [illegible] || **28** νόμῳ(ω) scripti Al. Ro.* Hy.[2]* (cum Sch.) — νόμῳ Sm.* — (-είου) νομοῦ (Pw. Mi.) || **29** μὲν [BB̦]Dα'(β'?)δ'ɣ'ε'ζ' Al. Ro.* — μάν Sm.* (ex Sch.) — μέν γ' Pw.

ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαι
παραιτεῖται χάριν·

Ἐπ. β'.

γνώτ' ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμ
ποικίλοις.

Στρ. γ

ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέ
ρων

30 ἔργω, ε' — ἔργων. rell. || ἀμόχθων ζ' — ἀμόχθῳ(ω) rell. || πρὸς φέρ δ' || 31 γνῶτ' ἀείδω θεῷ τὲ, | καὶ ὅςτις B. — γνῶτ' ἀείδω θεῷ τε | καὶ ὅς τις — γνῶτ' ἀείδω θεῶ τε | καὶ ὅςτις D. — γνώτ' ἀείδω θεῷ τε, | χ' ὥς τις α'β'δ' ε'ζ' Al. Ro.* — id. (sed χ' ὥςτις) Mr. St. Ox. Hy. — γνώτ' ἀείδω θεῷ τε, κ ὅς | τις Pw. || 32 ἀέθλων BBDα'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* (cum gl. Tricl. συνίζησις) · ἄθλων Hm. Bö.* || κορυφᾶς Sm. Pw. (cum Sch. Vet. ut videtur) — κ ρυφαῖς rell. || ὕστατον D — ὕπατον [BB recc.] Al. Ro.* — Sch. par. ἐ δοξότατον καὶ ὑπερέχοντα || ἔσχε B — ἔσχε BD — ἔσχεν recc. Al. Ro || 33 post τεθμὸν non dist. BD Al. — dist. (plene) recc. Ro.* (cum Sch. Vet.) — utrum in B punctum sit necne non potest discerni || ἀδε omnes scripti et impressi — ἁδεία (v. l. apud Sch. Vet.) (Ht. collato P. I 98) || γε μὲν recc. Al. Ro:* — γέ μεν B — μὲν (sine γε) D — γε D, — par. Sch. Vet. οὖν || 34 τελεταῖς. B — τελεταῖς, B — τελετ D recc. Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) — τελετᾷ (v. l. apud Sch. Vet.) (Ht. δὶς. α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro. — δὶς BBD Cp.* || νιν Bö.* — μιν BB R (in Ro. μὶν) — omissa vox in D — γὰρ α'β'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. — τὶν (B — par. Sch. Vet. αὐτόν || 35 γαίᾳ(α) δὲ καυθείσᾳ(α) πυρὶ, BB[α'β'δ'δ'] Ro.* — id. (sed Γαῖα) Ro; — id. (sed καυθεῖσα) B, — γαῖα δὲ καυθε πυρὶ, D.ε'ζ' (in D. sine dist.) || 36 ἀγγέων θ' ἕρ. (Bg.[2]) || ἕρκεσι B β'δ'δ'ε'ζ' Al. — ἕρκεσιν Ro.* || παμποικίλοις mss. Al. Ro.* (cum Sch. — παγχαλκέοις a Sch.[3] lectum fuisse Ht. suspicatur, perperam. 37 ἵκεται mss. Al. Ro.* (cum Sch.) — δέκεται Ra. (collatis P. I, I. VII, 68) || θειαῖε B.BD. recc. Al. Ro:* — Θεαῖε Bö.* Cf. ad XIII, 78. || ματρώων mss. Al. Ro.* Sm.* — ματρῴων Mr. St. || πο γνωτὸν γένος scripti Al. Ro.* Bd.* (in D το pro τον) — πολυγνώτῳ γένει Sm.

εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θα-
μάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἱππο-
τρόφον
ἄστυ θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναίων
πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντ. γ'.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέ-
βαν,
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὅντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε
νικᾶσαι σθένει.

38 χαρίτεσί τε D || καὶ | τυνδαρίδαις BḄD Ro.* — καὶ | τυνδαρίδαισι α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ox. — καὶ | σὺν Τυνδαρίδαις Sm. Bd. Hy. Be.* (cum Sch.[1 2]) || θαμάκις,] θάμ'. ἐγὼ δ' Ht. male || **40** σύγγ. scripti Al. Ro.* Ox. Hm.[1 2] — ξύγγ. Sm. Bd. Hy. Be.* Cf. ad vs. 10. || ἄργεϊ omnes || **41** νικαφορίαισι B.ḄD. -ίαις recc. Al. Ro:* || ὅσσοις D — ὅσσαις D, — ὅσαις rell. || ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ. προί|τοιο θάλησε. ḄḄD (sine dist. ḄD) — id. (sed θάλησεν. et sine dist. post τὸ) α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Ox.* (in Ro. τὸ,) — id. (sed θάλλησεν.) Sm. Bd. — ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ σόν, | Προῖτε, θάλησεν. Hm.[1] — Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον | ἄστυ θάλησεν Bö. Hm.[2]* || **43** -νόθεν δ' [BḄ]Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — νόθε δ' Sm.* — par. δὲ agnoscit || -θένταις Ḅ vitiose || οἰνοραῖς D vitiose || ἀπέβαν BḄ Dα'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' (Bö.) Sw. Bg. Ht. cum Sch. Vet. (ἀνεχώρησαν) et cum gl. Tricl. (ἀπῆλθον οἱ πρόγονοί μου,· et vs. 44 sup. πελλάνας gl. ἀπέβησαν) — ἐπέβαν (in nullo scripto) Al. Ro.* (merum Aldinae vitium a Ro. iteratum) || **46** -γχει. D —-γχειν. D, et rell. || -μῆσαι omnes || **47** ὅντε] οὔτε D, || **48** λύκιον ε' || πὰρ omnes || ἔθηκε BḄD [illegible] θῆκεν α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Sm. Ox.* — θῆκε Mr. St. Bd. Bö.* || [illegible] σὺν] δρόμοισιν Ra. — δαεῖσιν? || ποδῶν τε χειρῶν [τε] νικ. BḄ (de [illegible] τε non diserte notavi) — ποδῶν τε χειρῶν νικ. Dα'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. — ποδῶν

Ἐπ. γ

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάῃ
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶ
πιστὸν γένος. 1

Στρ. δ

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατ
φίλῳ
Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θ
ράπνας, 1
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τοῦτον ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ

τε χερῶν τε νικ. Ro.* — ποδῶν, χειρῶν τε νικ. Sm. Hm. Bö.* — ποδ χερῶν τε νικ. Ox. Hy. Be. || νικᾶσαι omnes

49 ἐλθόντων Sm. Bd. || ξενίαν B.ḄD. Pw. (Hy.[1]) Be. Bö.* ξεινίαν α'β'γ̱'(δ̣'?)δ̱'ε'ζ' Al. Ro.* Ox.* — ξεινοσύναν Sm. Bd. || π scripti Al. Ro.* Ox.* — παρ' Sm. Pw. — πὰρ Bd. Hm. Bö.* παμφάη BḄDε'ζ' Ro. Cp. Br. Hm. Bö.* — παμφάῃ α'β'γ̱'δ̱' Al. M metaplastice, cum Sch. Vet. (et Tricl.) παρὰ τῷ παμφάῃ (ubi D π φαίω) et cum gl. Tricl. τῷ προγόνῳ αὐτοῦ; in Sch. ad vs. 37 παμφάης rectus || **51** ἔμεν D — ἔμμεν' Mr. || **52** εὐρυχόρου B. recc. Sm. Bd. Pw. Hy. Be.* (cum Sch. D) — χώρου Al. Ro.* (cum Ro.sch) — de Bsch n. n. || **53** μοιρᾶν Al. || θάλειαν BḄDα'β ε'ζ' Al. Ro. Br.* — θαλειᾶν Cp. Br.m (cum Sch. μοῖραν τῆς εὐωχίας **54** περικαδ. omnes || **55** . τὰν μὲν, παρὰ πατρὶ Bac (ubi per μὲν, παρὰ traducta est) ḄD Cp.* (in ḄD Cp.* alia dist.) (cum Sch. Vet.) — τὰν πατρὶ (om. παρὰ) δ̱'? Ro. (in δ̱' cum gl. σὺν) — τὰν, πατρὶ (om. μὲν π Bpcα'β'γ̱'γ̣'(δ̱'?)ε'ζ' Al. (Al. sine dist.) || **56** διὶ (δῑῑ) scripti Cp.* Bg. διὶ Al. Ro. — Δὶ Bö.* || νέμοντα. D || τάν δ' B — τὰν δ' Ḅ Cp. τὰν θ' D recc. Al. — τὰν Ro. || ὑπὸκεύθεσι B (ita ut accentus su fuit mutatus aut deletus sit) — ὑπὸ κεύθεσι rell. || ἐν γυάλοις [BḄ]D — ἐν γυάλοισι α'β'γ̱'ε'ζ' Al. Ro.* — ἐγγυάλοισι δ̱' || θεράπνας **57** ἀμπιπλᾶντες Bac — ἀμπίπλαντες ε' — ἀμπιπλάντες BpcḄD[α γ̱'ζ' Al. Ro.*

εἷλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πο-
λέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλ-
κέας λόγχας ἀκμᾷ.

Ἀντ. δ'.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στε-
λέχει
ἥμενον· κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ϝέργον ἐμήσαντ' ὠκέως.
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐ-
τίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ
σχεδὸν πατρωΐῳ·

59 -δεύκευς Ḅ (ac. ft. κεος) ‖ κάστωρος α' ‖ **60** ἀμφι D ‖ βουσί B,ḄD. Ro; -σιν [B?] recc. Al. Ro.* ‖ -σι ḄBDα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — σιν Mr.* ‖ λόγχης ε'ζ' Al. ‖ αἰχμᾶ(ᾶ) BḄD recc. Al. Ro.* — ἀκμᾷ Pw. Be. (Hm.[1 2]?) Bö.* ‖ **61** ἀπό τ' ἀυγ. ζ' (sic) — ἀπὸ ταυγ. Ro. — ἀπὸ ταϋγ. rell. ‖ πόδ' αὐγάζων BD, Ro. Mr. (in B non satis compositae literae; est ζ perminutum ut paene oculos fugiat) — πόδ' αὐγά ων Ḅ̄ (cf. Bö.[1] I. p. XXIV et mea in An. V, 908.) — πεδαυγάζων Cp. Br. — ποταυγάζων St. — πέδ' αὖ γάζων D — πεδαυγάζων α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Sm.* ‖ ἴδε̄ B — ἴδε ḄD.α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. — ἴδεν Ro.* ‖ γλῦκεὺς (sic) D — λυγκεὺς rell. (et D,) ‖ **62** ἥμενος BḄD̄. — ἡμένος inter Schol. Vet. in BD (contra hanc scripturam disputat Didymus) — ἥμενον (Aristarch. Apollodor. Didym. apud Schol. Vet.) Cp. St.* Ht. Ra. — ἡμένως α'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Ro. Br. Mr. Be. Hy.[2]* (cum gl. Tricl. ους et καθημένους ὡς ἐλλοχῶντας; idem ἡμένως legitur in Sch. Vet. in Ro. male intrusum) — ἡμένους Bö.* — ἡμένω Th. ‖ **63** . λαιψηροῖς B.ḄD.ε'ζ' Al. Ro.* — λαψαιροῖς α'β'δ̲'δ̰' ‖ πόδεσιν BḄD. — πόδεσι B, — πόδεσσιν recc. Al. Ro.* ‖ **64** ἔργον ἐμνήσατ' BḄ — ἔργον ἐμνήσαντ' D recc. Mr. (cum gl. Tricl. μνησθέντες ἐποίησαν) — ἔργου ἐμνήσαντ' (in nullo scripto) Āl. Ro.* St. Ox. — ἔργον ἐμήσαντ' Sm. Bd. Hy. Be.* — Schol. Vet. μέγιστον ἔργον κατεπράξαντο Vide ad vs. 6. ‖ **65** πάθον D — πάθον rell. ‖ **66** ἦλθεν ε'ζ' — ἦλθε rell. ‖ στᾶθεν α'δ̲'δ̰' — στάθεν rell. ‖ τύμβω BḄD ε'ζ' Ro. Cp. — τύμβῳ α' (sed cum gl ω) Al. Br.* — τύμβω (cum gl. ω) β'δ̲'δ̰' ‖ πατρώῳ BḄε' Al. — id. (sed cum gl. ω) α' — πατρώω Dζ' Ro. Cp. Br. — id. (cum gl. ω) β'δ̲'δ̰' — πατρῴῳ Mr. St. Ox. — πατρωΐῳ Sm. Bd. Hy. Be.*

'Επ. δ'.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἐρῆμοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

Στρ. ε'.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς

67 ἔνθεν οὖν ἁ. Sm. — ἔνθεν ἁ. rell. || **68** νιν omnes. Hoc confirmat νιν praegresso οὔ O. III, 45; P. VIII, 16. || **69** ἀνέχασαν BB̦ — ἀνέσχασαν Dα'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ἀνέσχαξαν Pw. pessime — ἀνάχαξαν Mi. — οὐδέ τ' ἀνέσχασαν. ὁρμ. (Hy.) — ἀνέχασσαν Wa. Be. Hm. Bö.* || ἐφορμασθεὶς D, — ἐφορμηθεὶς [B,] Ro; — ἐφορμᾱθείς(θεὶς) BB̦D recc. Al. Ro.* || post (non ante) ἀκ. θ. dist. Bε'ζ' Ro.* Hm.* Bg. — ante (non post) id. Sm.* — neutro loco B̦Dδ̰' St. Di. Sw. Ht. || γὰρ ε' — δ' ἄρ' rell. || **70** λῡγκεὺς B̦ — Λυγκέως Mr. St. — λῡγκέος BD recc. Al. Ro.* Sm.* || **71** ἴδα BB̦D. recc. Al. Ro: Cp. — Ἴδᾳ Mr. St.* cum Schol. Vet. || πλᾶξε̄ B — πλᾶξε B̦D recc. Al. Ro.* — πλᾶξεν (sequitur οἱ μὲν) D, || ψῐλόεντα D (sic) — ψολόεντα rell. cum Schol. Vet. || **72** ἁμᾶ δε κέοντ' BD̄ — ἁμᾶ δὲ κρέοντ' B̦ — ἁμᾶ δὲ κέοντ' α'β'δ̲'δ̰'δ̰ Al. Ro. (cum gl. Tricl. οἱ δύο ὁμοῦ ἔκειντο) — om. hic vs. (184 vulg.) in ε'ζ' — ἁμᾶ δὲ καίοντ' Cp.* Ox. — ἁμᾷ δὲ καίοντ' Hy. — ἅμα δὲ καίοντ' Sm. Bd. Be. Hm. Bg.[2] — ἅμα δ' ἐκαίοντ' Bö.* — Schol. Vet. ὁμοῦ δὲ ἐκαίοντο || ἔρημοι [BB̦]D[α'β̲δ̲'δ̰' Al. Ro.* — ἐρῆμοι Ah. Sw.* — om. ε'ζ' || κρασόνων D || **73** ἀλφεοῦ D — ἀδελφοῦ D, || ἐχώρησεν BB̦ — χώρησεν [rell.] Al. Ro.* || **74** νιν scripsi — μιν omnes — καὶ δὴ αὐτὸν par. Vet. — μὲν? || τεθνεῶτ' D || φρίσσοντ' ἀμπνοὰς ἔκιχε. BB̦ — φρίσσοντ' ἀναπνοὰς ἔκιχε D̄ — φρίσσοντ' ἀναπνοὰς, κίχεν.· α'δ̲'δ̰'ε'ζ' — id. sine dist. Al. Ro.* Hy. — id. (sine dist. et κίχε) Mr. St. — φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν. Sm. Hm. Bö.* — φρίσσοντ' ἀναπνοὰς ἔκιχεν. Bd. — φρίσσοντ' ἀναπνοᾶς κίχεν. Ox. — φράσσοντα (sibi intercludentem) πνοὰς ἔκιχεν. Pw. Mi. (Hy.) Be. || **75** δὲ BB̦Dα'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Bd. Ox. Hm.[1] — δὴ (in nullo scripto)

ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον,
ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ
πιστοὶ βροτῶν

'Αντ. ε'.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος
ἤλυθέ ϝοι
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
πόσις,
σπέρμα θνατὸν, ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθό-
μενον
αὐτὸς Οὔλυμπον [νέμειν μέλλεις ἐμοὶ] σύν τ' Ἀθηναίᾳ
κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,

Sm. Hy. Be.* — δ' ἐν(τέγγων) Mi. — δ' οὐ Hm.[2] ut poeta Castorem lacrumis maiorem finxerit — p. n. e. || τέγγων BB̦ St.* Hm.[2] — τέγων sive τάγων D — τέγκων α'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* (cum gl. Tricl. βρέχων, στάζων) — στέγων Hm.[1] — στάζων Sw.

76 φώνᾱσε omnes; cf. O. XIII, 65; Ah. DD. p. 148 et ad P. IX, 93 || τὶς Al. || δὴ omnes || **77** ἔσεται D. — ἔσσ. rell. || πενθέων omnes, in Tricl. cum gl. συνίζησις. || καὶ ἐμοὶ BB̦Dα'β'δ̲'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Sm. Bd. Be. Hm. Bö.* — καί μοι (in nullo scripto) Ro.* Ox. Hy. || ἐπίτελλον BB̦ — ἐπίτειλον D recc. Al. Ro.* || **78** ' ἂν πόνω D, — δ' ἐν πόντω D — δ' ἐν πόνῳ(ω) rell. — paraphr. ἐν et κατά || **79** ὡς D — ὣς rell. || ἤνεπε BB̦α'β'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* — ἔνεπε D — ἔννεπε Hy.[2]* || ἀντία ἤλυθέν οἱ. BB̦ — ἀντίος ἤλυθέ οἱ Dα'β'δ̲'δ̣'δ̰' Bö.*; cf. O. VI, 28; I. V, 57 — ἀντίος ἤλυθέν οἱ ε'ζ' Al. Ro.* — ἤλυθεν ἀντία οἱ Hm. || **80** ἐσί D. — ἐσσί rell. || τόν δ' D — τόνδε δ' rell. || **81** θνατῶν D[a] — θνατὸν [BB̦]D[1] recc. Al. Ro.* || interpunxi cum Sch. et Cp.* || πελάσαις. BB̦D recc. Al. Sm. Bd. Pw. Hy. Bö.* — πελάσσαις Ro.* Ox. Be. || **82** ἔσταξεν BB̦D — ἔσταξ' α'β'δ̣'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* — ἔσταγ' Sm. — στάξεν (Pw.) Be. Hm. Bö.* || ἀλλ' ἄγε D — ἀλλά γε D, — ἀλλ' ἄγε rell. || ἔμπαν omnes scripti et impressi — ἔμπας coni. Bg. || **83** παραδίδωμι. D, — παρδίδωμι. Al. — παρδίδωμ'. rell. || **84** αὐτὸς Οὔλυμπον νέμειν μέλλεις ἐμοὶ σύν τ' scripsi — αὐτὸς ὄλυμπον ἐθέλεις | σύν τ' BB̦D — αὐτὸς, οὔλυμπον θέλεις | σύν τ' α'β'δ̲'δ̣'δ̰' Al. (cum gl. marg.

'Επ.

ἔστι σοὶ τούτων λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι :
μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ϝίσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν. :
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκ-
μίτρα Κάστορος. :

Tricl. λείπει) — αὐτός, οὔλυμπον θέλεις νῦν οἰκέειν, | σύν τ' ε'ζ' αὐτὸς οὔλυμπον ἐθέλεις | σύν τ' Ro.* Ox. Hy. Bö.² Di. — αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι θέλεις | σύν τ' Sm. Th. — id. (sed ἐθέλεις, synizesi tolerabili) (Bö.²) Bg.¹; cf. ad O. II, 97 — αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκ ἐμοὶ | σύν τ' Bd. Hm. Sw. — id. (sed ἐμὶν) Be. — id. (sed ναίειν ἐμ (Bö.) Bg.² — αὐτὸς Οὔλυμπον νοεῖς οἰκεῖν ἐμοὶ | σύν τ' Ky. — αὐ Οὔλυμπον συνοικεῖν μοι (sic!) ἐθέλεις | σύν τ' Ht. (Ra.) || ἀθηναίᾱ — ἀθαναῖα D — ἀθαναίᾳ(α) α'δ̲'δ̰'ε'ζ' Al. Ro.* Cf. ad O. VII, 38 ἄρεϊ Ḅ — ἄρει [rell.] Al. Ro.*

85 τούτων (sine μὲν) BḄD[α'?β']δ̲'[δ̣']δ̰'ε'ζ' Al. Mi. Hy. Ht. ((Sch. Vet. ἔστι σοι τούτων μερίς) — μὲν τούτων (in nullo scripto videtur) Ro.* — τῶν μὲν Hm.* || **86** μάρνασαι BḄD recc. Al. Bd. Hy. Be.* (cum Sch. Vet. διαμάχῃ) — μάρνασθαι Ro.* Ox. tiose, ut μὲν vs. 85. || ἀποδάσασθαι [BḄ]D recc. Al. Ro.* Ox. ἀποδάσσασθαι Sm. Bd. Hy. Be.* || ἴσον; B (de hoc signo vide ad VII, 97) — ἴσον Ḅ — ἰσον D recc. Al. Ro.* Cf. ad O. IX, 98. || ὑπέρνεθεν BḄ — ὑπένερθεν D recc. Al. Ro.* || **88** χρυσέοις] συνίζησι Tricl. || δόμησιν D || **89** ὡς D || δ' ἄρ' Ḅ — ἄρ' (sine δ') B.D. Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) || αὐδᾱσαντος BḄ Cp.* — αὐδήσαντος D.ε'ζ' Al. Ro. || γνώμᾱͅ BḄ[α'ζ']δ̲' Al. Mr. Sm. Bd. Hy. Be.* (cum Vet. et Tricl.) — γνώμα Dε'δ̰' Ro.* St. Ox. Cf. ad P. III, 28. | ανα δ' ἔλυσῑ B. — ανα δ' ἔλυσε Ḅ — ἀνὰ δ' ἔλυσε D. recc. Al. — ἀνὰ δ' ἔλυσεν Sm.* || χαλκεομίτρα BḄDα'^{pc}δ̲'δ̰' (credas etiam δ̣') Al. Ro.* Ox. Pw. — χαλκομίτρα α'^{ac}ε'ζ' Sm. Hm. Bö.* — gl. ' τοῦ χαλκὴν ἔχοντος ζώνην, ἤγουν τοῦ ἐχθροῦ — par. Sch. Vet. χαλκο Cf. ad O. VIII, 1; sed etiam ad P. I, 56; O. I, 23; II, 97.

Subscr. ὕμνου τέλος θειαίου παιδὸς ἡλίου: α' — τέλος. ζ' — τέλος. sub Scholiis huius odae subscriptum est in D, tum in altera p incipit οὐδὲ ὅλως etc. (Bö.¹ II, p. 510), ut N. XI quasi epimetri loco sit. — nulla subscr. in rell.

[ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.]

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡᾼ ΤΕΝΕΔΙῼ

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Strophae.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏕ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏕
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏕ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏕
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία, Στρ. α'.
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,

Inscr. om. BBD — *ἀρισταγόρᾳ πρυτάνει τενεδίῳ υἱῷ ἀκεσίλα.* α'[β'] ζ'ζ'ε'ζ' Al. Ro.* — ἀρ. τεν. πρ. Bö.* || Vide ad N. V. Inscr. de ε'ζ' — μέλος ια' Al. — εἶδος ια' Ro.* — [νεμ. ια'] Bö.* || Carmen a Didymo εἰς τὰ Παροίνια (ita BD Ro.) referebatur.

1 ἅ τε scripti Al. Ro. Bd. Hy.[2]* — ἅτε Cp.* — ἅγε Sm. Ox. — ἅ γε Hy.[1] Be. || πρυτανεῖς D || λελογχυῖ' Sm. — λέλοχας ε' — λέλογχας rell. || 2 *κασιγνήτη* BB — *κασιγνήτα* D recc. Al. Ro.*

εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

Ἀντ. α

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ νῦν δόξαι τέλος
δυωδεκάμηνον περᾶσαί νιν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ἐπ. α

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε σύγγονον.

4 ἀγλαῷ σκάπτω πύλας B B — ἀγλαῷ σκάπτω πέλας D δ'^{pc} ε'ζ' R St.* — ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας α'β'δ'δ'^{ac} Al. Mr. Hm. Bö.* (cum gl. Tr λαμπρῷ) || **5** φυλάσσοισι BBD Ro.* — φυλάσσουσιν δ' — φυλάσσοι [α'ε'ζ']β' Al. Pw. Hy. Be.* || **6** λοιβαῖς BBD — βαῖσιν recc. Al. R || πρῶταν D — πρῶτα ζ' — πρώταν rell. cum Schol. Vet. || **7** δὲ κνι B — δὲ κνίσα D — δ' ἐκ νίσα B — δὲ κνίσσα ε'ζ' Al. Ro.* — δὲ κνίσ α'δ'δ'[β'] Mr.* — δὲ κνίσᾳ Bg. Sw. Ht. Cf. O. VII, 84; I. III, 84. σφισι B BD. — σφισιν α'β'δ'δ'δ' (cum gl. ἐν αὐταῖς) — σφιν ε'ζ' Al. R (ubi ε' male δ' ἔσφιν) — σφι Bö.* — Sch. Vet. αὐτοῖς || **8** θέμις scri Al. Ro.* (cum Sch. Vet.) — Θέμις Bö.[2]* collato O. VIII, 21 sq. || νάοις BBDα'β'δ'δ'δ'ε'ζ' (cum gl. Tricl. ἀδιαλείπτοις) Sm. Bd. Be. Hm. B — ἀεννάοις Al. Ro.* Ox. Hy. (vitium Aldinae?) — αἰενάοις Pw. — S Vet. διαπαντός || **9** σὺν δόξᾱ(ᾳ,α) scripti Al. Ro.* (cum gl. Tricl. τιμῇ Sch. Vet. μετὰ δόξης) — συνδόξαν Bth. ingeniose — νιν δόξᾳ (et περᾶ vel σὸν, δόξᾳ (et περᾶσαι) (Bö.) — σοὶ δόξαι (Bg.[2]) — νῦν δόξαι scr || **10** δυωδ. B.BD.[α'?]β'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. (Bö.) Bg.[2] (cum gl. T συνίζησις) — δωδ. (in nullo scripto) Sm.* Pw. Hy. Be.* — δυοδ. (Pw. περάσαι σὺν B.BD recc. Al. Ro.* (in δ' et Sm. περάσαι, σὺν) cum Tricl. τελέσοι — πέρασαι σὺν coni. Hy.[1] (intellecto αὐτοῖς, Aristagora Symprytanibus) male — περάσειαν Be. (coni. Hy.[2]) pro quo etiam π σειεν aut περάσειας vel melius etiam περάσαις ἐν scribi posse Bö.[1] addit περᾶσαι σὺν D, (Bö.[1]) Th. Aw. (intellecto δὸς) ut O. XIII, 109 — (expulso priore σὺν, vide supra) Bö.[1] coni. Bg.[2] coni. — περᾶσαί νιν tellecto δὸς) (Di.) Bss. Ht. — περάσαι τ' ἐν Ky. — περάσαι σφιν R καρδίᾳ(α) BBDε' Ro.* — κραδίᾳ(α) α'δ'δ'ζ' Al. Sm.* || **11** ἀγησίλαν — ἀρκεσίλαν D recc. Al. Ro.* cum Schol. Vet. (etiam in B) || **12** ἀ μίαν BBDδ'ε'ζ' Al. Ro.* St.* cum Sch.[13] — Ἀτρεμίαν α'β'δ' (cum Tricl. τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τοῦ πατρός et cum Sch.[2]) Mr. — ἀρτεμίαν

εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾶν παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

Στρ. β'.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί νιν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μεμίχθ' ἐν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν Ἀντ. β'.
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ

ingeniose — Ἀρτεμίαν Ky. Ht. || σύγγονον omnes scripti Al. Ro.* Ox. Hm. — ξύγγονον Sm. Bd. Hy. Be. Bö.* non recte, nam eiusdem mensurae vs. 1 str. antistr. in eadem sede brevi utitur in primo tantum systemate. Prorsus eadem res est de vs. 2 epodi primae.

13 μορφᾷ(ᾶ) παραμέ ψεται ἄλλων BB — μορφᾶ(ᾷ) παραμεύσεται ἄλλων D recc. Al. Ro.* Sm.* Hm.[2] (Ma. § 358) (Di.) Sw. Bg. — μορφᾷ παραμεύσετ' ἄλλον Mr. — μορφᾷ παραμεύσετ' ἄλλων St. — μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλως (i. e. ους) Pw. (Hy.[1] collato P. II, 50) Be. Hm.[1] — μορφὰν παραμεύσεται ἄλλων Bö. Th. Di. — μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλους Ht. — Sch.[2] τῷ εἴδει παρέρχεται ἄλλους || **14** -ξε BBDε' — ξεν α'δ'δ'ζ' Al. Ro.* || **17** ἀγαθοῖσί νιν scripsi — ἀγαθοῖς μὲν B.BD. Ro; (B, et Ro; sine μὲν) — ἀγαθοῖσι μὲν recc. Al. Ro.* — ἀγαθοῖσί μιν (Hy. Mi.) Hm. Bö.* || χρεῶν δ' — χρεών rell. || **18** μελισδούποισι BB — μελιγδούποισι [rell.] Al. Ro.* || λαιδαλθέντα D || μελιζέμεν ἀοιδαῖς BBD recc. Al. Ro.* — μελίζεν ἀοιδαῖς Pw. Hm.[2] Be. — μέλπειν ἐν ἀοιδαῖς Hm.[1 3] Ht. || **19** περικτυόνων D. — περικτιόνων BB etc. || ἓξ καὶ δέκ' B — ἑκκαίδεκ' B [α'ζ']δ' Al. Ro:* — ἑκκαίδεκ' D.ε' || ἀρισταγόρας δ' -ραν rell. || **20** νῖκαι BB [α'δ'ζ']ε'pc Sm.* — νίκαι Dlitε'ac Al. Ro.* || πατρ αυτ' D || **21** μεγαλαυχεῖ [B]BDα'β'δ'[δ']ε'ζ' Al. Ro.* Ox. (cum gl. Tricl. τῷ ποιοῦντι τοὺς νικητὰς μεγαλαυχεῖν καὶ ἐπαίρεσθαι) — μεγαυχεῖ (in nullo scripto) Sm. Bd. Pw. Hy. Be.* Possis μεγαυχῆ. || extr. voce παγκρατίῳ expl. α'β'γ'δ'δ'δ'δ' Cf. ad I. III, 37. || **vss. 22 et 23** omissi sunt in DDDDDε'ζ' Al. (in Al. verba ἐλπ. δ' ὀκν. γονέων sola exstant) — non omissi in BB Ro.* || **23** ἀέθλων BB Ro.* Bg.[2] — omnes rell. testes desunt — ἄθλων Bö.* || **24** ὅρκον Bac

καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον Ἐπ. β΄.
κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχύν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γ΄.
συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων·

25 μολῶν B.DD (cum Sch. ad Inscr. in B) — μολὼν D.ε'ζ' Al. Ro:* (cum Sch. ad Inscr. in D Ro.); accentus in D ambiguus est || **26** καλλίον' ε'ζ' — καλλίον Al. — κάλλιον [BBDD]D Ro.* (cum Sch.) || δηρίων τῶν BB — δηριῶν τῶν DD — δηριώντων Dε'ζ' Al. Ro.* || ἐνοστήσατ' error typogr. in Ro. in Sch. ad Inscr. — ἐνόστησ' BB Ro.* (cum Sch. ad Inscr. in BD) — ἐνοστήσαντ' dittographice D — ἐνεστήσαντ' D Al. — ἐνεστίσαντ' D — ἐνέστησ' ζ' — ἀνέστησ' ε' || ἄν τι πάλων Al. || **27** ἡρ. τέθ. omnes scripti et impressi — τέθ. ἡρ. (Bg.²) || **28** κωμάσαις. ἀναδ. B — κωμάσαις ἀναδ. BD — κωμάσ', ἀναδ. DDD Al. Ro. (ortum ex compendio syllabae αις in D male intellecto) — κωμάσαις ἀνδ. Bö.* — κωμάσας, ἀνδ. Cp.* Be. — , κωμάσαις ἀνδ. Hy. — κωμάσαις, ἀνδ. ε'ζ' Hm. recte. Confirmat hanc Ceporini distinctionem optimus codex B et Schol. ex D restitutum. || ἐν om. Cp.* Bd. — non omittunt scripti Al. Ro. Hy.* — ἐμ(πορφύροις) Sm. — ἐμ(πορφυρέοις) Ox. Recte se habet ἐν; cf. ad O. II, 63 et Rh. XVIII, 303. || **29** ἔρνεσιν DDDε' — ἔρνεσιν [rell.] Al. Ro.* || τὸν μὲν om. Ro; — non om. rell. (ut nec B,D,) || κενεόφ. BB [rell.] Sm. Bd. Hy. Be.* — κενόφρ. Al. Ro.* Ox. || αὖχαι omnes || **30** ἔλαβον BB — ἔβαλον DDDDε'ζ' Al. Ro.* — Sch. καλῶν ἀποτυχεῖν παρεσκεύασαν || ἄγαν, ἰσχὺν B Ro. — ἄγαν: ἰσχὺν D — ἄγαν ἰσχὺν. B — ἄγαν ἰσχὺν Al. Bö.* — ἄγαν ἰσχύν, ε'ζ' Cp.* (cum Sch.) — de dist. DD n. l. || **31** παρέσφᾰλε̄ B — αλε BDDD — αλεν ε'ζ' Al. Ro.* || **32** ὀπίσω B — ὀπίσσω [B]D [rell.] Al. Ro.* || **33** λίαν B.BD.D [rell.] Al. Ro:* (cum Sch.²) — μὰν Pw. (Hy. Hfn.) Bö.* — μάλ' Be. || **34** ἀμυκλαθεν [BBD]DD Al. Ro.* — ἀμυκλάθεν ε'ζ' || **35** χαλκέ τε (id. est χαλκέων τε, fort. vitiose pro χαλκε[ν]τέ id est χαλκεντέων) B — χαλκέων

καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ᾽ ἀρεταὶ

Ἀντ. γ΄.

ἀμφέροντ᾽ ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
ἐν σχερῷ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ᾽ οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ϝίσον,
ἀλλ᾽ ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ΄.

μοῖρα. τὸ δ᾽ ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ· ἀλλ᾽ ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,

τε Ḅ — χαλκεντέων DḎḌḌ̣ε′ζ′ Al. Ro.* Ox. Hy. Hm.¹ — χαλκεντέα Sm. Bd. Be. Hm.² Bö.* — p. n. e. — Bg.² N. I, 16 comparat, recte. ‖ δεῦρ᾽ et δεῦρο mixta (vel δεῦβ᾽) D ‖ ἀνάτων (sic) DḎḌ (in Ḍ punctis notatum τ) — ἀνάγων BḄ Al. Ro.* (cum Sch.¹²) — ἀνάγον ε′ζ′ (Graeculus igitur ad αἷμα retulit ἔβα)

36 ἰσμῖνοῦ DḎḌ — ἰσμηνοῦ BḄε′ζ′ Al. Ro.* ‖ 37 μάτρωος B — ματρῶος Ḅ — μάτρωος [rell.] Ro.* Sm.* — μάτρῳος Al. Mr. St. ‖ 38 ἀμφέρονται, Mr. St. — ἀμφέροντ᾽ rell. — Bg.² Sch. legisse putat ἀπφέροντ᾽, quia ibi est in paraphr. ἀποφέρονται. ‖ ἀλασσ. D — ἀλλασσ. rell. ‖ 39 ἐν σχερῷ (B?)ḄDḎḌ — ἐν σχερὼ ε′ζ′ (voluit criticus Triclinianus ἐνσχερὼ quod commendat Hy., ut Hom. ἐπισχερώ) — ἐν χερῷ Al. Mr. St. — ἐν χερῷ Ro. Cp. Br. — ἐν σχερῷ Sm.* — Sch. ἐφεξῆς ‖ 40 πάσ᾽ἐτέων (vitiose pro πάσ᾽᾽ἐτέων i. e. πάσαις ἐτέων) B — πάσσαις ἐτέων Ro. — πάσαις ἐτέων ḄD rell. Al. Cp.* ‖ περιόδοις BḄDḎḌε′ζ′ Al. Ro.* Ox. Hy. — περόδοις Sm. Hm.² Bö.* confirmatum ab Eustathio (Pr. 12, 1) alioque Grammatico (Cram. Ann. Oxx. IV, 309) — περ ὁδοῖς (Hy.) Be. Hm.¹ ‖ 41 φέρειν ἴσον (omisso πλούτῳ) BḄ — φέρειν πλούτω(ῳ) ἴσον DḎḌε′ζ′ Al. Ro. Hy.* — φέρειν, πλούτω(ῳ) ἴσον, Cp.* ‖ 42 ἐναμείβοντι BDḎḌḌ — ἐν ἀμείβοντι Ḅ Al. Ro.* — ἀναμείβοντι ε′ζ′ — Sch. ἐξ ὑπαλλαγῆς καὶ διαστήματος ‖ οὕτω σθένος BḄD [rell.] Al. Ro.* — οὕτω σθένος Ḏ — οὕτως ἔθνος (Hy. collato P. X, 28) Hm. Bö.* (qui addit N. III, 74) ex Schol. Vet. (καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος τὸν αὐτὸν τρόπον) — οὕτω γ᾽ ἔθνος Be. ‖ 43 τὸ δ᾽ B[Ḅ]D[Ḏ] Cp. St.* — τόδ᾽ Ḍε′ζ′ Al. Ro. Br. Mr. ‖ οὐχ᾽ D.Ḍ — οὐχ ε′ζ′ [rell.?] Al. Ro.* ‖ 44 τέρμα Ro; errore typogr. — τέκμαρ rell. (etiam B,D,) ‖ ἕπεται. τέκμαρ ἀλλ᾽ ita dist. ε′ male ‖ ἔμπας ε′ζ′ — ἔμπαν [BḄDḎ]Ḍ Al. Ro.* ‖ μεγαληνορίην ἐμβ. ε′ζ′ — μεγαλονο-

ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

ρίαις ἐμβ. D[Ð?] — μεγαλορί' ἐμβ. Ð — μεγαλανορί' ἐμβ. Al. — μεγαλανορίαις ἐμβ. BB Ro.*

45 ἔργα τὲ BDÐÐε'ζ' — ἔργα τε B Al. Ro.* — ἔργα τὰ Ht. perperam || **46** γυῖα omnes cum Sch. — λῆμα Ht. male || **47** θηρευέ μὲν (an ἐμεν' voluit?) D — θηρευέμεν rell. || **48** ἔρωτες ὀξύτεροι Ht. — ἐρώτων (ἐράτων ÐÐ) ὀξύτεραι omnes rell.

Subscr. N. XI. omissa est in omnibus.

Subscr. Nemeonicarum. om. videtur in [B?Ð]Ð[ε'ζ'] Al. — τέλος τῶν πινδάρου νεμέων. B — πινδάρου ἐπίνικοι νεμεονίκαις. D

[redacted]

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

[redacted]

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΗΡΟΔΟΤῼ ΘΗΒΑΙῼ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Epodi.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α'.

Inscr. Isthm. om. BB̦D̲D̦ι'ζ' — ὑπόθεσις ἰσθμίων D — ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΙΣΘΜΙΑ. Ro.* — ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ. Al. Sm. Ox. — ΙΣΘΜΙΑ. Hy. — ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ. Bö.*

Inscr. Isthm. I om. BB̦ — ἡροδότῳ θηβαίῳ [D.]D̲ — ἡροδότῳ θηβαίῳ. ἅρματι τεθρίππῳ. D̦ — ἡ. θ. νέμεα η'. ι' — ἡ. θ. τρισκαιδέκατον. ζ' (de ι'ζ' vide ad N. V, Inscr.) — Η. Θ. ΜΕΛΟΣ α'. Al. — Η. Θ. ΕΙΔΟΣ. Α'. Ro.* — Η. Θ. ἅρματι. ΕΙΔΟC α'. Sm.* — ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α'. ʽΗ. Θ. ΑΡΜΑΤΙ. Bö.*

Metr. Str. 3 (3 et 4 Bö.) coniunxi (ut I. IV), indicata diaeresi, cum Aw.

1 ἀμᾶ́, B — ἀμὰ B̦ — ἐμὰ (ἐμὰ,) rell.

πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι | Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον, ὦ'πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων 'Αντ. α'.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα 'Ισθμοῦ | δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον 'Αλκμήνα τέκεν
'Επ. α'.
παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.

3 θήσομαι BB Ro.* Hy.* — θάσομαι DDDε'ζ' Al. Mr. St.* — θάσσομαι DD || νεμεσᾶσαι Bd. || ἐν BBD. Ro.* — ἐν om. DDDε'ζ' Al. — ἐφ' (Ra.) || ᾗ Ro; — ἅ(ᾇ) rell. (etiam D,) || κέχυται B — κέχυμαι [BD]DDDε'ζ' Al. Ro.* cum Sch. (πᾶς ἔγκειμαι et σπουδὴν εἶχον τῆς γραφῆς) — τέταμαι (Ht.) || 3 sq. non dist. nec ante nec post τί BBD Al. — ante τί plene DDε'ζ' Cp.* cum Sch. — ante τὶ plene D — κέχυμαί τι, Ro. || 4 τοκήων ε' Al. || ἀγαθοῖο DDDD — ἀγαθοῖς [BB]ε'ζ' Al. Ro.* cum Sch. || 5 ἆξον D || ὦ πολλ. DD || ἀμφοτέραν [B?]B Ro. Ox. Hy. -τέρων [B.?] Ro; Cp.* (cum Sch.) — τέροις D.DDDD Al. — τέραιν Pw. — τερᾶν Bö.* || τοι [B.D.B] Ro.* — τῶν DDε'ζ' Al. — Paraphr. Vet. ἀμφοτέρων τῶν χαρίτων τὸ τέλος || θεοῖς. ζεύξω BB Ro. — θεοῖς ζεύξω D etc. Al. Cp.* || 7 κέῳ(ω) [B.B] Ro:* — κείῳ(ῳ) D.DDD — κέῳ(ῳ) ε'ζ' Al. || ἀμφιρρύτᾳ BB — ἀμφιρύτα D. — ἀμφιρύτῳ(ω) DDDε'ζ' Al. Ro:* — ἀμφιρύτᾳ Bö.* — Paraphr. Vet. τῇ ἑκατέρωθεν περιρεομένῃ θαλάσσῃ (ex D) || 8 ἀνδράσι BBDDDD -σιν ε'ζ' Al. Ro.* || τὴν BB — τὰν [DDε'ζ']DD Al. Ro.* || ἁλιερκέος Hm. -κέα rell. (cum Sch.). Vide vs. 28 (32) et ad O. IX, 98; XIII, 34. || 9 ἓξ ὤπασαν D,(?) — ἐξώπασεν Aristarchei apud Sch. — ἓξ [ὤπασε] D — [ἓξ] ὤπασε BBDD [rell.] Al. Ro:* — ἓξ ὤπασεν Hm. Bö.* || ἐξαέθλων BB^{pc} — ἐξ ἀέθλων B^{ac}[D]DD[Dε'ζ'] Al. Ro.* || 10 τὸν om. ε'ζ' — non om. τὸν [rell.] Al. Ro.* || ἀλμήνα D — ἀλκμήνα [rell.] ε' Al. Ro.* || τέκε BBDD [rell.] Al. Ro.* — τέκεν Bö.* || 11 κῦνες DDD — κῦνεσ aut κύνεσ (ambiguo acc.) B — κύνες BDε'ζ' Al. Ro.*

[redacted]

ἀλλ᾽ ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέγας,
ἀνία τ᾽ ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ᾽ ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι᾽ ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

ἔν τ᾽ ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, Στρ. β'.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ, | γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ᾽ ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις,

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, Ἀντ. β'.
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν.

12 μέλος, Ht. — τὸ μὲν (τὸ μὲν,) omnes rell. || 13 ἀνί᾽ ἐν Ht. — ἀνία τ᾽ omnes rell. || χερσὶ [BB̦]D¹ Mr. St.* — χερσὶν D•D̲D̤D̦ε'ζ' Al. Ro.* || νωμεύσαντ᾽ B̦ || 14 καστορείῳ γ᾽ ἢ Ht. — id. (sine γ᾽) omnes rell. — Hiatus excusatur ι dativi eliso, ut passim. Vide ad O. XIII, 84. || -άοι᾽ scripsi — άου rell. Vide ib. || νιν ἁρμόζειν ἐν Ht. temere — ἐναρμόξαι μιν omnes rell. — ἐφαρμόξαι μιν Sch.? (Bg.²) || 15sq. τεχνωθέντες κράτιστοι, εὖ τ᾽ ἀέθλοισι θίγον, πλείστων ἀγώνων καὶ τριπ. etc. (Bg.²) Ra. || 16 ἐν τ᾽ ἀέθλοισι θίγον πλείστων omnes scripti et impressi cum Sch. — καὶ στεφάνοισι θίγων laudat Sch. I. IV, 18. vulg. quod ad hunc locum spectare et ft. καὶ στεφάνοις· θίγον ἱππείων ἀγώνων ..... γευόμενοι ἀέθλων legendum esse coni. Bg.² — Vide etiam Ra. in Ia. 77, 255. || 18 λεβήταισι BB̦ -τεσσι D Al. — τεσι D̲D̤D̦ — τεσσιν ε'ζ' Ro.* || γευόμενοι BB̦ Ro.* cum Sch. (μεταλαβόντες) — σευόμενοι DD̲D̤D̤D̦ε'ζ' — σεβόμενοι Al. || 20 γυμνοῖς BB̦D̲D̤D̦ — γυμνοῖσι ε'ζ' Al. Ro.* || ἀσπιδοδούποισιν Bpc B̦ Ro.* (Bac ἀσπιδοδηπ. sive ἀσπιδοδόπ.) — ἀσπιδόσιν πεισιν (sive πασιν) D — ἀσπιδόσιν πασὶν D̲D̤D̦ — ἀσπίδεσι πᾶσιν ε'ζ' — ἀσπίδεσσι (om. πᾶσιν) Al. || || ὁπλίταις [BB̦]ε'ζ' Ro.* — ὁπλίτας DD̲D̤D̦ Al. || interpunxi de sententia Hagenae amici || 21 οἷά τε [BB̦] Ro.* (cum Sch.) — οἷσ τε DD̲D̤D̦ Al. — ἦσι τὲ ε'ζ' || αἰχμὰς (Pw.) „Sch. legisse ex paraphrasi non satis tuto colligas“ Bg.² Recepit Ht. — αἰχμαῖς scripti omnes et rell. impressi | 22 λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν. BB̦D. Ro:* Bg.² — λιθίνοις ὁπότε δίσκοι-

οὐ γὰρ ἦν πενταέθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ | ϝέργματι
κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ'
Εὐρώτᾳ πέλας,

'Επ. β΄

'Ιφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν 'Αχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέω
ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι 'Ισθμῷ τε ζαθέᾳ

σιν ἴεν. DDDD Al. — λιθίνοις ὅτε δίσκοισιν ἴεν. ε'ζ' — Ammon. p. 4 λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοισι — Eustath. ad Hom. Od. p. 1591, 29 (secundu Tryphonem) laudat λιθίνοις ὁπόταν δίσκουσιν — λιθίνους ὁπότε δίσκους ἴε Pw. — λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἴεν Hm. Bö.* — λιθίνους ὁπότ' αὖ δίσκο ἴεν. Ky. Bg.[1] — λιθίνοισι πέραν δίσκοις ἴεν. coni. Bg.[2] — λιθίνους ὁπό' εὖ δίσκους ἴεν. Ht.

23 ἦ ε πένταθλον. BB — ἦς πένταθλον D — ἦς πένταθλον D,DD Al. — ἦς πω πένταθλον. ε'ζ' — ἦν πένταθλον, Ro:* — ἦν πένταθλον ἐ Mr.* — ἦν πεντάθλιον, Bö * — ἦν πω πεντάεθλ' coni. Bg.[2] („durinsculu foret") dubitanter — ft. epice ἦεν πεντάεθλ' || ἔργματι BB Ro.* - ἔρματι D.DDD (ἔρ.) ε'ζ' (ἄρ.) Al. (cum Ammon. l. l.) || **24** ἀθρόοις [BB] Ro:* — ἀθρόους DDDDε'ζ' Al. || ἀνδησαμένους ε'ζ' — αὐδησαμένοι ⁄ — ἀνδησάμενοι DD [rell.] Ro.* — ἀναδησάμενοι D, || θαμάκις] στεφάν Ht. temere || **25** ἔρνεσι BBD Al. — ἔρνεσι DDD — ἔρνεσιν ε'ζ' Ro.* ῥεέθροισί τε B — ῥεέθροισί τε B Ro.* — ῥεέθροσί τε D — ῥεέθρεσί D,D(D?)D (τρ) ζ'ac — ῥεέθρεσσί τε ε'ζ'pc Al. || ἔφανε BBDDDDε' Al. Ro.* — ἔφανεν Sm.* || aut εὐρώτα aut εὐρώται B — εὐρώτα BD ε'ζ' Al. Ro.* Sm.* — εὐρώπα DD — Εὐρώτᾳ Mr. St. Bö.* Genitivi voluit esse Sch., subaudito ῥεέθροις. || aut πύλας aut πέλας B — πέλ [rell.] Al. Ro.* || inter **25** et **26** (= 29 et 30 Bö.*) in B verba S οἰκείως ἐπὶ τῶν ἰδίων χωρίων ἀκοῦσαι: interposita sunt, quae B (qui Scho transcribere noluit) cum pro textu haberet, iteravit. Vide mea in An. 908. Errore animadverso B a transcribendo destitit; explicat igitur cod in vs. 26 (30) voce ἐών. || **28** ποσειδάωνι ἰσθμῷ(ῶ) BDDDDε'ζ' Al. Ro.* Sm (in multis ante ἰσθ. dist.) — ποσειδάωνί τ' ἰσθμῷ Mr. St. Bd. Bg.[2] I — Sch. ἐγὼ δὲ τῷ ποσειδῶνι καὶ τῇ ἰσθμῷ τῇ θείᾳ καὶ τῷ ὀγχηστῷ un non video quo pacto triplex τε firmari possit, quod cum Ποσ. et 'Ισθ. eosdem ludos pertineant alienius est. Bipartita oratio est, non tripart Cf. ad O. XIV, 5; porro ad O. IX, 98; XIII, 34.

[redacted]

Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδὰν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσω-
ποδώρου πατρὸς αἶσαν

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν, Στρ. γʹ.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ | δέξατο συντυχίᾳ·
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμά-
θειαν φέρει.

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, Ἀντ. γʹ.
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον | μὴ φθονεραῖσι
φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν
ὀρθῶσαι καλόν.

29 -σί τ' B(D?)DDD — σίν τ' ε'ζ' Al. Ro.* || -νεσσι [B] Al. Ro.* — νεσι DDDD — νεσσιν ε'ζ' Sm.* || πέρι DDDD Al. — περι [B]ε'ζ' Ro.* || **30** αἶγαν DD* — αἶσσαν D — αἶσαν [rell.] ε' Al. Ro.* || **31** πατρώαν BDDε'ζ' Ro.* — πρῶαν DD — πατρῷαν Al. — πατρῴαν Mr.* || **32** ἅ νιν D, — ἅ νιν rell. || ἐρειδόμενον ναυαγίοις Sm. (suffultum naufragii tabulis) Bd. Bg.[3] — ἐρειπόμενον ναυαγίαις Ht. — ἐρειδόμενον ναυαγίαις scripti Al. Ro.* Pw. Ox. Hy.* || **33** ἀμετρήτᾱς B — ἀμετρήτας rell. — Vide ad O. XIII, 84. || χρυόεσα DDDD -έσσα(ᾳ) Bε'ζ' Al. Ro.* || **34** αὖτις omnes || **35** πονήσαις B.D.DDDDε'ζ' Al. Ro: Cp. Sm. Hy.* — πονήσας Br. Mr. St. Bd. Ox. — πονάσαις Ah. Cf. ad P. IX, 93 || , νόῳ, B || **36** ἀρεταὶ et ἀρεταῖ iunctim B. — ἀρετὰ et ἀρετᾶ iunctim Ro; — ἀρετᾶ(ᾶ) DDDDD — ἀρετὰ ε'ζ' Al. Ro.* Hm. Ky. — ἀρεταὶ in Sch.[1] et Sch.[3] — ἀρετᾷ (Aristarch.) Sch.[2] Bö.* || κατάκειται scripti Al. Ro.* Hm. Bö.* — κατὰ κεῖται Hy. Kn. — καταθῆ τις Ht. || πᾶσιν ὀργᾶν Ky. — πᾶσαν ὀργάν rell. (cum Sch.) || **37** δαπάναισί τε B -νεσί τε DDD — ναις τε ε'ζ' Al. Ro.* || Possit offendere brevis thesis in tertia antistropha, ut scribas δὴ καί; sed prorsus suo loco est τε καί: cf. ad O. XIV, 5. || **38** νιν omnes scripti et impressi — μιν in Sch. (etiam in Sch. BD) et in Ro; D,[B,] || -τεσιν DDD(D?)D, — τεσσιν [B.]ε'ζ' Al. Ro:* || **40** παντοδάπων (D?)DDD -δαπῶν Bε'ζ' Al. Ro.*

Ἐπ. γ'.

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς,
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τράφει·
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται.
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν Στρ. δ'.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι, | καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν,
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Ἀντ. δ'.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς | Ἡροδότῳ ἔπορεν

41 ἄλλος (om. ἄλλοις) B — ἄλλος ἄλλοις DDDD Al. — ἄλλοις ἄλλος ε'ζ' Ro.* || ἔργμασιν [B] Ro.* — ἄρμασιν DDε'ζ' Al. — ἄρμασιν DD || -ποισι BDDDD Al. — ποις Bpc(?)ε'ζ' Ro.* || **42** μαλοβότᾳ Hy. — μηλοβότᾳ(α) omnes rell. || de particulis τε — τε — τε — καὶ cf. ad O. XIV, 5. || τράφει B (Sw.[8]) — τρέφει rell. || **43** αἰανῆ fort. B — αἰανῆ rell. || **45** εὖ ἀγ. [BD]Dε'ζ' Al. Ro.* — εὐ ἀγ. D — de D n. l. — εὐαγ. Pw. Hy.* || δέχεται BDDD[D]ε'ζ'' Al. Ro.* — δέκεται Bö.* || -ατῶν B — ατᾶν rell. || γλώσσᾱς B Ro.* -σσης DDDDε'ζ' Al. || **47** ἀμοιβομένοις DDD(D?) — ἀμειβομένοις B Ro.* — (ἀμειβόμενος refertur e D) — ἀμειβομένους ε'ζ' Al. || εὐεργέταν Bε'ζ' Al. Ro.* — εὐεργετᾶν DD DD(D?) || **48—50** de particulis καὶ — τε etc. cf. ad O. XIV, 5 || **52** φυλακᾶ DD — φυλάκᾱ B — φυλάκα(ᾳ) rell. || **53** ἔμπορεν B Ro. — ἔπορεν [D]DDD Cp.* — πόρεν ε'ζ' Al. — Possis ἡροδότοιο πόρεν ἵπποις, sed non opus videtur emendatione, cum hiatus ferri possit; cf. ad O. XIII, 34.

[redacted]

ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσιγαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.

εἴη νιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

54 ἵπποισιν ε'ζ' Al. — ἵπποις [rell.] D Ro.* || **55** πολλάκις D -άκι rell. || σεσωπᾱμένον Bε'ζ' Al. Ro.* — σεσωπάμενον D(D?)DD — σεσιγαμένον Hm. Ht. ft. recte; cf. ad O. XIII, 21. 87. || **56** μιν omnes — νιν scripsi || -γεσιν BD — γεσσιν D [rell.] Al. Ro.* || ἀγλαΐαισι B — ἀγλααῖσι DDDD Al. Ro.* — ἀγλααῖς ε'ζ' Mr. St.* || **57** πυθόθεν BDD DDε'ζ' Al. Ro.* — Πυθῶθεν Pw. Hm. Bö.* Cf. ad O. XII, 18. || **58** ἀλφεοῦ omnes || ἔρνεσι [B]ε'ζ' Al. Ro.* — ἔρνεσι DDDD (cum Sch. in D) || **59** ἐνδὸν DDD || **60** ἄλλοισι δ' ἐμπέπτων scripti Al. Ro.* — ἀλαοῖσι δ' ἐμπ. (Chrysipp. apud Sch.) Ro.^m Br.^m || δόξαν D

Subscr. τέλος ζ' — nulla in rell.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏖ – –́ ⏑ – ⏒

Στρ. α'.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων

Inscr. om. BD — ξεν. ἀκρ. Dε'ζ' Al. Ro.* — Θρασυβούλῳ Θηβαίῳ. (ficta ex principio carminis) D — ξ. ἀ. ἅρματι. Hy.* || νέμεα Θ'. ε' — τεσσαρεσκαιδέκατον. ζ' (cf. ad N. V, Inscr.) — ΜΕΛΟΣ β'. Al. — ΕΙΔΟΣ. Β'. Ro.*

1 φύντες Ro; (non in mss.) — φῶτες omnes rell. Lemma brevius in BD non habet verba φύντες ὅσοι χρ. quae perperam addidit Calliergus. || ὅσοι BDDDD Ro.* — ὅσσοι ε'ζ' Al. — οἳ Sm.* cum Schol. Aristoph. Pac. 696. (ubi χρυσάμπυκες ἐς δίφρον μοι συνανέβαινον ante Dd. legebatur)

ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὀπώραν.

Ἀντ. α΄.

ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας [ὁδῶν] ἄγχιστα βαίνον,

2 ἐν δίφρῳ B¹ — ἐς δίφρον Bª rell. || μουσᾶν ε΄ζ΄ — μοισᾶν D̤ [rell.] Al. Ro.* || -τώμενοι B cum Sch. Arist. l. l. in Al. (ubi Venet. συναντωμέναις) — τόμενοι rell. || 3 παιδείας „Sch. Arist.“ (ubi Veneti παιδίους et παιδία) — παιδίοις apud Plut. Pyth. Orac. p. 405, F (3, 127 Tauchn.) — παιδείους scripti Al. Ro.* || μελιγήρυας Plut. l. l. — μελιγαρύας ε΄ζ΄ Al. — μελιγάρυας rell. || 5 μνᾶστειραν omnes || ἀδίσταν DD̤ — ἀδίεταν D̤ — ἀδίεσταν D̲ — ἀδίσταν Bε΄ζ΄ Al. Ro.* || 6 μοῦσα B.D.D̲D̤D̤ (cum Sch. Arist. l. l.) — μοῖσα ε΄ζ΄ Al. Ro.* || φιλ. οὔ ποτ' ἦν (Sch. Arist. l. l.) — οὐ φιλ. πῶ ποτ' ἦν. B — οὐ φιλ. πω, τότ' ἦν DD̲D̤D̤ — οὐ φιλ. πω τότ' ἦν ε΄ζ΄ Al. Sm.* — οὐ φιλ. πω, τότε ἦν Ro. — οὐ φιλ. πω τότε ἦν Cp. Mr. St. — φιλ. πώ, τότ' ἦν D, (omisso οὐ) — Sch. Paraphr. ἡ γὰρ μοῦσα τὸ παλαιὸν οὔπω φιλοκερδὴς ἦν. || ἐργά τις dupl. acc. DD̲ || 7 ἐπέρνατο B — ἐπέρνα το D̤ — ἐπέρναντο [DD̤ε΄]D̲ζ΄ Al. Ro.* — Sch. ἐπιπράσκοντο — (οὐδὲ πέρναντο Hy.) || μελίφθογγοι BDD̲D̤D̤ε΄ζ΄ Al. Ro.* — om. (Sch. Arist. l. l.) — μελιφθόγγου (Hy.) Mi. Hm. Bö.* — p. n. h. || ποτὲ Ht. — ποτὶ omnes scripti (cum Sch., ubi in BD est πρὸς, non πρὸ) et rell. impressi || -χόραν D̤D̤ — χόρης ε΄ζ΄ — χόρας [BDD̲] Al. Ro.* — Sch. πρὸς τῆς τερψιχόρης. || 8 ἀγυρωθεῖσαι DD̲ªD̤ — ἀγειρωθεῖσαι D̲¹ — ἀργυρωθεῖσαι [B̤D̤?]ε΄ζ΄ Al. Ro.* cum Sch. — ἀργυρωθείσας Ht. || πρόσωπον coni. Bg.² — πρόσωπα rell. cum Sch. Cf. ad Metr. || 9 νῦν δ' ἐφίητι scripti Al. Pw. Mi. Hy.* (cum Sch.) — νῦν δὲ ἐφίητι Ro.* — νῦν ἐφίητι δὲ Sm.* || τὠργείου B̤ε΄ζ΄ Ro.* — τ' ὠργείου D.D̲D̤D̤ Al. — γε τ. Pw. — τὸ 'Αρ. Mi. — τὸ τὠργ. Hy.* — τόγ' 'Αρ. Aw. — Sch. par. τὸ τοῦ ἀριστοδήμου ῥῆμα — με τὠλκαίου coni. Bg.² (i. e. τὸ 'Αλκαίου ῥῆμα) || 10 ῥῆμ' ἀληθείας ἄγχιστα βαῖνον BDD̲D̤D̤D̤ Al. — ῥῆμ' ἀληθείας καλῶς ἄγχιστα βαῖνον ε΄ζ΄ (interpolatio Byzantina contra Pindari usum; vide ad O. VII, 47) — ῥῆμα τῆς ἀληθείας ἄγχιστα βαῖνον Ro.* Sm.* (prava interpolatio Calliergi) — id. (sed ἀλαθ.) St. Hy. — ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον Hm. (collato P. III, 103) Bö.* — id. (sed ἐᾶς ἄ. β.) Bth.

'Επ. α'.

Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς
καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στρ. β'

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ
ἀγλαΐαν·

— id. (sed θεᾶς) Aw. — id. (sed σκοποῦ ἁ. β. collato N. IX, 55) Bg coni. — id. (sed ἀνὴρ ἁ. β.) coni. Bg.[2] (iubet me nunc Alcaeus dictu Argivi viri observare) — Sch. ἐγγὺς ἀληθείας βαῖνον, ut id quod tradit habemus legisse videatur, nisi quis putet eum habuisse φυλάξαν ῥῆμ' ἀλ θείας λέγειν ἁ. β. vel νῦν δ' ἐφίητι· τὸ τὢργείου φύλαξαι ῥῆμ' ἀλαθείας ἱ γειν ἁ. β. ut Aesch. Suppl. 202 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν ἐφετμ 11 θ' ἅμα scripti Al. Ro.* Ht. — θαμὰ Bö.* || λεῖφθε (sic) S Bd. Ox. || 12 ἐσὶ DD̤Ḏ || οὐδ' Ht. — οὐκ rell. Est in D οὐ δὲ ἄγνωσ λέγω in paraphr. ubi vulg. οὐ γὰρ ἄγνωστον λέγω. || ἀγνῶτ' B.D̲ (in S D) St.* — ἄγνωτ' D.D̤Ḏε'ζ' Al. Ro.* Ht. — Sch. pars ἄγνωτ(α) p ἀγνῶτ(ι) (ita Ky.) scribi voluerunt. — Vide ad O. VIII, 52. Bö. ἀγνὶ pro ἀγνῶτα ad νίκαν relato cepit. || nec ante nec post ἀείδω interp. Bl St. Sm. Ox. Hm. Bö.* — post ἀείδω plene [Ḏε'ζ'] Al. Ro.* Hy. Ht. commate Mr. Bd. — ante ἀείδω distingui postulant Sch. pars, ut ex ἀε ad οὐκ ἀγνῶτα subaudiatur λέγω || 13 ἰσθμίαν B[D ?] Ro.* — ἰσθμ D̲ḌD̤Ḏε'ζ' Al. || 14 μὰν ε'ζ' — τᾶν B — τὰν rell. || ὀπάσσαις DD̲ — ὀπάσαις Bε'ζ' Al. Ro.* || 15 αὐτῷ στ. κόμᾱ B — id. (sed κόμα (ft. αν p. c.?) D̲ḌD̤Ḏε'ζ' Al. Ro. — id. (sed κόμαν) Cp.* — id. (sed κό Bö.* (cum Sch. ut videtur) — mss. voluerunt dativum, non accusativ cuius auctor est Ceporinus — αὖον στ. κόμᾳ coni. Bg.[2] de corona Isthn nicis propria, nam ξηρὸν σέλινον hi, ὑγρὸν vero Nemeonicae accipieb Est αὐτῷ in paraphrasi Sch. || 16 ἀνδεῖσθαι BDD̲D̤Ḏε'ζ' Al. Ro.* H — ἀναδεῖσθαι Sm.* || 18 κρίσα(ᾳ) omnes || εὐρυσθενὴς omnes — εὐ ἄναξ Ky. coni. e Sch. ἐν τῇ κρίσᾳ εὐμενῶς ὁ ἀπόλλων ἐθεάσατο τὸν ξ κράτην. Hoc Sch. om. in D || αὖ | ἀπ. μιν πόρεν ἀγλαΐαις καί π κλειναῖς ἐρ. χ. ἁ. ε'ζ' (interpolatio Byz.) — | εἶδ' ἀπ. μιν πόρε τ' ἀγλ

καὶ τόθι, κλειναῖς Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς,
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

Ἀντ. β'.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις.
ὅντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνον, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας

Ἐπ. β'.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου

καὶ τόθι κλειναῖς ἐρ. χ. ἀ. B — id. (sed πόρεν) DDDD Al. (in Al. τὸ θι) — id. (sed πόρε) Ro.* — in Al. D est | εἰ δ' in D εἰ δ' in Ro. εἰ | δ' in Cp.* εἶ | δ' — εἶδ' Ἀπ. μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρ. χ. ἀ. Hy. — id. (sed νιν) Bö.* — εἶδ' Ἀπ. νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν· καὶ τόθι κλειναῖς τ' Ἐρ. χ. ἀ. Bg.[2] (Ra.) — εἶδ' Ἀπ. νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν· καὶ τόθι, κλειναῖς Ἐρ. χ. ἀ. Ht. — καὶ τότε D, (sed Sch.[12] explicant καὶ τόθι et coniungunt ea cum seqq.) — δ' post κλειναῖς [DD] si ex silentio coniicere licet. Credo δ' esse in nullo codice. Est τόθι relativum ut O. VII, 81; N. IV, 52 pro ὅπου, apodosi ex prioribus subaudita.

20 ἀθάναις omnes || **22** Νικομάχου Ht. — νικόμαχος rell. || νωμᾶ πάσαις ἀνίαις BDDDDDε'ζ' Al. Ro.* (in D νῶμα) — id. (sed νωμᾷ) Mr. — id. (sed νώμα) St. — id. (sed νῶμε) Sm.* — νώμ' ἁπάσαις ἀνίαις Hy. — νεῖμε π. ἀ. s. νεῖμ' ἀπ. ἀν. Pw. Da. Hm. Bö.* — ὡς ἐνώμασ' ἀνίας Ht. || **23** οὔτε D, — ὅντε rell. || ἀνέγνων B[D etc.]ζ' Al. Ro.* — ἀνέγνω D — ἀνέγνον Ah. Sw. Bg. Ht. Cf. P. IX, 79. || **24** ἀρεῖοι ζ' — ἀλεῖοι Al. — ἀλείου Ro; Cp. St.* (cum Sch.[18]) — ἀλεῖοι B.D.DDDDε' Al. Ro. Br. Mr. Hy.* (cum Sch.[2]) || ποθόντες D Al. || | ποῦ τι B Ro. Br. Mr. — | πού τι Cp. Sm.* — | που τὶ St. — | ποῦ τοι DDD Al. — | πού τοι D — που | τοῦτο ε'ζ' || **25** τε νιν B — τέ νιν rell. || ἀσπάζονται B[ac] -ζοντο B[pc] rell. || **26** χρυσέας BD Sm. Ox.* (cum Sch.) — χρυσέοις DD DD Ro.* Bd. — χρυσέοις τ' ε'ζ' Al. || -σι BDDDD Al. — σιν ε'ζ' Ro.* || πίτνοντα B Bg.[2] Ht. — πίτνοντο DDDDD — πιτνῶντο ε'ζ' Al. Ro. Br. — πιτνῶντα Cp. Mr.* Hy. — πιτνώντα Ox. — πιτνόντα Bö.* — Sch. προσελθόντα (ita Bö. cum D); ubi προελθόντα B Ro. — Cf. N. V, 42. || **27** τᾶν DDD — τάν D — τὰν [Bε'ζ'] Al. Ro.* || καλέουσιν ε'ζ' -έοισιν rell. || **28** ἄλσος DD Al. — Ἄλτιν Villoison. Aw. || αἰνεσ. DD — αἰτνησ. ζ' — αἰνησ. rell.

παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στρ. γ'.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Ἀντ. γ'.

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

29 de hoc ἐν cf. Rh. XVIII, 303; ad O. II, 63 || ἔμιχθε DDDD -χθεν Bε'ζ' Al. Ro.* || **30** ἀγνῶτες omnes || ὑμῶν in Sch. BD plus semel — ὑμῖν rell. || **31** hunc vs. om. D — non om. rell. (ut nec DDD) || **32** οὔτε μελικόμπων] οὐ μελιφθόγγων Hm.³ || ἀοιδῶν B -δᾶν rell. || **33** ἁ κέλ. B — ἁ μ κέλ. D — ἀκέλ. D.DD Al. — ἁ κέλ. ε'ζ' Ro.* || γίνεται scripti Al. Ro.* Bg. Ht. — γίγνεται Bö.* || **34** ἅ τις ε'ζ' — εἴ τις [rell.] Al. Ro.* || ἄγυι D — ἄγει vel ἄγοι B — ἄγοι rell. || **35** δισκήσαις omnes || ἀκοντίσαιμι B Ro.* — ἀκοντίσσαιμι DDDDDε'ζ' Al. Bö.* || Nescio an sonus huius versus displiceat, etiamsi concursus syllabarum sigmatizantium vel hic vitatus est. Cf. ad O. IX, 16 sq. || **36** ξενοκράτης BDDD — ξεινοκ. Dε'ζ' Al. Ro.* Cf. ad O. II, 65. || aut ὑπὸ aut ὑπὲρ B — ὑπερ D — ὑπὲρ rell. || **38** ἱπποτροφίαις ε'ζ' Al. Ro. -φίας [rell.] Cp.* || κομίζων Sm. Bd. (Hy.) — νομίζων rell. cum Sch. || -άνῳ(ω) DDDD — άνων [B]D,ε'ζ' Al. Ro.* || **39** διαίτας B.D.DDDε'ζ' Al. Ro:* — δαῖτας Mr. St.* cum Sch. (πανηγύρεις, ἑορτάς) — δαίτας? Cf. ad O. VIII, 52. || προσέπυκτο D.DDD — προσέπτυκτο [Bε']ζ' Al. Ro.* || ξενίαν BD. St.* (cum Sch.) — ξενίοις DDDε'ζ' Al. Ro.* || **40** οὔριος πνεύσαις (i. e. Xenocrates) Hm. (ad Eur. Hec. 1052) ex Sch.(?) || -σας D, — σαις rell. || ὑπέστειλεν ἱστίον BDDDD Al. Ro.* — ὑπέστειλ' ἱστίον ε'ζ' Mr. St.* || **41** φ.άσιν θερίαις B (post φ litura) — φάσιν θερείαις DDDD Al. Ro. Mr. St. — φᾶσιν θερείαις ε'ζ' Cp. Br. Sm.* || **42** πλέον B — πλέων rell.

Ἐπ. γ'.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

|| ἀκτᾶν. B — ἀκτάν. DD̲D̤D̰ε'ζ' — ἀκτάς. Al. Ro.* (in nullo scripto). — Sch. B τὸ δὲ νείλου πρὸς αὐγὰς (supra αὐγὰς ab ead. m. scriptum ἀκτάς; ubi D αὐγὰς solum habet, Ro. αὐγὰς ἢ ἀκτὰς eadem ratione qua saepius editor suprascripta in ordinem scholiorum intexuit; indidem editor Romanus in textum Pindari ἀκτάς invexisse videtur. Pergit Sch. τινὲς μὲν τὰς τοῦ νείλου ῥύσεις (ῥήσεις D), τινὲς δὲ ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡ ῥύσις αὐτοῦ γίνεται· διὸ καὶ θερμοτάτης καὶ ὑγιεινῆς κράσεως μετέχει τὸ χωρίον. Quae aut ita generalia sunt, ut nec ἀκτάν nec ἀκτάς nec αὐγάς confirment, aut aliam vocem, quae a ῥύσεις propius absit, postulant. Nam haud credo Sch. de locutione ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο cogitasse, quasi P. „ad soles Nili" voluisset. Nec ἀγὰς vel ἀγὰν (P. II, 82.) veri simile est eum per ῥύσεις vertisse, quamquam etiam κύματος ἀγή dicitur. Sw. putat fuisse qui ἀγάς legerent. An εἶλαν? Id male sonat.

43 μὴ νῦν B.D.D̲D̤D̰ Ro:* — μή νυν ε'ζ' Al. Sm.* || θνατῶν omnes || -μονται DD̲D̤D̰ — μανται [B]ε'ζ' Al. Ro.* || possit -ται ϝελπίδες scribi; vide Metr. || **44** σιγασω Ht. — σιγάτω rell. || πατρῷαν Al. — πατρώαν scripti Ro.* — πατρῴαν Mr.* || **45** μὴ δὲ BDD̲D̤D̰ε'ζ' Ro. Br. — μὴ δε Al. — μηδὲ Cp. Mr.* — μήτε Ht. || τοί γ' Hm. Aw. || **46** ἐλινύσοντας BD̤ᵃ Bd. Hy.* — ἐλινίσοντας D̤¹ — ἐλινύσσοντας DD̲D̰ε'ζ' Al. Ro.* Ox. — ἐλιννύσσοντας Sch. inedit. D — ἐλινύοντας Sm. — ἐλιννύσοντας Pw. Cf. ad N. V, 1. || εἰργασάμην BD,D̤ [rell.] Al. Ro.* -σάμαν Bö.* || **47** ὅταν Bε'ζ' Al. Ro.* — ὅτ' ἂν DD̲D̤D̰ || ἀπόνειμον ἐμὸν ξεῖνον εὖτ' Hm.³ || **48** ξένον B — ξεῖνον rell.

Subscr. nulla in mss.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ′. [Γ′. Δ′.]

ΜΕΛΙΣΣῼ ΘΗΒΑΙῼ

[ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.]

Strophae.

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ ⏕ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏔ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏕ – –́ ⏑ :

Στρ. α′. I

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις

Inscr. om. BD[Ḍ]D̤Ḍ — μελ. θηβ. (D ft. = δ′?) ε′ζ′ Al. — μ θηβ. ἵπποις. Ro.* (cum Sch. Vet.) Bg.[2] — μελ. θηβ. παγκρατίῳ. Bö.* νέμεα ι′. ε′ — [εἶδος] ιε^ον′ ζ′ (cf. ad N. V, Inscr.) — ΜΕΛΟΣ Γ. Al. ΕΙΔΟΣ. Γ.′ Ro.* || adhaerescit carmen praecedenti in D[Ḍ]D̤Ḍ — B lacuna inscriptioni patet.

Metr. Hm.[3] (Opusc. VII, 133 sqq.) Ep. 5 et 6 dividit in binos – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ | –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – | – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – | –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

1 -χήσαις B.D.D̤Ḍ[ḌḌ]ε′ζ′ Al. Ro:* — χάσαις Ox. — χάσας Ers in Chiliad. || ξὺν? Cf. ad O. IX, 16.

ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

'Αντ. α'.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν,
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν
ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν 'Επ. α'.

2 φρασὶν mss. Al. Ro.* Sm.* Hm. Bö.* — φρεσὶν Mr.* Hy. — φασὶν („ut aiunt“) Erasmus, perperam || ἐανῇ Ro. Br. || **3** μεμῖχθαι Ah. Sw. Bg. Ht. qui laudunt Lo. Par. 410. 414. || **5** φρένεσσιν [Bε']ζ' Al. Ro.* — φρένεσιν DDDDD || **6** οὐχ' ε' — οὐχ ζ' etc. || vs. 9 et 10 vulg. locum permutaverunt in D — suo loco hi versus sunt in [BDD]D[D]ε'ζ' Al. Ro.* || **7** εὐκλεῶν δ' [B]DD[D]Dζ' Al. Ro:* Bd. — εὐκλεῶν (om. δ') D, — εὐκλέων δ' ε' Sm. Ox.* — de B, n. l. || post ἄπ. commate dist. B Ro. Br.* — plene Al. Sm.* — non dist. DDDDε'ζ' Cp. Ln. Pp. Bth. Bö.* (cum Sch.) || ὑμνᾶσαι BDDDDε'ζ' Al. Ro.* — ὑμνῆσαι Hy.* Cf. ad P. IX, 93. || ἐσλόν omnes || **8** ἀγανναῖς ε'ζ' Al. || -τεσσι [Bε']ζ' Al. Cp. Br.** Mr.* Ox.* (Bö.) — τεσι DDD Ro. Br. — τεσσιν Sm. Bd. Bö.* || **9** ἀέθλων BDDDε'ζ' Al. Ro:* Bg.² — ἄθλων Bö.* || -σσω BD. Ro.* — σσῳ DD St.* || **10** -σύνην B — σύναν DDD[D]ε'ζ' Al. Ro.* || **11** ante ἐν plene dist. B — non dist. D Al. Mr. St. — commate DDε'ζ' Ro.* Sm.* Bö.* — colo Hy. || βάσαισιν B — βάσσαισιν DDD[D]ε'ζ' Al. Ro.* || δεξαμένῳ Bε'ζ' Mr.* — δεξαμένω D Al. Ro.* — δεξαμένοσ DD — δεξάμενος D Pw. (Pw. στεφάνους τάδε, i. e. „nunc“) || post στεφάνους plene dist. B[Dε'ζ'] Al. Ro. Br. — non dist. D Mr. — commate Sm.* — colo St. Hy.* || **12** -νῳ Bg.² (ex Sch.) — νου mss. Al. Ro.* || post νάπᾳ(α) plene dist. B Ro.* (cum Sch.) — commate ε' Mr.* — non dist. DDζ' Al. Hy.* || κήρυξε B Ro. — κάρυξε DDDDε'ζ' Al. Cp.* || extr. plene dist. Al. Ro. perperam

σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι ξύννομοι πλούτου διέστειχον
τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν·
ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

Στρ. β'. IV.

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος·
ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ

15 κλειων. ε'ζ' || -νύμου] — νόμου D, (et Sch. D) || **16** ἅρμασι mss Al. Ro.* — ἅρμασιν Hm. Bö.* || extr. non dist. vett. Al. Ro. — plene [ε'ζ'] Cp. Br. Bd. Hy. — commate Mr. St. — colo Sm. Ox. Bö.* || 17 -όθε Sm. Bd. Hy.* — όθεν B.D. etc. || -αισι mss. Al. Ro.* Hm. — αισιν Bö.* || σύννομοι (σύννομος Ro;) omnes (cum Sch.); ft. ξύννομοι scribendum est; cf. ad O. IX, 16. || , πλούτου διέστιχον BDDDD· Ro.* — , πλούτῳ διέστιχον D¹ Pw. — πλούτου διέστιχον Al. Lo. Dd. Sw.²⁸ — πλούτου, διέστιχον ε'ζ' Hy. (cum Sch²) — πλούτου διέστειχον Hm. Bö.¹ — πλούτῳ διέσχον καὶ Ht. || πόνους Pw. || **18** κυλινδόμενος „ft. Sch. (Bg.²) || ἄλλ' ἄλλοι τ' B Ro. Br. — ἄλλ' ἄλλοτ' DDDDε'ζ' Cp. Mr. || -ξεν] -ξαν ε' || ἄτρωτοι γὰρ οὐ π. θ. Ht. || **19** Novi carminis indicatio est in B Ro.* Bg.² (in Ro.* Inscr. ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΕΛΙΣΣΩ, ΕΙΔΟΣ. Δ [cum Sch. Metr. in B Ro. τοῦ τετάρτου εἴδους etc.; cf. Bö.¹ II, p. 529 not. 7; in D nulla metrica exstant] in B om. Inscr.) — coniunctio est in DDDDDε'ζ' Al. (Hy.) Hm. Bö.* Fr. (in Triclinianis α'β' etc. haec carmina non disiuncta fuisse ex adscripto ad vs. 55 στροφὴ τετάρτη apparet) ἔστι μοι B.D.DD Al. Ro:* Bö.* — ἐστί μοι Mr. Sm.* — ἔστι δή μοι ε'ζ' — ἔστι μέν μοι Hm.² — ἔστι τοί μοι (μυρία παντᾶ κέλευθος θεῶν ἕκατι Hm. || πάντᾶ B Ro. — παντᾶ DDD[D]ε'ζ' Cp.* Cf. O. I, 116. || **20** ὦ μέλισ' εὐμηχ. B Ro. — ὦ μέλισσ'. εὐμηχ. Cp.* — ὦ μέλισσ' εὐμαχ. DDDDε'ζ' Al. Hy.* || -ανίαν] — ανίας „ft. Sch.“ (Bg.²) || ἔφανες B DDDDε'ac/pcζ' Al. Ro.* Ox. — ἔφανας ε'pc/ac Hy.* — ἔφανας ἐν Sm. B || **20**sq. ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς B Ro.* — omissa priora duo vocabula sunt in DDDDD ubi est solum ἀρετὰς — ἀρετάς. εὐφροσύναισι κλυταῖς ε' Al. (lacuna D male expleta) || **22** αἰὰ Al. || extr. dist. DDD[Dε'ζ'] · non dist. B Ro.*

σὺν θεῷ, θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

Ἀντ. β'.

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. Ἐπ. β'.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ' Ἄρει ϝάδον.
ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν·

23 post θεῷ dist. Bε'ζ' Ro.* — non dist. DDDD Al. Hy.* || θνατὸν BDε'ζ' Al. Ro.* — θάνατον DDD male || βιότου (Sw.) Do. Sw.[2 3] Bg.[2] Ht. recte — βίου (sine τὸ) BDDDDD Al. — τὸ βίου ε'ζ' Ro.* (prava interpolatio) || **25** ὦν B.ε'ζ' Al. Ro:* — ὦ DDD — de D n. n. || Θήβαισι mss. Ro.* — Θήβῃσι Al. || extr. plene dist. B Ro. — commate ε'ζ' Cp.* — non dist. [DDD]D Hy.* || **26** πρόξενοί τ' omnes — malim, καὶ ξένοι τ' || -δενᾶς B Ro. — δεινᾶς Bd. — δεννᾶς DDDDε'ζ' Al. Cp.* || **27** extr. plene dist. DDD Al. male — commate ε' Ro. Br. — non dist. [Bε'ζ'] Cp. Mr.* || **29** δόξας δόξας DD || -ρέαις BDD Cp.* (cum Sch.) — ρέας DDDε'ζ' Al. Ro. || ἐσχ. distinctione cum ἀνορ. coniung. B Ro. (cum Sch.) — cum στάλ. Br. Sm. Ox. Hy. — utrinque disiung. Cp. — neutra parte DDDDε'ζ' Al. Mr.* Bö.* || ἐσχαταῖσιν DD — ἐσχάταισιν rell. || **30** -οθεν omnes || -λαισι DDD || extr. plene dist. BDDε'ζ' Cp. St.* — commate Ro. Br. Mr. Hy. — non dist. D || **31** μαίνῃ δ' ἔτι μ. σπεύδων Ib. — ὧν μηκέτι μακρότερ' ἦν σπεύδειν Ht. || **32** τ' ἐγ.] δ' ἐγ. ε' || **33** χαλκείῳ(ω) BDDDDD Ro.* — χαλκέῳ(ω) ε'ζ' Al. Mr.* recte; cf. ad O. XIII, 78 || τ' B Ro.* St.* — τε Mr. — omissa particula DDDD Dε'ζ' Al. || aut ἅδον aut ἅδον in B — aut ᾄδον aut ᾄδων in D — ἄδων DDDD — ἵαδον ε'ζ' (interpolatione prava) — ἅδον Al. Ro.* — ἄδον Mr. — ἄδον St.* Cf. ad O. VII, 18. || **35** -ωσε̄ B — ωσε DDDD — ωσεν ε'ζ' Ro.*

νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν
ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις

Στρ. γ'.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα
χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἀντ. γ'.

ἅ τε κεὶν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νίκαν
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν.

36 verba μετὰ χειμέριον ποικίλων omissa sunt in Ḍ — non omissa in BD̄ḌḌḌε'ζ' Al. Ro.* || χειμερίων Ht. Ra.² || ποικίλων] ποικίλον Hm. — ποικίλα Ht. Ra.² — ποικίλως Ra.¹ — φοινίων Ky. || ,. χθὼν B — . χθῶν DḌ[Ḍ?] — , χθὼν ḌḌε' Ro. Br.* Ox. — χθὼν Al. Cp. Sm.* Hy.* || ἅτε B Ro.* Hy. — ἅτε, Ox. — ᾇτε Pw. — ὥστε Sm. Bd. — ὥτε DḌ ḌḌε'ζ' Bö.* — ᾥτε Ḍ Al. || κέοισιν BDḌḌḌḌ Bö.* — κείοισιν ε'ζ' (male; cf. ad O. XIII, 78) — κίοις Ro.* St. — κίοισιν Al. Br.ᵐ Mr. Sm.* || ἄνθησε̄ B — ἄνθησεν Pw. Bö.* (optime, nisi malueris ἄνθησε ϝρόδοις; cf. ad O. IX, 91) — ἄνθησαν Cp. Br.ᵐ Mr.* (ex Sch.; ft. haec erat Chrysippi lectio) — ἄνθος DḌḌḌḌε'ζ' Al. Ro. Br. — ἕστηκεν Hm.² — ἀνθάλλει sive ἀνθαλεῖ (Bg.²). Haec inutilia. Verum vidit Pw. sine codicum ope „quia ἑστία praecesserit". || 37 In media voce κινη|τὴρ denuo incipiunt α'β'γ'(δ̱'); cf. N. XI, 21 || -τήρ γε ε'ζ' — τὴρ δὲ rell. || ὀγκιστὸν ḌḌḌ || 39 πορῶν BD?ḌḌ — πορὼν D?Ḍ[α']δ̱'ε'ζ' Al. Ro.* || 41 εὐκλεῶν mss Al. Ro.* Bd.* — εὐκλέων Sm. Hy.* || ἀναγειρ. ζ' — ἀνεγειν. Ḍ — ἐνεγειρ. Al. — ἀνεγειρ. B.D. etc. || 42 ἄωσφ. Bα'β'δ̱' Ro. Br. — ἀωσφ. ε'ζ Al. Cp. Sm.* Bg.¹² — ἑωσφ. DḌḌḌ Mr. St. Pw. Hm. Sw. Ht. || ὡς B D[ḌḌ]Ḍ Al. Ro.* — ὧς α'β'δ̱'ε'ζ' Mr.* || 43 κεὶν B. Ro: — κ' εἰν Cp.¹ — κἠν DḌα'β̄'δ̱'ε'ζ' Bg.² (Ra.) — κὴν ḌḌ — κῆν D,γ' — κ' ἦν Al. — κᾀν Bö.¹ — κὰν Bö.²* — καὶ (Bö.¹) || ἀθηνᾶν B.D.Ḍα'β'γ'δ̱'ε'ζ' Al. Ro:¹ — ἀθηρᾶν ḌḌ — ἀθανᾶν Hy.* Cf. ad O. VII, 38 || κηρύξ. mss. Ro.¹ Sm. Ox. — κάρυξ. Al. Mr. St. Bd. Hy.* || -αισα mss. Ro.* — ασα Al || νίκᾶν BD (Sch.) — νικᾶν Ḍα'β' Al. Ro.* Bö.²* (cum Sch.²) — νικᾷ γ'δ̱' St.* — νίκαν ḌḌε'ζ' (cum Sch.¹) quod reposui || extr. dist. plen Ro. — commate Cp.* — non dist. mss. Al. Bö.* || 44 -σε BDḌ A

τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδῶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ
χαῖρον ἵππων.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωτοι σιωπαί.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, 'Επ. γ'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι·
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνᾳ καταμάρψαι. ϝίστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ϝῷ φασγάνῳ μομφὰν ἔχει παίδεσσιν
'Ελλάνων ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.

Ro.* — *σεν* α'β'δ'ε'ζ' Ox. Hm.* || extr. dist. plene ε'ζ' Al. Ro. Br. (cum Sch. Vet.[1] et Sch. Rec. in ε') — ante *ὤπ.* commate Cp. St.* (Sch.[2]) — neutro loco BDDDα'β'δ' Mr. Bö.* (Sch.[2])

45 *ἀοιδῶν* B (*ἔνιοι* apud Sch. Vet.) Ht. recte — *ἀοιδάν* D — *ἀοιδᾶν* α'δ'δ'?ε'ζ' Al. Ro.* (Sch.) || **46** *οὐ δὲ* B, || *παναγ.* B.α'δ'ε'ζ' Al. Ro:* (β' id. omisso γ') — *πανηγ.* D.DD — *παναηρ.* β' — *παναγηρ.* δ' || *ξυνῶν* B. Ro; — *ξυνᾶν* D. recc. Al. Ro.* || **47** *-νεσι* DDD || *δαπάναι* Dε'ᵃᶜ — *δαπάνῃ* δ' || **48** ante *σιωπαί* virgulam ponunt ε'ζ' || **49** *ἔστι* BDDD Ro; — *ἔστιν* α'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* || verba *καὶ μαρναμένων* cum sqq. coniunguntur in ε'ζ' Al. Ro. (δ'?) — cum antecc. in B[DD] Cp.* || **50** *ἄκρον* omittitur in B (Sch.[1] BD *πρὶν ἐπὶ τέλος καὶ τὴν νίκην παραγενέσθαι*; Sch.[2] in BD Ro. *πρὶν ἢ [τὸ] τέλος γενέσθαι*; Sch.[3] in B Ro. (om. in D) *πρὶν τὸ τέλος περιγενέσθαι*) — *ἄκρον* habent rell. (a Calliergo etiam in Sch.[1] invectum) || **51** *τῶν τε γὰρ καὶ τῶν, διδοῖ τέλος.* BDDD Al. (cum Sch. B Ro.) — id. (omisso *τέλος*) α'β'δ'ε'ζ' Mr. Hm. Bö.* (cum Sch.[1] D et cum Sch.[3]) — *τῶν τε γάρ, διδοῖ τέλος,* (D?) Ro. Br. St. — *τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος,* Cp. Sm.* || **52** *κρέσσον'* DDD || **53** *ἔσφαλε* BDDDᵖᶜ Hm. Bö.* — *ἔφαλε* DDᵃᶜ — *ἔσφαλλε* α'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* || *τέχνᾳ* Bα'β'δ' (cum Sch. Vet.[1 2]; idem interpunctione ante *τέ.* posita indicant α' δ'? Cp.) Ln. — *τέχνα* DDDD Al. Ro.* || *-ψαισ'* omnes — *ψαι* Sch. Cf. ad P. IV, 146 || *μὰν* et *μὰν* iunctim B — *μὰν* [B,]α'[β']δ'ε'ζ' Al. Ro:* — *καὶ* D.DD || *ἀλκᾶν* B. Ro:* — *ἀλκὴν* DDDα'β'δ'ε'ζ' Al. || *φοίνιον* omnes; cf. ad N. IX, 43. || *ὀψίαν* DD (ex D male lecto) || **54** *μορφὰν* Al. || *παίδευσιν* D — *παίδεσιν* D || *ὅσσοι* DDD || *τρώανδ'* Dα'β'γ'δ'ε'ζ' (Dᵖᶜ i. e. δ') Al. Ro.* — *Τρῴανδ'* Mr.* Bö.[2]* — *Τροίανδ'* Bö.[1] — *τρώωνδ'* D?DDDᵃᶜ || *ἔβαν* D?DD

Στρ. δ'.

ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ ϝείπῃ τι, καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

Ἀντ. δ'.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων

55 -ακε̄ B — ακε DḌḌ̤Ḍ̤ Al. Ro:* — ακεν α'β'δ̲'ε'ζ' Pw. Hy.* || αὐτάν Ḍ̤ || **56** vs. 65 vulg. omissus est in Ḍ̤ || -σαις omnes || ῥᾶβδον DḌ̤Ḍ̤ Al. (cum Sch. D) — ῥάβδον [Bα'β'δ̲']ε'ζ' Ro.* — ῥαπτῶν Bd. || -ασε BDḌ̤Ḍ̤ Mr. St. — ασεν α'β'δ̲'ε'ζ' Al. Ro.* Sm.* || **57** virgulam ante λοιποῖς reposui cum St.* et Sch.; cf. ad P. IV, 146 || **58** ἕρποι DḌ̤ Al. — ἕρπει B.D,α'β'δ̲'ε'ζ' Ro.* || extr. commate dist. B?β'δ̲'ε' (ft. plures) Ro.* Ra. Sw.[22] Bg.[2] (cum Sch.) — plene ζ' (suo more) Al. Di. Bö.[2]* Ht. Reduxi veterem interpunctionem, etsi post τι fortius distinguere nolui; nam prius καὶ continuat periodum, alterum vero χθόνα et πόντον coniungit. Hoc moneo ne quis καί ... καί consociet, quod nec concinnum foret nec Pindaro satis usitatum; cf. ad O. XIV, 5. || **59** εἴπη(ῃ) mss. Al. Ro.* Sm.* — εἴποι Mr. St. || **60** ̔ἐργμ. B — ἐργμ. α'β'δ̲'ε'ζ' Al. Ro.* — ἐργμ. DḌ̤Ḍ̤ || **62** verba καὶ μελίσσῳ cum seqq. coniungunt Ro. Ln. Br. Mr. St. (Sch.[1]) — cum antecc. B?[α'δ̲']ε'ζ' Cp. Sm. Ox.* (Sch.[2]) — ambigue Al. Bd (B?) — de rell. n. l. || **62—65** in B hi versus 76—79 vulg. (a στεφάνωμ' usque ad ἀλώπηξ) bis scripti sunt || **63** ἔρνεϊ D?ḌḌ̤ε' || τελεσίδι ε' male — σιάδα rell. [ζ?] (σιάδᾳ β'δ̲') || ante τόλμᾳ non dist. Ro. soli || τόλμᾳ(α) γὰρ εἰκὼς omnes scripti (nisi quod Ḍ̤ ex compendio D male intellecto habet εἰκῶσ) Al. Cp.* Hm. Di.* — id. (sed male εἰκὼν) Ro. soli — id. (sed εἴκων) Mk. Bö.[2] — τολμᾶν γὰρ εἰδὼς Th. — τόλμαν ὁμοῖος Ky. τόλμᾳ (τόλμαν) γὰρ οἷος Ra. — τόλμαν γὰρ εἰκὼς Ht. || θυμὸν] θυμῷ Ky. Ht. — θυμὸς Ra. || θηρᾶν omnes scripti Al. Ro.* (gl. Tricl. ῶν) — θηρᾶν St. („venari“) — θηρῶν Hy. Bö.[1] Ky. Ra. Bg.[2] Sdt. (hoc a Scholiastis lectum esse, Bg.[2] ostendit); cf. vs. 45 — θηρᾷ (a Sch.[2] lectum esse Hy. credebat; assentitur Hm.) Hm. Th.* — θῆρας Ht. || λεόντων] ἱμάντο Ky. — πέφανται (Hm.) Sdt.

[redacted]

ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅ τ' ἀναπιτναμένα
ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμειᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμ-
πτος, προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσει-
δάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στρ. ε'.
υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὔλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον

65 vs. 79 vulg. omissus est in Ḍ || **66** ἔρδ. B.ε'ζ' Al. Ro:* — ἔρδ. D.ḌḌα'β'δ' Bö.* || -οντ' ἀμ. mss. Al. Ro.* Bg.² (cum Plut. de aud. poët. c. 4) — οντα μ. Bö.* Cf. P. XII, 18 || **67** ὠαριώνείαν (sic) ε'ζ' — ὠα-ριωνείαν (paraphr. ε') || **69** ἀκμᾷ Pw. (Hy.) Bö.* — αἰχμᾷ BḌḌα'β' Al. Br.* — αἰχμᾶς ε' — αἰχμᾶ Dδ'ζ' Ro. Cp. — Sch. paraphr. κατὰ τοὺς ἀγῶνας || **70** καί τοι ποτ' BḌ^{ac}α'β'δ'ε' Al. Ro:* Sm.* — καίτοι ποτ' St. — καὶ τοί ποτ' DḌ Mr. — καίτοι πότ' δ' (i. e. Ḍ^{pc}) ζ' Bö.* — καί ποτ' B, || **71** καδμειᾶν BDḌ Bd. (ft. recte; cf. O. X, 99 et ib. ad Metr.) — καδμειιᾶν α'β'δ'^{pc}δ'ε'ζ' Al. Ro.* (Pw.) (καδμειιιᾶν δ') — καδμηϊᾶν Mr. St. Ox. Hy. — καδμεϊᾶν Sm. Pw. Hm. Bö.* Cf. I. IV, 27. || μορφῆς ḌḌḌ — μορφὰν BD recc. Al. Ro.* (cum Sch.) || ἄπο μάχεϊ μορφᾶς | μὲν βρα-χὺς Hm.³ Cf. ad Metr. || ἄκομπος B — ἄκαμπτος D etc. (cum Sch. ἀκα-ταμάχητος) || **72** ξείνων B.D.ḌḌ Ro; — ξένων recc. Al. Ro.* || ποσειδ. omnes || -άονος ζ'¹ Al. || ποσειδᾶνος σφ' ἐρέπτοντα Hm.²³ (coll. P. IV, 240) Cf. ad Metr. || **73** οὐλ. omnes; cf. ad O. VIII, 1 || γαίᾶς τε πάσᾶς B (i. e. genitiv.; etiam in δ' η supra ultimum ας) || **74** βαθύκρημνον (Hy. Th.) || θέναρ B recc. Al. Ro.* — θέναι DḌ || **75** πορθμοὺς Sm. — πόντον Hck. — ποθμὸν Ḍ — πορθμὸν rell. (Sch. τὴν ὁδὸν καὶ τὴν πορείαν) || ἁμερώσαις omnes || **76** αἰγιόχῳ διῒ BDḌḌ — id. (om. διῒ) α'β'δ'[δ']ε'ζ' Al. Ro.* (c. gl. Tricl. τῷ διῒ) — p. n. e.

ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ' ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

'Αντ. ε'.

τῷ μὲν 'Αλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
καὶ νεόδμητα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε ϝοι Κρεοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει
αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα καπνῷ,

'Επ. ε'.

καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν

77 ὀπύει Βα'β'δ'δ'ε'ζ' Ro. — ὀπήει DD Mr. — — ὀπυίει Cp. Br. St.' — ὀπυῖει Al. || 79 ὕπερθε DDD — ὕπερθεν B.D, recc. Al. Ro:* Cf. a O. XIV, 19. || 80 νεόδμητα scripsi — νεόδμᾱτα B — νεόδματα rell. (cur Sch.) || 81 χαλκορᾶν (Sch. in B et Ro.) || 82 μεγέρα (Sch. B Ro.) Ro. — μέγαρα B^{ac} — μέγαρά D — μεταρά D — μεγάρά α'β'γ' — μεγάρ B^{pc}δ'ε'ζ' Al. Sm.* || οἱ τέκε BD^{pc}DDDα'β'γ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* (in B sin accentu; in D οἱ a. c. omissum erat; in Al. οἱ τέ κε) — τέκε οἱ Mr. S Bö.* — τέκεν οἷ Sm. Ox. — τέκεν οἱ Bd. Hy. || κρεοντὶς mss. Al. Ro. Bd.* Pw. (-τὸσ δ'; — τὴσ D) — κρειοντὶς Sm. Bö.* Cf. ad O. XIII, 7! || υἵῆς DD || 83 δυθμαῖσιν B.D. optime; cf. Ah. D.A. 74 — δυσμαῖσ DDDα'β'γ'δ'ε'ζ' Al. Ro:* || φλὸξ ἀνατελλ. BDDDD Ro.* (in DDD ἀνα τελλ.; in D φλονξ' [sic]) — φλόξ τις ἀντελλ. α'β'γ'δ'ε'ζ' Al. (in Al. ἀι τελομ.). Cf. ad Metr. || 84 αἰθέρα] ἀέρα Plut. de primo frig. 10 cu Sch. Vet. 537, 27; sed αἰθέρα tuetur Sch. 537, 28. || κνισάεντι scrip — κνισᾶντι B — κνισάντι DDDα'?β'δ'ε'ζ' Al. Ro. — κνισᾶντι Cp.* B Sw. — κνισσᾶντι Hm. Bö.* Ht. (cum Plutarcho l. l.?) — Sch. κνισήεντι paraphr.; ibid. κνίσα, κνίση. Cf. O VII, 84; N. XI, 7. || λακτίζοισα B[I α'β'ε'ζ' Ro.* — λακτίζουσα DDδ' Al. — πλακτίζοισα Hck. (contra Sch || 85sq. ἐτείων ἀέθλων τέρμα γίνεται BDDDα'β'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. (et i etiam B, Ro; ἐτείων ἀέθλων ubi D ἐτέων ἄθλων) — ἐτείων τέρμ' ἀέθλων Si Bd. Pw. Hy. Bg. — idem (sed γίγνεται) Bö.* || 87 λευκανθὴς Hck. - λευκωθεὶς omnes (cum Sch. στεφανωθεὶς)

νίκαν ἀνεφάνατο καὶ παίδων τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆ-
ρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμά-
ξομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χάριν.

89 *καὶ παίδων τρίταν* scripsi (de sententia Chrysippi) — *παίδων τρίταν* (sine particula et sine *τὴν*) B.D.DDD — *παίδων τὴν τρίταν* α'β'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro:* — *παίδων τε τρίταν* Hm. Bö.* — *παίδων καὶ τρίταν* Hm. Sw.[22] || -*σθε̄* B, — *σθε* B.D.DD — *σθεν* [α'β']δ'ε'ζ' Al. Ro:* || *πρόσθε(ν)* cum sqq. coniungunt [α']β'δ'ε'ζ' — omnino non distinguunt B Al. Ro.* — cum antecc. Sch. Hy.* — de rell. n. n. || **90** *γνῶμα* ζ' — *γνώμᾳ(α)* rell. || *πεπιθὼν* omnes || *πολυβούλῳ* B[D?]Dε' Mr.* Pw. (Hy.) Hm. Bö.* — *πολυβούλω* [D?]DD[α'?]β'δ'[ζ'] Al. Ro.* Ox. Hy. — p. n. e. || *σὺν ὀρσέᾳ(α) δέ νιν* omnes || *γνώμᾳ πίσυνος· πολύβουλ' Ὀρσέα, σὺν σοὶ δέ νιν* Hm.[3] (in quo iunctura *σὺν σοὶ* ferri nequit; cf. ad O. IX, 16) || *κωμάζομαι* B[α'β'] δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bö.* (ft. ζ in B valet ξ, nam eadem litera aliâ figurâ utitur in *ἐπιστάζων*) — *κωμάξομαι* (B?)DDDD (Abresch. in obss. misc. I, 89 ab Hy. indicatus) Hm. Sw. Bg. Ht. (cum Sch. *ἀνυμνήσω*) || *τερπνοῖς* D male || *ἀποστάζων* B Ro.* Hm.[3] — *ἐπιστάζων* α'β'γ'δ'δ'ε'ζ' Al. (Hy.) Hm.[12] Bö.* (cum Sch. Vet. [*ἐγκωμίοις* (ita BD recte) *ἐπιστάζων*] et cum gl. Tricl. *ἐπιφέρων*) — *ἐπιστοχάζων* DDDD

Subscr. *ὕμνου τέλος μελίσσου Θηβαίου.* α'β'[γ'[δ' — *τέλος.* ζ' — nulla in [BDD]δ'ε'

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ'. [Ε'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
⏖́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – – | –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Inscr. φυλ. *αἰγ.* *παγκρατίῳ.* α'β'δ̲'δ̲̥'ε'ζ' Al. Ro.* — de B n. n. om. Inscr. in Dγ'δ̣' ‖ *νέμεα ια'*: ε' — ις'ον ζ' (cf. ad Inscr N. V) ΜΕΛΟΣ δ. Al. — ΕΙΔΟΣ, Δ'. Ro. Cp. (Hy.) Hm. Bö.* — ΕΙΔΟΣ (cum Sch. Metr. in B Ro. τοῦ πέμπτου εἴδους etc.; om. Sch. Metr. in Br.* Bg.[2] Cf. ad I. III, 19.

Metr. Bö.[1] stropham in septem versus diviserat, Bö.[2]* rectius sex, coniunctis extremis duobus. Ego, diaeresi indicata, cum Aw. coniu utrosque, etiam vs. 3 ut in Isthmia I, de sententia Bergkii. Possunt qui

Μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α'.
σέο ϝέκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων· | καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι
διὰ τεάν, ὤ 'νασσα, τιμὰν | ὠκυδινήτοις ἐν ἁμίλλαισι
θαυμασταὶ πέλονται·

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν Ἀντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν | ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον | μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον
εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

etiam Str. 4 et Str. 5 consociari, sed melius videntur dispesci, cum poeta solutionem arseos trochaicae in principio versiculorum collocare soleat. — Ep. 4 Bö. ⏗ ⏑ – ⏗ ⏑ ⏑ ⏓; Hm.[2] ⏗ ⏑ – – ⏗ ⏑ ⏓ quod multo suavius sonat, et vs. 52 libris commendatur.

1 ἀελίου B.D.α'β'δ'δ'δ'.ε'ζ' Al. Ro:* Sw.[23] Bg.[2] (cum gl. Tricl. συνίζησις) — ἁλίου Mr.* || 2 σέο ϝέκατι (Bg.[2]) recte (Sch.[1] σοῦ χάριν; Sch.[2] σοῦ εἵνεκα) — σοῦ γ' ἕκατι Ro; [B,?] — σέο γ' ἕκατι D. recc. Al. Ro.* || 3 ἐριζόμαι δ'δ' || 4 καὶ ἐν ἅρμ. [Bα']β'δ'ρc[δ'δ'δ'ε'ζ'] Al. Ro.* (δ'ac καὶ ἐν καὶ ἐν ἅρμ.) — καὶ ἅρμ. D — καὶ ὑφ' ἅρμ. Bg.[2] Ra. (ex Sch. καὶ ὑπὸ τοῖς ἅρμ.) recte || 5 διὰ] διὸ D? || ὦ 'νασσα Bα'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Mr. — ὦ νασσα β' — ὤνασσα D Al. — ὦ 'νασα Ro. — ὦ 'νασσα Cp. Bö.* — ὦ 'νασσα Br. St.* — ἄνασσα Aw. || ὠκυδινήτοις scripsi -νάτοις mss. Al. Ro.* Cf. ad P. IX, 93 || ἁμίλλαισ δ' || θαυμαστοὶ Cp. St. -σταὶ omnes rell. || 6 ἔν τ'] ἐν δ' Bd. || ποτεινὸν δ'δ' || 7 ἔπραξεν mss. Al. Ro.* (cum Sch.[2] 540, 21) — ἔπραξον ft. Sch.[1] qui ἐσχήκασιν in paraphrasi habet 540, 15; hoc Bg.[2] observat. || 8 χερσὶν δ'δ' || νικήσ. D — νικᾶσ. B — νικάσ. recc. Al. Ro.* Cf. O. V, 8. || -σαντ'] σαντες, ε' || ἐθείρας (Aw.); brevis thesis non offendit, ut in primo systemate || 9 δαίμονας omnes mss. Al. Sm.* (cum Sch. διὰ τοὺς θεούς) — δαίμονα Ro.* (vitio typoth.; Sw. δαίμονα φωτῶν coniicit) — δαίμονος (Hy; cf. P. IV, 279.) Aw. Ht. || 10 δύω B[1] Al. Ro:* — δύο B[2][D] recc. Mr.* — de B,D, n. n. || ἄωτα Ht. Cf. Ra. in Ia. 77, 394. || μούνα Bα'? — μοῦνα [D?δ']δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* || ποιμαίνοντι τὸν ἀνέλπιστον BD Ro.m (cum Sch.[1]; ft. etiam cum Sch.[2]; ita etiam Bk. An. I, 595, 15; Apost. II, 91; Arsen. 56) — id. (sed ἄλπιστον) Ro. St.[1] — id. (sed ἄλπνιστον) α'[β']δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Br. St.[2*] — ποιμαίνοντι

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ. 'Επ. α'.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται·
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ | κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται ⁞ δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐ
αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

ἀνέλπιστον (om. τὸν) Cp. — ποιμαίνει βίον ἄλγιστον Ht. (ex Sch.[2] τὸ οἰκτρὸν τῶν ἀνθρώπων βίον) || extr. plene dist. B[δ'ζ'] Ro. Br.? — no dist. D Al. — commate α'δ'δ'δ'ε' Cp. Mr.* — colo Hy.

11 πάσχων] Sch. 540, 34 πάσχοι ubi D πάσχει || λόγῳ ἐσλὸς Hcl || ἀκούῃ. B Cp.* — ἀκούῃ (sine dist.) Ro. — ἀκούῃ. Sm.* — ἀκούοι. M St. — ἀκούσῃ. Dα'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Bö.* — p. n. e. || 14 θνᾱτὰ θνᾱτοῖ B — θνατὰ θνατοῖς D — θνατὰ θνατοῖσι [α'β'δ']δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* (in θνατᾶ) — θνατὰ θνατοῖσιν Hm.[3] Aw. Cf. Metr. || 15 τί δ' ζ' — τ δ' (τὶν δ') rell. || θάλοισ' Al. || 16 , κεῖται Νεμέᾳ τε Ht. — κε ται. νεμέα(ᾳ) δὲ mss. Al. Ro.* cum Sch. (non dist. D) || extr. non dis mss. Al. — dist. Ro.* || 17 πυθέα τε BDδ'δ'ε'ζ' Ro. Br. — πυθέα τ Cp. Sm. Ox. (vocativo) — πυθέᾳ τε [α'β']δ'δ' Al. Bö.* — πυθέᾳ τε, M St. Bd. Hy. — πυθέᾳ δὲ Ht. Reposui virgulam. Ex priori membro (du Sch. Pw. Hy.*) σοί τε ad Πυθέᾳ τε subaudi, nisi cum Sdt. Pytheam solu pancratio vicisse statueris. || 18 γεύσεται Mi. || 19 -σι BD Sch. — σ recc. Al. Ro.* || δ' ἔμολον mss. Al. Ro.* Scholiastam ἔμολον καὶ legis Bergkius[2] existimat. || 21 κέλευθον ἔργων Hm.[3] (?) || ἂν recc. Al. Ro — ἀν B — ἀνὰ D || 22 φθονεῖ Pw. || ante ἀοιδᾷ comma habent S Bd. Ox. — post ἀοιδᾶ(ᾳ) mss. recc. Ro. Br. Mr. — non dist. BD Cp. S Hy.* || ἀοιδᾶς vel ἀοιδᾶν (Bg.[2]) || κιρνάμεναι BD — κιρνάμεν' ε' (ft. rect — κιρνάμεν rell. recc. Al. Ro.* || 24 vs. 33 vulg. omissus est in δ' || ἐκέ

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς 'Αντ. β'.
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι·
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς | Οἰνεΐδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, | Κάστορος δ' αἰχμὰ
Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ 'Επ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,

δανων BD Sm. Bd. Hy. Bö.* (cum Sch.) — ἐκέρδανον recc. Al. Ro.* Ox. Hm.[1] || verba φ. ἐν αὐλῶν τε omissa sunt in δ' || -εσιν BDδ' Al. Ro.* — εσσιν [α'δ'ε']δ'ζ' Mr.* || αὐλῶν omnes, etiam Sch. 541, 19 ubi D recte habet κιθάραις καὶ αὐλῶν ταῖς ποικίλαις συμφωνίαις; ibi Ro. κιθάρα καὶ αὐλῷ, vitiose. || τ' ἐπαμφ. ε'ac male || -ναις δ' ac male

26 ante πρόσβαλ[λ]ον plene dist. α'δ'δ' — commate ε'ζ' — non dist. [B]D[δ'δ'] Al. Ro.* || πρόσβαλον B[Dα']δ'δ'δ'δ' Sm. Bd. Hy.* — πρόσβαλλον ε'ζ' Al. Ro.* Ox. || post πρόσβαλον commate dist. Hy. — non dist. rell. || extr. plene dist. [B]α'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Sm.* Bg.[2] Ra. — non dist. D Hy.* — colo Mr. St. recte (cum Sch.[12] ubi in D καὶ ἐν μὲν ταῖς τῶν αἰτωλῶν θυσίαις καὶ πανηγύρεσι 541, 27 legitur, quae mutila sunt in Ro.) || 27 ἐν μὲν [B recc.] Al. Ro.* (cum Sch.) — τὸν μὲν D || οἰνεῖδαι BD Bd. — οἰνϊεῖδαι recc. Al. Ro.* — οἰνεΐδαι Sm. Ox.* — οἰνειΐδαι Pw. — Cf. I. III, 71. || καρτεροί BD — κρατεροί recc. Al. Ro.* || 28 ἱπποσίας BD — ἱπποσόας recc. Al. Ro.* (Sch. ἱππικώτατος ubi D ὀπτικώτατος habet). Cf. O. III, 26; P. II, 65. || 29 -σεύς δ' BDα'δ'δ'δ'δ' — σεὺς δ' ε'ζ' Al. Ro.* Cf. ad P. VII, 18. || αἰχμᾶ ε'pc?ζ' Al. — αἰχμᾶ(ὰ) rell. || πολυδεύκεός τ' BDα'[β'δ']δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bg.[2] (cum gl. Tricl. συνίζησις) -δεύκευς τ' Pw. Hm. Bö.* — δεύκης τ' Aw. || τ' ἐπερώτα (sic) D || 30 οἰνώρα δ' || 31 Ex Sch. ... τρόποι τῶν αἰακοῦ παίδων ἀνυμνοῦνται nimis cupide collectum est a Bg.[2] hos grammaticos non habuisse τε. Paraphrastes verba αἰακοῦ παίδων τε ut hendiadyoin circumscribit. || 32 πράθον ἑσπόμ. B Ro. Bö.* (B ̓ἑσπ.) — πάθον ἑπόμ. D — πράθον. ἑσπόμ. [α']δ' δ'δ'δ'ε'ζ' Al. — πράθον, ἑσπόμ. Cp.* Bg.[2] — ἔπραθον σπόμ. Bg.[1] Cf. I. V, 17. || 33 ἡρακλεῖ πρότερον BD — ἡρακλῆϊ πρότερον α'[β'δ'ε']δ'δ'δ'ζ' Al. Ro.* — ἡρακλῆϊ πρῶτα μὲν Hm.[2] Aw. (nescio an προφρόνως vel πρωταγῷ praestet) — ἡρακλῆϊ τε πρότερον (Bg.[2]?) — ἡρακλεῖ τε πρότερον Ht. Sch. τὸ μὲν πρότερον ... τὸ δὲ δεύτερον

καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν Στρ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσον· τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. | πολλὰ μὲν ἀρ-
τιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδέειν· καὶ νῦν ἐν Ἄρει | μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαν-
τος ὀρθωθεῖσα ναύταις

34 ἀτρείδαισιν BD -δουσ (sic) δ'? — δαις α'[β']δ'δ'?δ'ε'ζ' Al. Ro.* || παιδόθεν D || **35** ἕκτορα πέφνον omnes; cf. O. II, 81 || **37** χαλκόαραν δ' — χαλκοάραν rell. cum Sch. — χαλκοαρᾶν (Bg.[2]) || τίς γὰρ [B]Dα'δ'δ'[δ']δ'ε'ζ' Ro. Mr. St. — τὶς γὰρ Al. Br. — τίς δ' ἄρ' Cp. — τίς ἄρ' Sm.* — Sch. τίς δὲ || ἐσλὸν omnes || **38** τρῶσεν ἑῷ(ῶ) δορὶ καΐκου παρ' ὄχθαις BDε'ζ' Al. Ro.* (cum Tzetz. Lyc. 250) — id. (sed ὤχθαις) α'δ'δ' δ'δ' (ex β' δουρὶ relatum est; non inspexi β') — τρῶσαι δωρὶ καΐκου π. ὄ. Tzetz. apud Cram. An. Ox. III, 379, 7 — τρῶσαι ἑῷ δορὶ καΐκου π. ὄ. Tzetz. in Sch. Antehom. p. 20 — τρῶσι δορὶ καΐκου πρὸς ὄχθαις Tzetz. apud Matranga An. 606 — ᾧ δορὶ τρῶσε παρ' ὄχθαισιν καΐκου Hm.[1] — id. Sw.[23] (sed ἑῷ) — τρῶσεν ἑῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις Hm.[12] (Aw.) — τρῶσεν ἑῷ δορὶ ὄχθαις πὰρ Καΐκου Aw. (turpissimo hiatu) — τρῶσε Καΐκου ἑῷ δούρει π. ὄ. Bg.[1] — τρῶσεν ἑῷ δόρει ἀμφ' ὄχθαις Καΐκου (Sw.) — ϝῷ δορὶ τρῶσε Καϊκείοις παρ' ὄχθαις Bg.[2] — τρῶσ' ὀλόῳ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις Ht. — Sch. ἔτρωσε τῷ ἑαυτοῦ δόρατι τοῦ τῆς Μυσίας ποταμοῦ Καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας videtur tueri vulgatam. De insolita mensura propriorum vide ad P. XII, 12. || **39** προσφέρει D, (ft. etiam D) || **39** sq. στόμα νᾶσον διαπρεπέα πάτραν Hm.[3] || **40** διαπρεπέα omnes (cum gl. Tricl συνίζησις) || πάλιν B — πάλαι [D.α'δ'δ']δ'δ'ε'ζ' Al. Ro:* (cum Sch. ἐ πολλοῦ) || **41** ὑψηλᾶς ἀρετᾶς Ht. (ex Sch.[2] non recte) — ὑψηλαῖς ἀρεταῖ omnes rell. (cum Sch.[1]; idemque voluit Sch.[2]) — ὑψηλὸς a Sch.[1] lectum fuisse credit Bg.[2] Cf. ad P. IV, 146. || **42** -ματα ἔχει D, || 'κεῖνον Ro Br. — κεῖνον Mr. St. — κεῖνων δ' — 'κείνων Al. — κείνων B[Dα'δ'δ']δ'ε'ζ Ur. Cp. Sm.* — p. n. e. || **43** κελαδῆσαι mss. Al. Ro.* Ox. Hy. — κελαδέμεν Sm. (Pw. Hy.) Hm.[1] — κελαδέειν Bd. Bö. Hm.[2]* — κελαρύσε (ingeniose) Bg. Sw. Ht. — par. Vet. n. e. — gl. Tricl. ὑμνῆσαι, ᾆσαι

[redacted]

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ 'Αντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ· | Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ | καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων

ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου 'Επ. γ'.
ἐκμαθών· οὔτοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.

verba καὶ νῦν ἐν om. β' || ἐν om. γ'γ' — habent ἐν rell. || ἀρεϊ BD.α'γ'? γ'γ'γ'ε'ζ' Al. Ro:* (Al. ἐνάρεϊ) cum gl. Tricl. συνίζησις — ἄρει γ'? Sm.* || κε͂ B — κεν Dα' etc.

44 πολυφθόνῳ γ' — πολυφόρῳ γ' — πολυφθόρῳ [BD]γ'γ'ε'ζ'[α'] Al. Ro.* (cum Sch.) || **45** συναρίθμων Hm.[2] — ἰσάριθμ' ἀνέρων Hm.[3] (cum Sch.[2]?) — ἰσαρίθμων (Bg.[2]) Ht. (cum Sch.[2] 543, 5?) — ἀναρ. mss. Al. Ro.* (cum Sch.[1]) || **46** κατέβραχε σιγᾷ. Al. — κατέβραχέσιν. (sic) D̄ — κατάβρεχε σιγᾷ(ᾶ). BD,[α'γ']γ'γ'γ'ε'ζ' Ro.* — κατάβρεχε σιγᾷ. (Sw.) || τὰ δε καὶ τὰ B — τάδε καὶ τὰ Dα'[β']γ'[γ']γ'γ' Ro.* — τάδε καὶ τάδε ε'ζ' Al. — τά τε καὶ τὰ Bö.* — Sch. καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ φαῦλα (ita D) — cf. ad O. XIV, 5 || **47** de hoc ἐν vide Rh. 18, 308 || **48** τοιαῖδε τιμαί B Bd. — τοιᾷδε τιμᾷ Ht. (Bg.[2]; cum Sch.[14]) — τοιάδε τιμαὶ D, — τοιαίδε τιμαὶ D recc. Al. Ro:* (cum Sch.[23]) || μαρνάσθω δέ τις BD. Ro; — μαρνάσθω τις [α'β']γ'γ'γ'γ'ε'ζ' Al. Ro.* (in γ'γ'γ'ε' τίς) cum Sch. Vet. || 'ἔρδων B — ἔρδων Dα'γ'γ'γ'γ'ε'ζ' Al. Ro.* St.* — ἔργων D, — ἔρδων Ro; Mr. Bö.* || **49** -οισι B — οισιν [Dα'γ']γ'γ'γ'ε'ζ' Al. Ro.* || **50** οὔτι γ' — οὔτοι D Al.? PSt. Bö.* — οὔ τοι [Bγ'γ']α'γ'ε'ζ' Ro.* || **51** post οὐδ' virgulam habent Hy.[24] Ht. — non dist. rell. || extr. dist. commate B Cp.* Bd. Hs. Ky. Bg.[1] Sw. Ht. — non dist. D[α'β']γ'γ'γ'γ' Al. Ro. St. Sm. Ox.* Bg.[2] || **52** ἐλπίδων Bα'[β']γ'γ'γ'γ'ζ' Al. Ro.* — ἐκπίδων D — ἐλπίζων ε' || post ἐλπ. dist. commate Sm. Ox.* Bg.[2] Sdt. (cum Aristarcho) — non dist. mss. Al. Ro.* Bd. Hs. Ky. Bg.[1] Sw. Ht. || ἔκνιξ' ὄπιν. B Ro. Br. Hm.[2] Aw. (Ur. ἀντὶ τοῦ ἔκνιξεν) cum Sch. Vet. — ἔκνιζ' ὄπιν. Dα'[β']γ'γ'γ'γ'ε'ζ' (gl. Tricl. ἐλύπουν et ἐπιστροφὴν; id. in Sch. Tricl.) Al. Mr. — ἔκνισ' ὄπιν Cp. St.* — ἐκτὸς ὄπις. Ht. — Sch. partim ἔκνιξ(α) ὀπί scribentes explicant „non laesi voce sed celebravi eos“ (Aristarch.); partim (ἔνιοι, et Didymus?) ἔκνιξ(ε) ὄπιν legentes omni distinctione sublata, cum

αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι,
χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ ϝοι στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

nostris mss. et cum Triclinio et Stephano, schemate Pindarico explicant τὸ μέλλον ὀπίσω ἔσεσθαι ἔκνισαν καὶ ἐλύπησαν. Quos secutus sum. Sensus est „non involutus est caecis tenebris diutinus labor virorum, non est, quamvis maximi sumptus futurae victoriae curam molestia affecissent (acuissent)." Οὐδ' cum pondere iterat negativam apodosin; ἔκνισ' s. ἔκνιξ' est aoristus sensu plusquamperfecti.

53 γηοδ. D — γϋοδ. D, || **54** -κίδα Bα'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bd. (ου supra in α'δ'δ') — κίδαν D — κίδᾳ Sm Ox.* — Tricl. genitivum explicat allato Eurip. Phoen. 934; Vet. par. n. e. || πλαγαῖς Ht. — πλαγᾶν rell. cum Sch. || -πονῆσαι Ro. — πορῆσαι mss. Al. Cp.* (cum Sch.) || extr. non dist. B Al. Ro. St.[24] PSt. Bö.* — plene α'δ'δ'δ'δ' Ox. — colo Hy. — commate ε'ζ' Cp.* St.[18] Sm. Bd. Ht. — Tricl. (α'δ'δ'δ'δ') verba ἐν γυιοδάμαις Φ. πλαγᾶν virgulis utrinque interclusa sic construxit: ἐν ταῖς γυιοδάμαις τῶν πληγῶν τοῦ φυλακίδου, perperam. || **55** δεξιὸν cum antecc. coni. Bα'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Ro.* Ht. (cum Sch.) — cum sqq. Hm. Bö.* — non dist. Al. Bg.[2] (Bg.[2] coniicit δεξιόν τε νόῳ ἀντ.). Sensus est „manibus habilem, mente haud indoctiorem" et ἐν γυιοδάμαις seorsum (vide Sch.) „inter pugnatores", totum vero illud ἐν γυιοδ. Φ. πλ. δρ. εὐθυπορῆσαι „quod Phylacidam artem pancratiasticam praeeundo docuit." Hm. mirum in modum haec discerpsit, ut et χερσὶ sic collocatum claudicaret, et δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον frigidissime consociaretur, omni oppositionis acumine sublato. || νόῳ] νόων D || ἀντίπαλλον δ'δ' || **57** νέον B Ro.* — νόον D — νόῳ(ω) α'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ Al. Ro.[m] (cum gl. Tricl. ἤγουν κατὰ νοῦ καὶ συνέσεως); pendent Tricliniani ex vitio codicis D ut saepe — p. n. e. || σύμπεψον B

Subscr. ὕμνου τέλος φυλακίδου αἰγινήτου: α'δ' — τέλος τῶν πινδάρου νεμεονίκων: ε' — τέλος. | πινδάρου νεμεονῖκαι ⁘ ζ' — nulla in [BDδ'δ'δ']γ' — de subscr. ε'ζ' vide notam ad Inscr. N. V. Sequitur in ε'ζ' Inscriptio πινδάρου ἰσθμιονῖκαι.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε΄. [ϛ΄.]

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙΓΙΝΗΤῌ

[ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.]

Strophae.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ‥ ⏑́⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ - – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – | – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ‥ ⏒ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ‥
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ - – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Inscr. trium carminum Isth. V. VI. VII πινδάρου ἰσθμιονῖκαι: ε΄ζ΄ (cf. ad Inscr. N. V)

Inscr. Isth. V om. BDγ΄δ΄ (in D hoc carmen antecedenti adhaerescit; cf. ad Inscr. Isth. III. VI et Germ. Sch. p. XI) — φυλακίδᾳ πυθίᾳ εὐθυμένει μάτρωϊ, ἴσθμια: α΄δ΄ — id. (sine ἴσθμια) δ΄[δ΄?]ε΄ζ΄ Al. Ro.* — φυλακίδᾳ (ἐν παισὶ) Hy. — φυλ. αἰγ. παγκρ. Bö.* || ἴσθμια α΄: ε΄ — εἶδος πρῶτον.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου   Στρ. α'.
δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐαέθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
τὶν ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖτε Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ

ζ' (cf. supra) — ΜΕΛΟΣ. ε' Al. — ΕΙΔΟΣ. Ε'. Ro. Cp. (Hy.) Hm. Bö.* — ΕΙΔΟΣ ϛ'. Br.* Bg.² (cum Sch. Metr. in B Ro. τοῦ ἕκτου εἴδους etc.; desunt Metr. in D). Cf. ad Isth. III, 19.

Metr. Bö.¹ Str. 3 et 4 in unum versum coniunxerat atque Ep. 4 loco indicato in duos separaverat. Ancipites non multae in hac oda, nec (ut plerumque) in primo systemate (cf. ad I. III, 19), sed semel (ut videtur) brevis in nom. propr. vs. 63 et semel longa vs. 72. Sustuli enim singulas breves vs. 29 et 36. — Str. 7 arsis prima semper, arsis tertia quater soluta est (bis, in primo systemate tantum, correpta, ubi Sm. et Hm.² solutam reponunt). Offensioni sunt τὶν ἄωτον vs. 4 et γὰρ ἦλθον vs. 57; cf. ad O. VI, 28; N. X, 79.

2 κρατῆρα BDα'.[β']δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ah. Sw. Bg.² (cum Sch. Vet. [et ad h. l. et ad Inscr. Isth. IV p. 539, 15] et cum Sch. Tricl.) — κρητῆρα Hm. Bö.* Ht. Cf. ad P. IX, 93 || μοισέων omnes scripti Al. Ro.* Ox. (cum Sch. Tricl.) — Sch. Vet. μουσικῶν — Μοισάων Sm. — μοισείων Bd. Pw. (Hy.¹) — Μοισαῖον (Hy.² coll. N. VIII, 47; I. VII, 62) — μοισαίων Hy.²* — Μοισαίων Bö.* || 3 κίρναμεν scripti Al. Ro.* Bö.* — κιρνάμεν Hy.²³⁴⁵ Schf. (vitio typ.?) cum Sch. Vet. et Rec. — κιρνάμεναι (Sch. Vet. ad I. IV, Inscr. ubi D κιρνάναι; de B n. n.) || post κίρν. dist. recc. — non dist. BD Al. Ro.* || εὐάεθλου scripsi — εὐάθλου omnes || 4 τὶν ἄωτον α'δ'δ' (cum nota Tricl. ἐξέτεινε τὸ τίν. in α'm) — τὶν ἄωτον BDδ'δ' Ro.* Ah. Sw. (cum Sch. Vet. σοί) — τίν' ἄωτον ε' — τίν ἄωτον ζ' Al. — τεΐν, ἄωτον (Sm. soluta arsi) — τίν γ' ἄωτον Pw. Hm. Bö.* Bg. Ht. (Ht. τίν γ',) || δεξάμενο στ. δ'δ' — δεξαμένου (sc. Λάμπωνος) Hs. || 5 νῦν αὖτ' (αὖ τ') ἐν ἰσθμοῦ δ. BD.α'[β']δ'ʳᵉδ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro: Br: Mr. PSt; (cum Sch. Tricl.; in δ' αὐτὶσ ἐν ἰσθμοῦ; in δ'ε' ἐνισθμοῦ) — gl. Tricl. in α'δ' εὕρηται καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ — νῦν αὖτ' ἐν ἰσθμῶ(ῷ), δ. (Sch. Vet.?) Cp. St.* (St.* Ἰσθμῷ quae Ceporini emendatio etiam in lemma Scholiastae in Ox;* invecta est) — νῦν αὖτε Ἰσθμῷ δ. Hm.¹ — νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δ. Bö.* — νῦν αὖτε Ισθμοῦ δ. Hm.² Aw. (cum Sch. Vet. ut videtur) — νῦν αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δ. Bg.² Ra. — νῦν αὖτε δ' Ἰσθμοῦ δ. (Bö.¹) Ht. Aut Ceporinum aut Hermannum sequere. || δεσπότᾱ B — δεσπότα δ'ε'ζ' Ro. Br. — δεσπότα, Bg.² — , δεσπότα Cp. — δεσπότᾳ α'δ'δ'δ' Al. Mr.* Bö.* (cum Sch. Vet. et Rec.) — , δεσπότᾳ Sm.* — δέσποτα D

Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κατὰ
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς 'Αντ. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμήτους ἀρετάς,
σύν τέ ϝοι δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιαῖς
ἤδη πρὸς ὄλβου
βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, 'Επ. α'.

6 νηρηΐδ.B Ro. Br.* Ox. Pw. — νηρεΐδ. [D] recc. Al. Cp. Sm.* Hy.* || -εσί τε Al. || **7** -κίδᾳ Mr. male || τρίτατον Sm. Hm.[2] Cf. Metr. || **8** πορσαίν. BD. Ro:* — προσαίν. α'[δ'?]δ'δ'δ'ε'ζ' Al. (gl. α' πρὸ εὐφροσύνας κατασκευάζοντας) || -οντα δ'δ' || κατα | σπένδειν Bα'[δ']δ'δ'δ' Al. Ro.* Ky. (cum Sch. Vet.) — κατα | σπεύδειν D (ft. κατὰ) (etiam Sch. D semel σπεύδειν habet) — κατα | σπένδοιεν ε'ζ' male — gl. δ' εὐφραίνειν ὡς ἐν θυσίαις — κάτα | σπένδειν Bö.* (etiam hoc apud Sch. Vet.) Cf. O. I, 57; P. IV, 211; O. XIV, 14. Pulcrius cuniunctum κατασπένδειν, ut O. X, 99 καταβρέχειν, quod recte laudat Ky. || **11** -δμάτους omnes scripti et impressi (B δμᾶτους); cf. ad O. III, 7; P. IX, 93 || **12** φιτεύει δ'δ' || ἐσχατιαῖς B Mr.* Ht. (cum Sch.[1] qui textum ad verbum exprimit) — ἐσχατιᾶς Ro.* — ἐσχατιὰς Dα'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Bö.* (ft. cum Sch.[2] sed ea est generalius expressa paraphrasis) || ὄλβον δ'rec δ' || **15** -σας D — σαις BD, recc. Al. Ro:* || **16** ὑψίθρονον αὖ Sm. Hm.[2] Cf. Metr. || **17** προσεν|νέπω, σπέσθαι κλυταῖς BD — id. (sed κλυταῖσιν) α'[β']δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* — ποτι|ννέπω, σπέσθαι κλυταῖς Sm. — προσεν|νέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς Pw. Hy.* (Pw. etiam ποτεννέπω) — id. (sed ἕψεσθαι) Bg.[1]; cf. ad I. IV, 32 — par. Sch. inf. aor. habet || **18** ἐφετμᾶς δ'δ'δ'δ'ζ' (sphalmate, ut in Ro. vs. 12) || ante ἐφ. dist. recc. (ne quis id cum Μοίρας coniungat) || **19** ὕμμε B (ambiguo spiritu) — ὑμέ D. — Ὑμμέ Ox. — ὔμμε δ'δ' Ro:* Sm. — ὔμμε α'δ'δ'ε'ζ' Al. Mr. St. Bd. Hy.*

τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν ¦ τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα **Στρ. β'.**
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωΐαν ἥρωσι μόχθον

20 ἔμμεν (Bö.[2]) Sw.[128] — εἶναι omnes scripti et rell. impressi ‖ **21** ἐπιστείχοντι B[b] Bd. (cum Sch. Vet. ut videtur; B[b] est manus rec.) — ἐπιστείχοντα B[a] rell. ‖ **22** μυρίων D, — μυρίαι D rell. (cum Sch.) ‖ ἐν σχερῷ BD Ro.* (ἐν σχερῷ Mr.*) — ἐνσχερῷ Po. — ἐν χερῷ Al. — ἐν χερῷ α'δ'δ'δ'ε'ζ' (cum gl. καθεξῆς) — Sch. Vet. κατὰ τὸ ἑξῆς φέρουσαι; Sch. D ἐφεξῆς ‖ **22** sq. vs. 32 et 33 vulg. om. in δ' ‖ **23** πέραν νείλοιο D Al. Cp. Br.[m] St.[2]* — πέρανείλοιο B — πέρα νείλοιο α'.δ'δ'δ'δ'.ε'ζ' Ro. Br. Mr. St.[1] (ita etiam Sch. Vet.). Cf. O. I, 6; N. I, 72. ‖ παγᾶν B Ro.* — παγῶν D recc. Al. ‖ **24** ἐστὶν Mr. ‖ οὔτε] οὐδὲ Sch. ‖ παλίγλωσσος B Ro. ‖ **25** πηλέως [B] Ro. Br.* Pw. Hm.[12] — πηλέος D recc. Al. Cp. Br.[m] Sm.* Bö.* (cum gl. Tricl. συνίζησις) ‖ ἀΐει Hm.* (ex Sch. Vet. κατακούει; hinc Ln.* „audierit"; Th. monet fuisse olim ἀϝίει) — ἀύει Ro Cp. Br. — αὔει BDα'[β'δ']δ'δ'ε'ζ' Al. Br.[m] Mr.* (Tricl. cum gl. ἀκούει) | εὐδαίμονος cum antecc. consociant α'δ'δ'δ'δ' (Tricl.) Ln. Mr. (cum Sch. I ἥρωος εὐδαίμονος καὶ γαμβροῦ τῶν θεῶν) — cum sqq. B Ro.* St.* — non dist. D Al. — ambigue (nec ante nec post εὐδ. sed ante ἥρωος) ε'ζ' ‖ **26** ἥτις Ro; — ἅτις D, et rell. ‖ -νιάδου δ' — νιᾶδου δ' — νιάδα rell. (gl. ου in α'δ'δ') ‖ **27** ἐς omnes ‖ **28** ἄγε D — ἆγε [B]α' etc. ‖ τιρυνθ. BD Ro.* — τυρινθ. α'δ'δ'δ'δ' Al. — τιρινθ. ε'ζ' ‖ -ίοισιν δ' Aw. — ίοισ BDα' etc. ‖ πρόφονα δ'δ' (ligatum φρ in B) ‖ ἐς τροίαν BD Al. Ro.* S — , ἐς Τροίαν Mr. (cum Sch. Vet.) — ἐς Τροΐαν, Sm. Bö.[1] Ht. — ἐς τροίαν. α'δ'δ'δ'δ' — ἐς Τροίαν, ε'ζ' Bd.* — ἐς Τρωΐαν, Bö.[2]* Cf. ad O. XII 78. ‖ ἥρωσι BD Sm.* — ἥρωσιν α'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* ‖ μόχθων, S (Hm.[12]) — μόχθον BDδ' Al. Cp. Sm. Bd. Bö.[1] Ht. — μόχθον, ε' R Br. Mr. Ox. Hy. Bö.[2]* — μόχθον. α'ζ'δ'δ'δ'

Λαομεδοντείαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ϝίσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων — Ἀντ. β'.
ἐς πλόον [τοῦτον] κύρησεν δαινύμενον.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι
καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,

29 λαμ. (Sm.) Pw. Hm.[12] Aw. — λαομ. rell.; cf. ad P. XII, 12 || -τειᾶν (Bg.[2]) scripsi; cf. ad O. XIII, 78 et Metr. — τιᾶν Ky.* (ex Sch. Vet.) — τίαν scripti Al. Ro.* (cum Sch. Tricl.) || ὑπὲρ. δ'δ' || ἀμπλ omnes; cf. ad O. VII, 25 || -κιᾶν Ky.* (ex Sch. Vet.) — κίαν rell. (cum Sch. Tricl.) || **30** ἐν ναυσὶν (sine dist) BD Al. Cp. Bö.* — , ἐν ναυσὶν, α' — . ἐν ναυσὶν. δ' — ἐν ναυσὶν, ε'ζ' — . ἐν ναυσὶν, δ'δ'δ' — , ἐν ναυσὶν Ro. Br.* || ἀλκμήνας (ἀλμ. δ'δ') omnes; cf. ad P. IX, 98 || **31** εἷλε BD. Ro; Sm.* — εἷλεν α'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* || πέφνεν recc. Al. Ro.* — πέφνε B — πέφνε D || **31**sq. μερόπων | τ' omnes scripti et impressi ante Bö.[2] — μερόπων (sine τ') Bö.[2]* || **32** τὸν om. D || οὔρεϊ omnes scripti Al. Ro:* (etiam D, c. gl. Tricl. συνίζησις) Bö.* — οὔρει (Hy.) Hm.[1] Ht. Vide Metr. || ϝίσον (cf. ad O. IX, 98; XIII, 34) scripsi — ἶσον BD. — ἴσον recc. Al. Ro:* || **33** εὑρὼν δ'δ' || ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ scripsi cum (Hy.) Bg.[2] (consensu Sch. Vet.) — ἀλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ Ra. et rell. (B recc. Ro.* Sm.* plene dist. — colo Mr. St. — D Al. non dist. — Hy.* commate) || ἀλκ. D,D[sch] — ἀλφ. δ'? — ἀλκ. rell. (et D) || **34** χερσὶ BD — χερσὶν recc. Al. Ro.* || **36** ἐς πλόον τοῦτον κύρησεν δαινύμενον scripsi duce Sch.; possis etiam κάρυσσε μοῦνον δαινυμένων — ἐς πλόον, κήρυσσε δαινυμένων. B — ἐς πλόον κύρησε δανυμένων. D̄ — ἐς πλόον, κύρησε πάντων δαινυμένων. α'β'δ'δ'δ'ζ' Al. Hm.[1] Bö.* (nonnulli om. dist.) — id. (sed κήρυσσε) ε' Ro. Br. — id. (sed κήρυξε) Cp. Ln. Br.[m] Mr.* (St. ante ἐς πλόον distinguens „navigationem indixit voce praeconis“) — id. (sed κάρυξε et sine dist.) Hy. — id. (sed κάρυσσε) Hm.[2] Aw. („Aeacidam ad expeditionem se vocare indicabat“) — ἐς πλόον κήρυξεν ἀστῶν δαινυμένων. Pw. (Hy.) || **37** στάντα] πάντα D, || καλήσ. δ'δ' || -αντο Al. || σπουδ. D || **38** κρατ. Dα' Al. — κατ. δ' — καρτ. [B]ε' [rell.] Ro.* || -νίδαν B — νιάδαν [Dα'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.*

ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτον ϝέπος· Εἴ *ποτ' ἐμᾶν, ὦ* Ζεῦ *πάτερ,*
θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἀκούσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις 'Επ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ 'Ερι*βοίας*
ἀνδρὶ τῷδε ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν, | *ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν πε-*
ριπλανᾶται

39 *ἄνδωκε* omnes (sine acc. δ'δ') || **41** *ὁ δ' ἀ'ντείνας* B — *ὅ δ' ἀντεί-νας* D.α'δ'δ'δ'δ' Al. Ro.* Ox. (Ro.* [δ'δ'] *ὁ δ'*) — *ὁ δ' ἀντιτείνας* β'ε'ζ' (ζ' *ὅ δ'*) — *ὁ δ' ἀνατείνας* Sm. Bd. Pw. Hy.* — *ὁ δ' ἀνατείναις* Bö.* ft. non recte; cf. Is. 83, 48 et ad P. IV, 100 || *οὐρανῷ*] cf. ad O. I, 89 || **42** *αὔδασε τοιοῦτόν τι ἔπος.* BD Ro.* Bd. Ox. — *αὔδασε τοιοῦτόν τ' ἔπος* α'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. (δ' *ποῦ τὸν* pro *τοιοῦτόν*) cum gl. *τι* (Tricl.) Sm. — *αὔδ. τοιοῦτον ἔπος* Hy. (Hm.[1]) Ah. Sw.[2 3] (Bg.[2]) cum Sch. Vet. (*τοιοῦτον ἐφώνησε λόγον*) — *αὔδ. τοιοῦτόν γ' ἔπος* Pw. Hm.[1 2] Bö.* — *αὔδ. τοιοῦτον λόγον* Ky. — *τοιοῦτον ἐξαύδασ' ἔπος* Ht. || *ἐμᾶν* scripsi — *ἐμὰν* mss. Al. Ro.* Vide infra. || **43** *θυμὸν* D || *θέλων* mss. Al. Ro.* Th. Aw. Ah. Bg.[2] — *ἐθέλων* Bö.* Cf. ad O. II, 97. Bö.[1] ad P. I, 62 de hac re professus est; Hm.[2] contra eum ad N. X, 84 (157). || *ἀρᾶν* scripsi cum Sch. Vet (*τῶν ἐμῶν εὐχῶν*), coll. Hom. Il. ο, 378; ψ, 199; Od. δ, 767; Aesch. Sept 267 (249) al. — *ἀρὰν* mss. Al. Ro.* — *εὐχὰν* (Sm.). Non opus. Pindarus Homerum sequitur; cf. Bu. G.G. II, 118. || *ἀκούσαις* Mr. male — *ἀκούσας* omnes rell. || **44** *νῦν σε νῦν* scripti Al. Ro.* — *νῦν σε, νῦν* Ox.[1] || *θεσπεσίαν* BDα'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro. Br. inepte — *θεσπεσίαις* Cp. Mr. (cum Sch. Vet. *θείαις*) — gl. α'δ' *θείαν ἀράν. ἢ ἐπιτεταμένην.* || **45** *λίσσομαι παῖδα* BD Al. Ro. Hy.* — *λίσσομαι, παῖδα* recc. Cp.* || extr. plene dist. Ro. || **46** *ἀνδρὶ τοῖδε ξεῖνον ἆμόν, μ. τ.* B — *ἀνδρὶ τόνδε κεῖνον ἁμὸν μ. τ.* D — *ἀνδρὶ τῷ καὶ ξεῖνον ἀμὸν μ. τ.* (an *τῷ ἠδὲ* synizesi?) Sch. Vet.(? — *ἀνδρὶ τῷ δε, ξεῖνον ἀμὸν μ. τ.* α'β'?δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Hm. Bö.* (in δ' *πῷ δε*; in ε'ζ' *τῶ δε*; in δ'β'? plene dist. post *ἀμὸν*) — *ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμό(ν) μ. τ.* Cp.* Aw. — *ἀνδρὶ τῷδε, ξείνῳ ἀμῷ, μ. τ.* (Po. Hy.) ft. recte; cf. similes errores vs. 36. 42. 43. 44 — *ἀνδρὶ τῷδε ξυνόδαμον μ. τ.* (Bg.[2] coll. O. IX, 44) ingeniose — *ἀνδρὶ τῷδ', ὃν ξεῖνον ἴχον, μ. τ.* Ht. || **47** *τὸν μὲν* *τὼς μὲν* Ht. || ft. *ἄϝρηκτον*; cf. ad O. IX, 91 || *τό δέρμα* ε'ζ' Al. — *τόδε δέρμα* [BDα'β'δ'δ'δ']δ' Ro.* — *τόδε δέρμ', ὅ* (Pw.) || *με νῦν περιπλ.* St.

θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἑπέσθω. ταῦτ' ἄρα ϝοι φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν
χάρις,

εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'.
"Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών,
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα ϝειπὼν αὐτίκα
ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·

egregie — μίμνοι περιπλ. BD Ro. Br. — μίμνοι. περιπλανᾶται. α'β'γ̱'γ̣'γ̱'[1] Al. (in γ̱'γ̱' -νᾶτε; in Al. om. dist. post μίμνοι; in γ̱' gl. περιλαμβάνει με) — μένει. περιπλανᾶται γ̱' — μίμνον περιπλ. ε'ζ' — μίμνειν περιπλ. γ̱'[a] Cp. Br.[m] (cum gl. γ̱' μένειν) — μίμνειν πλ. Mr.

48 ὃν] ὃς Mr. || ἀέθλων BD recc. Al. Ro.* Sm.* Bg.[2] — ἄθλων (in nullo scripto) Mr. St. Bö.* || 49 -ψε̄ B — ψε D — ψεν recc. Al. Ro.* || 50 αἱ δεῖα Al. — αἰδεῖα Ro. Br. — ἀδεῖα scripti Cp. Mr.* || νιν Bö.* — μιν scripti Al. Ro.* || -ξε BD — ξεν recc. Al. Ro.* St.* — ζεν Mr. — gl. γ̱' ἔνυξεν || 51 -πέ̄ B — πέ D — πέν recc. Al. Ro.* || φωνήσαις scripti Al. Ro.* Bö.* — φωνάσαις Hy. Cf. ad P. IX, 98. || 52 ἔσαιταί D. || verba ὃν αἰτεῖς om. D. || ὦ om. Ro. Br. || 53 νιν omnes || κέκλευ (κέκλε') Ln.(?) Pp.(?) Pw. Hy. — κέκλετ' omnes rell. (cum Sch. Vet.) || ἐπώνυμον, (ut εὐρ. Αἴ. appositionis sit) Cp.* Fr. — ἐπώνυμον (sine dist.) scripti Al. Ro. St.* cum Schol. Vet. qui aut εὐρυβίαν omnino non legit, aut εὐρυβίαν λαῶν videtur iunxisse. Distinguitur ante λαῶν in scr. et impr. || 54 sq. Ἐνυαλίου θεός· ὣς ἄρ' εἰπὼν Ht. Non opus. Scholiasta, nisi forte ὁ θεός ad κέκλετ' subaudiri voluit, Εὐρυβίας Αἴαντα, habuit. Sic confidentius scriberem, si Εὐρ. esset cognomentum Iovis, ut Εὐρύοπα. Scripti et impr. εὐρυβίαν αἴ. || 55 ὣς ἄρα Βα'[ac]ε'ζ' Al. Ro.* — ὣς ἆρα Bö.* — ὣς ταῦτα (Sm.) || 56 μακρὰν Ro. — μακρὸν rell. (et Ro;) || πάσας ἀγήσασθ' ἀρετᾶς. BD,α'[1]β'γ̱'γ̣'γ̱'γ̱'ζ' Al. — id. (sed ἀγ.) D — id. (sed 'ἀγ.) ε' — id. (sed ἀρετάς.) α'[a] — πάσας ἀγήσασθαι ἀρετάς. (in nullo scripto) Ro.* — gl. Tricl. ἥγ. διηγήσασθαι, ὁδηγὸν γενέσθαι — Sch. Vet. διηγήσασθαι πάσας ... ἀρετάς — π. διαγ. ἀρ. Pw.[1] — π. τοι ἀγ. ἀρ. Pw.[2] Mi.[1] — π. ἀφαγ. ἀρ. Pw.[3] — π. ἀναγ. ἀρ. Mi.[2] Hm. Bö.* (coll. N. X, 19 ubi Sch. idem διηγήσασθαι in paraphrasi habet)

Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε, τὸν Ἀργείων τρόπον.
εἰρήσεταί πᾳ δ' ἐν βραχίστοις.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου   Ἀντ. γ'.
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως· ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος
οἵαν μοῖραν ὕμνων,
τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,

57 -κίδα scripti Al. Ro.* — κίδᾳ Mr.* || γάρ τ' Sm. Bd. — γὰρ rell. vide Metr. || ἦλθον ὦ μοῖσα BD Pw. Hm. Bö.* (cum Sch. Vet.) — ἦλθον μοῖσα α'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. Hy. — ἤλυθεν Μοῖσα Sm. Bd. Mi (Hy.) — ἦλθον ὡς Μοισᾶν Ht. || **58** πυθέα BDβ'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* (cum gl. Tricl. συνίζησις) — πυθέᾳ α' Mr.* || τε τόν, ἀργείων τρόπον B — τε τὸν ἀργείων τρόπον D — τε τὸν ἀργείων τρόπον. δ' Al. — τε. τὸν ἀργείων τρόπον. α'ζ' (in ζ τὲ) — τε, τὸν ἀργείων τρόπον, δ' — τε, τὸν ἀργείων τρόπον. δ'δ' (cum Sch. Vet.) — τε, ἀργείων τρόπον. Ro. — τε. τὸν ἀργείων τρόπον, ε' (a. c. τῶν) — τε. τὸν ἀργείων τρόπον Cp.* (Br. Mr. τε,) — τε, τὸν Ἀργείων τρόπον Ht. (apodosis) — τε, καὶ (, τὸ δ') Ἀργείων τρόπον,? || **59** πᾳ δ' ἐν scripsi (cum Sch. Vet.) — που κὲν B Ro:* (Fr.) (Cp.* κ'ἐν) — πα κ'ἐν D.δ'δ' (Pw. Hy.) Bö.* — πᾳ κ'εν β' — πᾳ κ'ἐν α'δ'δ' — που (πα) κἂν (pro καὶ ἐν) Hy. coni. — πως ἐν (Di.) — πάντ' ἐν (Bg.[1]) Sw — πᾶν ἐν Bg.[1 2] — ἔπεσιν Ht. male || **61** τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' Bg.[1] || εὐφύγλου B ligata erroris causa || **62** μάτρωες. ἂν δ' ἄγ. [B]Dα'δ'[β'δ'δ'] Al. Ro. (cum gl. Tricl. et Sch.[1] in Ro.) — id. (sed ἂν δήγ. ε'ζ' — id. (sed ἂν δ' ἄγ.) Cp.* — μάτρως. ἀνὰ δ' Sm. Bd. Hm.[1 2] Bö.* — μάτρωε ἀνάγ. (Hm.[3]) — Sch.[2] (et Sch.[1] in D?) videtur μάτρως legisse. || οἵαι ὅσσων Ht. (contra Sch.[1 2]) || **63** ψαλυχιαδᾶν [B]Dα'β'δ'[po] δ'[δ']δ'ε'ζ' Al. Ro. Ox. Pw. Hm.[1] Bg.[2] (cum Sch.[2] in Ro. [B?]D et cum Sch.[1] in D) — ψαλυχιδᾶν Sm. Bd. Hy. Bö.* (cum Sch.[1] in Ro. [B?]) — ψαλυχαδᾶν δ'[ac] — ψαλυκχαδᾶν Hm.[2] || **65** τάντε δ' — τὰν δὲ Al. — τάνδε rell. || **66** ναίοισι (in nullo scripto) Hm. Bö.* — ναίουσι BDα'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* δε B — δὲ D. Ro:* (cum Sch.) — om. δὲ in α'β'γ'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al.

[redacted]

υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων· 'Επ. γ'.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν. | φαίης κε Μένανδρον ἐν
ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν
Κάδμου πύλαις.

68 -σί τε B — σῖν τε δ' — σι (σί) τὲ (τε) rell. || **69** ἄστεϊ BD α'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Ox. (cum gl. Tricl. συνίζησις) — ἄστει Sm. Bd. Pw. Hy.* || extr. plene dist. [D]α'[δ'δ'ε'ζ'] Cp. Bd.* Bg.² (cum Sch.?) — non dist. B δ' Ro. Br. — commate [δ'] Al. Mr. St.¹ PSt. Bö.* — colo St.²³⁴ Sm. (quos secutus eum) || **70** ξείνων BD. recc. Al. Ro:* Ox. — ξένων (in nullo scripto) Sm. Ox. Pw. Hy.* || **72** Scripsi φρενῶν. Φαίης κε (δὲ) Μένανδρον ἐν ἀεθλ. pro φρενῶν· φαίης κε νιν ἄνδρασιν ἀθλ. Cf. N. V. 48, etsi Scholia haec ad Lamponem referunt. || νιν omnes — τὸν (Hy.) || ἄνδρ' ἐν ἀθλ. BD. Al. Ro.* Ox. — ἄνδρα ἐν ἀθλ. α'β'δ'δ'δ'[δ'?]ε'ζ' (c. gl. Tricl. τὸν ἀλείπτην μένανδρον. εἶναι ἔξοχον) — ἄνδρ' ἐν ἀεθλ. Sm. Bd. Pw. Hy. — ἀνδράσιν ἀθλ. (Hy.) Hm. Bö.* — id. (sed ἀεθλ.) Bg.² || -ταῖσιν] -ταῖς D, || extr. comma ponunt [B] α'β'δ'δ'[δ']δ' Cp. Br. Sm.* — punctum ε'ζ' Al. — non dist. D Ro. St. Hy.* || **73** χαλκοδάμαντ' [B]β'δ'δ'[δ'] Mr. St. Bd. Bö.* — χαλκοδάμαν τ' Dα'δ' Pw. male — . χαλκοδάμαντ' Al. Ro. — , χαλκοδάμαντ' ε'ζ' Cp. Br. Sm. Ox. — , χαλκοδάμαν Hy. (Ht.) Cf. ad N. IX, 16. || **74** σφε omnes scripti et impressi (et bis in Sch. Vet. αὐτοὺς; etiam gl. Tricl. ποτίσω αὐτοὺς τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑμνήσω) — γε Etym. M. (673, 22) et Cram. An. Par. III, 15, 29; inde Bg.² colligit fuisse qui ἑ (μιν) legerent || μναμ. omnes || εὐτύχ. ε' Al. Cp. — εὐτείχ. rell. || -εσι scripti Al. Ro.* — εσιν Pw. Hy.*

Subscr. ὕμνου τέλος φυλακίδου πυθία: α'δ' — τέλος: ζ' — nulla in [BD]β'γ'[δ'δ'δ'ε']

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ϛ′. [Ζ′.]

ΣΤΡΕΦΙΑΔῌ ΘΗΒΑΙῼ

ΠΑΓΚΡΑΤΙῼ.

Strophae.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
× – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ × – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒ × ⏑ –́ ⏑ ⏑ – | – –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Epodi.

× ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
× ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ × ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑
– –́ ⏑ ⏑ – × ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓

Inscr. om. in BDδ′δ′ (in D et δ′ hoc carmen cum antecedente coniunctum est, cruce tamen in D appicta; cf. ad Inscr. Isth. III. V et Germ. Sch. p. XI) — στρ. θη. παγκρ. α′δ′δ′ Al. Ro.* ‖ ἴσθμια β′: ι′ — , δεύτερον. ζ′ (cf. ad Inscr. N. V et Isth. V) — ΜΕΛΟΣ ϛ′. ¦Al. — ΕΙΔΟΣ, ΕΚΤΟΝ. Ro. Cp. (Hy.) Hm. Bö.* — ΕΙΔΟΣ Ζ′. Br.* Bg.[2] (cum Sch. Metr. in B Ro. τοῦ ἑβδόμου εἴδους; in D Metrica desunt). Cf. ad Isth. III, 19.

Metr. „Coniungi possunt Str. 3 cum 4 ita – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – × – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒ (sed interpunctum est in ἀντ. α′ β′ γ′), et Ep. 3 cum 4 aut ita – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒ aut ita

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, Στρ. α΄.
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ᾽ εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον; ἦ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξα-
μένα | τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁπότ᾽ Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. α΄.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἤ᾽ ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἤ᾽ ἀμφ᾽ Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἦ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἤ᾽ ὅτε καρτερᾶς Ἄδρα-
στον ἐξ ἀλαλᾶς | ἄμπεμψας ὀρφανὸν

— ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑́ ⏑ — ⏓ (sed obstat analogia carminis; cf. interpunctionem ἐπ. β΄)." Bö. — Aw. Ep. 3 et 4, Ep. 6 et 7 coniunxit; Str. 5 in duos separavit, loco indicato. — Ancipites sat multae et bene firmatae (quas Sm. expellere voluit) neque exceptiones ad primum systema vel ad nomina propria restrictae sunt. Solutae arses nullae; quare *αἰσχίονα* vs. 22 ab huius carminis ingenio alienum est.

1 aut θήβα aut θήβη B — θήβα rell. || **3** ἦρα B Al. Ro: — ἦ ῥὰ D.α΄β΄δ΄δ΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ (cum gl. Tricl. ἆρα) — ἦ ῥα Cp.* || **5** ante ἦ puncto dist. mss. Cp. Br. — commate δ΄? Al. Ro. Bö.* — colo Mr. St. — signo interrogationis Sm.* (recte) || **6—8** verba Ἀμφιτρ. usque ad ἦ ὅτ᾽ incl. omissa in ζ΄ haplographia || **6** -τρύονος δ΄δ΄ || θυρέτροις B — θυρ. D. recc. Al. Ro: || ἐν θυρ. ἀμφ. D, || **7** -κλείοισι Sm. solus || **8** ἤ᾽, id est ἠέ, scripsi, omisso ὅτ᾽ (cf. ad O. XIII, 34) — ἦ ὅτ᾽ (ἦ ὅ τ᾽ in α΄) mss. Al. Ro:* Ox.* (cum Sch. Vet.) — ἦ (om. ὅτ᾽) Bd. — ἤ ποτ᾽ Sm. solus — ἤτ᾽ (i. e. ἤτοι) Bg.[2] Ra. — ἤ ῥ᾽ Ht. (Ra.) || ἀμφὶ τειρεσίαο πυκιναῖς β. [B]D.α΄β΄δ΄δ΄δ΄ζ΄ (in α΄δ΄ -ᾶο) Al. Ro.* Ox. — id. (sed πυκναῖς) ε΄ — ἀμφὶ τειρεσία. Ro; — ἀμφὶ Τειρεσίαο β. Sm. — ἀμφὶ Τειρεσία πυκιναῖσι β. Bd. — ἀμφὶ πυκιναῖς Τειρεσίαο β. Pw. — id. (sed πυκναῖς) (Pw.) Hy.* || **9** ἤ᾽ scripsi, omisso ὅτ᾽ — ἦ ὅτ᾽ (ἦ ὅ τ᾽ in α΄) mss. Al. Ro.* Ox.* — ἦ (om. ὅτ᾽) Sm. Bd. — ἤτ᾽ (i. e. ἤτοι) Bg.[2] Ra. — ἤ ῥ᾽ Ht. (Ra.) — p. n. e. || **10** ἤ᾽ ὅτε scripsi — ἦ ὅτε omnes (ἦ ὅ τε in α΄) || καρτ. B[D,] Ro:* — κρατ. Dα΄β΄δ΄δ΄δ΄ε΄ζ΄ Al. — de δ΄ n. n. || verba ἄδρ. ἐξ ἀλ. (vs. 15 vulg.) om. δ΄δ΄ — non om. BD.α΄β΄[δ΄ζ΄]ε΄ Al. Ro:* (ἐξαλ. in ε΄) || ἂν πεμψας B — ἄμπεμψας Dδ΄ Al. Ro.* — ἄμπεψας ε΄ζ΄ — ἄνπεμψας α΄β΄δ΄δ΄δ΄ — ἄππεμψας (Bg.[2] „Sch. fort."; in Sch. par. est ἀπέπεμψας)

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; ᾿Επ. α'.
ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ
εὕδει χάρις· ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ

11 ἑταίρων εἰς [B]Dα'β'δ'δ'δ'δ'ε'ζ' Al. Ro.* Pw. — ἑτάρων ἐς (vel , ἐς) Sm.* — Sch. Vet. στρατιωτῶν (ita D recte) εἰς ‖ ἵππειον ε' (cf. ad O. XIII, 78) — ἵππιον [rell. mss.] Al. Ro.* — Sch. ἱππικόν ‖ **12** οὕνεκεν ὀρθῷ scripsi — οὕνεκ' ὀρθῷ BD (in B ubi charta lacera est et male habita, videtur esse ἑόνεκ' vel οὕνεκ') — οὕνεκ' ὀρθῶ Ro. — οὕνεκα ὀρθῷ α'β'δ'δ'δ'δ'ζ' Al. Br.[m] (c. gl. Tricl. ὅτι) — οὕνεκα ὀρθῶ ε' — ἡνίκ' ὀρθῶ(ῷ) Cp.* Bd. (ex Sch. Vet. ubi est ὅτε) — ἡνίκα ὀρθῷ Sm. Ox. Pw. — ἁνίκ' ὀρθῷ Hy. — ἁνίκ' ἄρ' ὀρθῷ (Hy.) Hm.[12] Bö.[12] Di. Bg.[1] Sw.[123] — ἁνίκα ὀρθῷ (Sm.) Aw. — οὕνεκεν ὀρθῷ Th. Bg.[2] Ra. — ἁνίκ' ἀν' ὀρθῷ Ht. ‖ **13** ἔστασαν δ', (cum gl. Tricl. ἔστησαν in δ') — ἔστασας δ' et rell. (cum Sch. Vet. in paraphr. στῆναι παρεσκεύασας et cum Sch. Tricl. ἀπειργάσω) ‖ **15** αἰγεῖδαι B Ro.* Bd.* (cum Sch. Vet.) — ἀργεῖδαι (inter Sch. Vet.) — Αἰγιμίδαι Sm. — αἰδεῖσθαι Dα'β'δ' δ'δ'δ'ε'ζ (cum gl. ὥστε in α'δ'; cum Sch. Tricl. retr. ὥστε τοὺς λακεδαιμονίους αἰδεῖσθαί σε in ε') ‖ πυθίοισιν. BD — πυθίοις. recc. Al. Ro.* ‖ **16** γὰρ omnes scripti et impressi — μὲν (Sch. Hom. Il. ξ, 211) — p. n. h. ‖ **17** εὔδει D.ε' ‖ post χάρις plene dist. BD[α'?]δ'δ'δ'δ' Al. Ro.* — colo ε'ζ' St. — commate Bd.* Reduxi colon. ‖ extr. plene dist. δ' Ro. Br. — non dist. B Al. — commate [rell.?] Cp. Mr.* ‖ **18** ὅτι μὴ BD recc. Al. Ro. — ὅ, τι μὴ Cp.* — ὅταν (ὅτ' ἂν D) μὴ Sch.[1] — τούτου ὅπερ ἂν μὴ Sch.[2] (ubi D ὅτι μὴ) — τούτου ὅ τι μὴ (D ὅτι μὴ) Sch.[3] ‖ **19** ζευγέν. B — ζυγέν. α'β'[δ'ε'] Cp.* — ζύγεν. δ' — ζυγὲν. ε' — ζυγὲν Al. Ro. — ζυγέν Dδ'δ' ‖ extr. expl. α'β'γ'δ'δ'δ'δ' — inc. DDDD — cf. I. III, 37; N. XI, 21; Praefat. p. XXX sqq. et XLII sq. ‖ **20** κώμαξ' ε'ζ' ‖ ἔπει τ' ἐν B — ἔπειτ' ἐν D.DDDD Ro:* (cum Sch. Vet. in [B] Ro.) — ἔπειτ' ἀρ ε' — ἔπειτ'' ἀρ ζ' — ἔπειτ' ἄρ' Al. Cp.[m] Br.[m] Sm.* — ἔπειτεν Pw. Bö.* Cf. P. IV, 211. ‖ **21** -άδᾳ. B — ἁδᾳ. Mr.* — αδα. DDDD Dε'ζ' Al. Ro.* (Al. om. dist.)

νίκαν παγκρατίου, σθένει τ' ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορφάεις·
ἄγει τ' ἀρετὰν | οὐκ αἰσχίω φυᾶς.

φλέγεται δὲ ϝιοπλόκοισι Μοίσαις, 'Αντ. β'.
μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν,
τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας | πάτρας ἀμύνεται

22 νικᾶν ε' || ante σθένει plene dist. BḌε'ζ' Ro.* St.²* — colo Bö.²* — commate Mr. St.¹ Sm.* — non dist. D̲ḌḌ Al. — de D n. n. — p. n. e. || . ἰδεῖν τε μορφᾶεσσ', B — . ἰδεῖν τε, μορφάεσ' D. — id. (sed εσσ') D̲Ḍ — . ἰδεῖν τε, μορφάεσσ', Ḍ — id. (sine virgulis) Ḍ Ro; — . ἰδεῖν τε μορφόεσσ' ε'ζ' — , ἰδεῖν τε μορφάεσσ' Al. — , ἰδεῖν τε, μορφάεσσ' Ro. Br. — , ἰδεῖν τε μορφάεσσ', Mr. — . ἰδεῖν τε μορφάεις. Cp. Br.[m] (optime) — , ἰδεῖν τε μορφαείς, St. Bd. — , ἰδεῖν τε μορφάεις· Sm.* Aw. (recte) — ἰδεῖν τε μορφάεις· Bö.* — p. n. e. || ἀρετὰν B[D̲D] ḌḌ Al. Ro.* (cum Sch.² et ft. etiam cum Sch.¹) — ἀρετὰ ε'ζ' (hi[illegible]. infelix emendandi conatus ob μορφάεσσ', quem si perficere voluisset, saltem ἄγει ϝ' i. e. „eum" scribere debuisset) || αἰσχίω ε'ζ' Th. (cum Sch.²) — αἰσχίονα Bth. (vide Metr.) — αἴσχυον Al. — αἴσχιον B Ro.* (in B charta fusca et mollis; scriptura pessime habita; saepe diffluxit atramentum) — αἰσχθιον DD̲ḌḌḌ — Sch.¹ οὐχ ἧττόν ἐστιν ἡ γνώμη τοῦ κάλλους, quod ambiguum est. || φυοῦς ḌḌ || **23** δὲ ἰοπλόκοισι Bg.² Ra. (cf. O. VI, 30) — δ' ἰοπλοκάμοισι omnes scripti Al. Ro.* Bd. — δ' ἰοβοστρύχοισι Sm. Ox.* || **24** μάτρω θ' BD.D̲ḌḌḌ Ro; — μάτρωϊθ' Ro. — μάτρωΐ θ' ε'ζ' Al. Cp.* Bd.* (cum Sch. Vet.) — πάτρωΐ θ' Sm. (contra Sch.; vide Metr.) || δέδωκε κοινὸν θάλος scripti et impressi (in DḌḌ κοι̅" in D̲ κοιν̅" scriptum) — δέδορκε κοινὸν (coll. N. III, 84; IX, 41) vel δέδωκε καινὸν θάλος (Hy.) — Sch. τὴν τῆς νίκης εὐδοξίαν τε καὶ ἡδονὴν παρέσχετο || **25** χάλκασπις cum antecc. coniungunt [B]ε'ζ' Al. Ro.* St.¹⁴ PSt. — cum sqq. [ḌD̲Ḍ] St.³ Sm.* — neutra parte dist. Ḍ St.² — de Sch. Vet. n. l. || ἄρης B Ro.* (cum Sch.) — ἄρ' DD̲ḌḌḌ Al. — ἄρ ε' — ἆρ ζ' || -ξε mss. Al. Ro.* — ξεν Bö.* || **26** τιμά et τιμᾷ iunctim B (etiam in Sch. utrumque) — τιμά DD̲ḌḌḌζ' — τιμὰ ε' Al. Ro.* || **27** ὅςτισ Bε'ζ' Al. Ro.* (Ro. Al. ὅς τις Br. ὅς τισ) — ὅστις D, — ὅτισ DD̲ḌḌ — ὅ τις Ḍ || ἐνταῦθα PSt;* — ἐνταῦτα Mr. — ἐν ταῦτα Al. — ἐν ταύτα(ᾳ) mss. Ro:* St.* || χαλαζᾶν αἵ. πρὸ φίλας Pw. — χαλάζας αἱματοῦντα φίλας Ht. (contra omnes mss. et Sch.) || πρὸς mss. Al. Ro.* Ox. Hy. — πρὸ Sm. Bd. Pw. Bö.* || ἀμείρεται Pw. || extr. non dist. BDD̲ḌḌḌ — dist. ε'ζ' Al. Ro.*

λοιγὸν ἀμπεπαλὼν ἐναντίῳ στρατῷ, 'Επ. β'.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε,
εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι Στρ. γ'.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόσαις.
ὁ δ' ἀθανάτων | μὴ θρασσέτω φθόνος.

28 ἀμπεπαλὼν Homericum scripsi — ἀμύνων BDDDDDε'ζ' Al. Ro.* (dittographice) — ἐξελάων (Sm.) — ἄρ' ἀμύνων (ἐξαμύνων) Pw. — ἀντενάγων (ἀντί' ἄγων) (Hy.) — ἀμείβων Ma. — ἀντιτίνων Hm.[12] Bö.[1] — ἀντιαμεύων (αἰνὸν ἀμεύων) ἀντίῳ Aw. male — ἄντα φέρων Th. Bö.[2]* — , ἀντιάσαις Ht. (qui λοιγὸν cum ἀμύνεται coniungit et N. I, 68 laudat) — Sch. ἐναντίον φέρων — possis αὖτε φέρων || ἐν ἀντίῳ DD || 29 ἀστῶν γενεᾷ cum antecc. consociant BDDDDD — ambigue Ro. (utrinque comma) — ἀστῶν cum antecc., γενεᾷ cum sqq. coni. Cp.* („exitium a civibus depellens") — ἀστῶν γενεᾷ cum sqq. coni. ε'ζ' Al. Hy.* (cum Sch. Vet.) recte || αὔξων γ. μ. κλ. ἀστῶν Ht. non male. || αὔξων. B Ro. — αὔξων, ε'ζ' Cp. Br. Sm.* — αὔξων DDDDD Al. Mr. St. Hy.* (in D αὔζων in D αἴζων) — αὖξεν Pw. || 30 ἀπὸ B (ut saepe in tmesi) — ἀπὸ DDDDDε'ζ' Cp. St.* Hm. Bö.* (, ἀπὸ Bd.) — ἄπο Al. Ro. Br. Mr. Hy. Ht. (cum Sch. Vet.?) || θανῶν DDDD || 32 αἰνέων μ. αἰνέων mss. Al. Ro.* (Pw.) Bö.* — αἰνείων μ. αἰνείων Sm.* Cf. ad O. XIII, 78 et Metr. || 33 ἀμφιάρηόν τε Bö.* — ἀμφιάραόν τε BDε'ζ' Al. Ro.* Sm.* — ἀμφιάραόν τ' Mr. St. — ἀμφίαρον τε DDD — ἀμφίφāρον τε D — p. n. e. — ἀμφὶ πατρῴᾳ γᾷ Ht. (ex Sch. ut ait). Cf. ad P. IX, 93. || 35 ἄριστοι BD Ro.* St.* — ἄριστον DDDDε'ζ' Al. Mr. || 36 ἔχον (Sm.). Vide Metr. || ἐσχάταις ἐπ' ἐλπίσ.. B — id. (sed σιν.) ε'ζ' — ἐσχάτοισιν ἐπ' ἐλπίδιν (sic) DDDDD — ἐσχάτασιν ἐπ' ἐλπίδι Al. — , ἐσχάταις ἐλπίσιν. Ro:* || 37 ἔτλαι B[D]ε'ζ' Al. Ro:* — ἔθλαν DDD || 38 γεάοχος D Al. — γαιάοχος B [DD]DDε'ζ' Ro.* Cf. ad O. XIII, 78. || εὔδιαν DDD || ὄπασεν DDD — ὄπασσεν BDε'ζ' Al. Ro.* || 39 ἁρμόζων BD.DDDDε'ζ' Al. Ro.* (cum

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων, *Ἀντ. γ'.*
ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν.
ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς *Ἐπ. γ'.*
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν

Sch.[23]) — ἁρμόσαις Sm. Hm. Bö:* (cum Sch.[1] ubi ἁρμόσας). Cf. ad O. XIV, 24 || ὅ δ' DDDD — ὁ δ' [B]ε'ζ' Al. Ro:* || θρασσέτω BD[D] DDζ' Al. Ro:* — θρασσέτο D — θρασέτω D,ε' (ft. recte) — Sch.[1] ταραττέτω — Sch.[2] συνθραυέτω. Cf. ad O. VI, 97. || extr. commate dist. BDDDDD Mr.* (cum Sch.[12]) — non dist. Di. Sw. Ht. Ra. — plene interp. ε'ζ' Al. Ro.* Bg.[2] Fr. (cum Sch.[3]) recte

40 ὅτι scripti vett. et Sch.[2] (ft. etiam Sch.[1] ubi est εἰ) Al. Ro.* — ὅ τι ε'ζ' Hy.[2]* (cum Sch.[3]) || ἐφάμερον BD Ro.* (cum Sch.[123] ubi adverbium adverbiis redditur; cf. ad O. VII, 47) — ἐφάμερος DDDDDε'ζ' Al. (ob ἕκαλος minus gratum) — ἐπάμερον? Cf. P. VIII, 95. || διώκων. ἕκαλος B Ro. — διώκων, ἕκαλος Cp.* (cum Sch.) — διώκων ἕκαλος, ε'ζ' — διώκων ἕκαλος DDDD Al. Hy.* || **41** ἔπειμι B Ro.* (cum Sch.[123]) — ἐπεί μιν DDDDD Al. — , ἔπεισι ε'ζ' || γῆρας. ἔς τε τὸν BDD — γῆρας, ἔς τε τὸν Ro.* (cum Sch.[2]) — γῆρας ἔς τε τὸν DD Pw. Bö.* (ἔστε τοὶ D) — , γῆρας ἔς τε τὸν Hy. (cum Sch.[3] ut sit schema, de quo cf. ad O. I, 104) || μόρσιμα DD — μόρσιμον, Al. || **42** ὅμως DDD — ὁμῶς Bε'ζ' Al. Ro:* (cum Sch.) || **43** ἄϊσος Bd. Pw. Hy.* (cum Sch.[1]) — ἄιστος scripti Al. Ro:* (cum Sch.[2]) || **44** βραχύς δ' D, — βραδὺς Sm. — βραχὺς D et rell. (cum Sch.) || ὅ τοι (Sw.[1]) B Sw.[23] Bg.[2] Ra. (cum Sch. ὁ γὰρ δὴ) — ὁ δὲ (Hy.) („non male“ Bö.[1]) Aw. — ὅτι DDDDDε'ζ' Al. Cp. Br.[m] Bö.* („quandoquidem“ Ln. Bö.; „quia“ Pp.) — ὅτε Ro. Br.* Ht. („quum“ St.; „quandoquidem“ Sm. Ht.) — ὅ τε Hy. || ἔϝριψε? Cf. ad O. IX, 91. || **45** ἐθέλοντεσ οὐρανούσ σταθμούσ (sic) DDDD — id. (sed τ' ἐς) Al. — ἐθέλοντ' ἐσ οὐρανοῦ σταθμούς Bε'ζ' Ro.* || **46** ὁμάγ. omnes || **47** παρδίκαν DDDD || **49** ἄμμι δ' omnes scripti Al. Ro:* Bö.* — ἄμμιν δ' Sm.* Cf. Metr. || **50** τεαῖσιν omnes scripti et impressi (etiam

εὐανθέα καὶ Πυθόϊ στέφανον.

Hm.[2]) — σαῖσιν (Hy.) Hm.[1] — σαῖς ἐν Mi. (non male, si τεαῖς ἐν). Cf. ad N. IV, 78; O. IX, 16.

51 ἐνανθέα DD̲Ḏ || πυθοῖ scripti Al. Ro.* Bd.* — πυθόϊ Sm. Aw. Bö.[2]* (cum Choerobosco Bk. An. III, 1202) — πυθόθεν Pw. — πύθιον Hm.[12] (coll. P. X, 26) Bö.[1] Th. — ἐν πυθοῖ Bth. (hiatu)

Subscr. τέλος. ζ' — nulla in rell.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [Η'.]

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

[ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.]

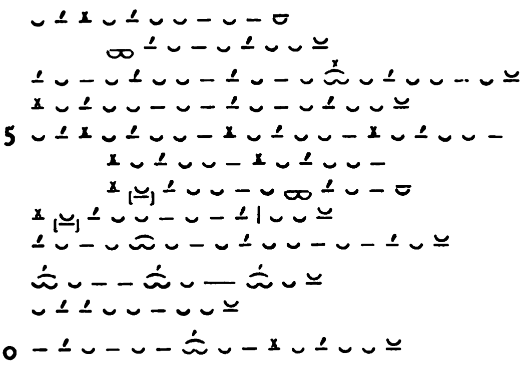

Carmen hoc magis etiam quam superius corruptum est, ut fit in calce librorum. Cf. ad O. XIV; P. XII; N. XI. — Optimus codex B mutilatus est; cf. ad vs. 15. 41. 53. — Scholia Vetera inde a vs. 17 (37 vulg.) edidimus olim ex D (et laciniis B) in An. IV, p. 129—133.

Inscr. om. BD (in D exiguo spatio ab Isthm. VI diremtum) — κλ. αἰγ. D[D]ι'ζ' Al. Ro.* — κλεάνδρῳ: D — κλ. αἰγ. [παγκ.] Hy.* || ἴσθμια γ': ε' — τρίτον. ζ' (cf. ad Inscr. N. V) — ΜΕΛΟΣ ζ'. Al. — , ΕΙΔΟΣ. Η'. Ro.* Bg.[2] — ΙΣΘΜ. Ζ'. (Hy.) Hm. Bö.* (cum Sch. Metr. in B Ro. τὸ ἢ εἶδος [ὄγδοον Ro.]; in D metrica non leguntur). Cf. ad I. III, 19.

Metr. Multa sunt in hoc carmine (ut in O. V) singularia, et de numeris et de vocabulorum usu ac mensura. — Arses multae solutae; ancipites, exceptis clausulis, vel paucae vel nullae. Cf. ad O. II, 15. — Vs. 1 et 2 coniunxerunt Aw. et Bg.[1]; et ipse esse asynartetum credo; subiunxi alterum priori. Cf. ad vs. 11. — Vs. 5 in duos dispescit Th., in tres Aw. — Idem Aw. vs. 8 et 9 coniungit.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον   Στρ. α'.
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰών, ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν | στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
καὶ Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἐ-   Στρ. β'.

1 τις B Sm. Ox.* — τίς DḌḌε'ζ' — τὶς D̲ Al. Ro.* — τις, Bd. || ἁλικίᾳ(α) τε (τὲ) mss. Al. Ro.* (cum Sch. καὶ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ) — ἁλικία τι Ht. male || 2 ὠνέοι Al. Ro.* (Ln. „comparet“; Pp. „emat“) — ὧν νέοι Ḍ — ὦ νέοι rell. Mr. St.* — p. n. h. || 3 πρόθυρον [B]D̲ε'ζ' Ro.* (cum Sch.) — πρόθυμον DD̲[1]ḌḌ Al. || ἀγειρέτω [B]D[D̲ḌḌ] Al. Ro.* Pw. Hy. — , ἀγειρέτω ε'ζ' Mr. St. Ox. — συναγειρέτω Sm. — ἐπαγ. (Bg.[2]) — διεγειρέτω Bd. — ἀνεγειρέτω Hm. Bö.* (coll. O. VIII, 74; I. III, 41) — Sch.[1] καταγέτω — Sch.[2] ἐγειρέτω || 4 κώμων B solus || 4. 5. ἄποινα καὶ νεμέᾳ. ἀέθλων ὅτι Bε'ζ' et similiter Ro.* Ox. (cum Sch.[2]) — ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ ἀέθλων ὅτι Bd. Bö.[2]* — id. (sed ἄποινα· καὶ) Pw. — ἄποινα καὶ νεμέᾳ ἀέθλων. ὅτι D̲ — ἄποινα καὶ νεμέᾳ ἀέθλων ὅτι [D] Al. Hy. Bö.[1] (cum Sch.[1]) — de ḌḌ n. n. = 7 κάδεα B — κάδεα rell. || ἀπρήκτων [B.DD̲] ε'ζ' Al. Ro:* — ἀπρήκτῳ ḌḌ — ἀπράκτων D, Sw.[23] Vide ad P. V ante Inscr. et IX, 93. || καλῶν Ḍ male || 8 δαμωσώμεθα Al. || 9 ἐπεὶ δὴ D̲ || τὸν] τὴν (Sch. ad vs. 12 vulg. in D) || 10 καὶ τ. λ. scripsi — τοῦ τ. λ. Sm. Bd. — δὴ τ. λ. (Sm.) — γε τ. λ. [B] Al. Ro.* (cum Sch. [BD] Ro. ad vs. 12 vulg.) — τε τ. λ. DD̲ḌḌḌε'ζ' Al. — λ. γε τ. Bg.[1] — p. n. h. γε — cf. ad Metr. || ἄμμι omnes || κεφαλᾶς γ' | ἔτρεψε Ταντάλοιο πάρα λίθον τις ἀ. θ. Aw. || 11sq. ἀλλ' ἐ|μοὶ scripti Al. Ro:* Aw. Bg.[1] (recte; cum Sch. ἐμοὶ δὲ) — ἀλλά | μοι Bö.[12]* Bg.[2] Ht. Vide ad Metr.

μοὶ χάρμα μὲν παροιχομένων
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ
σκοπεῖν
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἑλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἐστὶ βροτοῖς σύν γ' ἐλευ-
θερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον | προνέμειν,

12 δεῖμα μὲν παροιχομένων B.D.D[D]DDε'ζ' Al. Ro.* Ox. — χάρμα μὲν παροιχομένων scripsi (cum Sch. ut videtur, nisi is καρτεράν τ' ἐπ. legit, ut θεός subaudiri possit); construe μέριμναν παροιχομένων „praeteritorum recordationem" — δεῖμα μὲν παροιχόμενον Bd. Pw. Hy.* || 13 καρτερὰν omnes — p. n. h. An ex Scholiasta δεῖμα μὲν π. χάρμα νῦν ἔπαυσε μέριμνάν τε· τὸ πρὸ ποδὸς κτλ. scribendum est? || μερίμναν ε' Al. || ἄρειον αἰεί | χρῆμα πᾶν. B — ἄρειον αἰεὶ | χρῆμα πᾶν. D.D[D]D[D ε'ζ'] Al. Ro.* Bd.* — ἀρηΐόν ἐστ' ἀεί | χρῆμα πᾶν. Sm. (Pw. et Mi. similiter) — ἄρειον ἀεὶ πέλει | χρῆμα πᾶν. Hm.[1][2] Bö.[1] Aw. — ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν | χρῆμα πᾶν. Th. Di. Bö.[2]* (ex Sch.[1] σκοπεῖν καὶ εὖ διατιθέναι et Sch.[2] προβλέπειν) egregie; nam omissiones omnium maxime locorum in versiculorum clausulas incidunt, ut ad N. VI, 18 (ubi adde velim hoc exemplum) exposuimus. — id. (sed χρῆμά 'στιν.) Ht. male; cf. N. XI, 48 et ad O. VII, 56 || 15 βιότου πόρον [B]D[DDD] D Al. Ro.* — βίου πόρον ε'ζ' Sm. Pw. (Hy.) Hm. Bö.* — βίου ὅρον (Sch. D bis) — βίου ῥόον (Ht.) — Sch. par. τὴν ὁδὸν τοῦ βίου || ἰαλά δ' DD — ἰατά δ' BD.D Al. — ἰατὰ δ' Ro.* — Sch. ἀλλ' ὅμως ... φορητά || ἐστὶ mss. Al. Ro.* — ἔστι Sm.* || τά. B Ro.* — ταὸν. (ταόν,) D DDDDε'ζ' Al. || χρὴ δ' ἀγ. ... χρὴ δ' ἐν] δεῖ δ' ἀγ. ... χρὴ δ' ἐν (Hy.) — ἐν δ' ἀγ. ... χρὴ δ' ἐν Hm.[1] („ἐν est simul" Hm.[1]) — id. (sed ἔνι δ') Bth. — Sch. bis προσήκει δέ || μέλειν.] hac voce expl. folium 281 codicis B ubi non leguntur sequentia (χρὴ δ' ἐν usque ad πεδίον vs. 40); sine dubio folium integrum quod olim haec continebat nunc amissum est; cf. ad vs. 41 || δ' ἐν ἑπτ.] δὲ ἑπτ. Cp.[1][2] || 15 sq. τραφέντ' αἰγίνα DDDD — τραφέντ', αἰγίνα ε' Cp. — τραφέντ'. αἰγίνα ζ' Al. Ro. Br. — τραφέντ', Αἰγίνᾳ Mr. St. — τραφέντα, Αἰγίνᾳ Sm.* (Hy.* sine dist.) || 16 de mensura vocis Αἴγινα vide ad Metr. et vs. 11 || προσνέμειν in Sch. par.

πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τε ϝάδον βασιλέϊ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα·

σὲ δʼ ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν Στρ. γʹ.
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱέων τʼ ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεντʼ ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τʼ ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντʼ | ἀγοραί,

17 πατρὸς οὕνεκα cum antecedentibus coniungit Pp. — non dist. DD Al. Ro. — πατρὸς cum antecedentibus (οὕνεκα cum sqq.) coni. D — π. οὕ. cum sqq. coni. εʹζʹ Cp.* (cum Sch.) || οὕνεκα D.DDD — οὕνεκα εʹ — οὕνεκα ζʹ Al. Ro.* — Sch. ὅτι δή — cf. ad O. XIV, 19 || θύγατρες εʹζʹ Sm. Bd. Hy.* — θυγατέρες DDD[D] Al. Ro.* Ox. (Pw.) — De D, (ut compendio scr.) n. l. || ἀσωπίδων θʼ DD[D]DDεʹζʹ Al. Ro.* Hm.[12] Bö.[1] Th. Aw. — id. (om. θʼ) (Pw.) Hy. Bö.[2]* (cum Sch. ut videtur) — id. (sed γʼ) (Pw.) || **18** ὁπλόταται εʹζʹ Al. Ro.* (cum Sch.) — ὁπλότατα DD[D]DD || τε ἅδον Sm. Bd. Pw. Hm.[12] Bö.* — θʼ ἕαδον εʹζʹ — τʼ ἕαδον (Ht.) — θʼ ἅδον DD[DD]D Al. Ro.* Cf. ad O. VII, 18. || βασιλῆϊ scripti Al. Ro.* Ox.* — βασιλέϊ Sm. Bd. Hm. Bö.* || **19** ὃ τὰν DDD Cp. Br. St.* — ὃ, τὰν, εʹ — ὃ, τὰν ζʹ Al. Mr. — ὅταν Ro. — ὅτʼ ἂν D, — Sch. ὅστις ζεὺς τὴν || **20** ὤκισσεν εʹζʹ Ro.* — ὤκισεν D — ᾤκισεν DD — ᾤκισσεν Al. Mr.* || ἁγ. εʹζʹ Al. Ro.* — ἀγ. DDDD || **21** sq. ἐνεγκὼν | κοιμᾶτο DDDDDεʹζʹ Al. Ro.* Sw. Bg.[2] Ht. (cum Sch. διακομίσας συνεκοιμήθη) — ἐνεγκών, κοιμᾶτο D, — ἔνεγκε, κοιμᾷ τε Hm.[2] (de forma consentio; cf. ad O. III, 14) — ἄγων ἐκοιμᾶτο Bg.[1] — ἔνεικʼ ἐκοίμα τε (Bg.[1]). Cf. ad Metr. || **22** δῖαν. ἔνθα εʹζʹ male — , δῖον ἔνθα (. δῖον ἔνθα D) rell. (cum Sch.) || ἔνθα τέκες omnes || **23** ὃ καὶ mss. Al. Ro. Cp. Sm.* — ὃς καὶ Br.* || **24** ἐπείραινε εʹζʹ Al. Ro.* — ἐπέραινε DDD — ἐπέρανε DD || **25** υἱῶν Sm. Bd. || στονόεντα τʼ | ἀμφ. DDDD — στονοέν¦τʼ ἀμφ. εʹζʹ Al. Ro.* || ὅμαδον εʹζʹ Al. Ro.* — ὅμαδον DDDD

Ζεὺς ὅτ᾽ ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ᾽ ἔρισαν, Ποσειδᾶν, γάμῳ,
ἄλοχον εὐειδέα θέλων ἑκάτερος
ἑὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ᾽ οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,

ἐπεὶ θεσφάτων ἐπάκουσαν. εἶπε δ᾽ Στρ. δ'.
εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν φέρτερον τεκέμεν ἄνακτα πατρὸς γόνον
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος

27 ἔρισας DD̲D̤Ḍ (Hy.) (ut ποσ. vocativus sit) — ἐρίσας ε'ζ' Al. Ro.* St. Sm. Ox. Pw. Hy. Hm.[1] — ἔρισαν Bd. (Hy.) Hm.[2] Bö.* (cum Sch. [ut videtur] ubi illud videtur exprimi per ἐφιλονείκησαν) || ποσειδῶν ε' — ποσειδᾶν Ḍ [rell.] Al. Ro.* || **28** εὐειδέα θέλων mss. Al. Ro.* — εὐειδέα ἔθελον Hm.[1] — εὐειδέ' ἐθέλων Bö. (ft. recte, ut O. VI, 83 μ' ἐθέλοντα). Traditum movere nolui; cf. ad vs. 22 et ad O. II, 97. || **29** ἐὰν ζ' — ἕαν ε' — ἑὰν Ḍ [rell.] Al. Ro.* || ἔμμεν. ἔρως ε'ζ' St.[2] Bd. Hy.* — ἔμμεναι. ἔρως DD̲D̤Ḍ Al. Cp.[12] — ἔμμεν'. ἔρως Ro. Br. Mr. St.[124] PSt. Sm. Ox. || ἔχεν. (Sm.) Pw. Hy.* — εἷλεν. ε'ζ' (cf. P. II, 30) — ἔσχεν. D.D̲D̤[Ḍ?] Al. Ro.* — Sch. κατεῖχεν. Cf. ad O. II, 70. || **30** ἀλλ' οὔ σφιν Dε'ζ' Al. Ro.* — ἀλλ'ἄσφϊ D, — ἀλλ'αἰσφϊ D̤ — ἀλλ' αἴ σφϊ D̲Ḍ || **31** θεσφάτων ἐπάκουσαν ε'ζ' Hm.[2] Aw. Th. Sw.[22] Bg.[2] — θεσφάτων ἤκουσαν DD̲[Ḍ]D̤Ḍ Al. Ro.* Bd.* Hm.[1] — θ. ἀκόησαν Pw. male — θ. ἄρ' ἄκουσαν Mi. — θ. * ἤκουσαν Bö.[2] Di. — θ. ἐσάκουσαν Sm. — θ. ὄπ' ἄκουσαν Hm.[2] Bg.[1] Ht. — θ. συνίεν (. ἔειπεν δ') Bö.[1] — θέσφατ' ἄϊον (· ἔννεπεν γὰρ) Ky. — Sch. τῶν μεμοιραμένων κατήκουσαν || εἶπε δ' mss. Al. Ro.* Sw.[22] Bg.[2] Ht. (cum Sch.) — εἶπεν δ' Th. — εἶπεν Bö.[2] Di. — de Bö.[1] et Ky. vide supra. Cf. ad Metr. || **32** εὔμαλος (sic) ḌD̤ || **33** εἵνεκεν D̲ Al. — οὕνεκεν Do. — εἵνεκεν rell. — p. n. h. Cf. ad O. XIV, 19 et ad Metr. || φ. τεκέμεν ἄνακτα πατρὸς γόνον scripsi — φ. γόνον ἄνακτα π. τεκεῖν mss. Al. Ro.* Bd.* — φ. γόνον ἄρ' ἄνακτα π. τ. Sm. — φ. γόνον γ' ἄν. π. τ. Pw. — φ. γόνον ἄν. πατέρος τ. Mi. — φ. γόνον οἱ ἄν. πατρὸς τ. Bö.* — φ. πατέρος ἄν. γόνον τ. Aw. (non male) — φ. γόνον * ἄν. πατρὸς τ. Bg.[2] — φέρτερόν οἱ γόνον ἄν. π. τ. (Bg.[2] „si admittenda longa syllaba“) — ποντίαν φέρτερον ἄνακτα πατρὸς θεόν | οἱ τεκεῖν γόνον, ὃς Ht. male, adversante metro

διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμάκετον, Ζηνὶ μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατε· βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν | πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ γάμου θεόμορον
ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ,
ὄντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς Στρ. ε′.

35 χερὶ ε′ζ′ Sm. Bd. Pw. Hy.* — χειρὶ DDDD Al. Ro.* || ζηνὶ μισγ. ε′ζ′ Sm. Bth. — διῒ (διὶ) μισγ. D.D[D]DD Al. Ro.* Bd.* (Sch. ἤτοι . . Διῒ) — Δί τε (Διΐ τε) Hm. Bö.* — ft. Διῒ συμμισγ. cf. Hom. Il. β. 753; P. IX, 72 al. || διὸς παρ' mss. Al. Ro.* — Διός περ Mi. (Hy.) — Διός γ' ἐν (Aw.) — δίοισιν Ht. Iam Bö.¹ „παρ' offendit" || -φεοῖσιν D.DDε′ζ′ Al. Bö.* — φεοῖσι D — φεοῖς D — φοῖσιν Ro.* || τυχοῦσα mss. Al. Ro.* — τυχοῖσα (Hy.) Hm. Bö.* || **36** υἱόν εἰσι δέ τω (sic) Al. — υἱὸν εἰσιδέ τω Ro. Br. || θανόντ' ἐν | ε′ζ′ Cp. Sm.* — θανόντα ἐν | DDDD Al. — θανόντα | ἐν Ro. Br.* || **37** ἄρεϊ | χεῖρας ἐναλ. DDDDD Al. Ro.* Ox. — ἄρεϊ | χέρας ἐναλ. ε′ζ′ Sm. Bd. Pw. Hy. — χεῖρας Ἄρεϊ ἐναλ. Hm.¹² — id. (sed Ἄρεος) Bö. coni. sed ipse refutat — χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλ. Bö.¹²* — καὶ Ἄρει χέρας ἐναλ. (Aw.) male || **38**sq. Πηλέϊ γάμου θεόμορον | ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ Hm.² Aw. Th. — Π. γέρας θ. | ὀ. γάμου Αἰ. (Hm.²) Ky. Bg.¹² Ht. — Πηλέϊ θεόμορον ὀπάσαι | γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας Bö.¹² Di. Sw. — id. (sine τὸ) Hm.¹ — πηλεῖ θεά|μοιρον ὀπάσαι γάμου αἰ|ακίδα γέρας D.D[D]DD Al. Ro. — id. (sed θεόμοιρον) ε′ζ′ Ox. (Pw.) — id. (sed πηλέϊ θεόμοιρον) Cp.* — Πηλέϊ θεύ|μοιρον ὄπασε γά. Αἰ. γέ. Sm. („meum votum destinavit" male) — id. (sed ὄπασα „dedi") Bd. — id. (sed ὀπάσαι) Hy. — Πηλέϊ θεύ|μοιρον γάμου ὀπάσαι Αἰ. γέ. Pw. || **40** ὄν|τ' εὐσ. φασὶν ἰαωλκοῦ τρ. D.DDDD (cum Sch.) — id. (sed φάσ' ἰαω.) ε′ζ′ Al. (ε′ φὰσ' ἰαολ. Ro.* φασ') — ὄν|τε εὐσ. φασ' ἰαωλκοῦ τρ. Ro.* Ox. Hy. — ὂν | καὶ εὐσ. φασ' ἰαωλκοῦ τρ. Sm. Bd. — ὄν τε φασὶν εὐσ. ἰωλκοῦ τρ. Pw. Hm.¹ — ὄντ' εὐσ. φάτις ἰωλ. τρ. (Bth. Hm.²) Bö.* || τράφειν mss. Al. Ro.* Hy.* (cum Sch. τρέφειν) — τραπεῖν Bd. Ox. Pw. — τραφεῖν Hm.¹ || **41** inc. folium 282 (ultimum, mutilatum) codicis B — cf. ad vs. 15 || εὐθὺς mss. Al. Ro.* — εὐθὺ Hm.² Bg.¹ (ft. recte; cf. ad O. I, 71 et ad Metr.) — p. n. h.

[redacted]

Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ϝεσπέραις ἐρατὸν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας. ὣς φάτο Κρονί-
δαις
ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' | ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σο-
φῶν
στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον,
γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον, Στρ. ς'.

42 [χει]ρῶνος B — χείρωνος rell. || **43** μὴ δὲ ε' Al. Ro.* Sm. Ox. — μηδὲ [rell. mss.?] Mr. St. Hy.* || -ρέως mss. (D -έω) Al. Ro.* — ρέος Bö.* || **44** ἄμμιν omnes || -δεσι DD — δεσσι D, [BD]Dε'ζ' Al. Ro.* — δεσσιν Bö.* || δὲ ἑσπέραις ε'ζ' Al. Ro.* — δ' ἑσπέραις BD.DDD (in D δ' ἑσπ.) || **45** κε̄ B — κεν [DD]DDε'ζ' Al. Ro.* || ἥρωϊ] ἥρωι Al. || φᾶτο DD Dε'ac || κρονίδας Br. Mr. male || ἐννέποισα ε'ζ' Al. Ro.* (in ε'ac ft. ἠνέπ.) — ἐνέποισα BDDDD || τοί δ' mss. Al. Ro. Br. Mr. — τοὶ δ' Cp. St.* || γλεφ. BD.D[D]DDε'ζ' Al. Ro.* Ox.* — βλεφ. (in nullo scripto) Br.m Mr.* || **46** κατέφθιε (Th.) || , συνα|λέγειν B — συ|ναλέγειν DDDDDε'ζ' Al. Ro.* (in DD σὺ|ν in Dε'ac σύ|ν) — id. (sed συν|αλ.) Sm.* — ξύν' ἀλέγειν Hm. Bö.* (i. e. κοινά, ξυνά, una) egregie; vide ad Metr. — κῦμ' ἀλέγειν (i. e. κόημα) Schdt. male — νῦν ἀλ.? cf. N. XI, 9 — p. n. e. || **47** γά-μ.. B — γάμου ε'ζ' — γάμον [DDDD]D Al. Cp.* — γάμον. Ro. || ἄνακτα BDD[D]DD Al. Ro.* (cum gl. B τὸν Δία) — ἄνακτε ε'ζ' Sw. Ra. (ft. recte) — ἄνακτι Ky. (non male) — ἄκασκα Schdt. (ex Eust. Pr. § 21) male — ἄνακτας (Bg.[2]) — p. n. e. || καὶ | νεἀνέδειξαν BDDDD (cum Sch.[1]) — καὶ | νέαν ἔδειξαν D,Dε'ζ' Al. (cum Sch.[2]) — καὶ | νέαν ἀνέδειξαν Ro.* Bd.* — καὶ | νεαρὰν ἔδειξαν Sm. (Pw. Hy.) Hm. Bö.* || **48** στόμα D, — στόματ' ἀπείροισι B — id. (sed σιν) DD[D]DD Sm. Bd. Pw. Hy.* (cum Sch.[12]) — στόματ' ἀπείροις Ro.* Ox. — στόμασ' ἀπείροισιν ε'ζ' — στόμασ' πείροισιν Al. — στόματ' ἀοιδαῖσιν Ht. temere || ἀχιλέως B — ἀχιλλέος DDDε' Al. Ro.* Bd. Ox. — ἀχιλέος [D?]ζ' Sm. Pw. Hy.* || **49** ὃ καὶ omnes || **51** γεφύροσέ τ' D, — γεφύρῳ σέ τ' Al. || ἀτρεάδαισι B.D.DDDDε'ζ'

Ἑλέναν τ᾽ ἐλύσατο, Τρωΐας
ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί νιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον, Ἕκτορά τ᾽, ἄλλους τ᾽ ἀριστέας· οἷς δῶμα Φερσεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ᾽ ἀοιδαὶ | ἔλιπον,
ἀλλά ϝοι παρά τε πυρὰν τάφον θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχευαν.
ἔδοξ᾽ ἆρα καὶ ἀθανάτοις,

Al. Ro.* Pw. — ἀτρεΐδαισι (Bd.) Hy. Bö.* — ἀτρείδαισι (Bd.) Hm.¹ || νόστον D.[D̲D̤D̤]D̰ Al. Ro.* (cum Sch.) — νό... B — νοῦσον εʹζʹ
52 τρωΐας mss. Al. Ro.* Bd. Ox. Pw. (Hm.¹) Bö.²* — Τροΐας Sm. Hy.* Ht. — Τροίας Hm.¹ Cf. ad O. XIII, 78. || **53** ἶνας ζʹ Ro.* (cum Sch.) — ..ας B — ἴνας Dεʹ Al. — ἶνας D̲D̤D̰ || νιν scripsi cum Aw. — μιν omnes rell. || ῥύοντο mss. Al. Ro.* — Sch. ἐρρύοντο καὶ ἐκώλυον — ἐρύοντο (Bö.¹). Cf. ad Metr. et O. XIII, 78. || ποτε μάχας εʹζʹ Sm. Bd. Hy.* — ποτ᾽ ἐκ μάχας [B]D.D̲ Al. Ro.* Ox. Pw. — π᾽ ἐκ μάχας D̤D̰ || ῥύονθ᾽, ὁπότε μ. ἐ. ἔ. ἐν π. κορύσσοιτο (Bg.²); Sch. participium tuetur. || μαχὰς εʹ — μάμας (sic) D̲D̰ || ἐν ἀριμβρότου D — ἐν ἀναριμβρότου D̲D̰ — ἐναριμ..... B (hac voce expl. fol. ultimum codicis praestantissimi) — ἐναριμβρότου εʹζʹ Al. Ro.* (cum Sch.) || **54** κορύσσοντε εʹζʹ Al. Ro. — κορύσσοντα [DD̲D̤]D̰ Cp.* (cum Sch.) — κορύσσοιτο (Bg.²) vide supra. || **55** περσ. D.D̲[D̤D̤]D̰εʹζʹ Al. Ro.* — φερσ. Bö.* (coll. O. XIV, 21; P. XII, 2) || ἀχιλεὺς εʹζʹ Al. Sm. Ox.* — ἀχιλλεὺς DD̲D̤D̰ || de mensura vocis Αἴγιναν cf. ad Metr. || τε ῥίζαν εʹ Mr.* (cum Sch.) — τὲ ῥίζαι Dζʹ — τὲ ῥίξαν D̲D̤D̰ — τερίξαν Al. Ro.* — τερίξαν ·※· (asterisco) Br. || πρόφαινε mss. Al. Ro.* -νεν Bö.* || **56** οὐδὲ (Bö.¹ Di.) Bö.²* — οὔτι D.D̲D̤D̤D̰εʹζʹ Al. Ro.* Sw.²³ (cum Sch.) || ἀοιδαὶ | ἔλιπον (hiatu) D.D̲D̤D̤D̰ Hm.¹ Bö.* (cum Sch.) — ἀοιδαὶ | ἐλίποντ᾽ εʹζʹ Al. Ro.* (interpolatione metrica ut O. VII, 62) — ἀοιδαὶ | ἔλιπόν γ᾽ Da. Hy. — ἀοιδαί γ᾽ ἔλιπο Hm.² (ft. recte; cf. ad Metr.) || **57** Ἑλικωνίδες Hck. || **58** στάν (Hy.) Mi Hm. Bö.* — ἔσταν mss. Al. Ro.* — ἔσαν Pw. — Sch. ἔστησαν || ἐκ Hm.² || ἐπεὶ θρῆνον εὔφαμον Sm. — ἐπὶ θρόον τε πολ. Pw. || ἔχευα mss. Al. Ro.* Bd.* — ἔχεαν Sm. Hm. Bö.* — Sch. ἐνέβαλον. Cf. ad O. XIII, 78 et P. VIII, 85. || **59** ἔδοξ᾽ ἆρα καὶ ἀθ. Sw.²³ Bg.² (ex Sch

ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε Στρ. ζ'.
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι. γεραίρετέ νιν, ὃς Ἴσθμιον
ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλο-
νέων.
τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ | πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν
τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν.

— ἴδοξ' ἄρα καὶ ἀθ. D. (cum Sch.) — ἴδοξ' ἄρα δ' ἀθ. DDDD Al. — ἴδοξεν ἄρα δ' ἀθ. ε'ζ' Ro.* — ἴδοξεν δ' ἄρα αθ. Hm.[1] Aw. (hiatu intolerabili) — ἴδοξεν δ' ἄρ' ἐν ἀθ. Hm.[2] — ἴδοξ' ἄρα τοδ' ἀθ. Bö.* Ht.

60 ἐσλόν γε φ. Ro.* (cum Sch. τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα) — ἐς λόγον γε φ. DDDD ε'ζ' Al. || θεᾶν ε'ζ' Al. Ro.* (cum Sch. τῶν μουσῶν) — θεὰν DDDD — cf. ad O. VII, 44. || **61** φέρει] ἔχει Hck. || λόγος Sch.[2]? || ἔσυτ. D || λόγον. Ἔσσυται δὲ Sm. || **62** νικοκλέος DDDD Bö.* -κλέους ε'ζ' Al. Ro.* || **63** γεραίρετέ νιν scripsi — id. (sed μιν) Bth. Bö.* — γεραίρεταί μιν D DDDD — γερᾶραι τέ μιν ε'ζ' Al. Ro.* Bd.* (cum Sch. ut videtur) — γέραρέ τε μιν Sm. Mi. (Hy.) — γέραιρέ τε μιν Hm.[12] — γεραιρέμεν θ' (Aw.) || ἂν νάπος Hm. Bö.* (coll. P. V, 36; I. III, 12) egregie — ἀνάπο (vel ἀν ἀπὶ) D — ἀναπὶ D — ἀναπο D — ἀναπ̂ D — ἂν ἀπὸ Al. Ro.* — ἂν πέδον ε'ζ' || **64** ἔλαχεν ζ' Hy.* — ἔλαχε DDε' Al. Ro.* || -κτίονας mss. Sm. Bd. Hy.* — κτύονας Al. Ro.* Ox. || **65** ἐνίκασε omnes || κἀκεῖνος mss. Al. Ro.* (κα̃κ. Mr.*) — καὶ κεῖνος Bö.* || ἀφύκτω [D?]ε'ζ' Cp. Br.[m] — ἀφύκτῳ Mr.* — ἀφύκτε DDD[D?] Al. Ro. Br. — ἀφῖκται coni. Br.[m] — p. n. e || χερὶ ε'ζ' Al. Ro.* — χειρὶ D — χειρεῖ DD — χεῖν εἰσ D || τὸν μὲν ε'ζ' Al. Ro.* — τὸ μὲν DDDD || γενεὰ ε'[pc]ζ' Cp. St.* — γενεᾶ ε'[ac] — γενεὰν DD[D]DD (in DD νέαν) Al. Ro. Br. Mr. || **67** νιν omnes || ἀλκαθόου τ' ε'ζ' Al. Ro.* — ἀλκάθου τ' D — ἀλκάτου τ' DDD — p. n. e. || **68** ἐν ε'ζ' Al. Ro.* (in ε' est ἐν') — εἰ DDDD || δέκετο πρίν Hm.[1] Bö.* — πρὶν ἔδεκτο mss. Al. Ro.* — πρὶν ἐδέκεθ' (ὂν) Hm.[2] Aw.

τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.

69 παρέχει [D?] ε'ζ' Al. Ro.* — παρέχειν DD[D]D ‖ **70** ὑπὸ χει|ᾶ καλῶν ε'ᵇζ' Al. Ro.* (ε'ᵇ ὑπόχει|ᾶ) — id. (sed χει|ᾷ) Mr.* — ὑπὸ χία|πω καλῶν, D (nisi legendum est χόα) — ὑπὸ χῖα-|πω καλῶν. D — ὑπο χια |πω κλῶν, D — ὑπόχια | πω καλῶν, D — p. n. e.

Subscr. τέλος πινδάρου. Dζ' — τέλος. DD Al. — nulla in rell. ‖ Sequuntur decem versus (fr. 4) in DDDDD — omittuntur iidem in ε'ζ' Al. Ro.*

[redacted]

FRAGMENTA SELECTA.

FRAGMENTA PINDARI SELECTA.

Numeri et supra et in exteriore margine scripti designant locos, quibus haec fragmenta in maiore Boeckhii editione posita sunt; ii qui in interiore margine collocati sunt, ad alteram Bergkii editionem spectant; asterisco ea fragmenta notata sunt quae sine poetae nomine inveniuntur.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

ed. Bg.[2] 2 — **1.** — ed. Bö.[1] 1

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
ῷ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

3 — **2.** — 2

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

1 — **4.** — 4

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ‿
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἴσᾳ
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ
Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτήσατο.
τὰ μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται
οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετὰν
δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοὶ
Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

II.

ΥΜΝΟΙ.

ed. Bö.[1] 5. 6. — 1. 2. — ed. B. 6. 7

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν .....;

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν
σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

ed. Bg.[2] 9 — 4. — ed. Bö.[1] 8

. . . . ⏑́ ⏑ ⏓

— ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —

. . . . τοῦ θεοῦ

ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

10 — 5.* — 9

— ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —

— ⏑́ ⏑ — —

ὃς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο

ξανθὰν Ἀθάναν.

11 — 6.* — 10

— ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.

12 — 7. — 11

— ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ . . . . .

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

13 — 8. — 12

⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — ⏑́ ⏑ — . . . . .

Πότνια θεσμοφόρε χρυσάνιον . . . . .

Ad Proserpinam.

14 — 12. — 16

⏑ ⏑́ ⏑⏑́ ⏑ — ⏑́ ⏑ —

⏑́ ⏑ ⏑̄ . . . . .

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,

οὐ σθένος.

Ad Hymnos etiam fr. 171 (inc. 69) pertinere relatum est; cf. etiam fr. 173 (inc. 70).

III.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ed. Bö.[1] 24 — 1. — ed. Bg.[2] 29

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπο-
λωλέναι.

De Neoptolemo Delphis occiso.

25 — 2. — 30

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – x – –́ ⏑ ⏑ ....

Χρύσεαι δ' ἐξ ὑπεραιέτου
ᾄειδον Κηληδόνες.

De Delphico templo.

29 — 6. — 35

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑̲

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ,

33 — 10. — 39

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑̲
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̲

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾇ ὀλίγον τοι
ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει
βροτέᾳ φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

IV.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

44 — 2. — 50

.. ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –

[redacted]

Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ᾿ ἀλλοτρίᾳ
Ὠαρίων.

ed. Bg.[2] 53 — 3. — ed. Bö.[1] 45

⏑⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ –
⏑⏑́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – ×́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ –

Ἴδετ᾿ ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ᾿ ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ᾿ εὐκλέ᾿ ἀγοράν·
ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων
τᾶν τ᾿ ἐαριδρέπτων λοιβᾶν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαᾳ̃
ἴδετε πορευθέντ᾿ ἀοιδᾳ̃ δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
τὸν Βρόμιον, τὸν Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν. γόνον
ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.

Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ᾽ οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ᾽ ἐπ᾽ ἀμβρόταν χέρσον ἐραταὶ
ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖ τ᾽ ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

ed. Bö.[1] 46 — 4. — ed. Bg.[2] 54

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτο-
λίεθρον.

47 — 5. — 56

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ᾽ ἀοιδὰ διθυράμβων
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

48 — 6. — 57

. . . . . . – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δᾷς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

49 — 7. — 58

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ ⏓

Σὲ δ᾽ ἐγὼ παρ᾽ ἄμμιν αἰνέω μέν, Γηρυόνα,

τὸ δὲ μὴ Δι' φίλτερον σιγῷμι πάμπαν. οὐ γὰρ ἐοικός,
ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων, καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ,
καὶ κακὸν ἔμμεναι.

ed. Bg.[2] 59 — 8. — ed. Bö.[1] 50

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον.

60 — 9. — 51

´ ⏑ ⏖ ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏖ ⏖́ ⏑ ⏓

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

52 — 11. — 53

Τρέχων δὲ μετὰ Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων [λεοντοδάμας.]

De Orione.

133 — 15. — 57

´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
´ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ – ⏖́ ⏑ – –
– ´ ⏑ . . . .

Ὁ ζαμενὴς δ', ὁ χοροιτύπος,
ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σιληνός.

Böckhius hoc fr. inter Dithyrambos retulit, Bergk. inter incerta.

Bergk. fr. 225 et 196 (inc. 122 et 98) Dithyrambis adnumeravit.

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

64. 65. — 1. — 58

– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ –

´⏑ – – ´⏑ – – ´⏑⏑ – ⏑⏑ – –
´⏑⏑ – ⏑⏑ – – ´⏑⏑ – ⏑⏑ – –

Stropha.

Χαῖρ', ὦ θεοδμήτα, λιπαροπλοκάμου
παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἅντε βροτοὶ
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Antistropha.

. . . .
. . . .
ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θυοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες. ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

ed. Bö.[1] 59 — 2. — ed. Bg 66

⏓ ´⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓ ´⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓
´⏑ – – ´⏑ – – ´⏑ – – ´⏑⏑ – ⏑⏑ – –

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

Aeginetis in Aphaeam.

60 — 3. — 67

. . . ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

[redacted]

x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. . . Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,
χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι θρόνῳ
ἀοίδιμον
Πιερίδων προφάταν.

Ad Prosodia fr. 93 (scol. 7) retulit Bg.; cf. etiam fr. 292.

VI.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

ed. Bg.[2] 71 — **2.** — ed. Bö.[1] 63

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

74 — **3.** — 64

Τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις.

De Pane.

72 — **5.** — 66

–́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

De eodem.

77. 78. — **9.** — 70

. . . . . . – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ . . .

. . . . . . δινηθεὶς ἐπῄει
γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων
ὕπερ ἔστα
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.
καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατ-
έσχε . . .

De Apolline. In eodem carmine Tenerum poeta dixerat

ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

. . . – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

VII.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

ed. Bö.[1] 71 **1.** ed. Bg.[2] 81

⏑ ⏖́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏖́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – . . . . . .

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ,
κτίστορ Αἴτνας.

Ad Hieronem.

72 **2.** 82

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ . . . .

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα τῶνδε . . . .

Ex eodem, ut videtur, ad Hieronem carmine.

73 **3.** 83

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏖ (x) ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏖́ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

᾽Απὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν

ἐπὶ θηρσὶ κύνα τράφειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους
αἶγες ἐξοχώταται·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα Θηβαῖον· ἀλλ' ἀπὸ
τᾶς ἀγλαοκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Ex eodem ad Hieronem carmine.

ed. Bg.[2] 84 — **4.** — ed. Bö.[1] 74

× ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – × – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – × – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
× – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – × – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπε, μηδομένα, μᾶτερ
ὀμμάτων,
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον,
ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ποταναν ἀνδράσιν,
καὶ σοφίας ὁδόν, ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα,
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος;
ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππους ζαθέας ἱκετεύω
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, παγ-
κοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ φθί-
σιν, ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν, ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ
διερόν,

ἦ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρ-
χᾶς γένος,
ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι.

Ex carmine de solis defectu.

ed. Bö.[1] 75 | 5. | ed. Bg.[2] 85

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – . . .

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν
ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

76 | 6. | 87

⏖́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Γλυκὺ δ᾽ ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

77 | 7. | 88

⏑ ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ x́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – x́ – –́ . . . . . .

Ἐνέπισε κεκραμέν᾽ ἐν αἵματι. πολλὰ δ᾽ ἕλκε᾽
ἔμβαλε νωμῶν
τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ᾽ ἀείραις πρὸς στιβαρὰς
σπάραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι᾽ ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

78 | 8. | 89

⏑ –́ ⏑ – x́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

82 | 12.* | 93. 94.

⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

[redacted]

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

* * *

Ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Inter Hyporchemata numerandum est fr. 228 (inc. 125).

VIII.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

ed. Bg.[2] 95 — 1. — ed. Bö.[1] 83

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ . . . . . .

Βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων . . . . . .

Ad Theronem.

96 — 2. — 84

–́ ⏑ ⏑ – [⏑] ⏑ – – –́ . . . . . .
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ἐν δὲ Ῥόδον . . κατῴκισθεν . . . . .
ἔνθ᾽ ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
πλεῖστα μὲν δῶρ᾽ ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
ἕσπετο δ᾽ ἀενάου πλούτου νέφος.

Ad eundem.

97 — 3. — 85

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

Ad Alexandrum Amyntae f. regem Macedonum.

98 — 4. — 86

. . . . . ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –

Πρέπει δ᾽ ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς·

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον
[ῥηθέν]·
θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

ed. Bö.[1] 87 — 1. — ed. Bg 99

Stropha prima.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏕́ ⏑ – – ⏕́ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνεῷ
Κορίνθῳ,
αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη θυμιᾶτε,
πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα
ποττὰν Ἀφροδίταν,
ὔμμιν ἅ τ' ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν, ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. σὺν δ'
ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.

Epodus prima.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
. . . .
. . . .
. . . .

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται
τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

. . . .
. . . .
. . . .

Primi versus secundae strophae initium.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ . . . . .

Epodus alia.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορ-
βάδων
κουρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις
ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.
. . . .
. . . .
. . . .

Ex Scolio Xenophonti Corinthio scripto.

ed. Bg.[2] 100 — **2.** — ed. Bö.[1] 88

Strophae.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Stropha.

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν
ἁλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας τις ὄσσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

Antistropha.

Ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἐγὼ τᾶσδ' ἕκατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ

Epodus.

ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε ναίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα.

Theoxeno Tenedio.

ed. Bö.[1] 89 — 3. — ed. Bg.[2] 101a

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – ́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.

Thrasybulo Xenocratis f. Agrigentino.

90 — 4. — 105

⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – –̀ – –́ ⏑ ⏑ ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ ⏒

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
ὄφρα σὺν χειμάρρῳ μεθύω,
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

[redacted]

ed. Bg.[2] 102 — 5. — ed. Bö.[1] 91

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – – ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – . –́ ⏑ . – –́ ⏑ –

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ᾽ ὁ Λέσβιος εὗρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Ad Hieronem.

103 — 6. — 92

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Μηδ᾽ ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ad eundem.

69 — 7. — 93

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – . . . . .

* * *

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . . . . .

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται·

* * *

Ἀλλ᾽ οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶν᾽ ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

„Ex eodem, ut videtur, carmine.“ Bö. — Bg. haec fr. ad Prosodia retulit.

101 b — 8. — 94

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον
καίπερ πέδ' ἄφθονον βοράν.

Ad Scolia etiam fr. 236 (Inc. 133) a Bg. refertur.

X.

ΘΡΗΝΟΙ.

ed. Bö.[1] 95 — 1. — ed. Bg.[1] 106. 107

´⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ —
— ´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ — —
´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑ — — ´⏑ — —
— ´⏑ — ´⏑⏑ — ⏒ ´⏑ — —
´⏑ — — ´⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑ — — ´⏑ — ⏒
— ´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑ ⏓
— ´⏑⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ — — ´⏑⏑ — ⏑⏑ — —

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω
φοινικορόδοις τ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὰ καὶ χρυσέοις καρποῖς βέβριθεν.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος·
ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Ex fine alius strophae huius carminis haec supersunt:

Ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί . . . . .

96 — 2. — 108

´⏑ — ⏒ ´⏑ — ´⏑⏑ — ⏑⏑ | | ´⏑ — —
— ´⏑ — — ´⏑⏑ ⏑⏑ — ⏒ ´⏑
— ´⏑⏑ — ⏑⏑ — ´⏑ — ´⏑⏑ — ⏑⏑ ⏓
´⏑ — — ´⏑ — — ´⏑⏑ ⏑⏑ — ´⏑ — ´⏑ — —

[redacted]

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον [μετανίσσονται] τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
ἐκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

ed. Bg.[2] 109 — 3. — ed. Bö.[1] 97

– –́ ⏑ ⏔ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏔ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏔ ⏔ ⏑ – –́ ⏑ –
Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις.

110 — 4. — 98

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
Οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

ed. Bö.[1] 99 — 5. — ed. Bg.[2] 111

. . . . – ⏑́ ⏑ –
⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – . .
. . . . εὐδαιμόνων
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

100 — 6. — 112

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

102 — 8. — 114

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· ϝοῖδεν μὲν βιότοιο τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

De Eleusiniis.

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

104 — 1. — 117

Τί θεός; ὅ τι τὸ πᾶν.

105 — 2. — 118

⏑ ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑
Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.

106 — 3. — 119

⏑ ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ –

[redacted]

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφέϊ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν
ἁμέρας σέλας.

ed. Bg.[2] 120 — 4. — ed. Bö.[1] 107

⏑́ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ ⏑ – ⏓

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.
De diis.

121 — 5. — 108

Ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας.
Ad Iovem.

122 — 6. — 109

Θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών.
De eodem.

123 — 9. — 112

. . . . . ⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏓
– ⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏑́ ⏑ – . . . .

Πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς
ἵζεαι.
De Minerva.

124 — 11. — 114

Ἐν χρόνῳ δ' ἐγένετ' Ἀπόλλων.

125 — 12. — 115

⏑́ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
Ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

ed. Bö.[1] 116 | 13. | ed. Bg.[2] 126

⏑ ´– ⏑ – ⏑ – ´– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

De Apolline.

118 | 15. | 127

– ´– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´– ⏑ –

Μαντεύεο, Μοῖσα· προφατεύσω δ' ἐγώ.

119 | 16. | 128

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

125 | 22. | 130

´– ⏑ ´– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ´– ⏑ ⏑ – – ´– ⏑ ⏑̲

´– – ´– ⏑ ⏑ – –

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

126 | 23. | 131

⏑ ´– ´– ⏑ ⏑ – ´– ⏑ ⏑ –

⏑ ´– ⏑ ⏑ – – ´– ⏑ – ´– ⏑̄

⏑ ´– ⏑ ⏑ – – ´– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

´– ⏑ – – ⏑⏑ ⏑ – ´– ⏑ ⏑ –

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

127 | 24. | 132

⏑ ´– ´– ⏑ –

´– ⏑ ´– ⏑ ⏑ – ´– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑̄

– ´– ⏑ ´– ⏑ ⏑ – ´– –

´– – ´– ⏑ ⏑ . . . .

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
τοῦτ' αἴτημί σε.

[redacted]

ed. Bg.[1] 134 25. ed. Bö.[1] 128

–́ ∪ – ⏓ –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ ∪ · ∪ ∪ – –

Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

Silenus Olympo Phrygi.

135 26. 129

–́ ∪ ∪ · ∪ ∪ – – –́ ∪ –

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

Fortasse de Proserpina.

136 29. 132

– –́ ∪ – –́ ∪ · · –́ ∪ – ⏓

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

137 30. 133

⏓ –́ ∪ – · –́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

138 31. 134

. . . . – –

⏓ –́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ [∪ –] . . .

. . . . οἱ μὲν

κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται . . . . .

140 34. 137

– –́ ∪ ∪ – ∪ – –́ ∪ – –̀ ∪ –́ ∪ ∪ – –

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

De Oto et Ephialte.

141 39. 142

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

142 43. 146

–́ ∪ – – –́ ∪ – – –́ ∪ – –

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι

De Hamadryadibus.

143 44. 147

–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ . . . .

Ἀνδροδάμαντα δ᾽ ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελια-
δέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ᾽ ἐξ ἀργυρέων κεράτων
πίνοντες ἐπλάζοντο.

De Centauris.

ed. Bö.[1] 148 **45.** ed. Bg.[2] 144

[–́] ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

. . ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς
ᾤχεθ᾽ ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

150 **47.** 145

. . . . [–́ ⏑ ⏑] – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Δοιὰ βοῶν
θέρμ᾽ ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε
σώματα· καὶ τότ᾽ ἐγὼ σαρκῶν τ᾽ ἐνοπὰν
εἶδον ἠδ᾽ ὀστέων στεναγμὸν βαρύν·
ἦν δὲ ϝιδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

De Hercule.

151 **48.** 146

. . . .
⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ – ⏒ ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏒ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

. . . . κατὰ φύσιν . . .
νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

ed. Bg.[2] 200 — 49. — ed. Bö.[1] 152

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ . . . . .

ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν
ἕκαστος.

147 — 51. — 154

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Πάντα θύειν ἑκατόν.

De Lusitanis.

148 — 54. — 157

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

. . κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν
θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον . . . .

Fortasse de Hercule Neleum et filios occidente.

149 — 55. — 158

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐπέλαμψεν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώϊον ἂμ πεδίον

καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνας ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον
ἐκτελέσσαις εἷλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

ed. Bö.[1] 160 — 57. — ed. Bg.[2] 150

⏓ ⏖́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.

De Amazonibus.

164 — 61. — 154

⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓

Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μετατραπεῖν
ἀνδροφθόρον· οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

De Oedipo.

165 — 62. — 156

. . . . – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ – . . . .

. . . . αἴνιγμα παρθένου
ἐξ ἀγριᾶν γνάθων . . . .

De Sphinge.

166 — 63. — 158

. . . . – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – . . . .

. . . . δ᾽ οὐδὲν προσαιτέων
ἐφθεγξάμαν ἐπὶ . . . .

Praecedentis fragmenti antistrophum.

167 — 64. — 155

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –

Τροχὸν μέλος· ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

De Achille apud Chironem educato.

168 — 65. — 157

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – . . . .

Ἐν δασκίοισιν πατὴρ· νηλεεῖ νόῳ δ᾽ . . . .

De Peleo Achillis patre; ex eodem, quo prius, carmine.

[redacted]

ed. Bg.[2] 159 — 66. — ed. Bö.[1] 169

⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓

Νόμων ἀκούοντες θεόδμητον κέλαδον.

De Cadmo et Harmonia, vel de Peleo et Thetide.

160 — 67. — 170

. . . . ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ . . . .

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
ἄνδημα.

161 et 18 — 68. 69. — 172 et 171

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

161 Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον· 172
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας
18 ὁ κρατιστεύων λόγος. | Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν τίς φέρεται 171
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

Fr. 171 ad hymnos pertinet.

19 — 70. — 173

. . . . –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ὦ τέκνον,

ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ᾽
ἐπαινήσαις ἑκὼν
ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖα φρόνει.

Amphiaraus Amphilocho. — Hoc fr. cum antecedente ad hymnos retulit Bg.

ed. Bö.[1] 174 — 71.* — ed. Bg[2] 162

[–́ ⏑ ⏑] ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

. . . . Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

175 — 72. — 163

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏓

Ὦ πόποι, οἷ᾽ ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων
οὐκ ἰδυῖα.

De Eriphyla Amphiarai uxore.

177 — 74. — 164

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ ⏓

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

De Phoenice.

179 — 76. — 165

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν.

184 — 81. — 166

⏑⏑́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓

ἔτι δὲ τειχέων ἀνακηκίει καπνός.

Fortasse de Troia.

185 — 82. — 167

– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
× – –́ ⏑ ⏑ – –

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

ed. Bg.[1] 168 — 83. — ed. Bö.[1] 186

– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏓

ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ᾽ ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

169 — 87. — 190

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

55 B — 93. — 196

[⏑́] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –

. . Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ᾽ ἐλευθερίας.

De pugna ad Artemisium.
Hoc cum fr. 225 (inc. 122) ad Dithyrambum pertinere Bg. existimat.

170 — 94. — 197

– ⏑́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏓

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

De Xerxis exercitu.

171 — 95. — 198

– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ . . . .

Ἁ Μιδύλου δ᾽ αὐτῷ γενεά . . . .

172 — 96. — 199

– ⏑́ ⏑ – ⏒ ⏑́ ⏑ – ⏒

Κεῖ μοί τιν᾽ ἄνδρα τῶν θανόντων.

De Pythea Aegineta.

173 — 98. — 200

⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

174 — 101. — 204

. . . . – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑́ ⏑́ ⏑ –

. . . . Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες
Ἀπολλωνίδαι.

175 **102.** 205

. . . . . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

. . . . . . πενταετηρὶς ἑορτὰ
βουπομπός, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

De Pindaro ipso in Pythiis nato.

ed. Bö.[1] 206 **103.** ed. Bg.[2] 176

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς·
εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων·
ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ᾽ ἀνθρώπων ἀγυιάς.

207 **104.** 177

Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

209 **106.** 178

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

210 **107.** 179

Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι.

Fragmentum suspectum Böckhio.

211 **108.** 181

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

213 **110.** 182

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἔνθα βουλαὶ μὲν γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀρι-
στεύοισιν αἰχμαί,
καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

De Sparta.

ed. Bg.[2] 183 — 111. — ed. Bö.[1] 214

Οἵ τ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν . . . .

De Locris Epizephyriis.

184 — 112. — 215

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ . . . . . .

Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται . . . . . .

185 — 113. — 216

. . . . – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

. . . . . . Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται.

186 — 114. — 217

– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ
κεφαλάς.

187 — 115. — 218

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίῳ ἄστει . . .

Certam ob causam malit *Σμυρναίων* Boeckhius.

188 — 118. — 221

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ . . .

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὦνασσ' Ἀλάθεια, μὴ
πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει . . .

ed. Bö.[1] ed. Bg.[2]

222 **119.** 190

. . . . [–́] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

–́ ⏑ – – –́ . . . .

. . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα

πεζὸς οἰχνεύων . . . .

223 **120.** 191

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – [– –́] ⏑ – ⏓

Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις
. . ἀνάγκαις

Coniectura Böckhii πιέσει ob sigmatismum displicet.

224 **121.** 192

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι

ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

225 **122.*** 55 A

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏒

–́ ⏑ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓

Κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ,

ἐγχέων προοίμιον·

ἀμφύετ' ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θάνατον.

Hoc esse initium Dithyrambi in Athenienses Bg. suspicatur. Vide fr. 193 (inc. 96). — Schneidewino non videtur esse Pindaricum.

227 **124.** 193

[–́] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

De physiologis.

228 **125.** 86

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑́⏑ ⏑́⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

[redacted]

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Hoc fr. ad Hyporchemata pertinet.

ed. Bg.[2] 194 — 126. — ed. Bö.[1] 229

Ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ
στάσιν, ἄλγος ἐμφανές.

195 — 127. — 230

⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑

Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

196 — 128. — 231

Φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν.

197 — 129. — 232

⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒

Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον
ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

198 — 130. — 233

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Γλυκεῖά ϝοι καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συν-
αορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν
κυβερνᾷ.

201 — 132. — 235

⏒ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσά.

ed. Bö.[1] 236 — 133. — ed. Bg.[2] 104

– –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ⏓
– –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ –́ ∪ – ⏓
–́ ∪ . . . . .

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ,
πρᾶξιν.

Pertinere videtur ad Scolia (in Theoxenum).

237 — 134. — 202

⏓ ∪ –́ ∪ ∪ – ∪ – ∪ –́ ∪ –

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

239 — 136. — 203

–́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ – –
–́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – –́ ∪ – – –́ ∪ – –
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ – –
–́ ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ – –

* * *

[–́ ∪ ∪ – ∪] ∪ – – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ – –

Ἀνίχ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες

* * *

. . . . . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

De compotatione.

240 — 137. — 204

. . . – – –́ ∪ – – –́ . . .

. . . Οἳ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

[redacted]

ed. Bg.² 205 — 138. — ed. Bö.¹ 241

. . . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – – –́ [⏑ –] – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓
. . . . τῶνδε [γὰρ] οὔτε τι μεμπτὸν
οὔτ' ὦν μεταλλακτὸν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

206 — 139. — 242

[–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ . . . .
. . Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά·
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
σῶς διαστείβων . . . .

207 — 140. — 243

. . . – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
. . . Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

208 — 141. — 244

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ . . . –́ ⏑ ⏑ – . . . . .
Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
ἐντὶ τραυματίαι . . . .

ed. Bö.[1] 246 — 143. — ed. Bg.[2] 209

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́⏑⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ –́ . . . .

Ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον [θεῷ]
ὑποτρέσσαι . . . .

247 — 144. — 210

. . . ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑

. . . Ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,
πρὸς μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν.

248 — 145. — 211

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.

250 — 147. — 212

[–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ . . . . .

. . Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα . . . . .

252 — 149. — 213

. . . –́⏑⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́⏑⏑ ⏑ –⏑⏑ –́ ⏑ – –́⏑⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

. . . Τιθεμένων ἀγώνων
πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

253 — 150. — 214

– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

254 — 151. — 215

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

[redacted]

ed. Bg.[2] 216 — 152. — ed. Bö.[1] 255

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ . . . .

Τόλμα τέ νιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
ἐσάωσεν.

217 — 153. — 256

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ . . . .

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
τεῖχος.

218 — 154. — 257

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

219 — 155. — 558

. . . . [–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ [⏑ ⏓]

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα
δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον
ἐξευρεῖν . .

220 — 156. — 259

[–́ ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ [– ⏓]
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ [–] . . . . .

. . . . ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν . .
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος.

221 — 157. — 260

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

De delphinis.

ed. Bö.[1] 261 158. ed. Bg.[2] 222

– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
Ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

262 159. 223

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ [–] . . . .
Ἔνθα καὶ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων
λεόντων τε.

265 162. 224

Ἰάχει βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

266 163. 129

. . . . ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – . . . .
. . . . Μελισσοτεύκτων κηρίων
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

269 166. 225

Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

278 175. 304

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ξεινοδόκησέ τε δαίμων.

280 177. 226

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον ξύλῳ.

285 182. 321

Ὑψικέρατα πέτραν.

286 183.* 230

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

[redacted]

Μελιρρόθων δ' [ἀνθέων] ἕπεται πλόκαμοι.

ed. Bg.³ 228 [188.] numeri Bö. continuati [291]

. . . . . — —́ ⏑ —
—́ ⏑ — — —́ ⏑ ⏑ — —́ ⏑ — — —́ ⏑ [— ⏒]
. . . . . φὰν δ' ἔμμεναι
Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.

De Pirithoo et Theseo.

70 [Prosod. fr. 5] [292]

Μεμναίατ' ἀοιδᾶς.

116 [Thren. fr. 10] [293]

—́ ⏑ — — —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — —́ ⏑ — —
—́ [⏑ —] — —́ ⏑ ⏑ — ⏑ [⏑ —] — —́ ⏑ ⏑ — ⏑ [⏑ —] ⏑ ⏑ ⏓
—́ ⏑ [— — —́ ⏑ ⏑] — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ —́ [⏑ ⏑ —]
[—́ ⏑ — ⏑] —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —
—́ ⏑ — ⏑ —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — —
—́ ⏑ ⏑ — ⏑ [⏑] — ⏑ —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — [— —́ ⏑ —]
[—́ ⏑] — — [—́] ⏑ ⏓
—́ ⏑ — — —́ ⏑ — ⏒ —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — —́ ⏑ — — —́ ⏑ ⏓
—́ ⏑ — ⏓ —́ ⏑ — — —́ ⏑ ⏓

Ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ
ὥ[ριαι] παιανίδες· ἔντι [δ' ἐπαντ]έλλοντος ἐκ[ε]ῖ
 συ[άρου] στέφανον
ἐκ Διό[ς παίδων μετα]μαιόμεναι· τὸ δὲ κοίμισαν
 τ[ετό]ρ[ων]
[κᾶδος ἀμφὶ] σώματ' ἀποφθιμένων.
ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὑμνεῖ,
ἁ δ' Ὑμεναῖον[, ὃν] ἐν γάμοισι χροϊζόμενον [νύμ-
 φας λέχει]
[μοῖρα] πάμπρωτ[ον] λάβεν,
ἐσχάτοις ὕμνοισιν· ἁ δ' Ἰάλεμον ὠμόβολῳ νούσῳ
 πεδαθέντα σθένος,
υἱὸν Οἰάγρου [τε] χρυσάορ' Ὀρφέα.

idem aliter:

—́ ⏑ — — —́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — —́ ⏑ — —

–́ [⏑ –] – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ [⏑ –] – –́ ⏑ – [– –́] ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ [– – –́ ⏑ ⏑] – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ [⏑ – – –́ ⏑ ⏓]
[–́ ⏑ – –] –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – cett.

Ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ
ὥ[ριαι] παιανίδες· ἔντι [δ' ἐπαντ]έλλοντος αἱ κίσ-
σου στέφανον
ἐκ Διω[νύσου μετα]μαιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τρ[ί-
τον Μοῖσαι μέλος]
[δεῖξαν υἱῶν] σώματ' ἀποφθιμένων,
ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὑμνεῖν,
ἁ δ' . . . . .

ed. Bö.[1] [294] [inc. 189] ed. Bg.[2] 139

. . . – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Πίτναντες θοὰν
κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

De Oto et Ephialto.

[295] [inc. 190]* 150

. . . – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ . . .

Οὔτοι με ξένον
οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ
Θῆβαι.

[296] [inc. 191] 189

οὐ ψεῦδος ἐρίξω.

[297] [inc. 192] 199

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται.

[298] [inc. 193] 227

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν.

ed. Bg.[2] 229 [inc. 194] ed. Bö.[1] [299]

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νεῖκεος.

263 [inc. 195] [300]

ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον.

290 [inc. 196] [301]

ἱππείοις ἔντεσι μεταΐσσων . . .

Emendanda.

In textu. O. I, 100 στεφανῶσαι pro στρεφ. — O. VI, 62 ὄσσα et P. IV, 89 ἄναξ pro ϝόσσα et ϝάναξ — O. VII, 45 κόρᾳ et O. XIII, 51 αὐτᾷ pro κόρα et αὐτᾶ — O. XIII, 65 et N. X, 76 φώνησε pro φώνασε — O. XIV, 17 Ἀσώπιχον pro Ἀσώπιον — P. IV, 139 φρένες pro Φρένες — P. IX, 93 πεπονημένον — N. VI, 50 ἀπονοστήσαντος

In notis. pag. 31, lin. 4 lege 372 pro 272 — 91, 7 sqq. ut indicatum est in Annot. Crit. p. 138 — 129, 7 ab inf. lege F ύχον pro Ϝύχον — 166 et 170 lege LXXXIII pro LXXX — 376, 14 ἔναρεν pro ἔναριν

In annot. crit. pag. 4, lin. 14 lege 13 pro 17 — 9, 10 ab inf. 78 pro 32 — 11, 17 P. pro N. — 36, extr. ι'ζ' pro ς'ϰ' — 45, 15 lege X, 78 pro XI, 81 — ib. 16 lege 71 pro 73 — 69, 6 lege 9 pro 19 — 82, 10 LXXXIII pro LXXX — 95, 7 ab inf. scribe [ου pro ο] — 128, 20 usquedum pro usque — 166 ἢ quater pro ἤ̀ — 173, 13 scribe 67 pro 62

BEROLINI, APUD WEIDMANNOS (I. REIMER)

TYPIS CAROLI SCHULTZII,
Kommandantenstr. 72.

[redacted]

ANNOTATIONIS CRITICAE SUPPLEMENTUM

AD PINDARI OLYMPIAS

SCRIPSIT

CAR. IOH. TYCHO MOMMSEN
GYMN. MOENOFRANCOF. DIRECTOR

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXIV

OLYMPIA I.

10 Molesta quinquaginta amplius codicum enumeratione opus esse videbatur, ut refutarentur ea quae editores quidam de hoc loco male edocti disputant. Accusativum enim non solum optimi mss. praestant, sed nullum alium casum Sch. Vett. ADU etc. legerunt, quum quaererent utrum ἱκομένους subiecti loco ad κελαδεῖν pertineret an potius per enallagen casuum cum αὐδάσομεν copulandum esset. Neque alium casum explicavit Sch. Thom. Iam quum explicandi causa nominativus suprascriptus esset, devenit in quorundam vett. mss. textum, unde pendet recensio Moschopulea. Hic grammaticus non sine aliqua probabilitate dativum nominativo praeposuit, quanquam non decrevit, sed in Commentario perpetuo et nominativum et dativum explicavit. Hinc mss. quoque Moschopuleorum inter utrumque casum fluctuatio orta est; Triclinius autem dativum praetulisse videtur. Quodsi tertius casus in duobus vett. (quos amici meum in usum inspexerunt) et in duobus Thom. invenitur, aut interpolatione (in RΣΠ passim manifesta) factum est aut vitiosa ea est scriptura. Hm. igitur recte monuerat ἱκομένους cum κελαδεῖν coniunctum multo magis poeticum esse quam ceteras lectiones. Quod idem V.Cl. postea ad dativum Moschopuleum tuendum attulit Homericum ψυχὴ Τειρεσίαο, χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, nec perinde est, quum σοφῶν μητίεσσι non sit mera circumscriptio personae, nec lyricae dictioni aptum, quae anacoluthias eiusmodi non amat.

Alexandrinorum dissensio non de lectione erat, sed de verborum structura. Ambigebant utrum, distinctione maiore post κελαδεῖν posita, Κρόνου παῖδα per appositionem ad Ἑστίαν applicandum esset, audaci prosopopoeia; an, distinctione deleta,

obiectum esset verbo κελαδεῖν. Contra illos disputat Thom. Κρόνου παῖδ' οἱ μὲν πρὸς τὸ ἑστίαν συντάττουσι, λαχοῦντες κτλ. (quae in Tricl. immutata leguntur), de sententia veterum (Didymi?), quorum verba (in aliis traiecta et male aucta) ita exhibet A: Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεάν. ἑστίαν ὅτι τὸ ἱπποτροφεῖν πλουσίων. τὸ δὲ ἱκομένους ἀντὶ τοῦ παραγινόμενοι λέγει. τῇ γὰρ αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς ὀρθῆς χρῆται. ὅπερ οὐκ οἶμαι λόγον ἔχειν. ἔστι μὲν οὖν καὶ τὴν ἑστίαν δέξασθαι Κρόνου [παῖδα], καθότι πρόκειται. βέλτιον δὲ οὕτω δέξασθαι· εἰς τὴν τοῦ Ἱέρωνος ἐλθόντας ἑστίαν, τὸν τοῦ Κρόνου παῖδα Δία ὑμνεῖν. πιθανώτερον γάρ, τῆς νίκης Ὀλυμπιακῆς οὔσης, τὸν Ὀλύμπιον Δία παρὰ τῷ Ὀλυμπιονίκῃ ὑμνεῖσθαι. Unde colligimus hos Alexandrinos traditam accepisse distinctionem post κελαδεῖν maiorem, sed — nam verba ὅπερ οὐκ οἶμαι λόγον ἔχειν non Thomae sunt sed vett. alicuius, puto Didymi vel Didymeorum diasceuastae — non sine causa et prosopopoeiam „Saturni filiam opulentam, beatam Hieronis Ἑστίαν“ et verbis ἅθεν — κελαδεῖν a reliqua oratione interclusis participii enallagen improbasse. Vere in A et in Ro. ita distinctum est μητίεσσι, κελαδεῖν. Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεάν et in OUΘα similiter; plurimorum interpunctio aut (ut in DFQΣΦƒ Ald.) nulla est, aut (Vμ' etc.) nostrae convenit, quam primus dedit Ceporinus.

23 Vulgatum a c c u s a t i v u m non invenimus nisi in libris interpolatis. Interpolationem testari videtur gl. marg. Z οὕτω χρὴ τὸ κῶλον τοῦτο γράφειν διὰ τὸ μέτρον, nisi haec ad vs. 24 pertinent. Omnes meliores libri et g e n i t i v u m et formam ab ἱππιο incipientem praestant; in U supra ιο gl. vet. ἡ δευτέρα ἀπὸ (lege αἱ δύο ἀντὶ) μιᾶς βραχείας, de qua re cf. ad O. II, 97. Vett. igitur eam lectionem tradunt. quae testibus Sch. AB „nonnullorum“ Alexandrinorum, Didymo antiquiorum, fuit; Byzantii autem quod accusativum dederunt, de sententia Didymi vel Aristonici fecerunt. In quo mihi quoque acquiescendum esse videtur, quanquam, ut metrum sibi constet, vs. 52 Moschopulea emendatione ἄπορα opus est, et Συρακοσίων βασιλεύς usui poetae melius convenire videtur quam Συρακόσιος βασιλεύς (cf. exempla a Ky. allata et Nem. V, 27). Sed hoc poetice dictum esse potest ut Ὀλύμπιος ἀγεμών, Ἀργεία αἰχμά, Ἑλλὰν στρατός, ad similitudinem aliorum Μοισαῖον ἅρμα, Αἰάντειος βωμός, Κυκνεία μάχα, Δεινομένειε παῖ. Ergo vs. 81. et 110. ut traditam lectionem moveamus non persuadet Ky. Caeterum ἱππιοχ- etiam in Sch. AU (in B non leguntur haec) apparet, nisi

quod in U semel ἱπποχαρμᾶν inveni. Συρακόσιον cum δεσπόταν iunctum (Sw.) vel ideo displicet, quod vett. critici nihil eiusmodi intellexerunt, sed τὸν ἑαυτοῦ δεσπόταν interpretati sunt, et de sequentibus verbis quaesiverunt utrum Hiero r e x Syracusanus an Aetnensis appellari debuerit.

24 In Sch. Vet. ubi Ro. Q aliique Θέτιδα habent, ABU Θέμιν, ut ex nonnullorum poetarum s. mythologorum opinione non Thetis, sed Themis humerum Pelopis comederit.

28 Iam Alexandrini utrum θαύματα (θαῦμα τά?) an θαυματά scriberent dissidebant. Moschop. non solum in textu θαῦμα scripsit sed idem explicavit in Comm. ὄντως ἔκπληξις τὰ πλείω τῶν πραγμάτων, idemque gl. Tricl. (Thom?) ὄντως ἔκπληξις ὑπάρχει indicat. Sed gl. Mosch. est ὄντως ἄξια θαύματος κατὰ πολύ, quod ad θαυματά pertinet. Germ. utrumque explicat; Eustath. et Io. Gramm. θαυματά ex Pindaro laudant. — Ad φάτις pertinet gl. ἡ φήμη, quae non solum in NQUΦ supra φάτις sed etiam in ΣΞ supra φρένας adscripta legitur, ut in his textui repugnet; eodem pertinet altera gl. ἱστορίας in NO et tertia Φρένας in FN, in quo ultimo codice tres glossae adscriptae sunt. — Altera lectio φρένας interpolatione, opinor, in deteriores quosdam vett. et Thomanos invecta est. Tricliniana notula εὕρηται ἔν τινι παλαιῷ τόδε. ἔστι κρεῖττον. in μ'ν' ita collocata est ut ambiguum sit utrum ad θαῦμα ταπολλά an ad φρένας referatur. — In mss. igitur duae tantum lectiones reperiuntur, φάτις in vett., φρένας in recc. Nam vulg. Ro. φρένα in nullo est scripto; φάτιν quod Bö. ex Sch. invexit in nullo nisi quod Z (ex eodem fonte haustum) ν supra ς posuit; φάψας in O a. c. vitiose; φασὶ v. l. in marg. A ita

γράφεται καὶ φασί. ἐν τῷ συντά[γματι] γὰρ συντάσσεται καὶ τὰς φάτις. συντάσσεται δὲ καὶ φασίν, ἀντὶ τοῦ λέγουσιν.

Id quo pertineat ostendit Sch. ABCD etc., si mecum restituas, ita Καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις. τὸ σαφές· καὶ δὴ οἱ λόγοι οἱ τῶν ἀνθρώπων, φασὶν, οἵτινες, ποικίλων λόγων τεχνάσμασιν εἰς τὸ ἀπατῆσαι τοὺς ἀκούοντας πεποικιλμένοι, ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον ἐξαπατᾶν δύνανται. Ibi φησίν est in A Ro.. sed φασίν in BOU. Hic interpres, accusativo τοὺς ἀκούοντας ad ἐξαπατῶντι subaudito, βροτῶν μῦθοι iunxit, et aut φασίν scripsit aut (quod veri similius est) nominativum φάτις pro φάτις ἐστίν i. e. φασίν dictum esse voluit, quocum consentit gl. φήμη. Iam pergit Sch. ἔνιοι δὲ φάτις ἀντὶ τοῦ φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀπατῶσιν οἱ ψευδεῖς λόγοι. Legitur ibi φάτιν

in ABU, φησίν in AI, sed neutrum verum esse puto. Nam non de lectione sed de interpretatione loqui videtur grammaticus, ex qua nonnulli accusativum φάτις i. e. φάτιας cum βροτῶν copulatum de verbo ἐξαπατῶντι pendere voluerint. φάτις autem quo iure φρένας significare dixerint nos latet, sed eodem redit gl. Hesych. δόξα, neque aliud sensisse videtur Sch. P. III, 112 cum ἀνθρώπων φάτις γιγνώσκομεν per ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, i. e. δόξαι (opiniones) ἡμῶν exponeret, mira sane verborum structura. Hinc orta est gl. φρένας, qua arrepta textum sanasse sibi visi sunt Byzantii. Simili ratione gl. marg. A φασίν pro lectione vendidit, cum interpretamentum esset nominativi φάτις. — Scholia igitur, recte intellecta et emendata, nihil exhibent lectionis nisi quod in omnibus mss. habemus φάτις, cuius formae ambiguitas interpretes vexavit, ut φάτις P. III, 112 et πόλις O. X, 17. Accusativum esse crediderim φάτις, correpta ultima (cf. Buttm. Gr. Gr. I, p. 186. 206.), et aut δόξας aut ἱστορίας significare. Iam si θαυματά legis, hoc dicit poeta: Sane mirabilia multa, et est etiam ut supra veram narrationem mendaciis exornatae fabulae hominum sermones (opiniones) fallant. — Si θαῦμα, ita: Sane admirandi saepenumero et aliquando etiam, puto, garriendi cupiditatem hominum fabulae supra veram narrationem mendaciis exornatae decipiunt — Sed hac ratione transitus a miraculo modo narrato minus commodus. — Durior et magis perplexa esset structura, si (cf. Hm. Op. VI, 35.) φάτις pro nominativo vel sing. vel plur. acciperes, ut τοὺς ἀκούοντας subaudires. Ht. φρασίν invexit, nimis confidenter. Cur metro mutato φάτις stare non possit, vs. 115. ostendit.

29 In BD etc. (non in A) invenitur paraphr. δεδαιδαλμένοις ψεύδεσι καὶ ποικίλοις, in Σ gl. πεποικιλμένοις. Sed nominativum, qui longe praestat, et rell. mss. et Sch. AB supra laudatum tuentur. Cave coniicias δεδαιδαλμένῳ — μύθῳ, quod pulchrae periodi vim everteret.

41 Ex CDFNPQ coniicias χρυσίαις καὶ ἐν (ἀν') ἵπποις, hyperbato pro καὶ ἀν' ἵ. χ. Sed et optimi libri καί omittunt, et si quid movendum, Sm. coniecturam χρυσίαισί τ' ἀν' cum Ox. Hy. Be. Ky. accipere praestat ut faciliorem. Vide etiam O. VIII, 71 simili modo κ male intrusum in V. Olim χρυσίαισί σ' ἀν' conieceram quod nunc vel ob sigmatismum (cf. O. IX, 17.) displicet. Nec melius nuper χρυσίαισιν ἀν' ἵπποις θ' coniectum est.

48 Scholia Vetera (AU etc.) εἰς ὕδωρ ἀκμαίως ζέον, εἰς θερμόν,

κατὰ μέλη τεμόντες, ἐμβεβλήκασιν. Et quod ἀμφὶ ὕδωρ minus recte dictum est, et repetitio eiusdem praepositionis vs. 50 facit ut Byzantiorum commentum metricum reiiciamus. Sine dubio ΕΠ ex ΕΙΣ corruptum. Poeta εἰς ante vocalem, ubi longa syllaba opus est, sexies admittit.

50 Librarius codicis V quum primo impetu ἀμφιδεύματα scripsisset, statim ab errore se revocavit, suprascripto τ et addito accentu, ut sit ἀμφὶ δεύτατα. Idem vs. 8 male πολύφαμος pro πολύφατος scripserat. W errorem repetiit, ἀμφὶ δεύματα scribens, correctionis immemor, quam meliora eiusdem libri apographa XYZ recte attenderunt. Apud Athen. ll. δευρα i. e. δεύτερα codd. ABP, unde Ht. δαιτρὰ portiones, quod invexit, firmare non poterat, nam Athenaeus hoc Pindari loco utitur, ut apud antiquos secundas mensas usuvenisse ostendat. Glossemata rarissimae vocis δεύτατα in aliis alia: ὕστερα. μεμερισμένα A τὰ εἰς πολλὰς μερίδας διατμηθέντα FN λεπτότερα P σμικρότατα Π μικρότατα k εἰς μικρότατα υ (ex Comm. Mosch.) ἔσχατα Z χεῖρας. πόδας. καὶ κεφαλὴν U τὰ περιβεβρεγμένα τῷ ἔντος τοῦ λέβητος ὕδατι ἐν ᾧ ἥψοντο Z^{b}Σμ'ν' Etiam Sch. diversa interpretamenta habent (vide etiam Germ. Sch. p. 7), sed A hoc solum comma: καὶ τὸ τελευταῖον ἐν ταῖς τραπέζαις παραθέντες καὶ μερίδας ποιήσαντες βεβρώκασιν. Quae quum antiquissima huius loci interpretatio esse videatur, pluris est quam reliquae. Primum eo nos ducit ut τραπέζαισί τ' ἀμφὶ iungamus. Pindarus dativum et accusativum promiscue huic praepositioni iungit, ut ἀμφὶ Πηνειόν et ἀμφ' Ἀχέροντι vel nullo vel saltem perexiguo discrimine dicat. Igitur quum plerumque ἀμφὶ τράπεζαν inveniatur, nulla tamen offensio est in ἀμφὶ τραπέζαις. Deinde Sch. A (et gl. ὕστερα) δεύτατα adverbii loco positum et κρεῶν διεδάσαντο (ut κρεῶν μοῖραν παρατιθέναι, κρεῶν ὀπτῆσαι) partitivo quem dicunt genitivo dictum esse indicat, ut dii postremo (zuletzt, am Ende gar) carnium portiones distribuisse et comedisse dicantur, quod mihi simplicissimum et toti narrationis tenori atque dignitati aptissimnm esse videtur. Cave autem ne cum Athen. δ' scribas, nam τε-τε dichotomiae est, quum duo sint quae maledici evulgant, et dissecta membra coctaque esse, et (secundo loco) distributas carnes comesasque. Nam ut mittam ea quae contra librorum auctoritatem invecta sunt (ἀμφίδευτα τὰ Pw. δευτὰ τὰ Boiss. δεύματα Bö. Di.): si secundae mensae fercula (Sch. Athen.) intelligerentur, ubi sunt primae? si extremitates

(Sch. Hm.), nisi consulto obscurior oratio est, cur κρεῶν adiectum? — vide Sw. — si ultima carnium frusta (Ra.), quomodo hoc cum διεδάσαντο concordaret, ad quod quum transitus a coquendo fieret, potius prima frusta memorata esse exspectares? nam postquam cocta sunt, prima distribuuntur. Peiora multo sunt reliqua: sanguine stillantia (Sch.), aqua fervente circummadentia (Thom. Tricl.), minutim confecta (gl.), vel adverbialiter frustatim (Mosch.), quae partim foeda, partim humilia et inania, et ob κατὰ μέλη proximum molesta sunt, nedum ulla derivandi analogia explicari possint. Contra δεύτατος i. e. postremus, non extremus, et Homeri usu et aliarum linguarum exemplo comprobatur. — Tonosin ἄμφι perspicuitatis causa invexi, contra regulam.

53 Sch. A nihil nisi κακαγόρος; Sch. Vett. rell. (U etc.) et hoc et κακαγόρους agnoscunt. Thom. κακηγόρος praetulisse videtur (ut in voce πανήγυρις); Mosch. κακηγόρους dedisse; Tricl. κακαγόρους, perperam. — De nominativo κακάγορος loqui videtur comma Sch. Vet. (om. in A) οἱ κακάγοροι οὐδὲν λελόγχασιν ἢ ἀκέρδεια, sive ἀκέρδεια neutraliter accipiens, sive cum P ἀκέρδειαν scribens, invito metro. — Sunt in hoc carmine insolentiora quaedam dialectica quae in Sch. magis quam in mss. testata utrum argutiis Grammaticorum debeantur, qui hoc potissimum carmen alienis a Pindari usu formis illatis vexaverint, an genuina potius et propter maiorem quam huic odae impenderint curam melius servata sermonis Pindarici vestigia sint, an huic soli carmini paucisque similibus propria, aliis diiudicandum relinquo. Nostrum est Pindarum quantum per metrum licet ad antiquissimorum librorum fidem edere, quos h. l. cum Bö. secuti sumus.

59 In Comm. Mosch. legitur ἀπάλαμον, sed ibi in uno Tricl. (μ') suprascriptum est ν et in Sch. et in lm.; in altero (ν') ἀπάλαμον est utroque loco. — Correctio haec videtur esse metrica nec omnibus perinde Byzantiis probata, qui memores erant doctrinae Prisciani I, 30 aliorumque. Apud Hesiod. Op. 20. ἀπάλαμον legitur, nisi ibi quoque ἀπάλαμνον (cum mss., nisi fallor) scribatur. Alibi semper ἀπάλαμνος. Correptionum licentia apud utrumque poetam summa.

60 Structura verborum ἀφαιρεῖσθαι, ἐρημοῦν (P. III, 97), al. cum dupl. acc. notissima. Ita κλέπτειν τινά τι, vel simpliciter κλέπτειν τινά (sive privare deos est sive clam diis P. III, 29. N. VII, 23.) recte dictum est, κλέπτειν τινός τι sine exemplo. Mosch.

iunxit νίκταρ ἀμβροσίαν τε ἀθανάτων. Sch. Vett. nulla ad h. vs. servata sunt. Genitivi poetici ut κεφαλᾶς βαλεῦν, εὐφροσύνας ἀλᾶται non prorsus eiusdem generis sunt, quum ad rem pertineant, non ad personam.

60 κλίψαις] γρ. καὶ κλίψαις. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ μετοχῆς gl. A — κλίψαις] ἤτοι κλίψας. τῶν δωριέων δὲ τοῦτό ἐστι τὸ προστιθέναι τὸ ῑ. gl. E — κλίψας] αις αἰολικόν gl. Q.

64 Nec θέσαν metricae, nec θέσσαν grammaticae legi congruit (quamquam θέσσαντο = ηὔξαντο N. V, 10. eiusdem stirpis esse videtur; cf. Buttm. Lex. 2, 111 et Sch. Ap. Rh. I, 824); ἔθεσαν autem (Sw. Bg.) insolitam arsis solutionem infert; ἀφθίτους θῆκεν (Ht.) plane alienum; κτίσσαν (Sw. usu Aeschyleo; cf. O. IX, 45) et θῆσαν (nutriverunt, Ah. et Bg.) aliquanto meliora. Genuina scriptura quum lateat et paraphr. vet. non exstet, aut istas coniecturas accipe, aut meam θέν νιν, cuius interpretamenta ἔθεσαν(θέσαν) et αὐτόν antiquitus in ordinem irrepserint. Leguntur τίθεν, στάν, ἔτλαν, alia. Parechesis et collocatio eiusmodi auribus gratissima et maxime Pindarica est, sed δῶκεν — θέσσαν (θῆσαν, κτίσσαν, θῆκεν) homoeoteleuton odiosum.

64 τι non solum PẠ, sed omnes vett. et Thom. omittunt, excepto R qui cum interpolatis facere solet. — Ergo vulg. Al. Ro. ἔλπεταί τι λαθέμεν, quam a Bö. reductam ab omnibus editoribus nunc scribi video, in nullo, quantum scio, ms° invenitur, nisi olim fuit in pessimo ώ, ubi τι λα μεν est, charta cum literis absumpta. — Moschopulus quum ἔλπεται λαθέμεν et in metrum peccare videret, et grammaticae legi (cf. Lob. ad Phryn. p. 751) adversari putaret, non solum λασέμεν invenisse, sed etiam ieiunum illud τι inculcasse existimandus est. Solutam magis quam lyricam orationem decet τις-τι, et multo credo praestat omissio obiecti, ut ἔρδων sit quaecunque facit (mit seinen Thaten), quam ἔρδων τι si quid facit (mit einer That), etsi etiam τι λαθέμεν ullo modo latere iungi possit. Scribe λελαθέμεν, ut γεγανέμεν, ἀνωγέμεν. Haplographiae hoc genus creberrimae, ut O. II, 47 in D τυγχανέμεν pro τε τυγχανέμεν; ib. 53 aut δε aut δαι vocis δεδαιδαλμένος omissum in 12 mss. (ut I, 28 in 9 mss.); ib. 58 in septem vett. τᾶ διός pro τᾶδε διός etc. etc. Etiam vs. 24 εὐάνορι (in CD etc.) pro ἐν εὐάνορι eodem redit. Omnino hoc vitiorum genus latissime patet.

71 ἄγχι δ' interpolationi debetur. Asyndeton ἐγγὺς ἐλθών (coni. Bg.[3]) ferri posset, sed diserte contra faciunt Sch. AB

ἀντὶ τοῦ τ̄ε τὸν δ̄ε παρέλαβεν. Nescio an pro ἐγγύς (quod ab ἐν γυίοις non recte derivatur, Lob. Path. I, 143) ἐγγύ dici potuerit, ut est in compositis multis, ad similitudinem formarum τουτάκι, τετράκι, πολλάκι et ut ὄπιθεν, quod si Lobeckium audis primitivum est, unde factum ὄπισθεν. An εὐθύ praestet? quo sensu est εὐθὺς ἰών P. IV, 148; cf. Buttm. Gr. Gr. 2, p. 366 sq.

75 Alterius Sch. verba in U ita restituta sunt εἴ σοι κεχαρισμένος ἐστὶν ὁ γάμος οὗτος ὁ τῆς Ἱπποδαμείας; in AB ὁ γ. οὗ. omissum. Hic de futuris Pelopis et Hippodamiae amoribus cogitavit, prior de praeteritis Neptuni et Pelopis, ubi ABU εἰ χάρις (Ạ χάριν) ἐραστοῦ πρὸς ἐρώμενον.

76 Notulam Sch. [D]U etc. ἔγχος οἰνομάου ἀμμώνιος τὸ ἅρμα ἤκουσεν (unde Bg.^{2} ἔντος lectum esse coniicit) om. AB.

80 ἐρῶντας Moschopuli commentum est, cui assentitur Tricl. notula οἱ μνηστῆρας γράφοντες οὐκ ἴσασι τὰ περὶ μέτρων. χρὴ τοίνυν ἐρῶντας γράφειν, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον τῇ στροφῇ. Similis spondeus (pro iambo praemissus) O. X, 25 ieiuno commento metrico expulsus est; cf. etiam O. II, 99. X, 48. 90. ubi τιμάσαις et θνάσκοντι leguntur initio versus ⏑ ⏗ ⏗ ⏑ ⏑ – ⏑ –. Bg. coni. ματῆρας, ingeniose. cf. Hesych. s. v. ματήρ, ματεῖ etc.

82 Sch. prius ex ABU ita restitue ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις, οἷς ἐξ ἀνάγκης τὸ θανεῖν, διατί δὴ κτλ. Sch. alterum AB οἷς ἀποθανεῖν ἀνάγκη vulgatam firmare videtur. Alioqui οἷς ἐν ἀνάγκᾳ coniiceres, ut ἐν δυνατῷ.

82 Rarissimam formam τά non solum Ạ et Greg. Cor., sed etiam tres optimi et vetustissimi libri $AB^{i}C^{ac}$ praestant, in A cum gl. κατὰ τί. Vulg. τί non est in A, sed in $B^{a}C^{pc}D$ rell. Sch. interpretamenta et τί et διατί. Ca. in St.^{3} „Annotant Grammatici τά pro τί poni a Doribus, et proferunt Pindari locum τά κέ τις κτλ. Verum ibi hodie τί legitur, non τά; quod tamen non facile censuerim esse mutandum.“ Meum est optimis testibus parere. Megarensis apud Aristoph. Ach. 757. quaestio est σά μάν; pro τί μήν; agnita in Scholiis et a Greg. Cor. p. 236. et ipso responso τί δ' ἄλλο; ἄττα et ἄσσα pro τινά ad idem etymon redeunt, praefixo ἀτ (et·), Buttm. Gr. Gr. I, 301; quod etiamsi fuerunt qui a τινά ducerent et σά a τίνα (Ah. D. D. 277), tamen σά pro τί usu venisse constat, ut h. l. τά, etsi fortasse a τίνα factum est, pro τί usurpatur.

86 ἂν non solum P, sed omnes vett. et Thom. cum Al.

[redacted]

omittunt (nisi quod in Z ἂν alieno loco inculcatum esse video, ita οὐδ' ἂν ἀκράντοις ἐφάψατ' ἐπ.), nec est in paraphr. AB. Habent ἐφάψεται O^ac et O, ἐφάψατο B, (in fine lemmatis, ubi vocalis in elisione posita plerumque scribitur) ἐφίψατ' FM ἐφαψάτ' D ἐφή-ψατ' V ἐφ[ά]ψ[α]τ' X ἐφάψετ' Z ἐφάψατ' A.BCELNPQ[R]UO^pc cum rell. — Vulg. ἂν (quae in solis recc. [14] invenitur; in σ' οὖν; in ω' ἀ vitiose) Moschopulus invexit, metri causa. Restituo ἐφάψατο, omisso ἂν, ut aut geminari digamma statuas, aut, quod praefero, versum dividas, hoc metro – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓ | ˣ⏝ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –, nisi malis ⏑ '⏝ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –, nam reliquae bases non sunt solutae.

87 Moschopulus, ut χρύσεον primam producere posset, expulso τε, praepositionem ἐν dativo praefixit. Auribus hoc quidem non ingratum, sed procul dubio falsum, quum tale ἐν a Pindari consuetudine et aetate abhorreat; cf. ad O. II, 63. Paraphr. Sch. τε-καί.

89 Paraphr. Sch. AB ἥτις Ἱπποδάμεια ἔτεκε (ubi A om. ἔτεκε). Singulares quidem correptiones in hoc carmine, ut γαρύεν, κακαγόρος, ft. φάτῐς pro φάτιας, ἀπάλᾰμνον. Sed donec probetur correptionem Aeolum, de qua cf. Ah. D. Ae. p. 109, tam late in quibusdam Pindari carminibus patere, ut etiam ᾱ nominativi femininum corripi licuerit, suspectum erit quod consensu librorum meliorum traditum habemus. Bg.[2] ἑλὼν-ἔτεκεν (τίκετο) coniecit, quod ft. praestat utrique emendationi Byzantinae et ei quam ipse tentabam τέχ' ἅ, quae solutionem tollit.

89 Germanam lectionem iure suo reposuit Sw. Dativo enim pro genitivo utitur poeta, ut post θιγγάνειν, ἅπτεσθαι, ἐφάπτεσθαι, πέλας, ἀγχοῦ, ἄγχι, ἔνδον, σχεδόν. Nec multo distant φύντ' ἀρετᾷ natum ad virtutem, ἀρετᾷ κριθείς ad virtutem fato electus (non „virtute spectatus"), μετοικεῖν ἀγυιαῖς Καδμείων migrare ad vicos Thebanorum; Ἀλφεῷ καταβαίνειν, et (P. VIII, 32) μέτρῳ καταβαίνειν ad Alpheum descendere, ad modum (et modestiam) deprimere, ut Ἀλφειοῦ πόρῳ κλιθείς; ποσσὶν ὀρούειν ἀπὸ στρωμνᾶς in pedes desilire a cubili ut erecta staret, ἀνὰ δ' ἐπᾶλτ' ὀρθῷ ποδί in pedes erectos exsiluit. Quibus exemplis certioribus addas quae magis ambigua sunt ἀελπίᾳ βαλών in desperationem coniiciens (P. XII, 30), et ft. οὐ ψεύδει βαλών non in falsa iaculatus, cum Sch. uno (εἰς ψεῦδος, N. I, 18), ut quae generalioris usus sunt, οὐρανῷ in coelum (I. V, 41 = VI, 60) aliaque, mittam; denique Ζεὺς (Ἀμφιτρύωνος) ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς ad generationem Herculis (I. VI, 7 = VII, 10). In his

omnibus dativus termini est quem quis sive animo sive corpore petat; quod genus nonnulla reperies apud Matth. Gr. Gr. § 401, 3. Reputa Graecum dativum ex locativo quem dicunt ortum esse huiusque primitivae potestatis apud antiquissimos plurima vestigia deprehendi, ut locum denotet ubi quid sit et quo quid contendat, tum simplex, tum praepositioni iunctus. cf. ad P. IV, 235.

99—116 desunt Scholia A. Vacua est integra pagina in A (fol. 185, b.); eadem in apographo Ạ omissa esse (ubi tres paginae vacuae sunt, teste Schneidero in App. Pind. Suppl. p. 58) sponte intelligitur.

100 Paraphr. B primum ἑκάστῳ τῶν ἀνθρώπων, tum (bis, cum Mosch. Comm.) παντὶ ἀνθρώπῳ. Ei scripturae quam Tricl. praetulit adversatur codd. auctoritas. Genitivus et hiatum (incommodum, etsi in dativo propter ι furtivum tolerabilem) removet et exquisitior est, ut πᾶς Ἑλλήνων Soph. O. C. 597.

104 ἅμα καὶ omnes veteres libri et Thomani praestant. Quod cum traditum esset alii aliter emendaverunt. Ego nec Moschopuleum ἄλλον ἢ cum Er. Smidio, nec Triclinianum ἄλλον καὶ cum Callierge, nec Hermannianum ἀλλὰ καὶ cum Di. et Sw., nec Bergkianum μᾶλλον ἔδρειν ἢ cum Ht. probo. Ἄλλον καὶ sententiae tantum, non metro aptum est recte explorato; reliquae autem coniecturae particulas inculcant quae τε excipientes et a Pindari usu (nam in I. VII, 35 τε-ἢ coniectura illatum est) et ab huius periodi concinnitate alienissimae sunt.

Interpretamenta Thomana sunt καὶ δὴ καὶ et ἢ, Mosch. ἄλλον (καὶ?), Germ. ἅμα καί. In Sch. Vett. tres paraphrases leguntur 1. πεπίστευκα δὲ καὶ πέπεισμαι ἀκριβῶς, μηδένα με (μὲν U) ἔτι φίλον τῶν νῦν ἀνθρώπων ἐγκωμιάσαι τοῖς ὕμνοις, ἀμφότερα ἔχοντα, καὶ ἐπισήμονα τὰ κατὰ ψυχὴν καὶ σώματος ἰσχὺν τούτου ἀνδρειότερον. 2. πιστεύω δὲ μηδένα ἄλλον ποιητὴν ἐπισήμονά τι εἶναι καὶ ἀνδρεῖον, καὶ οὕτω δύνασθαι τοὺς φίλους ἐγκωμιάζειν, ὥσπερ ἐμαυτόν. 3. πεπίστευκα δὲ, ὅτι οὐδένα ὕμνησα ἀμφότερα ἔχοντα, ἐμπειρίαν τε καὶ ἄλλων (ἄλλην O τε καλῶν καὶ coni. Bg.²) δύναμιν. Tertia non legitur in B ut nec quarta, quae etiam generalior est nihilque novi affert.

Hos interpretes non τε-ἢ sed τε-καί legisse manifestum est. Nec ex 2. et 3. efficias ἄλλον olim lectum esse, quod secunda interpretationis causa adiicit. Tertia, quae generalior et ft. recentior est, ad verba poetae cognoscenda nihil valet. Prima sola et accurata est et sententiam bene intellexit. Eadem positivum gra-

dum ἴδριν qui comparativo respondeat agnoscit, rectissime. Poetica enim et maxime lyrica dictio saepe bina dichotomiae membra ita complectitur, ut prius altero compleat, utque in semel dictis acquiescat, ubi bis dici oportebat logice, brevitatis studiosa. Hoc de praepositionibus notissimum est (Lob. ad Soph. Ai. p. 249 sq.), sed teneatur velim hoc schematis ἀπὸ κοινοῦ genus et Pindaro frequentius esse quam caeteris et latius etiam patere. Quid quod vel tria membra ita iunxit? O. VIII, 47, ubi ἤπειγεν ἐλαύνων copulanda sunt ut ἷκετ' ἐλαύνων, ἷκετο σπεύδων, et Hom. ἔσσυτ' ἐπειγομένη. Quod qui negarunt fieri posse, quanta sit lyricae orationis vis sylleptica vel potius analeptica parum perspexerunt. Eiusdem generis est οὔτε in altero membro positum, in priore omissum (P. III, 30. VI, 48. X, 29. 41. N. VI, 6); et ὁ δὲ (P. III, 90. IX, 65. I. III, 11.), ἕτεροι (N. VIII, 37), εἴ τις (P. IX, 93), ex quibus ad prius dichotomiae membrum ὁ μέν, ἕτεροι, τις (ut vel Hom. Il. 14, 342) subaudienda sunt. Nec multo aliter alia, ut instrumentalis (N. III, 68), participium (N. XI, 63), accusativus (fr. 171), alteri membro cum inserta sint tamen utrique inserviunt. Ergo etiam positivum ἴδριν insequenti comparativo optime suppleri confido, et videntur mihi qui μᾶλλον ἴδριν commendant non vitium sed id quod proprium fervoris lyrici ornamentum est tollere.

Scribe ἄμμι καί. Ut O. IX, 106 pro ἄμμι optimi quique corruptum aut ἄμα (ACDN[aa]OZ) aut ἀμέρα (B) aut ἄμι (E) exhibent, ita hoc loco factum est de omnibus libris. Nam cum olim AMEKAI exaratum esset, sequente καί, corruptio facillima. Quae etsi antiquissima fuerit, tamen fortasse nondum usu venerat, quum primus Sch. με in paraphrasi poneret, et verba ad ipsum Hieronem referre non dubitaret. Πέποιθα -ἡμᾶς μὴ δαιδαλωσέμεν est Nunquam profecto celebravimus, ut Ἤθελον (sq. ἀμετέρας) χείρωνα ζώειν Utinam Chiro viveret. Accusativus igitur subiecti ad infinitivum post πέποιθα (i. e. constat, certum est) adiectus non offendit, praesertim mutato numero, immo et inter media obiecta collocatus pulcerrimus, et ad omnem ambiguitatem removendam necessarius est. Quid ii legerint qui haec verba male ad alios poetas retulerunt, dubium est; fuerit vel ἄμα καί vel ἄλλον καί, sed ἄμι vel ἐμέ non fuit.

104. 105. Ambrosianus solus et καιριώτερον et δαιδαλωσέμεν habet. Illud (quod repetit A), si καίριος poetica audacia a re ad hominem translatum est, ut sit potentiâ opportunior, effi-

cacior (an Macht trefflicher, schlagfertiger?) exquisitius est quam κυριώτερος (an Macht entscheidender, herrlicher?), eique non male conveniunt interpretamenta ἀνδρεῖος, δραστήριος, δυνάμενος ὃ βούλεται συντελεῖν (quamquam haec ambigua sunt), et facilius καιρ. in κυρ. quam κυρ. in καιρ. abire potuisse censeas. — Hoc mirum in modum tuetur Sch. Vet. et in prima paraphrasi (ἔτι — ἐγκωμιάσαι) et in tertia (ὅτι οὐδένα ὕμνησα), neque eorum interpretatio cum futuro δαιδαλωσέμεν conciliari potest. Ne secunda quidem paraphr. (et Thom. altera) futuro interpretatur, sed infinitivo praesentis, quasi ita accepisset infinitivum aoristi. Etiam gl. passim κοσμῆσαι, ὑμνῆσαι. Sed aliud comma Sch. Vet. et Mosch. κοσμήσειν, nec potest negari, α in A saepius (ut vs. 96.) inveniri, ubi αι esse debebat. Quin ex Ạ (cum *Zq* Sch. U) δαιδαλωσαίμεν relatum est, ut scrupulum iniiciat, an idem in A scriptum sit, ubi α et αι hinc inde vix possunt dignosci. Nec άμεν in his infinitivi aor. I formis videtur reperiri, sed rarissima quae exstant exempla (ut ἀξέμεν Il. ω, 663 et καταξέμεν ζ, 53) non α, sed ε in commissura habent. Nihil igitur moveo, sed notasse satis habeo. Progressus orationis is esse videtur, ut poeta, quum in vss. 100 sqq. de rebus praesentibus (et praeteritis?) agat, non ante vs. 108 sq. ad futuras descendat; quocum consentiret inf. aoristi (sive in άμεν, sive in έμεν terminatus), sed non inf. futuri.

106—117 Non solum Sch. A sed etiam Sch. B desunt, ut in hac extrema parte optimorum librorum auxilium in Scholiis desideretur. In B folium intercidisse videtur.

107 Sch. Vett. (emendata e mss. in Sch. Germ. p. 10) non solum κῆδος sed etiam τεαῖς et ἔχων agnoscunt, sed de constructione verborum dissident. Partim priora de aliis poetis dicta esse opinati, dativo, si recte assequor, instrumentali s. locali: „deus, patronus „meus, prospicit mihi, tuis in studiis equestribus et bellicis (nam „ea mihi carminum materiem praebent), habens hanc mei curam.“ Alii verba ad Hieronem referentes, dativo a μήδεσθαι suspenso, „deus, patronus tuus, prospicit tuis studiis, habens hanc tui curam.“ Alii denique, verbis ad eundem Hieronem relatis, dativo commodi: „deus, patronus tuus, in felicem studiorum tuorum eventum hanc „(quam semper tenet) curam meditatur, ut semper sis quod modo „dixi omnium et peritissimus et fortissimus.“ Quae vett. rationes (repetitae fusius in Thom.) quum Hermanno duplici vitio laborare viderentur, et quod ἔχων frigeret, et (altera) quod μήδεσθαι da-

tivo iungi non posset; elegantissime ἑκὼν coniecit, et (quod iam Hy. cum Mosch. maluerat) dativum cum ἐπίτροπος, accusativum τοῦτο κᾶδος cum μήδεται copulavit. Postea vero ἑκὼν misit, et μήδεται ἔχων (cum eodem Mosch.) i. e. „habet meditaturque" iunxit, eadem structura dativi. Ubi nonnihil offensionis relinquitur in ἔχων, quum quae Attici e familiari sermone receperunt ut ληρεῖς ἔχων i. e. ἐν τούτῳ ληρεῖς (da schwatzest du) a Pindaro aliena sint. Nec Pindarum dativo termini post μήδεσθαι uti potuisse negaverim; cf. ad vs. 89. Quod si suum cuique verbo obiectum est, ἔχειν (initio versus collocatum) emphatice dictum esse videtur, ut sit nunquam mittere, bene tenere, eodemque referri εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι. Bö. ad μήδεται αὐταῖς subaudit, Di. μήδεται absolute positum esse putat. Utrumque durum. Minus etiam recte novissimus editor ex Thomano male lecto et intellecto ἑαῖσι elicuit, nam verba ἐν τεαῖς καὶ ἰδίαις μερίμναις hoc volunt: in „tuis et tibi propriis" studiis, nihil aliud. Nec si voluisset quod non voluit: „in iis studiis quae et tua sunt et mea (poetae)" id ex mente quorundam interpretum absurdum fuisset. Sed omnino ex Sch. Recc. de vett. librorum scriptura coniecturam facere non licet nisi diserte isti se diversa a vulgatis legisse proferunt. Quo nomine ille editor aliquoties peccavit.

113. ἐπ' non solum in AIPY sed in omnibus vett. et Thom. omissum est, nisi quod ἐν ἄλλοισι V solus praestat, quod ex gl. ortum, nisi fallor; gl. U est ἐν. — Vulg. ἐπ' ἄλλοισι, quam omnes recc. praestant, a Moschopulo ex Sch. Vet. ἐπ' ἄλλοις δὲ πράγμασιν εἰσὶν ἄλλοι μεγάλοι ductam esse existimes, nisi illa verba ab ipsis Byzantiis profecta sunt, cum in iis quos consului vett. (ut in U) omissa sint. Germ. paraphr. (quae ante Moschopuli interpolationem conscripta est) ἐν habet, non ἐπί. Simplex dativus sententiae optime convenit, ut recte sensit Di. Quanquam ἐπί ferri potest, si pro ἐν dictum esse accipias, ut ταύταις ἐπὶ συντυχίαις P. I, 36, ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις ib. 84. (cf. P. V, 119. I. I, 47); ita ἐπ' ἄλλοισιν interpreteris „in alia rerum conditione" (unter andern Umständen, bei andern Lagen). Nam cum ἐσλὰ ἐπ' ἐσλοῖς πέμπτος ἐπὶ εἴκοσι et similia ab hoc loco aliena, Dissenianum vero „super aliis" ne Graecum quidem sit, quae relinquuntur „coram aliis alii magni" et Hermannianum (et Sch. l. l.) „aliis alii superbiunt" Pindaricis exemplis firmari nequeunt. — Fortasse ἐπ' recte omissum est. Vs. 55. ἐτίμασαν, vs. 84 ἀνάντων facili negotio

in τίμασεν et πάντων mutari possunt. Vs. 26 ft. Ποσειδᾶν, quod initio vs. abundare si non claudicare videtur, e gl. proximi versiculi irrepsit pro epitheto aliquo Clothus (ut πρόφρων) quod vehementer desideramus. In praecedentibus μεγασθενὴς Γαιάοχος consuetudini poetae magis conveniret quam μεγασθενὴς γαιάοχος Ποσειδᾶν.

OLYMPIA II.

2 Errores eiusmodi in membris aequalibus creberrimi, nec est ut ob Dion. Hal. I, 20, ubi ἀνὴρ olim Graecis digamma habuisse refertur, vel propter lectionem Eusebianam fr. 33 Bö. = 39 Bg. ὀλίγον τι ἀνήρ, coniicias τίνα ἄνδρα. Quamquam asyndeton non ineptum esset — Horat. I, 12, 3 climax est, non anticlimax, ideoque fortius asyndeton tertio loco aptissimum — tamen etiam δ' in trichotomiae parte tertia invenitur.

3 Gl. A τὸ τοι περισσόν. ἡ πίσα εἰς ἣν κατῴκει ὁ ζεύς. Ex hac glossa non multum consequitur de ἡ (ἁ), nam eadem in eodem libro vs. 30 ad ἤτοι adscripta legitur περισσὸν τὸ τοι; quamquam articulus bene se haberet ut O. III, 9 ἅ, τε πίσα, et iusto fortius ἤτοι h. l. esse videatur. Plerumque enim ἤτοι est profecto (II, 30. XII, 13. XIII, 84. P. XII, 13. N. V, 43.) quod ab h. l. alienum est, ubi nempe esse creditur. In paraphr. Vet. non est particula. Vide an ἅ τοι scribendum sit. Quum ἤτοι tritissima vett. grammaticorum locutio esset, ἥ τοι facillime in ἤτοι abire poterat, ἅ τοι non item. Igitur Dorica forma prius in communem cesserit quam haec in ἤτοι.

4 Ex. Sch. A ἀκροθόνια πολέμου: Ζηνόδοτος μετὰ τοῦ ι γράφει ἀκροθίνια (ita enim in A lemma exaratum est, nec quidquam v. l. adscripsi ex A) male collegerunt quidam fuisse qui ἀκροθόνια legerent, quae vox nihili est. Idem vitium O. X l. l. bis in I inter Scholia legi refertur, sed meliores libri ibi et in textu et in lemmate ἀκρόθινα scribunt, et in Scholiis (ABU) id voce ἀκροθίνια explicant. Quin ex Sch. Rec. ad hunc locum relatum est ἀκροθόνια ibi pro ἀκρόθινα „in uno librorum“ scriptum esse; mei Sch. Rec. testes (Σμ'ν') et illo et duobus aliis locis nihil variant.

'Ακρόθινα vel solorum Vratislaviensium librorum vel ad summum etiam Ambrosiani vitium est, qui ι et ε passim confusa ostendit, ut Sch. ad vs. 168 vulg. ιν pro εν habet. Manifestum enim est diversitatem scripturae Alexandrinae ad terminationem vocis pertinere, ut vs. 97 de κρύφιον et κρύφον, ubi Sch. Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ι γράφει κρύφον. Critici Postzenodotei (credo idem Aristarchus) metrum respicientes ἀκρόθινα reposuerunt, quod non sine analogia formatum esse ostendit Lobeck. Parall. I, p. 197.

5 Asyndeton quod vim oppositi augeret non offenderet, nec displiceret, ἤτοι in εἴ τοι mutato, apodosis. Sed et Sch. consecutionem particularum μέν-δέ-δέ agnoscere videntur, et forma τετραορία alias non invenitur, quamquam hinc inde in mss. apparet, ut Soph. Trach. 506. Apud Pindarum αο in hac voce bis coalescit P. X, 65. I. III, 17, ut h. l.; bis vulgari mensura ᾱο P. II, 4. N. IV, 28.; semel (N. VII, 93) τετρᾶο. audacter; cf. Ah. D. D. p. 200.

6 Distinctum est post ὀπί (non ante idem) in tantum non omnibus libris (ut in ABNOU etc.) nisi quod in nonnullis a sec. tantum manu (ut in DH et puto G) et in aliis neutro loco (ut in D^{a}EFΓkn'r'). Ante (non post) ὀπὶ ex solo Σ diserte enotavi; ft. idem in C, nihil enim ad Sw.³ adscripsi. Ad ὀπί gl. φωνῇ A μ'ν'k^{b}Z ὑμνητίον μολπῇ P υ. ἐν λόγοις Σμ'ν' ἐνδέχεται ἐν μέλεσιν ὑμνεῖν Mosch. (et gl. Z) et cruce sign. in μ'ν' ἐν μέλεσι η διὰ φωνῆς λαμπρᾶς c Sch. Vet. non habet paraphrasin. G solus gl. ὅπως. καθώς. Germ. paraphr. utrumque, ita εἰς τὸ γεγωνητέον καὶ ὑμνητέον φαμέν. καὶ τὸ ὀπί, ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ καθά. ἢ τῇ ἐμμελεστάτῃ. ᾄσματι. Ad δίκ. ξένον Sch. AB non exstat, sed ex [D]G[I] (gl. Z) hoc τὸν μετὰ δικαιοσύνης τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον et Mosch. (et gl. Z) δίκαιον ὄντα κατὰ τὴν φιλίαν τῶν ξένων quae gl. est cruce sign. in μ'ν' porro gl. U ξενοδόχον φίλον gl. OZ φίλον. Ex his colligitur plurimos atque optimos libros legisse γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένον. Haec vulgata duplici vitio metrico laborare videtur, quod in ὀπί non excusatur sequenti δι (vel dj) ut Homericum ὅτι δήν et similia, sed ξένον ferri potest, versu diviso. Nec multum offendit γεγωνεῖν ὀπί. cf. περὶ τρίχων O. X, 65. — Diversa tamen fuerit aliorum (veterum puto) grammaticorum opinio, quam lectio ὅπι et gl. G atque paraphr. Germani indicant. Hi γεγωνητέον, ὅπῃ (ὅπᾳ) δίκαιον ξένον, scripsisse videntur, quod non intelligo quid sibi velit, nisi possit esse „quousque valet lex hospitum" i. e. per totam

Graeciam, quod quamquam durum est, tamen sententiae aptum; cf. N. III, 25. — Si cum Hm. ὄπιν vel quod postea idem praetulit ὀπῖ (dativo) scribimus, ut hoc substantivum genitivo ξένων iunctum adverbialiter ad δίκαιον appositum sit, nimis ea videtur esse artificiosa verborum structura. Longe credo praestat accusativus substantivi qui sequentibus ἔρεισμα et ἄωτον respondeat, ut Thero praesidium amicorum, propugnaculum urbis, decus maiorum appelletur. Iam accusativi ὄπιν, ἔρεισμα, ἄωτον activam, genitivi ξένων, Ἀκράγαντος, πατέρων passivam vim habent. Thero tuetur hospites, defendit urbem, decorat gentem suam. Cuius clarissimi prooemii Horatium memorem fuisse censeas, ita exorsum „Maecenas, atavis edite regibus, o et praesidium et dulce decus meum“, ut verborum τίνα θεόν etc. in illo „Quem virum aut heroa ...“ Nec (quum vis genitivi ad hanc vocem ὄπις adiecti ambigua sit) Theronem ita ὄπιν δικαίαν ξένων appellari opinor, ut sit venerabunda observantia quam merito hospites sentiant, sed ut (audacter et pulchre credo) ipse sit „iusta hospitum reverentia“ i. e. praesidium amicorum. Caeterum utrum ὄπι an ὄπιν scribas, de antiqua scriptura nihil admodum interest, quum utrumque olim ὀπῖ fuerit. Conieci igitur ὄπιν δικαίαν ξένων in Sch. Germ. p. 12. In idem fere ante me incidisse video Ht. qui δίκαιον masculine dictum esse existimat propter Theronem. Quod quo pacto fieri possit non video. Sed est apud Aesch. Sept. 607 δικαίους λιτάς in chorico. Pindarus autem P. IV, 280 (ubi Sch. et mss. inter δικαίαν et δικαιᾶν fluctuant) et hoc et plurima alia hoc genus adiectiva simplicia ut maxime mobilia tractat. Attamen sunt quae excipiantur, ut (praeter βάρβαρος) minus mobilia ἡσύχιος et ἡσύχιμος (quae primitivum ἥσυχος sequuntur), ἀοίδιμος, ἵλαος, ἐπήτυμος, σιγαλός, (ft. δαίδαλος N. IV, 59) δυνατός, φοίνιος (ἀλλὰ φοίνιος αἴαντος i. e. αἴας, quod tamen non credam ad sensum esse dictum), μοιρίδιος, δούλιος. Sunt etiam quorum motio fluctuet, ut ἄμερος (N. VII, 83 et VIII, 3), ἐλαφρός (N. V, 20 et fr. 126, 1), ft. etiam δίδυμος (P. IV, 209), quibus cur non addiderim ἐρῆμος vide ad O. XIII, 88. Quo pacto stare possit quod scripsi (cum Bö.[1], sed aliter intellecto loco), quamquam nihil eiusmodi, ne ξένων quidem, ex Sch. sive Vett. sive Recc. comprobari potest. Et Ky. ἐν ὀπί et meum ὀπίδα (quod ex ambiguo quodam codicis O ductu inter δ et ικαιον vix firmetur) nunc displicent. Ingeniose Bg.[2] coni. γεγωνητί' ἐνοπᾷ δικαιόξενον | versu diviso.

[redacted]

7 Illud πτ quomodo optimis libris irrepserit, nisi olim in textu fuerit, non assequor. Cf. N. VII, 35. 61. O. I, 59. — Distinctionem ante ὀρθόπολιν (quanquam in plurimis libris invenitur) recte sustulerunt Mr. Bö.*, assentientibus [B]CD[ac]E. Claudicat epitheton ab ἄωτον separatum et turbat nexum inter πατέρων et pronomen relativum οἵ.

10 Sch. A μόρσιμος: οὐχ' ὁ μεμοιραμένος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δίμοιρος (ita A). μοιρηγενῆ: ὀλβιόδαιμον. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ὁ βίος αὐτοῖς ἐπηκολούθησεν ἐκ πεπρωμένης τινός, τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῖς καὶ τὴν χάριν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γνησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. In Sch. BO U etc. ἐπιπέμπων ταῖς, omisso ἐπί.

15 Lege πεπρωμένον et vs. 35 πατρώϊον. Formae a πατρ incipientes paullo tantum frequentius (35) corripiuntur Pindaro, quam producuntur (29). Reduplicata autem ante mutam cum liquida syllaba, 14 locis producitur, 12 corripitur, si recte dinumeravi. Prioribus addi possunt formae similes πεφρίκοντας et κεχλάδοντας. Eandem mensuram habet πεπρωμένον P. IV, 61 in collisione creticorum. Rarissimae sunt hoc genus productae apud tragicos ut in arsi trimetri Soph. El. 358 κεκλῆσθαι. — Qui de epodi versu primo a me in Annal. Antiqu. 1847. n. 114 cretico metro restituto dubitat, is bene reputet, quanta sit carminum Pindaricorum in rebus metricis diversitas. Est autem huius carminis lex et natura inconstantia de solutione arseos. Str. Ant. 3 sextam arsin semel non solutam, novies solutam; rursus Epod. 4 quartam arsin semel solutam, quater non solutam habet; deinde Str. Ant. 5 ex nostra lectione semel (vs. 52) solutam, novies non solutam; porro Str. Ant. 6 quintam arsin bis solutam, octies non solutam; denique Epod. 1. (de quo agimus) quartam arsin ter solutam, bis vero non solutam praestat. — Etiam de corripienda aut producenda ante mut. c. liqu. syllaba haec oda solito inconstantior est, cf. ἐσλῶν vs. 19 cum ἐσλῶν vs. 97 et 63 ἐσλοὶ; ἀέθλοις vs. 43 cum ἀέθλων vs. 13. Talia maxime in ea carmina cadunt quae, ut potissimum Aeolica, corripiendi licentia abundant, ut O. XI. P. II. VI. VIII. N. IV. VI. VII., sed ne Dorica quidem ab hac inconstantia abhorrent, ut O. VII, 35 τέχναισιν, ib. vs. 50 τέχναν pronunciandum est; cf. O. XIII, 29 et 40; 35. et 53. 61; P. III, 66. et 81; N. X, 15. et 33. 51; I. II, 14 et 36. Eadem mensurae inaequalitate tragici passim consulto utuntur, ut in responso repetitionem eiusdem vocis acuant. Vide quomodo Aesch. Pr.

966 sqq. λᾰτρείας et λᾱτρεύειν; Soph. El. 320 sq. ᾽ὀκνεῖν et ῀ὄκνῳ, ib. 522 sq. καθῡβρίζουσα et ῾ῠβριν; Eurip. Med. 905 sq. δᾱκρύων et δᾰκρυ adhibuerit. Eandem rem apud Anglorum poetas scenicos observavi; cf. Prolegg. ad Romeum et Juliam Shakespearii p. 110. 120. — Sed talia ut eristica a Pindaro aliena sunt.

19 Hermanni opinioni ἰθλός Pindaricam formam fuisse codd. nec hoc nec alio loco subscribunt. In ἀντ′ hoc loco ἐστλῶν legitur, ft. consulto, ut correptio primae syllabae a στλ. (quod initio vocis στλεγγίς ponitur) veniam petat. Equidem formam Doricam ἐσλός ut ubique ab optimis libris testatam cum Bö. ubique retinui, etiamsi correptio ante μν, πτ, σκ (vide ad vs. 7) facilius excusatur quam ante σλ. Nam ut nec Pindarus nec alius ullus poeta quod sciam ante σβ, σδ, σπ, στ brevem corripit, ita magis etiam ante σμ et σλ producatur necesse est, nt in θεσμός, δυσμή, κόσμος, δεσμός, πίεσμα, κεκασμένος. Quae ut etiam primâ correptâ si placeret adhibere posset, Pindarus formis dialecticis, ut τεθμός, δυθμή (vindicatum a nobis e Vaticano secundo Isthm. III, 83 ubi longa est prior syllaba) usus est. Id si persequimur praeceptum, Pindarus non tribus his locis (O. II, 19. P. III, 66. N. IV, 95) tantum sed ubique ἰθλός scripsisse censendus est. Confusio formarum duplicium notissima, ut in μαλακός et μαλθακός; sed obsoleta forma ἰθλός nusquam invenitur, ut, si unquam exstitit, e libris nostris ob alteras duas ἐσλός doricam et ἐσθλός atticam dudum evanuisse videatur.

22 Lectio ἀναβᾶσ᾽, cui gl. ὑψωθεῖσα (PU), προκόψασα, ἀναβίβασα τὸν ἄνθρωπον (O) — cf. Sch. Germ. p. 13 — respondent, et metro repugnat, et facile ex literarum ϰ̄ et β̄ in multis mss. similitudine originem traxerit. Ad alteram lectionem, in qua optimi libri cum recc. consentiunt, pertinent gl. ἄνωθεν (AG), πόρρω ἤγ. ἄνω ἐξ ὕψους (B), εἰς ὕψος. μακρὰν γὰρ τὸ ὕψος (C), ἀνέκαθεν ἀφ᾽ ὕψους (E¹), τοῦτο δηλοῖ τὸ ἀνεκὰς ἀντὶ τοῦ προστιθεὶς καὶ αὔξων καὶ μεγεθύνων (E²), ἄνω εἰς ὕψος (DΣkμ′ν′ al.), ὑψόθεν (N), εἰς παράτασιν χρόνου μακράν (Mosch.); Sch. A ἄνωθεν. ἢ ἄνω et ἄνω αὐξήσῃ; Sch. BD etc. εἰς ὕψος. In Q ad v. l. ἀνεκᾶσ adscripta legitur gl. ὑψωθείς. Schol. Arist. Vesp. 18. ἀντὶ τοῦ ἄνω πάνυ ἑκὰς καὶ εἰς ὕψος. Erotian. Lex. Hippocr. p. 50. Franz. ἀνεκὰς ἀντὶ τοῦ ἀναντάτω· σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἑκάς, de qua etymologia cum Lobeckio (Pathol. I p. 629) dubitavit Sw. in Philologi III p. 118 sqq. Idem non sine probabilitate ἀνακάς scribendum esse existimat ex

Hesych. s. v. ἀνάκανδα et ἄνακας, ut ad ἀνά pertineat et ἄνω significet. Ad Moschopuleam interpretationem „in diutinam temporis continuationem“ (an voluit esse wieder einmal im Laufe der Zeit, περιπλομένων ἐνιαυτῶν?) non habeo quod addam nisi ei quaecunque de huius vocabuli usu comperta habemus adversari.

25 sqq. Bg.[2] coniicit Ζώειν μ. ἐν Ὀλ. ἀποθανοῖσαν βρομῷ | κεραυνοῦ τανυέθειρα (accusativo) Σεμέλαν φάτις· | φιλέοισιν δὲ Μοῖσαι. expulsis verbis φιλεῖ δέ μιν (νιν) Παλλὰς αἰεί. — Spurium hunc versum (φιλέοντι δὲ μοῖσαι) esse iam Alexandrinus Aristophanes iudicavit, Sch. AB testibus. Possent Musae inferri ut μοῖσαι δὲ καὶ μάλα, πατὴρ δὲ παῖς θ᾽ ὁ κισσοφόρος, sed nihili et haec et alia pericula esse credo. Constat mihi illa verba imitatoris esse.

30 sq. Bg.[2] existimat Sch. fortasse legisse ἦτοι βροτῶν γε θανάτου πεῖρας οὔτι κέκριται. Ht. scripsit οὔτοι βροτῶν κέκριται | πεῖρας οὔτι θανάτου. sed ἤτοι (ἦτοι) diserte testantur Sch. Pro θανάτου coniicit καμάτου Schdt. sed mss. et Sch. θανάτου confirmant. Id quod scripsi βροτῶν γε πέρας οὐ | κέκριταί τι θανάτου et bonorum mss. lectionem πέρας servat et (nostris auribus, quibus γε κέκριται semper offensioni fuit) melius sonat. Similiter ope codicis B cacophoniam sustulimus O. VI, 62. — In U Sch.[1] ita incipit ἤτοι βροτῶν γε κέκριται. τὸ ἤ τοι ἀντὶ τοῦ δή . . . Sch.[2] πέρας οὔ τι θανάτου. οὐδὲ τοῦτο . . . Non diserte exprimitur γε in Sch. Vet. Codex B fere idem quod vulg., nisi quod verba ἄδηλον etc. omisso γάρ et omisso ἀνθρώποις praestat. In A n. e. p.

32 Sch. A τὴν δὲ ἡμέραν θυγατέρα τοῦ ἡλίου ἔφη (sc. Pindarus) ἐναντίως ἡσιόδῳ. ἐκεῖνος γάρ φησιν· αἰθήρ τε καὶ ἡμέρα ἐξεγένοντο, καθὸ ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς [ἡμέρας νυκτὸς] ἡμέρα γεννᾶται. Ubi nihil novavi nisi quod ἡσιόδῳ (vel si placet ἡσιόδου) pro ἡσίοδος scripsi; et haplographiâ quod excidisse videtur reposui. Ἡ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας νύξ est nox quae suum quemque diem antecedit, ut dies e gremio noctis oriri videatur.

35 Ex Sch. B uno οὕτω δὴ (ita mss., non δὲ) ἅτε πατρῷον. ὃν τρόπον κατὰ τῶν προγόνων τῶν περὶ τὸν Θήρωνα κατέχει τὸν εὔφρονα πότμον ἡ τύχη, καθάπερ τὸ πατρῷον (U τῶν πατρώων) κατέσχε, τουτέστι τῶν καδμιδῶν, coniicias fuisse qui ἅ τὸ πατρώϊον s. ἅτε πατρώϊον legerent, sc. ἐστίν s. κατέσχεν, et postea ἐπί τε (ἐπὶ δὲ) pro ἐπί τι. Possis emendare καθάπερ τὸν πατρῷον κατέσχε, τουτέστι τὸν τῶν Καδμιδῶν. Hic interpres ita intellexisse videtur verba: Sic Parca, ut paternum est, horum laetam fortunam in media opulentia divi-

nitus nata continet (retinet), affertque etiam malum adversum alio tempore (vel: rursus profugum alio tempore).

36 θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ optimi mss. ut AB cum praecedentibus iungunt, cum Sch. Recc., quae vulgata ante Hy. obtinuit. Eodem nunc inclinat Bg.[2] Alii pauci (ut CF) cum sequentibus copulant, cum Hy.* Plurimi aut omnino non distinguunt, aut utrobique ambigue. Etiam paraphr. Sch. Vet. ambigua est.

43 Utraque de lectione iam a vett. gramm. disputatum est, sed ita ut reconditiorem formam passivam ἐριπέντι traditam invenisse videantur, quam partim defendant partim cum Homerica forma commutare malint. Vide Böckh. de Crisi § 38 p. 113 = 373.

45 Ita omnes vett. in ειδᾶν consentiunt, ut O. VII, 93 in ἐρατειδᾶν; cf. O. I, 23. Etiam Sch. B (ἀδραστειδᾶν et) ἀδραστειδῶν. Quod Byzantii metri causa pro ιϊ scripserunt tueri videtur Sch. A ita ἄδραστι. ἰδῶν (sic) δὲ εἶπε κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ ἀδραστίδος. μιᾶς γὰρ ἐγένετο τῆς ἀργείας ὁ Θέρσανδρος. οὐ δεῖ περισπᾶν τὸ ἀδραϊδᾶν (sic). εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀδραστΐδες, δαναΐδες. Haec utut corrupta sunt, cum Sch. B vulg. composita, vett. grammaticos Ἀδραστιδῶν iussisse ostendunt.

46 Plurimi mss. Didymeam lectionem ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει solam exhibent, quam Hm. et ob frigidum additamentum ὅθεν σπ. ἔ. ῥίζαν et ob abruptum transitum stare non posse verissime monuit. Optimam Aristarchi scripturam ἔχοντα (de qua nunc abunde constat, quamquam Sch. A non minus corruptum est quam editum A̦), quam aliquot libri ut v. l. supra notaverunt, quamque Sm. (ex P[s]?) reposuerat, critici recentiores deserere non debebant. Vide Bg.[2] Caeterum ἴσχοντι solus A̦, non A. Aristarchus dixerat ὅθεν ἔχοντα ῥίζαν πρέπει τὸν αἰνησιδάμου κτλ. idem esse quod ὅθεν ἔχοντι ῥίζαν πρέπει υἱῷ αἰνησιδάμου κτλ. Id Didymus ita intellexisse videtur quasi Aristarchus Pindarum dicere iussisset: „hinc originem ducere apparet filium Aenesidemi", participio pro infinitivo usurpato; quamquam haec structura non ad verbum impersonale, sed ad personale tantum (ἔχων ... πρέπει [conspicuus est] ὁ αἰνησιδάμου) accommodata fuisset. Obiecit igitur, in hac structura claudicare infinitivum (ὥστε) τυγχανέμεν. At Aristarchus πρέπει absolute cepit pro oportet, sequente accusativo cum infinitivo.

50 In Sch. Vet. ubi vulg. est κοινὰ ἤγαγον ἄνθεα, mei libri (BU) κοινὰ ἤγ. ἄ. Si ita intelliguntur haec verba, ut frater Theronis Pythiis solus, uterque vero Isthmiis vicerit, est σχῆμα ἀπὸ

κοινοῦ, de quo ad O. I, 104 dictum est. — gl. A τὸ γὰρ πάλαι (cod. πολλὰ) οὐκ ἔκαμπτον οἱ ἵπποι ἐξ (cod. ζ̄) καμπτῆρας (cod. καμπτοὺς), ἀλλὰ δώδεκα. — Distinctum est ἀδελφεόν, ἰσθμοῖ τε κοιναὶ χάριτες in optimis ut in ABGHNr; sed ἀδελφεὸν ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάριτες, in Tricl. (μ'ν'τ'$a^b$$H^b$S); in aliis (CEOQV etc.) neutro loco, ut nec in plurimis Moschopuleis.

52 Glossae: δυσφροσυνᾶν] ἀθυμίαν A | λύπην NO | ἢ τὴν μωρίαν O^b | τῶν ἀλγεινῶν Z (pertinet ad interpolatam lectionem) || δυσφορᾶν] δυστυχίαν, δυσφροσύνην Σ — Uno Thomano codice (Σ), qui interpolatione passim infectus est, excepto, omnes meliores libri in δυσφροσυνᾶν (ας superscr.) παραλύει consentiunt. Moschopulus et transpositionem et genitivum δυσφρόνων invexit, quem gl. recc. τῶν ἀλγεινῶν (in q Z, ubi gl. ad recc. pertinent) τῶν λυπηρῶν et Comm. Mosch. ἐλευθεροῖ τῶν ἀλγεινῶν exprimunt. Sch. A τὸ δὲ τυχεῖν. τὸ τυχεῖν πειρώμενον ἀγω[νίας] καὶ λύπην λύει καὶ τὴν ἀθυμίαν ἐκβάλλει[.] τῷ [γὰρ] ἀποτυγχάνοντι κοινὸν ἔγκλημα ἡ ἄνοια καὶ ἡ ἀφροσύνη. ὁ νοῦς· πρῶτον μὲν τὸ πειρᾶσθαι ἀγῶνος παρέχει κάματον τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὕστερον δὲ πόνων λύσιν καὶ εὔκλειαν ἔχει. Sch. B τὸ δὲ ἐπιτυχεῖν καὶ νικῆσαι ἀποπειρώμενον ἀγῶνος τῶν δυσκόλων φροντίδων τῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ ἀπολύει. cui tria alia commata addita sunt in [DC] GOU etc. haec 1. οὕτως ἐπιτυχών, οὐκέτι ἐν ἀγωνίᾳ ἐστί, παρόσον ἄφρονας μὲν λέγουσι τοὺς ἀγωνιζομένους, τοὺς δὲ νικήσαντας οὐκέτι. 2. ἢ οὕτω· τὸ πειρώμενον τοῦ ἀγωνίσματος τυχεῖν, λύσιν ποιεῖ τῆς ἀφροσύνης, ὥσπερ τὸ μὴ νικᾶν (ita U) ἄφρονα ποιεῖ. 3. ἢ οὕτω· τὸ νικῆσαι δέ, φησί, τὸν ἀγωνιζόμενον, παράλυσιν ποιεῖ τῆς ἀφροσύνης καὶ [τῆς om. U] λύπης. δύναται δὲ καὶ κυρίως κεῖσθαι ἡ ἀφροσύνη, ἵν' ᾖ· ὁ νικήσας νομίζεται ἐκτὸς ἀφροσύνης εἶναι. κρίνουσι γὰρ [καὶ om. U; in O est οὐ pro καὶ] τὸ εὖ βεβουλεῦσθαι διὰ τὸ ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. — Manifestum est in postremo commate de diversa vocis ἀφροσύνη potestate disputari, utrum ἀκύρως pro λύπη an κυρίως pro μωρία valeat. Eadem disparilitas in Sch. A occurrit. Haec viam corruptionis ostendunt. Nam cum aut ἀφροσυναν aut ἀφροσυνας traditum haberent, alii id pro δυσφροσύναν s. τὰς δυσφροσύνας, i. e. λύπην, alii vero proprie acceperunt. Rursus alii (ut A) ἀφροσυναν quartum singularis, alii (ut B) secundum pluralis casum esse existimabant, ut ἀφροσυνᾶν παραλύει idem esset quod Hesiodeum ἐλύσατο δυσφροσυνάων Theog. 528. Possit etiam diversitas casuum ad ἀφροσύνας acc. pl. et ἀφροσύνας gen. sing. trahi, sed minus bene. Hinc orta glossa δυσφροσύναν vel δυσφροσύνας s. δυσφροσυνᾶν

(i. e. δυσκόλων φροντίδων) expulit germanam scripturam. Recte autem A et D, 3 extr. de crimine stultitiae videntur interpretari. Trita est opinio veterum de infelici pro stulto, felici pro sapiente habito; cf. interpp. ad Ol. V, 16; candemque sententiam Pindarus protulit P. VIII, 73 sq. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων. Genitivus aut sing. aut plur. (cf. Hom. Od. π, 278. ω, 457) praestat accusativo, ut sit: Obtinere victoriam eum qui certaminis periculum facit ab ineptiis i. e. a reprehensione stultitiae liberat. Arsis quidem alias non est soluta in hac sede, quamquam vs. 92 ἀλαθεῖ scribi potest. Vide ad vs. 15. Gu. Dindorfius παραλύει δυσφρονᾶν proposuit, quod Sw. et Bg. acceperunt, collato Hes. Theog. 102 δυσφρονέων ἐπιλήθεται. Cui coniecturae ingeniosae obloquitur Lobeck. Path. I p. 423 sqq., eaque debili fundamento emendationum Byzantinarum nititur, quum Sch. B ambiguum sit et cum lectione ἀφροσυνᾶν conciliari possit.

54 In interpretatione Theotisca olim erravi: „Sie ist es die wilderen Kummer bändiget tief“, secutus Thierschium et primum Sch. Vet. comma. Hoc autem non inter genuina Vaticana sed adsiticium est et recentius. Sch. AB recte haec de cura pulchrarum rerum venatrice intelligunt, quam virtus et opulentia menti subiiciant.

56 νιν (μιν)] gl. vet. τὸν πλοῦτον — τὸν πλοῦτον μετὰ τῆς ἀρετῆς — τὸν σὺν ἀρεταῖς πλοῦτον — καὶ αὐταῖς (sic) τήν τε ἀρετὴν καὶ τὸν πλοῦτον. ἢ νὶν καὶ αὐτὸν τὸν πλοῦτον. διχῶς γὰρ [νε]νόηται (s. νοεῖται). (haec A). — τὸν τῆς ἀρετῆς πλοῦτον. gl. Mosch.

56 Nullus bonorum librorum ἔχει legit, nullus coniecturas vv. dd. εἴγε (Bö.[2]), εὖ δὲ (Ra. Hm.), ἐν δὲ (Ta. Sw.), οἶδε (Bg.) confirmat. Nec nisi a recentioribus grammaticis (ut ab Eust. p. 714, 63. cf. gl. N ἐστὶν. ἢ ἔχει.) participium ἔχων h. l. pro verbo finito poni creditur. In eandem sententiam quum olim disputavi (Pind. p. 80 sqq.) et nuper (Germ. Sch. p. 15 sq.), nunc ut animum mutarem persuasit God. Hermannus, qui (ad Aesch. Ag. 404) optime docet participio ita tantum finiri posse protasin, ut sit pro si quis talis est qui, omisso ἔστιν, quod recte dicit ab hoc loco alienum esse. Idem εἰ δέ νιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον sententiae quoque perversitatem aliquam continere observat. P. III, 80 longe aliter et simplicissime dictum est. — Omnes vett. paraphrastae verba εἰ — οἶδεν iunxerunt, huiusque protaseos apodosin extrinsecus ali-

[redacted]

cunde quaesiverunt. Quod duplici modo fecerunt. Aliis δὲ vim suam retinet, ut sit progredientis orationis, apodosis autem mente subiiciatur οὐκ ἂν αὐτῷ εἰς ἀδικίαν ἐχρήσατο (B), vel χρῆσθαι αὐτῷ πρὸς εὐσέβειαν δεῖ (D). Similiter Hermannus: „Volebat dicere, si quis opes virtute temperatas possidens sortem intuetur eorum qui propter bene facta diis cari sunt, is ita utitur divitiis ut hic Thero. Sed delatus ad descriptionem illius beatorum sortis, pro apodosi, quae sequi debebat, aliam liberius conformatam (vs. 89) substituit ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον et quae sequuntur." Sed talis anacoluthia huic dicendi generi minus apta est. Alii vero δέ vel prorsus abundare vel pro δή positum esse credentes apodosin verba proxima ἀστὴρ ἀρίζηλος etc. esse statuebant, quae exceperit protasis εἰ δὲ i. e. εἰ δή, si quidem (aber nur dann wenn). Id sententiae aptissimum. Nam tum demum vera est lux opulentia, quum quis futuras malorum poenas respiciens ea non abutitur religiose. Sch. A ἀστὴρ ἀρίζηλος. ὁ τοιοῦτος πλοῦτος ὁ μετὰ ἀρετῆς ἀστὴρ ἀρίζηλός ἐστι καὶ ἐτυμ[ώτατον] ἀνδρὶ φέγγος. Hoc recte dicit A; nec audiendus est Ht. Pergit autem εἰ δέ νιν ἔχων. ἤτοι καθόλου καὶ ὁλοκλήρως ἐξαιρετέον τὸν δὲ συνδεσμόν, ἢ μεταληπτέον εἰς τὸν δή. ὁ γὰρ λόγος τοιοῦτος· ὁ μετὰ τῆς ἀρετῆς πλοῦτος ἀστὴρ ἀρίζηλος καὶ ἀληθινώτατον ἀνδρὶ φέγγος, εἰ δή τις αὐτῷ χρήσηται εἰς δέον καὶ οὐκ εἰς ἀδικίαν, κατατιθέμενος τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἀλλὰ τουναντίον εἰς δικαιοσύνην. Haec non sunt mutila in fine, ut Bö. ait, sed integra. Vide Schneider. in App. Pind. Suppl. p. 64; ubi idem ἐξαιρετέον bene emendavit. Nam illa A ita corrupta exhibet ἤτοι καθόλου καὶ ὁ λό κλ κλ ἐξαίρετον. τόν. — Idem valet δὲ (scilicet, nämlich) vett. Scholiastis O. IV, 22 ubi diserte dicunt ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Quo sensu quamquam εἴ γε facilius esset, tamen testimoniis tam disertis firmatum εἰ δέ non moverim. Nec magis hoc offendat, quam δέ in apodosi ut O. III, 43; cf. de simili δὲ ad priora relato Hm. ad Soph. Antig. 527. 1181. Sin aliter videtur lectori benevolo, anacoluthiam amplexus caveat sibi ab εἴγε, quod lyricae elocutionis non est.

59 sq. Quatuor fuisse videntur obscurorum verborum interpretationes veteres. Duae de palingenesia, ita. .Alteri (B, 76, 10—19. A, 77, 2—5) ἐνθάδε cum ἀπάλαμνοι, αὐτίκα cum θανόντων, κατὰ γᾶς cum ἀλιτρά, ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ cum δικάζει, mira verborum contorsione, iungentes, hoc voluerunt: Ii qui hic (in terra) insuperabili mente scelesta usi sunt, statim post mortem

(illic, in Orco) poenas luunt; quae vero sub terra peccata sunt, ea (postquam revixerunt) sub hoc Iovis imperio iudicat deus aliquis (non infernus, sed Olympius) infestam sententiam dicens. — Alteri (duce Aristarcho, Sch. A, 75, 35 sq. Sch. AB 76, 34—36) inverso ordine idem voluerunt: Mortuorum incurabiles mentes (i. e. qui ne apud inferos quidem pure vixerunt) in terra statim (simulac remissae sunt) puniuntur; qui vero in terra peccaverunt, apud inferos iudicantur et puniuntur. Quae sententia et αὖτις (Ra.) requirere videtur, et nexum sententiarum incommodum praestat, quum post εἶδεν τὸ μέλλον non de reviviscentium punitione terrestri, sed primum de mortuorum punitione apud inferos dictum iri exspectetur. — Restant duae interpretationes, quae palingenesiam mittunt. Quarum altera est Chrysippi plane singularis: A mortuis (θανόντων pro ὑπὸ θανόντων usurpato) in terra alii puniuntur scelerati (ut Clytaemnestra ope Agamemnonis daemonis s. spectri); alii vero sub terra iudicio inferno damnantur. Quae alienissima est. Altera vero simplicissima (A, 75 extr.) non duas peccatorum partes facit, sed verbis τὰ δ' ἐν τᾷδε κτλ. idem iudicium infernum accuratius describi statuit, quod prioribus verbis poeta generatim indicaverit. Eodem redit quod nonnulli τὰ δὲ ἀλιτρὰ pro τὰ γὰρ ἀλιτρὰ dictum esse voluerunt (A, 76 extr. ubi haec non debebant cum sqq. misceri). Hi ἐνθάδε ad τὸ μέλλον retulerunt ut sit ἐν τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ, ubi iam αὐτίκα optime se habet; nec fortasse ἀπάλαμνοι φρένες iis scelerati*) animi sed ἀμήχανοι valebat, ut esset: „statim post mortem inopes hominum mentes poenas luere eorumque delicta (non scelera) humana a subterraneo aliquo arbitro iudicari.“ Facio cum his ἀπλεύστερον ἀκούουσιν, etsi sunt quae Aristarcheae rationi (non reliquis) faveant, ut usus adverbii ἐνθάδε Platonicus. cf. fr. Thren. 1. Sed non sequitur ἐκεῖ, immo ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ quod opponitur praecedenti ἐνθάδε. [Sin κατὰ γᾶς ei opponitur, ut fr. Thr. κάτω?] Mihi autem poeta vs. 57—60 punitionem malorum, vs. 61—67 remunerationem bonorum ita persequi videtur, ut haec omnia ad solum Orcum pertineant; tum vero (postquam vs. 67. verbis τοὶ δ' etc. priora [57—60] respexit) novam rem exordiri et ad summam beatitudinem, quae tribus vitis exactis obtineatur, describendam pergere. Neque video cur scelestorum poenas (easque redivivo-

*) gl. marg. E ἄδικοι μακραὶ ἀσύνεται. αἱ ὑπὸ τῶν μωρῶν φρενῶν ἐργασίαι.

rum postquam in Orco peccarunt) ad opulentos homines commonendos proferre maluerit, quam generaliorem de humanarum rerum brevitate et inopia sententiam, ut in illo pulcherrimo θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος. De ἀρεταῖς rectissime statuit Ky. Nec divitiarum nec victoriarum (ἀρετᾶν) ulla brevem dominum sequetur. Tum de iis tantum agitur, quae bene facta sint, quae secus. Ita omnia perspicua, progressui orationis apta, tantoque poeta digna evadunt.

59. 60. Ex Sch. A τὸν τῆς τιμωρίας λόγον σωματοποιεῖ. ἐνταῦθα δαίμονα τὴν ἀνάγκην, ῆ (cod. ἡ) τὰς ἁμαρτίας λέγουσιν οἱ ἀκούοντες (ii qui de re audiunt, iudices quaestionis?), nisi λόγον. σωματοποιεῖ ἐνταῦθα scribendum est, colligas fuisse qui scriberent δικάζει τις ἐχθρᾷ Λόγος φράσαις Ἀνάγκᾳ, ut Intellectus esset iudex quaestionis, qui divae Necessitati peccata diceret peccatoresque traderet. Quod si voluerunt, id certe alienum est. Sch. B δικάζει τις (sc. Ἅιδης) ἐχθρᾷ, λόγον φράσαις, Ἀνάγκᾳ (sc. διδούς) legisse videntur.*) Personatam necessitatem abiecerunt Byzantii; Moschopulus genitivum invexerat, dativum Tricl. (cum Thom.) reduxit. Nominativus ἐχθρὰ ἀνάγκα, quem Ht. reposuit, non habet quo nitatur, nisi paucorum mss. (ut et M φράσασ') consensum. A quod inter nominativum et dativum fluctuat non magni facio, quum saepe (ut antiquissimi facere solent) de accentu peccet.

61sq. Ex his constat duas tantum lectiones, deductis vitiis, exstare: alteram traditam ἴσαις δὲ (δ' ἐν) νύκτ .... ἴσαις δ' ἐν ἁμ. sed aut simpliciter aut dupliciter corruptam, intruso ἐν e glossa, ut saepe; alteram ἴσον δὲ νύκτ .... ἴσα δ' ἐν ἁμ. temere Scholiorum ope a Moschopulo suppositam Triclinioque probatam. Reliquae scripturae multiformes alterutrius corruptiones sunt et misturae. Scribe ἴσαις δὲ νύκτ .... ἴσαις δ' ἁμ. arseos solutione non admissa, ea lege, de qua disputavimus ad vs. 15. Scholion Vetus

A ἴσον ἡμῖν τοῖς ζῶσι χρόνον ἐπιβάλλει (cod. ἐπιθάλλει) ὁ ἥλιος καὶ τοῖς καθ' ᾅδου δικαίοις.

B ἴσον ἡμῖν αὐτοῖς χρόνον ὁ ἥλιος ἐπιβάλλει καὶ τοῖς ἐν ᾅδου δικαίοις.

tantum abest ut emendationem Moschopuleam tueatur, ut verbis ἴσον ἡμῖν χρόνον etc. poetica illa ἴσαις νύκτ ... ἴσαις δ' ἁμ. etc.

---

*) cf. marg. E τῇ ἀνάγκῃ φησὶ παραδίδονται οἱ ἀσεβεῖς, ἥ ἐστιν ὑποχθονία θεά.

breviter exprimere videatur. Veteres igitur nihil aliud intellexerunt nisi apud inferos quoque ut apud mortales solem interdiu lucere atque eadem dierum noctiumque spatia obtinere, sed vitam beatis minus esse laboriosam. Consentaneum est, quum ἀπονέστερον comparativus ad mortales spectet, etiam ἴσαις ad eandem comparationem pertinere. Sed Moschopulo aliter visum est. Is primus de continuo qui per dies noctesque beatis luceret sole cogitavit, perperam. Hoc recte perspexit Rauchenstein, quamquam eidem viro praestantissimo vulgatam defendere conato non assentior. Ex altero membro ad prius cave ἅλιον ἔχοντες subaudias, sed contrarium potius οὐκ ἔχοντες, vel σελήνην, vel generalius aliquid ut χρόνον, ut sit schema ἀπὸ κοινοῦ (cf. ad O. I, 104) et dativus temporalis. Nisi malis: „sol sive oriens sive occidens dies noctesque efficit; habent inferi solem ita ut easdem noctes eosdemque dies efficiat, quos superi habemus“ — dativo modali sive terminali. Acutissime igitur eandem inferorum conditionem definit, quam fr. Thren. 1 verbis τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω disertius describit, ut sol, qui superis occidat, inferis oriatur, et vice versa. Fefellisse videtur Moschopulum falsa lectio δέρκονται, falsius etiam cum αἰεὶ et ἅλιον coniuncta; nam etsi idem ea expulsa νέμονται substituit, tamen haesit aliquid hoc genus: „solem semper vident, etiam noctu.“ — Caeterum gl. E^m ἐπεὶ ἐν ταῖς νήσοις τῶν μακάρων ἀεί ποτε ἐναυλίζονται, εἰκὸς περιλάμπειν ἐν αὐτοῖς τὸν ἥλιον διηνεκῶς eodem redit quo tendit Moschopulus. — Distinctio mssorum fluctuat ita ut haesitasse appareat librarios quomodo verba construerent, cum δέρκονται ad iuncturam ἅλιον δέρκονται invitaret: — post ἔχ. dist. Z Al. (non dist. ACEOV aliique) — ante ἔχ. et post ἐσλοί B — post ἀπονέστερον NQ*q* — et post et ante ἀπ. DFS.

63 Ambrosianus χον supra δέκονται habet, id est glossa δέχονται, optime. Vestigium germanae scripturae fortasse servavit Palatinus, δε supra (vel δὲ ante) δέρκονται adscripto. Omnes reliqui veteres (etiam geminus Palatini Mediceus [Q]) et Thomani in vitio δέρκονται conspirant, nam $RD^bG^bW^m Z^{mb}\Delta^b$, qui νέμονται habent, interpolatis adnumerandi sunt. — Intellige δέκονται aut capiunt carpunt, aut accipiunt (mercedem); non ferunt patienter, quod ad rem ingratam pertinet. Illud capiunt ut praeferamus et γλυκὺν ἑλὼν βίοτον P. II, 76 et Scholia Vetera persuadent: ἀπο-

[redacted]

νίστερον ἡμῶν*) διάγουσι τὸν χρόνον A ἀπονίστερον διάγοντες B. — Ex Sch. Vet. et e proximo νέμονται (66) temere arrepto — non magis considerate quam ἴσον-ἴσα e Sch. Vet. ἶσον — vulgatam procudit Moschopulus, qui id tamen recte sensit, nec videndi notionem, ob ἥλιον, huic loco convenire, nec de videndo locutos esse veteres interpretes. Sola Germani paraphrasis δέρκονται exprimit. Nunc quum praestantissimus et vetustissimus codex praeclaram Wüstemanni coniecturam confirmavit, reliqua editorum pericula — δράκησαν Bö. δέδορκαν (δεδόρκαντι βίον) Hm. δρέπονται Geel. δράκονται (δρέκονται) Bg. — ad unum omnia cadunt, ut et traiectum δέρκονται ἐσλοί quod ante me (Schol. Germ.) iam Ahlwardtio in mentem venisse video, insolita in his numeris correptione diphthongi.

63 Explosa quidem est vulgata Moschopulea, sed est quod offendat in altera lectione ἐν χερὸς ἀκμᾷ. Ubi tandem ἐν ita simplici dativo praefigitur? Excepto I. I, 25 ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵει ubi ἐν coniectura parum probabili invectum est, quaecumque e Pindaro afferuntur exempla, ut ἐν χερσὶν ἐδάμασσε πώλους P. II, 8 — ἐν λόγῳ ἕλκειν N. IV, 93 — ἐν ἐρατεινῷ μέλιτι I. IV, 53, re accuratius pensitata alius generis sunt. Nam talibus imago inest habenarum, vinculorum, potus potu commixti; vide singulos locos laudatos. Imago autem tenendi „inter manus", vinciendi, miscendi aliena est ab ἐν χερὸς ἀκμᾷ ταράσσειν χθόνα, nam ut ipsa illa iunctura acies manus per se offendit, ita non sine perversitate aliqua solum, quod manu subruitur, cogitari potest in acie manus esse vel intra aciem manus versari, ut gladius est in manu Amphitruonis N. I, 52, et pulli versantur quasi inter manus eius qui habenas tenet P. II, 8. Nec magis aptus est huius praepositionis usus modalis, ut sit pro, secundum; nam ἀκμὴ χειρὸς aut extrema manus aut fortis est, non lex vel norma aliqua, ea quae huic legi subiecta sunt amplexa. Neque hoc ἐν referri potest inter illa ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν et similia, quibus eadem amplectendi notio subest, nam ea quae conspicimus, audimus, capimus, iam esse in oculis, auribus, manibus nostris informantur, ut prolepsis insit pariter atque in illo ἐν πυρὶ καίειν. Neque adverbialia ἐν δυνατῷ, ἐν βραχεῖ (id est intra ambitum eorum

---

*) ita A, non ἡμῖν, ut A.

quae fieri possunt, verborum brevium) sufficiunt ut ταράσσειν ἐν χ. ἀ. ostendant valere „strenue subruere."

Desideratur genitivus instrumenti ad simplicem dativum adiectus ut in illis ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο ἐνάριξεν 'Αόος υἱόν N. VI, 54 et τὸν ἔτρωσεν χαλκείας λόγχας ἀκμᾷ N. X, 60 et P. IX, 81 φασγάνου ἀκμᾷ ἔπραθεν Εὐρυσθῆος κεφαλάν. Scribe ἔγχειρος ἀκμᾷ. Ἔγχειρ, obsoletum derivati ἐγχειρίδιον primitivum, adde sodes ad ea quae Lobeck. Parall. I, 208. collegit. Eodem Scholia redeunt. Nam τῇ ἀκμαζούσῃ χειρί recentius interpretamentum est, nec reperitur nisi in additiciis codicum DU etc. Ambrosiana (A) et Vaticana (B) non ita sed de aratro, hasta, aere loquuntur, quod quid sit, nunc demum intelligimus. Sch. A χειρὸς (scr. ἔγχειρος) δὲ ἀκμῇ ἀντὶ τοῦ τῷ χαλκῷ νῦν. καθὸ καὶ Ἀρίσταρχος. ἔνιοι δὲ (ἔγ)χειρος ἀκμῇ ἀντὶ τοῦ τῇ αἰχμῇ (cod. insubide ἀκμῇ), οἳ ἀλληγορικῶς ἀκούουσιν. etc. — Sch. B τινὲς δὲ χειρὸς ἀκμᾷ τὸ ἄροτρον ἢ τὸ δόρυ, quod ex τινὲς δὲ ἔγχειρος ἀκμὴν οὐ τὸ ἄροτρον, ἀλλὰ τὸ δόρυ corruptum esse existimo. Apparet enim duas tantum (non tres) fuisse veterum sententias: alteram de aratro s. vomere aratri (τῷ χαλκῷ), ut ταράσσειν χθόνα proprie dictum sit de solo subvertendo; alteram vero de hasta, ut translate de motu bellico. Inter illos Aristarchum et Didymeorum diasceuasten fuisse constat; hi ἔνιοι sive τινές qui fuerint nescimus, sed iidem non potuerunt aratrum inferre quod contrariae opinionis est. Relinquitur Sch. B ἐν χειρὸς ἀκμᾷ: τῷ καρπῷ τῷ ἐπὶ (B ἀπὸ) τῆς χειρός, ubi pro καρπῷ ex A χαλκῷ substituendum esse censeo, cum haec de Aristarchi sententia, quam collector Scholiorum amplectitur, disputata sint. Occurratur Aristarcho stivam, non vomerem aratri manu teneri, ut ἔγχειρ potius ligo vel integrum aratrum fuerit quam vomer, collato deminutivo ἐγχειρίδιον, quod ex parte ansae vel capuli totum instrumentum significet. Male autem grammatici finxerunt adiectiva ἐπιχειρίδιος (Aesch. Suppl. 22 substantivum est) et περιχειρίδιος. Occurratur nobis mirum esse huius vocis ἔγχειρ ne minimum quidem in Vett. Lexicis vestigium deprehendi.*) Utut est, ex hac Alexandrinorum dissensione, quae ad interpretationem, non ad

*) cf. tamen Lexx. s. v. ἐγχειρογάστορες et de ἀχείρητος Soph. O. C. 698 (id est ἀχειρούργητος) Ritschl in Progr. Bonn. 1862, XII. ad quod addas videri ἐγχειρέω et ἐπιχειρέω ab ἔγχειρ et ἐπίχειρ formari, ut αὐλέω ab αὐλός, γειτονέω a γείτων, ἐπισκοτέω ab ἐπίσκοτος.

lectionem pertinet, cave colligas fuisse qui ἔγχεος vel ἔντεος scripserint. Nec placeret εὖ χερὸς ἀκμᾷ. — Antiquum N in talibus vocibus haud raro vel in mss. pro Γ invenitur, ut O. IV, 7 uno A excepto omnes meliores libri ἕκατον | κεφάλα praestant et N. VII, 38 similiter ἐν βασίλευσιν vett. pro ἐμβ. cf. Bu. I, 21, not. Fortasse idem vitium accidit N. IX, 43, ut pro ἐν κονίᾳ χέρσῳ — nam κόνιος suspectum est — scribas ἐγκονίᾳ. Cf. N. III, 35. Sed N. X, 56 malim ὑποκευθέσι ἐν γυάλοις scribere, duce Scholiasta, quam ὑπὸ κεύθεσι ἐγγυάλοις. Caeterum quum serae Graecitatis esset ἐν χειρὶ τύπτειν τινά pro χειρὶ τ. τ., et ἔγχειρ vox diu desueta, nihil mirum est librarios ἐν χερὸς ἀκμᾷ et scripsisse et pro simplici instrumentali habuisse.

65 Sciendum est non solum ἀλκᾷ χερῶν sed etiam formam κεινάν interpolationi deberi. Quinquies forma κενεός apud Pindarum legitur, semel tantum — omnium librorum consensu — κεινός O. III extr. Possit εαν synizesi proferri, sed anacrusis h. l. novies longa est. An olim κενϝός, στενϝός, ξένϝος fuit?

65 Sch. Vaticanum (B) non exstat ad τιμίοις θεῶν, sed in additamentis (DG etc.) hi partim dii inferni (Pluto, Proserpina) cum Moschopulo, partim οἱ τιμωρούμενοι ὑπὸ (sic U pro ὑπὲρ) θεῶν intelliguntur. Ambrosiana (A) ambigue τοῖς τιμωμένοις θεοῖς, quod credas esse eos qui a diis honorantur, ut Aeacum, Minoa — cum Dissenio; vel simpliciter bonos. Nisi malis idem τιμωμένοις etiam in altero commate D pro τιμωρουμένοις scribere. De οἵ τινες, id est quicunque, facio cum Sw. (contra Ra.), ut non pertineat ad τιμ. θεῶν. Vide an τίμιοι θεῶν ii mortales intelligantur, qui antea a diis honorati (τιμώμενοι) postea vero puniti (τιμωρούμενοι) sint, ingrati, ut Tantalus O. I. Ita verba τοὶ δ' sqq. ad τιμίοις θεῶν referuntur et concinnior est orationis progressus.

67 Sch. AB praeter ἀπροσόρατον saepius commemorant ἀπροόρατον. Sed multo magis friget „inexspectata poena“ quam id quod sensibus obiectum est „inaspicabilis poena“. τοῖς δ' haud credo olim lectum esse: „his sanctis hominibus (vel „diis“) intolerabilem poenam [illi] sustinent“ — quanquam Sch. A ita intelligi possint — nam subiecto opus est.

68 ὀκχέω ab ἔχω non video quo pacto recte formari possit, nisi sit pro ὀκχέω dialecticum, ut ἔδοντες et ἐδύνα pro ὀδόντες, ὀδύνη Aeolica; ϝέργανον pro ὄργανον Doricum. Sch. AB et glossae ἔχουσιν interpretantur; sed Sch. B etiam ὑφίστανται καὶ βαστάζουσιν.

Forma autem ὀκχέω et ipsa rarissima ab ὀχέω videtur geminatione aspiratae Aeolica factum esse, ut ὄκχος, Σαπφώ, Πιτθεύς et nostrae linguae voces similes apfel etc. Callim. Iov. 23 πολλὰς δὲ Μέλας ὤκχησεν ἁμάξας, ubi olim ὤχησεν legebatur. Idem ὀκχή habet, ut Pindarus ὄκχος, quod Aeolium fuisse Grammatici testantur. Vide Steph. Thes. Hae voces tam sunt rarae ut credas ἐκχέοντι meram esse corruptionem ineptam, quoniam ἐκ-χέω notum, ὀκχέω non item.

68 Hoc loco prima fit palingenesiae mentio, quam quidam non recte ad vs. 61 sqq. retulerunt. Vita iustorum in Orco vitae mortali simillima, sed contemplativa sine labore. Superior autem beatorum ordo vita splendidissima et quasi divina fruitur. — Numerum ternarium quaeras quomodo poeta acceperit. Sex vitas si statuit, postrema apud inferos fuerit necesse est, ut inde ad beatorum insulas perveniant. Hoc displicet. Vide an binas tantum terrestres, singulas intermedias infernas statuere voluerit. — A, εἰς τρίς:

70 Byzantii Scholio AB ἐτελείωσαν, ἤνυσαν, ἐπορεύθησαν recte usi esse videntur, quamquam in Vaticanis (B) etiam bis ἐστάλησαν legitur, ut in gl. Ambrosiani (A) ἀπεστάλησαν. Correpta ante στ syllaba alibi non invenitur: vide tamen ad I, 59. II, 7. 19. Ligatae σθ, στ, σπ, σχ saepissime cum simplicibus θ, τ, π, χ confunduntur in mss., ut in ἔχε et ἔσχε, ἔπετο et ἔσπετο, ὄπιθεν et ὄπισθεν. — Veteres interpretes Iovis viam eam interpretantur quam Iupiter animis ad beatorum insulas faciendam praecipit. Iis haec verba valent: pervenerunt ad insulas beatorum supremi numinis voluntate.

71 Forma accusativi in ος O. I, 53 a Sch. Vet. agnoscitur, N. I, 24 ab Aristarcho memoratur, utroque loco in optimis mss. invenitur. Nostro loco nec agnoscitur in Scholio, nec invenitur in libris melioribus, excepto Gottingensi. Haud facile diiudicaveris utrum νᾶσον an νᾶσος scribere praestet. Triclinii notula lectionem νάσους (quae in nonnullis Moschopuleis reperta est) impugnat, non veterem νᾶσον quae in metrum non peccat. Scholiorum auctoritas et ipsa inter νᾶσος et νᾶσον fluctuat. Tamen ad illud inclino quod ex docta tantum correctione proficisci poterat, cum hoc facile ab indocta originem acceperit, praesertim quum recentiores scriptores etiam de una beatorum insula loquantur, ut Lucian. Ver. Histor. 2, 6. Anth. Pal. VII, 609. (cf. Herod. 3, 26 et Hesych. Phot. s. v. Μακάρων νῆσος.)

72 Ex sola quam habemus paraphrasi vetere (Vaticana) ἐν

[redacted]

αἷς νήσοις πλησίον οὔσαις τοῦ Ὠκεανοῦ αἱ πλεῖσται καὶ ἡδεῖαι αὖραι τέρπουσαι πνέουσι, nisi minus ea fuit accurata, elicias ἔνθα μακαρῶν νᾶσος ὠκεανίδας αὖραι περιπνέοισιν.

73 Duo Scholia Vetera exstant; alterum (Ambrosianum): διέστειλεν ἀπὸ τῶν δένδρων τὰ κατὰ τὴν γῆν βλαστήματα. ἄνθη ἀπὸ δένδρων· ἐλαίας, μυρσίνης, κισσοῦ. καὶ τάδε ἄνθη· ἴα καὶ*) κρόκος. τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ στελέχους καὶ χωρὶς ὕδατος ἀνθεῖ, τὰ δὲ χαμαίζηλα ἐπαρδευόμενα διατηρεῖται θάλλοντα καὶ ἀκμαῖα. Hoc est: „distinguit poeta inter arbores et humiles plantas. Sunt enim flores ab arboribus, ut olivae, myrti, hederae. Sunt vero etiam flores violae et crocus. Atqui qui e trunco arboris crescunt, etiam sine aqua florent, humiles autem irrigatione indigent." Grammaticus cum poeta duas florum partes facit. Hinc emenda alterum Scholion (Vaticanum), omisso δὲ ante ἐκ τῶν δένδρων, ita: τὰ μὲν ὄντα ἐκ τῆς γῆς, τὰ ἐκ τῶν δένδρων τῶν ἐν τῇ χέρσῳ· τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ἀπορροίας τρεφόμενα, οἱονεὶ ῥόδα, ὑάκινθος, ἴα· ταῦτα γὰρ ὕδατι τρέφεται**) ut tria florum genera removeantur. — Est σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ et anacoluthia facilis; nam ad χερσόθεν ex altero membro φερβόμενα subaudiendum est.

75 Lectio igitur vulgata ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις nec satis a codicum auctoritate tuta est, et duplici vitio laborat, abundantia et defectu. Abundantia, nam ὅρμοι a στεφάνοις vel paullo vel nihil diversi. Defectu, nam si manus implicantur coronis, cur non potius capita? — Argutius etiam Scholion Thomanum κεφαλάς subaudiri iubet. — Optimi ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνους praestant. Id nonnulli veterum et Moschopulus cum ἀντιπτωτικῶς dictum esse putarent, et ὅρμους et χερσίν passim suprascriptum esse videmus, quasi poeta ὅρμους καὶ στεφάνους ἀναπλέκοντι χερσίν, id est manibus (instrumentali), dicere voluisset. Ubi ut inauditam ἀντίπτωσιν mittam, vel ipse instrumentalis admodum friget, nec tollitur abundantia. Alii (Thomas, Triclinius) ad στεφάνοις scribendum confugerunt. Quibus argutiis spretis aut στεφάνους servandum et cum gl. F de capite intelligendum est, ut στ. h. l. sit στεφάνη εὔχαλκος Homerica, pars pro toto; aut στεφάνας, κεφαλάς, κροτάφους scribendum est. Ipse olim χερίδας ἀμπλέκοντι conieceram, nunc vero Hm°. assentior. Scholia nihil

*) ita A quod male transcriptum in Ạ est ἴσαν.
**) ubi O ὕδασι τέρπονται U ὕδασι τέρπεται.

novi afferunt. Est in iis et στεφάνους interpretamento κεφαλάς expressum, et ἀντίπτωσις indicata. Tamen κεφαλάς melius sonat, auribus meis.

75 Quamquam ἐν in quibusdam vett. et in omnibus de quibus constat Moschopuleis omissum est, tamen noli praeferre βουλαῖσιν ὀρθαῖσι. Et hoc male sonat, et ἐν in talibus legitimum — vide P. I, 62. II, 69 — et ita interiectum maxime Pindaricum est.

76. 77. Olim huic loco non infuisse nomen Saturni non solum veterum librorum consensus, sed etiam Alexandrinorum docet dissensio utrum Iupiter an Saturnus is sit qui Rhadamanthum sibi assessorem habeat. Sch. A πόσις· ὁ μὲν ἀρίσταρχος πόσιος γράφει ὁ πάντων καὶ τὸν δία ἀκούει συμπότην εἶναι τοῦ ῥαδαμάνθυος· ὁ δὲ δίδυμος ἐπὶ τοῦ κρόνου καθιστᾷ τὸν [λόγον*)....] πατὴρ πάντων ὁ κρόνος, ἕτοιμον καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον, πόσις ὢν ῥέας, παῖς δὲ τῆς ὕπατον ἐχούσης θρόνον**). τῆς πίσης γὰρ τῶν τιτάνων ....***) οἳ γῆς εἰσὶν υἱοί. θρόνον δὲ αὐτοῦ μέγιστον εἰληφέναι ὡς πάντα φέρουσαν καὶ τοῦ κόσμου νομιζομένην εἶναι θεῶν τροφόν, ὡς καὶ ὁ ποιητής· ζείδωρον ἄρουραν. ἔνιοι πόσιν ἤκουσαν τὸν συμπότην: Sch. B ὃν πατὴρ ἔχει ἕτοιμον. τὸν δίχα τοῦ κληθῆναι ἐλθόντα, ὅντινα ῥαδάμανθυν ὁ πατὴρ πάντων κρόνος, ὁ τῆς γῆς παῖς, ὁ ἀνὴρ τῆς τὸν ὕπατον ἐχούσης θρόνον ῥέας, ἕτοιμον καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον. Is Didymum sequitur. At nec quid Didymus scripserit nec quid Aristarchus constat. Aristarchea lectio, Gerhardo iudice, erat πόσις ὁ παῖς ὤν, ita: [Jupiter] terrae pater ... compotor (Rhadamanthi) filius Rheae —; Didymea, Böckhio iudice, tradita antiqua, omisso παῖς, ita: [Saturnus] pater omnium, Telluris [filius], maritus Rheae ... Quodsi summi illi critici ita scribere atque ita interpretari locum voluerunt, incredibilia sane et subabsurda protulerunt. Bergkio iudice Aristarchus aut ὃς πατὴρ ἔχει .... πάρεδρον πόσιος, ὁ πάντων Ῥέας ὕπατον ἐχοίσας παῖς θρόνον voluit, aut ὃν πατὴρ πάντων ἔχει ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον πόσιος, ὢν παῖς Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον. — De his et ipse multa tentavi, nulla quae nunc satisfaciant. Tantum mihi constat hosce criticos non potuisse metrum negligere

*) cod. καθιστᾶ τὸν χρόνον ὀνομάσας πατὴρ πάντων ὁ χρόνος. ἕτοιμον

**) cod. χρόνον compendio scriptum.

***) cod. τιτάνων χρόνος. οἳ ubi iterum χρόνος compendio scriptum est, Fortasse θρόνον, τῆς πίσης. πίσα γὰρ τῶν τιτάνων ὁ θρόνος, οἳ vel τῶν τιτάνων, οἳ

[redacted]

ad instar Zenodoti; cf. ad vs. 4. 97. — Corruptus textus, corrupta scholia. Sed duo quae aliena sunt fortasse aliunde inculcata, dico παῖς ῥέας e vs. 12 ab iis qui haec ad Iovem retulerunt, ὁ πάντων πατὴρ e vs. 17 ab iis qui eadem ad Saturnum. Scripturus eram ut in optimis traditum est, omisso παῖς quod ex antiqua parepigraphe ortum esse videtur, et admisso ὑπέρτατον pro ὕπατον. Ita nec „Telluris filius“ nec „Rheae filius“ nec „Saturnus“ diserte nominatur. Sed quamquam γᾶς a metro huius carminis excusationem habebit (vide ad vs. 15), tamen πατὴρ γᾶς multis nominibus offendit, de Saturno Telluris filio, ut dubitantur invexerim πατὴρ χθονὸς in quod olim incidi. Nota γῆς in optimo codice inveniri, non γᾶς. Si Διὸς reposueris, omnis ambiguitas remota erit. Bergk ὃν πατὴρ ἔχει παῖς ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον πόσις ὁ πάντων .... Possis etiam παῖς ἑτοῖμον Αἶας πάρεδρον. ... Sed in utroque πατὴρ absolute positum ingratum.

85 Φωνάντ' ἀσυνέτοισιν lemma Ambrosianum, quam vocabulorum divisionem cave opineris fuisse Aristarchi propter Sch. Ambr. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὕτω διαγρα.... Nam Scholiastes aut vulgatam divisionem Aristarcho deberi indicat, aut διαγράφει ei *non dividit* valet sed *perscribit*. Sch. enim non de hac re sed de ἐς τὸ πὰν agens Aristarcho tribuit interpretationem *in vulgus*, in *usum vulgi*, cum adversarii eius — quibus Moschopulus astipulatur — *ad perfectum harum rerum quas tracto intelligentiam* interpretarentur. Bö. cum Aristarcho facit, recte.

86 Sch. B ὁ φύσιν πρός τι ἔχων, sed ibi U aliique φύσει. Etiam A bis dativo reddit φυᾷ quod omnes mss. praestant.

86 Noli putare παγγλώσσιαι reponi posse ut sit pro πάγγλωσσοι, nam κόραξ non est commune, etsi forma παγγλώσσιος maxime mobilis apud Pindarum non offenderet; nisi quis velit a casu recto παγγλωσσίας repetere. Sed distinctione mutata scribi potest μαθόντες δὲ, λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς, ἄκραντα ... Sch. B ambiguum est. Mssorum distinctio ita fluctuat: . λαῦροι, παγγλωσσία κόρακες. ὣς A et similiter N Cp. , λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς, B Sm. (sed Sm. non dist. in fine) , λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς E Ro. , λάβροι, παγγλωσσία, κόρακες ὣς, S λάβροι παγγλωσίαι (σία s. σσία) κόρακες ὣς, CDFQU , λάβροι παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς O λάβροι παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς, Γ Tricl. , λάβροι παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς, Mr. St. Ox.*

87 Dualem γαρύετον cum omnes mss. tum grammatici etc.

ut traditam lectionem agnoscunt; cf. Aristid. II, 38. Theophylact. Ep. VII. 12. Greg. Cor. 218; etiam Sch., etsi quidam (Sch. A et τινὲς in Sch. B) dualem h. l. non recte positum esse dicunt. Sed quid hi vel num aliquid substituerint non dicunt. Supra γαρύετον gl. A τὸ ἑνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ γαρύουσιν, quod ἑνικὸν aut sphalma librarii est pro δυϊκὸν aut γαρύεται scribi postulat, schemate Pindarico. Medium γηρύομαι absolute sine accusativo aliis poetis frequens, non ipsi Pindaro, nam I. I, 34 futurum medium γαρύσομαι cum accusativo coniunctum et per se alius generis est. Utut est, defensorem dualis non nactus est inter vett. interpretes nisi sero (inter additicia Sch. DGIU etc.), ubi Bacchylides et Simonides illo duali indicari dicuntur. Id conciliatriculam artem redolet. In Sch. B alteruter tantum adversarius memoratur, modo Bacchylides, modo Simonides; in Sch A ambo quidem, sed non ita ut grammaticus dualem inde tueri sustineat. Dawes γαρυέμεν (Hy.) coniecit quod unius Sch. B verbis confirmari creditur quae satis ambigua sunt (et fortasse corrupta) οἱ φύσει χρώμενοι λαμπροί· οἱ δὲ μαθόντες ἄκραντα γαρύειν ἥσσονές εἰσι τῶν καθ' αὑτοὺς ὅ, τι δήποτε μαθόντων ἢ ἐπισταμένων. τὸ δὲ γαρύετον κακῶς. Legitur quidem in U τὸ γὰρ γαρύετον κακῶς τινὲς λέγουσιν εἰρῆσθαι, quasi ad corroboranda priora adiectum. Is si γαρυέμεν scripsit, hunc Infinitivum e μαθόντες pendere volebat, iungens λάβροι π. κ. ὥς εἰσι πρὸς ὄρνιχα, mira verborum contortione. Sed ft. (in illo Scholio) γαρύοντες pro γαρύειν scribendum est.

Dualis verbi tum demum pluralem subiecti excipere potest, quum ex tota orationis perpetuitate manifestum est de duobus agi, ut Hom. Il. δ, 453, vel quum alio pacto excusatur confusio numerorum, ut Od. θ, 48 sq., ubi vide Nitzsch. Nemo enim ad Buttm. Gr. Gr. I, 133 sq. 399 sq. de hoc genere dicendi tuto provocabit. Inaudita autem haec esset obscuritas, ponere primum μαθόντας omnes sciolos, tum praedicato hanc subiecti notionem generalem ad duos restringere, de quibus nihil aliud dictum est. Nam de pari corvorum, ut Il. θ, 185 duo memorantur equorum paria, vix potest cogitari, quamquam ea unica foret huius dualis excusatio, ut apud imitatores Alexandrinos similia de corvis (Arat. 968) et monedulis (ib. 1028) dicta reperies.

Schema Pindaricum non facile removebitur. Quod Attici postea arctioribus limitibus circumscripserunt ita ut neutrius generis substantiva collectivo intellectu cum singulari verbi copulari debe-

[redacted]

rent, id olim paululum fluctuasse videtur, ut etiam apud plurales collectivos generis non neutrius admitteretur. Ita *μαθόντες* sunt genus totum sciolorum, ut O. X, 6 *ὕμνοι* sunt genus totum canticorum, quorum numerum infinitum quasi in unum coarcet insequens verbum *τέλλεται*, ut hoc loco infinitam sciolorum turbam verbum *γαρύεται*. Quod schema fuerint qui reprobarent et, duali supposito, inimicorum mentionem inculcarent. Nam de toto loco, maxime de grammaticis lites suas invidiosas poetae imponentibus, facio cum Thierschio viro in paucis candido.

Huic generi proxima sunt *παλάσσετο* (post quinque plurales, quorum primus tantum neutrius generis est) Il. *ρ*, 387 et *θέρμετο* ib. *ψ*, 380 (post singularem et dualem). cf. Matth. § 304. not. 1.

Ht. *γαρυῖται* scribit substantive, cuius formae exempla desidero.

91 Sch. A *ἐπὶ σκοπὸν τὴν ἀκράγαντα τείνας τὸν λόγον* ne credas postulare accusativum. Est enim hoc de eorum sententia dictum qui *σκοπόν* urbem, non victorem cogitari volebant; quos refutat Sch. B *τίνα βάλλομεν; δηλονότι τὸν σκοπόν, τὸν νικηφόρον. μήποτε δὲ βελτίον ἀκούειν σκοπὸν τὴν ἀκράγαντα. καὶ γὰρ ἐπιφέρει· ἐπί τοι ἀκράγαντι* (ita B, sed U *ἀγράγαντα*) *τανύσας. ἐκ δὲ τούτου σημαίνει τὸν εὔκαιρον καὶ εὔστοχον λόγον.* Vult enim **urbem** locum esse quo dirigantur sagittae, ipsum vero scopum **Theronem**, ut Agrigentum versus in Theronem mittantur. Aliud Sch. B *ἐπὶ τῇ ἀκράγαντι τῇ πόλει τοῦ Θήρωνος* in paraphrasi habet. Hi omnes non de casu, sed de interpretatione disputant. Dativus post *ἐπί* (ut O. VIII, 48. P. I, 7. IV, 36. IX, 12. 25. N. X, 71. I. VII, 14) poeticus est terminalis, de quo vide ad O. I, 89. Cui in prosa grammaticorum substitui accusativum haud mireris. Nec *τα-τα* auribus gratum.

91 Hoc *τάνυσον* glossa est in multis, in aliis *πέμψον, ἔκτεινον*. Plurimi vett. pro optativo *τανύσαις* habentes imperativis *ἐπίτεινον* (A), *ἐπάνελθε* (B) utuntur in paraphrasi. Alii autem pro participio *ἐπὶ σκοπὸν τὴν ἀκράγαντα τείνας τὸ τόξον, μεθ' ὅρκου λέγω* (cod. *λέγων*) *τὸ ἀληθὲς καὶ ἀποφανοῦμαι* (A). Quos Thomas M. secutus est, *τανύσας* scribens, sed recc. Byzantii deseruerunt.

92 Falsa scriptura *αὐδάσομεν* irrepsit paucis ex sequenti *ἐν* pro genuino *αὐδάσομαι*, quod omnia Sch. et gl. paraphrasi exprimunt. Quodsi *τανύσαις* participium est, *αὐδάσομεν* apud Pindarum vix ferri potest, etsi tragicis hac anacoluthia uti licuit; cf. Hm. ad Aesch. Pers. 851. Pindarus dicturus erat „Directis Agrigen-

tum versus telis feriam Theronem“, sed ab imagine regressus dixit αὐδάσομαι κτλ. Id multo magis poeticum est quam: „Dirigas Agrigentum tela. Dicam Theronem.“

92 Ad ἐνόρκιον gl. καὶ μετὰ ὅρκου A; ἔνορκον, ἐνώμοτον, ἀληθέστατον, διώμοτον alii — Sch. A μεθ' ὅρκου λέγων τὸ ἀληθὲς [καὶ] ἀποφανοῦμαι — ἀποφανοῦμαι μεθ' ὅρκου τὴν ἀλήθειαν — ὄμνυμι ὅρκον ἀληθέστατον — Sch. B ὄμνυμι ἔνορκον (non ἐνόρκιον) ἀληθέστατον — Erat quum dubitationem moveret forma ἐνόρκιος, ut ἔθ' ὅρκιον, ἐν ὁρκίῳ λόγον ἀλαθῆ νόῳ s. ἐν ὁρκίῳ λόγῳ ἀλαθῆ νόον, ἐνώμοτον, ἐν ὅρκιον (hyperbato) tentarem. Sed quum reputo ἐνόρκιον esse id quod dignum est eius qui ἔνορκος (iureiurando obstrictus) est, nihil moveo.

93 Ambrosianus optime confirmat Schmidii coniecturam. In Vratislaviensi apographo (A,**) γε omissum est negligentia librarii, nam in lemmate Ambrosiano (A,) est γε. Scholia praepositiones addunt in paraphrasi ἀπὸ (A utroque loco) πρὸ ὅλων (B) ἐφ' (Mosch.), unde Hm. γ' ἐπ' ἐτέων coniecit. — Si quid periit, potius γ' ἀπ' ἐτέων scribendum est. Sed recte se habet genitivus eo sensu quem indicant scholia, ut sit vel seit (cf. Aesch. Ag. 288) vel im Laufe von (cf. Hom. Il. λ, 690 τῶν προτέρων ἐτέων); vide Matth. Gr. Gr. 377. b. c. Caeterum Sch. (quae non exprimunt γε) iungunt μήτε μεγαλοφρονέστερον, μήτε εὐεργετικώτερον, μήτε συνετώτερον (A) εὐεργετικὸς καὶ συνετὸς καὶ μεγαλόφρων οὕτως (Addit. DGU etc.) quasi tria Pindarus in Therone laudasset, non duo. Sed alio loco Sch.: πρὸ ὅλων ἑκατὸν ἐτῶν ... μηδὲ ἄλλον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων πρόχειρον ἢ πρὸς ἐπίδοσιν χρημάτων ἀφθονέστερον (B) καὶ φιλικὸν ἄνδρα καὶ μεταδόσει χρημάτων εὐεργετικώτερον λέγει τὸν Θήρωνα (A) Haec duo legimus, tria illa frustra quaeruntur.

97 Etiam P. II, 69 θέλων in omnibus libris, utroque loco ita, ut metro conveniat θέλων, non ἐθέλων, nam h. l. arsis in rell. non soluta est. Crasin illegitimam iure damnat Ahrens (de Cr. et Aph. p. 17.) et h. l. et P. X, 5. ἱπποκλέᾳ ἐθέλοντες et I. V, 43 θυμῷ ἐθέλων; idque confirmant mss. qui utroque loco in θέλοντες et θέλων consentiunt. Hi quatuor loci sufficiunt, ut participium θέλων Pindaro vindicemus. Quintus ft. addendus est N. X, 84, ubi eadem crasi admirabili κατοικῆσαι ἐθέλεις a quibusdam scribitur. Sed κατοικῆσαι Schmidii coniecturae debetur, nam in omnibus bonis libris solum est ἐθέλεις (mutilo versu), cui in θέλεις mutato aliquot interpolati (r'v') addunt νῦν οἰκέειν. Sed etiam ἐθέλων legitur (N. 3, 79.

4, 89. I. 6, 45.), ut O. 6, 83 μ' ἐθέλοντα quod in omnibus libris traditum est non moveam, ut nec N. VII, 10 δ' ἐθέλοντι 90 κ' ἐθέλοι I. I, 15 νωμάσαντ' ἐθέλω. — Cf. O. VIII, 85 ubi omnes mss. ἔργα θέλοι.

97 Aristarchea lectio κρύφον τε id est κρύψιν τε in recc. tantum invenitur. Omnes vett. et Thomani lectionem Non-Aristarcheam κρύφιόν τε praestant. Vide an πόσιος, ἀκροθίνια, κρύφιον non tam ignorantia et incuria numerorum quam ea persuasione nitantur licuisse Pindaro (ut Homero in quibusdam licuit) syllabas ῑο, ῑα etc. ita proferre, ut unam brevem efficiant, quasi sonis sj, nj, fj inter binas vocales interiectis absque effectu positionis, ut in Latinorum qu, id est kw. Cf. gl. codicis Caesarei (U) de ἱππιοχάρμαν O. I, 23; et θεός P. I, 56.

Ad Aristarchum lectionem ἐσλῶν καλοῖς pertinuisse ex Sch. B (et A, ubi bis sine nomine auctoris repetitur Aristarchea interpretatio) abunde constat. Nam in Sch. B κρύψιν θέλων θεῖναι τοῖς τῶν ἐσθλῶν καλοῖς ubi vulgo ἐσθλῶν κακοῖς legitur (a Callierge male invectum de sententia Tricl.), e G et I ἐσθλῶν καλοῖς a Bö. repositum est, idemque est in OU, ut et in B ἐσλῶν καλοῖς. — Alteri quid legerint minus certum est. Nam ex altero Sch. B ἐσλὸν neutrali sensu et τὸ demonstrative acceptum elici potest, sed non κακοῖς, quod inter vetera omnino non apparet. Immo ab his ἐσλὸν καλοῖς ἔργοις pro [τὸ] τῶν καλῶν ἔργων ἐσλόν acceptum esse coniicias, ita: obscurare id quod bonum est in honestis [Theronis] operibus. Sed nescio an integra lectio Non-Aristarchea ea fuerit quam plurimos optimosque libros nostros occupare videmus κρύφιόν τε θέμεν ἐσλὸν κακοῖς ἔργοις obscurare bonum (virum?) malis operibus. Cui suam quum opposuisset Aristarchus κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις obscurationem facere honestis bonorum operibus, assensumque non tulisset recentiorum Alexandrinorum (Didymi?), Moschopulus κρύφον tantum Aristarcheum (aut adiectivum aut substantivum) probavit, sed utrum ἐσλῶν καλοῖς cum illo an ἐσλὸν κακοῖς cum reliquis scriberet haesitans, utrumque et in textu posuit et in Commentario suo interpretatus est, ita θέλων διὰ τὸ θορυβῆσαι κρύφον ποιῆσαι (ἀντὶ τοῦ κρύφιον, τουτέστι κεκρυμμένον, ἄδοξον) τὸν ἀγαθὸν (ita recte a) διὰ τῶν κακῶν ἔργων. ἢ ἀφανισμὸν ποιῆσαι τοῖς καλοῖς ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Tricl. denique κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν, κακοῖς ἔργοις scripsit i. e. obscurationem facere bonorum, malis operibus.

Haec videntur esse huius loci fata. Tu sequere Aristarchum. Friget profecto κακοῖς prae καλοῖς. At articulus τὸ offendit in hac interpretatione. Vide an τὸ valeat τοῦτο, τὰ τοιαῦτα, et pendeat ex infinitivo λαλαγῆσαι ut κρύφον ab altero infinitivo θέμεν, referaturque ad αἶνον vel ad omnia quae praecedunt, i. e. talia nugari, hariolari. Cf. O. IX, 83 μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτα. Hm. θέμεν τὸ λαλαγῆσαι θέμεν τε κρύφον construit, ut utrique praedicato obiectus sit dativus ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις.

Ad μάργων ὑπ' ἀνδρῶν cum Bö. profectus subaudio. Quidam editor temere totum locum sic constituit ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος· ἀλλὰ μάργων γὰρ ἀνδρῶν τὸ λαλαγῆσαι, ἐθέλειν κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις. Quaeritur quid Pindari restet, si ita omnem lapidem movemus.

98 De ἐπεὶ recte disputat Mosch. τὸ ἐπεὶ ἁρμόζεται τῇ ἐννοίᾳ πρὸς τὸ φίλοις εὐεργέτην. τὸ δὲ ἀλλ' αἶνον μέχρι ἔργοις διὰ μέσου παρεμβατικώτερον εἴρηται. Id festinanter legenti et audienti cuivis manifestum est, nec ἔπι. ψάμμος (Bg.[2]) iuvaret sed tardaret intellectum. A solus περιφεύγει scribit, cum Sch. ἐπεὶ δὲ μετρεῖν ψάμμον ἀδύνατον, καὶ τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θήρωνος μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Is igitur ἐπεὶ δὲ etc. protasin, κἀκεῖνος etc. apodosin cepisse videtur, me arbitro perperam. An δὲ περιφεύγει habuit?

99 Mihi hic locus similis esse videtur periodo admodum poeticae O. I, 8—7. (cf. N. IV, 82 sq.). Volebat enim dicere ἐπεὶ τίς ἂν φράσαι δύναιτο (i. e. quis enim enumerare possit), sed interiecta imagine dicit ἐπεί ψάμμος κτλ. Iam ut O. I, l. l. imago subito interiecta et vera apodosis particulis μηκέτ' — μὴ δὲ copulantur, ita h. l. vera protasis imagini interpositae particulâ καί commodissime iungitur. Et hoc me retinet et aliud quominus Byzantiorum emendationem ἐκεῖνος accipiam. Nam ea forma hoc solo loco apud Pindarum legi postulat. Obstant quinquaginta amplius loci in quibus aut κεῖνος aut κἀκεῖνος (a Bö. in καὶ κεῖνος mutatum) traditum est. Quodsi καὶ κεῖνος ob numeros scribi non potest, καὶ οὗτος vel tale quid reponendum est. At multa sunt in hoc carmine praeter consuetudinem de metro instabilia, etsi ancipites alias nullae, si exceperis vs. 65 ubi κενεάν traditum est. Idem huic versui accidisse videtur quod O. I, 80, ubi pro antibacchio μναστῆρας frigidus amphibrachys ἐρῶντας a metricis suppositus est. Metrum fortasse utroque loco non est ⏑ ⏑́ ⏔́ ⏑, sed ⏓ ⏑́ ⏑ ⏔.

OLYMPIA III.

1 Glossa O et Sch. BOU etc. ἀρίσαι; Sch. A προσηνεῖς τῇ ᾠδῇ γενέσθαι; gl. QU^b Σkμ′ν′ et Comm. Mosch. ἀρέσκειν. Cf. ad O. VII, 17.

3 Versus 5—11 vulg. bis scripti sunt in C; ideo inter C et C¹ distinctum est.

4 Illud που quod in solo codice C (non C¹) est (sphalma), exprimitur in Sch. CDIU etc. ita οὕτω γάρ που ἡ μοῦσα ἐπῆλθέ μοι. Sed in Sch. AB (et in Comm. Mosch.) nulla invenitur particula. Sch. A (quod in A omissione mutilatum est) οὕτω μοι (non μὲν) παρέστη ἡ μοῦσα ἵνα τοῖς διοσκούροις ἀρέσῃ. ἢ οὕτω μοι παρέστη ἡ μοῦσα καὶ ἔρχεται, ὥστε δωρίδι διαλέκτῳ νεοποίκιλον ἐπαγγεῖλαι ὕμνον. Sch. B μοῖσα δ᾽ οὕτω μοι παρέστα. οὕτω μοι παρέστηκε μοῦσα, ἐὰν (ita Vaticanus B et editio Romana, sed παρέστη ἡ μοῦσα ἐὰν OU; apud Bö. est παρέστη ἡ Μοῦσα, ἵνα quod unde ductum sit, nescio, ft. ex IG?) τοῖς διοσκούροις ἀρέσω. ἢ, οὕτω μοι ἐρχέσθω ἡ μοῦσα, ὥστε με δωρίδι διαλέκτῳ νεοποίκιλον ἐξαγγεῖλαι ὕμνον. Ex his apparet Pindarum nec ποι (quod sensu cassum est), nec που (quod tenue) nec τοι (quod cum corroborare videatur sententiam, re vera frigidum est) scripsisse, sed aut οὕτω μοι παρέστακεν aut οὕτω μοι παρεστάκοι. Ad optativum ducit ἐρχέσθω Sch. B, estque is et ad οὕτω et ad infinitivum ἐναρμόξαι aptissimus. Forma insolentior παρεστάκοι corruptioni οὕτω μοι παρέστα μοι occasionem obtulerit; hinc emendatione inficeta vulgatum ποι π. μοι et non multo melius τοι π. μοι profectum sit. Ad παρέστακεν ducunt ἔρχεται A et παρέστηκε B; cf. P. VIII, 70 sq. κώμῳ Δίκα παρέστακε. Est οὕτω in utraque interpretatione ambiguum. Optativo iunctum aut ad priora referri potest („ut omnia bona a favore Tyndaridarum exspecto, ita") aut absolute accipi, ut in illo „Sic te diva potens Cypri" et in Italorum „cosi cresca il bel lauro!", ut sit utinam; cf. Matth. § 513. 4. Krüg. § 54. 4. not. 5. Cum praesenti perfecto coniunctum οὕτω aut sub hac condicione, aut eo consilio ut placeam, aut simpliciter in hac re, in hoc meo desiderio valeat, sed magis placet optativo iunctum. Pulcrior sic et vivacior oratio. Ne offendat homophonia οι — οι — οι, etsi nostro sensui molestior est, cf. Lobeck.

Parall. I, 53sq. et in tribus arsibus deinceps positum αι I. V. 52; quo pacto, si alio nomine stare posset, non displiceret Byzantiorum emendatio ἀνθεῖ ἰσασί O. XI, 10. Tantum constat aut „Sic Musa mihi adstat" aut „Sic adstet mihi Musa" praestare vulgatae „Sic profecto adstitit mihi Musa". Longe credo a vero aberrasse editorem novissimum, cum pro οὕτω ποι primum ἀντωπός reponeret, tum ἀντωπῷ emendaret, denique in adverbium ἀντωπόν excurreret.

4 Thomas cum Δωρίᾳ scriberet fortasse ἁρμονίᾳ subaudiri voluit.

6 In tmesi librarii passim accentus omittunt.

7 Est cur praeferas θεόδμητον, cum a δέμω formatum esse videatur. Ut hic Moschopulus, ita O. VI, 59 Triclinius η scripsit. P. I, 61 duo codd. η praestant, sed P. IX, 10. I. V, 10 omnes in ᾱ consentiunt, quae scriptura optimorum mss. est O. VI. P. I. Hoc loco Vaticanus η; is etiam vs. 1. 4. 12. 13. formam melius servavit quam Ambrosianus.

9 In Sch A etiam γεγώνειν, accentu Aeolico, scribi refertur. De infinitivo vett. intt. constabat, qui ex antecedente πράσσοντί με h. l. πράσσει με subaudiri iubent. Estne hoc με ad infinitivum additum perspicuitatis causa, ut ἄμμε ad δαιδαλωσέμεν, O. I, 104.?

10 θεόμοροι] Sciendum est contractionem in talibus a Moschopulo invectam a Triclinio rursus sublatam esse. Recte. Vide ad N. IV, 35. et Ah. D. D. 214sq. 219sq. qui solutionem antiquioris Doridis esse ostendit. Pertinet hoc ad synizesin scriptura non expressam, ut in ἄεθλος.

10 νίσεται] Cf. O. III, 36. VI, 99. P. V, 8. XII, 25. N. V, 37. Optimi libri ubique simplex σ scribunt et ι, M solus ter νεισ, quae scriptura etiam in lapidibus optimae aetatis invenitur. Thomani inter νισ, νισσ, νησ, νησσ fluctuant. Moschopulus vero eam grammaticorum legem secutus, quae νείσσομαι praesens, νείσομαι futurum scribi iubebat, h. l. et III, 36. VI, 99. νεισσ invexit, idque III, 36. VI, 99. cum Triclinio. Sed P. V, 8. et XII, 25. Mosch. et Tricl. νισσ exhibent, quam scripturam etiam deteriores vett. O. III, 36. VI, 99. P. V, 8. XII, 25 praestant. Uno tantum loco (N. V, 37) ab interpolatione puriore omnes libri (exc. Ro.) in νισ consentiunt. Quodsi id sequimur quod vetustissimi libri servarunt, ubique νισ cum Bg. scribendum est. Scriptio νεισ sola Perusini libri et Scholiastae Homerici auctoritate firmatur.

De ῑ producto in hac voce constare videtur: cf. Buttm. Gr. Gr. 2, 249. Pott. Etym. Forsch. I, 207.

10 ἀοιδαὶ] Ex Aug. (Σ) et Leid. (*a*) noli suspicari fuisse qui ἀνθρώποισιν οἶμαι scriberent.

12 De numero Hellanodicarum Sch. A ὅτι τὸ μὲν πρῶτον δώδεκα, τὸ δὲ τελευταῖον δέκα. In codice est τὸ μὲν ᾱ ιβ̄. (non β̄).

12 Scholia AB et Scholia Recc. iungunt ὑψόθεν γλεφάρων. Vide Ta.

14 Doridis est ἤνεγκα; cf. Ah. D. D. 352. De epica forma non prorsus constat apud Pindarum. O. XIII, 64 ἤνεγκ' in omnibus libris, ut I. VII, 21 ἐνεγκών et P. IX, 37 προσενεγκεῖν. Fluctuant libri P. IX, 6, sed ita ut optimi quique BDEFGPQRU ἔνεγκε; XZ cum Mosch. ἤνεγκε; soli VW [cum Tricl.] ἔνεικε habeant. Constant sibi mss. in epica forma O. IX, 59. ἔνεικε(ν) et P. IX, 53 ἐνεῖκαι (Tricl. ἐνείκειν), itemque P. V, 59 in ἀπένεικεν (ἐπεν.) nisi quod in optimo B fortasse a pr. m. illud in ἀπένεγκεν mutatum est, si recte enotavi. Haud credo Pindarum modo ἤνεγκε, ἐνεγκεῖν, ἐνεγκών, modo ἔνεικε, ἐνεῖκαι dixisse (Bö. in N. Cr. ad P. IX, 6.) sed librarios (ut in μιν) ad Homerica procliviores fuisse itaque ἔνεικα passim pro rariore ἔνεγκα Pindaro imputasse. Hunc ab Homerico usu deflexisse constat, nam Homericum non solum ἤνεικα est, sed etiam ἐνεικέμεν et ἐνείκοι (aor. 2).

14 In Leidensi codice (*a*) legitur notula κατὰ πλεονασμὸν [τοῦ] ᾱ γίνεται ἀμφιτρυωνιάδας, διὰ τὸ μέτρον. τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἀμφιτρυωνίδας ἐστίν. Raro talia in Moschopuleis inveniuntur (cf. Germ. Sch. Praef. p. XVIII. ubi huius notulae oblitus eram), sed sine dubio totum hoc notularum genus ad Moschopuli potius quam Triclinii novationes referendum est. Parendum est h. l. Byzantiis; cf. Buttm. G. G. 2, 435. et I. V, 35.

15 Primum systema fortasse excusat brevem. Contra vs. 36 ubi opus est longa, omnes fere libri in ουλ. consentiunt. Vide ad O. VIII, 1.

15—17 In his tria observanda sunt. Primum plenam post ἀέθλων interpunctionem confirmari et distinctione optimorum mss. et Sch. A δᾶμον ὑπερβορέων. ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. ὑπόνοιαν ἔχει ὡς τοῖς ἄνω συνηρτημένον, i. e. „Incipit novum enunciatum. Mente supplendus est nexus cum praegressis.“ Etiam alterum systema vs. 30 terminatur sententiâ. — Tum post λόγῳ quod in quibusdam plene distinctum est, nihil indicare, nisi participiale enunciatum

a reliquis esse separandum. — Denique praesens αἰτεῖ recte reductum esse a Byzantiis, quamquam id aoristo exprimitur ᾔτησε in Comm. Mosch. et gl. ἐζήτει passim ut in QZ. Eustathius (ab auctore Comm. Mosch. dissentiens, quamquam fuerunt qui hunc commentarium Eustathii esse putarent: cf. Germ. Sch. p. XVII.) et Thom. (cum glossatoribus aliquot) αἶτει substantive pro ἐνδιαιτήματι, κατοικητηρίῳ accipiunt. Quae sententia de commenticia voce αἶτος explosa est a Bö. Nec melius ἄλτει (ob insequens ἄλσει) ex cod. laud. coniectum est. In Sch. Vett. non exstat totius structurae paraphrasis. De toto loco cf. Fr. in Philologo, vol. 15, p. 30.

18 Duo commata στέφανόν τ᾽ ἀρετᾶν interpretari videntur, ita κοινὸν πᾶσιν φύτευμα καὶ στέφανον τῶν ἀρετῶν et κοινὸν γενέσθαι φύτευμα τοῦ τε ἄλσους τοῦ διὸς καὶ στέφανον τῶν τὴν ἀρετὴν ἐχόντων ἀνδρῶν. Ita U, addens ἤγουν στέφανον τῶν νικώντων, sed vulg. τοῦ διὸς καὶ τῶν στεφάνων τῶν ἀρετὴν ἐχ. ἀ. et O τοῦ διὰ τῶν στεφάνων τὴν ἀ. ἐ. ἀ. In B scholia ad h. l. non exstant. In A corruptum prius comma ita legitur κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις φύτευμα καὶ στέφανον ἀρετὴν τῷ διΐ. Ingeniosa est Bg. coniectura, sed e Sch. non potest firmari.

19 Triclinius αὐτῷ πατρί ita coniunxit ut dativus ex dativo penderet (i. e. τῷ αὐτοῦ πατρί), non cum ἀντέφλεξε, quod simpliciter idem exponit τὸν τῆς ἑσπέρας ὀφθαλμὸν διαφανῆ ἐποίησεν. Moschopulus αὐτῷ i. e. ὑπ᾽ αὐτοῦ (τοῦ ἡρακλέος) „graeco“ quem dicunt dativo intellexerat; τῆς ἑσπέρας adverbialiter, vesperi; ἀντέφλεξε i. e. λαμπρῶς ἀντέθηκε, sc. δεδυκότος τοῦ ἡλίου, quasi in locum solis. Eadem fere explicandi ratione Thomas usus est (ubi in Σ non est αὐτῷ καὶ ὑπ᾽ αὐτῷ, sed αὐτοῦ καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ); nec aliter Sch. B τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διός sub finem Scholii; omittuntur autem verba ἤδη γὰρ αὐτῷ, τῷ ἡρακλεῖ, initio eiusdem scholii in B. Horum aliquot αὐτῶ doricum genitivum esse existimarunt. Sed Sch. A rectius αὐτῷ cum ἀντέφλεξε iunxit, ita χρυσάρματος μήνη τὸν αὐτῆς ὀφθαλμὸν ἑσπέρας ἀντέφλεξεν αὐτῷ, τουτέστι πανσέληνος [ἦν]. Attamen plurimi libri non distinguunt inter αὐτῶ et πατρί, ne A quidem. Enotavi interpunctionem (plenam) ex solis Uq.

25 πορεύειν] Optimae auctoritati parendum est. Cf. O. I, 3 γαρύεν. Fortasse πορεύειν h. l. primitivi πάρειν (cf. Pott. Et. F. 1, 264. 2, 329 sq.) vices sustinet, ut sit intransitivum (fahren). Eiusdem stirpis est obsoletum πεπαρεῖν P. II, 57 i. e. zu Wege bringen.

Similiter O. V, 24 ἐξαρκέων, si Mosch. recte accepit pro ἐξαρκούμενος.

25 ὥρμα] Iam lis celeberrima de rebus metricis, quatenus ad hunc locum referebatur, diiudicata est. Nam de ὥρμα postquam in optimo codice inventum est nemo dubitabit. Neque aliud quidquam Sch. A legisse manifestum est εἰς σκυθίαν ὁ θυμὸς αὐτὸν παρώρμησεν et τότε δὴ ὁ θυμὸς παρώρμησε τὸν ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἰστρίαν γῆν πορεύεσθαι de sententia eorum qui ἰστρίαν νιν legebant. Ambiguum est Sch. B διὰ τοῦτο παραγενέσθαι προεθυμήθη (ita B, δ. τ. τοίνυν προεθυμήθη καταγενέσθαι O δ. τ. τοίνυν πρ. μεταγενέσθαι U) εἰς τὴν γῆν τοῦ ἴστρου ποταμοῦ, εἰς τὴν σκυθίαν, sed id tam aptum est ad θυμὸς ὥρμα νιν quam ad θυμὸς ὥρμαινε (scil. οἱ) exprimendum. Immo perversum est dicere molitur s. agitat (mihi) animus ut me mittat, nam licet θυμὸς ὥρμαινε ferri posset ut ἄλλα δέ οἱ κῆρ ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν et similia apud Homerum, tamen tali infinitivo iungi non potest. Nec si πορεύεν intransitive dictum acceperis, ὁρμαίνειν accusativo νιν iungi potest, ut sit incitare. Nam ὁρμαίνειν nec Homero nec Pindaro (O. VIII, 41. XIII, 81) aliter usurpatur atque ita ut sit rem animo volvere, moliri, sed nusquam παρορμᾶν τινά vel κινεῖν (gl. in aliquot codd. est ἐκίνει). Verum ὁρμᾶν de excitando et aliis poetis et Pindaro ponitur cum accusativo personae O. X, 20 sq. ἀνὴρ ὁρμάσαι (evehere, excitare potest) φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον κλέος ut Hom. Il. ζ, 338 νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν ὥρμησ' ἐς πόλεμον. Cf. πόλεμον ὁρμᾶν pugnam concitare Od. σ, 375. Rectissime igitur veteres θυμός νιν ὥρμα πορεύεν (i. e. πορεύεσθαι) acceperunt dictum ut infra vs. 40 ἐμὲ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν et XIII, 11 τόλμα μοι γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. Iidem igitur πορεύειν intransitive accipere non dubitabant, quod quamquam exemplis firmare non possumus tamen his auctoribus credendum est, praesertim cum analogia verborum νωμᾶν, στρωφᾶν etc. (quod Di. recte indicavit) et ipsa significationis intransitivae natura accedat. Scite enim semasiologi observarunt intransitivam notionem in multis verbis fuisse primitivam, nec mirum, in tanto harum literarum naufragio tenuissima hoc genus vestigia singulis tantum poetarum locis deprehendi. Ne Mosch. quidem aliter cepit πορεύειν, quamquam is corruptum ὥρμαινε recte interpretatur ἐφρόντιζε. 'ΩΡΜΑ : ΙΣΤ (vel 'ΟΡΜΑΙ : ΙΣΤ, si fuerit ὁρμᾷ ut αἰτεῖ vs. 17.) male resolutum est in plerisque, ut ὄπι O. II, 6, quae corruptio (vel prava emendatio ob

hiatum excogitata) traxit coniecturam ἰστριανήν, nam ii qui ὤρμαινε legebant et recte de pensitando intelligebant nec in perversam structuram πορεύειν νιν i. e. mittere eum delabebantur, non habebant quo accusativum νιν referrent, quoniam ad dativum νιν confugere nolebant. Nota vero hoc ἰστριανήν in B tantum, non in A, ut v. l. memorari, idque per se nihil probabilitatis habere. Etenim quamvis ἰστρινός et ἰστριανός etiam aliunde notum sit, Pindarus tamen ἰστριανάν scribere debuisset, quod quis credat iam ante Alexandrinorum aetatem itacistico vitio ex ἰστριανήν in ἰστρίαν νιν vel ἰστριανιν corruptum fuisse? — Superest ut de Aristarchea lectione moneam. Is πορεύειν pro πορεύεσθαι cum reliquis accepit, sed θυμὸς ὦρμα absolute et intransitive, cui structurae Homericus usus favet, qui et ὁρμᾶν et ὁρμᾶσθαι saepius dixit, sequente infinitivo, ut ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν N. I, 5. Tum scripsit ἰστρία νιν idque cum ἔνθα etc. coniunxit. Est quod placeat in hac lectione, nam collocatio verborum vere Pindarica est. Sed et γαῖαν nude positum, et omissio dativi οἱ in θυμὸς ὦρμα displicet. Nec minus Pindaricum est non solum sententiam ex fine antistrophes in initium epodi pertrahere (cf. ἀγλαόκωμον vs. 6), sed etiam tali parechesi uti, qualis est ἰστρίαν νιν. Cf. O. I, 64. Per antiquam traditionem ΙϹΤΡΙᾹΝΙΝ utrumque licebat intelligere. Ht. Aristarchea lectione accepta βορείαν pro πορεύειν invexit, non male, sed contra librorum et Scholiorum testimonia. Idem ὦρμα reposuit, quod iam Bö. de Crisi § 6 p. 273. indicaverat. Pronunciatio vocalis in elisione positae, quam nunquam prorsus obmutuisse confido, in fine versus intolerabilis est. Nec credam Graecos ὤρμαιν' protulisse ut ταῖν. Omnium autem ineptissima ratio ea est quam h. l. codices sequuntur, ut poeta epodum a ν' ἰστρίαν exorsus sit, Johannes Sachsius alter vel Hieronymus Iobsius. Cf. P. IV, 9.

27 Quum vicies in omnibus libris δέξατο, ἐδέξαντο etc. inveniantur, paucorum (quamvis bonorum) librorum fide formam δέξετο accipere non audeo, etiamsi δύσετο, βήσετο, aliaque ut οἴσειν, ἀλέξειν Pindaro quoque frequentantur.

29 Soluta arsis est vs. 10, nisi θεόμοροι ad solam scripturam pertinet; χρυ anceps est. Sed composita a χρυσεο incipientia nec apud Homerum nec apud Pindarum inveniuntur. Vide tamen O. VIII, 1. et II, 97. Sch. A ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἔλαφος κ ε ρ β υ ῖ α. (non κερβία). Ad marg. A legitur c e r u a adscriptum, alio atramento.

31 πνοιαῖς] Pluralem plurali reddunt Sch. A (et Comm. Mosch.)

[redacted]

ὄπισθεν τῶν πνοῶν. Bö. propter O. VI, 60 φάμας ὄπισθεν vulgatam non moverat, sed vide ad O. I, 89.

31 βορέαο] Contra $\overline{αο}$ faciunt quae Ah. D. D. 225 attulit, et Sch. ad hunc locum (DGU etc., non AB). Synizesis ferri possit, ut in τετραορίας.

31—33. τὰν -τόθι -τῶν, consimili enunciatorum initio, demonstrative accipiuntur. De τὰν Sch. dissentiunt, est enim in A ἥντινα, in B ταύτην. — τόθι ambiguo ἔνθα exprimitur in B, in Mosch. ὅπου. — τῶν in A exprimitur demonstrativo τούτων, in B καὶ .... αὐτῶν, sed in Comm. Mosch. ὧν. — Plerique codd. et post ψυχροῦ et post σταθείς pleno interpungunt, sed post σταθείς comma habet Γ (cum Sm. Ox. Be.), nihil BEFUΣ*knq* Al. Reduxit plenam distinctionem Hy. — Post ψυχροῦ soli EV*n* omittunt distinguere, solita negligentia.

34 Encliticum νυν per totum Pindarum (O. XI, 81. P. III, 66. IX, 73. N. VI, 8. I. II, 43) Byzantiis debetur; in vett. semper (quamquam h. l. de EF enotare neglexi) νῦν scribitur. Nec unquam νυ legitur apud hunc poetam.

35 Emendaverunt βαθυζώνοιο διδύμοις Pw. Be. Hm.[1] διπλόοις παίδεσσι Bg.[2] Moschopulus qui O. X, 51 pro νώνυμον (νώνυμος) quod invenit νώνυμνος invexit (cum Tricl.) et O. I, 59 ἀπάλαμον pro ἀπάλαμνον, de voce δίδυμος aliter sensit, ut μ geminaret. Tricl. autem υ produci posse opinabatur. Ter decies δίδῠμος apud Pindarum legitur, δίδυμμος s. δίδυμνος hoc solo loco, nam O. XIII, 21 coniecturâ tantum illatum est.

36 Alienum ab hoc loco imperfectum; est aoristus, sensu plusquamperfecti. Etiam Sch. AB aoristo ἐπέτρεψεν exprimunt.

38 His testibus obtemperantes πᾳ scribere non dubitamus; cf. Ah. D. D. 369. Byzantii πᾶ s. πᾷ in πα mutaverunt, ut νῦν in νυν (cf. 34). Confirmatur particula Sch. A ἐμὲ δὲ ὧν. ἐμὲ δὲ οὖν πῶς (quod ex A [male transcripto aut male intellecto vocis οὖν compendio] ἐμὲ δὲ ὅπως relatum est) et Sch. marg. B ἐμέ δ' ὧν παῖ. ἀμφότεροι οἱ σύνδεσμοι πληρωματικοί. καὶ ἐν τῷ θήρωνί τ' ἐλθεῖν ὁ $\overline{τε}$. i. e. non solum ὧν et πᾳ vacare (cf. gl. NP), sed etiam τ' ante ἐλθεῖν (de qua re vide notam sequ.). Saepenumero enim grammatici, ubi non utique necessariae sunt particulae, sed colorem tantum aliquem orationi addunt, talia proferunt, nec minima in his causa est, ut particulas spurias esse putemus. Non recte igitur fecit, qui ἔμπα pro ὧν πᾳ supposuit, nec multo melius πάρ

ex deterioris notae libris et ex paraphrasi Moschopulea διεγείρειν, vel πᾶς (ex nullo libro) invectum est. Et perversum et frigidum est πᾶς θυμὸς subiectum, quum N. V, 31. πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν neminem offendat. Opinationis esse πα̣ eoque a poeta ad εὐίππων διδόντων T. prospici rectissime cognovit Ra., cui iure suo addit Sw., proprie hoc ad verba sequentia ὅτι πλείσταισι κτλ. pertinere. Pindarus dicit: „Tyndaridae igitur, opinor, cum praecipue ab Emmenidis culti sint, iis nunc victoriam dederunt.“ Hoc ornatius eloquitur totaque periodo iam a principio mente comprehensa πα̣ ita traiicit ut ad sequentia prospiciat. Fere idem valet πα̣ in illo τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεταί πα̣ κ᾽ ἐν βραχίστοις, i. e. puto, persuasum habeo, spero.

39 Offensi locutione Ἐμμενίδαις Θήρωνί τε — cf. Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ Lobeck ad Ai. 310. et annot. Sw. — erant qui τε vacare dicerent, quo dempto, aut nihil dixit poeta, aut Ἐμμενίδα̣ Θήρωνί γ᾽ ἐλθεῖν scribere debebat.

42 αἰδοιέστατος] Inveniuntur passim huius attractionis exempla aliquot apud Homerum, Theocritum, Menandrum al., ut in Latino „dulcissime rerum“; cf. Matth. Gr. Gr. 459. Bernh. Synt. p. 439. Krüg. Gr. Lat. § 294. not. 5.

43 Optimis libris et Scholiis νῦν δὲ: ἀντὶ τοῦ ἤδη (A); νῦν δὲ (B Ro.) obtemperandum esse cum Sw. censeo. Ponitur δέ in apodosi ita ut apodosis simul opponatur priori membro, ut in illo οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίη δὲ (hinwiederum, aber antiquum) καὶ ἀνδρῶν et in altero Homerico εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. Est I. V, 44 in simili apodosi νῦν σε, νῦν. δέ saepius deinceps positum non offendit: cf. P. I, 99.

44 Invenitur N. IV, 81 σάλαν I. III, 30 σάλαισι(ν) in omnibus (qui exstant, paucis) libris. Rursus moneri possit, ὑψηλός, μῆλα etc. Pindarica esse, et esse etiam O. III, 4 νεοσίγηλον in A,. Dum certiora afferri potuerint, ego nihil novabo.

45 Scholia Vetera ambigua sunt, sed videntur μήν (μάν), non μιν (νιν) legisse. Nam Sch. A πρόσω τῶν ἡρακλείων στηλῶν adverbialiter, Sch. B τὸ τοιοῦτο vel τὰ ἀδύνατα ex prioribus subaudiri iubere videtur. Convenit huic loco οὐ μήν, ut sit non vero, profecto non, οὐ fortius, ut apud Homerum Il. μ, 318; ν, 414 et saepius. — Quodsi olim h. l. νιν scriptum esset, non facile explicares vitium antiquissimorum codicum μήν; rursus, si hoc verum, μάν esse debuisset, nec nisi longo circuitu inde oriri potuisset μιν, indeque,

[redacted]

emendatione, νιν Doricum. Haeremus igitur, utrum οὔ νιν an οὐ μάν a Pindaro profectum esse existimemus. Sed est aliqua in illo pronomine ambiguitas. Νιν Pindaro semel sine dubio ad neutrum δέρμα redit P. IV, 243, licentia epica, nam in Iliade passim μιν ad τόξον, δέπας etc. refertur. Sed id ab hoc loco alienius; nemo enim, quum in praecedentibus verbis de hominibus agatur, νιν non ad homines, sed ad τὸ πόρσω (cum gl. Q) referre poterit. Quivis hoc de σοφῷ sive ἀσόφῳ aut de ipso Therone*) valere intelliget. Hinc, puto, orta est falsa quorundam veterum interpretatio. Nam qui μιν ad ἄσοφον pertinere opinabantur, κεῖνος ad σοφόν retulerunt, ita: Non hunc (qui ulterius procedere vult) imitabor. Utinam ille (qui intra fines mortalium manet, ut Thero) sim! Commendatur igitur lectio οὐ μήν (μάν) eo quod minus est ambigua. Nec mirum μήν et μάν confusa esse, quum Homerus in Iliade utraque forma promiscue utatur. Mi. οὐ μὴ ad sensum bonum sed a Pindaro alienum. — Caeterum optativus κεινὸς εἴην est per me licet vocer stultus! (mag ich ein Thor sein!) quod fortius et exquisitius est quam κεινὸς ἂν εἴην (ich wäre wohl ein Thor). Non probo Ht. οὔ μιν διώξω κεῖσ᾽ ὃς εἴη i. e. non eum persequar qui eo vadat. Forma εἴη i. e. ἔλθοι, ἴοι non est Pindarica.

OLYMPIA IV.

Inscr. In A est gl. adscripta ὁ ψάμμις τοῦ ψάμμιδος. Etiam in Sch. A (ψάμμιδι. ὁ ψάμμις) legitur, ut ψάμμιδος et ψάμμις in Sch. A ad vs. 39 vulg. — F in subscr. huius odae ψάμμιδι et O. V, 23 F^ac et F, ψάμμι habent. — Sed frequentior in Sch. AB etc. est forma ψαῦμις, quamquam de genitivo etc. nulla est constantia; legitur enim in Scholiis AB modo ψαύμιος, modo ψαύμιδος. Cf. ad O. IV, 10. V, 3. 23.

---

*) Ad Theronem μιν Hm. retulit, collato O. I, 113 sqq. Sed est offensio aliqua in οὐ διώκω si hoc non ad proximum ἄβατον sed ad priora πρὸς ἐσχατιὰν etc. retuleris. Tamen sic νιν explicarem, si acciperem.

6 Non utique requiritur ὦ idemque in Comm. Mosch. et in paraphrasi AU fortasse non lemmatis sed interpretationis est. Glossa solita vocativorum est ὦ. Legitur tamen ὦ O. II, 12, in simili nexu.

7 ἶπον] τὴν gl. A. In margine C γρ. καὶ ἵππον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους, de quo aliunde nihil notum est. — Glossa N πίεσμα, βάρος; idem apud Mosch. et Germ.; eodem facere videtur πιέζει P. I, 19 et Aesch. Prom. 367 ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο. In quo loco Aeschyleo cod. Viteb. ἱππούμενος, alii vero ἰπνούμενος habent, sed nostro loco nullus (quantum scio) ἰπνόν. Etiam apud Hesych. et Photium ἰπποῦμεν et ἰππούμενος inveniuntur, π male geminato; cf. G. Herm. ad Aesch. l. l.

Sed ἶπος quid valeat non prorsus liquet. Sch. A τὴν παγίδα τὴν ἀνεμόεσσαν; cf. Hesych. ἶπος (scr. ἰποὺς), τὸ ἐμπῖπτον τοῖς μυσὶ ξύλον; Eustath. et Polluc. ἡ παγὶς τῶν μυῶν, ἡ μυάγρα; Phrynich. ἡ παγίς. Unde patet Sch. A Aetnam non onus, sed muscipulam Typhonis intellexisse. — Etiam generaliori sensu et Aeschyleum et Pindaricum locum explicaverunt grammatici, ut Eustath. ἰποῦν ῥῆμα τὸ βλάπτειν παρὰ Αἰσχύλῳ, ut idem valeat quod Homericum ἴψασθαι, i. e. φθεῖραι, βλάπτειν. Ita ἶπον h. l. Thom. et Tricl. βλάβην, τιμωρίαν, κόλασιν explicant, de sententia vetustiorum interpretum, ut videtur, nam pergit Sch. A αἴτνα δὲ πόλις καὶ ὄρος σικελίας ὅπου κολάζεται ὁ τυφών. A vero proximam esse credo Dammii opinionem, ἶπον proprie esse id onus in muscipula quo mus opprimatur et collidatur, deinde metaphorice et in genere esse onus quo quis prematur vel coerceatur. At si ἴπω vel ἴπτω respondet nostro wippen (Pott. E. F. 1, 259), prima significatio cadit in lignum quo tacto et summoto concidit lapis caudexve, indeque etiam tota muscipula ita (Wippe) appellari potest a parte potiore. Imagini, dicas, huic non bene convenit epitheton ventosae, sed hoc minus etiam convenit notioni oneris. ἶπος est etiam oculorum affectio per quam illi nunquam quiescunt, sed tremule subinde nictant semper instabiles; cf. Lex. s. v. ἵππος. Ft. etiam ἶπος] μάστιξ. Hesych. (cf. Anglorum *a whip*, de tremulo et nutante flagelli motu) male confusum est cum ἵππος] λιμένος ὄλεθρος, un dos d'âne, cautes submarina. — Utrumque (i. e. et ἶπος morbus, et ἶπος scutica) ad radicem wippen redire videtur.

8 Ter δίκευ, sexies δίξαι apud Pindarum invenitur. Byzantii

[redacted]

si verum viderunt, δέξαι antiquitus e glossa in textum abierit necesse est. Ferri posse δέξαι ad vs. 9 additum, ut vs. 17 λόγον ad vs. 18 pertractum, Bg. observat. Iam vero anceps erit anacrusis. Caeterum δίκειν in G nullius fidei est scriptura, nam est a rec. man. in gl., eaque solet esse Tricliniana.

9 Inter Scholia B legitur ὁ δὲ τε συνδεσμὸς περιττός. In paraphrasi ita construuntur haec verba, ut θ' non curetur, nisi quod in uno commate est τὸ δὲ ἑξῆς· χαρίτων τ' εὐρυσθενέων ἕκατι, ubi τ' omittitur et ἢ οὕτως praefigitur in U. Sed hoc credo nihil aliud est nisi infelix et artificiosa iunctura verborum χαρίτων ἕκατί τε cum χρον. φ. εὐρ. ἀρ., ita ut construatur τόνδε κῶμον, ὀλυμπιονίκαν τε καὶ ἕκατι χαρίτων χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν (ita Ra. quoque de Sch. statuit), aut lacunosum scholion est et hunc in modum intelligendum εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν, i. e. χρ. φάος χαρίτων τε εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν ἕκατι. — Utut est de scholiastarum interpretatione, tu aut cum A γ' scribe, aut cum Bg.[2] digamma, omissa particula, olim scriptum indeque confusionem natam esse suspicare. Aut enim ΓΕ casu infelici in multis libris in ΤΕ transierat antequam elidendae vocales in scriptura omissae sunt; aut ϝ olim hic scriptum peperit diversitatem scripturae recentioris, quae tamen Alexandrinorum aetate iam usu venerat. Consulto nemo inseruerit θ', quo omisso nihil difficultatis remanet.

10 ἥκει (ἵκει)] ὁ κῶμος gl. A ὁ ὕμνος gl. EZ. Post πισάτιδι vs. 11. plene dist. A. Ipse olim ita distinxi ψαύμιος γάρ, ἥκει ὀχέων ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι σπεύδει καμαρίνα (vel καμαρίνᾳ sc. ὁ κῶμος).

Tria h. l. quaeruntur 1, ψαύμιος utrum snbstantivum an adiectivum sit; 2, genitivus ὀχέων quo sensu positus sit; 3, ὅς utrum ad chorum an ad victorem pertineat. — Sch. A ψαύμιος γάρ: ἀντὶ τοῦ· ἥκει γὰρ ἀπὸ τῶν ὀχέων ὁ ψαύμιος ὕμνος, ὃν δέξαι, ὦ Ζεῦ. ἢ οὕτως· ὁ τοῦ ψαύμιος ὕμνος ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς παραγίνεται τῇ πατρίδι, δόξαν περιποιῶν τῇ καμαρίνῃ. Priorem interpretationem referre videtur gl. A ψαύμιος] ἡ εὐθεῖα ὁ ψαύμιος et ἥκει] ὁ κῶμος. Hi adiectivum ceperunt ψαύμιος. Neque hoc absurdum. Nam poetica sunt et maximo Pindarica talia adiectiva, ut αἰάντειον (αἰάντεον) βωμόν O. IX extr., nisi malis esse patronymicon: „ein Psaumide kommt er". — Simplicius esset ψαύμιος genitivum aptare ad alterum genitivum ὀχέων, nisi ita ὅς utrum ad chorum an ad ipsum Psaumin referres ambiguum esset. Caeterum dissensio illa gram-

maticorum non tangebat genitivum ὀχέων. Etiam Sch. D ἐκ γὰρ τῶν ὀχημάτων τοῦ Ψαύμιος ἦλθεν ὁ ὕμνος, ὅστις Ψαῦμις κτλ. genitivum ὀχέων eadem ratione explicat, sed ὃς ad ipsum victorem refert. Nec aliter gl. O ἔρχεται ἀπὸ τῶν. — Solum Sch. B aliter Ψαύμιος γὰρ ἵκει. ἵκει γὰρ ἐπὶ τῶν ὀχέων τοῦ Ψαύμιος. τίς; ὁ ὕμνος, ἐλαίᾳ στεφανωθείς κτλ., sed illud ἐπὶ mei quidem omnes (BOU) praestant, alii vero, ut I Böckhianus, ἀπό. Inter Sch. A etiam hoc legitur πισάτιδι κῦδος: τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι[.] διήκει γὰρ τῶν ὀχέων τοῦ Ψαύμιχος (sic) ὕμνος· ὃν δέξαι, ὦ Ζεῦ· ὡς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς ὁ Ψαύμιχος (sic) τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι στέφανον καὶ δόξαν θέλει περιποιήσασθαι. Quod nisi manifesto corruptum esset (facile enim ἀπὸ exciderit), cum iis facere videri posset, qui ἵκει ὀχέων idem esse putaverunt quod ad currum venit (pertingit, circumdat eum manu quasi tenens), inaudita structura verborum, nam εὖ ἥκειν χρημάτων, βίου etc. plane aliena sunt. — Deinde ὀχέων ἵκει vehi curribus (vel ut ait Sch. B venit curribus vectus) nec Graecum est nee huic loco satis aptum. — „Psaumia enim venit curruum [pompa], quae etc.“ id mihi maxime videtur et poeticum esse et perpetuitati orationis convenire. Quod si ita genitivum a poeta capi malis, ut a curribus venire dicatur quae in honorem curulis victoriae venit, nihil impedio. Id quasi perinde est. — Si displiceat adiectivum, cum Hm. Moschopulo (et Tricl.) adsentiendum est ἕνεκα τῶν ἁρμάτων τοῦ Ψ. interpretanti; sed distinctione paullo immutata: „Psaumidis enim venit, curruum; is qui etc. — Sed iter quum faciat comus, simplicissimum est, quaerere, quo pergat? unde veniat? itaque ὀχέων capere (ut ἀπὸ συμφαλίων τειχέων O. VI, 99.), ut supra dictum est, a curuli victoria.

15 Byzantii productam syllabam esse volebant propter παῖ vs. 6. Sed recte se habet tradita scriptura ξενίαις, ut vs. 4. altera ξείνων.

18 Scholion A ita: ἅπερ ἀντὶ τοῦ εἶπερ ἢ πεῖρα ἤλεγξε καὶ τὸν ἐργῖνον, unde coniicias ᾇπερ i. e. prout. Sed paraphr. B in BU al. ἥτις (omisso καὶ), ubi alii mss. ut O ὅτι praestant. Pindarus pronomen ὅσπερ non nisi ter (P. III, 100. VIII, 39. N. VIII, 18) admisit ubi spondeum efficit. P. X, 64 trochaeum efficit, ut O. I, 30, ubi codd. fluctuant. Omnino hoc pronomen vitasse videtur.

22 In A, signum [;] ex compendio particulae δὲ ortum esse

videtur, nam, etsi asyndeton ferri potest, Sch. AB diserte testantur τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

24 Sch. A οὗτος ἐγώ: τὸ οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι δεικτικόν (cod. δοτικόν): Sch. D (quod non exstat in B) εἶπε δεικτικῶς· οὗτος ἐγώ.

27 Lectio Ambrosiana confirmare videtur coniecturam Bg.[1] θαμάκι, cui formae respondent τουτάκι, τετράκι, πολλάκι Pindarica. Ambigua est gl. A ἤγουν παρὰ τὸν χρόνον πολλάκις καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν πολιοῦταί τις — si recte legi —; alia gl. A ἁλικίαις] ἐν ταῖς hunc dativum corroborat. Sch. A πολλάκις τις νέος ὢν πολιοῦται καὶ παρὰ τὸν τῆς ἡλικίας ἐοικότα χρόνον genitivum tueri, sed et ipsum simplex καί et adverbium θαμάκι referre videtur. Paraphr. B non exstat. Pluralis non ineptus, nam ἡλικία Pindaro de qualibet aetate usurpatur (P. IV, 157. N. IX, 42), ut ὁ ταῖς ἡλικίαις πρέπων χρόνος generali sensu recte dici possit. Sed ἐοικώς plerumque absolute ponitur et ab Homero et a Pindaro, ut sit iustus, decens. — Nos textum damus ut in optimo libro traditum habemus, πολιαὶ ad 26 addito, hoc metro ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ –́ ⏖ – vs. 27.

OLYMPIA V.

3 Duplex τε (et rhedae et victoris dona) offensioni fuisse videtur Triclinio, qui prius expulit, metro repugnante. Paraphr. A καί — καί, B τε — καί.

4 Vett. igitur quartum casum, invito metro, posuerunt, fortasse de sententia Artemonis Pergameni. Is enim Arethusam in prioribus invocari putans quum Camarinam Syracusanorum urbem esse diceret, sic intellexisse videtur: „Arethusa, tuam urbem Camarinam“ (ut est in Thomano Scholio p. 119, 15), ubi aut acc. neutr. plur. καμάρινα (formam de hoc oppido alias non notam), aut metrico vitio καμαρίναν legerit necesse est. — Recte Aristarchus vocativos coniunxit, ut a principio Camarina invocaretur. Quod amplexus Moschopulus (cf. 119, 28) καμάρινα signavit, cui assentitur Hm.; Tricl. καμαρῖνα maluisse videtur, etsi eius recensionis libri καμαρίνα praestant.

5 Imperfectum ἐγέραιρε (B ἐγέραιρον) etiam in Sch. Vet. legitur; idemque alii imperfecto (νίκη) coniunctum N. V, 8 in omnibus mss. est, ubi aoristus solius Ro. fide nititur. — Sch. B al. l. ἐκόσμησε, Mosch. ἐτίμησε in paraphrasi.

5 sq. μεγίσταις cum βουθυσίαις iungunt aoqxZ^b et Comm. Moschop. διὰ βουθυσιῶν μεγίστων καὶ δι' ἀμιλλῶν κτλ.; cum ἑορταῖς Sch. Thom. et A hac distinctione: ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις. ὑπὸ βουθυσίαις. ἀέθλων τὲ πεμπταμέροις ἁμίλλαις ἵπποις. ἡμιόνοις τε. μοναμπυκίᾳ τε.; idemque iungere videtur paraphr. B βουθυσίαις ὑπὲρ ταῖς ἑορταῖς τῶν θεῶν ταῖς μεγίσταις, unde Bg. collegit hos interpretes ὑπο scripsisse idque ad ἑορταῖς retulisse. Non credo. Bg. πεμπταμέρων ἁμίλλαις et πεμπταμέρων ἁμιλλῶν coniicit; Ky. ἐπὶ pro ὑπὸ; Ht. ἑορταῖς θεῶν μεγίστων ὑπὸ βουθυσίοις; sed nulla est nec in Sch. nec in mss. diversitas scripturae, nisi quod G τε ante μον. omittit; F^s μοναμπυκίαις τε, A, μοναμπυκίας γε. Hoc erroris arguit ipsum sch. A καὶ ἵπποις καὶ ἡμιόνοις καὶ μοναμπυκίᾳ, ὅ ἐστι κέλητι. De totius loci structura facio cum Böckhio.

6 Ambrosianum hoc est ἀέθλων τὲ πενταμέτροις. ὅτι πεντάμετρος ἢ πενθήμερος ὁ ἀγὼν λέγεται. Coniicias hoc vitium e πενταμέροις ortum esse. Communia et Dorica πέντε, πένταθλον etc. duodecies amplius apud Pindarum inveniuntur; Aeolia πέμπε, πεμπάεθλον etc. nusquam. Quodsi haec oda genuina est, Pindarus πενθαμέροις s. πενταμέροις (cf. P. VIII, 95 ἐπάμεροι) scripsisse censendus est. Quamquam psilosis incerta est: cf. Ah. D. D. 38—40. D. Ae. 29.

9 Margo Medicei codicis (E) haec habet: γρ. εὐηλάτων, ἔνθα αἱ ἱππηλασίαι γίνονται. Magis quidem εὐήλατος huic loco proprium esse videtur (ut Homer. ἱππήλατος), sed imago σταθμοὶ πέλοπος minus convenit equitationi, nisi σταθμοί sint ipse hippodromus, quod non credo. Εὐήρατος vox Pindarica est (O. VI, 98. P. IX, 8 de Libya), et recte affertur simile epitheton generalius ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων N. VI, 12.

11 Duplex ν cum Tricl. scribendum esse videtur, testibus Eusebio et Syncello; cf. Hist. Gr. Fr. p. 438., ubi Apollodorus de immani bellua (ζῶον ὀνόματι 'Ωάννην) ex Babyloniorum fabulis narrasse refertur. Cui cum Babylonii dei marini speciem tribuerent ab eoque literas, varia genera artium, omniaque bona humana repeterent, fortasse is daemon Orientalis cum Minervae cultu confusus est, ut h. l. Ποταμόν τε Ὤαννιν scribi possit. Sch. A ὤανον.

ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐπίσημον ἐν καμαρίνῃ: an fuit ἄλσος τὸ τεὸν Ποταμοῦ τε Ὠάννου? an τὸ τεὸν Ποταμοῦ τε Ὤανον? Sch. BC etc. de fluvio Camarinaeo Oani referunt, de quo nihil aliunde compertum esse videtur. Caeterum distinctio A ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεὸν ποταμόν τε Ὄανον. ἐγχωρίαν τε λίμναν καὶ σεμνοὺς ὀχετούς. Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν. facit ut οἷσιν non solum ad flexus sinuosos fluminis (vid. Hy.) referamus, sed etiam ad lacum Camarinaeum, per quem Hipparis in mare exeat. Non quatuor deinceps, sed bina enumerantur loca. Lacus autem ille a fluvio effectus cogitatur.

13 ὑψίπυργον tanquam lemma inter media scholia Ambrosiana positum veram lectionem servavisse, vulgatam vero e gl. proximae vocis (ταχίως, ὑπόγυιον) natam esse censerem, nisi exquisitior videretur ὑψίγυιον vulgata. Eandem exprimit al. l. Sch. A ὑψίγυιον ἄλσος. ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς. ἔχον μακροὺς κλάδους. τουτέστι ξύλα μακρὰ οἷς λακτίζουσι (de stipitibus demissis et inculcatis?) καὶ ὀροφοῦσι τοὺς θαλάμους. Quanquam utrum ὑψίγυον (a γύης?) an ὑψίγυιον ille grammaticus explicare voluerit ambiguum est, nec satis liquet quomodo „membris altum“ idem esse possit quod „altis tabulamentis exstructum“. Ft. duo confusa sunt in Sch. A et ἢ ante ἔχον addendum, ut priora ad lectionem ὑψίγειον pertineant. Sch. Thom. etiam ὑψιγυίων legi posse innuit. Rell. Sch. CD etc. μεγάλας οἰκίας, τόπον πόλυν καὶ ὑψηλόν, ὑψίγυια ἄλση τοὺς οἴκους φησί — nimis sunt generalia quam ut inde quidquam efficiatur.

14 Exquisitius et pulcrius ὑπό cave ne spernas Byzantios criticos secutus. Pindarus dicit cives quasi e profundo inopiae gremio ad lucem emersisse, ut N. I, 35 de Hercule nascente σπλάγχνων ὕπο ματέρος θαητὰν ἐς αἴγλαν μόλεν. Quis ἀπό vulgare si scriptum invenisset in ὑπό adeo poeticum mutasset? — cf. O. VI, 43. — Hy. aliique (Bg.²) κολλᾷ δὲ coniicientes hunc versum non ad Hipparin sed ad ipsum Psaumin referunt, qui templa aedificanda cum redemisset, nunc ob curulia studia illud officium aliquamdiu intermisisset itaque in invidiam civium occurrisset. Sed nihil eiusmodi vett. cognitum erat, qui partim (Didym.) haec verba de lignis intellexerunt secundo flumine demissis deque urbe amnis ope sic celeriter instaurata commercioque reducto, partim (Aristarch.) de laterculis ex fluminis alluvie coctis quibus contignationem domuum adstruxissent ut urbs hac amnis ope celeriter effloruisset. Mihi de toto loco Bö. (cum Di. Sw.) persuasit. Verba κολλᾷ τε

κτλ. ita dicta sunt, ut de integra urbe quam de aliquot aedibus melius accipiantur. Deinde verba ὑπ' ἀμ. κτλ. nimis sunt tumida et quasi invidiosa de homine dicta. Anacoluthon, quo poeta a relativa structura in orationem rectam transit, non offendit.

16 Ambrosianum hoc est κινδύνῳ κεκαλυμμένος. κεκαλυμμένος πρὸς τὴν νίκην. ἄδηλος γάρ ἐστιν αὕτη τοῖς ἀγωνιζομένοις. — Pro κεχαλασμένον l. l. D κεχαλασμένων praestat. Utrumque alienum. Nam χαλᾶν et καλύπτειν contraria sunt; cf. Soph. El. 1460. — κεκαλυμμένον omnes rell. idemque exponit Sch. [B]CD etc., unde Ox. perperam collegerunt lectionem κεκαλυμμένῳ. — Grammatica lege κεκαλυμμένος ad πόνος et ad δαπάνα relatum post verbum μάρναται recte se haberet, praesertim apud poetam qui vel Alcmanico schemate usus est. Sed ἔργον sine epitheto frigeret. P. hoc dicit: Omnes labores et sumptus in re grandi periculosi sunt. Ἔργον est terminus laboris victoria, periculis circumdatus, obtectus, occultatus.

16 Scripsit εὖ δὴ ἔχοντες Bö.[1] Coniecit idem εὖ δὲ τυχόντες. Porro εὖ δὲ τυχών τις σοφὸς κ. π. ἔδοξεν Ky. — εὖ δὲ λαχόντες s. εὖ δ' ἥκοντες Bg. — οἱ δὲ τυχόντες Ht. Paraphrasis Ambrosiana haec est: εὐδαιμονήσαντες δὲ καὶ σοφοὶ καὶ λόγιοι τοῖς πολίταις ἔδοξαν εἶναι. — Paraphr. B[CD] etc. 1) εὖ δὲ πράξαντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενοι, ὅ ἐστιν ἐπιτυχόντες, καὶ σοφίας δόκησιν ἔχουσιν. 2) οἱ γοῦν εὐδαιμονήσαντες καὶ καλῶς διάξαντες κατὰ τὸν βίον, ἤδη που καὶ σοφοὶ καὶ λόγιοι ἔδοξαν εἶναι παρὰ τοῖς πολίταις. Haec scholia et δὲ (quod perpetuitati orationis optime convenit, ita: multi quidem periculis obruuntur, quibus vero contigit etc.) confirmare videntur, et aoristi participium aliquod ante oculos habuisse. Coniicias igitur τυχόντες vel λαχόντες olim h. l. scriptum fuisse, nisi malis ἑλόντες. Confunduntur passim ἑλε et ἐχε; ἑλεῖν autem ex quorundam opinione olim digamma habuisse videtur, quod ab eius poetae qui hoc carmen composuit dialecto fortasse non alienum fuit. cf. P. I, extr. et al. l. νίκην, στέφανον, ἄκρον ἑλεῖν.

18 Ἰδαῖον ἄντρον] Ex Ambrosiano scholio (in A non melius servato quam in A) manifestum est, ne apud Alexandrinos quidem constitisse, quale antrum Idaeum h. l. intelligendum sit, sed Aristarcho vel potius eius discipulo Demetrio Scepsio Eliacum fuisse visum esse, quod a Cretico nomen traxerit. Tanto magis nobis in incerto manebit, utrum Byzantiorum vulgatam, quae ἰδαῖον prima brevi postulat, quamque perboni quidam mss. commendant, an

potius cum Bö. elisionem amplectamur, insolito spondaeo, qui a nom. pr. excusari potest, ut Ἀρχιστράτου O. X, 99.

19 E Sch. Vet. paraphrasi Λυδίαις εὐρυθμίαις colligas fuisse qui Λυδίοις ἐναύλοις scriberent; sed est etiam inter Sch. διὰ λυδίου μελῳδίας, et ἐν in talibus usitatissimum, ut N. III, 79. Cf. Rh. XVIII, 304.

22 Optimi quidam mss. (ut A) τελευτὰν ab iis quae sequuntur separant. Sch. Vett. et Recc. εὔθυμον cum γῆρας iungunt. Recte.

24 Sch. A de dativo κτεάτεσσιν ut Dorica forma disputat. cf. Lobeck. Paral. p. 176 et Ah. D. D. 230. — Invenitur apud P. et κτέανον et κτέαρ, hoc rarius nec nisi in carminibus maxime Aeoliis ut N. VII. P. II.

OLYMPIA VI.

3 Sch. A ὥσπερ ἄλλοι ἀρχόμενοι ἔργου κοσμοῦσι τὰ πρόθυρα, οὕτω κοσμήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ προοίμιον.

6 Paraphr. Vett. et Recc. ἂν habent. Vide O. I, 82.

7 Sch. B coniungunt genitivum cum participio ἐπικύρσαις, male. Vide Bö.

10 ἐν saepius male additum est, e glossa; brevis thesis primi systematis licentia excusatur. Paraphr. B utroque loco παρά habet.

14 gl. B ὀνόματα τῶν ἵππων δίας καὶ θόας consent. cum Sch. A.

15 πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων omnes mss. (nisi quod νεκρᾶν k[ac] νεκρῶν πυρᾶν ꝏ τελεθέντων C) et nihil aliud a Sch. lectum esse manifestum est. Ne offensioni quidem fuit Vett. interpretibus genitivus ἑπτὰ πυρᾶν ab altero genitivo νεκρῶν suspensus; Thomas M. primus in eo offendit, recte explicans δέον ἑπτὰ πυρῶν τελεσθεισῶν εἰπεῖν, τελεσθέντων εἶπε πρὸς τὸ νεκρῶν, οὕτω· τελεσθέντων δὲ νεκρῶν ἑπτὰ πυρῶν, ἀντὶ τοῦ νεκρῶν γεγονότων ἑπτὰ καύσεων. Idem iudicaverat Paraphr. B τελεσθέντων] ἐπισωρευθέντων, καταριθμηθέντων (ubi O καταρρυθμηθέντων), nec aliud legit Sch. B ὅτι συνηθροίσθησαν οἱ τῶν ἑπταπύλων (ita BU etc. cum Ro.) νεκροὶ ἐν Θήβαις καὶ ἐγένοντο ἑπτὰ πυρκαϊαί. et Sch. AB diserte disputat de ἑπτὰ πυραῖς. Eandem structuram sequitur Mosch. τῶν νεκρῶν γὰρ δὴ τῶν ἑπτὰ

πυρκαϊῶν τελεσθέντων, ἤγουν συναχθέντων καὶ ἀποκαταστάντων ἐπὶ τῷ δοθήσεσθαι τῇ πυρᾷ. Nullus igitur nec Vett. nec Byz. πυλᾶν legisse; at Vett. τελεσθέντων non de mortuis igne absumptis, sed, generaliore sensu, de componendis mortuorum corporibus (bereiten, beschicken) accepisse videntur. Recte, opinor. Ht. τελεσθεισῶν scribit.

17 ἀγαθὸν καὶ Gottingensis, ut signetur syllaba positione producta.

19 πάρεστι] thesis anceps in primo systemate; cf. O. VII. N. V. VIII. I. I al.

19 De ὢν et ὤν inde ab antiquissimo usque ad recentiores fluctuant libri. Displicet repetitio participii. — Caeterum hic locus inter luculentissima et utilissima diversae interpolationis criteria numerandus est. Traditum οὔτε δύσερις ἐὼν οὔτ' ὢν (ὤν) φιλόνεικος ἄγαν scite aliquis mutato δύσερις in δύσηρις emendavit; quae scriptura quamvis debili a mss. fundamento nitatur tamen recte reposita est, ut O. IX, 80 εὐρησιεπής pro εὐρεσιεπής cum Byzantinis et perpaucis vett. mss. — Moschopulus οὐ φιλόνεικος ἐών, οὔτ' ὢν (ὤν) δύσερίς τις ἄγαν emendaverat, traiectis verbis et inserto τις (ut τι O. I, 64 eiusdem critici manu infelici), idemque exprimit paraphrasis Commentarii Moschopulei ita οὔτε φιλόνεικος ὢν οὔτε τις ἄγαν σκληρὸς εἰς ἔριν. — Quo improbato Triclinius οὐ δύσερίς τις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν scripsit; nam hoc in Triclinianis vel Semi-Triclinianis (ut *bc*) legitur, non in Moschopuleis (de Lips. codice solo dubitari potest). Eodem refertur notula Tricliniana (in α'μ'ν'ξ' etc.): νῦν πάρεστι γράφε διὰ τὸ μέτρον, καὶ οὐ δύσερίς τις· εἰ δ' ἄλλως γράφεις, οὐκ ὀρθὸν ἔσται. Quamquam νῦν πάρεστι et τις a Moschopulo accepit, eiusdem critici transpositionem verborum vituperavit. Regressus igitur est ad veterem lectionem novissimus criticus. Cf. Sch. Germ. p. 26. not. 2. — Vetus Paraphrasis BOU est οὔτε δύσερις οὔτε φιλόνεικός τις πάνυ ὤν; in A nihil nisi hoc ἐγὼ οὐκ ἂν φιλόνεικος καὶ ὀμόσαιμι etc. Lectiones δύσηρις (in Moscuensi primo et margine Leidensis secundi) et νῦν ἐστί (in decimo Vaticano) experimenta videntur esse ab ignobilioribus criticis profecta; ea tamen caeteris praestant.

25 ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος omnes mss. (nisi quod unus Mosch. (*a*) γένους) idemque gl. (ut B τὸ καὶ περισσόν) et Sch. AB agnoscunt. Id tantum ambigunt utrum hyperbato καὶ dictum sit pro καὶ πρὸς τὸ τῶν προγόνων γένος, an abundet. Id enim suo

more dicunt abundare, quod non utique necessarium est. Ex horum mente omitti quidem poterat καί, sed grata abundantia additum est, hoc sensu: ut ne longius moremur pergere quo pergendum est („nun endlich", „doch auch"). Ht. τ' ἔθνος pro τι πρὸς coni.

27 Apud Sch. Vet. nunc legitur ἐπεδείξαντο ex I̤ a Bö. repositum; sed haec vox (aut ἐπέδειξαν, ita U) omissa est in B Ro. — In textu omnes δέξαντο. — Sch. A extr. γράφεται καὶ ἐπεδείξαντο τοὺς στεφάνους οὓς ἔλαβον, quod ad solam Scholiorum scripturam pertinere Bö. censuit.

27 Ambigas utram formam scribas, inf. perfecti qui est in optimo ms°. et videtur commendari inf. aoristi in Paraphr. DU etc.; an inf. praesentis a πίτνημι qui vulgatus est et commendatur paraphr. B. Legimus N. V, 11 πίτναν χεῖρας, sed N. IX, 2 ἀναπεπταμέναι ... θύραι. Cf. Lobeck. ad Buttm. G. G. II, 270.

28 Omnes igitur vett. Thom. Mosch., de quibus constat, omittunt particulam. Tricliniani soli addunt γ'. Vide ad vs. 33 sq. De paucis ut *bclmϑ'* non diserte relatum est. Coniectura Böckhii σάμερόν μ' ἐλθεῖν haud improbalis est; nam μ et ν cursive scripta simillima, ut vulg. ft. e σάμερό μ' ἐλθεῖν orta sit. Sed Sch. AB nec μι nec γε paraphrasi exprimunt, immo Sch. A quod dicit ἑαυτὸν λέγει ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ, σχολάσω τῷ ὕμνῳ, indicat μι ab eo non lectum fuisse. Nam si hoc legisset, superfluum fuisset monere ἑαυτὸν λέγει ὁ ποιητής. Omissionem particulae defendit Bg.[2] ad P. III, 6. Vide an Pindaro brevem ante ἐλθεῖν producere licuerit. Legitur enim I. V (VI), 57 γὰρ ante ἦλθον in thesi quidem, sed in antistrophicis longâ.

30 Sch. B τὴν ἰοπλόκαμον, ἀπὸ μέρους τὴν (ita B recte) καλήν. Not. Tricl. (α'μ'ν') οἱ γράφοντες ἰοπλόκαμον ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα, de sententia Moschopuli. Contra Byzantiorum emendationem vel id facit quod P. nec βόστρυχος simplici nec compositis ab eo factis utitur. Mirum est I. VI, 23 eandem vocem ἰοπλόκαμος eadem mensura in omnibus mss. inveniri; quamquam P. I, 1 suâ mensurâ utitur. Estne geminandum κ ut in πέλεκκον? cf. ἀκκιζόμενοι fr. 217, 1; etiam supra vs. 24 ὄκχον pro ὄχον insolitum. Omnino ἰοβόστρυχος vereor ut tam bene possit componi quam ἰοπλόκαμος, ἰοπλόκος, nam ἴον et πλέκειν ad unum notionum genus pertinent, ἴον et βόστρυχος (βοτρύς) non item. Etiam εὐβόστρυχος, χρυσοβόστρυχος non sunt nisi recentium poetarum epitheta; contra ἰοπλό-

καμος, λιπαροπλόκαμος, ἐρασιπλόκαμος, καλλιπλόκαμος et Pindari et aliorum veterum.

31 Sch. B Ro. τὴν ὠδῖνα τὴν ἑαυτῇ δοκοῦσαν παρθενίαν, ubi IU al. τὴν ἐν τῇ δοκούσῃ παρθενίᾳ. Sch. A καθὸ ἐδόκει ἔτι παρθένος εἶναι.

33 sq. Omnes igitur, quod sciamus, vett. Thom. Mosch. omittunt particulam. Tricliniani soli (et Semi-Tricliniani, ut *o'k*[*bcp*]) addunt fulcrum. Vide ad vs. 28.

37 Ceporini distinctio usque ad recentissimos editores obtinuit; esse hanc opinionem Moschopuli, ex Comm. apparet (ἐν τῇ ψυχῇ κατασχὼν σὺν φροντίδι ὀξείᾳ), quamquam vix unus alterve ms. ita distinguit. Sch. Vet. (et A et B) hoc nomine ambigua sunt.

40 Singularem P. habet P. IV, 244 κεῖτο λόχμᾳ, pluralem O. X, 30 λόχμαισι ὑπὸ Κλεωνᾶν, quod disiungunt interpretes: „in fruticetis sub Cleonis". — Dativus accuratior quam genitivus, quamquam hic casus, si Thom. M. audis, Atticis usitatior fuit quam dativus post ὑπό, ut in illo οἱ ὑπὸ χθονός apud tragicos. Est vero infra vs. 43 genitivus ὑπ' ὠδῖνος aptissimus, ideo minus etiam h. l. placet. Leguntur ὑπ' ἀγκῶνος O. II, 83 et ὑπ' Αἴτνας XIII, 107, sed in his fortasse genitivum poeta pro dativo admisit ut hiatum vitaret; ad hoc ὑπ' ἀγκῶνος ita cogitatum est ut prominerent supra cubitum sagittae. Genitivus post ὑπό alibi non invenitur, ubi simpliciter quietem indicat, ideoque O. X, 30 ὑπὸ cum λόχμαισιν iungo. — Neque accusativo hic locus est, ut vult Moschopulus. Is Pindaro post ὑπό positus motum significat (P. IX, 81. N. III, 60), etiam P. X, 15 βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν, ubi certamen moveri (sich hinbewegen) cogitatur sub rupem.

42 Interpolationem Byzantiorum recte sustulit Ky. Caeterum non tam est metathesis particulae τε (de qua disputat Sch. A) quam ex eo genere de quo ad O. I, 104 dictum est, ut sit pro πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασε, παρέστασέ τε Μοίρας.

53 Forma a γεννάω ducta, quam Ambrosianus praestat, ab huius loci metro aliena est, cum recte se habeat P. V, (69) 75. Contra Ahrentis lectionem omnium mss. consensus facit.

53 sq. Eiecto γάρ legi possit ἀλλὰ | ἐκρύπτετο, duce Ambrosiano. Nisi fortasse huic versui accidisse credas quod P. IV, 211. 212 (ἂν | ἤλυθον) et O. I, 57 (ὑπὲρ | κρέμασε), ut praepositionem a verbo separare voluerit poeta. Particula γάρ in omnibus mss. est, nisi quod in D ab eadem manu postea inserta est. Vide utrum

[redacted]

imperfectum ex plusquamperfecto corruptione ortum sit, an hoc ex illo. Paraphr. Vet. non exstat.

54 Inter ἀπείρᾱτος infinitus et ἀπείρᾰτος inexpectus recte distinxit Böckhius.

55 Reposui τι καί ex optimo libro; cf. ad O. XIII, 85. s. f. et XIV, 5.

55 Zenodotus pro vulg. lectione βεβρεγμένος aliud quid scripsit; quod quid fuerit ex mutilo Sch. A (ubi excidit scriptura Zenodotea) non liquet. Vix credas Zenodotum nihil aliud egisse nisi ut dialecticam formam βεβραγμένος communi substitueret; is sine dubio audaci imagine βρέχειν ἀκτῖσι offensus gravius aliquid molitus erat.

58 ἀλφεῷ καταβάς] de dativo cf. ad O. I, 89.

59 Lectionem Ambrosianam, utut primo obtutu arridet (collatis P. I, 61. XII, 3. I. V, 11), re accuratius perpensa non accipio. Nam rariorem formam in epitheto Delum ornante consulto posuisse videtur poeta, ut fr. 58, 1. Nec facile credas θεοδμάτας coniectura invectum. Vide Lo. ad Soph. Ai. 175. et Parall. Gr. Gr. p. 455 sq.

62 Nota indicationem digammi hiatusve in optimo codice A πατρία : ὄσσα Cola eiusmodi persaepe in B supra picta inveniuntur ubicunque metrica offensio esse videbatur, eaque maximam partem a vet. m. (pr.), ut h. l. in B legitur μετάλλασε : τί μιν. Digamma etiam saepe fluctuatione spiritus indicatur, ut h. l. ὅσσα et supra ἑᾷ in quibusdam. Sero video h. l. digammo non opus esse nisi P. πάτριᾰ voluerit, Aeolice. Debebam igitur aut πάτριᾰ ϝόσσα scribere, aut πατρία ὄσσα.

62 Coniecerat μεταλλάσαντί ἱν Hm.[1]; inde μετάλλασαντί νιν (respondit patris vox quaerenti eam) fortiter defensum est a Ra. Tum coni. μεταύδασέν τί μιν Bg. Denique recepit μεταλλάσαντι· ἄνορσο Ht., hiatu. Tantum e Scholiis constat veteres nihil aliud legisse nisi μετάλλασέν τε νιν, quod a μεταλλᾶν factum exprimunt per ζητεῖν et ἐπιζητεῖν, sed haesitasse, utrum Apollo an Iamus sit ὁ ἐπιζητήσας. Ad Iamum ἔνιοι Alexandrinorum retulerunt, quod et ob supplendum subiectum durum, et si cum Sch. intelligis „Iamus autem quaesivit ex eo quis esset“ alieno loco intrusum et supervacaneum videtur. Possis, hoc sensu, intelligere: „Statim respondit vox paterna — eamque filius secutus est (er ging ihr nach) — ita“, ut his paretur transitus ad insequens ἵκοντο, iussumque patris ἵμεν φάμας ὄπισθεν iam primam vocem, unde vene-

rit, indagando exsequi coeperit filius. Sed hoc nimis quaesitum est. — Rectius plurimi vett. haec verba ad Apollinem pertinere censuerunt. Sch. A ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει. μεταλλῆσαι γάρ ἐστι τὸ ζητῆσαι ἀπὸ τῶν μετάλλων, νῦν δὲ ἐπ' οὐδενὸς τοιούτου τέταχεν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξατο καὶ προσεῖπεν αὐτόν. Cui quod B addit καὶ οἱονεὶ ἐφιλοφρονήσατο alienum esse videtur, nam μεταλλᾶν non est bewillkommnen, begrüßen, sed potius bescheiden, erwiedern, versetzen, sensu etymologico, ut idem sit quod ἀνταλλάσσω totaque locutio referat Homericum ἀπαμείβετο φώνησέν τε. Quae veterum interpretatio multo praestat artificiosis reliquis (quamquam exempla vocis μεταλλᾶν ita usurpatae desiderantur), eandemque Heynii et Buttmanni (Lexil. I, 140) mentem fuisse video. Nam si cum Bö. capis „vox paterna respondit ei et curavit eum“ (quod ambigua verba Sch. B minime comprobant), vel cum Hm.[2] (Em.) et advocavit eum ad se, adscivit eum (ut secum abduceret), vel cum Di. et quaesivit eum (in tenebris, vox!), haec et a verbo μεταλλᾶν et ab ordine sententiarum totiusque loci simplicitate aliena sunt. Immo aut ita accipe generaliter, ut modo dixi, und beschied ihn, aut proprie und prüfte ihn, ut Apollo exploraverit an filius vocem dei vaticinam audire et sequi invisum possit, exemplo artis futurae, i. e. πεῖραν ἔλαβε μαντικῆς ἐν αὐτῷ. Simile quid sensisse videtur Em., quum „An πειρᾶν?“ adscriberet.

62 Vaticanum hoc est τὸ δὲ ἑξῆς λεγόμενον ἐφθέγξατο ὄρσο τέκος ·:· ὄρσο τέκνον δεῦρο. ταῦτα παρ' Ἀπόλλωνος πρὸς Ἴαμον. — Compara I. V, 30 ἀλκμήνας τέκος, in fine versiculi ut h. l. Omnino τέκνον, prima correpta, quamquam semel admissum habemus in carmine licentia pleno (N. VII, 105), Atticorum magis quam lyricorum poetarum est, nec decet Doriensium numerorum gravitatem. Cf. Sch. Germ. p. V.

64 Nullus codex ἀελίβατον. Utramque etymologiam h. l. grammatici Pindarici proponunt, aut ab ἀλιτεῖν aut ab ἥλιος illam vocem derivantes, illud ἐφ' ἧς τὸν βαίνοντα ἔστιν ἀλιτεῖν διὰ τὸ ὕψος (ut Schol. Il. XV. et Et. Gud.), hoc ἐφ' ἧς ἀνατέλλων πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει nec male sic definitur celsa rupes cuique montanae regioni assueto. Sed notandum est non inveniri formam ἠελίβατος, ut nec h. l. ἀελ. cf. Buttm. Lex. II, 182. Lobeck. Path. p. 305. 372. Oppiani πελάγεσσιν ἐν ἠλιβάτοις cum ἀβάταν ἅλα Pindari componi potest.

67 Legitur forma ἄστιγμος poetica Soph. O. R. 58 et in mss. tragicorum passim. Apud Pindarum I. III, 48 in paucis qui exstant mss. ἄγνωστοι invenitur, iidemque inter eos sunt qui h. l. στ habent. ἀγνώς et ἀριγνώς alibi occurrunt, sed etiam ἀρίγνωτον P. IV, 95. et πολύγνωτον N. X, 37 in omnibus mss.; cf. καυτῆρα (ubi duo mss. καυστῆρα) P. I, 115 et καυθεῖσα N. X, 35. Constantior igitur poeta fuisse videretur, si ἄγνωτον et ἀγνώς dixisset, ut dixit ἀρίγνωτος et ἀριγνώς (quod omissum a Lobeck. Parall. p. 260 addas e N. V, 12). Elmsleius formas ἀσίγμους tragicis vindicaturus erat. Hm. (ad Soph. O. R. 361. O. C. 1360) γνωτός et γνωστός, κλαυτός et κλαυστός sensibus distinguit. De toto loco uberrime disserit Lo. ad Soph. Ai. p. 315 sq.

68 Insolentiorem formam patronymici (cf. Buttm. G. G. II, p. 438) tuentur et mss. et Sch. τὸ τῶν ἀλκαϊδῶν βλάστημα; eademque in Sch. I. IV, 110 (τοῖς ἀλκαΐδαις) legitur.

68 sq. Codicum inter δ' et θ' fluctuatio auget suspicionem (Bg.[2]) particulam (quae turpiter abundat) e digammo vocis ἱορτάν ortam esse. cf. ad O. IV, 9.

70 αὐτῷ] gl. FΣ τῷ ἰάμῳ gl. O τῷ ἰάμῳ ἢ τῷ ἡρακλεῖ. Nec αὖ nec ἂν in paraphr. vet. exprimitur, sed Ambrosianus Byzantiorum emendationem confirmat.

70—72 Hermanni opinio non solum Scholiis sed etiam optimis mss. confirmatur, ut ἵπεσθαι cum quarto casu iungatur (N. X, 37 ubi tamen vide multifaria et virorum doctorum et mea indocti tentamina). Parendum est his auctoribus, non Moschopulo et Böckhio, qui sententias illas distinxerunt. Quamquam ferri potest asyndeton, non est necessarium, nec ὄλβος et κλέος ex adverso poni voluit poeta, sed ὄλβος summam felicitatem celeberrimae gentis complectitur. — Cum δ' isti inculcatum invenirent, distinctione opus erat. Hinc vulgata distinctio facile explicatur, in qua (etsi deleto δ') tamen haesit Moschopulus.

71 ἐξοῦ] Vide Lob. Pathol. I, p. 603. et O. II, 38.

72 ὄλβος, omisso δ'] Duo praestantissimi codices (cum Sch. AB) tuentur vulgatam Moschopuleam, quam metrica ratio postulat et structura verborum.

74 μῶμος ἐξ, omisso δ'] Particula quae metrum turbat omnes codices occupat et priori quoque paraphrasi B irrepsit; sed altera B et paraphr. A eam recte omittunt. Asyndeton quod Hermanno aliisque alienum visum est huic loco magis aptum est, ut in sen-

tentia generali positum, quam vs. 72 ubi res gestae narrantur. Non enim opponuntur haec (μῶμος etc.) praegressis (τεκμαίρει etc.), sed ipse μῶμος φθονεόντων magnae et p u b l i c a e gloriae indicium est, eodem sensu, quo dicta sunt illa ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσιν δ' οὐκ ἐρίζει et κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος alia. Id non recte copulantes et omnino ἀσυνδετοφόβοι illud δ' interposuerunt. Error profectus est a τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον, quod cum pro sententia generali („omnem hominem sua facta qualis sit demonstrant" vel „omnia ex facto comprobantur") haberent, insequentia quoque perperam intellexerunt. Pindarus hoc dicit. „Iamidae summa felicitate fruuntur. Virtute sua intrant in viam conspicuam. Id omnia docent, ut Invidia, quae semper consequitur victorem." Rectissime ad χρῆμ' ἕκαστον (res omnis) O. IX, 104 laudaverat Böckhius, quem Di. deserere non debebat.

75 πρώτοις] In tanta testimoniorum parilitate praefero id quod paullo exquisitius esse videtur. Parechesis non offendit. Cf. ad O. III, 4. s. f.

75 76 Fulcrum γ' Triclinio debetur, ut vs. 28. 33 sq. De Vaticano non diserte enotavi, sed non credo ibi legi γ', nisi sit a sec. m., quae passim Tricliniana intulit.

76 Ambros. οἷς ἂν .... ἐπιστάζει εὐκλεᾶ (ubi Vratisl. ἐπιστάζειν εὐκλεᾶν praestare refertur). Paraphr. Thom. et Comm. Mosch. στάζει; gl. et idem Comm. παραγίνεται; gl. F ἐπέρχεται; gl. Σ προσρεῖ. — Sch. B[CD]U etc. prius οἷς ἂν .... παράσχῃ; Sch. B alterum ἐπεὶ οἱ νικῶντες δοκοῦσιν εὐειδεῖς εἶναι. ἐπιχαρίτους ποιῇ τοὺς νικῶντας ·:· quod in [CD]U etc. ita scriptum est: ἐπεὶ οἱ νικῶντες δοκοῦσιν εὐειδεῖς εἶναι. τὸ δὲ ποτιστάξει, ἐπιχαρίτους ποιήσει τοὺς νικῶντας. Praesens recte reposuisse videntur Byzantii.

77 Gl. *k* est ὄρους ἀρκαδικοῦ; in Comm. Mosch. ὑπὸ τοῦ ὄρους τῆς κυλλήνης. At mera sunt librariorum sphalmata ὄρος, ὄρους (ὄρευς), ὄρει (ὄρει). Ad dativum in tali nexu inclinat usus Pindari: cf. ad vs. 40. Veram lectionem ὄροις firmat Sch. A cum κυλλήνης explicet τῆς ἀρκαδίας. Tamen N. VI, 46 φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν magis proprie dictum est. Sed metaplasmum vocis ὄρος alias non novimus, nimisque barbara videntur dialectica id genus (cf. Ah. 1, 236. 2, 230), ut Pindarum ὄροις vel ὀρέοις pro ὄρεσιν scripsisse putemus, ut δένδροις et δένδρεσιν, ὄχοις et ὄχεσιν al.

80 Ambigit Thomanum Scholion, utrum τιμᾷ sit tertia persona verbi, an dativus substantivi ad quem schemate ἀπὸ κοινοῦ

adhibito e prioribus ἔχει subaudiatur, ut sit pro ἔχει ἐν τιμᾷ. Cui dubitationi aliquid veri inest, quoniam et claudicans videri potest in hoc nexu τιμᾷ verbum, et languidum ἔχει subauditum. Possis etiam ἔχει — τιμᾷ (dat.) iungere, ut ad hoc praedicatum tres accusativi referantur. Lectio Ambrosiana ad Ἀρκαδίας εὐάνορα τιμάν perducat criticum, ut hoc sit pro εὔανδρον καὶ τιμήεσσαν Ἀρκαδίαν. Paraphr. B (A non exstat) verbum τιμᾷ agnoscere videtur τὸν Ἑρμῆν τὸν τῶν ἀγώνων δεσπόζοντα καὶ τὰς μερίδας τῶν ἄθλων κεκληρωμένον, τὸν (ubi κατὰ sequitur in U, credo pro καὶ) τὴν Ἀρκαδίαν τιμῶντα; Moschop. τιμᾷ pro verbo accipere non dubitavit, estque id de deorum favore usitatum.

82 In his verbis primo obtutu duo offendunt, primum hiatus γλώσσᾳ ἀκόνας, tum aliqua imaginis perversitas, quum non *cogitatio cotis*, sed *cos ad linguam* sit ut eam acuat, vel potius ne hoc quidem recte dictum sit; nam *cos* non est *in lingua* ut acuat, sed *lingua in cote* ut acuatur. Prior offensio tollitur si genitivum γλώσσας scribis cum Paraphr. A (ἐπὶ γλώττης) et B (ἐπὶ τῆς γλώσσης); nam recentiores demum interpretes dativos habent (Thom. ἐπὶ γλώττῃ, Mosch. ἐπὶ γλώσσῃ). Possis etiam inverso ordine scribere λιγ. ἀκ. cum Bg. et Ht.; vel provocare ad Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν O. III, 32, veniamque horum dativorum (eliso ι) ab Homero petere, nisi malueris ab arsi, quae excusatio mihi non sufficit. Sed relinquitur altera offensio. Omnia nuper mihi sanari posse videbar, si scriberem ἐπιγλώσσι' ἀκόνας, ea elisione, qua O. XIII, 34 Θεσσαλοῖ' ἐπ' et N. IX, 55 σκοποῖ' ἄγχιστα opus esse persuasum habeo, etsi invitis grammaticis. Sed quum ἐπίγλωσσος ἀκόνη non possit esse cos cui lingua tamquam novacula superimposita est, sed ea quae linguae ita convenit ut acuere possit, non omnem video difficultatem ita removeri. Iam si cum Schol. Vet. intelligis: „Habeo novam quandam cogitationem — acuit (incitat) me (s. eam) instar cotis stridulae — quae mihi lubenti adrepit sub flatibus (tibiarum) pulcre sonantibus, hanc: Metopa etc." (fere cum Th. Worte des tönenden Wetzsteins), genitivus ἀκ. λιγ. insigni breviloquentia positus est pro „*in modum* cotis stridulae", multo ille audacior, quam quae id genus hinc inde reperiuntur: cf. Matth. G. G. § 316f. et Hm. ad Vig. p. 890sq. Paullo melius erit, si a Vett. intt. dissentiens iunxeris πνοαῖς λιγυρᾶς ἀκόνας, nam ne hoc quidem ad intelligendum facile est. Sin cum Bö. (et Sch. B alio) δόξαν ἔχω τιν' lyricâ audaciâ dictum esse putamus

pro δοκεῖ μοὶ εἶναι ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνη λιγυρά, ut sit genitivus obiectivus (eine Vorstellung von einem tönenden Wetzstein), hoc et perplexum est, et friget τινα. Quare redeo ad id quod olim ad hunc locum adnotavi. „Poeta non sine ingeniosa iucunditate loquitur, Göthius alter. Debebat dicere prosa oratione: venit in mentem (buccam) rei maxime idoneae. Dixit autem: ecce, venit in linguam species (imago) quaedam cotis stridulae, quae mentem meam lubentem acuat, ut dicam. Vel ita ad verbum accuratius: Ich habe — auf der Zunge! — (statt: vor Augen!) eine Art von Trugbild eines klingenden Wetzsteins, welches an mich den willigen heranwandelt mit (sive zu) schön rauschenden Klängen. δόξα dictum est sensu Aesch. Cho. 1044, cf. Hm. ad Suppl. 754.“ Dativus καλλ. πν. fortasse termini est, de quo vide ad O. I, 89; eum ad res musicas, non ad aquas Metopae pertinere Veterum consensus fidem facit. Nec ex unius Sch. (AB) verbis [προσ]έλκεταί με ἡ μετώπη cum Ht. collegerim, huic grammatico καί μ' ἐθ. pro ἅ μ' ἐθ. lectum fuisse interpunctione post πνοαῖς sublatâ. Haud melius nuper quidam ᾇ — προσέλκει. Nam. Sch. B διὰ τὴν οἰκειότητα οὖν .. τὴν πρὸς ἐμὲ τῆς μετώπης, ὅτι (ita B, rell. ἥτις) Θήβης μήτηρ τῆς ἐμῆς πατρίδος, ἕλκεταί με ἡ μετώπη ἀρχαὰς οὖσα et quae his respondent in A ... προσέλκεταί με ἡ μετώπη ὑμνεῖν σε διὰ τὴν οἰκειότητα. ἀρχαὰς γάρ. ἐγὼ δὲ Θηβαῖος κτλ. tantum abest ut accurata sint verborum Pindaricorum circumscriptio, ut sententiam tantum generaliter exprimant. Ἕλκεσθαι igitur interpretationis causa addidisse videntur hi grammatici, quum μετώπη ad priora appositum esse crederent. Nam si imaginem speciei adrepentis tollis, relinquitur nudus sensus: allicit me Metopa.

83 προσέρπει] παρακινεῖ gl. EF προσβαδίζει gl. V προσέρχεται gl. Σ ἐγείρει gl. *k*. — Quamquam omnes veteres libri cum Thomanis et Moschopuleis lectionem προσέρπει praestant, tamen altera, προσέλκει, quae est in Triclinianis, ipso Triclinio vetustior esse videtur. Nam varia lectio in G et E supra scripta a vet. m. ad saec. XIII pertinet. Scholia et glossae eandem scripturae disparilitatem produnt. Paraphr. B προσέρπει καὶ προσπίπτει (cum dativo), eodemque spectant gl. προσβαδίζει, προσέρχεται (cum Thom. ἐπέρχεταί μοι). Sed aliud comma B (quod etiam in A legitur) habet ἡ ἀκόνη ἡ παροξύνουσά με καὶ παρορμῶσα, quamquam hoc ad solam cotem referri potest; et Sch. A προσάγει, παροξύνει diserte ita positum ut sit explicatio vocis προσέρπει vel potius προσέλκει;

[redacted]

eodemque redeunt gl. παρακινεῖ, ἐγείρει (et paraphr. Mosch. ἕλκει); fortasse etiam B ἕλκεταί με ἡ Μετώπη quod in A sic scribitur προσέλκεται μὲ ἡ μετώπη. Possis contra monere interpretamenta illa προσάγει etc. ita accipi posse, ut προσέρπει με factitive dictum sit pro: iubet me accedere, movet me ut accedam, eiusdemque generis esse glossema προσέλκει, quod Byzantii genuinae scripturae supposuerint. At hoc si voluissent veteres interpretes, sine dubio disertius (ut προσβιβάζει, προσέρπειν ποιεῖ) locuti essent. Accedit quod C et E (praefixo γράφεται καὶ) hanc notulam a glossis probe distinguunt. — His perpensis duplicem huius loci traditionem antiquitus fuisse existimo. Προσέλκει tamen, ob insolitam structuram verbi προσέρπειν (einen anschleichen) iam ab Alexandrinis propositum, Pindari esse non credo.

86 Futurum futuro reddunt Sch. Vett. et Recc. (etiam gl. A γεύσομαι, πίω [sic]), nisi quod deteriores quidam mss. (ut Σk) gl. πίνω praestant. Neque certa exempla praesentis πίομαι allata sunt, nec cum Meinekio (fr. com. III, 515 cf. II, 668) praesens πίνομαι, quod apud scriptores aetatis Alexandrinae bis repertum est, Pindaro imposuerim. Fortasse futurum ita posuit, ut ubicunque victores canat se semper Thebarum quoque memorem esse dicat; cf. P. IX, 87 sq. I. V(VI), 74 πίσω σφι Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ κτλ. Id Sch. indicant, ut A καὶ ταύτην εἰς τὸν ὕμνον συλλήψομαι. Nam omnino poeta nunc id agit ut se Boeotum a crimine feritatis defendat. Ad quod transiturus „Est aliqua, inquit, inter hos Arcades et Thebanos necessitudo, neque silebo me esse Thebanum, cum carmina pangam."

88 Sch. Ambros. Iunonem Partheniam τὴν γαμίαν ἥραν (quod Vratisl. A male in σαλαμίαν mutavit) intelligit, cum Heynio.

91 Sch. A ἐπισήμων καὶ ἄγαν εὐφήμων. — Possis ex A ἀγαφθέγγων coniicere, nisi ob ἐρικλάγκταν γόον P. XII et βαρυφθεγκτᾶν λεόντων fr. 265 malis ἀγαφθεγκτᾶν. Sed nihil movere praestat. Forma ἀγάφθεγκτος agnoscitur in VV. LL.

92 Cf. Buttmannum ad Platon. Menon. Excurs. 1. qui cum Arcadio aliisque grammaticis εἶπον signari iubet; contra Bö. (cum Aelio Dionysio) εἰπόν (de Crisi § 41). — Sch. A ambigue Ἀρίσταρχος· τοῖς κατὰ τὸν χρόνον εἰπεῖν ἐπικελεύων (voluitne ἐπικελεύω?) τῶν τε συρακουσίων μεμνῆσθαι καὶ τῆς ὀρτυγίας. — In B p. n. e. — Comm. Mosch. et gl. PQ εἰπέ.

92 συρρακουσᾶν MNO (quod adde ad v. l.). Formam in σσν, ubi

longa syllaba opus est, ubique tuetur Vaticanus; cf. O. VI, 6. N. I, 2. P. III, 70. Idem recte O. VI, 18 κοσίῳ cum paucis aliis. Sequior illo libro in rebus dialecticis vel ipse Ambrosianus, qui (cum MO) ubique vulgarem formam in ουσ praestat, etiam ubi brevi opus erat. Fluctuant alii, ut C, et vel ipsi Byzantii h. l. et vs. 6 vulgarem, N. I et P. III formam in οσσ probaverunt. Vide Bö. ad O. VI, 6. et P. I, 73. II, 1. O. I, 23 praeter locos supra laudatos.

95 De forma Δάματρι vide Bu. G. G. I, 203. Lo. Parall. 142. 543. Pathol. II, 194. not. Lud. Dindorf. in Steph. Thes.

95 λευκίππους τε θυγατρὸς ἑορτὰς ne scribam (ut P. IX, 83 λευκίπποισι Καδμείων ἀγυιαῖς), movent me et Scholia AB Thom. quae quid sit λεύκιππος κόρη recte explicant, et usus Pindaricus qui exquisitiorem singularem ἑορτή tenere solet. Pluralis de uno festo tempore legitur O. V, 5. P. VIII, 66.; singularis passim.

97 Sch. A μὴ θραύσοι: ἐπιγινόμενος χρόνος τὸν ὄλβον αὐτῶν μὴ θραύσοι. τοὐναντίον δὲ αὐτοὶ (an ἄλλοι voluit?). τοῦτο γάρ τινες συνεκδέχονται μὴ ταράσσοι: — Haec utut mutila sunt, tamen interpretationis tantum, non lectionis diversitatem produnt. — Sch. B μὴ θραύσοι καὶ ἀφανίσοι — Comm. Mosch. (Hm. scripturae favens) μὴ κοιμίσαι, μὴ ἀφανίσαι.

Legitur I. VI (VII), 39 ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος ὅ, τι κτλ. in vulg. et mss. nisi quod D, ε' ibi θρασέτω praestant. Ibidem Sch. B Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ ἐρεθίζειν ἀκούει. τάττεσθαι δέ φησι καὶ ἐπὶ τοῦ ταράττειν. μὴ οὖν, φησίν, ὁ (ubi D φησὶ με ὁ unde coni. φησίν, ἐμὲ ὁ) ἐκ θεῶν ταραττέτω φθόνος ..... ἢ οὕτως· ὁ δὲ παρὰ τῶν θεῶν φθόνος μὴ συνθραυέτω ...

Eadem igitur in I. VI(VII) invenitur de θρασσέτω interpretationis diversitas, quae in O. VI de θραύσοι. Tantum ex his constare videtur idem in utroque loco scribendum esse, sed utra forma Pindaro tribuenda sit, nec veteres compertum habuisse videntur nec nobis liquet. Cognata sed tamen diversa sunt θράσσω (i. e. ταράσσω) et θραύω: cf. Lobeck. apud Buttm. G. G. II, 297. Parall. p. 403. Technol. 12. Pathol. I, 219. Ad Atticum θράσσω ducit Aristarchi auctoritas, quae forma, omissa geminatione θράσοι, pepererit cum θραύω confusa vulgatam θραύσοι. Nisi utroque loco θραύσοι et θραυσέτω vel θρᾴσοι et θρᾳσέτω fuerit, cuius formae ambiguitas duplicis interpretationis causa exstiterit. An nova forma fuit Pindarica, ab Attico θράττω diversa, θράϝω, e stirpe ταρ et

ἀϝάω conflata? Evertendi et laedendi notio optimo convenit utrique loco.

99 *στυμφαλίων*] *ἀρκαδικῶν.* gl. B.

99 *ποτινισόμενον*] Cf. ad O. III, 10.

100 Paraphr. B *καταλιπόντα.* Acquiescendum est in emendatione Byzantina. An *λίποντ'*? cf. Ah. DD. 184. Ex Sch. nihil diversae scripturae apparet, sed quo sensu Pindarus *ματέρα εὐμήλοιο Ἀρκαδίας* dixerit, ambigunt. Veteres enim *μ. ἀ.* Stymphalum *μητρόπολιν ἀρκαδίας* intellexerunt, quo accepto priores Byzantii *οἴκοθεν* et *ἀπὸ στυμφ. τειχ. ποτινίσσεσθαι* et *μητ. ἀρκαδίας λείπειν* perinde esse dixerunt. Abs qua opinione dissentiens ultimus Scholiasta (Tricl.?) *μητέρα ἀρκαδίας* ita accepit ut *ἄνθρωπος αἰθιοπίας* pro *αἰθίοψ*, ut sit mater Arcadica, perperam. — Cur metropolis h. l. dicatur Stymphalus (Bö.), (aut quid sit quod mater Agesiae Stymphali relicta esse dicatur, audaci genitivi usu, Hm. Gd.) nescimus et semper, credo, nesciemus.

100 Sch. A *κατὰ χειμερίαν νύκτα.* Sch. B *ἐν χειμῶνι καὶ νυκτί.* — Haec praepositionem tueri videntur. Alienum est *τ'*, nec *γ'* in paraphr. A exprimitur, sed *δὲ* solum.

101 Diversae formae *σκήπτω, σκίμπτω, σκίμπω, κίμπω*; cf. Steph. Thes. Excluditur *κίμπω* (cf. Lob. Pathol. I, 126) ab hoc loco vel ipso metro; *σκίμπτω* ut Pindaricum commendatur altero loco P. IV, 224 ubi omnes mss. *σκίμψατο.* Usitatior forma *σκήπτω* in A ut saepius. Amantissimus poeta literarum ita ad sonum augendum interpositarum, *πλειστόμβροτος, ἐναρίμβροτος* al. Cf. ad P. III, 58.

102 Paraphr. AB non exstat, sed B, est *φιλίαν δέσποτα ποντόμεδον.* — Moschopuleam interpunctionem recte sustulit Heynius.

103 Disputat Sch. A de *πόσις* pro vocativo accipiendo, sed non de *ποντ.*

103—105. Paraphr. A *δίδου οὖν, ὦ πόσειδον, ὦ πόσις ἀμφιτρίτης, εὐπλοῆσαι καμάτων ἐκτὸς ἐόντα,* quasi *εὐθῦναι* vel *εὐθῦν' ἒ* legisset. Offendit etiam *ποντόμεδον* ultima producta, quod Bö. de metris p. 128 caesura defendit. Possis scribere *δέσποτα ποντόμεδ', εὐθῦναι δὲ πλόον,* quamquam forma *ποντόμεδος* non invenitur nisi apud recentiores poetas. Sed vulg. tuetur Sch. B *σὺ δὲ ὦ δέσποτα ποντόμεδον, ἄνερ τῆς ἀμφιτρίτης, πάρεχε τῷ ἀγησίᾳ εὐθὺν πλοῦν καὶ ἄκμητον .... καὶ τῶν ἐμῶν ὕμνων τὸ ἄνθος καὶ τὸν καρπὸν εἰς δόξαν ἔπαιρε.* Ita vulg. Sch. B sanatur ad fidem cod. U. Nec *ἐμῶν ὕμνων δ' ἄεξ'* praestat vulgatae *ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' κτλ.* Cf. Bg.[2] ad P. III, 6.

OLYMPIA VII.

Inscr. Initium Scholii Veteris de tempore huius carminis deque inscriptione eiusdem in templo Minervae Lindiae non est in Sch. AB, sed in D (indeque repetitum in Comm. Moschop.). Ubi nota in mss. non legi λινδίας sed aut ληναίας (Uaμ'ν') aut σεληναίας (O Ro.) quod Meursio aliisque iubentibus editores in λινδίας mutaverunt.

1 In primo systemate saepe breves theses et anacruses quae in reliquis longae, ut 2 vs. ἀμπέλου 4 vs. νεανίᾳ. cf. N. V. P. I al. Quinquies ἀφνεός apud Pindarum legitur; semel (in fr. 87, 1) ἀφνειᾷ iterum in thesi quae brevem admittit. Cf. vs. 16.

2 Explosa est transpositio Tricliniana. Quae lectio non est in Moschopuleis libris. Est igitur Triclinianorum librorum criterium. Omnino tenendum est ea tantum non omnia falsissima esse quae Triclinio propria sunt. Multa quae Moschopulus dedit aut recta aut scite tamen inventa.

2 Hesychius inter καχλάζει et καγχλάζει probe distinguit, quamquam ab eadem stirpe formata sunt.

4 Verba οἴκ. οἴκ. πάγχ. commatibus inclusa habet Ambrosianus.

5 Lectio Ambrosiani ut VI, 5 ου̃ supra ῶ voluit signare genitivum Doriensem. Dativus fortasse praestat, ut tanto clarius fiat, verba συμπ. τε χάριν non pendere e τιμάσαις, sed per se stare idemque valere atque τοῖς τε συμπόταις χαρισάμενος. Idem quodammodo confirmat Sch. B. (in Ro. male auctum) συμποσίου] ἀντὶ τοῦ ἐν συμποσίῳ. ὅπως δόξῃ καὶ χαριστικός τις εἶναι παρὰ τοῖς πίνουσι .:. Verte: cum convivii in gratiam, tum affinitatem honorans. Ita zeugma χάριν — τιμάσαις removetur, quod alios interpretes vexavit.

7 ἀεθλ. Vide eosdem quatuor optimos codices proximo versu νιν solos pro μιν praestare et vs. 12 ἐν non omittere.

8. 9 Interpolatio Tricliniana refertur a Detlefseno ex L (qui codex inter optimos est) ita φρενὸς γ' sed sine dubio ei illud γ' a manu correctoris illatum est. Indidem O. I, 10 idem liber interpolationem traxisse videtur. Alia interpolatio est in Parisino quarto (X).

10 Moschopuli scripturam εὐλυμπίᾳ non probavit Triclinius;

[redacted]

fort. recte, nam lege primi systematis anacrusis anceps est, et brevis esse potest in antistropha, ut est in stropha. De Vaticano primo (z) fortasse male relatum est, ut de utroque Augustano (Σk) et Gottingensi (G).

12 Lectioni lemmatis Ambrosiani non tantum tribuo, quamquam eam praetulit Ht. et h. l. et N. II, 19 ubi omnes mss. θαμὰ μὲν praestant. Plurimi et optimi etiam h. l. in θαμὰ consentiunt, nisi quod in quibusdam est Doricus accentus, qui alienus est. Vide Böckhium. — Ra. (in Ja. LXXVII, 389) ἅμα praefert.

12 Interdum ν paragogicum male additum est: cf. 36. 53. 65.

13. 14. Triplex invenitur scriptura in Sch. B (non in A) 1) τὰν ποντίας ὑμνέων παῖδ' ἀμφιτρίτας, ἀελίοιό τε νύμφαν, ῥόδον, — 2) τὰν ποντίαν ὑμνέων, παῖδ' ἀφροδίτας ἀελίοιό τε, νύμφαν ῥόδον, — 3) τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ' ἀφροδίτας, ἀελίοιό τε νύμφαν, ῥόδον. Altera est Asclepiadis lectio, nam mss. (BOU) ibi ἀφροδίτης καὶ ἡλίου (non ἀμφιτρίτης κ. ἡ.) habent et τὸν γὰρ ἥλιον αὐτῆς (sc. ἀφρ.) ἐρασθῆναι καὶ ἐν αὐτῇ νήσῳ [συμ]μιγῆναι. Contra hanc opinionem disputat insequens Scholion (Didymi?), quod tertiam lectionem sequitur. Ea est vulg. et omnium mss. (nisi quod ἀφροδίτης C,O,V,). Primae lectionis auctor latet. Etiam dist. mss. ad tertiam lectionem pertinet nisi quod quidam (ut AZ) τὰν ποντίαν non cum παῖδ' sed cum ῥόδον consociant.

15 Forma εὐθύμαχος est apud Simon. fr. 166, 1. 194, 1.; altera εὐθυμάχης hoc solo loco invenitur; posterior paraphr. B εὐθύμαχον.

16 Ter et decies ἀλφεός apud Pindarum legitur, ἀλφειός hoc solo loco. Et ferri potest brevis in thesi primi systematis, et, si ἀλφειῷ scripseris cum plurimis, utrum penultima corripi possit annon, quaeritur. Cf. vs. 1.

18 Victoriam Pythiam non Damageti, sed Diagorae fuisse testantur Scholiastae, quamquam nihil de ea aliunde constat. Si καὶ παρὰ κασταλίᾳ πατέρα γε scriberetur, paullo concinnior sententiarum ordo evaderet.

18 Glossae et Scholia: ἀρίσκοντα in AFOQΣk et Tricl. paraphr. BF etc. ἀρέσαντα — ἀριστὸν (s. ἀριστὸν γεγονότα) gl. P et gl. Mosch. et Comm. Mosch.

Et de spiritu et de accentu fluctuant libri ut h. l. ita O. III, 1. P. II extr. VI, 51. N. VI, 41 (37). VIII, 38. Sch. Vett. magis sibi constant interpretamentis ἀρέσαι et ἀρέσας, quorum auctoritas contra scripturam ἅδων (ἁδῶν) et ἅδειν facere videtur, quamquam

Vett. Lex. formas praesentis ἀδῶ (quam Thom. praetulit) et ἅδω exhibent. In participio aoristi II saepius notio praeteriti temporis obliterata est, ut P. VI, 51 ἅδων (ἀδών) est addictus, deditus, adiective. Eodem redire videtur Hesych. Γάδουσα, ἴδιος. Possint formae eiusmodi comparari cum ἄσμενος, ἄρμενος etc. (Buttm. Gr. 2, 19) quae exuta participiorum natura in adiectiva abierunt. — Pindarus aoristo ἅδοι bis utitur (I. III, 33. VII, 18) ubi similis est mss. fluctuatio. — Denique P. I, 29 omnes mss. ἀνδάνειν, nullus ἁνδάνειν. Omnino ad psilosin meliores ubique testes perducunt, ut ἀδεῖν, ἀδών (ἅδων), ἀνδάνειν, donec melius probetur, scribendum esse censeam, fere cum Bö. Not. Crit. p. 454.

20 In Florentino codice (α) est ἐμβόλ et supra ό legitur ω, supra hoc ω est οι, ut nescias, utrum ἐμβόλω an ἐμβόλῳ infra, ἔμβολοι an ἐμβόλοι supra scribere voluerit. Scripturam ἐμβόλω nonnulli pro genitivo Dorico habentes υ supra posuerunt; indidem nata corruptela ἐμβόλων in aliis, et gl. c ἐμβασίας, et vulg. Ro. Schol. Vet. ἐμβόλου. Dativum tuentur duo optimi: A ubi gl. est τῷ εὐθυτάτῳ τόπῳ, et B qui non solum in textu sed etiam in paraphr. Sch. ἐμβόλῳ scribit. Insolentior post πέλας dativus librarios editoresque ad genitivos videtur pellexisse. — Nomen promontorii nonnulli Vett. statuerunt, sed iidem non videntur movisse dativum. — Ex Sch. A autem colligi potest fuisse qui ἔμβολον scriberent, insulae Rhodi epitheton, et ἀσίας εὐρ. cum πέλας coniuncto. Nam Theotimum εὔβολον scripsisse ex Sch. A coniectura emendato colligitur quidem, sed non recte. Sch. A hoc est Θεότιμος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Νείλου ὅρου ἱστοριῶν διὰ τοῦ ν̄ (cod. μ̄, non ῡ) γράφει ἔμβολον, καὶ οὕτω προσαγορεύεσθαι διὰ τὸ ἐν καλῷ τόπῳ κεῖσθαι τὴν νῆσον. καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ἔμβολα (cod. ἔμβολον) διακεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅταν ᾖ καλῶς διακείμενα (cod. διακειμένοις), ὥστε τὴν μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἁλιέων εἶναι. ἢ ὅτι ἐν ἐξέχοντι τόπῳ κεῖται. ἢ ὥσπερ τριήρει οὖσα ὁμοία, καὶ ἀσίας εὐρυχώρου πέλας οὖσα. Apertum est haec omnia esse de lectione ἔμβολον ut Rhodi epitheto disputata. Comprobat Schol. Theotimi lectionem usu populari, quo si quid fausti nobis obtigerit id ἔμβολον (wie in den Wurf gekommen, geschlichen) piscatorum more appellemus. Teste autem Polluce τὰ ἐμβόλια s. ἐμβόλιμα retia parva vocabantur. Haec significatio quum esset sermonis popularis, paene tota evanuit e libris nostris. Εὔβολος quidem felix iactu est, sed imagine ab aleatoribus potius quam a piscatoribus desumpta. — Quo pacto tres videntur fuisse

vett. scripturae 1) ἐμβόλῳ (cuneo, rostro, lingua terrae Asiaticae) 2) Ἐμβόλῳ n. pr. promontorii cum sacello ut Sunion Atticae 3) ἔμβολον epitheton Rhodi, diversae (vide Sch. A extr.) interpretationi idoneum. — Deinde in Sch. Thomano-Tricliniano (cui Moschopulea crux male praefixa est apud Bö. p. 164, 12—20) duplex refertur scriptura Ἐμβόλου et Ἐμβόλῳ et prout scribas duplici modo construuntur verba, aut ut genitivus ἀσ. εὐρ. ex genitivo Ἐμβόλου pendeat et Ἐμβ. sit pars Asiae, aut ut sit ἐν Ἐμβόλῳ πέλας τῆς εὐρ. ἀσ et Ἐμβ. sit Rhodi. Sed genitivum a Pindaro scriptum esse a Thoma quoque male intellecto ω̄ creditum est, ut a Callierge aliisque. Etiam Mosch. genitivo reddit apud Bö. p. 162, 10. — Denique de interpretatione id differunt Vaticana propria (Sch. B) ab Additamentis (Sch. DIOU etc.), quod illa ἔμβολον vel totam Lyciam (Cariam) vel partem Lyciae (Cariae), haec vero Rhodi partem Lyciae (Cariae) oppositam intelligunt. Eadem igitur in his est locorum indicandorum disparilitas, quae est apud Thomam. Saepe enim huic accidit ut Vetera non tam repetat et coniungat quam confundat. — Tu vide an P. ἔμβολον scripserit, et diversitas scripturae ex ЄΜΒΟΛΟΝΑΙΟΝΤΑС orta sit. Πέλας cum tertio casu N. XI, 4 legitur (quamquam ibi ante Tricl. iota subscr. omissum erat), sed nihil mirum si etiam cum secundo copulasset Pindarus, ut Homerus Od. XV, 257. Ita ἀγχοῦ cum dativo, ἄγχιστα saepius cum genitivo, ἄγχι et ἔνδον cum utroque casu coniungit.

21 τοῖσιν (τοίνυν)] χάριν τῶν Comm. Mosch.; κατὰ χάριν gl. π; τοῖσι καὶ τούτοις gl. Tricl.; paraphr. A (et prior B) non exprimit particulam, sed B altera habet βούλομαι οὖν τοῖς ἐξ ἀρχῆς οὖσιν ἀπὸ Τλ. ῥοδίοις κτλ., ubi οὖν interpretandi causa adiectum esse videtur, quum hi Scholiastae οἱ ἐξ ἀρχῆς ὄντες ἀπὸ Τληπολέμου casu recto dicendum fuisse opinentur, ut τοῖσιν non possit abesse, ad quod alter dativus ἡρ. εὐρ. γε. apponatur. Sed etiamsi cum Bö. verba ἐξ ἀρ. ἀ. Τλ. cum διορθῶσαι λόγον iunxeris, tamen τοίνυν frigebit prae τοῖσιν, quod et exquisitius est et pulchrius = quibus. Legitur τοίνυν passim ut O. VI, 27. P. V, 40.

22 ἀγγέλων scripserunt qui ob ἀμπέλου vs. 2 brevi hic thesi opus esse putaverunt; idemque paraphr. Mosch. in *a* habet (ἀγγέλων ἤγουν διανοούμενος). Triclinius noluit correptam esse penultimam, nam is, ne vs. 2 eadem syllaba corripiatur, verba traiecit.

25 Sch. A Astydamiam, matrem Tlepolemi, ab Homero (Il. β, 658) Astyochen, a Pherecyde Astygeniam vocatam esse narrat,

patremque eius (Homero) Phylantem fuisse; ab aliis vero matrem Tlepolemi afferri Antigonam, patrem Tlepolemi Phylantem. Pergit ita ἐνταῦθα δὲ ἀμύντορος αὐτήν (sc. τὴν τοῦ Τλ. μητέρα) φησιν ὁ πίνδαρος. ἡσίοδος δὲ καὶ σιμωνίδης ὀρμένου (cod. ὀρμενοῦ)· εἰκὸς δὲ ὅτι ὁ πίνδαρος παρὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν λογίων ἤκουσεν ἀμυντορίδας εἶναι τοὺς ῥοδίους ματρόθεν: — Verba signata exciderunt in apographo Ạ ubi Bö. lacunâ animadversâ ὅτι interposuit. Lucramur novum sed pertenue fragmentum Simonidis. Achaeo (Acusilao?), teste Sch. B, Ormenus erat avus Amyntoris, Homero (Il. ι, 448. κ, 266) pater Amyntoris; Hesiodo et Simonidi, ut ex hoc loco compertum habemus, Ormenus, non Amyntor, pater Astydamiae. De Ormenio urbe Thessaliae cf. Apollod. II, 7, 7, 6; de Ormenidis Ez. Spanh. ad Callim. h. in Cer. 76.

25 φρὴν Dorice facit φρασί(ν). cf. Ah. D. D. p. 118. Legitur octies apud Pindarum. Semel tantum (P. III, 59) omnes mss. in φρεσὶ(ν) conspirant, semel omnes (at pauci exstant) in φρασὶν (I. III, 2), ut tantum non omnes in eadem forma N. III, 62(59), ubi in duobus (D,Z[s]) est φρεσί. Quinquies (O. VII, 25. P. II, 26. III, 108. IV, 109. 219.) fluctuant codices, sed ita, ut ubique si non plurimi, tamen optimi mss. φρασίν praestent. A (qui in reliquis locis periit) hoc loco O. VII φρασίν; B quinquies φρασί, bis φρεσί; F semel φρεσί, quinquies φρασί; eademque fere ratio est in EGV. Palatino-Caesariani et deteriores Parisino-Veneti ad communem formam procliviores sunt, ut PQ semel tantum φρασί, quinquies vero φρεσί praestent. Ne recentiores quidem sibi constant. Idem igitur in hac voce observare licet quod in ceteris rebus dialecticis, optimos et vetustissimos fontes plus dialecti servare, sed ne eos quidem constanter omnibus locis, magis magisque subrepente communium formarum usu. Hinc proficiscenti multum sane dialecti apud Pindarum temporis iniuria periisse videbitur.

25 ἀμπλακίαι A[BCD]EF etc., i. e. omnes ut videtur mss. Quater haec vox apud Pindarum invenitur, sine diversitate scripturae, quantum scio (O. VII, 25. P. II, 30. III, 13. I. V, 29), nisi quod P. II, 30. III, 13 Guelferbytanus a. c. ἀμβλ. habuit; sed O. VIII, 67 in Q ἀμβλακὼν et P. XI, 26 in BE[ac]F[ac] ἀμβλάκιον legitur, ubi in reliquis videtur esse ἀμπλακὼν et ἀμπλάκιον. Constat hunc Dorismum in lyrica oratione usitatum fuisse ex fr. Archilochi 65 (75 = 41) ἤμβλακον et Ibyci 16 (24 = 51) ἀμβλακών. Cf. Ah. D. D. p. 83. 410. Buttm. G. G. II, p. 59. 112 not. Steph. Thes. s. v. ἀμβλακίσκω. Credam

[redacted]

idem valere de ἀμπλακία Pindarico, quum de ἀμβλακὼν quoque et ἀμβλάκιον in mss. nostris vetustae scripturae vestigia fere obliterata sint.

26 Formam hyperdoricam quatuor isti libri Thomano-Tricliniani non possunt tueri.

26 Pro τοῦτο δ' in Gᵇ ἔστι δ' a recentissima manu suppositum est, perperam.

27 ὃ καὶ νῦν in Gᵇ ab eadem rec. m. pro ὅ,τι νῦν suppositum est.

27 ἐν καὶ] Fortasse Vaticanum primum (ƶ) et Augustanum primum (*k*) permutavit Bö. — Sch. A ὅπερ νῦν τι καὶ κατὰ τὸ παρὸν δυστύχημα φερόμενον πρὸς τὸ τέλος λυσιτελήσει quam si urges paraphrasin, quae non habet καί, coniicias ὅ,τι, νῦν ἐγκάς, τελευτᾷ i. e. „id quod nunc in profundo latitans (an: nunc deprimens?) postea utilissimum sit.“ Vox rara ἐγκάς a Galeno in Lex. Hippocr. explicatur ἐν βάθει. Sed aut traditam lectionem νῦν ἐν καὶ aut νῦν τ' ἐν καὶ ante oculos habuit Sch. B καὶ τὸ τοιοῦτον γνῶναι ἀδύνατόν ἐστι· τὸ ποῖον; ὁποῖόν τι (ita cod.) νῦν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος βέλτιστόν ἐστι, καὶ ἐν ὑστέρῳ· οἷον, εἰ καὶ ἐν τῇ τελευτῇ ἕξει τις καλόν. Id est: „quale non solum nunc et praesenti, sed etiam futuro tempore optimum sit; scilicet, num quis etiam in fine bonum retineat.“ Idem brevius altera paraphr. B τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν ἀμήχανόν ἐστιν εὑρεῖν. Ut exile Calliergis vel alius Graeculi recentissimi commentum καὶ ἐν (hiatu) mittam, friget vel ipsum Hermanni εἰ κἂν (quamquam concinna structura) prae traditae lectionis pondere, et sono et verborum positione gravissimo. Καὶ est und auch. Vide de sensu et collocatione huius particulae Hauptii libellum (Obss. Crit. p. 58 sq.) a Sw. laudatum, cum nota Sw. Ad totius carminis finem satis quidem fuisset dicere id quod exprimit Sch. A „hominibus saepe quae mala esse videntur, in bona convertuntur“, sed nunc generalius aliquid et magis ambiguum dicere in animo erat, ita „Errores hominum innumeri. Nemo scit num quae nunc bona videantur bene sint eventura; nec quae nunc mala, num male.“ Non solum de caecitate animi ira concitati loquitur, sed etiam ad alterum mentis errorem prospicit, quod Tlepolemus suae ipse fortunae ignarus est. Sunt enim innumeri hominum errores. — Quin si Pindarus illa verba τοῦτο δ' etc. ita dicere voluisset, ut ad solam irae caecitatem spectarent, repugnaret sibi ipse, nam re vera caedes illa Tlepolemo postea bonos effectus habuit.

29 Schol. Thom. βαλὼν in paraphr.; de sententia huius grammatici (cum Bu. Sw. Ht.) θεινὼν scribendum esset; estque aoristus huic loco aptissimus. Sed Lobeck. Theocr. XXII, 66 (ubi θένων praesens est) in contrariam partem attulit. Vide de ἄδων s. ἀδών vs. 18. et cf. N. V, 42.

30 ἔκταν' ἐν] Non multum interest utrum scribamus; teneo vulgatam auctore A.

32 Ad παρέπλαξαν pertinet nota Moschopulea ἀπὸ τοῦ πλάζω, τοῦ πλανῶ, et similis nota in Bodl. β et γ (*bc*); — ad παρέπλαγξαν paraphr. A παράγουσιν — par. B διασφάλλεσθαι ποιοῦσιν — gl. O *bcl* παρεπλάνησαν — paraphr. Mosch. (et gl. cruce signata in μ'ν') ἐξήνεγκαν τοῦ ὀρθοῦ — gl. *k* (et gl. Tricl. in μ'ν') ἐξήγαγον τοῦ καθεστηκότος

33 Tres recentes ἐξ ἀδύτου ναῶν iungere videntur et distinctione post ναῶν collocata (αμ'ν' Al. Ro. Mr. St.) et gl. Tricl. (μ'ν') τοῦ μὴ πολλοῖς εἰσβατοῦ νεώ (scr. νεοῦ in μ'[ac]ν' — νεῶ in μ'[rc]). Perperam. Sch. B ἰθύνειν καὶ ὁρμᾶν διὰ πλοίων. Ante ναῶν dist. ABO[b]Σ Sm. sq. — neutro loco [C]DEFGUVZΠ*k*[*nq*]*o* Cp. Bö. sq. — post πλόον Q

34 E vett. mss. apparet alios de imperativo εὔθυνε (εὔθυναι) alios de infinitivo εὐθῦναι cogitasse, de adiectivo εὐθὺν vel paucos vel neminem. Tenuis igitur huius esset scripturae auctoritas, nisi duplicem lectionem testari videretur Sch. B εὐθῦν' ἐς [ἀμ]φιθάλασσον] οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ εὐθῦναι, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐθέως. Sed duo alia commata Sch. B aut infinitivum (ὥστε ... ἰθύνειν καὶ ὁρμᾶν) aut imperativum (ὁ δὲ νοῦς· εὐθῦναι, ita B, sed IOU al. εὐθύνετε) habent. Vide an εὐθέως in Sch. B corruptum sit et εὔθυνε potius scribendum. Nam ea vere lectionis disparilitas in multis mss. apparet, altera non item. Eodem redit gl. Σ ἐξ εὐθείας ποιήσασθαι ἢ ποίει. Byzantiorum tamen quorundam (Thomae vel Tzetzis) hanc opinionem (εὐθὺν ἐς scribi oportere) fuisse, refutatio Triclinii demonstrare videtur: οὐ χρὴ γράφειν εὐθὺν πρὸς τὸ πλέον· ἀσύντακτον γὰρ τοῦτο· ἀλλὰ στέλλε ἢ στέλλου. οὕτω γὰρ ἔχει ὀρθῶς. Nec immerito hanc structuram verborum vituperat Triclinius, quae non satis defenditur allato O. VI, 103 εὐθὺν δὲ πλόον ... δίδοι (ubi nota A praestare εὔθυνε πλόον), nam h. l. vehementer desideramus infinitivum post εἶπε, nec sine duritie poeta dixisset: *edixit cursum directum*, ubi quivis lector expectaret *iussit cursum dirigi*. Iam cum vocem εὐθύνειν penultimam correptam

habere potuisse — quamquam hoc interdum fit ante liquidas, Aeolismo, ut in vocibus κόρα, ἔταρος (cf. Ah. D. A. p. 101), οἰκτειρῶν P. IX, 19 — exemplis comprobare nequeamus, immo εὐθύνειν semper apud Pindarum ῡ longum servet; vetustam huius loci labem glossa in textum intrusa exstitisse suspicor. Quodsi ὄρσαι (O. IV, 12. P. XI, 23) vel ἆραι (Aesch. Ag. 47. Pers. 795) ναῶν πλόον scripserat, id recte glossa εὐθῦναι s. ἰθύνειν καὶ ὁρμᾶν διὰ πλοίων expressum est. Sic emendatus magis credo hic locus legentibus acceptus erit.

35 Probatur mihi maxime colon cum Mr. et H. Stephano. Minorem distinctionem Heynius invexerat.

35 sq. Böckhii ratio (de Crisi § 21): „voluit incisionem esse, quam habet in omnibus epodis, excepta quarta" vix sufficiat; nam si P. in quarta ἑπτὰ σοφώ | τατα scripsit, cur h. l. non ἔνθα ποτ' ἔ|βρεχε scribere potuit?

37 ἀνίκ'] Sunt ista potius elisionis non scriptae quam psiloseos Aeolicae vestigia.

38 Pindarus ἁρματηλάτας, διφρηλάτας de hominibus sed etiam βοηλάτας διθύραμβος translate ut ξειναπάτας βασιλεύς, βιατὰς νόος. Quo sensu quamquam quodammodo ferri possit χαλκελάτας πέλεκυς, ut sit χαλκοτύπος, de instrumento fabri ferrarii: tamen praestat χαλκέλατος ut sit χαλκότευκτος de securi ahenea quali utuntur ad victimas mactandas. Cf. σφυρηλάτοις ἀνάγκαις fr. 226.

38 Etiam N. X, 84 duo optimi ἀθηναίᾳ. Derivata forma (non paragogica: cf. Lob. Parall. p. 299 sq.) apud P. videtur η retinere, ut apud tragicos; sed primitiva ἀθάνα quater in omnibus mss. invenitur, qua forma etiam tragici utuntur, vel in trimetris. — De urbis nomine fluctuant mss.: N. IV, 19 in optimis, I. III, 43 in omnibus ἀθηνᾶν legitur; N. V, 49 in melioribus ἀθανᾶν in deterioribus ἀθανῶν; N. II, 8 et I. II, 20 omnes ἀθάναις praestant; O. VII, 86 et IX, 88 longe optimi et plurimi ἀθάναις; N. VIII, 11 omnes et O. XIII, 37 omnes uno excepto ἀθάναισι(ν); P. VII, 1 omnes uno excepto ἀθᾶναι; fr. 45, 4 libri Dionysii Hal. ἀθήναις, sed fr. 46 plurimi qui versum laudant celeberrimum ἀθᾶναι. Recte igitur ubique Dorica forma reposita est. — De nomine populi eadem est mss. inconstantia. P. I, 76 (ubi desunt optimi AB) utrinque boni testes, sed N. X, 34 omnes in Dorico ἀθαναίων consentiunt; contra fr. 89, 3 cod. Athenaei ἀθηναίοισι; fr. 196 apud Plutarchum ἀθηναίων. Sed etiam in hoc adiectivo Doricam formam retinuimus.

Sin ἀθηναία non est substantivum paragogicum sed potius forma adiectiva, nulla causa esse videtur cur P. de dea ἀθηναία, de hominibus ἀθανάτοι dixerit. Sed in talibus accidentibus usûs arbitrium est, non rationis. Constat enim poetis deam modo ἀθάναν Dorice, modo ἀθηναίαν epice (et antiquo Attico usu) appellatam esse. Etiam apud Theocr. 5, 23 ἀθηναίαν est in cod. Lips. (cum aliis mss. sine dubio), recte, opinor, quod adde ad Ah. D. D. 134.

38 Paraphr. AB ἀνέδωκεν ἐκ τῆς κορυφῆς. Quartus casus cum κατά coniunctus apud P. saepissime, secundus semel tantum (O. II, 59 κατὰ γᾶς sub terra) invenitur, nam in P. XI, 38 idem coniectura illatus est.

39 Hoc igitur loco Dorica parectasis debili fundamento nititur; ἀνορ. firmat paraphr. AB ἀνορούσασα καὶ ἔκδηλος γενομένη.

41 Cf. ad O. VI, 101. In U ita distinctum est φαυσίμβροτος. δαίμων ὑπ.

44 Kayserus ὡς τᾷ θεᾷ vel ὅπως θεᾷ coniicit, innixus Vaticano Scholiastae ὅπως τῇ θεᾷ θυσίας πλήθοντα βωμὸν ἐναργῆ κτίσειαν, unde eum θεᾷ in suo exemplari legisse, ἂν non invenisse appareat. Nimis confidenter haec posuit vir praestantissimus. Nam apud Scholiastas nulla in his rebus constantia est, ut et hoc loco fluctuant de θεᾷ et θεᾷ, sed ita ut θεᾷ in melioribus mss. sit, et alio loco (O. XIII, 72), ubi poeta θεᾶς habet, in Sch. est ἡ θεός. Pindarus utraque forma utitur; θεός plerumque, θεά praeter illos duos locos bis in I. VII (VIII); vs. 60 θεᾶν (i. e. τῶν μουσῶν) fortasse perspicuitatis causa positum est; vs. 45 nulla causa est cur θεά quam θεός dicere maluerit. De N. V, 41 θεᾶς non constat, quamquam idem in Scholio repetitum est. Theocritus in Idylliis semper formam θεά habet.

44 Paraphr. Vaticana in ipso B ita legitur τοῦτον τὲ πηξάμενοι ἐπιθύειν. τήν τε ψυχὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς διὸς τέρψαιεν καὶ κτλ., ubi in U est ἐπιθήσειν pro ἐπιθύειν. Ro. idem ediderat quod B habet; Hy. πηξάμενοι ἐπιθύσαντες τήν τε dedit. — Sed participium aptissimum est nec audeo ob liberiorem usum qui hinc inde occurrit (ut αἰδῶ καλύψαι P. IV, 146; cf. Matth. Gr. Gr. § 532, d.) infinitivum reponere. — Caeterum mirum est etiam insequens verbum ἰάνειεν in quibusdam mss. infinitivi formam induisse. Schol. Thomanum (quod edidi in Sch. Germ. p. 34) demonstrat fuisse qui „cum plurimis mss.“ ἰᾶναι scriberent, quamquam quae ille Magister

de ὡς ἂν et cum infinitivo et cum verbo finito constructo dicit, aperte falsa sunt.

46 Sch. A ἡ ἐκ τῆς προμηθείας αἰδώς. id. οἱ τὴν προμήθειαν ἐπιστρεφόμενοι. id. ἔνιοι ἀναγινώσκουσι περισπωμένως αἰδῶς τῆς αἰδοῦς. id. προμαθέος αἰδῶς] ἡ προμήθεια τοῖς ἀνθρώποις αἰτία ἀγαθῶν καὶ ἀρετῆς γίνεται[.] προμηθέως αἰδὼς τὸ προτηρεῖν (cod. προσήκειν) τὸ μέλλον. id. ἡ πρόνοια. — Sch. B ἡ περὶ τὰ πράγματα πρόγνωσις. id. αἰδὼς ἡ ὑπάρξασα εἰς τὴν θεὸν ἡ ἐκ προμηθείας καὶ τῆς προγνώσεως. — gl. F ἡ πρόγνωσις. gl. E ἡ πρόγνωσις τῶν πραγμάτων. gl. Q et N[b] ἡ προμήθεια. — Additamenta Sch. Vet (DU etc.) ἡ αἰδὼς δὲ τοῦ Προμηθέως. Comm. Mosch. τοῦ Προμηθέως, τουτέστι τῆς προβουλεύσεως, τὸ αἰδέσιμον, ἤτοι ἡ αἰδὼς ἡ ἑπομένη τῷ Προμηθεῖ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ Προμηθεὺς ὁ αἰδέσιμος. gl. μ'ν' (Moschop.) et Z τῆς προβουλεύσεως. gl. q ἡ αἰδὼς ἡ ἑπομένη τῷ Προμηθεῖ. gl. n ἡ εὐλάβεια τοῦ Προμηθέως, ἀντὶ τοῦ Προμηθεὺς ὁ αἰδέσιμος. gl. N[a] ὁ προμηθευτικὸς ἀνήρ. Thom. Mag. προμαθέος] τουτέστιν ὁ μετὰ τοῦ προβεβουλεῦσθαι ποιῶν τι ὁμοῦ τι κατορθοῖ τοῦτο καὶ ἡδονὴν ἔχει ἅτε κατωρθωκώς· τὸ δὲ αἰδὼς Προμηθέως λέγει, διότι πᾶς ὁ χρώμενος προμηθείᾳ οἱονεὶ τὸν Προμηθέα αἰδεῖται καὶ τιμᾷ.

Ex his Scholiis et glossis efficitur, Ambrosiana et Vaticana propria, i. e. Scholia vere antiqua, non diserte loqui de Prometheo et nihil afferre nisi appellativa, sed inde ab Additamentis recentioribus omnes interpretes loqui de Prometheo ipso. Deinde fuisse apparet qui severioris Doridis (fortasse ne antiquae quidem; cf. Ah. D. D. 153 sq. 204. 238.) genitivum αἰδῶς male inveherent, ut haud raro grammatici etiam ω pro ου in genitivis inculcant. Iidem quomodo verba poetae construxerint non liquet, nisi fortasse ita, ut casu recto fingerent ἡ προμηθὴς αἰδώς, hoc sensu: „Minerva autem magnam Rhodiis s. Heliadis virtutem et gaudia, quae sunt circumspectae religionis [praemia], comparavit.“ collato O. XIII, 16 πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσματα. de artis sollertia Heliadis data. Ad Minervam etiam haec retulisse videtur Vaticanum comma illud quod supra laudavi ἡ αἰδὼς ἡ ὑπάρξασα εἰς τὴν θεόν, sed hic grammaticus, cum intelligeret „reverentia Minervae magnam Rhodiis virtutem virtutisque praemia multa paravit“, quomodo προμαθέος explicaverit, non apparet, nisi fortasse adiectivum (pro προμάθειος) esse putavit, genere epicoeno. Alii utrum genitivum neutrius (τὸ προμηθὲς Thucyd.) an ipsius προμαθεύς appellativi statuerint, et si fecerunt quo iure fe-

cerint, haud decernam. Si vertas „reverentia dei tutoris“ vel „deae tutricis“, serae Graecitatis est προμηθεύς tutor, curator ad quam significationem loci Aeschylei Su. 700. Pr. 86 munire viam videntur, sed non perficiunt. Tantum constat generalem sententiam eiusmodi: „Cura deorum religiosa multa bona hominibus affert“ toti narrationi optime convenire. Quod si poeta ita extulit ut „deorum curam“ artem Prometheam appellare voluerit, de hoc heroe ut sacrificiorum instauratore et inventore loqui videtur. Iam „reverentia Promethei“ non est reverentia aliorum erga Prometheum ut prudentiae principem (Ra.), sed reverentia deorum quam Prometheus homines primus docuit

ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν. (Hesiod. Th. 557sq.)

Quamquam Heliadarum sacrificia non „ardent“, sed id ipsum fortasse poeta indicaturus erat, eos Prometheae deorum reverentiae non prorsus memores fuisse. G. Hermannus (Aesch. Prom. 86) ad P. V, 25 Ἐπιμαθέος θυγατὴρ Πρόφασις provocavit. Adde O. VIII, 81 Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς Ἀγγελίας. Ideo tamen non scripserim Αἰδώς nec hoc voluit Hm. — Ht. ἐν δ' ἀρετὰ . . . αἰδῶς, perverse, nam ut dici possit „virtus parat praemia s. gaudia“, non potest dici „virtus iniicit hominibus praemia religionis circumspectae“.

47 Sch. A ἀπροσδόκητον Sch. B ἴδιον Glossae ἄσκοπον, ἀπροσδόκητον, ἀσημείωτον, ἀπροσόρατον. Nihilominus in emendatione Schmidiana acquiescendum esse videtur. Insequens ν vocis νέφος male duplicatum errorem eo faciliorem reddidit. Hom. Il. ρ, 75 θέεις ἀκίχητα διώκων. Soph. Ai. 197. ἀτάρβηθ' ὁρμᾶται, in chorico, ubi vide Lobeck. Adiectiva similia hunc adverbialem pluralis usum amant, praesertim cum verbis eundi copulata. Est eorum quaedam cum superlativis cognatio, qui et ipsi in τος terminant. Sic N. VIII, 4 ἀγαπατὰ. P. II, 81 ἀδύνατα. O. II, 87 ἄκραντα, sed etiam alia multa ut φθονερὰ, χαμηλὰ, ἄπορα (sc. ἔστι), περισσὰ, κοῦφα, κενεὰ, ξυνὰ, μακρὰ, πολλὰ, ἴσα, καλὰ, κακά. Frequens etiam singularis. Est ἄφαντον P. XI, 30 ut βαθὺ adverbialiter P. II, 79 et ταχύ N. I, 51; παλαίφατον N. II, 16; ὄρθιον saepius. In universum lyricorum dictio adverbiorum in ως ab adiectivis in ος formatorum usum ut humilem declinat. Nusquam καλῶς (Homero perinde rarum; cf. Od. β, 63), κακῶς (Homero non inusitatum), ἄλλως, ἴσως etc. apud Pindarum obvia sunt, nec memini me alia legisse atque ὁμοίως P. IX, 81 (78). ἐτύμως O. VI, 77. ἐλα-

[redacted]

φρῶς P. II, 93. ἐξόχως O. IX, 69. In his quatuor locis (si ὁμοίως exceperis, ad analogiam adverbii ὁμῶς formatum) semper longa syllaba (bis ante vocalem) requiritur, ut non minus parcus in adverbiis talibus admittendis fuisse videatur, quam in solutae orationis praepositione εἰς pro ἐς. Sed saepe habet ταχέως, ὠκέως, πάντως, εὐφρόνως, προφρόνως, εὐσεβέως, similia. Porro ipsis adiectivis pro adverbiis uti solet, communi licentia, ut in πρῶτος, ὕστερος, ἴκελος etc. Deinde Dorica ratione formatis ut ἡσυχᾷ, ᾇ, κοινᾷ. Denique locutionibus innumeris ut ἐπὶ ἴσα, τὸν Ἀργείων τρόπον, ἡσυχίᾳ, ἀταρβεῖ φρενὶ, ἀταρβεῖ κεφαλᾷ, poetarum lege. Sed tritissima fugit.

48 Invertit saepe lyrica audacia obiecta. Ut Pindaricum est dicere διδόναι ἄνδρα ὕμνοις pro διδόναι ὕμνους ἀνδρί, ita h. l. ὁδὸν παρέλκειν ἔξω φρενῶν dixit pro φρένας παρέλκειν ἐξ ὁδοῦ. — ὁδόν] gl. μέθοδον, τρόπον passim. παρέλκει] παρατρέπει gl. AB et Mosch.; παρασύρει gl. Tricl.

50 Sch. A καὶ γὰρ αὐτοὶ Sch. B καὶ γὰρ οἱ ῥόδιοι ubi vulg. (et O) male καίτοι pro καὶ habet, et U καὶ οὗτοι γὰρ οἱ ῥ. Glossae οἱ ῥόδιοι, οὗτοι, οἱ τοῦ ἡλίου παῖδες passim. Comm. Mosch. καὶ οὗτοι γάρ — Est merum vitium καίτοι.

50 αἰθούσας] τῆς αἰθομένης καὶ λαμπρᾶς A τῆς καυστικῆς, ἀπὸ τοῦ αἴθειν B Veteres igitur αἰθούσας participium praesentis verbi intransitivi (Soph. Ai. 286.) αἴθειν esse credidisse videntur. Tamen ambigi potest an alia ratione derivatum sit, ut αἴθων (gen. αἴθωνος) et αἰθός adiectiva. Nam αἰθόεις formatum ab αἶθος, i. e. aut „speciem ignis praebens“ aut „igni repletus“, recte facit femininum αἰθοῦσσα, gen. αἰθούσσας, nec ibi ου in οι transit Doridi, sed severiori in ω, dum mitior ου servat. Tres autem perboni libri mss. h. l. αἰθούσσας scribunt; reliqui αἰθούσας, ubi σ est fortasse pro σσ, ut vs. 71. ἔσεσθαι in omnibus non interpolatis pro ἔσσεσθαι. Pindarus autem quamquam talium formarum amantissimus est, non contractas relinquere solet ut μελιτόεσσαν, σκιοέντων, Ὀπόεντα. Sed est n. pr. Τιλφώσσας fr. 211.; αεις contractum habes P. II, 10 αἰγλᾶντα; in aliis contrahitur quidem, sed solute scribitur. Quodsi ab αἰθάεις h. l. derivanda est forma, αἰθάεσσας scribenda est, cum Bg.[1] Sed nec hoc nec αἰθάσσας, nec αἰθοίσας confirmant mss; nec αἰθόεις, αἰθοῦσσα ullo alio loco invenitur. Cf. P. III, 69.

51 r^b κείνοις σι μὲν etc. (om. ζεὺς) nihili est; nam r^b a Neograeca manu est, quae antiquum codicem Moscuensem refecit.

Nullus ms. Mingarellianam emendationem habet, nam Moschopulei omnes κείνοις quidem, sed non addito ὁ, neque Moschopulum hoc addere voluisse ostendit Comm. Mosch., ubi ὁ ζεὺς subaudire iubemur. Eadem erat Triclinii sententia in cuius mss. est id quod etiam Mosch. dare voluit κείνοισι cum gl. ὁ ζεὺς δηλονότι. Corruptio vett. mss. similis est O. II, 76 sq. ubi nomen proprium, quo omisso textus obscurior videbatur esse, e glossis in ordinem inculcatum est. Bipartita cum sit proxima personarum indicatio πατρί τε — κόρᾳ τε, facile inde lector „patrem" repetat. Nec ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν potest is alio referre quam ad Nubium Congregatorem. Nec idem immemor erit Homerici versus καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων (Il. β, 670). Nec quispiam Graecus, si pluat, Iovem pluere nescit. Haec ut omissionem subiecti quodammodo excusent, tamen vix sufficerent ut emendationem κείνοις ὁ sperneremus, nisi aliud accederet. Solennis enim est apud lyricos omissio in priore dichotomiae membro. Ut in P. III, postquam vs. 87. et 88 Peleus et Cadmus memorati sunt, vs. 91. in illis

, ὁπό θ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

ex insequenti ὁ δὲ ad priora verba ὁ μὲν, ita h. l. ex insequenti αὐτὰ δ' ad priora ὁ s. αὐτὸς subaudiendum est. Mingarellii igitur emendatio ut simplex et ingeniosa, ita utique falsa est, quum removeat id quod lyricae dictioni proprium est ornamentum. Cf. ad O. I, 104. Ex An. Ox. Cram. III, p. 172, 3. quod allatum est τοῖς Ῥοδίοις ὁ Ζεύς, ὥς φησι Πίνδαρος, ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν πολὺν ὗσε χρυσόν nihil probat, ne id quidem, hunc grammaticum ζεύς etiam in suo Pindaro legisse interpolatum.

52 αὐτὰ] αὕτη paraphr. Sch. A malo.

52. 53. Haesitarunt multi librarii utrum casum signarent. Possit ferri genitivus quem explicat Schol. Thom. ineditum τὸ ἐπιχθονίων πρὸς τὸ τεχνῶν, ὡς ἂν ἐπιχθονίων οὐσῶν (consulto a Tricl. non repetitum), sed accusativum confirmant Schol. A et B cum gl. Mosch. κατὰ πᾶσαν.

56 De hoc loco multi multa protulerunt, sed id recentiores tantum disceptarunt, utrum μείζων subiecto attributum an de eodem praedicatum sit, i. e. utrum poeta de μείζων σοφία dicere voluerit quod ἄδολος τελέθει, an de ἄδολος σοφία quod μείζων τελέθει. Veteres omnes comparativum praedicativum esse putaverunt. Recte.

Nam ipse comparativus comparando aliquid de aliqua re praedicat, ut in talibus *κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος* — *οὐδ᾽ ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες* — *κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες* — *σὺν θεῷ φυτευθεὶς ὄλβος ἀνδρὶ παρμονώτερος* — *ζώει μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων* (ubi *μάσσων* verbi est) — *ἀπροσίκτων ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι* N. XI, 48 ubi vide notam. Ea enim est natura sententiae generalis, ut iudicium si non ad omnia tamen ad plura extendat, quod apud Pindarum praecipue fit ipsis comparativis. Ii si cum positivis in eodem enunciato copulantur, semper sunt potiores et quasi regnant. Quo nomine de nostro loco errasse video Böckhium, Thierschium, Welckerum, si fas est dicere de tantis viris quorum paucos nunc similes, pares nullos habemus. — Sed tria in hac sententia etiam Vett. Pindaricis ambigua esse non sine causa videbantur: 1) utrum *ἄδολος* subiecto simpliciter attributum sit, an pro *ἄδολος οὖσα* vel *ἀδόλως* ad verbum *μείζων τελέθει* pertineat. 2) utrum *δαέντι* sit pro *δαέντος*, *μαθόντος*, artificemque bene doctum significet; an iudicantis sit de arte. 3) utrum *καί* per traiectionem ad *δαέντι* pertineat, an ad *ἄδολος*, an denique totius sententiae sit ut quasi abundet. Hac si nugae sunt, bonae aetatis sunt, Alexandrinorum, qua Rhodiorum sacra *ἄπυρα* adhuc fiebant. Nam et haec *μεχρὶ νῦν* facta et illa proferunt Sch. A. — Caeterum *ἄδολος* non valet his Vett. fraudis expers, sensu ethico, sed naturalis, infucata, non temperata, vini instar, quasi poeta ingenium mero comparaverit quod doctrinae aqua temperetur. Vertunt vocem *φυσική* (gl. AB*qn*), *ἄκρατος* (ZΣ al.), *εὐφυής*, alii *ἁπλῆ*, *φανερά*. Neque aliter Thom. et Mosch. De praestigiis Telchinum nullus Veterum cogitavit. Ht. qui de *ἄδολος* Veterum opinionem recte exposuit, non debebat tamen, ut firmaret coniecturam *ἀδόλου*, afferre Scholion Thomanum, in quod genitivus et ipse coniecturâ Heynii et Valckenarii illatus est. Neque hoc *ἀδόλου* neque *ἀδόλως* ullus Vett. scripsit; *ἀδόλως* etiam alio nomine displiceret: vide ad vs. 47. Si quid movendum est, potius *σοφίαν* quosdam legisse censeas, nam Sch. AB *μαθόντι σοφίαν* habent, et alio loco B *τῷ μεμαθηκότι τὴν σοφίαν*, ubi D aliique *ἡ σοφία*. Quo accepto sensus erit: Ei, qui et ipse (*καί*, ut illi) sapientiam (artem) callet, ingenua (innata) maxima esse videtur. Neque aliter interpretor vulgatam: Cordato viro non doctrinâ parata, sed innata ars et ipsa maxima videtur esse, ut ea, quam Rhodii non didicerunt, sed a diis dono acceperunt. Ad iudicium

aliorum de arte Rhodiaca transitus fit verbis ἦν δὲ κλέος βαθύ. Quanquam vett. interpretes omnes doctrinam et ingenium h. l. sibi opponi existimabant, ut contrarium elicerent: Etiam ingenitae sollertiae doctrinâ opus est.

58. χθόνα δατ. fortasse propter Homericum δατεῦντο, δατέοντο (nusquam ἐδ.); nam caesura non est causa omissi augmenti; cf. epod. 1. 2. 5.

62 μιν, omnes, ut P. III, 45 καί ῥά μιν in omnibus mss. Potest utroque loco μὶν scribi. An Homericum usum poeta in hac iunctura vocabulorum sequitur? Vide mea in Ia. LXXX, 44 sqq.

64 ἄμπαλον] ἀκλήρωτον B quae glossa pertinet ad vs. 62. ἀκλάρωτον. Traiectae hoc loco sunt aliae quoque glossae, ut ad μιν vs. 62 adscriptum est αὐτὸν τὸν Δία, quod pertinet ad alterum μιν vs. 64. — Sch. A mutilum ἔμελλεν ἀνακληροῦν ἐξ ἀρχῆς καὶ ποιεῖν τὰ κεκληρωμένα τοῖς θεοῖς et ἀνακλήρωσιν γενέσθαι καὶ τὸν ἀναδασμόν | Sch. B ἀνακλήρωσιν ποιῆσαι, ubi O aliique ἀνακλήρωμα π. | πάλον ἐκ δευτέρου ποιῆσαι Thom. | ἀναμερισμὸν θεῖναι Comm. Mosch. | Glossae et hae et aliae, ut ἀνάπαλιν A ἄλλον κλῆρον P | Substantivum ἄμπαλος (formatum aut ab ἀναπάλλω ut ἀναπάλη, aut a πάλος ut ἀνακέλαδος, ἄνοδος a κέλαδος, ὁδός) tueri videtur Inscriptio Melitaea nuper reperta, ex qua L. Dindorf in Thes. Steph. haec laudat τὰν δὲ δαμοσίαν χώραν, τούς τε Κοράνδας καὶ τὰν Φυλιαδόνα, μὴ ἀποδόσθων Μελιταεῖς, ὥστε πατρῴαν ἔχειν τὸν πριάμενον, πολιτευόντων Πηρέων μετὰ Μελιταιέων, ἀλλὰ κατ' ἄμπαλον μισθούντω[ν], καθὼς καὶ τὸ πρότερον. Ubi Ussing, qui hunc titulum edidit, κατ' ἄμπαλον voluit esse per licitationem, nisi est „nova agrorum divisione elocanto". Etiam Eustathius ἄμπαλος] ὁ ἐκ δευτέρου πάλος s. κλῆρος i. e. si venia sit verbo, resortitio. Testibus his et rationibus Kayseri obtemperans reiicio ἂμ πάλον Böckhianum, quod quivis legens coniungeret, ut Hesiodeum ἂμ πέλαγος. Nam in tmesi ἀνα dicitur, non ἀμ. Nec propter glossam Ambrosianam ἄμπαλιν θέμεν (sc. κλῆρον) invexerim. Glossa illa aut vitiosa scriptura pro ἀνάπαλον, nam ο et ι in hoc literarum cursivarum genere facillime permutantur; aut generalior retractationis indicatio est. Sin ἀνάπαλον cum Bö. invitis Scholiastis adiectivam formam esse credimus, non absonum erit e prioribus κλῆρον s. τὴν κλήρωσιν subaudire. Nam πάλον ἀνάπαλον τιθέναι ad similitudinem formularum forensium ut δίκην ἀνάδικον ποιῆσαι, i. e. litem denuo iudicari et iudicium nullum esse iubere, bene

dictum esset. Quo etiam gl. A ἀνάπαλιν et B ἀ[να]κλήρωτον possint adhiberi. Nec formula illa κατ' ἄμπαλον comprobat substantivum, sed adiectivum continere potest, ut κατ' ὀρθόν, κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον. — Caeterum πάλον ἀνατιθέναι non potest defendi locutionibus ἀνατίθεσθαι γνώμην, δόξαν etc., quae a metaphora diversa proficiscuntur, dico a ludo latrunculorum in quo quis motum suum recipit et retractat, latrunculo in pristinum restituto. Talia formam mediam flagitant.

66 πολύβυσσον ex Sch. B male intellecto (nam ἐν τῷ βυθῷ explicationi verborum ἔνδον τῆς θαλάσσης inservit) ortum esse videtur. Idem Sch. B recte explicat πολύβοσκον ἀνθρώποις] πρὸς ἀνθρώπων [βίον] χρησιμωτάτην. Gl. B ad ἀνθρώποις est καταχρηστικῶς πᾶσι τοῖς ἀλόγοις ζώοις, quae pertinet ad μήλοις, traiecta. Vide ad vs. 64. notam.

67 δὲ tuetur Aristarchi paraphrasis apud Sch. AB. In hac thesi brevis syllaba ferri non potest. Recte igitur Moschopulus ἐκέλευσεν δ' scripsit.

εκ initio vocum antiquitus ita scribi solebat, ut ε apice tantum notaretur.

67—70. Sch. A Ἀρίσταρχος· ἐκέλευσε δ' ὁ Ἥλιος παραχρῆμα τὴν μὲν Λάχεσιν ἐπιχειροτονῆσαι τῷ λόγῳ, τοὺς δὲ θεοὺς ὀμόσαι (cod. ὀνομάσαι) μὴ δὲ παραινεῖν μὴ δὲ πεῖσαι τὸν Δία περὶ τῆς μελλούσης φαίνεσθαι χώρας ὑπ' αὐτοῦ:- id. Sch. B sine nomine Aristarchi, et τοὺς δὲ θεοὺς ὀμόσαι μηδένα παρειρεῖν (παραιρεῖν U — παραινεῖν O) μηδὲ παραπεῖσαι . . .

Sch. A in paraphrasi generaliore διὸ τὴν Λάχεσιν ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐπικρῖναι τὴν Ῥόδον· τοὺς δὲ θεοὺς ὀμόσαι (cod. rursus ὀνομάσαι) πεποίηκε (sc. ὁ Ἥλιος) μηδένα παραιρεῖν (ita cod.) μὴ δὲ ἀναπεῖσαι τὸν Δία γινομένης τῆς χώρας [φανερᾶς] ἄλλῳ τινὶ δοθῆναι αὐτήν.

Ex his apparere videtur Aristarchum παρφάμεν de persuadendo intellexisse (nam παραινεῖν sine dubio vera lectio est), atque ex prioribus ita infinitivum suspendisse, ut argumentum iuris iurandi contineat. Sed quomodo priora illa legerit et construxerit, non liquet, utrum θεοὺς δ' ὅρκον δόμεν s. θέμεν habuerit, an ad traditum θεῶν δ' ὅρκον μέγαν cum Moschopulo γενέσθαι suppleverit, an θεοὺς ὀμόσαι, an aliud quid. Nam noluisse eum accusativum ὅρκον a κελεύω pendere mihi constat, quod cum per se durissimum fuisset, ita distractum inter proximos infinitivos nemo intelligeret. Vereor etiam ut Graecum sit ὅρκον κελεύειν. Infinitivi quidem sae-

pius obiiciuntur substantivis actionis, ut aliis ita Pindaro. Cf. O. II, 92 τεκεῖν ab ἐνόρκιον λόγον suspensum; P. I, 36 ἔσσεσθαι a δόξαν, aliaque. Hoc nomine ὅρκον, μὴ παρφάμεν non offenderet.

Comm. Mosch. ... ὅρκον δὲ θεῶν μέγαν γενέσθαι, μὴ παρφάμεν, ἤγουν μὴ ἄλλο τι βουλεύσασθαι αὐτούς, ἀλλὰ .... Id gl. Mosch.

Sed ab hac verborum structura omnes nostri mss. dissentiunt, cum nullus, ne ipsi quidem Moschopulei, ante μὴ παρφάμεν distinguant. Eodem facit glossa optimorum παραβῆναι in BNP (et Tricliniana in Zμ'ν') et gl. παραλογίσασθαι in A cum altero Sch. AB (Didymi, nisi fallor) μὴ ἀπατῆσαι, μὴ παραλογίζεσθαι (ita B), τουτέστιν ἐπικυροῦν τὸν τῶν θεῶν ὅρκον, τοῦτο δὲ ὡς ὀμομοκότων αὐτῶν φυλάξειν τὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ κρυπτομένην νῆσον. His astipulatus est Triclinius de sententia Thomae M. ἐκ τοῦ εἰπεῖν θεῶν ὅρκον μὴ παρφάμεν δείκνυσι ὡς οὐ μόνον τὰς χεῖρας ἀνέτεινεν ἡ Λάχεσις, ἀλλὰ καὶ ὤμοσε τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. ὅρκος γὰρ ἦν τῶν θεῶν τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ. Qui cum παρφάμεν ὅρκον iungerent, structuram verborum facilem habebant, et cum παρα fraudis esse statuerent, poterant uti locutione simillima P. IX, 43, ubi παρφάμεν τοῦτον λόγον est falsum hoc dicere. Is autem qui falsum iurat, peierat.

Duplex igitur huius fuit loci interpretatio; altera Aristarchi et Moschopuli; altera [Didymi], Thomae, Triclinii. Ne illis quidem δ' movere placuit, pro quo Ht. θ' invexit.

Germanus priora interpretamenta more suo amplificat, diversa miscens, μηδένα παρφάμεν καὶ παραιρεῖν μὴ δὲ παραπεῖσαι καὶ παραλογίσασθαι καὶ ἀπατῆσαι καὶ παραβῆναι τὸν Δία κτλ.

Accedit ultimum Sch. B χεῖρας ἀντεῖναι, ἀντὶ τοῦ χειροτονῆσαι ποιῆσαι, κατὰ μετωνυμίαν. Hic grammaticus χειροτονίαν deorum Parcae monitu factam intelligere videtur, ut ἀνατεῖναι vim habeat factitivam, ut aiunt. Idem fortasse ad ὅρκον infinitivum ἀναδιδόναι ex ἀνατεῖναι subaudiebat, ita ut dii essent ii qui vota susciperent cum Iove, non Lachesis cum Iove. Quod ita fortasse cogitandum est, ut Parca approbationem auspicetur, cui astipulantur dii, verba gestusque iuris iurandi concipientes. Didymo vero iuramenta deorum ut praegressa cogitari videntur, quorum fidem Parca solemni modo sanciat et comprobet. Triclinio denique sola Lachesis manus porrigit et iuramentum facit, pro diis, opinor.

70 Glossa Triclinianorum repugnat eorundem lectioni φανερὸν et videtur pertinere ad scripturam φαεννὸν s. φαενόν.

71 Sch. A μερίδα γενέσθαι et Sch. B (ad haec verba respiciens)

εἰς ἰδίαν μοῖραν confirmare videntur trium optimorum librorum lectionem. Γέρας Pindaro est honor, victoria, praemium virtutis singularis; μέρος pars debita, portio (Antheil). Ita I. VII, 39 γάμου γέρας est honor s. praemium nuptiarum; sed P. III, 98 εὐφροσύνας μέρος portio felicitatis, simpliciter; ut pars debita O. VIII, 77. Non tam proprie Sol Rhodum ut praecipuum donum accepisse dicitur, cum antea neglectus nunc debitum sibi λάχος accipiat. Unde in plurimos Pindari libros γέρας venerit, nescio, nisi nasutioris grammatici cura factum est, qui ultra poetam sapere sibi videbatur. Cf. de Hom. Od. λ, 534 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλόν Dammii Lex.

71 Ex eodem fonte haustum credas τελεύταθεν, cui γρ. i. e. γράφεται praefixum est in B ut alteri lectioni μέρος, utrique a glossis probe distinctae. Intransitivum τελευτᾶν s. τελεῖν nec Homerus novit nec Pindarus; quae ellipsis (nam inde oritur hic usus verbi derivati) et de moriendo et de terminando Aeschyli est ceterorumque Atticorum. Scholia ambigua sunt, nam BCE τελεύταθεν] ἐτελειώθησαν. ἐτελειώθησαν δὲ τούτων τῶν λόγων τὰ κεφαλαῖα, ἐν τῇ ἀληθείᾳ πεσόντα passivum passivo reddunt, sed A τελεύτασαν δὲ λόγων: ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ ἐποίησαν τὰ δόξαντα. ἐτελειώθη δὲ τούτων κτλ. .... πεσόντα aut diversa miscet, ut priora illa ἀντὶ .... δόξαντα ad activum τελεύτασαν exceptum obiecto κορυφὰν .... πιτοῖσαν (dii verba sua rata fecerunt) spectent; aut intransitivum τελεύτασαν et vulgatam lectionem ante oculos habuit, ut verba ἀληθῆ ἐποίησαν τὰ δόξαντα generalem tantum totius sententiae valorem exhibeant, verba minus accurate exprimant quam sequentia ἐτελειώθη κτλ. — Plerique sine dubio τελεύτασαν intransitive ceperunt, nam in glossis (et in Sch. Recc.) ἐτελειώθησαν, ἐτελέσθησαν, ἐτελεύθησαν, ἐπληρώθησαν καὶ οὐ παρεβάθησαν (παρέβησαν) supra τελεύτασαν inveniuntur. Caeterum ambigas quid sit quod Triclinius contra Moschopulum de κορυφαί disputet; articulum, ait, cave ne ante κορυφαί suppleas; nisi fortasse Tricl. (et Thomas) κορυφαί praedicati esse voluit, ut οἱ λόγοι subiectum mente addatur: „illi sermones terminaverunt ita ut eorum cacumina in veritatem (immiscerentur)“ Artificiose. — Pindarus amat formas in θεν et εν desinentes, quarum unam vindicavimus O. I, 64. Ellipsis autem aegre fertur in metaphora. Nam ut dici possit „κορυφαί terminantur“, tamen non sine aliqua perversitate dicetur κορυφαί ter-

minant sc. viam. Toti autem locutioni imago subest turris s. montis cuius pars summa (ἄκρον) nubibus immiscetur.

74 Fortasse huic quoque epodo diaeresis restituenda est, ita ἔνθα σοφώτατα μιχθεὶς τέκεν ‖ ἑπτὰ Ῥόδῳ | ποτὲ νοήματ' etc. Qua traiectione admissa (facili ea, nam σοφώτατα et Ῥόδῳ ποτε alterum sub altero exarata sunt, ut locum permutare potuerint) epodos aliter dividere visum est, ut versu 15 Ῥόδον, εὐθύμαχον (Ambros. lect.) 35 νομόν, ἔνθα ποτε 55 φέρον. ἦν δὲ κλέος 75 τέκεν ἑπτὰ Ῥόδῳ 95 ὁδὸν εὐθυπορεῖ nec cum priore nec cum sequenti versu copulentur sed seorsim scribantur, brevi versu epod. 3. intercalato longioribus, ut in Str. Antistr. 3.

77. 78. Sch. Vett. in BI̤U (et rell. mss.?) ut diversam scripturam afferunt ὧν εἷς μὲν Κάμειρον πρεσβύτατον. Sed haec lectio eadem est quam in mss. nostris invenimus; nam non multum interest quod NX cum Additamentis Sch. Vatic. (τῶν δύο πρεσβύτερον) et gl. Tricl. (πρωγενέστερον λίνδου καὶ καμείρου) comparativum pro superlativo habent. Quapropter editor Romanus in ista scripturae diversitate apud Sch. Vet. πρεσβύτατος (de suo?) dedit, idque, quamquam cum sequente τε non congruit, tamen quodammodo eo confirmatur quod Cercaphus in Heliadarum recensu, qualis in B et Tricl. invenitur, primo loco nominatur (secundo in A), eodemque facit Comm. Mosch. ἀφ' ὧν εἷς μὲν ὁ πρῶτος Κέρκαφος τὸν Κάμειρον ἐγέννησε καὶ πρεσβύτατον τὸν Ἰάλυσον, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ καὶ τὸν Ἰάλυσον πρώτιστα ἐγέννησε, καὶ τὸν Λίνδον, quasi ambas opiniones conciliaturus.

Olim mihi diversitas illa ita se habere videbatur, ut quod nunc legimus correctione Alexandrinorum invectum sit, cum aliquando ἐν τοῖς ἐδαφίοις fuerit ὧν εἷς μὲν Κάμειρος (sc. ἦν). πρεσβύτατον δὲ Ἰάλυσον ἔτεκεν (sc. ὁ Ἥλιος), Λίνδον τε. ut hi tres non nepotes sed filii Solis fuissent, quod, cum critici traditis fabulis non convenire viderent, in vulgatam scripturam mutassent. Sed contra moneas, Scholiastam in eo esse ut vulgatam lectionem exponat cumque post finem disputationis factum ὡς εἶναι τούτους υἱωνοὺς καὶ οὐ παῖδας Ἡλίου ita pergentem διὸ καί τινες γράφουσιν etc. eam scripturae diversitatem allaturum esse quae ad perspicuitatem cognationis addat, ut si πρῶτος pro εἷς μὲν a quibusdam legi voluerit, nec facile eum id pro diversa lectione proferre potuisse quo prior disputatio nitatur, quamquam hoc passim fit in Scholiis. Quae post allatam scripturae diversitatem sequuntur ὥστε τὸν λό-

γον εἶναι τοιοῦτον· ἀφ' ὧν τῶν Ἡλίου ἑπτὰ παίδων εἷς Κέρκαφος ἐγέννησε τοὺς προκειμένους ὥστε τὴν ἀπὸ πρόθεσιν ἔξωθεν λαμβάνειν ἡμᾶς utrum acceptâ istâ diversitate an ad priorem disputationem respicienti disputata sint non liquet. Ad hoc si olim fuissent qui tres illos Cercaphidas Solis filios fecissent, id procul dubio et clarius dictum esset et aliis quoque auctoribus constaret.

Sin vere πρεσβύτατος nonnulli praetulerunt, τε proximum mutaverint oportet, fortasse τέκ', Ἰάλυσον ἐπὶ τῷ, Λίνδον τ'. (cf. N. VI, 60) vel ἕτερον, pro ἐπὶ τῷ (Hom. Il. XII, 93. XVI, 179) vel simile quid scribentes. Mirum est nec A nec B loqui de Ialyso primogenito, quamquam non sine audacia filiorum ordo inversus est. Displicet ἔτεκεν repetitum; ft. e vs. 75 inculcatum. De mensura penultimae vocis Ἰάλυσος e consensu Dion. Perieg. 505 constare videtur. Etiam vulg. sic mutata ὡς εἷς μὲν Κάμειρον πρεσβύτατον τέκ', Ἰάλυσον ἕτερον, Λίνδον τ', planiorem filiorum recensum praestaret. Sed nihil mutamus.

78 ἕκαστος ἔχει Sch. B; praesens non ingratum est, sed ἔχον tenendum.

79 Paraphr. A διαδασσόμενοι τριχῇ τὴν γῆν τὴν πατρῴαν, καὶ τὴν μοῖραν τῶν ἀστῶν, dist. codicis E, Comm. Moschopuleus confirmant interpunctionem Böckhianam.

81 τόθι circumscribitur in Comm. Mosch. diserte ὅπου, relative. Additamenta D etc. αὐτόθι οὖν et ἔνθα; Thom. diserte ἐνταῦθα; demonstrative. Schol. B ἔνθα, ambigue. Schol. A non habent paraphrasin. τόθι relativum est N. IV, 52; τότε demonstrativum vs. 41.

83 Paraphr. B ὡς θεοῖς, ubi U πῶς; ὥσπερ θεοῖς, vulg. ὥσπερ θεοῖς. Haec defendunt singularem lectionem Ambrosianam. Tamen est quod placeat in vulgata. Ut Homero (θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ) ita Pindaro θεός pro θεός τις in talibus dicitur, ut O. XIII, 50 Σίσυφον πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν. Paraphr. A deest. In A ὥσπερ θεοῖς, in DNOZΣaoq Al. Ro. Br. ὥσπερ θεῷ cum sequentibus copulatur; perperam. BV idem recte cum prioribus coniungunt. CEFQU omnino non interpungunt; utroque loco μ' Cp. sq.

85 Mirum in modum metro repugnat Thomana lectio, quam Scholion (editum in Germ. Sch. p. 36) ἐν πολλοῖς καὶ παλαιοῖς βιβλίοις inventam esse testatur. Hanc Thomae notam Triclinius de industria omisit. Paraphr. B non exstat; in A traiecta et lacunosa haec τῶν ἄνθεσι: ἐκ τῶν τληπολεμείων εἰς τὰ τληπολέμεια οὗτος

ἐνίκησε τετράκις εὐτυχέων. Mosch. vulgatam explicat, in qua nullam offensionem video.

85 Femininum ἰσθμός diserte testantur Sch. B et O. VIII, 48. N. V, 37. I. I, 32 cum paraphrasi Sch. B ad I. I, 32. Aut negligentiae aut malae sedulitati debetur, quod unus optimus et alter mediocris h. l. masculinum praestant, ut O. VIII, 48 ποντίῳ in C scribitur.

86 Noli praeferre κρανααῖσιν Ἀθάναις. Amat poeta praepositionem ita interpositam, ut O. II, 75 βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι.

89 Fugit editores nostros vulgatam Βοιώτιοι esse nullius fidei lectionem, quippe quam soli interpolati cum Comm. Mosch. praestent. Emendatio haec est lectionis Βοιωτῶν quae in plurimis vett. invenitur. Sed duo praestantissimi codices alia suppeditant, Parisinus βοιωτίας, Ambrosianus βοιωτίων. Prius verum esse duxi in praef. ad Schol. Germ. p. IV., nunc video longe melius esse alterum indeque facile explicari corruptum βοιωτῶν. Pindarus ut vulgarem formam vitaret adiectivum pro substantivo posuit, „der Böotischen", ut P. IX, 99 est παρθενικά pro παρθένος. Vide egregiam disputationem Lobeckii in Paralip. p. 305., ubi se nescire ait utrum Βοιώτιος ἀνήρ in vetere oraculo adiective dictum sit ut homo Romanus an substantive ut βασιλεὺς ἀνήρ. Cf. eundem in Proll. Path. p. 500 et Path. I, 438. Neque ad dicendum facile est utrum Pindarus hoc sibi poetica audacia sumserit, an popularis sermonis imitatione, ut apud nostros poetas „die Schwedischen" legitur atque Ἀχαρνικοί, Λακωνικοί Aristophanea, et „Italici" aliaque. Quod Pindarus alias inter Λυδός et Λύδιος distinxit, quodque ἥρως Λυδός, ἄνδρες Αἰτωλοί, Ἀρκάδες cett. dixit, non impedit quominus etiam adiectivas formas pro substantivis usurpare potuerit. Suppetit similis corruptela P. I, 78 ubi tantum non omnes libri Μῆδοι praestant. Quod cum in metrum peccaret (ut h. l. βοιωτῶν), Triclinius Μῆδοι μὲν invexit, sed verum viderat Moschopulus Μήδειοι scribens, quam scripturam duo vett. libri Medicei nunc egregie confirmant. Est etiam Simonideum Μηδείων ἀνδρῶν. Quo collato Βοιώτιοι de personis usurpatum poetarum proprium fuerit, ut Βοιωτοί est solutae orationis. — Iam quum Βοιωτίων genuina lectio sit, altera quae est in codice Parisino Βοιωτίας emendationis speciem ostendit. Ex eodem optimo Ambrosiano emendari potest Scholion. Nam ubi apographon Vratislaviense φασι habere refertur, quod sensu cassum est, archetypon βασί praestat, i. e. Βασίλεια, quae Lebadeae celebrata esse e Sch. B constat.

90 Traditum erat πελλανα τ' αἴγινα τι diverso accentu signatum sed a Scholiastis pro nominativis habitum. Quum autem nominativum Αἴγινα ultimam brevem habere, metrum vero longam postulare viderent, duplici ratione haec sanare studuerunt critici: Byzantii traiectione Αἴγινα Πελλάνα τι, Bergkius αἴγινα glossema censens ita Πέλλανα τ' Οἰνώνα τι. Utraque simplex est et ingeniosa emendatio, sed vereor ut acum tetigerit. Priori recte obiicitur, Πέλλανα cum altero loco O. XIII, 105 contra usum vulgarem ultimam brevem habeat, vix casu factum esse potuisse ut h. l. eadem mensura tradita esset, et Πέλλανα, non Πελλάνα videri fuisse elocutionem Pindaricam. Ad hoc particulâ τι in hoc recensu (quanquam Homerica exempla aliquot afferuntur) apud lyricum poetam aegre caremus. Alteri nihil obiici potest nisi sumptionem eam esse traditae lectioni contrariam. Sed ut Böckhianum Πέλλανά τ' Αἰγίνᾳ τι (acri codicis Parisini iudicio confirmatum) unice verum habeant lectores, attendant velim quomodo haec progrediantur: „Argivumque aes novit eum — inque Arcadiâ opera — et Thebis — certaminaque legitima Boeotorum." In his ante καὶ Θήβαις maiorem, post ea verba minorem pausam esse suspicor.*) Nam Thebani ludi ad Boeotios pertinent; Argiva atque Arcadica, Peloponnesiaca ambo, arctius cohaerent quam Arcadica cum Thebanis. Haec igitur cum paulo liberius copulata essent ita: und dann in Theben! — und all die Spiele der (übrigen) Böoter! — (ubi ὁ ἀγὼν potius quam ἔργα ad „Thebis" subintelligendum est), perrexit similiter ita: und Pellene! — und wie er sechsmal in Aegina siegte! —

Interpretes veteres cum verba καὶ Θήβαις arctius cum antecedentibus coniungerent propter commune subiectum ἔργα, dativum Αἰγίνᾳ male intellexerunt et pro nominativo habuerunt. Nec ad mensuram vocis Πέλλανα attenderunt, quum Πελλήνη in vulgus notum esset. Hinc factum est ut plurimi mss. πελλάνα τ' αἴγινά τι scriberent. Attamen, ut fit, aliqua verae scripturae vestigia in paucis iisque optimis resederunt, qui utroque loco dativum signarunt. Solus Parisinus et structuram et mensuram recte dignovit.

) ante (non post) κ. Θ. dist. plene BCEFGVk? — post (non ante) id. plene ADOXa^ac noq Ro. Cp. Br. — id. (sed colo) Hy. — id. (sed commate) Mr. St. Bö. — ante id. commate, post id. plene NZa^b — Utroque loco plene UΣk?μ'ν' Al. — id. (sed duplici colo) Sm. Ox.

Nemo autem animadvertisse videtur, quam ingrata ex parilitate casuum ambiguitas oriatur, ut nescias, num Diagoras sexies in Aegineticis ludis tantum, an in Pellenensibus et Aegineticis sexies vicerit, an denique senas utrinque victorias reportaverit. Sed si Πέλλανά τ᾽· Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ᾽ ἑξάκις scriptum erat, quispiam vel legens vel audiens de Aegineticis tantum victoriis sex agi intelligebat.

Sic poeta et prudenti consilio ab errore audientium, et iusto pulchri sensu imbutus a tumoris vituperatione cavit. Profecto non facile erat, quum undecim certaminum loca nominanda essent, aut putidum recensum, aut inanem magniloquentiam effugere. Vide quam scite inde ab initio orationem variaverit. Modo locum, modo victoriam, modo numerum victoriarum aliter profert; modo hac, modo illa structura utitur, dissimilis ille Pindaro Berolinensi, qui belle et excelse sibi loqui videbatur in illo de Russis

die verbunden waren mit allen, die
am Mäotischen, Kaspischen, Finnischen
Sunde wohnen, den rauhen
Samojeden, den Ostiaken,
und dem Tartar am Sangarfluß.

Idem cum Magnum Regem, meliore Pindaro dignum, praedicaret, non, ut noster de Diagora, sanctis pro eius felicitate et timidis precibus laudum agmen coëgit, sed modestiam victoris eo in fine carminis extulit, quod „se ipsum divina cum tranquillitate intueri omnium triumphorum summus esset triumphus.“ Quamquam quae ille de Musa sua non venali addit, virum probum ostendunt. At honesta illa et frigida magniloquentia quantum a vero poeta distat!

Böckhius in libello de Crisi de Laconicae urbis cognominis appellatione Πέλλανα admonet, quae olim Achaicae quoque fuerit. Kayserus Αἰγίνᾳ τε νικᾶν coniicit et cum seqq. ita iungit, ut Diagoras Megaris et Aeginae senas victorias reportaverit. Eodem sensu Rauchensteinius νικῶνθ᾽ dici potuisse censet, ita ut λέγει αὐτὸν ἡ λιθίνη στήλη e seqq. subaudiatur. Hoc (etsi schemate, de quo ad O. I, 104 diximus, defendi potest) durissimum, illud non necessarium est. Nec quidquam de sex victoriis Megaricis traditum habemus. Ne Bergkii quidem coniectura Οἰνώνα ab ambiguitatis crimine libera est. — Caeterum non solum editores recentissimi sed etiam nonnulli librarii haerebant quo νικῶνθ᾽ ἑξάκις

[redacted]

referrent; in FV ante (non post) idem, in E utrobique, plene distinctum est. Plurimi mss. ut BCDGQUX aliique recte post (non ante) νικῶνθ' ἑξάκις plene distinguunt; in A ita πελλάνα τ' αἴγινά τε, νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν, quasi „sexies“ etiam ad Pellenam pertineret.

90 sq. ἑτέρου solus optimus codex habet; idem solus δ'. Reliqui omnes, quod sciam, ἕτερον et τ'. De particula nihil confirmationis est in Scholiis. Vulgatae ἕτερον favet Sch. A στήλη ἥτις οὐχ' ἕτερον λόγον ἔχει ἐγκεκολαμμένον ἢ ὅτι νενίκηκε Διαγόρας, quamquam ἕτερον correctum est, sed non fuisse videtur a. c. ἑτέρου. Ambrosianae astipulatur Sch. B φησὶν οὖν ὅτι καὶ ἐν Μεγάροις ἡ λιθίνη ψῆφος οὐχ ἑτέρου τινὸς οὕτως ἐγκεκολαμμένον φέρει τὸ ὄνομα ὡς τὸ τοῦ Διαγόρου. Quodsi ἑτέρου poeta scripsit, λόγον ἔχει quo sensu dixerit, ambigi potest. Non crediderim esse hoc Herodoteum rationem s. curam habere alicuius vel rei vel hominis, nec Platonicum intellectum habere alicuius rei, sed aut narrationem famamve, aut simpliciter verbum continere de eo. Iam dixeris perinde esse utrum quartum an secundum casum scripserit. Id secus est. Nam exquisitior est genitivus multo, opinor, et aliis locis munitus ut λόγος Ἐρεχθέος ἀστῶν, λόγος Αἰακοῦ παίδων, λόγος Ὀδυσσέος, λόγος βοαθόων. Qui eo magis placet, quod ipsa columna loquebatur genitivo ΔΙΑΓΟΡΑ. Habebat igitur vox lapidea λόγον Διαγόρα, ut Homeri volumina continent λόγον Ὀδυσσέος. Quod reputanti ieiuna videbitur vulgata ἕτερον quae facillime pro ἑτέρου irrepere poterat. Id si acceperimus, etiam δ' accipiamus oportet, non quia nobis melius esse videtur, sed quia ex meliore fonte descendit.

Omnino huius vocabuli λόγος ambiguitatem passim interpretes fefellisse video. Cuius apud Pindarum quatuor sunt differentiae.

1. sermo; sermones mali (ut N. VIII, 21) bonique (laudes): Rede.
2. narratio, fama: Sage.
3. dictum, proverbium, oraculum, sententia: Spruch.
4. res de quo sermone agitur: Thema.

Quarta ex altera et prima ita pendet, ut, cum hae saepe in ipsius poetae sermonem vel narrationem cadant, etiam ad notionem carmen et carminis materia deflectantur. Sed nusquam est nec ratio, nec respectus, nec proportio, nec causa, generatim. Ita P. II, 66 περὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν non est omni ratione laudare, sed

in omni re vel dicendi materia; eademque mihi videtur esse sententia verborum P. IV, 132 πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον i. e. omnem dicendi materiam gnaviter disponens. Cum demonstrativo copulatum est id quod modo dictum est O. IX, 35. P. IV, 59. 116. IX, 43; O. IV, 17 aut proverbium aut id quod nunc dicturus sum; etiam N. X, 11 etsi trahi potest ad oraculi notionem, mihi potius id quod modo dixi valet. — Utut hoc vel illo loco ambiguum est quam potissimum notionis differentiam poeta informaverit, generaliorem usum aut non novit aut non voluit adhibere. Non adversantur enim loci sex, quorum unus est P. II, 66 supra laudatus. En reliquos: O. I, 28 ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον non est (ut quidam aiunt) supra verum, generatim, sed supra veram narrationem; O. VI, 90 ἀλαθέσιν λόγοις, quod a quibusdam Vett. (B¹ et Mosch.) κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον i. e. ἀληθῶς expositum esse video, est vera quam modo ostendi arte. Nam vera qui narrat, is verus poeta Pindaro. Ut O. I, 28 ad fabularum veritatem, ita haec verba O. VI, 90 ad musicam artem in Sch. AB² recte referuntur, quamquam vero hominum iudicio posse verti largior. P. I, 35 ὁ δὲ λόγος .... δόξαν φέρει non est „Quae ratio“ sed aut hoc quod modo dixi aut hoc dictum, proverbium. — Succurrunt haec omnia quinto loco O. II, 22 et ultimo I. VII, 61. In illo ἕπεται δὲ λόγος Κάδμοιο κούραις non est proportio, ratio, sed simpliciter meus poetae sermo sequitur nunc Cadmi filias i. e. transeo nunc ad eas; vel, si malis cum Sch. ἕπεσθαι esse convenire, convenit id quod modo dixi filiabus Cadmi. Recte Sch. AB² et Mosch. οὗτος ὁ λόγος, male B¹ αὐτὸς ὁ λόγος ut a dicendo abstractum sit. N. X, 37 est ἕπεται in simili transitu. — Altero loco I. VII tantum abest ut τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον sit (Dissen.) „hoc et nunc rationem habet“, ut sit „hoc et nunc meum poetae sermonem s. cantum adfert, dirigit, trahit. Paullo aliter Bö. (ad P. VIII, 38), credo, ita intellexit „huic et nunc convenit id quod dicturus sum“. Optime de utroque iudicavit Thiersch, acuto ille pulchri sensu praeditus, cum illic „es bewährte sich des Wortes Sinn“, hic „was auch jetzt die Weise begehrt“ redderet. Fr. 178 κυριώτερον ἐς σοφίας λόγον de Palamede Pindarus dixisse fertur, sed si ἐς σ. λ. valet „sapientiae respectu“, Aristidis ea sunt rhetoris, non Pindari.

92 Pindarici adiectivorum usûs immemores erant, qui Ὀλυμ-

πιονίκαν personae esse volebant et a τεθμόν separabant. Horum opinionem, quam refert sed iure suo impugnat Sch. A, tamen amplexus est Moschopulus. Idem fraudem fecit Germano, qui etiam ineptius κατὰ τὸν τεθμὸν τοῦ ὕμνου explicavit. Verum viderant Sch. AB cum Triclinio. — Nota glossas Vaticanas passim ea habere, quae scholia Ambrosiana praestant, ut h. l. τεθμὸν] περιφραστικῶς τὸν ὕμνον gl. B et Sch. A et vs. 97 παρὰ τὸ ὁμηρικὸν μὴ δὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν gl. B et Sch. A.

97 Ambrosianus rursus solus genuinam formam ἔχρεον servavit. Nam Pindari quoque est χρῆσιν P. IV, 6 χρησθὲν O. II, 39 ut vel Epicharmi ἀποχρέω. Vide Ah. D. D. p. 131 contra veterem opinionem (Buttm. G. G. 2, 327 sq.). Omnes reliqui (ut videtur) ἔχραον, in B cum gl. ἐπῆλθον, unde causam erroris cognoscimus. Scilicet alterum verbum χράω, χραύω ex Homerico στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων i. e. ἐπιβάρησεν, ἐπῆλθεν male invexerunt. Triclinius a reliquis interpretibus dissentiens ἐξ ἀγαθῶν iungi et ad res bene factas referri posse indicat ut sit ἐξ ἀγαθῶν πραγμάτων, ὀρθῶς κρίνονται, de sententia Thomae M., ut videtur. Sed Sch. [A]B et Mosch. recte ἐξέχρεον iungunt, quo poeta utitur ut ἐκδιδάσκειν, ἐκμανθάνειν, ἐκδέσθαι, ἐκτελευτᾶν, ἐκφέρειν. Erat funditus imbutus (edoctus) hac veritate. Talia rara esse nihil mirum, nam sunt inventionis poëticae. Tamen post eum eodem verbo usus est Sophocles (O. C. 87) non sine aliqua vi et acerbitate: funditus me Apollo omnia mea mala edocuit.

98 Etiam Sch. AB στ scribunt, non τ; ut A ἐραστίδας et ter ἐραστιδᾶν; B passim ἐραστίδης et ἐραστιδᾶν. Suspectum mihi ut Byzantiis et Ἐρατιδᾶν et N. VII, 35 Νεοπτόλεμος, quamquam nominum proprium usui aliqua conceditur licentia. στ et τ non solum omnino ad permutandum facilia, sed etiam στ eo facilius increbuit ob ἐραστής, ἐραστός. De ἐραστός vide Steph. s. v. et Lobeck. Parall. p. 272. Tamen sciendum est τ emendationis esse Byzantinae, de qua constabit, si gentem illam ab Erato Herculis f. Argivorum rege nomen duxisse constiterit. Sed haec ex nimis tenuibus vestigiis conciliata sunt ut persuadeant lectori.

94—98 De huius loci interpunctione et mss. fluctuant et Scholia dissident. Nam Sch. AB verba ἐπεὶ — εὐθυπορεῖ cum antecedentibus, σάφα — ἔχρεον cum sequentibus coniunxerunt, ut his poeta se ipsum adhortatus esset, suppleto ὦ θυμέ, quod O. II, 89 et N. III, 26 in quaestione legitur, et saepius a Scho-

liastis subauditur, ubi poeta se alicuius rei admonere videtur. Hoc diserte indicat B signo[;] ante μὴ posito, quo in optimis libris apodosis a protasi distingui solet; idemque QUVZaoq volunt. In plurimis ut in A utroque loco plene interpungitur, quod ambiguum est. Contrariam distinctionem G et E praestant. — Moschopulus distinctionem Sch. AB sequitur, sed de interpretatione dissentit, verba σάφα — Καλλιάνακτος ad Iovem referens. — Nostrates priora ad Diagoram, altera ad Iovem retulerunt, de sententia Triclinii. Recte, opinor, nam asyndeton offenderet, ut si isti verum vidissent, σάφα δαεὶς δ' scribendum fuisset.

In sequentibus Sch. A[1] τὸ κοινὸν σπ. ἁ. κ. simpliciter exponit τοὺς προγόνους, quod Thomas fusius explicat; minus recte Sch. B cum Moschopulo τὸ κοινὸν καὶ διάδηλον τοῖς πολλοῖς.

Verba Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν nullus nec Vett. nec Recc. Scholiastarum aliter iungit atque cum sequentibus.

100 διαιθύσσουσιν praesenti redditur: ὁρμῶσιν gl. BΣ διατίθεται Sch. B et fortasse πνέει Sch. A; sed futuro ὁρμήσουσιν et τραπήσεται a Moschopulo. — αἰθύσσοντες] ὁρμῶντες Hesych. παραιθύσσει P. I, 87 a Schol. B ὁρμήσῃ redditur. παραίθυξε O. X, 73. Amare videtur huius stirpis vocabula Pindarus ut maxime exquisita et rara. Vide Lexica, etiam s. v. ἀναιθύσσω. Significatio inter movendum, concutiendum, splendendum (flimmern, flickern) fluctuat.

OLYMPIA VIII.

1 Librariis quibusdam fraudem fecerunt composita recentiorum poetarum a χρυσεο incipientia (ut VI, 57 in N), ut librariis Eurip. Ion. 1085; cf. O. I, 23.

1 In thesi primi systematis ferri potest Ὀλυμπία correptâ primâ. Epico more productum Οὐλυμπ — undecies nunc legitur apud P., de sententia criticorum Byzantiorum, qui ubicunque numeri longam postulare videbantur οὐ pro ὀ invexerunt. Nam vetus traditio eis non admodum favebat, quum octies vett. mss. consensu ὀλυμπ- praestarent. Nec aliter Thomani, nisi quod hoc

[redacted]

uno loco O. VIII. inter utramque formam fluctuant. Moschopulus qui epicae productionis auctor exstitit, semel tantum dissensum tulit Triclinii, O. VII, 10 ubi anceps est anacrusis. Ter tantum omnes vett. mss. οὐ tradiderant, O. III, 36 et I. III, 73 in arsi trochaica, et N. IV, 75 in anacrusi alibi semper longa. Consensu, nam quod O. III, 36 duo mss. (NO) ὀλ. scribunt, id negligentiae eorum insigni tribuendum est. De aliis vocibus, quae eandem mutationem patiuntur, ut κούρα, μοῦνος, νοῦσος, οὖρος, οὐλόμενος, γούνασιν, δουρί, δούρατα, multo fuit traditio constantior. Quae quum semel et vicies apud poetam inveniantur, nullo tamen loco ita ut in omnibus vett. mss. communem formam traxerint, immo in quindecim (tribus, qui in thesin incidunt, inclusis) eam ne unus quidem codex praestat, in sex reliquis*) pauci. Ad hoc tantum non omnes οὐ postulant, ut in arsi necessarium. — Differt igitur ab his exemplis quod de formis Ὀλυμπ- et Οὐλυμπ- traditum habemus. Omisso N. X, 84 qui mutilus est, restant septem loci. Ex quibus duos recte sanasse videntur Byzantii O. XIII, 88 et P. IV, 214 ubi prima syllaba in arsi est; de reliquis, ubi sive in thesi est sive in anacrusi, est ut dubitemus, praesertim quum omnes non solum nominis proprii excusationem, sed etiam primi systematis vel veniam vol normam habeant. Sunt enim hi O. III, 15. V, 2. VIII, 1 in thesi; IV, 8. VII, 10 in anacrusi. Id enim pronius ad fidem est consulto quam casu aliquo vel peculiari librariorum ad ὀλυμπ- praeferendum propensione factum esse. Nec sufficiat dicere plurima hoc genus cadere in Olympia, quae, si ad optimos fontes adscendimus, non magis minusve corrupta esse inveniuntur quam reliqua carmina. — Nec cum Hm. N. X, 6 κουλεῷ in thesi primae strophae positum, nec cum Bö. N. VI, 64 Πουλυτιμίδαν invexerim, utrumque sine libris.

Contrarium vitium — οὐ pro ὀ — aliquoties accidit, ut O. IX, 56 κοῦροι traxit vocem κουρᾶν in omnibus vett. mss., cum deberet esse κορᾶν; et P. IX, 19 οἰκουριᾶν, quod Moschopulus recte in οἰκοριᾶν Aeolicum mutasse videtur, ut et Schmidio visum est, quamquam improbaverat Triclinius.

De ἀρχαίᾳ σημασίᾳ, cui non tantum tribuerim quantum hodie usu venit, vide ad N. X, 62. Lineola certe et consonantibus gemi-

---

*) Cf. O. VI, 17 δορὶ A; P. X, 41 ὀλόμενον EF[ac]; P. IX, 27 μόναν I; P. VI, 21 ὄρεσι PQ Bo.; P. IV, 103 κόραι et IX, 13 κόρᾳ nonnulli.

nandis et vocalibus producendis antiquitus supra picta fuerit, qua neglecta multa in libros nostros devenerunt vitia, ut N. X, 84.

2 ἀλαθείας cum sequentibus coniungit U^{b} cum prioribus reliqui. Dissident autem Sch. A^{1} et Sch. B (A^{2}) ita, ut ille μᾶτερ ἀλαθείας et δέσποιν' ἀέθλων iunxerit, veritate ad iudicium certaminis relata, quae luxata est verborum structura; hic δέσποιν' ἀλαθείας et μᾶτερ ἀέθλων iungens veritatem ad oraculum Iamidarum retulerit. Posteriorem opinionem et mss. omnes distinctione produnt, et Thom. Mosch. Tricl. sequuntur, idemque Bö. cum rell. edd. voluit. Rursus hi de matre certaminum ita inter se discrepant, ut Vett. cum Thom. et Tricl. de omnium certaminum praestantissimo, Mosch. vero cum nostris edd. de genetrice victoriarum interpretentur.

2 Dissentiunt inter se Vett. et Recc. quo sensu poeta παρα dixerit. Dicunt alii redundare praepositionem, alii esse eam cum διός coniungendam, alii idem esse quod ἀποπειρῶνται. In his omnibus aliquid veri inest, nam mihi παρα videtur deminuendi vim habere et modestiae esse ut εἴ τιν' insequens. Cf. εἴ τι παραιθύσσει P. I, 87. Audacis hominis esset πειρᾶσθαι τοῦ Διός, sed παραπειρᾶσθαι modesti, „periculum facere de Iove explorando" (einmal einen Versuch machen mit der Erforschung des Zeus). Nam non est explorare simpliciter. Recte Papius in Lexico einen leichten Versuch machen.

4 Distinctionem post λόγον ab Hy. invectam nullus tuetur ms., exceptis DE, sed ne hi quidem de Heynii sententia, immo hi voluerunt (ut est in F) λόγον. ἀνθρώπων πέρι. μαιομένων perspicuitatis causa, ne anastrophen lector praetermittat. Omnes rell. non post λόγον, sed aliquot (ut AN) post πέρι interpungunt, eodem consilio.

8 Callierges insolitam huic loco curam impendit. Fortasse quominus Byzantios sequeretur deterruit eum et forma inaudita πληρέονται et ingenua quam in Scholl. Recc. legerat interpolationis confessio Tricliniana οὐ χρὴ ἄνεται [δὲ] γράφειν οὐδὲ εὐσεβείας, [οὐδὲ λιταῖς], ἀλλὰ πληρέονται καὶ εὐσεβέων καὶ λιταί. οὕτω γὰρ ἔχει πρός τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ὀρθῶς. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἕτερα ἐκαινοτομήθη τῷ σοφωτάτῳ Μοσχοπούλῳ κἀμοί, ὡς ἐξετάζων εὑρήσεις, ἀνοικείως ἔχοντα πρὸς τὸ μέτρον. Confugit igitur Editor Romanus ad codices quibus utebatur BH indeque ἄνεται δὲ recepit, de suo tamen duplicans ν; indidem λιταῖς recepit;

ex interpolatione autem admisit εὐσεβίων, omisso tamen δ'. Sic mistam ille lectionem exhibuit. Caeterum illa notula quae sit ratio et auctoritas correctionum Byzantinarum probe ostendit. Triclinius enim de omnibus eis quae ante ipsum Moschopulus novaverat hisce notis breviter admonuit lectorem, passim etiam sua prae Moschopuleis commendans, sed plurima illius inventa sua faciens. Cf. Sch. Germ. p. XVIII; 64, 3 et in notis passim.

Moschopulus emendationem suam ad coniecturam Asclepiadis applicavit. Is enim legit ἄνεται ... λιταί, schemate Pindarico, quod Beckio et Hm. persuasit. De Asclepiade vide Bö.[1] II, p. XV sq. Huius grammatici opinionem convellerunt alii, Didymus puto maxime, unde factum est, ut nostri libri vett. λιταῖς praestent. Ii vero quomodo verba construxerint et intellexerint quaeritur. Primum ex Thomanis et Vaticanis propriis (cf. Germ. p. 38 sq.) apparet ambigi, utrum ἀνδρῶν ex εὐσεβείας an ex λιταῖς pendeat, id est utrum ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν, λιταῖς an ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας, ἀνδρῶν λιταῖς melius sit. Deinde utrum εὐσέβεια et λιταί eorundem sint, an εὐσέβεια aliorum, aliorum vero λιταί. Si aliorum, εὐσέβειαν τῶν ἀγωνιζομένων, λιτὰς vero τῶν Ἰαμιδῶν esse manifestum; si eorundem, utrum interpretantium an consulentium oracula, non item. Si illud, poeta de Iamidarum tantum piorum precibus loquitur; si hoc, generalior est sententia de omnibus qui piis precibus oraculum adeunt. Deinde quo sensu verbum ἄνεται constructum sit; utrum ἡ ἀρετή, τὰ ἔμπυρα, τοῦτο aliudve*) subaudiendum et τελειοῦται ἡ μαντεία εἰς χάριν (ἕνεκα) τῆς εὐσεβείας intelligendum sit; an ἄνεται λιταῖς impersonaliter dictum sit pro τελειοῦνται λιταὶ, de sententia Asclepiadis, sed dativo servato. Si prius, utrum ἄνεται sit ἀναδίδοται ἡ μαντεία (Thom. zu Stande kommen, de illo oraculo non alienum) simpliciter, an πληροῦται, τελειοῦται (in Erfüllung gehen) emphatice. Denique quid sit πρὸς χάριν.

Tanta est huius loci ambiguitas ut Oedipo vel Asclepiado altero opus esse videatur. At ipsa ambiguitas pro argumento sit. Nam specialia is qui loquitur diserte eloquatur oportet, generalio-

---

*) Video quosdam adeo incidisse in οὗτοι οἱ μαιόμενοι e prioribus supplendum, schemate furtivo, quod nemo sanus intelligere potest. Gl. A τελειροῦνται nihil hoc adiuvat, nam est ea e Scholio Asclepiadis temere addita, ut saepe in glossis.

ribus vero semper aliqua ambiguitas inest, nisi perpetuitatem orationis respicias. Cf. O. VII, 56. P. II, 17 etc. etc. Si de Jamidis loqui voluisset, id expressius, opinor, protulisset poeta. Porro transitum generalioribus verbis facere solet; est autem h. l. ab exordio ad ipsius victoris res transiturus. Quem transitum ita instituit ut de precibus generaliter locutus ipse preces pro choro recipiendo faciat, suum de precandi effectu praeceptum exemplo comprobans. Relinquamus igitur vatum preces, de quibus Scholiastae et glossatores Böckhio et Kaysero persuaserunt. Relinquamus etiam Thierschium, qui Iovem subaudivisse videtur precibus interrogatorum satisfacientem; quod ut de sententia minime ineptum est, ita vereor ut Graecum sit. Nam etsi P. θεὸς ἀνύεται τέκμαρ dixerit (P. II, 49), medio ἄνεσθαι (eoque cum dativo constructo) quemquam usum esse exemplis, quod sciam, commonstrari nequit.

Fateor me semper adhuc ἄνεται λιταῖς impersonaliter accepisse (cum Di. et Sw.) fit perfectio precibus, dativo commodi, non instrumentali. Nunc quum nullum veterum interpretum verba ita construxisse videam, eiusdemque structurae rarioris (Ma. § 297, ann. 2; Kr. § 52. 3, 6; 4, 5) exempla Pindarica me legisse non meminerim, erroris me arguo. Iam e prioribus subiectum repetatur necesse est.

. Usu verborum ἄνω, κατάνω etc. accuratius pensitato, diversa misceri apparet a lexicographis, qui αὔξειν et φθίνειν (ἀφελεῖν), ἀποτελεῖν (πληροῦν) et καταπαύειν, ἀναλίσκειν coniungunt. Nam aliud esse videtur ᾰνω [et ᾰνυμι] unde factum est ἀνύω, ut ἑλκύω ab ἕλκω (cf. Lob. Path. I, 324); aliud ᾱνω (et ᾱνυμι) derivatum ex priore, praefixo ἀ- eoque cum altero ἀ confuso, ut ἀμέλγειν, ἀμείρειν, ἀμύνειν aliaque non pauca. De etymo, si proximum ἄν-ε-μος adhibere licet, metaphora navigantium subest, ut ἄνειν proprie fuerit expedire vento secundo, ἀ-άνειν (ἀπ-άνειν) contrarium admodum i. e. vento a cursu depellere, vel vento dispellere. At de hac re videant Etymologi. De significatione tantum mihi constat, ᾰνω, ᾰνυμι, ᾰνυω esse efficere, perficere, iuvare (flott machen, fördern); et intransitive vel passive proficere, prospere succedere, expedit (von Statten gehen, flott sein); sed ᾱνω [ᾱνυμι, κατᾱνω] dissipare, consumere, deminuere, corripere (iter), finem facere, et passive desinere, elabi. Primitivi ᾰνω tenuissima tantum vestigia supersunt, ut in illo Home-

[redacted]

rico Il. σ, 473 ὅππως ἔργον ἄνοιτο (et in altero Oppiani imitatoris ὁππόταν ἔργον ἄνηται) et in paucis aliis exemplis quae aut recentiora aut magis dubia sunt. Sed tritum est ἀνύω de operibus cuiusvis generis et οὐδὲν ἀνύεις nihil proficis (Du kannst es nicht blasen ioci causa compara). Alterum vero, ἄνω, paullo frequentius, sed tamen poëtis proprium. Homerica sunt τὰ πολλὰ κατάνεται, νὺξ ἄνεται, χρόνος ἄνυτο Theocriti, Herodoti ἀνόμενον ἔτος, recentiorum epicorum κατανομένων ἐνιαυτῶν, ἀνομένων ἐτέων, νέον ἤματος ἀνομένοιο, in quibus ἄνω de opibus quae absumuntur, et de tempore quod elabitur dictum est. Item ἦνον ὁδόν Hom. Od. γ, 496 non est perfecerunt iter, sed corripiebant viam i. e. accelerabant iter, nam Pisistratus et Telemachus nondum pervenerunt Lacedaemona; similiter summa audacia lyrica Aesch. Ch. 788 ἀνομένων βημάτων desinentium gressuum; nec aliter Arist. Vesp. 369 τοῦτο μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος εἰς σωτηρίαν quod non eius est qui perficit iter ad salutem, sed qui accelerat iter naviter, qui vult perficere iter ad salutem. Is autem locus qui sine dubio tragicorum magnificentiam imitatur etiam verbo ἄνω ellipsin vocis ὁδόν vindicat. Atqui is cui via corripitur, accelerat iter et in eo est ut perficiat; ut per itineris metaphoram ad idem redeat ἄνω, quod ἀνύω videtur a primo initio significare. Ita ἄνειν ὁδόν est accelerare iter, ἀνύειν ὁδόν perficere iter. Licuit autem subaudire ὁδόν apud utrumque verbum.

Ergo Pindaro quoque ἄνεται scil. ὁδὸς est deminuitur s. corripitur i. e. acceleratur via, non perficitur via, nec, omisso ἔργον, perficitur opus. Iam nulla fuit ambiguitas et hoc voluit poeta: Corripitur autem via ad gratiam (i. e. praemium) pietatis virorum precibus, i. e. Precando homines ocius praemia pietatis attingunt; piorum hominum precibus ocius dii satisfaciunt.

De reliquis verbis nulla est mssorum fluctuatio. Genitivum εὐσεβέων, quem Callierges veteri scripturae inculcavit, nec ullus vett. librorum praestat (nam de V male relatum erat, et quod in G εὐσεβείων a recentissima manu suprascriptum idemque in Σ correctione invectum est, nihil probat), nec ab ullo Scholiasta vetere lectum esse effici potest. Nam quod in B[1] est τοῦτο τὸ εὐσεβεῖς, id manifesto ex εὐσεβείας corruptum est, quum in eodem commate repetatur χάριν τῆς εὐσεβείας. Est autem genitivus εὐσε-

βείας exquisitior et, si χάρις est praemium, magis aptus quam εὐσεβέων. Hoc εὐσεβέων ita tantum optime posuisset Pindarus, si cum ἀνδρῶν λιταῖς coniunctum esse voluisset. Sed πρὸς χάριν absolute positum frigere videtur nec defenditur O. I, 75 collato, ubi ad notam locutionem ἐς χάριν facile σου suppletur. Sed nostro loco χάρις videtur esse χάρις εὐεργέων gratia pro beneficiis relata, ut χάρις φίλων ἀντὶ ἔργων P. II, 17. Occurrit Soph. Trach. 993sq.

ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ἱερῶν οἵαν οἵων ἐπί μοι
μελέῳ χάριν ἤνυσας (ὦ Ζεῦ)

Pindarus enim dixerat gratiam a diis pro (sacris et) precibus referri mortalibus. Cui quasi opponere videtur Sophocles acerbe: Qualem mihi pro tantis sacris gratiam retulisti! Possit hoc quidem iis favere qui ἄνυται vertunt perficitur, et vel Thierschio qui Iovem subaudit. Quo pacto etiam ἠνύσω apud Sophoclem (quod pro ἤνυσας traditum est) defendas allato Pind. P. II, 49.

Denique causam non video cur εὐσεβίαις λιταῖς cum Ht. scribamus. Nam id ab ultimo Sch. lectum esse non magis manifestum est quam a primo εὐσεβέων. Immo apparet hunc grammaticum λιταῖς a reliquis separasse et verba πρὸς χάριν τῆς τῶν ἀνδρῶν εὐσεβείας pro dativo instrumentali ταῖς εὐσεβείαις accepisse, quod etiam διὰ τῶν εὐσεβειῶν vel διὰ τῆς εὐσεβείας exponere potuisset. Est enim Atticis poetis πρὸς χάριν τινός fere idem quod ἕνεκά τινος vel dativus instrumentalis, ut Eurip. Med. 538 πρὸς ἰσχύος χάριν opponitur simplici dativo νόμοις. Sed hoc frigidum et a Pindaro alienum esse existimo. — Invenitur λιταῖς substantivum etiam alibi apud poetam.

De mensura penultimae in voce εὐσέβεια vide Bö. Gr. Trag. Princ. p. 264sq.

11 Stephani coniecturam ἕσπετ' optimi mss. comprobant; brevis thesis in hoc systemate non offendit. Sch. AB in paraphrasi habent: ἂν παρακολουθήσῃ (A), ἂν ἐπακολουθήσῃ (B). Inde nihil efficitur.

16 Moschopuli commentum ὃν μὲν ἐν exprimit Comm. Mosch. (in αqμ') ὃν μὲν, ἤγουν ἔστι μὲν ὅν, τουτέστι σὲ, ἐν τῇ νεμέᾳ πρόφατον, τουτέστιν ἔξοχον κτλ. quod mutilatum est in nostris editionibus. Idem probavit Tricl. adiecta notula διὰ τὸ μέτρον τοῦτο.

Mss. vett. inter ὃς σὲ μὲν ἐν et σὲ μὲν ἐν fluctuant. Scholia Vetera non diserte agnoscunt pronomen relativum. Immo Vati-

cana, nisi solito negligentiora fuerunt, γενεθλίῳ. τὸ μὲν ἐν (quod est in textu eiusdem Vaticani aliorumque) ante oculos habuerunt. Ambrosiana generaliora sunt, ut nihil certi ostendant, nisi fortasse γενέθλιος lectum fuisse pro γενεθλίῳ.

Potest quidem omitti pronomen, et ὁ Ζεύς ad θῆκε suppleri. Sed et minus sic est concinna oratio, et versus eodem loco quo nexum eiusmodi desideramus numeris laborat. Nec ὅς glossam fuisse veri simile est, quae postea in ordinem recepta sit, quum ea potius fuisset οὗτος ὁ Ζεύς vel ὁ Ζεύς. Alioqui non displiceret coniectura Ahrentis (Ph. XVI, 52) γενεθλιδίῳ· τὸ μὲν Νεμέᾳ πρ. qui recte observat, syllabam brevem post interpunctionem minus offensionis habere. Longius a libris recedunt aliorum emendationes, ut Kayseri ἔκφαντον τὸ μὲν ἐν Νεμέᾳ, et Bergkii, qui inter εὐφύλλῳ τὸ μ. ἐν Ν. et γενέθλιος ἀμφ' ἀέθλοις. τὸ μὲν ἐν Ν. lectoribus optionem facit. Apud ambos enim offensionem habet πρόφατον, quod Byzantii pro πρόφαντον metri causa invexerunt. Constat scholiastas veteres adiectivum huius generis legisse, quum in paraphrasi ἐπιφανῆ, ἐπίσημον, ἔνδοξον habeant. Nec tam confidenter de πρόφατον pronunciaverim, cum in nonnullis adiectivis quae in φατος terminant „vis verbi penitus evanuerit“ (Lo. Techn. 106). Incidi olim et ipse in προφανῆ, sed praestat nihil movere et iudicium Byzantiorum sequi, quorum lenissima est medicina. Vide etiam Ht.

Admisso pronomine emendationes Bth. ὅς μὲν σ' ἐν et Bö.[1] ὅς σ' ἐν μὲν thesin longam praestant. Hyperbaton in illa inauditum, in hac tolerabile fortasse. Sed mihi persuasit Hm., ὅς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ non ad hyperbaton sed ad anacoluthiam revocandum esse, ut poeta pergere voluerit πὰρ Κρόνου δὲ λόφῳ νῦν Ἀλκιμέδοντα, sed oratione paullo immutata oppositionem inverterit. Altera Bö. emendatio ὅς τὸ μὲν (om. ἐν) ob exilem sonum quibusdam displicuit nec meas aures titillat, etsi brevis in thesi huius systematis ferri potest. Ἐν saepius inculcatum est*), quod huic loco eo facilius accidere potuit, quum μὲν praecederet. Tamen ἐν Νεμέᾳ coniungere solet P., ut O. XIII, 94. N. II, 23. III, 18. I. V, 3. 48. Nescio an scribam γενέθλιος (γενεθλίῳ)· ὁ τὸ μὲν ἐν Νεμέᾳ, quae scriptura et omissionem pronominis et corruptelam ὅς explicat,

*) Ad Sch. Germ. p. V, ubi tria exempla praepositionis ἐν male in textum inculcatae afferuntur (O. II, 61 sq.; P. III, 36; N. III, 46 sq.) adde alia quaedam: (O. IX, 8;) P. I, 35; III, 102; IV, 64; VIII, (11). 28. 78; (IX, 81;) N. I, 63.

forma rariore expulsa. Illud ὁ *) Vatic. recte reddidisset ὁ Ζεύς, si cepit demonstrativo. Soluta arsis in primo systemate passim admittitur, ut ter in N. V (6. 10. 12.); cf. P. IX, 25. Sed eae trochaicae arses sunt, non dactylicae; atque offendit eo magis insequens brevis. Meis tamen auribus vel sic gratius quam ὅς σὲ μὲν Νεμέᾳ. Insequenti versu si cum optimis παρὰ pro πὰρ scripseris, eandem solutionem habebis, sequente brevi. Eadem brevis est vs. 20. 42. Omnino haec oda leviores numeros habet.

20 Ambr. ita distinguit accuratissime . ἔργῳ τ' οὐ κατ' εἶδος ἐλέγχων; ἐξένεπεν κρατέων πάλα; δολιχήρετμον αἴγιναν πάτραν. Vide de usu signi[;] ad O. VII, 94 sqq. Hm. κρατέων πάτραν δ. αἰ. πάλᾳ. Alii aliter transposuerunt. Non opus. Vide ad vs. 16 s. f.

23 Veteres non ὅτι vel ὅ,τι, sed ὅθι legerunt, quae rarior vox in vulgatiorem cessit, ut vs. 16 ὁ in ὃς abiisse coniecimus. Gl. AQ ὅπου; paraphrasis praestat ὅπου bis in Vatic., semel in Ambros.; ἔνθα bis in Vat.; ἐν τῇ πόλει in Ambr. Sex testes a collusionis suspicione liberi sufficiant. Unum tantum Ambr. comma ἐὰν habet in paraphrasi, quod ambiguum est. — Porro πολὺ] τὸ πλῆθος gl. AZν' et ita etiam Sch. non adverbialiter sed substantive (πολύ τι, ὄχλος) quod vix credas hos analogiâ τοῦ τὸ πολὺ τῶν 'Αργείων falso adhibitâ intellexisse. — Deinde utrum πολλὰ an πολλᾷ legerint non liquet; gl. A πολλαχοῦ, quod etiam in una alterave paraphrasi recurrit; ut nec utrum ῥέποι (ῥέπῃ), an ῥέπον, an ῥέπει. gl. A ὁρμᾷ, ἤγουν οἱ μὲν εἰσι πονηροὶ, οἱ δὲ ἀγαθοί, δύσκολον δέ ἐστιν ἐν ὀρθῷ λογισμῷ διαχωρίσαι αὐτούς· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ αἰγινῆται. — Denique διακρῖναι quod in optimo codice est cum Sch. B consentit, ubi septem infinitivi aoristi illi exprimendo inserviunt; sed in A Sch. διαγινώσκειν et ipsum διακρίνειν, in Mosch. (gl. et Comm.) τοῦτο διοικεῖν, in Tricl. τοῦτο γνῶσιν.

Utut est de lectione, tantum constat, veterum huius loci intellectum toto coelo diversum fuisse ab eo qui inde ab Hy. nostris editoribus placuit. Heynio enim hoc ad peregrinorum negotia et causas, in quibus ius saepe varium, incertum et obscurum sit, referri visum est. Veteres de ingenti hominum multitudine, hospitum civiumque, Aeginam confluentium cogitaverunt. Diversa profecto studia etiam causas mercatorias comprehendunt, sed ad has solas nullus veterum verba retulit, ut generaliora, de omnibus

---

*) Cf. P. I, 74; II, 50; XII, 31; I. VII, 23. 49.

civitatibus populosis atque industriis quas non sine magna prudentia aequa lege moderere. Nam, ut Scholiasta unus addit, inter peregrinos etiam perditi homines multi; malos punire, bonos tueri, id in tanta turba qualis in Aeginam confluebat difficile. Tamen vel sic singula diverse accipi possunt, aut generaliter 1) ubi multum aliquid est et multiplex, id aequa lege ordinare difficile est; aut 2) ubi multa sunt et multifariam vergentia studia hominum, ut Aeginae; aut 3) ubi multa est et multifariam ingruens hospitum turba, suum cuique tribuere difficile est, de φιλοξενίᾳ. — Ab his aliquanto dissentit unus interpretum ὅπου ἐστὶν ὄχλος, ἐνταῦθα τὸν κατοικοῦντα ὄχλον τῶν συμφερόντων τι νοῆσαι χαλεπόν (B) vel ἐν ᾗ πόλει πολὺς [ὄχλος], ἐν ταύτῃ τὸν κατοικοῦντα κτλ. (A). Hic verba ad democratiae iniquitatem retulisse videtur, aut ita 4) ubi multum et multifariam praeponderans (ῥέπον) est vulgus, non sunt iusti in hospites; aut ita 5) ubi quod multum est etiam multo (vel multis in rebus) praeponderet (überwiegen darf) etc. Ubi iniqua est partium civilium ratio ut plebis lanx praeponderet, ibi etiam in hospites aequitas deficit. Rectissime. Nam vulgus semper odio habet peregrinos. Pindarus, qui ubique sibi hoc nomine constat, non sine aliqua ambiguitate (ne disertius reprehendat Athenienses) sed tamen ita ut amici intelligant, Aeginetas admonet ne λάβρον στρατόν (P. II, 87) praeponderare sinant. Non sine causa sollicitus erat, nam triennio post insula ab Atheniensibus, ope popularis factionis, capta est. Iam omnia optime cohaerent. Vide de totius carminis consilio Interpretationem Germ. ad vs. 28. 74 sqq. etsi tunc cum aliis de verbis ὅθι γὰρ κτλ. erravi. Causae mercatoriae omnem huius loci splendorem obscuraverant.

25 Interpunctionem recte sustulit Ceporinus cum omnibus Sch. Qua sublata quo καὶ referendum sit quaeritur. Dissenius: „etiam hanc insulam“ ut Olympia est columen hospitum omnigenorum. Quo nihil potest cogitari alienius. Quippe totum locum male intellexerant ab Heynio inde. Poeta versatur in comparandis Graecorum virtutibus hospitalibus. Dicit Aeginetas esse hospitales κατ' ἐξοχήν. Indicat futuram esse hospitum repudiationem vel in ipsa Aegina, gliscente plebis impotentia. Igitur non sine acerbitate addit καί, quasi Aeginam mox e numero hospitalium civitatium exclusum iri praevidens. Adhuc enim hoc inter caetera stat hospitalitatis praesidia, non semper stabit fortasse. Id quivis lector senserit necesse est. Gravissimi sane poeticae pulcritudinis atque

ethici vigoris apud Pindarum inimici exstiterunt, qui talia ab eo abiudicare voluerunt.

31 In versibus Euphorionis apud Sch. A codex Ambr. οὐκ ἀβοήθητα περὶ κρήδεμνα δεμόντες (non, ut Vratisl. ἀβοήθητοι πρὸς κ. δ.) ubi Gh. correxit οὐκ ἀβοήθητοι κρήδ. δέμ. omisso περι. Fortasse οὐκ ἀβόητα περὶ κρ. δ. servata caesura, id est οὐκ ἄκλαυστα non indefleta moenia cf. Ja. Anth. IV. p. 265. App. Epigr. 200, 1 ἤλυθες οὐκ ἀβόατος nisi malis hoc dictum esse de clamore pugnantium circa moenia Troiae.

32 Inf. fut. τεύξειν post μέλλοντες invexerunt Moschopulus et Triclinius; est etiam gl. Mosch. κατασκευάσειν et in Comm. Mosch. ἐπιτεύξειν. Sed Thomani cum vett. τεῦξαι. Cf. Lo. ad Phryn. p. 745 sq. Bö. de Crisi § 26. Dubitationem id facit de istis libris (ΓΔΣ etc.) Thomae Magistro tribuendis; cf. Sch. Germ. p. XIX. Sed longe plurima persuadent ut libros illos Thomanos esse censeamus, etiam id quod Thomam vel pauca vel nulla novasse silentio Triclinii (cum tamen Moschopuli mentionem faciat — vide ad vs. 8) indicatur. Is igitur id quod apud Atticos cum Phrynicho ut ἐσχάτως βάρβαρον convellit, tamen Pindaro concessisse videtur, sed recentiores Byzantii e Pindaro quoque sustulerunt. Cf. λασίμεν post ἔλπεται ab iisdem interpolatum O. I, 64.

36 λαῦρος in tribus optimis ABE saepius invenitur quam λάβρος. Tamen (nisi duo olim vocabula fuerint) λάβρος (quod correpta prima legitur N. VIII, 46) rectius scribitur, ut etiam τοῖς ἀκριβεστέροις visum est Eustathii tempore. Vide Lex. et Lo. Path. I, 298.

37 νέον adverbialiter accipiunt Sch. Vat., et hoc valore idem cum antecedentibus coniungitur in Comm. Mosch.; Sch. Add. (D etc.) dicunt aliis id loco adverbii εὐθύς fuisse, alios vero idem cum πύργον adiective consociasse „novam in turrim“. — In A non exprimitur νέον in paraphrasi. — Νέον adverbium poeticum esse mihi constat, sed nescio an cum ἐσαλλόμενοι coniungendum sit, ut in illo Homerico de Thetide ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος ἐρχομένη, κατ' ἄρ' ἕζετο ... i. e. „cum recens (simulac) venisset, consedit“. Nam non id agit poeta ut dicat serpentes, simulac moenia constructa essent, insiluisse, sed, cum haec constructa essent (quod recens factum esse dicere non attinebat), simulatque insiluissent, statim duos relapsos esse, unum vero obtinuisse. Possit igitur participium praesentis temporis eo consilio

[redacted]

hic positum videri, ut Pindarus schemate Homerico uti voluerit: „Recens assaltantes tres, deciderunt duo, unus vero rem obtinuit“ i. e. „Simulac tres insiluerunt, statim etc“. Neque aliud fortasse Sch. Vett. cum εὐθέως καὶ παραχρῆμα et εὐθύς interpretarentur in mente habuerunt. Iam Moschopulus caeteris errorem praecivisse videbitur.

38 γι ante τρεῖς in A ortum esse videtur e nota numeri γ̄ male inculcata, ut ῑ ante πένταθλον I. I, 26 in B.

38 κάπετον etiam Br. — κάππεσον St.[3] PSt. (κάπεπσον St.[4]). — Triclinianum κάππετον non intelligo, nisi tertiam dualis praesentis voluit esse pro κατεπέτετον, sed nec praesens πέτω usitatum nec huic loco conveniens est. Saltem καππέτην pro κατεπετέτην scribendum fuisset, at ne hoc quidem de mensura tueri possit N. VII, 35, nec id removebit tertiam plur. βάλον. — Singularem formam κάπετον etiam Sch. A confirmat ad verbum textum exprimens: ἀκαταλλήλως εἶπεν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, γλαυκοτέρων δὲ δρακόντων εἰσαλλομένων οἱ β′ κάπετον, εἷς δὲ ὄρουσε βοήσας ... ubi B οἱ δύο μὲν κατέπεσον, ὁ δὲ εἷς ἀνόρουσε. Constat autem de κἄβαίνων Alcmanico fr. 29 (34), nam is versus ab Hephaestione (76) pro exemplo purorum creticorum affertur. Nec mirum est et ibi καββαίνων in omnibus(?) et h. l. κάππετον in multis mss. inveniri. Cetera exempla non admodum certa, sed addit fidem gl. Hesych. κάπεσε] κατέπεσεν; nam ibi π simplici opus est (ft. etiam κάπετε scribendum), quoniam haec gl. inter καπεμβαφίζων et καπέτις memoratur, et ab altera gl. κάππεσε] κατέπεσε quae inter plura vocabula ππ habentia recensetur diversa fuisse videtur. Vide Ah. DD. 356. (DA. 213). — Hoc statuere minus periculosum, quam, quod cuidam in mentem venisse video, consociare ψυχὰς cum ἀτυζομένω, βάλον vero cum κάπετον, ut serpentes „fossam iaculati essent“ (i. e. in eam incidissent!). Illud enim si paucos tamen nonnullos testes eosque locupletes habet, hoc utique nullos, ne sensum quidem communem et pulchri. Immo βαλεῖν ψυχάς de serpentibus ingeniosissime dictum est ut ῥίπτειν, ad similitudinem cutis proiectae, quemadmodum βάλλειν τοὺς ὀδόντας, et O. I, 58 λίθον κεφαλᾶς βαλεῖν = excutere, ἀποβαλεῖν. — Omnino autem hoc carmen frequentiores et audaciores correptiones habet.

39 αὖθι δ' (quod Pw. [Hy.] in αὖθί τ' mutandum esse censebat) in αὐτίκ' temere mutatur ab Ht. — Poeta saepe singula tantum ab epicis mutuatus est. Cf. ad P. V init. — Etiam adver-

bia αὐτοῦ et αὐτόθι singulis tantum locis leguntur apud Pindarum: P. VI, 37; N. IX, 32.

39 Sch. A ἀτυζόμενοι. ἢ ταραττόμενοι. ὅμηρος, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς. ἢ περὶ τὴν ἄτην, τουτέστιν ἐν ἄτῃ ἐγένοντο. ἀπέθανον γὰρ πιμπαζόμενοι. Ita extremam vocem emendaveris coll. Hesych. ἀτυζόμενος] λυπούμενος, ἐκπλησσόμενος et πιμπαζόμενοι] ἐπιστρεφόμενοι, ἐκπληττόμενοι, μεριμνῶντες. Minus probabilia sunt mihi γάρ. βέλτιον δὲ [τὸ] πρότερον. (debebat hoc dicere Sch., nam ἄτυζ. non est ab ἄτη factum) vel γάρ, πιμφίδας πιμπόμενοι. In codice legitur γὰρ πιμέοιπότιμ°: — Dualem plurimi tuentur, pluralem Byzantii maluerunt, non sine consensu quorundam vel optimorum codicum. Sed nolui reponere pluralem, cum e corruptione facilius quam dualis oriri potuerit. — Male nonnulli codd. δατιζομένω scribunt, in C cum gl. διαμερισθέντες. Scilicet is de δαΐζεσθαι, δατεῖσθαι, δαταίεσθαι somniavit.

39 ψυχὰς βλάβεν (coll. Il. π, 60) coni. Ah. in Ph. XVI, 52 addens „eadem corruptela N. VII, 18 pro βλάβεν plerique libri βάλον exhibent, unus λάβεν, per quod a βλάβεν ad βάλον transitum est.“ Paullo aliter rem se habere ostenditur l. l. Nam λάβεν corruptela, βάλον vero coniectura est Byzantina. — Pessime Aw. πνοιὰς βάλον, non Pindarum, sed interpolationem metricam grammaticorum emendans, de qua vide Bö. de Crisi § 34.

40 Reposui ἀνόρουσε ex optimo codice Vaticano, non obloquente Ambrosiano. Minus accurata est interpretatio εἰσῆλθεν, si hoc voluerunt esse ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν. Nec si ἐσόρουσε legeris, hoc voluit poeta esse irrupit in urbem. Tres dracones per murum intrare conantur (ἐσαλλόμενοι); duo recidunt; unus insilit vel assilit (ἀνόρουσε) in murum; ibi clamorem edit; ibi conspicitur ab Apolline. Cf. Hom. Il. λ, 273; Od. γ, 1; et paullo diversum O. VII, 39 ἀνορούσαισ᾽ (prosiliens) ὑπερμάκει βοᾷ. Videtur glossa ἐσῆλθε et antecedens ἐσαλλόμενοι traxisse lectionem vulgatam, quam non solum optimi mss. ignorant sed etiam ingratus sonus (cf. O. IX, 16 sq.) atque invenusta eiusdem praepositionis iteratio obnoxiam faciunt. — βοάσ. ad sqq. trahit distinctio Vat. B; ft. cum uno Sch. B (195, 16); contra faciunt omnes rell. — Codicem z ex quo refertur βοάξας ego non vidi.

41 Videntur de ἀντίον ὁρμαίνων dissentire Scholiastae. — Ambr. et adsiticia Vat. (195, 35) exponunt οὐχ ὑπερέθετο στοχάσασθαι,

ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὁρῶν [ἔτι] εἶπε*) i. e. ex coram [adhuc] conspecto coniiciens dixit". — Sch. Vat. propria (196, 7) διαλογιζόμενος, διανοούμενος ... ἐναντίον καὶ ἀδέξιον**) θεασάμενος ... i. e. adversum s. infaustum animo volvens; quae verbis mutatis exprimit Moschopulus (195, 31), et ipse pro θεασάμενος addens σκοπῶν. — Apparet hos grammaticos non de ὁρμαίνων, sed de ἀντίον tantum dissidere. Nam utrique ὁρῶν et θεασάμενος (σκοπῶν) perspicuitatis causa addiderunt, non quo ὁρμαίνων sic interpretari vellent. Id nullus dubitavit quin „deliberare" valeret et „ex deliberatione coniicere", usu Homerico. Neque aliter intellexerunt ὁρμαίνων interpretes inde a Ln. usque ad Hy. — Non recte igitur Ht. (qui de notione vocis ὁρμαίνων recte admonuit) εἰσορῶν pro ὁρμαίνων invexit. — Iunge τέρας cum ἔννεπε ὁρμαίνων, non cum ὁρμαίνων solo. Ut in Hom. Od. ἔννεπε est „nominatim indica", ita h. l. ὁρμ. ἐνν. est „explicavit et edixit coniectando". Eundem huius loci intellectum produnt Tricliniani (μ'ρ'), commate ante τέρας posito (et codex V voce τέρας virgulis utrinque disiuncta), ne quis τέρας cum solo ὁρμαίνων consociaret. — De ἀντίον eis assentior qui „coram conspectum" interpretantur. Apollo enim non duos tantum, sed tres dracones videt: cf. ad vs. 40.

43 Ponderanti, non numeranti testes ὡς praeferendum videatur. Etiam Sch. B (196, 12) ὡς explicat. Sed Mosch. οὕτως, quod vivacius videtur esse.

44 In Doricis O. VI et P. IV βαρύγδουπος, in Aeolico-Lydiis O. I. N. IV βαρύκτυπος legitur. Hoc carmen O. VIII inter Dorica et Lydia fluctuat, nec offendat brevis thesis: cf. vs. 42.

45 sq. Scite, sed contra mss. et Sch. auctoritatem, Ah. in Ph. XVI, 52 ἄγξεται (urgebitur) καὶ τερτάτοις (i. e. τριτάτοις D. A. 56. 128) coniecit; male Ht. ἀρχέταις καὶ τέτρασιν γ'.

46 ἆρα quod Bö. edidit de sententia Hermanni ad Aristoph. Nub. 142. 1028 (ubi hoc etiam extra quaestionem poni ostenditur) etiam Moschopulus scribere voluit, nam 197, 9 in melioribus mss. (ut in *a*) ἆρα, non ἄρα legitur. Cf. etiam Hellerum in Ph. XIII, 98.

---

*) Ita AU Ro.; in A omisso ἔτι; in U Ro. στοχάζεσθαι. In U Ro. quae sequuntur ὡς δὲ συνέβαλε τὸ σημεῖον, καὶ οἰκείως ἔνεπεν (om. in A) eiusdem interpretationis sunt. — Ro. haec sine dubio ex H hausit.

**) Sic [G]U; ἄδοξον B Ro.

47 De structura verborum monui ad O. I, 104. Eandem rationem secutus Sch. B εἰς et ad Ξάνθον et ad Ἀμάζονας subaudiri iubet. Consentit etiam Sch. A (ubi καὶ εἰς τὰς Ἀμάζονας casu omissum esse apparet) et Comm. Mosch. — Male Ht. θεὸς .... ξανθὸς, ἤπειγεν ... scripsit, lyricam audaciam pessumdans.

48 De tonosi vocis Ὀρσοτρίαινα vide O. I, 40. 73. P. II, 12; N. IV, 86 et Lo. Par. I, 185. Si Homeri usum Pindarus secutus est, nom. -τριαῖνα acc. -τριαῖναν scripsisse existimandus est; si Aeolicum morem, retraxisse accentum; si Doricam rationem (Ah. DD. § 30 sq.), acutum a penultima non removisse. Quod credas h. l. voluisse indicare Sch. B, consensu paucorum sed optimorum librorum O. I, 40. 73. O. VIII, 48.

48—52 Dativum cum ἐπί coniunctum non solum optimi libri habent sed etiam Sch. Vett. magis quam accusativum tuentur. Ambigua quidem interpretamenta A εἰς ἰσθμόν et B[1] ἐπὶ ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίου, sed diserte iteratur dativus τῇ ἰσθμῷ in B[2] eundemque casum Thomas et Germanus agnoscunt (Sch. Germ. p. 42). Accusativum exprimit Moschopuleus Commentarius.

Etiam usus poetae dativo favet. Est quidem accusativus termini post ἐπί et apud omnes scriptores pervulgatus, nec Pindaro inusitatus, ut P. III, 69; IV, 203; licet saepius ponatur de actione, ad quam quis accedit, et de hominibus quos quis adit, quam de loco, quo quis pergit. — Cum autem genitivus termini post ἐπί*) a Pindari magnificentia alienus fuisse videatur, dativus termini tantum non poetarum proprius est, nec infrequens Pindaro. Cf. ad O. II, 91, ubi adde fr. 73, 2; 254. Quodsi h. l. accusativum dativo a multis librariis suppositum esse videmus, id aut eadem ratione cum Ol. II, 91, ob solutioris orationis usum, aut ob δειράδ' insequens, quod δειράδα esse intelligebant, fecisse videntur. De dativo igitur ne minima quidem dubitatio relinquitur.

Sed quaeritur de structura verborum. Si δειράδ' accusativum δειράδα esse credimus, ille casus non sine dura, invenusta, obscura

*) Nisi hanc iuncturam semel (fr. 151, 7) admisit, ubi, coniectura haud improbabili ἀναιρεῖται in ἀναιτήτας mutato, poeta ἤλασε βόας ἐπὶ προθύρων = ad vestibula (ad similitudinem locutionis ἐπὶ οἴκου ἀπελαύνειν) dixisse existimatur. Alibi semper de loco ubi quid est; semel de tempore (O. VII, 76); vide etiam P. VIII, 89. Fortasse ille Genitivus termini ut in ἐπὶ ἵππου βαίνειν familiaris sermonis est, nec mireris eum a Sch. ad interpretationem adhiberi.

anacoluthia cum prioribus coniungi potest. Construuntur quidem verba eundi passim apud poetas cum simplici accusativo, etiam apud Pindarum, ut ἐλθεῖν O. XIV, 20; P. IV, 51. 134; I. III, 70; μολεῖν O. IX, 71; N. X, 36; οἰχνεῖν fr. 45, 3; ἱκέσθαι N. III, 2; ἐξικέσθαι P. XI, 35; I. VI, 44; προσέρπειν O. VI, 83; καταβαίνειν P. IV, 55; N. III, 25; ἐλθόντα καταδραμεῖν N. IV, 23; ἀναδραμεῖν O. VIII, 54; sed nec verbum eundi simplex praegreditur, nec ingrata ambiguitas evitatur, cum lectores facilius aut δεῦρο καὶ Κορίνθου δειράδα aut δειράδα ἐποψόμενος consociarent quam accusativum δειράδα parili cum ἐπ' ἰσθμῷ ποντίᾳ valore syntactico acciperent.

Haec et anacoluthia et ambiguitas tollitur, si δειράδ' pro δειράδι accipere licet. Dativus enim non habet quo referatur nisi ad antecedens ἐπί.

Antiqui lectores et auditores bene noverunt utrum poeta dicere voluerit. Nam vocalis in elisione posita et audiebatur et, puto, scribebatur olim,*) de qua re vide quae contra Wolfium acutissime disseruit Ahrens in libello de Crasi et Aphaeresi p. 1 sq. Furtivae vocalis prolatio pausa sequente aliquanto facilior redditur. Hinc factum est, ut optimi poetae et Pindarus praecipue pausam maiorem minoremve post elisionem admittere consuescant. Nam rhetoricum, non rhythmicum intervallum efficiebat ut rhetoricae, non rhythmicae syllabae lenissimo quasi afflatu pronunciandae locus daretur. Bene auditu distinguebant μοῖσ(α), ἄγ(ε), οὖρον a μοῖσά γ(ε) οὖρον (N. VI, 29); Πηλέα τ(ε), ὥς τε a Πηλέα, θώς τε (N. V, 26); εἴ μ(ε) ὥστε ab εἰμ(ι) ὥστε etc. Nihil ad lyrica statim recte intelligenda plus contulit quam haec summissa furtivarum vocalium enunciatio. Verba enim vel audacissime traiecta ita saepe paullulum separabantur. Duo exempla e multis sufficiant: 1) P. X, 15 ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν ubi βαθυλείμων ἀγὼν quivis audiens copulasset, si vocalis α prorsus obmutuisset, sed hac vocali lenissime pronunciata pausulâque insuper de hyperbato admonitus βαθυλείμων(α) a proximis separare et cum πέτραν coniungere debebat, 2) N. V, 1 ὥστ' ἐλινύσοντα ϝεργάζεσθαι ἀγάλματ' elisione ultimae vocis ὥστε vocalis insequens participium magis separatur quam coniungitur cum ὥστε, pausa propter ε furtivum interposita; pertinet autem non ad pro-

*) Exempla elisionis non scriptae permulta in optimis mss. suppetunt, ut O. IX, 28. 29. 44; XIII, 7. 17. 50. (83) etc.

ximum ἐργάζεσθαι ut subiectum, sed insequenti obiecto attributum est, de more poetarum traiectum. — Hoc non cadere in permulta alia elisionis exempla, ut in omnia quae compositorum similitudinem referunt (κατ' αἶσαν, καθ' ὁδόν etc. etc.), per se intelligitur. Sed etiam divisio lyricis in elisione usitatissima, ut in illo P. IX, 68 κεῖνο κεῖν' ἆμαρ alterum κεῖν(ο) obiectum verbi, prius vero voci ἆμαρ attribuendum esse videatur, et nec P. IX, 124 φύλλ' ἔπι sed potius φύλλ(α), ἐπὶ (multa folia, insuper etiam corollas), nec N. III, 84 Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων sed potius τ', ἀπὸ καὶ scribendum sit, ea lege schematis ἀπὸ κοινοῦ, de qua ad O. I, 104 disputatum est, et traiecto καί. — Omni autem elisione cum augeatur pondus syllabae antecedentis, ut in nostro Lieb' und Güte cum Liebe und Güte comparato, non absurdum est quod veteres librarii non solum reliqua monosyllaba sed etiam δ' (non δὲ) encliticis adnumeraverunt. Velut si P. IV, 270 legitur ἐσσὶ (mss. ἐσσί) δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, nemo sanus dividet ἐσσὶ | δ' ἰατὴρ sed ἐσσὶ δ' | ἰατήρ, iam δε pronunciatum fuerit necesse est, sed sine accentu, igitur acuitur ultima paroxytoni antecedentis. Hoc diserte moneo quia omnes fere vett. libri et Tricliniani hanc tonosin exhibent; vulgatam perpauci vett. (F et X) cum plurimis Moschopuleis. Non nisi passim hoc in varia lectione notavi. Sufficiat admonitio. — Tardantur numeri his pausis furtivis et augetur eorum magnificentia, pondere notabili in syllabas, quae elisionem trahunt et quasi absorbent, incidente. Quod ut sentias, recte pronuncia illud poetae divini

Ahi **quanto** a dir qual **era** è cosa dura
Questa selva sel**vaggia** ed aspra e forte,
Che nel pensier rinuova la paura.
Tanto è amara, che **poco** è più morte.

etsi Italorum et Franco-Gallorum quam nunc sequuntur pronunciandi ratio aliquanto differt ab ea quam antiquam et Graecam et Romanam fuisse confido.

Ut redeat unde digressa est disputatio, Pindari auditores ut bene noverunt, utrum P. I, 67 et O. XIII, 110 τέλει an τελεῖ, P. II, 36 ἵκοντα (ἱκόντα) an ἵκοντο, P. V, 75 Καρνήϊε an Καρνήϊα, P. VII, 6 αἰῶν an αἰῶνι, P. VIII, 68 τὶν an τινα, N. II, 6 et IV, 13 δ' ἔτι an δέ τι dicere voluerit; — ita h. l. probe sciebant utrum δειράδα an δειράδι voluerit, cum praesertim (verbis ita consociatis) pausa ante ἐποψόμενος rhetorica pronunciandae vocali occasionem praeberet.

Utcunque autem antiquae pronunciationis memoria obliterata est, tamen nescio an nonnihil Scholiastarum testimonio concedendum sit. Vetustissima Ambrosiana diserte confirmant δειράδα (198, 5), nec refragantur Vaticana licet mutila et corrupta sint (197, 28 sqq.). Nemo ante Germanum dativum δειράδι diserto testimonio comprobat.

Accedit quod certa exempla ultimae literae ι in dativis tertiae declinationis elisae apud Pindarum reperiri nequeunt. Si apud Homerum non multa, apud Atticos poetas perpauca exempla suppetunt, Pindaro ea licentia ut concedatur idonea causa non est, ut nec aequali Aeschylo. Cf. Hm. ad Pers. 852; Lo. ad Soph. Ai. 802; Hm. ad Soph. O. C. 1436; Tr. 675; Ma. Gr. Gr. § 44. Nam O. IX, 112 ante Sm. nemo δαίθ' pro δαιτί scripserat, neque illud exemplum, etiamsi rectâ emendatione creatum esset, multum probaret, cum semel sibi hoc lyricus poeta ad similitudinem Homerici (Il. δ, 259) ἐν δαίθ', sequente pausa, sumere potuisset, quae analogia ad nostrum locum non pertinet.

Ut igitur verisimile est Pindarum ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ scripsisse, ita veri etiam similius est eum δειράδ' voluisse esse δειράδα. Hic accusativus commodissime cum ἐποψόμενος consociatur, ante quod perpauci vett. ut NO (cum accuratioribus recc. αοqμ' Cp. Mr.*) interpungunt, omittunt interpungere ABCDEFQVZΘΣπρ'ο' Al. Ro. Br.

Nemo autem cum Thoma M. δαῖτα κλυτάν ad Κορίνθου δειράδα explicationis causa appositum esse credat, sed omnes amplectantur potius ingeniosam Bergkii coniecturam δαιτικλυτάν. Compositi vestigia ostendunt Sch. AB, etsi in utroque mutilata: δεῦρ' ἵπποις: δεῦρο εἰς τοσοῦτον (sic) τόπον ἐν αἰγίνῃ τὴν τὰς θυσίας αὐτῷ καὶ τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν (A ubi ante τὴν lemma δαιτατλυτάν excidisse videtur); — ὁ δὲ ὀρσοτριαίνης Ποσειδῶν ἐπὶ [τοῦ om. B] Ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίου*) ὅς ἐστι πλησίον τῆς Κορίνθου ἠπείγετο θεάσασθαι**) τὴν τὰς θυσίας αὐτῷ καὶ (τὴν malo addit B) τὰς (hoc

*) Hinc Bg.² colligit Sch. genitivum legisse. Vide supra p. 108 not.

**) Nulla h. l. lacuna est in B sed terminatur linea. Ft. τὴν Κορίνθου δειράδα excidit, ft. τὴν ἑορτήν, ft. plura, ut τὴν τῆς Κορίνθου δειράδα, πορευόμενος εἰς τὴν ἑορτὴν .... vel (cum Bg.²) ἐθέλων τὴν Κόρινθον. Si hoc Scholio vel sic vel aliter restituto pro fundamento uti liceret, multa hariolari possemus, ut πὰρ K. δ. (cf. O. IX, 3), κὰκ K. δ. quod Homero non male sonabat (cf. O. IX, 87; N. X, 17; I. V, 8), ἐποψάμεν ἐς δαῖτα κλ. (cf. Suid. ὦψα, εἶδον et tritam locutionem ἐς δαῖτα, ἐς θέρος etc.), sed nihil eiusmodi,

τὰς om. U) τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν (B). Praetuli autem δαιτᾶκλυτάν a rariore forma Homerica δαίτη derivatum ut δαίτηθεν, cum hoc et exquisitius sit et a vulgata scriptura propius absit, eodemque redit δαῖταν in MZ^ac quod ex δαιτᾶ ortum esse videtur. Possit quidem δαίτᾳ κλυτάν arridere, ut δαῖτα vitiosa tonosi utatur, quemadmodum αἶσα pro αἴσᾳ IX, 42 aliaque hoc genus plurima vel in optimis inveniuntur. Sed eadem motio est feminini in ναυσικλυτάν N. V, 9, aliisque (cf. O. VI, 59; IX, 33). Neque (si cui illa motio triplex displiceat) intercedam quin haec andronymica sint, a ναυσικλυτής et δαιτηκλυτής facta, ut ὀρεσσιβάτης. Cf. etiam Lo. Path. p. 555 sqq. Sed etiam δαιτηκλυτός recte formatum est, ut στεφανηφόρος a στεφάνη, non a στέφανος; de quibus compositorum formis vide Lo. ad Phryn. 649 sqq. Nam si dixeris δουρικλυτός aliorumque analogiam ad δαιτικλυτός potius invitare debuisse, respondebo sonum aliorum qualia sunt ὀνομάκλυτος, ἀγάκλυτος (quamquam aliter haec facta sunt) perinde ad δαιτᾶκλυτός formandum invitare potuisse. De insolito composito ab accusativo δαῖτα facto nemo cogitabit nec δαῖτα ad κλυτάν pertinere existimabit quemadmodum κάρη ad κομόωντας, cum hoc nec venustum nec h. l. perspicuum fuisset.

52 ἐποψάμενος si quis ob Sch. B θεάσασθαι et ob gl. Thom. et Tricl. (Thom. autem disparilia componit) scribendum esse existimet, hanc quidem formam rarissimam tueri possit fr. 58 ant. 8 (vide Steph. Th. v. ἐφοράω et Lo. apud Bu. 2, 259), sed obstat nexus et ordo sententiarum. Nam sive ἀποπέμπων καὶ ἐποψ. sive (ut N. XI, 44 sq.) ἐπ' Ἰσθμῷ καὶ ἐποψ. δειρ. coniunxeris, in utraque structura „postquam inspexit“ perversum est. Altera mihi iunctura probabilior videtur ut planities Isthmi cum arce saltuque Corinthiaco consulto componatur; cf. I. I, 9. Arx Corinthi quam late in Isthmum prospiciat nemo non meminerit, cui, ut mihi olim, illas regiones visere contigit. Haec duo, terra planissima a mari ad mare se extendens et mons ille a latere supereminens, peculiarem illius loci indolem efficiunt. Male Q δεῦρο καὶ K. δειράδα coniungit; δεῦρο esse „in Aeginam“ omnia Sch. et gl. testantur. Non credo poetae esse intellectum minus accuratum (Hs.) „Graeciam versus.“

54 Coniecturis ἀνίβρεχον (Ht.) et ἀνίδρωτον ὕμνων (Ah. in Ph.

---

me iudice, ullam fidem habebit. Neque ex isto Sch. coniecturam facere licet, quomodo Vett. verba poetae consociaverint.

[redacted]

XVI, 53) non opus est. Mss. omnes et Sch. ἀναδραμεῖν κῦδος testantur, quod poetica imagine niti videtur ut N. IV, 23 καταδραμεῖν ἄστυ (ita enim cum Sch. coniungo, consentiente metro). Illic victor decurrit ad urbem, hic poeta recurrit ad gloriam Melesiae. Utrumqne a certantibus sumptum, qui a meta decurrunt et ad eandem recurrunt. Sch. A dicit alios hoc de recurrendo minore ad maiorem natu, alios vero simpliciter de digrediendo ab athleta ad aliptam accepisse. De accusativo cum verbis eundi consociato supra dixi ad vs. 48; cf. etiam ad P. V, 72. — Genitivum Μελησία Triclinius scripsit cum Comm. Mosch. (199, 12), sed Thomas (198, 30) videtur dativum praetulisse. Vett. Sch. non liquet utrum dativum omnes (sed diversa potestate aut commodi aut poetica licentia pro genitivo), an etiam genitivum voluerint. Credo eos voluisse dativum scribere, etsi plurimi mss. iota non subscribunt, quae negligentia inde a s. XIII ingruebat; vetustiores tamen (AB) recte addunt. — Non magis constat de ὕμνων s. ὕμνῳ, nec e Sch. nec e mss. In A[ac] erat ὕμνι^ων, nunc est ὕμνι^ων post correctionem quae a pr. m. est (in A nulla est m. sec.) sed alio tempore alioque atramento facta. Pro Sch. B[2] εἰ δὲ ἐκ τῶν ὕμνων τοῦ Ἀλκιμέδοντος ἐπὶ τὸ τοῦ Μελησίου κῦδος ἀνέδραμον, ὃ ἔσχεν ἐξ ἀγενείων, μηδείς μοι φθονείτω in A[1] leguntur haec εἰ δὲ ἐγὼ ἐκ τῶν ὕμνων τῶν ἀγενείων ἐπὶ τὸ τοῦ Μελησίου κῦδος ἀνέδραμον, μηδεὶς*) φθόνον μέμψαιτό μου, quae accuratius textum deformare videntur. Vat. igitur Scholiasta ft. ὕμνων pro ἀπὸ τούτων τῶν ὕμνων cepit, ita „si ab his Alcimedontis laudibus ad gloriam Melesiae, quam ex imberbibus reportavit, digredior“; Ambr. ft. ἀγ. ὕμνων coniungens (ut Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον) simplicius ita: „si ex his imberbium victorum laudibus ad [similem] Melesiae gloriam recurro (ascendo)“. Neque impedio quin hi genitivum Μελησία legisse censeantur, quamquam certum non est. — Sed Sch. B[1] εἰ οὖν καὶ αὐτὸς τῷ μελησίᾳ τὸν ὕμνον ἐφαρμόζων ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀνέδραμον, ἣν ἔσχεν ἐξ ἀγενείων non videtur consistere cum genitivo ὕμνων, sed aut ὑμνῶν aut vulgatum ὕμνῳ circumscribere. Etiam Sch. A[2] εἰ δ' ἐγώ, φησί, τὸ γενόμενον τῷ Μελησίᾳ ἐκ τῶν ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον τῷ ὕμνῳ τοῦ Ἀλκιμέδοντος ἀφέμενος οἷον παραβὰς ἦλθον ἐπ' αὐτόν dativo calculum

*) Cod. μὴ δὲ εἷς ut dubites utrum illud quod scripsi (quod intellectum loci invertit, ut φθόνος sit pro φθόνου ἔγκλημα) an potius μηδεὶς εἰς φθόνον i. e. ὑπὸ φθόνου, propter invidiam, voluerit.

adiicit, nec credo hoc emendari debere ita ἀνέδραμον, τῶν ὕμνων τοῦ (cod. in Sch. h. l. ut persaepe omittit iota subscr.). Idem habet Sch. B[3] μηδείς μοι φθονείτω, εἰ εἰς τὸ γεγεννημένον τῷ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον τῷ ὕμνῳ, ἀποσχόμενος (B ὑποσχ.) τοῦ Ἀλκιμέδοντος. Nec aliter Mosch. εἰ δὲ ἐγὼ διὰ τοῦ ὕμνου εἰς τὸ κλέος ἀνατρέχω τοῦ Μελησίου τὸ ἐξ ἀγενείων. Nihil igitur novavi.

De numero, loco, genere victoriarum Melesiae diversa quae a Sch. traduntur vel refellere vel conciliare difficile est. Tantum constat nullum Vett. Intt. dubitasse quin poeta de ipsius Melesiae victoriis loqui voluerit, etsi nescimus qua hoc auctoritate adiuti crediderint. Fuerunt qui unam victoriam Melesiae statuerent, qui duas, qui tres. Qui unam, eis aut ἔπειτα pro δὴ (A) aut οἱ ἔπειτα ἄνδρες „viri futuri" i. e. imberbes videntur fuisse. Opinio Triclinii (199, 30sqq.; ft. cum Thom. et Mosch. 199, 12sqq.) de tribus aliptae victoriis nititur Sch. A[2] ubi idem numerus indicatur. Hi vs. 54sq. Olympicam Melesiae inter pueros victoriam commemorari existimabant. Vide Inscr. — Utut est, nobis de talibus rebus (quas audientes bene noverunt) nunquam prorsus liquebit. Vide Epist. ad Fr. p. 26—29.

58 Pro μάχαν cum de certamine gymnico inusitatum videretur Ky. μέτα coniecit, coll. P. V, 88 et N. VII, 8; Ra. ἔχειν; Sw. λαχεῖν scripsit; Ht. μέτα (a Ky. mutuatus) et praeterea τὰν N. γ. ὁ. ἐ. κλυτὰν χ. τάν τ'... Denique non male Fr. (in Ph. XV, 31) interpunctionem mutavit: τὰν δ' ἔπειτ', ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ (iam Bg.[2] μάχαν, ἐκ)*) et Ah. (in Ph. XVI, 53) ἀνδρῶν μάλα proposuit, ut ἄνδρες μάλα opponerentur ἀγενείοις. — Bö. κατὰ ad μάχαν subaudiri voluerat; Di. μάχᾳ scribi. — Occursabat aliquando ἔχεν pro μάχαν scribere „quodque decus inter viros habebat", ut τὰν relativa potestate uteretur. — At cum mss. et Sch. B**) in voce μάχαν consentiant, quis hercle, in tantis rerum Melesiae tenebris, inventis huius generis fidem habebit? quis exploratum iri putabit, quo peculiari temperamento usus poeta ingeniosus hoc pancratiastarum certamen „virorum proelium" appellare voluerit? Semper is in victoriarum recensu summae et brevitati et varietati studet.

*) Addo ad notas nec post χάριν nec post μάχαν interpungi in BEC O; in FNQV plurimisque post χάριν tantum. — Post ἔπειτ' in nullo ms. distinguitur, quod sciam.

**) Sch. A hanc vocem non exprimit. Ad ἔπειτα est gl. F ἐρέω; ad μάχαν gl. E ἰσχύν.

Ponit igitur audaciora, eaque brevissime exprimit. Cf. ad O. VII, 90. — Venit etiam in mentem schematis ἀπὸ κοινοῦ, ita: „Nam*) Nemeae quoque hanc dixerim gloriam perinde [ex imberbibus] reportatam; alteram vero postmodo reportatam e pancratio virorum proelium [appellaverim].“ Sin quid mutandum est, sola Kayseri coniectura aliquam probabilitatem habet.

59 ἐκ π.] Sch. B bis παγκρατίῳ reddit; semel ἐκ τοῦ παγκρατίου. Sch. A hoc non exprimit; Sch. Thom. ἐκ παγκρατίου.

63 περ. ἄλλ. omnes cum antecedentibus coniungunt.

64 Comm. Mosch. in mss. αρμ' etc. et Sch. A[2] distinctione indicant, verba ἐξ ἰ. ἀ. cum antecc. esse consocianda; sed diserte Sch. A[1] [et B ut videtur] haec cum sqq. coniungit.

65 Böckhii coniecturam νῦν γὰρ (cui ipse parum tribuit) Ht. recepit; idem ἕλεν pro ἑλὼν scripsit. Sed γὰρ e gl. in textum et lemma Ambrosiani venisse videtur; Sch. Vet. τοίνυν, quod non posuisset, si γὰρ legisset; Comm. Mosch. μὲν repetit. — Sch. Vett. partim περιεποίησε (AB) s. ἤνεγκε (A) ad γέρας subaudiri, partim ἑλὼν pro ἕλεν accipi (A; cf. ad O. II, 56), partim ἔστιν ad αὐτῷ suppleri (B) iubent. Quam tertiam opinionem Moschopulus et edd. nostri inde a Ln. et Pp. probaverunt; Ta. collato P. IX, 4. Rectius cum A ex antecedente φέρειν suppleatur ἤνεγκεν ut magis concinnum et poeticum. Nexus est: Melesias optime scit quo modo puer sibi gloriam parare possit. Nunc quidem [non solum sibi sed etiam] ei decus [paravit] Alcimedon tricesimâ victoriâ reportatâ. Facile esset αὖ τῷ scribere, sed non opus est. Testatius foret e Sch. A [DG]U Ro. αὐτῶν reponere, sed in B est νίκας αὐτῷ ἐδέξατο τριάκοντα. Cf. Sch. Germ. p. 42.

67 De ἀμβλακὼν cf. ad O. VII, 25.

---

*) Hoc γὰρ refertur ad εἰ ἀνέδραμον „si celebravero“. Illico enim facit id quod modo dixerat se facturum esse, ad laudes Melesiae excurrens. Omnia pervertens Sdt. existimat vs. 54 protasin esse apodoseos vs. 65 νῦν μὲν κτλ., verbis vs. 55—64 interiectis. Isti orationi Oedipo opus coniectore fuisset, qui Sphingi interpres fuit, Prodico autem ut poetam a crimine obscuritatis defenderet. Obscuritas in rebus est, quae nos latent, non in verbis poetae. Quare si quam de his verbis coniecturam facere licet, id potius sumere oportet, Melesiae laudes, ut Atheniensis, ad „bonos“ sensu Theognideo pertinentis, quibusdam Aeginetis invisas fuisse, idemque h. l. significari quod vs. 21—29 de gliscente iam adversus „peregrinos“ odio indicaverat. Eodem redire potest quod vs. 53 „non eadem omnibus grata esse“ his laudibus praemittitur.

67sq. Ht. δ' delevit, atque ex Sch. Vett. et hoc collegit et unum τύχας, alterum ἀνορέαν legisse. Neutrum sine specie: Sch.[1] B (201, 11) τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνδρείας τῆς ἰδίας οὐ διαμαρτών(τῶν BU) ... ubi U rectius τῇ τ. δ. εὐτυχίᾳ (etsi omisso ι); Sch.[2] BU etc. ὅστις τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας οὐχ ἁμαρτήσας, οὐκ ἀποτυχὼν δὲ οὐδὲ τῆς ἰδίας ἀνδρείας ἐνίκησεν. Sch.[1] A ὅστις ἀλκιμέδων, τύχῃ μὲν ἀγαθῇ δαίμονος χρησάμενος, ἀνδρείας οὐ διαμαρτὼν(τῶν cod.), ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυίοις, νόστον ἔχθιστον, τουτέστι, δ' ἐποίησε παῖδας οὐχ' ἡδέως οἴκαδε ἀπονοστήσειν, τῆς νίκης στερήσας, ὡς δ' παῖδας αὐτοῦ καταβεβληκότος. Sch.[2] A ἀπεθήκατο τοῖς γυίοις (cod. υἱοῖς) τῶν ἀνταγωνιστῶν τὴν ἰδίαν δύναμιν, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ἐνίκησε δ', καὶ ἐποίησεν αὐτῶν τὸν νόστον ἔχθιστον. Fere eadem, sed paullo explicatius, edita sunt ex B[12] etc. (201, 12sqq. et 20sqq.) — Textus A accurate distinguens: ‖ ὃς τύχα μὲν δαίμονος. ἀ|νορέας δ' οὐκ ἀμπλακών; | ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυίοις ‖ νόστον ἔχθιστον. καὶ ἀτιμοτέραν | γλῶσσαν. καὶ ἐπίκρυφον οἶμον. protasin terminari signo[;] indicat. — Contra illa testimonia nemo cum Ht. delebit δ' quod facile casu excidisse potest in Sch.[1] A et quo deleto vereor ne Pindarus in prosam delabatur. Neque τύχας a Sch. lectum esse, sed genitivum ab eo ad structuram prosaico more exaequandam adhibitum esse censeo. Nec apparet (quod idem v. d. putat) Sch. AB legisse ἀνορέαν, οὐκ ἀμπλακών, ἐν ... Videntur enim interpretes Vett. partim, accusativum αὐτὴν e prioribus subaudientes, zeugma statuisse: ἀπεθήκατο ἐν τέτρασι παίδων γυίοις αὐτὴν (τὴν αὐτοῦ ἠνορέαν) καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς νόστον κτλ. Non male, etsi νόστον accusativum remotioris obiecti (Ma. § 410) habere praestaret; cf. P. V, 10. (72?); N. I, 65(?). Ἀποτίθεσθαι autem his auctoribus non est removere a se (Bö. Di.) sed deponere a se, defungi. Ut O. X, 39 νεῖκος ἀποθέσθαι est defungi certamine, sustinere certamen et Hom. Il. ι, 492 κρατερὴν ἀποθέσθαι ἐνιπήν defungi vituperatione, omittere eam, ita h. l. ἀπεθήκατο ἠνορέαν volunt esse defunctus est robore suo, exhausit robur i. e. totum impendit in tria puerorum corpora ut iis pararet reditum invisum etc. — Mosch. (201, 3) ab his dissentiens (me iudice, non recte) ἀπεθήκατο idem esse dicit cum ἐπέθηκε, ft. cum Sch.[1] A sed is quoque post γυίοις plene distinguit. Comma post γυίοις (quod reduxi) est in perpaucis ut in [B]Z Ro. Br. Mr.

69 γλῶτταν] Atticae formae passim invectae inveniuntur, ut h. l. in Triclinianis et P. V, 55 in Ro.*

75 Ht. e Sch. Βλεψιάδαις ἔπι, νίκαν sibi extundere visus est, ex qua scriptura „et ipsa corrupta" ἐπὶ νίκᾳ eliciens hoc in textum invehit. Nihil in Sch. reperiet sobrius lector, nisi verbis τὸν τῶν χειρῶν καρπόν, ὅς ἐστιν ἡ νίκη sat male circumscribi poeticam locutionem χειρῶν ἄωτον ἐπίνικον. Quousque tandem....

76 Sch. B καθὸ οἱ νικῶντες ἐλιθοβολοῦντο ubi D recte ἐφυλλοβολοῦντο; A καθὸ οἱ φυλλοφοροῦντες. Est quod placeat in scriptura Q: cf. P. IX, extr. Sed altera Vett. opinio, φυλλοφόρους ἀγῶνας a δωρίταις etc. ita distinguendos esse ut in illis frondeae coronae auferrentur, facit ut frondifera certamina recte dicta esse existimemus. Cf. etiam ἄεθλα χρυσοστέφανα vs. 1. — Sch. B 203, 9 ἱερῶν simpliciter.

78 Genitivo ἐρδομένων non opus est nec eum habent Sch. Ἔστι non copula est, sed Est cum pondere praefixum, verba autem κὰν νόμον ἐρδόμενον (si ita scripseris) exprimunt sententiam relativam ὃ κατὰ νόμον ἔρδεται. — Videtur Sch. B [καὶ] ἔννομον legisse, non κατὰ νόμον in illo: ἔστι δὲ καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἔννομον καὶ δίκαιον μέρος ἀποδιδόμενον, τὸ τῶν ἐπαίνων λέγει; Sch. A minus explicate καὶ τοῖς ἀποθανοῦσι μεμέρισται καὶ οἱ ἀποθανόντες κοινωνοῦσι τῆς τῶν ἐγκωμίων γραφῆς. Credo igitur poetam id quod dicere voluit „Est aliqua etiam mortuis (debita) pars laudis, quae rite persolvatur" ita expressisse καὶ ἔννομον ἐ. i. e. „et quae rite persolvatur." Si ἔννομον voluit, id adiectivum esse potest ut P. IX, 57; sed etiam adverbium prorsus Pindaricum est: cf. ad O. VII, 47. — Cum Hm. Bö.* faciunt gl. B κατὰ νόμον; gl. Σ κατά; Sch. Rec. (Mosch.) κατὰ νόμους, et tonosis in optimis mss., fortasse recte.

83 Commentum metricum Moschopuli ὃν σφιν ὤπατε Ζεὺς γένει a Bö., praeeunte Hermanno, explosum est; etiam omissionem ν paragogici Böckhianam in σφι optimi duo cum aliis egregie confirmant; cf. N. VI, 52 (59); XI, 7. — Notabile est ὅ, vetusta in quibusdam scripturae diversitas, quod si quid valet, aut pro ὅ, τι accipiatur, aut (si pro ὅτι est) non ante ὃ sed ante λιπαρὸν virgula ponatur. Sch. Vett. ambigua sunt. — Ὀλυμπίᾳ cum antecc. consociatum diserte enotavi ex FGμ'ν'ο', idem Sch. B (203, 30) et Comm. Mosch. (204, 10) fieri iubent, cum Sch.[1] A ut videtur; de Sch.[2] A mutilis et corruptis*) non liquet. — Utrinque interpunctio est in π, nulla in DOUVΣo.

*) Ubi in B etc. est Καλλίμαχος δὲ θεῖος, in A[2] legitur K. δὲ εἷς τῶν συγγενῶν.

85 De θέλω et ἐθέλω cf. Bö.[1] ad P. II, 69; Hm.[2] ad N. X, 84 (= 157); mea ad O. II, 97.

87 ἄγων] Sch. B διάγων καὶ φυλάττων — Sch. A ἐπάγων. Saepius ἄγειν de Parca, sed cum obiecto personae: O. II, 10; P. V, 71; N. XI, 42; fr. 6. Sed ut alii passim dicunt ἄγειν πόλιν, πολιτείαν = δεσπόζειν, ita etiam Pindarus ἄγειν de vita usurpare potuit. Attamen ἔχων quoque bene se haberet ut O. VI, 79 de cura et custodia divina. Utrumque de Parca O. II, 35 sqq. Difficilis optio est.

88 Sch. A ὁ Ζεὺς ἐπάγων ἀπήμαντον βίον, αὐτοὺς τε ἄξει (sic, non αὔξει) καὶ τὴν αἴγιναν.

OLYMPIA IX.

2 Etiam Sch. A corruptum est: ὁ τρίπλοος κεκλαδώς: ὁ μετὰ πλήθους κελάδων (sic). ἢ (sic) πληθύνει τὰ μέλη: — Et haec et alia merae sunt corruptelae, ut fit in vocibus rarioribus. Vide Sch. B et P. IV, 179; fr. 48, 3; Steph. Thes. s. v. χλάζω et Bu. G. G. II, 326 qui huic vocabulo propriam turgendi notionem vindicat.

3 ὄχθον] Longa thesi baseos (quam in Z et apud Sm. invenimus, indicatam etiam in B) non opus est. Saepe παρά cum accusativo a Pindaro coniungitur de loco ubi quid vel est vel fit, ut infra vs. 17; X, 101; P. I, 67. 79; III, 78; IV, 74; N. IV, 20; V, 10; X, 48; I. VII, 3.

8 Primo obtutu est ut defendas id quod in optimis libris est, μέλεσσιν. Nam si ἐπινέμεσθαι est impertire, dare, tradere, distribuere, c. dativo personae et accusativo rei constructum, simplicius est dicere „ab arcu Musarum [iaculatus] trade Iovem et Olympiae collem his carminibus" quam „ab arcu Musarum trade eos hisce Musarum telis." Est autem in utralibet lectione poetica inversio, ut non sive tela sive carmina Iovi et Olympiae, sed Iupiter et Olympia telis carminibusve impertiantur. Quae inversio lyrica maxime Pindarica est. Compara κράτει προσέμιξε δεσπόταν O. I, 22 et similia multa O. I, 90; P. IX, 72; N. I, 17; II, 22; IV, 21; I. III, 3; — Κύκνον θανάτῳ πόρεν O. II,

[redacted]

82 cui similis est emendatio N. I, 66 νιν δώσειν μόρῳ; — ἴδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ P. V, 56; ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω P. IV, 67; φῶτα ὕμνοις διδόμεν I. VII, 60 et similia N. III, 11. 68; I. I, 16; II, 19; VI, 39; — etiam ἐν ad dativos adiecto (cf. Rh. XVIII, 303) O. I, 90; X, 82; P. XI, 37; I. II, 29.

Atqui his omnibus subest cogitatio „traditur aliquis aut felici aut infelici condicioni", gloriae potissimum, victoriae, floribus, corollis, carminibus, Musis, instrumentis musicis. Quare in βέλεσσιν displiceat nova telorum metaphora cum altera quae ab arcu sumitur confusa. Nam quod aliter expressum et collocatum ad augendam vim orationis confert, ut O. I, 1—7, id sic permixtum facere videtur ut utriusque metaphorae vis elidatur. Quodsi poetam urgere fas est, perversum est quod dicit „Ab arcu Musarum distribue Iovem telis". Tolerabilius saltem, si ab imagine iaculandi ad locutionem supra dictam „traditur is qui canendus est carminibus" deflectere voluisset. Cf. I. II, 3. Igitur μέλεσσιν praestaret.

Verum si ἐπινέμεσθαι non cum St. Hy. (Bö.?) de impertiendo s. distribuendo intelligimus (quo sensu activum apud Homerum invenitur), sed cum omnibus reliquis inde ab Alexandrinis usque ad Ln. Pp. Sm. Ox. (ad quos Di. rediit) de accedendo, invadendo, petendo: accusativus est termini, dativus vero instrumentalis. Iam rectissime se habet βέλεσσιν Schmidianum, nam „ab arcu pete Iovem sagittis" satis concinnum est. Notio principalis illius verbi medii cum accusativo coniuncti est dispergendi se et diffundendi per aliquem locum. Ita rumor (Aesch. Ag. 484 ubi πόλιν subaudiendum est), incendium (Herod. 5, 101 πῦρ ἐπινέμεται πόλιν), pestilentia (Thuc. 2, 54 νόσος ἐπενείματο Ἀθήνας) sparguntur. Quam imaginem h. l. significatam explicatius retractat Pindarus (ut assolent poetae) vs. 21 ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς. Sensus igitur est: „Occupa hisce carminum sagittis ab arcu Musarum (incendii instar) Iovem et Olympiae collem, anime vates!" i. e. copiosius dic de iis."

Eandem verborum structuram Sch.[3] B et gl. ABF ἔπελθε, ὕμνησον testantur, et Sch.[1] B τὸ δὲ ὅλον τροπή. τόξῳ μὲν γὰρ τὴν ποίησιν, βέλεσι δὲ τὰ ἐγκώμια παραβάλλει etiam βέλεσσι agnoscere videtur, licet hoc etiam ad vs. 11 possit referri. Sed in Sch.[2] B et in Sch. A ἐπινεμήθητι τοῖς ὕμνοις τὸν Δία et in Sch. C τοιοῖσδε ποιήμασι leguntur quae ad alteram lectionem μέλεσσι videntur pertinere. Hi utram constructionem et significationem verbi ἐπινέμε-

σθαι probaverint, non apparet. Sin „distribuere“ active intellexerint, haec ratio neque exemplis firmata et multo minus nervosa et poetica est quam quae supra indicabatur. Quam tenenti tamen opus non est emendatione Schmidiana, nam etiam „Pete Iovem carminibus ab arcu Musarum“ optime se habet, cum vs. 11 sqq. eadem imago ita continuetur et amplificetur, ut lectio βέλεσσι aliquid huic amplificationi praeripere videatur. Ipse lector decernat.

9 τό etiam per Sch. ὃ et ὅπερ firmatur.

14 Homericum κλειτός rarius apud Pindarum quam κλεινός et κλεεννός. Saepius hae formae permutantur ut vs. 19.

16 Aestheticae correctionis speciem habet Thomanorum scriptura μεγαλόδωρος.

14 αἰνήσαις optativum habuit Mosch. ἐπαίνεσον, ὕμνησον explicans. — In commate Ambrosiano*) Scholiasta si non de grammatica diaeresi, sed de rhetorica diastole loquitur, dicere voluit αἰνήσαις non debere (ut alio loco dicit) συνηρτημένον legi, sed ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς (cf. p. 96; 11). — Vulgata Vett. Vaticana etc. nec optativo nec imperativo exprimunt vocem αἰνήσαις, sed plurimorum codicum interpunctio eodem redit. — Simillima ambiguitas O. II, 91, ubi pars Vett. participium (τανύσαις) statuunt; de nostro loco non constat dissensisse Scholiastas. Quod fidem addit Böckhium (quem vide) recte optativum praetulisse. Asyndeton non offendit, ut nec vs. 47 ἔγειρ' ἐπέων κτλ. nec vs. 80 εἴην εὑρησιεπής κτλ.

16. sq. Mirabiliter huic loco accidit ut duae virorum doctorum coniecturae unius quo nunc primum uti licuit codicis fide comprobentur. Nam quod Böckhius e Sch. Vat. (211, 14) βρύει δὲ καὶ αὔξεται ταῖς ἀρεταῖς ταῖς τῆς νίκης ἡ Ὀποῦς, ἔν τε τῇ Κασταλίᾳ πηγῇ ἐν Πυθοῖ, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, τουτέστιν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ praeclare emendaverat ἀρεταῖσιν, | ἔν τε Κασταλίᾳ, id vere invenitur scriptum in Ambr. A (nisi quod λια ibi est, omisso

*) αἰνήσαις ἓ καὶ υἱόν: τῇ διαιρέσει οὕτω τὸ αἰνήσαις. ἐχόμενον δὲ τὸ ἕ. τοῦτο δὲ τὸ ἓ προσενεκτέον ἐγκλήσει. καὶ δασύνοντας. ἵνα σημαίνῃ ἐπαινέσας αὐτὴν τὴν ὀποῦντα καὶ τὸν υἱὸν δὲ αὐτῆς τὸ[ν] ἐφάρμοστον. καθὸ πατρὶς αὐτοῦ ἐστί. δύναται δὲ καὶ τὴν ἡρωΐδα λέγειν. υἱὸν δὲ τὸν ὀποῦντα: Ubi δασυντέον et ἐγκλίσει (sc. εὐκτικῇ optativo) scribendum esse videtur, ut sensus sit: „ἓ cum optativo consociandum est“. Iam sibi ipse repugnat Sch. illato participio ἐπαινέσας, pro quo ἐπαινέσαις (opt.) scribendum est. An ille a falsa diastole αἰνῆσαι σὲ cavere voluit? an αις pro ας diaeresin appellat? et ἔγκλησις est „vis accusativi“?

[redacted]

iota) cum gl. supra ἔν τε notata γρ. καὶ ἴσον τὶ Κασταλία, quae est reliquorum mss. scriptura. Rursus quod Bergkius in altera editione (ex ipsius procul dubio viri ingeniosissimi coniectura) posuit ἀρεταῖσιν, σόν τε, Κασταλία, id mirum in modum confirmatur Scholio Ambrosiano παρά τε τὸ σὸν ῥέεθρον καστα. καὶ τὸ τοῦ ἀλφειοῦ, quod ad fidem apographi Vratislaviensis (211, 20) παρά τε τὸ ἴσον ῥέεθρον Κασταλίας καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ editum habemus. Quod si vere est in illo apographo, librarius peccavit, nam archetypon et τὸ σὸν clarissime scripsit, et ῥέεθρον, Κασταλία, καὶ videtur voluisse, quoniam καστα. non secundi, sed primi quintive casus compendium est, vocativos autem a reliqua oratione in mss. non separari constat. — Tres igitur Alexandrinorum huius loci non interpretationes sed lectiones videntur fuisse. Id clarius elucet ex integro Ambrosiano, si, quod insignite non tam corruptum quam omissione lemmatum confusum et mutilatum est, ita recte restituimus: θάλλει δ' ἀρεταῖς: ἢ [ἔν τε,] ὅπως θάλλῃ ταῖς ἀρεταῖς ἔν τε Πυθοῖ καὶ Ὀλυμπίᾳ. [ἢ ἶσον·] τὸ δὲ ἶσον ἀντὶ τοῦ κοινῶς*). [ἢ σόν τι, τουτέστι] παρά τε τὸ σὸν ῥέεθρον, Κασταλία, καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ: — Haec quum antiquitus diversa fuisse videantur, qnarta ft. scriptura latet in Vaticano (211, 18) θάλλει δ' ἀρεταῖς] ἡ Ὀπους θάλλει ταῖς ἀρεταῖς τῆς Κασταλίας, ἀντὶ τοῦ τῆς Πυθοῦς. Sed nec liquet quid ille si Κασταλίας legit pro ἶσον scripserit, et ft. ipsum ἔν τε Κασταλίᾳ legit atque de ἀρεταῖσιν tantum monere voluit, non esse virtutes Opuntis, sed splendores Pythii certaminis, quibus Opus floreat.

Noviciis coniecturis**) κράναν Κασταλίας (Ky.), αἰεὶ Κασταλίαν (Ra.), ἶσον Κασταλίᾳ παρ Ἀλ|φειοῦ τε (Ht.), ἶσον Κασταλίας τε πὰρ (Ah. in Ph. XVI, 53) missis, spretaque vulgata (quae metrum videtur turbare), quaeritur, utrum ἔν τε an σόν τε legamus? Illud melius et expressius firmatum habemus, hoc vivacius et ad

*) Vulgatam etiam Comm. Mosch. (210, 28) ἐπίσης τε ἐν τῇ Κασταλίᾳ ... καὶ exprimere videtur, etsi ad ἔν τε quoque possit referri. Sed huic Sch. Rec. non multum tribuo.

**) ἀρεταῖς ἴσ¦σον Κασταλίᾳ Tricl. dederat cum nota δύο σσ εἰς τὸ ἴσσον χρὴ γράφειν, ἵν' εἴη τὸ ι μακρόν. ἔνθα δὲ ἔστιν ἕν, βραχύ ἐστιν (ex μ'ν'); Sm.* ἀρεταῖς ἴ|σον καὶ Κασταλίᾳ Sm.*; Hy. Be.* ad vulgatam redierunt, sed Pw. Κασταλίαν elegantius legi arbitrabatur, cui Hy. addebat, venturum esse qui Κασταλίας mallet. Vaticinatus est de Kaysero.

vulgatam explicandam aptius videtur esse, ac locis similibus P. IV, 89. 175; I. I, 55 abunde commendatur.

Tamen alio nomine cadit coniectura ἀρεταῖσιν, σόν τε. Nam cum tot vocabula in σα, σᾳ, σαν, σᾶν, σαι, σας, σαις, σε, σεν, σι, σιν, σον, σω, σων etc. terminentur, tot alia a σα, σε, ση, σι, σο, συ, σω incipiant, ut poeta centies αἴνησε σοφόν, πολλοῖσι σύν, τοῖσί σε etc. copulare potuisset, sexies tantum, nisi fefellit observatio, admisit. Atqui ne haec quidem sex exempla a corruptelae suspicione libera sunt. Nam N. XI, 10 περάσαι σὺν manifesto corruptum est; adeo enim praepositionis σὺν repetitio molesta, ut mihi cum Sw. perplaceat νιν coniectura Dissenii. Porro I. III, 17 Λαβδακίδαισιν σύννομοι eo loco invenitur qui totus de genuitate suspectus est, ut suo loco apparebit. Denique O. I, 61 ἀλίκεσσι συμπόταις a duplici sigma excusationem habebit, si quidem etiam a ζ et ξ incipientes syllabae aliquoties cum alteris sigmatizantibus concurrunt, ut O. II, 86; XIII, 83; P. IX, 91; N. V, 54; I. VII, 47. Restant tria: O. VI, 5sq. Πίσᾳ, | συνοικιστήρ; P. IV, 217 ἐκδιδάσκησειν σοφὸν Αἰσονίδαν; N. IX, 54 κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, quae sana videntur esse (excepto P. IV, 217 ubi vide notam) sed sonum Pindaro inusitatum habent. Esto tamen, nihilo minus concursus ille syllabarum a simplici sigma incipientium rarissimus est. Poeta aut verba traiicit aut dialectico τ utitur, ut ἐπαινέοντι συνετοί (P. V, 100), πτώσσοντι συμφορᾷ (P. VIII, 87), ἐντὶ σοφᾶς (P. IX, 39) etc., ut sigmatismum effugiat. Quem quam caute vitaverit, vel eo manifestum est, quod ne interposita quidem particula τε vel δὲ sigmatizantia coniungere solet. Non dicit σὺν δὲ σοί, σὺ δὲ σάφα, σύν τοι σοί κεν, Ἀγησία σοί, — sed σὺν δὲ τίν, τὺ δὲ σάφα, σύν τοι τίν κεν, Ἀγησία τίν*). Plerumque duabus pluribusve syllabis sigmatizantia distinentur, et si unâ, consonantium pondere cacophoniam minuere solet (καὶ, τὸ, τὰ, νῦν etc.); ut vel εὐτυχήσαις ἢ σὺν (I. III, 1) et ὁ σὸς ἀείσεται (N. IV, 90) offensioni sint. Illud autem in spuria carminis parte legitur, hoc aperte corruptum est. Neque aliam ob causam O. XIII, 39 ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος; P. VIII, 81 τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν; O. VII, 72 πετοῖσαι; P. V, 47 πετόντεσσιν videtur scripsisse poeta, qui sine ulla haesitatione sae-

*) E contrario non τύ τοι sed σύ τοι, non τέ τιν τιμᾷ sed τέ σοι τιμᾷ, non ἔστι τὶν μὲν τῶν sed ἔστι σοὶ μὲν τῶν; quamquam iuncturas τε τῶν, τό τε etc. minime declinavit. Cf. I. III, 55. 77. — Fr. 223 πιέζει σ', non πιέσει σ' scribendum est.

[redacted]

pissime Ποσειδᾶν (ft. etiam O. XIII, 5), πίσι[ν], πισών, πίσωμεν et P. VIII, 21 ἔπισι scripsit, ubi gl. Palat. recte οὐχὶ ἔπιτι observat, nam nulla erat rarioris formae eligendae causa phonetica. Fortasse etiam P. IV, 101 θαρρήσαις, non θαρσήσαις posuit, etsi in uno eodemque vocabulo non omnino vitare potuit sigmatismum; cf. σεσιωπαμένον, σεσιγαμένον, σεισίχθον', αὐδάσαισα etc. Attamen P. IX, 33 non praetulerim ἀποσπαρθεῖσα lectioni vulgatae ἀποσπασθεῖσα „propter κίβδηλον σάν“ cum Hermanno. Nam parechesis illa diversa est ab ea quam Pindaro male sonuisse constat. Ab aliis autem homophoniae generibus haud alienus est; vide Bö.[1] I, 295 sqq; Rh. IV, 564 sqq; ad O. III, 4. Velut concursum desinentis et incipientis eiusdem consonae non fugit, sed amavit potius talia: τοῖς σοφοῖς, ἐκ Κρόνου, ἐν Νεμέᾳ, αἰνήσειν νόμον, θέλξαν νιν, θὲν νιν etc.*)

Quae reputanti non solum σόν τε utut arridet, sed etiam aliae coniecturae non paucae improbandae videbuntur, tota vero de formarum dialecticarum apud Pindarum usu quaestio aliter instituenda. Euphonia autem si vel ad ᾱ et η̄, ad ᾱις et ᾱς, ad μιν et νιν pertinet, multo ea optio difficilior fit et incertior, nam nihil magis lubricum et obnoxium est quam nostrum de sonorum priscorum suavitate iudicium.

Relinquitur dubitatio de praepositione ἐν quam Ky. non sine causa movit. Homericum ἐν ποταμῷ (Od. ε, 466; Il. σ, 521; ω, 351) non est „prope fluvium“ sed „in fluminis alveo“ sicco ut Graeciae. Pindarica ἐν πόντῳ, ἐν πελάγεϊ, Καφισίδος ἐν τεμένει non sunt „prope mare“, „prope lacum“, sed „in mari“, „in lacu“. Nec prorsus simile est Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας (P. IV, 20; cf. Hom. Od. λ, 242 ἐν προχοῇς ποταμοῦ) quia sermo est de navi „in aqua“ fluitante; magis etiam alienum N. XI, 9 ἀενάοις ἐν τραπέζαις. De terris, insulis, urbibus, portis, montibus, campis ἐν frequentissimum, sed de fluviis et fontibus ἐπί et παρά usitata, ἐν non item. — Ne ἔν τε adverbiale (simulque) statuas, vide Hm. ad Soph. El. 703, etsi ἴσον (ἶσον) huius ἐν interpretatio esse potuisset. Sin ἔν τε . . . καὶ idem esset cum Latino et . . . et, recte quidem scriberetur ἔν τε Κα-

---

*) Versum Euripideum ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι (Med. 476) eo irrisit Plato Comicus (ἡμᾶς ... ἔσωσας ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου apud Mk. Fr. Com. 2, 626) quod sex a simplici sigma exorsae syllabae, quarum quinque ferme deinceps positae sunt, in uno eodemque senario intolerabiles videbantur. Fortasse nihil aliud Lasus Hermioneus Pindarum docuit quam hoc sigmatismi genus vitare. De σὰν κίβδηλον vide fr. 47 et ad O. XII, 16.

σταλίας παρὰ (Κασταλίαν πάρα), sed dativus Κασταλίᾳ offenderet. — An praepositio ἐν insolita rectione de fonte usurpata offisioni erat Veteribus, ut ἴσον et σόν reponerent? — Particula τι tertio loco (ut in παρὰ Ἀλφεοῦ τι) posita tolerabilis est; cf. P. IV, 295.

Si tamen ἴσον verum esse crederem, aut ἴσον Κασταλίας παρὰ Ἀλφεοῦ τι ῥέεθρον scribendum esse censerem aut Κασταλίαν Pauwianum.

18 Nota Böckhii scripturam παρὰ Ἀλφεοῦ in nullo ms. inveniri, Byzantinam vero παρ' Ἀλφειοῦ ab optimis quibus confirmari. Attamen Bö. verum vidisse puto. Cf. ad O. VII, 16; XIII, 78. — Hm. asynartetos statuit. — Ht. ut vs. 7 et 8 Str. coniungere posset, dimidium versuum traditorum summa cum temeritate interpolavit: 63 μιν συνώνυμον; 73 ἔμβαλ', ὥς τιν' ἔμφρον' ἰδόντ' ἂν μαθεῖν; 91 δόλῳ τ' ἄπτωτι; 101 διδακτοῖς ... ἀρεταῖς κλέος τ' ὤρουσαν. Idem de more suo vs. 19 αὔτα scripsit; cf. Ra. in Ia. LXXVII, 393 sq.

22 Sch. A (ex A mutilum apud Bö.) μαλεραῖς: ταῖς λαμπραῖς, παρόσον τὸ πῦρ λαμπρὸν καὶ μαλερὸν λέγεται· ὡς ἐκ μὲν τοῦ ἐπιθέτ[ου] τὸ πῦρ δηλοῦσθαι, ἐκ δὲ τοῦ πυρὸς τὸ λαμπρόν. ὁ δὲ τρόπος μετάληψις. λαμπρὰς (cod. λαμπρὸς) δὲ τὰς ᾠδὰς διὰ τὸ διικνεῖσθαι ὡς (hoc ὡς est in A) τὸ πῦρ. ὁ δὲ Δίδυμος ἀντὶ τοῦ μαλακαῖς. καὶ γὰρ ἑτέρωθι μαλακοφώνους τὰς ᾠδάς φησιν: — Unde quod quendam a Didymo μαλακαῖς lectum esse suspicari video, falsus est, nam id ab illo grammatico non lectum, sed intellectum fuit, ut μαλεραὶ ἀοιδαί de significatione responderent μαλθακοφώνοις ἀοιδαῖς (I. II, 8). Eandem inter μαλερός et μαλακός cognationem etymologicam spectare videtur Hesych. μαλερὰς φρένας, ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. Nusquam vero notio teneritatis et mollitiei convenire videtur. — Vide de hac imagine ad vs. 8.

24 In Sch. B 212, 15 post νίκης ·:· sequitur καὶ ναὸς ὑποπτέρου. ἐγρ[άψαμεν] ·:· — An diversitas scripturae olim fuit? — De παντᾷ cf. O. I, 116.

25 πέμψω etiam Sch. Germ. et Thom. et Comm. Mosch.

28. 29. Elisionis olim scripturâ non expressae nonnulla in hoc carmine vestigia deprehenduntur, ut in O. XIII. — Cf. ad O. VIII, 48 sq.

29 ἀντία solo Calliergis sphalmate nititur; ἀντίον omnes boni libri habent. Pindarus Homeri exemplum secutus utroque adverbio utitur, nec quidquam obstaret, quin adiectivum h. l. cum ge-

nitivo coniunctum esse censeremus, ut in ἄντιος ἦλθε θεῶν, nisi adverbia in his apud Pindarum frequentiora essent.

30 Nescio an Sch. AB πότ' ἂν legerint: „Alioqui, quando tandem ..?“ i. e. „Alioqui nunquam ...“

31 Sch. A ἐν τῇ Πύλῳ. Sch. BU παρά (Ro. περὶ) τὴν Πύλον. Genitivus loci post ἀμφὶ alienus est.

31. 32. Poeta, si ἤρεισε et ἤρεισεν scribere voluisset, Ποτειδᾶν (credo) praetulisset (vide ad vs. 16 sq.). Imperfectum etiam Sch. confirmat. At euphonicam rationem, quae eum ad μιν scribendum invitaverit, non video, nisi Homericam formam vox Homerica πολεμίζων s. πελεμίζων traxerit.

32 Thierschius primus auctor fuit coniecturae πελεμίζων. Scholia nihil aliud videntur legisse quam πολεμίζων; etsi non diserte hunc locum exprimunt sed generaliore verbo μάχεσθαι utuntur. Attamen facili permutatione rarior vox πελεμίζων expulsa esse potest, ut N. VIII, 29 ubi e Sch. B (διακινοῦντες) manifestum est in textu fuisse πελεμιζόμενοι ὑπὸ λόγχᾳ, i. e. [δια]κινούμενοι, repulsi, ut rectissime explicat Aristarchus. Vox πελεμίζειν exponitur διασαλεύειν, βίᾳ κινεῖν, παλάμῃ κινεῖν. Sin τόξον πελεμίζων (curvando concutiens) scripsisset, comparari posset Hom. Od. φ, 125 τρὶς μέν μιν (τόξον) πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων, quod ad σκύταλον τινάσσειν et οὐχ ἀκινήταν ῥάβδον ἔχειν melius conveniret quam τόξῳ πελεμίζων (concutiens, repellens). — Est quidem πολεμίζειν quoque ab Homero inde, etiam de μονομαχίᾳ, usitatum, sed semper generalius de pugnando ponitur, ut I. I, 50, non addito telo. Generalior illa notio a nostro loco aliena est.

33 Femininam positionem h. l. metri causa admisit poeta, ut ἀβάταν ἅλα N. III, 21; ἀμετρήτας ἁλός I. I, 37; νεοκτίσταν Αἴτναν N. IX, 2.

34. Sch. [DG] U etc. (214, 25, et Comm. Mosch. ib. 31) εἰς τὸν Κοῖλον τόπον τοῦ ᾅδου. Utrum glossae speciem habet, πρός an ἐς? Credo illud potius. Nec facile diversa genera mss. in ἐς conspirarent, nisi olim in textu fuisset. Vide Schol. Germ. p. V sq.

38 σοφίη in optimi codicis lemmate tam est notabile quam P. V, 63 εὐνομίην in quibusdam perbonis. Utrumque carmen epicae linguae vestigia compluria ostendit. Cf. vs. 5. 31. 35. 52.

43 Septies apud Pindarum Παρνασ[σ]ός et Παρνάσ[σ]ιος leguntur: O. IX, 43; XIII, 102; P. I, 39; V, 39; VIII, 20; X, 8; XI, 36.; — sed semel tantum (P. VIII, 20) mss. sibi constant in σ simplici

scribendo; in reliquis (exceptis FN) summa est librorum inter σ et σσ fluctuatio. — Duplex σ A in solo ubi exstat loco (nostro) habet; duplicationem etiam GO[P]Q sexies exhibent, eidemque favet C qui ter duplicat, semel vero non duplicat. — Simplex σ F et N constanter exhibent, sexies D (semel σσ), quinquies B (semel σσ; praeterea O. XIII, 102 σσ p. c. in textu), quinquies U (bis σσ). Etiam Moschopulei quinquies σ habent, bis inter σ et σσ fluctuant. — Pari fere numero EV et Tricliniani modo σ modo σσ scribunt. — Vide Steph. Thes.

43 Exquisitior dualis participii cum plurali verbi coniunctus (usu notissimo), quam pluralis participii, etsi idem est in Sch. A ἐλθόντες; Sch. B καταβάντες; gl. passim κατελθόντες. — Etiam dualis κτ. in Sch. exprimitur plurali ἐποιήσαντο. — Cf. ad O. VIII, 39.

45 Rectissime se habere videtur scripturâ optimorum librorum indicata lectio κτισσάσθαν, quod non magis aures offendit quam ἴσσισθαι. Medio Pindarus bis utitur: O. X, 25 et fr. 4, 4 ubi est ἐκτίσσατο. Nam bene quidem dicitur κτᾶσθαι, ut de opibus, servis, uxore, domo apud Homerum, ita de argenteis phialis quas equi victoriâ acquisiverint apud Pindarum (N. IX, 25); sed admodum insolenter de liberis „quaerendis". Dicas insolenter cum hi parentur liberi, insolenti quoque vocabulo locum dari. Sed Scholiastae Vett. nihil eiusmodi indicant. Reddunt simpliciter ἐποιήσαντο (B) et ἐποίουν (A), excepto Moschopulo, qui κτησάσθην, inquit, ἤγουν ἐκτήσαντο, ἔσχον. Suo igitur iure Mr. et St.* κτισάσθαν invexerunt, nisi quod σ duplicare debebant. Simplex σ etiam O. X, 25; P. I, 62; IV, 7 in perbonis libris invenitur, et in quibusdam etiam η, non minus male quam O. XIII, 80 in omnibus fere bonis libris κτῆσιν pro κτίσιν legitur. — Cf. etiam κτίζειν pro ποιῆσαι quod non solius Aeschyli idioma (Sch. ad Eum. 17) sed apud alios quoque poetas frequentatum est.

46 ὀνύμασθεν non ausim scribere auctore C ob dissensum ceterorum et P. XII, 23 ubi omnes in ὠνόμασε[ν] consentiunt. Alio loco (P. I, 38) codices fluctuant inter ὀνυμαστάν et ὀνομαστάν, suntque boni testes utrinque. Fr. 279 ex verbis grammatici non apparet Pindarum feminino ὀνομακλύτα usum esse. Quinquies autem ὄνυμα et ὀνυμάζω inveniuntur, non solum in Aeolicis sed etiam in Doricis, ut communis forma non habeat quo nitatur praeter hunc locum et P. XII, 23.

47 ἐπίαν .. οἶμον] gl. P ὕμνων ... ᾠδήν; Sch. B² τὴν ὁδὸν ....

[redacted]

τῆς μυθολογίας (et similiter Mosch.); Sch. A τὸν ὕμνον; Sch. B[1] (sub textu). Hi omnes legerunt οἶμον s. οἷμον, sed de interpretatione dissederunt. Alii οἶμον viam esse censuerunt ut οἶμος ἐπέων per metaphoram dictum esset quemadmodum O. I, 110 ὁδὸς λόγων; alii οἶμον expressius pro οἴμη Homerico i. e. ᾠδή, unde προοίμιον et φροίμιον derivata sunt, positum esse volebant ut in illo Callimachi Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους, cf. N. IX, 3 ἐπέων γλυκὺν ὕμνον; alii denique οἶμον cum Homerico οἰμάω s. οἱμάω i. e. ὁρμάω contendebant, ut idem esset cum ὁρμή (impetus) vel, ridiculo errore, cum ὅρμος (portus). — Nec aliud legit Thomas: λιγὺν εἶπε πρὸς τὸν ὕμνον; is enim cum οἶμον ἐπέων „viam verborum“ interpretaretur, animadverti volebat, epitheton non ad „viam“ sed ad „viam verborum“ i. e. hymnum referri. — Gedikianam coniecturam, a Hm.[2] aliisque repudiatam, a Bö. iterum defensam de Crisi § 41, non Scholiastae auctoritas, sed similitudo imaginum P. IV, 3 et N. VI, 29 (et Hom. Od. γ, 176; δ, 357) commendare videtur. Attamen causam non video cur rariorem vocem infelici casu in textum Scholiaque venisse putemus. Ambigi potest, utro spiritu signemus οἶμον. Praefero asperum et facio cum eis qui hanc vocem cum ϝοίμη, οἵμη (cantus) componunt.

52 Antiquae vulgatae Moschopulus, novae Triclinius auctor exstitit. Utraque emendatio bona, sed Tricliniana a vett. mss. propior.

55 Soli EF formam Ἰαπετιονίδος a Byzantiis probatam confirmant, ut P. I, 78. — Cf. O. XIII, 5. 59; P. IX, 71.

56 Vulgatam Triclinianam emendare conatus Heynius (de sententia Pauwii?) genitivum Doricum φερτάτω Κρονιδᾶν (i. e. Iovis) proposuerat, quo accepto Hm.[1] (ex Ω) καὶ pro τε (quod ab imperito metrico profectum) scribi iussit („vestri maiores, quorum primi nati sunt e puellis gentis Iapeti, et Iove“ et πρίν = „olim“). Eodem fundamento usus Bö., duas Protogenias statuens, monuit pluralem φερτάτους Κρονίδας ad gentem Iovis paternam a gente Iapeti materna distinguendam recte adhibitum esse; Hm.[2] lectionem probans (cum Th.) utrumque pluralem, et κορᾶν et φερτάτων Κρονιδᾶν, ad singulas personas retulit, ut una tantum Protogenia et unus tantum Iupiter intelligi deberet, addens: „Neque enim, si Pindarus gentem Saturniam intelligi voluisset, nomine φερτάτων esset usus, quod nimis usitatum de Iove est, quam ut ad omnem gentem Saturniam trahi possit.“ Non multo aliter Sch.

Vet.*) et Di., qui Hm.[2] et Bö. ita conciliat, ut una tantum Protogenia, Opuntis filia, intelligatur, pluralis autem g e n t e m significet, non poeticus sit pro singulari. — Novam interpretationis et lectionis viam iniit Hm.[3] (1847), collato Hesiodo apud Strabonem VII, p. 321 sq., unde *κοράν τε φερτάτων Λελέγων* scribendum et ante *πρίν* virgulam ponendam esse censuit. Sensum enim esse „Horum (Laorum) et filiarum nobilissimorum Lelegum filii regnarunt in Locride indigenae (omnes enim ab iactis lapidibus orti) perpetuo, prius quam Opus a Iove et Protogenia Elea natus esset.“ — Suam emendationem ipse emendavit Hm.[4] (1848, literis ad Sw. datis, cf. Praef. ad Sw.[3]), pro *κοράν τε* scribens *κόραι τε*, postquam Sw. in Nu. Go. (1848 p. 665 sq.) censuram libelli Hermanniani egit, ubi is (Sw.) *παμφερτάτων* coniicit. Voluerunt, ut videtur, ipsos „Lapideos“ „filios filiasque nobilissimorum Lelegum“ appellari, ut vera fabulae intelligentia, errore vulgi notato, ita significaretur. — Hanc viam persecutus Bg.[2] (*Λοκριδᾶν*), *Θρονιδᾶν*, *Κυνιδᾶν* proponit pro *Κρονιδᾶν*, „videri enim nomen gentis delitescere, ad quam Epharmostus quoque stirpem retulerit; Protogeniae (i. e. non Opuntis, sed Deucalionis filiae) eiusque mariti posteros dici Locris imperasse, usque Opuntis filia ascita alienus sanguis genti admixtus sit.“ — Porro Ht. omnia movit: *ἀρχᾶθεν, Ἰαπετιονίδος φύτλας· κοῦροι Ἀ κ ύ ρ ο υ ν τε φερτάτων* . . . ., *πρὶν* . . . et praestantissimorum Saturniorum filii semper indigenae reges e r a n t, antequam . . . .; „fuisse enim, etiam ante compressam Opuntis filiam, Iovem huius gentis auctorem, per Protogeniam Deucalionis, et per Amphictyonem“. — Denique vulgatam antiquam (i. e. mss. et Hm.[12] Bö.) defendunt novissimi interpretes Fr. et Sdt. Ille *κεινᾶν* et *φερτάτων Κρονιδᾶν* consociari iubet, admodum contorta structura ver-

*) Gl. A κοῦροι] πατέρες et κουρᾶν] τῶν νέων videntur ad πρόγονοι pertinere; κούρων δὲ 218, 23 alieno loco in A insertum nihil probat. Rectius gl. Q κουρᾶν] ἀπὸ τῆς κόρης. Omnes enim Vett. de κουρᾶν pro τῆς κόρης, τῆς Πρωτογενείας et de φερτάτων Κρονιδᾶν pro Διός posito, poeticâ licentiâ, consentiunt. — Iidem certatim πρίν pro adverbio accipiunt, e x c e p t o A m b r o s i a n o, ubi non leguntur ea quae edita sunt (ex B) 219, 23 sqq. — In A φύτλας· κοῦροι κουρᾶν. καὶ interpungitur, in F post κουρᾶν solum. Verba κοῦροι κουρᾶν etiam a Sch. Vet. uno ut seorsum interposita accipi videntur. Comm. Mosch. 219, 19. 20. corruptum esse credo et τῶν κορῶν τε τῶν τε ἀρίστων Κρονιδῶν ac postea κ α ὶ τοῦ ἀρίστου scribendum. Nam duplex τε ille Byzantius invexerat.

[redacted]

borum, ut (si recte intelligo) a „Lapideis" et ab Iove oriundi dicantur maiores Epharmosti, „Lapidei" vero primum et ipsi per Pyrrham (quidni etiam per Deucalionem?) ab Iapeto descendisse et iam diu indigenae reges Locridis fuisse, priusquam Iupiter sese genti immisceret. — Hic, insciens Gurlittum*) recoquens, satis confidenter haec omnia ad indigenarum regum Locrensium seriem nobis prorsus ignotam refert, qui ante Opuntem fuerint, aurea aetate, cum diis et hominibus (teste Schillero) laetissima connubia essent. Talia nec refelli possunt nec probari. — Ego de loco vexatissimo non decernam, sed de variis interpretum opinionibus hoc teneo: 1) Rationes (Hm.[1]) Bö. Hm.[2] solas et mss. et Scholiorum fidem habere nec nisi eo laborare quod πρίν et sic collocatum adverbium esse non potest et non „olim" sed „ante hoc tempus de quo agitur" significat, quod ab hoc loco alienum est; 2) Coniecturas Hm.[3 4] Sw. Bg.[2] utut per se ingeniosas nullam probabilitatem habere, non solum quod expressum mss. et Scholiorum testimonium contra facit, sed etiam quia earum fundamentum est absurda interpolatio Tricliniana, cui explicandae editores ante Hm. et Bö. inanem operam navabant; sed optime meruisse Hm.[3] quod asyndeton durissimum et πρίν prorsus ineptum convellerit; 3) Veri aliquid inesse in novissimis explicationibus, inprimis in Hartungiana, modo ne novationi indulgeas 'κύρουν, sed mihi re accuratius perpensa**) magis probabile visum fuisse, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν non ad Iovis amores anteactos sed ad hos ipsos cum Opuntis filia (Protogenia, ut arbitror) de quibus nunc sermo est referri. Id ita cum sequentibus conciliari potest, ut verba πρίν κτλ. ad proxima tantum ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί pertineant et maior pausa fiat post Κρονιδᾶν. Iam sensus est: Maiores vestri et maternâ gente Iapetidae fuerunt, et paternâ a Saturniis oriundi; qui quidem proavi iam dudum indigenae reges fuerant, vel priusquam id quod modo de Saturniis significavi factum est, ut Iupiter,

*) Gu. enim (in vulgata Tricliniana haerens) olim (nam postea iure optimo sententiam mutavit) „Lapideos" cum „filiabus Saturniorum" innocentissime concubuisse et Locrorum reges procreasse existimavit, priusquam, re inversa, Iupiter Opuntis filiam gravidam fecisset.

**) Olim ita intellexeram: Reges indigenae non solum ex Iapetidarum sed etiam ex ipsa Saturnia stirpe per Protogeniam Deucalionis iam antea descendebant, quam iterum Saturnius eidem genti sese immisceret atque Opuntis filiam a se compressam Locro collocaret.

compressa Opuntis filia, genti sese admisceret. Sententiam meam me etiam apud Fr. reperisse gaudeo, cui tamen de primorum verborum structura assentiri non possum. De hoc loco non coniectando sed interpretando opus esse mihi quoque persuasum est.

Caeterum non mirum est κουρᾶν in omnibus vett. inveniri ut χειρὶ χειρὸς P. IX, 122 pro χερὶ χερός. Disparilitas autem formarum in figura etymologica non magis offendit quam Ζηνὸ . . . ἢ Διός (ita enim scribendum est) I. VII, 35.

58 Explosa est Byzantiorum interpolatio τὰν παῖδ', quam Moschopulus Triclinio probaverat. Nota formas syncopatas θυγατρός, θυγατρί, θύγατρα semper apud Pindarum habere paenultimam positione productam, non sine causa. — Esto hoc inter exempla pausae consulto post elisionem admissae (de qua re modo disputavimus), nam interiecta sunt verba ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν inter θύγατρα et Ὀπόεντος. — Solutam arsin quam duo optimi libri exhibent cum huius carminis consuetudine non congruit.

58. Sine dubio Moschopulus et bene ἕκαλος per λάθρα exposuit, et recte ἀναρπάσαις ἕκαλος coniunxit, nam ἕκηλος est tacite, clam: Hom. Il. θ, 512; Od. ρ, 478. Atqui raptum clam parentibus fieri dicere attinebat, cum „per otium", „sine ulla molestia", „placide" (Bu. Lex. I, 144 sq.) μιχθῆναι nec dicere referret, et ferme ridiculum esset, si Locrum nimis in hac re otiosum fuisse reputamus. — Sch. Vett. 219, 25 ambigua.

59 Pindaricum ft. ἔνεγκεν erat: cf. ad O. III, 14.

60 Recte Moschopulus πότμον ἐφάψαις seorsum accipit „morte admota" (Bö.). — Tricliniani cum Di. πότμον ὀρφανὸν γενεᾶς videntur consociare; est gl. Tricl. θανατὸν ἐνεγκὼν[.] ποταπὸν[;] ἐστερημένον παιδὸς διαδόχου. — Sch. A ambigua sunt; Sch. B (219. 26 sq.) cum Moschopulo consentire videntur. — Ht. μὴ 'πολίποι μιν κτλ.

61 ἔχειν Bö. praeeunte Hermanno reposuit.

64 De commento Hartungiano vide ad vs. 18.

65 Vitium ὑπέρβατον est in Mr. St.[1] Pl. Co. (non in St.[234] P St.). — Notabilem lectionem optimi codicis reposui, consentiente Sch. B. ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν καὶ τῷ εἴδει καὶ τοῖς πράγμασιν. — Comm. (et gl.) Mosch. ὑπερβολικῶς θαυμαστόν. — gl. Tricl. ἐξοχώτατον (ut Thom.). — paraphr. A n. e. — Notissima sunt ὑπερφυής, ὑπερφύομαι, ὑπερφυῶς de excellentia; sed nec ὑπέρφατος nec ὑπέρφυτος inveniuntur, nisi quod apud Dion. Halic. (VI, 156. Tauchn.) ex Pin-

daro νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον laudatum habemus (fr. 74 (84), 8). Incertum igitur manebit, utrum Sch. ὑπέρφατος pro ὑπερφυῶς μέγας i. e. „incredibiliter (supra quam dici potest) magnus“ intelligens hoc per ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν minus accurate expresserit, an ὑπέρφυτον legens hoc simplicius per ὑπέρφυτον καὶ μέγαν circumscripserit. — Cf. ad O. VIII, 16.

66 Ex Ω λαῶν refert Hm.

68 Poetam in recensu orationi variandae maxime studuisse indicavimus ad O. VII, 90 et alibi passim.

69 Interpolaverunt οἷα Byzantii ut trochaica basis esset, licet iidem non moverint μίχθη vs. 59, ubi Sm. ad modum interpolatorum barbaram formam μίχθε invexit. — De forma adverbii ἐξόχως vide ad O. VII, 47.

69 Sch. B ἐτίμησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐποικοῦντας ξένους; ita enim pro ἐνοικοῦντας scribendum esse videtur. Ἔποικος in cantico apud Soph. El. 182 „peregrinam (servam)“ significat; alibi (O. C. 506; Aesch. Pr. 411 in cantico, adiective) „vicinum“, ut videtur; h. l. advenas intelligi ex totius loci tenore manifestum est. — Ἐπί c. gen. coniunctum ab hoc loco alienum est: cf. ad O. VIII, 48.

73sq. De commento Hartungiano vide ad vs. 18.

76 Synthesin in ἐξ οὗ et hoc genus aliis Moschopulus probavit: cf. ad O. VI, 71.

76 Ht. γ' υἱός. — „Latet sub γόνος vox rarior. Hesych. ἴννους, παῖδας. Idem ἰννός (ὕννος), γιννός de pullo s. hinnulo habet. Permutantur ι et ο passim in cursiva antiqua: cf. ad O. II, 4. Fuerit aut ϝῖνις aut ϝίννος (olim ϝίνος scriptum); digamma in γ abiit. Ft. γίννος olim non de manco et debili, sed de parvo tantum mulo: Plin. 8, 44, 69 § 174.“ Haec prius adnotaveram, quam *Ahrentem* V. Cl. in Ph. XVI, 53 idem paullo ante me (1860) coniecisse cognoscerem. — Cf. Lo. Path. I, 92; Mk. Fr. Com. 2, 669.

78 De forma ταξιοῖσθαι quinque librorum satis bonorum auctoritate commendata vide Sw.[1] in Add. et Corr. ad P. IV, 103; coll. P. I, 26. ubi vide notam explicatiorem.

79 Falsa sed notabilis est forma δαματιμβρότας, ut χαλκελάτᾳ O. VII, 38; licet hoc a recto in ας exeunte duci possit, illud non item.

80 Constructio in Vat. aut duplici infinitivo γενοίμην διαπαντὸς δυνάμενος εὑρίσκειν λόγον (ita B) καὶ διηγεῖσθαι πράξεις, aut duobus adiectivis per καί ligatis εἴην λόγων καινοπρεπῶν εὑρετὴς ἐπὶ τῷ διηγεῖσθαι καὶ πρόσφορος ποιητικῇ Μούσῃ καὶ τρόπῳ Μουσῶν ἁρμοδίῳ

explicatur. Sed Ambros. accuratius *γενοίμην διαπαντὸς εὑρίσκειν δυνάμενος τρόπους. ἐκδιηγεῖσθαι τὰς πράξεις τῶν ἀρχαίων.* — Porro de *πρόσφορος* Vat. *εὐεπίφορος ἐν ποιήμασιν, ἐπιτήδειος, ἱκανός*: Ambros. *κατάλληλος ἐν ποιητικῇ. ἐπιτήδειος. αἴτιος.* — Hi interpretes non tangunt imaginem *ἀνηγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μουσᾶν* sed ita disputant quasi *ἀναγεῖσθαι* sit pro *διηγεῖσθαι* et *πρ. ἐν μ. δ.* seorsum „poeticae rationi convenienter". Videtur dicere: „Sim inventor verborum ad agmen caeterorum poetarum ducendum idoneus." Aut enim hoc voluit (praevehi aliis), aut „revehi ad veteres fabulas, quas nova ratione tractat." Non crediderim *ἀναγεῖσθαι* valere „ulterius provehi" (Di.) nec facio cum Bö. „utinam sim carminum inventor promptus, ut apte procedam*) in curru Musarum." — Possit ita „Sim semper aptus verborum inventor, revehendo [ad veteres fabulas aliis viam monstrans]". — Etiam sequentia recte exponit Ambrosianus: *εἴη μοι τολμᾶν, καὶ ἀποκινδυνεύειν διαπλάσσοντι* (ita A recte) *τὰ τοιαῦτα.* — Quibus omnibus poeta non tam transitum ad sequentia parare quam terminare voluit veteres fabulas. Cf. vs. 48. Similiter Ht.

83 Scripturam meam ex lemmate et textu optimi libri concinnavi, consentiente (quod mirum est) Aldina. Quod me non sine haesitatione fecisse videbis vs. 99. Et nescio an citius illud *αἰεί* per *διαπαντός* Scholiorum AB confirmari crediderim, cum et alieno loco in paraphrasi vs. 80 appareat, et saepius a grammaticis ad generaliorem sententiae alicuius naturam significandam addatur. Vide ad O. XI, 10. Sensus illius scripturae esse potest, dativo termini, „ad epulum et ad victoriam veni" ut sit *ἦν διὰ*

---

*) De sententia Triclinii, cuius glossae sunt: *ἐφευρετικὸς τοιούτων ἱστοριῶν — ἐποχεῖσθαι, προέρχεσθαι εἰς τὸν τοῦ ἐφαρμόστου ἔπαινον — ἁρμόδιος τῇ παρούσῃ ὑποθέσει, ἤγ. τῇ ποιήσει.* — Veteres sequitur Moschopulus (gl. et Comm.) *εἴθε εἴην καινῶν ἐπῶν εὑρετής, ὥστε ἀναγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, τὰ περὶ τούτων δηλονότι, πρόσφορος, ἤγουν ἐπιτήδειος γενόμενος, ἐν δίφρῳ τῶν Μουσῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑψηλῇ ποιήσει, ἣν αἱ Μοῦσαι δωροῦνται.* — Lectioni Thomanae respondet Scholion Thomanum *εἴθε τοιαύτας ἱστορίας εὑρίσκοιμι, ἵνα ἐποχούμενος τῷ παρὰ τῶν Μουσῶν δοθέντι μοι δίφρῳ, λέγω δὲ τῇ ποιητικῇ, ἁρμοδίως τῇ παρούσῃ ὑποθέσει, ποιῶμαι τοὺς λόγους .... τοῦ δὲ Ἐναγεῖσθαι τὸ Ἐν πρὸς τὸ δίφρῳ συναπτέον, οὕτως· ἐν τῷ δίφρῳ τῶν Μουσῶν ἡγεῖσθαι καὶ προέρχεσθαι.* Triclinius, excepto *ἐν*, Thomam secutus est. — Explicationi Triclinianae possit favere *κῦδος ἀναδραμεῖν* O. VIII, 54, si hoc sit „transire ad".

δυοῖν, cui explicationis causa adduntur verba τιμάορος Ἰ. Λ. μίτραις. Erat cum τ' delendum esse existimarem, ut esset „ad hospitalem (i. e. hospitis) gloriam veni“, collato I. V, 57 ubi in verbis φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον . . . ταμίας producta est vocula γὰρ ante ἦλθον ob causam nobis ignotam. — Veteres autem haec verba de προξενίᾳ intellexisse constat. Ipsum vero προξενία vocabulum nec apud Homerum nec apud Pindarum invenitur, nisi N. VII, 65 ubi καὶ προξενίᾳ πέποιθ' traditum, sed aut (cum Hm.*) καί, aut (quod praefero) προ delendum est. Atqui ξενία et bis apud Homerum (in extrema Odysseae parte) et ter apud Pindarum legitur (O. IV, 15; P. X, 64; N. X, 49). Videtur igitur ξενία, cuius in optimo codice apparent vestigia, h. l. recte se habere, etsi πρόξενος cum saepius apud Aeschylum, tum apud Pindarum semel (I. III, 26) legitur. — Sch. B διὰ τὴν προξενίαν . . . καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Λαμπρομάχου (similiter A 224, 32 sqq.) ubi verba καὶ τὴν ἀρετὴν in U omittuntur — Moschop. ἐπὶ προξενίᾳ δὲ ἀντὶ τοῦ χάριν τῆς προξενίας. . . . καὶ χάριν τῆς ἀρετῆς . . . — Tricl. ἐν φιλίᾳ [καὶ] αὐτῇ τῇ πρὸς ἐφάρμοττον νίκῃ . . At sive προξενίᾳ sive ξενίᾳ legis, cum sequitur ἀρετᾷ τ', duriusculum videtur.

84 Sch. A Λαμπρομάχου: τὰ β̄ μία ἐστὶ περίοδος. μίτραισι δὲ ταῖς (non ταῖσι) νίκαις: — Cf. vs. 89 et O. X, 21. De his Scholiis celeberrimis vide Bö.[1] II, 1, 243 et de Crisi § 5; Hm.[3] p. 9 (1847) meamque Ep. ad Fr. p. 5. 35.

85 ἔργον] νίκην Mosch. — πάλην Tricl. — Vett. generalius exprimunt ἐνίκησαν. — Cum accusativo coniungitur κρατεῖν, superare, P. IV, 245; N. V, 45; X, 25; — ft. eodem sensu cum accusativo rei et genitivo personae O. VII, 51, licet aliter ea verba construi possint. — Si ἔργου κρατεῖν poeta dixit, hoc est potiri opere certaminis, i. e. victoriâ; sin ἔργον κρατεῖν, hoc dictum est ut κρατεῖν ἀγῶνα, νικᾶν νίκην, in certamine vincere, cui advocari possit τέχναν κρατεῖν O. VII, 53. Atqui ἔργον non est certamen simpliciter, sed, ut O. VII, 88; XIII, 37 (O. V, 15; N. VIII, 49), de praemio certaminis dicitur, ut de opera agonistica passim. Nec P. VIII, 80 ἔργον est certamen sed virtus, strenua opera; I. III, 86 poetica translatione ipsum certamen appellatur ἰσχύος ἔργον, opus roboris. Igitur me quidem arbitro genitivus praestat. Nam ἔργον si nihil esset nisi „in certamine“, ita inter μίαν et ἀν' ἁμέραν collocatum quam maxime frigeret. — Cf. O. VII, 88 et alio nomine ib. 90.

85 χάρμη Homericum, h. l. de laetitia ex victoria ludicra percepta vel potius de ipsa victoria ludicra usurpatum, non multo insolentius est quam μάχη de pugna agonistica O. VIII, 58. Neque hoc fugit Veteres; Sch. B[1] (nam ἄλλως 225, 14 recte omittunt BU al.) χάρμαι γὰρ νῦν ἀντὶ τοῦ χαραὶ καὶ ἡδοναὶ, καθ' Ὅμηρον δὲ αἱ μάχαι; Sch. B[2] ἤτοι μάχαι (de pugna agonistica ut O. VIII, 58?), ἢ χαραὶ καὶ νῖκαι. — In Ambrosiano, ubi χάρμα legitur (in textu et in margine), Sch. ἔπειτα χάρμα: νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης. οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν: — Etiam apud Pseudo-Phocylidem (110) μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ hoc de laetitia. Pluralis apud Homerum non exstat, sed bis apud Lycophronem. Χάρμα neutrum de victoriis Pindaro frequentatur. Tamen nihil movendum esse existimo, etsi dualem reponere facillimum esset, et posset vel defendi ἄλλαι (sc. νῖκαι) ἐγίνοντο χάρμα (nom. sing. „gaudium"). Simili corruptione in A τᾶδε pro ταὶ δὲ legitur. — Paraphr. B καὶ ἄλλαι δὲ χαραὶ ἐγίνοντο habet, diserte addens, ἐγίνοντο χάρμαι in sqq. subaudiendum esse, ubi in A pertinaci vitio recurrit ὑπακουστέον δὲ τὸ χ ά ρ μ α. — Cf. O. XI, 5.

89 Heynianam omissionem particulae δ' Ambrosianus (cum paucis aliis) comprobat, et in textu et in lemmate clarissimi Scholii τὰ β̄ μία ἐστὶ περίοδος, ubi in A (ut vs. 84) β̄ omissum est. In eodem Scholio et οἷον (θαυμαστικῶς) et οἶον (μόνον) scribi posse dicitur. Psilosin nullus quod sciam ms. exhibet, eamque ineptam esse dicit Sch. B qui praeterea δὲ in paraphrasi habet. — Si οἷον exclamantis est, fortior, si comparantis, ferme necessaria est omissio particulae. — De iunctura versuum in A vide meam Ep. ad Fr. p. 34 sqq.

89 Ahrens: „cum exuvias puerorum dedicasset, i. e. lanuginem primum cultro tonsam; cf. Anth. Pal. VI, 198. 161", σῦλα = σκῦλα.

91 Fuerit ὀξῠϝρεπεῖ, correptâ ante mutam cum liquida syllabâ, ut ἀπὸϝρηγνύμεναι P. IV, 198; ἔϝρεπτον ib. 240; ἐξέϝρειψαι ib. 264; ἀπέϝρειψεν P. VI, 37; et inter voces ὀρθαῖσι ϝραδαμάνθυος O. II, 75; ὁ δὲ ϝραδάμανθυς P. II, 73; ὑπὸ ϝριπαῖσι N. I, 68. Non minus frequenter hae syllabae positione productae inveniuntur: ἄϝρηκτον I. V, 47; ἔϝρειψε I. VI, 44; porro δὲ ϝρίψαις P. I, 45; μηκέτι ϝρέγει N. V, 50; ἐπὶ ϝρηγμῖνι N. V, 13; ἕλκεα ϝρῆξαν N. VIII, 29, et fortasse πολλᾶ ϝρέπει O. VIII, 23. et I. III, 36 ἄνθησε ϝρόδοις.

91 sq. Ht. δόλῳ τ' ἀπτῶτι laudans librum suum de Partt. I, 116 sqq.

93 ὄσσα] gl. F θαυμαστικόν. — Sch. A[1] σὺν βοῇ τῇ τῶν θαυμαζόντων — Sch. A[2] μετὰ πάσης βοῆς παρόντι αὐτῷ ἐπήχουν πάντες καὶ ἐθαύμαζον — Sch. B μεθ' ὅσης βοῆς... μεθ' ὅσων ἐπαίνων... βοᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλῃ βοῇ. τὸ γὰρ ὄσσᾳ, θαυμαστικῶς. — Ii qui ὄσσα i. e. φήμη substantivum esse voluerunt, comparare poterant λιτὰς θυσίας et λιτὰς ἐπαοιδάς (O. VI, 78; P. IV, 217) similiaque Latina (ut „proelia pugnas“, „turbas lites“) de quibus agit Lachmannus ad Lucr. 2, 118.

94 In B supra λλ vocis κάλλιστα signum[:] metricae offensionis invenitur. — Mira est lectio α κάλλος cum nota correptae syllabae primae.

95 Pro τὰ δὲ Ht. ἃ δέ.

96 De πανάγυρις et πανήγυρις vide ad P. XI, 8.

97 Sch. D ad Nem. X, 82 ὁπότε εὐδιανόν ubi B ἐπεὶ ὁπότε εὐδιανόν habet. Apparet hunc versum e memoria minus accurate laudatum esse.

98 Erat cum ex Sch. B μαρτυρεῖ δὲ τῇ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ ὁ τοῦ Ἰολάου τάφος ἐν Θήβαις colligerem hos αὐτοῦ legisse et hunc genitivum cum ἀγλαΐαισιν coniunxisse. Sed cum illa sunt nimis ambigua tum haec habet Ambrosianus: σύνδικος: σύμψηφος. σύμφωνος. τὸν τῶν ἡρακλείων δὲ ἀγῶνα βούλεται δηλῶσαι. παρὰ γὰρ τῷ κοινῷ σήματι ἀμφιτρύωνος καὶ ἰολάου ἄγεται*) τὰ ἡράκλεια. ὁ δὲ νοῦς οὗτος· σύμφωνος δὲ τῶν προειρημένων ἀγώνων καὶ τὰ ἰόλεια (ita). ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι συνδικούντων ἀλλήλοις**). τύμβον δὲ λέγει τὸ κενοτάφιον: ~

98 Ante Ἰ in nominibus propriis Ἰάλυσος, Ἰλιάδας, Ἰόλαος, Ἰσθμός, Ἰωλκός (ut mittam certo digammatum Ἰδαῖος O. V, 18) aliqua consonans fuisse videatur consideranti exempla O. VII, 78; IX, 112; (P. IV, 188;) P. IX, 79; N. III, 34; (N. IV, 54;) I. I, 9. 16. 32. Cf. etiam de ἴσος N. VII, 5; X, 86; XI, 41; I. V, 32; de ἴδιος O. XIII, 47 et vide Bö.[1] ad O. VII, 2 et Metr. p. 310 sq. Expl. p. 217. Sed etiam syllabae ῳ et ᾳ passim non corripiuntur ante vocalem; cf. ad O. XIII, 34.

99 De ἐνάλιος vide ad P. II, 79. — Cf. etiam ad O. II, 65.

99 Additamentum μέμικται, prava recordatione versiculi O. I,

---

*) Nota praesens; in B est ἐπετελεῖτο. Quippe Vaticana recentiora sunt Ambrosianis.

**) cod. συνδιοικούντων ἀλλήλοις (non ἀλλήλων), i. e. post corr. συνδικούντων cum v. l. συνδινούντων.

91 in ἀγλααῖσι μέμικται exeuntis huc delatum, rursus aliquam solius Ambrosiani cum Thomanis convenientiam prodit, ut et fidem lectionis αἰεί vs. 83 labefactet.

100 De novatione Hartungiana vide ad vs. 18.

102 Optimam Bergkii V. Cl. coniecturam confirmat optimus codex Ambrosianus. Vulgatum ὤρουσαν ἀνελέσθαι aut e gl. aut e dittographia ortum, quod cum in metrum peccare viderent Mosch. et Tricl., proximum arripientes, ὤρουσαν ἑλέσθαι scripserunt. Interpretamenta sunt περιποιῆσαι B περιποιήσασθαι U etc. λαβεῖν A — Ob vs. 83 et 89 nota vitiosam Aldinae scripturam ἀνεῖσθαι.

103 Accedit quod δὲ invenitur in paraph. Sch. AB (229, 6), etsi omittitur δὲ in Sch. BU etc. 229, 3. Est ἄνευθε etiam prosae recentioris affectatae.

103 sq. Addo hanc productionis notam in B ad Sch. Germ. XXIII.

107 Etiam Sch. AB etc. σοφίαι μὲν legisse apparet.

109 Nescio an Pindarus sigmatismi causa (cf. 16 sq.) θαρέων praetulerit. — Caeterum θαρσῶν exemplum esto scripturae Moschopuleae ut θεύμορος; cf. ad O. III, 10.

109 Reposui coniecturam Ahrentis ingeniosissimam; qui Hesych. ἀρύει, ἀντὶ τοῦ λέγει; ἀρύουσαι, λέγουσαι, κελεύουσαι; ἀρύσασθαι, ἐπικαλέσασθαι; ἤρυσεν, ἐβόησεν; Et. M. 134, 12 ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλεῖσθαι ἔταττον καὶ μάλιστα οἱ Συρακούσιοι· ἀρύετ' ἂν φύζειν· ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι laudat et conferri iubet γαῖα, αἶα; γίννος, ἴννος (vs. 76). Idem v. d. etiam ὄρθια γάρυσαι proponit l. l. — Caeterum B etiam in textu (ubi nunc charta perforata est) olim ὤρουσαι habuisse veri simile est. — Interpretamenta Sch. B ἀναβόησον et βόησον; Sch. A φώνησον; Mosch. βόησον; Thom. et Tricl. μετὰ βοῆς ὕψωσον; gl. N. μεγάλυνον. — In B etiam hoc legitur ἢ πρὸς ἑαυτὸν λέγει, ὅτι ὥρμησα ὀξέως; est enim hoc Vetus Scholion; vide Sch. Germ. p. 47. — Rarissima vox ὠρύεσθαι ab hoc loco aliena videtur esse.

110 Causam non video cur Moschop. et Tricl. δαιμονίως dederint; cf. ad O. VII, 47.

111 Interpunctio fluctuat: γεγάμεν. εὔχειρα δεξιόγυιον. ὁρῶν|τ' ἀλκάν. A[M?] — γεγάμεν εὔχειρα. δεξιόγυιον. ὁρῶν|τ' ἀλκάν. BCEπμ' — γεγάμεν εὔχειρα. δεξιόγυιον ὁρῶν|τ' ἀλκάν. GOZ — γεγάμεν εὔχειρα δεξιόγυιον. ὁρῶν|τ' ἀλκάν. Nq. — γεγάμεν εὔχειρα. δεξιόγυιον, ὁρῶν|τ' ἀλκάν. a — γεγάμεν εὔχειρα δεξιόγυιον ὁρῶντ' ἀλκάν. DFPQVXΘ — omnino nulla in UΣ — Sciendum est Scho-

liastas ὁρῶντ' pro ὁρῶντα habuisse; exponunt enim βλέποντα ἀνδρεῖον (B 230, 36) sive βλέποντα ἀνδρικῶς (A ib. 34) idemque circumscribit B 230, 21. Quare merum vitium esse videtur quod in gl. A βλέπτων (sic) ἀνδρικὸν ἢ θαρσαλέως invenitur; nam cum τ' sequentem versiculum inciperet, videntur glossatores oscitanter solum ὁρῶν explicasse. Scripturae Hermannianae (ad Eur. Iph. Aul. 1127), δεξιόγυιον ὁρῶν τ(ε) ἀλκὰν Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλ. ν. ε. β. nullum inter Scholia certum vestigium deprehendo. Atqui ut O. VIII, 52 ita h. l. antiquos nec auditores nec lectores Pindari latuit utrum ὁρῶντα an ὁρῶν τε dicere voluerit. Porro consensu tradita est particula τ' post Αἰάντειον. Denique δεξιόγυιον ὁρῶν ἀλκάν non magis ad ἐπεστεφάνωσε βωμόν pertinet quam δαιμονίᾳ εὔχειρα. Iure igitur suo nunc Hm. ad ὁρῶντα rediit. Sed quod idem V. Cl. distinctionem post δεξιόγυιον tolli iubet, non assentior. Sch. recte tria membra faciunt. Asyndeton autem duplex praestat simplici.

112 Primum tenendum est pronomen relativum in nullo bono codice reperiri, tum δαιτὶ in omnibus, δαίθ' quae elisio dativi apud Pindarum inaudita est (cf. ad O. VIII, 52) in nullo, deinde et bonos quosdam libros et Scholiastas AB diserte testari, nomen Aiacis h. l. non ab Οἰλ. (Ὀϊλ.) sed ab Ἰλ. incepisse. Vocalem autem ante compluria eiusmodi nomina hiatum non fecisse supra observatum est ad vs. 98. Quorsum id spectet, utrum ad digammi usum*), an ad aliud quid, equidem non diiudicaverim. Sed res ita se habet.

Pronomine relativo opus non est.**) Amat Pindarus carmen brevi sententia concludere, quam quasi epimetri loco addit, nec semper hae clausulae, ut h. l., particulis***) cum antecedentibus copulantur. Vide exitum odarum O. III; XIII; P. V; I. III; V. Quin mihi potius frigere haec videntur, addito pronomine, siquidem res facta cum generalioribus illis εὔχειρα etc. parum recte per ὃς composita fuisset.

Sch. A non habet pronomen relativum in paraphrasi sed recta

*) Credas Ὀϝιλεύς et ϜΊλευς digammata fuisse, ut ϝός et ἑϝός, ϝεῖπε et ἔϝειπε etc. Tamen in textu cautius et P. IV, 188 Ἰωλκὸν et h. l. Ἰλιάδα scripsissem.

**) Neque alio nexu, ut si quis metro invito sed facili et expedita structura ἐπιστεφανῶσαι legere vellet.

***) H. l. τε valet „praetera", „denique" ut passim quemadmodum O. VII, 78. Cf. ad O. XIV, 5.

oratione rectam exprimit: αἰάντειον βωμὸν ἔστεφε νικῶν ἐν δαιτὶ . . . τοῦ ὀϊλέως*) παιδός.**) Sch. B (cuius solito fusior et generalior circumscriptio est) interpretationis causa cum adderet ὅστις ἀνὴρ καὶ. Moschopulus inde***) confinxit vulgatam δαιτὶ ὅς τ' ἰλιάδα νικῶν eamque Triclinio probavit. Peius etiam Sm., δαίθ' invehens, importunam elisionem Pindaro obtrudit.

Duo praeterea Moschopulus novavit, alterum non sine probabilitate, quod Αἰάντειον in Αἰάντεον commutavit, ut ἵππειος in ἵππιος — de qua re vide ad O. XIII, 78 — ; — alterum male, quod γε δαιτὶ pro τ' ἐν δαιτὶ scripsit. Hoc enim et a legitimo praepositionis usu testibusque Scholiastis firmatum est et metro recipitur ut vs. 56 καί, ubi idem grammaticus non minus male τε interpolavit. Caeterum τε δαιτὶ ego non reperi nisi in *a*[pc] idemque a Sm. ex *h* refertur. Moschopulum γε, non τε voluisse, et eo apparet, quod, cum inferret pronomen ὅστε, alterum particulae nexum tollere voluisse existimandus est, et ex ipsius paraphrasi quae solum ὅστις, non καὶ ὅστις habet.

Duae igitur huius loci scripturae fuerunt; altera vett. et Thom. ἀλκάν. Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα; altera Mosch. et Tricl. (cum Al. Ω[Ω̣]) ἀλκάν, Αἰάντεόν γε δαιτὶ ὅστ' Ἰλιάδα. Reliquae diversitates merae videntur esse corruptelae. Οἰλιάδα, quod Böckhio ex VΣ*ukn* relatum erat, nec in his est nec in ullo alio quem ipse vidi.

Cadunt igitur, me quidem iudice, omnes quae duodenarium numerum explent virorum doctorum coniecturae.†) Genitivus Αἰ-

---

*) cod. ἰολέου·

**) Idem Thomas (230, 14) expressit, cuius puriores libri cum vett. faciunt. Quare Thomam illius pronominis auctorem fuisse non credo, nam Al. Ω(Ω̣?) ab interpolatione recentiore non sunt liberi.

***) cf. Ep. mea ad Fr. 22. 18sq.

†) De Th. Ky. Sw. non recte retuli. Th. (1820) sequitur Hermannianam rationem primam (1817 prolatam). Ky. (1840) δαιτὶ ὅτ' scribit, synizesi, et νικῶντ', non νικῶν; ab Hermanniana altera (1822) nihil mutuatus nisi Αἰαντέων. Kayseriano invento astruens Ra. (1845) ὁρῶντ' ἀλκὰν Αἰαντέαν, ἐν δαιτὶ ὅτ' scribi posse existimat; ipse tamen, ὃς genuinum ratus ὁρῶντ' ἀλκάν, Αἰαντέων ἐν δαιτὶ ὃς Ἰλ. scribit, sed fortasse rectius elisionem δαίθ' se habere addit. Sw.[1] ὁρῶντ' ἀλκάν, Αἰαντέων τ' ἐν δαίθ' ὃς scripserat, sed postea (Sw.[2 8]) Rauchensteinium secutus est. — Tertiam rationem Hm. 1847 protulit.

ἀντίων minime placet, non solum quod omnes mss. et Scholiastae expresse accusativum comprobant, sed etiam quoniam hi accusativi Αἰάντειον et βωμόν commodissime ita collocati sunt, ut totam clausulam utrimque terminent.

OLYMPIA X.

Inscr. Bö. non sine probabilitate, sed certis quibusdam erroribus argumentationis admixtis, Ol. X et XI transposuit, praeeuntibus Mingarellio et Gurlitto. Meum est Pindarum talem edere, qualem in optimis libris traditum habemus, iis exceptis, quae falsa esse constat. Cur de illa traiectione carminum mihi non prorsus constet vide ad vs. 9 et O. XI. Inscr.

Metr. Dedi excepto initio Str. 6, schema Böckhianum. — Str. 1 extr. creticus non solvitur vs. 70, si mecum Ἀλιρροθίου legis. Cf. tamen coniecturas vs. 64 et 70. — De initio Str. 6 vide ad vs. 25 et ad. O. I, 80. — In Epodo plura incerta sunt. Possit dividi Ep. 1 ⏑ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑⏑ – ‖ ⏒ –́ ⏖́ ⏑ – ut etiam πρόσω vs. 55. teneas. Omnino haec numerorum definitio suavior (si recte sentio) quam vel Böckhiana vel Bergkiana; haec est ⏑ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏑ – ⊥ – ⏖́ ⏑ ⏓. Ep. 3 Bergk ita descripsit – ⏑ – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ∞ – ⏑ ⏓. Nescio an potius vs. 57 ab anapaesto (ἀκρόθινα) incipiat, sic ∞ –́ ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ∞ – ⏑ ⏓. Ep. 4 et 5 coniungi possunt. Ep. 8 et 9 ita definivit Bg. – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖ –́ ⏑ – ‖ ⏓ –́ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓. Mihi hi potius numeri constituendi videntur esse – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ‖ ⏑ –́ ⏑ ⏓ | ∞ –́ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓ ut seorsum efferantur gravissima epitheta πελώριον, ἀλώσιος, ἀγώνιον, χλιδῶσα (δὲ), ἀναιδέα; atque ut extremi versus principium idem sit cum principio vs. tertii (∞ –́), abs qua licentia non abhorret vs. 99 – –́ ⏑ – pro ⏑ ⏑ –́ ⏑ – in nomine proprio. Qua divisione admissa Epodus undecim versus habebit. — Hm.[3] (1847) multa novavit. Primum Ep. 8 et 9 aliter divisit: – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏑ – –́ – ‖ ⏑ ⏖́ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –, legens vs. 62 ἅρμασιν et satis audaci verborum traiectione

admissa vs. 104 sq. ἅτε Γανυμήδει ἀναίδητον πότμον; dubitansque an de priore horum versuum (cum et ipse septendecim syllabas haberet) locutus esset Sch. A ad πελώριον vs. 21. Tum Ep. 3 et 4 aliter descripsit – –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ ⏖ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – ‖ ⏑ ⏑ –́ ⏖́ ⏑ – – ideoque Κυκνέϊα (15), πολυκτέανον (36) sine synizesi, πάϊδ' (99) scribit, et non satis probabiliter cum vs. 57 βωμοῖσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυέ τε πενταετηρίδα τ' ἔστασεν ἑορτάν (eiectis verbis ὅπως ἄρα) tum vs. 78 ἀρχαῖς ἑπόμενοι δὲ προτέραις ἔτι νῦν ἐπωνυμίαν χάριν ἀλκᾶς ἀγερώχου coniicit. Denique idem Vir Summus, initio Str. 6 spondeum vs. 48 et vs. 90 removere cupiens, illic ἀγάλλων pro τιμάσαις, hic θανόντι pro θνάσκοντι proposuit. Vide supra.

2 Ante πόθι plene dist. BQ commate Aμ' aliique cum plurimis impressis. Non dist. rell. mss. Di. Sw. Ht.

2 In fragm. Soph. Triptol. apud Sch. 238, 14 in BU σὲ δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους legitur; in A οὐδ' αὖ φρενὸς ubi ex A οὐδ' αἰ φρενὸς relatum est. Scribitur nunc Θὲς δ' ἐν φρενός.

3 Sch. B 238, 25 et 239, 1 utramque iuncturam vocativi ὦ Μοῖσ' praestare videtur.

6 Gl. A ἐπίπληξιν, τὴν ποιοῦσαν ἀλιταίνειν εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς φίλους. Recte. — Tricl. (ad Sch. B accommodatum) τὴν ἁμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους καὶ τὴν ἐπενεχθησομένην μοι ὡς ἀλιτῶντι καὶ ψευσομένῳ περὶ τοὺς φίλους.

8 Emendationem Böckhianam tuentur corruptiones similes, ut P. IV, 46 τίκτει in optimis est pro τίκτε; cf. P. IV, 26. 30. 163; etiam O. VI, 41; P. VIII, 78; N. IV, 47; V, 22. 45. al.

9—12. Alia tentamina γε τόκος ἀνδρῶν Ky.[1] Fr. Ms.*) Sdt. — γε τόκος. ἄθρει Ra. — τόκος. ἄθρησον Ky.[2] — τόκος. ὁρᾶτ' ὦν Sw.[23]; cf. Wi. in Ph. VI, 668. — τόκος ἴνα. τῷ νῦν ψᾶφος ἑλισσομένα „quare age nunc cura ut calculus per abacum volutus aeris alieni acervum destruat“ Bg.[2] Ego id quod scripsi ex Sch. A corrupto hausi. Leguntur enim 240, 12 haec ὁ δὲ ὀφείλων ἐπάδων (ita A; ex A enotavi „aut ἐπάδων aut ὀπάδων“) τόκων ἄμεμπτος γρ. quae confusa videntur esse e verbis Scholiastae ὁ δὲ ὀφείλων ἀποδοὺς τόκον ἄμεμπτος (sc. ἐστιν) atque notula critica ἐπάδων (ὀπαδῶν) γράφεται. Iam aut ὀπαδῶν (ὀπαδέων) i. e.

*) in Sch. Germ. p. VI ubi oblitus eram Kayseri et Palatini C et nondum legeram Friederichsii disputationem in Ph. XV, 33 sq.

„comitans“ aut ipsum ἱπᾳίδων (i. e. demulcens, θέλγων) scribendum erit. Illud antiquam corruptionem facilius explicat, nam ΘΝ et ΟΠ ac vetustae ligatae θν et ὀπ in quodam literarum genere simillimae sunt. Verissime Hm[2] verebatur „ne laterct hic literarum similitudine obscuratum epitheton“. Videtur enim τόκος frigere sine epitheto, genitivus autem, sive ἀνδρῶν sive θνατῶν scribis, aut obscurus et perversus aut cum ἐπιμομφὰν coniunctus supervacaneus; articulus vero, etsi ita defendi possit ut hoc decimum carmen τόκος appelletur (cf. mea in Rh. IV, 550), minime necessarius, et, si τόκος est O. XI, alienissimus esse. Neque γε post ἐπιμομφὰν recte collocatum est, neque hoc γε lemmate Ambrosiano ubi idem post ὅμως δέ apparet, comprobatur; lemmati γε e glossa adscriptum est, vel e v. l., nam ὅμως γε haud displiceret. Nihil igitur tribuendum est neque invento Byzantiorum neque ei quam certatim arripuimus scripturae Semi-Byzantinae γε τόκος ἀνδρῶν. — Non rectius Ra. aliique ἄθρει vel simile quid reposuerunt. Nam Sch. A B*) expresse testantur ellipticam sententiae νῦν ψᾶφον etc. rationem, quam post luculentissimas Scholiastarum et God. Hermanni**) Tafeliique expositiones ab interpretibus***) non intellectam esse mireris. Subest enim locutio rarior νῦν ὅτι pro ἔστιν ὅτι de qua satis constat, et ὅπᾳ Pindaricum est pro ὅπως (cf. 56. 57 et ad N. I, 35), ut νῦν ὅπᾳ coniunctum respondeat locutioni ἔστιν ὅπως†). Sensus est: „Est quomodo lapillum volu„tatum fluens unda auferat; [est vero] etiam quomodo commune „verbum [nostrum poeticum]††) in amici gratiam [restrictum] per„solvamus“ i. e. „Unda, quae lapillum in ripam eiecit, ipsa optime scit quomodo eundem rursus auferre possit. Sic poesis mea vituperationem quam contraxit nomenque quod fecit ipsa optime scit quomodo depellat atque expediat, communi vatum sermone

---

*) B 240, 15 sqq. et B ib. 26 sqq. quae etiam in A leguntur.

**) ad Viger. p. 919. et (1817) in ed. Hy. collatis locis Aeschyleis Sept. 711 et Suppl. 638; Soph. Ai. 802; Horat. „Est ut viro vir“ etc.

***) Excepto Schneidewino, qui ad Scholiastarum interpretationem imaginis regressus est. Sed quod καταχλύζει et ὅπα δὲ coniicit, non assentior.

†) Licet Sch. (AB νῦν οὖν σκοπήσωμεν, ὅπως) ellipsin ita potius explicet, ut „Nunc ut“ fere idem valeat cum exclamatione „Utinam nunc“ subaudito „vide“, „cura“ „age“ etc. Quo sensu cohortativo ὅπᾳ (ὅπως) accipitur ab Ah. Sw. Fr.

††) de λόγον video errare Kayserum aliosque; cf. ad O. VII, 90 sq.

nunc in solius amici (amicorumve) gratiam persoluto". Poeta haec non explicare sed pro sua breviloquentia ingeniosa contrahere voluit. Quapropter recte Scholiastae et h. l. et ad N. I, 24 saepiusque observant, imaginem solam prolatam esse, rem vero, ad quam imago spectet, non expressam. — Quaecunque in hac verborum conformatione exquisita sunt atque ipsa novitate et alacritate lectorem captant, pessumdedit Ht. cum scriberet τόκος ὀνάτωρ νῦν, ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅταν κῦμα κατακλύσσῃ ῥέον, ὅταν τε κτλ. Orationis vigori vel ii qui ἄθρει etc. addunt aliquid videntur detrahere. — Quodsi recte scripsimus τόκος ὀπαδῶν, superest quaerere, utrum carmen intelligatur. Credo undecimum parvum, quocum maius decimum restituetur, ut caput cum usura, quae illud comitatur. Nullum autem aliud carmen quam parvum undecimum, quod maiori epimetri loco additum esse reor, unquam nomine Τόκου appellatum fuisse, utriusque carminis Inscriptio ostendit, de qua Bö. Vir Summus egregie fallitur. Nam ἀρχὴ τόκου et ἀρχὴ ἐργοτέλους in codice Parisino [V] opponuntur subscriptionibus τέλος τόκου et τέλος ἐργοτέλους in eodem codice [V] aliisque, ut ἀρχὴ Πινδάρου, ἀρχὴ Πυθίων etc. subscriptionibus τέλος Πινδάρου, τέλος Πυθίων etc. Tantum igitur abest ut ἀρχὴ τόκου „prooemium alius carminis quod τόκος appellatur" significet, ut illud ipsum odarium τόκον appellatum fuisse confirmet. Cf. Sch. Germ. p. XV sq.

13 Nexum hunc esse existimo. „Facile debitum carmen Musa mea amicis persolvere potest. Nam multae sunt Locrorum laudes". Possis quidem eo referre κοινὸν λόγον ut sit „communis omnium Locrorum fama" sed hoc mihi minus aptum videtur eo loco positum, ubi omnino de se suaque arte loqui videtur. — Insolentiorem formam accusativi pluralis πόλῑς pro πόλιας multam Veteribus interpretibus molestiam creasse apparet; hinc tres scripturae apud Sch. Vett. ἀτρέκειαν πόλις, ἀτρεκείᾳ πόλις, ἁ τραχεῖα πόλις, quae perinde in metrum peccant, ortae. Vulgata metro sufficit, sed iam olim videtur numerorum causa excogitata esse. Cf. ad O. I. 28, et P. III, 112.

10 extr. et 12 ext. interrogationis signa primus posuit Philippus Melanchthon, post hunc Sm. Ox. Hy.[1] Be. Gu. Bö.[1 2] Di. Bg. Sw.[1] Quaestionem directam ab ὅπα alienam esse viderunt St. Bd. Hy.[2] Hm.[2] Th. Aw. Ta. Ky. Ah. Ra. Sw.[2] Bg.[2] Ht. Fr. — Caeterum non solum Ht. sed iam Ln. Po. Bth. Ky. satis dure haec verba νῦν ψᾶφον cum antecedentibus coniungebant, ut Ln. „Nunc foenus

[redacted]

quaerimoniam restinguet, quando (ubi) inundans fluctus etc." quae ratio simillima est Kayserianae et Hartungianae. — Plurimi interpretes (St. Bd. Hy.[2]) ellipsin verbi ἴδωμεν, σκοπήσωμεν cum Sch. Vet. statuebant; de aliis vide supra ad vs. 9.

15 Κύκνεια Hm.[123] (1798. 1809. 1817) — Κυκνέια Hm.[4] (1847). Vide ad Metr.

20 sq. Ky. θήξαις δὲ φυᾷ κρατερὸν ποτὶ πελώριον ὅρμασε κλέος coll. O. IX, 100. — Ra. θήξαις δὲ φυὰν ἀκόνᾳ vel θήξαις δέ μιν ὥτ' ἀκόνᾳ coll. I. V, 73. Non opus. Lectionem a Ceporino et Heynio e Sch. Vet. (B) erutam optimi (non plurimi) mss. confirmant. — θήξαι δέ κε φύντ' ἀρετᾷ π. π. ὁρμᾶσαι Ht. contra mss. et Sch. — Lectionem interpolatorum ὅρμασε Bg.[1] reduxerat, de sententia Ta.

21 Sch. A πελώριον: τὰ β̄ μία ἐστὶ περίοδος ιζ̄ συλλαβῶν. „Notula eximia". Vide ad O. IX, 84. 89.

21 Pluralem παλάμαις in optimo codice paucisque aliis inventum nescio an quis praeferat, coll. Ζηνὸς παλάμαι (P. II, 40), παλάμαις Διός (N. X, 65) etc. Sed singularem tuentur Sch. BC etc. et σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ O. IX, 26; cf. P. I, 44.

22 χάρμαν Ht. coll. O. IX, 86. At χάρμα de victoria non solum I. IV, 54 sed etiam P. VIII, 64; N. III, 66.

23 Scriptura ẠA (vitiosa, ut arbitror) non persuadet fuisse qui ἐτιῶν legerunt, sed fuisse videntur qui ἔργων προπάντων cum ἄπονον coniungerent. Vide Sch. Germ. p. 50.

25 Postquam Böckhius de hoc loco desperavit*) diu critici ab emendandi periculis deterriti sunt, donec primus Kayserus (1840) locum iterum aggressus est, quem secuti Bergkius (1842) et Rauchensteinius (1844 et 45) rectam emendandi viam ingressi optime quidem meruerunt sed tamen opus non perfecerunt. Quin Bergkius secundis curis (1853) a scopo aberravit, ut et ipse erravi in Sch. Germani (1861) p. 51. Egregie autem cum G. Hermannus, interpolationem „Triclinianam" defendens, falsus erat

*) Vir Summus primum (1811) cum Pw. et Hy. bonorum librorum lectionem βωμὸν ἑξάριθμον 'Ηρακλέης pro vetusto glossemate ex O. V, 5 petito habuit quod „vel ante Sch. Vet." libros invaserit, sed nihilominus etiam interpolatae lectioni diffisus (ob hiatum, etsi is tolerabilior esset, et ob dialecticam formam βίη) neminem dicit inventurum esse quid Pindarus scripserit. — Tum (1822) § 25 p. 325 „hunc locum adhuc exspectare eum qui emendet".

(1847*) tum maxime Hartungus (1855), interpolatoris interpolatorem agens, praecunte Ahlwardto.**) Hos ut mittere liceat, caeterorum rationes breviter percensebo. — Ky. ἔθηκ' ἐξάριθμον Ἡρακλέης expulso βωμῷ ut vocis σάματι glossemate, et pro ἐκτίσσατο substituto ἔθηκ', coll. fr. 252 et O. III, 22. — Bg.[1] (Ra.[1]) πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο de ipso Iove qui filium certamina Olympia instituere iusserit; esse incommodum Herculis nomen (statim infra vs. 30 repetitum) atque non minus incommodum medium verbum nam requiri potius ἔκτισεν ut O. VI, 69. — Ra.[2] τὰ πρῶθ' ἐξάριθμον ἐκτίσσατο; rarissimam formam mediam non esse sollicitandam; voluisse Pindarum hic tradere qui fuisset ab initio numerus certaminum ab Hercule institutus; periisse igitur significationem temporis antiquissimi et initii quod oppositum esset illi rationi quae Pindari aetate constitisset. — Bg.[2] σταθμῶν' Ἡρακλέης ἐκτίσσατο; ex σταθμῶν' factum esse σταθμὸν commune, huic appositum fuisse βωμὸν, hoc coniunctum βωμὸν σταθμὸν corruptela abiisse in βωμὸν τ' ἀριθμόν, hinc fluxisse traditam lectionem; ad formam σταθμῶν' redire Hesychii glossam σταθμόνες] φλιαί — Ms. (Sch. Germ.) regressus ad Kayserianam emendationem ἵδρυσ' ἐξάριθμον Ἡρακλέης expulsis glossematibus βωμὸν (βωμῷ) et ἐκτίσσατο quorum hoc sede, illud lectione fluctuans corruptelam prodat.

Sic nodum in scirpo quaesivimus. Multo res simplicior erat. Ambrosianus ostendit nomen ἡρακλέης explicationis causa***) male additum fuisse post ἐκτίσσατο, ubi adhuc in tribus optimis inveni-

*) Putabat vir immortalis, βωμὸν ex interpretatione tumuli Pelopis, ἐξάριθμον autem ex glossemate vocis ἐξήριτον ortum esse, nec „Triclinium" peccasse nisi dialecto sola, cum βίη Ἡρακλέος scriberet. — Nihil credo tribuendum esse mss. qui inter ἐξ. et ἐξ. fluctuant, nam vetustius est expressum Sch. Vet. testimonium de ἐξάριθμον.

**) Aw. „alterum Scholiastam ἰσχὺς legisse" putabat. In eundem errorem incidit 35 annis post Hartungus, sed, quae eius est confidentia, in textum invexit ἰσχὺς Ἡρακλέος. Scilicet hi viri docti non intellexerunt, βίη Ἡρακλέος non Triclinii sed Moschopuli commentum esse, atqui Scholion laudatum ad Moschopuli Commentarium perpetuum pertinere, igitur consentaneum esse textum βίη Ἡρακλέος per interpretationem ἰσχὺς Ἡρακλέος explicatum esse. Fraudem ne faciat notula Tricliniana (ut fecit vel Hermanno), vide Sch. Germ. p. 64, not. 3. — Id autem inter illius et nostrae aetatis hariolatores videtur interesse, quod illi aliquanto saltem modestiores fuerunt. Verum qui probe quaerit, non vult semper videri invenisse.

***) de sententia Rauchensteinii Co. I, 31.

[redacted]

tur, cum reliqui veteres idem ante ἐκτίσσατο interpolatum exhibeant. Ostendit etiam βωμῶν insolentius cum adiectivo ἑξάριθμον coniunctum perperam cessisse in βωμῷ et βωμόν. Verum igitur est quod olim conieci, sed tum, quoniam structurae βωμῶν ἑξάριθμον audaciori diffidebam, palam facere non audebam [1]). Apparet rectissime Kayserum ἑξάριθμον Pindaro e Sch. Vet. vindicasse, verissime etiam Bg.[1] de otiosa nominis Herculis additione admonuisse, optime denique Ra.[1] (in Comm. I, 30 sq.) de more poetae disputasse de quo nomina in exitu sententiarum proferantur, collatis O. VII, 13 sq.; P. XI, 15 sqq.; I. III, 71 sqq.; P. X, 12 sqq.; Horat. Od. III, 4, 64 sqq. — Sed omnes critici id πρῶτον ψεῦδος commiserunt, quod βωμῶν (βωμῷ, βωμόν), disertissimo Scholiorum et omnium bonorum librorum testimonio comprobatum, citius, numerorum causa missum fecerunt. Alterum ψεῦδος inde suspensum erat, quod (post Kayserum) ἑξάριθμον ad sex certaminis genera (cf. 64—72), non cum Sch. ad sex aras geminas, quae „circulum" illum nobilem et circumdabant et formabant, redire voluerunt. Apponam Scholiorum testimonia:

A[2] βωμῶν (et βωμὸν) ἑξάριθμον: ἐν τοῖς ἓξ βωμοῖς δώδεκα [2]) [θεοῖς] ἡρακλ[ῆς] ἔθυεν, περὶ ὧν εἴπαμεν. ἓξ γὰρ βωμοὺς ἔκτισεν ἡρακλ[ῆς], ἡνίκα τοὺς ποσειδῶνος παῖδας ἐφόνευσε, κτέατον καὶ εὔρυτον. τῷ (et τὸ) γὰρ δοκεῖν ἦσαν ἄκτορος καὶ μολιόνης: —

A[1] ὃν ἀρχαίῳ σώματι: τὸ αὐτό ἐστι τό τε μνημεῖον (s. μνῆμα) τὸ τοῦ πέλοπος καὶ ὁ βωμὸς οὐ τὸν ἐτέρωθι μόνον ὁ πέλοψ, παρ' ἑτέρωθι δὲ ὁ βωμός: — Hoc corruptum emendatius legitur in

B[1] ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ πέλοπος βωμῷ. τὸ μνῆμα [τοῦ] πέλοπος, τὸ αὐτὸ τῷ βωμῷ. οὐ γὰρ ἑτέρωθι μὲν ὁ πέλοψ, ἑτέρωθι δὲ ὁ βωμός· ἀλλ' ἓν καὶ [τὸ] αὐτὸ χωρίον ἐστί, σῆμα καὶ βωμός. ἑξάριθμον [3]) δὲ, ἐπεὶ τῶν ιβ [4]) θεῶν, ἓξ βωμοὺς κατεσκεύασεν. [B[2]] ὁ δὲ νοῦς· [5]) ὅν τινα ἀγῶνα πλησίον τοῦ ἀρχαίου σήματος καὶ τάφου, ἓξ βωμῶν [6]) ἀριθμὸν ἔχοντα, [7]) ἱδρύσατο καὶ κατεσκεύασεν [8]) ὁ [9]) Ἡρακλῆς, ἡνίκα κτλ.

---

[1]) Vide Ep. ad Fr. p. 8 not. extr. [2]) cod. A δεδῶ

[3]) ἐξάρ. E[a]F [4]) δώδεκα EF

[5]) ὁ δὲ νοῦς B Ro. — Ἀρχαίῳ σάματι] F — Ἄλλως· [ἀρχαί]ῳ σάματι. E — ἄλλως. τῷ σώματι. U [6]) βωμῶν BE Ro. — βωμὸν F

[7]) ἔχοντα, ἕκτον βωμὸν ἱδρ. BEFU Ro.* (Hy. ἕκτ. β. uncis includit; Bö. delet). [8]) κατεστήσατο ἡρ. EFU — [9]) [ὁ] om. EF.

Hinc facile colligi potest fuisse qui βωμῷ scriberent, hac fortasse cum distinctione ἀρχαίῳ σάματι, πὰρ Πέλοπος βωμῷ, ἑξάριθμον κτλ. ut πὰρ Π. βωμῷ explicationis causa additum esset et ἑξάρ (de altaribus) ad ἀγῶνα pertineret; ubi hiatum excusare posset dativus in ωι exiens, de qua re vide ad O. XIII, 34. Sin videretur singularis potius Scholia (et A[1] et B) male invasisse, ut in A[1] bis οἱ βωμοί et in B bis βωμῶν scriberes, haec sumtio nimis audax esset. Sunt potius B[1] et B[2] male confusa, ut B[1] et A[1] βωμῷ, B[2] et A[2] βωμῶν et legisse et explicavisse videantur. Illud autem ἕκτον βωμὸν, quod in B[2] infarsum deprehendimus, infelix videtur esse Scholiorum cum textu (βωμὸν) conciliandorum periculum.

Ex his tria efficias: 1, hos Scholiastas aut βωμῷ aut βωμῶν legisse; 2, omnes legisse ἑξάριθμον; 3, omnes hoc epitheton non ad sex certaminis genera sed ad sex altaria retulisse.

De ἑξάριθμος non est ut dubitemus. Plurima quidem composita a voce ἀριθμός sic formata recentioris aetatis sunt, sed ἀνάριθμος et τοσουτάριθμος iam apud Pindarum et Aeschylum etc. inveniuntur. Videtur autem maxime poeticus ille genitivus, lyrica audacia ad similitudinem locutionum χρόνος ἀνήριθμος ἡμερῶν (Soph. Tr. 247) applicatus, de quibus vide Ma. Gr. Gr. § 339. Cf. etiam P. IX, 58.*) — Ἀγών autem proprie est „area rotunda“, ut ἀγορά (der „Ring“); cf. ἀγώνιοι θεοί i. e. duodecim Olympii apud Aeschylum (Ag. 499. Suppl. 175. 209. 318. 341.). Interpretes cum ἀγῶνα de certamine intelligerunt, tanto magis in audaci genitivo βωμῶν explicando haeserunt. — De forma ἐκτίσσατο compara O. IX, 45 et omnino de mediae formae usu Pindarico vide ad P. I, 24. — De spondeo pro trochaeo ad O. I, 80. Facile esset ἑδρᾶν vel (ad ἀγῶνα appositum) ἕδραν coniicere, sed non opus est novatione.

Unum restat. Mos est poetae, non solum ut nomina in exitu sententiarum proferantur (Ra.), sed omnino subiecta in fine longarum periodorum collocare, ut poeta vi quadam peculiari audientium animos suspensos teneat. Cf. I. V, 30. 35. 40. 62; fr. 58, 5—8; O. X, 34; XII, 6; XIII, 17; P. II, 41; XII, 17; N. V, 12; I. I, 30 sq.; VII, 10. Neque animadvertisse videntur vv. dd., quamquam id bene legenti hos numeros cuique obvium est, qua cum arte persaepe lyricus poeta gravissima arsi ad certas quasdam

---

*) Addi potest fortasse πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων apud Aesch. Pers. 427; nisi malueris β. ἑξ. ἀγ. explicare cum Herm. ad Vig. 891.

orationis partes efferendas usus sit. Ut h. l. nomen Ἡρακλέης primam syllabam post sedatiora metra summa cum vi elatam habet, ita N. XI, 16 novum illud et ingeniosum γᾶν in eandem primam vehementioris rhythmi dactylici arsin incidit, ut ipso tono quasi feriat et percutiat audientem. Vide etiam Epist. ad Fr. l. l. et ad N. XI, 16.

33 Solum Thomanum Scholion (244, 28) συμμαχοῦντες οὗτοι Αὐγείᾳ ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἥλιδος λοχήσαντες τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν confirmat coniecturam Heynianam ἥμενοι. Omnes mss. cum Sch. B[1] (245, 25) et Comm. Mosch. (ib. 31) lectionem ἥμενον tuentur, neque quidquam de Molionidarum insidiis apud Pausaniam (II, 15; V, 2) et Apollodorum (II, 7, 2) expresse traditum habemus. Ambiguum etiam Sch. B[2] (246, 3; cf. 245, 5) cui simile est quod solum in A legitur (246, 8 sq.) nisi quod ibi ἐφόνευσαν est pro ἀπέκτειναν. Quare nescio an recte Ky. et Ht. ἥμενοι reposuerint, quod Ht. („tranquille in convallibus Elidis per inducias considentem“) rectius quam Ky. („ita inclusum ut nullum daretur effugium“) intelligere videtur. — Hm. (de dial. Pind. p. 12) ἀμμένον scribi voluit, coll. I. III, 30.

40 Cf. ad O. VIII, 68.

41 sq. De ἀβουλίᾳ et ἀντάσαις Byzantiorum emendationes fere videntur esse accipiendae. Cf. P. VIII. 59.

46 Conieci aliquando δίκρινε. δάπεδον δ' ἐν κύκλῳ.

51 Adverbium νώνυμνον prorsus Pindaricum est (cf. ad O. VII, 47) nec sine causa placebat Böckhio. At Sch. Vett. 249 12 sqq. nec quidquam de hac lectionis diversitate produnt, et verba τοπρότερον γὰρ οὐδεμίαν εἶχε προσηγορίαν, ἕως ἐβασίλευσεν ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κρημνὸς οὖσα (sc. ἡ χώρα) καὶ ἀοίκητος ἐξέκειτο τοῖς πολλοῖς ὑετοῖς καὶ ὄμβροις. (B) ad νώνυμνος potius referri videntur. Sch. A (ib. 19 sq.) ambiguum est. Thomanum autem (ib. 25 sqq.) νώνυμνον (sc. μέρος) et ἇς genitivum (sc. χώρας) simul profert, de structura sine dubio falsus. Vett. id tantum ambigebant, utrum verba βρέχετο π. ν. de veris nivibus an metaphorice de silentio ignobili (cf. I. IV, 51; fr. 269) intelligi debeant. Quae altera opinio et cum νώνυμνος adiectivo factitivo quod dicunt et cum adverbio νώνυμνον conciliari potest, ita ut νώνυμνον βρ. π. ν. idem sit cum βρ. πολλᾷ ἀνωνυμίας νιφάδι.

52 Cf. ad O. XIII, 103.

53 sqq. Ht. ὁ δ' .... χρόνος τόδε σαφανὲς ...

58sq. Ht. πρώτα. νικαφορίαισι δὲ τίς δὴ ....

63 Ky. ἀμώνιον ἄλιξιν θέμενος εὖχος ἔργῳ καθελών; (coll. Hesych. v. μωνιόν) „victor reddit vana quae adversarii speraverunt“ — Ht. ἀγῶνα μὲν ἐν δόξᾳ θέμενος, εὖχος δ' ἔργῳ καθελών; — Neutro opus.

Sch. A ἐν δόξᾳ[1]) θέμενος: ἀντὶ τοῦ ἔνδοξον νομίσας τὸ νικῆσαι, τουτέστι συλλαβὼν τὴν εὐχήν, ἢ [τὸ] καύχημα ἀνταγωνιστοῦ καθελὼν διὰ τοῦ ἔργου. ἢ οὕτω· τὸ ἀγώνιον εὖχος δόξαν θέμενος καὶ ἔργῳ καθελὼν αὐτό.

Sch. BU etc. ἀγώνιον ἐν δόξᾳ[2]) θέμενος.[3]) τὸ ὑπέρβατον, ἀγώνιον εὖχος καθελὼν τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ καὶ τὴν νίκην, τὴν αὐτοῦ[4]) εὐχήν, ἔργῳ.[5]) ἢ οὕτω· συλλαβὼν τὴν εὐχήν, ὅ ἐστι τὸ καύχημα τὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, καθελὼν διὰ τοῦ ἔργου.

Sch. A [DG] IU (251, 15). [ἐνδόξως][6]) μὲν αὐτὸς ἀγωνισάμενος[7]), τὸ δὲ [τοῦ] ἀνταγωνιστοῦ κλέος καθελών[8]).

Sch. Thom. ἐν δόξαν θέμενος] θέμενος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ δόξαν καὶ τιμήν, καθελὼν καὶ καταβαλὼν εὖχος ἀγώνιον, ἤτοι τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐάσας νικῆσαί τε καὶ καυχήσασθαι.

Comm. Mosch. ἐν δόξῃ θέμενος ἑαυτὸν δηλονότι, καθελών, ἀντὶ τοῦ ἑλών, ἤτοι λαβὼν καύχημα ἔργῳ, τουτέστι δι' οἰκείας νίκης, δι' οἰκείων ἀνδραγαθημάτων.

Tricl. ἐν δόξᾳ θέμενος] θέμενος ἑαυτὸν δηλονότι ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ καθελὼν καὶ καταβαλὼν τὸ εὖχος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἤτοι κτλ. (rell. fere ut Thom.; Tricl. enim retractavit Thomanum, de suo contra eum addens οἱ γράφοντες ἐν δόξαν οὐ καλῶς γράφουσιν).

Apparet rectissime criticos Byzantinos ad veterem scripturam ἐν δόξᾳ regressos esse, quam cum in multis vett. in ἐν δόξαν corruptam inveniret, Thomas hoc mira verborum contortione explicare studuerat. Nam aliud et multo facilius hyperbaton esse videtur, quod Sch. B significat, dico εὖχος ἀγώνιον non cum ἐν δόξᾳ θέμενος sed cum καθελών consociandum esse. Idem significant mss. FZ α'ᵇμ'ν'ο' qui (cum Cp.) verba ἐν δ. θέμενος utrinque separant

[1]) cod. ἔνδοξα. [2]) cod. B ἐν δόξᾱ.

[3]) Ἀγώνιον εὖχος. τοῦτο ὑπέρβατον. U — Ἀγώνιον εὖχος. ἀγώνιον, ἄδοξον θέμενος. τὸ ὑπέρβατον pessime Ro. (lemma B et lemma U miscens). Illud ἄδοξον θέμενος ft. solius Calliergi commentum est cui non debebat fidem habere Ky. [4]) ἑαυτοῦ U

[5]) Post ἔργῳ in U Ro. malo ἀποβαλών inculcatum est; volebant hi καταβαλών. [6]) ἐνδόξως in A omissum est, recte? [7]) ἀγωνιούμενος A

[8]) κλέος καθελών]. εὖχος καὶ καύχημα καθελὼν καὶ καταβαλών. U

distinctione. Reliqui non distinguunt, nisi quod pauci (ut GΣ) post εὖχος interpungunt, et N post ἀγώνιον solum.

De scriptura igitur non est cur dubitemus. De interpretatione dissident veteres et recentiores. Possis oppositionem quaerere inter δόξα (Vorstellung) et ἔργον (That), ut ἐν δόξᾳ τίθεσθαι sit mente informare (P. I, 36)*) et ἔργῳ καθαιρεῖν manu consequi, iam ἀγώνιον εὖχος est laus agonistica generatim. Sin ἀγ. εὖχος est adversariorum gloria, eadem oppositio ita adhiberi potest, ut, ἐν δόξᾳ τίθεσθαι intelligatur „ad vanam speciem reducere“, cf. de δόξᾳ ad O. VI, 82 et τιθεὶς ὕβριν ἐν ἄντλῳ P. VIII, 11. Sed Sch. A ad faciliorem interpretationem „laudem agonisticam [et] magni ratus [et] strenue consecutus“ invitat. Tantum constat explicationem Böckhio-Dissenianam ἐν δόξᾳ idem esse quod „gloriose“ et per se frigere, nec nisi semel in Additamentis recentioribus Scholiorum indicatam reperiri. Nec cum plurimis Sch. ἐν δόξᾳ θέμενος ita a reliqua oratione separabimus, ut ἑαυτόν διὰ τῶν νικῶν (gl. Tricl.) suppleamus. Gl. Mosch. ποιήσας, ἑαυτὸν δηλονότι.

64 Sch. A τὸ εὐθὺ οὖν μὴ ἔχον καμπὴν**) καθάπερ ὁ δίαυλος. Hinc etiam, admissa solutione arseos, εὐθύτονον ἂν scribi possit. Sed acquievi in coniectura Hermanno-Thierschiana. εὐθύτονον N. Olim Hm.[1] εὐθύδρομον cum Sm.

70 Ad σᾶμ' adscripta est gl. τὸ σῶμα in P porro ibidem ὁ ἁλιρόθιος — ad σᾶμ' in N περίφρασις, sed in eodem (et in O) ad ἁλ.] δηλονότι ὁ ἁλιρρόθιος σῆμος — in C[a] gl. ὁ σῆμος — Θ gl. τῆς αὐτοῦ πατρίδος et σημεῖον ὅτι ὁ ἁλιρρόθιος περιφραστικῶς — Praeterea de loco difficillimo ad ea quae in Rh. IV, 548 et ad Sch. Germ. p. 55 sq. disputavi non habeo quod addam, nisi ex gl. Tricl. ἀνεκηρύττετο τὸ τῆς βολῆς σημεῖον non recte a quibusdam collectum fuisse, recentiores etiam σᾶμα ἠείδετο scribere voluisse. Nam in Triclinianis duae glossae sunt, quarum prior (ἀνεκηρύττετο) supra ἠείδετο posita est et ad hoc pertinet; altera vero (τὸ τῆς βολῆς σημεῖον) sub ἠείδετο et supra σκοπόν exarata ad hoc pertinet. — Id autem Didymeae interpretationi (quam secutus sum) „signum Neptuni, i. e. tridens quem Mantinenses in curru et clypeo gestare solebant“

*) In idem video incidisse Emperium „animo concipiens, sperans“. (apud Sw.[1]) Olim ita intellexeram „victoriam Olympicam, quam primi strenue reportaverant, omnibus posteris gloriosam facientes“.

**) cod. ἔχων κάμπ .... (ft. κάμπτειν p. c.)

maxime obstat, quod ipsum victoris nomen vehementer desideramus. Scholia percensere longum est. Sciant lectores me neque in Ambrosianis neque in Vaticanis (collatis cum BEFGQU etc.) quidquam auxilii reperisse. — Olim Σᾶμ' Ἁλιρροθίου, σύ vel ἵπποις σὺ δὲ ... Σᾶμ' Ἁλιρρόχθιε (s. Ἁλιρράθιε s. Ἁλιρρέθιε παῖ) conieceram. Nunc nihil mutavi nisi quod metri causa Ἁλιρρωθίου pro Ἁλιρροθίου scripsi. — Böckhii coniecturam ob articulum (vide Rh. l. l.) sequi non audebam.

71 Asyndeton his verbis Scholiastae Ambrosiani expresse testatum habemus: εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς· ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν. Cf. ad O. III, 15—17. Plenissima interpunctio vs. 70 extr. optima est.

78 ἐπωνυμίας Ht.

82 De hoc ἂν cum ἀραρότα copulato vide mea in Rh. XVIII, 303; pertinet ad structuram verbi δεθῆναι.

94 Vide Sch. Germ. p. 56 not.

105 Πότμον cum ne unus quidem mssorum meliorum habeat, scripsi μόρον. Legitur quidem πότμος sensu vocis θάνατος semel apud hunc poetam (I. VI, 25). De Hm.³ vide ad Metr.

OLYMPIA XI.

Inscr. Hoc odarium τόκος audiebat, quia, teste Scholiasta (BU etc.; A non exstat), epimetri loco una cum maiore antecedente, ut usura cum sorte, sero mittebatur. Etsi de tempore quo ambo carmina simul missa sint nihil certi statuere possumus, tamen cum Hermanno (1847) debitum anno quarto, i. e. proxima post victoriam reportatam Olympiade, persolutum esse suspicor. „Illa autem senis puero sibi nato gaudentis comparatio (O. X, 86 sqq.) non ad aetatem victoris, sed ad diutinam dilationem promissi carminis videtur esse referenda."

Metr. De Ep. 1 vide ad vs. 13.

4 Possit ferri participium πράττων (cf. ad O. II, 56 et Hm. ad Aesch. Ag. 404), sed optativum confirmant Scholia. Nimis confidenter in Sch. Germ. p. 16 not. participium probavi.

[redacted]

4. 5 Ht. πράσσῃ, μελίγαρυν ἐς ὕμνον, ὑστέρων ἀρχὰν λόγων, τέλλεται καὶ — Hy. interpunctione schema Pindaricum amovere studebat, ita „hymni sunt laudum posteriorum semina, per eosdem hymnos maxima fides fit praeclare factis." Quod fieri non posse sponte intelligitur. Schema diserte testantur Scholia (A 233, 25 et Thomano-Tricl. 233, 26 sqq.), singularem vero ἀρχὰ ex optimo codice reponendum esse censui, consensu Sch. A et B¹ (233, 1) atque Sch. B³ (233, 6), etsi pluralem exhibent Sch. B² (233, 3) et Comment. Mosch. (233, 10). Nam sive τέλλεται copulae est (γίνονται) sive emphatice „crescunt, nascuntur", ut ὑστέρων ἀρχὰ λόγων et πιστὸν ὅρκιον μ. ἀ. ad subiectum μελ. ὕμνοι illustrandum apposita sint, in utrâque verborum structurâ schematis durities singulari ἀρχὰ praeeunte levari videtur. Verbum enim aut ad appositionem quam dicunt aut ad praedicatum attractione applicatur. Venit etiam in mentem tertia verborum constructio „so sprosst in lieblichen Liedern ein Anfang künftiger Reden auf und eine sichre Bürgschaft für grosse Thaten" ut verum subiectum esset ἀρχά et ὅρκιον ad quod praemissum μελιγάρυες ὕμνοι referretur.

8 Byzantiorum ἄγκειται confirmat Sch. paraphr. ἀνάκειται. Est ἐγ et ἀγ in multis libris vetustioribus distinctu difficillimum. Alienum ἔγκειται ab h. l.

10 Possit quis desiderare asyndeton et θεοῦ scribere; cf. ad O. XIII, 34. — De hoc versu iam in Sch. Germ. p. III sq. et in Epist. ad Fr. p. 22—24 disputavi. Moschopulus, qui auctor est lectionis vulgatae, ἴσασι ex Scholiis Veteribus coniectura videtur adscivisse; Sch. διαπαντός ad generalem illius sententiae naturam designandam addidisse; cf. Sch. Vet. ad O. IX, 120 (223, 25); XIV, 7 (Sch. Germ. p. 67); P. I, 134 (307, 18) etc. — **Exitum** huius versiculi mutilum esse probabile est, nam cum insolito longior esset (cf. Epist. ad Fr. p. 37), librarii in angustias adducebantur, ut in gemino vs. 4 ubi extremam vocem ὕμνοι modo minutissimis literis adscribebant, modo (ut in AN) cum proximo versu iungebant, ut vs. 19 in τὸ γάρ. Solebant librarii ante novam sententiam maiorem lacunam admittere, qua praeeunte facile h. l. ὁμῶς ὦν excidere poterat ut δὴ τόθεν N. IX, 17. Primum ὦν solum excidit quo omisso iam ambigere coeperunt ad utram partem ὁμῶς pertineret iunxeruntque male cum prioribus. Hinc illud ὁμοίως ὥσπερ καὶ σὺ νενίκηκας (omissum in D) et ἴσως καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ apud Sch. Vet. — In Sch. A neutrum horum ineptorum inter-

pretamentorum legitur, etsi omissio est in A ut in plurimis vett. Aut igitur perantiquo tempore videntur extrema verba in archetypo plurimorum veterum periisse, aut similis causa similem effectum habuisse, ut vel qui e diverso fonte manarunt mss., in eodem vitio consentirent. Nescimus quidem unde sua hauserint CNO sed scimus hos libros persaepe cum optimis quibusque ABE etc. consentire, passim etiam solos optima habere, in universum ab interpolationis suspicione liberiores esse. Nexui autem sententiarum convenientissimum est ὁμῶς ἄν, si ὁμῶς non simul, sed pariter significat, ut attento lectori apparebit collatis O. VIII, 56; P. VIII, 83; IX, 40; I. III, 6; VI, 42; cf. etiam Sch. ad P. V, 74 vulg. Nam cum antea poeta generatim de diversis hominum desideriis, tum de victoribus qui carminum laude, deinde de Olympionicis qui Pindaricorum carminum laude indigeant, locutus sit: iam ad ipsum Agesidamum transiens „Sic igitur, inquit, nunc quoque et tu vicisti et ego te canam.“ Hoc satis mihi videtur esse concinnum et intellectu facile. Non possum mihi persuadere Pindarum ὁμοίως scripsisse idque cum prioribus coniunxisse, cum hoc et per se quam maxime frigeret, et nec durum illum transitum ἴσθι νῦν mitigaret nec de forma satis Pindaricum esset, quamquam semel (P. IX, 78) admisit. Profecto ἰσαεί non magis claudicat quam illud quod viros doctos nunc certatim amplecti miror prosaicum ὁμοίως. In tali transitu ne Pindari quidem breviloquentia a particulis cumulandis abstinet: cf. P. IV 64; I. VII, 65. al. al. Paraphr. Sch. ἴσθι δὴ οὖν (om. δὴ in D). Lemma in Q ἴσθι οὖν.

13 In epodis rhythmi Dorici levioris nullam offensionem habet creticus singularis praefixus, ut nec O. VIII. ep. 7; N. XI, ep. 6; I. IV (V), ep. 4.; nec in hac ipsa epodo vs. 15. Admissa igitur lectione optimi codicis Ambrosiani ep. 1 et ep. 8 simillimi sunt, nisi quod ille creticum additum habet. Sch. ambigua, ut (BDNQU etc.) τὸν κόσμον τὸν διὰ τοῦ στεφάνου κελαδήσω. λέγει δέ, τὸν ὕμνον ἀναβοήσω τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας. Reliqua etiam generaliora sunt, ut (ABDU etc.) χρυσέας ἐλαίας σε κόσμον δεξάμενον (D δεχόμενον κόσμον, BU δεχόμενον); et (ADU) κελαδήσω δὲ τὸν κόσμον τῆς νίκης σου. — Ambigua nec satis apta est huic loco praepositio ἐπί. Eam cum κελαδήσω consociavit Bö.; sed Th. et Di. pro „praeter“, „insuper ad“ acceperunt; utrique autem κόσμον cum Sch. de carmine intellexerunt. Ἐπὶ cum dativo de additione ad aliquid passim invenitur: O. II, 11; VIII, 84; N. VI, 60; sed est etiam occa-

sione alicuius rei oblata", nostrum „bei", ut O. XIV, 16; P. I, 36. 84; V, 111[1]); I. I, 26. 47. Appropinquat igitur in talibus ἐπὶ ad significationem „propter", ut possit respondere hoc ἐπὶ interpretationi Scholiasticae διά. Sed poetica dictio lyrica ἀμφὶ c. dat. iunctum eo sensu maxime cordi habuit, ut O. IX, 14; P. I, 80; II, 62 multisque locis aliis. Atqui ἐπὶ glossa praepositionis ἀμφὶ poeticae, non poeticum ἀμφὶ glossa prosaici ἐπί esse potuit. Ergo ἀμφὶ praeferendum est quod omnem ambiguitatem tollit. Iam poeta „ornamentum", inquit, „circa coronam canam", i. e. „cingam coronam ludicram coronâ poeticâ". Nota Scholiastam supra laudatum aut nihil dicere aut διὰ τὸν στέφανον dicere debuisse. Nam hymnus non potest dici „ornamentum per coronam", sed aut „decus propter coronam" aut „decus supra coronam".

16 ἔνθα demonstrative accipiunt edita Sch. Vett. (AB) et Recc. eademque post συγκωμάξατ' plenius interpungunt. Sed ex Sch. A inedito quamvis corrupto intelligas fuisse qui ἔνθα relative caperent ὁ δὲ λόγος οὗτος. τὴν ἐπιζεφυρίων γενεὰν ὑμνῶν, ὅπου συγκωμάζονται [αἱ μοῦσαι],[2]) ἐγγυήσομαι ἀφίξεσθαι[3]) εἰς στρατόν, μήτε ἄξενον, μήτε καλῶν ἄπειρον, ἀκρόσοφον[4]) δὲ καὶ αἰχμητὰν ἀφίξεσθαι, τουτέστιν εἰς ἄκρον ἐληλυθότα σοφίας: — quod melius conciliari possit cum hac interpunctione: τῶν [δ'] Ἐπ. Λ. γ. ἀλέγων, ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι, μή [μιν?], ὦ Μοῖσαι κτλ. — Sed post ἀλέγων tantum non omnes plene distinguunt.

17 Quaeritur utrum μή μιν poetae melius sonaverit an μή νιν. Parechesin eiusmodi ut plures voces deinceps positae a μ incipiant non fugit poeta. — Ht. μὴ μίν non male. Sed quod idem v. d. haec verba ad promissionem longioris carminis retulit, dubito num recte fecerit.

17 φυγόξενον non in solo Σ invenitur sed in optimis praeterea quattuor veteribus quos saepe solos genuinam poetae manum servasse multi loci docent. Igitur a Bö. (de metr. p. 280) dissentiens ξει reposui.

19 τε an δέ? Utrinque boni testes. τε non solum optimi mss. sed etiam Thomanum Scholion (in mss. [Σ] ubi [235, 17] non

[1]) ubi ἐπὶ et ἀμφὶ coniunguntur: ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ut synonyma.

[2]) cod. συγκωμάζονται μέν σε et ft. ἐγγυήσωμαι. An hoc loco ὑμᾶς vel αὐτὰς vel αὐτόν excidit?

[3]) ἀφανίζεσθαι cod. [4]) cod. ἀκρ. σοφὸν

εἰς ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχμητήν sed καὶ ἀκρόσοφον καὶ αἰχμητήν legitur) exhibent, δὲ non solum Byzantii praetulerunt sed etiam duo praestantissimi veteres EF offerunt cum paraphrasi supra edita Ambrosiana, ubi ipsum δὲ expressum est, cumque Additam. ad Vat. (235, 2) ἀλλὰ πάντων καλῶν πεπειραμένον, quae verba in B non leguntur. Haec quidem interpretationis esse possunt. Nam ferri posse videtur τε pro δὲ positum post μὴ .... μὴ δ', ut τε post οὔτε cum peculiari quodam oppositionis pondere („potius“) et apud poetas et apud solutae orationis scriptores invenitur, quamquam Pindaricum exemplum non habeo in promptu. — Credas coniunctionem adversativam omissam esse, ut τε respondeat καὶ insequenti, quam iuncturam in oppositione aptissimam esse ad O. XIV, 5 demonstravimus.

21 οὐδ' in Ambrosiano est cum hoc Scholio οὐδ' ἐρίβρομοι λέοντες: καὶ τούτοις ὑπακουστέον, ὅτι οὐδὲ οἱ Λοκροὶ τὸ συγγενικὸν μεταβεβλήκασιν, ἀλλ' εἰσὶν ὃν τρόπον ἐξ ἀρχῆς αἰχμηταί, καὶ τῶν προδεδηλωμένων ἀρετῶν μετέχοντες ἐκ φύσεως καὶ ἀπαρχῆς οἱ τοιοῦτοι: —quae (non multo diversa a Sch. B 235, 25sqq.) consulto ad οὐδέ explicandum addita videntur esse. Nam si „nec adeo“ s. „nedum“ leones (quales Locrenses sunt) dicere voluit, non male levi quadam anacoluthia οὔτ' — οὐδ' adhibuisset; cf. Hm. ad Soph. O. C. 1141. Nolui igitur spernere quod ex optimo fonte videtur manasse, licet etiam vulgatum οὔτ' — οὔτ' bene se habeat, subaudito οὐδὲ Λοκροί. — Ht. διαλλάξαιντ' ἄν. Non opus. Cf. O. III. extr.

OLYMPIA XII.

Tria sunt in hoc carmine solius Ambrosiani fide reposita, quorum unum certum est: σ' vs. 16; duo vero probabilia sed non certa: τύχᾳ vs. 2 et δίκα vs. 18. — Praeterea in eodem codice prope singulari memorabilia quaedam sed non incorrupta de victoriis Ergotelis inveniuntur, unde vulgata Scholia emendari possunt.

Inscr. Δολιχεῖ quod in Ambrosiano novemque aliis libris maximam partem Thomanis legitur, respuere nolui, quia huic formae, quae alias non videtur reperiri, analogia favet inscriptionis σταδιεῖ O. XIV. P. XI. N. VIII, etsi mss. O. XIII praestant σταδιο-

[redacted]

δρόμῳ, ut omnes et scripti et impressi P. IX ὁπλιτοδρόμῳ et P. X διαυλοδρόμῳ. Invenitur etiam παγκρατεῖ in quibusdam bonis libris in Inscr. N. II, in aliis ibidem παγκράτιον et παγκρατιαστῇ (quod omnes exhibent N. III. et V; cf. etiam O. VIII); sed παγκρατίῳ, quod Isth. III. IV. V. VI. VII legimus, Byzantiis tantum auctoribus debetur. Quaeritur utrum hi dativi σταδιεῖ, δολιχεῖ etc. a σταδιεύς facti sint, an adverbii locum teneant, ut πανδημεί etc.

De tempore victoriarum Pythicarum quas Ergoteles reportaverit deque computatione Pythiadum eximie quidem in Expl. p. 205—209 disputavit Böckhius, sed nescio an duo Virum Summum fefellerint. Primum quod, cum Scholistam h. l. calculum Pythiadum male ab Ol. 49, 3 deduxisse statueret, hunc grammaticum non vidisse credidit, insequentem (τὴν ἑξῆς) post O. 77, 1 victoriam Pythicam non potuisse in eo carmine commemorari quod ipso hoc anno O. 77, 1 scriptum sit. Deinde quod, cum in Vratislaviensi Scholio Pythias 25, in vulgato Pythias 29 memoraretur, haec ita composuit, ut Ergotelem bis, et Pyth. 25. (= Ol. 72, 3) et Pyth. 29 (= Ol. 76, 3) vicisse faceret. Debet potius eo proficisci disputatio quod nulla apud Scholiastas veteres duplicis victoriae Pythicae mentio exstat. Scholion B (261, 6) .. ἠγωνίσατο ἑβδομηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα καὶ τὴν ἑξῆς Πυθιάδα εἰκοστὴν ἐννάτην ut repugnantia coniungens magis emendandum est ex Sch. A infra textum laudato, quam vice versa hoc ex illo. Non recte igitur ex apographo A quod dicitur habere καὶ τὴν ἑξῆς ηθ', πυθιάδι δὲ κε', Böckhius emendavit Ὀλυμπιάδα μὲν ἐνίκησεν οζ', καὶ τὴν ἑξῆς κθ' Πυθιάδα, Πυθιάδα δὲ καὶ κε', καὶ Ἴσθμια ὁμοίως (261, 13), sed potius in A οη' pro οθ' et κθ' (κη'?) pro κε' scribendum est, ita Ὀλυμπιάδα μὲν ἐνίκησεν οζ', καὶ τὴν ἑξῆς οη' [Ὀλυμπιάδα], Πυθιάδα δὲ κθ' καὶ Ἴσθμια ὁμοίως, et Sch. B lenissima medicina restituendum ἠγωνίσατο ἑβδομηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα καὶ τὴν ἑξῆς [Ὀλυμπιάδα], Πυθιάδα δὲ εἰκοστὴν ἐννάτην. Ita omnia recte se habent, neque his repugnat Sch. B 265, 1 quod ad vs. 18 laudavimus. Nam consentaneum est duplicis victoriae Olympicae clarissimae mentionem fieri ad Inscriptionem Olympici carminis, etsi altera nondum parta fuit, cum hoc carmen scribebatur, sed mirum si duplex victoria Pythica apud Inscriptionem commemorata fuisset, cum eo ipso loco ubi poeta illud δίς posuisset altum fieret grammaticorum silentium. Hinc probabile fit alteram Ergotelis victoriam Olympicam in Ol. 78 incidisse. Reliqua vide infra ad vs. 18.

2 Germani Sch. ἀμφιπόλει ἢ ἓν μέρος λόγου [καὶ] ῥῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ σῷζε· ἢ β′ μέρη λόγου, ἵν' ᾖ περὶ τῇ πόλει antiquam scripturae diversitatem exprimit, quam mss. quoque ac dissensio inter Sch. B¹ et B² ostendunt. Hiatus quidem in 'Ιμέρᾳ εὐρυσθενί' defendi potest aliorum dativorum exemplo (cf. ad O. XIII, 34), sed elisio illa ferme intolerabilis est (vide ad O. VIII, 52), neutrum vero admodum optabile. Rectius ii, qui ἀμφί seiunctum esse volebant, aut 'Ιμέραν ('Ιμέρας) εὐρυσθενί' ἀμφὶ πόλιν scripsissent, ut ἀμφί c. acc. constructum esset circa, propter (quemadmodum N. I, 54; I. VI, 9) vel simpliciter de (ut P. II, 15; VIII, 69), aut saltem 'Ιμέρᾳ εὐρυσθενεῖ ἀμφὶ πόλει, correpta ante vocalem diphthongo. At licet istarum scripturarum vestigia in BC (ft. etiam in A) compareant, hae videntur esse conciliationes genuinae scripturae, correctione in illos mss. illatae. Cum Hermanno „plane persuasum habeo, Pindarum scripsisse 'Ιμέραν εὐρυσθενί' ἀμφιπόλει: quod et Scholiastae veteris [B¹] auctoritate confirmatur, et a prosodiae elegantia commendationem habet.“ Cui apte Bö. addit Py. IV, 158 et 271, recte etiam laudans ex Sch. B¹ Homericum Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Vide plura apud Ta.

Minus certum est an recte vulgatam Σώτειρα Τύχα Ambrosiano fidem habentes in Σώτειρα, τύχᾳ commutaverimus. Invenitur Τύχη σωτήρ apud tragicos (Aesch. Ag. 664; Soph. O. R. 80); frequens est Τύχη τῆς πόλεως in nummis et alibi, quamquam de Fortuna apud Himerenses culta nihil compertum est; multus fuisse videtur Pindarus in Fortunae laudibus (cf. ad fr. 13—16 Bö.) quam inter Parcas retulisse dicitur a Pausania VII, 26, 3. Scholiastae longe plurimi et Vett. et Recc. cum haec tum sequentia de Fortuna omnia humana moderante dicta esse referunt, ut Sch. A [261, 17*); 262, 15**)] et disertis verbis Sch. B² (paraphrastes) ἱκετεύω οὖν σέ, ὦ τοῦ Διὸς τοῦ 'Ελευθερίου παῖ Τύχη Σώτειρα, σώζουσα, περὶ τῆς μεγαλοσθένους πόλεως τῆς 'Ιμέρας καλουμένης (261, 30) idemque Sch. B postea (262, 25. 26). Ii autem qui cum illo para-

*) quod corruptum hinc inde Scholion, ita in A διὰ δὲ τοῦ προοιμίου εὔχεσθαι (sic) ἀεὶ τὴν ἱμέραν ἐλευθέραν εἶναι καὶ ἀνυπότακτον ἄλλοις φανερὸν δὲ καὶ διατοῦτο τὴν τύχην προσαγορεύειν. καὶ (sic) διὸς ἐλευθερίου παῖδα. ἣν καὶ παρακαλεῖ ἀμφίπυλιν (sic) τὴν ἱμέραν nec melius in A scriptum, satis probabiliter restituit Böckhius.

**) ἐπεὶ καὶ αἱ νῆες τύχῃ τινι κινοῦνται. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ δημηγορίαι γίνονται.

[redacted]

phraste ἀμφὶ πόλει disiunxerant, non poterant quin Σώτειρα Τύχα coniungerent. — Unicum Sch. B[1] cum optimi codicis A scriptura τύχᾳ facere videtur: τὴν Εἰρήνην Ἐλευθερίου Διὸς ὑποτίθεται θυγατέρα, διὰ τὴν ἐνοῦσαν τοῖς εἰρηνεύουσιν ἐλευθερίαν. ἔστι δὲ ὡς τὸ Χρύσην ἀμφιβέβηκας*). Ubi lectorem videre oportet eosdem qui ἀμφιπόλει verbum agnoverint ab alteris quos Τύχα legisse constat videri seorsum sensisse exordiumque de Pace intellexisse. Id ita fieri poterat ut ambiguam vocem Σώτειρα ad Pacem referrent et τύχᾳ legerent. Aliis aliorsum hoc epitheton valere, aliis ad Libertatem, ad Tranquillitatem (cf. P. VIII, 3), ad ipsam Μοῖραν, aliis vero ad Fortunam redire poterat „Servatrix", ut Scholiastae Ambrosiano, qui haec omnia ad Fortunam revocat, etsi quintum casum Τύχα non videtur habuisse. Id a nostro sensu alienius est quam ab antiquo, dicere „Servatrix [Fortuna], tuere urbem fortunâ." Est autem hoc τύχᾳ i. e. feliciter, cum felicitate, maxime Pindaricum; cf. N. X, 25. [VII, 11]; P. VIII, 53.

Hinc colligimus vetustiorem lectionem fuisse Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει (ἀμφιπολεῖν), Σώτειρα, τύχᾳ, recentiorem Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' (εὐρυσθενεῖ) ἀμφὶ πόλει, Σώτειρα Τύχα, e scripturis ἱμέρᾱ .. ἀμφὶ, πόλει .. τύχᾱ et ex vocativo Σώτειρα ad Fortunam relato ortam.

6 ψευδῆ omnium librorum et Scholiorum consensu reposui, etsi P. IX, 42 ψευδεῖ, quod quidam pro ψεύδει praestant, vitiosum est. Generalius videtur esse quod dicit „percurrentes fallacia irrita" quod possit ita accipi ut μεταμώνια rhetorica sit iteratio et cumulatio notionis ψευδῆ. At Sch. A ψευδῆ pro substantivo habuit: τὰ ψευδῆ μεταμώνια εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ψευδῆ μετέωρα αἰρόμενα, i. e. fallacia quae irrita sunt. De duobus synonymis coniunctis vide ad O. IX, 93; N. VI, 54.

14 Alludit ad hoc proverbium plus semel Aeschylus, non solum Eum. 848—853 sed etiam Ag. 1642; Pers. 756.

16 Ecce palmariam Iacobsii coniecturam optimi codicis auctoritate confirmatam. Solam dubitationem, quae restat, sigmatismus movet. Nam etsi non fit concursus sibilantium (cf. ad O. IX, 16), tamen ea proxima sunt, ut P. IV, 67 Μοίσαισι δώσω. Cf. fr. 255. Hic locus scripturis Κνωσσίας et ἄμερψε σ' probatis aliquanto melius sonaret, sed forma ἄμερψε vix potest defendi.

18 Pausaniae quidem verba Ἐργοτέλης .. ὁ Φιλάνορος δολιχοῦ

*) 261, 28. — ἀμφί, βέβηκας B ἀμφὶ βέβηκας U

δύο ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκας, τοσαύτας δὲ ἄλλας Πυθοῖ καὶ ἐν Ἰσθμῷ τε καὶ Νεμείων ἀνῃρημένος .. non solum duplicem Olympicam Ergotelis victoriam, sed etiam duplicem Pythicam, duplicem Isthmiam, duplicem Nemeaeam referuut, sed Scholia Vetera de duplici Pythica victoria tacent (vide supra ad Inscr.) neque commemoratur ea ante Moschopulum (265, 8). Id profecto permirum esset, si Scholiastae verba Pindari καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος ante oculos habuissent, cum praesertim iidem, ut supra demonstratum est, Olympicae victoriae duplicis haud obliti essent. De hac duplici satis constat, de alteris Pythica et Isthmia deque duabus Nemeaeis ex solo Pausania. Vidimus poetam occasione primae Olympicae oblata Ol. 77, 1 recte Pythicam et Isthmiam nuper (Ol. 76, 3) partas commemorasse; nescimus quas vir Himeraeus post Ol. 77, 1 victorias reportaverit, nisi quod alteram Olympicam in Ol. 78 incidisse probabile est. Quamquam igitur in rebus huiuscemodi semper aliqua remanet dubitatio, quae nulla foret, si aequales novissemus quot tum et quales victorias Ergoteles nactus fuisset cum haec oda scriberetur*), tamen Ambrosianum δίκ utpote cum Scholiastarum silentio egregie consentiens accipere non dubitamus. Accedit quod prior Pythica victoria, quam e Scholiis male conciliatis duodeviginti annis ante Ol. 77, 1 partam esse credunt, per se valde improbabilis est. Nam si quando hoc acciderit ut unus vel alter cursor per tantum temporis spatium pedibus valeret (Bö. Expl. p. 206), „una hirundo", ut nostrum ait proverbium, „non facit aestatem". — De δίκ, nec per se ab huius poetae consuetudine singulis Homericis uti abhorret, et diligit ille maxime orationis in victoriarum recensu et brevitatem et varietatem. Significat autem h. l. victorem per Delphos corona redimitum incessisse eamque ex illa urbe domum reportasse. — Cf. O. IX, 93; XIII, 94—96; P. V, 98; XII, 5 (στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος); N. III, 84; IV 19; X, 43 sq.; — I. I, 65 (Πυθῶθεν) al. De trium membrorum iunctura quae particulis — καί — τε fiat, vide ad O. XIV, 5. Nec male se habeat virgula ante Ἰσθμοῖ collocata.

Hoc loco explicat (neque unquam plura continuit) optimus omnium codicum Pindaricorum Ambrosianus.

---

*) Vide mea in Epist. ad Fr. p. 28.

[redacted]

OLYMPIA XIII.

5 Formam Pindaricam Ποσειδᾶνος ex paucis sed optimis libris reposui, praeeunte H. Stephano. Idem feci vs. 39. non sine consensu librorum, quamquam illo vs. 39 vereor ut recte fecerim, ob proximam syllabam a σ incipientem, de qua re ad O. IX, 16 expositum est.

6 Commentarius Moschopuleus κασίγνηται et ἀσφαλὴς Δίκα et ὁμότροποι exprimit. Sch. Vet. sine dubio mutilum est: ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ Κορίνθῳ οἰκεῖ ἡ εὐνομία καὶ ἡ (ἡ om Vatic.) ἀδελφὴ αὐτῆς ὁμότροφος εἰρήνη. quasi de duabus tantum Horis ageretur; Vaticanus etiam in versu Hesiodeo τε post δίκην omittit, ita

Εὐνομίην τε δίκην. καὶ εἰρήνην τεθαλυῖαν.

Sed si quid ex ambigua illa paraphrasi colligere fas est, ea et nom. sing. κασιγνήτα et ὁμότροφος ante oculos habuit. Ex alterius Scholiastae Vet. verbis βάθρον δὲ πόλεων (ita Vatic.), ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧν πᾶσα πόλις ἀσφαλῶς βέβηκεν aliqua certe cum probabilitate coniici potest, ei βάθρον πολίων ad indolem Iustitiae describendam appositum fuisse, ut et ipse ἀσφαλὴς Δίκα legerit. Is idem sensisse videtur cum Moschopulo, qui et ἀσφαλὴς per ἡ ἀσφαλείας ποιητική et τὸ βάθρον, ἤγουν ἡ ἀσφάλεια, τῶν πόλεων explicavit. Latet enim in voce βάθρον notio ἀσφαλείας, nec sine abundantia βάθρον ἀσφαλὲς compositum fuisset. Cum Kaysero igitur statuo ἀσφαλὴς quod in omnibus bonae auctoritatis libris traditum habemus epitheton esse Iustitiae idque minus quam si ad βάθρον apponeretur otiosum, immo elegans et venustum. Porro singularem κασιγνήτα qui legit et ad solam Iustitiam retulit — ut Sch. Vet. — eidem synonymi quale est ὁμότροφος altera soror indigere videbatur.*) — Versus ita restitutus non solum locupletissimorum testium fidem habet sed etiam, me arbitro, simplicioris et nervosioris orationis commendationem. Nam vel ὁμότροποι ut maxime generale paullulum languet. Nec duali numero hic locus accommodatus, cum ad complectendas Iustitiam et Pacem easque ut par sororum Euno-

*) De qua re aliter visum est Kaysero (ut Sm. et Ht.) qui ὁμότροφος non de sorore, sed de ipsa re proprie intellexit, ut pax simul nutriatur, ubi Leges et Iustitia valeant.

miae ex adverso collocandas nulla sit causa. Sola igitur Iustitia inter has tres sorores uberioribus epithetis ornata est, vel, si τάμια scribis, sola Eunomia iis caret.

Recte autem singularum Horarum recensum excipit pluralis παῖδες, qui ad tres simul relatus minus aptus fuisset, si iam in praecedentibus verbis κασίγνηται ad duas tantum pertinuisset.

7 Scripsi εἰρήναν ut P. IX, 23; N. I, 69 ex optimis libris. Cf. τιθήνα P. I, 20; ἀπήνα P. IV, 94; O. V, 3; Ἀλκμήνα, Μυκῆναι, ἑρμηνεύς, θρῆνος al. Ah. DD. p. 134. ad α ubique „Doridi, si non Pindaro“ vindicandum inclinare videtur. De Ἀθήναια et Ἀθάνα vide ad O. VII, 38. De tota re nondum actum est, sed tantum constat liquidas potissimum apud Pindarum ad praegressas vocales emolliendas valere. Idem in multis linguis usu venit.

7 Tentavi nonnulla ad duram synizesin ταμίαι ἀνδράσι — quam ad elisionis licentiam potius revocarim — tollendam; ut obsoleta substantiva (ταμοί = ταμίαι? νομοί = νομεῖς?) expulsa glossemate ταμίαι; ταμίαι τισὶ aliaque. Sed ταμίαι ἀνδράσι πλούτου tam prorsus videtur esse Pindaricum — etsi nulla h. l. vetus paraphrasis servata est, — ut nihil novare praestet. — Hermannus in dissertatione anno 1847 edita, versu diviso, ταμίαι | ἀνδράσι πλούτου | scribit; vs. 15. aut ἱεροῖς | ἐν ἀέθλοισιν | cum Byzantiis aut ἀμφ' ἀέθλοισιν de suo, collatis tribus locis similibus N. II, 17; I. I, 50; IV, 55; — vs. 29 (30) δρόμον. οὐκ | ἀντεβόλησεν | et vs. 37 (38) τρία μὲν | ἔργα ποδαρκὴς | cum iisdem interpolatoribus; vs. 51 (53) non accipit quidem eorundem (non solius Triclinii) inventum τὸν γάμον sed suum commendat θεμίναν | οἶ γάμον αὐτᾷ, |; rursus vs. 59 (61) σφετέρου | μὲν πατρὸς ἀρχὰν | probans cum Byzantiis facit; vs. 73 (76) [reiecto eorundem commento ὅπως τέ οἱ] de suo χρηΐσιος. | ὥς τέ οἱ αὐτὰ | scribit pro χρήσιος. ὥς τέ οἱ αὐτά; vs. 81 (84) [repudiata interpolatione Byzantina ἔλαβεν] particulam μὲν de suo addit ita ἕλε μὲν | Βελλεροφόντας |; deinde vs. 95 (99) in pristina coniectura permanens δὴ | ἀμφοτέρωθεν | dividit; denique vs. 103 (107) (ubi Byzantii τε pro τ' dederant) novam proponit ὅσα δὲ | Ἀρκάσι μάσσω. | — Novem igitur versus particulis aliisque additamentis supervacaneis interpolantur, ut uni vs. 7 exaequentur, quoniam ibi ταμίαι ἀνδράσι vel elisione vel synizesi non recte coaluerit. Cui Viri Summi errori admirabili (cf. Bö. de Crisi § 33 p. 357 sqq.) cum omnes libri non contaminati adversentur, singula refutare nihil attinet. — Ah. aut (de Cr. Aph. p. 17) ιαι coalescere

in unam syllabam synizesi (ut χρυσέῳ, δενδρέῳ) aut (ib. p. 19) ut mihi quoque visum erat, αι h. l. elidi existimat, collato loco Hom. Il. λ, 272 ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο. Reliqua exempla incerta sunt: cf. Bu. Gr. Gr. I, 126. et Lo. ad Soph. Ai. p. 152. — An de sola Pace haec valent, ut τάμιᾰ (pro ταμία Aeolicum) scripserit? Utinam paraphrasin veterem haberemus! Νέμεᾰ vs. 33 confirmat animum, ut τάμι' scribam, et Buttm. Gr. Gr. I, 140. Analogia enim a masculino ταμίας femininum τάμιᾰ descendere postularet. Cf. Κύκνειᾰ O. X, 15 et ad O. XIV, 19.

9 ἐθέλοντι ne dubitato ad Horas referre, quamquam pars vett. intt. et novissimus editor ad Corinthios haec spectare existimant. Nam ita poeta ab Horarum, quae Corinthi sedem ceperint, mentione ad singula earum dona transitum parat, ut eas in universum superbiae, satietati, audaciae adversari et haec mala a suis propellere dicat, a negatione ad affirmationem pergens.

10 „Ferocia mater Satietatis“ iam vett. interpretibus offensioni fuit, praesertim cum aliis poetis Satietas mater Ferociae vocaretur ita ut satietas propriorum cupiditatem alienorum procrearet. Hinc factum est ut multi codices boni, distinctione post Κόρου insertâ, ante Κόρου deletâ et glossâ θυγατέρα*) additâ, verba torquerent. Eandem structuram Moschopulus et Germanus paraphrasi exprimunt, perperam, nam ματέρα non addito genitivo absurdum. Vide ad Germ. Sch. p. 58. Pindaricam rationem referre videtur oraculum apud Herod. VIII, 77

Δῖα Δίκη σβέσσει κρατερὸν Κόρον, Ὕβριος υἱόν.

Nec male poeta morum ferocitatem, quae artium liberalium fastidium et neglectum gignat, e regione Eunomiae collocat, quae studiorum liberalium curam et amorem alat et foveat. — Possit placere θρασύθυμον (Maneth. 4, 529 θρασύθυμα μεμηνότες) prae θρασύμυθον ut generalius: hoc a Rec. Schol. (et gl. rec. ut n τὴν θρασύλογον) diserte agnoscitur, a Vet. non item. Nam et Sch. Vet. τὴν θρασεῖαν ambiguum, nec gl. F τὴν ἀλαζόνα et gl. Σ θρασεῖς γὰρ οἱ ἄδικοι certi quicquam demonstrant. Utraque vox rarissima; θρασυκάρδιος frequentius.

12 Εὐθεῖα utrum (nom. sing. fem.) ad τόλμα an (accus. plur. neutr.) ad λέγειν (cf. Buttm. Gr. Gr. I p. 248) poeta pertinere voluerit

*) quam Ht. in textum invexit, soluta arsi, temere. Nec melius quod H Stephanus olim coniecerat, φθόρου pro Κόρου.

quaerebant Vett. intt., non sine causa. Nam εὐθεῖα λέγειν et καλὰ φράσαι videntur sibi respondere.

15 Triclinius, qui in praecedentibus γ' solito more interposuit, h. l. Moschopuli commentum ὑπερελθοῦσιν repudiavit et ad pristinam lectionem ὑπερελθόντων regressus est. Paraphr. Vet. dativum νικηταῖς γενομένοις habet, alius Scholiasta Vetus ὑπερελθόντων schemate pro ὑπερελθοῦσιν dictum esse contendit. Hinc orta est glossa οὖσι in quibusdam vett. mss. Quibus interpretamentis usus textum interpolavit Moschopulus, ut O. I, 104; II, 55; XI, 10 etc. Eiusdem igitur grammatici Commentarius perpetuus in libris Moschopuleis (*abclmn*^{s1}*qs*) dativum ὑπερελθοῦσιν, ἤγουν νικήσασιν exhibet (p. 269, 22 sq.) quae verba in ultimae recensionis libris (μ'ν' Ro.) in genitivum ὑπερελθόντων, ἤγουν νικησάντων commutata invenimus, de sententia Triclinii. Recte etiam Thomas Mag. (p. 270, 4 sqq.) genitivum defendit, ut ad ἀγλαΐαν pertinentem. Vide Ht.

15 De ἐν ἀέθλοις vide ad vs. 7.

20 Poeta ft. ἱππεῖος (ἱππίοις) voluit, ut in primo systemate. Vide ad vs. 78 et 79.

20 Nescio an μέτρα generaliora sensu accipiam, ut Hesiod. Op. et D. 607 (648)

δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

de modis ac rationibus navigandi diversis, ut Pindarus de modis ac rationibus domandi et frenandi equos eosque ad currum iungendi loqui voluerit. Ἐν in talibus non alienum, nam equi sunt quasi in helcio et frenis; cf. ad O. II, 63 et P. II, 8. Putarim igitur μέτρα ἵππων ἐν ἔντεσι δεθέντων „die Arten und Weisen des Fahrens mit Rossen im Geschirr“ intelligenda esse, non ipsorum frenorum demensionem (Bö.). Similiter Erasmus Schmidius hunc locum interpretatus est; nec multo aliter Heynius, qui ad Aesch. Choeph. 794 provocat, moderamina equorum per frenum intelligit. Dissenius vim moderatricem (στόμιον) freni; Hartungus ipsa frena, quae ad currum eiusque arma accedant. At vox μέτρον Pindaro saepius generaliorem sensum verbalem continet (ut vs. 46) de iusta agendi et sentiendi mensura, eundemque μέτρα habent I. V, 71. ut fr. 74, 1 ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων de iustis modis ac rationibus videndi. Actionem igitur et rationem potius quam rem significat.

[redacted]

21. Epodi vs. 5 et 6 cum Bö.[1] in unum coniunxi, sed numeris paullo aliter descriptis. Bö.[1] enim ita

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – (⏑⏑ sub ultima arsi)

eos disposuerat, ego vero sic

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – ∞́ ⏑ –

ut trimeter dactylicus catalecticus, qui in toto carmine frequentissimus est, a cretico excipiatur; similiter creticus trochaeos praecedit initio ultimi vs. str. et epod. Nec licentia aliqua in arsi solvenda offendat in carmine quod (ut O. II) in aliis quoque hoc sibi sumit. Qua ratione vs. 21 servatur lectio optimorum βασιλῆα δίδυμον ἐπέθηκ' nisi quod δίδυμνον vel δίδυμμον scribendum est, quae mutatio etiam O. III, 35 quamquam a nullo libro bono commendata tamen prorsus necessaria erat. Vs. 43 cum duobus codicibus Medicois qui ab interpolationis suspicione liberi sunt (fere ut P. I, 78) epica forma πολίεσσι probata omnia sana sunt. Vs. 65 particulam δὲ ut post ἄγε inseramus et ipsa huius nexus commoditas et Scholiorum Veterum auctoritas admonere videtur. Vs. 87 nihil moveo nisi quod pro suspecta forma διασωπάσομαι (de qua ne I. I, 63 quidem mihi constat) communem διασιωπάσομαι repono*), etsi uno tantum codice (interpolato, Lipsiensi) assentiente. Vs. 109 ἀλλὰ quod traditum est conservo, nec quidquam noverim quod melius huic loco conveniat. Nil aliud Scholiastae Veteres videntur legisse. — Ita ad persanandas epodos lenissimam mihi medicinam adhibuisse videor, nec multam dubitationem movet, in pausa exeuntis sententiae gravissima, et producta syllaba finalis vocis ἴδμεν vs. 109, et non correpta vocis βασιλεῦ vs. 65. — Offerunt quidem et haec indicia et exitus sententiae vs. 87 speciem versus sic terminati; sed hac divisione admissa vs. 109 ἀλλά, quod mihi utique retinendum esse videtur, movendum est. Numerorum tamen venustas in hac divisione (Bö.[2] Hm.[1]) maxima est, estque in ἐπέθηκ' et in reliquis anapaestis singularis vivacitas, quae bellicam totius carminis indolem praecipue decet. Quaeritur quidem, quantum in his aurium nostrarum consuetudini tribuendum sit. Id enim quo diu assuevimus (praesertim in poetis, ubi omnia ad sensum pertinent) diligere solemus.

21 Frigere videntur verba ἐν δὲ κτλ. post quaestiones istas

---

*) Posset quidem ista forma servari, si violentius mutare vellemus, ut διὰ δ' ἐγώ ϝοι μόρον σωπάσομαι, quod est cur placeat.

fervidas et concitatas. Scripti libri omnino carent signis interrogationis, ut et editi vetustiores. H. l. signa interrogationis a Cp. et St.[2] primis invecta sunt, ita, ut verba ἐν δὲ κτλ. ab ea excluderentur. Aliter visum est Scholiastae Veteri qui ποῦ δὲ ἡ μουσικὴ ἀνθεῖ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀλλαχοῦ; et Germano ἐν τίσι δὲ ἀνθεῖ ὁ ἄρης ὁ ἐν ταῖς οὐλίαις αἰχμαῖς τῶν νέων ἀνδρῶν; ἐν ὑμῖν δηλονότι. Hi quaestionem usque ad finem epodi continuarunt. Est in talibus levis, credo, anacoluthia, nam debebat poeta aut permanere in quaestione „ubi tandem“ — „ubi tandem“, aut adiungere participium absolutum „ibi florente Musa, ibi florente Marte“ — Neutrum facit. Omnia haec a vs. 18 usque ad 22 extr. uno tenore concipit, quamquam in ultimo membro interrogandi formam mittit. Ita igitur distinxi.

23 Permultae sunt in hoc carmine elisiones in optimis libris praetermissae. Quae non tam librariorum delicta quam genuinae scripturae antiquae vestigia habuerim. Ex eodem fonte etiam vitia quaedam manarunt, ut ἐπίθηκεν et ἐπίθηκε δ' (pro ἐπίθηκ') vs. 21 in bonis quibusdam mss. Cf. ad O. VIII, 52.

23 Satis temere εὐρὺν pro εὐρὺ Ht. ad P. I, 72 (39) proponit. Nam ἄναξ cum apud Pindarum passim digammo uti videatur (P. IV, 89. XI, 62. XII, 3.), cur non eodem uti posse videatur ἀνάσσω? Nec ὦ 'νασσα contrarium probat, nam cum digamma ubique etiam obmutescere potuisse constet, cur non vocalis insequens cum ὦ coalescere potuit? Et ἄναξ saepissime Homero in hiatu positum est et ἀνάσσω aliquoties, ut Il. β, 643. ἐνίτελλτο ϝανασσέμεν.

24 ἀφθόνητος. Cf. O. XI, 7. De ᾱ et η in talibus vide Ah. D. D. p. 148 sqq.; Germ. Schol. p. XXII sq.; ad P. IX, 93.

28 Sch. B καὶ προσδέξαι Comm. Mosch. ἀπόδεξαι δέ Verba δέξαι δέ οἱ, ἀντὶ τοῦ δέξαι παρ' αὐτοῦ ex additiciis Sch. [DG]IU etc. repetita sunt.

29 Vide ad vs. 7. De duplici negatione cf. Bö. Eam Moschopulus exprimit, Vetus Paraphrastes non item.

33 ἀντιξοεῖν est ἀντικεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι, testibus et lexicis et Scholiis plurimis, ut ἀντίξουν ἀντίπαλον oppositum τῷ συμμάχῳ. Erant qui contrariam quoque vim huic voci tribuerent (ut ἀντίξουν quidam etiam ἁρμόζον exponebant), quorum nugae etiam inter Sch. Vet. memoratae non tanti sunt ut eos εὖ κἀντιξοεῖ vel simile quid legisse recte coniiciamus; cf. Germ. Sch. p. 61. — Sin-

gularis aeolicâ formâ videtur esse Νεμεᾰ; vide ad vs. 7 de τάμιᾰ; et ad O. X, 15 de Κύκνειᾰ; ft. etiam πάτριᾰ ϝόσσα O. VI, 62.

34 Traditus est h. l. genitivus Thessalicus, tradita etiam, ut passim in hoc carmine (vide ad vs. 23), elisio neglecta. Geminus locus est P. XII, 13, ubi omnes φόρκοι' ἀμαύρωσε[ν] tradunt, nullus, quod Hm. Bö. invexerunt, φόρκοιο μαύρωσεν. Nec multo distat P. I, 39 ubi in omnibus bonis libris δάλοιο ἀνάσσων invenitur, quod Moschopulus in δάλου ἀνάσσων mutavit. Id propter digamma vocis ἀνάσσω quamvis probabilius esset quam quod idem h. l. invexit (et Triclinio probavit) Θεσσαλοῦ ἐπ', tamen assensum non tulit Triclinii, qui δάλοι' ἀνάσσων (poterat vel δάλοιο 'νάσσων) dedit, quod Bg. et Ht. receperunt. Quartus locus est N. IX, 55 ubi traditum quod est in omnibus (pauci exstant) mss. σκοποῦ ἄγχιστα in σκοποῖ' ἄγχιστα mutari iussit Ah. in Ph. III, 235 idque Schneidewino et Rauchensteinio*) probavit. Ita etiam I. I, 16 ἰολάοι' ἐναρμόξαι et I. VII, 39 (Böckhii scripturâ acceptâ, non Hermanni) γάμοι' αἰακίδᾳ τὸ γέρας scribi debebat, pro traditis genitivis communibus ἰολάου et γάμου. Hac lege etiam O. XIV, 20 σεῖ' ἕκατι (quamquam digamma hiatum mitigat, si σεῦ legimus), et — si Triclinium emendare operae pretium esset — O. VII, 2 ἀμπέλοι' ἔνδον defendi possent; item I. I, 37 ἀμετρήτοι' ἁλός pro ἀμετρήτας ἁλός, nisi certa quaedam adiectivorum compositorum trifariam motorum exempla suppeterent; vide ad O. VI, 59. VIII, 52 et cf. O. III, 26. IX, 33. P. III, 100. V, 76. VII, 20. N. III, 2. 21. V, 9. IX, 2. I. I, 8 etc.; de quo genere licentiae poeticae rectissime contra Elmsleium disputavit G. Hermannus in Op. III, 216 sq. — At ex duobus illis locis O. XIII, 34 et P. I, 39 constat mihi duos vel tres reliquos modo laudatos emendari debere. Patitur igitur genitivus ille epicus elisionem apud hunc poetam hiatûs impatientem, quamquam idem in adiectivis aliam legem sequitur, cum formae femininae in ᾱς et melius sonare et antiquo usu et analogiâ excusari videantur. Nec σκοποῖ' ἄγχιστα Graecis auribus magis intolerabile fuisse opinor quam γένοι', οἷος P. II, 70 vel ὄλοι'. ἐγώ Eurip. Med. 1330.

Nescio an his adnumerem hiatum N. VI, 22 (24) σωκλείδα, ὃς,

---

*) Idem Ah. Ph. XVI, 56 proposuit μεμφομένοι' ἐσλοὺς N. I, 24. et (fere cum Pauwio) N. I, 37 χρυσοθρόνοι' Ἥρας.

ut scribam σωκλείδα', eliso ō genitivi. Quamquam vel pausa mitigat hiatum, ut O. XIII, 65.

Porro dativos in ῳ et ᾳ exeuntes passim in tali hiatu obvios eiusdem generis esse existimo. Collegi haec exempla: O. III, 30 ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν et O. VI, 82 γλώσσᾳ ἀκόνας, quibus loci supra laudati N. VI, 22 emendatio Tricliniana σωκλείδᾳ ὃς accedit et ft. O. IX, 83 ἀρετᾷ ἦλθον; XII, 2 ἱμέρᾳ εὐρυσθενεῖ ἀμφὶ πόλει; XIII, 41 Τερψίᾳ ἕψοντ'; P. V, 10 εὐδίᾳ ὃς; XI, 47 ὀλυμπίᾳ ἀγώνων ubi vide notas meas; — porro O. IX, 98 αὐτῷ ἰολάου; N. VI, 23 ἀγησιμάχῳ υἱέων; I. I, 16 καστορείῳ ἢ; I. I, 61 ἡροδότῳ ἔπορεν; ft. P. I, 70 υἱῷ ἐπιτελλόμενος; quibus exemplis adderem O. IX, 91. 92. (δόλῳ ἀπτῶτι) si hos versus in unum coniungerem. Pindarus igitur, qui epicae dictionis licentiâ parce ac sapienter utitur, etsi ab ῐ dativi singularis elidendo (quae elisio vel apud Homerum rarissima est), se abstinuit (nullum enim certum exemplum Pindaricum exstat; cf. ad O. VIII, 52), tamen, quo ille multo frequentius (praecipue in arsi) usus est elisionis genere, ut ῳ et ᾳ (ῃ) — id est ω' et α' (η') — hiatum non facerent, aliquoties in arsi uti non dubitabat, et semel adeo in thesi trochaica (I. I, 16)*).

Denique I. I, 16 ἢ ἰολάου et I. VI, 10 ἢ ὅτι ad elisionem vocalis ῐ revocari possunt. Plena forma est ἠέ. Ut si apud Homerum Il. α, 145 legas

ἤ' αἴας, ἤ' ἰδομενεύς, ἢ δῖος ὀδυσσεύς,
ἠὲ σύ, πηλείδη . . . . .

ita illis locis ἤ' ἰολάου et ἤ' ὅτι scribatur.

De toto hoc hiatus genere mihi persuasum est, excusationem non tam ab arsis dactylicae licentia quam a natura terminationum ab elisione proxima repetendam esse. Nam cum eadem lex ad omnia huius hiatus exempla valere videatur, ob O. III, 30. XIII, 34. N. IX, 55. I. I, 16 non potest ea repeti ab arsis dactylicae vi et natura. Quatenus hoc ad Homerum pertineat, aliis videndum est.

His genitivis et dativis particulaque ἢ exceptis, duobus tantum locis, si recte attendi, N. III, 34 καὶ ἰωλκὸν in trochaica et I. VII, 56 ἀοιδαὶ ἔλιπον in dactylica arsi non corripitur longa ante vocalem vocalis. Possit emendari altero loco ἀοιδαί γε λίπον, nam γε illo loco aptissimum; prior locus, ut iam Bö. ad O. VII, 2 in-

*) His similis est hiatus quem inveximus P. III, 106 ἐπιβρίσῃ, ἕπηται.

[redacted]

dicat, fortasse, ut novem alii, ob digamma vocis Thessalicae ἰωλκός, in censum non venit.

Sunt etiam aliquot loci ob hiatum qui proprie sic appellatur, ut brevem vocalem altera vocalis excipiat, emendandi. Quorum e numero duo tantum, quae in carmine O. V (11. et 16) leguntur, insuperabiles, quos mittimus, cum carmen illud ft. non sit genuinum. De his autem (quos Bö. in libro III de metris tractavit p. 310 sq.) non habeo quod addam, nisi quod generatim tria de omni hiatu observavi.

1. Tota de hiatu quaestio non in numerorum sed in vocabulorum natura vertitur. Petenda est excusatio aut ab exitu prioris vocis per elisionem, aut ab initio alterius per digamma aliosve sonos praepositivos. Veri hiatus tam pauca exempla sunt, ut ferme nullus esse videatur.

2. Ante vocalem ι in quatuor nominibus propriis Ιάλυσος (O. VII, 78), Ἰόλαος (O. IX, 98; P. XI, 60; I. I, 16), Ἰσθμός (I. I, 9; I, 32; fr. 87, 8; ft. etiam V, 5) Ἰωλκὸς (N. III, 34; ft. etiam P. IV 188), sonus qualiscunque fuit hiatum tolerabiliorem videtur fecisse. Cf. ad O. IX, 98 et de ἴδιος XIII, 47.

3. Notabilis est in quibusdam locis rariorum hiatuum concursus, ut in carmine Isthmiaco primo quantumvis brevi tamen sex exempla hiatus inveniuntur, quin vs. 16. triplex, tum vs. 9. 32. 61.

Paullo aliter haec tractat Bö. I p. 101 sqq. 383., excusationem hiatus, excepto digammo, etiam ab arsi rhythmica et ab interpunctione rhetorica repetens. De correptione longarum in media voce cf. ad vs. 78. 79., inter binas voces ad O. XIV, 2.

36 Sch. B et Ro. κατὰ δὲ τὴν πυθίαν, διαύλου καὶ σταδίου τιμὴν ἔλαβε, ubi Bö. κατὰ τὴν πυθίαν δὲ, διαύλου κτλ. edidit; hoc δέ omitti in U notavi. — Etiam in exitu versiculi μηνός τέ οἱ apud Scholiastam Vet. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν μῆνα κτλ. vertitur. Utroque loco τ' non moveam, cum patris victoriae a filii victoriis paullo distinctius separentur, si semel tantum vs. 34 δὲ interpositum est. Sed vs. 39 in optimo codice Thomano θ' non male scribitur pro δ', quamquam nulla est in his vel norma vel necessitas.

39 De Πετειδᾶνος vide ad vs. 5.

39—41. Hic locus et de genuina scriptura dubitationi obnoxius est, et ut vulgo scribitur ambiguitate structurae laborat.

De lectione tria quaeruntur: 1, utrum nomina propria Τερψίᾳ et Ἐριτίμῳ an appellativa τέρψιες et ἐρίτιμοι scribere praestet; 2, utrum θ' post Τερψίᾳ (τέρψιες) adiiciendum sit annon; 3, utrum futurum ἕψονται an aoristus ἕσποντο an denique praesens ἕπονται scribendum sit.

Ad 1. Et paucorum mssorum vestigia et Scholia Vetera persuadent, appellativa ista e propriis orta esse errore librariorum et rerum personarumque ignoratione. Nimis expresse de hac Xenophontis stirpe Scholiasta loquitur quam ut haec ad inania grammaticorum commenta redire credas. Nam quamquam duplex stemma proponit

Ptoeodorus	Terpsias		Ptoeodorus	Terpsias
Thessalus	Eritimus	Namertidas	Thessalus	Namertidas
Xenophon			Xenophon	Eritimus
				Autolycus

ut de cognatione non prorsus constitisse appareat, tamen duorum cognatorum nomina (Namertidas et Autolycus) haud facile ex suo capite et ingenio sumpserit.

Ad 2. Origo lectionis (cui θ' addidisse videntur recentiores) facilius credas explicari si θ' olim post τερψίᾳ scriptum τέρψιες fuerit, ita progrediente corruptionis decursu ΤΕΡΨΙΑΙΘ — ΤΕΡΨΙΑΙC ΤΕΡΨΙΕC. Contra moneri possit, probabilius esse τε olim fuisse scriptum quam θ. Auget difficultatem quod duo vel tres perboni libri γ' (γε) post τέρψιες praestant. Mihi videtur delenda esse particula (fere ut O. IV, 9), quae et traditionis fide atque auctoritate laborat et ambiguitate quâdam ac perversitate structuram afficit. Nec in Scholiis ante Germanum duplex τε memoratur. Est enim mera corruptio Sch. B μακρότεραι καὶ πλείους ἀκολουθοῦσι καὶ ἐπιτερπεῖς ὕμνοι καὶ μέγιστοι., ubi alii (ut HTU) μακρότεραι τέρψιες. αἱ πλείους ἀκολουθοῦσι νῖκαι ἐπιτερπεῖς καὶ ὕμνοι μέγιστοι.

Ad 3. Codices consensu futurum praestant, ut et inter Sch. Vet. ἕψονται repetitur, sed paraphr. Vet. praesens ἀκολουθοῦσι offert. Id Moschopulus habet ἕψονται, ἀντὶ τοῦ ἕπονται, ἤγουν ἀκολουθοῦσιν. Aliud Scholion quod aut Thomae aut Triclinii est ἕψονται] ἠκολούθησαν αὐτῷ τῷ Θεσσαλῷ. ἔστι δὲ τὸ ἕψονται ἀντιχρονισμός, ἢ τὸ μέλλον μαντευό-

[redacted]

μένος λέγει. τούτου δὲ ὄντος ζῶντα νοήσαις τὸν Πτοιόδωρον. gl. Σ ἠκολούθησαν αὐτῷ τῷ Θεσσαλῷ. gl. Mosch. ἕπονται. Paraphr. Germ. γενήσονται. Recte autem Sch. Vet. ἕψονται non solum de futuro sed etiam de praesenti tempore intelligere videtur, ut insequens δηρίομαι eidem non praesens tantum est sed etiam futurum. Sunt enim haec ἐξ παραλλήλου posita, ut ad vs. 43 demonstrabo. Non accipiemus igitur nec Bothii coniecturam ἕσποντ' nec Pauwii ἕψαντ' (quae tamen Bothianae praestat; cf. Hesych. ἕψατο, ἠκολούθησεν), nisi gravioribus rationibus cogentibus, quae ad interpretationem pertinent.

De interpretatione tria quaeruntur: 1, quae sit verborum structura; 2, quid sit μακρότεραι ἀοιδαί, utrum nimis longa, an longius durantia an uberiora carmina; 3, quid sit ἕπομαι.

Structura aut elliptica est aut perfecta. Illud si statuimus, αὐτῷ (i. e. Thessalo) ad ἕψοντ' subaudiendum est tanquam verum obiectum, cui primum adiungendi sunt dativi Τερψίᾳ τε Ἐριτίμῳ τε, deinde vero toti enunciato σὺν Πτοιοδώρῳ adnectendum est. Quae Schmidii et Dissenii ratio stemmatis quidem quod Sch. tradunt consensu commendatur, sed duritie et obscuritate laborat: „Sequantur (secuta sunt) una cum patre [Thessali] Ptoeodoro [eum, Thessalum] et Terpsiam et Eritimum longiora carmina.“ Nemo hoc poterat vel legens vel audiens intelligere.

Sin perfecta est verborum constructio, poeta non loquitur de Thessalo et tribus aliis, sed de Ptoeodoro, Terpsia, Eritimo tantum. Iam duplex via construendi patet. Verbum ἕπομαι aut cum dativis Τερ. et Ἐριτ. consociatur ut his praemittatur σὺν Πτ. π. adverbialiter (Böckhii ratio), aut cum σὺν copulatur, ut deinceps carmina et Ptoeodorum patrem et Terpsiam Eritimumque prosequi dicantur (Tafel, Heimsoeth, Schneidewin). Altera mihi, ut verum fatear, satis inconcinna et minime poetica videtur esse structura, nam aut σὺν ad Τερψ. et Ἐριτ. subauditum invenustum est aut iunctura verbi ἕπεσθαι cum simplici dativo confusa cum altera rariore (ἕπ. sq. σύν) molesta. Ipsa autem verborum collocatio persuadet ut ne praeposita illa σὺν Πτ. π. cum reliquis coniungamus. Permaneo igitur in priore verborum iunctura, cum Böckhio, etsi vehementer desidero, cum eodem, verba Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ ad patrem Terpsiae et Eritimi referri posse. Böckhius autem cum a Scholiorum auctoritate discedere non ausus esset, Hartungus ausus est, non sine causa observans esse etiam inter ipsos Scho-

liastas Veteres aliquam de cognatione discrepantiam et dubitationem. Utut est, θ' post Τερψίᾳ cum deleveris, quod pertenui mssorum fundamento nititur, tota constructio aliquanto minus ambigua erit. Iam quivis legens nisi stemmate genealogico expresse admonitus haec de duobus cognatis Xenophonti aequalibus eorumque de patre Ptoeodoro dicta accipiet, non de patre (Thessali) Ptoeodoro, (patruo Thessali) Terpsia, (filio s. nepote huius patrui) Eritimo; quae summe foret artificiosa atque obscura enumerandi ratio.

Etiam μακρότεραι cum Bö. et Ht. de longius durantibus intelligo, cf. P. XI, 52. Denique futurum ἕψονται ita teneo, ut horum Oligaethidarum laudes Isthmiacae diutius duraturae esse dicantur. Uberiores si vellet poeta intelligi μακρότεραι, nihil aliud diceret atque „de his victoribus nunc quidem breviter agi„tur, alio loco aliter fusiusque dissereretur.“ Sed id ab horum verborum nexu alienum. Comparat poeta Oligaethidarum decora cum aliis, dicit igitur et diutius eorum permansuras esse Isthmias laudes, et Pythias Nemeaeasque plures esse quam multorum aliorum. Tum demum a nimia laude se revocat (vs. 47). Quodsi iam vs. 40 contrahenda sibi vela esse diceret, oppositionis vim infringeret. Igitur μακρότεραι non valet, me arbitro, „nimis longa“.

Nec supervacaneum videatur monere lectores, in tali loco, qui de rebus atque personis prorsus ignotis agat, non id quod certum sed tantum quod probabile sit effici posse. Vide Epist. ad Fr. p. 28.

43 Vide ad vs. 21. — Nec Hm.[3] πολίεσσι nec Bg.[2] πόλισιν ut accipiam persuadeor. Haec enim est summa verborum ornatissimorum. „Oligaethidarum victoriae aliarum et multarum gentium victorias excedunt.“ Quo progressus est poeta ab illo „hosce vel tres vel quatuor Oligaethidas diutius duratura carmina prosequentur quam alios.“ In utroque comparatio inter Oligaethidas et alios victores instituta est; rursus in utroque de laude poetica post victoriam futura sermo. — Vide etiam ad vs. 39 sqq.

44 gl. B θαλασσίων, πολιῶν, ad πο[ν]τιᾶν adscripta. Cf. O. I, 71.

45 sqq. Totius loci contextus perspicacior, si Pindarum, quod plus semel factum esse constat, h. l. Hesiodi civis sui memorem fuisse putamus. Is enim O. et D. vs. 639 (694) ait

μέτρα φυλάσσεσθαι. καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

ubi Ascraeus id agit ut ne quis nimia onera navi lucri cupiditate

permotus imponat itaque integram navim demergat. Haec cum memoriâ teneret Pindarus, facile ad res nauticas devenire poterat, ideoque ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς hinc aptum est, ut ne nimium privatae laudis onere navim poeticam deprimat, sed etiam Corinthi recordetur etc. Dicit enim „Ego igitur, quamquam huius carminis navim [privatâ] laude onerare, lege Hesiodeâ, vetamur, tamen, quum etiam civis vestes evectus (vel: etsi privatus evectus) publicas merces agam, non fallam spem eorum ad quos devenio, de Corinthi laude. Has merces imponam et divendam oportet. Nostro sensui fortasse γαρύσω οὐ ψευδόμενος ἀμφὶ Κορίνθῳ melius conveniret, quam γαρύων οὐ ψεύσομαι, nisi hoc coniunctum sentias pro οὐ σιωπάσομαι. Nam hoc vult „celebrabo Corinthum prudentiae et bellicae virtutis causa." Quo fundamento posito ad singula de Sisypho, Medea etc. enarranda pergit. — Vox ἴδιος (de cuius digammo vide Bö.) Vett. Scholiastis et glossographis (συγγενής gl. T εἷς ἐξ ὑμῶν gl. OZ al.) non privatus sed civis cognatus valebat. Etiam N. VI, 33 ἴδιος est proprius, non privatus. Tamen cum opponi sibi videantur ἐν κοινῷ et ἴδιος (ut apud Homerum ἴδιος et δήμιος, et ut saepe apud Platonem aliosque ἴδιος et κοινός), Scholiastas egregie falli credas. — Particula δὲ aptissima, cum eius sit, qui eandem sententiam continuat, autem; γάρ alienissimum est.

Ceterum quantumvis de generalibus huiuscemodi sententiis nihil decernere praestet, tamen hoc adiiciam. Si et μέτρον et καιρός*) abstracta atque moralia sunt, infinitivus νοῆσαι qui interpretes recentiores vexavit subiecto καιρός uti possit, ita „Apta est in unaquaque re moderatio, temperantia vero ad considerate agendum maxime idonea." Vereor autem ne haec de infinitivo argutius contra Böckhium (qui idem esse ait cum ἄριστόν ἐστι νοῆσαι καιρόν) moneantur, cum infinitivi adiiciendi magna sit apud Pindarum aliosque poetas licentia. Cf. N. IV, 94 et Rh. XVIII, 303; porro P. IV, 146; XI. 26; I. IV, 45 etc. Videtur „Optima opportunitas attentu" dici posse pro „Optima opportunitas quae attendatur", hoc autem pro „Optimum attendere opportunitatem", infinitivo νοῆσαι pro ὥστε νοεῖσθαι posito; qualis conversio multis linguis

*) „Die besonnene Wahl des Rechten zur rechten Zeit, der Tact." Est hoc sensu καιρός synonymon μέτρου s. μέτρων et Pindaro et Hesiodo, sed valet etiam „opportunum tempus." Compara nostrum vuoc, vuogo,

communis est. — Scholion [DG]IU etc. [non in B] cum Heimsoethio ita ἄριστος ἐστι καιρός, νοῆσαι τὸ μέτρον i. e. τὴν συμμετρίαν. Eodem sensu in H supra νοῆσαι] τὸ τῆς συμμετρίας adscriptum est.

49 ἐν „ut bellum gestum in armis" Di., bene. Cf. ad O. II, 63. et Rh. XVIII, 303 sq. Inest metaphora; incedit πόλεμος virtutum heroicarum quasi armis tectus. Male Ht. πόλεμόν τ', ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ Σίσυφον etc. i. e. „inter heroicas virtutes non silebo respectu Corinthi Sisyphum" omnes nervos et iustam membrorum aequalitatem praecidens. Recte vetustiores intt. Σίσ. et Μήδ. per appositionem ad priora obiecta (μῆτιν τε πόλεμόν τε) applicata esse existimabant, ut exempla; vel ut γαρύων subaudirent, quod paullo durius sed de summa re perinde est. Gl. N ad Σίσυφον est οὐ ψεύσομαι, gl. C γαρύων πάλιν. Omnes et scripti et editi (excepto Ht.) post Κορίνθῳ (plenius plurimi) interpungunt.

50 Quomodo οὐ ante Σίσυφον bonis quibusdam (sed non optimis) libris irrepserit, e glossâ vocis Κορίνθῳ pro genitivo habitae recte explicavit Bö. Indidem ortum Κορίνθου in duobus mss.

51 Vide ad vs. 7. „Si quid mutandum esset, scriberem αὐτάν." Bö.[1] — Mss. nihil eiusmodi praestant quod certum sit, nam Urbinati (R), qui αὐτήν habet, e deterioribus libris veteribus cum sit, non multum tribuo.

55 Dialecticam formam τάμνειν e quatuor libris bonis reposui: cf. Germ. Sch. p. XXII. Est O. XII, 6 τάμνοισαι in omnibus bonis (excepto Vaticano), sed P. III, 68 omnes in communi forma τέμνων consentiunt.

57 κομίζοντες de conatu (vide Ta. Di.) iam a veteribus intt. capitur, ut a Moschopulo ζητοῦντες κομίσασθαι et gl. Palatini tertii θέλοντες κομ. — Rell. praesens praesenti reddunt. — Hck. κομίξοντες, male.

58 τοῖσι Bö. recte „coram Graecis (Danais)" de Diomede (Il. ζ, 144 sq.), cuius immemor Scholiasta fuerit necesse est, cum durissime „apud Troianos" vel „coram Lyciis i. e. Troianis" exponeret. — δέ quod praecedit Sch. pro καί dictum accipiunt; est pergentis a generalioribus ad singula.

65 Sch. Vet. ἄγε δὴ οὖν (U om. δή) δέχου τοῦτον τὸν χαλινόν. Vide ad vs. 21.

65 φώνασε] Cf. N. X, 76 et de hac aliisque formis hyperdoricis

[redacted]

ad P. IX, 93. Non ausus sum φώνησι reponere, sine libris, sed Pindaricum φώνασι fuisse non credo.

66 ἀργᾶντα] Sch. Vet. εὐθαλῆ καὶ μέγαν; gl. F πίονα; gl. ΟΤΣ λευκόν. — ἀργὸν] gl. recc. περιφανῆ, εὐτραφῆ. — Solutio arsis in hoc carmine non admodum offendit; cf. ad vs. 21. 78. Tonosis ἀργάντα ex antiqua scriptura ἀργάεντα relicta esse videtur, ut φωνάντα O. II, 85 in Ambrosiano primo, ἀλκάντας O. IX, 72 et P. V, 67 in multis perbonisque libris. Et Scholia Vetera diserte ἀργάεντα agnoscunt, et Eustathius (vide Bö. Bg.) ter ἀργᾶντας ταύρους e Pindaro laudat. Quae singularia vocabula ita copulata ad alium locum Pindari atque ad hunc ipsum quem legimus pertinere veri dissimile est.

62 Accentum vocis κυάναιγις ad fidem optimi libri Vaticani mutavi. Nescio quo pacto vulgata tonosis κυαναιγίς defendi possit.

69 Compara I. VI, 12 Δωρίδ' ἀποικίαν . . . ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ, ubi ἐπὶ ὀρθῷ σφυρῷ terminum actionis significat ut h. l. simplex dativus.

73 Vide ad vs. 7.

76 Kayseri coniecturam optime confirmat Mediceus quintus (E). Eodem redit δαί aliorum librorum. Etiam O. VI, 23 pro ᾧ τάχος in optimis est αἶ τάχος. Moschopulus e Schol. Vet. paraphrasi (vel ex gl. inde orta) ὡς temere arripuit. Cf. O. II, 55. XI, 10. al.

78 Sine haesitatione Moschopuli correctioni καρταίποδ' obtempero. Etiam I. V, 38 in nonnullis libris κρατεραίχμαν invenitur et O. XIII, 91 κρατύνειν in multis; cf. O. IX, 100. Apud Hippocratem καρτεραύχην legitur et ab Hesychio καρταίνω offertur pro κρατέω. — Hesiodea ἀνόστεος (polypus) O. et D. 494 (524); πέντοζος (manus) ib. 687 (742); ἴδρις (formica) ib. 723 (778); Aeschylea μύωψ (i. e. οἶστρος) Suppl. 292; ἄναυδοι παῖδες τᾶς ἀμιάντου (pisces maris) Pers. 572; ἡ ἀνθεμουργός (apis) ib. 615 aliaque hoc genus vocabula aut popularis sermonis sunt aut sacerdotalis, ad quem Scholiasta ducit Delphorum hoc bovis nomen proprium fuisse testatus. Orientalem colorem consulto ita orationi impertiri G. Hermannus observat ad Aesch. Pers. 572; sed sunt etiam popularia eiusmodi et iocularia nomina ut ἀηδώ(ν), luscinia; κερδώ, vulpes; καλλίας, simia etc.

78 Tres tantum scripturae in codicibus obviae ἀναρύη (vett. et Thom.), ἀνερύη (Moschop.), ἀνρύη (ἀν' ρύη) (Tricl.); eadem ratio tripertita apud Scholiastas obtinet, ut suam quisque lectionem exprimat. —

Scripturas editorum αὐερύῃ, αὐρύῃ, αὖ ἐρύῃ nullus meorum mss. praestat, nisi quod fortasse Leidensis alter (Moschopuleus) αὐερύῃ correctione invexit. Quamobrem Böckhio hoc „in plurimis" Oxoniensibus idem „in omnibus" libris inveniri dicentibus nescio an fidem derogare liceat, praesertim cum αυ et αν a collatoribus in legendis codicibus minus exercitatis facile confundantur. — Glossae sunt σφάξεις (N), σφάξῃ (O), θυσίαν ποιῇται (P), θύσῃ (H) in vett.; ἀνατρέπῃ, σφάζῃ, θύῃ in recc. — Schol. Vaticanum (B) ἀναρύῃ δὲ, ἀντὶ τοῦ σφάζεις, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ὡς ὅμηρος. αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. Idem paulo aliter collocatum est in [D]HTU etc. κραταίποδ' ἀναρύῃ] ὡς ὅμηρος· αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα ..... ἀναρύῃ δὲ σφάζῃ, θύῃ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. — Editor Romanus illa Vaticana (de suo ut videtur) mutavit ita αὐερύῃ δὲ ἀντὶ τοῦ σφάζεις. ἀπὸ etc., ut Pindarum Homero exaequaret. At vetera lexica (Hesychii; Eupol. apud Suid.) etiam ἀναρύειν pro σφάζειν, αὖ ἐρύειν (αὐερύειν) Homerico usurpatum esse contendunt, neque dissentire videntur huius loci Pindarici interpretes. Quare acquiescendum esse in eo quod optimi libri testantur visum est, etsi ῥύω inusitatum est pro ἐρύω. Hm. cum Triclinio facit, sed soluta arsis memet non offendit; vide ad vs. 21. 66. — Vide etiam Germ. Sch. p. 64.

78. 79. γαιαόχῳ et ἱππεῖα reposui ad fidem optimorum librorum; illud epitheton nunc Doederl. in Gloss. Hom. p. 54 (vide Nitzsch. in Ph. XII, 10sqq.) ad γαίω (γάω, laetor) revocat; id si verum, ι eo minus aptum est. Homerus semper γαιήοχος, primâ longâ, Hesiodus Theog. 15 γαιήοχον primâ correptâ, ut h. l. Pindarus. Tantum constat formas γεωμόρος, γεωγράφος non recte ad ι huius formae defendendum adhiberi. Eadem ratione P. IV, 233 αἰόλει scripsi (cum Ro. Be. Hy.) non ἐόλει (cum Bö.*). De qua voce vide Bu. Lexil. II, 78sqq. Gr. Gr. II, 164; Annal. Lips. 1826 num. 276. pag. 2201. Retinui etiam ἰχνεύων P. VIII, 35. At haec latius patent.

De correptione vocalium longarum ante vocales in mediis vocabulis vide Valck. ad Phoen. Eur. 1475; Bu. in Mus. Antiqu. II, 386; in G. G. I, 46sq. II, 417. 446.; Ma. § 23, b; de Pindarica prosodia Hm. de dial. Pind. p. 9sq.; Bö. I, p. 289. 424. 492; cf. 438. 459.; de Crisi § 20. 29; Ah. D. A. 79sq. 100sqq.; D. D. 184sq. 187sqq. 378sq.

Quinquaginta vel saltem quadraginta loci in censum veniunt:

[redacted]

1. ει corripitur in ἱππείῳ O. I, 101; ἵππειον P. II, 12; ἱππείαν P. VI, 50; ἱππείων N. IX, 9; fortasse etiam in Ἱππείᾳ O. XIII, 79; [Ἵππειον I. VI, 11.] — λατρείαν N. IV, 54; [fortasse etiam in νυμφείαν P. III, 16]. — Αἰάντειον O. IX, 112; [fortasse etiam in Λαομεδοντείαν I. V, 29.] — Κλειοῦς N. III, 83; ft. etiam in Καδμεῖοι N. IV, 21. — Ἀρείας N. IX, 41. — βατείᾳ O. VI, 54; δουλείας P. I, 75; εὐμενείᾳ P, XII, 4; εὐσεβείας O. VIII, 8. — μαντείων P. XI, 6; Ἰσμήνειον P. XI, 6. — Θειαῖος N. X, 24; Θειαῖε N. X, 37.

2. αι corripitur in Γαιαόχῳ O. XIII, 78; αἰόλει P. IV, 233; ft. etiam in Κλεωναίου N. IV, 17.

3. ευ corripitur in ἰχνεύων P. VIII, 35; ἴχνευαν I. VII, 58.

4. οι corripitur in τοιαῦτα P. VIII, 55; ft. etiam in ποίᾳ (herba) P. VIII, 20; παντοίων N. V, 25.

5. ῳ corripitur in πατρῴων N. IX, 14.

6. υι corripitur in υἱέων N. VI, 23.

7. ω corripitur in ἥρωας P. I, 53; ἥρωα P. III, 7; ἥρωες P. IV, 58; ἡρωΐαις N. VII, 46; ft. etiam in ἥρωας N. IV, 29. — Τρωΐας I. VII, 52; [Τρωΐᾳ N. II, 14;] (Τρωΐαν N. III, 60;) IV, 25; [I. V, 28;] Τρωΐαθεν N. VII, 41.

8. α corripitur in τετραόροισιν N. VII, 93; ft. in Ἀωσφόρος I. III, 42 ut cum ω coalescat.

9 ι corripitur saepius, ut in ἰοχίαιρα P. II, 9; μητίονται P. II, 92; Ἴαμος O. VI, 43 (producitur ib. 71); πιαίνων P. IV, 150; ἀνίαισι N. I, 53 (producitur P. IV, 154); ἀνιαραῖς O. XII, 11; ἀνιαρότατον P. IV, 288; Κρονίων P. III, 57; IV, 23; N. I, 16; IX, 28; X, 76 (producitur P. I, 71; N. IX, 19); nisi Ἴαμος, ἀνία, Κρονίων diversi generis sunt.

10 υ corripitur in ῥύονται I. VII, 53.

Quaeritur num in eis quae sub 1. 2. 3 recensentur recte ab editoribus nostris diphthongus expulsa sit. Obloquitur enim tantum non omnium veterum codicum auctoritas. Purissimi quique libri ubique haec per diphthongum scribunt, exceptis locis tribus uncinatis. Nam P. III, 16 omnes boni libri νυμφιδίαν offerunt; I. V, 29 pauci qui exstant in Λαομεδοντίαν; I. VI, 11 iidem (excepto Tricliniano ι') in Ἄργος Ἵππιον consentiunt, quae forma in ῑος terminata cognomenti propria videri posset, nisi O. XIII, 79 omnes non interpolati Ἱππείᾳ Ἀθάνᾳ praestarent. Est etiam codicum fluctuatio inter Ἰσμήνειον et Ἰσμήνιον P. XI, 6 sed illa forma, ut in temenico, praestat. In reliquis exemplis bis tantum pauci

vett. diphthongum non agnoscunt, dico O. I, 101 duo ἱππίῳ (COac); P. XII, 4 septem εὐμενίᾳ ([G]IV[WXY]Z); porro tres Thomani ἱππίᾳ O. XIII, 79*); unus deterior βατίᾳ O. VI, 54; pauci deteriores κλεὸς (κλέος) N. III, 83. Ne interpolatores quidem sibi constant. Intacta relinquunt omnes μαντείων, αἰόλει, ἰχνεύων, sed consentiunt in correctione ἱππικῷ, Αἰάντεον, Κλεοῦς (?), βατίᾳ, εὐμενίᾳ (gl. Tricl. Ἰωνικὴ συστολή), εὐσεβίων (cum notissima interpolationis confessione), Ἰσμήνιον (gl. Tricl. διὰ τὸ μέτρον), Γαιαόχῳ. Longius progressus est Moschopulus, qui δουλίας et deae cognomen Ἱππίᾳ scripsit O. XIII, 78, simplex vero possessivum ἵππεον P. II, 12 et ἱππίαν P. VI, 50; quid de N. IX, 9 et I. VI, 11 statuerit et num formas λατρείαν et Ἀρείας probaverit nescimus, nam ibi desunt exemplaria Moschopulea. Triclinius, ut assolet, antiquae traditioni pronior, non solum ἱππείᾳ, ἵππειον (P. II, 12), ἱππείαν, ἱππείων, δουλείας, λατρείαν, Ἀρείας, Θειαῖος, Θειαῖε, [ἴχνευαν] non movet, sed etiam I. VI, 11 — si ex retractato codice (ε′) coniecturam facere licet — Ἵππειον invehit. Idem modo Τροίαν etc. modo Τρωΐαν etc. probavit, sed Moschopulus N. III, 60 Τροΐαν invexit; Triclinius N. IX, 14 πατρῴων inepta correctione πατρίων expulsum esse voluit.

Satius igitur duxi haec omnia ad idem licentiae prosodiacae genus revocare nec movere antiquiorem scripturam, sed (exemplo Triclinii) signum correptae syllabae supra notare. Homerus, etsi ἱππιοχαίτης et ἱππιοχάρμης habet, tamen nusquam ἵππιος dixit, sed ἵππειος passim. Quodsi apud Atticos poetas ἵππιος non infrequens est ut nec εὐσεβίας aliaque similia, de his non decerno, utrum ab initio prosodiace et graphice tantum, an phonetice etiam et intellectu ab ἵππειος et εὐσεβείας diversa fuerint, sed apud Pindarum, si locupletiores testes consulimus, nulla causa est cur diphthongos obmutuisse credamus Sin ad intellectum haec Pindaro quoque pertinuerunt, ut inter posessivum θεμίστειος (O. I, 12) et andronymicum Θεμίστιος (N. V, 50; I. V, 65) distinxit, putaverim O. XIII, 78 Ἱππίᾳ et I. VI, 11 Ἵππιον sed in reliquis sive longa sive brevi opus est ἵππειος scribendum esse. Ego vero de hac voce Triclinium (excepto O. I, 101 ubi ille cum Mosch. intolerabile adiectivum in κος exiens probavit) secutus sum, sed de meo dedi Λαομεδοντείαν, collato Etym. M. 226, 52. Idem tamen λάτρειον O. X, 28 ob λατρεΐαν N. IV, 54 movere nolui, cum diversa illius adiectivi potestas ft.

---

*) Iidem O. XIII, 65 ἵππιον scribunt ubi penultimâ longâ opus est.

diversae formae causa fuerit. Nec movi traditum ἱέρεα (ἱερέα) P. IV, 5, cum N. I, 39 synizesis fieri videatur in βασιλέα (βασιλέα), etsi libri βασίλεια offerunt.

De tota re admodum difficili adeundus est Lobeckius in egregia disputatione ad Soph. Ai. v. 108. Nobis pauca de Pindaro delibare liceat quae ex diligenti librorum inspectione metrique cognitione redundarunt.

Omnino hic poeta dilatationis epicae quâ ει pro ε ante vocales ponere licebat, parcissimus cultor exstitit. Metusiastica semper ei in εος terminantur, nunquam in ειος. Semper χρύσεος, χάλκεος, ἀργύρεος, σιδάρεος, κυάνεος, βόεος (de corio), νεκτάρεος, πορφύρεος, (κρόκεος,) φοινίκεος, βρότεος dicit, nunquam χρύσειος etc.; hinc fit, ut nec Pausaniae codicibus fr. 25 χρύσειαι exhibentibus quidquam tribuendum sit (vide Bg.[2]) nec quod veteres Pindari libri I. III, 33 χαλκείῳ habent, invito metro, et singuli passim similia praestant.*) Haec menda esse septuaginta locorum consensu evincitur. Non minus igitur stabilis est terminatio εος in his quam in στερεός, κενεός, ἀγάθεος, δαιδάλεος, κερδαλέος, ἀρπαλέος, θαρσαλέος; παρδαλέα, ἀνορέα; ut in epectasi ἀδελφεός, δένδρεον etc. Immo haec omnia ad synizesin vocalium εο et εα inclinant, ut vel in ipsis primitivis νέος, θεός et in νεαρός. Eandem legem sequi videntur oxytonon ἀφνεός et nomen fluminis Ἀλφεός, quae vicies ita collocata inveniuntur ut metrum brevem penultimam vel postulet vel saltem admittat. Nec codices refragantur**). Porro in nominibus propriis ut Ὀρσέας et Πυθέας sic Αἰνέας, Αὐγέας, Βορέας et quater Ὑπερβόρεοι, etsi fuerunt qui Ὑπερβόρειοι praeferrent (cf. Steph. Thes. et Lo. Parall. 220); ut Τεγέα, Νεμέα, Μιδέα sic Μαντινέα dixit codicum et metri consensu. Denique non admisit diastolen s. parenthesin κλεῖος, κλείω, πνείω, πλείω, πλείονα, ῥείω, ut nec πνοιά, ῥοιά, sed semper dixit κλέος, κλέω, πνέω, πλέω, πλέονα, πνοά, καταπνοά, ἀμπνοά,

*) Velut O. X, 15 χάλκειος Δ; O. I, 87 χρύσειον CO; P. IV, 4 χρυσείων Fac; ib. 234 βοείοις E, F, G,; I. III, 36 φοινικείοισιν ἑζ' — omnia metro invito. Cadunt eodem nomine coniecturae Sm. νειανίᾳ O. VII, 4 et αἰνείων I. VI, 32.

**) Bis plurimi diphthongum scribunt, sed Ambrosianus recte ε habet (O. VII, 1. et 16); septem locis pauci tantum mss. diphthongum praestant, dico O. I, 10. 20. 92; VIII, 9; IX, 18; N. I, 1; VI, 18; ter in singulis libris ἀλφιῷ et ἀλφιοῦ legitur O. II, 13; VI, 58; VIII, 9; novies omnes in εος consentiunt O. III, 22; V, 18; VI, 34; X, 48; XIII, 34; N. I, 15; VII, 19; P. XI, 15; I. I, 66; hinc fr. 87, 1 et 239, 4 emendanda sunt.

εὐθύπνοος etc., excepto uno loco O. III, 31 ubi πνοιαῖς optimi et plurimi mss. exhibent, consentiente metro, etsi penultimâ in thesin trochaicam incidente ferri potest πνοαῖς quod EFMR^{ac} exhibent.[1]) Sed de ἀκειόμενον P. IX, 104 constat. Tamen omnino lyricum poetam ab epica huiuscemodi dilatatione alienum fuisse manifestum est, cum praesertim Doricis numeris formae graviores quales sunt χρύσειος, χάλκειος, Ἀλφειός, Αἰνείας etc. aptissimae fuissent. Hinc colligitur non recte Böckhium P. IX, 16 (cum Mosch. Cp. al.) et I. III, 82 (cum Sm.) traditas formas Κρέοισ' et Κρεοντὶς in Κρείοισ' et Κρειοντὶς commutavisse, cum utrubique per theseos trochaicae (et P. IX, 16 etiam per primi systematis) ac nominis proprii licentiam vulgata ferri possit. Nec eundem v. d. N. VI, 30 (33) εὐκλεῖα scribentem pro εὔκλεια (recte Ah. Sw. ἔυκλε' ἀπ.) sequor; similiter Moschopulus P. IX, 56 propter falsam metri cognitionem εὐκλεεία scribens erravit.[2])

E contrario nomina propria Ἀρείας, Θειαῖε, Θειαῖος, Κλεινοῦς correptâ diphthongo uti videtur voluisse, ut et cteticum Αἰάντειον. Nulla apud hunc poetam ctetica a propriis facta in $\overline{\text{εος}}$ exeunt, cum Κυκνέα O. X, 15 et Νεστόρεον P. VI, 32 ipso metro convellantur, ut Ἰαπετιονίδος O. IX, 55 quod exceptis EF omnes vett. habent. Multa vero per $\overline{\text{ειος}}$ derivantur ut Ἀδράστειος, Ἄρειος, Δεινομένειος, Ἡράκλειος, Κάρνειος, Καστόρειος, Ξενάρκειος, Ὠαριώνειος; his non solum Κύκνειος et Νεστόρειος sed etiam Αἰάντειος et Λαομεδόντειος addantur oportet, nisi quod haec penultimam corripiunt. Porro Μήδειοι P. I, 78 et quae in ethnicorum numerum transierunt Ἀργεῖοι, Ἀλεῖοι, Καδμεῖοι, agonisticum Νέμεια; Ἐπειοί et nomen fluvii Πηνειός. Deinde ab appellativis ducta αὔλειος, δούλειος, οἰκεῖος, θεμιστεῖος, παιδεῖος, γυναικεῖος; ἔτειος, ὄρειος, θέρειος; ἀκέρδειος et ἀγώνειος; μείων et ἀρείων; substantiva periectica vel temenica πρυτανεῖον, μναμεῖον, μαντεῖον, hoc semel correpta penultima, ut et Ἰσμήνειον; feminina προμάθεια, ἀλάθεια, ἀτρέκεια, ὑγίεια, ἀφάνεια quibus correpta penultima accedunt βάτεια (hoc accentu?)[3]) δούλεια (hoc ac-

---

[1]) Aliis locis pauci per vitium diphthongum praestant, ut O. II, 72 παραπνείουσιν A; XIII, 87 πνειοῦσαν N; VI, 83 πνοιαῖς CNO; P. III, 103 πνοιαί CMV.XX^{ac}. Immo vel in his fit synizesis ut in πνέον P. IV, 225.

[2]) Sui generis est μεθομήρειος fr. 18, si recte relatum est.

[3]) Fortasse haec vox ab abstractis ad periectica deflexit quemadmodum nostra Waldung, Holzung; ut sit „spinetum", „dumetum".

[redacted]

centu?) εὐσέβεια, εὐμένεια*); propria Ἀστυδάμεια, Ἱπποδάμεια, Ἰφιγένεια, Ἰφιμέδεια, Κυπρογένεια, Πρωτογένεια, Μήδεια, Ὑψιπύλεια, Ψαμάθεια; Λακέρεια et ft. Μινύεια; simile adiectivum σχοινοτένεια. Nusquam femininae adiectivorum positiones εὐθεῖα, γλυκεῖα etc. nec per ία scriptae nec correptâ penultimâ usurpatae inveniuntur. — Alia ctetica et ethnica multa per ῑος formantur ut Ποσειδάνιος**), Ἀπολλώνιος, Ἀγαμεμνόνιος, Ἑλλάνιος, Ἑλικώνιος, Ἀταβύριος, Βοιώτιος, Αἰγύπτιος, Ὀγχήστιος, Στυμφάλιος etc.; ἐναγώνιος, ἀγώνιος, μεταμώνιος, ἐπιχθόνιος, ἐπαυχένιος, δαιμόνιος; quemadmodum εὐδαιμονία, εὐτυχία, ἱερομηνία, νεομηνία, μεγαλανορία, εὐανορία aliaque multa quae nusquam nec ι nec ει habent.

In his nulla est formarum instabilitas nisi quod passim ηϊ de more epico pro ει admittitur, ut in ἀρήϊος, μναμήϊον, Καρνήϊος, μαντήϊον. Apparet igitur, si qua est codicum mss. fides, Pindarum non minus systoles Ionicae quam diastoles sive parentheseos epicae infrequentem fuisse atque omnino suam cuique vocabulo terminationem servavisse, non inter binas ternasve fluctuasse. Discrimen in singulis non formae sed mensurae est.

In tanta constantia pauca tamen adiectiva vere diversas formas et intellectus videntur induisse: τέλειος et τέλεος, λάτρειος et λάτριος, νύμφειος et νυμφίος, παρθένειος (ήϊος) et παρθένιος. Si Homerum (qui τέλεος non novit) atque Pindaricorum ἵππειος, ὄρειος etc. (quae nunquam per ῑος formantur) analogiam sequimur, Pindaro quoque τέλειος vindicandum est. At rarum est hoc adiectivum apud Homerum, in hymnis autem utraque forma apparet ut apud ceteros. Obstat praeterea codicum consensus de forma Ionica τελέαν P. VIII, 24 (exceptis E^{ac}F qui τελίαν praestant) et quod satis probabili coniectura O. XIII, 110 τελεᾶν e Sch. restituimus, tum quod fr. 87, 12 (99, 15 Bg.[2]) metrum τελέαις εὐχωλαῖς videtur postulare etsi apud Athenaeum τελείαις invenitur, denique fr. 67 (75 Bg.[2]) χορευτὴν τελεώτατον. Ter in omnibus τέλειος penultimâ

*) Sed male N. III, 7 Moschopulei ἀθλονικεία scribunt, nec melius unus Thomanus O. VIII, 14 εὐπραξείας. Etiam O, VII, 99; X, 76; P. I, 38 terni codices vocem θαλία male per diphthongum scribunt.

**) Id male per diphthongum scribitur O. X, 26 in BMXxy recte per ι in ceteris, ut in omnibus O. V, 21; N. VI, 42; cf. Lo. ll. p. 114. — Etiam Θεμίστειον N. V, 50 male in ει — De Ἀπολλώνιος et Ἀγαμεμνόνιος omnium mss. consensus est.

longâ legitur: P. I, 67; IX, 89; N. X, 18, ubi in Ζεῦ τέλειε et in τελείᾳ ματέρι hoc adiectivum **activa** potestate utitur, fortasse etiam tertio loco, ut τέλειον ἐπ' εὐχᾷ sit ὁ τελεῖ τὴν εὐχήν. Altera forma[1]) semper passivam notionem habet. Sic λατρείαν N. IV, 54, quod in omnibus mss. invenitur[2]), correptâ mediâ, **activam** significationem videtur habere pro λατρεύουσαν de persona[3]), sed λάτρειον O. X, 28 (ubi in nullo ms. est λάτρειον) passivam vel neutralem „ministerialis" de mercede servitutis. — Aliud discrimen inter νύμφειος et νυμφίος obtinet, quorum illud rei, hoc personae est. Recte igitur se habet νυμφείας εὐνᾶς N. V, 30 et νυμφίον ἄνδρα P. IX, 118 sed aliena est coniectura Moschopuli P. III, 16 τράπεζαν νυμφίαν, ubi potius pro antiquo mendo νυμφιδίαν altera forma νυμφείαν, correpta media, reposuerim. Denique simile discrimen inter adiectivum παρθενηΐοις (γλεφάροις) N. VIII, 2 et andronymicum (Ἥραν) Παρθενίαν O. VI, 88 obtinere videretur, nisi O. VI, 31 παρθενίαν ὠδῖνα et P. XII, 9 παρθενίοις κεφαλαῖς in omnibus mss. (ει in nullo) legeremus, ut et genitivum substantivi παρθενίας I. VII, 45. Pindaricum igitur videtur fuisse παρθένιος, sed semel Homericum παρθενήϊος a poeta admissum est. — De ἵππειος et Ἵππιος supra dictum est. Videtur poeta in voce ἵππειος ut in ἥρωα etc. et Τρωΐα etc. correptionis amantissimus fuisse. Longam penultimam ἵππειος ter habet O. XIII, 20. 65; N. IX, 22, etsi O. XIII, 20 brevis ferri potest. — Est etiam vicissitudo formarum in voce βασίλεια, nam βασίλειαι O. XIV, 3 legitur, sed βασίλεα (βασιλέα) vel potius βασίλα[4]) N. I, 39 satis probabili coniectura pro βασίλεια repositum est. — In aliis formarum vicissitudinibus multo liberior fuit Pindarus, ut in ξένος et ξεῖνος, κοινός et ξυνός, κλεινός et rarius κλεεννός, κενεός et semel κεινός, πεῖρας et πέρας, χειρός et χερός etc.; μοῦνος et μόνος (cf. ad O. VIII, 1); ft. εἱλίσσω fr. 250. Traditio de solo ἐνάλιος metricae necessitati refragatur; cf. ad O. II, 65 et P. II, 79. — Inter αἰεί et ἀεί

---

1) Quae fortasse ita metusiasticorum speciem habet, ut id significet quod τέλους plenum est. Compara ἀφνεός, βρότεος.

2) In eodem carmine vett. saepius ει male pro ε exhibent; cf. vs. 13. 23. 49. 55; ut et ω pro ο vs. 37. 53. Hinc proficiscenti vs. 54 λατρίαν scribendum est.

3) Nisi poeta λάτρειαν ϝιαωλκόν scripsit, ad andronymicorum similitudinem ut σχοινοτένειαν. De digammo vide ad O. IX, 98.

4) Idem poeta ubique Φερσεφόνα habet, nusquam Φερσεφόνεια sive Περσεφόνεια, nisi quod I. VII, 55 in libris est Περσεφόνας.

multa est codicum fluctuatio. Sunt qnae persuadeant ut ubique αἰεί (αἰέν, αἰέ) scribamus et ubi prima longa opus est αἰϝεί. Sed omnino digammi in media voce collocandi parcissimus fui, quia huius novationis limites non facile reperiuntur. Non scripsi κλέϝος, ναϝῶν, βοϝῶν, ἄϝιστος, ἄϝιδρις, ἑκάϝεργος, sed tria tantum ἀϝάταν, εὐϝαχία, κλαϝίδας invehere ausus sum, ubi in ipsa codicum traditione antiquae scripturae vestigia superesse videbantur.

79 G. Hermannus: „εὐθὺς nihil ad rem confert, displicetque etiam propter praegressum ᾇ τάχιστα. Id igitur cum cod. Pal. ἐγγὺς scribendum.“ Adde quod contraria permutatio fortasse O. I, 71 obtinet. Scholiastae Veteris τότε δή nimis ambiguum est quam quod vulgatam εὐθὺς tueri possit; nemo dixerit utrum τότε δή ab interprete adiectum sit an voci εὐθὺς exprimendae inserviat. Tantum constat ἐγγὺς non expressum esse in Sch. Vet.

80 δὲ in solo Mediceo secundo omissnm cum invenerim cumque a Sch. Vet. bis agnoscatur, reposui. — Mosch. πληροῖ suum e glossis arripuisse videtur; cf. gl. T πληροῖ γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀπαγορευθέντα πράγματα. Vide Germ. Sch. p. 65. et O. VIII, 8. — τέλλει Hermannianum quominus accipiam ipsorum locorum quos e Pindaro laudat natura me retinet; nam excepta locutione O. II, 70 ὁδὸν ἔτειλαν (ἔστειλαν in non interpolatis) Pindaro non τέλλειν sed τέλλεσθαι (O. I, 76. XI, 6. P. IV, 257) usurpatur, τελεῖν vero activum passim; vide Bö. — Erat cum scripturam optimorum librorum καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ τὰν παρ' ἐλπίδα κούφαν κτῆσιν non recte a Moschopulo in καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κ. κτίσιν mutatam esse existimarem, sed duplici potius vitio antiquam lectionem laborare, cuius vestigia in Scholiis deprehendere mihi videbar. Sch. B[1] ἐπιτελοῦσι δὲ καὶ παρέχουσιν οἱ θεοὶ καὶ τὰ νομιζόμενα ἀδύνατα, περὶ ὧν ἄν τις καὶ τὴν ἐλπίδα δι' ὅρκων ἀπαγορεύσῃ .... Sch. B[3] δύναται δὲ θεὸς τελέσαι καὶ τὸ μεθ' ὅρκου ἀδύνατον νομιζόμενον εὐχερῶς (ubi alii cum Ro. extrema sic habent νομιζόμενον εἰς περίκτησιν, οἷον εὐχερές. et U νομιζόμενον εἰς περίκτησιν. Ἄλλως. οἷον, εὐχερές.). Ex his coniiciebam τὰ olim in textu fuisse et παρά, hiatu ante digamma vocis ὅρκος (cf. Bu. Gr. Gr. I, 31; II, 464) tolerabili, et solutâ arsi (cf. ad vs. 21. 66. 78.), idque imperiti metrici curâ in τὰ παρ', hoc vero in τὰν παρ' transcriptum fuisse, ita

τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰ παρὰ ϝόρκον καὶ παρὰ ϝελπίδα (sive καὶ τὰ παρ' ἐλπίδα) κούφαν κτίσιν.

„perficit autem deorum potentia vel ea quae praeter iusiu-
„randum praeterque spem esse creduntur tanquam facilem
„effectionem."

ut κούφαν κτίσιν esset obiectum quod hodie factitivum appellare solent grammatici. — Verum enim vero quum a Sch. B[2] οὐχὶ τὴν ἐξ ἐπιορκίας ἀλλὰ καὶ εὐόρκως ἀπελπισθεῖσαν diserte τάν confirmari, et reliqua Scholia, si κτίσιν de more Aeschyli generaliori sensu accipere liceat, non dissentire videam, cum praesertim etsi ad intelligendum paulo difficilior tamen multo magis concinna et poetica videatur esse proleptica adiectivi κούφαν attractio, redeo ad emendationem Moschopuli atque explicationem Dissenii. — Possis quidem hunc versum permutatis vocibus τελεῖ et κτῆσιν cum reliquis de metro exaequare, ita

κτῆσιν δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ϝελπίδα κούφαν τελεῖ

quae scriptura et servat optimorum librorum lectionem κτῆσιν et κούφαν arctius cum τελεῖ coniungit. Sed quum κτῆσιν (etsi ita collocatum commodum sensum praestat) non diserte in Sch. B appareat, paraphrasis vero generalior ad κτίσιν (effectionem) magis quam ad κτῆσιν (possessionem) apta esse videatur, non audeo verba traiicere. Vide τάν eodem modo inculcatum omnibus vett. mss. P. I, 77.

80 Fulcrum γ' est in solis Triclinianis, ut semper fere.

81 Vide ad vs. 7. Moschopulus ἔλαβε ex Scholiis adscivit.

82 Vide Germ. Sch. p. 65. — τεῖνον non a sec. m. in Vaticano est, sed (cum in textu tum in lemmate) supra scriptum a vetere manu prima. Porro γόνυι (γόνυϊ) omnes boni codd. nec refragatur lemma Sch. Vet. quippe quod a Calliergo in γόνυ mutatum est; idem lemma apud Bö. quod γόνυσιν scribitur, vitio operarum tribuendum esse videtur. Deinde γόνυν non solum Guelf. sed etiam Aug. A mihi praestare visus est; sed Leid. B a sec. m. et Caes. E γόνυ' habent, quod si Triclinius voluit reponere, duplici nomine falsus est; cf. O. III, 25; et O. VIII, 52. IX, 112. XIII, 34. — Ceterum qui comma post πραΰ (vel post φάρμακον, ut πραΰ adverbialiter caperent; cf. ad O. VII, 47) inse-

*) Etenim Sch. B[13] circumscribere videtur verbis τὰ νομιζόμενα etc. notionem vocabuli κτίσιν (effectio, res effecta, res efficienda) recte. Absurdum est additamentum εἰς περίκτησιν ex falsa lectione κτῆσιν ortum.

rebant idemque post γένυι tollebant, φάρμακον (πραΰ) cum ἄλε copulabant, τείνων (τεῖνον) cum ἵππον. Sch. B καὶ δὴ ἐκ τούτων ὁ γενναῖος βελλεροφόντης μετὰ σπουδῆς ἔλαβε τὸν χαλινὸν, καὶ τὸν πτερωτὸν ἵππον (τὸν πήγασον) ἐχαλίνωσε. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, τείνων (supra τεῖνον) ἀμφὶ γένυι. πραῢ δὲ, τὸ [πρα]ῧνον καὶ ἡμεροῦν, ὡς ἀντιφάρμακον ἰατρικόν. λέγει δὲ τὸν χαλινόν. Vetus igitur interpres eadem ratione verba construxit, nisi quod supra scripto τεῖνον indicavit, posse etiam participium ad φάρμακον applicari, quod, cum in reliquis haec thesis longa sit, vix largiemur. — Moschopuli Commentarius verba coniunxit ut nostri interpretes faciunt, recte, nam τείνειν, quod cum χαλινόν consociatum facile intelligitur, cum ἵππον non sine perversitate ad idem rediret. Exempla saltem verbi τείνειν ita usurpati desidero.

83 Imperfectum tueri videntur interpretamenta Sch. Vet. ἐπειρᾶτο — ἐγυμνάζετο — ἐπετέρπετο — ἐποιεῖτο — ἐμάχετο. Describit potius quam narrat poeta.

85 G. Hermannus ἐρήμων scribendum esse dicit quia „ἐρήμου „eo loco positum, quo, quoniam ψυχρᾶς praecesserit, non exspecte„tur aliud epitheton aetheris, invenustissimum sit.“ Recte quidem hoc dicit, sed non opus est emendatione. Est enim a casu recto ἡ ἐρῆμος (sive τὸ ἐρῆμον, ut Hom. Il. ε, 140?) αἰθέρος ψυχρᾶς. De huius deserti κόλποις agitur, ut imago de cavo recessu eo magis apta sit. Interpungit U αἰθέρος ψυχρᾶς, ἀπὸ κόλπων ἐρήμου, Sch. Vet. ἐρήμου adiectivum habet, perperam; pro adiectivo exspectares ἐρήμας: cf. O. I, 6 et ad N. IX, 43. — Poetae ingenia mutabilia, neque ulla causa impedit quominus idem qui uno loco de „aethere deserto“ locutus sit alio loco de „aetheris frigidi deserto“ loqui possit. — Sed cur idem alio loco αἰθέρος ἐρήμας alio vero αἰθέρος ἐρήμου dixerit, numeris ad neutram formam invitantibus, nulla est causa. Philippus Melanchthon ψυχρᾶς ἐρήμου i. e. frigidae solitudinis coniunxerat: collocatio verborum mihi magis quam Philippo favet.

86 Participium βάλλων de conatu coeptaque re accipi potest, ut καὶ prius etiam, καὶ alterum atque valeat, ita: „Cum hoc „equo olim quoque, cum in eo esset ut Amazonidum agmina „feriret, etiam Chimaeram atque Solymos interfecit.“ Nam primum Chimaeram, tum Solymos, postremo loco Amazones vicit Bellerophon: Hom. Il. ζ, 179—186. Aut ita construo ut ἀμαζονίδων στρατὸν καὶ χίμαιραν καὶ σολύμους obiecta sint verbi finiti ἔπεφνεν,

verba αἴθερος .... βάλλων (i. e. iaculatus) primo membro interposita sine obiecto pro μετέωρος ὤν. Id videntur significare Θ Al. Cp. commate ante ἔπεφνεν collocato. Alterutrum ut magis concinnum et poeticum praefero finito verbo, nam nec imperfectum βάλλεν placet nec βάλεν metro admittitur. Ambigas quidem quid Sch. Vet. ante oculos habuerit, cuius hae duae in Vaticano exstant paraphrases. 1, μετὰ δὲ τοῦ ἵππου ὤν, ἢ σὺν αὐτῷ ποτε, καὶ τὸν στρατὸν τῶν ἀμαζόνων, τὸν ἐκ τοῦ ἀέρος τοῦ ἐρήμου (καὶ τῶν ψυχροτάτων τόπων τῶν ὑπερβορέων, ἤτοι τῶν ἐν σκυθίᾳ· κρυώδης γὰρ καὶ δυσχείμερος), μετέωρος ὤν, ἀνήρει καὶ ἐνίκα. (quae non recte discerpta sunt in vulg. ed.). 2, ἐνίκησε δὲ σὺν αὐτῷ καὶ τὴν πυρίπνουν χίμαιραν, καὶ τοὺς σολύμους ἀνεῖλε. — Quodsi paraphrastes verbum pro verbo reddidit, is βάλλεν γυναικεῖον στρατόν, καὶ χίμαιραν πῦρ πνέοισαν (sc. ἔβαλεν), καὶ σολύμους ἔπεφνεν legit, quod admodum invenustum esse reor. Sed id velim lectores intelligant, non posse Bellerophontem Amazones ferientem et Chimaeram et Solymos interfecisse perhiberi, ut, verbi causa, Caesar Pharnacem superans et Gallos et Pompeium superasse dici non potest. — Omnino καί — καί, binis membris aequalibus seorsum coniungendis adhibitum, non admodum frequens est nec Pindaro nec aliis poetis; cf. O. VII, 94 καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων; IX, 23 καὶ ἀγάνορος ἵππου καὶ ναός (θᾶσσον); P. IV, 152 ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος ᾧ etc.; N. VII, 53; X, 26; I. I, 7 sqq. In his paucis exemplis (quibus innumera opponi possunt quae τε — καί et permulta quae τε — τε exhibent) bina opposita ita manifesto coniunguntur ut quasi unam notionem efficiant. Quae ratio minime cadit in nostrum locum, ubi nulla est nec oppositio nec coniunctio naturalis. — Sed O. VI, 55, ubi de ambobus unius floris coloribus agitur, τε καί ad fidem Ambrosiani codicis reponere non dubitavi. Sunt enim radii violae (Gelveigeli, Goldlack) non solum flavi (albicantes) sed etiam fusci (nigricantes). Hi duo tantum colores exstant, non tertius vel quartus. De τε — καὶ vide plura ad O. XIV, 5.

87. Vide ad vs. 21.

88 Dialecticum δέκονται, quod Bö. invexit, auctoritate Parisini G confirmavi; unus tantum locus P. I, 98 restat ubi, si exstaret Vat. B, fortasse δέκονται testatum haberemus. Falsus sum in Germ. Sch. p. XXII. — ἀρχεῖαι commentum solius Triclinii esse apparet; in εὐλύμπῳ, quod Moschopulo acceptum referimus, acquiescendum est; cf. ad O. VIII, 1.

[redacted]

92 Moschopulus μοίσαισι quod invenit in μοίσαις, εἴκων in ἑκὼν commutavisse videtur. Illud recte. De hoc fortasse Scholion Vetus persuasit Moschopulo, etsi ambiguum est .... εἴκων] οὐ γὰρ ἦλθον δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ ταῖς μούσαις ἐπίκουρος καὶ ὑπηρέτης, ἵνα τοὺς κορινθίους τούτους τοὺς ἀπὸ τῆς φατρίας τῆς ὀλιγαιθίδος καλουμένης ὄντας ἐπαινέσω καὶ τὰ πραχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ καὶ τῇ νεμέᾳ. Moschopulus igitur εἴκων, ἤτοι ὑπείκων, ὑπηρετῶν exposuit, quocum glossae ὑποτασσόμενος (F), ὑπακούων (Σ) consentiunt. Nostrum ἑκὼν quod post Morelianam cum Pauwio invexit Heynius nec e Sch. Vet. praesidii quidquam accipit (nisi quod gl. Palatini est ἑκὼν) nec e mss. (nam Leid. A casu potius hoc scripsisse censendus est, est autem codex infimae notae). Moschopulea forma sine exemplo est, etsi εἴκων non absurdum, „cedens imperio“, „sub imperio“, quasi suae artis impulsu abreptus. An ἕκων s. ἑκὼν scribendum est, prima brevi, ut P. II, 36, ubi Bö.[2] (cum Bth.) ἑκόντ' pro ἕκοντ' (nihil aliud traditum est) scripsit, ut ἑκὼν ἔβαν ἐπίκουρος pro praedicato iungenda sint? An denique ϝέκων forma dialectica fuit pro εἴκων? At digammi scribendi nulla h. l. causa fuit; nec talium correptionum exempla suppetunt. Videant alii.

94 sqq. Ἔξορκος inde ab Hm. pro adiectivo acceptum est. Sch. Vet. παύρῳ δ' ἔπει θήσω [δ' ἐπιθήσω B]. ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ καὶ συντόμῳ λόγῳ διάδηλα καὶ φανερὰ πλεῖστα πράγματα καὶ ἀθρόα [ἐπιθήσω καὶ addit B] ποιήσω. ἤτοι ἐν ὀλίγῳ φανερὰ τὰ πολλὰ ποιήσω, ἀληθὴς δὲ περὶ τούτων καὶ ἐξαίρετος ὅρκος ἔσται. ὀμνύειν δὲ βούλεται ὡς ἀληθεύων ἐν τοῖς ἐπαίνοις. Ἄλλως. ἰδίως ἔφη ἔξορκος, ἢ ἀντίορκος.*) ὀμόσω οὖν αὐτὸς, φησὶ, τοὺς ἀπὸ τῆς φατρίας ὀλιγαιθίδος ἑξηκοντάκις (ἑξήκοντα B) νενικηκέναι ἀμφοτέρωθεν, τουτέστιν ἔν τε ἰσθμῷ (ἰσθμοῖ B) καὶ νεμέᾳ κεκηρῦχθαι αὐτούς. βοὰ κάρυκος (κήρ. B) ἐσλοῦ] λείπει τὸ ἀνεκήρυξεν αὐτοὺς, ἡ τοῦ κήρυκος γλῶσσα (βοὰ pro γλ. B) ἑξηκοστὸν νικήσαντας. ἑξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν, ἰσθμίοις καὶ νεμείοις, ἀνεκηρύχθησαν οἱ ὀλιγαιθίδαι, λ' ἐν ἑκάστῳ ἀγῶνι.

Ex his duo videntur colligi posse 1) ἔξορκος (ut ἐξάγγελος, ἐξαπάτη) sive ὅρκος (praecedente ἐξ i. e. ἐκ τούτων τῶν ἀγώνων) pro substantivo fuisse nonnullis saltem veteribus; 2) ἐπέσσεται iisdem non ad subiectum βοά sed ad ἔξορκος s. ὅρκος pertinuisse, ad βοά autem praedicatum ἀνεκήρυξεν αὐτούς subauditum fuisse.

Hoc si componimus cum scriptura quam traditam habemus,

*) Haec inde ab ἰδίως in U omissa sunt.

isti ita locum legisse atque intellexisse videntur: „Brevi autem „verbo dicam plurima, veraxque mihi testis [huius dicti] aderit, „sexagies autem utrinque vox praeconis.“ *)

In quo offendimus eo maxime quod testis iurisiurandi (quo narrationem suam poeta confirmat) alius (Iupiter?), alius vero videtur praeco esse, cuius vox dictum poetae testata sit. Sin δὴ pro δ' vel ἑξηκοντάκις pro ἑξηκοντάκι δ' **) scribimus, vox dulciloqua boni praeconis verax est dicti Pindarici testis. Nam ὅρκος est proprie non iusiurandum, sed id quod iurantes obtestamur, ut in Homerico illo ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος et in Pindarico καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεύς (P. IV, 167). Quid vero ἔξορκος sit, dubium. Nam nec hoc vocabulum nec ἀντίορκος (quo Sch. Vet. utitur, nisi ἡ ἀντὶ τοῦ ὅρκος voluit) apud scriptores Graecos inveniri silentio lexicographorum constare videtur. Nec satis tuto ex ἐξορκόω et ἐξορκίζω (i. e. iure iurando obstringere) coniectum est, ἔξορκος adiectivum esse, quod valeat iuratus (Bö.) vel adiurans (Hm.). Nec praeco cur iuratus fuerit, manifestum; nec quidquam eiusmodi senserunt veteres huius loci interpretes; hi omnes de poeta iureiurando ea quae protulerit affirmaturo loquuntur. Quanquam igitur, ut in re dubia, nihil decernimus, tamen liceat cum aliquatenus permanere in interpretatione vetusta, tum proponere coniecturam, utrumque δ' ut deleatur ita:

Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρῳ ϝέπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθὴς τέ μοι ἔξορκος (ἐξ ὅρκος B) ἐπέσσεται ἑξηκοντάκις ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

Paullo concinnius, si verba Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ prioris sententiae παύρῳ etc. partem faciunt, nec opus est durâ constructione, qua illa cum prioribus coniungi solent — aut „quod attinet ad Isthmia et Nemea“ (Bö.) aut „ad Isthmia et Nemea [profectus]“ (Sdt.). Dicit hoc: „De Isthmiis et Nemeis facinoribus paucis de„fungar, atque sexagies utrinque audita vox praeconis adstipula„bitur mihi.“ Hoc ornatius dictum pro: „Ne multa, sexagies vi„cerant, de quo numero praeconis vocem obtestor.“

Structuram quominus agnoscerent vett. interpretes, δ' iam

*) Nisi (quo ducit Sch.²) aut δή aut nullam particulam legentes hoc voluerunt „veraxque hoc iusiurandum dabo: sexagies utrinque dulciloqua vox boni praeconis [eos victores renunciavit].“

**) De hac crasi constat; cf. Bö. Nott. critt. p. 420. Ah. de Cr. et Aph. p. 3; est autem δή in tali nexu maxime Pindaricum; vide Hm.

[redacted]

olim impedimento fuerit oportet. Id quum passim pro δέ scriptum inveniatur, hoc δή Hermanianum retinui.

Etiam Recc. consentiunt: Comm. (et gl.) Mosch. καὶ ὅρκος ἔσται ἐμοί et gl. Tricl. ἐξαίρετος ὅρκος. — De γὰρ (quod Moschopulus a Sch. Vet. surripuit) actum est. Cf. ad vs. 7.

Thomanum (etsi non magni facio) idem vult: ἤγουν εἰ ὅρκῳ χρήσομαι ὡς κατὰ ἀλήθειαν καὶ οὐ πρὸς χάριν ἐπαινῶ αὐτὸν, ἀληθεύσω. Is igitur verba ἔξορκος ἐπίσσεται seorsum accepit pro „haec tam „confidenter proferre possum, ut si vel iureiurando firmarem, non „metuerem ne peierarem.“

Omnes mss. meliores plene post ἐπίσσεται distinguunt.

99 sq. δ' (quod Bö. invexerat sine libris), percommodum et in quibusdam mss. atque apud Scholiastam testatum est, ut non adducar ut moveam. Deleatur potius δ' post νῦν vs. 100.

101 Excepto uno omnes mss. boni articulum ante γενέθλιος inserunt. In reliquis arsis non est soluta.

102 ὑπ' cunctanter reposui ex tribus. Cf. vs. 107. P. I, 64. N. VI, 46. al. et ad O. VI, 40. 77.

103 Duo optimi codices alter Vaticanus (B) et Parisinus septimus (C) scripturam praestant, quae hucusque latuit vel potius obscurata evanuit. Nam Sch. Vet. in Vaticano codice haec habet τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ παρνασίᾳ] ἀντὶ τοῦ τὰ δὲ ἐν δελφοῖς πύθια. ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους λέγει. ὅ ἐστι πυθία ἑξάκις. καὶ ἐν ἄργει δὲ .καὶ ἐν θήβαις. ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρκαδίᾳ ὅ[πως δεσπ]ότης γίγονε τοῦ στεφάνου, ὁ βωμός ἐστι μάρτυς ὁ τοῦ λυκαίου διὸς καὶ ἡ ἐκεῖ ἀγομένη πανήγυρις· ἐκεῖ γὰρ νικήσας ἐστέφθη. Eadem in Ro. Br. PSt. Ox. Be. leguntur (nisi quod in his lemma paullo explicatius, dico ἐν ἄργει θ' ὅσσα addita sunt, et quod ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρκαδίᾳ δὲ ὅπως scribitur); sed Be. (I, 498) locum ita constituit ἐν δελφοῖς πύθια (ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους λέγει τὰ ἐπ' ὀφρύϊ παρν., ὅ ἐστι Πύθια) ὁσάκις, καὶ ἐν etc.; idem Be. in lemmate δ' ὅσσα pro θ' ὅσσα scribit, quod vitium Hy. iteravit. Idem Hy. (tacite) invexit ὅ ἐστι Πύθια. ὅσα τ' ἐν Ἄργει δὲ καὶ ἐν Θήβαις ἄλλα. καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ etc., quae repetita apud Böckhium inveniuntur, sine nota. Caesareus eodex (U) ὅ ἐστι πύθια: τὸ δὲ ὅσσα τ' ἀρκάσιν, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν ἀρκαδίᾳ δὲ ὅπως etc. — Gott. in textu detritam chartam, sed maiorem ante . . . . 'ν ἄργει δ' lacunam habet, quam quae unâ literâ ἐ commode expleatur. Mediceus quartus (Q) vocem ἄργει in litura positam ostendit. — Ex his (praesertim cum ἑξάκις illud

coniecturis tantum Beckio-Heynianis e Sch. Vet. expulsum esse videatur) colligo θ' ὅσσα (δ' ὅσσα) glossema eiiciendum et ἓξ (sc. νίκας) ἄρατο (ᾄρατο) reponendum esse, quae insignis quidem sed neque invenusta neque inaudita breviloquentia est. In Sch. Vet. ft. ita scribendum est τὰ δ' ὑπ' ὀφρύϊ Παρνασίᾳ ἓξ ἄρατο] ἀντὶ τοῦ, τὰ δὲ ἐν Δελφοῖς Πύθια· ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους λέγει· ὅ ἐστι, Πύθια, ἑξάκις ἐνίκησεν. ἐν Ἄργει δὲ καὶ Θήβαις ἄλλα· καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ κτλ. ut iubeamur ad ἓξ subaudire νίκας ἐνίκησεν, ad ἐν Ἄργεϊ καὶ Θήβαις supplere ἄλλα. — Sin autem in vulgata acquieveris, quomodo illud ἓξ ᾄρατο poetico sermone tam conspicuum explicabis? Legitur ἐξάρατο (ἐξᾄρατο potius, ab ἀείρω) loco O. IX, 10 qui toto coelo diversus est, nisi quod ibi de ἀκρωτηρίῳ Ἄλιδος agitur, ut h. l. de ὀφρύϊ Παρνασίᾳ. Haecne ut compararet (quamvis diversissima) aliquis ad O. XIII alterum locum in pervetusti exempli margine adscripsit? Indene Scholiorum ἑξάκις interpolatum? At Parisini codicis consensus (ubi ob ὁμοιοκάταρκτον omissum videtur ἄρ[ατο] et scriptum ἄρ[γει]) me quidem a tali suspicione magis magisque avertit, ut ὅσσα potius vulgatum e glossa invectum esse censeam. Sane optabile esset has res aliquanto maiore cum fiducia exploratas habere; sed vereor ut unquam ad liquidum perduci possint. Nostrates quidem haec omnia de Oligaethidarum victoriis dicta esse existimant; veteres non de his sed passim de ipso Xenophonte loquuntur; quodsi ἓξ ἄρατο Pindarus scripsit, sequentia ad Xenophontem pertinere apparet.

103 Quod scripsi Ἀρκάσιν ἆσσον commendatur quidem eo quod facile vox rarior ἆσσον cum vulgatiore ἀνάσσων confundi poterat, cum praesertim ad hoc ἀνάσσων, quod glossemati insequentis vocabuli ἄναξ inserviebat, oculi facile aberrarent. Sed duplicem interpretationem ἆσσον admittit. Aut cum Ἀρκάσιν copulandum ut N. IX, 40 Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ (cf. ad O. I, 89), ut sit „propius ab Arcadibus“ (quam ab Argivis et Thebanis) i. e. „apud Arcades“ ornatius a poeta expressum, fere ut N. XI, 4 ἑταῖροι ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας. est „amicorum qui adsunt“ circumscriptio poetica; aut ἆσσον μαρτυρήσει iungendum, coram testari, eâ abundantiâ, qua saepius Graeci utuntur, ut v. c. σχεδόν, O. I, 74. X, 52. P. V, 38 (43) similem in modum redundat. Cf. P. XII, 27; N. VII, 49. — Paraphrasis Vetus supra laudata aut nimis generalis est quam quae certum auxilium ferat, aut ita a nostra traditione aliena ut textum inde comminisci hariolationis

[redacted]

potius quam divinationis sit. — Ἀρκὰς ἀνάσσων et ab aliis merito repudiatum est et ab ipso G. Hermanno ut „arcessitum, cúm praesertim iam Λυκαίου ἄναξ audacius dictum sit.“ Sed quod vir eximius nunc proponit Ἀρκάσι μάσσω, non magis persuadet, quippe iam ob similem vocem μάσσον' vs. 109 incommodum. Reliqua pericula cum aliorum Ἀρκάσιν ἄθλοις (Ky.), Ἀρκάσιν ἔργα (Ra.), Ἀρκασίδαισιν (Bg.[1]), Ἀρκάσι πράχθη (Bg.[2]), tum mea Ἀρκάσιν αὐτοῦ, Ἀρκάσι ναίων, Ἀρκάσιν ἄρχων et ἰσλῶν sive ἑλεῖν pro ἄναξ (ut et ἀνάσσων et ἄναξ glossemata vocis ἄρχων fuerint) nunc parum probabilia esse censeo. Omnia movit, nihil promovit, si quid video, Hartungus, cum scriberet τά τ' ἐν Ἀρκάσιν ἔργα μαρτυρήσαι Λυκαίου βωμὸς ἂν ἔξ. — Nihil quidem Schol. de βωμῷ Λυκαίου ἄνακτι, sed hoc tam prorsus poeticum est ut non facile mittamus. Cf. Aesch. Pers. 387. 389.; estque, puto, ib. 95 ἀνάσσων πηδήματος is qui saltum regit (saltûs capax est).

105 De mensura nominis Πέλλανα cf. ad O. VII, 90. — Interpunxi post τε et post Μέγαρ' et vs. proximo post Ἐλευσίς, nam haec est enumeratio, ubi singula deinceps nominantur. Alienum τε — καί eo sensu de quo ad O. XIII, 87 et XIV, 5 dictum est.

109. ἰδέμεν] ἀριθμεῖν Ht. — ἰδεῖν U,[2] — Vide ad vs. 21. — Inventum Pauwianum ἄνα (quod ipse Pw. et Bö. Hm.[2] Th. Ta. Di. vocativum „o rex“ esse voluerant) Kayserus pro exhortativo „surge“ habuit et post ποσίν plene interpungi iussit, quod Bg. et Ht. probaverunt. Simile est ἄγε vs. 65.

De brevitate sententiarum in exitu carminum usitata monui ad O. IX, extr.

Sch. Vet. B et Ro. ἀλλὰ κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν: εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακελευόμενος ἀποδραμεῖν (U ἐκδρ.) ἀπὸ τούτων καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. ἐπαύσατο γὰρ τῶν ἐπαίνων καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγει, ὅτι χρὴ ἀποστῆναι κούφοισι ποσὶν ἀνεπαχθῆ φανέντα. δίδου μοι οὖν, φησίν, ὦ Ζεῦ, τελεστικωτάτην τὴν παρὰ σοῦ αἰδῶ τε καὶ εὐτυχίαν, ἐξ ἧς ἔστι τέρπεσθαι καὶ ἥδεσθαι, ἤτοι αἰδέσιμόν με ποίει καὶ τιμῆς ἄξιον: ἢ οὕτως· αἰδεστικούς τε ἢ (sic B pro τε καὶ) αἰδεσίμους αὐτοὺς ποίει ἐπιμελῶς προσαρξάμενος: Pro verbis signatis [DG]IU τελείαν αἰδῶ exhibent. Non facile adducor ut in Scholio ὦ Ζεῦ τελεστικώτατε cum Bö. substituendum esse credam, sed videntur mihi potius librarii recordatione notissimi carminis (Ζεῦ τέλει', αἰεί κτλ, P. I, 67) falsos esse. Fuerit olim in textu τελείαν, etsi hoc ut in ἵππειος aliisque (cf. ad vs. 78. 79.) servari nequit, cum

synizesi opus sit. Cf. P. VIII, 24 (non 25); P. IV, 5 al.; N. I, 39 ubi libri βασιλεια habent pro βασιλεῖα. Poeta hoc dicit: „Iupiter, da mihi integram verecundiam, i. e. reprehensione carentem, in quam venirem si modum excederem iustoque longiore victoriarum enumeratione invidiam excitarem. Da mihi vero etiam dulcem bonorum copiam, qua dignus sum propter hanc modestiam.“ Id quod sibi precatur, sic etiam urbanissime victori ut futurae felicitatis condicionem ac pignus commendat. Exhortationem sui ipsius cum pia prece connectit vox τελείαν. Loquitur de victoris rebus, sed e persona poetae, ut saepe.

OLYMPIA XIV.

Inscr. Audiunt et pater et filius Phormionis Asopius apud Thuc. I, 64, 1; III, 7, 1. 2. Cuius patris nomen apud Pausaniam Asopichus est I, 23, 12, perperam, ut videtur. Nescio tamen an unius codicis (quamvis perboni) Medicei quinti (E) auctoritati nimium tribuerim, cum Vaticana quoque Scholia bis Ἀσώπιχος habeant (294, 27. 37). Ἀσώπιος etiam alibi invenitur, in nummis, sed Ἀσώπιχος forma hypocoristica in Boeotio homine nihil offensionis habet; cf. Lo. Prol. Path. p. 336 sqq. Exstat idem nomen Asopichi in inscriptione Lebadeae reperta C. I. 1575, 9; praeterea nomina Boeotica in ιχος desinentia frequentissima, ut Orchomeniorum Myrichi, Thersandrichi; Hermaichi 1579. 1593, 7. Cf. Ἰσμήνιχος in Arist. Acharn.; Μελάντιχος, Σάμιχος, Καβίριχος, Καραΐχος, Ὁμολώϊχος, Σωσίχα, Ἐγειρίχα in titulis Boeoticis. — De Orchomeno tunc cum haec oda scribebatur Erchomeno appellata mihi cum Cavedonio viro doctissimo et amicissimo satis constat, etsi obsoleta forma in solis ϛϙ reperitur.*) — Quare utriusque nominis formam recentiorem librarii antiquitus videri possint de suo invexisse. — De tempore omnes meliores codices (cum Sch.

*) Cf. Bö. Oec. civ. Ath. II, 384; Expll. Pind. p. 222; Corp. Inscr. I, p. 722, A. — Mionnet Suppl. vol. III p. 516. al. al.

[redacted]

BU etc.; Sch. Thom.; Tricl.) in Ol. 76 consentire videbis; Ol. 77 in Moschopuleis tantum paucisque Thomanis invenitur.

Metr. In dulcissimi carminis numeris cum multa incerta sint, unum tantum movere ausus sum versum quintum. Nescio autem an octavi haec sit mensura

⏒ ⏑ ⏓ ⏕ – ⏓ ⏖ – ⏑ ⏓

ut tradita scriptura utrubique servari possit

οὐδὲ (οὔτε) γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
σεῦ ϝέκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον

et synizesis fiat in θεοί. Sollicitare vocem consensu traditam μελαντειχέα, quae cum vetustiorum poetarum ac praecipue cum huius poetae (P. I, 27 μελαμφύλλοις) consuetudine congruit, invehere formam compositi (ut videtur) recentiorem vix licet. Antistrophicum autem est σεμνᾶν alteri spondeo λαντει, quod non fortuitum esse censeas. Probabilior quam μελανοτειχέα est coniectura Ky. Rg.[1] ἁγνᾶν, etsi ad hoc quoque scribendum nulla nisi metrica ratio invitat. — Porro de nono versiculo optio est utrum in stropha dialecticam formam κοιρανέοντι expellere an in antistropho aut ἴθι aut (quod per est invenustum) ἔλθ' pro ἐλθέ invehere malimus. Incidit in Scyllam qui vult vitare Charybdin. Medium κοιρανέονται non displiceat: „moderantur suas inter se saltationes epulasque", etsi exempla huius formae non suppetunt. Cf. ad P. I, 24 et P. III, 78, ubi codd. inter μέλποντι et μέλπονται fluctuant, et ib. 81, ubi e contrario δαίοντι pro δαίονται scribendum duximus.

Omnino in hoc carmine multa sunt quae, quantum intelligo, ad liquidum perduci nequeant. Non dissimile veri est fuisse nostrorum mss. autographon ultimum lacerati codicis folium (Bö. Hm.[2]), quod cum de I. VII constat, tum aliquatenus etiam ad P. XII et N. XI pertinet. Quippe haec volumina seorsum vulgata esse de Olympiis certum, de reliquis generibus credibile est.

1 Scripturam Καφισός, Καφίσιος etc. et optimi aliquot codd. et Inscriptiones probant. Verum vidit Moschopulus. Cf. titulos Boeoticos in C. I. et ad P. IV, 46; XII, 27 notas.

2 „Nisi Bekkerum, accuratissimum virum, latuit varians lectio, „dum ad meam editionem conferebat codicem, Vatic. agnoscit λα„χοῖσαν." Haec Böckhius. Non licuit retractare codicem illum (z), sed nullus dubito quin z cum reliquis consentiens λαχοῖσαι praestet. Voluerunt nihil aliud nec Vett. nec Recc. Correptas autem ante vocalem vocales longas, etsi saepius in dactylicis

tamen passim etiam in aliis numeris offendimus, ut P. V, 68; VIII, 96, ubi non opus est emendatione, etsi N. VIII, 25 non venit in censum. Eodem redit Λυδῷ Ἀσώπιχον vs. 17, correpta ῷ longa. Dissentio paululum a Bö. I, p. 102 sq.

5 Ingens est male invectarum particularum in Pindari mss. copia, quoniam ad huiuscemodi interpolationes lyrica breviloquentia et ἀσυνδετοφιλία praecipue invitabat. Exaequavimus igitur vs. 5 et 17, utrinque expulso γάρ, quod etiam O. VIII, 65 optimo codici male irrepsisse vidimus, cum ἀσύνδετον utroque loco orationi convenientissimum et prius γάρ ob vicinum γάρ, vs. 8 iteratum, summolestum esse videretur. Probantibus utroque loco γάρ cum Hm[23], puto, σὺν γὰρ ὔμμιν et Λυδῷ γὰρ Ἀσ. scribendum est, blandissimo verborum numerorumque sono. — At de τε eodem versu invecto, licet aliquatenus codicum auctoritate firmetur, est ut dubitemus. Quaeritur num τε καί huic loco conveniat. Nam ut persequamur ea quae supra (ad O. XIII, 87) inchoata reliquimus, haec particularum iunctura ad ea appositissima est quae communi oppositionis cuiusdam vinculo continentur. Quare apud Pindarum haec potissimum per τε καί coniunguntur: terra mareque P. I, 14; N. VI, 50; [I. III, 73 sq.] — mors et vita I. VI, 30 — dii hominesque P. IV, 13; IX, 40; fr. 151, 3 — Iuppiter et divi O. VII, 58 — pax et bellum P. VIII, 3 — agere et pati P. VIII, 6 — nunc et olim P. V, 109 — deus ludorum moderator et homines ludorum participes N. X, 31 — pugilatus et quinquertium N. V, 52 — sumptus et labor I. I, 42; V, 10 — musica et cantus P. VIII, 31 — bona et mala (τά τε καὶ τά) O. II, 53; N. I, 30; I. III, 51; IV, 52 — Opulentia et hominum favor (duo summa bona) O. II, 10 — divitiae et honor P. II, 59 — sacrificium et certamen (duo gravissima in ludis) O. VII, 84 — mors et senectus N. X, 83 — ius et iniuria O. II, 16 — fortitudo et sapientia O. XI, 19; fr. 255 — pulcritudo et fortitudo O. IX, 65 — animus et robur P. X, 24; N. I, 57 — fortuna et fama N. I, 32 — laetitia et fama P. XI, 45 — divites et liberales N. IX, 32 — artis peritissimus et potentissimus O. I, 104 — Peleus et Cadmus (par beatissimum hominum) O. II, 78 — par fratum P. IV, 142. 174 — viris (nautis) navibusque inclyta insula N. V, 9 — mater et filia fr. 59, 2 — filii et avunculus (propinqui) I. V, 62 — vos et proavi vestri P. VII, 17 [N. VI, 64?] — ipse (equorum dominus et moderator) et equi O. VI, 14 — ipsi (cives) et civitas O. VIII, 88 —

flavi et purpurei radii (ambo in uno eodemque flore conspicui) O. VI, 55 — vates et miles O. VI, 17 — nec prece nec pretio adeptus fr. 151, 8.

Eiusdem notionis binos terminos coniungit τε καί in τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας O. I, 79; Hom. Od. ξ, 20 etc., notissimo Graecismo. Cui similis ratio est in πολλάν τε καὶ ἡσύχιον .. εἰρήναν P. IX, 22, figura grammatica. Etiam alia magis ad ἓν διὰ δυοῖν inclinant: χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον N. VI, 69 — φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν N. IX, 13 — ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας O. III, 37 — Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις O. I, 18 — Syracusae et Ortygia O. VI, 92.

Porro ea in quibus non naturalis est oppositio sed quae ob certam quandam causam opposita cogitantur ut Hyllus et Aegimius fr. 4, 3 — Gratiae et Venus fr. 60, 3 — Gratiae et Tyndaridae N. X, 38 — Diana et Minerva N. III, 50 — Thebae et Sparta N. XI, 33—36; I. I, 25 (29) — Aegina et Cyprus N. IV, 47 — Corinthus et Cleonae N. X, 42 — Isthmia et Nemeaea victoria I. VII, 4.

Comprehensio binorum membrorum passim augetur praefixo ἀμφότερον (ἀμφότερα) O. I, 104; VI, 17; I. I, 37 (42).

Hinc patet τε in quattuor locis supra laudatis iniuria sollicitatum esse: O. I, 79; VI, 55; XI, 19; P. IX, 40; — e contrario I. V, 31, ubi nulla fit inter Μερόπων ἔθνεα et Ἀλκυονῆ vel oppositio vel coniunctio expressa, τ' (quod etiam aliis rationibus convellitur) eo magis displicet.

Noluerim tamen ignorare lectores, opposita etiam per simplex τε aut simplex καί — de duplici nemo dubitabit — posse coniungi. Velut N. 1, 57 „animus et robur" per τε καί copulantur, sed idem per simplex καί coniunctum videbunt P. IX, 30; ac si I. 1, 37 (42); V, 10 „sumptus et labor" per τε καί coaluit, idem per τε simplex copulatum est O. V, 15; cf. τὰ καὶ τά P. VII, 22; τῶνδε κείνων τε O. VI, 102. Verum in his oppositio quidem est sed ea non exprimitur particulis. Exempla huius τε simplicis sunt O. II, 43sq.; VI, 97; VII, 10. 12; VIII, 19; IX, 43. 66. 94; X 37; XII, 4; P. IV, 182. 245; V, 111; XII, 4; N. III, 19. 51; IV, 67; VII, 19. 50; X, 48; I, III, 28.; — simplicis καί O. V, 1; IX, 28; P. V, 60; IX, 63; N. VII, 31; VIII, 8; I. IV, 5 al. Teneatur autem, in his locis etiam τε καί suo loco positum fuisse, si poeta sic voluisset.

Amplificatur illa binorum per τε καί iunctura tertio membro addito. Exemplnm esto O. III, 8 ubi primum lyra et tibiae communi instrumentorum musicorum notione continentur, tum quasi ultro additur „verborum compositio.“ Quamobrem aliter interpungam ac nostris editoribus ὀλιγοδιαιρετικωτάτοις placuit, dico

O. III, 8. φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν
P. IV, 148 μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ', ἄγρους τε πάντας, τοὺς . . .
P. X, 4 Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον . . . ., Ἀλεύα τε παῖδες
N. III, 60 ἀλαλὰν Λυκίων τε . . . καὶ Φρυγῶν, Δαρδάνων τε, καὶ
N. IV, 8sq. Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ, Τιμασάρχου τε πάλᾳ
N. IV, 75 Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ, Νεμέᾳ τε
I. III, 73 γαίας τε πάσας καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ, ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἡμερώσαις
fr. 107 κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τ' ἄπειροι

nam in his compluribusque aliis pausam mihi videor maiorem ante tertium membrum persentiscere, quam inter primum et secundum. Eodem pertinet τε tertio loco post simplex τε adiectum O. VII, 78; post simplex καί O. XII, 18; P. X, 59. Inservit haec particula persaepe addendis corollariis, ut recte per ad hoc, etiam, denique exprimatur.

Diversa ab his ea sunt exempla in quibus τε seorsum aliquam orationis partem cum antecedentibus connectit. Hic pausa inter τε et καί fiat necesse est, quod nescio an saepius quam in nostra editione factum est virgulis significare oporteat, ut in illis.

O. X, 62 χείρεσσι, ποσίν τε, καὶ ἅρματι
P. V, 65 Λακεδαίμονι, ἐν Ἄργει τε, καὶ ζαθέᾳ Πυλῷ
P. IV, 49 τότε γὰρ μεγάλας ἐξανίσταντι Λακεδαίμονος, Ἀργείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν

Etenim omissâ virgulâ species orationis ἀσυνδέτως bipartitae atque alterius membri subdivisi eiusque partium per τε καί copulatarum exoritur, quae ratio dura et a consilio poetae plerumque aliena est. Quippe enumerationis haec sunt. Omnino multigenae sunt in enumerando particularum iuncturae. Tria membra, ut supra, per | — τε — καί consociantur O. VI, 95; X, 13—15 (?). 62; P. IV, 49; V, 65; VI, 6 (ubi tertium effertur addito μάν); XI, 9; N. III, 84; VII, 78; per | — τε — τε O. II, 12; V, 7; VI, 5; N. IX, 34; I. V, 57; per | — καί — καί O. VIII, 47. 69; P. II, 87; per τε — καί — καί fr. 89; per τε — τε — τε I. VII, 54; quattuor per τε —

τε — *τε* — *καί* I. I, 48; per *τε* — *καί* — *τε* — *καί* N. III, 60 sq.; per | — *τε* — *τε* — *καί* O. V, 11; per | — *τε* — *τε* — *τε* O. V,17; — quinque per | — *καί* — *τε* — *καί* — *τε* (*καί*) P. VIII, 100; I. I, 52 — 57; — sex (septem) per | — *καί* — [*τε*] — *τε* — *καί* — *τε* — *καί* P. IV, 194—196; — undecim (duodecim, tredecim) per | — (*τε*) — *καί* — *τε* — *τε* — *καί* — *καί* — *τε* — *τε* — *καί* — *τε* — *τε* — (*καί*) O. XIII, 102—108; undecim per | — *τε* — *τε* — *καί* — *τε* — *τε* — *καί* — *τε* — *τε* — *τε* — *τε* O. VII, 84—90. — In his passim quaeritur, utrum vel *καί* — *καί* vel *τε* — *τε* vel *τε* — *καί* complexu quodam ligare an utramque particulam seorsum informare praestet; aliis verbis, quantum poetae subdivisionis, quantum vero directae quae singula deinceps adiiciat enumerationis esse voluerit. In universum hoc teneatur alia aliis locis apta esse*). Tum ubi iam primo cuique membro particula inhaereat, primi et secundi complexum fieri, ad quem adglutinetur tertium, ut supra de *τε* — *καί* — *τε* demonstratum est, et vel quartum, ut in illo I. I, 48.

μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ', ὀρνιλόχῳ τε, καὶ ὃν πόντος τρέφει

ubi pastor et agricola seorsum praecedunt, tum adiectus est auceps, deinde piscator. Non credo orationem esse *ἀσυνδέτως* bipartitam, ut utraque pars subdivisa sit. Omnino poetam magis cumulatio decet quam logica subdivisio velut in altero I. V, 57 sq.

Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας,
Πυθέᾳ τε, κώμων, Εὐθυμένει τε·

ad Phylacidam primum adiicitur Pytheas deinde Euthymenes, non quo Pytheas et Euthymenes comprehendantur ut Alcmenae Ledaeque filii P. IV, 171 sq. aliaque multa quae particulis *τε* — *τε* seorsum continentur. Quibus rationibus permotus aliquoties, ubi *τε* et *καί*, *τε* et *τε*, *καί* et *καί* separanda erant, virgulam interposui, ut O. VII, 78. 88; XIII, 105. Potuissem plura hoc genus novare, ut in illo P. IV, 194 sqq. . . . *Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους*

κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε, καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα, καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν.

---

*) Nam esse etiam asyndetis locum in his legitimum uno exemplo allato manifestum erit — P. II, 42 sq.:

ἄνευ ϝοι Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις.

ubi tres partes sunt *ἀσυνδέτως* compositae, quarum secunda et tertia subdivisa est in bina membra Cf. P. IX, 63 sqq.; N. III, 72 sq.; fr. 63, 2.

ubi nulla videtur esse subdivisio nisi in κυμάτων ἀνέμων τε. Nam cum νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους per se possit esse ἓν διὰ δυοῖν, id hoc loco ob asyndeton in medio recensu incommodum est. Pindarus in talibus polysyndeti amantissimus est. At satis excursum esto.

Regredienti ad O. XIV et aequabilem adiectivorum per τε καί iunctorum naturam reputanti coniectura Hermanniana τά τε τερπνά καὶ τὰ γλυκέα „et iucunda et dulcia“ quam alioqui palmariam censeas minus probabilis esse videbitur. Ipse non sine causa (1817) γε pro τε scripsit, quamquam postea (1847) ad τε recurrit. Illud γε et per se appositissimum est et eo magis aptum erit cum γάρ expuleris. Sed Sch. videtur comprobare τε καί. Legitur in B μεθ' ὑμῶν γάρ, ὦ χάριτες, τὰ ἐπιτερπῆ τε καὶ ἡδέα γίνεται καὶ συμβαίνει τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἴτε (lege εἴ τις?) σοφός, ὡς ὅμηρος, δι' ὑμᾶς πᾶσι διαμένιμος διαπαντός. ἀγλαὸς δὲ νῦν ὁ ἀνδρεῖος. αἱ γὰρ τρεῖς ἀρεταὶ δι' ὑμᾶς*), ἡ σοφία, τὸ κάλλος, ἡ ἀνδρεία. In hoc Sch. si τε non cum proximo καὶ sed cum insequenti καὶ εἴτε consociandum est, hoc ait Sch. „Vestra ope, gratiae, non solum omnia iucunda et dulcia hominibus eveniunt, sed etiam si quis sapiens est poeta ad instar Homeri vestra causa immortalis est.“ Quamobrem non sine causa Bg. κεἰ σόφος scripsit, ut prius τε huic καί responderet. Tamen cum neutra particula in mss. inveniatur, tenuibus particulae τε vestigiis exceptis, illud τε — καί a Scholiasta explanandi causa additum esse puto. Atqui videntur istae particulae satis esse prosaicae.

7 τις quod tertio membro insertum est, pertinet etiam ad utrumque praegressum, ut ἀπό N. III, 84 et ἐς O. VIII, 47. Cf. notas ad O. I, 104; VII, 51.; — et τις in priore membrorum duorum omissum P. IX, 93.

8 Hm.[3] etiam οὐδὲ γὰρ δίχα σεμνᾶν Χαρίτων θεοί proponit. Ex Sch. de οὐδὲ s. οὔτε nihil apparet, sed possit quis ex Sch. B οὔτε δαῖτας, ἀντὶ τοῦ· οὔτε τῶν εὐωχιῶν καὶ θυσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ πάντων, π[ροστατ]οῦσι καὶ κρατοῦσιν αἱ Χάριτες suspicari, vitium in θεοί latere (θεοσέπτων, περισεμνᾶν, ποτε σεμνᾶν) ut ea quae ante ἀλλά leguntur, ad hominum saltationes atque epulas pertineant. Aldina et 7 mss. (ΘΛΣano ο') ἐν οὐρανῷ cum sqq. consociant.

*) Pro his αἱ γὰρ ἐπιχαρεῖς δι' ὑμᾶς supra ante πᾶσι inculcant deteriores libri, iidem διαμόνιμοι scribunt. Perperam.

9 Vide ad Metr. — Sch. B Ro. Κοιρανέοντι χόρους. ἤ, τοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντι τοὺς χορούς, ἢ βασιλεύουσι τῶν χορῶν κτλ. ubi ἔχουσι est in [G? U? T?] Bö. ed.

12 sqq. De x^b (quod Ẓ signandum erat) cf. Praef. p. XX sq.

13 In paraphr. Sch. Vet. ὦ legitur.

14 Sch. B[1] (paraphr.) κρατίστου confirmat (294, 5). Corruptum videtur esse Sch. B[2] (294, 16) οὐχ᾽ ὅτι κρατίστους ἔχουσι παῖδας, ἀλλ᾽ ὅτι αὗται (ita) κράτισται παῖδές εἰσι· νέαι γάρ· αἱ κράτισται τῶν παίδων τῶν κρατίστων θεῶν . . . . . . (charta periit), ubi extrema in [U] ed. παίδων τῶν θεῶν. ἢ τῶν κρατίστων θεῶν.

15 Sch. Vet. 294, 18 sq. omissionem verbi γίνεσθε confirmat. Accepi tamen Bergkii coniecturam.

17 De Λυδῷ vide ad Metr. Hm.[1] recte comparat Σκύθην οἶμον Aesch. Pr. 2 possuntque hoc genus multa apud poetas inveniri ut τιθμὸν Ὀλυμπιονίκαν O. VII, 92; ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ P. VIII, 20. Cf. Ma. § 429, 4. Lo. ad Ai. 1188. Contrarium vide O. VII, 89; id multo rarius est.

17 Recedo nunc ad Ἀσώπιχον. Vide ad Inscr.

17 sq. De hoc ἐν, quod ad instrumentorum musicorum sonum vocem quasi amplexum refertur, vide O. II, 63 et Rh. XVIII, 304. Exempla Pindarica septem reperi: O. V, 19; VII, 12; P. II, 69; V, 97; N. III, 79; I. IV, 27; etsi his ft. non adnumerandum est quartum P. V, 97 ut nec O. VI, 7. — Amplificata imagine et ad abstractiora translata μελέται quoque cantores cingere dicuntur. Est quasi ἐν διὰ δυοῖν, nam „meditatio" ad carmen Lydio modo componendum refertur. Ideo tamen non credo Λυδίαις ipsum subaudiendum esse.

18 De Vaticano secundo (non tertio), nostro B, non accurate retulit Bg.[2] — Habet ille liber τὶ in textu, omittit particulam in lemmate; de hoc tantum loquitur Reslerus in Ph. IV, 526.

19 Determinatio formarum ἕνεκα(κεν), εἵνεκα(κεν), οὕνεκα(κεν), τοὔνεκα(κεν) satis difficilis est. Quaeritur de tribus: de exitu harum vocum, de initio et spiritu, de vi et intelligentia syntactica. Tredecim loci Pindarici in censum veniunt.

Terminationibus κα(κ᾽) et κεν poeta ut libet pro necessitate numerorum utitur. Ubi brevi opus est, ponitur κα ante consonas (O. II, 5; I. VII, 17), κεν ante vocales (P. IX, 93; N. IX, 36). In elisione bis κ᾽ habemus O. XIV, 19 et N. IV, 20; nam κεν quod illic duo Thomani, hic omnes vett. mss. (et Sch.) praestant, a

metro redarguitur. Verum ubi tertia syllaba longa est sequente consona, κεν bis in omnibus codicibus invenitur N. VI, 35 et I. VII, 33, sed fluctuant mss. inter κα, κε, κεν O. I, 99, et si recte iudicaverunt Byzantii κα ante πρ positionem facit O. I, 65 in τοὔνεκα προῆκαν, nam in omnibus non interpolatis τοὔνεκα(κά) οἱ προῆκαν invito metro legimus. Porro in clausula versiculi, altero versu a simplici consona incipiente, ter κεν in plurimis, κε in perpaucis sed bonis libris inventum est, dico O. XI, 12 in BDEF; N. III, 83 in B; N. X, 3 in D. Clausula rhetorica, sequente interpunctione plenissima, post κεν est in locis supra memoratis O. I, 99 et N. VI, 35; quorum prior κα exhibet in BRn, κε in ẠEFQVXZ^{ac}Π̣, κεν in [A]CDNOU etc. Possis igitur suspicari, codicum BDEF auctoritati fidem habens, cum in clausula κε tum in positione ante duplicem consonam O. I, 65 τοὔνεκε προῆκαν scribendum esse, ut in eodem Vaticano (B) ὅθι σπέρματος legitur O. II, 46; μειδίαθι στρατὸν O. X, 66; et in IVXZ πρόσθε πτερὰ P. IX, 125. At Vaticanus in his indeclinabilibus, quae proschematismum patiuntur, ad omittendum νῦ paragogicum inclinat ubi hac litera ad positionem faciendam opus est. Velut in Vaticano leguntur τηλόθι (O. I, 94 cum aliis), πεδόθι (O. VII, 65 in clausula), ἴκαθι (O. X, 7 cum optimis AE), θεόθι (O. XII, 8 in clausula), πρόσθι (I. III, 89 cum D), ubi metro requiruntur τηλόθεν, πεδόθεν, ἴκαθεν, θεόθεν, πρόσθεν; ut P. IX, 125 (πρόσθεν), I. III, 79 (ὕπερθεν), ubi alii codices θε pro θεν exhibent. E contrario idem Vaticanus aliquoties νῦ male addit, ut habet ille cum aliis multis ἀντρόθεν (P. IV, 102); τηλόθεν (N. III, 81), Σικυωνόθεν (N. IX, 1; X, 43); ματρόθεν (I. III, 17), quemadmodum alii mss. ἀπάτερθεν (O. VII, 78), πρόσθεν (O. X, 31), πάροιθεν (P. II, 60), πρώραθεν (P. X, 52), ὄπισθεν (fr. 261), ubi metrica ratio ἄντροθε, τηλόθε etc. postulat. Atqui omissio consonae paragogicae cum in talibus exceptionis, epectasis vero regulae esset; ad male addendum quam ad perperam omittendum librarii procliviores erant. Nihilominus in clausulis versuum atque in positione ante σπ, στ, πτ, ζ etc. νῦ illud a Pindaro non abiectum fuisse fidem faciunt cum Ambrosiani*) aliorumque codicum auctoritas O. II, 46; VII, 65; IX, 19; X, 66; XII, 8; P. IX, 125; tum consensus omnium mss. in clausulis ante consonas simplices P. III, 52; VIII, 81; I. IV, 38; ante duplices P. IV, 192.

*) Ambrosianus semel tantum in hoc mendorum genus incidit: O. X, 7.

et N. III, 64; in positione ante στ I. III, 30; — denique quod in ipso Vaticano O. IX, 19 ὅθῑ στεφάνων et P. IX, 125 πρόσθῑ πτερά ambigua sunt utrum apex nasali quae dicitur terminationi signandae ut vel in antiquissimis libris usu venire notum est; an productioni indicandae inserviat, ut in aliis huius libri locis quos attigi in Sch. Germ. p. XXIII. Debet autem apex in his, ut videtur, de nasali accipi, nam est etiam ante simplicem consonam in lemmate eiusdem Vaticani πρόσθῑ κυβερνατῆρος I. III, 89, ubi in textu πρόσθε legitur. Omissio igitur vitii causa fuit. — Licet autem scribendum esset ὅθι στεφάνων, ὅθι σπέρματος, πρόσθι πτερά etc., hinc minime consequeretur etiam τοὔνεκι προῆκαν, ἕνεκι | κόσμου etc. Pindarica fuisse. Lobeckius recte dicit (Path. 2, 155) formam ἕνεκι (de qua vide Steph. Thes.) non eam habere antiquitatis speciem ut hinc ἕνεκεν ortum videri possit. Nec si ἕνεκι in illis poeta voluisset, causa fuisset, cur O. II, 5 et I. VII, 17 eadem forma uti noluisset. — Similius quidem veri esset O. I, 65 τοὔνεκεν προῆκαν scribere ut P. IV, 192 ὕπερθεν | χρυσέαν et I. III, 30 οἴκοθεν στάλαισιν, si ἕνεκα et ἕνεκεν eandem cum istis proschematisticis legem sequi sciremus.*) Sed Homericus usus (Il. α, 574; θ, 428; π, 18; υ, 21; φ, 380. 463) ἕνεκα in positione ante duplicem consonam tenet et videtur Byzantiorum iudicium de O. I, 65 comprobare. De exitu versus ex Homero iudicare non possumus, quoniam clausula hexametri heroici has voces non admittit.

Quod ad collocationem praepositionis attinet, nota Pindarum nunquam ἕνεκα(εν) primo loco posuisse, sed ἕκατι passim; e contrario Homerum ἕνεκα quidem praeposuisse genitivis aliquoties: Il. α, 94. 574; Od. λ, 549; ο, 344, sed ἕκατι (quod ter in Odyssea sed non in Iliade legitur) non item.

De spiritu voci οὕνεκα praefigendo non video ullam dubitationem motam esse. At psilosin mei tantum non omnes optimi codices exhibent. Vaticanus (B) ubicunque exstat οὕνεκ' et οὕνεκεν scribit: O. XIV, 19 cum duodecim aliis; P. IX, 93 cum septem optimis cumque Romana; N. IV, 20 et IX, 36 cum gemino Au-

---

*) Sic ἕνεκεν ξυνήν Orph. Arg. 95 libri nonnulli, et plerique 830 κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο; Orac. Sib. p. 597 ed. Gall. τοῦ δ' ἕνεκεν στενόβουλε quos locos subministravit Thesaurus. — De Atticorum usu vide Lo. Path. 2, 174 ubi assentitur Dindorfio in fine senarii οὕνεκα (non οὕνεκεν), vel proximo versu a vocali incipiente, scribi iubenti.

gustano et Mediceo, addicente Romana et consensu Scholiastae. Parisinus (C) in solo hoc loco (in rell. non exstat C) et Mediceus (D) ubique οὕν. habent, etiam I. VII, 17, ubi periit Vaticanus. Genus Parisino-Venetorum (V etc.) et Byzantii ubique asperum exhibent, in hoc loco O. XIV, 9 cum aliquot melioribus auctoribus ut ENT. Omnes autem loci extra ambitum codicis Ambrosiani inveniuntur. — Quin pro τοὕνεκα O. I, 65 in μʹνʹ (Triclinianis) ubi lemma Scholii Recentis (Moschopulei) affertur*), οὕνεκα legimus; porro εἵνεκεν I. VII, 33 in deteriore codice D et in Aldina, denique O. XI, 12 ἕνεκεν in C et ἕνεκε in E^{pc}. — Scimus apud Atticos poetas οὕνεκα passim pro ἕνεκα usurpari, quod, si vere illa particula ex οὗ ἕνεκα composita est, non magis absurdum videtur esse quam psilosis coniunctionis in codicibus Pindaricis obvia. — Auget confusionem quod I. VII, 33 contra grammaticorum praecepta (vide Steph. Thes.) εἵνεκεν pro ὅτι „quod“ videmus esse usurpatum. — Denique οὕνεκεν P. IX, 93 demonstrative accepit Scholiasta Vet. (διό) et Tricl. gl. (διὰ τοῦτο), quod in τοὕνεκεν mutare Bergkio visum est.**)

Quarum et formae et notionis vicissitudinum explanandarum video viam triplicem.

1. Ab Homerico usu proficiscendum est, ubi ἕνεκα et εἵνεκα praepositio non confunditur cum οὕνεκα coniunctione relativa, neque hoc cum τοὕνεκα demonstrativo, nisi ita ut „Quare“ et similia Latina initio enunciatorum pro „Ideo“ ponuntur: Il. ι, 505, ubi Eustathius οὕνεκα per διὰ τοῦτο ad sensum explicat; quam H. Stephani interpretationem unice veram et ad Pind. P. IX, 93 adhibendam esse (me non dissentiente) iudicant Editores Thesauri III, 1059. — Formae οὕνεκα et τοὕνεκα contractione ex οὗ ἕνεκα et τοῦ ἕνεκα ortae sunt, nec τοὕνεκα solum sed etiam οὕνεκα coronidem postulat. Apex in codd. Pindari non spiritus lenis est sed coronis; vide similem codicum fluctuationem de χὠπόταν (χὤπ.), χὤ, τι (χὤ τι), χὠπόθεν (χὤπ.) P. IX, 46. — Quaecunque Homeri regulam migrant ut rationi repugnantia per abusum dicta sunt, et Attica

*) Hoc lemma nec Moschopuli est nec ipsius Triclinii, sed diasceuastarum generis compilati, de quibus dixi in Sch. Germ. p. XVIII.

**) Eadem est gl. Tricl. ad οὕνεκεν N. IX, 36 (Ln. „ergo“) ubi Sch. Vet. recte ὅτι. Sch. O. XIV, 9 διότι; N. IV, 20 διὰ τί; ὅτι . . .; I. VII, 17 διὰ τοῦτο . . . ἐπειδή; ib. 33 non diserte particula a Sch. expressa est.

[redacted]

praepositio οὕνεκα (quae cum familiaris sermonis negligentia atque abundantia increbuisset ad novam coniunctionem simili contractione formandam [ὁθούνεκα][1]) perduxit) et ἕνεκα (εἵνεκα) coniunctio relativa, in sex vel septem Pindari et poetarum Alexandrinorum locis[2]) obvia, quem abusum merito iam Apollonius Dyscolus in Callimacho aliisque reprehendit.

2. Οὕνεκα et τούνεκα non e contractione orta sunt sed ad correlativa pertinent, et sibi opponuntur ut ὄφρα et τόφρα, ἦμος et τῆμος, ἡνίκα et τηνίκα. Coronis igitur a τούνεκα aliena est. Hanc veterum quorundam grammaticorum et Lobeckii[3]) sententiam multa sunt quae commendent. Nulla enim causa apparet cur in his tantum contractio fiat nec in σοὔνεκα, μοὔνεκα aliisque aeque usitata sit; porro cur Homerus, qui σεῦ ἕνεκ᾽ et Ἀλεξάνδρου ἕνεκ᾽ plus semel dixit, τοῦ ἕνεκ᾽ et οὗ ἕνεκ᾽ pro τοὔνεκεν et οὕνεκεν dicere noluerit, curque solutae formae ut οὗ εἵνεκα, τοῦ εἵνεκεν non inveniantur. Deinde si contractio esset, θοὔνεκα potius ut in φροίμιον, θἀτέρου etc. dicendum fuisset. Pindarici autem mss. in χὤτι etc. P. IX, 46. 48 non lenem spiritum (coronidem), sed aut duplicem, aut unum asperum habent; igitur in οὕνεκα coronidem sic signasse non videntur. E contrario ut in ὄφρα et ἦμος ita in οὕνεκα relativum leni spiritu uti potuit. — Haec ratio formam melius videtur explicare, sed abusum syntacticum non tangit.

3. Formae ϝένεκα, ἕνεκα, ἕννεκα, εἵνεκα, οὕνεκα (οὕνεκα)[4]) dialectice tantum diversae sunt, primitus eiusdem valoris adverbia fuerunt, fortasse accusativi obsoleti ut προῖκα[5]) una cum αὐτίκα et ἡνίκα. Iam, ut fit in huiuscemodi formarum vicissitudine, aliae alium in usum conversae sunt. Gravissimo tono utebatur adverbium cum in relativae coniunctionis naturam cederet, levissimo cum praepositionis speciem indueret. Relativa autem potestate ad οὕνεκα astricta inde (non ex οὕνεκα) sive analogiâ sive compositione (id iam perinde videtur esse) ortum est demonstrativum τούνεκα s. τοὔνεκα. Verum in aliis dialectis antiquae parilitatis memoria re-

[1]) Semel apud Aesch. Pr. 330; apud Sophoclem et Eurip. saepius.

[2]) Addo e Lex. quosdam mss. Aesch. Prom. 345; Suppl. 185; — Arist. Pac. 210; Lys. 74; — ft. etiam Dem. 59, 39.

[3]) Aglaoph. p. 498; ad Soph. Ai. 123.

[4]) Ft. ϝένεκα in ϝόνεκα transiit, ut dialectica sunt Κόρκυρα, ὀρράτω; inde οὔνεκα (οὕνεκα) factum ut μοῦνος.

[5]) Ht. Cas. p. 48; Kühner Gr. Gr. § 365, 3.

sedit. Non solum adverbialis s. casus natura primitiva passim elucet*), sed etiam εἵνεκα et ἕνεκα aliquoties ad sententias connectendas provecta et gravissima forma οὕνεκα apud Atticos passim ad praepositionis munus depressa non magis vitia sermonis lumine ac ratione cassa quam incultae originis vestigia esse videbuntur, familiari sermone servata.**)

Videant doctiores. Interim ψιλότητα vocis optime apud Pindarum testatam respuere nolui.

19 Vix fortuito tot bonos libros in ᾰ et proparoxytono Μινύεια consentire putaverim. Est quidem solum certius exemplum Κύκνειᾰ O. X, 15, ut et Πέλλανα O. XIII, 105; VII, 90.; reliqua ambigua sunt. Cf. O. I, 89; VI, 62; XIII, 7. 33; XIV, 9. Cf. Λακέρειαν P. III, 34. et similia ad O. XIII, 78 allata.

20 Cf. ἄνευ ϝοι P. II, 42; εὖ ϝείπῃ I. III, 59; ft. εὖ ϝοἶδ' N. IV, 43; εὐϝαχία, εὐϝεργέται etc.; οὔ ϝοι P. II, 83; σεῦ ϝἕνεκ' Hom. Il. γ, 206; cf. ζ, 356; ω, 28. Hinc sonum σεῦ ϝέκατι Pindaro acceptum fuisse existimo. Parechesis, inter ου, ευ et digamma admissa, similis est ei de qua ad O. IX, 16 dictum est.

20 21 De μελαντειχία et ἐλθέ vide ad Metr.

22 Vaticanam scripturam ἀγγελίαν Κλεοδάμῳ, ὄφρ' ἰδοῖσ' non repudiaverim ob correptam in thesi trochaica longam vocalem ante vocalem. Vide ad vs. 2 et 17. Commodior est verborum constructio si πατρὶ Κλεοδάμῳ coniungitur, quam vulgata „Fer patri nuntium, ut, si Cleodamum videris, dicas ..." Nam „pater" et „Cleodamus" unus et idem homo est. Exoritur autem, probata lectione Vaticani, altera ambiguitas, utrum ad ἰδοῖσ' subaudias Κλεόδαμον, ut sit „postquam occurristi ei", an ἰδοῖσ' (quod facilius est) cum υἱόν coniungas, ut Echo testis ocularis victoriarum dicatur fuisse: „ut spectato filii certamine edocta dicas (patri), eum (filium) vicisse." Hoc satis concinnum videtur esse. Sch. Vet. (294, 37)

*) Ut in ἀμφὶ σοὔνεκα Soph. Ph. 554, quod nostro „von meinetwegen" (familiari sermone quo utimur) respondet.

**) Lo. Path. 2, 350 vs. Arist. Eccles. 658 affert, ubi interroganti cuidam τοῦ γάρ, τάλαν, οὕνεχ' ἔσονται; respondet alter πολλῶν ἕνεκεν, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου, nihilque mutandum esse dicit, etsi causa disparilitatis appareat nulla. Recte. — Theocriti οὕνεκα(ὥνεκα) semel XI, 28 (30) praepositionis vice fungitur, sed ὁθούνεκα(εν) XXV, 76. 140 (bis) in Pseudo-Theocriteis tantum legitur. — De Homerico usu vide Nitzsch ad Od. α, 60; ε, 216. de Sophocleo Ellendt in Lex.

[redacted]

non diserte exprimit Κλεόδαμον ἰδοῖσ', sed cum hac lectione conciliari potest; Rec. Mosch. (295, 5) et disertius etiam Thom. Tricl. (ib. 14 sqq.) accusativum Κλεόδαμον confirmant. Posset is a metrico videri illatus esse, nisi vulgata quandam ingeniosae audaciae speciem haberet, quam in hoc potissimum carmine ob unius Vaticani scripturam removere non ausus sum. — Oblitus sum in notis dicere Hm.[3] ὄφρα ἰδοῖσα cum Schmidio ad Homerici sermonis normam plene scripsisse, praesertim cum modo praecesserit ἐρασίμολπε ἰδοῖσα, ideoque vs. 10 emendasse ἐπουρανίων. — De attractione υἱὸν εἴπῃς, ὅτι . . . vide Ma. Gr. Gr. § 416, β, annot. 1. et ad N. IV, 16.

22 In H est νέαν et supra γρ. νέαν ἀντὶ τοῦ νέον. Νέον „nuper" prosae quidem melius conveniat; nobis poeticum illud νέαν . . . χαίταν, quod postremam sententiam optime utrinque terminat, utique tenendum est. Agnoscit idem Sch. Vet. 295, 1; nam verba καὶ νεώτερον ὄντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ὀλυμπίᾳ ἐστέφθαι τοῖς τῆς ἀθλήσεως στέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ· ἀπὸ μέρους δὲ τὸ τῆς ἡλικίας νέον λέγει. (nisi conciliationem scripturarum νέον et νέαν continent, ut ad P. I, 93; II, 14; XI, 23), hoc sibi volunt: „poeta, comam tantum iuvenilem appellans, teneram pueri aetatem significat, ut pars sit pro toto." Cf. P. XI, 35 et ibi Sch. — Femininum νέος a Pindarico adiectivorum usu alienius et h. l., ut ambiguum, minus aptum.

23 In Schemate Bö. (et nostro si operae paruissent) vs. 11 est – ◡◡́ ◡ – – –́ ◡ –; Hm. voluit esse – –́ ◡ ◡ – – –́ ◡ ◡ – fortasse recte, ut prima in Ἀπόλλωνα producatur.

24 Mirabilia de hoc carmine (quod Goethio nostro, Herdero aliisque in deliciis fuit) nuper protulit Leopoldus Schmidt. Nobis semper odarium lautum, tersum supraque quam dici potest elegans et rotundum visum est. Contrarium vir ille doctus sensit. Videtur sibi videre poetam si hoc odarium integrum carmen esse voluisset in amoeno Gratiarum horto iusto diutius ambulantem „pensi" male memorem fuisse. Scilicet „pensum" eius fuisse Asopichum laudare, peccasse igitur quod nihil de eo explicatius dixerit. Potuisse quidem hanc brevissimam odam alterius maioris esse praenuntiam, ut de O. XI creditum est. Sed ne huic quidem coniecturae satis congruere Gratiarum invocationem, nec vs. 18 ἀείσων scriptum esse sed ἀείδων. Non perfectam esse clausulam carminis, desiderari enim subiectum verbi activi ἐστεφάνωσε pro quo poeta

si id ad victorem redire voluisset mediam formam scripsisset. Imaginem quoque de alis certaminum desumptam obscuram esse ut explicatione aegre careat. Denique metrum Pythicae secundae simile et ad longius carmen appositissimum esse. Esse igitur fragmentum. — Liceat unum refellere quod aliquam veri speciem habet. Poeta de corona, quam sibi ipse victor imponit, plerumque media forma στεφανοῦσθαι et ἀναδεῖσθαι utitur, sed rarius etiam activa. Ut loci στεφάνωμα πέμπειν ἀναδεῖσθαι σελίνοις (I. II, 16), ἀνδησάμενος κόμαν ἐν ἔρνεσιν (N. XI, 28), ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας (I. I, 28) non impediunt quin δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως (P. X, 40) et αἰτέομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόσαις (I. VI, 39) dicat, ita quod quinquies medio στεφανώσασθαι utitur non intercedit quin semel activo utatur. Omnino reflexiva et reciproca quae dicuntur notiones saepissime aliis vocibus exprimuntur cum verbo activo. Compara ἐν φρασὶ πάξαιτο (N. III, 62): ἀλλαλοφόνους ἐπάξοντο λόγχας ἐν σφίσιν αὐτοῖς (fr. 137); θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν (P. IV, 295) cum ἐνέπαξαν ἕλκος ἐᾷ καρδίᾳ (P. II, 91); ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος (N. VII, 26); ἰαίνει καρδίαν (P. I, 11); λαοτρόφον αἰτέων τιμάν τιν' ἐᾷ κεφαλᾷ (O. VI, 60); ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ (P. IX, 31); διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς (P. IV, 265) et innumera alia. Nam multae locutiones ad eundem intellectum pertinent, ut multae viae Romam. Perversam artis poeticae imaginem sibi informant qui unam tantum vel vocem vel locutionem uni loco aptam esse opinantur, magis etiam perversam humanae facultatis artisque criticae qui hanc vocabulorum proprietatem a magistellis undevicesimi post Christum natum saeculi sic indagari posse arbitrantur, ut, cum plurima poetae dicere licuerit, nunc nihil nisi hoc vel illud „debuerit“ vel „potuerit“ dicere. Miror hercle aestheticos viros qui haec sibi usus observatione, artis iudicio, aurium terminatione videntur exputare posse. Navigant in mari omnium maxime turbido ut periculum sit ne cum suis quisque oraculis demergatur. Quod ne in nostris quidem poetis efficere licet. Fallimur enim sensu pulchri, quem carmina illa nocturna versata manu versata diurna excoluerunt, ut ne minimam quidem particulam nobis eripi patiamur traditaque una cum vitiis manifestis ut pulcherrima persentiscamus. Sin poetam ipsum modestiorem suis consulueris, is hoc vocabulum ob causam urbis incognitam et incredibilem positum, illud a se ipso (fortasse in peius) mutatum, tertium (quod admirati sumus) operarum vitio ortum esse ostendet. — Quod si

[redacted]

fallax est in nostra ipsorum lingua pulchri iudicium, quanto hoc in peregrina ac vetere fallacius. Quanto cautiores debemus esse in reprehendendis eis quae tradita accepimus! quanto tenaciores bonorum quae habemus in eisque exquirendis et intelligendis diligentiores! quanto in artem nesciendi propensiores! — Sin de huius odarii laudibus falsi sumus, cum Volgango Goethio errasse non pigebit.

Terminantur hac oda codices fere quinquaginta, dico unus vetustorum (N), Thomanorum familia secunda et tertia, Moschopuleorum familia altera numerosissima, Triclinianorum tertia. De singulis vide recensum codicum in Praefatione.

BEROLINI APUD WEIDMANNOS (I. REIMER)

TYPIS CAROLI SCHULTZII

884.5 .MM733 C.1
Carmina, AMA2663
Stanford University Libraries
3 6105 045 052 235

Stanford University Libraries
Stanford, California

Return this book on or before date due.

JUL 27 1976